Parlament České republiky

POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2019

VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 27. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 138/14/ - vrácený Senátem

2. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 139/13/ - vrácený Senátem

3. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony /sněmovní tisk 206/5/ - vrácený Senátem

4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/9/ - zamítnutý Senátem

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 204/ - druhé čtení

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/ - druhé čtení

7. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - druhé čtení

8. Návrh poslanců Víta Kaňkovského, Radky Maxové, Jana Bartoška, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové, Marka Výborného, Mariana Jurečky, Stanislava Juránka, Jiřího Miholy, Ondřeje Benešíka, Víta Rakušana a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 267/ - druhé čtení

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 367/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 369/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 410/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 413/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

13. Návrh poslanců Barbory Kořanové, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 359/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

14. Návrh poslanců Tomáše Martínka, Mikuláše Ferjenčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 365/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

15. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 374/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

16. Návrh poslankyně Moniky Oborné a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 382/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - prvé čtení

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 364/ - prvé čtení

19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 388/ - prvé čtení

20. Vládní návrh zákona o realitním zprostředkování a o změně zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (zákon o realitním zprostředkování) /sněmovní tisk 391/ - prvé čtení

21. Vládní návrh zákona o územně správním členění státu a o změně souvisejících zákonů (zákon o územně správním členění státu) /sněmovní tisk 395/ - prvé čtení

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 397/ - prvé čtení

23. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti regulace podnikání na finančním trhu /sněmovní tisk 398/ - prvé čtení

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - prvé čtení

25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 409/ - prvé čtení

26. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 411/ - prvé čtení

27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 412/ - prvé čtení

28. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčika na vydání zákona o zajištění právní pomoci a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o právní pomoci) /sněmovní tisk 152/ - prvé čtení

29. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 159/ - prvé čtení

30. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Věry Kovářové, Víta Kaňkovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 162/ - prvé čtení

31. Návrh poslanců Leo Luzara, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - prvé čtení

32. Návrh poslanců Dominika Feriho, Radky Maxové, Jana Bauera, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové, Pavly Golasowské, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 182/ - prvé čtení

33. Návrh poslanců Marka Bendy, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se zrušují obsoletní zákony z roku 1919 /sněmovní tisk 189/ - prvé čtení

34. Návrh poslance Ondřeje Veselého a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních ve znění zákonů č. 87/2015 Sb., č. 161/2016 Sb., č. 189/2016 Sb., č. 298/2016 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 334/2016 Sb., zákonů č. 460/2016 Sb., č. 296/2017 Sb. a č. 303/2017 Sb. /sněmovní tisk 190/ - prvé čtení

35. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška, Jiřího Miholy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 193/ - prvé čtení

36. Návrh poslanců Zuzany Majerové Zahradníkové, Petra Dolínka, Věry Procházkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 194/ - prvé čtení

37. Návrh poslanců Radky Maxové, Františka Kopřivy, Petra Dolínka, Víta Rakušana, Jiřího Dolejše, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 201/ - prvé čtení

38. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jana Bartoška, Pavly Golasowské, Aleše Juchelky a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění usnesení č. 2/1993 Sb., předsednictva České národní rady o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ - prvé čtení

39. Návrh poslance Václava Klause a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění zákona č. 298/2016 Sb. a zákona č. 249/2017 Sb. /sněmovní tisk 210/ - prvé čtení

40. Návrh poslance Aleše Juchelky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 212/ - prvé čtení

41. Návrh poslanců Marka Bendy, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se zrušují obsoletní zákony z roku 1919 /sněmovní tisk 213/ - prvé čtení

42. Návrh poslanců Mikuláše Ferjenčíka, Tomáše Martínka, Jana Pošváře, Ondřeje Profanta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 222/ - prvé čtení

43. Návrh poslance Aleše Juchelky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 224/ - prvé čtení

44. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů /sněmovní tisk 231/ - prvé čtení

45. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách a zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních /sněmovní tisk 232/ - prvé čtení

46. Návrh poslanců Romana Kubíčka, Lukáše Černohorského, Ivany Nevludové, Vojtěcha Munzara, Vladimíra Koníčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 236/ - prvé čtení

47. Návrh poslanců Marka Bendy, Heleny Válkové, Marka Výborného, Jana Chvojky, Dominika Feriho, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 237/ - prvé čtení

48. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník /sněmovní tisk 242/ - prvé čtení

49. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 243/ - prvé čtení

50. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se zrušením zákona č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 244/ - prvé čtení

51. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Zbyňka Stanjury, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 245/ - prvé čtení

52. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jiřího Miholy, Jana Čižinského, Víta Kaňkovského, Pavla Bělobrádka, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 246/ - prvé čtení

53. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ - prvé čtení

54. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 250/ - prvé čtení

55. Návrh poslanců Zbyňka Stanjury, Petra Fialy, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů /sněmovní tisk 254/ - prvé čtení

56. Návrh poslance Jana Lipavského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 259/ - prvé čtení

57. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 275/ - prvé čtení

58. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 276/ - prvé čtení

59. Návrh poslanců Martina Kupky, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 279/ - prvé čtení

60. Návrh poslanců Jana Bauera, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 290/ - prvé čtení

61. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Lukáše Bartoně a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 291/ - prvé čtení

62. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdíka, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška Ministerstva dopravy č. 31/2001 Sb., o řidičských průkazech a o registru řidičů /sněmovní tisk 292/ - prvé čtení

63. Návrh poslanců Tomáše Martínka, Mikuláše Ferjenčíka, Olgy Richterové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 293/ - prvé čtení

64. Návrh poslanců Lukáše Kolářika, Olgy Richterové, Kateřiny Valachové, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 295/ - prvé čtení

65. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 296/ - prvé čtení

66. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 309/ - prvé čtení

67. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jírovcové, Daniela Pawlase a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 317/ - prvé čtení

68. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Lukáše Kolářika, Františka Kopřivy, Mikuláše Ferjenčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 318/ - prvé čtení

69. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Lukáše Kolářika, Františka Kopřivy, Mikuláše Ferjenčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 319/ - prvé čtení

70. Návrh poslanců Patrika Nachera, Roberta Králíčka, Marka Nováka, Petra Venhody, Tomáše Kohoutka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 320/ - prvé čtení

71. Návrh poslanců Jana Chvojky a Ondřeje Veselého na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 325/ - prvé čtení

72. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 328/ - prvé čtení

73. Návrh poslanců Zuzany Ožanové, Dana Ťoka a Milana Ferance na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 330/ - prvé čtení

74. Návrh poslanců Tomáše Vymazala, Zuzany Majerové Zahradníkové, Petra Pávka, Ondřeje Veselého, Patrika Nachera, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 331/ - prvé čtení

75. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 338/ - prvé čtení

76. Návrh poslance Jana Schillera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií) /sněmovní tisk 346/ - prvé čtení

77. Návrh poslance Radka Vondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 347/ - prvé čtení

78. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Leo Luzara a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 349/ - prvé čtení

79. Návrh poslanců Hany Aulické Jírovcové, Daniela Pawlase, Pavla Kováčika a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - prvé čtení

80. Návrh poslanců Josefa Kotta, Margity Balaštíkové, Mariana Bojko a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 353/ - prvé čtení

81. Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 357/ - prvé čtení

82. Návrh poslanců Martina Kupky, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 375/ - prvé čtení

83. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění některé zákony související s potíráním lichvářských půjček, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 377/ - prvé čtení

84. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Miroslava Grebeníčka a Ivo Pojezného na vydání zákona o státním jazyce České republiky /sněmovní tisk 378/ - prvé čtení

85. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Vojtěcha Filipa, Jiřího Dolejše a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 380/ - prvé čtení

86. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh doporučení Rady o přístupu pracovníků a osob samostatně výdělečně činných k sociální ochraně /sněmovní tisk 366-E/

87. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh nařízení Rady o opatřeních týkajících se plnění a financování souhrnného rozpočtu Unie v roce 2019 v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Unie /sněmovní tisk 414-E/

88. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Austrálií na straně druhé /sněmovní tisk 75/ - druhé čtení

89. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s genetickým testováním pro zdravotní účely, který byl podepsán dne 24. října 2017 ve Štrasburku /sněmovní tisk 81/ - druhé čtení

90. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Ghanskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a ze zisků ze zcizení majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Akkře dne 11. dubna 2017 /sněmovní tisk 95/ - druhé čtení

91. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh A a C Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, přijaté v Ženevě dne 5. května 2017 /sněmovní tisk 96/ - druhé čtení

92. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Polskou republikou o změně a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 16. července 1993 v Budapešti, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 198/ - druhé čtení

93. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o změně Dohody mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 25. října 1994 v Rize, a o ukončení její platnosti, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 233/ - druhé čtení

94. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 52/ - druhé čtení

95. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o ochraně investic mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Singapurskou republikou na straně druhé, podepsaná dne 15. října 2018 v Lucemburku všemi členskými státy Evropské unie a dne 19. října 2018 v Bruselu za Evropskou unii a Singapur /sněmovní tisk 379/ - prvé čtení

96. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a Singapurskou republikou na straně druhé /sněmovní tisk 386/ - prvé čtení

97. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o aktualizaci hraničního dokumentárního díla, podepsaná dne 20. listopadu 2018 v Praze /sněmovní tisk 393/ - prvé čtení

98. Vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 72/ - třetí čtení

99. Vládní návrh zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 73/ - třetí čtení

100. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech a zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 74/1/ - třetí čtení

101. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 195/ - třetí čtení

102. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 203/ - třetí čtení

103. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Jakuba Michálka, Radka Holomčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 50/ - třetí čtení

104. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ - třetí čtení

105. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ - třetí čtení

106. Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Martina Kolovratníka, Ivany Nevludové, Jana Zahradníka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - třetí čtení

107. Návrh poslance Karla Raise na vydání zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 179/ - třetí čtení

108. Návrh poslanců Patrika Nachera, Jaroslava Faltýnka, Martina Kolovratníka, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 200/ - třetí čtení

109. Návrh poslanců Milana Hniličky, Patrika Nachera, Věry Procházkové, Jaroslava Bžocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 241/ - třetí čtení

110. Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Ivo Vondráka, Heleny Válkové, Milana Poura, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 273/ - třetí čtení

111. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 204/ - třetí čtení

112. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/ - třetí čtení

113. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - třetí čtení

114. Návrh poslanců Víta Kaňkovského, Radky Maxové, Jana Bartoška, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové, Marka Výborného, Mariana Jurečky, Stanislava Juránka, Jiřího Miholy, Ondřeje Benešíka, Víta Rakušana a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 267/ - třetí čtení

115. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

116. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

117. Návrh na jmenování členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

118. Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

119. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Vinařského fondu

120. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

121. Návrh na volbu zástupce Veřejného ochránce práv

122. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 113/

123. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 114/

124. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2017 /sněmovní tisk 143/

125. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2017 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 155/

126. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2017 /sněmovní tisk 164/

127. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2017 /sněmovní tisk 228/

128. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2017 /sněmovní tisk 249/

129. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2017 /sněmovní tisk 251/

130. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2017 /sněmovní tisk 257/

131. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2018 /sněmovní tisk 266/

132. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k informaci Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 205 o zaměstnanosti a důstojné práci pro mír a odolnost, přijaté na 106. zasedání Mezinárodní konference práce v roce 2017 spolu se stanoviskem vlády k němu /sněmovní tisk 277/

133. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2017 /sněmovní tisk 282/

134. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2018 /sněmovní tisk 305/

135. Zpráva o využití doporučení veřejné ochránkyně práv na změny právní úpravy uvedených ve Výroční zprávě za rok 2017 /sněmovní tisk 306/

136. Zpráva o činnosti kontrolní rady Grantové agentury České republiky za období od října 2017 do září 2018 /sněmovní tisk 307/

137. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2017 /sněmovní tisk 312/

138. Návrhy výročních zpráv a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2017 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením návrhů výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2017 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 314/

139. Zpráva o dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí (říjen 2018) /sněmovní tisk 322/

140. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu kinematografie za rok 2017 /sněmovní tisk 327/

141. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2015 /sněmovní tisk 339/

142. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2016 /sněmovní tisk 340/

143. Zpráva o životním prostředí České republiky 2017 /sněmovní tisk 355/

144. Zpráva o plnění pravidel rozpočtové odpovědnosti za rok 2017 /sněmovní tisk 362/

145. Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2017, Vyhodnocení Koncepce boje proti extremismu v roce 2017 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2018 /sněmovní tisk 385/

146. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2018 do 31. 12. 2018 /sněmovní tisk 392/

147. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Miloslava Roznera

148. Nezaplacené podniky privatizované vládami ODS, ODA a KDU-ČSL v letech 1992 - 1998

149. Informace vlády o výběrovém řízení na mýtný systém

150. Projednání sankcí vůči Saudskoarabskému království

151. Kontrola plnění usnesení Poslanecké sněmovny č. 66 ze dne 19. 10. 2017 ve věci zvýšení platů učitelů

152. Pozice vlády České republiky k zákazu olova ve střelivu a rybářském olůvku

153. Návrh na zřízení Vyšetřovací komise PSP ČR pro vyhodnocení vlivu autoritářských režimů na vnitřní záležitosti českého politického systému /sněmovní dokument 1778/

154. Pozice České republiky ke směrnici o copyrightu na společném digitálním trhu

155. Připomenutí významu a zásluh Aloise Rašína

156. Návrh usnesení Poslanecké sněmovny ke sněmovnímu tisku 382

157. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

158. Ústní interpelace

159. Postoj vlády k problémům s financováním sociálních služeb

160. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky

161. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

162. Informace vlády o ochraně klimatu

163. Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 58 ze 4. schůze dne 12. prosince 2017 ke zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k OKD

Parlament České republiky

POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2019

VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 27. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu konané ve dnech 5. až 27. března 2019

Obsah: *Strana:*

5. března 2019

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 528).

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 66
Řeč poslance Lukáše Kolářika 67
Řeč poslance Jana Bauera 67
Řeč poslance Marka Výborného 69
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové 69
Řeč poslance Petra Dolínka 71
Řeč poslance Mikuláše Peksy 71
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 72
Řeč poslance Jana Skopečka 73
Řeč poslance Jiřího Kobzy 73
Řeč poslance Radka Holomčíka 73
Řeč poslance Václava Klause 74
Řeč poslance Martina Kupky 75
Řeč poslance Stanislava Juránka 75
Řeč poslance Miroslava Kalouska 76
Řeč poslance Václava Klause 78
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka 79
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 79
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka 79
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové 80
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 80
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 80
Řeč poslance Miroslava Kalouska 81

Schválen pořad schůze.

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 367/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové 83
Řeč poslance Jana Kubíka 83
Řeč poslance Ivana Bartoše 84
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 85

Usnesení schváleno (č. 529).

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové 86
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 86

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 369/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 87
Řeč poslance Patrika Nachera 88
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 88
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 89
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 90
Řeč poslance Patrika Nachera 90

Usnesení schváleno (č. 530).

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 410/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 92
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 93
Řeč poslankyně Jany Černochové 93
Řeč poslance Jiřího Bláhy 97
Řeč poslance Milana Brázdila 97
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 98
Řeč poslankyně Jany Černochové 99
Řeč poslance Jiřího Bláhy 100
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 100

Řeč poslance Pavla Žáčka 102
Řeč poslankyně Jany Černochové 102
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 102
Řeč poslankyně Jany Černochové 103
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 103
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 104
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 104
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 104

Usnesení schváleno (č. 531 - 1. část).

Řeč poslance Petra Pávka 105
Řeč poslance Marka Bendy 105

Usnesení schváleno (č. 531 - 2. část).

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 413/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 106
Řeč poslance Pavla Pustějovského 107
Řeč poslance Petra Třešňáka 108
Řeč poslance Petra Pávka 108
Řeč poslance Jana Zahradníka 109

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Radka Zlesáka 110
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 110
Řeč poslance Pavla Pustějovského 111
Řeč poslance Jana Zahradníka 111
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 112

Usnesení schváleno (č. 532).

Řeč poslance Lukáše Černohorského 113

13. Návrh poslanců Barbory Kořanové, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 359/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslankyně Barbory Kořanové 114
Řeč poslance Ondřeje Polanského 115
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 116
Řeč poslankyně Barbory Kořanové 118
Řeč poslance Lukáše Bartoně 119
Řeč poslance Petra Gazdíka 119
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 119
Řeč poslankyně Barbory Kořanové 120
Řeč poslance Iva Vondráka 120
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 120
Řeč poslance Lukáše Bartoně 121
Řeč poslance Ondřeje Polanského 121
Řeč poslankyně Moniky Jarošové 122
Řeč poslance Romana Onderky 123
Řeč poslance Bohuslava Svobody 125
Řeč poslance Pavla Plzáka 125
Řeč poslance Václava Klause 126
Řeč poslance Františka Váchy 127
Řeč poslankyně Barbory Kořanové 128
Řeč poslance Ondřeje Veselého 128
Řeč poslance Martina Kolovratníka 129
Řeč poslance Jiřího Ventruby 129
Řeč poslance Ivana Adamce 130
Řeč poslance Vlastimila Válka 132
Řeč poslance Patrika Nachera 133

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Iva Vondráka 134
Řeč poslance Ivana Adamce 134
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 135
Řeč poslance Františka Váchy 135
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 135
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 136
Řeč poslance Martina Kolovratníka 136
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 137
Řeč poslankyně Barbory Kořanové 138
Řeč poslance Lea Luzara 139
Řeč poslance Jiřího Běhounka 139
Řeč poslankyně Věry Procházkové 140
Řeč poslance Vlastimila Válka 140
Řeč poslance Bohuslava Svobody 141
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 141
Řeč poslance Ondřeje Polanského 141
Řeč poslance Františka Váchy 142

Projednávání bodu bylo přerušeno.

6. března 2019

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Radka Holomčíka 144
Řeč poslance Mikuláše Peksy 144
Řeč poslance Václava Klause 144

98. Vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 72/ - třetí čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 145
Řeč poslankyně Heleny Válkové 147
Řeč poslance Pavla Blažka 147
Řeč poslance Marka Bendy 147
Řeč poslance Jakuba Michálka 148
Řeč poslankyně Heleny Válkové 150
Řeč poslance Miroslava Kalouska 153
Řeč poslankyně Heleny Válkové 154

Usnesení schváleno (č. 533).

Řeč poslance Pavla Plzáka 159

99. Vládní návrh zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 73/ - třetí čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 160
Řeč poslankyně Heleny Válkové 161
Řeč poslance Jakuba Michálka 161
Řeč poslankyně Jany Levové 163
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 163
Řeč poslance Iva Vondráka 164
Řeč poslankyně Jany Levové 164
Řeč poslance Vlastimila Válka 165
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 165
Řeč poslance Iva Vondráka 166
Řeč poslance Bohuslava Svobody 166
Řeč poslankyně Jany Levové 166
Řeč poslance Jakuba Michálka 166
Řeč poslance Iva Vondráka 167

Řeč poslance Vlastimila Válka 167

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 167
Řeč poslance Václava Klause 168
Řeč poslance Pavla Plzáka 168
Řeč poslankyně Heleny Válkové 168
Řeč poslance Marka Bendy 169
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 170
Řeč poslankyně Heleny Válkové 171
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 171
Řeč poslankyně Heleny Válkové 171

Usnesení schváleno (č. 534).

100. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech a zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 74/1/ - třetí čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 175
Řeč poslankyně Heleny Válkové 176

Usnesení schváleno (č. 535).

Řeč poslankyně Dany Balcarové 177

101. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 195/ - třetí čtení

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 177
Řeč poslankyně Květy Matušovské 179

Usnesení schváleno (č. 536).

104. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Ivany Nevludové 181
Řeč poslance Jana Řehounka 182
Řeč poslance Dominika Feriho 182
Řeč poslance Jakuba Michálka 183
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 183

Usnesení schváleno (č. 537).

105. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 185

Usnesení schváleno (č. 538).

106. Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Martina Kolovratníka, Ivany Nevludové, Jana Zahradníka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - třetí čtení

Řeč poslance Lukáše Bartoně 187
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 187
Řeč poslance Milana Ferance 189
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 190
Řeč poslance Václava Klause 190
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 190

Usnesení schváleno (č. 539).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

155. Připomenutí významu a zásluh Aloise Rašína

Řeč poslance Jana Skopečka 193
Řeč poslance Miroslava Kalouska 194
Řeč poslance Jana Skopečka 195
Řeč poslance Václava Klause 195
Řeč poslance Pavla Plzáka 196
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 196
Řeč poslance Jana Čižinského 196

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 196
Řeč poslance Miroslava Kalouska 197
Řeč poslance Jana Skopečka 197
Řeč poslance Romana Onderky 198
Řeč poslance Víta Rakušana 198
Řeč poslance Radima Fialy 198
Řeč poslance Václava Klause 198
Řeč poslance Jana Volného 199
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 199
Řeč poslance Pavla Bělobrádka 199
Řeč poslance Jana Skopečka 200
Řeč poslance Jana Čižinského 200
Řeč poslance Miroslava Kalouska 201

Usnesení schváleno (č. 540).

Řeč poslance Jana Skopečka 201

107. Návrh poslance Karla Raise na vydání zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 179/ - třetí čtení

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 202
Řeč poslance Karla Raise 202
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 202
Řeč poslance Tomáše Martínka 204
Řeč poslance Jana Skopečka 205
Řeč poslance Stanislava Juránka 206

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

16. Návrh poslankyně Moniky Oborné a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 382/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslankyně Moniky Oborné 208
Řeč poslance Karla Turečka 210
Řeč poslance Miroslava Kalouska 210
Řeč poslance Pavla Kováčika 211
Řeč poslance Jaroslava Holíka 212
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové 213

Řeč poslance Radka Holomčíka 213
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 217
Řeč poslance Mariana Jurečky 217
Řeč poslance Radka Holomčíka 219
Řeč poslance Miroslava Kalouska 219
Řeč poslance Mariana Jurečky 220
Řeč poslance Zdeňka Podala 221
Řeč poslance Jana Birkeho 221
Řeč poslance Jana Zahradníka 223
Řeč poslance Jaroslava Martinů 225
Řeč poslance Josefa Kotta 226
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 226
Řeč poslance Jana Čižinského 227
Řeč poslankyně Moniky Oborné 228

Usnesení schváleno (č. 541).

156. Návrh usnesení Poslanecké sněmovny ke sněmovnímu tisku 382

Řeč poslance Radka Holomčíka 229
Řeč poslance Mariana Jurečky 230

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jana Zahradníka 230
Řeč poslance Radka Holomčíka 231
Řeč poslance Mariana Jurečky 232
Řeč poslance Jana Zahradníka 233

Usnesení schváleno (č. 542).

Pokračování v projednávání bodu

13. Návrh poslanců Barbory Kořanové, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 359/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Usnesení schváleno (č. 543).

14. Návrh poslanců Tomáše Martínka, Mikuláše Ferjenčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 365/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Tomáše Martínka 235
Řeč poslance Jaroslava Kytýra 236
Řeč poslance Jana Chvojky 237
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 237
Řeč poslance Jaroslava Kytýra 238
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 238
Řeč poslance Jakuba Michálka 238
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 239
Řeč poslance Tomáše Martínka 240
Řeč poslance Miroslava Kalouska 241
Řeč poslance Jakuba Michálka 242
Řeč poslance Jana Volného 242
Řeč poslance Miroslava Kalouska 243
Řeč poslance Tomáše Martínka 243
Řeč poslance Patrika Nachera 243
Řeč poslance Tomáše Martínka 244
Řeč poslance Vlastimila Válka 244
Řeč poslance Jaroslava Kytýra 244
Řeč poslance Jiřího Bláhy 245
Řeč poslance Tomáše Martínka 246
Řeč poslance Františka Váchy 246
Řeč poslance Jiřího Bláhy 246
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 246
Řeč poslance Jiřího Bláhy 247
Řeč poslance Vlastimila Válka 248
Řeč poslance Ivana Bartoše 248
Řeč poslance Ivana Adamce 248
Řeč poslance Pavla Staňka 249
Řeč poslance Tomáše Martínka 249
Řeč poslance Jaroslava Kytýra 249

Usnesení schváleno (č. 544).

15. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 374/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Petra Dolínka 250
Řeč poslance Jana Bauera 251
Řeč poslance Ivana Adamce 253

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Bohuslava Svobody 254

Řeč poslance Milana Brázdila 255
Řeč poslance Lea Luzara 255
Řeč poslankyně Jany Černochové 256
Řeč poslance Bohuslava Svobody 257
Řeč poslance Ivana Adamce 257
Řeč poslance Víta Rakušana 258
Řeč poslance Lea Luzara 258
Řeč poslance Víta Rakušana 259
Řeč poslance Bohuslava Svobody 260
Řeč poslance Romana Onderky 260
Řeč poslance Vlastimila Válka 261
Řeč poslance Petra Dolínka 262

Usnesení schváleno (č. 545).

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - prvé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 264
Řeč poslance Jakuba Michálka 266
Řeč poslance Dominika Feriho 267
Řeč poslance Tomáše Kohoutka 270
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 271
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 271
Řeč poslance Jakuba Michálka 271
Řeč poslance Marka Bendy 271
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 272

Usnesení schváleno (č. 546 - 1. část).

Řeč poslance Petra Pávka 273

Usnesení schváleno (č. 546 - 2. část).

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 364/ - prvé čtení

Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové 274
Řeč poslance Martina Kolovratníka 275

Usnesení schváleno (č. 547).

7. března 2019

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

157. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Jakuba Michálka 278
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 279
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 281
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 287
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 287
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 289
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 289
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 289

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 294
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 294
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 295
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 296
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 296
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 297
Řeč poslance Stanislava Blahy 297
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 298
Řeč poslance Stanislava Blahy 299

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

88. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Austrálií na straně druhé /sněmovní tisk 75/ - druhé čtení

Řeč poslance Mikuláše Peksy 303

Usnesení schváleno (č. 548).

Řeč poslance Jakuba Jandy 304

89. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s genetickým testováním pro zdravotní účely, který

byl podepsán dne 24. října 2017 ve Štrasburku /sněmovní tisk 81/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 304
Řeč poslance Pavla Plzáka 305

Usnesení schváleno (č. 549).

90. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Ghanskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a ze zisků ze zcizení majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Akkře dne 11. dubna 2017 /sněmovní tisk 95/ - druhé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 306
Řeč poslance Jaroslava Holíka 307
Řeč poslankyně Ivany Nevludové 308

Usnesení schváleno (č. 550).

91. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh A a C Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, přijaté v Ženevě dne 5. května 2017 /sněmovní tisk 96/ - druhé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 309
Řeč poslance Jaroslava Holíka 310

Usnesení schváleno (č. 551).

92. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Polskou republikou o změně a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 16. července 1993 v Budapešti, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 198/ - druhé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 311
Řeč poslance Jana Kubíka 312
Řeč poslankyně Ivany Nevludové 313

Usnesení schváleno (č. 552).

93. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o změně Dohody mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 25. října 1994 v Rize, a o ukončení její platnosti, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 233/ - druhé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 314
Řeč poslance Daniela Pawlase 315
Řeč poslankyně Ivany Nevludové 315

Usnesení schváleno (č. 553).

86. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh doporučení Rady o přístupu pracovníků a osob samostatně výdělečně činných k sociální ochraně /sněmovní tisk 366-E/

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 316
Řeč poslankyně Andrey Babišové 318
Řeč poslance Ondřeje Veselého 318
Řeč poslankyně Andrey Babišové 319
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 319

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

132. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k informaci Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 205 o zaměstnanosti a důstojné práci pro mír a odolnost, přijaté na 106. zasedání Mezinárodní konference práce v roce 2017 spolu se stanoviskem vlády k němu /sněmovní tisk 277/

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 321
Řeč poslance Romana Sklenáka 322

Usnesení schváleno (č. 554).

95. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o ochraně investic mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Singapurskou republikou na straně druhé, podepsaná dne 15. října 2018 v Lucemburku všemi členskými státy Evropské unie a dne 19. října 2018 v Bruselu za Evropskou unii a Singapur /sněmovní tisk 379/ - prvé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 322
Řeč poslankyně Moniky Červíčkové 324

Usnesení schváleno (č. 555).

Řeč poslance Jakuba Michálka 325
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 326

96. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a Singapurskou republikou na straně druhé /sněmovní tisk 386/ - prvé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 327
Řeč poslankyně Moniky Červíčkové 328
Řeč poslance Jiřího Kobzy 328

Usnesení schváleno (č. 556).

97. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o aktualizaci hraničního dokumentárního díla, podepsaná dne 20. listopadu 2018 v Praze /sněmovní tisk 393/ - prvé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 329
Řeč poslance Jiřího Miholy 329
Řeč poslance Jiřího Kobzy 330

Usnesení schváleno (č. 557).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

158. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Lucie Šafránkové 331
Řeč poslance Radka Holomčíka 332
Řeč poslankyně Věry Kovářové 332
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 333
Řeč poslankyně Lenky Kozlové 335
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 336
Řeč poslance Zdeňka Podala 337
Řeč poslance Mariana Jurečky 337
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 338

Řeč poslance Petra Třešňáka 339
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 339
Řeč poslance Jiřího Valenty 340
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy 341
Řeč poslance Dominika Feriho 342
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 343
Řeč poslance Petra Gazdíka 343
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 343
Řeč poslance Ivo Pojezného 345
Řeč poslance Radka Holomčíka 345
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 346
Řeč poslankyně Jany Krutákové 348
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 348
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 349
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 350
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové 352
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 352
Řeč poslance Mikuláše Peksy 354
Řeč poslance Jana Zahradníka 354
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 355
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 355

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Vojtěcha Munzara 356
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 357
Řeč poslance Víta Rakušana 358
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy 358
Řeč poslance Víta Rakušana 359
Řeč poslance Lukáše Bartoně 359
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy 360
Řeč poslance Marka Výborného 361
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 362
Řeč poslance Víta Kaňkovského 364
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 364
Řeč poslance Vlastimila Válka 366
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 366
Řeč poslance Vlastimila Válka 368
Řeč poslance Petra Beitla 368
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 369
Řeč poslance Martina Kupky 370
Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové 370
Řeč poslance Stanislava Blahy 372
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy 373
Řeč poslance Radka Holomčíka 374
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 375

Řeč poslance Dominika Feriho 377
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové 378
Řeč poslance Stanislava Blahy 378
Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové 379
Řeč poslance Marka Výborného 381
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 381
Řeč poslance Martina Kupky 382
Řeč poslance Víta Kaňkovského 383
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 383
Řeč poslance Víta Kaňkovského 384
Řeč poslance Mariana Jurečky 385
Řeč poslance Víta Kaňkovského 385
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 386

8. března 2019

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Jana Bartoška 389
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 390
Řeč poslance Jana Chvojky 391
Řeč poslankyně Věry Kovářové 392
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 392
Řeč poslance Pavla Kováčika 394
Řeč poslance Jakuba Michálka 394
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala 395
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 395
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy 395
Řeč poslance Jana Bartoška 396
Řeč poslance Pavla Kováčika 396
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala 396
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 397
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala 398

103. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Jakuba Michálka, Radka Holomčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 50/ - třetí čtení

Řeč poslance Jakuba Michálka 400
Řeč poslance Ondřeje Profanta 402

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslankyně Jany Černochové 405
Řeč poslance Jakuba Michálka 405
Řeč poslance Adama Kalouse 405
Řeč poslance Tomáše Martínka 407
Řeč poslance Lea Luzara 408
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 408
Řeč poslance Jakuba Michálka 409
Řeč poslance Ondřeje Profanta 410
Řeč poslance Marka Bendy 410
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 411
Řeč poslance Marka Bendy 411
Řeč poslance Ondřeje Profanta 412
Řeč poslance Jana Bartoška 415
Řeč poslance Ondřeje Profanta 415
Řeč poslance Jakuba Michálka 417
Řeč poslance Ondřeje Profanta 417
Řeč poslance Marka Bendy 420
Řeč poslance Ondřeje Profanta 420

Usnesení schváleno (č. 558).

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 420
Řeč poslance Jakuba Michálka 421
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 421
Řeč poslance Víta Kaňkovského 421
Řeč poslance Pavla Kováčika 421

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Pokračování v projednávání bodu

107. Návrh poslance Karla Raise na vydání zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 179/ - třetí čtení

Řeč poslance Karla Raise 423
Řeč poslance Romana Onderky 423
Řeč poslance Tomáše Martínka 424
Řeč poslance Romana Onderky 424

Usnesení schváleno (č. 559).

108. Návrh poslanců Patrika Nachera, Jaroslava Faltýnka, Martina Kolovratníka, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 200/ - třetí čtení

Řeč poslance Jana Chvojky 427
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 428
Řeč poslance Petra Dolínka 428
Řeč poslance Patrika Nachera 429
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 429
Řeč poslance Lea Luzara 430
Řeč poslance Stanislava Grospiče 430
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 431
Řeč poslance Jiřího Bláhy 431
Řeč poslance Petra Dolínka 432
Řeč poslance Romana Sklenáka 432
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 433
Řeč poslance Jiřího Bláhy 433
Řeč poslance Patrika Nachera 433
Řeč poslance Jiřího Bláhy 434
Řeč poslankyně Barbory Kořanové 435
Řeč poslance Jiřího Bláhy 435
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 435
Řeč místopředsedy PSP Tomáše Hanzela 436

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Patrika Nachera 436
Řeč poslance Petra Třešňáka 436
Řeč poslankyně Jany Černochové 437
Řeč poslance Pavla Jelínka 437
Řeč poslance Jiřího Bláhy 437
Řeč poslance Jiřího Miholy 438
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové 440
Řeč poslance Jiřího Bláhy 442
Řeč poslance Davida Kasala 444
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 444
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 444
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 445
Řeč poslance Jiřího Bláhy 445
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 446
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové 446
Řeč poslance Davida Kasala 447
Řeč poslance Jiřího Bláhy 447
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 448

Usnesení schváleno (č. 560).

109. Návrh poslanců Milana Hniličky, Patrika Nachera, Věry Procházkové, Jaroslava Bžocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 241/ - třetí čtení

Řeč poslance Milana Hniličky 450

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Stanislava Juránka 450
Řeč poslance Jakuba Jandy 452
Řeč poslance Lukáše Bartoně 452
Řeč poslance Jana Birkeho 455
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 455
Řeč poslance Ivo Pojezného 456
Řeč poslance Lukáše Bartoně 457
Řeč poslance Lukáše Černohorského 457
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 458
Řeč poslance Dominika Feriho 458
Řeč poslance Ondřeje Polanského 459
Řeč poslance Lukáše Bartoně 459
Řeč poslance Stanislava Juránka 459
Řeč poslance Jana Chvojky 461
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 461
Řeč poslance Stanislava Juránka 462

Projednávání bodu bylo přerušeno.

12. března 2019

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 468
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 468
Řeč poslance Jakuba Michálka 472
Řeč poslance Jana Bartoška 473
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 473
Řeč poslance Lukáše Bartoně 474
Řeč poslankyně Věry Kovářové 474
Řeč poslance Pavla Kováčika 474

1. Návrh zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 138/14/ - vrácený Senátem

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 477
Řeč senátorky Anny Hubáčkové 477
Řeč poslance Marka Bendy 478
Řeč poslance Martina Kupky 479
Řeč poslance Ondřeje Profanta 480
Řeč poslance Václava Klause 480
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 481
Řeč poslance Petra Pávka 481
Řeč poslance Marka Výborného 481
Řeč poslance Lea Luzara 482
Řeč poslance Mariana Jurečky 482
Řeč poslance Martina Kupky 483
Řeč poslance Václava Klause 483
Řeč poslance Mariana Jurečky 484
Řeč poslance Petra Dolínka 484
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy 484
Řeč poslance Václava Klause 485
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové 485
Řeč poslance Petra Gazdíka 485
Řeč poslance Mariana Jurečky 486
Řeč poslance Petra Pávka 486
Řeč poslankyně Jany Černochové 487
Řeč poslance Marka Bendy 487
Řeč poslance Romana Onderky 488
Řeč poslance Pavla Bělobrádka 488

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 488
Řeč poslance Pavla Bělobrádka 489
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 489
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 490
Řeč poslance Ivana Adamce 491
Řeč poslance Jakuba Michálka 491
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 492
Řeč poslance Jakuba Michálka 493
Řeč poslance Ondřeje Profanta 493
Řeč poslance Martina Kupky 494
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 495
Řeč senátorky Anny Hubáčkové 495
Řeč poslance Marka Bendy 495
Řeč poslance Jakuba Michálka 497
Řeč poslance Petra Pávka 497

Řeč poslance Jakuba Michálka 498

Usnesení schváleno (č. 561).

2. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 139/13/ - vrácený Senátem

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 499
Řeč senátorky Anny Hubáčkové 500
Řeč poslance Marka Bendy 500
Řeč poslance Jakuba Michálka 502
Řeč poslance Marka Bendy 502
Řeč poslankyně Věry Kovářové 503
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 503
Řeč senátorky Anny Hubáčkové 504

Usnesení schváleno (č. 562).

3. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony /sněmovní tisk 206/5/ - vrácený Senátem

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 505
Řeč senátora Vladislava Vilímce 507

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 510
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 515
Řeč poslankyně Věry Kovářové 516
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 517
Řeč poslance Jana Skopečka 519
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 519
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 521
Řeč senátora Vladislava Vilímce 522

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Usnesení schváleno (č. 563).

4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/9/ - zamítnutý Senátem

Řeč poslance Stanislava Grospiče 524
Řeč senátora Tomáše Goláně 527
Řeč poslance Pavla Bělobrádka 529
Řeč poslance Marka Bendy 529
Řeč poslance Marka Výborného 530
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka 534

Projednávání bodu bylo přerušeno.

13. března 2019

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Pavla Kováčika 539
Řeč poslance Jana Chvojky 539
Řeč poslance Víta Kaňkovského 539

102. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 203/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 541
Řeč poslance Radka Holomčíka 542
Řeč poslance Lubomíra Španěla 542
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 542
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové 544
Řeč poslance Jana Bartoška 544
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 545
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 545
Řeč poslance Lea Luzara 545
Řeč poslance Pavla Plzáka 546
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 546
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 546
Řeč poslance Radovana Vícha 547
Řeč poslankyně Jany Černochové 548
Řeč poslance Radovana Vícha 548

Usnesení schváleno (č. 564).

Pokračování v projednávání bodu

109. Návrh poslanců Milana Hniličky, Patrika Nachera, Věry Procházkové, Jaroslava Bžocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 241/ - třetí čtení

Řeč poslance Stanislava Juránka 555

Usnesení schváleno (č. 565).

Řeč poslance Stanislava Juránka 558

110. Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Ivo Vondráka, Heleny Válkové, Milana Poura, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 273/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové 558
Řeč poslance Marka Bendy 559
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 560
Řeč poslance Petra Pávka 560
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 561
Řeč poslance Karla Raise 561
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 562
Řeč poslance Jana Birkeho 562

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Ivana Adamce 563
Řeč poslankyně Evy Fialové 563
Řeč poslance Petra Beitla 564
Řeč poslance Ivana Bartoše 564
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 565
Řeč poslance Jakuba Michálka 565
Řeč poslance Jana Farského 566
Řeč poslance Mariana Jurečky 567
Řeč poslance Marka Bendy 567
Řeč poslance Milana Ferance 568
Řeč poslance Karla Krejzy 568
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 569
Řeč poslance Ondřeje Veselého 569
Řeč poslance Jana Birkeho 570
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 571
Řeč poslance Petra Pávka 571
Řeč poslance Marka Výborného 571
Řeč poslance Ivana Adamce 572
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 572
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 573
Řeč poslance Mariana Jurečky 573

Řeč poslance Ivana Adamce 574
Řeč poslance Pavla Bělobrádka 574
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 575
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové 576
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 576
Řeč poslance Františka Váchy 577
Řeč poslance Pavla Bělobrádka 577
Řeč poslance Milana Ferance 578
Řeč poslance Jana Birkeho 578
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové 579
Řeč poslance Petra Pávka 579
Řeč poslance Mariana Jurečky 580
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové 580
Řeč poslance Petra Pávka 580
Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka 581
Řeč poslance Vlastimila Válka 582
Řeč poslance Martina Kupky 582
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 583
Řeč poslance Lea Luzara 584
Řeč poslance Václava Klause 584
Řeč poslance Pavla Bělobrádka 585
Řeč poslance Ivana Bartoše 586

Usnesení schváleno (č. 566).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/ - druhé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 589
Řeč poslance Jana Řehounka 589
Řeč poslance Jana Bauera 590
Řeč poslance Jana Řehounka 592

7. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 593
Řeč poslance Lea Luzara 594
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 594

Řeč poslance Tomáše Martínka 594
Řeč poslance Mariana Jurečky 595
Řeč poslance Karla Raise 596

Projednávání bodu bylo přerušeno.

115. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Martina Kolovratníka 596

Usnesení schváleno (č. 567).

116. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

Řeč poslance Martina Kolovratníka 597
Řeč poslance Ondřeje Polanského 598

Projednávání bodu bylo přerušeno.

117. Návrh na jmenování členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Řeč poslance Martina Kolovratníka 599

Projednávání bodu bylo přerušeno.

118. Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

Řeč poslance Martina Kolovratníka 600

Projednávání bodu bylo přerušeno.

119. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Vinařského fondu

Řeč poslance Martina Kolovratníka 601

Projednávání bodu bylo přerušeno.

120. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Řeč poslance Martina Kolovratníka 601

Projednávání bodu bylo přerušeno.

121. Návrh na volbu zástupce Veřejného ochránce práv

Řeč poslance Martina Kolovratníka 602
Řeč poslance Jakuba Michálka 603
Řeč poslankyně Olgy Richterové 604
Řeč poslance Martina Kolovratníka 604

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Martina Kolovratníka 605

Pokračování v projednávání bodu

116. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

Usnesení schváleno (č. 568).

Pokračování v projednávání bodu

117. Návrh na jmenování členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Usnesení schváleno (č. 569).

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

118. Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

119. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Vinařského fondu

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

120. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Usnesení schváleno (č. 570).

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

121. Návrh na volbu zástupce Veřejného ochránce práv

Projednávání bodu bylo přerušeno.

21. Vládní návrh zákona o územně správním členění státu a o změně souvisejících zákonů (zákon o územně správním členění státu) /sněmovní tisk 395/ - prvé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 608
Řeč poslance Martina Baxy 608
Řeč poslance Tomáše Martínka 610
Řeč poslance Dominika Feriho 610
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 610

Usnesení schváleno (č. 571).

147. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Miloslava Roznera

Řeč poslance Stanislava Grospiče 611
Řeč poslance Marka Výborného 613
Řeč poslance Miloslava Roznera 614
Řeč poslance Ivana Bartoše 614
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 615
Řeč poslance Radima Fialy 615
Řeč poslankyně Jany Černochové 617
Řeč poslance Marka Výborného 617
Řeč poslance Radka Rozvorala 617
Řeč poslance Radima Fialy 619
Řeč poslance Víta Rakušana 619
Řeč poslankyně Jany Černochové 620
Řeč poslance Petra Dolínka 623
Řeč poslance Václava Klause 623
Řeč poslance Pavla Růžičky 624
Řeč poslance Stanislava Grospiče 624

Řeč poslance Františka Kopřivy 624
Řeč poslance Ondřeje Veselého 625
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 626
Řeč poslankyně Olgy Richterové 627
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 628
Řeč poslance Petra Pávka 628
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka 629

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Ondřeje Benešíka 630
Řeč poslance Václava Klause 630
Řeč poslance Tomáše Kohoutka 631
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové 631
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 632
Řeč poslance Stanislava Grospiče 632
Řeč poslance Marka Výborného 633

53. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ - prvé čtení

Řeč členky rady hl. m. Prahy Hany Kordové Marvanové 635
Řeč poslance Petra Dolínka 636
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 638
Řeč poslance Milana Brázdila 645
Řeč poslance Jakuba Michálka 646
Řeč poslance Milana Poura 646
Řeč poslance Jakuba Jandy 648
Řeč poslance Patrika Nachera 649
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové 650
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 651

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Patrika Nachera 653
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 654
Řeč poslance Jakuba Michálka 654
Řeč poslankyně Květy Matušovské 655
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 656
Řeč členky rady hl. m. Prahy Hany Kordové Marvanové 656
Řeč poslance Petra Dolínka 657

Usnesení schváleno (č. 572 - 1. část).

Řeč poslance Jakuba Jandy 658

Usnesení schváleno (č. 572 - 2. část).

Řeč poslance Petra Pávka 658

19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 388/ - prvé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana 658
Řeč poslance Davida Pražáka 659

Usnesení schváleno (č. 573).

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 397/ - prvé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana 660

Usnesení schváleno (č. 574).

Řeč poslance Josefa Kotta 660
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové 661

Projednávání bodu bylo přerušeno.

14. března 2019

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

157. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Jana Chvojky 665

149. Informace vlády o výběrovém řízení na mýtný systém

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 666
Řeč poslance Martina Kolovratníka 666

Řeč poslance Martina Kolovratníka 666
Řeč poslance Jana Bartoška 672
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 673

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 676
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 677
Řeč poslance Jana Bartoška 677
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 678
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 678
Řeč poslance Ivana Bartoše 678
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 679
Řeč poslance Jakuba Michálka 685
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 687
Řeč poslance Milana Ferance 687
Řeč poslance Ondřeje Polanského 688
Řeč poslance Jakuba Michálka 689
Řeč poslance Mariana Jurečky 689
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 691

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

158. Ústní interpelace

Řeč poslance Radka Holomčíka 692
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 693
Řeč poslance Dominika Feriho 694
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 694
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy 696
Řeč poslankyně Karly Maříkové 699
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 699
Řeč poslance Jakuba Michálka 701
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 702
Řeč poslankyně Olgy Richterové 703
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 704
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 706
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 706
Řeč poslankyně Věry Kovářové 707
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 708
Řeč poslance Víta Rakušana 709
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 710
Řeč poslance Ivana Bartoše 712

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 712
Řeč poslance Lukáše Bartoně 714
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 714
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové 715
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše 715

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Jaroslava Martinů 716
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 716
Řeč poslance Jaroslava Martinů 717
Řeč poslance Dominika Feriho 718
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové 718
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 720
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové 720
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 721
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 721
Řeč poslankyně Olgy Richterové 723
Řeč poslance Jana Farského 724
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 724
Řeč poslance Jana Zahradníka 725
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 725
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré 727
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 728
Řeč poslance Jakuba Michálka 730
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka 730
Řeč poslankyně Pavly Golasowské 731
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 732
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 732
Řeč poslankyně Věry Kovářové 734
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy 735
Řeč poslance Jana Čižinského 736
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy 736
Řeč poslance Ondřeje Polanského 738
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 738
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové 739
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové 740
Řeč poslance Lukáše Bartoně 741
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy 741
Řeč poslance Pavla Jelínka 743
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 744
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové 745
Řeč poslankyně Dany Balcarové 746
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 746
Řeč poslance Martina Jiránka 748
Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové 748

15. března 2019

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslankyně Dany Balcarové 751
Řeč poslance Jana Chvojky 751
Řeč poslance Martina Kolovratníka 751
Řeč poslance Ivana Bartoše 752
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 752
Řeč poslance Jana Chvojky 752
Řeč poslance Jakuba Michálka 753
Řeč poslance Jana Bartoška 753
Řeč poslance Pavla Kováčika 753
Řeč poslance Jana Bartoška 754
Řeč poslance Jakuba Michálka 754
Řeč poslance Dominika Feriho 754
Řeč poslance Pavla Kováčika 754
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 755
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 755
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 755
Řeč poslance Jana Bartoška 756

87. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh nařízení Rady o opatřeních týkajících se plnění a financování souhrnného rozpočtu Unie v roce 2019 v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Unie /sněmovní tisk 414-E/ - prvé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 758
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 759

Usnesení schváleno (č. 575).

Pokračování v projednávání bodu

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 397/ - prvé čtení

Usnesení schváleno (č. 576).

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - prvé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana 761
Řeč poslance Josefa Kotta 762

Usnesení schváleno (č. 577 - 1. část).

Řeč poslance Josefa Kotta 762
Řeč poslance Radka Holomčíka 763
Řeč poslance Stanislava Juránka 765

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Mariana Jurečky 766
Řeč poslankyně Jany Krutákové 770
Řeč poslance Jana Zahradníka 770
Řeč poslance Františka Váchy 772
Řeč poslance Jaroslava Martinů 772
Řeč poslance Jana Zahradníka 778
Řeč poslance Stanislava Juránka 778
Řeč poslance Jiřího Běhounka 779
Řeč poslance Josefa Kotta 779
Řeč poslance Jiřího Kobzy 779

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana 780
Řeč poslance Josefa Kotta 781

Usnesení schváleno (č. 577 - 2. část).

Řeč poslance Josefa Kotta 781
Řeč poslance Jiřího Kobzy 782

Usnesení schváleno (č. 577 - 3. část).

Pokračování v projednávání bodu

4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/9/ - zamítnutý Senátem

Řeč poslance Miroslava Grebeníčka 783
Řeč poslance Mariana Jurečky 787
Řeč poslance Marka Bendy 787

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 204/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 793
Řeč poslankyně Olgy Richterové 795
Řeč poslance Marka Nováka 795
Řeč poslance Jana Bauera 796
Řeč poslance Milana Brázdila 798
Řeč poslance Jana Bauera 798
Řeč poslance Petra Pávka 798
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 799
Řeč poslance Petra Pávka 800
Řeč poslance Ondřeje Veselého 800
Řeč poslance Jana Bauera 800
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 801
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 801
Řeč poslance Davida Kasala 802
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 802
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové 803
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 803
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 804
Řeč poslance Víta Kaňkovského 806
Řeč poslance Pavla Juříčka 808
Řeč poslance Jiřího Bláhy 809

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslankyně Věry Adámkové 809
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 810
Řeč poslance Jiřího Bláhy 810
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové 810
Řeč poslance Jiřího Bláhy 811
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 811
Řeč poslankyně Olgy Richterové 811
Řeč poslance Romana Kubíčka 812
Řeč poslance Marka Nováka 812

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 813

Projednávání bodu bylo přerušeno.

26. března 2019

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 815
Řeč poslance Mikuláše Peksy 815
Řeč poslance Víta Kaňkovského 815

163. Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 58 ze 4. schůze dne 12. prosince 2017 ke zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k OKD

Řeč poslance Lukáše Černohorského 816

Usnesení schváleno (č. 578).

80. Návrh poslanců Josefa Kotta, Margity Balaštíkové, Mariana Bojko a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 353/ - prvé čtení

Řeč poslance Josefa Kotta 818
Řeč poslankyně Moniky Oborné 819
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové 819
Řeč poslance Mariana Jurečky 820

Usnesení schváleno (č. 579).

25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 409/ - prvé čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové 821
Řeč poslankyně Květy Matušovské 821
Řeč poslance Ivana Adamce 822
Řeč poslance Pavla Juříčka 824
Řeč poslance Jiřího Kobzy 824
Řeč poslance Ivana Adamce 824

Řeč poslance Petra Dolínka 825
Řeč poslance Radka Kotena 825
Řeč poslance Ivana Adamce 826

Usnesení schváleno (č. 580).

Sloučená rozprava k bodům 37 a 38 /sněmovní tisky 201 a 211/

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 827
Řeč poslankyně Jany Černochové 829
Řeč poslance Marka Výborného 829
Řeč poslankyně Věry Procházkové 831
Řeč poslankyně Jany Pastuchové 831
Řeč poslance Pavla Plzáka 832
Řeč poslance Marka Výborného 832
Řeč poslance Františka Kopřivy 833
Řeč poslance Julia Špičáka 833
Řeč poslankyně Věry Kovářové 834
Řeč poslance Jana Bauera 834
Řeč poslance Radka Rozvorala 836
Řeč poslankyně Moniky Jarošové 836
Řeč poslankyně Karly Šlechtové 838

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jiřího Dolejše 838
Řeč poslance Tomáše Martínka 839
Řeč poslance Marka Výborného 839
Řeč poslance Aleše Juchelky 840
Řeč poslankyně Jany Pastuchové 842
Řeč poslance Patrika Nachera 842
Řeč poslance Lubomíra Španěla 846
Řeč poslankyně Heleny Válkové 847
Řeč poslankyně Moniky Červíčkové 848
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 848
Řeč poslance Milana Ferance 849
Řeč poslankyně Evy Fialové 850
Řeč poslankyně Moniky Červíčkové 852
Řeč poslance Jana Řehounka 852
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové 854
Řeč poslance Milana Poura 855
Řeč poslance Patrika Nachera 858
Řeč poslankyně Radky Maxové 859
Řeč poslance Marka Výborného 859
Řeč poslance Vlastimila Válka 860

Řeč poslance Jana Bartoška 860
Řeč poslance Jaroslava Foldyny 861

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslankyně Pavly Golasowské 861
Řeč poslance Mariana Bojka 863
Řeč poslance Jiřího Kobzy 864
Řeč poslance Josefa Kotta 865
Řeč poslance Jiřího Ventruby 866
Řeč poslance Václava Klause 867
Řeč poslance Tomáše Martínka 869
Řeč poslance Mariana Jurečky 869
Řeč poslance Marka Výborného 870
Řeč poslankyně Radky Maxové 870
Řeč poslance Tomáše Martínka 871
Řeč poslance Mariana Jurečky 871
Řeč poslance Aleše Juchelky 871
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 872
Řeč poslance Marka Výborného 872
Řeč poslance Tomáše Martínka 872
Řeč poslance Patrika Nachera 873
Řeč poslance Jana Skopečka 873
Řeč poslance Lukáše Bartoně 875

Usnesení schváleno (č. 581).

151. Kontrola plnění usnesení Poslanecké sněmovny č. 66 ze dne 19. 10. 2017 ve věci zvýšení platů učitelů

Řeč poslance Lukáše Bartoně 876
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 878
Řeč poslance Jana Lipavského 879
Řeč poslankyně Jany Černochové 879
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové 879

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy 880
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 882
Řeč poslance Lukáše Bartoně 883
Řeč poslance Jiřího Miholy 883
Řeč poslance Marka Výborného 884
Řeč poslance Petra Gazdíka 884
Řeč poslance Karla Raise 885

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 885
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy 886
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 888
Řeč poslance Martina Baxy 888
Řeč poslance Lukáše Bartoně 889
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 889
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy 889
Řeč poslance Romana Kubíčka 890
Řeč poslance Ivo Pojezného 890
Řeč poslance Romana Kubíčka 891
Řeč poslance Lukáše Bartoně 891
Řeč poslance Romana Kubíčka 891
Řeč poslankyně Jany Černochové 892
Řeč poslance Lukáše Bartoně 893
Řeč poslance Lukáše Bartoně 894

Projednávání bodu bylo přerušeno.

27. března 2019

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Jaroslava Foldyny 895
Řeč poslance Pavla Kováčika 895
Řeč poslance Petra Gazdíka 895
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 896
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 896
Řeč poslance Romana Kubíčka 896
Řeč poslance Pavla Kováčika 898
Řeč poslance Ivana Bartoše 898
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 899
Řeč poslance Pavla Kováčika 900

Pokračování v projednávání bodu

151. Kontrola plnění usnesení Poslanecké sněmovny č. 66 ze dne 19. 12. 2017 ve věci zvýšení platů učitelů

Řeč poslance Jaroslava Foldyny 901
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 902
Řeč poslance Lukáše Bartoně 902
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 903
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 903
Řeč poslance Jana Farského 903
Řeč poslance Jana Bartoška 904

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 905
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 905
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 905

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jana Bartoška 906
Řeč poslance Petra Gazdíka 906
Řeč poslance Pavla Kováčika 906
Řeč poslance Ondřeje Polanského 907

Usnesení schváleno (č. 582).

Řeč poslance Petra Gazdíka 907
Řeč poslance Pavla Kováčika 908
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 908
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 908
Řeč poslance Pavla Kováčika 908
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 909
Řeč poslance Radima Fialy 909
Řeč poslance Jana Chvojky 909
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy 910
Řeč poslance Jana Bartoška 911
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 911
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 912

162. Informace vlády o ochraně klimatu

Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 912
Řeč poslankyně Dany Balcarové 921
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 924
Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové 926

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Petra Třešňáka 928
Řeč poslance Jana Skopečka 928
Řeč poslance Jana Zahradníka 929
Řeč poslance Františka Kopřivy 929
Řeč poslance Jana Zahradníka 930
Řeč poslance Jana Skopečka 930
Řeč poslankyně Dany Balcarové 931
Řeč místopředsedy PSP Tomáše Hanzela 931
Řeč poslankyně Jany Krutákové 932
Řeč poslance Jana Farského 933

Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové 934

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

117. Návrh na jmenování členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Řeč poslance Martina Kolovratníka 935

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

118. Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

Řeč poslance Martina Kolovratníka 935

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

119. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Vinařského fondu

Řeč poslance Martina Kolovratníka 936

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

120. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Řeč poslance Martina Kolovratníka 936

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

121. Návrh na volbu zástupce Veřejného ochránce práv

Řeč poslance Martina Kolovratníka 937

Projednávání bodu bylo přerušeno.

160. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky

Řeč poslance Martina Kolovratníka 937

Projednávání bodu bylo přerušeno.

161. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Řeč poslance Martina Kolovratníka 938

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Martina Kolovratníka 940

Pokračování v projednávání bodu

117. Návrh na jmenování členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Usnesení schváleno (č. 583).

Pokračování v projednávání bodu

118. Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

Pokračování v projednávání bodu

119. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Vinařského fondu

Pokračování v projednávání bodu

120. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Usnesení schváleno (č. 584).

Pokračování v projednávání bodu

121. Návrh na volbu zástupce Veřejného ochránce práv

Pokračování v projednávání bodu

160. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky

Usnesení schváleno (č. 585).

Pokračování v projednávání bodu

161. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Usnesení schváleno (č. 586).

159. Postoj vlády k problémům s financováním sociálních služeb

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 942
Řeč poslance Víta Kaňkovského 944
Řeč poslance Petra Beitla 947
Řeč poslance Jana Bauera 949
Řeč poslance Mariana Jurečky 951
Řeč poslankyně Pavly Golasowské 953
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové 955
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 957
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové 957
Řeč poslance Petra Pávka 960
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 962

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Jiřího Kobzy 964
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 964
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 966
Řeč poslance Mariana Jurečky 967
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 968
Řeč poslankyně Lenky Dražilové 969
Řeč poslance Vlastimila Válka 970
Řeč poslance Pavla Juříčka 972
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 972
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové 974
Řeč poslance Jiřího Bláhy 975
Řeč poslance Ladislava Oklešťka 975
Řeč poslance Mariana Jurečky 976
Řeč poslance Jiřího Maška 976
Řeč poslance Petra Pávka 977
Řeč poslance Ladislava Oklešťka 977
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 977
Řeč poslance Jiřího Maška 978

Řeč poslance Jiřího Bláhy 978
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 979
Řeč poslance Petra Pávka 980
Řeč poslance Mariana Jurečky 980
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 981
Řeč poslance Víta Kaňkovského 981
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové 984
Řeč poslance Petra Beitla 985
Řeč poslance Víta Kaňkovského 985
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 987
Řeč poslance Víta Kaňkovského 987

Usnesení schváleno (č. 587).

Řeč poslance Víta Kaňkovského 988

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Pokračování v projednávání bodu

149. Informace vlády o výběrovém řízení na mýtný systém

Řeč poslance Jana Bartoška 989
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 990
Řeč poslance Ondřeje Polanského 994
Řeč poslance Lukáše Černohorského 995
Řeč poslance Vlastimila Válka 995
Řeč poslance Jana Bartoška 995
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 996
Řeč poslance Jana Lipavského 996
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 996
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 1000
Řeč poslance Ondřeje Benešíka 1001
Řeč poslance Ondřeje Polanského 1001
Řeč poslance Milana Ferance 1003
Řeč poslance Ondřeje Polanského 1005
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 1005
Řeč poslance Milana Ferance 1006
Řeč poslance Mariana Jurečky 1006
Řeč poslance Jana Lipavského 1006
Řeč poslance Ondřeje Polanského 1007
Řeč poslance Pavla Juříčka 1007
Řeč poslance Ondřeje Polanského 1007
Řeč poslance Mariana Jurečky 1008
Řeč poslance Milana Ferance 1009

Řeč poslance Jana Lipavského 1009

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Milana Ferance 1009
Řeč poslance Pavla Juříčka 1010
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 1010
Řeč poslance Jiřího Maška 1011
Řeč poslance Jana Lipavského 1011
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 1012
Řeč poslance Jana Schillera 1012
Řeč poslance Josefa Hájka 1012
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 1013
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 1013
Řeč poslance Jana Richtera 1013
Řeč poslance Petra Třešňáka 1013
Řeč poslance Jana Lipavského 1014
Řeč poslance Lukáše Černohorského 1014
Řeč poslance Patrika Nachera 1014
Řeč poslance Jana Bartoška 1015
Řeč poslance Milana Ferance 1016
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 1016
Řeč poslance Jana Bartoška 1017
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové 1017
Řeč poslance Jana Lipavského 1018
Řeč poslance Jiřího Maška 1018
Řeč poslance Vlastimila Válka 1018
Řeč poslankyně Věry Procházkové 1019
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 1019
Řeč poslance Marka Bendy 1019
Řeč poslance Pavla Žáčka 1020
Řeč poslance Jana Lipavského 1020
Řeč poslance Marka Výborného 1020
Řeč poslance Jiřího Maška 1020
Řeč poslance Lukáše Černohorského 1021

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Marka Bendy 1021

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
5. března 2019
Přítomno: 186 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.01 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 27. schůzi Poslanecké sněmovny, všechny vás vítám. Poprosím vás, abyste se už usadili na svých místech, přihlásili se svými kartami, pokud možno se ztišili, abychom se slyšeli. A budeme pokračovat.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 27. schůze dne 21. února tohoto roku. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou téhož dne.

Prosím, abyste mi případně sdělili, kdo hlasuje náhradní kartou. V tuto chvíli sděluji, že s náhradní kartou číslo 11 hlasuje paní ministryně Dostálová, s náhradní kartou číslo 2 pan poslanec Vrána, s náhradní kartou číslo 10 pan poslanec Sklenák.

A nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili paní poslankyni Janu Krutákovou a poslankyni Markétu Pekarovou Adamovou. Ptám se, zda je zde návrh na jiné ověřovatele? (Ne.) Tak, já poprosím o klid. Budeme hlasovat. (Gong.) Přivolám kolegy z předsálí.

Já tedy zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro navržené ověřovatele této schůze. Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno je 147 poslanců, pro 135, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovatelkami 27. schůze Poslanecké sněmovny určili paní poslankyni Janu Krutákovou a paní poslankyni Markétu Pekarovou Adamovou.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci: Ondřej Benešík – osobní důvody, Jan Farský – rodinné důvody, Alena Gajdůšková – pracovní důvody, Tomáš Hanzel od 15.30 do 16.30 – pracovní důvody, Radek Holomčík od 15.00 – pracovní důvody, Milan Chovanec – zdravotní důvody, Marian Jurečka – pracovní důvody, František Kopřiva – zahraniční cesta, Jana Krutáková do 16.30 pracovní důvody, Helena Langšádlová – pracovní důvody, Ilona Mauritzová – osobní důvody, Marcela Melková do 15.30 – osobní důvody, Jiří Mihola do 15 hodin – pracovní důvody, David Pražák – rodinné důvody, Vít Rakušan – rodinné důvody, Olga Richterová – zdravotní důvody, Karel Schwarzenberg – zdravotní důvody, Lucie Šafránková do 15 hodin – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – zahraniční cesta, Richard Brabec – zahraniční cesta, Marta Nováková – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody, Antonín Staněk do 16 hodin – pracovní důvody, Miroslav Toman do 15.00 – pracovní důvody. Tím jsme se vypořádali s omluvami.

Přistoupíme ke stanovení pořadu 27. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Nejdřív mi dovolte, abych vás seznámil s návrhy, na kterých se shodlo dnešní grémium:

Ve čtvrtek 28. února Senát vrátil Poslanecké sněmovně návrh zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 38/9 – zamítnutý Senátem; navrhujeme zařadit tento návrh do pořadu 27. schůze, a to pevně na úterý 12. března jako čtvrtý bod jednání po zákonech vrácených Senátem.

Dále navrhujeme bod 17 návrhu pořadu, sněmovní tisk 382, je to poslanecký návrh zákona – lesní zákon, první čtení, zařadit pevně na středu 6. března jako první bod ve 14.30 hodin.

Ve čtvrtek 7. března zařadit pevně od 11 hodin body v pořadí: 90, 91, 92, 93, 94, 95 – tedy smlouvy ve druhém čtení, 88 – sněmovní tisk 366 – předchozí souhlas, 136, tj. sněmovní tisk 277 – doporučení Mezinárodní organizace práce – zpráva, dále body 97, 98, 99, to se jedná o smlouvy v prvém čtení, a 96, sněmovní tisk 52 - Kosovo – dvojí zdanění. Jedná se o smlouvu ve druhém čtení.

Dále bod 105 návrhu pořadu, sněmovní tisk 50 – poslanecká novela zákona o svobodném přístupu k informacím, třetí čtení, zařadit pevně na pátek 8. března jako první bod v bloku třetích čtení.

Bod 104 návrhu pořadu, sněmovní tisk 203 – vládní návrh zákona o pobytu cizinců, třetí čtení, zařadit pevně na středu 13. března jako první bod v bloku třetích čtení.

Volební body zařadit pevně na středu 13. března ve 12.30 hodin.

Bod 22 návrhu pořadu, sněmovní tisk 395 – vládní návrh zákona o správní členění státu, první čtení, zařadit pevně na středu 13. března jako první bod ve 14.30 hodin.

Bod 82 návrhu pořadu, sněmovní tisk 353 – poslanecká novela zákona o zemědělství, první čtení, zařadit pevně na úterý 26. března jako první bod.

A nakonec z grémia navrhujeme vyřadit z návrhu pořadu tyto body: 6 a 115, to je sněmovní tisk 302 – vládní návrh zákona o léčivech, druhé a třetí čtení, 8 a 117, sněmovní tisk 126 – poslanecký návrh zákona o zálohovaném výživném, druhé a třetí čtení, bod 80, sněmovní tisk 350 – poslanecký návrh zákona – školský zákon, prvé čtení, a bod 149, sněmovní tisk 372 – zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2019. To je ze strany grémia a z mé strany vše. (Hluk v sále.)

A nyní poprosím paní poslankyně a pány poslance, aby se k pořadu případně vyjádřili i oni. Jako první s přednostním právem je v tuto chvíli přihlášen pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové, vážený pane předsedo. Jak již jsem avizoval na jednání grémia Poslanecké sněmovny, kde se mi bohužel nepodařilo najít souhlas všech o zařazení následujících bodů, tak bych chtěl poprosit o pevné zařazení bodů číslo 38 a 39 – jsou to tisky, které jdou spolu, 201 a 211, bod 38, pracovně návrh kolegyně Maxové, bod 39, pracovně návrh kolegy Výborného, jedná se o první čtení poslaneckých návrhů na změny občanského

zákoníku a ústavní Listiny základních práv a svobod – a to na úterý variabilního týdne, dne 26. 3., jako druhý a třetí bod za již pevně zařazený bod číslo 82 z grémia, který četl pan předseda. To je první věc, první návrh.

A druhý návrh, ke kterému jsem byl tázán na jednání grémia kolegou předsedou Kalouskem, který měl v tu dobu lepší informaci než já, a sice návrh na zařazení bodu číslo 74. Jedná se o tisk 330 – novela zákona o pozemních komunikacích, poslanecký návrh v prvním čtení, na pátek 8. 3. jako první bod po třetích čteních. Čili na tento pátek po třetích čteních jako první bod. A jedná se o novelu zákona o pozemních komunikacích, která řeší odstraňování vraků, pracovně řečeno. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nevidím nikoho přihlášeného s přednostním právem, takže budeme nyní postupovat podle písemných přihlášek. Jako první byl přihlášen ještě před zahájením schůze pan poslanec Lukáš Kolářík, kterému tímto dávám slovo.

Poslanec Lukáš Kolářík: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych si dovolil navrhnout zařadit bod číslo 65, sněmovní tisk 295, je to novela exekučního řádu, na úterý příští týden, 12. 3., po již pevně zařazených bodech.

Vláda avizovala, že svým návrhem vyřeší problematiku dlužníků v České republice, nicméně tento návrh byl Legislativní radou vlády odmítnut. Takže v tuto chvíli vlastně neexistuje žádný vládní návrh, který by tuto situaci řešil. Tato novela tedy čeká na první čtení, takže já poprosím o její zařazení napevno na úterý 12. 3. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Bod 65 na úterý 12. 3. po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Jako další je přihlášen pan poslanec Jan Bauer k návrhu pořadu schůze.

Poslanec Jan Bauer: Hezké odpoledne, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážené dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás požádal o pevné zařazení bodu číslo 61, sněmovní tisk číslo 290, a to, pane předsedo Poslanecké sněmovny, na středu první bod odpoledne. Jedná se o středu 6. 3., to znamená zítra, roku 2019, případně jako první bod za řádně zařazené body, které se tady možná ještě objeví.

Jedná se o poslanecký návrh novely zákona o pomoci v hmotné nouzi, který rozšiřuje již existující skupiny příjemců dávek, kteří jsou vyloučení z pomoci v hmotné nouzi, o ty, kteří se opakovaně dopouštějí závažných přestupků, jako jsou krádeže nebo ublížení na zdraví. Návrh současně upřesňuje navázání dávek na školní docházku dětí.

Chtěl bych vás požádat o předřazení tohoto bodu z následujících důvodů.

Za prvé, návrh alespoň částečně řeší palčivý aktuální problém lidí žijících v blízkosti problémových sousedů. Že jde o téma živé, jsme se mohli v debatě se starosty a místními přesvědčit i při nedávné návštěvě výboru pro sociální politiku

v Ústeckém kraji, nebo z petic, které dostáváme pravidelně všichni do rukou. Starostové a lidé žijící v okolí problémových lokalit právem očekávají od vlády a poslanců pomoc, a myslím si proto, že je ta správná chvíle tuto debatu otevřít.

Za druhé jde o téma, které ani v nejbližší době nebude řešit žádný vládní návrh. Ze seznamu 15 bodů pro zlepšení situace ve vyloučených lokalitách, které prezentovalo Ministerstvo práce a sociálních věcí, několik bodů vypadlo. A jedním z nich je – a tady si dovolím citovat – "právě i zajištění vymahatelnosti práv zejména s ohledem na rušení nočního klidu a sousedského soužití. U sociální prevence, kam spadá podpora vzdělávání, nedošlo mezi dotčenými rezorty k žádné shodě na financování. Jinými slovy to znamená, že vláda upřednostnila jiné priority, chce bojovat s obchodníky s chudobou, řešit dávkový systém a bydlení pro sociálně slabé spoluobčany. Podle mého názoru ale rezignovala na snahu zlepšit situaci lidí, kteří jen mají tu smůlu, že žijí v blízkosti příjemců dávek, kteří se nechovají v souladu s pravidly slušného chování a pravidelně překračují zákon.

A konečně za třetí. Věřím, že tento návrh může získat podporu napříč politickým spektrem. Od vlády navíc dostal neutrální stanovisko. Připomínky, které vláda ve svém stanovisku uplatnila, jsou takového charakteru, který umožní debatu ve výborech a případnou korekci některých dílčích věcí. V této věci jsem ve spolupráci s jednotlivými rezorty i s vámi se všemi připraven diskutovat.

Jen si dovolím připomenout, že návrh neobsahuje žádné drakonické postupy vůči příjemcům dávek, ale důsledně navazuje na dosavadní filozofii zákona o pomoci v hmotné nouzi. Obsahuje současně řadu pojistek, které v individuálních případech zmírní případnou tvrdost zákona, a počítá se zapojením samotných obcí. Jeho cílem není trestat, ale naopak působit preventivně.

Solidarita a pomoc potřebným je trvalým a samozřejmým projevem každé vyspělé demokratické společnosti. Pokud se ale většinové společnost skládá na pomoc ohroženým skupinám spoluobčanů, oprávněně očekává, že tato pomoc bude využívána k účelu, pro který je určena. Vedle toho ale očekává i to, že se její příjemci budou chovat v souladu s právním řádem a v obecné rovině i v souladu s pravidly slušného a ve společnosti obvyklého chování.

Zákon o pomoci v hmotné nouzi proto logicky již dnes vylučuje z pomoci některé skupiny příjemců dávek v hmotné nouzi, kteří se z hlediska cílů tohoto zákona chovají nepatřičným způsobem. Například lidi, kteří prokazatelně neprojevují snahu si zvýšit příjem vlastním přičiněním nebo neposílají své děti do školy. Paradoxně ale nevylučuje lidi, kteří trvale překračují zákon a dopouštějí se přestupků, kterými obtěžují a komplikují život lidem ve svém sousedství.

Děkuji vám za případnou podporu. (Silný hluk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Pan poslanec to zvládl, ale skutečně ta hladina hluku se zvyšovala po celou dobu jeho projevu. Já vás poprosím o klid v sále.

Pro pana poslance Juránka. Já jsem evidoval jeho přihlášku. Přednost mají ty písemné, takže ještě si bude muset chviličku počkat. Jako další vystoupí s návrhem na zařazení nového bodu nebo předřazení bodu pan poslanec Marek Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážená vládo, milé kolegyně, vážení kolegové, já bych rád navrhl pevné zařazení bodu číslo 30, jedná se o novelu zákona číslo 262/2006 Sb., zákoník práce, a to dnes jako první bod po pevně zařazených bodech, pokud takové budou, nebo jako první bod dnešní schůze.

Jedná se o novelu, kterou jsme rozjednali v červnu roku 2018. Dotýká se příplatků pro učitele za třídnictví, evergreen. Tak kdybyste napojedenácté usoudili, že by bylo dobré práci, kterou jsme započali v červnu roku 2018, dokončit, byl bych velmi rád. Prosím tedy o zařazení a podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další je k pořadu schůze přihlášena paní poslankyně Vrecionová.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Hezké odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane předsedo. Vzhledem k aktuálním problémům s dovozem polského hovězího masa bych ráda navrhla zařazení bodu, který jsem nazvala Podpora českých zemědělců a výrobců potravin. My jsme v uplynulých týdnech zažili několik případů takových dovozů nekvalitního masa, ale bohužel zatím pan ministr Toman – mrzí mě, že tady není – přistoupil jenom k dvěma krokům, které považuji za problematické.

První. Asi před 14 dny dokonce na zemědělském výboru a potom dále v médiích informoval o tom, že v konkrétních luxusních restauracích prodávají polské maso označené jako argentinské. Když se ukázalo, že to není pravda, tak svá slova označil za kachnu.

Zároveň také ministerstvo spustilo plošnou kontrolu veškerého masa dováženého z Polska. Já samozřejmě rozumím tomu, že je potřeba udělat vše pro ochranu zdraví našich občanů, nicméně na otevřeném evropském trhu je takové opatření potřeba konzultovat s našimi evropskými partnery a to zjevně pan ministr neudělal, protože Evropská komise tato opatření označila za nepřiměřenou reakci.

To, co mi vadí nejvíce, je, že ministerstvo však nedělá nic pro řešení příčin těchto problémů, nepodporuje výrobce lokálních potravin, kteří tak nemůžou konkurovat levným dovozům z Polska. Důvody jsou zřejmé. V čele vlády stojí jeden z největších podnikatelů v zemědělství, ministrem zemědělství je bývalý prezident Potravinářské komory, která rovněž zastupuje pouze ty největší firmy, předsedou zemědělského výboru Poslanecké sněmovny je bývalý čelný představitel Agrofertu a bohužel také vládu z poslaneckých lavic podporují zástupci KSČM, kteří tento způsob hospodaření považují za korektní. Jistě uznáte, že také nelze očekávat od této vlády podporu právě těch malých soukromých zemědělců, rodinných farem, výrobců potravin. (V sále je velmi hlučno.)

Nejde pouze o špatné nastavení dotací, které skutečně velmi znevýhodňují ty malé a střední, ale jde i o to, jakému systému kontrol a byrokracie jsou malí vystaveni. Před několika dny vydala Asociace soukromého zemědělství tiskovou zprávu, ve které mluví o počtech kontrol zemědělců. Já si dovolím jeden odstavec, který považuji za velice důležitý, vám tady odcitovat:

Ze strany Státní zemědělské potravinářské inspekce bylo prověřováno z celkového počtu 319 –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás, paní poslankyně, na chviličku přeruším a opravdu poprosím kolegyně a kolegy, kteří nemají zájem o vystoupení a něco řeší, ať to řeší aspoň v předsálí, případně se ztiší. (Velký hluk trvá.) Prosím o klid!

Poslankyně Veronika Vrecionová: Děkuji. Já jenom to budu citovat ještě od začátku:

Ze strany Státní zemědělské potravinářské inspekce bylo prověřováno z celkového počtu 319 kontrol 34 hospodářství o výměře do 10 ha, 49 o výměře 10 až 50 ha, 127 o výměře od 50 do 500 ha a 109 kontrol provedla Státní zemědělská potravinářská inspekce u podniků s výměrou nad 500 ha, ačkoliv tyto podniky obhospodařují většinu zemědělské půdy v České republice. (V sále je stále silný hluk.)

Obdobně Státní veterinární správa provedla v roce 2017 celkem 1984 kontrol... Já, pane předsedo... Je mi líto.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás znovu poprosím o klid!

Poslankyně Veronika Vrecionová: Kolegy to pravděpodobně vůbec nezajímá, nicméně já to považuji za důležité.

Obdobně Státní veterinární správa provedla v roce 2017 celkem 1984 kontrol v chovech zvířat, z toho 315 kontrol v chovech do 10 kusů zvířat, 711 v chovech o počtu 11 až 50 kusů, 821 kontrol v chovech čítajících 51 až 500 kusů zvířat a pouze 133 kontrol v chovech s počtem více než 501 kusů hospodářských zvířat.

Z uvedených statistik vyplývá, že jsou drobní a středně velcí zemědělci kontrolováni podstatně intenzivněji než velké průmyslové podniky.

Proč je potřeba podporovat ty malé? Zejména proto, že jejich činnost je ohleduplná k životnímu prostředí, starají se o půdu, na které hospodaří, a často jsou nedílnou součástí místa, kde žijí a pracují. Lokální produkty jsou také kvalitnější a při jejich konzumaci odpadá dlouhý a neekologický transport. Uznávám a znovu opakuji, nejsou schopni konkurovat levným dovozům, a to je ten problém, proč je potřeba jim ulevit. Oproti velkým zemědělským koncernům, pohrobkům JZD, nemají malé farmy úspory z rozsahu, ale přitom mají stejné administrativní povinnosti. Kde velké firmy žádají o dotace v desítkách milionů korun, tam se malým ani nevyplatí žádat, protože by dostaly při stejné administrativě pouhý zlomek toho co ti velcí. To je záležitost, kterou tady bohužel už rok marně opakuji.

Z těchto důvodů navrhuji zařadit tento bod, jak už jsem řekla, s názvem Podpora českých zemědělců a výrobců potravin. A v případě, že tento bod podpoříte, tak navrhuji jeho pevné zařazení na čtvrtek po písemných interpelacích, ale samozřejmě jsem připravena termín podle potřeby upravit.

A jenom poslední ještě krátký návrh usnesení, který bych byla ráda, abyste podpořili: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá vládu, aby podporovala malé domácí zemědělce a producenty lokálních potravin včetně výrobců masa. Poslanecká sněmovna požaduje, aby vláda České republiky přistoupila k zastropování zemědělských dotací, podpořila zvýšení plateb na první hektary a zpracovala audit byrokracie malých a středních zemědělských podniků.

Já se obávám, že asi kolegy většinou ty problémy s levnými dovozy nekvalitního masa moc nezajímají, ale přesto moc prosím o podporu tohoto bodu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Pro upřesnění – návrh byl, že by to byl první bod ve čtvrtek po písemných interpelacích, tedy v bloku od 11 hodin.

Jako další k pořadu schůze je přihlášen pan poslanec Petr Dolínek.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré odpoledne. Doufám, že se nebudu v ničem opakovat buď s grémiem, nebo s dalšími, protože opravdu není v této části úplně slyšet to, co zde zaznělo v předchozí zhruba půlhodině.

Nicméně mám zde dva návrhy. První se týká bodu 54, což je změna živnostenského zákona, kterou sem doručilo hlavní město Praha. Na základě setkání poslanců, kteří se tomu věnují za jednotlivé politické kluby, navrhuji, aby tento bod 54 byl projednán 13. března jako druhý bod za bodem pana ministra vnitra, který je navrhován grémiem jako první bod v odpoledních hodinách. Takže bod 54 13. 3. jako druhý bod odpoledního jednání.

Dále navrhuji, aby body 126, 127, 128 a 133, což jsou zprávy České televize za rok 2016 a 2017 jak o činnosti, tak o hospodaření, byly projednány 14. 3. jako první body v bloku jednání o zprávách, to znamená od 11 hodin. Body 126, 127, 128 a 133 – příští čtvrtek jako první body po 11. hodině. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je písemně přihlášen pan poslanec Mikuláš Peksa.

Poslanec Mikuláš Peksa: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já bych vaši pozornost rád připoutal ke kontroverzní směrnici o copyrightu na společném digitálním trhu, která bude v krátké době projednávána Evropským parlamentem. Stručně řečeno, touto směrnicí nám Evropská unie určí podobu provozu na internetu na mnoho let dopředu a standardy, které přitom definuje, se budou přenášet do dalších zemí i mimo Evropu.

V tuhle chvíli Rada ministrů schválila znění, které vzešlo z trialogu a zavádí do směrnice kontroverzní články 11 a 13. Článkem 11 se zavádí problematická daň z odkazů. Je to povinnost pro platformy, které zveřejňují odkazy na cizí weby, za tyto odkazy platit. Text samotného článku 11 je formulován velice vágně, což povede k roztříštění trhu, a tím vlastně popírá původní smysl té směrnice – sjednotit evropský digitální trh.

Článek 13 zavádí plnou odpovědnost provozovatele za obsah, takzvané automatické cenzorní filtry, jejichž cílem je odstraňovat uživateli zveřejňovaný obsah. Tyto filtry nejenom že omezují svobodu projevu, protože dohled nad svobodou projevu by nadále měly vykonávat stroje, čímž se dobrovolně Evropská unie proměňuje v digitální dystopii. Jejich nasazení je velice nákladné a ty náklady ponesou malé a střední firmy, a nejenom v České republice.

Pokud tedy mluvíme o národních zájmech v průmyslu, tak tady dochází k jednomu velice zásadnímu. Kupodivu navzdory tomu, co bylo řečeno, český zástupce v Radě ministrů, na rozdíl např. od polského, hlasoval pro, čímž přispěl k tomu, aby tyto nesmyslné požadavky byly schváleny. Přitom rámcová pozice Ministerstva kultury z října 2016 jasně vyjadřovala obavu z výše zmiňovaných článků. Výbor pro evropské záležitosti této Poslanecké sněmovny v říjnu téhož roku obavy ve svém usnesení podpořil a podobně se zachoval i senátní výbor v lednu v roce 2017. Český zástupce tedy ignoroval zájmy českých občanů vyjádřené v dokumentech vlády, parlamentu i Senátu a hlasoval pro zavedení cenzury v Evropské unii a likvidaci podnikatelů operujících na internetu. Ministr kultury tento rozpor mezi současným hlasováním a pozicemi senátorů, poslanců a ještě i nedávno vlastního ministerstva nedokázal vysvětlit.

Situace je o to horší, že zástupci Evropského parlamentu se snaží směrnici schválit urychleně už v průběhu příštího týdne, aby se vyhnuli masovým protestům, které jsou plánovány v Německu, Rakousku, Lucembursku a dalších zemích, protože už minulý týden vyšly do ulic tisíce lidí a odezva na to se šíří.

S ohledem na dříve uvedené považuji za nutné, aby se aspoň česká Poslanecká sněmovna jasně vyslovila, že s tímto zaváděním cenzury nesouhlasíme, a chtěl bych zařadit na pořad této schůze nový bod: Pozice České republiky ke směrnici o copyrightu na společném digitálním trhu. A jako druhý návrh bych chtěl tento bod zařadit napevno na pátek po již zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tak, paní poslankyně Pekarová Adamová k pořadu schůze.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Dobrý den, dámy a pánové. Já navážu na už jednou tady předložený návrh, a to panem kolegou Faltýnkem, který navrhoval předřadit bod, který se týká pozemních komunikací, protože zákon o pozemních komunikacích jsme předložili taktéž a týká se úplně toho samého problému, totiž autovraků v našich ulicích. Myslím si, že je rozumné projednat tyto body společně ve sloučené rozpravě, a tudíž vás žádám o předřazení bodu 66, což je tisk číslo 296, tedy zákon o pozemních komunikacích, a to tedy, pokud bude schválen ten návrh pana Faltýnka, za tisk 330 bod 74, což je tedy navrhováno na tento pátek. Takže aby to byl hned následující bod, abychom o tom mohli diskutovat ve sloučené rozpravě. Myslím si, že by to ušetřilo mnoho času a bylo by to žádoucí. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další je přihlášen k pořadu schůze pan poslanec Jan Skopeček.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Já přicházím, troufám si říct, s ne nějak zásadním, ale nikterak proti tomu snad nebudete. Slavíme sté výročí české měny, myslím si, že bychom měli uctít památku Aloise Rašína. Proto si dovolím načíst usnesení, které bude říkat, že dr. Alois Rašín se zasloužil o národní měnu, českou korunu. Prosím, abychom toto uctění nebo zásluhu zařadili jako první bod našeho dnešního jednání a takto oslavili sto let existence české koruny. Děkuji pěkně.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další v pořadu schůze je pan poslanec Jiří Kobza. (Poslanci se v sále stále hlasitě baví.) Máte slovo, pane poslanče. Já znovu poprosím o klid v sále, aby vystupující nemuseli překřikovat své kolegy.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych se chtěl vrátit k bodu, který tady už několikrát zazněl, a to je projednávání sankčního režimu vůči Saúdské Arábii. Je to bod číslo 155. Já jsem velice rád, že se podařilo dostat peníze na humanitární pomoc pro oběti hladomoru a válečných zločinů, které Saúdská Arábie páchá v Jemenu. Suma byla zhruba v rozsahu mého pozměňovacího návrhu ke státnímu rozpočtu, který byl tedy bohužel na podzim zamítnut. Nicméně, jak říkala moje maminka, spät aber doch, jsem za to velice rád.

Chtěl bych vás poprosit o podporu mého návrhu na pevné zařazení bodu 155, jednání o sankcích proti Saúdské Arábii, na středu 13. 3. po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další k pořadu schůze vystoupí pan poslanec Radek Holomčík.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych rád navrhl zařazení na program této schůze bodu doprovodné usnesení ke sněmovnímu tisku 382. Dneska na jednání grémia byl předsedům poslaneckých klubů rozdán náš návrh na doprovodné usnesení právě ke sněmovnímu tisku 382 s tím, že ten sněmovní tisk bude projednáván v režimu § 90 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, a zatím nic nenasvědčuje tomu, že by se na tom mělo něco změnit. Takže máme trošku problém přijmout v rámci projednávání tohoto tisku to usnesení, takže bychom rádi z toho důvodu zařadili to doprovodné usnesení jako samostatný bod, abychom byli správní po té formální stránce.

A ještě jedna drobnost. Já jsem po dohodě s předkladatelkou sněmovního tisku 382, tak jsme se dohodli i s ohledem na kapacity ministerstev, že to usnesení ještě malinko upravíme, a to tak, že z něj odstraníme ty body, které se týkají Ministerstva obrany. Vlastně v tom usnesení jde o to, že žádáme Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo obrany o provedení některých analytických kroků ve vztahu ke kůrovcové kalamitě a jejímu šíření v podnicích Lesy České republiky a Vojenské lesy a statky, takže ty části, které se týkají Ministerstva obrany, z toho usnesení budou odejmuty a já vám v průběhu půl hodiny pošlu všem na e-mail to nové znění, abyste zítra věděli, o čem se bude jednat, nebo abyste se na to mohli podívat dopředu. A to je asi v tento okamžik všechno.

Takže to shrnu. Navrhuji zařazení na program této schůze bodu doprovodné usnesení ke sněmovnímu tisku 382 s tím, že v tento okamžik nenavrhuji jeho pevné zařazení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Jenom, pane poslanče, když zařadíme nový bod "přijetí usnesení", tak už to nebude doprovodné usnesení, bude to usnesení. Jinak je možné v tom tisku poté, co je podrobná rozprava, navrhnout doprovodné usnesení. Takže já budu respektovat, když tady navrhnete usnesení k tisku 382 a bude to samostatný bod, na to máte právo. Jenom upozorňuji, že to nebude svou povahou doprovodné usnesení.

Poslanec Radek Holomčík: Dobře, tak tedy upravuji název toho bodu na usnesení ke sněmovnímu tisku 382.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. S přednostním právem pan předseda Kalousek. Zrušil? K pořadu schůze. (Poslanec Kalousek reaguje z lavice.) Ano, výborně, přijdete brzy na řadu. Takže teď tu máme tři přihlášky z místa. Nejprve pan poslanec Klaus, poté pan poslanec Juránek, poté pan předseda Kalousek.

Poslanec Václav Klaus: Vážené dámy, vážení pánové, já bych si dovolil navrhnout další bod programu schůze. Jmenovalo by se to podpora trenérů mládeže a navrhuji to zařadit dnes po pevně zařazených bodech. Pakliže nebudou, tak po bodu kolegy Skopečka – oslava nebo uctění památky Rašína.

Řeknu odůvodnění. Český sport, zejména mládežnický, když se nad ním zamyslíme, je takřka výlučně držen tisíci bezejmenných trenérů mládeže, ke kterým doputuje mizivé procento z toho, co tady poslanci a vládní exekutiva vydávají na sport z těch miliard. Spousta z nich je bezejmenných. Já dneska tedy řeknu aspoň čtyři, když mám to slovo, protože mám čtyři děti, dvě z nich sportují vrcholově, dvě tak nějak normálně. Takže já bych chtěl poděkovat: Václav Pudil, Admira Praha, fotbal, Richard Čepela, házená Sokol Kobylisy, Petr Treml, basket Tygři Praha a nejmladší dcera, když jsem se ptal na nejoblíbenějšího trenéra, tak věděla akorát, že je to Erika, myslím, že je to Erika Musilová, Dukla, přípravka.

Jmenuji tento bod proto, protože si myslím, že symbolem této vlády je nečinnost. Symbolem této vlády je jenom pokračování takových těch socialistických experimentů a dobíhání všech těch procesů. A jediné, co se tady předložilo, byl sportovní zákon o vzniku dalšího úřadu, který podle mě není naprosto žádným řešením toho, o čem mluvím.

Takže já v rámci tohoto bodu pak navrhnu usnesení, které zní: Za prvé – Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby se neprodleně, systémově a resortně věnovala podpoře sportu a nastavení jasných, jednoduchých a spravedlivých podmínek k jeho financování; za druhé – Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby k podpoře sportu změnila nastavené parametry tak, aby výrazně větší podíl finančních prostředků doputoval až přímo k trenérům mládeže, fyzickým osobám; a za třetí – Poslanecká sněmovna považuje vznik Národní sportovní agentury za ryze technicistní

administrativní krok, který žádným způsobem neřeší body jedna a dva tohoto usnesení.

O těchto bodech nechám hlasovat zvlášť, protože chápu, že ten třetí bod se nebude líbit předkladatelům toho zákona o Národní agentuře, ale skutečně si myslím, že bychom měli zatlačit na exekutivu, aby se věnovala podpoře sportu, ale reálně, to znamená podpořit trenéry mládeže v České republice.

Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Jenom se pro jistotu zeptám, bylo to tedy dnes po pevně zařazených bodech, případně, kdyby byl přijat bod... (Poslanec Klaus mimo mikrofon: Po Rašínovi.) Po Rašínovi, dobře. To bude hlasování, které možné je.

Já se omlouvám panu poslanci Kupkovi, který byl dokonce v pořadí písemných přihlášek hned druhý, ale já jsem jeho přihlášku tedy omylem přeložil mezi vyřízené. Tak ti, co jsou přihlášeni ústně, musí počkat. Máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, já bych si dovolit navrhnout jako nový bod na pořad jednání naší schůze řešení problémů NEN neboli Národního elektronického nástroje. Předpokládám, že mnozí z vás zaznamenali, že Národní elektronický nástroj v polovině února zkolaboval, několik dnů se postupně dařilo rozpohybovávat celý systém, bohužel ani do dnešního dne některé dokumenty načtené nejsou, protože nenávratně zmizely. Výpadek toho systému jako informačního systému kritické infrastruktury, proto to také zdůvodňuji a dovolím si to navrhnout jako zvláštní bod programu, jsem přesvědčený o tom, že už v tomto okamžiku ohrozil několik desítek zadávacích řízení, ohrožuje možnost České republiky efektivně investovat, budovat důležité infrastrukturní a jiné stavby.

Dovolím si tedy jako důležitý bod programu navrhnout, abychom se nejenom měli možnost dozvědět, jaká byla skutečně situace a důvody toho kolapsu systému, ale abychom měli možnost také vědět, kolik finančních prostředků už přesně stál celý ten systém, který se podobá černé díře, protože v tomto okamžiku se informace blíží někam ke čtvrt miliardě korun investovaných finančních prostředků pořád ještě do systému, který vykazuje velkou míru nedůvěry, tak jak k tomu nakonec došlo i v polovině února. Dovoluji si tedy navrhnout na pořad schůze tento nový bod.

Děkuji za podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Navrhujete pouze zařazení bodu, nikoliv pevné zařazení? (Poslanec Kupka souhlasí.) Děkuji. Tak pan poslanec Juránek.

Poslanec Stanislav Juránek: Vážený pane předsedo, hned na začátku jsme hlasovali o ověřovatelích zápisu a mezi nimi byla uvedena paní Jana Krutáková. A já jsem se v ten okamžik, kdy jste přečetl její omluvu, přihlásil a schválně jsem si zkusil, jak dlouho to bude trvat, než se dostanu ke slovu, abych řekl, že zároveň nemůže být

omluvena a zároveň nemůže být ověřovatelkou zápisu. Takže si vás při této příležitosti po čtyřiceti minutách, co jsem se přihlásil, dovolím požádat o to, abyste navrhl nového ověřovatele nebo ověřovatelku našeho zápisu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já tedy jsem předpokládal, že budete vystupovat k pořadu schůze, a toto vystoupení správně nemělo být připuštěno, protože vy jste nenavrhl žádný nový bod. Procesně jste se mohl přihlásit hned. Já tedy bych na doplnění uvedl: paní Krutáková je omluvena pouze do 16.30 hodin, pak zde bude. V tuto chvíli zde jeden ověřovatel přítomen je. A jedná se o běžnou praxi, že paní poslankyně bude přítomna už za chvíli. Ještě budeme chvilku projednávat program a bude tady.

Tak, pan poslanec Kalousek k pořadu schůze.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, odpusťte tu chviličku zdržení. (Poslanec se dostavil k řečnickému pultíku s pomocí francouzské hole.)

Já neměl v úmyslu navrhovat jakýkoliv jiný bod. Nicméně návrh pana poslance Skopečka, který navrhl prohlášení, že doktor Alois Rašín se zasloužil o národní měnu, českou korunu, mě vyprovokoval k souvztažnému prohlášení. Prosím, aby to nebylo vnímáno tak, že mám něco proti návrhu pana poslance Skopečka. Doktor Alois Rašín v mnohých věcech je mým trvalým vzorem, a když byl zvolen prezidentem republiky Miloš Zeman, tak v kanceláři ministra financí Miroslava Kalouska se neobjevil obraz hlavy státu, ale portrét Aloise Rašína. Nicméně ta historie má své konotace a má svůj vývoj. A jestliže máme dnes vzpomínat na českou korunu, tak bychom měli asi vzpomínat i na jiné věci, které v celosvětovém globálním záběru možná více oslovují světovou veřejnost než česká koruna a ve vší úctě doktor Alois Rašín.

Například v roce 1842 bavorský sládek Josef Groll uvařil v Plzni spodně kvašený ležák, který získal značku Pilsner Urquell a z kterého prosím pěkně, z toho v Plzni roku 1842 spodně kvašeného ležáku, vyvstaly dvě třetiny světových pivních značek. Troufám si říct, ve vší úctě k české koruně a k doktoru Rašínovi, že ten Pilsner Urquell jako otec dvou třetin světových značek piva má mnohem větší světový záběr celosvětové prezentace České republiky a české hrdosti založené na bavorském sládkovi, než tedy je česká koruna a doktor Alois Rašín.

Dovolím si tedy navrhnout podmíněný návrh za předpokladu, že by Poslanecká sněmovna přijala pozměňovací návrh pana poslance Skopečka, tak prosím, abychom zařadili bod a přijali prohlášení, že v roce 1842 se bavorský sládek Josef Groll zasloužil o celosvětový věhlas českého piva.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Mám to tedy brát jako bod? Ano, děkuji.

Tak, ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit k pořadu této schůze. Jestliže tomu tak není, tak se teď pokusím zrekapitulovat a správně nás provést hlasováním o pořadu schůze.

Nejprve tedy návrh grémia. Je zde námitka proti tomu, že bychom hlasovali gremiální návrh jedním hlasováním? Nikoho nevidím. Takže nejdříve bychom tedy hlasovali o návrzích, tak jak je předložilo grémium a jak jsem je přečetl. Gongem přivolám kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro návrhy změn, tak jak je navrhlo grémium. Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, přihlášeno je 181 poslanců, pro 173, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Dále jsou zde návrhy pana předsedy Faltýnka, který nejprve navrhl, abychom body 38 a 39, tisky 201 a 211, prvé čtení poslaneckých návrhů na změny občanského zákoníku a ústavní Listiny základních práv a svobod, zařadili na úterý variabilního týdne, dne 26. 3., jako druhý a třetí bod po už z grémia pevně zařazeném bodu 82.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 3, přihlášeno je 180 poslanců, pro 104, proti 61. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh, abychom bod 74, sněmovní tisk 330, novela zákona o pozemních komunikacích, poslanecký návrh v prvém čtení, zařadili na pátek 8. 3. jako první bod po třetích čteních.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 4, přihlášeno je 181 poslanců, pro 148, proti 1. I tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Kolářika, který navrhuje bod 65 zařadit pevně v úterý 12. 3. po pevně zařazených bodech. Je to novela exekučního řádu. Předpokládám, že se to týká teritoriality.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 5, přihlášeno je 181, pro 61, proti 41. Tento návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh pana poslance Bauera, který navrhuje zařadit bod 61, sněmovní tisk 290, na středu 6. 3. jako první bod odpoledne nebo jako první bod za pevně zařazenou pomoc v hmotné nouzi. Tam byly dva alternativní návrhy, takže nejprve byl návrh jako první bod.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 6, přihlášeno je 181, pro 57, proti 5. Tento návrh přijat nebyl.

Jen upozorňuji – ve středu v tuto chvíli máme zařazeny pevně body? Takže můžeme hlasovat ještě ten druhý návrh, takže po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 7 přihlášeno 181, pro 56, proti 2. Ani tato varianta nebyla přijata.

Dále je zde návrh pana poslance Výborného, abychom bod 30, sněmovní tisk 159, zařadili dnes jako první bod po pevně zařazených bodech. A nemáme – takže jako první bod, což byl druhý návrh.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 8, přihlášeno je 181, pro 78, proti 1. Tento návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh paní poslankyně Vrecionové zařadit nový bod Podpora českých zemědělců a výrobců potravin.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 9, přihlášeno je 181, pro 84, proti 29. Tento návrh přijat nebyl. O pevném zařazení tedy už nebudeme hlasovat.

Dále je zde návrh pana poslance Dolínka, abychom bod 54 zařadili 13. 3. jako druhý bod odpoledního jednání. Živnostenský zákon.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 10, přihlášeno je 181, pro 102, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Dále pan poslanec Dolínek navrhoval, abychom zprávy o hospodaření České televize 126, 127, 128, 133, body a tisky, za roky 2016 a 2017 zařadili 14. 3. postupně, tak jak jsem četl pořadí, jako body první od 11 hodin po skončení písemných interpelací.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 11, přihlášeno je 181 poslanců, pro 151, proti 20. Tento návrh byl přijat. Pan poslanec byl úspěšný v obou svých návrzích.

Dále je zde návrh pana poslance Peksy na zařazení nového bodu, týká se to pozice České republiky k směrnici o copyrightu na společném digitálním trhu.

Takže zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 12, přihlášeno je 182, pro 97, proti 39. Tento návrh byl přijat. (Někteří piráti reagují potleskem.)

Tento nový bod dále pan poslanec navrhl pevně zařadit v pátek po již pevně zařazených bodech. My zde máme jeden z grémia už přijatý pevný bod. Takže po bodu 74 by to bylo, jako druhý bod v pátek.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 13, přihlášeno je 182, pro 89, proti 36. Tento návrh na pevné zařazení přijat nebyl.

Je zde požadavek na kontrolu záznamu o hlasování. (Probíhá kontrola hlasování.) Táži se, zda někdo má zájem o vystoupení k hlasování. Zdá se, že je zájemce. Pan poslanec Klaus se hlásí.

Poslanec Václav Klaus: Hlasoval jsem pro. Mám tam, že jsem nehlasoval. Nevím proč, asi že jsem blbej. Každopádně zpochybňuji hlasování.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. V tom případě registruji žádost o odhlášení všech, čemuž jsem právě vyhověl. Poprosím vás, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami.

Nejprve hlasováním rozhodneme o námitce pana poslance Klause. Počet se již ustálil.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 14 přihlášeni 174, pro 166, proti 1. Návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat hlasování o pevném zařazení nově zařazeného bodu Pozice České republiky ke směrnici o copyrightu na společném digitálním trhu. Pevné zařazení se navrhuje na pátek po již pevně zařazeném bodu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 15 přihlášeni 174, pro 88, proti 40. Návrh byl přijat. (Potlesk z pravé části sálu. Neklid v sále.)

Zdá se, že je zde opět žádost o kontrolu záznamu o hlasování. Poprosím o klid v sále. Výsledek byl velmi těsný. (Probíhá kontrola hlasování.)

Poslanec Lubomír Zaorálek: Chtěl bych se kolegům omluvit. Chtěl jsem hlasovat ne, mám na sjetině ano, zpochybňuji hlasování.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vaším prostřednictvím se, pane předsedo, zeptám pana poslance Zaorálka. Jak chtěl hlasovat, je mi celkem jedno. Mě by zajímalo, jak hlasoval. To, že jste chtěl hlasovat proti, ještě nic neznamená. Ale jak jste hlasoval? Děkuji. (Neklid v sále. Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Pochopil jsem z vystoupení pana poslance Zaorálka, že výsledek hlasování neodpovídá projevu jeho vůle.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Hlasoval jsem proti, na sjetině je ano.

Předseda PSP Radek Vondráček: Budeme tedy nejprve hlasovat o námitce pana poslance Zaorálka.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 16 přihlášeno 177, pro 171, proti 2. Návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat hlasování o pevném zařazení nově zařazeného bodu Pozice České republiky ke směrnici o copyrightu na společném digitálním trhu v pátek po pevně zařazených bodech. (Žádost ze sálu o odhlášení.) Pardon. Prohlašuji ho za zmatečné, už jsem to zmáčkl. Všechny vás odhlásím. Poprosím vás, abyste se přihlásili znovu.

Budeme hlasovat znovu. Počet přítomných se zdá být stabilní.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro pevné zařazení tohoto bodu. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 18 přihlášeno 177, pro 83, proti 61. Návrh přijat nebyl.

Už zde nevidím nikoho, kdo by chtěl kontrolovat záznam. S tím jsme se vypořádali. (V sále je obrovský hluk a neklid!)

Budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Pekarové Adamové, která chce bod 66, sněmovní tisk 296... Tak, ještě je zde...

Poslankyně Veronika Vrecionová: Já se velice omlouvám. Teď jsem na sjetině viděla, že jsem se zdržela, což jsem tedy vůbec neměla v úmyslu. A teď nevím, jestli je to moje chyba, ale asi jo. Prosím pěkně, zpochybňuji hlasování, abychom hlasovali znovu. Děkuji. (Nesouhlasné hlasy ze sálu, že to nejde.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Jde to. Nebudu formálně trvat na každém slovíčku, ale paní poslankyně jinými slovy vyjádřila, že výsledek hlasování... S přednostním právem pan ministr Hamáček. Paní poslankyně ještě jednou, chce se opravit.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Opravdu jsem hlasovala pro. Na sjetině mám, že jsem se zdržela, takže dávám námitku. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: S přednostním právem pan ministr.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Jenom bych požádal pana předsedu klubu ODS, aby si, když tady školí poslance jiných poslaneckých klubů, proškolil nejprve svoje vlastní. Děkuji. (Potlesk v levé a střední části sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: S přednostním právem pan předseda Stanjura. (Neklid v sále.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Klidně proškolím i poslance sociální demokracie, když o to bude zájem. Nicméně, pane ministře, kdybyste poslouchal mou kolegyni, ona to opravila včas ještě před vaším vystoupením. Tak trošku galantnosti. (Ministr Hamáček mluví z lavice mimo mikrofon.) To nevadí, trošku galantnosti by opravdu neškodilo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak jsme si to, doufám, vyjasnili. S přednostním právem pan předseda Kalousek. (Stále velký hluk a neklid.) Prosím o klid v sále.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Přes veškerou galantnost a samozřejmost, že podpořím námitku, nemohu uvěřit, že charisma paní kolegyně Vrecionové by bylo takové, že by převážilo pět hlasů. Kdyby řekla, že hlasovala jinak, ale nezpochybňuje hlasování, rozuměl bych tomu víc. (Slabý potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Budeme tedy hlasovat o námitce.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, abychom vyhověli námitce paní poslankyně Vrecionové.

V hlasování pořadové číslo 19 přihlášeno 179 poslanců, pro v tuto chvíli 178, proti nikdo. Námitka byla přijata.

Je zde žádost o odhlášení. Poprosím vás do třetice o nové přihlášení. (Hluk v sále neutichá. Velmi špatná slyšitelnost.) Počet přihlášených se ustálil.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro pevné zařazení bodu. Už ho nebudu opakovat, všichni ho známe. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 20 přihlášeno 177, pro 88, proti 66. Návrh nebyl přijat. (Smích a výkřiky z pravé části sálu.)

Zdá se, že jsme už dosáhli bodu, že není záznam kontrolovaný, tak snad jsme se vypořádali s tímto bodem. Výborně.

Budeme tedy pokračovat návrhem paní poslankyně Pekarové Adamové, která navrhuje zařadit bod 66, sněmovní tisk 296, za tisk 330, bod 74, protože souvisí věcně s tímto návrhem, a aby byl zařazen po tomto bodu na pátek za bod 74. Víme všichni, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 21. Přihlášeno je 179, pro 148, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Skopečka na zařazení nového bodu, v rámci něhož by došlo k přijetí usnesení o tom, že Alois Rašín se zasloužil o českou měnu, o národní měnu československou korunu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 22. Přihlášeno je 179, pro 151, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec dále navrhl, aby se tento bod pevně zařadil jako úplně první bod dnešního jednání.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro pevné zařazení tohoto bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 23. Přihlášeno je 179, pro 78, proti 30. Tento návrh na pevné zařazení přijat nebyl.

Dále je zde návrh pana poslance Jiřího Kobzy, abychom předřadili bod 155, sankce proti království Saúdské Arábie, na středu 13. 3. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 24. Je nás přihlášeno 179, pro 71, proti 4. Tento návrh na nové zařazení přijat nebyl.

Dále je zde návrh pana poslance Radka Holomčíka, který navrhuje zařazení nového bodu, kterým by bylo přijetí usnesení k tisku 382.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 25. Přihlášeno je 179, pro 164, proti 5. Tento návrh byl přijat.

A teď se omlouvám, ale neměl jsem poznačené pevné zařazení k tomuto bodu. Nevím, jestli ten návrh zazněl, ale... nezazněl. Nový bod byl zařazen.

Dostáváme se k návrhu pana poslance Klause, který navrhuje zařadit nový bod, a zda jsem si správně poznamenal, podpora trenérů sportu mládeže, může to takto znít. Budeme tedy hlasovat o zařazení nového bodu tohoto názvu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 26. Přihlášeno 179, pro 75, proti 58. Návrh na zařazení nového bodu přijat nebyl. O pevném zařazení tedy již nebudeme hlasovat.

Dále je zde návrh pana poslance Kupky, který navrhuje zařazení nového bodu na pořad schůze s názvem řešení problému NEN – Národní elektronický nástroj.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 27. Přihlášeno je 179, pro 82, proti 54. Návrh na zařazení tohoto bodu přijat nebyl.

A dále je zde návrh pana poslance Kalouska, který chce zařadit nový bod, v rámci něhož by bylo přijato usnesení, že se v roce 1842 bavorský sládek Groll zasloužil o věhlas českého piva.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 28. Přihlášeno je 178, pro 35, proti 43. Tento návrh přijat nebyl.

Podle mých poznámek jsme se vypořádali se všemi návrhy a zbývá nám už jenom hlasovat o pořadu schůze jako celku.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 29. Přihlášeno je 179, pro 132, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme schválili pořad 27. schůze Poslanecké sněmovny, budeme tedy pokračovat tak, jak jsme si před chviličkou odhlasovali.

Jako první budeme projednávat bod

9.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 367/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Pro jistotu ještě jednou upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně pro místní rozvoj, paní poslankyně Klára Dostálová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, dovolte mi uvést stručně novelizaci zákona č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, který mimo jiné upravuje čerpání evropských fondů a koordinaci politiky soudržnosti na národní úrovni.

Součástí nastavení implementační struktury čerpání evropských fondů v § 18 zákona je také existence a fungování poradního orgánu vlády, tzv. Rady pro evropské strukturální a investiční fondy. Jejím hlavním přínosem je předjednávání vybraných otázek spojených s evropskými fondy, tak aby pak během oficiálního jednání vlády a schvalování usnesení již nebylo nutné se v této agendě pouštět do detailní diskuse nebo technických aspektů. Dále jsou samozřejmě přítomni jednání Rady pro evropské strukturální a investiční fondy další partneři, tak aby ta diskuse skutečně byla bohatá. Platný zákon zmocňuje vládu, aby schválila statut rady, a stanoví, že členy rady jsou zástupci ústředních orgánů státní správy, ministři a zástupci poradních a pracovních orgánů vlády. Statut schválený vládou proto obsahuje ve své příloze seznam členů rady.

Dále platný zákon vyjmenovává příkladmo okruhy, které rada projednává. Je to například soulad realizace programů vůči dohodě o partnerství a strategickým dokumentům českým i evropským, rozhraní a návaznost mezi programy se zaměřením na zajištění synergických efektů. Rada také podle zákona projednává rozdělení finančních prostředků mezi operačními programy a návrh změn tohoto rozdělení, které pak následně schvaluje vláda.

Zákon pevně stanoví, že radě předsedá premiér. Statut rady pak uvádí, že v případě nepřítomnosti předsedy rady ho zastupuje a jednání řídí výkonný místopředseda, kterým je podle statutu ministr nebo ministryně pro místní rozvoj. Vzhledem k tomu, že rada je poradním orgánem vlády, navrhuje se nově svěřit zákonem vládě možnost určit si svým usnesením, který člen vlády radu povede. Vláda proto Parlamentu navrhuje velmi stručnou novelu spočívající v nahrazení slova "předseda" slovem "člen". Tato změna umožní, že si vláda flexibilně sama rozhodne o tom, který z jejích členů bude řídit jednání rady jako jejího poradního orgánu.

Vzhledem na stručnost novelizace zákona navrhuji Poslanecké sněmovně, aby s vládním návrhem zákona vyslovila souhlas již v prvním čtení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní ministryně. Poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Jan Kubík.

Poslanec Jan Kubík: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové. Obsah sněmovního tisku 367 je velmi stručný. Návrh spočívá ve změně jediného slova, a to konkrétně výměny slova "předseda" za slovo "člen" v § 18 odst. 8 tohoto zákona. Vládu jako předkladatele návrhu vedly k navržení této změny zkušenosti s praktickou realizací dosavadní právní úpravy. Stávající znění zákona upravuje mj. existenci náplň činnosti Rady pro evropské strukturální a investiční fondy jako poradního orgánu vlády. Náplní činnosti rady je posuzovat koncepční i aktuální otázky spojené s čerpáním evropských fondů před tím, než jsou takové otázky předloženy k projednání a rozhodnutí vládě. Rada nerozhoduje, ale po diskusi

a důkladném projednání navrhuje vládě systémová opatření týkající se evropských fondů. Vláda pak na návrh Ministerstva pro místní rozvoj, které je koordinátorem politiky soudržnosti v podmínkách České republiky, schvaluje příslušná rozhodnutí, například rozdělení evropských finančních prostředků mezi operační programy a podobně.

Podle stávající právní úpravy je předsedou rady premiér a členy rady jsou pak zástupci ústředních orgánů státní správy a zástupci vládních poradních a pracovních orgánů. Podrobnosti upravující složení, působnost, organizaci a činnost rady stanoví statut rady, který schvaluje vláda. Toto dosavadní určení výhradně osoby premiéra jako předsedy rady není dostatečně flexibilní z pohledu faktického fungování rady vzhledem k její náplni činnosti a charakteru projednávaných materiálů. Vzhledem k tomu, že rada je poradním orgánem vlády, navrhuje se svěřit zákonem vládě možnost si určit svým usnesením, který člen vlády radu povede jako její předseda. Vládní návrh proto obsahuje stručnou novelu spočívající v nahrazení slova "předseda" slovem "člen". Tato změna umožní, že si následně vláda flexibilně sama rozhodne, který z jejích členů bude vést jednání rady jako jejího poradního orgánu.

Jedná se o vládní návrh, který vláda schválila dne 17. prosince 2018 pod svým usnesením č. 871 se souhlasným doporučením předsedy Legislativní rady vlády a s doporučením, aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s návrhem již v prvním čtení. Vzhledem k cíli návrhu, kterým je zpružnění fungování poradního orgánu vlády v oblasti evropských fondů, a s ohledem na stručnost návrhu doporučuje Poslanecké sněmovně přijetí tohoto návrhu zákona již v prvním čtení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášen pan předseda Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré odpoledne, dámy a pánové, zástupci vlády, pane předsedající. Chtěl bych krátce vystoupit v obecné rozpravě k věci této vládní novely měnící jedno slovo v zákoně. Zákon jako takový je napsán správně. Problém je někde úplně jinde. Ten problém je v tom, že premiér České republiky Andrej Babiš je v prokazatelném střetu zájmů s finančním nařízením Evropské unie. Ví to poslanecký klub Pirátů, ví to Transparency International, vědí to některé kluby ve Sněmovně. A ke stejnému závěru došel i právní servis Evropské komise. A tady problém není ten, že premiér České republiky se může podílet, a asi by se správně měl podílet na formování dotační politiky Evropské unie směrem k České republice, to je správně. Problém je přece v momentě, kdy firmy premiéra České republiky uklizené ve svěřeneckém fondu jsou největšími poběrateli těchto dotací. A Evropská komise velmi intenzivně reagovala. Šetří historické vyplácení dotačních programů v rámci České republiky. Komisař Oettinger jasně vyzval pana premiéra, ať vyřeší svůj střet zájmů. A co na to řekl pan premiér? Pan premiér řekl: tak já v momentě, kdy se to bude projednávat, půjdu za dveře. Já bych tedy chtěl, aby premiér České republiky v momentě, kdy se projednávají takovéto objemy financí, nebyl za dveřmi, aby mohl být v souladu s evropskou legislativou v tom sále a podílet se na tom. A to skutečně změnou jednoho slova tento problém nevyřeší.

Podle mě to je poměrně laciné gesto směrem k Evropské komisi, která bohužel na některé zákony v České republice pohlíží takovým tím stylem zaškrtnout – má. Proto Česká republika, jak se schvalují zákony, roste na žebříčku boje proti korupci směrem nahoru. My bojujeme proti korupci. Ale ten žebříček je kvantitativní. Máte zákon, který to řeší? Ano, fajfka máme, jste o level výš. To, jestli ten zákon skutečně řeší střet zájmů nebo boj proti korupci, tam už minimálně třeba audience, která sleduje ty věci v médiích, nedohlídne. A dostáváme se tedy k této změně, která de facto, a zaznělo to tady i od paní ministryně, i od pana zpravodaje, ve věci nic neřeší. ESIF je orgánem poradním. Kde se tedy následně rozhoduje? Ano, rozhoduje se opět na vládě v gesci premiéra a v gesci jednotlivých ministerstev.

My si myslíme, že tento krok je pouze gestem. Nicméně pokud vláda chce tento zákon otevřít, my už jsme předali legislativu našim analytikům, jestli se tam skutečně nedá změnit něco, co by ten problém alespoň částečně řešilo. Já jsem měl možnost o tom mluvit se zástupci dalších poslaneckých klubů a v zastoupení hovořím i za ODS a TOP 09, my v tuto chvíli vetujeme návrh tohoto zákona v devadesátce a podíváme se více na to, jestli nemůžeme udělat skutečné kroky v rámci otevření této legislativy, které by nějakým způsobem narovnaly ten tristní stav střetu zájmů pana premiéra Babiše. Nehovořím v tuto chvíli o lex Babiš. V tuto chvíli hovořím o finančním nařízení Evropské unie, které pochází z léta roku 2018. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem. S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuju za slovo. Pan předseda Bartoš tady v úvodu své řeči vyjmenoval, kdo všechno si je vědom střetu zájmů našeho premiéra. Myslím, že dobrá zpráva je, že i vláda si je toho vědoma. Tento návrh zákona jasně ukazuje, že i vláda České republiky si je toho vědoma. Sice to řešení je v duchu českého přísloví, aby se vlk nažral a koza zůstala celá. Už vidím ty odbojné ministry v poradním odboru, kteří prosazují úplně něco jiného, než chce premiér Andrej Babiš. To je fakt na večerníček nebo na nějakou pohádkovou tvorbu. Ale myslím, že úplně stačí, když tady pan zpravodaj řekne, tento návrh zákona spočívá ve změně jednoho slova. Děkuju pěkně. Takové návrhy zákonů si nechte.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo do obecné rozpravy. Jestliže tomu tak není, končím obecnou rozpravu. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova ze strany paní ministryně nebo ze strany pana zpravodaje. Není. Vzhledem k tomu, že do této chvíle nebyla podána námitka proti projednávání podle... (Reakce z pléna.) Byla? Tak se omlouvám, zrovna to jsem tedy vynechal. Tak ještě jednou hluboká omluva. Budeme tedy pokračovat standardním způsobem.

V tom případě nezazněl ale žádný návrh na vrácení nebo zamítnutí? (Ne.) Takže se budeme zabývat přikázáním výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu.

Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Žádný takový návrh nevidím. Přivolám kolegy z předsálí, a přistoupíme k hlasování o garančním výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru. Kdo je proti?

V hlasování číslo 30 přihlášeno 179, pro 141, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Ptám se, zda je zájem, aby došlo k projednání i v jiném výboru. Žádný takový návrh neregistruji, a tím jsme se tedy vypořádali se všemi hlasováními. Návrh na zkrácení přednesen nebyl v rámci rozpravy. Pan zpravodaj s přednostním právem? Ale upozorňuji, že návrh na zkrácení může být... Ale už ho nemůže přednést. Jestli chtěl něco jiného... (O slovo se hlásí ministryně Dostálová.)

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Já se moc omlouvám, ale ráda bych otevřela ještě jednou rozpravu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: S přednostním právem pan předseda Stanjura. My jsme hlasovali o garančním výboru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Přesně tak. Já myslím, že to je pozdě. Ta rozprava se měla otevřít ještě před hlasováním o přikázání výboru. Teď to bohužel nejde.

Předseda PSP Radek Vondráček: Takže tím pádem jsme se vypořádali se všemi hlasováními a já končím prvé čtení tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze. Bodem, který budeme projednávat, je

10.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 369/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr spravedlnosti Jan Kněžínek. Příslušné pověření od vlády na změnu předkladatele od paní ministryně Novákové mám k dispozici. Pan kolega Nacher jako zpravodaj už je na místě zpravodajů, takže mohu udělit slovo panu ministrovi spravedlnosti. Učiním tak, až bude ve sněmovně dostatečný klid. Ještě paní kolegyně, páni kolegové, prosím, pokud diskutujete jiné téma, než je ochrana spotřebitele, prosím v předsálí. Ještě chviličku. Děkuji.

Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych vám v zastoupení za paní ministryni průmyslu a obchodu Martu Novákovou představil návrh novely zákona o ochraně spotřebitele, který je v zásadě poměrně jednoduchou, stručnou, konkrétně osmibodovou novelou tohoto zákona, a cílem tohoto návrhu je adaptovat český právní řád na nařízení EU z 28. února 2018 o řešení neoprávněného zeměpisného blokování a dalších forem diskriminace založených na státní příslušnosti, místě bydliště či místě usazení zákazníků v rámci vnitřního trhu.

Jedná se tedy o úpravu, která navazuje na přímo použitelný předpis EU a souvisí s tzv geoblockingem, neboli tedy zeměpisným blokováním jako diskriminační praktikou, která může omezovat práva občanů EU, zákazníků, zejména tedy spotřebitelů při přeshraničním přístupu ke zboží. Jde typicky o situaci, kdy tedy zboží se nachází v jednom státě a ten dotyčný v jiném státě a hodlá si takové zboží pořídit. Jde konkrétně o případy, kdy tedy neexistují žádné objektivní odůvodnitelné důvody, které by měly takovému prodeji bránit, včetně třeba otázek blokování přístupu k zahraničním webovým stránkám, skrz které může být zboží nabízeno. To evropské nařízení zásadně posiluje práva spotřebitelů při přeshraničním přístupu k jejich zboží, tedy ke zboží, o které mají zájem, a navržená úprava na ně bezprostředně navazuje.

Zároveň k tomu mohu dodat, že Ministerstvo průmyslu a obchodu již v minulém roce vypracovalo dokument, který se nazývá nařízení o geoblockingu v otázkách a odpovědích, který potom případně je dostupný na webových stránkách ministerstva a poskytuje konkrétní otázky, resp. odpovědi na otázky, které se mohou toho nařízení týkat.

Obsahem novely je zejména stanovení kompetencí pro dohled nad dodržováním evropského nařízení. Příslušným orgánem ČR, který bude dozírat na to, že nedochází k neoprávněnému zeměpisnému blokování, bude Česká obchodní inspekce, přičemž se zákazníci budou moci také obracet se svými právy na Evropské spotřebitelské centrum ČR, které působí při České obchodní inspekci.

Předložený návrh představuje minimalistickou implementaci práva EU. Neobsahuje tedy nic navíc, co by nesouviselo s tou adaptací. Kromě již zmíněných dozorových otázek obsahuje též úpravu sankcí za případné porušení zákazu zeměpisného blokování.

Vláda návrh této novely projednala a schválila 7. ledna letošního roku. Nyní je tedy na pořadu v rámci prvého čtení a vzhledem k jednoduchosti této právní úpravy vláda současně požádala Poslaneckou sněmovnu, aby s návrhem zákona byl vysloven souhlas již v prvém čtení. Vzhledem k tomu, že se jedná o úpravu, která tedy opravdu má napomoci ochraně spotřebitelů, to znamená i českých občanů, moc prosím o podporu tohoto návrhu, který je jinak nekontroverzní, a tedy o jeho schválení již v prvém čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru spravedlnosti Janu Kněžínkovi a požádám zpravodaje, aby uvedl svou zpravodajskou zprávu. Pan kolega Patrik Nacher je připraven. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Jak již bylo řečeno, je to tady od 7. ledna. Jestli si vždycky vzpomínáte, tak ty tisky končily těsně před tímto bodem, to znamená, že je trochu smůla, že to probíráme až dnes, ale vždycky byl před tím nějaký složitý tisk, pak se skončilo, bylo 19 hodin a my jsme se k tomu nedostali.

Jak bylo řečeno, cílem nařízení je zajistit, aby spotřebitelé, kteří chtějí nakupovat zboží a služby v jiné zemi EU, a to ať už on-line, nebo osobně, nebyli diskriminováni. Tento navrhovaný zákon má charakter adaptační úpravy a vlastně navazuje na upravenou směrnici Evropského parlamentu, tzv. směrnici o službách. Zákazníci tak při nákupu zboží či služeb v zahraničí dneska bohužel tedy stále narážejí na různá odmítnutí a odlišné obchodní podmínky. Nařízení však fakticky nepřináší oproti té směrnici o službách zásadní změny, pokud se týče stávajících povinností či zákazů, pouze vymezuje konkrétní situace, kdy neexistuje objektivní důvod pro odmítnutí prodeje zboží a poskytnutí služeb.

Já bych se trochu věnoval tomu, že nařízení ukládá členským státům povinnost stanovit tři věci:

Za prvé subjekt či subjekty odpovědné za přiměřené a účinné vymáhání tohoto nařízení, což je důležité. A tam jsou čtyři možnosti. Já vám to tady říkám pro přehlednost, abychom se v tom zorientovali. První je nepřijetí žádné úpravy. Druhé je rozšíření dozorových pravomocí stávajících dozorových orgánů pro oblast zákazu diskriminace a třetí je vytvoření nového dozorového orgánu. Jak z tohoto výčtu vidíte, logicky rozhodnutí padlo na dvojku, to znamená rozšíření dozorových pravomocí stávajících dozorových orgánů, což je v tomto případě ČOI a ERÚ – Energetický regulační úřad.

Za druhé nařízení ukládá členským státům povinnost stanovit pravidla pro ukládání opatření za porušení ustanovení tohoto nařízení a zajistit jejich uplatňování.

A za třetí ukládá povinnost stanovit subjekt či subjekty odpovědné za poskytování praktické pomoci spotřebitelům pro případ sporu mezi spotřebitelem a obchodníkem. A tam jsou opět tentokrát čtyři varianty: Buď nepověřit poskytování asistenční, této informační služby nikomu, nebo to svěřit jednotným kontaktním místům, nebo to svěřit Evropskému spotřebitelskému centru, anebo opět vytvořit nový orgán. Takže tam to rozhodnutí padlo na to, svěřit to Evropskému spotřebitelskému centru. Jinými slovy, tady vidíte, že se jde evidentně po nějaké logice, nevytvářejí se nové orgány nebo se na to úplně nerezignuje.

Takže já bych poprosil, jestli bychom to mohli takhle projednat pod § 90, tak jak bylo řečeno. Já vám děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám rozpravu, do které vidím přihlášku pana poslance Vojtěcha Munzara. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji, pane předsedající. Já děkuji za tu zpravodajskou zprávu. Když jsem si tento návrh studoval, tak jsem – a já jsem většinou kritický, ale v tomhle případě musím spíš

poděkovat za to, že se vláda nevydala cestou vytvoření nového orgánu a nevyužívá stávající kapacity. Já bych možná trochu polemizoval s tím, co je napsáno v důvodové zprávě, to je RIA, že to nebude mít žádné náklady, tyto činnosti. Můžeme se bavit o tom, jak moc si tedy stát měří efektivnost vlastních činností, když nové činnosti vlastně pokládá za to, že jsou zadarmo, že nebudou mít novou zátěž na státní rozpočet. Ale tohle jsou všechno věci, které jsem chtěl probírat původně na výborech.

Vzhledem k tomu, že je to navrženo v § 90, bych se chtěl pana ministra zeptat, proč zvolili tuto formu, proč zrovna § 90. Protože § 90 je pro mě něco mimořádného a něco, co se musí udělat rychle z nějakých důvodů časových, nějaké hrozby nebo něco podobného. My jsme tady zákonodárná Sněmovna, vláda podle Ústavy je odpovědná za své činnosti Poslanecké sněmovně a podle mě je principiálně špatně, pokud se ministerstva mezi sebou dohodnou, že něco předkládají bez rozporu, vláda to schválí a nám to takhle hodí do Sněmovny, rychle to schvalte podle § 90, protože se ministerstva dohodla.

Myslím si, že naše role jako Poslanecké sněmovny je daleko důležitější. My bychom ty zákony, pro které hlasujeme, měli skutečně posuzovat, pobavit se o nich ve výborech a ne si nechávat takhle od vlády zrychlovat legislativní proces, protože možná ne v tomto případě, ale v ostatních případech, a měli jsme to tady několikrát, ten § 90 spíš znamená, že je tam něco přidáno, že vláda to chce z nějakých důvodů projednat rychle, což se nám nelíbí, protože to ponižuje tu funkci Poslanecké sněmovny. Z principu se mi nelíbí ten § 90 a chci se zeptat, proč v tomto případě je takto navržený. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, pan ministr Kněžínek hodlá odpovědět hned. Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Já moc děkuji za tuhletu otázku. Samozřejmě ta možnost schválení návrhu zákona již v prvém čtení je skutečně mimořádná. Koneckonců je to právo Poslanecké sněmovny tento návrh takhle projednat, nikoliv její povinnost. A samozřejmě Poslanecká sněmovna vždycky logicky posoudí podle obsahu toho návrhu.

Já jenom historicky, a samozřejmě i když bych se podíval třeba do komentáře k jednacímu řádu Poslanecké sněmovny anebo do historických případů, kdy byl ten paragraf využit, tak on právě směřuje – nebo byl zamýšlen právě na situaci implementace práva EU, kde se jedná o minimalistickou transpozici a jde o návrh, který je stručný. Podle mě všechny tyhlety podmínky jsou v tomto případě splněny. Samozřejmě můžete namítat, že mohl být ten návrh předložen dřív. To já tady na tomto místě přiznávám. Ano, mohlo se to stát. Koneckonců implementační lhůty, resp. ta adaptační uplynula v prosinci loňského roku. Na obhajobu tohoto postupu můžu nicméně korektně uvést, že do současné doby tu právní úpravu adaptovalo svou vnitrostátní pouze sedm členských států EU. A ten důvod je proto, že byla členským státům stanovena poměrně krátká doba na to, jak to udělat. To znamená, tady si troufnu tvrdit, že to není úplně liknavost ze strany předkladatele, ale prostě je to dáno

krátkou dobou, která byla stanovena a která podle mě zase částečně odůvodňuje využití toho mimořádného postupu podle § 90.

Zároveň k tomu ještě poznamenám, že Česká republika při vyjednávání – já jsem si to ještě ověřoval dnes na Ministerstvu průmyslu a obchodu – opravdu prosazovala delší implementační lhůtu. Nicméně v rámci debat mezi Komisí a Evropským parlamentem bylo rozhodnuto o tom, že implementační doba bude skutečně takto krátká. A předpokládám, že jednou z věcí, která se brala v potaz, je, že ta implementace skutečně může být poměrně stručná, tak jako jsme koneckonců zvolili mít v České republice.

A potom zazněla ještě otázka dopadů na státní rozpočet. Tak samozřejmě tím, že nevzniká žádný nový úřad nebo žádná nová entita a využívají se stávající kapacity, tak už z povahy věci jsou ty dopady minimálně nižší, vždycky. Ten stávající návrh předpokládá, že v rámci nějaké reorganizace práce v rámci státních institucí prostě budou provedena taková opatření, aby nedošlo k požadavkům na personální posílení, a tím pádem ty dopady by skutečně měly být tedy rozpočtově neutrální. Tolik jenom na vysvětlenou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Pan kolega Munzar ještě jednou v rozpravě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Tak já začnu od konce. Děkuji panu ministrovi za vysvětlení dopadu na státní rozpočet. Já to beru tak tedy, že se zefektivní práce stávajících orgánů, protože budou vykonávat více činností za stejně peněz, jestli toto můžu přeložit tímto způsobem, a nebudou tedy v dalších rozpočtových obdobích žádat o navýšení finančních prostředků od daňových poplatníků na svůj provoz. Beru to tedy takto a děkuji za osvětlení.

Nicméně stále mám výhradu k tomu § 90. Chápu, lhůta uběhla v prosinci. Otázkou je, jestli to mělo být dáno dříve. Říkal jste, že pouze sedm zemí toto implementovalo. Na druhou stranu si myslím, že skutečně pro nás jako pro Poslaneckou sněmovnu ten § 90 skutečně má sloužit mimořádně. A stává se opakovaným pravidlem této vlády i předchozí, že předkládá návrhy podle § 90 proto, že nějaký ten termín uplynul nebo termín hoří. Tím skutečně ponižuje trochu naši práci jako poslanců, kteří jsou zodpovědní za to, jak hlasují o těchto zákonech, aby si je nastudovali, aby si k tomu zjistili veškeré záležitosti. Chápu, že tato novela je stručná, jednoduchá. Nicméně principiálně se dostáváme do kolotoče § 90. Dneska je to tuším u sedmi nebo osmi bodů § 90 navržen a roztrhl se s tím pytel, před čímž já bych varoval. A je to ochrana naše, vážené kolegyně a vážení kolegové. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi. Zpravodaj Patrik Nacher se hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Já bych ještě chtěl reagovat na kolegu Munzara, že ten § 90 se nevyužívá často jenom proto, aby se něco zrychlilo. Ale řeknu tady konkrétní dva příklady, kdy jsem já byl u toho, kdy se použil prostě pro to, aby celkem složitá

norma prošla a nedostaly se tam nějaké jiné věci. Nekontaminovalo se to něčím jiným. Dám příklad. Byla to úplně první norma, kterou jsem měl s kolegou z KDU-ČSL, kde jsme změnili v zákoníku práce pět slov. Ale v momentě, kdy jsme otevřeli ten zákoník práce, tak by tam najednou bylo těch pozměňováků sto. Nakonec ta devadesátka neprošla, ale tenkrát to bylo na gentlemanské dohodě těch klubů. Jinými slovy, někdy to je skutečně tak, že ta devadesátka se používá proto, aby to šlo jednak rychle, ale aby se tam vlastně vzala ta podstata a nějaký zákon se nerozšířil. Ale takových příkladů je víc. Můžu dát třeba, já nevím, zákon o prodejní době apod. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Nemám žádnou písemnou přihlášku do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa? Nehlásí. Mohu tedy rozpravu ukončit. Ptám se na závěrečná slova – pane ministře? (Ne.) Pan zpravodaj? (Ne.) Také žádné závěrečné slovo.

Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu postupem podle § 90 odst. 2. Přednesu návrh usnesení. Nejdříve zagonguji, protože jsem požádal kolegy a kolegyně, aby vedli diskuze v předsálí, tak aby mohl každý dojít, kdo má zájem o hlasování.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 369, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvém čtení."

Rozhodneme v hlasování číslo 31, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Je to hlasování číslo 31. Z přítomných 179, pro 98, proti 26. Návrh byl přijat.

Můžeme tedy pokračovat. Zahajuji podrobnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Konstatuji, že v podrobné rozpravě nelze podat pozměňovací nebo jiné návrhy, lze pouze navrhnout opravu data účinnosti v návrhu zákona a jeho legislativně technických, gramatických, písemných, nebo tiskových chyb. Tak, nikoho do podrobné rozpravy nevidím, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. (Ministr: Ne. Zpravodaj: Ne.) Není tomu tak. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 369."

Zahájil jsem hlasování číslo 32. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Je to hlasování číslo 32. Z přítomných 180, pro 150, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi Kněžínkovi, děkuji zpravodaji a končím tento bod.

Pokračovat budeme dalším bodem našeho jednání a je to

11.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 410/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Vláda navrhuje, abychom postupovali podle § 90 odst. 2, tedy abychom schválili tento návrh zákona již v prvém čtení. Pan místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček je připraven. Pan kolega zpravodaj Zdeněk Ondráček je také připraven. A jakmile bude klid na projednávání, panu místopředsedovi vlády, ministru vnitra, udělím slovo. Prosím o klid, kolegyně a kolegové. Děkuji. Pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych uvedl návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů. Důvodem pro předložení tohoto návrhu je nález Ústavního soudu, kterým dochází s účinností ke 30. červnu tohoto roku ke zrušení § 48 odst. 2 tohoto zákona. Cílem předloženého návrhu je stanovení podmínek a omezení pro výkon jiné výdělečné činnosti příslušníků přímo v zákoně. Doposud jsou tyto podmínky a omezení upraveny vnitřními předpisy, což shledal Ústavní soud neústavním.

Příslušník bezpečnostního sboru bude moci se souhlasem služebního funkcionáře vykonávat jinou výdělečnou činnost za předpokladu, že tato činnost nepovede ke střetu zájmů osobních se zájmy služby, k ohrožení dobré pověsti bezpečnostního sboru nebo k ohrožení důležitého zájmu služby. Zjistí-li služební funkcionář, že došlo ke změně okolností, za kterých byl souhlas s výkonem jiné výdělečné činnosti vydán, bude mít povinnost tento souhlas zrušit.

Návrh rovněž vymezuje okruh činností, které bude moci příslušník vykonávat ze zákona, tedy bez výše uvedeného souhlasu služebního funkcionáře. Jedná se především o činnosti, které je možné vykonávat bez souhlasu i v rámci jiných zaměstnaneckých vztahů – správa vlastního majetku, činnost vědecká a pedagogická, literární a umělecká a tak dále.

Závěrem bych rád zdůraznil, že nebude-li do konce června tohoto roku schválena právní úprava stanovující podmínky pro výkon jiné výdělečné činnosti příslušníků, budou moci příslušníci vykonávat jakoukoliv jinou výdělečnou činnost bez omezení, což může vést ke značnému riziku střetu zájmů a potenciálně rovněž k riziku bezpečnostnímu. Návrh je nadto výsledkem kompromisu, který vzešel z činnosti pracovní skupiny složené ze zástupců bezpečnostních sborů, odborových organizací a Ministerstva vnitra. Také proto si vás, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, dovoluji požádat o schválení tohoto návrhu v prvém čtení podle § 90 odst. 2.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru vnitra Janu Hamáčkovi. Požádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Zdeňka Ondráčka, aby přednesl zpravodajskou zprávu. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, je reakcí na nález Ústavního soudu z 11. září 2018, spisová značka Plénum Ústavního soudu 24/17, který zrušil s účinností k 30. červnu 2019 ustanovení § 48 odst. 2 zákona.

Zde bych chtěl zmínit, že přestože je nález Ústavního soudu už z poloviny září, je tento materiál předkládán až teď, v podstatě po pěti měsících, a do nabytí účinnosti nálezu Ústavního soudu nám zbývají necelé čtyři měsíce. Proto tedy existuje požadavek, jak zmínil pan ministr, aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s návrhem již v prvním čtení, a to podle § 90 odst. 2 jednacího řádu.

O co konkrétně jde a co bylo důvodem pro vydání nálezu Ústavního soudu, vám v úvodním slově řekl pan ministr. Je tedy zbytečné to opakovat.

Tolik stručná zpravodajská zpráva a dovolím si, pane předsedající, přihlásit se i do obecné rozpravy, kde položím panu ministrovi některé doplňující otázky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za zpravodajskou zprávu. Otevírám rozpravu. Mám do ní přihlášku paní poslankyně Jany Černochové, eviduji přihlášku pana zpravodaje do rozpravy jako poslance. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. (V sále je hlučno.)

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Hezké odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych na úvod –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já vás ještě přeruším. Znovu požádám sněmovnu o klid. Je tady nesmírný hluk a byl bych rád, abychom projednávali tyto věci v atmosféře, která odpovídá nárokům na zákon, který chceme schválit hned v prvém čtení. Prosím, debaty, které se netýkají zákona, zásadně v předsálí. Nenuťte mě, abych jmenoval ty, kteří nedodržují patřičné paragrafy zákona o jednacím řádu. Děkuji. Máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovolte mi, abych hned v úvodu vznesla jménem klubu ODS a klubu TOP 09 námitku proti projednávání podle § 90. Co mě k tomu vede. Vede mě k tomu to, že bohužel Ministerstvo vnitra namísto toho, aby zajistili příslušníkům bezpečnostních sborů důstojnější podmínky, tak touto normou vlastně motivují příslušníky bezpečnostních sborů a zejména policisty k tomu, aby pracovali na vedlejšáky, aby si mohli melouchařit. Rozumím tomu, že u pedagogické činnosti, činnosti, která je spojena s publikační, vědeckou činností nebo se správou majetku, tak k tomu odůvodnění je. Ale v tomto návrhu, který nám ještě předkladatelé chtějí vnutit,

abychom ho odhlasovali jedním hlasováním v rámci devadesátky, vůbec není žádný taxativní výčet toho, co ti policisté budou moci na ten vedlejšák dělat a co ne.

Nevím, jak vám, ale mně skutečně nepřijde normální to, že budeme mít bezpečnostní sbor, konkrétně hovořím o policistech, protože u jiných příslušníků bezpečnostních sborů, u hasičů, případně i u zpravodajských služeb, tam už nějaká omezení jsou a tu možnost mají, ale trestním orgánem je ten policista. Takže tady skutečně velmi vágní formulace o tom, že někdo ze služebních funkcionářů bude posuzovat možný střet zájmů, mě osobně v žádném případě neuspokojuje.

Víte, když si podrobněji přečtete ten návrh, který nám pan ministr vnitra předložil – a já se ptám, proč ho předkládá až teď, když tedy ví, že nález Ústavního soudu je, jaký je, přece tato vláda měla své ministry, dokonce i sociální demokracie měla svého ministra pana Chovance, takže teď nás tlačit do toho, musíte něco rychle rozhodnout, protože když to nerozhodneme do června, tak bude problém, je tady nález Ústavního soudu. To se mi ani trochu nelíbí. Vy tady máte svého ministra už poměrně dlouhou dobu, takže proč to předkládáte v devadesátce, když jde skutečně o takto zásadní věc?

Dovolte mi tedy, abych vás podrobněji seznámila s tím, jaká úskalí v tomto návrhu zákona jsou. O povolení výdělečné činnosti konkrétnímu příslušníkovi bude rozhodovat příslušný služební funkcionář, přičemž delegace personální pravomoci záleží na rozhodnutí ředitele bezpečnostního sboru. Může to tedy být krajský ředitel, ale může to být vedoucí územního odboru, ale může to být i třeba vedoucí oddělení. Jednotlivá rozhodnutí služební funkcionáři budou muset ctít. Chybí tady metodika na to, aby postupovali například v Karlových Varech stejně jako v Brně. Takže co budou považovat za střet zájmů v Brně? Když někdo bude dělat správce Lednicko-Valtického areálu a bude tam třeba vykonávat nějakou činnost hospodáře, tak v Brně mu to povolí, ale v Karlových Varech někomu, kdo bude chtít starat se o hotel Thermal, tak mu to nepovolí? Tady skutečně není jasná metodika toho, jak a kteří ti služební funkcionáři to budou posuzovat. Když už by to měl někdo posuzovat, měl by to být krajský ředitel, případně by to měl být vedoucí útvaru.

Samozřejmě že pokud to nezmění pan ministr a zůstane to v této podobě, tak to bude klást na všechny mnohem vyšší nároky. A tady už jsme v minulosti nějaké slyšení a volání o krajském právu také zaznamenali i v této Poslanecké sněmovně, a dokonce jsme cosi o krajském právu zaslechli i od čelných představitelů bezpečnostních sborů. A myslím si, že se to nemůže líbit nikomu v tomto sále, abychom připustili, že něco takového je možné, protože co bylo dosavadním zákonem výslovně zakázáno a nešlo legálním způsobem obejít, bude moci nyní být povoleno služebním funkcionářem, nenajde-li pádné argumenty pro nepovolení.

Neexistuje žádná judikatura ani metodika, kterou by se ten služební funkcionář měl řídit, takže vlastně ve chvíli, kdy to jednomu povolí, tak to pro ty druhé, pokud se budou soudit, bude nárokové. I kdyby byl vydán sjednocující pokyn, nebyl by závazný, neboť návrh novely nepředpokládá žádné blanketní ustanovení. Nevím, jestli si toho pan ministr všiml. Může být povolena činnost "oboustranně výhodná" a nikdo proti tomu nebude protestovat, protože se vůbec nedozví o tom, že to někdo dělá, například obecní strážník, automechanik, taxikář, vyhazovač. Skutečně chcete, aby lidé, kteří stráví noc řízením auta, druhý den nastoupili do práce a honili drbany?

Já si skutečně představuji službu u bezpečnostního sboru pro policisty trošku jinak než to, že jim naprosto zásadním způsobem, průlomovým způsobem, který tady nikdy neměl obdoby, budeme dovolovat melouchaření.

Jak už jsem řekla, v zájmu sjednocení aplikační praxe by minimálně podle mého názoru o tom měli rozhodovat krajští ředitelé. Proti rozhodnutí v řízení ve věcech služebního poměru, jak už jsem říkala před chvílí, bude přípustné odvolání. O něm budou rozhodovat nadřízení služební funkcionáři. Lze podávat i správní žalobu ke správnímu senátu krajského soudu. Pak je kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Judikatura se možná objeví někdy za pět, sedm let. Co bude do té doby? Jak budou jednotliví služební funkcionáři rozhodovat?

Rizikem mohou být i nekalé záměry některých politických podnikatelů. Už v minulosti jsme tady zaznamenali tendence jejich zájmu na privatizaci bezpečnosti. Tito lidé budou chtít participovat na zajišťování místních záležitostí veřejného pořádku. Určitě i komerční bezpečnostní služba za úplatu, v níž by legálně pracovali příslušníci bezpečnostních sborů, pro ně bude velmi atraktivní. Toto všechno se bude dít legálně.

Zákon o služebním poměru umožňuje příslušníkům pracovat i na zkrácený úvazek, tento návrh. Takže ve finále vlastně může dojít k tomu, že policistou bude někdo jenom na vedlejšák a bezpečnost bude zajišťovat jako melouch. Můžu vám říci příklad. Někdo se rozhodne, že bude policistou na poloviční úvazek, pak třeba ve své obci, kde bydlí, bude chtít být městským strážníkem. No proč by být nemohl? Pokud obecní policie bude v tom městě zřízena, tak může. A chci vidět toho služebního funkcionáře, který to tomu policistovi bude zakazovat. A navíc – jeden to zakazovat bude, druhý to zakazovat nebude? Jak se tedy budou policisté dožadovat toho, co je správně? Budou zahlceny naše soudy.

Jen tak mimochodem, asi jste to zaznamenali, určitě to musel zaznamenat i pan ministr, že v některých bezpečnostních sborech je v poslední řadě cítit i snaha opět přijímat do služebního poměru dříve zcivilněné policisty, zejména personalisty, informatiky, ekonomy, právníky a další obslužné profese mimo přímý výkon služby. Tito lidé třeba v minulosti svlékli uniformu, mají nárok na výsluhy, teď se vlastně budou do služebního poměru vracet, protože pro ně už jejich výdělečná činnost nebude překážkou. Prokazování, že soukromá personalistická, ekonomická, právnická či informatická činnost je ve střetu zájmů se zájmy služby, natož že kvůli ní chodí do služby nepřijatelně unavení, vyčerpaní, bude složitější. Pro obhajobu potřeby služebního zákona pro příslušníky bezpečnostních sborů je tedy tento trend podle mého názoru nežádoucí.

V odůvodnění se píše, že zákon nepřináší žádné dopady na státní rozpočet. S tím v žádném případě nelze souhlasit. Tisíce dvojinstančních služebních řízení včetně případného soudního přezkumu zadarmo asi nebude, co myslíte? Množství individuálních úvah služebních funkcionářů korupční rizika taktéž nepochybně významně nesníží. Je tady určitě pan předseda stálé komise pro kontrolu Generální inspekce bezpečnostních sborů Mašek, prostřednictvím pana místopředsedy. No, to si tedy GIBS užije! Jestli tohle projde, tak už vidím, kolik těch podání bude muset řešit Generální inspekce bezpečnostních sborů.

Atraktivita služebního poměru se zvýší tím více, čím více mimoslužebních aktivit bude povolováno, o kvalitě služby však bude zcela logicky platit opak.

Kolegyně, kolegové, chápu, že nás tady straší Ústavní soud, že pokud nepřijmeme nic, tak bude platit mnohem horší verze, že vlastně přestane platit v tomto ohledu služební zákon a bude platit standardní zákoník práce. To si asi nikdo z nás nepřeje. Na druhou stranu toto není cesta, tak jak to předkládá pan ministr vnitra, k tomu, abychom pro to hlasovali, a ještě abychom pro to hlasovali jedním hlasováním v rámci devadesátky.

Asi se většina z nás shodne... (Řečnici ruší hlasitý hovor a napomíná kolegu: Ivane!) Asi se většina z nás shodne, že publikační, vědecká, pedagogická a jiná činnost ničemu nevadí. Rozhodně mi nevadí ani to, když nějaký policista je zkušební komisař, když je instruktor střelby, když se stará o střelnici, kterou mají s nějakým spolkem. To si myslím, že tady skutečně nějaký střet zájmů nehrozí. Ale vám by se líbilo, kdyby příslušník třeba SKPV na vedlejšák dělal ekonomické poradenství? No mně by se to moc nelíbilo a myslím si, že by se to nelíbilo, nemělo líbit ani panu ministrovi vnitra a že by se to nemělo líbit ani dalším členům této vlády, která pro to hlasovala, protože samozřejmě ty konsekvence si tady umíme uvědomit snad všichni.

Kolegyně, kolegové, jak říkám, nechci, aby se prostě pan ministr dostal do situace, že když se nepřijme nic, bude platit klasický zákoník práce v tomto ohledu. Zjišťovala jsem tedy proto, jak to je u vojáků, jak je to u vojáků z povolání, kteří mají svůj služební zákon a který podle mě by vyřešil ten problém, do kterého dostal policisty Ústavní soud, a který by vyřešil ten problém, který má teď před sebou pan ministr vnitra. Kromě toho, že navrhuji veto, navrhuji vrátit tento návrh vládě k přepracování s prosbou, aby vláda České republiky si za vzor vzala ustanovení § 47 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, a udělala to podle této předlohy, protože ta je naprosto v pořádku. I praxe ukázala, že tady žádný problém není, tak proč by to samé nemohlo platit u bezpečnostních sborů, konkrétně u Policie České republiky.

V tomto ustanovení § 47 je, dovolte mi citovat: Voják může výjimečně – výjimečně, výjimečně, výjimečně – vykonávat výdělečnou činnost pouze s písemným souhlasem služebního orgánu, neovlivní-li tato činnost výkon jeho služby nebo jiný důležitý zájem služby. V tom je prostě řečeno úplně vše. A toto ustanovení, pokud by navrhl pan ministr vnitra Hanáček, tak já rozhodně nebudu vetovat to, aby se tento návrh dostal do Poslanecké sněmovny znovu, abychom ho projednali v devadesátce, tedy jedním návrhem. Ale pro tento návrh, tak jak byl předložen, hlasovat v devadesátce nemůžeme. A skutečně bych požádala, aby na bezpečnostní výbor, který se tímto bude zabývat, přišli policejní funkcionáři, možná přišli i zástupci jiných bezpečnostních sborů, aby nám i oni řekli, jaká ta praxe u nich je, byť – jak jsem řekla před malou chvílí – je v tom zásadní rozdíl, protože ti policisté jsou orgán činný v trestním řízení. Nejsou to záchranáři, nejsou to hasiči, takže tady ten střet zájmů právě může být nejvíc u té policie.

Děkuji vám za pozornost, omlouvám se, že jsem vás zdržela tak dlouho.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Černochové. Vyvolala dvě faktické poznámky. Respektuji zájem zpravodaje vystoupit v rozpravě, ale faktická poznámka, nejdříve Jiří Bláha, poté Milan Brázdil. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně a kolegové, slyšeli jsme emotivní vystoupení prostřednictvím poslankyně ODS. Já bych se pozastavil nad dvěma věcmi. První je to, že jsme nazvali své spoluobčany drbany. Drbani jsme v ten okamžik opravdu všichni, protože ti policisté vlastně šetří skutky, který děláme každý. Každý porušíme občas rychlost, každý přejdeme na červenou, každý občas něco provedeme, takže vlastně jsme se deklasovali na drbany všichni, protože nevěřím, že paní Černochová všechno dodržuje.

A druhá věc, která tady zazněla, byla ta, že bychom měli výjimečně těm, kteří jsou orgány v trestním řízení, jako třeba policisté nebo vojáci, výjimečně – tady to zaznělo několikrát – dovolit, aby si mohli přivydělat. Uvědomme si, že ti lidé jsou normálními občany naší země, že žijí v rodinách, že mají svoje potřeby a nemají možnost si často vydělat prostřednictvím svých služebních poměrů na normální život. A my jim zakážeme to, aby si oficiálně přivydělali, a ponecháme stav, který dneska už je. To znamená, že je stav, kdy ti, kteří mají ty rodiny a jsou tlačeni rodinou do toho: tak buďto přineseš ty peníze, anebo nech toho policisty, a oni to dělají opravdu s láskou a jsou schopni najít volný čas, aby si přivydělali, tak si chodí přivydělat načerno. Jestliže to nevíte a neznáte a nejste s tím seznámeni, tak běžte do těch krajů a do těch měst a zeptejte se jich, jak žijí, a dozvíte se (Předsedající vstupuje řečníkovi do řeči: Pane poslanče, skončil vám čas. Ne, pane poslanče!), že pracují tímto způsobem již dnes. Děkuji za váš čas.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, nenuťte mě, abych byl úplně bezcitný. Prosím, pan kolega Brázdil, faktická poznámka. Potom pan poslanec Ondráček, potom paní poslankyně Černochová. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Já budu faktický. Já to vnímám tak, že v podstatě je to změkčení tvrdosti služebního zákona. Přimlouval bych se za to, nebo vnímám to pozitivně. Ti lidé prostě něco umí a umí spoustu jiných věcí a jistě by si třeba i rádi vydělali, a pokud mají čas, tak já bych jim to naopak povolil. A hlavně bych v tom viděl to pozitivum, že by možná i zdravotnické záchranné služby, které dneska jsou krajské a jsou hlavní složkou IZS a jsou mimo vnitro, že by možná právě to umožnilo i to, že by se nakonec záchranná služba stala plnohodnotným členem IZS a že by nakonec lékaři, kteří se v současné době bojí jít do služebního zákona, anebo ti záchranáři, protože by nakonec byli ochotni. A možná by to právě pootevřelo tato dvířka a IZS by byla jednotná a ty hlavní složky by byly pod jedním ministerstvem. Tak to je můj názor a děkuji za vyslyšení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Zdeněk Ondráček, připraví se kolegyně Černochová. Pane poslanče, máte slovo v rozpravě.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji. My jsme se s panem ministrem zapovídali o závažnosti tohoto tisku.

Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, po diskusi s několika bývalými kolegy u nás vyvstaly otázky obecné povahy, kdy touto rozpravou zřejmě nedojde k rozdrobení podmínek, jak si každý nadřízený stanoví zcela individuálně, zda k tomu nedojde. Tuším, že mi odpovíte, že určitě ne, ale podle toho, jak je to zatím předloženo, to asi zaručit úplně nemůžete. Zkusme si dát jeden konkrétní příklad a uvidíme, zda nám bude pan ministr schopen odpovědět. Neočekávám dnes, ale budeme to mít ve výborech, takže na to máme čas.

Dnes v podstatě mohu prodávat přebytky z vlastního hospodaření, třeba jablka, med z včelaření. Myslím, že se to nazývá prodej ze dvorka nebo ze dvora, a to až do výše, kdy mi nevzniká daňová povinnost. Pokud vím, tak to dnes nikomu nevadí a v podstatě řada příslušníků, kteří se touto činností zabývají, tak i koná, např. ten prodej medu. Myslím, že toto vycházelo i ze závazného pokynu policejního prezidenta, který byl vydán pro úpravu právě zmíněného § 48 zákona o služebním poměru.

Moje otázka směřuje ke zjištění, zda podle této nové úpravy bude muset tedy každý sadař, včelař či malozemědělec žádat o povolení svého nadřízeného a ten si podle své "libovůle" usmyslí, zda povolení vydá, nebo nevydá, či dokonce následně zruší pro porušení určitých podmínek.

Také se dočítám, že takový příslušník sice nebude propuštěn v případě porušení těch podmínek, ale bude mu jen odebrána hodnost, což v konečném důsledku však stejně vede k tomu propuštění ze služebního poměru.

Myslím si, že tedy někdo ne zcela úplně domyslel tento návrh. Ale možná, že mně na to bude odpovězeno a ty pochyby, které jsme s kolegy při diskusi nad tímto sněmovním tiskem měli, dokážeme rozptýlit. Protože vysvětlit, jaký je rozdíl mezi třeba vedením účetnictví pro SVJ, kdy jsem členem a vlastníkem bytu, a obhospodařováním vlastní půdy, popřípadě prodejem přebytků z této mé vlastní činnosti, v podstatě rozdíl nevidím. Všude musím investovat čas, svou práci, rozum a energii. Ono nejde jen o sadaře či včelaře, ale v podstatě o všechny, kteří mají to štěstí, že jejich práce nese nějaké výsledky, které se dají zpeněžit. Já a řada mých bývalých kolegů totiž nevidíme zásadní rozdíl mezi tím, kdy budu učit bez povolení, psát knihy, dělat tlumočníka, to vše se může konat, a dokonce již v minulosti konalo, často i v pracovní době, ve služební době, a činností, kdy prodávám jablka, med, zelí či vánoční stromky, které si vypěstuji ve svém volném čase na svém vlastním pozemku.

Budu rád, když mi ta pracovní skupina v rámci projednávání tohoto návrhu v rámci výboru na tyto otázky odpoví, abychom mohli dát těmto kolegům, kteří se touto činností podle současné právní úpravy zabývali a teď mají tyto pochybnosti a požádali mě o to, abych se ministra vnitra, respektive předkladatelů tohoto zákona na

toto zeptal, jestli budou muset oni tentokrát žádat, nebo zda budou pokračovat v té ustálené praxi, že pokud pěstují jablka, popřípadě chovají včely, že toto nebude problém pro to, aby mohli dál vykonávat svoji služební činnost příslušníka bezpečnostního sboru.

Děkuji za případnou odpověď a za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi. Nyní paní poslankyně Černochová v rozpravě. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Slovo drban, prostřednictvím vás, pane místopředsedo, pane poslanče Bláho, je termín, který se používá i v odborné literatuře. Možná se zkuste zeptat vašeho bývalého ministra vnitra, pana současného ministra obrany Metnara, co to slovo znamená, a možná vás trošku bude edukovat. Jinak pokaždé, když vy vystupujete, tak já vidím ty úsměvy na tvářích i vašich kolegů. I oni se na vaše vystoupení vždycky velmi těší.

Co se týče toho, co tady říkal kolega Brázdil. Má stoprocentně pravdu. U těch záchranářů to možné je už dneska, nejsou pod tímto zákonem. Ale právě to dávám za příklad, že to jsou vlastně profese, které jsou exponované z hlediska i nějakého fyzického vypětí, a co to může způsobit, pokud někdo po třech letech (?), která stráví v lese kácením stromů, tak druhý den půjde do práce a bude řešit svoji běžnou agendu policisty. Problém stejný může jako u policistů nastat u celníků, může nastat u vězeňské služby, protože to jsou všechno příslušníci, kteří jsou pod tímto zákonem.

Víte, já rozumím tomu, a správně to tady říkal i pan kolega Ondráček, že u některých činností by toto nemělo být zapovězeno. A mně nejde o nic jiného, než abychom tady měli taxativní výčet toho, co možné je a co možné není. Aby tady byl metodický pokyn, který bude říkat, že o tom rozhoduje krajský ředitel, který za to nese odpovědnost, a ne že vlastně za to ponese odpovědnost někdo, kdo je přímý nadřízený a kdo třeba také bude ve stejné situaci, že ten vedlejšák bude mít také a bude mu to hloupé, když on ten vedlejšák povolený má, tak ho nepovolit tomu kolegovi, který je pod ním a který o to požádá. Budeme se dostávat do poměrně nepříjemných právních situací, kdy se někteří lidé budou skutečně dožadovat toho, aby stejná pravidla platila pro všechny. Myslím si, že to je asi ten největší kámen úrazu, který by v případě, že by prošel tento návrh, mohl nastat.

Jinak ještě k tomu vystoupení pana kolegy Bláhy prostřednictvím pana místopředsedy. Možná si to pan poslanec Bláha neuvědomil, ale příslušníci bezpečnostních sborů mají řadu povinností, které vyplývají z jejich postavení úředních osob, které musí nestranně, řádně a svědomitě plnit, jsou povinni dodržovat služební kázeň, uposlechnout rozkaz nadřízeného, provést služební zákrok i v době svého volna, pane poslanče Bláho prostřednictvím pana místopředsedy, a plnit další povinnosti, které jsou uvedeny v zákonech o služebních předpisech. Dále se tito příslušnici mají zdržet jednání, které může vést ke střetu zájmů služby se zájmy osobními, prohlubovat svoji odbornost a udržovat svoji fyzickou zdatnost, vykonávat službu tak, aby nebyla ovlivňována jejich politickým, náboženským nebo jiným přesvědčením, a neohrozit dobrou pověst bezpečnostního sboru. A za to, pane

poslanče Bláho prostřednictvím pana místopředsedy, za to mají výhody, které do jisté míry kompenzují újmu, kterou plnění povinností, služebních povinností přináší. Je jim poskytována šestitýdenní dovolená, vyplácen plný plat za jeden měsíc pracovní neschopnosti, po 15 letech služby mají nárok na dvoutýdenní ozdravný pobyt a po skončení služebního poměru mají nárok na výsluhové nároky.

Takže tolik k tomu, co tady zaznělo v rámci těch předešlých připomínek. Jak říkám, není mým cílem způsobit Ministerstvu vnitra problém, aby neplatilo nic, aby tedy platil zákoník práce. Mým cílem je sjednotit v tomto ohledu to, co platí pro ozbrojené síly, s bezpečnostním sborem, konkrétně tedy u těch, kteří jsou orgány činnými v trestním řízení. Pokud pan ministr zvolí formu taxativního výčtu, nebo budeme seznámeni s metodickým pokynem, kde se objasní, jak konkrétní služební funkcionáři budou k těmto věcem přistupovat, pak není žádný problém. Ale pojďme se skutečně o tom bavit a nezadělávejme si tady tímto návrhem zákona na problém, který možná dneska dohlédne část z nás a část z nás se pak za tři roky bude divit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji paní poslankyni Černochové. Nyní faktická poznámka pana poslance Bláhy a poté s přednostním právem pan ministr vnitra Jan Hamáček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, kolegyně, já jsem rád za to, že se bavíte. Aspoň se občas pobavíme. Ale na druhou stranu bych chtěl říct, že to, že ti lidé, kteří dneska pracují u policistů a v jiných státních orgánech, tak dneska již pracují třeba v tom lese nebo na stavbách a jdou vykonávat pak tu práci toho policisty nebo někoho jiného. Problém je v tom, že dneska to dělají načerno, dělají to v šedé ekonomice, stát přichází o peníze. A věřte tomu, že to dělat budou, i když jim to budete tisíckrát zakazovat. Protože jejich rodina má nějaké požadavky, mají nějaké svoje sny, nějaké svoje představy a z těch bohužel neuhnou, anebo bohudík neuhnou. Protože díky tomu se může ta jejich rodina rozvíjet a plnit si svoje sny a představy. Takže to, co tady chcete zavádět, je jenom to, že zase budeme někoho dozorovat, budeme někoho hlídat, budeme něco určovat, něco předepisovat bez toho, aniž bychom se na ně podívali jako na lidi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan ministr vnitra, stále v rozpravě. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Nejprve k panu zpravodaji ohledně policisty včelaře a policisty zahrádkáře. To je z našeho pohledu správa vlastního majetku, tam žádný problém není. Takže myslím, že můžete tazatele uklidnit, tam se na ně žádné postihy nechystají.

A teď obecně asi k tomu, co říkala paní kolegyně Černochová. Za prvé, než tedy začnu odpovídat, tak bych poprosil, abychom do toho netahali Milana Chovance, popřípadě kolegu Metnara. Ten Ústavní soud judikoval 11. září 2018, to jsem byl ministrem vnitra já, takže oni za to nemůžou. To už jde za mnou. Ad a).

Ad b) Proč to trvalo tak dlouho? No tak my jsme poté, co jsme obdrželi příslušný rozsudek Ústavního soudu, svolali pracovní skupinu a řešili jsme tu věc s vedením policie, s vedením hasičů, s vedením dalších bezpečnostních sborů. Řešili jsme to s odboráři a odborníky na Ministerstvu vnitra. Výsledkem je tento kompromis, který všichni tito odsouhlasili. A já, když poslouchám ty výhrady, a to není nic osobního, tak mám pocit, že toto je takový ten argument: proč to dělat jednoduše, když to jde složitě?

Tak my jsme předložili třístránkovou novelu, kde, když to velmi zjednoduším, říkáme: O tom, co ti policisté mohou dělat, rozhodne jejich šéf. Policejní prezident, popř. generální ředitel Hasičského záchranného sboru. Samozřejmě že pokud to bude delegovat na nějaké nižší funkcionáře, tak to bude doprovázet nějakou příslušnou metodikou. Asi není možné, aby v jednom kraji to dělali tak, v jiném kraji onak, ale předpokládám, že tu metodiku je možné zpracovat ve chvíli, kdy bude zákon schválen. A volat teď po nějaké metodice je z mého názoru předčasné.

Ale obecně, pokud někdo volá po taxativním výčtu, já bych před tím strašně varoval. Protože – a trošku mě zaráží, že to zaznívá zprava, protože vždycky pravice říká: neomezujme, nepišme tady zákony jak romány. Toto je přesně ten případ. Tak my tady teď budeme měsíc sedět na výborech a sepisovat všechny možné činnosti, které ti policisté budou dělat, a stoprocentně na nějakou zapomeneme a ukáže se nám za půl roku, že vlastně jsme tam tři činnosti vynechali, a budeme ten zákon otevírat znovu. Prosím, nechme to na tom policejním prezidentovi, nechme to na tom generálním řediteli Hasičského záchranného sboru. My jsme jim dali důvěru, aby ty sbory vedli. To jsou profesionálové, kteří nespadli z Marsu. Ti si odsloužili léta, jak pan plukovník Švejdar, tak pan generálmajor Ryba jsou lidé, kteří opravdu prošli těmi sbory od píky. A oni nejlépe vědí, jak a jakým způsobem tu metodiku naformulovat. A prosím, nesuplujme tady práci policejního prezidenta a generálního ředitele Hasičského záchranného sboru. Neumíme to a nedopadne to dobře.

To znamená, nechme to na nich! Ten zákon je stručný, jednoduchý. A oba, a teď mluvím za ty sbory, které jsou v gesci Ministerstva vnitra, ale věřím, že to samé je i u těch, které jsou mimo, tzn. celníci či Vězeňská služba, v čele těch sborů stojí profesionálové a oni jsou schopni si to porovnat tak, aby to fungovalo a aby nedošlo ke všem těm katastrofickým scénářům, které tady kolegyně Černochová předestírala.

Ale já vám skoro garantuji, když si mám vybrat, kdo má tu metodiku sepsat, resp. kdo má určovat ty činnosti, jestli to máme být my v Poslanecké sněmovně, nebo šéfové těch bezpečnostních sborů, tak to stoprocentně dopadne lépe, když to budou šéfové těch bezpečnostních sborů, než když teď tady spustíme nějakou poslaneckou iniciativu nebo nějakou kreativitu a budeme to vymýšlet.

Takže prosím, z mého pohledu, přijměme jednoduchý stručný zákon, který říká na třech stránkách, že šéfové policejních sborů vědí nejlépe, jaká je reálná situace, a nechme to na nich!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi vnitra. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec – prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Omlouvám se, jak jsem se tady rozohnil, tak jsem zapomněl na jednu věc, která vyplývá z toho veta. Navrhuji zkrátit lhůtu na 30 dní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji za návrh, padl v rozpravě. Nyní faktická poznámka poslance Pavla Žáčka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, příslušníci bezpečnostních sborů, a omlouvám se za ten výraz, nemohou být normálními občany, protože mají práva a povinnosti, aby mohli plnit ty své důležité úkoly, které jsou dány zákony. Takže toto myslím si, že je úplně nesrovnatelné. Musíme na ně tímto prizmatem pohlížet. Znovu opakuji, mají ta práva a povinnosti z toho důvodu, aby mohli plnit své úkoly. Mají specifické právní postavení, aby je mohli vykonávat, aby mohli dokonce zasahovat do práv jiných občanů. To se týká zejména policejních orgánů.

Já se domnívám, a tady to zatím nezaznělo, že pokud otevřeme tuhle Pandořinu skříňku a uvědomíme si to úplně od začátku, tak dojdeme za chvilku k výsluhám. Proč dostávají policisté ty výsluhy? Právě proto, že jsou omezeni v těch právech s ohledem na to, jaké je jejich postavení v rámci bezpečnostních sborů. Čili za chvilku se dostaneme k tomu, že budou zpochybněny jejich výsluhy právě proto, že si budou vydělávat v těch závazcích mimo to. A to je velmi nebezpečná věc. Proto říkám, je to Pandořina skříňka. A pokud bychom měli podpořit, tak podpořme tu vyzkoušenou variantu, kterou mají vojáci a která je v jiné právní normě. Pojďme to sjednotit! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka paní poslankyně Černochové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Černochová: Já jsem jenom chtěla ubezpečit pana ministra vnitra Hamáčka, že mojí ambicí nebylo, abych já tady ten taxativní výčet předkládala. Předpokládám, že mě slyšel, když jsem říkala, že navrhuji vrátit tento návrh vládě k přepracování. To znamená, že s kým si to pan ministr bude projednávat, je jeho věcí. Předpokládám, že to bude projednávat právě s těmi služebními funkcionáři a s těmi manažery, kteří u policie jsou. Nechtěla jsem, abychom tady lidovou poslaneckou tvořivostí dávali taxativní výčet.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan ministr vnitra. Pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Já jsem to s nimi projednal. Projednal jsem to s vedeními bezpečnostních sborů a s odboráři a toto je výsledek. To znamená, já těžko můžu jít zpátky a říct: Vážení přátelé, to, na čem jsme

se dohodli, se v Poslanecké sněmovně nelíbilo, předělejte to! Toto je výsledek kompromisu a dohody s vedením bezpečnostních sborů a s jednotlivými odborovými organizacemi. To jsem přinesl do Poslanecké sněmovny. Přemýšlím, jak sem přinést něco lepšího, protože na tomto jsme se dohodli.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Máme další faktické poznámky. Paní poslankyně Černochová a pan poslanec Ondráček. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Černochová: Bavili jsme se o tom, že by součástí toho návrhu měl být nějaký katalog činností, u kterých nebudou policisté ve střetu zájmů. Nevím, jestli jste tento katalog činností, pane ministře, projednával se služebními funkcionáři. Já po vás nechci nic jiného, než abyste si vzal statistickou ročenku, našel si ve statistické ročence, nebo lidé pod vaším resortem si našli v katalogu činností různé profese, u kterých je potenciálně možné, že bude hrozit u policistů, příslušníků Vězeňské služby nebo celníků možný střet zájmů. Zmiňovala jsem tady ekonomické poradenství, daňové poradenství. Mně nevadí publikační činnost, pedagogická, překladatelská, správa vlastního majetku, správa střelnice, komisaři, instruktoři – tam pravděpodobně je minimální riziko toho, že by se tito lidé někdy dostali do střetu zájmů.

Myslím to dobře, protože pokud tady takový katalog činností nebude, tak se, pane ministře, dostanete do situace, že to, co povolí jeden služební nadřízený jednomu policistovi, tak v případě, že se jiný policista na opačném konci republiky toho samého bude dožadovat a neuspěje, tak to podá k soudu a vy ty soudy budete, pane ministře, s největší pravděpodobností prohrávat. Protože ten soud řekne, že nemůže být jeden policista diskriminován, když druhému něco podobného bylo povoleno. Takže taxativní výčet nebo katalog je návrh, který by objasnil možné spory a těm sporům by předcházel.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Ondráčka, poté faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Já z jednání se zástupci odborových organizací jak Policie ČR, tak ale i všech ostatních bezpečnostních sborů mohu potvrdit, že tento materiál se projednával právě na této pracovní skupině a tento materiál je také výsledek toho jednání, které proběhlo v té pracovní skupině. Je potřeba si asi uvědomit, že některé činnosti mohou být zakázány a jednomu příslušníkovi stejného policejního sboru naopak povoleny, protože přece jiné požadavky můžeme klást na příslušníka, který vykonává dohled na zbraně a střelivo, a druhého, který provádí vyšetřování závažné hospodářské trestné činnosti. Takže tam bych určitě tu zákonnou možnost nechal na řediteli bezpečnostního sboru a jím pověřeném služebním funkcionáři s personální pravomocí.

A co zmínil pan kolega Žáček. Tento materiál vůbec není nic o výsluhách. Samozřejmě už jsem také četl, že pokud bude povolen § 48 a bude to změněno, tak že budou základní tarify zkráceny o 8,5 % u těch příslušníků, kterým jsou navyšovány právě o těch 10 % v těch základních tarifech. Prosím vás, to nikde ze zákona nevyplývá. To jsou zase jenom fantasmagorie, které jsou prostě šířeny k tomu, aby byl vyvolán určitý rozruch v bezpečnostních sborech. Tento materiál vůbec nic neřeší, co se týká výsluhových náležitostí, ale ani základních tarifů a ohodnocení práce příslušníků bezpečnostních sborů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka. Prosím, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl jsem jenom zmínit, že je velká škoda, že tady dneska není přítomen pan premiér Babiš, protože většího odborníka na střet zájmů v této Sněmovně nemáme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nemám žádnou přihlášku do rozpravy, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr? Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Jenom velmi stručně. Z logiky věci nemohu souhlasit s návrhem na vrácení předkladateli k přepracování. Nemyslím si, a znovu podtrhuji to, co jsem říkal, že je lepší vyjednat s odboráři a šéfy bezpečnostních sborů něco jiného než to, na čem jsme se dohodli. Velmi bych varoval před nějakou katalogizací, protože i z vystoupení pana zpravodaje je evidentní, že bychom museli stvořit něco, co by mělo asi takovouto tloušťku (ukazuje názorně), nikdo by se v tom nevyznal a pro každou policejní činnost bychom museli posuzovat, zda pro dané služební zařazení je něco povolitelného, nepovolitelného. Prosím, nevymýšlejme kolo, nechme to na ředitelích bezpečnostních sborů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan zpravodaj se závěrečným slovem. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Přestože se nevyměnil řídící schůze, připomínám, že padl návrh na vrácení k přepracování a poté návrh na zkrácení lhůty na 30 dní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Budeme se tedy zabývat nejdříve návrhem zákona na vrácení předloženého návrhu předkladateli k dopracování, který padl v rozpravě. Zagonguji a pozvu ty, které jsem požádal, aby debaty vedli v předsálí, pokud mají zájem rozhodnout v této věci, aby se vrátili do jednacího sálu, a budeme rozhodovat.

Návrh na vrácení předloženého návrhu předkladateli k dopracování budeme hlasovat v hlasování pořadové číslo 33, které jsem zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 33 z přítomných 182 pro 29, proti 92. Návrh byl zamítnut.

Budeme pokračovat, a to návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Má někdo jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak.

Můžeme tedy rozhodnout v hlasování pořadové číslo 34, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 34 z přítomných 183 poslanců pro 162, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru bezpečnostnímu jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl návrh přikázat jiným výborům Poslanecké sněmovny. Má někdo jiný návrh na další výbory? Dobře, vidím. Kolega Benda a kolega Pávek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji. Ještě bych navrhl výbor finanční. (Předsedající: Rozpočtový výbor.) Pardon, omlouvám se, rozpočtový výbor. (Veselost v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pan poslanec Pávek má návrh na výbor rozpočtový. Kolega Benda si chce přidělat práci. Prosím, pane poslanče. (S úsměvem.)

Poslanec Marek Benda: (S úsměvem.) Vážený pane místopředsedo, jsa pod tlakem své vážené kolegyně, aby všechny sbory pokud možno fungovaly stejně a se stejnými pravidly, a ne že bych neměl důvěru k bezpečnostnímu výboru, ale stejně navrhuji, abychom věc projednali i na ústavněprávním výboru a případně posoudili, proč jsou odlišnosti mezi služebním poměrem vojáků a policistů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Byl navržen ústavněprávní výbor. Už nikdo nenavrhuje? Dobře.

O přikázání výboru rozpočtovému rozhodneme v hlasování pořadové číslo 35, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 35 ze 183 přítomných pro 40, proti 74. Návrh nebyl přijat.

Další hlasování bude přikázání výboru ústavněprávnímu.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 36 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 36 z přítomných 183 pro 74, proti 73. Návrh nebyl přijat.

Konstatuji, že jsme nepřikázali k projednání žádnému dalšímu výboru. Očekávám, že si minimálně ústavněprávní výbor tento tisk vezme k projednání ze své iniciativy.

Zbývá nám návrh, který padl v rozpravě – zkrátit lhůtu k projednání ve výborech na 30 dnů.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 37, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 37 z přítomných 183 pro 94, proti 45. Návrh byl přijat.

Mohu tedy konstatovat, že tisk 410 byl přikázán výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Lhůta k projednání byla zkrácena na 30 dnů. Děkuji místopředsedovi vlády a ministru vnitra Janu Hamáčkovi, děkuji zpravodaji a končím tento bod. (V sále je velký hluk!)

Než budeme pokračovat, dovolte mi, abych konstatoval omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to omluvu pana poslance Juříčka z dnešního jednání od 17 hodin do konce jednacího dne.

Dalším bodem našeho jednání, až se situace v jednacím sále uklidní, bude bod

12.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 413/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Vláda navrhuje postup podle § 90 odst. 2, tedy vyslovit souhlas již v prvém čtení. Místo paní ministryně průmyslu a obchodu Marty Novákové tady mám usnesení vlády, kde je pověřen pan ministr spravedlnosti Jan Kněžínek, který je přítomen. Zároveň konstatuji, že pan zpravodaj Pavel Pustějovský je již také přítomen. (Obrovský hluk v sále. Není slyšet.) Můžeme tedy zahájit jednání.

Než udělím slovo panu ministrovi, opět požádám sněmovnu o klid. Požádám o rozpuštění hloučků. Věřím, že tady bude dostatečný klid pro jednání. Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložený vládní návrh zákona si především klade za cíl odstranit některé nedostatky, které se týkají implementace práva Evropské unie v oblasti energetické náročnosti budov, kde tedy Evropská komise České republice vytýká nedostatečnou transpozici. Kromě toho se návrhem zákona implementuje nařízení Evropského parlamentu a Rady o právním rámci pro označování energetickými štítky. Kromě toho dochází novelou také k odstranění některých výkladových problémů, které vyplynuly z dosavadní aplikační praxe a ze zkušeností Státní energetické inspekce při výkonu kontroly.

U těchto změn, které vyplývají z poznatků aplikační praxe, se jedná zejména o úpravu v oblasti činnosti energetických specialistů. Podle návrhu má být umožněno tuto činnost vykonávat nově také právnickým osobám. Dále jsou zpřesněny požadavky na zpracování zprávy o uplatňování územní energetické koncepce obcí a krajů a vymezení subjektů povinných zajistit provedení energetického auditu. Přínos předloženého návrhu pak spočívá především v zefektivnění stávajícího legislativního rámce zvyšování energetické účinnosti a také, a to je podstatné, ve snížení administrativní a finanční zátěže subjektů dotčených povinnostmi v oblasti energetické účinnosti.

Nad rámec již zmíněného bych potom rád zdůraznil, že urychleným přijetím návrhu zákona – pokud tedy Poslanecká sněmovna podpoří vyslovení souhlasu již v prvém čtení, a o to bych chtěl moc poprosit – může být pozitivní ovlivnění výsledku žaloby, která tedy bude Evropskou komisí podána k Soudnímu dvoru Evropské unie v souvislosti právě s nepřesnou transpozicí směrnice o energetické náročnosti budov. S ohledem na zmíněný negativní průběh, tedy hrozbu, reálnou hrozbu žaloby, respektive z důvodu snížení negativních dopadů na Českou republiku, potažmo na její rozpočet, si tedy dovoluji požádat o to, aby byl s návrhem vysloven souhlas již v prvém čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru spravedlnosti Janu Kněžínkovi a požádám zpravodaje pro prvé čtení, pana poslance Pavla Pustějovského, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Pustějovský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, evropský legislativní rámec pro zvyšování energetické účinnosti je tvořen třemi směrnicemi. Směrnicí o štítkování, směrnicí o energetické náročnosti budov a směrnicí o energetické účinnosti. Tyto jsou do našeho právního řádu transponovány právě zákonem o hospodaření s energií. Cílem předkládaného návrhu zákona je sladění národní s evropskou právní úpravou, ale i odstranění některých problémů v praxi. Návrh reaguje na skutečnost, že směrnice o energetickém štítkování byla zrušena nařízením ke štítkování. Vzhledem k přímé účinnosti nařízení jsou některá ustanovení zákona již nadbytečná.

S Českou republikou bylo zahájeno řízení ohledně nesprávné transpozice směrnice o energetické náročnosti budov. Požadavek vystavování průkazu energetické náročnosti v budovách často navštěvovaných veřejnosti byl nedostatečně transponován do českého právního řádu, pouze pro budovy orgánů veřejné moci. Návrh tento nesoulad napravuje. Z tohoto důvodu navrhovatel navrhl projednat návrh zákona tak, aby s ním Sněmovna mohla vyslovit souhlas již v prvém čtení podle § 90 odstavce 2 jednacího řádu.

Řadě velkých podniků odpadne také povinnost zpracovávat energetický audit. Ty dnes mají díky majetkové provázanosti skupin z pohledu zákona nadhodnocenou velikost. V mnoha případech tak zpracovávají energetický audit, přestože to není efektivní a účelné. V této souvislosti se i zpřesňuje dnes již přespříliš obecná definice

energetického hospodářství. Oprávnění energetických specialistů se dnes uděluje pouze fyzickým osobám a cílem návrhu je stanovení stejných podmínek i pro právnické osoby. Ty, přestože dnes nabízejí za úplatu dokumenty zpracované energetickými specialisty, nemají stejné povinnosti a odpovědnost jako oprávněný energetický specialista. Mezery je často využíváno k podnikání s energetickým specialistou pod hlavičkou korporace, na kterou se ale nevztahuje režim přestupku.

Požadavky na průběžné vzdělávání energetických specialistů byly shledány jako nadměrně zatěžující. V důsledku zmírnění úpravy dojde i k přesunu odpovědnosti za zajišťování organizace průběžného aktualizačního vzdělávání z pověřených organizací na Státní energetickou inspekci. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu a otevírám rozpravu, do které je jako první přihlášen pan poslanec Petr Třešňák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné odpoledne. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jak pan ministr spravedlnosti, tak pan zpravodaj zde zmínili zcela zásadní význam tohoto zákona, a to včetně geneze té nesprávné transpozice. Vzhledem k tomu, o jak důležitý právní předpis se však jedná, který mimo jiné ovlivní nejen podnikatele, ale i vlastníky domů a bytových jednotek a další, a jakých úprav se dotýká právě v oblastech energetických průkazů, energetických štítků a energetických auditů, a nejen to, a vzhledem k tomu, že tyto úpravy jdou nad rámec samotné implementace, proto považujeme za nutné tento tisk důkladně projednat ve výborech. Dovolte mi tedy, abych za klub Pirátů a za klub ODS přednesl námitku k projednávání dle § 90 jednacího rádu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Je tedy námitka. Budeme pokračovat podle klasického postupu a s faktickou poznámkou chce reagovat pan poslanec Petr Pávek. Potom se připraví pan kolega Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Měl bych jednom doplňující otázku na pana ministra. Mě by zajímalo, jestli tuto transpozici konzultovalo Ministerstvo spravedlnosti s Ministerstvem průmyslu a obchodu. Jestli si je vědomo toho, že energetičtí auditoři nebo specialisté dneska mají omezený počet licencí. A obávám se, že tomu nenapomůže jenom rozšíření toho spektra oprávněných osob na právnické osoby. To znamená, jestli je tady vůbec potenciál dostatku energetických specialistů, kteří tedy budou moct tu práci vykonávat, protože ti současní auditoři jsou v zásadě přehlceni prací, což vede k tomu, že mají tedy zajištěnou obživu dlouhodobě – a to je určitě pro ně fajn – ale také to významně zvedlo cenu energetických auditů, potažmo tedy těch záležitostí spojených právě s těmi energetickými štítky. Tak se chci zeptat, jestli jste na toto připraveni a jestli jste nějak pohlíželi na možnost to rozvolnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a budeme pokračovat v rozpravě vystoupením pana poslance Jana Zahradníka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, chci k tomu zákonu vystoupit z důvodu, který je malinko jiný, než který tady představil pan kolega ze strany Pirátů, když spolu s námi navrhl veto. Já jsem si popravdě myslel, že pan ministr spravedlnosti předkládá ten zákon, protože zastupuje paní ministryni průmyslu. Je to tak. Takže tím je vysvětleno, že otázky na něj kladené asi nebudou padat úplně na úrodnou půdu, a proto je dobře, že díky našemu vetu přijde ten zákon do výboru a bude tam s odborníky možno zahájit diskusi.

V každém případě podporuji snížení byrokracie, zlepšení podmínek jak tedy pro velké podniky, tak i ale pro fyzické osoby, majitele domů, kteří jsou poměrně nově zatíženi požadavky vyplývajícími z energetických zákonů.

Chtěl bych zmínit jednu věc. Tady, když se podíváme na řekněme hlavní část toho zákona, tak tam se v hlavě III mluví o státním programu na podporu úspor energie. To je jedna z věcí, která je teď na pořadu dne. Evropská unie nás tlačí, abychom spořili s energií, abychom snižovali její spotřebu, a zároveň ale jako hlavní prostředek pro dosažení tohoto cíle uvádí tady zvyšování energetické účinnosti – tak abychom zvyšovali energetickou účinnost, snižovali energetickou náročnost a tak dále. To je v § 5 odstavec 1. Já tomu rozumím. Evropská unie si stanovila pro rok 2030 indikativní cíl zvýšit energetickou účinnost o 30 procent. Už jaksi zamlčujeme sami sobě, že to přinese obrovské náklady pro provozovatele našeho průmyslu, že to zatíží v řádek desítek miliard korun tyto podnikatele, tyto instituce, které budou muset na dosažení vyšší účinnosti vynaložit tyto prostředky.

Otázka je, do jaké míry může zvýšení účinnosti přinést výsledek v podobě dosažení úspor. Je tady známý efekt již tedy z druhé poloviny 19. století, který zaznamenává, že vždycky když se lidé snažili zvyšovat energetickou účinnost, nebo vůbec účinnost nějakého procesu, tak ta komodita, která měla být výsledkem toho procesu a která se měla zlevňovat, měla se snižovat její spotřeba, měla být šetřena, tak naopak docházelo k většímu zájmu o ni, k jejímu zlevňování, tím pádem k nárůstu její spotřeby. Tak tomu bylo například v Anglii v oné druhé polovině 19. století s uhlím. Oni se obávali, že jim zásoby uhlí brzy dojdou a že tedy rostoucí spotřeba uhlí povede k jeho vyčerpání, tak tedy zvyšovali účinnost energetických zdrojů, které uhlí využívaly, a náhle zjistili, že jim ta spotřeba naopak roste, což je tzv. Jevonsův paradox. My jsme tady měli k tomu už v tomto volebním období s panem zpravodajem Pustějovským seminář, který se touto problematikou zabýval. V moderním jazyce se tomu efektu taky někdy říká rebound effect, což zelení aktivisté neradi slyší.

Můj názor je ten, že bychom měli opravdu projednat ve výboru, zejména tedy asi v hospodářském, tento zákon, vystavit odborníky, kteří jej připravovali pro pana ministra nebo paní ministryni, dotazům na všechny možné součástky toho zákona včetně právě souvislosti s podle mého názoru mylným předpokladem, že zvyšování energetické účinnosti povede k úsporám. Proto jsem rád, že jsme se dohodli na vetu

na projednávání podle § 90 odstavce 2, že tedy dostaneme možnost ve výborech se tímto zákonem zabývat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Zlesák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Zlesák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom v krátkosti si dovolím zareagovat na kolegu Pávka, co se týká energetických specialistů a energetických auditorů. Vzhledem k tomu, že jsem se v této oblasti pohyboval, tak jenom krátce vysvětlím rozdíl. Ano, energetický auditor – těch je omezený počet. Ale my se zde bavíme o energetických specialistech a omezený počet energetických specialistů není. Jak energetický auditor, tak energetický specialista může zpracovávat tzv. průkaz energetické náročnosti budovy, zjednodušeně řečeno a laicky řečeno energetický štítek. Takže my se bavíme pouze o energetických specialistech. A nadstavbou je energetický auditor. A těch my se nedotýkáme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s přednostními právy pan předseda Stanjura a pan zpravodaj Pustějovský v tomto pořadí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejdřív komentář toho, jak probíhá to projednávání. To je mimořádná odvaha. Paní ministryně chce schválit něco v devadesátce a není tady. Tak nevím, jestli má domácí vězení za to, jak zlevňuje data (pobavení v sále), mě to tak připadá, že bychom se na to mohli ptát, že bychom mohli navrhnout vypnout sněmovní wifinu, aby byla levnější data, stejně špatně funguje, tak možná by to bylo dobré. Ale tak opravdu jako Sněmovna bychom si to neměli nechat líbit. Máme plno dotazů. Chudák pan ministr spravedlnosti. Já je samozřejmě mohu teď říct, ale nebudu ho trápit, protože vím, že to není jeho návrh zákona. Ale přijde mi to nenormální. Kdybychom měli druhé čtení, tak tomu rozumím. Ve druhém čtení se načítají pozměňováky, tak u toho ten ministr třeba nemusí být. Program je schválený. Všichni víme, že mají být prvá čtení v devadesátce. A ministryně, která to předkládá, tady prostě není. A pan ministr tady přečte, doufám, že nám to podle toho § 90 schválíte, protože je to velmi důležité. Jak to máme schválit, když nemáme s kým o tom debatovat?

V reakci na předřečníka, teď pominu ty technikálie. Máme energetické štítky. Hurá. Ale položme si základní otázku. K čemu je máme? K čemu máme ty energetické štítky? Stojí to nemalé peníze. Někdo to spočítal? Máme jich hodně, nebo málo? Specialista... Energetický auditor... K čemu to pomohlo? To je přece klíčová otázka. Na to bych chtěl znát odpověď.

Pane ministře, vás budu trápit. K čemu nám pomohly energetické štítky? A nechci slyšet odpověď, že to je nařízení z Bruselu. To všichni víme. Ale položme si otázku, k čemu to je. Došlo ke snížení spotřeby? Vidíte ty zástupy občanů, jak si procházejí veřejné budovy a dívají se, jestli je tam energetický štítek a zda je tam ta správná hodnota? Já jsem si těch zástupů zájemců o energetické štítky opravdu

nevšiml. Ale vytvořili jsme společně v Evropské unii nový průmysl energetických auditorů, auditů a štítků. My vždycky něco spustíme a teď to pořád vylepšujeme a doplňujeme a novelizujeme.

Tak se zastavme a požádejme MPO o zhodnocení stavu před zavedením energetických štítků a dneska. K čemu to vedlo? Možná budu překvapený. Já nevím. Ale žádnou analýzu nemáme. Zato víme, že jsme chybně implementovali. To je sice možné. Tak by mě zajímalo, jak se hájila naše ministryně proti té chybné implementaci, kdo ji tedy chybně zavedl, který ministr ji navrhoval. O tom jako tak cudně mlčíme. Se stalo... špatně. Tak aspoň v kterém roce jsme špatně implementovali, pane ministře? Abychom mohli říct, kdo byl tehdy ministr, abychom mohli ukázat, kdo to špatně implementoval.

Ale klíčová otázka je, k čemu máme energetické štítky. V čem se snížila například spotřeba? Koho to vlastně zajímá? No ty, kteří to dělají. Tomu rozumím. Jak říkal pan poslanec Pávek, ti mají hodně práce, tak ti jsou rádi. Čím víc práce jim dáme, tím víc lidí se tomu bude věnovat. Naprosto logicky. Ale myslím, že je čas občas se zastavit a zeptat se a zhodnotit po nějakém období, co jsme přijali, zda to funguje, zda to vůbec přineslo nějaké výhody.

Pamatujete si na plamennou obhajobu biopaliv první generace? Zejména od ekologických aktivistů? Teď už mají zas něco jiného. Zase našli něco jiného. Ale nikdo se nezastavil, nezhodnotil to, neřekl jasně a otevřeně – chybná cesta, podlehli jsme chybnému tlaku, vedlo to ke zhoršení životní situace, ke zhoršení životního prostředí, bylo to přesně naopak, než byly deklarované cíle. Ale máme další a další implementace, nařízení, směrnice, novely, novelizace. Myslím, že je čas aspoň jednou za čas se zastavit a zeptat se, k čemu je to dobré.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Pustějovský v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Pustějovský: Děkuji za slovo. Přestože v mnohém s panem předřečníkem souhlasím, tak navrhuji zkrácení lhůty na projednávání ve výborech na 30 dnů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Zaznamenal jsem váš návrh. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Zahradník. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Nehlásím se s nějakou reakcí, spíš jenom s návrhem a s prosbou na pana ministra, jestli by mohl paní ministryni průmyslu a obchodu tlumočit námět, zdali nakonec, když jsme pod takovým tlakem Evropské komise a hrozí nám tím soudem za špatnou implementaci – my víme, že je tam celá řada mylných věcí, počínaje těmi štítky přes tu mylnou interpretaci zvyšování účinnosti s domnělým dopadem na vytváření úspor – zdali by nebylo nakonec nejlepší nechat ten soud proběhnout a snažit se naši cestu obhájit, říci: my ty štítky nechceme a nesouhlasíme s tím, že zvyšování účinnosti vede

automaticky jako nějaké perpetuum mobile k vytváření energetických úspor. Je to možná riskantní, ale v naší možná nějaké nové pozici v Evropské unii, kterou, doufám, budeme zaujímat, by to možná docela pasovalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se prosím ještě někdo do rozpravy? Není tomu tak. Rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Ano, pan ministr má zájem. Prosím, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Jenom velmi stručně se pokusím zareagovat na alespoň některé výtky, které zde zazněly. Předpokládám, že zbytek bude posléze podrobně debatován, kriticky debatován ve výborech Poslanecké sněmovny.

Jedna z prvních otázek: Ze kdy je ta chybná transpozice? Je z roku 2013. A samozřejmě to, že se náprava předkládá v letošním roce, to je dáno tím, že ten nedostatek v implementaci vyšel najevo až posléze a my teď tedy reagujeme na současný stav.

Otázka, proč zde není paní ministryně. Je tedy řádně omluvena, a to z důvodu, že aktuálně přijímá zahraniční návštěvu, konkrétně ministra průmyslu Ruské federace a jednají o poměrně zásadních otázkách spolupráce s Ruskou federací právě v oblasti hospodářské, ekonomické a vědeckotechnické. Takže to je ten důvod, proč mě požádala, proč já jsem byl posléze určen k tomu, abych ten návrh zde představil.

Padla tady otázka toho, zda novela nepovede k zablokování činnosti energetických specialistů. No, ono tím návrhem zákona jich neubude. To znamená, pokud je problém s jejich počtem dnes, bude problém i v budoucnu. Ale každopádně tím návrhem jich neubývá. To znamená minimálně, situace se nezhoršuje a navíc jim nepřibývají žádné nové povinnosti, které by měly nějakým způsobem zablokovat jejich činnost. Takže předpokládám, že tady problém není. Nicméně ty věci určitě budou posléze podrobněji vysvětleny na výboru.

Pokud jde o dopady na podnikatelské prostředí, tak tady možná můžu jenom zmínit, že v důsledku toho, že se bude nově definovat tzv. velký podnikatel a nově těch velkých podnikatelů bude méně, tak naopak řada podnikatelů, kteří se dneska pohybují na pomezí, z toho režimu velkých podnikatelů vypadne, a tím jim ubude řada povinností, které pro ně dneska podle té stávající právní úpravy platí. Tolik jenom na vysvětlenou.

Já samozřejmě jsem žádal o schválení v prvním čtení. Upřímně řečeno jsem ani moc nedoufal, že té žádosti bude vyhověno, tak si dovolím alespoň požádat o to, aby byla zkrácena lhůta k projednání na výborech na těch 30 dnů. Myslím si, že to dává dostatečný prostor pro to, aby se ten návrh podrobně debatoval na výborech.

Díky za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan zpravodaj má závěr o závěrečné slovo? Nemá. Nezazněl návrh na vrácení k zamítnutí, takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat

předložený návrh k projednání jako garančnímu výboru výboru hospodářskému. Má někdo jiný návrh na garanční výbor pro projednání tohoto tisku? Nemá. Takže já přivolám poslance, kteří jsou v předsálí, a přistoupíme k hlasování.

Budeme hlasovat o tom, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 38, přihlášeno 171 poslanců, pro 144, proti nikdo. Konstatuji, že jsme tento návrh přikázali k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl žádný další výbor k projednání. Je zde návrh – ano, pan poslanec vystoupí s návrhem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Já bych navrhl ještě další výbor – výbor pro životní prostředí, protože samozřejmě tato celá směrnice byla směřována právě z toho důvodu, aby bylo ochráněno i životní prostředí. Proto bych byl rád, aby došlo k projednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Má někdo ještě další návrh na projednání ve výborech? Nemá.

Budeme tedy hlasovat o návrhu, aby se tímto tiskem zabýval výbor pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 39, přihlášeno 181 poslanců, pro 51, proti 36. Návrh nebyl přijat. Jediným výborem, který se bude tímto návrhem zabývat, bude garanční výbor a bude to výbor hospodářský.

Ještě v rozpravě zazněl návrh, abychom zkrátili lhůtu o 30 dní. O tomto návrhu dám nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 40, přihlášeno 181 poslanců, pro 89, proti 39. Návrh byl zamítnut, lhůta tedy zkrácena nebyla.

Končím první čtení tohoto návrhu zákona. Ale ještě bude prověřeno hlasování. (Chvilku čeká.) Je hlasování v pořádku, nebo někdo vystoupí s námitkou? Ne, je to v pořádku, takže končím projednávání prvního čtení tohoto vládního návrhu.

Otevírám další bod, je to

13.

Návrh poslanců Barbory Kořanové, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů

/sněmovní tisk 359/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Je tedy navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení. Písemné veto nemám k dispozici. Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 359/1.

Prosím, aby předložený návrh uvedla zástupkyně navrhovatelů paní poslankyně Barbora Kořanová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovolte mi představit vám důvody, proč bych vás chtěla požádat o podporu novely silničního zákona ve smyslu zákazu jízdy nákladních automobilů v levém jízdním pruhu. Je to navrženo tak, že by tento zákaz platil ve všední dny od 6.00 do 22.00, a to pro všechny nákladní automobily vážící nad 3,5 tuny a o délce převyšující 7 metrů.

Jde zde primárně o to, že jako země ve středu Evropy se dlouhodobě a každodenně potýkáme s problémy s nákladními automobily, které mnohdy silnice blokují, paralyzují právě levý jízdní pruh na dálnicích a také na rychlostních silnicích. Při svých pravidelných návštěvách v regionu slýchám od všech starostů, nebo téměř všech starostů, jak válčí právě s nákladními automobily z hlediska bezpečnosti i z hlediska dopadu jejich rychlosti na stav vozovek, což je ale samozřejmě na jinou diskusi. Nicméně co považuji za velmi důležité, jsou nehody nebo nehodovost nákladních automobilů. Jejich počet meziročně stoupá, a to v průměru o 8 %. Jedná se o dlouhodobý trend. Například počet nehod způsobených řidiči nákladních automobilů vzrostl v roce 2015 v poměru s rokem 2014 o 540 nehod, což je téměř 8,4 %. A v dalších letech jsou ta čísla zhruba stejná a mnohdy ještě o něco vyšší. (V sále je hlučno.)

Cílem je, že kamiony nebudou bez uvážení vjíždět do levého dálničního pruhu, a tím ohrožovat řidiče osobních automobilů tak, jak se to mnohdy opravdu děje. Převezměme tedy v tomto směru inspiraci např. ze zahraničí –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pardon, paní poslankyně. Dámy a pánové, prosím o ztišení. Děkuji vám. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji. Převezměme tedy v tomto směru inspiraci ze zahraničí, kdy slovenský model, který platí téměř deset let, a dle mého názoru i podle konzultace s odborníky platí a je funkční. Podobná omezení také platí i v sousedních státech.

Přišla jsem s návrhem, kterým chci situaci na dálnicích zlepšit, a to rychle a účinně. Chci průjezdný levý pruh, a věřím, že i pravý pruh tímto bude plynulý, pokud řidiči kamionů budou tedy dodržovat zákon. Vyzývám vás proto, abyste návrh podpořili a usnadnili život milionům řidičů osobních automobilů.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Ondřej Polanský. Prosím máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, dovolte mi, abych ze své pozice tuto novelu zákona o provozu na pozemních komunikacích představil. Návrh zákona byl předložen skupinou poslanců dne 20. 12. 2018 a téhož dne byl rozeslán poslancům jako tisk 359. Vládě byl návrh zaslán k vyjádření dne 21. 12. 2018. Vláda se vyjádřila 15. 1. Její stanovisko bylo rozesláno téhož dne poslancům jako tisk 359/1. Stanovisko vlády bylo neutrální, avšak ve zdůvodnění vláda uvádí některé skutečnosti, ke kterým se vrátím za okamžik. (Hluk v sále.)

Návrh je sám o sobě meritorně velmi jednoduchý. Obsahuje jediný novelizační bod zakazující v pracovní dny od šesti do dvaadvaceti hodin na dálnici užití levého jízdního pruhu vozidlům buď těžším než 3,5 tuny, nebo soupravám delším než –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ještě, pane poslanče, prosím počkejte... abychom se slyšeli. Tak prosím, můžete pokračovat.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji. Ještě je třeba říci, že navrhovatel navrhl ve Sněmovně projednávání návrhu zákona tak, aby Sněmovna s ním mohla vyslovit souhlas již v prvém čtení, tedy podle § 90.

Nyní již tedy ze stanoviska vlády. Vláda zaujala k tomuto návrhu zákona neutrální stanovisko s tím, že upozorňuje na některé níže uvedené skutečnosti, které doporučuje při dalším projednávání tohoto návrhu zohlednit.

Navrhovaná úprava je zřejmě reakcí na kalamitní situaci na dálnici D1 – citace ze stanoviska vlády – z prosince 2018, k níž došlo za velmi specifických podmínek v průběhu rozsáhlé rekonstrukce předmětného úseku dálnice. Je proto třeba důkladně zvážit, zda by byl plošný zákaz adekvátním opatřením, které by nejen mohlo zabránit případné další obdobné kalamitní situaci, ale které by zároveň nevyvolalo nezamýšlené a nežádoucí důsledky ve zcela běžném provozu na všech dálnicích a silnicích pro motorová vozidla.

Již současná právní úprava § 77 zákona o silničním provozu umožňuje pomocí stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích omezit jízdu u některých kategorií silničních vozidel pouze na vymezené jízdní pruhy, s tím, že na rozdíl od obecné úpravy s plošným dopadem je takové omezení možné přizpůsobit stavu konkrétního úseku pozemní komunikace a aktuální dopravní situaci i klimatickým podmínkám. Kromě toho již současná právní úprava – opět § 12 odst. 4, zákona o silničním provozu – umožňuje vozidlům, jichž se navrhovaná úprava má týkat, na pozemních komunikacích o třech a více jízdních pruzích užít pouze dvou jízdních pruhů nejbližších pravému okraji vozovky, tedy jinými slovy zakazuje jízdu ve třetím a případných dalších jízdních pruzích.

Za třetí. Omezení pro některá vozidla stanovená prostřednictvím dopravního značení oproti obecné úpravě zejména pro řidiče cizí státní příslušnosti je srozumitelnější. Řidič se vždy v konkrétním úseku pozemní komunikace dozví, kde levého jízdního pruhu nesmí užít.

Za čtvrté to je reakce na Slovensko. Česká republika je na rozdíl od Slovenska, jehož úpravou je návrh patrně inspirován, tranzitní zemí s hustým provozem,

rozsáhlejší dálniční sítí a odlišným profilem silniční sítě. Lze předpokládat, že plošný zákaz předjíždění nákladních vozidel na dálnici může mít za následek nejen zpomalení pravého jízdního pruhu a vytvoření souvislých kolon, které budou ztěžovat přejezdy do odbočovacího pruhu vozidlům z levého jízdního pruhu a naopak najíždění na dálnici vozidlům z připojovacího jízdního pruhu, ale v konečném důsledku i zpomalení levého jízdního pruhu, neboť i řidiči některých pomaleji jedoucích osobních automobilů se nebudou chtít nebo se budou přímo obávat zařadit se do souvislého proudu kamionů. To vše i v kombinaci s agresivním chováním některých řidičů může nepochybně vyvolávat nežádoucí rizikové situace.

Za páté. Navrhovaný zákaz může dopadnout, zřejmě nezamýšleně, i na jízdní soupravu složenou z motorového vozidla o hmotnosti do 3,5 tuny s nebrzděným přívěsem o hmotnosti do 750 kilogramů, jehož nejvyšší povolená rychlost může být až 130 km v hodině. Navrhovaná úprava pak dále neobsahuje výjimku pro vozidla s právem přednosti v jízdě a zejména vozidla složek integrovaného záchranného systému.

Za šesté. Pokud jde o odůvodnění návrhu, má jít o odstranění špatné dopravní situace – to je citace z důvodové zprávy –, která dopadá na celou ekonomiku České republiky a všechny její obyvatele. Není z něj však patrné, v čem konkrétně je špatná dopravní situace spatřována a jaké jsou příčiny problémů a jaké jsou varianty jejich řešení. V návrhu také zcela absentuje hodnocení dopadů na podnikatelský sektor a zejména segment kamionové přepravy, jehož by se přijetí návrhu nepochybně podstatně dotklo a v němž by navrhovaná omezení byla nepochybně vnímána velmi negativně i s ohledem na sazby mýtného, které dopravci za použití dálnic platí. V rozporu s § 3 odst. 3 zákona, číslo 309/1999 Sb., o Sbírce mezinárodních smluv, pak není náležité odůvodněno navrhované nabytí účinnosti návrhu zákona dnem jeho vyhlášení.

Tolik tedy vyjádření vlády.

Z výše uvedeného vyplývá, že návrh podle názoru legislativní rady obsahuje nedostatky, a to nejen vady formální a věcné, ale vady vztahující se k meritu novely. O tom nicméně očekávám živou debatu v rámci nadcházející rozpravy.

Děkuji vám za pozornost a panu předsedajícímu se tedy hlásím do obecné rozpravy s přednostním právem. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budete druhý v obecné rozpravě, kterou právě otvírám, protože s přednostním právem se už před vámi přihlásil pan předseda Stanjura. Prosím máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak jsem optimista a věřím, že tu debatu stihneme ukončit do 19 hodin.

Tak abych nezapomněl, za prvé jménem pěti poslaneckých klubů – ODS, Pirátů, KDU-ČSL, TOP 09 a STAN – vetujeme projednávání podle § 90. Čili to samo o sobě svědčí o kvalitě toho návrhu. Nechám to na kolezích, kteří budou mít podrobnější vystoupení, kteří určitě navrhnou zamítnutí. Protože tohle se opravit skutečně nedá. A nechal bych to na pana ministra Ťoka, aby se touto problematikou zabýval, jeho

ministerstvo, aby to proběhlo řádným připomínkovým řízením, a pak si myslím, že bude smysluplné, abychom to projednávali.

Já se obávám, že efekt toho návrhu, který by byl schválen tak, jak je předložen, by byl přesně opačný. Neměli bychom už ani jeden rychlý pruh. Měli bychom dva, možná tři, pomalé. To znamená, představme si to. Pravý pruh plný kamionů, v čele ten nejpomalejší. Kdo z řidičů osobního vozidla by zajel mezi ty kamiony? No já určitě ne a myslím, že bych nebyl zdaleka jediný. No a pak musíme věřit, že v tom levém pruhu ten první je rychlý, že jede těch 130 a nejede 100 nebo 90. Ale někdo takový se na dálnici najde vždycky a ten by udával tempo i toho levého pruhu. Takže by těch stresových situací neubylo, ale přibylo.

Ale já jsem o tom problému debatoval v jedné televizní debatě s panem ministrem Ťokem a tam jsme se shodli, že bychom potřebovali – ministr vnitra už utekl – statistiku policie. Už dnes jsou úseky, kde je zakázána jízda kamionů v levém pruhu. A podívejte se, jak to vypadá. Jestli Policie České republiky vymáhá, nebo nevymáhá plnění tohoto zákona. No nevymáhá! Nevymáhá. A od toho bychom se měli odrazit.

Já vím, že je mnohem pohodlnější měřit rychlost při vjezdu do obce nebo města, že jel někdo šedesát, pro policii. Ale neplní se, nevymáhá se stávající znění zákona. Myslím, že řešení je poměrně elegantní, a hledejme řešení hodné 21. století, ne plošný zákaz. Potřebujeme proměnlivé značky, které budou reagovat na počasí, na intenzitu provozu, na noční nebo denní dobu. Tohle je přesně řešení. Nemusí to být každý den stejně, nemusí to být každé pondělí stejně, a přesto můžeme pružně reagovat. Ale co je k tomu potřeba? Aby někdo vymáhal plnění, respektive respektování toho zákazu.

Já plně rozumím tomu, naštěstí moc často po dálnici nemusím jezdit – když mám tři pruhy a v pravém je kamion, který jede 80, v prostředním jede kamion 82 a v levém jede kamion 84 a je tam ta zákazová značka – a je tam Policie České republiky? Není. A to je ten problém. Ne plošný zákaz, ale inteligentní dopravní značky a vymáhání dodržování zákona přímo na místě. Měl by tady být ministr vnitra, případně šéf dopravní policie. Mě by zajímala statistika, kolik přestupků zachytili, kolik blokových pokut uložili řidičům kamionů, kteří nedodržovali platné dopravní značky, kdy je zákaz jízdy kamionů vlevo. Já nevím. Já se domnívám, že je to minimum. Ale je předpoklad pro vůbec debatu o takovém návrhu zákona, abychom věděli, co se děje dnes na těch silnicích.

Dejme tomu, že bychom to přijali, měli bychom ten pravý pomalý a levý pomalý – a kde bude ta policie? Bude to jak dneska? Pořád přemýšlí: úsekové měření, jestli na 80 budou měřit, jestli všichni jedou 80, ale klíčová přece není jenom bezpečnost, ale i plynulost dopravy. Ta plynulost je možná důležitější, resp. plynulost přispívá k ekonomice. Mnozí ekonomové počítají, jaké ztráty jsou na národním hospodářství, kolik času prostojí řidiči ve frontách. Ta čísla jsou podle mě složitě dokazatelná, nicméně ty studie existují a jsou to opravdu ohromující cifry.

Měli bychom se zaměřit na kvalitu dopravní sítě. Možná nic proti kolegům na Slovensku, já tam občas jezdím, tam zase těch čtyřpruhů, kde by byla zakázána jízda v levém pruhu, tolik není jak v České republice. Takže ohánět se zkušeností Slovenska mně nepřijde úplně šťastné. Ale tento návrh zákona opravdu není dobře a

já myslím, že zpracovatelé to udělali chytře, že je tady reprezentuje paní poslankyně, protože kdyby tady byli někteří jiní, tak ta kritika by byla mnohem silnější. Z respektu k ní ta kritika je poměrně mírná. Proto také volím slovník poměrně mírný, ale to se opravdu opravit nedá.

Sice mi paní předkladatelka říká, že to tak nebylo, a já jsem trošku ironicky dneska na tiskové konferenci říkal, že je poznat, že to psali, když sněžilo. Paní předkladatelka říká, že to tak není, ale pro mě ten návrh zákona tak vypadá, že to psal někdo, který byl rozčilený v tom autě, já bych byl také rozčilený a nemohl bych předjet ty kamiony, tak rychle napsal: já jim to zakážu! Dobrý nápad, ale ty dopady by byly podle mě přesně opačné, než paní předkladatelka řekla, že bude mít plynulou dopravu, a v levém pruhu jak se bude dobře jezdit. Já se obávám, že tudy cesta, a je to příznačné zrovna u novely o provozu na pozemních komunikacích, tudy cesta skutečně nevede.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou nyní vystoupí pan předseda Kalousek. Jenom upozorňuji, že v průběhu rozpravy nedisponuje přednostním právem navrhovatel, pokud není člen vlády, takže doporučuji faktickou poznámku. Pan předseda Kalousek je přihlášen k faktické poznámce. Stahuje ji. Ano. Takže s faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Kořanová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Barbora Kořanová: Já jsem nechtěla úplně rozdmýchávat tu debatu, ale pan Stanjura mě k tomu trošku donutil. Takže já budu reagovat na jeho vystoupení, samozřejmě vaším prostřednictvím.

V podstatě můj návrh vznikl v listopadu. Opravdu nelžu, nebylo to v souvislosti s kalamitní situací na Vysočině. Je to způsobeno každodenní zkušeností, kterou prožívám při cestě do Prahy na dálnici D5. Chci tady určitě říci, že pokud jde o tříproudovou dálnici, tak opravdu jde jenom o ten úplně levý jízdní pruh. Takže pokud jde o tříproudovou dálnici, tak kamiony se můžou v těch dvou pravých pruzích předjíždět. To za prvé.

Co se týče vaší zmínky o tom, že bude pravý pruh pomalý, že vepředu pojede nejpomalejší atd., já si to nemyslím, a to z toho důvodu, že předepsaná rychlost kamionů je 80 kilometrů v hodině. Když pojede méně, nemá na dálnici co dělat, protože minimální rychlost na dálnici je 80 kilometrů v hodině. To, že nesjedeme nebo nebudeme mít možnost se zařadit, jak jste zmínil, do pravého jízdního pruhu, to považuji za nesmysl také vzhledem k tomu, že mají nějakou vzdálenost, kterou musí dodržovat, a nedodržují. Já s vámi naprosto souhlasím. To, co jste zmiňoval o dálniční policii, že je nefunkční, a tím si je nechci samozřejmě rozohnit, neboť s nimi spolupracujeme, komunikujeme s nimi ty věci, ale je to opravdu tak. Ty kamiony se drží, lepí se na sebe 20 centimetrů a opravdu je těžké dneska se do toho pravého jízdního pruhu zařadit. Takže to asi za mě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickými poznámkami budou reagovat pan poslanec Bartoň a pan předseda Gazdík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Já musím reagovat na svoji před řečnici. To, že minimální rychlost na dálnici je 80 kilometrů, to slyším poprvé. Pouze vozidlo, které dosáhne 80 kilometrů, smí na dálnici, ale na té dálnici může jet rychlostí daleko nižší.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Gazdík s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Hezký dobrý den, milé kolegyně, milí kolegové. Já tomu začínám rozumět, proč ten zákon je takový paskvil a proč tak vznikl. K paní předkladatelce prostřednictvím pana předsedajícího. Vy jste říkala, že jezdíte po dálnici D5. Já jezdím třikrát týdně po dálnici D1. Kdybyste jezdila po dálnici D1, tak byste věděla, že ten zákon je naprostý nesmysl, protože ministři za ANO už pět let tu dálnici opravují, tak jak ji opravují. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Paní navrhovatelka ve své první větě, když na mě reagovala, říkala, že chce vyvrátit, co jsem řekl, a pak se mnou souhlasila. Děkuji pěkně. To není vůbec žádné vyvrácení.

Já fakt chápu dva a tři pruhy. Možná to na první pohled nebylo jasné, chápu rozdíl mezi dvěma a třemi pruhy v jednom směru. Proto jsem říkal, že dneska už platí zákaz zejména tam, kde jsou tři pruhy, a to je naprosto správně. O tom se vůbec nepřeme. Přeme se o tom plošném a o tom, kde jsou ty dva pruhy.

Také když vidím pana hejtmana, když jedeme potom například z Olomouce do Ostravy, tam jsou úseky, kde jsou tři pruhy, tam ten problém reálně nevzniká. Jenom občas jsou tři kamiony vedle sebe, jak jsem popsal. Ale na té nešťastné D1, a já jsem říkal, že vám věřím, že to nevznikalo za toho sněžení, ale že ten zákon tak vypadá. To se nepřu a nemám důvod vám nevěřit. A myslím si, že i rezervovaný přístup, který je dán zejména stranickou loajalitou Ministerstva dopravy, o tom svědčí. Nevšiml jsem si, že Ministerstvo dopravy halasně a veřejně podporuje tento návrh zákona. To, že vláda dala neutrální stanovisko, je dáno tím, kdo je pod tím podepsán, protože vždycky je důležité, když si přečtete nejenom to souhlas – nesouhlas – neutrální, ale to, co je napsáno pod tím. Takže když si přečtete to, co je napsáno pod tím neutrálním stanoviskem, tak se divíte, jak z toho mohlo vyjít neutrální. Já souhlasím s panem zpravodajem.

A nežijeme v ideálním světě. To o minimální rychlosti už vyvrátil jeden z mých předřečníků. To prostě není pravda. Tak jestli budeme dělat ideální počítačové modely a budeme si tam modelovat ty rozestupy mezi kamiony, tak možná někteří, já tedy určitě ne, se tam mezi ně zařadí. Pak už zase nikdy nevyjedou a pojedou za tím kamionem.

Bavme se o skutečně funkčním řešení, které podle mě existuje, problém existuje, jenom to navržené řešení je špatné. Neříkám, že to problém není, ale inteligentní značky, vybrané úseky je přesně ta cesta, kterou bychom měli jít. Pokud pan ministr

k tomu potřebuje nějaké peníze do rozpočtu, tak je tam najděme, investujme, a pak se situace zlepší.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka paní poslankyně Kořanové, potom faktická poznámka pana poslance Vondráka. Máte slovo.

Poslankyně Barbora Kořanová: Doufám, že bude poslední na mého předřečníka prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem souhlasila jenom zčásti s vámi, ale chci říct, že mě velmi překvapuje váš přístup, protože já si velmi dobře pamatuji, že v roce 2006, kdy toto předkládal tehdejší ministr vnitra pan Milan Chovanec, tak jste s tím souhlasil, a dokonce jste takto vystupoval i v médiích. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Vondráka. Máte slovo.

Poslanec Ivo Vondrák: Dámy a pánové, já bych uvedl věci na pravou míru. V ČR se nesmí na dálnici pohybovat vozidla, jejichž nejvyšší povolená rychlost není nižší než 80 kilometrů v hodině. Dle zákona také nařizuje řidičům opustit dálnici na nejbližším výjezdu, pokud vozidlo není schopné jet rychlostí 80 kilometrů a vyšší z důvodu závady či jiných. Takže prosím vás, já jsem žil ve Spojených státech a tam toto platí naprosto běžně. V levém pruhu nesmí jet nákladní automobil a funguje to perfektně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Bartoň s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pro paní navrhovatelku. Není to přesné. Ten návrh, který předkládal ministr Chovanec, já si to pamatuji, říkal jsem vlastně to samé, že jsem pro, ale na vybraných úsecích. To je totiž klíčové. Také jsme jako ODS nikdy nenavrhovali, že má být 150 kilometrů na dálnicích obecně, ale vždycky jsme říkali na vybraných úsecích. Ale komu se to hodí, tak použije jenom tu první větu a tu druhou zapomene. Já se k tomu hlásím, že na vybraných úsecích to tak být nemá, já to podporuji. Navrhl jsem řešení, které podle mě je funkční. Je to to samé, jak s maximální rychlostí, kterou mimochodem tehdy pan ministr odmítal a dneska se už k tomu tváří mnohem příznivěji, ale podle mě také mluví o vybraných úsecích dálnic, kde mluví o stočtyřicítce, a já to tak chápu, že jsou úseky, kde je to bezpečné, klidně těch 150, a pak jsou úseky, kde to prostě není možné kvůli stavu vozovky, výhledu, poloměru atd. O tom si nemusíme říkat.

Tak pokud se citujeme z minulosti, tak se citujme prosím přesně. Ano, souhlasil jsem s tím úplně stejně jako dnes – na vybraných úsecích.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Bartoň. Máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Já musím reagovat na pana poslance Vondráka. Bohužel už opustil místnost. Děkuji, že potvrdil moje slova.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s přednostním právem zpravodaj, pan poslanec Polanský. Máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji vám. Jak jsem naznačil již ve své zpravodajské řeči, návrh podle názoru Legislativní rady vlády obsahuje některé nedostatky, a to tedy nejen vady formální a věcné, ale i vady vztahující se k meritu novely. Je proto zajímavé – o tom koneckonců mluvil už můj předřečník – jak i přes tyto výhrady od vlády dostal návrh stanovisko neutrální. Zablokování devadesátky, které také přednesl můj předřečník, je tedy důležitý krok, který otevírá cestu k odstranění části těchto chyb.

Rád bych se teď zmínil o některých aspektech, které považuji za problematické, a to aniž bych se dotkl obsahu té novely.

Za prvé, celá novela nevychází z žádné dlouhodobé potřeby, odborné iniciativy ani diskuse. Před 20. prosincem 2018, kdy byl tento návrh poslancům rozeslán, žádný odborník na dopravu nemluvil o potřebě plošně zakázat kamionům užívat levý jízdní pruh. Po 20. prosinci o tom sice také žádný odborník nemluvil, ale už hrozí, že bude opatření zavedeno. To je v případě tak vážného zásahu nejen do pravidel silničního provozu, ale do celé ekonomiky postup, který bych nazval jako suboptimální. Obávám se dokonce, že ani debata na výborech nevygeneruje dostatečně odborně fundovaný závěr a že bude nezbytné nechat zpracovat nějakou odbornou analýzu dopadu.

Za druhé, chybí analýza dopadu na českou ekonomiku. Jako tranzitní země jsme z velké míry závislí na dopravě. Vzhledem k tomu, že neexistuje žádný odhad dopadu novely na silniční dopravu, dokonce je docela dobře možné to, o čem se tu zmínili moji předřečníci, že zákaz jízdy kamionů v levém pruhu může mít na spolehlivost a plynulost dopravy opačný dopad, nemůžeme nijak odhadnout, jak se taková změna projeví v české ekonomice. V těch kamionech, vážení kolegové, totiž velmi často jede to zboží, které jsme si doma objednali z e-shopu našeho oblíbeného prodejce výpočetní techniky a u kterého očekáváme, že objednám-li je ráno v Ostravě, po obědě už bude z centrálního skladu na druhém konci republiky.

Za třetí, důvodová zpráva obsahuje chyby. Z těch věcných bych jako nejproblematičtější viděl to, že v části věnující se zhodnocení současného stavu zcela chybí informace o tom, že regulace jízdy kamionů v levém pruhu je možná již dnes s pomocí dopravních značek, už jsme se tady o tom dnes bavili, a že by se tedy záměru dalo dosáhnout i bez přijetí nové legislativy, a to dokonce způsobem méně problematickým a flexibilnějším. O tom, že by zákonodárce měl být zpraven o existenci alternativního mechanismu, který naplní stejný cíl, ale nevyžaduje změnu legislativy, asi není sporu.

Na základě výše uvedeného tedy navrhuji vrátit novelu k dopracování. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Zaznamenal jsem návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. O tom budeme hlasovat po skončení obecné rozpravy.

Z dnešního jednání se v době od 18 do 19 hodin ze zdravotních důvodů omlouvá paní poslankyně Markéta Adamová.

Budeme pokračovat v obecné rozpravě. Vystoupí ti, kteří se přihlásili písemně. Nejprve paní poslankyně Jarošová, po ní pan poslanec Onderka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, vyjádřím se k poslaneckému návrhu zákona o provozu na pozemních komunikacích, tzv. zákon o silničním provozu, k jeho dodatku.

Řidiči nákladního automobilu o celkové hmotnosti převyšující 3,5 tuny a řidiči jízdní soupravy, jejíž celková délka přesahuje 7 metrů, je na dálnici zakázána v pracovních dnech od 6 do 22 hodin jízda v levém krajním jízdním pruhu určeném pro rychle jedoucí vozidla. Vláda na své schůzi dne 11. ledna 2019 projednala a posoudila tento návrh zákona a zaujala k němu neutrální stanovisko.

Navrhovaná úprava je zřejmě reakcí na kalamitní situaci na dálnici D1 z prosince 2018, k níž došlo za vydatného sněžení v průběhu rozsáhlé rekonstrukce. To může vypadat i z data podání návrhu dne 20. 12. 2018, tedy čtyři dny po kolapsu na dálnici D1, tak, že tento návrh byl podán asi proto, aby se do budoucna předešlo takovým situacím, kdy je dálnice v obou pruzích blokována kamiony a situace neumožňuje průjezd vozidel údržby dálnice a integrovaného záchranného systému. Z projevů ministra Ťoka v té době vyplývalo, že chce prosadit cokoli, jen aby to bylo. Jenže návrh ve skutečnosti tuto situaci vůbec neřeší a naopak dopadne na ty druhy vozidel, které tuto situaci nezapříčinily.

V důvodové zprávě se uvádí, že tato změna zákona směřuje ke zvýšení plynulosti a bezpečnosti provozu na dálnicích. Opak je pravdou. Můžeme spíše očekávat i za běžných povětrnostních podmínek vytváření dlouhých kolon nákladních vozidel, které budou neprostupné jak pro vozidla, která z dálnice sjíždějí, tak i pro vozidla, která se na dálnici připojují, a to v celé její délce. V levém jízdním pruhu se pak vytvoří kolona těch vozidel, na která se zákaz nevztahuje, a to jedoucí rychlostí nejpomalejšího vozidla v jejím čele. Nelze očekávat, že by si řidiči pomalu jedoucích osobních automobilů, například 100 km za hodinu, čímž by výrazně snížili rychlost jízdy v levém jízdním pruhu, troufli zařadit mezi blízko za sebou jedoucí nákladní vozidla. Tyto situace budou v řidičích nepochybně vyvolávat agresivní chování a můžou způsobit celou řadu nebezpečných situací, které by se jinak nestaly.

Složité zákony spojené s omezováním rychlosti, nesmyslnými zákazy předjíždění a bodovým systémem utahují stále více pomyslné šrouby s následným výběrem pokut a odebíráním řidičáků. Stanovují se nové normy, které už zasahují do schopnosti člověka mít možnost se rozhodnout. Doporučuji zde jít cestou místní úpravy provozu na pozemních komunikacích beze změny zákona. V případě kalamitních situací lze použít informační světelné tabule nebo úpravu sklopnými značkami, a to buď zákazovou dopravní značkou zákaz předjíždění pro nákladní automobily, nebo

značkou omezení v jízdním pruhu, doplněné o symbol dopravní značky zákaz vjezdu nákladních automobilů, které jsou zejména pro řidiče cizí státní příslušnosti srozumitelnější. Řidič se vždy v konkrétním úseku pozemní komunikace dozví, kde levého jízdního pruhu nesmí užít.

Rozhodně jsem proti tomu, aby jakékoliv novely vznikaly pod tlakem náhle vzniklých situací a po zkušenostech s nimi se v praxi tyto paskvily musely opět předělávat. Jedná se podle mě o prvotní snahu se zalíbit voličům s tím, že okamžitě podnikám příslušné kroky a na jejich důsledky nehledím. Celý tento systém totiž především obhajuje státní neschopnost utvořit natolik vyhovující dopravní infrastrukturu, aby vozidla nebyla nepřáteli, ale radostí, a zároveň se vše přizpůsobuje těm, pro které je zisk řidičského oprávnění vrcholem jejich schopností.

Z automobilismu se stal celosvětově masová záležitost, a tím i dojná kráva.

Za sebe rozhodně návrh nepřijmu v této podobě. Naopak je třeba ho projednat ve výborech. Pokud by byl takto přijat, jak je navrhováno, tedy ve zrychleném projednávání, potom by nežádoucí důsledky bylo velmi obtížné odstranit. Rozhodně naslouchám názorům jak zkušených řidičů, tak i odborníků a doporučovala bych vám totéž. V SPD jsme vždy podporovali návrhy rozumné, které ulehčí životy našich občanů, což si o této novele opravdu nemyslím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Onderka, připraví se pan poslanec Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Onderka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, předpokládám, že mnoho z vás si načetlo případnou legislativu k tomuto návrhu, přesto mi to nedá, abych neudělal menší exkurzi do legislativy České republiky, a to konkrétně do zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu.

V § 12 Jízda v jízdních pruzích, odst. 4 – cituji: "Na pozemní komunikaci o třech nebo více jízdních pruzích vyznačených na vozovce v jednom směru jízdy smí řidič nákladního automobilu o celkové hmotnosti převyšující 3 500 kg, jízdní soupravy, jejíž celková délka přesahuje 7 metrů, zvláštního motorového vozidla a motocyklu s nejvyšší povolenou rychlostí do 45 km v hodině užít k jízdě výhradně dvou jízdních pruhů nejbližších k pravému okraji vozovky. V ostatních jízdních pruzích smí jet jen tehdy, jestliže je to nutné k objíždění, otáčení nebo odbočování."

A druhý exkurz, taktéž do zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu, § 77 odst. 1: "Místní a přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích a užití zařízení pro provozní informace stanoví a) na dálnici ministerstvo." V tomtéž paragrafu odst. 5: "Místní a přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích stanoví příslušný správní orgán opatřením obecné povahy, jde-li o světelné signály, příkazové a zákazové dopravní značky, dopravní značky upravující přednost a dodatkové tabulky k nim nebo jiné dopravní značky ukládající účastníku silničního provozu povinnosti odchylné od obecné úpravy provozu na pozemních komunikacích."

Dále chci upozornit, že v České republice existuje zákazová značka kód B22a – zákaz předjíždění pro nákladní automobily.

Tak a teď k návrhu, který jsme dostali, a k některým mým předřečníkům. Legislativa v České republice nám dává možnosti. Možnosti, jakým způsobem upravovat již stávající dopravu na dálničních komunikacích v České republice. Máme zde problém. Ten problém zní špatná infrastruktura. Ten problém, který zní špatná infrastruktura, je svázaný s problémem, který se dotýká předpovědi počasí. Holt asi na Ministerstvu dopravy si budou muset vyměnit rosničku, protože i 15. prosince holt v České republice sněží a mrzne. Když opravujeme komunikace na D1, a nejenom na ní, tak je potřeba si uvědomit, že na zimní období musejí tyto komunikace být upraveny takovým způsobem, aby zde byly plnohodnotné dva pruhy, které umožní průjezd veškerým jednotkám IZS, to znamená policii, záchranářům, hasičům, a také samozřejmě veškerým službám, které zajišťují povrch dálnice, to znamená sypačským autům apod. Z tohoto pohledu je potřeba vnímat danou situaci. Jestli dneska ta situace funguje tak, že práce na dálnicích fungují i v období zimním, to znamená např. 15. prosince, když počasí prostě nepočká na přání Ministerstva dopravy, tak se nám bohužel doprava stane takhle neúnosnou, jak se v nejednom komentáři na sociálních sítích objevilo, že když člověk vyjíždí na D1, konkrétně můj příklad z Brna do Prahy a zpět, tak má dvě možnosti. Buď si vezme jídlo na sedm dnů, k tomu lopatu, anebo objede celkovou trasu přes Svitavy a Hradec Králové. Chci vás upozornit, že celý prosinec do Prahy jsem jezdil právě tímto způsobem. Nebylo to vůbec příjemné, ale byla to jediná možnost.

Příklady ze zahraničí. Když zajedete do Rakouska např. na dálnici A1 k Linci, tak uvidíte brány, myslím tím na dálnici mýtné brány, které mají už dneska instalované proměnlivé značení. To proměnlivé značení, tak jak říkala moje předřečnice prostřednictvím pana předsedajícího, tam funguje a určuje nejen celou komunikaci, ale právě třeba i jednotlivé pruhy. A teď se nebavme o tříproudových částech dálnic v České republice, protože zase, opakuji, legislativa mluví jasně – kamiony můžou předjíždět, ale mohou působit pouze v těch dvou pruzích.

Co se týče policie, předřečník kolega Stanjura prostřednictvím pana předsedajícího. Policie České republiky, ano, měla by vykonávat činnost tak, aby nedocházelo k přestupkům a k porušování zákonů v České republice na těchto komunikacích. Ale bohužel. To bohužel rovná se a) počet příslušníků dálniční policie a b) možnosti příslušníků dálniční policie. Já nevím, kdo z vás jezdí po těchto dálnicích, ale je potřeba si uvědomit, kolik máme dálničních odpočívadel, kolik máme tzv. dálničních odpočívek, a to ať státních, nebo soukromých. No prostě nejsou. Dokážete si představit, že Policie České republiky se bude snažit na dálnici stáhnout do stávajících dálničních odpočívek ty kamiony, které nedodržují vzdálenost nebo předjíždějí tam, kde nemají? No tak ty dálniční odpočívky podle mého odhadu zhruba do dvou hodin budou zaplněny a potom ta policie bude dělat co?

To znamená, co vyplývá z toho, co jsem řekl? Za prvé, že dneska existuje legislativa České republiky, která technicky umí řešit tento problém. Za druhé, je pouze na Ministerstvu dopravy, aby se snažilo řešit tuto situaci proměnlivým značením, to znamená tak, jak jim zákon umožňuje. Do třetice, aby Ministerstvo dopravy, potažmo Ředitelství silnic a dálnic vybudovalo komerční odpočívky na

dálnicích v České republice, a to třeba i možností komerčních odpočívek tak, aby kamiony mohly být potom trestány, lépe řečeno řidiči kamionů mohli být trestáni za porušování zákona. Dle mého názoru tohle je cestou.

Velice mě mrzí, že tady není ministr dopravy. Jak ho někde v předsálí uvidím, rád se ho zeptám, jestli už propustil tu rosničku, která mu řekla, že 15. prosince v České republice nemrzne a nesněží.

Chtěl bych vás všechny požádat jako dopravák, abychom zvážili tuto novelu zákona. Chápu, že byla vyvolaná – a je mi jedno, jestli kolegyně ji předkládala v listopadu, nebo v prosinci, protože ona je vyvolaná tím stresem, který zažíváme na těch dálnicích, a je jedno, jestli je to opravdu v tom či onom měsíci, ale abychom zvážili, zda tuto novelu podpořit v průběhu jejího projednávání, protože ten prvotní efekt asi u každého z nás zákonodárců, kdy jsme viděli ty šílené kolony, které byly na Vysočině, těch lidí, kteří tam stáli v tom mrazu, tak byl: tak tohle není možné, tam nemůže nikdo projet, ani policie, ani záchranka, proboha, ty kamiony tady nemají co dělat. Ale ten okamžitý efekt našeho vnímání té situace, kdy jsme to viděli v televizi, anebo někteří z nás, co jezdíme po D1, na vlastní oči, by měl zaniknout. Měl by zaniknout ve prospěch toho systémového řešení v rámci dopravy České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Svoboda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl reagovat na to, co tady zaznělo a, reagovat i na vás, pane kolego prostřednictvím předsedajícího, protože já mám skutečně statisíce kilometrů po dálnici a mám nechci říkat kolik mil po Americe ujetých. To všechno, co tady zaznívá, je dobře. Ano, průchozí brány, které budou mít měnící se značky. Všechno to je pravda, všechno je pravda. Je pravda, že u nás se přestupky nedodržují, a je pravda, že v Americe ten problém není. Ale víte proč? Prostě proto, že to je postihováno. Pokud nezajistíme to, že bude možnost ty chybující řidiče v nějaké podobě odchytit a potrestat, nebude to fungovat.

V Americe, když pojedete a budete předjíždět nedovolenou rychlostí nebo vyjedete z pruhu tak, že někoho omezíte, tak vám ten čertík vyskočí z toho křoví v prostředku a hned vás zkasíruje, respektive odsoudí v nejbližší vesnici. U nás nehrozí vůbec nic. Jestli uděláme proměnné značení na branách, co se stane? Všichni se na to podívají a nestane se nic. Pokud nebudeme trestat, řešit ty přestupky, pak to nebude fungovat. Zácpy nevyřešíme, ty jsou i v Německu. Ale přestupky bychom vyřešit měli.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Plzák bude reagovat faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. Jenom krátká faktická poznámka. Tak já jsem také v té Americe jezdil. A ono to není tak, jak to říkal tady kolega Svoboda. Tam je

to právě, abyste nemohli uplatit toho policistu, tak on naopak vás nezkasíruje. On vám řekne: druhý den se dostavíte tam a tam k soudci a ten vám dá termín, kdy bude ten váš přestupek řešit, a budete mu zdůvodňovat, proč jste rychle jel, jestli jste jel do nemocnice, jestli jste pospíchal a tak dále. Takže není to tak, že by vás zkasíroval hned. Naopak váš pobyt v Americe se může nečekaně prodloužit třeba o čtrnáct dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě pan poslanec Klaus, po něm pan poslanec Vácha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Já bych se také rád vyjádřil k tomuto návrhu zákona. Nejprve mě zaujala řeč pana poslance Onderky vaším prostřednictvím a jeho takové výrazné útoky na Ministerstvo dopravy. Tak to je zajímavá zpráva o stavu koalice a hlavně taková ta kritika, jak není ta infrastruktura. Protože já mám pocit, že od roku 1996, což je tuším 23 let, jste vládli asi tak 15 nebo 16 let, strana sociálně demokratická, takže proč ta infrastruktura není, je celkem nasnadě.

Druhá věc, co chci říci. Já samozřejmě také velice často nerad jedu po dálnici a tam jsou ty závody kamionů, kdy jeden jede osmdesát jedna a druhý osmdesát. To jakoby nemá nikdo rád. Ale nemůžu se zbavit dojmu, když vidím tenhleten návrh zákona, se podívat na historii automobilismu. To začínalo tak, že jelo vozidlo a před ním běžel zřízenec s vlaječkou a s píšťalkou v puse. A já se obávám, že všemi těmito regulacemi, neustálým snižováním výkonu motorů, spalin, regulacemi, omezením rychlosti se zase obloukem vracíme do této doby. A já už ji naštěstí nezažiju, protože už mi bude padesát let, ale lituju svoje děti.

No a k tomuto samotnému zákonu. Už to tady bylo zmíněno, viděl jsem i paní poslankyni Jarošovou, také mám v ruce stanovisko Asociace autoškol České republiky. (Ukazuje plénu desky s dokumentem.) No co na to říct. Zákony, které vznikají na základě nějaké okamžité situace, jsou většinou špatně. Čili někdy 16. prosince zkolabovala D1, nebyla vůbec průjezdná, bylo to hrozný, no a my – 20. prosince je načten zákon o předjíždění kamionů. To tu situaci nezpůsobilo. Způsobilo to dílem počasí, dílem, že ta dálnice byla stále ještě opravovaná, dílem nevím, kdo tam má jaké pneumatiky z těch kamioňáků a podobně. Ale tohleto řešení není. Ta situace skutečně dopadne tak, jak tady několik řečníků říkalo, to znamená, že pravý pruh pojedou kamiony a v levém pruhu se to bude řídit tím nejpomaleji jedoucím vozidlem, což jak všichni víme, spousta lidí jezdí devadesát, sto kilometrů za hodinu po dálnici kvůli spotřebě. To tak prostě je, já to těm lidem nevyčítám, ale prostě jeďte tam. Ta nervozita těch aut, co chtějí trošku rychleji tou stotřicítkou jet, tam bude enormní. Nevím, co tam všechno bude za případy: troubení, svícení, lidi nejsou svatoušci. Jakékoliv omezování plynulosti dopravy většinou dobře není.

A poslední věc. Řidičů osobáků je asi daleko víc, ale také trošku mysleme na řidiče kamionů. Ta práce je velice těžká, takže takováto zase další regulace, co zase nesmějí, kolikrát kde musí stát, kde nesmí stát, kolik hodin mohou jet. Oni také pospíchají domů, chtějí v tom čase těch osmi hodin tam dojet, tak je to prostě velice stresující práce. A teď jim vlastně zakázat i nějaké pomalu objíždění vozidla, které

někdo odtahuje, aby ho nemohli předjet a vjet vůbec do levého pruhu, je věc, která moc tomu nepomůže.

Já nenavrhnu zamítnutí tohoto zákona, protože to udělá kolega Adamec, ale celkem s tím dost soucítím a tenhle zákon považuji za zbytečný. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Nyní pan poslanec Vácha, po něm pan poslanec Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Mě by zajímalo, jestli ti, kteří se podepsali pod návrh toho zákona, vůbec ten zákon znají, protože v tom zákoně tohle už je. Tohle už tam v tom zákoně je.

Kolega Onderka říkal, že pokud máme tři pruhy, tak kamiony nebo ti pomalí nesmí v tom levém pruhu jezdit, to je nějaký paragraf myslím 12. Ale nezmiňoval § 36: řidiči na dálnici je zakázáno – a teď pozor – řidič nákladního automobilu o celkové hmotnosti převyšující 3,5 tuny a řidič jízdní soupravy, jejíž celková délka přesahuje 7 metrů, nesmí předjíždět jiné vozidlo, pokud k jeho předjetí nemá dostatečnou rychlost, takže by omezil – slovo omezil je důležité – v jízdě ostatní vozidla svou výrazně nižší rychlostí jízdy. V § 2 se definuje omezení a omezení znamená povinnost počínat si tak, aby jinému účastníku provozu nebylo nijak překáženo.

Takže pokud pojede kamion a bude chtít předjíždět jiné vozidlo a bude tím předjížděním překážet někomu jinému, tak porušuje dopravní předpisy, měla by tam být policie a ta policie by měla konat. Pokud do toho zákona dáme hned za bod čtyři navrhovaný bod pět, tento navrhovaný bod, tak se nic nezmění. Dokud tam ta policie nebude a nebude vyžadovat dodržování zákona, tak se vůbec nic nezmění, protože my už to tam dneska máme.

Podle mého názoru je to úplně, úplně zbytečný zákon. Já nevím, jestli jste si to četli, když jste to psali. Ale je úplně jasné, že dneska kamiony nesmí předjíždět. Pokud to schválíme, tak nebudou smět předjíždět i v době, kdy ta dálnice bude úplně prázdná. Pojedou dva kamiony, jeden pojede sedmdesát, bude moct jet sedmdesát, já jsem přesvědčen, že kolega Bartoň má pravdu, a ten druhý pojede osmdesát pět a nebude ho smět předjet. Úplně prázdná dálnice! Podle mého názoru je to nesmysl. Ve chvíli, kdy bude prázdná dálnice, dovolím tomu kamionu, aby předjel. Říká to ten odstavec čtyři.

A pak mám tu poznámku k té jízdní soupravě. Víte, a už to tu někdo zmiňoval, my když s klukama jezdíme na motorky, tak máme Land Rovera Discovery, který má čtyři metry, 4 970 milimetrů, necelých pět metrů, za tím táhneme káru s motorkami, která má také čtyři metry, takže jsme jízdní souprava převyšující sedm metrů. Ta kára může jet sto třicet. Takže my díky tomu, že schválíme tady ten, jak to říct slušně, tady tu změnu zákona, tak budeme muset jet mezi těmi kamiony, kdy ten první kamion pojede tou sedmdesátkou, i přesto, že bychom mohli jet těch sto třicet, co nám dovoluje zákon.

Takže já považuji tady tu novelu zákona za naprostý nesmysl. Naprostý nesmysl. Je to úplně zbytečná novela. Dneska už to v zákoně máme. Máme to řešeno mnohem

lépe. A dokud nebude fungovat Policie České republiky, já nevím, všichni máte řidičák, všichni jezdíte tady, a jsem přesvědčený, že mnoho z vás jezdí i v zahraničí. Nebudu jmenovat, nechci se někoho dotknout, ani sebe, ale kolik pokut jste dostali v České republice a kolik pokut jste dostali v Rakousku za rychlou jízdu, anebo ve Francii za rychlou jízdu, kde vás vyfotí, přijde vám dopis v češtině, že máte zaplatit třicet nebo sto eur, protože jste jeli moc rychle. V cizině ta policie funguje. U nás, bohužel. Já nekritizuji policii za to, že nefunguje. Kritizuji systém, který nedonutí policii, nebo nedá policii takové prostředky, aby mohla fungovat.

Takže to je za mne a za klub TOP 09 všechno. A samozřejmě, já nevím, jestli už někdo navrhl zamítnout, takže bychom se připojili k zamítnutí zákona.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane poslanče, nikdo nenavrhl zamítnutí. Navrhujete zamítnutí? Dobře. Tak zatím nebylo navrženo, bylo navrženo vrácení návrhu k dopracování, to navrhl pan zpravodaj Polanský.

Nyní budou následovat faktické poznámky v tomto pořadí: paní poslankyně Kořanová, páni poslanci Veselý, Kolovratník a Ventruba. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Barbora Kořanová: Já bohužel zase musím na svého předřečníka prostřednictvím pana místopředsedy: povolená rychlost nákladních vozidel nad 3,5 tuny v České republice je 80 kilometrů v hodině. Tečka.

Další věc. Velmi dobře znám § 36 silničního zákona. Ovšem proč není dostačující? Protože za prvé ho vůbec nikdo nedodržuje, což je samozřejmě odpovědnost policie, já s tím naprosto souhlasím. Ale za další – je těžce, velmi těžce vymahatelný. A o to jde. Protože není dostatek kamerových systémů, nemůže se to ohlídat, takže opravdu je to otázka vymahatelnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Veselý s faktickou poznámkou. Po něm pan poslanec Kolovratník. Máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já taky musím reagovat na kolegu Váchu, byť si ho jinak velmi vážím. Úvaha, že § 36 je funkční a že to vlastně zavádí, je velmi teoretická. Kolegyně Kořanová to řekla tak jako razantně, já to řeknu opravdu jako právník. V podstatě to znamená, že to je naprosto nevymahatelná věc. Zkuste si někdy projít jako policista nebo úředník správním řízením, kdy tomu řidiči budete prokazovat, jestli skutečně omezil, nebo neomezil. Nikdy to do kupy nedáte a při délce přestupkového řízení je to naprosto nemožné. My si musíme říct, jestli chceme, aby ty kamiony zacpaly pruhy, nebo ne. Jestli tohle je nejšťastnější model, nevím. Ale § 36 je opravdu naprosto teoretický a v praxi neprosto nepoužitelný. Věřte mi. Říkám vám to jako právník, tam se nikdy nedostanete k tomu, abyste to tomu řidiči prokázal.

Uvedu jeden konkrétní případ, nějaký, který si teď vymýšlím, ne že bych ho zažil, ale který si vymýšlím. Kamion jede, za zatáčkou koukne do zpětného zrcátka a nevidí tam nikoho. Najede tam a jede těch, jak to známe všichni, on jede 92, ten, koho předjíždí, jede 90. Takže se za nimi utvoří 10kilometrová fronta. Omezil, nebo

neomezil? Když řekneme omezil, je to logické, řekneme si omezil, je to v pořádku. Ale on řekne: Jak já jsem mohl vědět, že omezím, když jsem tam nikoho neviděl? Takže bych nesměl předjíždět vůbec. A bylo by to i v noci, i ve dne. A tady je možnost říct vůbec, anebo se na to vykašleme, a potom prostě ta situace bude na silnicích taková, jaká je teď. To je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kolovratník s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Dobrý podvečer, kolegyně a kolegové. Já jsem přihlášen do řádné rozpravy a za malou chvíli na vás budu apelovat nebo prosit, abyste tomu návrhu dali šanci. A respektuji pozici kolegů z opozice k § 90. Ale věřím, že když se dohodneme na řádném projednání, že můžeme se bavit i o několika variantách těch řešení a třeba najít to, co bude průchozí nebo shodné pro většinu Poslanecké sněmovny. Ale to řeknu za chvíli. Teď jsem chtěl, aby to bylo logické, reagovat na pana poslance Váchu.

Když jsem poslouchal, tak asi trošičku budu opakovat slova kolegyně Barbory Kořanové i pana poslance Ondřeje Veselého. Ona je pravda, že ten zákon – a četli jsme ho, věřte nám, že jsme ho četli velmi pečlivě – to do jisté míry předjímá, že v tom § 36, což je oddíl 2 zákona, tak explicitně říká, že se nesmí předjet, pokud by omezil. A bylo to řečeno, jak budeme posuzovat, jestli omezil, nebo neomezil, z nějakých kamerových záznamů apod. Ale on třeba také § 19 tohoto zákona v odst. 3 říká, že řidič, který předjíždí, omlouvám se, ne, který předjíždí, ale který je zařazen – a to je reakce na Zbyňka Stanjuru, který už teď není přítomen – tak že musí dodržovat bezpečnou vzdálenost, která umožní bezpečné zařazení se. Takže tady bych teď mohl jakoby rozporovat to, že vznikne nějaká nekonečná fronta nebo kolona kamionů, do které není možné se zařadit. Protože zákon už v jiném paragrafu říká, že ta bezpečná vzdálenost pro zařazení se pro jiného předjíždějícího musí být dodržena. Ale opět, uvědomme si a zkusme o tom přemýšlet v reálu, jestli toto vůbec je kontrolovatelné, nebo ne.

To, co tím návrhem chceme říct, aby to bylo jasně exaktně popsáno např. jako na Slovensku – a už mi končí čas, tak já to řeknu poté v řádné přihlášce. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, čas skutečně vypršel. Pan poslanec Ventruba je ještě přihlášen s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Ventruba: Vážené kolegyně a kolegové, vážený pane předsedající, dovolte mi, abych zareagoval na své předřečníky. Já taky jsem jezdil ve Spojených státech, taky jsem jezdil v Německu, na Slovensku. Musím říct, že ve Státech se mi jezdilo líp jak u nás, stejně tak v Německu. Každá ta země má svoje zákony. Já bych jenom chtěl říct, že dávám za pravdu tomu, že pokud by v tom pravém pruhu jely kamiony a do levého pruhu se nám dostalo nějaké osobní auto, které pojede 90 kvůli spotřebě, jak bylo řečeno, tak to bude mít problém. Ale chci být objektivní a chtěl bych říct věci, o kterých uvažuji i podle toho, co řekla tady paní kolegyně, co dávala

návrh. Zaznělo tady, že máme dobré zákony a že policisté by to mohli vyřešit. A za druhé, že nebudou moci odbočovat doprava. Pokud by byly rozestupy kamionů, jak jsou v některých zemích dané, buď čarami nebo 150 metry, nebo nevím kolika, tak asi by se dalo odbočit.

A druhou věcí, kvůli které dělám svou interpelaci, a pan ministr Ťok tady není, jsem se ho chtěl zeptat: kdyby ten policajt, který teď může ty pokuty dávat, a bylo kritizované, že nebude dávat, protože nemá kde. Já se chci zeptat, proč jsou u nás na dálnici všechna, já jezdím z Prahy do Brna, ta parkovací místa zabráněna, aby tam auta mohla vjet. Takže opravdu ten policajt za stávající situace, kdyby zastavil na dálnici ty kamiony, tak způsobí ještě větší problém.

Takže pan ministr Ťok tady není, tak až přijde, tak se ho zeptám. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní v rozpravě pan poslanec Adamec, připraví se pan poslanec Válek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, vážení předkladatelé, dovolte mi, abych tady také řekl něco za sebe k tomuto návrhu zákona. Musím říct, že mě tedy velmi nepříjemně překvapilo, že na programu této schůze jsou návrhy zákonů, a je jich sedm, které jsou navrhovány v devadesátce, ve zkráceném režimu. To mi fakt připadá jako velmi zvláštní. A ta témata nejsou úplně tak beztrestná. A tenhle je opravdu excelentní, protože je to poslanecký návrh vládních poslanců a zase ho máme řešit v devadesátce. My jsme samozřejmě podali veto.

Ale když poslouchám tu rozpravu, tak opravdu tady to někdy hraničí s lidovou tvořivostí a s tím, jak každý máme nějakou zkušenost někde z Ameriky, někde z Evropy apod., a chceme tady řešit docela vážnou věc, kde prostě tady jsou dva názory – jeden říká, že kamiony mají jet v pravém pruhu a že se nic nestane, druhý názor říká, že to je špatně, že by se to mělo dělat jenom někde a že samozřejmě pak, jestli se budete chtít projet po dálnici, tak někdy v noci, kdy ty kamiony předjíždět můžou.

Já chápu, že to je téma, které nás zajímá, že kamiony štvou každého. Na druhou stranu každý chodíme nakupovat, každý chceme něco poslat v e-shopu apod. Tady jsem slyšel takový názory, tak ať si to přeloží na ty dodávky. Tak jako, to je ekonomika, to si nebudeme zase zastírat, asi se to centrálně veze někam a pak se to zase distribuuje. Prostě kamiony jsou součástí běžného života. Že ti kamioňáci jezdí tak, jak jezdí občas na té dálnici, na těch silnicích, taky s tím máme své zkušenosti. Taky to není, že by se nám to líbilo, že by dodržovali předpisy. Oni prostě z pocitu té velikosti, oni mají pořádnou tu boudu, je tam naloženo těch tun, tak mají pocit bezpečí, a že si mohou dovolit všechno. Ale to zas je problém.

Tady se mluvilo o dálniční policii. Tak prosím vás, když říkáte, jak vám chodí pokuty z té Evropy – no tak bezvadný, tam to mají automaticky. Tam to mají automaticky. Ty pokuty jsou většinou dvojí, buď to chodí od státní policie, nebo to chodí z obecních úřadů, na jejichž katastru ta dálnice probíhá, kde si dávají ty radary.

Přivydělávají si stejně jako v České republice, speciálně někde, protože de facto ten postih je jenom ekonomický a do bodového systému nezasahuje.

Já tedy musím říct, že opravdu, nezlobte se na mě, tohle řešit v devadesátce, to je taková troufalost sem s tím přijít před Poslaneckou sněmovnu, že bychom všichni jako měli velmi zpozornět. Protože pak říkáme, že jsme tu k ničemu. Když vezmu tu rozpravu, jak tady probíhá už hodinu, možná déle, a ty argumenty, které tady padaly, ty vlastní zkušenosti, tak si myslím, že skutečně to je návrh, který by měla připravit odborně vláda. My tady říkáme prostě, že jsme zažili kalamitu na D1 v zimě. Čtyři hodiny tam čekali, nebo jak dlouho. No já nevím. Já jezdím po Evropě a stalo se mi to mockrát v Německu, ve Francii, prostě že ta dálnice nejela. A když jsem se ptal na statistiku, jak je to v České republice, tak prosím vás, já vám to číslo řeknu. Já jsem si ho zjistil: 98 % času dálnice jedou v České republice. Jsou tam ta dvě procenta. Bohužel se to v zimě koncentrovalo do té jedné události, kdy samozřejmě, ano, chápu to, v rámci politického boje jsme si tady vysvětlovali s panem ministrem své pojmy, dojmy, ale nicméně se nestalo vůbec nic.

Co se týká toho úmyslu. Já tomu rozumím. Všichni si myslíme, že prostě ten náš názor to vyřeší a že ho protlačíme tady, pokud získáme většinu. Ale já si zase říkám, že i cesta do pekel je dlážděná samými dobrými úmysly. A já bych tady ten návrh tohoto zákona, který na první pohled vypadá velmi jasně srozumitelně, zařadil do této kategorie. Já před tím varuji. Na těch výborech, pokud to chcete poslat do výboru, nevyřešíme nic. To je odborná záležitost. Mělo by se tím zabývat ministerstvo. Patřičné instituce, které dělají statistiky a podobné záležitosti. Můžeme si tady říkat, jak je to výborné a jak to funguje v Americe. No, já s dopravní policií mám zkušenosti v České republice takové, že vždycky na mě vyskočili takoví ti maskovaní z křoví v neoznačeném autě. Sebrali mi body, peníze. Nakonec i řidičský průkaz. Ale bohužel, nic jiného jsem od nich zatím neviděl. Pokud neřeší nehodu, kterou pak dají do statistik, že řešili prostě nějaký přestupek, tak nic jiného ta policie dopravní kromě nehod a rychlosti neřeší. Nedělejme si iluze, že budou měřit vzdálenosti kamionů.

Dokonce dneska máte zákazy předjíždění kamionů na dálnici. Oni to naprosto ignorují, jako by ty značky vůbec neznali. A dělají to všichni včetně cizinců. Doma by si to netroufli, ale tady moc dobře vědí, pokud nepřekročí povolenou rychlost, tak se jim na té dálnici, pokud někoho nesestřelí, vůbec nic nestane. Jen tak mimochodem, všichni dojíždíme do Prahy po těch svých dálnicích z těch našich regionů. A když přijíždíme do Prahy, tak přesně nastává ta situace, kdy z obou pruhů dálnice se stávají – kromě D1, kde je třetí pruh, abych byl přesný, na D11 je to jenom v jednom směru bohužel na výjezdu z Prahy, ne na dojezdu z Prahy. Tak se dostáváme do situace, že oba pruhy jsou pomalé pruhy, protože vždycky vpravo jede někdo pomalu, za ním je fronta. Vlevo někdo jede pomalu, za ním se dělá fronta. A posledních deset patnáct kilometrů takhle všichni dojíždíme do Prahy. A jestli to chcete takhle aplikovat na celou délku dálnice, tak si to klidně schvalte.

Já říkám, že je to špatně, že bychom se měli zajímat o plynulost dopravy. Že největším nebezpečím dneska není vyšší rychlost, ale je to nepřiměřená rychlost ať k povaze vozu, ve kterém jedeme, nebo té komunikace. Ale to bohužel je nevyměřitelný faktor. Takže nedělejme si iluze, že policie vyřeší za nás ty problémy, které na těch dálnicích máme.

Jen tak mimochodem, plošné zákazy vždycky špatně dopadly. Ta zkušenost lidstva je v řadě případů. Já to tady nebudu vyjmenovávat. Na řadě činností se to pokoušely některé státy aplikovat. Některé tak významné třeba jako Amerika, Spojené státy americké. Jak to dopadlo, všichni víme. A důležité pro mě je také to, že když něco tady vytvoříme nebo vláda nám to předloží, my to schválíme, upravíme, prodiskutujeme, že to také můžeme na těch občanech vymáhat, že tady bude vymahatelnost práva. Tento návrh zákona to vůbec neřeší.

Já si myslím, že opravdu... A navíc je to chybně napsáno. Já si myslím, že bychom to měli zamítnout v prvním čtení a že by měla vláda a Ministerstvo dopravy a pan ministr se zabývat tím, jak tuto situaci na dálnicích řešit odborně. Prostě tak, bez emocí, abychom prostě tady pak dostali materiál, který můžeme s čistým svědomím schválit. Takže já, dámy a pánové, navrhuji zamítnutí tohoto návrhu zákona v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. S návrhem na zamítnutí se vyrovnáme po ukončení obecné rozpravy. V té budeme pokračovat. Na řadě je pan poslanec Válek, připraví se pan poslanec Kolovratník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Dobré pozdní odpoledne nebo časný večer, dámy a pánové. Já jsem v Americe nikdy auto neřídil. Jenom omluva na začátek.

A na druhé straně jsem dneska ráno vyrazil z Brna po D1. U Jihlavy jsem si byl jistý, že tento zákon podpořím. Zhruba padesát kilometrů za Jihlavou, když mně udělal třetí kamion myšku, tak jsem si říkal na sto procent v devadesátce. A těsně před Prahou jsem uvažoval o zpřísněních, která bych navrhl jako pozměňovák. (Pobavení v sále, smích.)

Mezitím jsem se uklidnil. Vědec a lékař u mě převážil. Prostě rychlá řešení, jednoduchá řešení, jsou špatná řešení. Já si myslím, že každý z nás, kdo jezdí po dálnici, zažíváme stejné emoce. V podstatě všichni kromě nás jsou úhlavní nepřátelé, kteří nám brání v plynulé jízdě. Na druhé straně v neděli jsem jel z Vídně do Brna. Nastavil jsem si 130 na tachometru. Tempomat to tam držel. Nikdo mě nepředjížděl, nikdo na mě neblikal, nikdo mě nepředháněl. Tak nějak v tom levém pruhu těch 130 všichni jeli. Dneska, když jsem udělal totéž z Brna na Prahu, tak po desíti kilometrech jsem byl úhlavní nepřítel všech osobáků, které jely tu 140, tu 150, tu 160. Nebyl pro mě pruh! Vpravo to bylo moc pomalé, vlevo to bylo moc rychlé. Mých 130 se na dálnici prostě nehodí. Jsem špatný řidič, jsem si toho vědom.

Tak abych se vrátil k tomu, s čím jsem chtěl původně vystoupit. Já si myslím, že je potřeba prostřednictvím pana předsedajícího podpořit to, co řekl můj předřečník. Nám chybí data, nám chybí informace. Mě by strašně zajímala analýza od ministra dopravy, jaká je tedy struktura těch kamionů, co jezdí po dálnici, jak se mění. Já jsem si dělal analýzu spolu se studenty. Snažil jsem se zjistit, jak se vůbec mění struktura kamionů. Jestli přibylo kamionů z některých zemí, co jsou ty typy kamionů, jestli jsme tranzitní nebo jaká jsme země. Tato data bych chtěl, a tím pádem bych o ně tímto chtěl požádat.

Druhá věc, která mi chybí. Jaká je struktura dopravních přestupků na dálnici D1? Předpokládám, že dálniční policie nějakým způsobem nějaké pokuty někomu dává, tak by mě velmi zajímalo, jaké přestupky se za toho posledního půl roku nejčastěji udály. Na které ty přestupky se ta dálniční policie nejvíce zaměřuje. Co je to, co považuje za největší problém současné situace na D1 – předpokládám, že tím pádem se na to zaměřuje. Závěrem bych chtěl říct, co všichni moji předřečníci, nebo drtivá většina z nich řekla, že dálniční policie z různých důvodů, protože to nejde technicky, nebo protože pro to nemá kompetence, nebo z jiných důvodů, v podstatě nevymáhá ani stávající legislativu a není schopna trvat na jejím dodržování a není možné, aby aplikovala pokuty, tak jak v některých zemí západní Evropy je to relativně běžné. Z toho pohledu si myslím, že zavést další omezení, které by mělo být sankcionované, aniž tedy si tady říkáme, by šlo kontrolovat, aniž by šlo nějakým způsobem hlídat a vymáhat, je čirý alibismus. Pokud nevíme, jak budeme takovéto omezení vymáhat, tak nemá smysl se asi o něm bavit.

Já bych se velmi přimlouval o intenzivní odbornou diskusi na toto téma, protože málo platné, prostě žádné rychlé řešení, kterým by se dostavily dálnice a rozšířily o jeden pruh, asi nenajdeme. Žádné rychlé řešení, kde by se během roku postavily nové nějaké speciální brány nebo nějaký systém, který by varoval řidiče, asi nezavedeme. Přesto bychom se měli snažit to prostředí na dálnicích kultivovat tak, aby ta jízda byla co nejméně stresující a aby byla co nejvíce plynulá. A to slovo plynulá si dovolím ještě jednou zopakovat. Protože obrovský problém podle mě jízdy na dálnici D1 a na všech ostatních dálnicích je neplynulost té jízdy v těch dvou pruzích nebo ve třech pruzích, které tam jsou.

To, že se člověku stává, že kamiony jedou ve všech třech pruzích, to, že se stává, že i v levém pruhu, když jsou tři pruhy, jede někdo osmdesátkou, sedmdesátkou – to všechno se může stát, nechť. Ale systematická snaha o plynulost, která by opravdu vycházela z podrobné analýzy dat, týkající se struktury kamionů, nějakých odhadů toho, co nás třeba čeká v příštím půl roce, roce, dvou, pěti letech, co se týká kamionové dopravy v České republice, a analýza přestupků, těch, které jsou nejzásadnější, které brání plynulosti, a informace Ministerstva vnitra, jak se tedy na tyto přestupky zaměří, aby k nim nedocházelo, to je to, co bych chtěl slyšet a co by mi velmi pomohlo v rozhodování, jak k těmto jednotlivým návrhům, tomuto nebo podobným, přistupovat a jak se k nim chovat bez emocí, aby to bylo ku prospěchu všech řidičů, kteří využívají nejenom dálnice. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Následovat budou faktické poznámky pana poslance Nachera, pana poslance Vondráka. Mezitím vás seznámím s omluvou pana poslance Mikuláše Peksy, dnes od 18 hodin z pracovních důvodů. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, asi vás nepřekvapím, když řeknu, že jsem k tomuto nechtěl nic říkat. Ale pečlivě jsem v předsálí poslouchal kolegu Adamce, kterého teď nevidím – tamhle je, vidím –, a on říkal, jestli to budu dobře citovat: "že 98 procent dálnice jezdí a je to jenom výjimečně a že vlastně na českých dálnicích kolon moc není". Já bych s ním dokonce souhlasil, že se to koncentrovalo

na jednu událost, která se stala. Souhlasím. Pak v tom případě nerozumím, proč jste tady dvakrát grilovali pana ministra Ťoka, jako by se tady stala nějaká událost, za kterou by měl zodpovědnost přímo a zavinil to přímo ministr dopravy. Shodneme-li se, že 98 procent jezdí, a teď to používáme při tomto návrhu, a já s tím souhlasím, tak pak zase nemůže platit to, že tady předtím ne vy, ale třeba někdo jiný griloval ministra dopravy, protože se to zrovna politicky hodilo. Tak buď platí jedno, nebo druhé. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezký večer. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ivo Vondrák a připraví se pan poslanec Ivan Adamec. Vaše dvě minuty, pane poslanče. Prosím.

Poslanec Ivo Vondrák: Už jenom velice stručně. Tady zaznělo, že je to jednoduché řešení. On ten Albert Einstein říkal: "Hledejme věci co nejjednodušší, ale ne jednodušší, než lze." To je jeho citát. A já si myslím, že to platí i pro tento zákon. Já si taky nemyslím, že bychom to měli globálně zakázat. Myslím si, že adaptivní metody, které by se nastavily podle proudu a tak dále, jsou tady k dispozici. Ale prosím vás, ono je dneska problém si vynutit to, že zákon říká, že vás nikdo nesmí omezit. Oni vás dneska ohrožují. Dneska život na dálnici není o tom, kdo jede rychle nebo pomalu. Jde o to, že ten rozdíl v rychlostech začíná být dramatický a začíná být nebezpečný životu.

Takže já bych se spíše přimlouval za to zákon pustit a pobavit se o tom, jak to nastavit, abychom se skutečně vyhnuli těm situacím, které dneska jsou. Já vám řeknu na rovinu, já na té D1 žiju, že je to už fakt velký problém. Je to velký problém. Dneska vám skutečně vjede náklaďák do levého pruhu, i když ví, že tam jste, on vás nejen omezí, on vás ohrozí a je mu to jedno. A dokonce stojí fronta náklaďáků, levý pruh jede, a protože jsou naštvaní, tak vás zastaví, vjedou tam a zabrzdí celý levý pruh. Prosím vás, to jsou věci, které je třeba řešit. Chápu, že návrh zákona je zjednodušující, ale pobavme se o tom, jak ho upravit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Adamec, zatím poslední faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, chtěl bych reagovat na pana kolegu Nachera. Já jsem to tady takhle říkal, že to sloužilo k tomu, že tady bylo grilování pana ministra, protože se to zrovna hodilo. Vzpomínám si i na sebe. Já jsem ho vůbec neinterpeloval v případě D1, protože jsem to dovedl velmi dobře pochopit. Ale tu schůzi si vynucoval někdo jiný a já jsem o tom mluvil. Tak bych prosil, abyste to nepodsouval přímo mně tady, jak to bylo teď, prostřednictvím pana předsedajícího.

Jen tak mimochodem, když slyším, že někdo je pro to, že se to bude dělat proměnlivými značkami, úsekově – někde je to potřeba –, a pak řekne, ať to pustíme do dalšího čtení, tak tomu opravdu trochu nerozumím, protože to jde přímo proti sobě. Tento návrh zákona je prostě nevydiskutovaný, špatný a podle mě se řešení

musí najít jiným způsobem, jinou formou, musí to udělat ministerstvo a patřičné orgány a předložit nám to včetně rozboru, jak si představují, že to bude fungovat. Tudy cesta nevede – tímto návrhem! (Důrazně.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Připraví se pan poslanec Vácha. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Kolegyně, kolegové, pane místopředsedo, chtěl bych všem poděkovat za debatu, která je konstruktivní. Cílem tohoto návrhu bylo otevřít tuto debatu, protože dodneška jsme o této situaci bohužel nemluvili. A jestli je to cesta poslanecká, nebo ministerská, je mi v tuto chvíli jedno. Já si na rozdíl od kolegy Adamce myslím, že i tudy může vést cesta. Pokud se najde většina, která pustí tento zákon do druhého čtení, tak vše, co tady zaznělo, včetně názorů odborníků – ČESMADu, dopravců, policajtů a tak dále – tam může být zohledněno, aby z toho třeba vyšlo, že zákonem řešíme situaci na dálnicích v České republice, že z toho třeba může vyjít – a teď vůbec nechci předjímat – protože jako většina z vás taky trávím život na D1, ale není to jenom o D1, v tom se všichni shodneme –, že v zimě v některých měsících na některých úsecích, kde jsou třeba jenom dva pruhy, bude značka, která to bude zakazovat. Vím, že mně na to řeknete argument, že už je to dneska možné, ale zákon, který to jasně řekne, má vyšší právní sílu, jednoznačně, a je to nějaký signál, který jsme chtěli vyslat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se tedy spustily přihlášky na faktickou, mám čtyři. Takže jako první vystoupí pan poslanec Vácha, připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Budu reagovat na kolegu Vondráka. On říkal případ, kdy tam dochází ne k omezení, ale k ohrožení – a tam bych se potom už obrátil na kolegu Veselého, to už je jasný případ toho, kdy ta policie může nějakým způsobem zasáhnout, ale ona nezasáhne. Ale ona nezasáhne, i když budeme mít tento zákon, protože nějaké kamerové záznamy, když řidič pojede a pošle policii, že někde něco natočil, nebo z kamerových záznamů z dálnic, prostě to policie řešit nebude. Dokud nebude policie na dálnici vyžadovat striktně zákon, tak je jedno, jaké tam budeme mít paragrafy. Jsem přesvědčen o tom, že odstavec 4, současné znění, úplně bohatě stačí. Z toho důvodu, koukal jsem, že jako garanční výbor je navržen hospodářský výbor, bych si dovolil navrhnout i výbor pro bezpečnost. Možná bych ho navrhl i jako garanční, protože to není o hospodářství, ale o bezpečnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ferjenčík, následně v pořadí. Připraví se pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl jsem jenom velmi stručně reagovat na kolegu Faltýnka, který říkal, že hnutí ANO chtělo

tímto návrhem otevřít tuto diskusi. Pokud chcete otevřít diskusi o nějakém legislativním problému, tak navrhovat zákon podle § 90, který se bez jakékoliv diskuse ve výborech rovnou schvaluje v prvním čtení, není myslím ta vhodná cesta. (Potlesk z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím. Zatím poslední faktická.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Budu tady reagovat na pana předsedu Faltýnka. My ten zákon skutečně nepotřebujeme. Mnozí předřečníci říkali, že už to umožňuje stávající zákon. To je pravda. Co možná můžeme zvážit, jestli pan ministr Ťok přinese toho yettiho, ten bodový systém, o kterém mluví už tři roky, že ho přinese, je zvýšit sankce. Například u toho, když kamion je v levém pruhu, tam kde nesmí. To není ale tento zákon. To je v jiném zákoně. Na takovou debatu jsme připraveni, protože to musí působit odstrašujícím dojmem. Ta pokuta prostě musí být razantní, aby to ekonomicky zasáhlo majitele dopravní firmy, ne řidiče, a pak je schopen i u svých zaměstnanců vymáhat dodržování zákona.

Ale vracím se k tomu, co jsem tady říkal asi před hodinou. Kde máme zprávu dopravní policie, jak postupuje už dnes? Když tam nejsou dneska, když máme jenom některé úseky, tak představa, že to bude všude a policie bude zasahovat, je podle mě naivní.

A teď mi dovolte osobní poznámku pro pana poslance Vondráka. Já tomu rozumím. Jsem ze stejného regionu, ale já trávím život ve vlaku, ne po D1. To je správná cesta, jak se D1 vyhnout, protože zrovna je to dobrá trať Ostrava – Praha. Já myslím, že všichni z mého kraje to potvrdí. Ten vlak jede tak co půl hodiny. Můžete si vybrat ze tří dopravců. Nebudu propagovat ani jednoho. A to je nejlepší cesta. A druhá cesta, jak pomoct D1, je udělat D35, protože my jedeme nesmyslně dolů k Brnu, abychom se zase vraceli. Pro kolegy z Prahy vždycky říkám – co u vás na severu, tak říkám, že Praha je severněji než Opava, ale takhle nelogicky ta D1 vede. Pokud chceme ulehčit D1, tak nejlepší cesta je D35. Teď se tam už začal nebo začne stavět úsek. To je správná cesta, jak ulehčit D1. Ale co si v tom druhém čtení, co tím uděláme, co vymyslíme? Nic. Máme jenom dvě možnosti. Buď bude plošný zákaz – a my mnozí říkáme (upozornění na čas), že to je nesmyslné. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní další faktickou nemám, takže v obecné rozpravě pan poslanec Kolovratník. Prosím, máte slovo. A zatím poslední přihláška.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Avizoval jsem, že ještě povím svoji prosbu nebo apel na vás. Prosbu v tom smyslu, abyste ten zákon propustili do dalšího čtení a zkusili jsme to. Kolegové z ODS říkají, že nevymyslíme nic. Já si myslím, že máme šanci něco vymyslet. A povím ilustračně jeden z možných příkladů, jedno z možných řešení. My jsme si tu analýzu dělali a nějaké materiály, podklady máme. Konkrétně v mém případě ze slovenského Autoklubu, jak funguje ta situace na

Slovensku. Tam ten zákaz mají zhruba deset let. Oni šli tou cestou, když zakázali předjíždění, tak zároveň nabídli dopravcům zvýšení té minimální rychlosti. V současné době tam kamiony jezdí devadesátkou a to předjíždění je zakázáno. Je to v jejich zákoně č. 8/2009.

A taková zajímavost. Slováci dodnes mají ten zákon č. 24/7, tedy nonstop, a nyní připravují novelu, kde ho chtějí zmírnit a chtějí ho dát právě od těch šesti, v jejich případě pěti hodin ráno do deseti hodin večer, jak je to navrženo už v tuto chvíli v tom našem návrhu, a zároveň chtějí exaktně říci, že předjíždění ve stoupání se třemi a více pruhy je možné. A ty obavy, které tady zazněly, že bude nějaká dlouhá, nekonečná kolona kamionů a podobně, tak Slováci je mají opět – a to jsem tady už dneska říkal – exaktně pojmenované. Nemají tam jenom obecně řečeno, že se nemá předjíždět, pokud není dostatečná rychlost a podobně. Je to paragraf 35 odstavec 1 toho jejich zákona – říkají, že vozidlo, které jede méně než 80 kilometrů v hodině, je překážkou v silničním provozu a má tu dálnici opustit. A tady dávám v dalším argumentu kolegům za pravdu. Z praxe máme ověřeno – jsou to zprávy ze Slovenska – že slovenská policie to případné vybočení kamionu nebo blokování velmi striktně pokutuje a dává za ně taky mnohem vyšší pokuty, než je v to v našem případě. A tady tedy v tom, co říkáte k dopravní policii, kolegové, máte pravdu.

Já to říkám jako ilustrační příklad, jako jednu z možných cest. Neříkám, že zrovna na ní se nakonec můžeme shodnout, ale chci tím ilustrovat to, že jsem přesvědčen, pokud ten zákon propustíme do výboru, do hospodářského – teď tu mluvím i jako předseda podvýboru pro dopravu, který rád, i na několik kol, mohu svolat, jak se zástupci Ministerstva vnitra, dopravní policie, dopravců – jsem přesvědčen o tom, že to řešení můžeme najít.

Suma sumárum to, o co chci, kolegyně, kolegové, poprosit – dejme tomu návrhu šanci. Propusťme ho do standardního procesu. Pochopitelně nezkracujme lhůty. Můžeme se pobavit naopak o prodloužení těch lhůt, je před námi jaro, léto, do těch zimních kalamit teď máme dlouho. Věřím, že to řešení můžeme najít. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To je zatím poslední přihláška do obecné rozpravy. Ano. Předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ne, neřekl jsem všechno. Došel mi čas. Byl jsem disciplinovaný, poděkoval jsem za upozornění. Já se k tomu vrátím.

Co tedy v tom druhém čtení můžeme vymyslet? Tak buď plošný zákaz – my jsme proti – anebo inteligentní dopravní značky a ty už můžeme dělat dneska. Můžeme debatovat. Já jsem pro. Udělejme k tomu seminář, ale k tomu nepotřebujeme žádný legislativní paskvil ve druhém čtení. To té debatě nijak neprospěje. Jenom to zbytečně uspíšíme, protože řekneme, že už musíme. A jestli je šedesát nebo osmdesát dnů na podle mne bezvýchodnou debatu nad tímhle návrhem zákona, tak je to skutečně jedno.

Pan ministr mi říkal, že yetti už je v meziresortu – bodový systém. Uvidíme, co z toho přijde a co s tím udělá Poslanecká sněmovna. Já jsem k tomu poměrně

skeptický, ale zrovna si myslím, že tohle je přestupek, který by se měl trestat opravdu přísně. Ale to chce – pořád tady není ministr vnitra, nevím, kde zase je – protože mluvím o dopravě a jen tak jeden za druhým tady říkáme vlastní zkušenost a konstatujeme pravdivou věc, že to policie vlastně nevymáhá. A souhlasím s tím, že to jsou velmi nebezpečné situace, že ten velký ohrožuje ty malé. Já myslím, že každý z nás to aspoň jednou zažil, že na dálnici vám někdo, ať už hodí blinkr, nebo nehodí a najednou se před vás nacpe a vy brzdíte jako blázen a jste rádi někdy, že tam máte ještě nějaký prostor mezi svodidly a že jste nějakým způsobem tu situaci přežil. Ale to naše dopravní policie prostě neřeší. Zato je schopna neustále měřit rychlost. To je samozřejmě mnohem jednodušší, takové ty snímky a deset tisíc přestupků za den, a slyšeli jsme tiskovou konferenci, jak měřili tam na těch uzávěrkách. Pan ministr dopravy mi to ještě potvrdí, kolik řidičů jelo více než osmdesát tam, kde je osmdesátka. Ale tohle policie nevymáhá.

První krok by měl být: důsledný tlak ministra vnitra na policii. Nový policejní prezident, jestli jste si všimli, jako jednu z priorit říkal "bezpečnost na silnici", když vstupoval do funkce. Já s tím v zásadě souhlasím, ale potřebuji vidět nějaká fakta, nějakou činnost. A mnohem bezpečnější a mnohem účinnější je ta policie přímo na té silnici. To je největší prevence. Kdo vidí zdálky policejní vůz, už automaticky kontroluje tachometr, sundavá nohu z plynu. Je to mnohem lepší než ty kamery, které jenom produkují fotky. Možná to plní nějaké pokladny, ale k zlepšení bezpečnosti silničního provozu to nijak nevede. A ještě když ten proces je hrozně dlouhý. To znamená – a mám případy z našeho klubu, nebudu jmenovat, v lednu dostane obsílku, že v květnu jel rychle. Tak to jestli má působit preventivně, když si ani člověk nevzpomene, kde v tom květnu jel – tak takhle to prostě nefunguje.

Jestli k něčemu je ta debata dobrá, tak podle mě k tomu, aby ministr vnitra tlačil na policii, aby vymáhali dodržování současně platných zákonů. To je podle mě klíč k tomu. A pak se můžeme bavit, potenciálně se můžeme bavit, když se ukáže, že ten zákon potřebujeme změnit. Já si to nemyslím. Já říkám, ty inteligentní dopravní značky jsou mnohem lepší řešení. A pokud chceme toto trestat, řešení bude ve změnách bodového systému. Nevím, pro strojvůdce, to mě dneska překvapil pan ministr, ale zejména tady v téhle oblasti si myslím, že to je opravdu nebezpečné chování. A ti lidé nepřekračují maximální rychlost. Není problém to, že by jeli 140 s tím kamionem, ale jsou opravdu nebezpeční, a protože jsou velcí, ohrožují nejenom sebe, ale ohrožují další účastníky silničního provozu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Naskočily mi tady faktické poznámky. Tři. Čtyři. Nejdříve paní poslankyně a navrhovatelka Barbora Kořanová a připraví se pan poslanec Leo Luzar. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji za slovo. Pane předsedo Stanjuro, vaším prostřednictvím, pane předsedající – ono to není, že policie nevymáhá. Ona nemůže vymáhat. A to z toho prostého důvodu – řeknu vám situaci z praxe. Policejní vůz zastaví předjíždějící kamion. Klasická situace. Zeptá se: Pane řidiči – jak já nesnáším to oslovení – paní, nebo slečno řidičko. Tak se zeptá: Kolik jste jel? On řekne: Osmdesát pět. On řekne: Jaká je vaše povolená rychlost? A on řekne: Nevím, asi

osmdesát něco. Protože řidiči ani nevědí, kolik mají povolenou rychlost. Dobře. On mu vypíše blokovou pokutu, předá mu to. Říká: Nemám hotovost. Není tady tohle, není tady tohle a už ho nikdy nikdo, pokud je to cizí státní příslušník, nedohledá. Dnes to dálniční policie nebo Policie České republiky řeší kaucemi. Jestli to funguje, nebo nefunguje, nevím. Pokusím se to zjistit, ale není, že nevymáhá. Ona opravdu nemůže vymáhat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další faktickou poznámku, pan poslanec Leo Luzar, připraví se pan poslanec Běhounek. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Pane předsedající, děkuji za slovo. Pokusím se být krátký. Toto není první debata na toto téma. Již jednou tato Sněmovna zažila tuto debatu a tehdy jsme se všichni nechali ukolébat tím, že prostě je to o řidičích, o apelu, o tom, že policisté mají pracovat. A organizace zastupující řidiče říkaly: Neblázněte, vždyť to bude stát a ti řidiči, zkusíme s nimi promluvit a budeme jednat. Nestalo se nic. Kamiony jezdí ještě hůř. Ono to souvisí s tím, že taky dneska povolání řidiče již není to, které bychom oceňovali, a oceňovali, kteří najezdí milion bez nehod a podobně. Ale bereme ty lidi jako: Nechceš náhodou jezdit? Všude máte inzeráty: Pojďte. Taky samozřejmě kvalita těch řidičů prudce klesá. To si řekněme. A to způsobuje taky nějaké problémy.

Z druhé strany jsou dvě možnosti řešení. První, všude osadit značky. Zákaz předjíždění. To tady navrhují kolegové jako odpůrci tady této předlohy – zakažte to značkami. Anebo je tu druhá možnost – zakázat to plošně na dálnicích a dát značky tam, kde je to povoleno. Takovou značku momentálně ještě nemáme, ale je to možnost úvah do druhého čtení. Prostě umožnit tam, kde cítíme, že to bezpečně jde a nebudou brzdit provoz, povolit předjíždění nákladními vozy jiná pomalejší vozidla.

Teď se bavme o tom, co je lepší a co je výhodnější pro dopravu a pro plynulost. Již máme zkušenost, že zakázat předjíždění nefunguje. A můžeme se vymlouvat, jestli policie funguje, nebo nefunguje. Prostě to nefunguje. Tak to zkusme opačně. Ale je to o diskusi. Je to o tom, že bychom to měli ve výboru probrat a hledat tuto cestu. A jestliže nešťastně zvolit devadesátku v projednávání tohoto zákona asi problém byl, ale prostě je to o diskusi nad tímto problémem, který tady máme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další faktickou poznámku, pan poslanec Běhounek. Připraví se paní poslankyně Procházková, dále pan poslanec Válek, pan poslanec Svoboda, pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, ministři, kteří jste přítomni (v sále jsou tři), naprosto věcně. Já si myslím, že zkušenost nějakou mám, tak jsem to s policií řešil. Policie na dálnici nemůže žádný automobil zastavit. Musí ho odvést. Musí ho odvést někam, kde ho může řešit. Kam ho odvede? Na výjezdní místo. To znamená, že ho akorát zablokuje. To je ten problém, který stále omíláme. Pokud nebudou odstavné plochy a nebudou parkoviště

pro kamiony a další automobily, aby to tam policie mohla vyřešit, tak se to nevyřeší. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další faktickou poznámku, paní poslankyně Procházková. Připraví se pan poslanec Válek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Věra Procházková: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne. Já vám řeknu příklad z vlastní zkušenosti. Ve Francii jsem překročila rychlost o jeden kilometr. Nedali mi pokoj. Několik měsíců jsem dostávala dopisy, upozornění, pokuty, až jsem to zaplatila. Proč to neděláme tady? Víme dobře, že tyhlety problémy na dálnicích dělají především zahraniční řidiči. Zahraniční! Ti naši to dodržují. Chovají se tady velmi nedobře. Tak proč to nezkusíme? Proč se tam nekoukneme, jak to ti Francouzi dělají? Na dálnici mají kamery, cvaknou vás a pošlou vám to. A posílají vám to tak dlouho, dokud to nezaplatíte.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další faktickou poznámku, pan poslanec Válek. Připraví se pan poslanec Svoboda.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Dovolím si prostřednictvím pana předsedajícího souhlasit s panem poslancem Běhounkem a v podstatě i s paní poslankyní, a to v podstatě z toho důvodu, že opravdu policie nedokáže vymáhat pokutu. Asi to tak je. Tak pak se bavme o tom zákonu, kde je toto ukotveno, a změňme ho tak, aby policie dokázala vymáhat pokutu.

Ano, kamiony, nebo auta, která spáchají přestupek, nemohou policisté zastavit na dálnici. Musí je někam odstavit. Ano, tak tento problém vyřešme a soustřeďme se na to.

Víme, že na dálnici se nějaké přestupky páchají. Tak ještě jednou prosím ministra vnitra, ať nám dá analýzu přestupků, které dálniční policie považuje za prioritní a nejvíce ohrožující provoz na dálnici, jak je řeší a jakým způsobem se k nim staví. Analýzu přestupků. Na co se soustředit na té dálnici.

Ale ať vezmu kterýkoli z těchto tří bodů, tak úplně nevím, jak to vyřeší, když zakážeme – já se nebráním, aby se to posunulo dál – předjíždění kamionů. Stejně je ti policisté nebudou mít kam odstavit. Stejně od nich nebudou moct vymoct tu pokutu. Tak co se prakticky změní? My se uklidníme, že jsme udělali všechno pro to, abychom jaksi zlepšili provoz na dálnici D1. Ale pokud to, co tady moji předřečníci říkali, ať už paní poslankyně, ať už pan poslanec, pokutu z nich nevyrazíme a odstavit ten kamion nebudeme moct, tak co se prakticky změní? Z mého pohledu jako řidiče nic.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další faktickou poznámku, pan poslanec Svoboda. Připraví se pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Dovolte, pane předsedající, abych se vaším jménem obrátil k předkladatelce. Má otázka je velmi jednoduchá. Co se stane, když přijmeme zákon tak, jak ho navrhujete? Jak se změní práce té policie? Jak ty vozy bude odstavovat? Jak bude vymáhat tu pokutu? Jakou máte představu o tom, že tento zákon ten problém vyřeší? Sama říkáte, že ten problém vzniká proto, že nemáme možnost řidiče postihovat, pokutovat. Jak tento zákon to změní, abychom tu možnost měli? To je má jediná zásadní otázka, na kterou když mi odpovíte, nebudu s vámi souhlasit, ale bude to pro mě aspoň pochopitelné, protože v tuto chvíli nechápu, čeho chcete tím zákonem dosáhnout.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další faktickou poznámku, předseda poslaneckého... Už ne. A nyní tedy pan poslanec Klaus. Prosím. Taky ne. Takže v tomto okamžiku nemám další přihlášky do obecné rozpravy. Raději se rozhlédnu, abych tam za rohem nepřehlédl pana poslance Pávka třeba. Ne, ne, ne. Dobře. (Pobavení v sále. Předseda Stanjura mává rukou.) Předseda poslaneckého klubu ODS Stanjura. Ale přečtu omluvu, protože kdybyste náhodou mluvil déle, tak už bych ji nestačil přečíst. Omlouvá se pan ministr Antonín Staněk z dnešního jednání od 18.50 do konce jednacího dne. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem zrušil svoji faktickou poznámku, protože jsem chtěl říct to samé, co řekl můj kolega pan poslanec Svoboda. Ale já bych očekával nejdřív odpověď, než budeme hlasovat, protože tady je chyba v logice přístupu předkladatelů. A pregnantně to popsal pan docent Svoboda. Dneska máme zákaz předjíždění na vybraných úsecích a sami předkladatelé říkají, že to nejsme schopni vymáhat. A řešením je, že z toho uděláme plošný zákaz. A logická je otázka, kterou tady řekl pan docent Svoboda, a já bych rád znal odpověď – co se tedy změní kromě toho, teď si vymyslím, že na D1 neumíme vymáhat na 50 kilometrech, tak to příště nebudeme vymáhat na 370 kilometrech? Takže ta odpověď mě fakt zajímá.

Prosím paní předkladatelku nebo někoho z dalších předkladatelů, ať to není jenom na ní, aby odpověděli na tu otázku, kterou vznesl pan docent Svoboda, protože to je důležité pro naše hlasování.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se tedy ještě jednou rozhlédnu. (Předseda Faltýnek vykřikuje: Teď hlasovat!) Pane předsedo, neříkejte mi, jak mám řídit schůzi. Já si to uřídím.

Končím obecnou rozpravu. Nyní se tedy táži na závěrečná slova, jestli máte zájem. (Hlásí se pan zpravodaj.) Máte zájem. (Předkladatelka se otáčí na předsedajícího a tvrdí: Nemáme zájem!) Pan zpravodaj má zájem. Pan zpravodaj Polanský. Paní poslankyně, prosím vás. (Ke zpravodaji:) Tak prosím.

Poslanec Ondřej Polanský: Já vás uklidním. Já jenom v rychlosti shrnu, nebudu se tedy vyjadřovat k obsahu, jenom shrnu, že v obecné rozpravě jednak padlo veto na postup podle devadesátky od pěti poslaneckých klubů, padl návrh na vrácení novely k dopracování a bylo navrženo zamítnutí v prvním čtení. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy přistoupíme k hlasování. Zagonguji. Ano, mám žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Přihlaste se prosím všichni svými hlasovacími kartami. (Chvíle čekání na příchozí.) Myslím, že už jsme tady přihlášeni v dostatečném počtu. Máme tady dva návrhy – zaprvé pan poslanec Polanský předložil návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování, o tom budeme hlasovat jako první, a následně máme návrh na zamítnutí.

Ještě jednou přečtu, o čem budeme hlasovat. Nyní budeme hlasovat o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vrácení k dopracování? Kdo je proti vrácení k dopracování?

Hlasování číslo 41, přihlášeno 163 poslanců, pro 79, proti 70. Návrh na vrácení byl zamítnut.

Následně tady mám návrh na zamítnutí předloženého návrhu. Myslím, že víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí? Kdo je proti zamítnutí?

Hlasování číslo 42, přihlášeno 163 poslanců, pro 77, proti 74. Návrh na zamítnutí byl zamítnut.

Takže nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Ano, pan poslanec Vácha.

Poslanec František Vácha: Děkuji. Já jsem v rozpravě navrhoval jako garanční výbor pro bezpečnost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Výbor pro bezpečnost. Takže budeme nejprve hlasovat o tomto... Je tady nějaký další návrh? Tak budeme nejprve hlasovat o tomto protinávrhu.

Je tady návrh na to, aby garančním výborem byl výbor pro bezpečnost.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 43. Přihlášeno je 164 poslanců, pro 7, proti 87. Návrh byl zamítnut.

Budeme tedy hlasovat o návrhu organizačního výboru. (Poslanci vznášejí námitku, že je po 19. hodině, a proto by se už nemělo hlasovat. Předsedající se radí s předsedou Poslanecké sněmovny, jak má postupovat.) Tak, na základě porady vedení Poslanecké sněmovny jsme se usnesli, že je to míněno 19.00. Už je po 19. hodině. Takže přerušuji jednání této schůze. Sejdeme se zítra v 9 hodin.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
6. března 2019
Přítomno: 189 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji druhý jednací den 27. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. S náhradní kartou číslo 2 bude hlasovat pan poslanec Vrána, s náhradní kartou číslo 13 pan poslanec Černohorský.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: paní poslankyně Dana Balcarová od 18.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Benešík do 14.30 z osobních důvodů, paní poslankyně Dražilová mezi 16.15 a 20.00 z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Farský z rodinných důvodů, paní poslankyně Hyťhová z pracovních důvodů, pan poslanec Kopřiva z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Langšádlová z pracovních důvodů, pan poslanec Lipavský od 10 hodin z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Pražák z rodinných důvodů, pan poslanec Rakušan z rodinných důvodů, paní poslankyně Richterová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Schwarzenberg ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Šlechtová z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Štolpa z rodinných důvodů, pan poslanec Zaorálek z důvodu zahraniční cesty a pan poslanec Žáček od 10 hodin z důvodu zahraniční cesty.

S náhradní kartou číslo 12 hlasuje paní poslankyně Balcarová.

Dále požádali o své omluvení tito členové vlády: pan premiér Babiš z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Hamáček od 16.30 z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně Maláčová z pracovních důvodů, paní ministryně Nováková z pracovních důvodů, pan ministr Petříček do 15.30 z pracovních důvodů, pan ministr Staněk od 14 hodin z důvodu zahraniční cesty a pan ministr Toman z důvodu zahraniční cesty. (Hluk v sále.)

Já poprosím o klid, abychom mohli projednávat v takovém stavu, abychom se všichni slyšeli.

Dnešní jednání bychom měli zahájit projednáváním bodů z bloku třetího čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 98, 99, 100, 101, 104, 105, 106, 107, 108, 109 a 110, sněmovní tisky 72, 73, 74/1, 195, 69, 85, 157, 179, 200, 241 a 273. Poté bychom pokračovali projednáváním bodů z bloku prvního čtení. Připomínám, že ve 14.30 máme pevně zařazený bod 16. Jedná se o sněmovní tisk 382 – poslanecký návrh zákona k lesnímu zákonu. Je to v prvním čtení, v § 90 odst. 2. A dále případně další body z bloku prvního čtení. (Hluk v sále trvá.)

A nyní zde máme nějaké přihlášky k pořadu. Jako první zde mám písemnou přihlášku pana poslance Holomčíka. Než vám dám slovo, tak znovu požádám sněmovnu, aby se uklidnila. Prosím.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych rád zařadil na dnešní program schůze bod usnesení k sněmovnímu tisku 382. To jsem včera všem posílal emailem. Váže se to vlastně k projednávání novely lesního zákona uvedené v systému jako sněmovní tisk 382. Prosím o jeho pevné zařazení dneska jako první bod po již zařazených bodech po 14.30. Takže de facto po tom projednávání samotné novely lesního zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Čili po lesním zákonu. Děkuji. Jako dalšího prosím pana poslance Peksu, který mi teď doručil také písemnou přihlášku.

Poslanec Mikuláš Peksa: Dobré ráno, dámy a pánové. Já bych chtěl poprosit o pevné... nebo chtěl bych navrhnout pevné zařazení bodu Pozice vlády České republiky ke směrnici o copyrightu na společném digitálním trhu na pátek po bloku třetích čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. A nyní prosím pana poslance Klause, který se mi hlásil z místa.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, dámy a pánové. Mě požádal pan poslanec Skopeček, který ještě horko těžko parkuje v tuto chvíli, abych ho zastoupil a navrhl pevné zařazení bodu. Včera slovutná Sněmovna schválila zařazení bodu uctění Aloise Rašína na program jednání, ale potom následně v té nedůstojné atmosféře, kdy to tady někteří karikovali, nezařadila tento bod vlastně nikam. Čili já skutečně jsem nerozuměl takové nějaké té adoraci nadřazené germánské kultury, kterou tady předvedl pan poslanec Kalousek. A my slovanští untrmenschen bychom rádi uctili památku českého vlastence Aloise Rašína, který se významnou měrou zasloužil o českou korunu, jejíchž sto let právě slavíme.

Takže já bych si dovolil navrhnout uctění Aloise Rašína, schválený bod, dneska v pravé poledne. Bude to chvilička. To usnesení je velice pěkné, poslance Skopečka jste včera slyšeli, a prosím vás o zařazení tohoto bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já jsem neslyšel kam, prosím pěkně. (Posl. Klaus: V pravé poledne.) 12.00. Tak. To by měly být v tuto chvíli všechny přihlášky k pořadu. Takže přejdeme k hlasování. Návrhy budeme hlasovat v pořadí, ve kterém byly načteny.

Jako první je tu návrh pana poslance Holomčíka, abychom pevně zařadili bod č. 156, což je usnesení ke sněmovnímu tisku 382, a to po zařazeném lesním zákonu, což znamená dnes po bodu 16. Já myslím, že je srozumitelné, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro pevné zařazení. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 44 bylo přihlášeno 164 poslanců a poslankyň, pro 158, proti 1. Návrh byl přijat. Takže jsme pevně zařadili.

Jako další zde zazněl návrh pana poslance Peksy, a to je pevné zařazení bodu 154, pozice České republiky ke směrnici o copyrightu, a to na pátek po bloku třetího čtení. Upozorňuji, že tam jsou zařazeny již dva body. Zajímalo by mě, jestli po těch bodech, nebo před nimi. Jestli by to mohl pan poslanec Peksa upřesnit. (Posl. Peksa: Po.) Po. Dobře. Takže by to bylo v pátek po bloku třetích čtení po bodech 73 a 65. Myslím, že je srozumitelné, o čem budeme hlasovat.

Já zahajuji hlasování číslo 45 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 45 bylo přihlášeno 169 poslanců a poslankyň, pro 76, proti 9. Návrh nebyl přijat. Bod jsme tedy pevně nezařadili.

Jako třetí je zde návrh pana poslance Klause, který žádá o pevné zařazení bodu číslo 155 na dnešek na 12. hodinu, jestli jsem to dobře zachytil. Myslím, že je srozumitelné, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 46 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 46 je přihlášeno 171 poslanců a poslankyň, pro 156, proti nikdo. Návrh byl přijat, pevně jsme zařadili na 12. hodinu.

To byly všechny návrhy. Já vám děkuji.

Přistoupíme k zařazeným bodům. Jako první je zde

98.
Vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 72/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele ministr spravedlnosti Jan Kněžínek a zpravodajka garančního výboru, kterým je ústavněprávní výbor, paní poslankyně Helena Válková. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 72/5, který byl doručen dne 30. ledna 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 72/6.

Táži se navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Má. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jen velmi ve stručnosti se vyjádřím k dosavadnímu průběhu projednávání návrhu zákona o znalcích. Ten sem doputoval někdy na začátku minulého roku. Dlouhou dobu na jeho projednávání nedošlo, následně, když už tedy byl po prvním čtení, jsme se za ministerstvo velmi intenzivně zamysleli nad jeho podobou, zejména na základě připomínek, které zaznívaly z veřejného prostoru, a poskytli jsme velmi úzkou spolupráci ústavněprávnímu výboru při formulování pozměňovacích návrhů. Já bych tady chtěl moc poděkovat členům ústavněprávního výboru, zejména zpravodajce návrhu paní profesorce Válkové, ale i ostatním, kteří se do debat zapojili. Výsledkem jsou pozměňovací

návrhy, o kterých dnes budeme hlasovat. Předesílám, že z velké části mají podporu Ministerstva spravedlnosti a bezesporu přispívají k tomu, aby budoucí právní úprava znalectví v České republice byla na odpovídající úrovni kvality.

Zároveň bych se chtěl jenom krátce pozastavit u některých pozměňovacích návrhů, které nepodpořím v dalším hlasování. Jde zejména o pozměňovací návrh, kterým se navrhují snížit navržené výše pokut za přestupky v oblasti znalecké činnosti. Já k tomu řeknu, že už stávající zákon o znalcích, to znamená ten z roku 1967, byť tedy, pravda, ve znění relativně nedávné novely, umožňuje uložit znalci, který je právnickou osobou, pokutu až 400 tisíc korun. Upřímně řečeno, bavíme se mnohdy o právnických osobách, které mají stamilionové obraty, to znamená pokuta, která je jim ukládána, případně i ta čtyřsettisícová, což je samozřejmě maximum v případě nějakého zjevně excesivního jednání, je zřejmě způsobilá částečně splnit svůj preventivní účinek.

Nicméně k nyní předloženému návrhu padl pozměňovací návrh, aby v té budoucí právní úpravě byly ty pokuty dokonce nižší než v tom stávajícím zákoně z roku 1967, a to tak, aby ani u těch nejzávažnějších přestupků nepřesáhly 250 tisíc korun. Já moc prosím, abychom při hlasování o tomto pozměňovacím návrhu – abyste vy, protože já hlasovat nebudu – při hlasování o tomto pozměňovacím návrhu vzali v potaz, že znalecké posudky jsou mnohdy vydávány v kauzách, kdy běží o miliardy, a zároveň je mnohdy vydávají právnické osoby, jejichž obraty se těm miliardám také blíží. Pokud nebudeme mít dostatečně efektivní systém sankcí, které budou působit preventivně, tak se může stát, že ten zákon bude ve výsledku bezzubý.

Proto moc prosím, aby sankce zůstaly zachovány v té výši, jak jsou obsaženy ve stávajícím návrhu zákona. Podotýkám, že nejsou nikterak likvidační. Zákon o přestupcích, který se použije subsidiárně, obsahuje poměrně podrobná kritéria, na základě kterých má být stanovena sankce. Jedním z nich je přihlédnutí k osobě znalce, k jeho majetkovým poměrům, pokud se budeme bavit o fyzické osobě. Vždycky platí, a judikatura to potvrzuje, že sankce nesmí být v žádném, jednom jediném konkrétním případě likvidační. Právní řád obsahuje dostatek pojistek proti excesům, ale zároveň by měl obsahovat, a to obsahuje ten původní návrh, pojistky pro to, aby sankční úprava byla efektivní i vůči těm, kteří mají obrovské obraty.

To je jenom moje poznámka. Jinak moc prosím o podporu této právní úpravy ve třetím čtení, protože je to zákon, který si opravdu Česká republika zaslouží. Zároveň připomínám, že úprava z roku 1967 už opravdu není odpovídající stávajícím poměrům v České republice.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Chtěl bych požádat o větší klid v sále, abychom řečníky slyšeli. Přece jen nás čeká složitý tisk se složitou procedurou.

Mám tady jednu omluvenku. Omlouvá se nám pan předseda Radek Vondráček mezi 10. a 11. a mezi 12. a 13. hodinou.

Nyní otevírám rozpravu, do které nemám v tuto chvíli žádné přihlášky. Nicméně paní zpravodajka bude určitě chtít vystoupit, takže prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, budu velmi stručná, protože těch pozměňovacích návrhů je asi 110 jenom v tom komplexním, takže věcně jsme je propojili tak, aby měly souvislost a mohly se hlasovat některé z nich současně. Poprosím vás tedy o disciplínu v tom smyslu, že pokud budu něco věcně zdůvodňovat a budete mít zájem, tak to ráda udělám. Pokud nikoliv, tak bych jela tu proceduru tak, jak ji máme připravenou.

Současně bych chtěla jenom ještě doplnit to, co tady zaznělo z úst pana ministra. On možná nedostatečně zdůraznil – malá kritika –, že už jsme jednou ty pokuty snížili, že původní návrh byl opravdu na můj vkus i na vkus garančního ústavněprávního výboru příliš striktní. Teď jsou ty pokuty již snížené, a naopak tím, že bychom je snížili ještě dále, tak věřím, že znalcům by se to líbilo, i když na druhé straně víme z praxe, že se nečerpá, když se vůbec dá pokuta, tak rozhodně ne v té horní polovině sazby, ale bylo by to diskriminující a nerovné ve vztahu k jiným právnickým profesím. Takže vás také poprosím, abyste v tomto ohledu podpořili návrh, který již ty snížené pokuty má.

To je zatím vše. Procedura nebude snadná. Doufejme, že se nám podaří schválit navzdory tomu kvalitní normu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já jenom navrhuji stažení svého pozměňovacího návrhu evidovaného pod číslem E19. Důvod je jednoduchý. On se týkal některých otázek kolem pojištění, a protože této otázce se věnuje i pozměňovací návrh paní kolegyně Válkové, který je zpracován lépe, musím objektivně říci, tak ho stahuji a poprosím o podporu návrhu paní poslankyně Válkové.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za návrh. S tím se vypořádáme na konci rozpravy. Slovo má pan poslanec Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, ono to vypadá, že začínáme schvalovat skoro v bezvědomí, ale já pokládám tento návrh zákona za velmi důležitý. Upravuje znalce a v následující fázi i tlumočníky.

Musím říci, že oceňuji práci, kterou odvedla zpravodajka, paní poslankyně Válková, i ministerstvo, které se konečně po dobách pana ministra Pelikána rozhodlo, že je ochotno spolupracovat jak s odbornými skupinami, tak s ústavněprávním výborem a najít nějaké řešení. Myslím, že to řešení je asi optimálně možné, které mohlo projít dnešní Poslaneckou sněmovnou. Já přesto nedoporučím svému klubu, abychom pro ně zvedli ruku, a ten důvod je bohužel jednoduchý.

Pokládám za nepříliš šťastné, že se celý výběr znalců centralizuje jenom do Vyšehradské ulice, respektive jenom na Ministerstvo spravedlnosti. Víte dobře, že dnešní systém je ten, který je kritizován, ale přesto jsem ho pokládal za zajímavý, protože je do jisté míry konkurenční. Část znalců jmenují předsedové krajských soudů pro obvod svých soudů, část znalců jmenuje Ministerstvo spravedlnosti. Je to

občas kritizováno, jsou předsedové krajských soudů, kteří to nemají rádi, jsou současně předsedové krajských soudů, kteří to pokládají za výhodné, ale je to přece jenom model, který je do jisté míry decentralizovaný, do jisté míry není v rukou jednoho člověka nebo jedné instituce.

Bohužel paní zpravodajka i pan ministr se přiklonili k tomu modelu centralizovanému, kde všechny znalce, samozřejmě prostřednictvím komisí a všeho, ale bude vybírat Ministerstvo spravedlnosti. Já z různých důvodů tyto centralizované modely nepokládám za nejšťastnější, a proto pro návrh zákona nezvednu ruku, i když poctivě říkám, že je mnohem lepší, než který přišel původně z vlády a byl prapůvodně zpracován panem ministrem Pelikánem. To, co se odvedlo na půdě ústavněprávního výboru za úzké součinnosti s Ministerstvem spravedlnosti, je užitečná práce.

A druhá poznámka a druhá prosba, kterou k vám mám. Přece jenom se týká těch pokut, o kterých mluvil už i pan ministr Kněžínek, mluvila o nich i paní zpravodajka. Ústavněprávní výbor doporučil snížení pokut. A já jsem to na půdě ústavněprávního výboru hájil s tím – my máme jít příkladem. Ústavněprávní výbor je ten výbor, který by měl jít příkladem v ostatních otázkách. Prostě my máme pokuty v České republice naprosto enormně nadsazené skoro ve všech oblastech. Všichni vám řeknou, že se využívá v podstatě v reálu spodních 10, maximálně 20 procent, že ty horní hranice pokut v téměř žádné oblasti, a obzvlášť ne v oblastech, které se týkají Ministerstva spravedlnosti, vůbec nejsou používány. Ale přesto to působí děsivě, jestliže říkáme – za banální porušení, za nevedení evidence je možná až půlmilionová pokuta.

Mám dojem, že bychom měli celý systém pokut v České republice zásadně zrevidovat. Je škoda, že se to nepodařilo v minulém volebním období v okamžiku, kdy se dělala reforma správního trestání, ale tehdy na to nebyla síla. Ministerstvo vnitra přineslo vlastně normu, která to jenom promítala, nebylo schopné udělat porovnání jednotlivých pokut a jejich výše. Ale mám dojem, že máme jít příkladem a máme naznačovat státní moci a výkonné moci, že prostě pokuty mají být v rozumné výši a že se nelze pořád zaklínat tím: pokuta nesmí být likvidační, on to nakonec zruší správní soud. Samozřejmě, že to správní soudy dělají, ale v okamžiku, kdy tu likvidační pokutu dostanete, tak už pak nemáte moc šancí, i když se jdete soudit, tak vám to trvá půl roku, tři čtvrtě roku, někdy dva roky a znamená to pro vás velký problém.

Takže bych velmi poprosil, jestli byste mohli podpořit ten návrh, který doporučil ústavněprávní výbor a který navrhuje další snížení pokut, jejichž výše bude i tak dost vysoká, ta horní hranice 250 tisíc. Kdo dostane 250 tisíc, to není žádná legrace. A rozhodně zatím žádné pokuty v této výši nepadají.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a nyní prosím poslance Michálka, který se hlásil.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, rovněž bych se připojil k poděkování Ministerstvu spravedlnosti za to, že i mně pomohlo třeba s pozměňovacím návrhem

D, který se týká... a podařilo se nám dosáhnou konsenzu i na výboru, aby bylo jasným způsobem odpovězeno na otázky položené znalci a současně aby, pokud dochází k nějaké odchylce nebo možnosti nějakého rozpětí, byly uvedeny okolnosti, které mají vliv na přesnost toho závěru. To znamená, mělo by být standardní, že znalec, když oceňuje například nemovitosti, tak opravdu bude důsledně uvádět rozpětí, aby pak nedocházelo k tomu, že když například uvede cenu vyšší o 100 tisíc korun, tak že potom už to bude v režimu, že se bude zpochybňovat, zda někdo jedná s péčí řádného hospodáře. Budou z toho vyvozovány i třeba různé trestněprávní důsledky, i když z hlediska nějakého toho vědeckého pohledu je logické, že ta cena má určité rozpětí, které je určeno s určitým intervalem spolehlivosti.

Takže to by bylo jakési zakotvení vědečtějšího přístupu do té odpovědi na některé, podotýkám některé, v některých oborech znalecké činnosti. Není samozřejmě úplně možné toto aplikovat na jiné obory, například z hlediska posuzování různých medicínských aspektů, ale i tam je možné uvést okolnosti, které mají vliv na spolehlivost. To, aby byly ty skutečnosti v občanském soudním řízení a v jiných řízeních upravených našimi zákony prokázány spolehlivě, to už je tam dneska obsaženo, ale často to ztroskotá právě na tom, že jsou nedostatečným způsobem zpracovány znalecké posudky.

Musím říct, že pan ministr tady ve vztahu k hranicím pokut uvedl relevantní argumenty, zejména to, že ty pokuty musí být nastaveny, pokud jde o jejich horní hranici tak, aby měly adekvátní efekt i pro ty největší společnosti, které poskytují znaleckou činnost a které mají opravdu vysoké obraty. Takže my v tomto ohledu podpoříme to, aby to bylo zachováno v té původní podobě, a nepodpoříme ten pozměňovací návrh, který povede k dalšímu snížení. Ostatně mluvil jsem i s kolegou Lukášem Černohorským, který vede vyšetřovací komisi k OKD a který popsal celou řadu pochybení, ke kterým došlo při znalecké činnosti a které ve výsledku měly dopad i na náklady v neprospěch státního rozpočtu.

Pokud jde o otázku centralizace, kloníme se k závěru, že centralizace v této oblasti nastavení určitého standardu, například ať už se bavíme o zapisování znalců, o výběru soudců a podobně, je spíš pozitivní. Ostatně o těch počtech, o kterých se bavíme, decentralizace povede k tomu, že pracoviště by nebyla úplně adekvátně specializovaná pro tyto činnosti, takže centralizace na ministerstvu je celkem logická.

Chci se vyjádřit ještě k poslední otázce, o které mluvil můj předřečník, pan předseda Benda. Domnívám se, že tady opravdu nemáme ten problém, že by znalci byli oběti ukládání vysokých pokut a že bychom se museli snažit řešit tento problém, jako máme v jiných oblastech, například se zajišťovacími příkazy, ale že máme spíš problém, že jsou znalecké posudky zpracovány nekvalitně, a máme taky problém, že není správně nastaveno odměňování znalců, takže není úplně vysoká motivace pro vstup do oboru. Ale i tady ministerstvo udělalo určité změny.

Myslím si, řešme ten problém, který máme na stole, což jsou ty nekvalitní znalecké posudky. Samozřejmě jedná se pouze o část, nikoliv o celý obor. Ale opravdu tady nemáme problém, že by docházelo k nějakému masivnímu zneužívání pravomoci ukládat pokuty ze strany Ministerstva spravedlnosti. Myslím si, že není důvod, proč bychom měli ty pokuty dále snižovat. Naopak v těch problémových

případech, které potom všichni vidíme v médiích, tak tam si myslím, že by bylo adekvátní, aby ministerstvo opravdu důsledně vyžadovalo kvalitu od znalců a pochybení trestalo.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Paní zpravodajka se hlásí do rozpravy. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Já přece jenom musím zareagovat. Shodou okolností 27. února 2019, abych tedy vaši pozornost připoutala na konkrétní kauzu, vyšel článek, který referuje o případu, který nám v justici celkem neunikl, ale ostatním čtenářům nebo občanům by uniknout mohl. A přitom je to takový úplně klasický případ toho, s čím se často setkávám jako předsedkyně petičního výboru, když za mnou chodí stěžovatelé-občané a upozorňují na nejednotnost rozhodování, respektive vypracovávání znaleckých posudků a na jejich základě rozhodování soudů.

Jeden z takových příkladů, a to je ten pravý a řekla bych hlavní důvod, proč jsme se rozhodli pro centralizaci, pro to, co můj předřečník tady zdůrazňoval, že třeba i – a on to svým pozměňovacím návrhem, který za chvíli budeme hlasovat, pana poslance Michálka, ještě bych řekla, dotáhl skoro k dokonalosti, aby ten posudek měl určitou strukturu a byl přezkoumatelný a jednotný.

Ale já se vrátím k tomu konkrétnímu příkladu. Byl to, jak sami znalci říkají, neuvěřitelně neodborně zpracovaný posudek, který výrazně poškodil kněze obviněného ze zneužívání, pohlavního, sexuálního zneužívání mladistvého, respektive dospívajícího. Při obnově procesu potom vyšlo najevo, že znalkyně postupovala velmi neodborně. Její postup byl dokonce označen za obskurní. Ona se přesto hájila, říkala, že tak nepostupovala.

Nicméně proč vám to říkám. Nakonec jesenický okresní soud rozhodl o vypracování revizního posudku. Ten revizní posudek dospěl k jednoznačnému závěru, že znalkyně překročila všechny hranice, a upozornili také, že znalkyně celý profesní život vyšetřovala v pedagogicko-psychologické poradně děti s poruchami učení či chování, což je způsob zcela odlišný od diagnostiky osobnostních poruch a věrohodnosti.

Ale proč vám to všechno říkám. Protože na dotaz o tom, jestli tato znalkyně, kde opravdu bylo konstatováno, že porušila svoje povinnosti, podala posudek, který byl posléze prohlášen za naprosto nevěrohodný, tak zda pracuje, tak mluvčí ostravského soudu potvrdila, že je stále zapsaná v seznamu znalců a že minulý rok byla činná a byla ustavena v jiné jedné věci.

Čili pokud my tu praxi nesjednotíme, pokud nebude jeden centrální orgán Ministerstvo spravedlnosti, které bude dohlížet nad úrovní, kvalitou, postupem, metodami – a právě v tom pozměňovacím návrhu pana poslance Michálka je i v případě, že ta 100% jistota, že ten odborný posudek dochází k závěrům, které jsou nezpochybnitelné, není, tak i odhad pravděpodobnosti, s jakou ten posudek, závěry, které deklaruje, přináší pro toho soudce, tak pokud my nebudeme mít tento nástroj, tak se stále v České republice bude jinak soudit v Ostravě na základě znaleckého

posudku a jinak v Karlových Varech. A Nejvyšší soud ne vždy tu justiční praxi zvládne sjednotit tak, jak bychom si přáli.

Takže vás prosím, abyste podpořili tu centralizaci v zájmu jednotné kontroly a podávání a vypracovávání znaleckých posudků v České republice, a tím pádem i spravedlivého procesu v České republice.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. V tuto chvíli nemám dalších přihlášek do rozpravy. Takže pokud se nikdo nehlásí, tak rozpravu končím a ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova, buď od pana navrhovatele, nebo od paní zpravodajky, případně od pana zpravodaje Kaňkovského za výbor pro zdravotnictví, jestli nemá zájem o závěrečné slovo. (Neměli zájem.)

V tom případě bychom měli přikročit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Než tak učiníme, tak budeme hlasovat o stažení návrhu číslo E19. Takže prosím všechny, aby se usadili a připravili se.

Zahajuji hlasování číslo 47. Ptám se, kdo je pro stažení návrhu. Kdo je proti? Já vám děkuji.

Je to hlasování číslo 47. Přihlášeno je 185 poslanců a poslankyň, pro 162, proti nikdo. Návrh byl stažen.

Nyní tedy přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování.

Poslankyně Helena Válková: Takže ústavněprávní výbor, milé kolegyně, milí kolegové, vážený pane předsedající, jako garanční výbor po projednání návrhů zákona po druhém čtení doporučuje, abychom hlasovali i s ohledem na řadu pozměňovacích návrhů v tomto pořadí a v těchto věcných souvislostech.

Takže nejdříve návrhy technických úprav, ale ty tady nepadly.

Pak návrhy B1 až B7 společně. Jsou to poslanecké návrhy pana poslance Ondráčka. Bude-li B přijat, je E23 nehlasovatelný, tedy přijetím B4. Nebude-li B přijat, budeme hlasovat E23.

Pak návrhy C – C1 a C2 – jsou nehlasovatelné, protože text nenavazuje na text v úvodní části ustanovení § 6 odst. 1 návrhu zákona. Jsou to návrhy pana poslance Chvojky. Potom návrh C3, také jeho návrh.

Pak návrh, o kterém jsme tady už hovořili v rozpravě, návrh D pana poslance Michálka.

Potom návrhy pana poslance Blažka, který zastoupil pana poslance Bendu, který je původně podal. Jsou to návrhy E1, E3 až E6, E8 až E11, E14 až E16, E21 a E22, protože spolu úzce souvisí. E26 a E27, E30, E34, E36, E38 a E40. Tady navrhuji hlasovat optimálně společně, protože tyto všechny návrhy jsou propojené. Budou-li přijaty tyto návrhy E, pak se stává samozřejmě určitý návrh z toho komplexního návrhu nehlasovatelný, a to A8 a A106. To by bylo přijetím návrhu E4.

Potom bychom hlasovali návrh E2, poté bychom společně hlasovali návrhy E7, E24 a E25. Pak bychom hlasovali návrh E12, poté návrh E13, poté návrh E17, poté

návrh E18, poté návrh E20, poté návrh E29. Poté návrhy E31, 32 a 33, protože ty spolu souvisí. Lze je hlasovat také samostatně. Ale já bych doporučovala je hlasovat společně. Potom návrhy E35, 37 a 39 společně.

Potom jsou to ještě i moje dodatečné návrhy, už nikoliv tak podstatné, ale přesto důležité z hlediska provázanosti zákona. Je to návrh F1. Potom jsou to návrhy FII.1. Ten návrh E19 už jsme si odsouhlasili, že ho pan poslanec Blažek stáhl. Takže v tom případě zůstává místo toho ten návrh, o kterém hovořil, že je trošku lépe zpracovaný, z hlediska legislativně technického obsahu je stejný. Čili jak jsem říkala FII.1.

Pak bychom hlasovali návrhy FII.2 a FII.3, společně musíme. Tady je ta věcná souvislost úplně jasná. S tím, že potom by byl E28 nehlasovatelný, protože je totožný s návrhem FII.2. Pak jsou to návrhy F3. Konkrétně FIII.1 až FIII.9, zase společně, protože je tady věcná souvislost. Potom by to byly návrhy FIV.1 a FIV.2 společně.

A pak bychom měli hlasovat komplexní návrh ústavněprávního výboru, který vychází z toho, co zde již bylo řečeno panem ministrem, panem poslancem Michálkem i panem poslancem Bendou a k čemu samozřejmě i já jako zpravodajka říkám, že je to přesně tak. To znamená, který komplexně mění ten původní návrh. A konkrétně by šlo o návrhy A1 až A7, A9 až A105, A107 až A110, a to společně. Samozřejmě si musíme dát pozor, protože A12, návrh A12, by se potom musel hlasovat ve znění B1 a E6, pokud by byly přijaty.

A105 ve znění B6, E34 nebo E35, pokud bychom je přijali. A návrh A107 ve znění B7, E38 nebo E30, byly-li by přijaty. Návrh A36 ve znění E13, byl-li by přijat. Návrh A62 ve znění E17, byl-li by přijat. Návrh A75 ve znění B4 nebo E23, byly-li by přijaty. Návrh A93 ve znění E31, byl-li by přijat. A návrh A101 ve znění FIII.9, byl-li by přijat. (V sále je hlasitý neklid.) A konečně návrhy –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Paní zpravodajko, já vás na chvilku přeruším a požádám sněmovnu o klid, aby byla věnována pozornost proceduře.

Poslankyně Helena Válková: Už budu u konce. Jsem si vědoma toho, že ta procedura nepatří mezi nejkratší a nejjednodušší.

Návrhy A8 a A106 ve znění E36, pokud bude tedy samozřejmě přijat společně. A byl-li by přijat E4, tak pak A8 a A106 jsou nehlasovatelné. To si můžete zkontrolovat ve svých podkladech. A konečně naposledy návrh zákona jako celek.

Takže navrhuji přijmout tuto proceduru.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Zeptám se, jestli má někdo nějaké návrhy jiné procedury. Nevypadá to, v tom případě bychom přikročili k hlasování o proceduře.

Zahajuji hlasování číslo 48 a ptám se, kdo je pro přednesenou proceduru. Kdo je proti?

V hlasování číslo 48 je přihlášeno 187 poslanců a poslankyň, pro 181, proti nikdo. Proceduru jsme přijali.

Prosím paní zpravodajku, aby pokračovala v předkládání návrhů a aby nás případně před každým návrhem s ním krátce seznámila a sdělila stanovisko výboru. Prosím, začneme.

Poslankyně Helena Válková: Milé kolegyně, milí kolegové, jako první pozměňovací návrh, se kterým bychom se měli vypořádat, a budu číst samozřejmě vždycky potom návrh garančního výboru, jehož jsem zpravodajkou, a garančním výborem, jak víme, je ústavněprávní výbor, tak je to návrh pana poslance Ondráčka, který vlastně doplňuje určité alternativy, které jsou pro znalecké ústavy, které můžou namísto znalce vykonávat znaleckou činnost i prostřednictvím osob, které se podílejí na vědeckovýzkumné činnosti a které jsou organizační složkou státu, jako např. Kriminalistický ústav. Čili návrhy B a je to pozměňovací návrh B1 až B7 ústavněprávní výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, prosím stanovisko ministra. (Ministr: Ministerstvo rovněž doporučuje.)

Děkuji. Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 49 je přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 184, proti nikdo. Návrh byl přijat. Děkuji, prosím další návrh.

Poslankyně Helena Válková: Další návrhy jsou návrhy pana poslance Chvojky. Jsou to návrhy C1, C2 a C3, přičemž protože C1 a C2 nenavazují na text v úvodní části ustanovení § 6 odst. 1 návrhu zákona, tak jsou nehlasovatelné.

Takže my budeme hlasovat o návrhu C3, kdy by vlastně došlo k porušení jednoho z principů, protože pan poslanec Chvojka navrhuje, aby při výkonu znalecké činnosti znaleckými kancelářemi byla tato činnost vykonávána velmi odpovědně, profesionálně pouze jedním znalcem, který by nemohl vlastně měnit svoje působení a vystupovat ve více znaleckých kancelářích, resp. sám vykonávat svoji znaleckou činnost. A garanční výbor, ústavněprávní, tento návrh nedoporučuje, protože my máme jiný režim, který se bude hlasovat v rámci komplexního pozměňovacího návrhu. Čili doporučujeme návrh C3... nedoporučujeme návrh C3 přijmout.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pan předseda Kalousek se hlásí s přednostním právem? Tak prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já ve vší úctě ke zpravodajce a její velmi dobře udělané práci – úkolem zpravodaje v téhle chvíli už není hodnotit jednotlivé pozměňovací návrhy. Jenom nás na ně upozornit, že o nich budeme hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, je tomu tak. Pouze návrhy shrnout, prosím nehodnotit.

Poslankyně Helena Válková: Dobře, děkuji. Vy jste mě, pane místopředsedo, vyzval, abych vždycky stručně vyjádřila jejich věcnou charakteristiku, ale já to tedy činit nebudu. Kdyby se někdo chtěl zeptat, tak prosím, aby se mě zeptal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já jsem vyzval, aby byl shrnut ten návrh věcně, nikoli hodnoticí. Myslím, že se posuneme dál.

Prosím stanovisko ministerstva. (Ministr: K pozměňovacím návrhům C je stanovisko nesouhlasné.)

Děkuji a zahajuji hlasování číslo 50. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 50 je přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro nikdo, proti 169. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Helena Válková: Návrh D, pan poslanec Michálek, doplnění náležitostí znaleckého posudku. A stanovisko k návrhu D je – garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Ministr: Předkladatel rovněž doporučuje.) Děkuji.

Zahajuji hlasování číslo 51. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 51 je přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 184, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Helena Válková: Další návrhy jsou návrhy E, to jsou poslanecké pozměňovací návrhy, které byly v jednom poslaneckém návrhu, ale je jich více. A je to pan poslanec Blažek. A jsou to konkrétně návrhy E1, E3 až E6, E8 až E11, E14 až E16, E21 a E22, E26 a E27, E30, E34, E36, E38 a E40. Doporučuji hlasovat společně. Garanční výbor nedoporučuje tyto návrhy přijmout.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím stanovisko ministerstva. (Ministr: Předkladatel rovněž nedoporučuje přijmout.) Děkuji.

Zahajuji hlasování číslo 52. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 52 je přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 26, proti 133. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Helena Válková: Dalším návrhem je návrh E2, je to zrušení povinnosti osobního výkonu znalce ve znalecké kanceláři. Garanční výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím ministerstvo? (Ministr: Rovněž nedoporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování číslo 53. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 53 je přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 26, proti 148. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Helena Válková: Další návrhy, které spolu věcně souvisí, jsou návrhy E7, E24 a E25. A v tomto případě také garanční ústavněprávní výbor nedoporučuje jejich přijetí.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Ministerstvo? (Stanovisko předkladatele je rovněž nedoporučující.) Děkuji.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 54 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 54 přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 25, proti 115. Návrh byl zamítnut.

Ještě jsem zapomněl, že pan předseda hlasuje s náhradní kartou č. 1. Prosím další návrh.

Poslankyně Helena Válková: Další návrh je E12, který je ovšem nadbytečný. Je to také poslanecký návrh pana poslance Blažka. Jde o rozdílovou zkoušku v češtině.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ministerstvo? (Stanovisko je nesouhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 55 přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 46, proti 135. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Helena Válková: Návrh E13 – možnost pozastavení oprávnění pouze pro případy úmyslného trestného činu. My tam máme určitou limitaci i přísnější alternativu ke každému úmyslnému trestnému činu, čili návrh E13 garanční výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ministerstvo? (Rovněž nedoporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 56 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 56 přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 22, proti 136. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Helena Válková: Dalším návrhem je návrh – nefunguje hlasování, moment, jen se přihlásím – E17, povinnost odmítnutí podání, znalecké posudky pro orgány veřejné moci, pro znalce, kteří působí ve znaleckém ústavu. Garanční výbor E17 nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím ministerstvo. (Rovněž nedoporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 57 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 57 přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 26, proti 144. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Helena Válková: E18 – poslanecký návrh poslance Blažka: zmírnění odpovědnosti znalce. Ale my ji už máme nastavenou jinak. Garanční výbor nedoporučuje přijetí. (Ministr rovněž nedoporučuje.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Zahajuji hlasování pořadové číslo 58 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 58 je přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 24, proti 139. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslankyně Helena Válková: Dalším návrhem je návrh E20 – znalecká kancelář se doplňuje vedle znaleckého ústavu pro ustanovení orgánem veřejné moci ve zvlášť obtížných případech vyžadujících zvláštní posouzení. V tomto případě po diskusi garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím stanovisko ministerstva. (Stanovisko ministerstva je neutrální.) Děkuji.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 59 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? (Poslanec Luzar konzultuje svůj názor s poslankyní Válkovou.)

V hlasování pořadové číslo 59 přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 162, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Luzar? Nemá námitek? Dobře.

Poslankyně Helena Válková: E19 byl stažen, takže nebylo o čem hlasovat. Máme návrh E29, který se týká výjimky pro zrušení oprávnění pro nečinnost. V tomto případě naopak garanční výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Ministerstvo také nedoporučuje.) Děkuji.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 60 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 60 přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 25, proti 129. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrhy. (V sále je velký hluk a neklid!)

Poslankyně Helena Válková: Pak zde máme návrhy E31, E32 a E33. Tyto návrhy garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím ministerstvo. (Ministerstvo nedoporučuje.) Děkuji.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 61 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 61 přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 40, proti 116. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrhy.

Poslankyně Helena Válková: Posléze budeme hlasovat návrhy E35, E37 a E39. V tomto případě garanční výbor jejich přijetí nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím ministerstvo. (Rovněž nedoporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 62 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 62 přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 26, proti 132. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh. (V sále je velký hluk a velmi špatná slyšitelnost!)

Poslankyně Helena Válková: Dalším návrhem, a to už je pozměňovací návrh můj, je F1 – doplnění možnosti sankční výpovědi pojištění ze strany pojišťovny. Garanční výbor doporučuje přijetí.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ministerstvo? (Rovněž doporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 63 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 63 přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 161, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Helena Válková: Dalším návrhem je FII.1 – upřesnění, kdy se povinnost pojištění nevztahuje na znalce. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím ministerstvo. (Rovněž doporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 64 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 64 přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 146, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrhy.

Poslankyně Helena Válková: Potom tady máme návrh E28, je nehlasovatelný, čili se dostáváme k návrhům FIII. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) Ne, návrh E28 je nehlasovatelný. (Opět nesouhlasné hlasy ze sálu. Ministr spravedlnosti řeší situaci se zpravodajkou.)

Návrhy FII a FII.3, které se týkají zrušení evidence odměn a s tím spojené povinnosti ministerstva. V tomto případě garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Ministerstvo? (Rovněž doporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 65 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 65 přihlášeno 188 poslanců a poslankyň, pro 158, proti nikdo, návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane ministře, za pomoc. FIII.1 až FIII.9 – společně, je tady věcná souvislost. Jde o legislativně technickou úpravu vyčlenění přestupků do samostatné části u osob, které byly ad hoc ustanoveny. V tomto případě garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ministerstvo? (Rovněž doporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování číslo 66. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 66. Přihlášeno je 188 poslanců a poslankyň, pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrhy.

Poslankyně Helena Válková: Dalším návrhem je FIV.1 a FIV.2 společně. Tady opravdu jde pouze o legislativně technické úpravy od sněmovní legislativy, které doporučuji společně hlasovat, a garanční výbor pochopitelně doporučuje také.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím ministerstvo. (Také doporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování číslo 67. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 67. Přihlášeno je 188 poslanců a poslankyň, pro 178, proti nikdo. Návrh byl přijat. Teď prosím další návrhy.

Poslankyně Helena Válková: Teď už nám zbývá jenom ten komplexní návrh, který máte všichni, mohli jste se s ním seznámit, a doporučuji tedy hlasovat společně. Jsou to áčka: A1 až A7, A9 až A105, A107 až A110. Pokud by někdo chtěl...

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: S tím, že je hlasujeme ve znění těch (Ano.) přijatých pozměňovacích návrhů.

Poslankyně Helena Válková: Samozřejmě hlasujeme ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Myslím, že je zjevné, o čem hlasujeme. Stanovisko garančního výboru prosím. (Doporučující.) Stanovisko ministerstva? (Rovněž doporučující.) Děkuji.

Zahajuji hlasování číslo 68. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 68. Přihlášeno je 188 poslanců a poslankyň, pro 181, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Helena Válková: Ano. Dalším návrhem – to jsou ty, které nám zbyly, které se týkají například účinnosti. Je to návrh A8 a A106 a také ve znění pozměňovacích návrhů, ale ty tedy nebyly, takže A8 a A106 je společná věcná souvislost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím stanovisko výboru. (Doporučující.) Prosím stanovisko ministerstva. (Doporučující.) Děkuji.

Zahajuji hlasování číslo 69. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 69. Přihlášeno je 188 poslanců a poslankyň, pro 181, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A pokud jsem se dobře sledoval, tak nyní se vypořádáme s návrhem zákona jako celkem.

Poslankyně Helena Válková: Ano. Teď už jenom zbývá hlasovat návrh zákona jako celek. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím ministerstvo. (Také doporučuji.)

Přednesu ještě návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech, podle sněmovního tisku 72, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou.

Zahajuji hlasování číslo 70. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 70. Přihlášeno je 188 poslanců a poslankyň, pro 136, proti 26. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji.

Tím jsme se vypořádali s tímto návrhem zákona. Pan poslanec chce ještě vystoupit.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo. Jenom pro stenozáznam. Omlouvám se, ale v hlasování číslo 61 jsem neudržel pozornost a hlasoval jsem pro. Chtěl jsem hlasovat proti. Tím nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Ještě dodám, že teoreticky může Sněmovna v tuto chvíli pověřit nějakého poslance, aby v Senátu odůvodnil pozměňovací návrhy, které Sněmovna přijala, a myslím si, že to není třeba.

Tím končím projednávání tohoto bodu a přesuneme se k dalšímu bodu, což je bod číslo

99.
Vládní návrh zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 73/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů již je za navrhovatele pan ministr a paní zpravodajka Helena Válková. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku číslo 73/3, který byl doručen dne 30. ledna 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 73/4.

Pan navrhovatel má zájem o vystoupení. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, tento vládní návrh je do značné míry velmi podobný tomu předcházejícímu bodu, protože zatímco dneska je problematika znalectví a tlumočnictví upravena v jednom zákoně, tak my vzhledem na specifika tedy jsme to rozdělili do návrhů dvou.

Problematika překladatelství a tlumočnictví pro úřední účely je tedy upravena tímto návrhem zákona. Ten prošel velmi podobným vývojem. Rovněž tedy na základě velmi obsáhlých – byť ne tak obsáhlých jako u těch znalců, ale také velmi podrobných – debat byly připraveny pozměňovací návrhy, které jsou tedy vesměs shrnuty do návrhu ústavněprávního výboru. Předesílám, že tyto návrhy podporuji. A možná jenom krátce se pozastavím zase u dvou problematických věcí, které by případně mohly vyplynout, pokud by byly schváleny některé pozměňovací návrhy.

Předně bych chtěl požádat potom, aby to bylo zohledněno i při schvalování hlasovací procedury, aby byl samostatně hlasován bod A46. Bod A46, to je úprava, která by, pokud by byla přijata, umožnila tlumočníkům odmítnout tlumočnický úkon, pokud by se tlumočení mělo odehrávat v oblasti, na kterou ten tlumočník není specialistou. Typicky nějaká technická oblast. My se obáváme, že pokud bude tahle právní úprava schválena, může nastat situace, že nedokážeme sehnat tlumočníka, protože se bude vymlouvat na to, že jde o nějakou technickou oblast, které nerozumí, a může nám to komplikovat výkon veřejné moci. Navíc se bojíme, že by to bylo i zneužíváno. Zneužíváno k tomu, že by se tlumočník raději věnoval komerčnímu překládání, které samozřejmě je ekonomicky zajímavější. Proto prosím, je to jediný bod z toho bloku ÚPV, kde nesouhlasíme, tak abychom to mohli vyjádřit samostatným hlasováním.

Dále bych se ještě velmi krátce pozastavil u dalšího pozměňovacího návrhu. To je pozměňovací návrh pana poslance Michálka, který navrhuje zrušit archivační povinnost u znaleckých posudků. Původní návrh ministerstva předpokládal, že překladatelé, respektive tlumočníci tedy budou muset archivovat svoje překlady po dobu deseti let, což je samozřejmě dlouhá doba. Pozměňovací návrh ÚPV, se kterým souhlasíme, tuto dobu zkracuje na tři roky. Pan poslanec Michálek navrhuje, aby ta archivační povinnost úplně vypadla, s tím, že ten překlad přece existuje v nějakém spise a dá se tam dohledat. Samozřejmě dohledat se dá, ale pokud má být vykonávána efektivně kontrola ze strany státu, tak pro nás je mnohem lepší, pokud ty dokumenty budeme mít na jednom místě. A já pevně věřím, že za ty tři roky nepůjde o takové množství dokumentů, které by vyžadovalo pronajímat si nějaké skladovací haly nebo

něco podobného. Archiváři, ti jedou na metry – říkají metr archiválií. Já si myslím, že ani metr archiválií to zdaleka nebude. Tady jen upozorňuji na to, že naše stanovisko k tomuto pozměňovacímu návrhu bude nesouhlasné.

Jinak moc prosím o podporu tohoto návrhu. Je to logické, protože když už byl schválen ten znalecký a nebyl by schválen tento, tak bychom pro překladatelství a tlumočnictví neměli právní úpravu, protože ten zákon z roku 1967 se tím předchozím bodem zrušuje.

Díky za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. S návrhy na úpravu procedury se vypořádáme v proceduře. Nyní prosím paní zpravodajku do rozpravy, kterou tímto otevírám.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, chtěla bych tady vlastně zdůraznit jenom to, že si nedovedu představit, že by tento návrh zákon – ale ve Sněmovně je možné všechno, takže bych si to měla umět představit – nebyl přijat, protože bychom měli velmi nevyvážený systém těchto odborných činností, na jedné straně soudní znalci, které jsme právě přijali, ten zákon o znalcích, na druhé straně tlumočníci.

Nicméně zadruhé bych se tady jenom ještě chtěla dotknout té archivační povinnosti. Já sama jsem dlouho váhala. Mluvila jsem s některými tlumočníky. My jsme v původním návrhu měli z ministerstva deset roků a to mně samotné připadalo přitažené za vlasy, protože v dnešní době je těch deset roků opravdu zbytečné. Nicméně tři roky namístě jsou z mnoha důvodů. Některé tady zmínil pan ministr. Nebudu vás unavovat s těmi dalšími, ale i ze strany tlumočníků, se kterými jsem hovořila, já sama jsem byla soudní tlumočnicí v 90. letech, tak vím, že není problém tři roky něco archivovat, to určitě nebude. Takže to jenom pro dokreslení toho, co tady bylo řečeno.

A ty ostatní věci řeknu potom. Je to daleko přehlednější zákon, protože tam máme věcné vlastně jenom dva pozměňovací návrhy a jinak ten můj je spíše legislativně technický. A k těm pozměňovacím návrhům jsou tady potom ještě legislativně technické opravy, které bych načetla poté, až vystoupí ještě další v rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím pana poslance Michálka, který se mi hlásil. Beru to tak, že poté se hlásí paní poslankyně Válková. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si v tomto dovolím nesouhlasit s panem ministrem, zaprvé pokud jde o možnost odmítnout ten tlumočnický úkon a zadruhé pokud jde o tu archivační povinnost. Představte si, že pracujete jako tlumočník, překládáte, a teď najednou dostanete vysoce specializovaný materiál, který se týká nějaké obráběcí techniky, velmi složitých technických záležitostí, který potřebuje zvláštní názvosloví atd. A ne každý je expertem na danou oblast. Anebo jste třeba botanik a překládáte

botanické názvy. Anebo máte další, jinou specializaci. Opravdu představa ministerstva, že bude mít pravomoc každého tlumočníka, který je zapsaný k danému jazyku, donutit k překladu i dokumentu, kterému nerozumí, který je vysoce specializovaný... Mně to přijde opravdu jak z doby komunismu. Přece nemůžeme nutit ty tlumočníky. A pokud už je donutíme k tomu, že to budou překládat, tak se přece nemůžeme divit, že ty překlady budou mít špatnou kvalitu.

Takže v tomto ohledu jsme na výboru dospěli k závěru proti Ministerstvu spravedlnosti, že tlumočník by měl mít možnost odmítnout takový překlad, který je vysoce specializovaný a na který nemá potřebné znalosti a zkušenosti. Já samozřejmě chápu, že můžou být extrémní případy, kdy do nějakého jazyka tlumočí pouze jeden tlumočník, to jsou velmi specifické případy. Ale zase musíme reflektovat na to, že třeba v případě angličtiny, němčiny a řady dalších jazyků ministerstvo samozřejmě má širokou paletu volby. Máme tady řadu vysokých škol, na kterých se učí i ty exotičtější jazyky. Takže v drtivé většině případů, v 99,9 %, by podle mého názoru neměl být problém vybrat tlumočníka tak, aby to zvládl přeložit. Myslím si, že opravdu je nemístné, abychom v našem právním řádu měli donucení ve vztahu k tlumočníkům, že musí překládat i záležitosti, kterým absolutně nerozumí. Nějaké právní záležitosti, daňová problematika – to jsou věci, u kterých zadání překladu může znamenat, že ten tlumočník prostě se bude muset dalších 14 dní učit a to řízení se bude akorát prodlužovat. Takže v tomto jednom aspektu to ministerstvo, ačkoli jinak odvedlo celkem dobrou práci, tak v tomto to opravdu nedomyslelo.

Pokud jde o tu povinnost archivace, mně se podařilo na výboru prosadit, že se zkrátila archivační povinnost z deseti let na tři roky, protože když někdo překládá, tak dneska – většina lidí to neví – ale dneska ten tlumočník, nebo pokud překládá dokumenty, tak si musí uchovávat kopii toho tlumočnického úkonu u sebe doma, musí to mít archivované atd., ačkoli už se to uchovává u toho soudu nebo u jiného orgánu veřejné moci, pro který se vyhotovuje ten překlad. Já se domnívám, že ty kontroly, které provádí Ministerstvo spravedlnosti, se typicky – a je to tak užitečné a vhodné – provádějí na základě podnětu ze soudu, policie nebo jiného orgánu veřejné moci, který zkrátka pošle daný znalecký posudek na ministerstvo a předá mu ho k posouzení. Takže představa, že ještě paralelně bude nutné to archivovat ještě u těch tlumočníků samotných, je zcela nadbytečná.

Jediné, co se tady produkuje, je zcela zbytečná byrokracie, že každý posudek se bude muset archivovat po dobu tří let, takže si bude muset každý tlumočník pořizovat nějaké speciální boxy nebo archivační místnosti nebo něco podobného, šanony, bude muset provádět nějaké vyřazovací řízení, že po třech letech bude identifikovat tlumočnické úkony, které bude vylučovat. Takže zavádíme tady naprosto zbytečnou administrativní byrokratickou povinnost, která má velmi nízkou přidanou hodnotu ve vztahu k tomu, jak zatěžuje ty lidi v už tak relativně finančně ne úplně atraktivní profesi.

Chtěl bych vás, vážené kolegyně a kolegové, poprosit, jestli souhlasíte s tím, aby se snižovala byrokracie, aby se tam, kde to nemá vůbec co dělat, tyto byrokratické extenzivní požadavky na tlumočníky, tak aby se to odbouralo, abyste podpořili pozměňovací návrh B. Na garančním výboru se nám nepodařilo dosáhnout shody k tomu, takže není k tomu ani negativní, ani pozitivní stanovisko. Vím, že

ministerstvo s tím nesouhlasí. Ale jde o uchovávání, byrokratické uchovávání dokumentů jenom pro účely kontrol, kde stejně ta kontrola bude na základě požadavku soudu nebo policie v drtivé většině případů. Nemyslím si, že by ministerstvo... Případně nás pan ministr může vyvést z omylu, že tu kontrolu dělají z vlastní iniciativy, že dělají nějaké kontroly u znalců, a pak si vyžádají všechny posudky a kontrolují všechny posudky. Ale myslím si, že toto se neděje, případně jde o jednotky případů. Takže reálný přínos je v podstatě nulový, zatímco náklady pro ty lidi jsou naprosto zbytečné a poměrně velké.

Pokud by se nedej bože tlumočník rozhodl, že bude uchovávat ty znalecké posudky v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem, tak je s tím spojena ještě celá řada dalších archivačních povinností, protože průkazné uchovávání elektronických dokumentů je poměrně náročná disciplína a je potřeba, aby byly splněny technické požadavky, kterým rozhodně nebude drtivá část tlumočníků rozumět, protože se na tuto oblast zkrátka nespecializuje. Takže ani v této oblasti elektronických dokumentů se ty povinnosti neusnadní.

Prosím, jestli byste mohli zvážit podporu pozměňovacího návrhu B, který odstraňuje tu archivační povinnost. Moc děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A nyní prosím paní poslankyni Levovou, která se přihlásila s faktickou poznámkou. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Levová: Děkuji za slovo. Také bych se vrátila jenom krátce k tomu návrhu, že by tlumočník nemohl odmítnout odborný překlad nebo tlumočení. Já chápu myšlenku ministerstva. Vím, že u jazyků, které jsou třeba méně časté, tam by to mohlo svým způsobem blokovat projednávání třeba u soudu atd. Chápu tu myšlenku. Nicméně je pravdou, že jsou opravdu obory, které jsou dost speciální. A já vlastně musím být zásadně proti z jednoho prostého důvodu, pane ministře, protože si myslím, že jenom pro to, abychom nezablokovali třeba projednávání něčeho specifického u soudu, nemůžeme přece donutit tlumočníka, aby tlumočil něco, čemu vůbec nerozumí, protože ve finále ten překlad nemusí vůbec mít ty kvality a nemusí vůbec odpovídat, protože jsou jazyky, kde vy máte na výběr, a pokud tomu oboru nerozumíte, tak můžete zvolit variantu A, nebo variantu B, a protože tomu nerozumíte, tak vyberete třeba A, a ono je to třeba B. Takže vy vlastně budete mít splněno, sice budete mít tlumočníka, on vám to nebude smět odmítnout, ale budete mít překlad, který kvalitativně neodpovídá a nebude správný. A potom u závažnějších věcí se obávám toho, že by to třeba mohlo mít další následky v projednávání. Takže s tímhle nemůžu, zásadně nemůžu souhlasit. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nevím, jestli pan ministr chce s přednostním právem teď reagovat. (Ano.) Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Já jenom velmi krátce. Uvedu nějaký praktický příklad, proč pro nás pozměňovací návrh A46 představuje problém. Vezměte si příklad vazebního řízení. Soud má rozhodnout do 24 hodin. Máte vazebně

zadrženého, který pochází z nějaké exotické země, ještě lépe z nějakého údolí, kde se mluví nějakým specifickým nářečím. Máte jednoho, v lepším případě dva znalce v republice, a on vám řekne, že odmítá tlumočnický úkon, protože se tam řeší nějaká technická věc. Opravdu to může vést k ochromení. Tomu tlumočníkovi nikdo neutrhne hlavu, když on v tu chvíli řekne, já nevím, podívám se tady přes internet do nějakého slovníku, kterým jako profesionál, který se tím zabývá, mám na to kulaté razítko, což je pro mě i konkurenční výhoda, mimochodem i v komerční sféře, podívám se, abych to přeložil správně v jazyce, na který mám jinak glejt od státu, že jsem expertem a můžu z něj překládat. Je to určitě schůdnější řešení než říct "nemáme tady nikoho, kdo by nám to mohl přeložit", a toho dotyčného musíme propustit na svobodu. Samozřejmě je to extrémní případ, ale to je přesně to, čeho my se bojíme. Proto ten návrh, aby A46 aspoň bylo hlasováno samostatně, abychom mohli samostatně vyjádřit naše stanovisko, protože my s celým áčkem souhlasíme, kromě tohoto jednoho. Samozřejmě rozhodne hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím pana poslance Vondráka s faktickou poznámkou, připraví se paní poslankyně Levová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivo Vondrák: Dobré dopoledne, dámy a pánové, já bych se tady přiklonil k názoru pana ministra. Profesí, kde prostě nemůžete odmítnout úkol, je prostě celá řada. Já si myslím, když vás přivezou na pohotovost, tak ten lékař nemůže říct "já to prostě neznám" a musí nějakým způsobem se s tím vypořádat. Jakmile jsem se k té profesi přihlásil, tak mám za povinnost v podstatě ty věci dělat. Nezlobte se na mě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím paní poslankyni Levovou, připraví se pan poslanec Válek, poté pan poslanec Ferjenčík. Prosím.

Poslankyně Jana Levová: Děkuji za slovo. Já nesouhlasím, protože pohotovost je něco jiného než soudní řízení – plánované třeba.

Ale já jsem chtěla říct k těm překladům. To není o tom, že vy se podíváte na internet a najdete si slovní spojení. To je přesně to, co jsem tu řekla. Já jsem to dělala a vím, že některé výrazy, pokud nejste z oboru, je velmi pracné si najít, i když to máte doma na stole a hledáte to cíleně v klidu. A to se nebavím o tlumočení. Takže jsou prostě výrazy, které si rozhodně on-line najít opravdu nejde. A nejsou to jenom turbíny. V uvozovkách dával jste příklad kmene, tak s ním asi nebudete řešit turbíny, že? Ale zrovna turbíny jsou výborný příklad. Tam může být několik výrazů, a pokud tomu nerozumíme, tak vůbec nejste schopen vybrat tu správnou. Ale bavíme se tady třeba zrovna o zdravotní péči. Může tam dojít k nějaké operaci, může tam dojít k posuzování zdravotního stavu pacienta atd. To není jenom o turbínách. Ale pravdou zůstává, že nahlédnutím na internet – všichni, co jste se tady někdy snažili něco přeložit, to musíte vědět, že tím, že se podíváte do slovníku, tak nenajdete ten správný

výraz. A já opravdu bych nerada slučovala práci tlumočníka a doktora na pohotovosti. To prostě jsou úplně diametrálně jiné věci.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana poslance Válka s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Já musím reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na kolegu. Já jsem sice radiolog, mám z toho, já nevím, snad čtyři atestace finálně, přesto bych si v životě netroufl mamografii popsat. Prostě proto, že to neumím. A i když se po mně chce soudní znalecký posudek na mamografii, tak prostě řeknu: nezlobte se, já ho neudělám, já tomu nerozumím, ale je tady kolega, který to dělá, ať to udělá.

A teď ten dotaz, proč jsem se vůbec chtěl přihlásit. A co tedy, pokud je to jeden tlumočník z toho údolí, kde je nějaký ten dialekt, pane ministře, a on bude stavěn do takové situace – já nedokážu posoudit prostřednictvím pana předsedajícího, zda kolegyně Levová má pravdu, nebo nemá pravdu, že je to tak stresující pro toho tlumočníka, protože jsem nikdy tlumočník nebyl. Co když tedy to vyřeší tak, že řekne: než za těchto podmínek, to raději toho tlumočníka nebudu dělat? A vy o těch pár tlumočníků přijdete. To by mě strašně zajímalo. Já bych takhle postupoval.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Ferjenčíka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem také vystoupit k tomu paragrafu A46, k té povinnosti tlumočníků tlumočit na požádání ministerstva. Mně přijde především tedy absurdní, že na základě nějakých velmi okrajových případů, kterých i pan ministr uvádí, že jsou jednotky, zavádíme obecné pravidlo, které se týká úplně všech jazyků a úplně všech překladů, resp. všech tlumočení, a může právě vést k výraznému zhoršení kvality tlumočnických výkonů ve všech těch ostatních jazycích. Pokud ministerstvo potřebuje extra motivaci pro lidi, kteří tlumočí z nějakých velmi specifických jazyků či dialektů, tak ať se specializuje na tenhle problém a ten řeší, ale přece kvůli tomu nebudeme nutit tlumočníky z angličtiny, aby tlumočili technické překlady ve chvíli, kdy nerozumí technice. A tam je skutečně problém ve chvíli, kdy člověk v češtině dostatečně dobře nerozumí té problematice, tak asi nemůže potom z toho tlumočit. A ve chvíli, kdy to chceme po překladatelích z angličtiny, z němčiny, tak to je přece úplně absurdní kvůli nějakým jednotkám případů, které jaksi někdy můžou nastat. Podle mě ti jednotlivci, co dělají specializovaná tlumočení z těch zvláštních dialektů, tak to dělají z lásky k tomu oboru a v drtivé většině případů se budou snažit tomu ministerstvu vyjít vstříc. A ministerstvo by mělo především řešit, jak získat další tlumočníky v těchto specializovaných oblastech, místo toho, aby úplně na všechny tlumočníky dávalo úplně nesmyslnou povinnost dělat práci, na kterou z oprávněných důvodů nemusejí stačit.

Já jsem také někdy překládal, dva roky jsem žil v Anglii, takže znalost angličtiny mám velmi dobrou, ale netroufal bych si překládat v oblastech, kde třeba v češtině nejsem dostatečně fundovaný. (Mpř. Pikal: Čas, pane poslanče!) Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. To jsou v tuto chvíli všechny faktické poznámky... Ne, pan poslanec Vondrák se ještě hlásí s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Ivo Vondrák: Já si myslím, že se hlásím k jakýmsi povinnostem. Tím, že se stanu soudním tlumočníkem, tak v podstatě mám jakési povinnosti a ty prostě si musím plnit, jako si je musím plnit všude jinde. Mám ten pocit, že v této zemi pořád hrajeme na to, že někdo něco nemusí. Všichni se hlásí o svobody, ale nikdo se nehlásí ke svým povinnostem. Nezlobte se na mě! (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Svoboda a poté paní poslankyně Levová. Prosím.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Já si myslím, že argumentace pana ministra není úplně správná. Tu argumentaci on dává na to, že v případě vazby má nějaký časový limit, který musí vypršet, a musí tedy proběhnout ten vazební akt. Já si nedovedu představit, co u vazby je slovně odborně tak složité, že by to standardní tlumočník nepřeložil. Tam přeci se určitě nebude jednat ani o turbínách, ani o mamografii. Tam se bude jednat o tom, jste zadržen a vaše vazba se prodlužuje, protože. A jsou to jednoduché důvody, které nevyžadují žádnou specifickou tlumočnickou vědomost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím paní poslankyni Levovou.

Poslankyně Jana Levová: Děkuji za slovo. Tak ještě naposledy k lékařům. Tlumočník a překladatel, když získává to kulaté razítko, tak má určité okruhy, které se musí naučit, musí znát určitou terminologii. Ty požadavky tam jsou, ale nejsou úplně ze všech oborů – úplně ze všech. To je, jako kdybyste měl pacienta, já nevím, a měl jste mu operovat mozek, nějakou operaci, kterou jste ani nestudoval. Chápete? Ze které jste neměl ani zkoušku na medicíně. To je v podstatě úplně to stejné, protože je to to stejné.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a pan poslanec Michálek s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Tak já doufám, že ten argument, co tady zazněl s lékařským oborem, nebyl myšlen vážně. Že opravdu ANO neřídí naši zemi a Ministerstvo zdravotnictví takovým způsobem, že posílá lidi, kteří jsou v dané oblasti amatéry, na to, aby dělali někde nějaké operace. To snad opravdu nemůžete myslet vážně, pane hejtmane.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A pan poslanec Vondrák bude reagovat. Prosím, aby poslanci se oslovovali mým prostřednictvím.

Poslanec Ivo Vondrák: Pokud nejste schopný té abstrakce v tom smyslu, že tady nemluvím o srovnání jenom s lékaři. Týká se to všech profesí. Každý z nás máme nějaké své povinnosti, a jestli jsem se k nim přihlásil, tak je musím vykonávat. A prosím vás, je součástí nás všech se celoživotně vzdělávat. To znamená, pokud dostávám nový úkol, tak se to musím doučit. Jinak prosím vás tady nemám místo v této společnosti. A měli byste to vědět zrovna vy, Piráti, kteří tady hovoříte o digitalizaci. Víte dobře, že to je o neustálém se doučování a přizpůsobování. Tak prosím vás nedávejte tady za příklad medicínu. Já jsem to dal jako jeden z možných příkladů. Těch profesí je celá řada. Policisté, vojáci, hasiči, ale jsou tady samozřejmě... I my politici máme své povinnosti a máme zodpovědnost řešit věci, které neumíme, a musíme se je doučit. Prostě tak to je!

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A prosím pana poslance Válka s faktickou poznámkou. Poté pan poslanec Ferjenčík, poslanec Klaus a poslanec Bartoň. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. (Se smíchem.) Já se omlouvám za svůj pragmatismus a přízemní dotazy, pane ministře. Ještě jsem se chtěl zeptat na jednu věc. Jestli jsou obory, kde vůbec, nebo tedy jazyky nebo nářečí, kde vůbec neexistuje ten soudní překladatel. A pokud ano, tak se to nějak musí řešit v těchto oborech. Proč se stejné řešení nemůže použít pro ty obory, kde je jenom jeden soudní překladatel a odmítne to. To je ještě druhá věc, která mně není jasná. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne. Děkuji panu poslanci Válkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka. Připraví se k faktické poznámce pan kolega Klaus. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl reagovat na kolegu Vondráka. Přece v zájmu státu a ministerstva je, aby ti tlumočníci podávali co nejlepší výkony. A asi to budou dělat lépe ve chvíli, kdy budou specializovaní na ten obor. Ve chvíli, kdy tady máme stovky nebo tisíce lidí, co umí tlumočit z angličtiny, tak je logické, že je výhodnější, aby se část z nich specializovala třeba na technické překlady, část z nich se specializovala na jiné překlady a pak dělali to, v čem jsou nejlepší, místo toho, abychom je nutili všechny zvládnout průměrně celou tu škálu těch aspektů.

Proto mi přijde naprosto logické, aby zvlášť v jazycích, a v drtivé většině případů je dostatek odborníků na ty specializované překlady, tak abychom umožňovali říct: omlouvám se, tohle není moje parketa, ať to udělá kolega, který to udělá lépe. To přece je naprosto logické a nechápu, proč bychom to měli zakazovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Václava Klause. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já jsem zmáčkl faktickou poznámku, protože jsem se rozčilil, ale mezitím byli ještě dva předřečníci, tak už jsem se trošku uklidnil.

Pane poslanče Vondráku prostřednictvím pana předsedajícího, já mám obrovskou slabost pro všechny poslance školského výboru, to víte. Ale nemohu si pomoci. A vy jste tady od pultíku říkal, že někdo nepatří do společnosti a takovéhle věci. To bych si vyprosil v roce 2019. Byly doby, kdy se říkalo, kdo nepatří do společnosti. Ale je to velice nevhodné a měl byste se omluvit.

A když mám ještě slovo minutu a 28 vteřin. (Velmi důrazně:) Já se nepřestávám divit, jak jedna regulace za druhou, naprosto nesmyslných, tady každý den přibývá a přidáváte ji občanům této země! Teď budete zase buzerovat tlumočníky, aby museli vzít povinně jak nějací státní vazalové kdejakou práci, na kterou si třeba netroufají nebo je bolí v krku nebo se jim prostě nechce. Nechte ty lidi být! Nepřidávejte den za dnem další a další regulaci, nebo to ta republika nevydrží!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Další faktická poznámka, pana poslance Pavla Plzáka. A máme stále připravenu paní poslankyni Válkovou a pana poslance Bendu. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Plzák: Velice krátce, omlouvám se, nechci zdržovat. Ale neměly by tady zaznít nepravdy. Já jsem poslouchal a nic o tom, že by někdo měl být exkomunikován ze společnosti, že nepatří do společnosti, tady nepadlo. Ukažte mi to ve stenozáznamu, kde to je.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A budeme pokračovat vystoupením paní poslankyně Válkové. Připraví se pan kolega Benda. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Tak já trošku věcnosti bych poprosila (se smíchem) do té diskuse tím, že tady načtu něco, co možná nezaujme, nicméně je velmi důležité.

Za prvé tedy stahuji svůj návrh C1. On je nehlasovatelný, je duplicitní s úpravou, kterou máme v tom komplexním pozměňovacím návrhu pod bodem A50. Čili ten svůj pozměňovací návrh C1 stahuji.

A potom s ohledem na to, že se přece jenom ještě stalo u těch pozměňovacích návrhů, že došlo k určitým neprovázanostem na ustanovení navrhovaného zákona, tak je třeba opravit legislativně technicky všechny tři návrhy.

Konkrétně jde o pozměňovací návrh B, což je poslanecký návrh pana poslance Michálka, kde tedy načítám, že v poznámce návrhu B2 za odst. 1 se musí vložit slovo "a 2". V pozměňovacím návrhu B3 v § 37 odst. 3 písm. c) se slova uvozovky dole čárka i nebo l uvozovky nahoře nahradí slovy uvozovky dole nebo i.

Pokud jde o legislativně technickou úpravu k pozměňovacímu návrhu A55, což je tedy usnesení ústavněprávního výboru, tak je třeba v § 37 odst. 1 písm. 1 a v § 37 odst. 2 písm. 1, aby se číslo 10 nahradilo číslem 3. Na to jsme pozapomněli. (V sále je silný hluk.)

A konečně legislativně technické změny k mému návrhu C2. Tam jde zase o určitou provázanost, v případě, že by byly některé pozměňovací návrhy schváleny. Takže za prvé: V pozměňovacím návrhu CII.5 v paragrafu –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já vás přeruším. Omlouvám se. Požádám sněmovnu o klid! Pokud diskutujete něco jiného než soudní tlumočníky a soudní překladatele, prosím v předsálí! Načítají se případné legislativně technické změny, je potřeba, abychom se k nim potom vyjadřovali, a tohle není možné ani zapsat!

Poslankyně Helena Válková: Pane místopředsedo, velmi děkuji. Už budu u konce, ale je nutné to načíst.

Takže legislativně technické úpravy k pozměňovacímu návrhu C2 v § 38 odst. 1 a 2 se písm. f) zrušuje a následující písmena se přeznačí. Tato úprava se zároveň promítne do § 38 odst. 3 při značení písmen. Jde o pozměňovací návrh CII.5.

A v pozměňovacím návrhu CII.1 se pak písmenka přeznačí v souladu se zrušením písmena f) v pozměňovacím návrhu CII.5.

A jenom úplně na okraj k té diskusi, která tady proběhla k A46. Tak já jsem to vyřešila tak jako soudní tlumočnice, protože jsem se dostala do těch situací, o kterých tady paní poslankyně Levová hovořila – já jsem skončila s tlumočením. Ono toho bylo více důvodů, ale myslím si, že v tomto ohledu garanční výbor to svoje stanovisko vyjádřil celkem jednoznačně a tady ten rozpor se stanoviskem Ministerstva spravedlnosti skutečně existuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní vystoupení pana poslance Marka Bendy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já jsem se nechtěl hlásit k faktické poznámce, protože je úplně nemám rád, když člověk v nich uplatňuje věcná stanoviska. Ale chtěl bych říct, že celá ta debata je lehoulince absurdní. Ústavněprávní výbor to velmi intenzivně projednával, ta diskuse se vedla velmi intenzivně na půdě ústavněprávního výboru. A nakonec se přiklonil k doporučení, které máte v usnesení, které máte v tom komplexním návrhu paní poslankyně Válkové, resp. posléze celého ústavněprávního výboru, že nepokládáme za správné, aby bylo možné donutit znalce, aby vzal jakoukoliv...

tlumočníka, pardon. Ještě jsem nepřešel z předchozího bodu. Tlumočníka, aby vzal jakékoliv tlumočení.

Já nevím, kolikrát jste zažili, ale zejména v právních věcech jsem zažil tlumočníky, kteří poměrně slušně uměli jazyk, a přesto bylo zcela evidentní, že o problematice nevědí vůbec nic a zcela se v ní ztrácejí, a to bylo i do poměrně běžných jazyků. Takže já se velmi kloním k tomu a žádám tuto Sněmovnu, abychom tady podrželi usnesení ústavněprávního výboru. Sice chápu obavy pana ministra z exotických jazyků, ale ujišťuji ho, že ono i v těch běžných jazycích tlumočit některé typy věcí je velmi složité a samozřejmě se v tom mohou stávat velmi zásadní problémy.

Doporučuji, abychom schválili usnesení ústavněprávního výboru a nic z něj nevyčleňovali.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bendovi. To byl poslední přihlášený do rozpravy.

Ještě konstatuji došlou omluvu ministra školství, mládeže a tělovýchovy pana Plagy na celý dnešní den.

Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy z místa. Není tomu tak. Ptám se tedy, jestli je zájem o závěrečná slova. Ano, pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych býval ani nevystupoval, ale protože na mě zazněly nějaké otázky, tak bych je rád v rámci závěrečného slova velmi stručně zodpověděl.

Víte, on každý zákon je poměrně složitý útvar, který je potřeba číst ve vzájemných souvislostech. Takže když se bavíme o těch tlumočnících, tak jenom připomenu to, co je součástí toho návrhu, § 25 – orgán veřejné moci povinně přihlíží u každého tlumočníka také k zapsané specializaci. To znamená, ve většině těch běžných případů zohlední, jestli je specialistou na kytky, nebo na technické aspekty, pokud to samozřejmě bude možné. Je to dokonce zákonem daná povinnost.

Kromě toho § 26 v případě, že není žádný tlumočník nebo ho není možné sehnat nebo by to bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, je možné na tlumočení – a to jsou právě ty exotické jazyky – ustavit ad hoc tlumočníka s jeho souhlasem, který potom ten tlumočnický úkon provede.

Jinak moc děkuji za debatu. Pevně věřím, že návrh projde hlasováním a že výsledek bude posunem správným směrem. Zároveň předesílám, že k drtivé většině pozměňovacích návrhů máme souhlasné stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Ptám se paní zpravodajky, jestli má zájem o závěrečné slovo. Nemá. V tom případě přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodajku garančního výboru paní poslankyni Válkovou, aby nás seznámila s procedurou hlasování, poté přednášela

jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělila stanovisko. Paní zpravodajko, prosím.

Poslankyně Helena Válková: My jsme tady měli dva návrhy na hlasovací proceduru. Jsou v podstatě totožné. Je tam jen jedna maličkost. Já nejdříve přečtu ten návrh, který tady přednesl s tou modifikací pan ministr spravedlnosti, který navrhl A46 vyčlenit. Čili já přednáším návrh garančního výboru, který po projednání návrhu zákona po druhém čtení doporučuje hlasovat v následujícím pořadí, a pak u toho jednoho bodu vás na to upozorním.

Za prvé, návrhy technických úprav podaných podle § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu byly předneseny, ty jsem přednesla, to jsou ty legislativně technické návrhy.

Návrhy B, to je B1 až B3, společně, protože je zde věcná souvislost. Potom, pokud by byly přijaty, tak A55, A68 a A71 by nebyly hlasovatelné. Potom návrh C1 jsem stáhla, takže ten nebudeme hlasovat. Návrh C2 –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To nebude, paní zpravodajko, možné, protože musíme předřadit hlasování o zpětvzetí toho pozměňovacího návrhu. To musíme hlasovat jako první ještě před legislativně technickými.

Poslankyně Helena Válková: Dobře. Takže budeme hlasovat jako první C1, stažení toho mého návrhu. Děkuji, pane místopředsedo, za upozornění.

Návrh CII, takže to je návrh CII.1 až CII.5 společně, protože tady je věcná souvislost. Konečně potom návrhy A. Čili byl-li by přijat B, hlasovali bychom A1 až A3, A4 ve znění C2, pokud by byl přijat, A5 až A54, A56 až A67, A72 až A81, a nebyl-li by přijat B, tak bychom hlasovali A1 až A3, A4 ve znění C2, pokud by byl tedy přijat, A5 až A81.

Pan ministr tady navrhl, abychom vyčlenili A46, to znamená, že bychom hlasovali A5 až A44, potom zvlášť A46 a pak A47 až A54. V tomto už se to nemění. Potom samozřejmě návrh zákona jako celek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Hlásí se předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura k proceduře. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já myslím, že návrh pana ministra je úplně irelevantní, protože on nemá co navrhovat změnu procedury, není členem Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, to je reálný fakt. Čili jde o to, jestli si paní zpravodajka – v rozpravě to nepadlo.

Poslankyně Helena Válková: Já jsem se k tomu také vyjadřovala. Navrhuji ten bod A46 jako členka Poslanecké sněmovny hlasovat zvlášť.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, to je změna navržené procedury.

Poslankyně Helena Válková: To je změna v tomto bodě hlasovací procedury navržené garančním výborem, ústavněprávním výborem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Všichni rozuměli proceduře? Můžeme o této proceduře nechat hlasovat? (Z pravé strany sálu se ozývají protesty.) Ne? To je protinávrh. Takže nejdříve o protinávrhu a potom o návrhu. Respektuji stanovisko.

Nejdříve budeme hlasovat o tom posledním, to znamená o tom, že si osvojila paní zpravodajka návrh, který tady v rozpravě – a ona ho také potvrzovala v rozpravě – přednesl pan ministr Kněžínek, tedy to samostatné hlasování.

O tom rozhodneme v hlasování číslo 71. Ano? Zahájil jsem hlasování číslo 71 a ptám se, kdo je pro tuto změnu v navržené proceduře, samostatné hlasování jednoho bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 71, ze 188 přítomných pro 116, proti 49. Návrh byl přijat.

Teď budeme tedy hlasovat s touto změnou navrženou proceduru v hlasování číslo 72, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro navrženou proceduru se schválenou změnou. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 72, z přítomných 188 pro 146, proti 17. Návrh byl přijat.

Budeme tedy postupovat podle této procedury. První návrh je stažení pozměňovacího návrhu. Ano, paní zpravodajko?

Poslankyně Helena Válková: Ano, navrhuji stáhnout pozměňovací návrh CI.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Předtím vás všechny odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Jakmile se ustálí počet přihlášených, zahájím hlasování číslo 73 o návrhu na stažení pozměňovacího návrhu.

Zahájil jsem hlasování číslo 73 a ptám se, kdo je pro to, aby byl tento pozměňovací návrh stažen. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 73, ze 177 přítomných 176 pro, proti nikdo. Návrh byl přijat. Budeme tedy považovat tento pozměňovací návrh za stažený.

Nyní druhý návrh – legislativně technické.

Poslankyně Helena Válková: Nyní načtené legislativně technické úpravy k těm třem bodům, k A55, k návrhu B a k návrhu C2.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Zahájil jsem hlasování číslo 74 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 74. Z přítomných 178 pro 177, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní se budeme zabývat jednotlivými pozměňovacími návrhy. Paní zpravodajko?

Poslankyně Helena Válková: Nyní budeme hlasovat návrh, který je návrhem pana poslance Michálka. Jsou to návrhy B, B1 až B3, týká se to té archivační povinnosti. V tomto případě nepřijal garanční výbor žádné stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Pan ministr, stanovisko? (Stanovisko předkladatele je nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 75 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 75. Z přítomných 179 pro 60, proti 92. Návrh nebyl přijat. Další návrh?

Poslankyně Helena Válková: CI jsme stáhli. CII zahrnuje CII.1 až CII.5, to je vlastně stejná úprava, jakou máme už u znalců. Garanční výbor zaujal stanovisko kladné. Jde o můj pozměňovací návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Pan ministr? (Stanovisko kladné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 76 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 76. Z přítomných 180 pro 179, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh?

Poslankyně Helena Válková: Takže teď už je to ten komplexní pozměňovací návrh pod A. Načtu ho v té hlasovací proceduře, kterou jsme si teď nově schválili.

Čili bychom hlasovali návrhy A1 až A3, A4, A5 až A44, A47 až A54, A56 až A67, A72 až A81. Stanovisko garančního výboru je doporučující, s tím, že potom budeme hlasovat zvlášť A46.

Já jsem načetla, doufám... moment, A1 až A3, A4, A5 až 45, ano, a potom A47 až... Takto to bylo načteno, doufám tedy.

Takže pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě jednou prosím zopakovat, abychom si to upřesnili.

Poslankyně Helena Válková: Dobře, takže návrhy A1 až A3, A4, A5 až A45, A47 až A54, A56 až A67, A72 až A81. A garanční výbor ústavněprávní má doporučující stanovisko. A A46, o tom budeme zvlášť hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, to byla změna podle hlasování. (Poslankyně Válková konzultuje mimo mikrofon s poslancem Bendou.)

Poslankyně Helena Válková: Mohu tedy požádat o tříminutovou přestávku, abychom se domluvili, s ohledem na to, že byly –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Stačí dvě minutky do 10.55? Stačí. (Poslankyně Válková: Děkujeme.) Prosím upřesnit.

(Jednání přerušeno od 10.54 do 10.56 hodin.)

Poslankyně Helena Válková: Takže já jsem připravena.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Poprosím sněmovnu o klid a ještě jednou přečteme teď z návrhu A ty návrhy, které bychom jedním hlasováním schvalovali. Prosím o klid sněmovnu. (Poslankyně Válková: Už to bude –) Paní zpravodajko, ještě malou chviličku. Tak, můžete.

Poslankyně Helena Válková: Už to bude reflektovat totiž zamítnutí toho návrhu B, takže nemusím se podrobně zabývat tím, co už je obsolentní, a navrhuji hlasovat A1 až A3... moment, A1 až A3, A4, A5 až A45, A47 až A81. A konečně potom úplně na závěr návrh zákona jako celek. A ještě předtím A46, kvůli kterému jsme tu proceduru změnili.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozumíme tedy té proceduře. Návrh na (nesroz.) rozhodneme v hlasování číslo 77, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 77. Z přítomných 180 pro 164, proti 7. Návrh byl přijat. Další návrh?

Poslankyně Helena Válková: Teď budeme hlasovat A46 jako zvláštní návrh. Stanovisko garančního ústavněprávního výboru bylo doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Stanovisko předkladatele je nedoporučující.) Ano. Předtím vás ještě na požadavek SPD všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. (Odmlka.) Počet přihlášených je ustálen.

Zahájil jsem hlasování číslo 78 a ptám se, kdo je pro A46. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 78. Ze 178 přihlášených pro 78, proti 79. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme vyčerpali pozměňovací návrhy, jestli tomu dobře rozumím, paní zpravodajko? (Ano.) Všichni souhlasí, že není žádný pozměňovací návrh, o kterém bychom nehlasovali. Můžeme tedy přejít k hlasování o zákonu jako celku. (Ano, navrhuji přijmout návrh zákona jako celek.)

"Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích, podle sněmovního tisku 73, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 79 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 79. Z přítomných 179 pro 108, proti 48. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi spravedlnosti, děkuji zpravodajce a končím bod číslo 99.

Ještě než zahájíme další bod, konstatuji došlou omluvu pana poslance Ondřeje Benešíka z osobních důvodů z celého dnešního jednacího dne.

Zahájíme bod číslo

100.
Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech a zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 74/1/ - třetí čtení

Prosím, aby své úvodní slovo přednesl pan ministr Kněžínek, pokud má zájem. A konstatuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku číslo 74/6, který byl doručen dne 30. ledna letošního roku. Usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 74/7.

Pane ministře, ptám se, jestli máte zájem o úvodní slovo. (Ano.) Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Tentokrát opravdu velmi stručně. Je to změnový návrh, který navazuje na ty dva předchozí projednané body. Jsou to potřebné změny zejména v souvisejících procesních předpisech. Předesílám, že s pozměňovacím návrhem, který je jako jediný k hlasování, souhlasím. Pouze u kontroverzního paragrafu 127a – tady chápu, že vyvolal kontroverze – si zachováme neutrální stanovisko.

Jenom oč jde. Jde o to, že my jsme v našem původním vládním návrhu chtěli pro civilní řízení říci, že je možný pouze jeden znalecký posudek, a když si přinesou účastníci svůj znalecký posudek, tak se s ním bude nakládat jako s listinným důkazem, nikoliv jako se znaleckým posudkem. Výbor s tímhle nesouhlasí. Je to něco, na čem ten návrh určitě nestojí. My jsme sledovali zrychlení soudního řízení. Na druhou stranu vnímáme, že to může být problém z hlediska rovnosti účastníků. Takže to necháme plně na svobodném rozhodnutí Sněmovny. Jinak ve zbytku souhlas. A moc prosím tedy o podporu této právní úpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu a konstatuji, že do ní nemám žádnou přihlášku. Ptám se tedy, jestli se někdo hlásí z místa do rozpravy. Pokud tomu tak není, rozpravu končím a ptám se na závěrečná slova. Není zájem. V tom případě požádám paní zpravodajku Helenu Válkovou,

abychom přikročili k hlasování o pozměňovacích návrzích. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. To už je opravdu, jak bylo řečeno, jenom "změnový zákon". Přesto mi tedy dovolte upozornit, že budete hlasovat o tom, co doporučuje garanční ústavněprávní výbor. A zase takové malé změny to nejsou. Na některé už tady upozornil už pan ministr.

Čili my doporučujeme takovou hlasovací proceduru, kdy bychom návrhy I až IX hlasovali společně.

Jsou to návrhy, které se týkají změny trestního řádu. Tam znovu zavádíme povinnost dvou znalců při soudní pitvě.

Změny občanského soudního řádu, zachování toho § 127a. Po diskuzi, které jsme tomu věnovali, je opravdu třeba zachovat rovnost stran. A velmi oceňuji to neutrální stanovisko Ministerstva spravedlnosti.

Změny zákona o živnostenském podnikání, o soudních poplatcích, o pobytu cizinců, o správních poplatcích, elektronických úkonech a o zdravotnických službách.

Neméně důležitý je poslední návrh pod IX, kdy se posunuje účinnost, abychom mohli ten centralizovaný systém zavést kvalitně, na 1. ledna 2021. A konečně návrh zákona jako celku.

Takže to je návrh hlasovací procedury, včetně tedy stručného věcného uvedení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Má někdo jiný návrh procedury, nebo případný návrh na změnu? Není tomu tak.

Rozhodneme o proceduře v hlasování číslo 80, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro navrženou proceduru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Je to hlasování pořadové číslo 80. Z přítomných 179, pro 147, proti nikdo. Procedura byla schválena. Můžeme podle ní postupovat. Paní zpravodajko, prosím.

Poslankyně Helena Válková: Takže já navrhuji schválit návrhy I až IX společně. A doporučení garančního ústavněprávního výboru je kladné, doporučuje je.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Doporučení kladné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 81 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Je to hlasování pořadové číslo 81. Z přítomných 179, pro 159, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslankyně Helena Válková: A konečně navrhuji schválit zákon jako celek. Doporučení garančního ústavněprávního výboru je kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to už je věcí jednotlivých poslanců, jak se zachovají k návrhu jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech a zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích, podle sněmovního tisku 74/1, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 82 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Je to hlasování pořadové číslo 82. Z přítomných 179, pro 122, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce a končím bod číslo 100.

Pokročíme ve třetích čteních a... (O slovo se hlásí poslankyně Balcarová.) Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěla jenom oznámit, že ve věci hlasování zákona o tlumočnících jsem v hlasování 79 byla proti, a na sjetině mám pro. Takže bych poprosila o změnu a nezpochybňuji tímto hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, to byl požadavek na změnu zápisu do stenoprotokolu od paní poslankyně Balcarové. Bude zaznamenáno.

Dalším bodem našeho programu je

101.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 195/ - třetí čtení

Požádám, aby svá místa u stolku zpravodajů zaujal ministr dopravy Dan Ťok a zpravodajka garančního hospodářského výboru paní poslankyně Květa Matušovská. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 195/3, který vám byl doručen 30. ledna 2019. Usnesení garančního výboru jsou ve sněmovním tisku 195/4.

Ptám se pana navrhovatele, zda má zájem vystoupit při otevření rozpravy. (Ano.) Je tomu tak. Slovo má pan ministr dopravy Dan Ťok. Prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Ministerstvo dopravy předkládá k projednání návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve zněních pozdějších předpisů.

Hlavním cílem návrhu zákona je zajistit transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropské unie z roku 2016/1629 ze dne 14. září 2016, kterou se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby, mění se směrnice

2009/100/ES a zrušuje směrnice 2006/87/ES, do vnitrostátního správního řádu. Úplné transpozice této směrnice bude dosaženo přijetím prováděcích právních předpisů, na což pamatují i zmocňovací ustanovení obsažená v návrhu zákona.

V souladu s požadavky směrnice dochází zejména k úpravě základních podmínek provozu plavidel na vnitrozemských vodních cestách, procesu schvalování technické způsobilosti plavidel, vydávání osvědčení plavidel, podmínek pro zkrácení a prodloužení doby platnosti osvědčení plavidel a zřízení nové evidence osvědčení plavidel prokazující plnění harmonizovaných technických požadavků včetně zajištění předávání vybraných údajů do evropské databáze trupů plavidel a jejich výmazu.

Návrh zákona přináší i další změny přesahující rámec uvedené směrnice. Nejvýznamnější z těchto změn je zavedení povinnosti provozovatelů některých plavidel provozovaných na stanovených dopravně významných vodních cestách vybavit plavidlo zařízením pro sledování polohy a pohybu plavidel a zařízením pro zobrazování plavebních map a informací o poloze a pohybu plavidel. Zákonné zakotvení této povinnosti představuje další krok v postupném zavádění harmonizovaných říčních informačních služeb RIS v České republice.

K návrhu zákona byla uplatněna řada pozměňovacích návrhů. Lze shrnout, že Ministerstvo dopravy souhlasí se všemi pozměňovacími návrhy doporučenými v usnesení hospodářského výboru. Tyto pozměňovací návrhy zahrnují úpravu čerpání digitalizovaných fotografií a podpisů ze stávajících informačních systémů při vydávání průkazů způsobilosti; úpravu obětování věci ve společném nebezpečí; rozšíření působnosti Ministerstva dopravy a Státní plavební správy o činnosti týkající se prevence v oblasti bezpečnosti plavebního provozu; aktualizaci odkazu na unijní předpis; legislativně technické úpravy včetně změny data nabytí účinnosti – vše označeno jako pozměňovací návrh A – a úpravu vyjmutí převozních lodí z povinnosti vybavit je zařízením pro sledování polohy a pohybu plavidel se zařízením pro zobrazení elektronických plavebních map a informací o poloze a pohybu plavidel – to je pozměňovací návrh C, pozměňovací návrh pana poslance Bauera.

K ostatním pozměňovacím návrhům, což je konkrétně pozměňovací návrh paní poslankyně Matušovské pod písmenem B spočívající ve vypuštění novelizačního bodu upravujícího změnu podmínek pro prováděcí technických prohlídek plavidel stanovených v rozhodnutí o pověření právnické osoby, a pozměňovacímu návrhu pana poslance Kolovratníka, což je pozměňovací návrh D, kterým se navrhuje doplnit podmínku pro vydání rozhodnutí o pověření právnické osoby prováděním technických prohlídek plavidel spočívající v tom, že tato osoba má vlastní předpis upřesňující technické požadavky na stavbu a způsobilost pravidel, zaujímá Ministerstvo dopravy stanovisko negativní. K těmto pozměňovacím návrhům zaujal rovněž nedoporučující stanovisko hospodářský výbor.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi dopravy Danu Ťokovi a otevírám rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Nikoho nevidím, mohu rozpravu ukončit. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Paní zpravodajko? Není tomu tak. V tom případě

přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Žádám zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování, poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělila stanovisko výboru. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nyní vám přednesu návrh procedury, kterou najdete pod sněmovním tiskem 195/4. Za prvé tam byly návrhy legislativně technických úprav, které nezazněly, takže o nich hlasovat nebudeme. Za druhé pozměňovací návrh A. Za druhé pozměňovací návrh B. Za třetí pozměňovací návrh C. Za páté pozměňovací návrh D. A za šesté, nebo za páté návrh zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji za návrh. Má někdo návrh na změnu procedury? Není tomu tak.

Můžeme o ní hlasovat, a to v hlasování číslo 83, které jsem zahájil, a ptám se, kdo souhlasí s navrženou procedurou. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 83, z přítomných 181 poslance pro 137, proti nikdo. Procedura byla schválena.

Můžeme se jí tedy řídit a hlasovat jednotlivé návrhy. Prosím první návrh, paní zpravodajko.

Poslankyně Květa Matušovská: Pozměňovací návrh pod písmenem A, je to pozměňovací návrh schválený z hospodářského výboru. Jedná se tam o opravu odkazu na unijní předpisy, prevenci v oblasti bezpečnosti plavebního provozu, nějaké legislativně technické opravy. A jde tam také o digitalizaci dat a odloženou účinnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko? (Zpravodajka: Doporučuje. Ministr Ťok: Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 84 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 84, ze 180 přítomných 148 pro, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh?

Poslankyně Květa Matušovská: Další budeme hlasovat pozměňovací návrh pod písmenem B paní poslankyně Matušovské. Tady jde o pověřenou osobu, podmínky provádění technických prohlídek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko? (Zpravodajka: Nedoporučuje. Ministr Ťok: Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 85 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 85, z přítomných 181 poslance pro 62, proti 86. Návrh nebyl přijat. Další návrh?

Poslankyně Květa Matušovská: Další pozměňovací návrh je pod číslem –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, ještě je požadavek z pléna na odhlášení. Odhlásil jsem vás všechny, požádám vás o novou registraci. Přihlaste se svými identifikačními kartami. A nyní prosím, paní zpravodajko, pokračujte.

Poslankyně Květa Matušovská: Další budeme hlasovat pozměňovací návrh pod písmenem C pana poslance Bauera. Je to vlastně problematika převozních lodí. Převozní lodě se vyjímají z povinnosti mít vlastně sledovací zařízení. A hospodářský výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, pan ministr? (Ministr Ťok: Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 86 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 86, z přítomných 157 pro 155, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh?

Poslankyně Květa Matušovská: Další pozměňovací návrh, který budeme hlasovat, je pozměňovací návrh pod písmenem D. Je to pan poslanec Kolovratník a jedná se o pověřené osoby, povinnost mít vlastní předpis upřesňující technické požadavky na stavbu a způsobilost plavidel schválené plavebním úřadem. Hospodářský výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Ministr Ťok: Souhlas.)

Poslankyně Květa Matušovská: Omluva! Hospodářský výbor nedoporučuje! Hospodářský výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Takže stanoviska jsou stejná, nesouhlas jak z výboru, tak od pana ministra, abychom si to ujasnili.

Zahájil jsem hlasování číslo 87 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 87, z přítomných 160 pro 70, proti 70. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme vyčerpali pozměňovací návrhy. Je tomu tak, paní zpravodajko?

Poslankyně Květa Matušovská: Ano a budeme hlasovat o návrhu jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Přednesu návrh usnesení. "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládní návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 195, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 88 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 88, z přítomných 162 pro 162 poslanců, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodajce a končím bod číslo 101.

Dalším návrhem ve třetím čtení je bod

104.
Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ - třetí čtení

Paní poslankyně Ivana Nevludová za navrhovatele je u stolku zpravodajů, pan zpravodaj garančního výboru, pan poslanec Jan Řehounek, je taky připraven. Máme tedy před sebou tisk 69/6, který vám byl doručen 30. ledna 2019, a návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy, které jsou tam obsaženy. Usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 69/7. (V sále je obrovský hluk!)

Ptám se navrhovatelky, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy? Má zájem, ale já vám ještě slovo neudělím. Požádám sněmovnu o klid! Vnitrozemská plavba skončila, máme jiný návrh zákona. Pokud někdo diskutuje jiné téma, než je majetek České republiky, prosím v předsálí. Ještě chviličku strpení, paní poslankyně. (Hluk v sále neutichá.) Myslím to vážně, kolegové.

Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji za slovo, pane předsedající. (V sále stále trvá velký hluk, neklid a velmi špatná slyšitelnost!)

Vážené kolegyně, vážení kolegové, hnutí SPD předkládá novelu, která by měla posílit odpovědnost zástupců státu za svěřený majetek, který by museli spravovat s péčí řádného hospodáře. Tuto povinnost už zákony řeší, ale málo viditelným a z mnoha ohledů nejednoznačným způsobem, který dává mnoho prostoru ke spekulacím a zejména reálné neefektivitě při vymáhání náhrady škody při nehospodárném nakládání se svěřeným majetkem nebo finančními prostředky státu. Domníváme se, že předkládaný návrh není duplicitní, ale upřesňuje a jasně konkretizuje dnešní zákonnou úpravu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě jednou vás přeruším, paní poslankyně. Znovu požádám sněmovnu o klid! Pokud diskutujete jiné téma, než je majetek České republiky, velmi důrazně vás žádám v předsálí. Prosím, můžete pokračovat.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji. Již při minulém projednávání jsme uvedli konkrétní případy z kontrolních činností Nejvyššího kontrolního úřadu, které zjevně a konkrétně podávají, že dochází k nehospodárnému a bezúčelnému nakládání při hospodaření s majetkem a peněžními prostředky státu. Při aplikaci tohoto návrhu by byla zjištěná pochybení neoddiskutovatelná s možností efektivního nejenom řešení

s odpovědnými osobami, ale i jasnou vymahatelností sekundární povinnosti těchto osob. Dozajista by přinesla i tolik žádanou prevenci před stále častěji zjištěnými případy neúčelného a nehospodárného nakládání s majetkem a peněžními prostředky státu. Postup s péčí řádného hospodáře nepředpokládá vybavení odbornými znalostmi, které souvisejí s uvedenou funkcí. Zahrnuje pouze povinnost rozpoznat, že je nutná pomoc profesionála, speciálně kvalifikované osoby, a takovou pomoc zajistit.

Ve srovnání se skutečností, jak se ke svému vlastnímu majetku chovají s péčí řádného hospodáře podnikající osoby, ať už fyzické, či právnické, které si na tento majetek musely vydělat, vás žádám o podporu našeho návrhu, protože majetek České republiky je nás všech a odpovědné osoby by se k němu měly takto chovat. Žádáme také tímto o podporu včetně pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupkyni navrhovatelů. Otevírám rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Dominik Feri a zpravodaj s přednostním právem. Kolegu Feriho požádám o strpení. Podle jednacího řádu má tedy přednostní právo zpravodaj tohoto tisku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Řehounek: Děkuji. Vážený pane předsedající, hlásím se do obecné rozpravy z toho důvodu, že v rámci projednávání v garančním rozpočtovém výboru bylo přijato několik usnesení a jedno z usnesení mě pověřilo, abych tady přednesl návrh podle § 95 odst. 2 jednacího řádu na opakování druhého čtení, a tímto si tento návrh osvojuji a žádám tedy o hlasování o tomto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Dominik Feri. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (Hluk v sále trvá!)

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, to, co teď zaznělo, je pro mě velké novum. Poprosil bych pana zpravodaje, aby pro to snesl nějaké patřičné argumenty. Protože není žádný důvod pro to opakovat druhé čtení u návrhu, který je prostě neopravitelný. Jestli tu zástupkyně navrhovatelů zmiňuje, že v současné době je způsob, jakým je spravován státní majetek, upraven málo viditelně a nejednoznačně, tak patrně nečetla účinné znění zákona o majetku České republiky, které v § 47 říká, že osoby, které s majetkem nějakým způsobem disponují, s ním disponují s odbornou péčí. Proboha, co je na tom vyjádření "odborná péče" nejednoznačného? Ještě k tomu je to vyšší standard než péče řádného hospodáře. A jestli naše správní úřady a orgány zkrátka neznají zákon o majetku České republiky, co si o tom pak máme myslet? Ta představa je naprosto mylná. Ta úprava je dostačující a tady to je pouze nějaká, řekněme, politická onanie. A vracet návrh do druhého čtení je naprosto nelogické.

Pojďme se s tím vypořádat, pojďme ten návrh konečně zamítnout. My jsme v ústavněprávním výboru zaujali jasné stanovisko, už se s tím vypořádejme a neprodlužujme agónii návrhu, který je tady už více než přes rok. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Jakub Michálek s faktickou poznámkou do rozpravy. (V sále je neklid a ruch!) Prosím, máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Musím dát za pravdu názoru, že návrh není náležitě zpracován, tak aby byl projednatelný v Poslanecké sněmovně. Na druhou stranu je zcela seriózně potřeba říct, že k nedostatkům v hospodaření se státním majetkem dochází, že problém je reálný, existující a že by bylo záhodno, aby ho Poslanecká sněmovna řešila. My jsme předložili nějaký možný pozměňovací návrh, který by to uvedl do souladu s aktuálním zněním a s doktrínou. Následně jsme měli schůzku s panem náměstkem Landou z Ministerstva financí, který mě požádal, jestli bychom to mohli vrátit do druhého čtení. Z toho vzešel i ten návrh, takže to vzniklo tímto způsobem.

Možná bych poprosil paní ministryni financí, jestli by byla ochotná říci několik základních tezí nebo bodů, co by Ministerstvo financí doporučilo v návaznosti na svoje poznatky s hospodařením s majetkem státu, co by se dalo promítnout do druhého čtení. My jsme navrhovali, aby byl nějaký povinný zápis o tom, že došlo ke škodě, aby bylo nějakým způsobem řešeno, jak a kdy se vymáhá regres v těchto případech. Takže jestli by bylo možné tímto způsobem ozřejmit směr. Vím, že ministerstvo mělo nějaké požadavky, které se týkaly té takzvané dělené subjektivity státu při vystupování v majetkoprávních vztazích. To si myslím, že už je poměrně radikální zásah do materie zákona o majetku České republiky, proto bych rád slyšel konkrétní vyjádření Ministerstva financí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michálkovi za dodržení času k faktické poznámce. Konstatuji, že nemám žádnou jinou... Ano, do rozpravy se hlásí paní ministryně financí vlády České republiky, paní Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte, abych zareagovala na pana předsedu Michálka a vyjádřila se k tomuto návrhu. On měl nějakou genezi a nějaký vývoj. Poslanecký návrh směřuje k zásahu do zákona o majetku státu, který přitom od počátku své účinnosti, to znamená od 1. ledna 2001, na vymezení potřebných povinností při hospodaření s majetkem státu, jejich adresátem i odpovědnosti s tím spojené důsledně pamatuje. Dodržování povinností, které vyplývají z tohoto zákona a dalších právních předpisů, jednoznačně vztahuje přímo ke konkrétním odpovědným fyzickým osobám, které za stát právně jinak jednají. Současně jim ukládá vykonávat tyto činnosti s odbornou péčí, tedy na kvalitativně vyšší úrovni než pouze s předkladateli prosazovanou péčí řádného hospodáře. To na úvod.

Odpovědnost těchto fyzických osob za porušení stanovených povinností a za škodu vzniklou na majetku státu pak zákon výslovně podřizuje standardním... (Odmlka pro silný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Požádám vás, páni kolegové a paní kolegyně, o klid. O slovo se přihlásila ministryně financí vlády České republiky. Jednáme o návrhu zákona o majetku České republiky. Mimo jiné jsme jako ústavní činitelé za něj odpovědni. Tak vás žádám, pokud diskutujete něco jiného, aby to bylo zásadně v předsálí! Prosím, pokračujte, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo.

Pak zákon výslovně podřizuje standardní mechanismy jejich uplatňování v rovině trestněprávní, pracovněprávní a v současnosti analogicky i služebněprávní a občanskoprávní. Je tedy zřejmé, že právní úprava tohoto druhu zde již stabilně existuje. Nedomnívám se proto, že by předkladateli navrhované nesourodé a nesystémové formulované ustanovení věci nějak pomohlo. Naopak by takováto změna mohla způsobit zásadní výkladové aplikační nejasnosti.

Nicméně Ministerstvo financí jako gestor přípravy původního vládního návrhu zákona o majetku státu a věcně příslušný ústřední právní orgán pro oblast hospodaření s majetkem státu, který tento poslanecký návrh, tak jak je předložen, nemůže podpořit, ale jsme připraveni spolupracovat – a to doplňuji vlastně pana předsedu Michálka – na takovém doplnění zákona o majetku státu, které by systémově reagovalo na stávající judikaturu soudu k náhradě škody vzniklé státu, na niž bylo poukázáno při projednávání tisku ústavněprávním výborem a kterou se snaží reflektovat i dosavadní pozměňovací návrh pana poslance Michálka. V tomto směru vítám podnětné usnesení garančního rozpočtového výboru, které obsahuje pověření, a jsem připravena na tom spolupracovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí. Nemám další přihlášku do rozpravy, rozpravu tedy končím. Ptám se, jestli paní navrhovatelka nebo pan zpravodaj chtějí mít závěrečné slovo. Není tomu tak. Pane zpravodaji? (Vrtí nesouhlasně hlavou.) Také ne. Můžeme tedy přikročit k hlasování.

Nejdříve máme před sebou návrh na zamítnutí. (Ne.) Pardon. Omlouvám se. Pan zpravodaj přednesl v rozpravě návrh na vrácení návrhu do druhého čtení, který předchází návrhu na zamítnutí. O tomto návrhu po odhlášení a požadavku na vaše přihlášení rozhodneme v hlasování číslo osmdesát devět. Ustálil se počet přihlášených. (Poslanec Faltýnek mimo mikrofon: Zagongovat!) Já ještě zagonguji, protože jsem několikrát vyzýval, aby se diskuse vedly v předsálí, tak aby všichni, kteří mají zájem o návrhu rozhodnout, se mohli dostavit k hlasování.

Opakuji tedy, že návrh, který budeme hlasovat, je návrh na opakování druhého čtení, který přednesl zpravodaj tisku.

Rozhodneme v hlasování číslo 89, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 89. Z přítomných 171 poslance pro 112, proti 23. Návrh byl přijat. Rozhodli jsme o opakování druhého čtení.

Děkuji navrhovatelce, děkuji zpravodaji. A tím projednávání tohoto tisku 69, bodu 104 končím.

Můžeme pokračovat v projednávání dalšího návrhu ve třetím čtení a to je

105.
Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ - třetí čtení

Paní kolegyně Markéta Pekarová Adamová je přítomna u stolku zpravodajů, paní zpravodajka Jana Pastuchová už také je na svém místě. Konstatuji, že pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 85/6, který byl doručen dne 30. ledna 2019. Garanční výbor návrh neprojednal. Táži se tedy navrhovatelky, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy, protože ve třetím čtení, pokud garanční výbor neprojedná, tak proti takovému postupu mohou vznést námitku nejméně dva poslanecké kluby nebo dvacet poslanců. Námitku nemám, takže projednávání je možné. Přesto jsem na to musel upozornit.

Paní navrhovatelce dám slovo opět až ve chvíli, kdy bude ve sněmovně dostatečný klid. Počkejte ještě chvilku, paní kolegyně. Nechci nikoho nutit, aby se ocitl v zápise. Ještě jednou obecně vyzvu k diskusím jiným než o nemocenském pojištění, aby byly v předsálí. Děkuji. Máte slovo, paní navrhovatelko.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, hlavní smysl a potřeba změny, která je v předloze navržena, to už jsem zde vysvětlila v předchozích dvou čteních, proto jen stručně zopakuji, že se jedná o novelu zákona o nemocenském pojištění, která má za cíl řešit vyplácení peněžité pomoci v mateřství a vyrovnávacího příspěvku v těhotenství, kdy návrh v podstatě ruší u mateřské redukční hranice, přičemž zachovává pouze tu nejvyšší. Můj návrh cílil pouze na peněžitou pomoc v mateřství, nicméně se v průběhu legislativního procesu ukázalo, že by se změna výpočtu dotkla také takzvané otcovské, která byla zavedena v minulém volebním období. To však nebylo záměrem a je potřeba to v návrhu ještě opravit.

Také vzhledem k tomu, že původně navrhovaná účinnost již není aktuální, je nezbytné upravit ustanovení týkající se účinnosti zákona. Návrh, jak už bylo řečeno, neprojednal garanční výbor právě i z důvodu toho, že o těchto věcech jsme už věděli dopředu, a já tedy z těchto důvodů podávám v souladu s § 95 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny návrh na opakování druhého čtení, abychom tyto drobné věci ještě mohli do toho návrhu zapracovat. Dovoluji si vás tedy požádat o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zástupkyni navrhovatelů. Nyní otevírám rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí, protože nemám žádnou písemnou přihlášku. Paní zpravodajka se hlásí? Nehlásí se do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí,

rozhodneme o návrhu, který předložila zástupkyně navrhovatelů, a to opakování druhého čtení. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Byla jsem pouze upozorněna, že bych to měla načíst ještě přece jenom v rozpravě, abychom dali zadost právě jednacímu řádu, takže ještě jednou v rozpravě žádám nebo podávám v souladu s § 95 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny návrh na opakování druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, že jste to uvedla v rozpravě, protože bych vás k tomu musel jinak vyzvat. Dobře, máme tedy návrh obdobný jako u bodu předchozího. O tom rozhodneme v hlasování číslo devadesát. Já vás znovu všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci, abychom zjistili přesný počet přítomných.

Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o návrhu na opakování druhého čtení...

Zahájil jsem hlasování číslo 90. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 90. Z přítomných 166 pro 154, proti 8. I tady byl vysloven souhlas s opakováním druhého čtení.

V tom případě končím bod 105. Děkuji paní zástupkyni navrhovatelů, děkuji zpravodajce.

Pokračovat ve třetím čtení můžeme bodem číslo

106.
Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Martina Kolovratníka, Ivany Nevludové, Jana Zahradníka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů už je zpravodaj garančního hospodářského výboru pan poslanec Vojtěch Munzar a pan Lukáš Bartoň za navrhovatele už také. Konstatuji, že návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 157/5, který byl doručen 30. ledna 2019, a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 157/6.

Táži se zástupce navrhovatelů, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Je tomu tak. (Velký hluk v sále.) Opět stejná procedura. Ale udělím vám slovo, až se zklidní situace ve sněmovně.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je středeční dopoledne, rozhodujeme ve třetím čtení. To už jsou vážná rozhodnutí, která mají výrazný dopad na život více než 10 milionů obyvatel této země. Prosím, abyste tedy respektovali potřebu důstojného prostředí na projednávání. Pokud diskutujete jiné téma, prosím zásadně v předsálí. Já ještě počkám. (Hluk se příliš neztišil.) Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, již máme opakování druhého a třetího čtení podruhé, kdy se vlastně tento tisk vrátil ze třetího čtení opět do druhého. Děkuji hospodářskému výboru, že tento tisk projednal velice konstruktivně.

Jenom shrnu na začátek, jedná se opět o povolení určitého množství alkoholu pro vodáky. Hospodářský výbor projednal tento tisk a přijal, dá se říci, kompromisní návrh, který vzešel od pana kolegy Ferance, nad kterým se shodne asi nejvíce poslanců. Tento návrh v jedné části vlastně dovoluje, uvolňuje tento předpis, toto zrušení postihu za alkohol na dopravně nesledované cesty, to znamená, již nebude možno... oproti původnímu návrhu jsou vyjmuty cesty jako dolní tok Labe, Vltavy a Moravy, kde je nákladní doprava, takže již nehrozí, aby se případně malá plavidla setkávala s velkými nákladními plavidly a hrozilo tam cokoli.

To, co vyvolá pravděpodobně diskusi, je omezení promile alkoholu pro toho, kdo vede plavidlo. V původním návrhu jsme nepočítali s žádným omezením a nechávali jsme v platnosti obecný zákon, který vlastně říká, že nesmím ohrozit nikoho, ani pod vlivem alkoholu. Co se týká omezení v zákoně o vnitrozemské plavbě, je to vlastně jenom pokuta pro toho, komu se naměří nad určité promile, aniž by kohokoli ohrožoval. Jakmile někoho ohrožuje, někoho omezuje, tak to už se řeší podle jiného paragrafu. Teď jde pouze o to udělení pokuty.

V současné době je navržen kompromisní návrh mezi půl promile a jedním promile a Sněmovna rozhodne svým hlasováním.

Za navrhovatele mohu říci, že jsme spíše toho názoru býti co nejvíce benevolentními. Nicméně uvítáme jakýkoli kompromis, který tyto drakonické pokuty pro vodáky za nulovou toleranci uvolní. Jsme připraveni jít až na těch půl promile. Nicméně žádám všechny, kdo chtějí být benevolentní vůči vodákům, aby hlasovali už pro to jedno nebo těch 0,8. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevírám rozpravu a do rozpravy se hlásí jako první pan zpravodaj a potom pan kolega Pávek. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Dobrý den, dámy a pánové. Jenom shrnu to, co už vlastně řekl pan předkladatel. Záměrem předkladatelů je změna stávajícího stavu, kdy de facto máme nulovou jakoukoli toleranci pro vodáky a od nula promile může Policie České republiky vodáky pokutovat drakonickými pokutami. Ten zákon pamatuje na pokuty až do výše 100 000 korun za požití alkoholu, tabákových výrobků atd. Předkladatelé zdůraznili ve svém návrhu, že navrhovanou právní úpravou nebude dotčena odpovědnost za škodu či újmu na zdraví, případně další odpovědnosti stanovené v jiných právních předpisech. Jedná se skutečně pouze o ty pokuty.

Na základě diskuse v prvním čtení přišli navrhovatelé a předložili kompromisní návrh, který řekněme neruší pokuty zcela, ale zavádí toleranční hranici jednoho promile pro vůdce malého plavidla, které nepodléhá evidenci podle tohoto zákona, a ruší pokuty pro členy posádky. To bude pozměňovací návrh A. V prvním kole druhého čtení tento návrh hospodářský výbor původně na svém jednání doporučil.

Zároveň předkladatelé zpřesnili definici původního návrhu podle připomínek Ministerstva dopravy – je to změna formulace, změna definice, nicméně nemění smysl původního návrhu, takže z mého pohledu se jedná o legislativně technickou změnu a budu o ní mluvit v podrobné rozpravě.

V rámci opakovaného druhého čtení byly předloženy de facto tři návrhy, které jsou velmi podobné, liší se pouze zavedením výše toleranční hranice. Když to vezmu od toho nejvíce tolerantního, tak je to 1 promile, dále 0,8 promile a ta nejméně tolerantní je 0,5 promile na většině vodních cest vyjma těch dopravně významných, které jsou využívány pro osobní či nákladní lodní přepravu, a to pro vůdce plavidla a osoby vykonávající činnosti s plavbou. Hospodářský výbor se přiklonil k té nejméně tolerantní, ale více tolerantní, než je stávající stav, to je 0,5 promile.

V rámci druhého čtení byl předložen pozměňovací návrh paní poslankyně Krutákové a pana poslance Pávka na vyjmutí Berounky ze seznamu významných dopravních cest. Já tedy jsem v obecné rozpravě, takže bych –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne, ve třetím čtení, pane zpravodaji, je jenom jedna rozprava. Já jsem avizoval pana kolegu Pávka. Ten ví, že musí počkat, než odmluví pan kolega Feranec, protože je přihlášen elektronicky. Takže zatím, protože máte přednostní právo jako zpravodaj, tak jsem vám udělil slovo v rozpravě jako prvnímu. Takže co chcete říct, musíte říct teď. Pak už budete hovořit jenom k proceduře hlasování.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ano, děkuji za upozornění a upřesnění, pane předsedající. Takže bych se rád vyjádřil k oběma dvěma návrhům z věcného obsahu.

Už jsem tady o tom hovořil minule, prošli jsme si tady obsáhlou diskusí, zejména k té toleranční hranici alkoholu. K tomu bych chtěl jenom doplnit, že pokud skutečně zachováme stávající stav, který neodpovídá absolutně realitě, protože vodáctví je rekreační aktivitou, volnočasovou aktivitou, a budeme se snažit mít takový zákon, který má za povinnost pro Policii České republiky pokutovat přestupky u vodáků i za požití malého množství alkoholu či zbytkového alkoholu, tak se tím dostáváme do velice nepříznivé situace, protože pokud budeme mít takové zákony, které lidé nebudou přijímat, zákony, které nebudou odpovídat realitě, tak samozřejmě tím sami budeme ponižovat legislativní systém České republiky, protože je absurdní, že za takové jednání můžou být dnes lidé pokutováni.

Nejedná se tedy o generální pardon pro opilce ani v případě toho původního návrhu, ani těch kompromisních návrhů, protože nepřiměřené požívání alkoholu, v jehož důsledku takový jedinec způsobí újmu a škodu na zdraví či majetku, totiž postihují další právní předpisy.

Nicméně odpovědnost člověka nevznikne nebo nevzroste úměrně se vzrůstajícím počtem nařízení, kontrol, regulací, příkazů, zákazů. Naopak. Čím větší omezení svobodné lidské vůle, tím větší bude neschopnost člověka posoudit adekvátnost svého počínání. Bude mu totiž chybět zpětná vazba. A jak jsem tady říkal, chceme-li, aby lidé měli respekt k právu, musí také právo, které zde přijímáme, reflektovat realitu a přání lidí. Tolik k toleranční hranici.

A ještě se chci vyjádřit jako poslanec za střední Čechy k návrhu pana poslance Pávka a paní Krutákové na vyjmutí Berounky ze seznamu významných dopravních vodních cest. Každý, kdo zná Berounku, ví, že je skutečnou perlou středních Čech, proto je také vyhledávanou cestou pro vodáky jako rekreační tok. Přesto je z historických důvodů z dob minulého režimu zařazena do právě významných vodních cest, a to zejména kvůli myšlence tehdejších inženýrů ji využít k přepravě nějakých výrobků ze Škody Plzeň. A vzhledem k tomu, že je stále historicky zařazena do tohoto seznamu, tak se objevují v různých koncepcích státu, a stát je tím nucen i v různých koncepcích navrhovat různá řešení, návrhy na jejich splavnění, což stojí čas, peníze, energii nejenom těch úředníků, ale zejména peníze daňových poplatníků. K tomu, aby skutečně došlo ke splavnění, což je podle mě virtuální realitou, k tomu by byly nutné drahé investice a nutně by se změnil charakter a kouzlo Berounky. Podle mého názoru je splavnění Berounky snad ještě méně reálné než vybudování kanálu Odra-Labe-Vltava. Přesto se k tomu zpracovávají dokumenty, generely, studie, a jak říkám, je to zbytečné vyhazování peněz daňových poplatníků. I to je důvod, proč budu hlasovat pro vyjmutí a proč bych vám to chtěl doporučit.

Je důležité zmínit, že obce na toku Berounky typu Černošice, Řevnice, Všenory, Karlík, Lety, Tetín, Srbsko, Karlštejn, Zadní Třebaň, Hlásná Třebaň, ale i městské části Praha-Zbraslav, Praha-Lipence, Praha-Velká Chuchle přijaly usnesení, že nesouhlasí se splavněním Berounky, to znamená, jsou pro toto vyjmutí, pro tento návrh. Splavnění Berounky by byl totiž neekonomický projekt, který by zničil přírodní kouzlo, a proto návrh na vyjmutí podporuji. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Feranec, připraví se kolega Pávek. Stáhl svou přihlášku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já jenom krátce ke svému pozměňovacímu návrhu. Celá ta debata byla mezi zastánci nulové tolerance u jakékoliv dopravy a liberálnějším přístupem, který přece těm vodákům povoluje pivo, dvě, tři, čtyři atd. Proto jsem se snažil a po konzultaci s Ministerstvem dopravy předložil pozměňovací návrh, jehož podstata je jednoduchá. Na dopravně významných vodních cestách, jsou asi čtyři nebo pět v ČR, zůstává dál nulová tolerance a u jiných vodních cest u vůdce malého plavidla, to znamená u vůdce, je tam tolerance 0,5 promile. Takže to je podstata tohoto návrhu. Pochopitelně ti, kdo si myslí, že má být nulová tolerance, budou hlasovat proti jakémukoliv návrhu. Ty, co si myslí, že by mohla být nějaká tolerance, můžu jenom poprosit, ať hlasují pro z mého pohledu potenciálně nejméně nebezpečný návrh, to znamená pro 0,5 promile. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí z místa, rozpravu končím.

Ještě než budu pokračovat, přečtu došlé omluvy. Paní poslankyně Radka Maxová se omlouvá od 14.30 do 15.30 hodin, paní poslankyně Táňa Malá od 17 hodin

z pracovních důvodů do konce jednacího dne a pan poslanec David Kasal od 14.30 do 15.30 hodin z pracovních důvodů.

Nyní tedy přistoupíme k dalšímu kroku našeho jednání a to je hlasování o pozměňovacích návrzích. Požádám zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, přednášel jednotlivé návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil stanoviskem garančního výboru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Hospodářský výbor doporučil následující proceduru. Jako první bychom hlasovali o tom, co jsem avizoval, to je ten návrh legislativně technických úprav. Je to změna definice podle připomínek Ministerstva dopravy a původní návrh předkladatelů by se změnil: To neplatí, pokud jde o malé plavidlo bez vlastního strojního pohonu, které nepodléhá evidenci podle tohoto zákona. Hospodářský výbor to vzal jako legislativně technickou úpravu a doporučujeme o tom hlasovat jako o prvním.

Nicméně potom se dostaneme k hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích, o kterých hospodářský výbor doporučuje hlasovat podle výše tolerance od toho nejvíce tolerantního, to znamená od původního návrhu hospodářského výboru, který je pod bodem A, poté návrh, který vychází z původního návrhu pana poslance Ferance, ale je to návrh pana poslance Bartoně, kterým se zavádí hranice jedno promile, pak 0,8 promile – to je D1, potom návrh pana Ferance, který zde obhajoval, pozměňovací návrh B, a potom ten návrh, který se týká Berounky, to je pozměňovací návrh C. A návrh zákona jako celek je poslední. V případě, že přijmeme nějaký pozměňovací návrh, tak ty další jsou nehlasovatelné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Má někdo připomínku, dotaz? Ne, není žádný návrh na změnu procedury... Pan poslanec Václav Klaus ještě k proceduře. Pane zpravodaji, dejte šanci panu kolegovi. (Uvolňuje místo u řečnického pultu.)

Poslanec Václav Klaus: Mně to všechno dávalo smysl, co říkal pan zpravodaj, jenom nerozumím, jak řekl na závěr, že přijetím jednoho pozměňovacího návrhu se vyloučí ostatní, protože ta Berounka myslím nesouvisí s žádným z nich.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ano. Děkuji za upřesnění. Myslel jsem tím samozřejmě ty toleranční hranice.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Požaduje někdo zopakovat případně to, co tady o legislativně technických říkal pan zpravodaj? Ne.

Tak můžeme tedy postupovat podle procedury, kterou schválíme v hlasování číslo 91, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro stanovenou proceduru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 91 z přítomných 176 pro 158, proti nikdo. Budeme tedy postupovat tímto způsobem. První návrh?

Poslanec Vojtěch Munzar: První budeme podle schválené procedury hlasovat o návrhu legislativně technických úprav. To je ta změna definice plavidla v původním návrhu předkladatelů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Zahájil jsem hlasování číslo 92 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 92 z přítomných 176 pro 156, proti 6. Návrh byl přijat.

Pokračujeme – návrh A, pane zpravodaji.

Poslanec Vojtěch Munzar: Návrh A je původní návrh hospodářského výboru, který zavádí hranici jednoho promile pro vůdce plavidla a vyjímá ostatní členy posádky, a to na všech tocích. Musím tady říci, že v opakování druhého čtení hospodářský výbor se pak přiklonil k jinému pozměňovacímu návrhu, takže tento nakonec nedoporučil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Odhlásím vás všechny a požádám o vaše nové přihlášení. Prosím, přihlaste se identifikačními kartami a rozhodneme o tomto návrhu, jakmile se ustálí počet přihlášených, což se momentálně stalo. A rozhodneme tedy o bodu A v hlasování číslo devadesát tři se stanovisky, pane zpravodaji? (Zpravodaj: Výbor nedoporučuje.) Nedoporučil. Zástupce navrhovatelů? (Souhlasím.)

Zahájil jsem hlasování číslo 93. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 93 z přítomných 170 pro 57, proti 108. Návrh nebyl přijat. Druhý návrh.

Poslanec Vojtěch Munzar: Druhý návrh je modifikovaný návrh pana poslance Ferance, ale předložený panem poslancem Bartoněm. Ten rozdíl je v té hranici jedno promile. A týká se to de facto všech toků, na kterých neprobíhá nebo není významná dopravní cesta, když to zjednoduším.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování číslo 94, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Pardon, stanoviska. Prohlašuji hlasování číslo 94 za zmatečné. A nejdříve požádám o stanoviska zpravodaje a navrhovatele. Pane zpravodaji? (Výbor nedoporučuje.) Pan navrhovatel? (Jednoznačně souhlasím.)

Zahájil jsem hlasování číslo 95 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 95 z přítomných 174 pro 57, proti 103. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vojtěch Munzar: Další návrh pod označením D1 je vlastně totožný, akorát se liší, že je tam hranice 0,8 promile. Stanovisko výboru: (Nedoporučuje.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan navrhovatel? (Souhlasím.)

Zahájil jsem hlasování číslo 96 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 96 z přítomných 176 pro 60, proti 105. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Vojtěch Munzar: Další návrh pod označením B je návrh pana poslance Ferance, že se to zase liší hodnotou tolerance 0,5. Výbor Doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan navrhovatel? (Souhlasí.)

Zahájil jsem hlasování číslo 97 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 97 z přítomných 179 pro 116, proti 52. Návrh byl přijat.

(V sále je silný hluk.) Prosím o klid! Máme napevno zařazený bod ve 12 hodin. Rád bych dokončil hlasování tohoto bodu.

Poslanec Vojtěch Munzar: Tak hlasování – pozměňující návrh chce, to je vyřazení Berounky z těch významných dopravních cest, jak jsem tady avizoval.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Stanovisko? (Výbor nedoporučuje.) Navrhovatel? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování číslo 98 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 98 z přítomných 179 pro 127, proti 29. Návrh byl přijat.

Byly tím vyčerpány všechny pozměňovací návrhy, pane zpravodaji?

Poslanec Vojtěch Munzar: Ano. Byly tím vyčerpány všechny pozměňovací návrhy a budeme hlasovat o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Všichni souhlasí. Můžeme tedy přikročit k dalšímu kroku, a to je hlasování o návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Lukáše Bartoně, Martina Kolovratníka, Ivany Nevludové, Jana Zahradníka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 157, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 99 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 99 z přítomných 180 poslanců pro 123, proti 42. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji zpravodaji. Končím bod č. 106 a předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Otevírám projednávání napevno zařazeného bodu, kterým je

155.
Připomenutí významu a zásluh Aloise Rašína

Prosím, aby se slova ujal navrhovatel tohoto bodu pan poslanec Jan Skopeček, který se, pokud bude souhlasit, stane posléze i zpravodajem. (Hluk v sále trvá.)

Poslanec Jan Skopeček: Ano, děkuji pěkně za slovo. Já bych na úvod chtěl poděkovat všem kolegyním a kolegům, kteří souhlasili se zařazením tohoto bodu na probíhající schůzi. Myslím si, že z něj –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane poslanče, já se omlouvám, ale není tady dostatečně slyšet. Dámy a pánové, prosím o klid, ať můžete vyslechnout návrh pana poslance Skopečka. Děkuji.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji ještě jednou za zjednání klidu.

Ještě jednou děkuji všem poslancům a poslankyním, že souhlasili a v drtivé většině schválili zařazení tohoto bodu na stávající schůzi. Stejně tak bych chtěl poděkovat za to, že byl dneska bod pevně zařazen.

Vážení kolegové, v těchto týdnech a měsících slavíme sto let od vzniku české měny, díky které máme i dnes v peněženkách českou korunu. Otcem československé měny je bezesporu Alois Rašín. A já bych nerad zúžoval roli Aloise Rašína pouze na vznik československé měny. Jeho historický význam je mnohem širší.

Byl to jeden z významných mužů 28. října, měl velký podíl na vzniku Československa. Jeho role dalece přesahovala to, s čím si ho dneska spojujeme jako prvního ministra financí, který ve velmi složité poválečné době a rozpadu Rakouska-Uherska dokázal českou ekonomiku nasměrovat dobrým směrem, a československá tehdy ekonomika se stala stabilním ostrůvkem v jinak poměrně složitém a turbulentním světě. Proto si myslím, že v době, kdy ubíhá sto let od 25. února 1919, kdy tehdejší zákonodárný sbor schválil zákon č. 84, který přinášel nebo ukotvoval českou korunu jako národní měnu, následně od 3. března začalo kolkování rakousko-uherské měny a de facto měnová odluka, v průběhu dubna byla vydána první československá stokoruna s první i grafickou podobou, tak si myslím, že bychom mohli vyjádřit úctu a připomenout význam Aloise Rašína, který je otcem československé koruny.

Proto navrhuji usnesení, že v době stého výročí české národní měny a zároveň v době nedávného výročí úmrtí jejího otce, prvního ministra financí Aloise Rašína, se Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR, vědoma si důležitosti národní měny, usnáší na tomto slavnostním prohlášení: Doktor Alois Rašín se zasloužil o národní měnu, českou korunu.

Děkuji pěkně za pozornost a budu rád, když v co největším počtu takové usnesení podpoříme a vyjádříme tak úctu k Aloisi Rašínovi a české koruně. Děkuji pěkně za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu poslanci Skopečkovi. Prosím ho tedy, aby se stal zpravodajem tohoto bodu. Otevírám všeobecnou rozpravu, do ní se hlásí pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já jsem hlasoval pro zařazení tohoto bodu i pro zařazení na tento čas. Doktor Rašín samozřejmě patří mezi historické postavy, na které je dobře si po sto letech vzpomenout. Koneckonců v okamžiku, kdy byl zvolen Miloš Zeman prezidentem republiky, tak v pracovně ministra financí Miroslava Kalouska nevisela hlava státu, ale visel tam obraz Aloise Rašína po celou dobu, co jsem administroval tuhle pozici.

Já jenom velmi prosím, abychom tuhle vzpomínku, která skutečně patří k mimořádné historii českého státu, Československa, ke 100. výročí založení samostatného státu, neposouvali směrem k diskusi, zda euro ano, či ne, nebo koruna navěky.

Doktor Rašín se nepochybně zasloužil o československou korunu, byť samozřejmě bychom mohli vést teoretické diskuse, zda o českou korunu, kterou dnes používáme, se více zasloužili pánové Klaus a Tošovský, nebo doktor Rašín, ale to je na samostatný seminář. Ale doktor Rašín se nepochybně zasloužil o československou korunu, nepochybně se zasloužil o národní měnu, nepochybně – na rozdíl od mnoha jiných zemí bývalého Rakouska-Uherska – svou politikou odvrátil inflaci od České republiky.

Já mám jednu jedinou prosbu, aby v tom usnesení, které pan kolega Skopeček napsal – je to můj pozměňující návrh – tam je dvakrát zmíněna národní měna. Půjčíte mi to, pane kolego? (Bere si text návrhu od poslance Skopečka.) Tam je napsáno: V době 100. výročí české národní měny a zároveň v době výročí úmrtí jejího otce, prvního ministra financí Aloise Rašína, se Poslanecká sněmovna České republiky, vědoma si důležitosti národní měny, usnáší na tomto slavnostním prohlášení: Doktor Alois Rašín se zasloužil o národní měnu, českou korunu.

Doktor Alois Rašín se nepochybně zasloužil o národní měnu, českou korunu. Já dávám pozměňující návrh, aby z první věty, nebo z první části souvětí vypadla slova "vědoma si důležitosti národní měny". Někteří z nás se domníváme, že je mnohem důležitější uvažovat o přijetí eura. Já bych byl nerad, kdyby tohle usnesení bylo bráno tak, že o něm uvažovat Poslanecká sněmovna nechce, jakkoliv respektuji i ten druhý názor. Prosím, berte to jako pozměňující návrh. Souhlasím s tímto návrhem s tím, že vypadnou slova "vědoma si důležitosti národní měny". Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, rozumím. Já bych, pane předsedo, potom ještě poprosil, abyste to zmínil v podrobné rozpravě, abychom o tom mohli hlasovat.

S faktickou poznámkou nejprve vystoupí pan poslanec Skopeček. Máte slovo. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Já jsem určitě nechtěl otevřít debatu výhod a nevýhod přijetí společné evropské měny. Také jsem to v úvodním slově ani jednou nezmínil. Nezmínil jsem to, že já osobně mám názor, že česká koruna je to nejlepší, co v tuto chvíli můžeme mít, a že pro nás není výhodné euro. Vůbec nechci tuto debatu otevírat, byť ji považuji za důležitou. To jsem si odehrál například na seminářích, které proběhly nedávno k 25. výročí vzniku eura, nebo právě když jsme 28. října slavili sto let, tak jsem takový seminář, kde jsem hájil českou korunu proti euru, uspořádal tady v Poslanecké sněmovně.

Do tohoto bodu vůbec nechci téma debaty o společné měně tahat, nicméně nemůžu souhlasit s tím pozměňujícím návrhem pana ministra Kalouska, protože si myslím, že by to byla urážka České národní banky, jejího guvernéra, bankovní rady, která se dnes a denně stará o stabilitu české měny, abychom řekli a vypustili z usnesení, že si jsme vědomi důležitosti národní měny. Dneska národní měnu používáme, měnová politika je jedna z nejdůležitějších součástí hospodářské politiky, a pokud připustíme to, že národní měna není důležitá, že národní měnová politika je zbytečná, tak si myslím, že můžeme Českou národní banku zrušit, a to já myslím, že nikdo z nás nechce.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní budeme pokračovat ve faktických poznámkách v pořadí: páni poslanci Klaus, Plzák, Ferjenčík, Čižinský a pak se hlásí pan předseda Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Já bych se obrátil vaším prostřednictvím k poslanci Kalouskovi, abych mu řekl, že jste propásl příležitost mlčet. My jsme chtěli uctít českého vlastence Aloise Rašína. Nikdo z nás se nehlásil do jakékoliv diskuse. Slibovali jsme, že to bude krátký a důstojný akt. Vy přijdete, řeknete "nechci tuto debatu, aby se nezatížila debatou o euru", a pak to sám otevřete a začnete tady horovat, aby tam nebyla zmínka o národní měně. Takže když už jste tu rukavici hodil, tak já bych kromě k smrti odsouzenému panu Rašínovi, vlastenci, zmínil jiného českého vlastence, muže 28. října, dlouholetého poslance Stříbrného, který v rakouském parlamentu řekl: Byli jsme před Rakouskem, budeme i po něm. Takže my budeme i po Evropské unii, pane Kalousku, bez ohledu na to, co tady budete vyvádět v této chvíli, kdy chceme uctít hodnotu české měny!

A z ekonomického hlediska je jasné, že je to v zájmu České republiky. Podívejte se na Řecko, jak dopadlo. Možnost dělat si vlastní měnovou politiku je jedním ze symbolů vlastního státu, za druhé je to účinná metoda oblastí, které jsou chudší nebo nějaké jiné než zbývající části toho, kde měnová unie působí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Plzák, po něm pan poslanec Ferjenčík. Máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, já jsem nebyl na tu debatu připraven, ale nikdo samozřejmě nezpochybňuje zásluhy pana Aloise Rašína o naši národní měnu. Ale on měl, tuším, tři spolupracovníky – jeden z nich byl, myslím, bankéř Preiss –, kteří se možná o měnu zasloužili ještě více než on. (Ozývají se nesouhlasné hlasy ze sálu.) Myslíte si, že ne? Já si to dohledám. Pardon. Ale zase abychom historicky někomu neupřeli zásluhy. Ale jinak samozřejmě to usnesení podpořím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan poslanec Čižinský. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já osobně nemám s tím usnesením problém, nicméně vnímám, že někteří kolegové ho vnímají jako hlasování částečně i o podpoře koruny vůči euru. Chtěl bych apelovat na pana předkladatele, jestli by nemohl nějak konsenzuálně upravit usnesení tak, abychom skutečně hlasovali pouze o Aloisi Rašínovi, jehož zásluhy jsou, myslím, nezpochybnitelné. Navíc je to, tuším, jediná oběť atentátu mezi českými politiky. Chtěl bych jen apelovat na předkladatele, jestli nemůže najít nějakou konsenzuální verzi, se kterou bude spokojen i pan Kalousek jako příznivec přijetí eura.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Čižinský, připraví se paní poslankyně Valachová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji za slovo. Měna, která byla v roce 1919 vytvořena, se jmenovala československá koruna. Domnívám se, že pokud bychom to přijali takto, tak dáváme vlastně signál, jako kdyby Alois Rašín se svými spolupracovníky vytvořili měnu, která se jmenovala česká koruna. Domnívám se, že by se to také dotklo všech, kteří Československo vnímají jako svůj stát.

Dávám pozměňující návrh, že tam bude napsáno československá koruna, protože to bude historicky správně a určitě se to nedotkne nikoho, kdo má v úctě Československo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Valachová, po ní pan předseda Kalousek. Faktické poznámky. Máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, my jako sociálně demokratický klub podpoříme usnesení tak, jak tady zaznělo na půdě Sněmovny.

Chtěla bych přerušit tu debatu a říci několik slov. Státnost, národní uvědomění, statečnost, hrdinství a nezlomnost – to byl Alois Rašín. A tyto jeho kvality jako člověka, jako osobnosti, jako národního hrdiny, tak ho tehdejší pamětníci vnímali při procesu s Omladinou. To jsou všechno vlastnosti, které ho předurčily podle mého soudu k úspěchu. Vyzývám Sněmovnu, abychom si s úctou tuto osobnost připomněli a připomněli si statečnost tohoto člověka, který po vyslechnutí rozsudku c. k.

mocnářství se smál tomuto rozsudku smrti a nikdy mocnáře nepožádal o milost. Vraťme se k respektu a k uctění jeho památky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Mě teď dojalo vystoupení poslankyně za sociální demokracii, protože my, co jsme něco četli o měnové a fiskální politice začátkem 20. let, tak dobře víme, že jestli někdo opravdu Rašína nenáviděl, ale strašně, tak sociální demokraté. A jsem rád, že po těch sto letech se to nasvítilo pod úplně, úplně jiným úhlem.

Přihlásil jsem se z jiného důvodu. Nemyslím si, že jsem propásl příležitost mlčet. Chtěl jsem se ujistit, že v tom usnesení nikdo, ani ten, kdo ho psal, nemyslel ani chvíli na to, že tím chce zdůraznit, že musíme mít českou korunu na věčné časy. Opravdu si tady nechci vyměňovat ekonomickou polemiku s poslancem Klausem, to by byla ztráta času, ale vysvětlení poslance Skopečka mi stačilo. Ujištěn předkladatelem návrhu usnesení, a protože to usnesení má ve stenu svoji debatu, já ten pozměňovací návrh, který jsem avizoval, nepředložím. Není k tomu důvod poté, co jsme si vysvětlili, jak ten návrh usnesení myslíme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní poslanec Skopeček, po něm poslanec Onderka a poslanec Rakušan, faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji. Zareaguji na paní kolegyni Valachovou. Děkuji pěkně za ten v uvozovkách státotvorný přístup. Skutečně to mé vystoupení dneska nechce otevřít debatu o výhodách či nevýhodách přijetí eura, jakkoli si já osobně a při každé příležitosti budu myslet a zdůrazňovat, že česká koruna je výhodnější měnou než euro a neměli bychom euro přijímat. To si jsem stoprocentně jistý.

Na druhé straně nejsem schopen vypustit z toho svého usnesení, pokud to někdo udělá prostřednictvím pozměňovacího návrhu a získá to většinu, nechť, ale nejsem schopen vypustit slovíčko národní měna, protože já národní měnu považuji za důležitou součást české svrchovanosti a považuji to za jednu z nejdůležitějších aktivit, za nejdůležitější přínos, který Alois Rašín při vzniku české státnosti měl, byť jsem v úvodu zdůraznil, že ta jeho historická role byla samozřejmě mnohem širší než jenom ohledně vzniku československé koruny, národohospodářské politiky, jakkoli byla z jeho rukou úspěšná, ale celkově jeho přínos ke vzniku československého státu je prostě neopominutelný.

K panu kolegovi Čižinskému. Myslím si, že bez československé koruny a Rašína bychom neměli ani českou měnu. Je to její následovnice, takže já nepovažuji za nic proti ničemu, že se zasloužil o českou měnu. Stejně jako dnes slavíme 28. října vznik Československa nebo vznik české státnosti, byť žijeme v jiném státě, než v roce 1918 vznikl, stejnou logiku má i použití slůvka česká měna. Myslím si, že to není nic proti ničemu.

Děkuji pěkně. To snad jako reakce na ty výtky, které zazněly.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Poslanec Onderka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Onderka: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, Alois Rašín byl v mládí radikál a ve stáří konzervativec. Ale celý život byl vlastenec. To je odpověď prostřednictvím vás, pane místopředsedo, kolegovi Kalouskovi. A proto sociální demokracie jako úctu a respekt k této osobnosti bude hlasovat pro toto usnesení. A já bych chtěl poděkovat kolegovi Skopečkovi, že vůbec navrhl tento bod a toto usnesení. Myslím si, že tímto způsobem každý demokrat v této místnosti jeho snahu vnímá. A já mu za to ještě jednou děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Poslanec Rakušan, po něm pan předseda Radim Fiala s faktickými poznámkami. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám za slovo. Vážený pane předsedající, vaším prostřednictvím k panu kolegovi Klausovi. Já se svým jménem se tak nějak automaticky dlouhodobě zajímám o veškeré výroky, které se týkají Rakouska, toho, co bylo před ním, a toho, co bylo po něm. A ten výrok o tom, že byli jsme před Rakouskem a budeme i po něm, podle mých informací řekl v roce 1856 František Palacký, nikoli Jiří Stříbrný. Pokud mě dokáže opak, veřejně se mu omluvím, ale jen tak pro pořádek, ať uvádíme správné údaje. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte, abych se vyjádřil k tomuto návrhu usnesení také za hnutí SPD. Nejdřív ale musím říct, že se mi líbí, jak se začíná ta Sněmovna dělit, jak část Sněmovny by byla nejraději, kdyby tam zůstalo jméno Rašín, ale kdyby tam nebyla ani zmínka o české koruně. A já si myslím, že je to správně, že každý říkáme, co si skutečně myslíme, a já věřím, že si z toho občané vezmou každý to, co chce, a že je to obrázek toho, jak to skutečně v té Sněmovně je.

Za hnutí SPD můžu říct, že my si velmi vážíme vlastenců, vážíme si Aloise Rašína, vážíme si také české koruny. Považujeme českou korunu za pro nás lepší měnu než euro, a proto pro to usnesení budeme všichni také hlasovat. Chci také poděkovat panu Skopečkovi, že to navrhl, a myslím, že je to správně Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Poslanec Klaus s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Já bych chtěl velice ocenit státotvorné vystoupení ze strany sociálních demokratů. Koneckonců byli také jedním ze svorníků první republiky. Nechci tuto chvíli znevažovat, že bych se tady poměřoval s poslancem Rakušanem. Co řekl Palacký, nebo neřekl, o tom jsem nemluvil, odkazoval jsem na

slavnou řeč poslance Stříbrného za války v parlamentu, která vzbudila velký skandál. Až to přesně najdu, tak vám to budu citovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Poslanec Jan Volný s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Kolegové, kolegyně, já jenom velice krátce. Chtěl bych za klub ANO poděkovat panu Skopečkovi, že s touto iniciativou přišel. Myslím si, že Alois Rašín byl opravdu velká osobnost České republiky, Československa, a významně se zasloužil o vznik Československé republiky a byl to velký hrdina.

Samozřejmě ta polemika o tom, jestli to nějakým způsobem zavážeme nebo nezavážeme, následné přijetí eura, si myslím, že je irelevantní, a já věřím tomu, že ani předkladatelé takto neuvažovali. A pokud takto neuvažovali, pak to velice rádi podpoříme, protože je to pro nás opravdu osobnost a byl to zlom v dějinách Československa.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní do rozpravy pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, neříkám to často, ale fakt jsem z té debaty smutný. Fakt chci říct, že se mi nelíbí, že nejsme schopni udržet své politické půtky i v tak navrženém slavnostním bodě. Já vím, že je to proti jednacímu řádu, já to sice navrhnu, a pak to hned stáhnu, ten návrh, abych vyhověl zákonu.

Ale když si představím, že si někdo bude za deset, dvacet let číst naši debatu k tomuto bodu ve stenozáznamu, tak bych řekl, že jako celek bychom se měli stydět. Říkám my jako celek. Nebudu ukazovat na jednotlivé členy či členky Poslanecké sněmovny. Nejraději bych navrhl, že z této rozpravy nebude pořízen stenografický záznam, aby si to nikdo nemohl číst, až se bude připomínat 120 let nebo 150 let od vzniku české koruny nebo při jiné příležitosti se bude připomínat výročí narození Aloise Rašína.

Chtěl bych poprosit poslance Čižinského, aby stáhl svůj poslanecký návrh. Nechme si debatu o výhodách různých měn na jinou příležitost. Dneska z mých úst v tomto bodě určitě nepadne název společné měny, protože to sem nepatří. A poprosím všechny, aby nám nepřekládali z češtiny do češtiny, jak to klub ODS, a za náš klub to navrhoval poslanec Skopeček, myslel, aby tam nehledali skryté významy, něco mezi řádky. Nic takového to není a je to nedůstojné tomuto bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan předseda Bělobrádek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedo. Já bych naopak podpořil návrh kolegy Čižinského z toho důvodu, že Alois Rašín zcela objektivně stál za

vznikem československé koruny, a tím pádem v podstatě i za tím, že pokračovatelkou je česká koruna. Bylo to v době, kdy byla založena Československá republika a měla československou měnu. Mně to přijde, že je to věcně správné. Samozřejmě můžeme to vzít od konce. Oboje je správně. Mně přijde tedy jak pocitově, tak logicky daleko přesnější, když tam bude uvedena československá měna. Možná že je to příliš banální a může tam zůstat třeba, pokud by si to osvojil třeba i pan předkladatel, národní měna. Tím bychom vyřešili i tuto otázku. Takže abyste to zvážili. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se prosím ještě někdo do všeobecné rozpravy? Ne, všeobecnou rozpravu končím. Je zájem ještě o závěrečné slovo po všeobecné rozpravě? (Poslanec Skopeček: Ano.) Ano, prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Já musím reagovat. Já v tom skutečně nevidím problém. Myslím si, že bez československé koruny Aloise Rašína bychom dneska neměli českou korunu, tak jak ji používáme. Stejně jako 28. října slavíme den české státnosti, jakkoliv Česká republika existuje od roku 1993. Čili já v tom žádný problém nevidím. Budu trvat na svém původním návrhu. Nicméně můžeme samozřejmě hlasovat o vašich pozměňovacích návrzích, kde se změní místo české koruny československé koruny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Teď otevírám podrobnou rozpravu. A slovo má pan navrhovatel, aby nás seznámil s návrhem usnesení.

Poslanec Jan Skopeček: Takže já ještě jednou zopakuji to usnesení, se kterým jsem vás seznámil už v obecné rozpravě.

"V době 100. výročí české národní měny a zároveň v době nedávného výročí úmrtí jejího otce, prvního ministra financí Aloise Rašína, se Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, vědoma si důležitosti národní měny, usnáší na tomto slavnostním prohlášení: Doktor Alois Rašín se zasloužil o národní měnu – českou korunu."

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Pan poslanec Čižinský. Prosím máte slovo.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji za slovo. Já jsem učitel, učitel hospodářských dějin. Proto mi to prostě nedá. Nemůžeme klamat všechny, kteří si to přečtou. Proto můj pozměňovací je, aby to byla prostě pravda, že se zasloužil, že vytvořil československou korunu. To znamená nahradit slovo českou československou.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Pan předseda Kalousek. Prosím máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já nejsem učitel a už vůbec ne dějin. Tak mi dovolte prostý pohled administrátora přes peníze. Národ československý víme, že vlastně nikdy nebyl. Že to byl konstrukt. A ta národní československá měna platila na území, kde se dnes platí hřivnou, eurem a českou korunou. A jestliže slavíme 100 let samostatného státu a vzpomínáme na jednoho z mužů 28. října a zakladatele té měny, tak tam prostě v tomto kontextu patří slovo česká, nikoliv československá. Toť můj názor.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je prosím další přihláška do podrobné rozpravy? Není. Tedy podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečné slovo? (Poslanec Skopeček: Není.) Také není. Budeme tedy postupovat tak, že nejprve budeme hlasovat o protinávrhu, který zazněl od pana poslance Čižinského, abychom nahradili slovo českou slovem československou, a pak budeme hlasovat o návrhu usnesení tak, jak ho předložil pan poslanec Skopeček. Je prosím souhlas s tímto postupem? Nebo někdo něco namítá? Ne, je souhlas, budeme tak postupovat. Já vás všechny odhlásím, protože je tu žádost o odhlášení. Přihlaste se všichni svými hlasovacími kartami. Jsme připraveni na hlasování.

Takže nyní hlasujeme o protinávrhu pana poslance Čižinského.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 100. Přihlášeno 166 poslanců, pro 66, proti 14. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak ho přednesl pan poslanec Skopeček. Požaduje prosím někdo, aby ještě jednou byl přečten návrh usnesení? Ne, takže můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 101. Přihlášeno 173 poslanců, pro 154, proti nikdo. Návrh byl přijat. (Potlesk napříč sálem.)

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Kéž by bylo víc takových příležitostí, kdy bude absolutní shoda. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a otevírám bod číslo

107.
Návrh poslance Karla Raise na vydání zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 179/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů je pan poslanec Karel Rais jako navrhovatel a zpravodaj garančního výboru pan poslanec Roman Onderka. S přednostním právem se hlásí pan předseda Stanjura, takže mu dám nyní slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Dovolte, abych využil toho, že jsme mezi body. Omlouvám se, budu potřebovat ten telefon odemknout, než to přečtu. (Zadává PIN do mobilního telefonu.) A jednou, abych řekl, milou částí práce předsedy poslaneckého klubu je hájit své poslance, pokud jsou například nepravdivě nařčeni. Když jsme tady vedli debatu v bodě o tlumočnících, tak můj kolega pan poslanec Klaus kritizoval výrok pana poslanec Vondráka, aby vystoupil jiný poslanec hnutí ANO pan poslanec Plzák. Takže já pro něj pročtu inkriminovaný výrok, protože stenozáznam se nedělá online, museli jsme počkat, nemohli jsme reagovat ihned.

A pan poslanec Vondrák řekl: "Prosím vás, je součástí nás všech se celoživotně vzdělávat. To znamená, že pokud dostávám nový úkol, tak se to musím doučit." A teď ta věta pro pana poslance Plzáka prostřednictvím pana místopředsedy. "Jinak prosím vás tady nemám místo v této společnosti." Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. (O slovo se hlásí jiní poslanci.) Nelze dát slovo nikomu jinému než těm, co mají přednostní právo v této chvíli. Jednací řád hovoří jasně. My se teď zabýváme bodem číslo 107. Než dám slovo panu navrhovateli, tak vás seznámím s omluvami. Z dnešního jednání se z pracovních důvodů od 14.30 omlouvá pan ministr Dan Ťok, pan poslanec Dominik Feri od 12 do 13 hodin a od 12 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů paní poslankyně Jana Levová.

Prosím navrhovatele, aby vystoupil, pokud si přeje ještě před otevřením rozpravy.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Vzhledem k času budu velmi stručný, protože chci, aby se stihl schválit tento návrh zákona ještě dopoledne. Existuje tady zákonné opatření Senátu, kterým byla upravena v podstatě daň z nabytí nemovitých věcí v případě, kdy se jednalo o nově postavenou bytovou jednotku v bytovém domě, tak toto 4% daňové zatížení bylo osvobozeno. A v tom zákonném opatření jsme zapomněli, nebo přesněji řečeno Senát zapomněl, na situaci, kdy vznikají nové bytové jednotky v rodinných domech. Toto je podstata tohoto návrhu. Čili jde o to, abychom rozšířili osvobození z prvního úplatného nabytí vlastnictví v případě, kdy jde o bytovou jednotku v rodinném domě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. K tomu konstatuji, že sněmovní tisk 179/4, který obsahuje pozměňovací návrhy, nám byl doručen 13. února. Usnesení garančního výboru je sněmovní tisk 179/5. Nyní otevírám rozpravu. Do rozpravy je přihlášen pan poslanec Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Asi vás nepřekvapím, že se budu snažit vás ještě před hlasováním přesvědčit pro podporu našeho pozměňovacího návrhu, kterým se ruší, případně snižuje daň z nabytí nemovitosti. Já už jsem tady vystupoval jak v prvním, tak ve druhém čtení, přesto když jsme se přiblížili k tomuto zásadnímu hlasování, tak vám chci ještě říct a shrnout naše argumenty a moje argumenty, proč toto navrhujeme. Protože se

domníváme, že v době, kdy rostou ceny nemovitostí, by stát měl přemýšlet o tom a moudře rozhodovat, jak pomoci zejména mladým lidem při zakládání rodin.

Sám pan premiér někde, už netuším kde, řekl, že bychom potřebovali pro zajištění budoucnosti, aby se rodilo rodinám víc dětí a zajistili jsme větší prorodinnou politiku. Na druhou stranu v oblasti bydlení zatěžujeme kupující čtyřmi procenty daně z nabytí nemovitosti. Kdo si jde koupit byt, chce se postarat odpovědně o svoji rodinu, musí dát státu 4 % navíc pouze za fakt, že si ten byt na území České republiky jde koupit. Dnes mnoho mladých párů například právě z důvodu rostoucí ceny bytů odkládá založení rodiny, protože bydlení se jim cenově vzdaluje. A v situaci právě dramatického růstu bychom neměli trvat na tom, abychom zatěžovali tyto rodiny dalšími čtyřmi procenty navíc. Stát vlastně rodinám říká: Za to, že chceš sobě či svým potomkům pořídit bydlení, my ti zdaníme tento nákup. Dokonce z peněz, které jsi již jednou vydělal a zdanil. Protože se jedná de facto o druhé zdanění.

V době ekonomického růstu a současného růstu cen nemovitostí by člověk čekal, že budeme v této Sněmovně natolik velkorysí, že občanům naší krásné země vyjdeme vstříc a tuto pokutu, de facto trest za pořízení vlastního bydlení zrušíme nebo jim alespoň částečně ulehčíme. Podpořili bychom tak občanskou odpovědnost a právě lidi, kteří pracují, snaží se být maximálně samostatní a snaží se zabezpečit budoucnost jak svoji, tak svých dětí.

Protože jaký je vlastně výtěžek této daně pro státní rozpočet? Podíváte-li se na návrh rozpočtu schválený touto Sněmovnou na rok 2019, je to necelé jedno procento z příjmu státního rozpočtu. Je to desetina hodnoty meziročního růstu příjmů státního rozpočtu mezi rokem 2018 a rokem 2019, bavím-li se o zrušení této daně. Myslím si, že by skutečně dobří národní hospodáři tento případný výpadek zvládli při řízení státního rozpočtu. Pro stát to necelé jedno procento není vysoká částka, není fatální částka. Ale ta čtyři procenta pro jednotlivé rodiny, které si jdou pořídit vlastní bydlení, mohou být právě dělítkem mezi tím, že si tuto nemovitost mohou pořídit, či nemohou pořídit. Protože stát vybírá poplatek od našich občanů za to, že si na území naší země kupují nemovitost. Tato daň nemá ani jiný ekonomický, ani jiný regulační význam. A tím, že daň od roku 2016 platí ten, kdo si jde koupit nemovitost, tak ztratila podle mého názoru veškeré zbytky logiky. Proto jsem hovořil o tom, že tato daň je pouze trestem, pokutou za to, že si člověk chce pořídit nemovitost.

Důvody, abych to nezdržoval, proč zrušení navrhujeme, jsou tedy následující. Jedná se jednoznačně o dvojí zdanění. Stavitel již odvedl DPH, kupující zaplatil daň z příjmu, daň se tak vybírá z již jednou zdaněných peněz. Mimochodem, zastánci této daně často protiargumentují DPH. Jenže jaká přidaná hodnota pro hospodářství je to, že soukromá osoba kupuje nemovitost od jiné soukromé osoby? Protože novostavby jsou přece osvobozeny, to řeší i návrh pana poslance Raise. Takže žádná přidaná hodnota pro stát to není, není to zdanění přidané hodnoty, je to skutečně zdanění pouze práva pořídit si vlastní nemovitost.

V celé republice, nejen na území Prahy a středních Čech, ale na celém území České republiky cena nemovitostí rapidně roste. Takže ta čtyři procenta dneska z třímilionového bytu činí 120 tisíc korun. Kromě těch 120 tisíc korun, které ta mladá rodina musí našetřit a v případě, že má našetřeno, by mohla použít na vybavení

domácnosti, na jiné životní potřeby, na rekonstrukci toho bytu, tak těch 120 tisíc korun z třímilionového bytu od ní požaduje stát. Kromě toho taková mladá rodina musí dneska při zpřísňování hypoték mít naspořeno dalších 20 až 25 % z ceny nemovitosti minimálně, pokud si chce pořídit hypotéku, resp. pořídit nemovitost na hypotéku. O dopadech na státní rozpočet jsem říkal, skutečně to není fatální. Pro stát minimální částka, ale pro toho zodpovědného člověka, jenž se snaží zabezpečit vlastní střechu nad hlavou, jsou to zbytečné výdaje navíc.

Navíc upozorňuji, že tady vzniká skutečně veliká nerovnost před zákonem, na kterou doplácejí běžní občané. Protože dnes existuje způsob, jak se vyhnout zaplacení daně z nabytí nemovitých věcí, a to je to, pokud nějaký podnikatel, řekněme nějaký velký hráč, vloží tuto nemovitost do firmy a prodává se firma, převádí se majetkové záležitosti firmy a nepřevádí se nemovitost jako taková.

Všechny tendence státu jsou regulace na straně poptávky bydlení. ČNB zpřísňuje hypotéky, stát reguluje poptávku po bydlení touto daní. Nicméně potřeba bydlení se regulací poptávky nijak nesníží. Ten problém je na straně nabídky, takže tato daň skutečně nemá žádnou ekonomickou a regulační hodnotu pro ekonomiku našeho státu. Stávající stav vede k tomu, že lidé, kteří si chtějí pořídit vlastní nemovitost, vzhledem k cenám a menší dostupnosti bydlení a menší dostupnosti zároveň hypoték budou vyhledávat nájemní byty. A tam je ten samý problém – nedostatek bytů. Nájmy tedy výrazně porostou. A místo aby mladí lidé – a my jsme chtěli, aby mladí lidé investovali do svého vlastního bydlení, budou muset platit za půjčení cizí nemovitosti čím dál tím více a bude se jim zužovat v jejich finančním životě prostor na to uspořit si právě na hypotéky a případně na tuto daň.

Při koupi bytu totiž neinvestují do cizího. Investují do svého. A když je nejhůř pro ně finančně, mohou takovou nemovitost prodat. Takže bychom měli podporovat vlastní snahu občanů o vlastní odpovědnost, kterou vlastnické bydlení přináší. Považujeme to za nejsprávnější. Proto vás před hlasováním ještě naposledy žádám, vážené kolegyně, vážení kolegové, abyste podpořili nejlépe zrušení daně z nabytí nemovitosti, nebo alespoň to procentní snížení, které navrhujeme v nějaké variantě, aby se zejména mladým lidem, ale všem, kteří si chtějí pořídit vlastní bydlení, abychom jim trochu ulehčili jejich život. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Vondrák. Ne, je to jenom z minulosti faktická poznámka. Takže na řadě je v rozpravě pan poslanec Martínek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, jako Piráti s návrhem zákona souhlasíme, ale chtěl bych jen krátce upoutat vaši pozornost k některým pozměňovacím návrhům, které jej mohou ještě zlepšit.

Můj pozměňovací návrh B číslo sněmovního dokumentu 2022 bod 1 a 2 se týká zavedení snížené sazby daně z nabytí nemovitých věcí pro fyzické osoby, které nevlastní jinou nemovitost určenou k bydlení. Výhody tohoto pozměňovacího návrhu jsem již podrobně přednesl dříve. Předem avizuji, že budu žádat změnu procedury tak, aby se tento pozměňovací návrh hlasoval jako celek.

Vaši pozornost bych chtěl ovšem obrátit především k velice jednoduchému pozměňovacímu návrhu B číslo 2062, který by si jistě zasloužil vaši podporu. Tento návrh pouze prodlužuje splatnost daně z nabytí nemovitých věcí o tři měsíce. Tím dává více času kupujícím, kteří jsou nově od roku 2016 plátci této daně namísto prodávajících, aby měli více času obstarat si tuto poměrně vysokou sumu na platbu této daně poté, co často většinu svých životních úspor využili již na samotnou koupi nemovitosti. Návrh tak vychází vstříc všem občanům České republiky, kteří si hodlají pořídit vlastní nemovitost, a současně státu, kde pravděpodobně klesne počet nedoplatků od řádných daňových poplatníků. Stát o žádné prostředky nepřichází, pouze se mírně posune cash flow.

Ještě jednou vás tak žádám o podporu pozměňujícího návrhu B číslo 2062. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Na řadě v rozpravě je pan poslanec Skopeček. Připraví se pan poslanec Juránek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně za slovo. Samozřejmě podporuji pozměňovací návrh, který tu prezentoval kolega Munzar, který spočívá ve zrušení daně z nabytí nemovitosti, a to z několika důvodů. Tím hlavním důvodem je situace na trhu s bydlením. Dobře víte, že z důvodu nedostatečné výstavby, řekl bych až krize výstavby, se v posledních letech ceny nemovitostí vyšroubovaly do takové úrovně, že pro řadu lidí, myslím si, že už i pro střední třídu, je dneska takřka nedostupné se k novému vlastnímu bydlení dostat. Samozřejmě se to více týká Prahy a krajských měst než venkova, ale zejména v Praze a větších krajských městech je situace skutečně neudržitelná. V Praze si dneska většinově kupují byty ti, kteří už nějaké byty mají a další kupují na investici, protože na to mají peníze. Nic proti tomu. Myslím si, že to je jejich vlastní volba, že to je rozumná cesta, jakým způsobem investovat peníze, nicméně podle mého názoru nesmíme zavírat oči nad tím, že je tu i příjmová vrstva, která si skutečně potřebuje pořídit například první vlastní bydlení, první startovací byt, pokud budeme hovořit třeba o mladých párech.

Myslím si, že krizi nevyřeší zrušení daně z nabytí nemovitosti. Cesta je samozřejmě složitější. Podle mého názoru je k tomu nezbytné významně liberalizovat stavební řízení a územní legislativu. Nicméně se mi zdá nemravné, když stát už několik let vidí, jakým způsobem se cenová hladina v otázce bydlení pohybuje, aby to ještě komplikoval a zdražoval lidem pořízení vlastního bydlení ještě svou vlastní daní, která navíc, a kolega Munzar už to tady říkal, není z hlediska příjmů státního rozpočtu daní nikterak zásadní, a v okamžiku, kdy by stát o výnos z této daně přišel, tak se bezesporu shodneme, doufám, že i s paní ministryní, na tom, že by se státní rozpočet nezhroutil. Myslím si, že v té situaci, ve které trh bydlení je, by měla být vláda prvním subjektem, nebo prvním, kdo přijde do Poslanecké sněmovny a řekne: my velmi usilovně pracujeme na liberalizaci stavebního řízení, velmi usilovně pracujeme na liberalizaci územního plánování, aby se zase výstavba nastartovala a nabídka nových bytů uspokojila vysokou poptávku, která dneska žene ceny nemovitostí nahoru. Protože se to neděje, tak jsme s tím přišli my.

Já si ještě dovoluji upozornit na svůj pozměňovací návrh. Pokud byste, vážení kolegové, neuznali za vhodné zrušit daň z nabytí nemovitosti jako takovou pro všechny poplatníky, tak navrhuji pod písmenem C pozměňovací návrh, kde by se osvobození od daně z nabytí nemovitosti týkalo alespoň těch, kteří si kupují nemovitost určenou k bydlení – a to chci podtrhnout, pouze k bydlení, kteří si ji kupují prvně ve svém vlastním životě. Jinými slovy je to snaha podpořit mladé rodiny, mladé páry, které si kupují první bydlení, první startovací byt, tak abychom jim v jejich složité situaci, kdy se dneska musí velmi enormně kvůli vysokým cenám zadlužovat, alespoň těmi pár procenty, kterými je ještě stát zatěžuje, při té koupi ulevili a alespoň při koupi prvního bytu jim život a finanční situaci usnadnili.

Myslím si, že to je velmi rozumný návrh. Myslím si, že to je návrh, který jsou schopni podpořit i vládní poslanci, protože tam ten výpadek příjmů ze státního rozpočtu je ještě miniaturnější než v případě, kdy bychom zrušili daň z nabytí nemovitosti jako takovou. A věřte, že těch pár procent bude výraznou podporou mladým rodinám, mladým párům, které dneska čelí naprosto šílené situaci ve chvíli, kdy si potřebují pořídit první bydlení. Takže pokud neprojde náš prvotní návrh, pro který samozřejmě horuji a považuji ho za systémový, za správný, prosím o podporu alespoň toho, abychom ulevili mladým rodinám a mladým párům.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Juránek v rozpravě. Prosím, máte slovo. (V sále je velký hluk!)

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážení kolegové, vážené kolegyně, dovolím si tady říci, že záležitosti bydlení se stávají v současné době čím dál složitější a čím dál těžší právě pro mladou generaci. Ta záležitost se řeší už dlouhodobě. Chci tady říct, že je tady samozřejmě nejenom rest vlády, ale je tady rest i mnoha obcí a měst, které měly v rámci svých kompetencí dohlížet na to, jakým způsobem se má bydlení řešit. Samozřejmě že změna stavebního zákona je v tuto chvíli velmi důležitou součástí a zcela určitě důležitější než materiál, který zde máme a který umožňuje, abychom vylepšili situaci bydlení v České republice.

Záležitost vylepšení je možná všemi pozměňovacími návrhy, které zde jsou. Takže za klub KDU-ČSL říkám, že ať jsou to pozměňovací návrhy, které předložil kolega Vojtěch Munzar, nebo ať jsou to pozměňovací návrhy, které navrhl kolega Tomáš Martínek, tak také pozměňovací návrhy, které navrhl kolega Jan Skopeček, jsou to návrhy, které vylepší situaci a pozici všech, kteří chtějí zlepšit bydlení. My máme jako KDU-ČSL bydlení jako docela zásadní záležitost, považujeme ji z hlediska rodinného za jeden z nejdůležitějších prvků, které zde jsou. Chtěl bych říct, že jsem se kdysi i jako starosta městské části pustil do výstavby, ve které jsme ve spolupráci s městem Brnem, protože městská část sama o sobě to nemůže zvládnout, vytvořili bydlení v různých úrovních, ať už to bylo bydlení nájemní, nebo bydlení do vlastnictví, nebo bydlení družstevní. (Hluk v sále je neustále obrovský. Velmi špatná slyšitelnost!) Tato záležitost se nám velmi výrazně podařila.

Prosím o zjednání ticha, jestli můžu poprosit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, pane poslanče. Máte pravdu. Dámy a pánové, prosím o klid. Prosím, pokračujte.

Poslanec Stanislav Juránek: Tato záležitost je ovšem v tuto chvíli už v situaci, že je zapotřebí, abychom našli správnou cestu k tomu, abychom pomáhali tam, kde můžeme. To znamená, v rámci KDU-ČSL jsme připraveni podpořit každý návrh, který situaci v rámci bydlení vylepší. Při té příležitosti si vás dovolím požádat, abyste tedy to vylepšení zvážili a hlasovali pokud možno i pro pozměňovací návrhy, protože těmi se dostaneme ještě o kousek dál v podpoře bydlení. Bydlení jako takové je totiž limitující pro to, jestli ty rodiny vůbec existují nebo neexistují. Jak se ukazuje, více než polovina manželství, která se rozvádějí do pěti let, jako důvod uvádí právě tu problematiku bydlení. Jestli tedy chceme mít zdravou společnost, ve které následně bude prostor pro mladé rodiny, aby pomáhaly této republice tím, že založí rodinu, tak je jedna z těch důležitých věcí, abychom pomohli bydlení. Tento způsob je jenom jedním z těch dalších, protože dále je třeba, abychom se také zabývali fondem rozvoje bydlení a aby byl fond rozvoje bydlení zaměřený právě na záležitosti, které v tuto chvíli na konkrétním finančním bytovém trhu chybí.

Znovu říkám, že záležitosti v bydlení již byly vyzkoušeny na některých místech České republiky, a chci tím říci, že v okamžiku, kdy zvolíme vhodnou politiku, dojde i ke změně cen v rámci bydlení, a je docela důležité, abychom k tomu právě hledali všechny cesty. Proto si dovolím znovu zopakovat, že všechny pozměňovací návrhy, které zde jsou, ať už je to pozměňovací návrh kolegy Munzara, nebo kolegy Martínka, nebo také kolegy Skopečka, že všechny tyto návrhy si zaslouží vaši pozornost a při dobrém promyšlení také podporu. Myslím si, že právě tato záležitost, která zde v tuto chvíli leží na stole, nám umožňuje, abychom vylepšili situaci rodin v České republice, a to především mladých, kteří hledají svoje bydlení, a zvláště těch, kteří hledají svoje první bydlení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Nikdo se do rozpravy nehlásí. Rozpravu končím. A protože je 13.00, přerušuji projednávání tohoto bodu a končím dopolední jednání Poslanecké sněmovny. Členy organizačního výboru upozorňuji, že ve 13.05 se sejde organizační výbor.

(Jednání přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké odpoledne. Zahajuji odpolední jednání schůze Poslanecké sněmovny. Nejprve přečtu omluvy, které tady mám. Z důvodu zahraniční cesty se omlouvá z jednání Sněmovny dne 6. 3. od 16 hodin do konce jednacího dne paní poslankyně Lenka Dražilová, dále se omlouvá 7. 3. celý den a 8. 3. celý den – zde jsou to rodinné důvody. Dále mám tady zpřesnění omluvy pana ministra Antonína Staňka z jednání dnešního dne, a to již od 11.45 – důvodem je zahraniční služební cesta.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

16.
Návrh poslankyně Moniky Oborné a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 382/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

A já tedy upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvém čtení. Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 382/1. Prosím, aby předložený návrh uvedla zástupkyně navrhovatelů poslankyně Monika Oborná. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Monika Oborná: Hezký den. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, přeji vám krásný den a děkuji vám za slovo. Já bych vám nyní ráda představila novelu lesního zákona, kterou jsme předložili ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství v rámci kůrovcové kalamity, se kterou se potýkáme v našich lesích.

Toto téma se silně dotýká nás všech. Kůrovcová kalamita v současné době masivně zasáhla sedm krajů. Mezi nejpostiženějšími, nebo jedním z nejpostiženějších krajů je právě i Kraj Vysočina, konkrétně oblast Třebíčska, kde bydlím, a musím říct, že pohled na mizící lesy se opravdu nedá popsat. Proto se domnívám, že pokud můžeme tady společně přispět legislativní změnou k tomu, abychom efektivně bojovali s tímto škůdcem a abychom přispěli k záchraně našich lesů, tak je to, troufám si říct, naše povinnost. Jistě si vzpomínáte, že v létě loňského roku jsme zde projednávali bod Informace ministra zemědělství a ministra životního prostředí o kůrovcové kalamitě v ČR. Kromě informace ohledně konkrétních opatření, kterými se zabývá jak krizový štáb na úrovni celostátní, tak kalamitní štáby na úrovni krajů, zde rovněž zaznělo, že budou zapotřebí také legislativní opatření.

Předložený návrh novely lesního zákona je legislativní reakcí na největší kůrovcovou kalamitu za poslední století. Jejím cílem je zefektivnění boje proti kůrovci. Zkušenosti z praxe poslední doby totiž ukazují, že některá ustanovení zákona, která v běžných podmínkách plní svůj účel, se za současného stavu stávají překážkou pro účinný zásah proti kůrovci. Navrhujeme proto nově do zákona zakotvit kompetence Ministerstva zemědělství, které umožní rozhodnout o nezbytných opatřeních odchylných od běžného postupu podle lesního zákona. Novela přináší možnost odchýlit se od běžných pravidel hospodaření v lesích, a to zejména ohledně těžeb a zalesňování. Využití tohoto zákonného zmocnění je výslovně vázáno na mimořádné situace mající charakter kalamit ať už regionálního, nebo celostátního významu.

Rozhodnutí o odchylných opatřeních bude prováděno formou opatření obecné povahy, které umožní na mimořádnou situaci reagovat efektivně, ale hlavně v reálném čase. Je totiž prakticky vyloučeno, aby byla taková opatření ukládána formou správního rozhodnutí s počtem účastníků v řádu stovek tisíc. Vedení správního řízení s velkým počtem účastníků a jejich neurčitým okruhem by trvalo

několik týdnů, či dokonce spíše měsíců, a my potřebujeme reagovat okamžitě. Opatření obecné povahy nabude účinnosti dnem, kdy ho Ministerstvo zemědělství vyhlásí. Jedná se o návrh, který vychází z právní úpravy § 115a zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, který je součástí našeho právního řádu. Opatření obecné povahy tak nabude účinnosti, nebo chcete-li závaznosti, dnem vyvěšení. V zájmu zachování práva na spravedlivý proces zůstává zachována možnost přezkumu jakožto opravného prostředku zakotveného ve správním řádu.

Dámy a pánové, konkrétně se odchylná opatření stanovená Ministerstvem zemědělství formou opatření obecné povahy budou týkat těchto konkrétních oblastí:

Za prvé se jedná o rozšíření možnosti užití jiného než předepsaného reprodukčního materiálu k obnově lesa. Rozsáhlé holiny, které vznikají po těžbě kůrovcového dříví v lesích, je v tuto chvíli potřebné zalesňovat co nejrychleji. V případě nedostatku reprodukčního materiálu vyhovujícího platné právní úpravě umožníme vlastníkům lesa dočasně zalesnit i dostupným reprodukčním materiálem bez ohledu na současné požadavky na kvalitu a původ reprodukčního materiálu lesních dřevin. Tady bych chtěla důrazně upozornit, že takovéto výjimečné rozhodnutí bude garantováno jednak Ministerstvem zemědělství jako ústředním orgánem a bude podloženo odborným posouzením Ústavem pro hospodářskou úpravu lesů jako znaleckým ústavem. Cílem je zamezit degradaci holin z hlediska větrné eroze, tak aby rozsáhlé plochy nebyly vysušovány. Využití tzv. přípravných dřevin umožní rozčlenění holin na menší plochy, na kterých budou postupně přípravné dřeviny odstraňovány, a následně budou plochy zalesňovány dřevinami, které budou splňovat požadavky na reprodukční materiál. Uvedená potřeba vyplývá mimo jiné také z toho, že velikost kalamitních holin, co se týče ploch jednotlivých holin, ale také i celkových ploch, převyšuje výměru holin vzniklých při běžném hospodaření v lesích.

Dále umožníme prodloužení termínu pro zalesnění holin. Pro zalesnění na některých stanovištích je nezbytné zakotvit možnost udělit výjimku, resp. prodloužit dobu pro zajištění porostu. Tohle se jeví jako nezbytné zejména na větších holinách o velikosti několika hektarů, řádově desítky hektarů, mimořádně i stovky hektarů, kde zákonnou dobou pro zajištění porostů je v současné době pět let, a to nelze splnit. Dosavadní způsob prodloužení tohoto termínu na individuální žádost vlastníka se v současných podmínkách jeví jako nedostatečný. Jedná se například také o zastavení, resp. zrušení povinnosti provádět opatření k ochraně lesa v území, kde jsou již prakticky zbytečná, a soustředit tak zpracovatelské a jiné kapacity na území, kde je ještě zásah smysluplný. V praxi jde například o upuštění od zajišťování a evidování výskytu škodlivých činitelů a od povinnosti preventivně bránit vývoji, šíření a přemnožení škodlivých organismů. To se týká například povinnosti umisťování lapáků do lesa.

Posledními jsou výjimky z povinnosti přednostně provádět těžbu nahodilou tak, aby nedocházelo k vývinu, šíření a přemnožení škodlivých organismů. To v praxi znamená, že výjimku z přednostního zpracování nahodilých těžeb je třeba udělit tak, aby byly zpracovány přednostně v rámci těžby nahodile jen stromy představující nebezpečí z hlediska šíření škodlivých organismů, tedy ne takzvané sterilní souše, které již nebezpečí nepředstavují, jsou to místa, kde se již kůrovec nevyskytuje. Jejich

těžba proto může být dočasně odložena, opět s cílem soustředit veškeré zpracovatelské a jiné kapacity na území, kde je zásah ještě smysluplný.

Navrhovanou právní úpravu je žádoucí přijmout co nejdříve, aby mohla být využita ideálně již v průběhu dubna letošního roku, kdy lze očekávat další gradaci kůrovce. Návrh byl připraven ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství a má také podporu vlády. Dovoluji si proto Sněmovně navrhnout, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení podle § 90 odst. 2 jednacího řádu.

Dámy a pánové, mimořádnost stávající kalamity si vyžaduje opravdu i mimořádná opatření. Musím však zdůraznit, že žádné z těch, která zde navrhujeme, nesměřuje k omezování práv vlastníků lesa. Právě naopak, majitelům chceme ulehčit, dát jim možnost odchýlit se od povinností tak, aby při zásahu proti kůrovci mohli využít dostupné kapacity s nejvyšší možnou efektivitou.

Tímto bych vás, kolegyně a kolegové, chtěla požádat o podporu této novely a děkuji vám velmi za pozornost. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Než požádám, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Karel Tureček, tak přečtu omluvy. Paní poslankyně Eva Matyášová se omlouvá dnes mezi 16. a 19. hodinou z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Lucie Šafránková se omlouvá od 14.30 do 15.10 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Jáč se na dnešním jednání omlouvá od 16 hodin do konce jednání.

Prosím zpravodaje pro prvé čtení poslance Karla Turečka, aby nám sdělil stanovisko. Prosím.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Kolegyně a kolegové, já se domnívám, že paní poslankyně Oborná představila účel zákona, účel novely komplexně. V tuto chvíli podtrhuji, že se skutečně jedná o mimořádný nástroj pro Ministerstvo zemědělství, který bude využíván pouze za mimořádných okolností. Jako zpravodaj doporučuji přijetí této novely zákona a zároveň vyslovení souhlasu již v prvém čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášeného s přednostním právem jako prvního pana poslance Miroslava Kalouska. Následně se připraví paní poslankyně Vrecionová. Pan poslanec Holík se hlásí s faktickou, ale až poté, co někdo vystoupí v obecné rozpravě, protože byste měl na něco reagovat. Nyní tedy pan poslanec Kalousek a poté faktické.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, řada opozičních poslanců teď není v úplně jednoduché situaci. Ač poslanecký návrh, je zřejmé, že se jedná o vládní iniciativu a vláda, která nemá naši důvěru, konkrétně tedy Ministerstvo zemědělství, chce nebo potřebuje v dané situaci bianko šek na realizaci rajonizace lesů z hlediska zápasu s kůrovcem.

My si uvědomujeme, že skutečně mimořádná situace vyžaduje mimořádné prostředky, rychlé a operativní jednání. Proto jsme se po dlouhém zvažování nechtěli přiklonit k vetu proti § 90. Jsme připraveni ten zákon podpořit v prvním čtení, ale přece jenom jsme v diskusi chtěli položit několik otázek panu ministru zemědělství, který tady není, což vidím poněkud nekomfortně, a proto tedy prosím, zda by mohl alespoň na některé otázky odpovědět pan ministr životního prostředí, kterého se to samozřejmě týká, sice ne z hlediska přímé odpovědnosti v hospodaření... (Řečníkovi upadla hůl a poslanec Faltýnek mu ji podává.) Děkuji.

My máme určitou obavu, říkám to zcela upřímně a otevřeně jako někdo, kdo to chce podpořit, ale máme určitou obavu ze slovenské cesty, kde došlo k tomu, že došlo k rajonizaci, veškeré kapacity, které byly k dispozici, se soustředily do některých nejvíce ohrožených rajonů, kde došlo k vytěžování, a tam, kde nebyly kapacity k vytěžování, tam se to kompletně všechno v porostech postříkalo pesticidy. Ono to možná přineslo nějaký okamžitý efekt, ale podle našich ekologických expertů došlo k dlouhodobým a často naprosto nevratným ekologickým škodám.

Já jsem chtěl proto poprosit, zda by – byť ještě nejsou hotova – zda bychom mohli aspoň vyslechnout některá zásadní opatření obecné povahy, jejich filozofii. Nikdo to zatím neviděl. My vás k tomu zmocníme, abyste je vydali, ale moc zatím netušíme, co vydáte. Rádi bychom slyšeli, zda vlastníci lesů v těch nejohroženějších oblastech budou nebo nebudou zbaveni úplné povinnosti okamžitě zasáhnout proti kůrovci, protože když té povinnosti zbaveni nebudou a nebudou mít kapacitu na vytěžení, tak jim nic jiného než postříkání těmi pesticidy nezbude. Z těch důsledků prostě máme obavy.

Já bych vás velmi chtěl poprosit, pane ministře životního prostředí, jestli byste nám neřekl něco přece jenom trochu blíže o té strategii, rajonizaci, mimořádných opatřeních a opatřeních obecné povahy, abychom mohli hlasovat klidněji. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Připraví se paní poslankyně Vrecionová.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Já jako rodilý Třebíčák se musím také přihlásit k té novele. Ostatně jsem pod ní také podepsán. Myslím si, že je to jedno z účinných opatření, jak právě vlastníkům lesa umožnit ve zcela mimořádné situaci, kde se lesy nejen na našem okrese, ale ve značné části republiky díky souběhu oněch okolností, které vyvolaly kůrovcovou kalamitu, aby v souběhu těch mimořádných událostí se mohli vytáhnout z toho rigidního slova zákona, který upravuje všem vlastníkům, velkým, středním, malým, státním, nestátním, způsob hospodaření v lese a způsob vyhledávání a řešení ohnisek vzniku kůrovce nebo kůrovcových lokalit.

Teď už je to tak, že kalamita je, alespoň na okrese Třebíč, natolik plošná, že je to jedno velké ohnisko. To, co bylo dříve zeleným královstvím, je teď rezavou pouští. Přijeďte se tam podívat, nemusíte ani příliš odbočovat z hlavních cest, uvidíte to tam ale úplně všude. A kde nezasáhl kůrovec smrkové porosty, tam zasáhlo sucho porosty borové a vypadají v podstatě úplně stejně.

Proto jsme přišli s touto novelou, proto vás prosíme o to, abyste tentokrát umožnili její přijetí v prvním čtení, aby vlastníci lesa mohli okamžitě to, co je již zničeno a kde brouk už není, nechat stát a věnovat se tomu, co se dá za prvé ještě zachránit pro ekonomiku, protože kůrovcové dřevo není až tak úplně snadno prodejné, a za druhé, kde se dá ještě teď účinně zasáhnout proti kůrovci. Čili tam se jde mimo jiné v té novele i po tomto směru.

Jen na okraj, pan ministr zemědělství byl připraven na tu debatu, my jsme se o tom ještě včera spolu poměrně podrobně bavili, jenomže teď momentálně je na cestě, nebo možná už dosedl, do Bruselu na letiště, kde se s příslušným komisařem bude řešit právě další průšvih, který je, a to je ona otázka kontrolních opatření při dovozu polského masa, zejména hovězího, ale ukazuje se, že jsou i jiné druhy, které si zaslouží pozornost. Já jsem přesvědčen o tom, že jsme spolu s předkladatelkou, se zpravodajem a dalšími členy zemědělského výboru dostatečně kvalifikovaní na to, abychom případné otázky i spolu s panem ministrem životního prostředí mohli tady vysvětlit.

Ostatně to, co pan ministr zemědělství teď řeší v Bruselu, je v zájmu ochrany spotřebitele, tudíž v zájmu ochrany nás všech, ale to není jenom o tom hovězím mase a o těchto souvislostech. O tom, jestli může Česká republika přijímat účinná opatření v mimořádné situaci pro ochranu zájmů vlastních občanů, to je širší poloha než jenom to. Takže poprosím, tentokrát nebuďme ani tak kritičtí k nepřítomnosti pana ministra, hájí tam zájmy nás všech. Říkám to při plném vědomí. Nejsem vládní poslanec, to podtrhuji, abych nebyl zase osočován, že hájím vládní strany, ale jsem zemědělec, jsem místopředseda zemědělského výboru. A souvislosti těch případů, které se v posledních měsících tady objevují, prostě jsou takové, že ani tak velká osoba, jako je pan ministr Toman, nemůže být dvakrát na témže místě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A nyní s faktickou poznámkou poslanec Jaroslav Holík. Připraví se poslankyně Vrecionová. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, ano, je nutné, abychom se stavem českých lesů něco dělali. Nebudu tady říkat příčiny, že jsme zbytečně meliorovali lesy, že jsme zbytečně vysazovali monokultury. Musíme řešit, co se s tím dá dělat. Já se v každém případě pod tento zákon podepíšu. Ale je tady pár věcí, které můžeme ještě upravit.

Zaprvé. V 90. letech jsme z lesních podniků dělali akciovky. A akciovky potřebují produkovat zisk. Proto máme velkoplošné těžby, kde ta krajina je natolik otevřená, že vysychá, a každý ten zlom je náchylný k větru, kde dochází k polomům a ten kůrovec se šíří.

Další věc. Okleštili jsme tyto lesní podniky o to, že v současné době se prodávají takzvané stromy nastojato. Dřív, když byl celý uzavřený cyklus od výsadby přes vzrůst toho lesa až po zpracování, tak každý velice dobře věděl, v jakém je ten strom stavu. V současné době to nevíme, protože někdo si to odveze.

A taky bych velice rád zvýšil roli lesníka. Dřív ten lesník, když šel po lese se psem, tak věděl o každém smrčku, viděl, když někde začíná schnout vršek, že je

potřeba v okolí všechny vysekat. Dneska jsme z lesníků udělali úředníky, kteří sedí v kanceláři, vyplňují nesmyslné formuláře. Takže prosím vás, vraťme se k tomu, co tady bylo dříve.

A řeknu jedno: škodu na lesích nezpůsobil kůrovec, to jsme způsobili my a on nás jenom trestá za naše chyby.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy požádám o vystoupení poslankyni Vrecionovou. Připraví se poslanec Holomčík. Prosím.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Dobrý den. Hezké odpoledne, vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, vážená paní předkladatelko, pane zpravodaji. Asi mě nikdo nebude podezírat, že já bych nějak zvláště šetřila tuto koalici, spíše bývám často velmi kritická, nicméně jsem tuto poslaneckou novelu spolupodepsala a budu velice ráda, teď mluvím i za klub občanských demokratů, když ji podpoříme a když bude schválená co nejdříve.

Paní kolegyně Oborná tady popsala detailně, co všechno v té novele je, takže k tomu se asi nemusím vyjadřovat. Nicméně my jsme celý loňský rok nejenom se zemědělským výborem, i na řadě dalších jiných míst mluvili s majiteli lesů. Obracela se na mě i řada občanů, kteří například poukazovali na to, proč majitelé lesů kácí sušiny, když vedle je les, který je čerstvě napadený kůrovcem, a tomu by se měli právě věnovat. Jsem pevně přesvědčená, že v těchto extrémních případech, jako je tato kůrovcová kalamita, by (bylo třeba) rozvázat ruku vlastníkům lesů, aby skutečně zasahovali v těch místech, kde to je potřeba, kde to ještě má smysl, kde je živý kůrovec, aby nemuseli rozvěšovat lapáky na mrtvé stromy nebo prostě odtěžovat ty mrtvé stromy, které mohou ještě počkat. Takže skutečně tato novela by tomu velmi pomohla.

Je také potřeba ji přijmout co nejrychleji i z toho důvodu, že řada odborníků říká, že nás i v letošním roce v tomto směru čeká velmi těžký rok. Takže moc prosím o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy požádám o vystoupení poslance Radka Holomčíka a připraví se poslanec Marian Jurečka. Máte slovo. Prosím.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych vás seznámil a zejména vysvětlil stanovisko pirátského poslaneckého klubu. My se díváme na tuto novelu kriticky, a to ze dvou takových skupin důvodů. Jedna je obecná, dlouhodobá, dlouhodobé selhávání státu ve vztahu k lesům, zejména k těm státním.

Když se podíváme na vývoj státních lesů od revoluce, od 90. let, a seřadíme si ty jednotlivé kroky a změny, které se děly, do nějaké chronologické řady, tak vlastně vidíme, proč ta kalamita je v současné době taková, jaká je. Počínaje v 90. letech transformací státních lesů, kdy se propustilo nějakých 65 tisíc lidí a nastartovalo se to,

že lesy a lesní hospodáři Lesů České republiky do značné míry ztratili schopnost operativně reagovat na vývoj v lese.

Dále to šlo dalšími kroky, které vyústily v roce 2012 přijetím Dřevěné knihy, kdy se veškerá zodpovědnost za ty kroky přenesla na externí subjekty, ale prakticky ta zodpovědnost zůstala v nějakém meziprostoru a nikdo není vlastně pořádně zodpovědný za to, co se v lesích děje. A vidíme to i dneska docela dobře.

Potom vlastně na to navázala v roce 2015 strategie nebo koncepce fungování lesů. A přestože v té době už v některých lesních správách na severní Moravě ten kůrovec prokazatelně byl a s odpuštěním řádil jako černá ruka, tak ta koncepce tuto skutečnost nijak nereflektuje. A takovéhle zásadní změny v lesním zákoně měly přijít minimálně o dva o tři roky dřív. To bych chtěl říct na začátek. Ale to není chyba ani předkladatelky, to není chyba ani současného nepřítomného pana ministra.

Co se týče už toho kritického pohledu na tu novelu jako takovou, tak tady bych chtěl říct následující. Navrhované paragrafové znění je příliš stručné a ve své podstatě nedostatečně konkrétní, bez jasných mantinelů, zatímco rozsah problematiky a závažnost dopadů je značná. Tyto dopady budou přitom mít dlouhodobý charakter. Jestliže například umožníme využívat pro zalesnění polokalamitních holin geneticky nepůvodní materiál všemožné provenience, můžeme si být jisti, že nově založené lesní porosty potkají v budoucnu velké problémy se stabilitou a odolností.

Další bod. Důvodová zpráva k novele lesního zákona například na straně 7 uvádí: "Pokud bude stanoven odchylný režim na základě lesního zákona, pak se nemůže jednat z hlediska práva o jednání v rozporu s vyhláškou jako prováděcím předpisem k zákonu." Fakticky ale vyhlášky a v nich zakotvené odborné principy zajišťují kvalitu hospodaření a kvalitu budoucích lesů. Vlastně tyto principy porušovány budou. Dopady tohoto porušování vyhlášek do ekostability budoucích porostů založených ze sadebního materiálu nevhodné provenience se však již důvodová zpráva nezabývá.

Já tady položím řadu řečnických otázek, které potom vedou k tomu našemu stanovisku. Jak říkám, jsou řečnické, takže neočekávám, že mi na ně bude odpovězeno. Ten kritický pohled je daný tím, že my vlastně nerozlišujeme – a já o tom budu za chvilku hovořit – vlastníky. V zásadě ve vztahu k soukromým vlastníkům ta novela může mít pozitivní efekt, ale my se obáváme dopadů na státní lesy. A o tom vlastně je celá ta moje kritika v téhle části. Pokud my teď umožníme nějaké změny, které můžou... a s velkou pravděpodobností v budoucnu vytvoří problémy, tak je potřeba se ptát, kdo ty problémy v budoucnosti zaplatí. Jestli to budou lesy, když teď už nemají žádné rezervy, byla rozpuštěna rezerva i na pěstební práce.

Novela a její důvodová zpráva se zcela vyhýbá problematice odlišných systémů hospodaření na státních a nestátních lesních majetcích. Nestátní majetky často prodávají dříví ve vlastní režii a nepoužívají tak často komplexní outsourcing. Větší soukromé majetky si dokonce pěstují sazenice samy, a nemají tak důvod požadovat odchylný režim, který má umožnit použít sazenice nepůvodní provenience. Chápeme ale, že ti vlastníci menších lesů, potažmo i vlastníci těch větších lesů, u kterých došlo k velkému zasažení kůrovcovou kalamitou, tady tu potřebu mít můžou.

Novela nestanovuje ani mechanismus, jakým způsobem bude vlastník lesa prokazovat nedostatek provenienčně vhodného sadebního materiálu v regionu, v němž má být odchylný režim zaveden. Uvedu jeden příklad vztahující se na Lesy České republiky. Firma pracující pro Lesy České republiky v Moravskoslezském kraji nakupuje standardně sadební materiál vhodné provenience u producenta v Královéhradeckém kraji. V Moravskoslezském kraji dojde k vyhlášení mimořádné situace a umožnění odchylných opatření. Jakým způsobem bude prokázán nedostatek provenienčně vhodného sadebního materiálu v Moravskoslezském kraji, aby mohl být v souladu s novelou použit sadební materiál nevhodné provenience?

Na straně 7 důvodové zprávy je taktéž uvedeno: "V zóně kalamitního napadení i v nárazníkové zóně, kde by mělo být dále upuštěno od povinnosti umisťovat obranná opatření – lapače, lapáky." Není přitom již konkrétně uvedeno, o jaká obranná opatření jde. Schází definice kalamitní a nárazníkové zóny.

Další bod. Jestliže důvodová zpráva na straně 6 v komentáři k § 32 odst. 1 až 3 uvádí, že je třeba mít možnosti uložit na definovaném území opatření, jako například soustředit zpracovatelské a jiné kapacity na území, kde je zásah ještě smysluplný, pak se ptám, jakým způsobem chtějí autoři novely přinutit subdodavatele obchodních partnerů Lesů České republiky, aby se svým vybavením, ale také třeba koňmi nebo motorovými pilami, jezdili do práce například o 180 kilometrů dál od regionu, v němž působí a bydlí. A připomínám, že smluvní partneři Lesů České republiky, to znamená těžební firmy, realizují značnou část těžební činnosti ve státních lesích prostřednictvím subdodavatelů.

Není tak ani jasně vysvětleno, jak bude docházet v rámci definovaného území, kterým může být například kraj či více krajů, k vynucování přemístění soukromých výrobních kapacit z jednoho majetku, například z obecních či soukromých lesů, do druhého, například na státní majetek, nebo z jednoho smluvního vztahu u lesů do druhého.

Autoři se rovněž vyhýbají vysvětlení, jak budou řešit vzniklé ekonomické újmy vlastníků těžebních a jiných kapacit, k jejichž vynucenému přesunu v rámci definovaného území má z rozhodnutí uložených opatření docházet.

Chápu časovou tíseň, v jaké se nacházíme, v jaké tady ten návrh vznikal, ale myslím si, že vzhledem k očekávatelným dopadům změny je značně problematické, že neproběhlo ani mezirezortní připomínkování, což by u vládní novely mělo být, ani posouzení dopadů regulace. A vlastně jsme nezachytili prakticky ani žádnou diskuzi s odbornou veřejností. Tu před podáním návrhu. Samozřejmě teď to nějak probíhá, ale to už je vlastně v okamžiku, kdy tady ten návrh projednáváme.

Tolik k samotnému zákonu.

Ten zákon vytváří nějaký legislativní rámec pro určitá opatření, která jsou potom blíže specifikovaná ve vyhlášce Ministerstva zemědělství v opatřeních obecné povahy. Já bych chtěl tady poděkovat panu náměstkovi Mlynářovi, který tady samozřejmě není, za to, že v podstatě splnil to, co slíbil na jednání podvýboru pro lesní hospodaření předminulý týden, kdy nám slíbil, že ještě před tím projednáváním dostaneme ten návrh opatření k dispozici, abychom se s ním seznámili. To proběhlo.

Takže ještě jednou děkuji panu náměstkovi a jeho kolegům z ministerstva, kteří nám to předali.

A jelikož to opatření obecné povahy je vlastně prováděcím předpisem té změny, o které tady dneska jednáme, tak bych se rád vyjádřil i k několika věcem z té samotné vyhlášky.

Pokud má to opatření obecné povahy hned v bodu jedna za cíl umožnit ponechání stojících suchých stromů v porostech až do konce roku 2022, na podkladě jaké odborné diskuze k tomu došlo? Jakým způsobem bude zajištěna bezpečnost lesních dělníků, kteří se budou později v těchto mrtvých porostech pohybovat? A jakým způsobem budou ošetřena rizika vzniku lesních požárů? Protože ty souše, to je v podstatě, jako kdybyste vedle sebe postavili velké množství obřích sirek. Stačí v podstatě málo a hrozí rizika poměrně rozsáhlých požárů. Tak je určitě potřeba se ptát, jakým způsobem jsou i tato rizika otevřena.

Ministerstvo zemědělství umožní prodloužení dvouleté zalesňovací povinnosti na pět let. Jak bude řešena ochrana lesní půdy před erozí a degradací?

A je zde ještě jeden velký otazník. Komplexní smlouvy, které soutěží Lesy České republiky, jsou na pět let. Mě by určitě zajímalo, jakým způsobem budou ošetřeny smluvní vztahy s vítězi tendrů společnosti Lesy České republiky. Opatření povede k odkladu investic státního podniku Lesy České republiky do zalesnění kalamitních holin. Nebo může k němu vést. A vlastně předpokládám, že je to částečně i jeho smyslem. Jak bude řešeno budoucí financování? Nehrozí vyvolání efektu sněhové koule, to znamená, že se ty náklady budou převalovat do budoucích let a za pět, za šest, za sedm let nám tady vznikne obří deficit, se kterým už si ten podnik nebude schopen vůbec poradit? Za stavu, kdy není možný transfer ze státního rozpočtu do státního podniku?

Další bod, a už je to poslední, slibuji, z toho opatření, které vyvolává otázky, je záměr ponechat 20 % ploch kalamitních holin bez zalesnění. Je navrhováno ponechat na kalamitních holinách po každých dvaceti metrech pětimetrový pruh bez zalesnění. Je cílem dosáhnout toho, aby 20 % ploch kalamitních holin nemuselo být vůbec zalesněno? A zase se ptám, jakou odbornou diskuzí tento nápad prošel a jak se zajistí, aby na těch vzniknuvších pruzích nedocházelo k degradaci a erozi půdy. Jaká budou ta opatření?

Otázky, které jsem položil – a ještě jednou opakuji, že byly řečnické – pro nás znamenají dvě věci. Jednak to, že se budeme muset v rámci činnosti práce jak zemědělského výboru, tak zejména podvýboru pro lesní hospodaření věnovat kontrole a monitorování toho, jak tyto změny dopadají na praxi a na reálný stav lesů. Pokud chceme tedy plnit roli toho, že parlament kontroluje vládu. A já určitě budu tyto body v budoucnu navrhovat.

Z toho vyplývá také náš postoj k této předkládané novele. My ji nepodpoříme, protože vnímáme velké riziko. A nepodpoříme ji, řekněme, z principu předběžné opatrnosti. Na druhou stranu rozhodně není naší ambicí jakkoliv bránit Ministerstvu zemědělství v tom zkusit něco s tou kalamitou udělat. Takže nebudeme mít snahu vetovat projednání podle § 90.

A poslední věc. Já se o tom ještě zmíním v dalším bodě, kde budeme navrhovat nějaké usnesení k tomuto sněmovnímu tisku. Jenom ve stručnosti řeknu. Myslím si, že pro budoucí naši kontrolní práci tady ve Sněmovně je pro nás extrémně důležité, abychom věděli, co k té situaci, která je teď, vedlo. A o tom bude to usnesení, o kterém budu hovořit v následujícím bodě. To je všechno, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou poznámku předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Další faktickou tady zatím nemám, takže se připraví pan poslanec Marian Jurečka. Prosím vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych zareagoval na jednu část vystoupení svého předřečníka. A protože tady není ministr zemědělství, tak bych se zeptal paní ministryně financí, kolik se odčerpalo z našich lesů do státního rozpočtu v minulých letech. Pak říkáme – nemáme rezervy, nemáme peníze. Ale od toho se ty rezervy vytvářejí, aby v okamžiku, kdy je to potřeba, je podnik mohl zapojit. Tak mě by zajímalo, protože to nemám v hlavě, o kolik se vylepšil výsledek státního rozpočtu tím, že i Lesy České republiky odváděly do státního rozpočtu v roce 2018, 2017, 2016, 2015. Ta čtyři čísla pak určitě sečtu, abych věděl, kolik to byla celková suma za ty čtyři roky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Mariana Jurečku a připraví se pan poslanec Jan Birke. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Dobrý den, vážený pane předsedající, členko a člene vlády, milé kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych se vyjádřil k tomuto bodu, který máme zařazen, protože jsem jedním z poslanců, kteří se pod tento legislativní návrh také spolupodepsali.

Na úvod dovolím si reagovat na kolegu Holomčíka v některých jeho vyjádřeních a dovolím si uvést některá fakta. On tady hovořil o tom, že zásadní problém je v tom, jak hospodaří státní podnik Lesy České republiky. Předpokládám, že jako člen zemědělského výboru byl na výjezdním zasedání v ÚHÚL a mohl vidět prezentaci, u které se ukazovalo, že Lesy ČR patří k těm, kteří mají nejmenší podíl procenticky holin a kalamitních těžeb. Takže když jsme viděli tenkrát např. Vojenské lesy, které byly násobně vyšší úroveň těchto těžeb, viděli jsme i různé typy soukromých vlastníků, obecních, městských, církevních, tak tam Lesy ČR byly mezi nimi na té nízké úrovni.

Také mi dovolte odmítnout to, jak tady zaznělo, že za to nenese nikdo zodpovědnost. Samozřejmě tady je management podniku, který nese zodpovědnost za to, jak ten podnik hospodaří, jak hospodaří v terénu, jak naplňuje dikci zákona. Je také kontrolován i dozorovými orgány. Takže to by poslanec, nota bene člen zemědělského výboru, asi měl vědět a měl mít informace. Navíc v situaci, kdy viděl i ty prezentační materiály, které jasně ukazovaly, jakým způsobem Lesy ČR k té záležitosti přistupovaly.

Nicméně teď k zákonu jako takovému, nebo návrhu tohoto zákona. Já musím říct, že my jsme o této legislativní úpravě diskutovali už někdy ve druhé polovině roku 2017, kdy jsme viděli, že je nutné, aby tady ministerstvo mělo jednodušší, rychlejší, operativnější nástroj než jenom současné znění zákona a čekání na to, jakým způsobem budou jednotlivé ORP neboli úředníci na obcích s rozšířenou působností reagovat na kalamitní situaci, byť pod metodickým vedením Ministerstva zemědělství. Ukazovalo se, že zdaleka ne vždy je to úplně ideální.

Můžu říct paralelu. Veterinární zákon a přístup, který dneska umožňuje Státní veterinární správě operativně rychle reagovat na nepředvídatelné události. Máme zde mimořádné veterinární opatření, což je v principu něco obdobného, o čem tady teď budeme rozhodovat, kdy vlastně může mimo běžný rámec zákona, mimo běžné postupy se rozhodnout o tom, že se uloží mimořádné veterinární opatření, které řeší nějakou kalamitní nárazovou nákazovou situaci tak, abychom dokázali tu situaci poměrně rychle a operativně zvládnout. Tady my vlastně touto drobnou legislativní úpravou říkáme, že návrh, nařízení obecné povahy bude vydán, ale nebude muset být vedeno to řízení, které i ze zkušenosti, kterou jsem měl já ještě osobně jako resortní ministr, kdy jsme se snažili tehdy pozastavit plánované mýtní těžby, abychom dali přednost právě kalamitním těžbám, tak jenom ten termín, lhůta zhruba 50 dnů a následné vypořádávání desítek, možná třeba i v některých případech to může být stovek připomínek, může tomu resortu fakticky zabrat několik měsíců a znemožní mu operativní zásah, který je v ten daný okamžik na nějakém území ČR potřeba. Takže tady samozřejmě musí být odůvodnění, musí být jasně odborně zdůvodněno, jaká ta opatření se dělají. A dělají se především proto, abychom mohli umožnit to, že ten zásah, který v lese bude prováděn, bude efektivní.

Že se tady umožní, jak kolega Holomčík hovořil o tom sadebním materiálu, to je záležitost, kdy zase Ústav pro hospodářskou úpravu lesa se i k této otázce bude odborně vyjadřovat, bude dávat jasné doporučení. A nám jde o to, aby v situaci, kdy školky před čtyřmi, pěti lety nepočítaly s tím, že tady bude nějaká kalamitní situace, kdy dneska nemají podle současné rajonizace dostatek sadebního materiálu, i když ten vlastník by hrozně rád sázel něco jiného, tak my potřebujeme umožnit to, abychom udělali maximum pro to, aby nedocházelo ke zbytečným erozním událostem, aby pozemek byl co nejdříve zalesněn. Proto ta flexibilita v tom operativním přenosu sadebního materiálu z jiné části republiky. A přesto je to stále konzervativní přístup, pořád je tady ten postup kontrolován Ústavem pro hospodářskou úpravu lesa. (Odmlka. Řečníka ruší rozhovor dvou poslanců v blízkosti řečniště.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych vás požádal o klid, aby se pan poslanec mohl vyjádřit. Děkuji.

Poslanec Marian Jurečka: Takže myslím si, že i v důvodové zprávě ty věci jsou poměrně dobře popsány.

Byla tady zmíněna i záležitost případných chemických postřiků nebo aplikace insekticidních účinných látek. Kdo je trošku znalý situace, tak ví, že teoreticky by to

vlastník lesa mohl využívat už dnes. Mohl by se o to snažit, ale racionálně vzato, ekonomicky je to velice náročná záležitost. I prakticky to dokázat realizovat je věc velice komplikovaná. Takže tady není nic, co by nově otevíralo tuto možnost nad rámec současného znění zákona. Takže i tady bych neviděl úplně tu obavu.

A když se podíváme na tu záležitost časovou, tak si myslím, že je opravdu záhodno, aby to bylo projednáno a schváleno již v prvním čtení, protože když se bavíme i s odbornou veřejností i s nevládními organizacemi, tak říkají – dokázali bychom si představit nějakou ideálnější, lepší úpravu, ale prostě vzhledem k tomu, jak se vyvíjí už počasí teď na konci února, které bude mít asi vliv zase na opětovně vyšší množení lýkožrouta, tak volají po tom, aby toto bylo umožněno co nejdříve, aby už teď se začátkem vegetační sezóny se případně na některých částech republiky tento princip mohl využít.

Takže já to vnímám tak, že jako poslanci se tady snažíme poté, co se tady volá několik měsíců z praxe i z resortu mít tady operativnější možnosti, tak jako poslanci poslaneckým návrhem tady toto umožňujeme. Z té logiky věci nemohlo být ani meziresortní připomínkové řízení, byť si myslím, že lesnická veřejnost i nevládní organizace tento návrh poměrně podrobně sledovaly. A byť s výhradami, s výjimkami určitými drobnými, tak ten návrh podporují.

Děkuji za pozornost i za podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu dvě omluvy a mám tady dvě faktické poznámky. Připraví se pan poslanec Holomčík a potom pan poslanec Kalousek. Takže omluva paní poslankyně Ivany Nevludové z dnešního jednání od 15 do 15.30 hodin z důvodu pracovního jednání. A následně pan poslanec Dominik Feri se omlouvá mezi 17.45 a 19. hodinou z osobních důvodů. Tak vaše dvě minuty, pane poslanče, prosím.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl zareagovat na pana kolegu Jurečku prostřednictvím předsedajícího. Chtěl bych se zeptat na jednu věc. Pane kolego, vy jste hovořil o nějaké odpovědnosti. Já bych chtěl vědět, o jaké zodpovědnosti jste hovořil. Kdo nese odpovědnost za to, že se rozpustily rezervy státního podniku včetně čtyřmiliardové rezervy na pěstební činnosti, takže ten podnik v tenhle okamžik musí řešit kontokorent, musí řešit financování nějaké odněkud, aby byl schopen reagovat na kalamitní situaci? Kdo nese zodpovědnost za to, že v roce 2015, když už bylo jasné, že na části území na severní Moravě a ve Slezsku je kalamita, tak byla přijata taková koncepce státního podniku, která tuto skutečnost absolutně nijak nereflektuje? Nikdo nenese zodpovědnost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Následně požádám o vystoupení pana poslance Kalouska. Mám tady další dvě faktické – pan poslanec Jurečka a pan poslanec Podal se připraví. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pan poslanec Stanjura se zeptal paní ministryně financí. Mně přijde nefér ji trápit, tak si dovolím odpovědět, jak to

bylo. V roce 2012 jsme skutečně prosadili koncept v rámci protikrizových opatření možnost odvádět z Lesů ČR peníze do státního rozpočtu. Poprvé ten odvod byl v roce 2013 a bylo to 6 mld. korun. Rozhodla o tom ještě vláda Petra Nečase. Vláda premiéra Fischera pak v roce 2014 rozhodla o odvodu 6,5 mld. korun. A to mělo skončit, protože v ten moment bylo jasné, že je po krizi, a dál to měly být finanční rezervy České republiky. Ale v roce 2015 z rozhodnutí vlády Bohuslava Sobotky ten odvod byl 8,22 mld. korun. V roce 2016 5,6 mld. korun, v roce 2017 3,5 mld. korun. Vyplácí se to vždycky až, takže kolik se bude inkasovat teď za rok 2018, to nevím, to vláda nerozhodla.

V každém případě dohromady je to téměř 30 mld. korun, které státní rozpočet i v dobách, kdy už kůrovcová kalamita zuřila a současně tady byla vysoká konjunktura, si státní rozpočet vytáhl z Lesů ČR do státního rozpočtu. Co můžeš prožrati dnes, nenechávej na zítřek!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy s faktickou poznámkou pan poslanec Marian Jurečka. Připraví se pan poslanec Zdeněk Podal. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Pohled do historie. To, že tady byl od roku 2014 opravdu mimořádný tlak ze strany Ministerstva financí na maximální výši odvodů z Lesů České republiky i z jiných státních podniků do státní pokladny, je evidentní. Já to nezastírám. Na mnoha jednáních jsem s panem ministrem financí uhádával to, aby míra odvodů byla nižší, než byl požadavek Ministerstva financí. Víceméně to byl nakonec vždycky nějaký výsledný kompromis. Nicméně bylo dohodnuto, že finanční prostředky, které Lesy České republiky potřebují na své investice i na pěstební činnost, mají. To, že za poslední rok a půl si finanční management Lesů České republiky v rámci řízení cash flow blbě nastavil otázku odvodů a otázku vypovězení finančních prostředků vázaných na účtech, je záležitost, která se týká roku 2018. Když tuto situaci viděli, nemuseli odvádět částku, kterou měli plánovanou v odvodu, mohli si ji ponechat a dneska by mohli v pohodě v rámci cash flow operovat s částkou okolo 3 mld. korun.

Na rovinu, potřeby pro zásahy do investiční a pěstební činnosti a zvládání kalamitní situace dneska nejsou ty, které by limitovaly aktivitu státního podniku Lesy České republiky při zvládání této situace. Teď je samozřejmě na této vládě, jakým způsobem na to bude do budoucna reagovat. Nicméně jestli narážíte na to, jestli to, že na účtech České republiky jsou 2 nebo 4 mld., má vliv na zvládání kalamitní situace u státního podniku Lesy České republiky, tak to na to vliv nemá. Samozřejmě by bylo úplně ideální, aby prostředky, které se v minulosti odváděly, aby také Ministerstvo financí férově řeklo: dobře, z nějakého typu odvětví se tyto finanční prostředky odvedly. Proto když dnes přichází ministr zemědělství a říká: mám notifikovanou podporu pro střední a drobné vlastníky lesů v České republice a potřebuji na to 3 mld., by Ministerstvo financí mělo říci: máme je a dáme je. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy požádám pana poslance Zdeňka Podala o vystoupení s faktickou poznámkou. Zatím poslední faktická. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zdeněk Podal: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, jako předseda podvýboru pro lesní hospodářství mohu říct, že podvýbor se touto problematikou zabývá dlouhodobě. Měli jsme možnost navštívit mnoho lokalit postižených jak suchem, tak kůrovcem. A poslední podvýbor, 7. schůze, se touto problematikou zabýval 19. února. Bylo to za účasti mnoha odborníků, jakož i zástupců Ministerstva zemědělství. Co k tomu můžu říct? Na základě návštěv v jednotlivých lesních lokalitách, když to vezmu z hlediska kulatých stolů a všech jednání, která proběhla, všichni tito odborníci říkají: prosím vás, udělejte něco, udělejte to rychle, každý krok je dobrý. Proto se přimlouvám – já jsem podpořil tuto iniciativu a myslím si, že je to krok správným směrem. Můžou se dělat další, ale prosím vás, nezklamme tyto lidi, kteří čekají na to, že jim aspoň nějak pomůžeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní se vrátíme do standardní obecné rozpravy, takže pan poslanec Jan Birke a připraví se pan poslanec Jan Zahradník.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mnohokrát, pane místopředsedo. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vystoupil k návrhu paní poslankyně Moniky Oborné a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, takzvaný lesní zákon, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 382, a to ze tří důvodů.

První důvod je, abych vám vyjádřil kladné stanovisko klubu sociální demokracie k tomuto tisku s vyslovením jednoznačné podpory navrhovatelům. Ten druhý důvod je vlastně nejenom v rámci kombinace a diskuse, ale i z hlediska pozice ministra zemědělství, který také souhlasí, a součást našeho klubu, s právě předloženou novelou, a to že byla vlastně konzultována s Ministerstvem zemědělství. Ten třetí důvod, ke kterému se vrátím ještě nakonec, je i z hlediska municipality, to znamená starosty, který má ve svém vlastnickém portfoliu, kdy máme zhruba, město Náchod, přes tisíc hektarů lesa, což samozřejmě je i nedílnou součástí této poslanecké předlohy.

Jak už jsem řekl, dovolím si s předloženým návrhem vyslovit souhlas již v prvém čtení. Podle předloženého návrhu zákona vytváří předpoklad pro bezodkladná a účinná řešení v rámci opatření proti kůrovcové kalamitě, což je jednoznačné a zřejmé, a úzce souvisí s dalšími opatřeními, která jsou obsahem vládního návrhu novely lesního zákona schváleného již 4. 2. 2019 vládou a projednávaného Poslaneckou sněmovnou jako tisk 408.

Příprava tohoto dokumentu byla koordinovaná s Ministerstvem zemědělství s cílem vytvořit co nejdříve legislativní podmínky ke zvládnutí kalamity v lesích již od nástupu jarního období tohoto roku. Tady chci navázat právě na své předřečníky

z hlediska toho, že se přibližujeme do jara a všichni cítíme, že se nám opět kůrovcová kalamita nevyhne, a to z toho důvodu, že zima nebyla tak, řekněme, jak ji známe, to znamená, že došlo nikoliv k velkému množství sněhu, ale zároveň především mrazům a podobně. Z tohoto důvodu je součástí tohoto poslaneckého návrhu i návrh na jeho schválení již v prvním čtení, jak bylo řečeno.

Návrh zakládá oprávnění Ministerstva zemědělství rozhodnout formou opatření obecné povahy o postupech odchylných od vybraných ustanovení lesního zákona. V územích vymezených opatřeními obecné povahy se zvýšeným výskytem kůrovce dostanou vlastníci lesů výjimky, aby v nejhůře zasažených oblastech nemuseli dělat protikůrovcová opatření, která nejsou dostatečně efektivní. Jedním z nich může být například možnost odložit těžbu suchých stromů, ze kterých takzvaně kůrovec vylétl. Tímto opatřením budou mít vlastníci lesů možnost soustředit těžbu do míst, kde ještě lze lesní porost zachránit.

Na mimořádné situace je nezbytné reagovat v reálném čase. Opatření obecné povahy tak musí nabýt účinnosti dnem vyvěšení na úřední desce Ministerstva zemědělství s ohledem na výjimky z ustanovení lesního zákona, které zákon umožňuje. Jedná se o mimořádný nástroj Ministerstva zemědělství jakožto ústředního orgánu státní správy lesů, který bude využíván jen za mimořádných okolností, kdy dojde k mimořádné situaci na území dvou a více krajů, a výhradně ve prospěch účastníků, to je vlastníků lesních pozemků.

Jak už jsem avizoval, v závěru své řeči tady vystupuji ze tří důvodů: vyjádřit kladné stanovisko ministra zemědělství, celého klubu sociální demokracie, ale především i starosty města. Vedle lesů, které vlastní stát, církevních lesů, soukromých vlastníků lesů jsou samozřejmě i města vlastníky poměrně velkých, rozsáhlých hektarových pozemků zalesněné plochy. My se skutečně dostáváme do podobné situace, o které tady hovořil pan kolega Podal, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, kdy bohužel mnohdy je více než jeden, mnohdy deset vlastníků soukromého lesa a nejsou schopni se mezi sebou domluvit.

Tím tady neříkám, že to je konkrétní případ, ani nejmenuji, že ten případ je na Náchodsku. Jenom chci říci, že v momentě, když do tohoto lesa, který je v tom soukromém vlastnictví, vlítne kůrovec a není včas vytěžen, není včas odstraněn, to pásmo není včas ohraničeno a je v bezprostřední blízkosti ať už státního lesa, anebo v bezprostřední blízkosti především municipalitního lesa, nebo respektive lesa ve vlastnictví města nebo obce, tak neuděláte nic. Prostě vám ten kůrovec skočí nebo přelítne do toho lesa, o kterém hovořím, tedy ve vlastnictví města.

Jako starosta se samozřejmě přimlouvám za schválení a velkou podporou paní poslankyně Oborné právě, aby byl schválen tento dokument v prvním čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy požádám... vy, pane ministře, na faktickou? Počkáte. Ale máte přednostní právo, ale jsou přihlášeni dva ještě. Dobře. Pan poslanec Zahradník. Požádám vás vystoupit a připraví se pan poslanec Martinů a pak tedy pan ministr Brabec. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Dámy a pánové, na začátku svého vystoupení nejprve vyjádřím svoji podporu předloženému návrhu tak, jak za klub ODS i vyjádřila paní kolegyně Vrecionová. I když přiznám, že mám určité pochybnosti a obavy, nikoliv z toho, že bych zpochybňoval potřebnost rychlého zásahu a nezbytnost dát ať už státním, nebo soukromým správcům lesa nějakou jistotu, jak v nadcházejícím roce, kdy kůrovcová kalamita opět oživne, postupovat, jak se jí bránit. Pokud budeme rajonizovat, pokud necháme ty lesy, ze kterých již kůrovec vylétl, když žádné nebezpečí vlastně nehrozí, bez aktuálního zásahu, možná se tak trochu budeme blížit principu bezzásahovosti. Podle mého názoru je nezbytné tento princip v lesích hospodářských zásadně odmítnout a v co nejkratší době v těchto lokalitách provést výsadbu a obnovit les.

Za druhé bych se chtěl možná trochu přimluvit za někoho, kdo se nemůže bránit, a to je za smrk, který je zde často brán jako jeden z pachatelů té kůrovcové kalamity. Těžko si asi umíme představit, jak bychom bez smrku realizovali celou řadu stavebních aktivit, které stále mají konjunkturu.

Já jsem si tady, dámy a pánové, poznamenal dva výroky svých předřečníků. Paní kolegyně Oborná, předkladatelka návrhu, řekla: "Pohled na mizející lesy se nedá popsat," povzdechla si s velkou trpkostí a těžkostí. Pan kolega Kováčik zase řekl: Co bylo dříve zeleným královstvím, je nyní hnědá – nebo nevím, jestli řekl hnědá, nebo rudá – poušť. Tyto výroky by se daly také vysvětlit jako vyjádření určitého dvojího přístupu k tomuto problému, který tato Sněmovna v uplynulých letech zažívala.

Když jsem tady podobné věty pronášel před možná třemi čtyřmi lety, kdy byl tady projednáván zákon o ochraně přírody a krajiny a v souvislosti s tím pak také zákon o Národním parku Šumava, respektive jeho senátní verze, moje názory byly zpochybňovány, nebyly brány vážně. Mluvilo se o tom, že ten les, tak jak po žíru kůrovce na Šumavě zůstává, je vlastně lesem přírodním, krásným, a bylo zde průřezově politickými stranami, tehdy bez rozdílu koalice a opozice, hlasováno pro přehlasování veta prezidenta republiky a pro uvedení toho zákona, který stanovuje bezzásahovost, na nadpoloviční ploše národních parků. A ten zákon tedy nyní platí.

Také bych se chtěl vyjádřit k lesníkům. Už o tom tady někdo z mých předřečníků mluvil. Vím, že povolání lesníka není jen tak obyčejné povolání. Nikdy nebylo. Je to spíše příslušnost ke stavu, který přináší určité výhody a také samozřejmě ale zatěžuje příslušníka k tomu stavu velmi významnými povinnostmi. Jednou z těch povinností, která odedávna tady byla, bylo to, že lesník měl povinnost vyhledávat a likvidovat ve svém rajonu, ve svém revíru stromy napadené kůrovcem. Pochybení v této povinnosti, její zanedbání pak znamenalo velmi významný prohřešek a významný postih přinášel tomu, kdo se ho dopustil. Tak to platilo ještě před možná dvaceti lety, ale pak došlo k tomu, že se názor na tyto povinnosti začal postupně měnit, a ta změna přivodila možná podvědomou změnu v nahlížení lesníků na tyto své povinnosti. Počínaje orkánem Kyrill v roce 2007 totiž byl kůrovec prohlášen za součást přírody. Tehdy pan ministr Bursík, který spolu s ekologickými aktivisty má tuto změnu na svědomí, na slyšení v Senátu prohlásil, že kůrovec je součástí přírody, jako takový do ní patří a on přijímá veškerou odpovědnost za to, co tento postup přinese do národního parku, hlavně tedy na Šumavu.

Máme tady samozřejmě situaci na Šumavě, o které se dneska nemluví. Dneska Šumava není tématem diskuse. Nikdo z vás už asi nechce příliš o tom diskutovat, ale já to přesto musím tady zmínit. Musím zmínit, že vlastně jsme si z Národního parku Šumava, z jeho valné části, udělali jakousi množírnu kůrovce. Tam se proti němu nezasahuje na velké části, tam ho vnímáme jako součást přírody, a na jiné části území naší republiky je to pro nás úhlavní nepřítel, kterého je potřeba likvidovat, proti němu bojovat, vynakládat na to významné prostředky. Já s tím souhlasím. Jsem zastáncem té stavovské povinnosti proti kůrovci zasahovat, byť nejsem sám lesník, nepatřím do toho stavu, ale s mnoha jeho příslušníky se dobře znám. Znám jejich způsob myšlení a znám, jaké mají názory na stávající vnímání této problematiky.

V Národním parku Šumava teď probíhá diskuse o zonaci. Jihočeský kraj, který zastupuji v Radě Národního parku, bude absolvovat toto své dohadování se správou parku v pondělí 11. března a já musím říci, že naším významným argumentem, který budeme uplatňovat, bude právě boj proti kůrovci, nejenom v podobě, kterou my tady teď vedeme, ale i na území Národního parku Šumava. Čili to bude taková první otázka, kterou bych rád položil ministerstvům a na kterou pak budu žádat odpověď v usnesení, které hodlám v následujícím bodě, který na nás potom čeká, jako navrhovanou součást, doprovodné usnesení, předložit.

Vím, že pan ministr Brabec, který si správně odložil své vystoupení až poté, co bude moci reagovat na to, co řeknu já, říká, že jsou to nesmysly, že kůrovec nikam nevyletí, že kůrovec doletí nejvýše pár desítek metrů. Není to pravda. Při vhodných podmínkách může kůrovec napadnout významnou vzdálenost lesů nacházejících se v jeho sousedství. Je to nutné vyhodnotit. Je nutné tu historii znát. A to bude další otázka, kterou pak v doprovodném usnesení, respektive v jeho návrhu předložím.

A pak bude další otázka, kterou uvedu ještě následujícím problémem. Kůrovec nelítá jenom jako hmyz vybavený nějakým létacím zařízením, tedy křídly, ale šíří se i dopravou, když je pokácená kůrovcová kulatina dovážena mimo území národního parku a je šířena po celé republice tím, že je prodávána zájemcům o jeho odkoupení. Čili to bude moje třetí otázka, kterou položím a kterou tedy v následujícím bodě potom přednesu.

Vím, že jsou to věci, o kterých mnozí z vás, kteří jste byli v minulém složení Sněmovny, nechcete slyšet. Tehdy jste navzdory všem našim argumentům, všemu našemu volání hlasovali pro novelu zákona číslo 114 o ochraně přírody a krajiny. Tím jste zčásti pokračování kůrovcové kalamity na Šumavě zavinili a tím také zčásti i nesete vinu za vznik této kalamity i na jiném území České republiky. Prostě není to správné. Není to dobré říkat, že na jednom území je kůrovec součástí přírody, musíme jej nechat, a na druhé části našeho území je kůrovec úhlavní nepřítel číslo jedna. To jsou věci, které se neslučují a které sem nepatří, aby byly říkány, a proto si myslím, že mám právo svoje otázky panu ministrovi zemědělství a panu ministrovi životního prostředí v následujícím bodě položit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byl pan poslanec Zahradník. Nyní tedy pan poslanec Martinů, připraví se pan ministr Brabec, zatím poslední přihláška.

Já bych poprosil Sněmovnu o klid, aby se mohl pan poslanec vyjádřit. Tak prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Martinů: Hezký dobrý den, vážení a milí kolegové. Dovolte mi i krátké vystoupení. Já bych rád upozornil na největší problém naší země, za který považuji absolutně rychlé vysychání naší krajiny. Myslím, že jste si všichni všimli, jak nám voda rok od rok mizí, a když se podíváme na ty důvody, které já osobně vidím jako pádné – podívejme se, co jsme udělali za sto let. Za sto roků jsme zhruba jeden až dva miliony původně mokrých pozemků vysušili, 90 % vodních toků, které meandrovaly a podmáčely údolní nivy, jsme zmeliorovali do hlubokých koryt, narovnali, takže můžeme konstatovat, že ta voda nám neustále ubývala a ubývala, rok od roku, a na čím dál tím míň vody jsme nasadili intenzivní zemědělskou výrobu. Nepěstujeme už 20 metráků, pěstujeme 100 metráků, máme všechno vyšlechtěné, pšenici, kukuřici. Takže vlastně voda ubývala a ubývá a na druhé straně naše výroba neustále posiluje a sílí a je to všechno o vodě. Já si myslím, že ta situace je úplně alarmující a je otázka, co s tím můžeme dělat.

Také si myslím, pamatuji si, když jsme navštívili loni s naším zemědělským výborem pracoviště na Ruzyni – pan Faltýnek kývá, jsem rád, že si to pamatuje – tak já jsem si odnesl dva poznatky. Velice závažné poznatky. Byl tam vědec, který měl navrtané sondy v trávníku a zjišťoval rychlost úbytku vláhy ke vztahu k našim zemědělským moderním postupům. On ho nikdo neposlouchal, pouze já. Ale já si to pamatuji, od té doby to vypravuji ve svém okolí, a on jednoznačně prokázal, že největší úbytek vody při našich klasických zemědělských postupech působí hluboká orba. Hlubokou orbou vyhodíme poslední zbytky vláhy a ta vláha je za pár hodin ve výparu a výpar je odnesený mimo území České republiky. Pak jsme šli dál a tam byl takový sympatický vědec a já jsem mu položil otázku: "Pane kolego, prosím vás, povězte mi, v čem je ta chyba? Celé generace nás učily, že lesy zadržují vodu. A my dneska vidíme tu tragédii, hlavně na té Třebíči, Telči, na té Vysočině a jinde, že máme ty lesy suché. Miliony stromů suchých." A on mě nenechal domluvit a šel na mě protiotázkou. Ta otázka byla velice logická. Já jsem se úplně začervenal, že jsem to nikdy neslyšel, ani v televizi, ani v novinách, ani v žádné odborné debatě. A ta otázka zněla, jestli vím, kolik procent vody, která napadne za rok, kolik vody nepropadne korunami stromů. Já jsem se zamyslel, že mu něco odpovím, a ten pán byl rychlejší než já a nenechal mě to vymyslet a odpověděl mi – 40 % a víc.

Vážení a milí, když se podíváme a uděláme si tu bilanci s tou vodou, je to úplná katastrofa. Podle všech dostupných údajů se uvádí, že Česká republika má největší procento zorněné půdy v Evropě. Uvádí se 71 %, Rakousko, Německo 50, 60. Je mnoho výzkumů, které potvrdily, že rozdíl výparu mezi trávníkem a ornou půdou je 150 mm v neprospěch zorané půdy. To jsou miliardy kubíků vody, které ztrácíme. Dále, když se podíváme na výměru lesů, podle dostupných informací v roce 1750 bylo v českých zemích 1 100 000 hektarů lesa. Pak byla vláda Marie Terezie, ta podporovala lesy, na konci 19. století už to bylo 1 900 000 hektarů lesa a v současné době jev katastrálních knihách zapsáno 2 676 000 hektarů lesa. Ale pozor, to není všechno. Kromě toho nám od padesátých let 20. století po válce dalších 418 000 hektarů zarostlo svévolně, buď načerno, nebo samonáletem. Takže my dneska

můžeme konstatovat, že máme 40 % zalesnění. K tomu máme 70 % zorané půdy, to je všechno obrovský nárok na vodu, a k tomu jsme tu vodu neustále po celé generace vyháněli z krajiny. No jaká může být situace? Taková, jaká je.

Vážení a milí, je to všechno o vodě. Bez vody nic neběží a je to jednoznačný závěr, že prostě jsme způsobili dalším generacím spousta škody, tu krajinu jsme zničili a dneska sklízíme zasloužené, bohužel zasloužené ovoce. A já tvrdím, že největším problémem České republiky je a bude voda. Voda nebude.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak teď tedy naskočila faktická jedna, takže já poprosím pana poslance Josefa Kotta a následně tedy s přednostním právem pan ministr a potom tedy pan poslanec Čižinský. Tak máte vaše dvě minuty, prosím.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, reakce na předřečníka prostřednictvím pana předsedajícího. Přece nemůžeme myslet vážně to, že tam, kde se oře, tak tam je to špatně, že se zvyšuje výpar a že degradujeme půdu. Přesně obráceně. Přece tam, kde se oře, zapravují se statková hnojiva, tak se umožňuje vsakování vody. Toto, co se udává někde, kde se pěstují monokultury, tak je to přece minimalizace. Je to minimalizace, veškerá voda, která zaprší, tak odteče, a s těmi holinami je to přece to samé ve chvíli, kdy ztratíme pokryv na lesní půdě, tak zvýšíme výpar, zvýšíme odtok a jde to všechno proti tomu, abychom tu vodu v té krajině udrželi. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, nyní tedy pan ministr Brabec s přednostním právem a jako poslední zatím přihlášený pan poslanec Čižinský se připraví. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Já budu také velmi stručný, byť bychom tady mohli mluvit hodiny a nepochybně ještě v dalších měsících, ale teď tady budeme mluvit hodiny. Protože tato kůrovcová kalamita, já jsem před několika měsíci použil to srovnání, které si novináři velmi rychle osvojili, že to je kůrovcová kalamita největší od dob Marie Terezie. Ale to není pravda, ta je, tato kůrovcová kalamita, největší v dějinách českých zemích. A teď nevím, jestli možná od Sámovy říše, v každém případě možná minimálně za tisíc let. Logicky. Protože před Marií Terezií nikdy nebylo v České republice tolik smrkových monokultur, nebo v Československu, nebo řekněme v českých zemích, jako jich je teď. Takže na tento průšvih bylo zaděláno poměrně dlouho.

Mě tam jenom mrzí jedna věc, že ti lidé, nebo někteří z těch lidí, kteří dneska tak aktivně vyzývají stát, aby činil a aby pomohl, a mají pravdu, protože to je celonárodní problém, není to jenom ekonomická katastrofa, je to i ekologická katastrofa, tak ti samí lidé v letech 2006, 2007, 2010 a dalších, když vědci, a máme tady spoustu velmi kvalitních lesníků a odborníků na lesní hospodářství, hovořili o tom, že nás čeká velký problém a že třeba Bavorsko se ve svých státních lesích už připravuje na ten

problém, tak my jsme se tady tvářili, že se vůbec nic neděje a že se nás nic takového nemůže týkat. Takže to jenom na ten úvod.

Proč to říkám? Protože je jasné, že nikdo z nás, ani z těch největších odborníků, nemůže vědět, co nakonec zabere. Zatím se vždycky ukázalo, že proti takové kůrovcové kalamitě si byla schopna pouze pomoct příroda sama, protože to je rozsah, který je katastrofický, a říkám znovu, daleko katastrofičtější než vůbec s tím má kdokoliv zkušenosti.

K této novele Ministerstvo životního prostředí dalo souhlas i v rámci tedy schválení v prvním čtení právě z toho důvodu, o kterém jsem právě hovořil. Že i my bychom tam měli nějaké další komentáře, další připomínky, ale jsme přesvědčeni, že to je krok dobrým směrem. A nepochybně se budeme také chtít podílet na přípravě, nebo řekněme na diskuzi, protože ta příprava, nějaký návrh toho opatření obecné povahy už vznikl, z jednoduchého důvodu. Za prvé je tam potřeba udělat zvláštní režim, nebo jiný režim, odchylný režim u těch chráněných území než v hospodářských lesích. To si myslím, že je zřejmé. A Ministerstvo zemědělství má zájem ten návrh opatření obecné povahy diskutovat s námi a také s vlastníky, protože, paní kolegyně Oborná to dobře ví, je z Vysočiny, a jenom na Vysočině je zhruba 50 tisíc malých vlastníků lesa. Mnozí z nich jsou lidé, kteří, troufám si říct – nebo někteří z nich možná ani úplně přesně nevědí, kde ten les mají, a už vůbec nevědí, jak se o něj mají starat podle lesního zákona. Těm všem je potřeba vyslat nějaký jasný signál a uvolnit jim ruce a skutečně do těch tzv. vylítaných souší, už sterilních, nemá dneska smysl ty kapacity, které máme, investovat.

Padla tady i zmínka, myslím, že pan předseda Kalousek o tom hovořil, nebo se na to ptal, určitě také budeme chtít, aby bylo jasně řečeno, že to není žádná povinnost, aby se chemicky ošetřovalo, aby se tzv. stříkalo proti kůrovci. Určitě bude mít přednost, aby se používaly mechanické metody asanace, odkornění atd., a rozhodně by ta chemie měla být používána maximálně na skládkách dřeva a ne přímo v lese. To jsou všechno věci, které se objeví v opatření obecné povahy jako v prováděcím předpisu. Mělo by být naším cílem, abychom všichni odborníci, a je jich tady celá řada v tomto státě, čelili společně této katastrofě a dohodli se na nějakých společných postupech. A to bude určitě i v rámci debaty o opatření obecné povahy. (Hluk v sále.)

Za mě i za Ministerstvo životního prostředí bych vás rád motivoval k tomu, abychom schválili dneska, byť máte možná někteří výhrady, tuto novelu v prvním čtení, abychom získali čas, protože bohužel vývoj počasí je takový, že nová generace se už dneska líhne a brzy vylétne. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak a jako poslední přihlášený pan poslanec Čižinský. Prosím, máte slovo. A prosím sněmovnu o klid.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji za slovo. Chtěl jsem tady hovořit o té chemii, takže jsem rád, že tady došlo k těm příslibům, to znamená, že ta chemie bude používána na skládkách, ale ne v lese. Tak jenom prosím, aby se to skutečně promítlo v tom opatření obecné povahy a aby Ministerstvo životního prostředí v tom hrálo tu roli, která mu přísluší. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl zatím poslední příspěvek. Rozhlédnu se, zdali je nějaký zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Zájem nevidím. Obecnou rozpravu končím. Táži se na závěrečná slova, jestli je zájem. Paní poslankyně Oborná. Máte zájem? (Ano.) A pan poslanec Tureček následně. (Nechce.) Nemáte zájem. Tak prosím.

Poslankyně Monika Oborná: Dámy a pánové, už budu velice stručná. Především bych vám chtěla strašně moc poděkovat za širokou politickou podporu této novele. Nesmírně si toho vážím. A je to podle mě důkaz toho, že opravdu záchrana našich lesů nám není lhostejná. Děkuji vám moc.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování v projednávání tohoto návrhu. Přednesu tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním v jednání o sněmovním tisku 382 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvém čtení."

Zagonguji a přivolám poslance a poslankyně do jednacího sálu. Mám žádost o odhlášení. Všechny vás odhlásím. Přihlaste se všichni znovu svými hlasovacími kartami. Ještě jednou pro jistotu zopakuji pro poslance, kteří nebyli v sále, o čem budeme hlasovat.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním v jednání o sněmovním tisku 382 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvém čtení."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 102, přihlášeno 164 poslanců, pro 144, proti 0. Návrh byl přijat.

Zahajuji tedy podrobnou rozpravu, do které nemám žádné přihlášené poslance. Rozhlédnu se. Podrobnou rozpravu končím. Táži se na případná závěrečná slova, ale myslím, že už nemáte zájem, takže přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslankyně Moniky Oborné a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 382."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 103, přihlášeno 163 poslanců, pro 145, proti 2. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Projednávání tímto končí.

Nyní tedy přistoupíme k dalšímu bodu a je to

156.
Návrh usnesení Poslanecké sněmovny ke sněmovnímu tisku 382

Prosím, aby se slova ujal navrhovatel tohoto bodu poslanec Radek Holomčík, který se, bude-li souhlasit, stane zároveň i jeho zpravodajem. Souhlasíte, pane poslanče? Souhlasíte. Tak máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji. Děkuji za slovo. Děkuji za zařazení tohoto bodu. Považuji to za velice důležité. Cílem, nebo motivátorem, proč jsme chtěli, aby se dnes tento bod zařadil, je to, že považujeme za nutné, aby byly provedeny některé analytické kroky ve vztahu ke kůrovcové kalamitě, které bohužel provedeny nebyly. My už jsme je navrhovali někdy v červnu loňského roku, když se projednával kůrovec ve Sněmovně. Včera jsem posílal vám všem poslancům a poslankyním e-mailem návrh upraveného usnesení. Je značně zjednodušené oproti tomu, co jsme navrhovali loni. Vyjmuli jsme odtamtud Ministerstvo obrany jako zakladatele podniku Vojenské lesy a statky.

Považujeme to za důležité ze tří věcí. Zaprvé, pokud máme být schopni řešit kůrovcovou kalamitu, v našem případě zejména formou legislativních návrhů, musíme vědět přesně, co jim předcházelo, jak začala a jak se šířila. To je prostě, jako by se pokoušel lékař léčit bez nějakého vyšetření, jako by chtěl určovat diagnózu a postup léčby bez nějakého toho vyšetření na úvod.

Druhá věc. Jak jsem říkal při projednávání předchozího bodu, pokud máme nějakým způsobem monitorovat to, jaké dopady mají opatření vyplývající z novely lesního zákona, která byla před chviličkou schválena, tak tyto informace potřebujeme opět taktéž.

A třetí věc je, že si myslíme, že politika by měla být transparentní a že by se občanům měla říkat pravda. A vlastně kolem celé kalamity je řada nejasností. Tady dlouho, dlouho byla verze: nikdo za nic nemůže, může za to sucho, může za to horko, nikdo nic nepochybil, všechno je vlastně věc přírody. A najednou v loňském roce 11. května někdy okolo půl třetí odpoledne, jestli si vzpomínám, byla ohlášena zpráva, že byl odvolaný tehdejší generální ředitel podniku Lesy České republiky kvůli nezvládnutí kůrovcové kalamity. Takže tady ten příběh dostal určitou trhlinu. A jak se od té doby vyvinul? Vůbec nijak. Já podnikám docela dost besed s občany, lidé se ptají. A vlastně nikdo pořádně neví. Já jim nemám co říct, protože ty informace nemám. A myslím si, že je fér, pokud se bavíme o tom, že třetinu našeho území zabírají lesy, a pokud se bavíme o tom, že 48 % z nich jsou lesy ve správě podniku Lesy České republiky, tak považuji za správné, abychom veřejnosti řekli, co se dělo.

Ještě po konzultaci s panem náměstkem Mlynářem navrhnu malou úpravu toho usnesení, takže bych ho teď přečetl v té původní podobě a potom bych, jestli to můžeme udělat takhle, navrhl tu změnu – nebo jestli to mám už rovnou? (Předsedající: Pardon?) Já jsem včera posílal návrh usnesení s tím, že to mělo být to, které budu navrhovat. A před chvilkou proběhla domluva s panem náměstkem Mlynářem, kde bych rád provedl drobnou korekci. Tak jestli...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, to jde. To není vůbec problém. Ústně to načtěte v podrobné rozpravě a není vůbec problém. Ten návrh toho vašeho usnesení, toho, o kterém potom budeme hlasovat.

Poslanec Radek Holomčík: Dobře. Ano. Přemýšlím, jestli jsem ještě něco neřekl. Řekl jsem asi všechno, ty tři důvody jsem zmínil. Možná je v rychlosti zopakuji. Pokud chceme řešit a monitorovat kůrovcovou kalamitu, měli bychom

vědět, co jí předcházelo, jak probíhá, jak se šířil, a veřejnost by to měla vědět také. Takže potom poprosím o podporu toho návrhu, který později přednesu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Přečtu ještě omluvu. Paní poslankyně Helena Válková se omlouvá od 16 do 17 hodin z důvodu jednání.

Já tedy zahajuji všeobecnou rozpravu. Mám tady dva přihlášené, ale poprosím, abyste se potom v podrobné rozpravě odkázali když tak na to případné usnesení. Můžete ho samozřejmě přečíst i teď. To znamená, teď tedy požádám o vystoupení pana poslance Mariana Jurečku, následně se připraví pan poslanec Jan Zahradník. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já bych si dovolil tady u tohoto bodu navrhnout usnesení, které později odůvodním a přednesu, které je poměrně stručnější než od kolegy předřečníka. Chtěl bych říci, že samozřejmě kolega Holomčík tady ukazuje na to, že by se mělo podrobně zkoumat, zjišťovat atd. Spousta informací, na které on ve svém usnesení odkazuje, již dnes jsou informace, které jsou veřejné, které se dají najít v zelené zprávě, které se dají najít v materiálech Ústavu pro hospodářskou úpravu lesa. Takže je možné, aby každý poslanec si tyto informace našel, notabene některé z nich jsme tady také na úrovni jednání Poslanecké sněmovny schvalovali, takže bychom o nich měli také něco vědět.

Ale já považuji za důležité především se podívat do současnosti a do budoucnosti. I vládní materiály, i jednotlivá usnesení výborů vyzývala jednotlivá ministerstva, co vše dobrého a potřebného by se mělo udělat pro to, aby se kalamitní situace v lesích v ČR zvládala podstatně lépe. Bohužel můžu říci, že ne všechna ministerstva k tomu mají úplně plně zodpovědný přístup a na některá doporučení případně návrhy, jak konkrétně pomoci tomu zvládání situace, se úplně dobře nereaguje ze strany těchto rezortů. Proto jsem si dovolil navrhnout usnesení, ke kterému se samozřejmě přihlásím v podrobné rozpravě, a to usnesení říká:

Poslanecká sněmovna žádá, aby ministerstva dotčená problematikou lesní kalamity, na kterou se při řešení kalamitní situace v lesích odkazovala usnesení vlády či výborů Parlamentu ČR od roku 2016 (Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo obrany, Ministerstvo dopravy a Ministerstvo vnitra), aby podala podrobnou zprávu o tom, jak daná doporučení a usnesení realizovala či jaké konkrétní kroky v této oblasti v budoucnu plánují. Takový přehled bude předložen do 30. dubna 2019 k projednání vybraným výborům Poslanecké sněmovny, tedy výboru zemědělskému, výboru pro životní prostředí a výboru hospodářskému.

Děkuji za případnou podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další do rozpravy je přihlášen pan poslanec Zahradník. Máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, já se nejprve, než vás seznámím se svým návrhem na usnesení v rámci tohoto

doprovodného usnesení, jenom krátce vyjádřím k tomu, co zmínil kolega Holomčík, když mluvil o odvolávání ředitelů v souvislosti s kůrovcem. Ano, pan ministr Milek, myslím, že se jmenoval, v minulé vládě odvolal pana ředitele Lesů ČR Szóráda za to, že s kůrovcem nebojoval. Asi před takovými čtyřmi pěti lety pan ministr Brabec odvolal ředitele Správy Národního parku Šumava Jiřího Mánka za to, že s kůrovcem bojoval. To je ta dvojznačnost, to je ta dvojí tvář, to je ta licoměrnost, které jsme tady svědky.

Já jsem ve svém minulém vystoupení naznačil, že můj návrh bude mít tři části. Obracím se na dvě ministerstva vlastně se třemi žádostmi. Čísla těch bodů, pokud tedy budou schváleny moje návrhy a pokud tedy by se zařadily do celkového návrhu doprovodného usnesení, tak by pak měly ta čísla, která na ně vyjdou.

Takže první můj návrh: Poslanecká sněmovna žádá Ministerstvo zemědělství, aby ve spolupráci s Ústavem pro hospodářskou úpravu lesů předložilo analýzu vlivu režimu bezzásahovosti uplatňovaného v letech 2007-2018 na části území Národního parku Šumava na šíření kůrovce a vznik kůrovcových ohnisek ve státních lesích spravovaných Lesy ČR, s. p., Vojenskými lesy a statky ČR, s. p., ale i v nestátních lesích navazujících na lesy Národního parku Šumava s termínem do čtyř měsíců od přijetí tohoto usnesení.

Druhá žádost: Sněmovna žádá Ministerstvo životního prostředí, aby ve spolupráci se Správou Národního parku Šumava předložilo zprávu o objemech dřeva z kůrovcových těžeb na území Národního parku Šumava, které bylo v jednotlivých letech 2008-2018 vyvezeno mimo území národního parku, a jakým odběratelům bylo prodáno. Opět s termínem do čtyř měsíců od přijetí tohoto usnesení.

A konečně můj třetí návrh, třetí žádost: Sněmovna žádá Ministerstvo životního prostředí o předložení údajů o objemech smrkového dřeva z polomů a nahodilých těžeb, které bylo v jednotlivých letech v lesích Národního parku Šumava ponecháno k zetlení bez asanace odkorněním. Opět tedy s termínem do čtyř měsíců od přijetí tohoto usnesení.

To je tedy můj návrh, který předám v písemné podobě panu zpravodaji. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pane poslanče, já vám děkuji. Nacházíme se stále v obecné rozpravě. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v této fázi projednávání. Jestliže tomu tak není, tak končím všeobecnou rozpravu a ptám se, zda je zájem o závěrečná slova ze strany navrhovatele. Jestliže tomu tak není, otevírám podrobnou, do které se hlásí pan poslanec Holomčík. Prosím.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji. Já tedy načtu to navrhované usnesení:

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky

I. Žádá Ministerstvo zemědělství o

1. provedení forenzní analýzy vzniku ohnisek a následného šíření kůrovcové kalamity v čase na majetcích státu v ČR, a to od roku 2012, s využitím ortofotomap, údajů lesní hospodářské evidence, údajů o provedených obranných a ochranných opatřeních proti kůrovcům, údajů o způsobu prodeje napadeného dříví, údajů

o smluvních partnerech Lesů ČR, kteří toto dříví těžili a od Lesů ČR nakupovali, a konečně i s využitím údajů o smluvních pokutách za nedodržování smluvních ujednání v oblasti ochrany lesa proti kůrovci udělených podnikem Lesy ČR;

2. provedení analýzy sociálních, ekologických a ekonomických dopadů realizace tzv. Dřevěné knihy a navazující koncepce strategického rozvoje Lesů ČR pro léta 2015-2019, zejména pak dopadů v kalamitou postižených oblastech;

3. provedení inventury aktuálního stavu zásob dříví v lesních porostech na kalamitních lesních správách Lesů ČR a o vyhodnocení výsledků této inventury ve vztahu k údajům lesní hospodářské evidence Lesů ČR, resp. údajů o provedených těžbách, a k údajům o porostných zásobách dříví dle lesních hospodářských plánů platných v období od roku 2012;

4. provedení inventury výsledků vědy a výzkumu financovaných z grantové služby Lesů ČR ve vazbě na zavádění těchto ověřených poznatků do provozní praxe v lesích ve správě Lesů ČR do roku 2012.

II. Žádá Ministerstvo zemědělství o předložení v bodu I požadovaných dokumentů do 31. srpna 2019 Poslanecké sněmovně, a to včetně zdrojových dat a dalších podkladů sloužících k vyhotovení požadovaných analýz s výjimkou dat chráněných obchodním tajemstvím.

Změna nebo změny, které jsem avizoval oproti tomu, co jsem včera posílal mailem, jsou v termínu dodání, kdy to bylo posunuto oproti čtyřem měsícům od schválení na 31. srpna tohoto roku, a je tam ještě výjimka u zdrojových dat, tak je to s výjimkou dat, která jsou chráněna obchodním tajemstvím, protože jsem byl upozorněn na to, že některá data prostě by zveřejněna být neměla. A to je vlastně celé usnesení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Jako další je do rozpravy přihlášen, ale přihlásil se písemně a má tedy přednost, pan poslanec Jurečka. Poté z místa je přihlášen pan poslanec Zahradník. Takže pan poslanec Jurečka. Viděl jsem ho před chvílí, ano, dobře. Máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Jak již jsem avizoval v obecné rozpravě, tak mým návrhem je to, aby opravdu se tady udělala určitá drobná revize toho, co se mělo, mohlo udělat a co se z toho podařilo a co případně ještě nás čeká v budoucnu, co by se podařit mělo.

Proto tedy navrhuji usnesení: "Poslanecká sněmovna žádá, aby ministerstva dotčená problematikou lesní kalamity, na kterou se při řešení kalamitní situace v lesích odkazovala usnesení vlády či výborů Parlamentu ČR od roku 2016 (Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo obrany, Ministerstvo dopravy a Ministerstvo vnitra), aby podala podrobnou zprávu o tom, jak daná doporučení a usnesení realizovala či jaké konkrétní kroky v této oblasti v budoucnu plánují. Takový přehled bude předložen do 30. dubna 2019 k projednání vybraným výborům Poslanecké sněmovny – výboru zemědělskému, výboru pro životní prostředí a výboru hospodářskému." Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Zahradník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Pane předsedo, já se v podrobné rozpravě hlásím k návrhu, který jsem tady před chvilkou přečetl, s tím, že potom co jsem vlastně zjistil, že máme tady už předchozí dva návrhy, každý stojí sám o sobě, tak já bych byl rád, aby ten můj návrh, který jsem tady přečetl, také byl vnímán jako návrh na doprovodné usnesení stojící sám o sobě jako jeden z těch tří návrhů, nikoli tedy, jak jsem možná trochu naznačoval, jsoucí součástí některého z nich. Tedy hlásím se k tomu návrhu jako návrhu samostatnému. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, já to také tak vnímám. Budeme hlasovat o třech návrzích, které jsou samostatně způsobilé k tomu, aby se o nich hlasovalo. Tak. Ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v podrobné rozpravě. Jestliže tomu tak není, podrobnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečné slovo ze strany navrhovatele? Není tomu tak.

Já přivolám kolegy z předsálí. A není-li námitka, budeme hlasovat v pořadí, tak jak byly předneseny ty návrhy. Nejprve o návrhu pana poslance Holomčíka, poté o návrhu pana poslance Jurečky a za třetí o návrhu pana poslance Zahradníka. Vyhověl jsem žádosti o odhlášení a poprosím vás, abyste se všichni přihlásili svými kartami znova. (Chvilku čeká.) Tak, zdá se, že se nám ustálil počet hlasujících v sále. A nejprve budeme... Zpravodajem by měl být ten, kdo vystoupí první v rozpravě.

Takže nejprve budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak bylo v podrobné rozpravě ústně předneseno panem poslancem Holomčíkem.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takto navržené usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 104, přihlášeno je 155 poslanců, pro 44, proti 37. Tento návrh přijat nebyl.

Nyní budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak jej ústně v podrobné rozpravě přednesl pan poslanec Jurečka.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takto navržené usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 105, přihlášeno je 158, pro 155, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

A jako třetí budeme hlasovat usnesení, které navrhl pan poslanec Zahradník a přednesl nám jej.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 106, přihlášeno je 158, pro 59, proti 16. Tento návrh přijat nebyl.

Já tedy konstatuji, že byl návrh usnesení přednesený panem poslancem Jurečkou schválen. U ostatních schválen nebyl. Všem vám děkuji a končím tento bod.

Otevírám další bod v pořadu schůze. Tím je

13.
Návrh poslanců Barbory Kořanové, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 359/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Své místo už zaujala za navrhovatele paní poslankyně Barbora Kořanová a zpravodaj pro prvé čtení Ondřej Polanský. Projednáváním tohoto bodu jsme se zabývali v úterý 5. března. Připomínám, že bylo vzneseno veto proti projednávání podle § 90 odst. 2. Obecná rozprava byla ukončena a bod byl přerušen při hlasování o přikázání garančnímu výboru k projednání. Nestihli jsme to o pár minut. Návrh poslance Františka Váchy, aby garančním výborem byl výbor pro bezpečnost byl zamítnut. To bylo poslední hlasování, které jsme stihli. (Hluk v sále.) Já poprosím o klid v sále, ať všichni víme, o čem hlasujeme. Děkuji.

Nyní budeme hlasovat o návrhu organizačního výboru, který navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby byl garančním výborem hospodářský výbor u tohoto tisku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 107, přihlášeno je 158 poslanců, pro 137, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Ptám se, zda je zde nějaký návrh na přikázání dalšímu výboru. Nikoho nevidím. Tím pádem jsme se vypořádali se všemi hlasováními, která přicházela v úvahu. Já vám děkuji a končím prvé čtení tohoto tisku.

Otevírám bod

14.
Návrh poslanců Tomáše Martínka, Mikuláše Ferjenčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 365/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Už to zaznělo. Pro jistotu znovu upozorňuji, je zde navrženo, aby s návrhem byl vysloven souhlas již v prvém čtení. Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 365/1. (V sále je trvalý hluk.)

Já poprosím pana poslance Tomáše Martínka jako zástupce navrhovatelů, aby předložený návrh uvedl. A znovu poprosím o klid v sále. Případné diskuse, prosím přeneste do předsálí. Zvláště ti, kteří hovoří před lavicemi, nechci jmenovat, nechci ukazovat, stejně mě neslyší. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, v České republice je v současné době jedna z nejkratších lhůt pro podání daňového přiznání v EU. Mnoho poplatníků daně má proto problém v tomto krátkém intervalu zkompletovat všechny potřebné doklady, které potřebuje pro vyplnění svého daňového přiznání. Může se jednat například o potvrzení od více zaměstnavatelů včetně zahraničních, kde platí jiné lhůty, potvrzení pro využití slev nebo zvýhodnění, podkladové materiály pro všechny přílohy včetně podnikatelské a účetní závěrky apod. V současné době je zpravidla jedinou legální cestou prodloužení této lhůty zaplacení poplatků soukromému daňovému poradci.

Dalším problémem stávajícího systému je nízká míra elektronicky podaných daňových přiznání. Vysoký počet papírově podaných daňových přiznání zbytečně zatěžuje pracovníky správce daně, a tím i zvyšuje nároky na státní rozpočet. Hlavními výhodami elektronického daňového přiznání je minimalizace chyb spojených s manuálním vyplňováním a kontrolou, umožnění lepší komunikace s úřady či jednodušší sledování stavu zpracování. Elektronické podání daňového přiznání umožňuje zrychlení celého procesu a dále snížení administrativních nákladů a zjednodušení archivace.

Tento návrh nově prodlužuje současnou tříměsíční lhůtu pro podání daňového přiznání o jeden měsíc v případech, kdy daňový subjekt podává daňové přiznání elektronicky. To přináší občanům pozitivní motivaci pro větší využití elektronických daňových přiznání, zároveň nepřináší žádná negativa pro stávající poplatníky, kteří nechtějí využít možnosti elektronického podání.

Rovněž tak dochází k drobné úpravě v případě podání daňovým poradcem, kdy nově už nebude vyžadováno prodloužit plnou moc, ale postačí pouhý vlastní úkon podání touto cestou. Tato změna sice přináší některá drobná negativa, Finanční správa může řešit opožděné daňové přiznání až po uplynutí nejdelší ze lhůt, ale současně se jedná o značné usnadnění a zjednodušení procesu jak pro podnikatele, tak pro Finanční správu samotnou. V případě, že daňový subjekt nepodá daňové přiznání elektronicky v dané prodloužené lhůtě a ani je nepodá daňový poradce, nebude se k tomuto prodloužení přihlížet a případná sankce bude vypočítána stejně, jako by nepodal daňové přiznání v tříměsíční lhůtě.

Návrh tak přináší osobám podávajícím daňové přiznání pozitivní motivaci pro využití elektronické formy podání a zároveň umožňuje osobám, které zvládnou vyplnit daňové přiznání, stihnout podat přiznání včas i bez nutnosti využití daňového poradce. Návrh by měl současně snížit náklady státu spojené s výběrem daní a pomoci snížit chybovost podaných daňových přiznání. Zaměstnanci finančních úřadů tak budou moci v průběhu dubna provádět úkony, na které jsou zvyklí, včetně kontrol papírových přiznání. Zvýšeným počtem elektronických podání by se měla snížit náročnost práce zaměstnanců finančního úřadu.

Návrh nepřináší žádné zásadní změny. Nově se pouze budou případné sankce za nepodání daňového přiznání počítat až po uplynutí šesti měsíců, kdy bude jasné, že poplatník nepodal přiznání k dani z příjmu ani elektronicky, ani je nepodal daňový poradce v určené prodloužené lhůtě.

Obdobná legislativa platí v jiných zemích. Například ve Velké Británii je standardní lhůta pro podání daňového přiznání sedm měsíců po skončení zdaňovacího období, pro elektronické daňové přiznání je ovšem lhůta celých deset měsíců. V sousedním Rakousku je termín pro elektronické přiznání daně z příjmu 30. 6., to je o dva měsíce déle než v případě papírového podání. Termín zvýhodnění pro elektronické daňové přiznání dále zvýhodňují například v Belgii, Francii, Irsku, Kypru nebo Maďarsku. Daňové přiznání lze podat již pouze elektronicky v Dánsku, Finsku, Chorvatsku, Lotyšsku, Nizozemí, Rumunsku, Řecku, Slovinsku či Španělsku.

Novela má potenciál výrazně zrychlit administrativu, snížit náklady a zjednodušit archivaci. Elektronická forma navíc výrazně snižuje chybovost.

Již dříve návrh podpořila Komora daňových poradců České republiky a Česká advokátní komora. V rámci připomínkového řízení navíc daly souhlasné stanovisko Hospodářská komora České republiky, Svaz průmyslu a dopravy České republiky a Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů České republiky. S návrhem také souhlasí Senát České republiky, který vrátil daňový balíček zpět Poslanecké sněmovně právě s tímto návrhem. Pro tento konkrétní návrh ohledně prodloužení elektronického daňového přiznání, jeho termínu, hlasovalo 57 ze 70 přítomných senátorů, a to ze všech senátorských klubů.

Účinnost zákona je nastavena tak, aby byl dostatek času na přípravu potřebných změn i případnou úpravu v rámci například některého daňového balíčku. Urychlené přijetí také řeší některé výhrady vlády.

Na základě těchto zmíněných argumentů vás žádám o podporu této poměrně jednoduché změny, která může usnadnit život a ušetřit peníze mnoha obyvatelům České republiky i státní správě. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Poprosím nyní, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jaroslav Kytýr.

Poslanec Jaroslav Kytýr: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, tak jak bylo zmíněno předkladatelem návrhu, cílem tohoto zákona je prodloužení současné tříměsíční lhůty pro podání daňového přiznání o jeden měsíc v případech, kdy daňový subjekt podává daňové přiznání elektronicky, a následně druhým, doplňujícím, je úprava ve vazbě na daňové poradce, kdy nově by nebylo potřeba plné moci, která nyní musí být uplatněna u správce daně před uplynutím tříměsíční lhůty pro podání daňového přiznání.

Navrhovatelé, jak bylo zmíněno, sledují správný směr a to je vytvoření pozitivní motivace pro podávání daňového přiznání elektronicky. Bohužel základním nedostatkem tohoto poslaneckého návrhu je absence široké diskuse dotčených navrženou změnou. Domnívám se, že vzhledem k chystané novele daňového řádu je tento zásah do daňového řádu bez řádné diskuse zainteresovaných velmi citlivý Z těchto důvodů se domnívám, že je potřeba řešit tyto věci širokou diskusí dotčených navrženou změnou, kde vedle správce daně se změna dotkne daňových subjektů a daňových poradců.

Navrhovatelé v návrhu řeší pouze daňové příjmy k dani z příjmu, ale neřeší navazující povinnost podání přehledu o příjmech a výdajích u pojistného na sociální a zdravotní pojištění, jak jste měli možnost se dočíst ve vyjádření vlády k tomuto poslaneckému návrhu. Rovněž v důvodové zprávě jsou určité disproporce ve vazbě na informace ohledně elektronicky podávaných daňových přiznání, kde dle poznatků vlády u právnických osob jde o 90 % a u fyzických osob o 11 % většinou s přeplatkem.

Lze konstatovat, že návrh zákona v předložené podobě rozhodně otevírá téma, o kterém je vhodné odborně diskutovat, a sleduje směr, který je žádoucí a podporující elektronické podávání daňových přiznání. Přesto si dovolím v obecné rozpravě navrhnout zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení, pokud nebude projednáván podle § 90. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. S přednostním právem je přihlášen nejprve pan předseda Chvojka a poté jsem zaregistroval přihlášku pana poslance Ferjenčíka z místa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, hezké odpoledne přeji. Já bych chtěl jménem dvou poslaneckých klubů, poslaneckého klubu ČSSD a poslaneckého klubu hnutí ANO, vetovat návrh na zrychlené čtení podle § 90. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Vaši námitku jsem zaregistroval. Jako další je přihlášen pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl reagovat na pana zpravodaje. Vlastně vůbec nechápu, proč hnutí ANO chce navrhnout zamítnutí tohoto zákona, zvláště ve chvíli, kdy vetovalo projednání podle § 90, takže ten návrh bude řádně projednán. My jsme ten návrh předložili už v prosinci, takže logicky všechny zainteresované státní orgány měly dostatečný časový prostor na to najít tam nějaký problematický aspekt, ale to se vůbec nestalo. Vy jste nepředložili ani jeden věcný argument proti tomu zákonu. Není vůbec žádná výhrada, která by věcně říkala, co je na tom návrhu špatně, jenom říkáte, že to nebylo dostatečně prodiskutováno. Tak to pojďme posunout do výborů a tam to dostatečně prodiskutovat.

Ve chvíli, kdy tady je celá řada návrhů, které jsou objektivně špatně napsané a předkladatelé tady přímo přiznávají, že je potřeba je opravit ve druhém čtení, tak ve chvíli, kdy tady je náš návrh, který nemá žádnou vadu, na kterou by někdo upozornil, pouze podle vás nebyl dostatečně prodiskutován, mi přijde logické řešení nechat ho prodiskutovat a následně ho schválit. Přiznám se, že ten váš argument vůbec nechápu. Tady je jednoduchá změna, která zlepšuje postavení plátců daně a stejně tak snižuje administrativní náklady státu. Je to win-win. Pro obě strany je to výhodné. A místo toho, abyste ho jednoduše schválili, tak ho tady nepochopitelně chcete zamítnout. Přiznám se, že tomu vůbec nerozumím.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan zpravodaj chtěl vystoupit.

Poslanec Jaroslav Kytýr: Dovoluji si reagovat na svého předřečníka prostřednictvím předsedajícího. Ten smysl je celkem, myslím si, nabíledni. Neustálé změny v oblasti daňové jsou podle mě nežádoucí, jak proti jednotlivým daňovým subjektům. A jestliže víme, že oblast daňového řádu bude otevřená, pak se skutečně domnívám, že jednání ve výborech se rozhodně nedá srovnat se standardním legislativním procesem vládního návrhu. Z těchto důvodů se domnívám, že je nutné tuto záležitost zamítnout v prvním čtení a věnovat této záležitosti pozornost, která odpovídá standardnímu legislativnímu procesu. Z těchto důvodů návrh zákona navrhuji zamítnout, jak jsem již zmínil, v prvním čtení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, poslanec Ferjenčík, poté poslanec Michálek. Z místa mám potom přihlášenu s přednostním právem paní ministryni a pana navrhovatele. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Tohle je daňová změna, která lidem zjednodušuje život. Platí od roku 2021, aby se na ni všichni mohli připravit. Skutečně nechápu, co s tím máte za problém.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poslanec Michálek, faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. No tak já vám to, pane kolego Ferjenčíku, vysvětlím, protože já jsem to pochopil velmi dobře. (Předsedající: Já vím, že je to kolega z klubu, ale aspoň formálně mým prostřednictvím, děkuji.) Prostřednictvím pana předsedajícího pane kolego Ferjenčíku.

Bylo nám tady jednoznačně řečeno, že to není vládní návrh, a proto je potřeba ho v prvním čtení zamítnout. Tohleto je demonstrace, jak ANO je skutečně konstruktivní, tak jak jste to napsali do vládního prohlášení, že k užitečným návrhům opozice budou přistupovat věcně, nikoliv ideologicky. Takže teď jsme to tady slyšeli od člena ANO, který nám oznámil, že protože to není vládní návrh, ačkoliv to má stanoviska od asi pěti zájmových organizací včetně České advokátní komory, všichni to prodiskutovali, dva měsíce to tady je v legislativním procesu, kdokoliv se k tomu mohl vyjádřit, tak to ani nepustí do výboru. Takovýmhle způsobem vláda porušuje svoje programové prohlášení ohledně toho, jak se bude chovat k opozici, to zaprvé.

A za druhé, porušuje své programové prohlášení i ve vztahu k tomu, že tady bude zavádět tu digitalizaci. Protože co může být jednoduššího než umožnit lidem, aby podávali elektronické přiznání sami a měli nějakou výhodu, aby byli pozitivně motivováni? Nejenom negativní motivace, aby se nějakým způsobem omezili, dostali nějakou pokutu jako u EET, ale aby byli sami motivováni. Bohužel vláda, která tedy na Ministerstvu financí připravuje projekt Moje daně, který teď zase zkrachoval a bude se dělat od začátku, tak tohle jsou její výsledky v digitalizace. A teď že chce

vysabotovat věc, která sem byla připravená, Piráti ji dali dohromady, Piráti ji prodiskutovali se zájmovými organizacemi, tak tohle jsou výsledky, jak vláda skutečně chce plnit svoje programové prohlášení. Ani na to minimum jste se nezmohli. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já jsem zapomněl zmáčknout časomíru, ale myslím, že jsem ty dvě minuty odhadl zhruba dobře. S přednostním právem paní ministryně, poté pan navrhovatel.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já vrátím diskusi opět na věcnou rovinu a vysvětlím to. Vůbec to tak není, pane předsedo Michálku. (Připomínka z pléna.) Já nemusím, já jsem členka vlády a já vás mohu oslovovat přímo. Je to tak, pane předsedající? (Obrací se k předsedajícímu.) Je. Už jsme se tady o tom bavili několikrát, bylo mi to vysvětleno, že já mohu. Tak můžu přímo oslovovat?

Předseda PSP Radek Vondráček: V jednacím řádu je výslovně napsáno, že poslanec oslovuje poslance. Paní ministryně není poslancem, je ministryní. A ačkoli já jsem razil trochu jiný výklad, tak jsem minule připustil, že ministr může, protože po dohodě i s dalšími odborníky se budeme striktně držet jednacího řádu. Poslanec poslance. A paní ministryně vystupuje v tuto chvíli čistě jako ministr, protože nemá poslanecký mandát. U ministrů, kteří jsou zároveň poslanci, je třeba vždy, aby předsedající zvážil, v jaké pozici se zrovna nachází ten daný řečník.

Takže paní ministryně, prosím, můžete napřímo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji. Já plně respektuji jednací řád této Poslanecké sněmovny. V žádném případě se nikdy nechovám nezdvořile.

Tak zaprvé. Projekt Moje daně nezkrachoval. Jestli chcete, přijďte, já vám k tomu dám podrobnější výklad. Rok pracoval projektový tým, ono to není žádná legrace. To je docela složitý IT problém. A já, až třeba něco takového budete mít za sebou, takového velkého, tak určitě ráda si nechám poradit. Ale zatím nic takového za sebou nemáte, pokud vím.

A další věc. (Nesrozumitelné.) sestavil a připravil výběrové řízení. Je tam problém s IBM, to jsme dořešili krok za krokem. Vypsalo se výběrové řízení, načež po vypsání asi po nějaké velice krátké době přišla výzva NÚKIBu, a tím se to zkomplikovalo, načež projektový tým rozhodl, že raději to výběrové řízení zruší a vypíše ho znova, na čemž se teď pracuje. Takže nezkrachoval projekt Moje daně. Projekt Moje daně, konkrétně on-line finanční úřad, dál na něm pracujeme.

Ta změna, kterou navrhujete, znamená velkou změnu do systému. To není jenom o tom, že ten, kdo podá elektronicky podání, a ta podání se činí už dlouhou dobu elektronicky na Finanční správě, tak že se mu prodlouží lhůta pro podání přiznání. To má dopad, a dovolte malé poučení, samozřejmě vůbec nechci mentorovat, ale daň je splatná ve lhůtě pro podání přiznání, říká daňový řád. To znamená, posunete-li legálním způsobem lhůtu pro podání přiznání, posouváte její splatnost. To znamená,

má to dopad na placení daně, na vyměření daně, na úročení, na vymáhání, na všechny tyto konsekvence. A ty všechny musí být zapracovány do IT systému. Takže to není jen tak hup na krávu, jak se říká u nás na Moravě, ale musí to být promyšleno a dopracováno. Já jsem zažila za svoji praxi celou řadu takovýchto velice progresivních poslaneckých návrhů a dopadlo to tak, že potom si Finanční správa s tím nevěděla rady.

Takže já připravuji legislativu on-line finančnímu úřadu. Ta bude poslána do legislativního procesu do poloviny tohoto roku. Součástí bude i vámi navrhovaný způsob prodloužení lhůty, bude řádně prodiskutován připomínkovými místy, vnitřním připomínkovým řízením, vnějším připomínkovým řízením, bude prodiskutován s Finanční správou a bude to prostě vládní návrh, který prostě bude lepší. Zlobte se nebo ne, bude lepší.

A jenom ještě taková malá poznámka. Neslibujte si od toho nic moc, protože ono to nemusí vést – uděláme to, my to chceme, máme to v záměru, ale nepovede to k žádnému, a my to budeme potom demonstrovat v RIA, kterou k tomu řádně zpracujeme – nepovede to k nějakému dramatickému nárůstu počtu elektronických podání, protože tak jak vy očekáváte, protože už dnes poplatníci daně z příjmů právnických osob v podstatě podávají, téměř všichni úplně ne, ale podávají téměř ve 100 %, je to něco víc přes 90 % elektronicky, takže tam je velice minimální, minimální prostor pro nárůst těchto elektronických podání.

A co se týče daně z příjmu fyzických osob, tak se podíl elektronicky podávaných daňových přiznání pohybuje kolem 11 %. A víte proč? Já vám to řeknu. To má úplně jasný důvod. Protože kolem 60 % těchto přiznání vykazuje žádost o přeplatek. To znamená, oni nemají zájem o prodloužení lhůty pro podání přiznání, a tudíž prodloužení lhůty pro vyměření, a tudíž o prodloužení lhůty pro vrácení přeplatku. Oni mají zájem na tom, aby ten přeplatek dostali hned. Takže si tu lhůtu prodlužovat nechtějí. Rozumíme si?

Takže my to uděláme, my chceme podporovat digitalizaci, ale samozřejmě nečekejte – uděláme to řádně, prodebatujeme to, hlavně s Finanční správou, připravíme na to samozřejmě IT systémy. A tu účinnost navrhujeme úplně stejně jako vy. Chceme to do daňového balíčku roku 2020.

Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan navrhovatel, poté s přednostním právem pan poslanec Kalousek.

Poslanec Tomáš Martínek: Já bych tedy ještě podotkl pár informací, které tady nepadly. Návrh byl podán samozřejmě jako poslanecký návrh, takže na vládě byl, připomínkové řízení proběhlo. Měli se možnost vyjádřit všichni. Vyjádřila se dokonce i Ministerstvo zdravotnictví a Ministerstvo práce a sociálních věcí a žádnou konkrétní legislativní změnu nenavrhla, kterou by bylo potřeba, pokud by doopravdy shledala, že nějaká potřeba je k tomu následnému podání u nich.

Byl bych nerad, aby tady ty argumenty byly využívány pro jakýkoliv poslanecký návrh. Že to nemůže být poslanecký návrh, že nebyl dostatečně prodiskutován, proto

ho zamítneme a radši ho předložíme jako vládní návrh. To by přece úplně zničilo princip demokratického navrhování i opozičních stran a podobně. To bych zase nebral tyto argumenty jako nějaké zásadní.

Jak je řečeno, tak podání by podle tohoto návrhu, kdyby byl schválen v tomto roce, bylo možné od 1. 1. 2021. Což je právě důvod, proč by se měl schválit co nejdříve, aby, jak jste říkala, že bude potřeba změna informačních systémů, aby se na ní mohlo začít dělat co nejdříve. To je samozřejmě také jeden z důvodů. Aby se mohlo umožnit těm, kteří mají tu správu daně, ať už to je Generální finanční ředitelství a podobně, tak aby připravovalo již nyní tu změnu, která nastane od roku 2021, protože to samozřejmě nějakou dobu trvá.

Takže i z toho důvodu to bylo předloženo v devadesátce, abychom to mohli přijmout dnes a aby případně, pokud by doopravdy MPSV anebo Ministerstvo zdravotnictví objevilo něco, že je nutné změnit kvůli této změně, což si nemyslím, ale třeba by se něco takového našlo, tak by bylo dost času, předpokládám, že minimálně projednávání dvou daňových balíčků, kde by se to mohlo napravit. Což ovšem se nyní asi dít nebude. Navíc mohla takto vláda rychlým schválením vyslat signál, že chce vlastně digitalizovat, a chce digitalizovat co nejrychleji.

Jinak, jak byli zmíněni lidé s přeplatkem, tak těch se návrh de facto nijak netýká. Můžou podávat jak elektronicky, tak papírově. Samozřejmě se na to myslí, takže lhůta je vypočítána podle toho, kdy to podají, ať už to je tedy elektronicky, nebo papírově.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, je to novela k daňovému řádu, na kterém jsem intenzivně pracoval tři roky, a v závěru mé mise na Ministerstvu financí se ji i podařilo prosadit. A když jsem tenhle návrh viděl poprvé, tak ano, to první, co mě napadlo, bylo, zda posunutí jedné procesní lhůty nezpůsobí nějakou procesní kolizi v navazování na jiných lhůtách. A poměrně pečlivě jsem se tím zabýval a opravdu jsem na žádnou minelu nenarazil.

Mělo by to své důsledky v podzákonných normách, mělo by to své důsledky ve změně metodiky, ale to holt každé ministerstvo musí udělat, když se schválí zákon. To není vůbec žádný problém. Já tam ten problém prostě nevidím. Ale to neznamená, že tam není. Ale není sebemenší důvod si to nevysvětlit na rozpočtovém výboru, jestli tam ten problém je, nebo není. A ono to není nic jiného, než že to má trochu – samozřejmě to není revoluce – ale má to trochu ulehčit situaci daňovým poplatníkům. Proboha, proč se o tom vůbec nechcete bavit? My se o tom teď nechceme bavit, my to zamítneme a předložíme svoji vlastní lepší vládní novelu.

No, to já už jsem tady za těch šest let slyšel – my zrušíme vaše kroky v penzijní reformě a předložíme svoji vlastní penzijní reformu. Naposled ji sliboval pan premiér někdy v roce 2016. Kdo nevěří, ať tam běží. Nevěřím, že se jí dočkáme do konce tohoto volebního období. My zrušíme vaše jednotlivé kroky, které jste měli v rámci

jednotlivého inkasního místa, a předložíme nový lepší portál. No, kdo nevěří, ať tam běží.

Takhle je to pořád. Vy neumíte dělat nic jiného než rušit to, co jste zdědili. K tomu, abyste něco vlastního předložili, nemáte ani dostatek odborné kompetence, ani politické odvahy. A když někdo přijde s nějakým nápadem, tak ho rovnou zabijete, protože možná příště předložíte něco vlastního a lepšího. No nepředložíte, zase jako vždycky.

Děkuji. Moc prosím, pusťme to do druhého čtení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jenom na záznam. Pan poslanec Štolpa je již přítomen a ruší svoji omluvu pro zbytek dne.

Faktická poznámka pana poslance Michálka v tuto chvíli. A zaregistroval jsem přihlášku z místa pana zpravodaje, potom pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, takže z těch lidí, kteří mají nedoplatek, tak z nich to 25 % podává elektronicky a 75 % to nepodává elektronicky. A paní ministryně tady říká, že tady není prostor pro zlepšení? Když to 75 % podává stále na papíře? Já si myslím, že ten prostor pro zlepšení tam je.

Mě celkem překvapilo, že ten repertoár toho, že ten dobrý, kvalitní návrh opozice zamítneme už v prvním čtení, byl teď doplněn i o to B, které už je dneska vlastně typické u politiky pana Babiše. Že to doplníme o to, že ten návrh předložíme sami za dva měsíce poté, co ho schválíme na vládě. Myslím si, že to je asi největší uznání, čeho se nám může dostat tady v opozici, že když předložíme kvalitní návrh, tak vláda začne trošku závidět, že ho nepředložila sama, a následně slíbí, že ho tedy za čtvrt roku předloží. Pokud to skončí takhle, tak jsem rád, že ten závazek na mikrofon tady zazněl, a my to samozřejmě budeme hlídat, podíváme se, jestli se to vládě podaří, nebo ne.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. Další faktická poznámka, pan poslanec Volný.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové já bych možná dal panu kolegovi Michálkovi za pravdu ve chvíli, kdy by tady vytáhli nějaké novum, které ani nikdo netušil, že by se to takhle dalo řešit. Já jenom podtrhuji, že na této variantě ministerstvo již pracuje právě v té aktivitě Moje daně a elektronizace daní a že to není nic nového, co by najednou přišli a řekli – my to tady dáváme a podívejte se, co jsme vymysleli. Tak to není. Je to prostě v chodu, je to připravováno komplexním způsobem.

Paní ministryně velice korektně řekla, že to není hloupost, co jste předložili, ale že je dobře to dát komplexně a že bude o tomto vašem doplňku uvažovat, že ho tam zapracují, nebo o tom uvažují. Ale prosím vás, nemaťte, že jste vymysleli něco světaborného. Pracuje se na tom už několik měsíců na Ministerstvu financí. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tak, máme zde další dvě čerstvé faktické poznámky. Nejprve pan předseda Kalousek, poté pan poslanec Martínek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom předřečníka požádat, jestli bychom teď, když nemáme ty nové pořádky, nemohli zvolit nějakou jinou píseň. Já dvacet let slyším v téhle Sněmovně od všech takzvaných tradičních politických stran, když něco nechtěly, ale současně tomu v zásadě neměly co vytknout, tak vždycky říkaly – ano, ale musí se to řešit komplexně. Kolegové, kteří jste tu déle, kolikrát jste to slyšeli? Já tak stokrát! Vy přece nepřebíráte tradici těch tradičních politických stran.

Zkuste říct něco jiného, pane kolego. My prostě nechceme té opozici nic schválit, my tvrdíme, že můžeme něco předkládat jenom my, sice na to moc nemáte, ale prostě je to tak. A je to fér. Bude vás víc a pak nás přehlasujete. Ale nezkoušejte to s tou komplexností. To je opravdu stará píseň.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Martínek, poté pan poslanec Nacher.

Poslanec Tomáš Martínek: Já tady prostřednictvím pana předsedajícího musím doplnit pro pana Volného, že na prodloužení lhůty pro elektronické daňové přiznání začalo pracovat ministerstvo až poté, co jsme je o to požádali. Samozřejmě jsme na tom společně spolupracovali, na tom návrhu, který teď tady vidíte, ale bylo to až na základě naší iniciativy. Jinak samozřejmě možnosti jsou a uvidíme, jak se k tomu samozřejmě postavíte.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Nacher, faktická poznámka.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Vy asi víte, co chci říct. Obsahově na to reagovala paní ministryně. Já teda vezmu politickou stránku věci. Pod heslem sytý hladovému nevěří anebo zameťte si nejdřív před vlastním prahem, tak vy si tady stěžujete na opozici.

Teď nebudu pouze na Piráty, ale i na kolegu z TOP 09, kteří v Praze vládnou, tak já vám řeknu statistiku. My jsme jako opozice navrhli 14 bodů a víte, kolik nám jich prošlo? Jeden. Tady si klidně můžete zatleskat, že vaše úspěšnost v Poslanecké sněmovně, kde klub ANO je třikrát větší a tady dvanáctkrát větší, zatímco tam jsme všichni stejně velcí, tak je mnohem větší. Tak začněte nejdřív u sebe a pak si můžete stěžovat. Děkuju. (Potlesk z lavic ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Diskuse nám košatí. Mám další dvě faktické poznámky. Pan poslanec Martínek, poté pan poslanec Válek.

Poslanec Tomáš Martínek: Já jsem předchozí vystoupení nepochopil, ale OK, jak se vztahuje, ale rád samozřejmě bych se chtěl vrátit ještě k jedné věci, kterou tady zmínil pan Volný ohledně projektu Moje daně. Tam bych chtěl aspoň požádat takto veřejně, protože podle informací, co mám, se nepočítá s tím, že by projekt Moje daně byl propojen nějakým způsobem s Českou správou sociálního zabezpečení a se zdravotními pojišťovnami. Takže bych chtěl apelovat opět na vládu, aby se propojila minimálně tato ministerstva a začala pracovat aspoň na tom, aby ten export, který tam bude možný, předpokládám, pomocí elektronického daňového přiznání, byl doopravdy napojen i na tyto další instituce, kde poplatníci musí podat následně například u podnikatelů další podání. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Válek. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Je absurdní, abych vystupoval k problematice, které v podstatě vůbec nerozumím. Nicméně bych chtěl nevystupovat k této problematice takhle přímo, ale chtěl bych vystoupit prostřednictvím pana předsedajícího k tomu, co kolega Nacher tady řekl.

Já chápu stresující situaci, byl jsem v různých městských částech nebo různě v opozici, v koalici a nevím, tak myslím, že se bavíme o legislativě, která buďto má pomoci občanům České republiky, nebo jim nemá pomoci. A pokud tato legislativa nepomůže občanům České republiky, tak jasně, tak to shoďme. Pokud jim pomůže, tak to podpořme.

Vůbec nechápu, jak toto může být politikum, že podám poněkud později daňové přiznání a že ho podám elektronicky a bude to pro mě výhodnější. Jsem obyčejný doktor, byť poslanec v této fázi, ale pořád tomu nerozumím a nechápu, proč se aspoň u části věcí – prostřednictvím pana předsedajícího děkuji panu předsedovi Faltýnkovi, ale dávno už nejsem profesorem, to bude až na hrobě. (Reakce na poznámku poslance Faltýnka z místa.) Tak fakt, pojďme se bavit seriózně a rozumně, jestli je to ku prospěchu. Vždyť já nevím, proč by se to nemohlo posunout do druhého čtení a pohádat se dál. Nebo, opravdu, mě to fakt dneska hrozně mrzí. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Tím jsme se vypořádali s faktickými poznámkami a první pan zpravodaj, poté pan poslanec Ferjenčík do rozpravy.

Poslanec Jaroslav Kytýr: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych si dovolil reagovat na některá vystoupení, která tu zazněla ve faktických poznámkách. Protože skutečně bych se rád vrátil zase k ratiu celé téhle záležitosti, tohoto poslaneckého návrhu.

Jak již několikrát zaznělo z úst mých i z úst paní ministryně, tak základ návrhu je zřejmý, je dobrý a rozhodně se v dalším období objeví v připravované novele a ve vládním návrhu. Proto mě mrzí, že si v tuto chvíli pan Michálek prostřednictvím pana předsedajícího tady porovnává sílu poslaneckého a vládního návrhu a všechno to

vztahuje k tomu vysvětlení, že pouze ANO si v tuto chvíli chce prosazovat svoje záležitosti a rozhodně odmítá jakékoliv poslanecké návrhy z opozice. Nemyslím si to. Ale zároveň bych předeslal to, co zaznělo i v projednávání minulé legislativy, kdy se tady bavíme o tom, že vládní návrhy svým procesem, svým meziresortním připomínkováním jsou většinou důslednější, dokážou odhalit vzájemné vazby a detaily a z těchto důvodů je rozumnější je takto přednést této vážené Poslanecké sněmovně a následně diskutovat ve výborech a případně dalšími pozměňovacími návrhy a aktivitami jednotlivých poslanců je lépe nebo hůře upravovat. Což zde zpravidla probíhá.

Zároveň bych si dovolil reagovat na pana předřečníka pana poslance Válka prostřednictvím pana předsedajícího, kde skutečně bavit se v tuto chvíli o té záležitosti v tomto poslaneckém návrhu, když víme, že to je jenom jedna ze součástí připravované změny, mi připadá naprosto zbytečné. Důvodem i v této záležitosti je to, že skutečně v tuto chvíli nedokážeme odhalit všechny případné důsledky této změny, která se jeví na první pohled velice jednoduše. Proto se domnívám, že skutečně je potřeba, aby tato Poslanecká sněmovna měla předložené široké spektrum vládního návrhu, který skutečně bude garantovat, že nedochází k určité změně, protože tento zásah do daňového řádu je významná změna. A skutečně je potřeba, aby byla vzájemně provázaná. To je můj názor a z těch důvodů jako zpravodaj jsem navrhl zamítnutí v prvním čtení. A skutečně se těším na vládní návrh, který, tak jak bylo slíbeno, zde bude předložen a budeme mít možnost v rozpočtovém výboru a v ostatních toto řádně projednávat.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Bláha. Máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já bych vás chtěl poprosit, pokud chcete opravdu podnikatelům pomoci, tak nic neměňte! Nechte je podnikat, nechte to co nejdéle ve stejné podobě. A dávám všem za pravdu, že je potřeba náš daňový systém, všechny zákony, které se blíží k tomu, jak platíme daně, co odvádíme, co je potřeba pro to, aby pro podnikatele to bylo co nejjednodušší, tak je potřeba změnit. Ale je to potřeba změnit k nějakému jednomu datu, aby to podnikatelé mohli načíst v jeden den, aby nemuseli neustále sledovat, co se mění, co se změnilo, co budou zase muset, protože to je to nejhorší, co se děje. A pokud opravdu chcete vědět, co nejvíc trápí podnikatele, tak to, jestli podají daňové přiznání papírově, nebo digitálně, je trápí nejmíň. Nejvíc je trápí exekuce, insolvence, kontroly, statistická hlášení a tak dále, a tak dále.

Přečtěte si můj Facebook, tam je to všechno napsané. Děkuji. (Veselost v pravé části sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Martínek.

Poslanec Tomáš Martínek: Jen krátce, prostřednictvím pana předsedajícího k panu Bláhovi. Musím opět doplnit, už jsem to tady říkal, že tento návrh nepřináší žádná negativa nebo žádné nové povinnosti pro podnikatele ani jiné daňové poplatníky, přináší pouze pozitivní motivaci, takže pouze výhody. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za velmi stručnou faktickou poznámku. Nicméně další faktická, pan poslanec Vácha.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. K panu poslanci Bláhovi prostřednictvím pana předsedajícího. Tento návrh není ani tak o podnikatelích, ale v tomhle státě žijí i normální občané, kterým to pomůže mnohem více než podnikatelům. Já teď musím připravit daňové přiznání do konce března a většinu prosedím tady, takže kdyby to bylo do konce dubna a byla datová schránka, mne by to přesvědčilo k tomu, abych si tu datovou schránku zřídil. Většina podnikatelských subjektů dneska stejně datovou schránku mít musí. To je jedna poznámka.

A druhá poznámka je k panu zpravodaji. Vy jste tady argumentoval tím, že by takovéto návrhy zákonů měly jít skrze vládu a ne skrze poslanecké iniciativy. Dneska a včera jsme tady, a dokonce v devadesátce, projednávali plno poslaneckých iniciativ, které suplovaly návrhy vládní. Takže tam se vaše argumentace docela rozbíhá s realitou, s kterou jsme tady právě dnes a denně konfrontováni vládní koalicí. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou chce reagovat pan poslanec Bláha. Prosím. (Neklid v sále.)

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, to není pravda, že se nic nemění. Mění se datum, kdy podávám daňové přiznání, a mění se na druhé straně, i kdy budu platit, takže pro řadu podnikatelů to bude nejasné, kdy mám zaplatit, kdy nemám zaplatit.

A k druhé poznámce, prostřednictvím pana předsedajícího. Není to tak jednoznačně... Zasekl jsem se, tak se omlouvám. (Veselost napříč sálem.) Myšlenka se vytratila.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tím jsme se pro tuto chvíli vypořádali s faktickými poznámkami. Konečně se dočkal pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Ostatní poprosím o klid v sále. Děkuji.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. My jsme zákon původně předložili jako pozměňovací návrh k daňovému balíčku, který byl schvalován minulý rok. Ve vyjádření k pozměňovacímu návrhu nám vláda sdělila, že to máme předložit jako celou novelu, protože to nestíhají vyhodnotit. Tak jsme to následně předložili jako poslaneckou novelu a žádné z ministerstev, která se k tomu v připomínkovém řízení vyjadřovala, nedodalo proti tomuto návrhu žádnou relevantní námitku. Jediné, co řekli, že chtějí ještě více času, což poskytuje druhé čtení.

Já s chutí rád navrhnu prodloužení lhůty ve druhém čtení o 30 dní. To vám pomůže to dostatečně vyhodnotit na MPSV a Ministerstvu zdravotnictví. Můžete si tedy prodloužit lhůtu. Navrhuji prodloužení lhůty. Nám bylo sděleno, že to máme podat jako poslanecký návrh. Když jsme to podali jako poslanecký návrh, tak vláda řekla, že zase potřebuje víc času. A teď se tedy bude čekat na to, jestli to předloží jako vládní návrh. Já bych se nedivil, kdyby to nepředložili s odkazem na to, že čekají na evropskou směrnici, která to bude řešit v roce 2030. Takhle zhruba to tady probíhá.

Ta změna je velmi jednoduchá. My jsme ji připravovali v úzké spolupráci s Ministerstvem financí. Šlo to asi ve třech kolech připomínek. Vychytali jsme právě ten problém, aby lidé, kteří si nechávají vracet přeplatky, naopak nebyli motivováni podávat daňové přiznání písemně. To se podařilo, myslím, velmi elegantně vyřešit. Za to Ministerstvu financí děkuji. A vůbec nechápu, proč jste následně otočili a říkáte, že vlastně už digitalizovat nechcete.

A poslední poznámka k tomu, že poslanecký návrh není dostatečný. Vy jste tady jako poslanecký návrh schválili zákon o urychlení výstavby liniových staveb v České republice, který má dalekosáhle větší dopady než to, jestli se protáhne lhůta pro podání daňového přiznání elektronicky o jeden měsíc. To se bude posuzovat u Ústavního soudu. Byl milion připomínkových míst, která v zákonu chyběla, ale my jsme našli nějakou politickou shodu na tom, že se to má schválit, a i hlasy Pirátů byl návrh schválen. Tak si nehrajme na to, že je všechno potřeba předkládat jako vládní návrh, taky by se nic nestalo. Když jde o mobilní operátory, tak vláda zvládne v 7 hodin ráno nahrát návrh do systému a v 8.45 ho schválit. A teď si tady hrajeme na to, že je potřeba to půl roku posuzovat na nějakých ministerstvech. Mně to přijde úplně mimo mísu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Bláha. (Veselost v sále.)

Poslanec Jiří Bláha: Myšlenka se dostavila. (Potlesk napříč sálem.) Jenom jsem chtěl ubezpečit ty, kteří se ohrazují slovy, že se to týká normálních občanů. Normálních občanů se to netýká, protože každá slušná firma, která zaměstnává normální občany, za ně daňové přiznání udělá. To znamená, že daně udělá. U mě to funguje tak, že přijde zaměstnanec, donese to, kde co vydělal, a my to za něj uděláme. Je to normální běžná záležitost, protože si vážíme všech zaměstnanců a jsme rádi, že u nás pracují, a rádi jim v tom pomůžeme, a to vše zadarmo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nejsem si jistý, jestli už byla čtena omluva paní poslankyně Krutákové, že se omlouvá mezi 16.20 až 19.00 z důvodu jednání. Pro jistotu to čtu ještě jednou.

Mám zde další dvě faktické poznámky. Pan poslanec Válek, poté pan poslanec Bartoš.

Poslanec Vlastimil Válek: Fakt bych rád, abychom se vrátili k faktickým. Kdybych chtěl reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na pana poslance Bláhu, tak Fakultní nemocnice Brno buď není slušná firma, nebo nejsem slušný zaměstnanec, protože za mě daňové přiznání fakt neudělají. Pokud je to myšleno vážně – pane ministře zdravotnictví, prosím úkolujte ředitele fakultních nemocnic jako slušné ředitele, aby za své slušné zaměstnance dělaly daňové přiznání, jak navrhuje prostřednictvím pana předsedajícího váš spolukolega poslanec Bláha. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Také bych si dovolil pouze krátce prostřednictvím pana předsedajícího reagovat na pana poslance Bláhu.

Možná bych mu chtěl doporučit, jestli si nechce přečíst knížku, kterou si nedávno přečetla i paní ministryně, jak jsme se dozvěděli z Facebooku. Ten zákon se týká freelancerů, podnikatelů, kteří si své daňové přiznání dělají sami. Já teď taky budu dělat nějaké daňové přiznání. Mám takový krcálek, co jsem si koupil, byt 2+kk, když jsem byl student, na hypotéku. A já ho pronajímám. A už jen z toho důvodu, že mám tento příjem, se mi dneska donesla nějaká zpráva, že ani Sněmovna mi s mým daňovým přiznáním nepomůže, takže to taky zase budu dělat sám. A těch podnikajících mladých lidí, profesionálů, kteří si daňové přiznání dělají sami, je celá řada. Já prostě musím, když je to trošku složitější v předchozích letech, platit deset tisíc za účetní, ještě plátce DPH, všechno, a každá cesta, která mi umožní jít digitální cestou, mít na to víc času, oběhat si znovu všechna ta potvrzení, kde mám nějaké pojištění, kde mám nějakou hypotéku, je prostě pozitivní.

Takže pane poslanče Bláho prostřednictvím pana předsedajícího, lidé, kteří dělají na živnostenský list a kteří si sami podávají daňové přiznání, jsou lidé, které nezaměstnává žádná firma. Je to spousta pracujících lidí. A myslete na ně. Ne každý dělá v nějaké velké firmě, v pekárně nebo v nějakém holdingu a podobně. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktické poznámky nám zdaleka nekončí. Pan poslanec Adamec, poté pan poslanec Staněk. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Ano, děkuji, vážený pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem také chtěl zareagovat na vyjádření a vystoupení pana kolegy poslance Bláhy. Když říkal, že mu došla myšlenka, nejdřív mu nedošla, pak mu došla, a já se musím tedy přiznat, že opravdu ta došlá myšlenka mě velmi zaujala. A já se zcela vážně tady chci před vámi zeptat prostřednictvím samozřejmě pana předsedajícího, co myslí výrazem normální, běžný občan. Já tomu fakt nerozumím. Tady běhají nějací neběžní, nenormální občané v tomto státě? Já bych fakt chtěl vědět, co tím myslel, protože ta myšlenka mi opravdu unikla. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní faktická poznámka, pan poslanec Staněk. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já bych si dovolil trošku reagovat taky na předřečníky. Jednak na pana kolegu Adamce prostřednictvím pana předsedajícího. Nevím, jestli jsem běžný nebo normální nebo nenormální člověk, ale to nechám na posouzení jiných. Ale každopádně na pana předsedu Bartoše prostřednictvím pana předsedajícího. Jako běžný normální člověk jsem schopen si elektronické daňové přiznání podat už třetí rok. A stačilo k tomu si založit datovou schránku fyzické osoby. To je všechno, pane kolego. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tak, a došly nám faktické poznámky. V tuto chvíli není nikdo přihlášen do obecné rozpravy. Ptám se, zda má ještě někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě k tomuto bodu. Jestliže tomu tak není, končím obecnou rozpravu, ptám se, zda je zájem o závěrečná slova ze strany pana navrhovatele. Ano je. Pan zpravodaj? Pan navrhovatel, prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Tak jenom z toho, co jsem pochopil, tak politická shoda, doufám, na tom to návrhu je, tak i proto bych vás chtěl ještě jednou požádat o podporu, aby se mohl probrat ve druhém čtení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan zpravodaj?

Poslanec Jaroslav Kytýr: Já si dovolím tuto ctihodnou Sněmovnu oslovit opačně. To znamená, domnívám se, tak jak bylo předneseno ve zpravodajské zprávě, že jádro této záležitosti, tohoto záměru, je správné. Ale skutečně tak jak zaznělo z úst paní ministryně, je tady nějaký obecný závazek, nějaká lhůta, jak se to promítne. Z těchto důvodů si dovolím požádat tuto Sněmovnu, aby zamítla tento poslanecký návrh a věnovala svoji pozornost připravovanému vládnímu návrhu. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Vzhledem k tomu, že zde zaznělo veto, tak budeme tedy standardně, ne podle § 90, a budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu. Eviduji žádost o odhlášení, které jsem právě vyhověl. Poprosím všechny přítomné, aby se znovu přihlásili svými identifikačními kartami... V tuto chvíli se již počet hlasujících ustálil.

Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 108, přihlášeno je 158 poslanců, pro 104, proti 53, návrh byl přijat. Konstatuji, že předložený návrh byl zamítnut, a končím prvé čtení tohoto tisku. Děkuji.

Dovolte mi přečíst několik omluv. Omlouvá se paní poslankyně Pavla Golasowská od 17.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů, omlouvá se pan

poslanec Jan Čižinský od 17.10 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se paní poslankyně Helena Válková mezi 17.00 a 17.30 z důvodu jednání.

Budeme pokračovat dle pořadu schůze bodem číslo

15.
Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 374/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Raději to ještě zopakuji: tento návrh byl předložen v režimu § 90 odst. 2, abychom s ním vyslovili souhlas již v prvém čtení. Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 374/1. Poprosím pana poslance Petra Dolínka, aby návrh uvedl. Prosím.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovoluji si tento návrh zákona, nebo změny zákona předložit jakožto reakci na reálnou situaci, která se bohužel děje v oblasti silniční dopravy nejenom v Praze, ale ve všech místech České republiky, kde jsou prioritní pruhy.

Prioritní pruhy, jak jistě víte, jsou speciálně řešeny zákonem, takže tyto pruhy mají své speciální značky, na základě kterých jsou označeny, a poslouží především pro veřejnou hromadnou dopravu a následně také pro integrovaný záchranný systém, potažmo například v Praze také pro taxislužbu, přesněji pro plně obsazený taxík. To znamená nástroj, který je na pomezí veřejné dopravy a individuální, jelikož je jednorázově použit někým, kdo se potřebuje někam dostat, ale potom už dále nepotřebuje parkovat apod. Tyto pruhy v Praze za posledních sedm let začaly tvořit páteřní síť rychlé dopravy mimo kolejovou dopravu. Taktéž si myslím, že je to budoucnost i dalších větších měst, že i když to není u řidičů populární, tak protože samozřejmě z pohledu toho, že chceme plnit všechny mezinárodní dohody, ale i nařízení nebo dohody vlády a Ministerstva životního prostředí, tak musíme se snažit stahovat tu individuální dopravu za tu hromadnou. A taktéž chceme prioritizovat právě integrovaný záchranný systém. Tak tato cesta je ta, abychom mohli ty pruhy využívat právě pro toho, kdo to potřebují.

Nicméně jak bylo zjištěno měřením například v Praze od Technické správy komunikací, tak takřka 70 % řidičů, kteří využívali tento pruh, ho využívali v rozporu s tím, že by měli právo ho použít. Já samozřejmě nerozporuji to, že u každého takovéhoto vyhrazeného pruhu je potřeba se podívat na jeho účelnost. Je potřeba pravidelně kontrolovat, zda tento pruh má smysl, a je potřeba samozřejmě se také dívat na to, jestli ten pruh má smysl celodenně, resp. přes tu dobu od 7 ráno do 8 večer, nebo zda není výhodnější ho používat jenom v ranní a odpolední špičce, tak aby skutečně silnice sloužily maximu lidí. Nicméně když už dojde k nějaké dohodě v rámci municipality a je nějaký pruh vyznačen, tak by měla být i kontrolovatelnost rozhodnutí o tom, že ten pruh je podle zákona takto označen. Bohužel v tuto chvíli

obecní policie nemůže na místě uložit pokutu, a tím vyřešit vlastně ten případ s tím, kdo neoprávněně užívá tento pruh.

Ten návrh tedy je velmi jednoduchý a spočívá v tom, aby obecní policie, potažmo městská policie tam, kde je to ve městech, mohla na místě tento přestupek vyřešit, nemusel ten přestupek jít do přestupkového řízení a mohl tím pádem – vlastně městská policie to dávat obecně mezi své priority a mohla v těch hodinách, kdy ten pruh je funkční, zabezpečit, aby nebyl blokován nezodpovědnými řidiči a aby řidiči MHD a především integrovaného záchranného systému mohli pruhy plně využívat.

Jsem si vědom některých výhrad a předpokládám, že zazní i dneska v diskuzi, že Sněmovna v minulosti se shodla, že obecní policie nemá sloužit jako alternace státní policie, především dopravní, a že samozřejmě nemá být přehnaně posilována nějakým způsobem odpovědnost, resp. zodpovědnost a pravomoce té obecní policie. Nicméně musím říct, že právě například v Praze jednoznačně dopravních policistů, obecně policistů není dostatek, a i přes kroky, které se snaží Ministerstvo vnitra, potažmo Policejní prezídium dělat a naplňovat stavy policejní, se to nedaří. Samozřejmě není řešení do Prahy přeložit policisty z jiných krajů, protože všichni víte, ve vašich krajích by také najednou došlo k tomu, že by byl propad ve stavech státní policie.

Proto přicházím s tím návrhem, že nechci globálně posílit obecní policii o nové pravomoci, ale chci umožnit, aby mohli řešit na místě tuto nezodpovědnou činnost řidičů, to znamená, blokovou pokutou vyřešit vše ihned a zároveň tím odlehčit i přestupkovým řízením, protože samozřejmě kdo uzná své pochybení na místě, zaplatí blokovou pokutu, tak následně už se to nedostává dál na úřady. Protože si myslím, že to je velmi jednoduché a není na tom nic komplikovaného, tak jsem si dovolil – byť zde dva dny již zažíváme relativizace toho paragrafu 90 – navrhnout tento postup tak, aby tato úprava byla schválena zákona v tom zkráceném procesu, to znamená podle paragrafu 90.

Děkuji za vaši pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A nyní poprosím pana zpravodaje pro prvé čtení Jana Bauera, aby se ujal slova.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážené dámy a pánové, dovolte mi opravdu jenom zkráceně, abych vám přiblížil podstatu tohoto návrhu novely zákona, jehož nositelem je paradoxně pouze jediný poslanec Poslanecké sněmovny, ale i na to má právo. Samozřejmě platí, že svůj krátký politický názor, včetně toho avizovaného veta, předložím v rámci obecné rozpravy, do které jsem se poctivě přihlásil.

Protože dosavadní právní úprava neumožňuje obecní policii projednat příkazem na místě přestupky podle zákona o silničním provozu spáchané užitím vyhrazeného jízdního pruhu v rozporu s ustanovením zákona o silničním provozu a musí být tyto přestupky postupovány do správního řízení, navrhuje se proto, tak jak navrhuje předkladatel, touto novelou rozšířit pravomoci obecní policie na úseku provozu na pozemních komunikacích a zařadit do vymezení okruhu přestupků, které obecní policie může projednávat příkazem na místě podle ustanovení příslušných paragrafů

zákona o silničním provozu, rovněž přestupky spáchané užitím vyhrazeného jízdního pruhu v rozporu s výše citovanými ustanoveními zákona o silničním provozu. Tolik důvodová zpráva.

Kdybych to měl převést do srozumitelné češtiny, tak platí, že pokud by tento zákon nabyl účinnosti, dostane obecní policie pravomoc pokutovat nedovolenou jízdu ve vyhrazených jízdních pruzích na místě, což do této chvíle nebylo možné, protože se to celé odehrávalo v rámci správního řízení.

Také bych chtěl na závěr říci, že v této novele je navržena účinnost od 5. 6. 2019, to znamená letošního roku, a dále také se sluší dodat, že vláda k tomuto návrhu zákona, nebo novely zákona vyslovila souhlas, přestože se i ve zprávě ze strany české vlády objevily – nechci říci, jestli závažné, ale drobné nedostatky.

Tolik vše v rámci důvodové zprávy. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu. Do té je přihlášen v tuto chvíli jako první také pan poslanec Bauer. Může plynule pokračovat. Poté vystoupí pan poslanec Adamec.

Poslanec Jan Bauer: Ještě jednou děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, milé dámy a pánové, tato novela je opravdu velmi krátká. On o tom už hovořil i pan poslanec Petr Dolínek. Nicméně dovolte, abych zmínil, že mi na tomto návrhu vadí dvě věci.

Za prvé, tento návrh se má projednávat a následně schvalovat podle paragrafu 90, přestože ta novela je velmi krátká, jedná se v podstatě o několik slov. Pokud si ji přečtete, tak vzhledem ke zkušenostem, jak nekvalitně se zákony připravují i v případě, že jdou ze strany příslušných ministerstev, tak o to více mám pochybnosti, pokud tento zákon byl navrhován prostřednictvím pouze jediného poslance, jestli je opravdu připraven věcně i formálně správně. Takže nejenom z tohoto důvodu, ale i proto, že mám informace, že pravděpodobně v rámci projednávání na půdě příslušných výborů dojde ještě k doplnění k některým dalším podstatným věcem, z tohoto důvodu bych vás chtěl upozornit, že dávám veto, respektive námitku na projednávání v rámci paragrafu 90 odstavec 2. To je za prvé.

Za druhé věc, která mi opravdu velmi vadí. Není to poprvé, co na půdě Poslanecké sněmovny otevíráme Pandořinu skříňku. Není to poprvé a myslím si, že ani naposledy, a také už to tady zaznělo – posilování nebo oslabování pravomocí městské policie, ať už se to děje skrytou, nebo otevřenou formou, ať už se to děje bezelstně, nebo promyšleně, ale každopádně tady na půdě Poslanecké sněmovny postupně dochází k posilování pravomocí městské policie a z toho důvodu vyklízení pozic Policie České republiky z českých měst a obcí. Z tohoto důvodu mám velké obavy, jestli to předkladatel má vše správně promyšlené.

Já bych si velice přál, pokud se teď rozprostře nějaká zásadní debata, aby nešla tou cestou, že budeme zpochybňovat, jestli je nebo existuje nějaký problém, to znamená nedovolená jízda ve vyhrazeném jízdním pruhu. To je věc, která je nezpochybnitelná. Pokud si projedete Prahu nebo některá jiná větší města v rámci České republiky, nesporně se s tímto fenoménem setkáte. To znamená, existuje – a je

to vážný problém – nedovolené používání vyhrazených jízdních pruhů. Na druhou stranu bych chtěl říci, že za bezpečnost českých obcí a měst je ze zákona zodpovědná Policie České republiky. Taktéž platí celou dobu, že české obce mohou, ale nemusí zřizovat svoji obecní policii, a pokud se už rozhodnou, že městskou policii zřídí, tak to platí především ze svých vlastních prostředků. Také platí to, že pokud někdo posílí pravomoci obecní policie, tak samozřejmě někdo přímo úměrně vyklízí pozice, a v tomto případě mám obavy, že nejenom v Praze, ale i v některých městech se to vyklizení ze strany Policie České republiky docela silným způsobem projeví.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám za pozornost. Eviduji vaši námitku vůči projednání – předpokládám za klub ODS. Jednací řád neurčuje, kdo má vznášet tu námitku, zpravidla je to předseda klubu, já to akceptuji, nemám s tím problém.

Poslanec Jan Bauer: Pane předsedo, já se omlouvám. Vznáším námitku na projednávání podle paragrafu 90 odstavec 2 za poslanecký klub Občanské demokratické strany, Pirátů a TOP 09.

Předseda PSP Radek Vondráček: Trojnásobné veto. Beru na vědomí, budeme tedy nadále postupovat standardním způsobem. V každém případě otevírám obecnou rozpravu – ta už je otevřena – na řadě je pan poslanec Adamec. Připraví se pan poslanec Svoboda.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já půjdu ještě trošku dál, protože bych to posuzoval i z jiné stránky věci. Ono je to na jedné straně posilování pravomoci obecní nebo městské policie, ale také je to potom vlastně povinnost té městské a obecní policie, kterou doteď má někdo jiný. Tím někým jiným je Policie České republiky. A já musím říct, že Policie České republiky si hodně rychle zvykla na to, že v těch městech řadu činností supluje, nebo respektive ono to je dáno zákonem, že to tak lze, ale dělá to výlučně dneska policie obecní nebo městská. Já chápu, že se vymlouvají, že nemají lidi, ale to dneska lidi nemají ani ty městské policie. To je potřeba si tak říct. Navíc Policie České republiky nabízí výrazně lepší podmínky pro členy svých sborů, ať jsou to ty výsluhy, služební poměr, anebo ať je to i výše platu. A já si myslím, že to takhle nejde.

V některých případech jsem byl i pro třeba některou pravomoc městské policie, protože jako starosta okresního města jsem výhody, nevýhody a možnosti vzhledem k situaci, která v našem městě byla. Možná ani bych nebral tu výtku, že městská policie je placena z obecních peněz nebo z městského rozpočtu. Víte, ona policie obecně, ať je to městská, obecní, nebo Policie České republiky, je placena z veřejných peněz tak jako tak. To je prostě akorát jedno, z které té kupičky si to vezmeme. A to, jestli obec zváží to, že chce mít obecní nebo městskou policii, je to na rozhodnutí jejich zastupitelů a de facto usměrňuje tok těch veřejných peněz tímto způsobem.

Ale já musím tedy říct jednu věc. My jsme se tady bavili už včera o těch kamionech, že policie, dopravní policie – a teď mám na mysli speciálně dopravní policie České republiky – postihuje velmi málo přestupků, které se dějí na našich komunikacích. Velmi málo. A dělá to velmi jednoduše. Postihuje ty, které jednoduše umí změřit, zajistit a které umí přes úřady vymáhat. A já vám to řeknu, co oni dneska dělají většinově, a teď neberu nehodovku, tam je to jiná situace. Oni sedí v těch maskovaných autech a číhají na to, kdo pojede rychleji, kde mají jasné zdokumentování přestupku, fotografii z radaru, kterou pošlou hned do centrální databáze, a vás už pak jenom vyberou, oznámí vám přestupek a buď platíte na místě, nebo ve správním řízení, pak to musíte vyřídit se všemi následky. Jinde jsem dopravní policie České republiky za několik let, co se pohybuji na českých silnicích, prostě neviděl. A v Praze to není jinak. To vám řeknu zcela otevřeně. Není to jinak. Měří i tady v Praze, protože to je výhodné a protože to je jednoduché, a dokumentují si s tím vlastní činnost.

Mně vadí filozofie návrhu tohoto jednoduchého zákona. Já si vůbec nemyslím, že bychom to měli řešit tímto způsobem. Ať to dělá Policie České republiky se vším všudy, protože co jí pak už jenom zbude. Opravdu málo a pro to zřízena nebyla.

Takže navrhuji ještě další krok, který tady ještě nepadl, zamítnout tento návrh zákona v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrý podvečer, vážené kolegyně, vážení kolegové. Registruji návrh na zamítnutí tohoto zákona. Další v pořadí v obecné rozpravě je pan poslanec Svoboda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Budu se vaším prostřednictvím obracet na navrhovatele.

Velmi se divím, že něco takového navrhujete. Znáte hlavní město Prahu – možná stejně dobře nebo líp než já. Znáte velmi dobře problematiku obecní policie i policie státní. A víte, že jsme se celá ta léta, od toho roku 2010, kdy já o tom mám povědomí, snažili o to, aby městská policie plnila povinnosti městské policie. My tu policii prostě potřebujeme proto, aby se starala o věci, které jsou pro to město potřebné. Opakovaně říkáme, že potřebujeme městské strážníky, tak jako byli ti strážníci prvorepublikoví, kteří mají svůj okrsek, chodí po ulicích a starají se o to, co se v jejich městské části děje. Mě vůbec nezajímá, aby městský policista se zabýval rychlostí jízdy nebo jízdou ve vyhrazeném jízdním pruhu. Já potřebuji, aby se staral o svůj okrsek, aby ho tam každý znal, aby tam byl pravidelně, aby byl schopen řešit celou řadu konfliktů, které na té městské úrovni vznikají, aby byl schopen být takovou výstrahou, která je proti páchání městské trestné činnosti. Prostě když je ten policista přítomen na svém okrsku, v každém případě to dělá zásadní problém zlodějům, dělá to zásadní problém narušování veřejného pořádku. Řešíte všechny problémy, například které jsme si vytvořili kuřáckým zákonem, to znamená, tu skupinu kouřících před hospodou a házejících nedopalky všude. To všecko můžou řešit jenom městští strážníci. A když jim dáme tuto úlohu, tak vám skoro garantuji, že jich polovina bude měřit rychlost a druhá polovina bude hlídat vyhrazené jízdní

pruhy. To je velmi snadná činnost. Velmi snadno se tam dosáhne úspěchu pro toho strážníka. A bude třeba i také ohodnocen jako dobrý strážník, protože zjistil 25 jezdců ve vyhrazeném jízdním pruhu. Ale nebude to strážník, který když bude někde nepořádek, když bude někde domácí násilí, tak bude schopen tam zasahovat, bude schopen to řešit a bude tím mementem na místě pro všechny ty, kteří chtějí porušovat městský řád, kteří chtějí porušovat naše zákony, že tam je někdo, kdo má na to tu uniformu a kdo má na to tu pravomoc.

Velmi, velmi bych varoval před tím, abychom městské strážníky zatěžovali jakoukoli jinou činností, než jaká je jim z principu toho města uložena.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Mám tady dvě faktické poznámky. První je pan poslanec Milan Brázdil a připraví se pan poslanec Leo Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Reagoval bych na všechny svoje předřečníky v tom smyslu, cítím z toho, že vlastně proč rozdělovat policii na městskou a státní. Furt řešíme, ti musejí dělat to, ti ono, prachy na to jdou ze státu jako takového. (Reakce v pravé části sálu.) Aspoň teď jste říkal, že to jsou peníze z veřejného... Tak dobře, nerozumím úplně do detailu. Na druhou stranu cítím tu potřebu sjednotit tu policii. Ta se vyhrazuje vůči oné. Je tam prostě diskrepance. Já bych to viděl jako prostě vyřešení celého problému. Vzniklo to tady po revoluci. Možná to bylo i předtím. Ale já bych navrhl, nebo teď to nemůžu navrhnout, jenom se zamyslet nad tím, zda by nebylo výhodné sloučit tyto dvě policie. Děkuju. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Než předám slovo panu poslanci Leo Luzarovi, poprosím Poslaneckou sněmovnu, abychom se ztišili... Ještě stále nejsme ztišení... Tak zkusme to. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, v celé diskusi, která je tady o pravomocech městské policie versus státní policie, tady zapomínáme na jednu drobnost, na takový detail. Kdo je velitelem městské policie? Řekněme si to. Kdo posílá městskou policii vykonávat prioritně činnosti, o které by se měla městská policie v tom konkrétním městě starat? Kam si chodí městská policie pro příkazy a rozkazy k tomu, co je pro tu městskou část, město, obec důležité a kam by měli upřít svoji pozornost? A my tímto návrhem dáváme městské policii možnost něco řešit na místě a ne ve správním řízení. Protože samozřejmě tyto přestupky by ta městská policie měla dokumentovat a nahlásit na správní řízení a to by potom mělo ukládat sankce za porušování zákona, protože to je porušení zákona. A správní řízení je složitější a byrokratičtější než to řešení na místě. To si zase řekněme, že tady tento rozdíl také existuje.

Ale mně vadí, když ti starostové, kteří by měli rozhodovat, jestli prioritně městská policie bude postihovat přestupky v dopravě, anebo bude prioritně sloužit k tomu, aby se starala o ty problémy, které ta obec má v jiných oblastech než dopravní, najednou

říkají my nic, my nerozhodujeme, my neřídíme tu městskou policii, to oni sami si vybírají, že 90 % svých činností budou v rámci dopravy řešit, a ne těch, co my chceme. Prostě je to o spolupráci, která v té obci je. A mně to vadí, když se tady najednou zapomíná, že to je i úloha těch starostů a těch primátorů, kteří si zřídili městskou policii, aby taky tu městskou policii směřovali v tom, co je pro to město a obec důležité a aby fungovala tak, jak by fungovat měla. (Hluk v sále. Poslanci se různě houfují do hloučků.)

Můžu tady říct historický příklad Ostravy, kdy v poměru vůči jiným městským policiím ta městská policie se spíše výrazně zaměřovala na nedopravní činnost. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Chtěl bych opravdu poprosit všechny poslance a poslankyně, pokud řeší něco, co nesouvisí s tímto bodem a je pro vás tak důležité, abyste to řešili v předsálí.

Máme tady tři faktické poznámky a jednu přihlášku do obecné rozpravy. První faktická poznámka je paní poslankyně Černochová. Připraví se pan poslanec Svoboda a pan poslanec Adamec. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Nerada tady někoho poučuji, ale vzhledem k tomu, co tady zaznělo z úst dlouholetého člena bezpečnostní komise pana poslance Milana Brázdila, tak musím.

Městská policie vznikla na základě zákona o obecní policii. Financování městské policie funguje tak, že městskou policii platí kraje, obce, tam, kde se rozhodnou, že městskou policii zřídí. Městská policie není standardní orgán činný v trestním řízení. Myslím tím standardní, jako je Policie České republiky. Působí zejména na úseku veřejného pořádku, to znamená na dopravě, na oblasti životního prostředí. A samozřejmě na základě koordinačních dohod, pane kolego Brázdile prostřednictvím pana místopředsedy, může spolupracovat s Policií České republiky. Ale spojovat městskou policii a Policii České republiky je holý nesmysl, protože tyto dva orgány jsou úplně odlišné.

Pokud samospráva v té obci funguje dobře, tak tu koordinační dohodu má. My koordinační dohodu v Praze máme. Ještě ji za nás vyjednával pan tehdejší primátor Svoboda, takže i když tady on vystupoval, tak skutečně věděl, o čem mluví. A jestli si můžeme na něco stěžovat, tak je to spíš nedostatek strážníků městské policie. Já jako starostka Prahy 2 mám neustále dvacet, třicet lidí pod stav. Takže to by rozhodně nepomohlo, kdyby se sloučila městská policie s Policií České republiky. A nic dobrého by to nepřineslo a musely by se změnit prostě všechny normy, které jsou na tyto sbory navázány. A filozofie vzniku městské policie je úplně něco jiného (upozornění na čas), než aby byla trestním orgánem.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Svoboda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Já velmi rád odpovím svým předřečníkům. Velitelem Městské policie v Praze je primátor. Může se této funkce vzdát, může tím pověřit nějakého radního. Já to považuji za chybu, kdyby to udělal, ale je to prostě tak.

Budu mluvit jenom o tom, co skutečně dobře znám. Nemějte žádnou starost o to, že by se město nestaralo o to, co mají strážníci dělat. My o tom diskutujeme denně. Denně hledáme to, co je optimální. A právě proto, že víme, co ti strážníci mají dělat, protože jim to ten primátor jako jejich nejvyšší velitel může nařizovat, v uvozovkách, protože to rada může rozhodnout, proto jsem proti tomu, aby se jim dával nějaký zákonem uložený úkol netýkající se toho, na čem se rada a šéfové města domluvili. Ti nejlépe vědí, co město potřebuje, ale určitě to není kontrola jízdních pruhů. To, co my potřebujeme, je bezpečné město. Bezpečné město pro jeho obyvatele, bezpečné město pro jeho návštěvníky, bezpečné město pro všechny, kteří tam žijí. Nejenom pro bezpečnou dopravu na jízdních pruzích.

Ale znovu říkám, město se tím zabývá. Velmi intenzivně hledá variantu, co mají strážníci dělat. My jsme o tom udělali celou řadu jednání a seminářů s městskou policií, se státní policií. Dosáhli jsme určité vyváženosti té věci a byl bych velmi nerad, kdyby se tato váha znovu zvrhla k tomu, že každý bude dělat to, co mu ukládá nějaký zákon, bez ohledu na to, co to město potřebuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Ivan Adamec, připraví se pan poslanec Vít Rakušan. (V sále je trvalý hluk.) A poprosím opět o klid v jednacím sále!

Poslanec Ivan Adamec: Já děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já to řeknu úplně jednoduše. Já na jednu stranu chápu názor kolegy poslance, který chce mít pořádek ve městě Praze. Na druhou stranu říkám, že už dost je přenášení těch dalších pravomocí zákonem na městskou nebo obecní policii. To je celý problém.

Co se týká symbiózy Policie České republiky a policie obecní nebo městské, tak jako třicetiletá praxe ukázala, že to funguje. Dokonce už dneska vznikají v některých městech tendence zastupitelů si svoji vlastní obecní policii zřídit. Je to proto, protože holt státní policie utlumila výrazně činnost, která se týká třeba pochůzkářů a těch běžných policistů, kteří chodí v uniformě po ulicích a sledují, co se tam děje. To je prostě realita. S tím musíme počítat, že tady trošku se převažuje ta povinnost státu na povinnost obce. Ale na druhou stranu to funguje. Neměňme to. Ano, starosta je nadřízený městské policie, ale může to být jakýkoliv pověřený zastupitel městského nebo obecního zastupitelstva, abychom si řekli pravdu. Tam, kde to funguje, jsou koordinační schůzky mezi Policií České republiky i policií městskou a vedení města. Je to zcela běžné.

Ale ten zákon neřeší to, jak má vypadat městská policie, jak má vypadat Policie Česká republiky, co mají dělat. Tenhle zákon řeší jenom to, že přidává další povinnost městské policii. A já říkám, že tady bychom měli říct už ne, protože fakt to není zas tak vážný problém, abychom uvolnili ruce Policii České republiky. Protože

pokud to vážný problém je, ať se to město obrátí na vedení policie tady. Ať dopravní policie dělá tuto činnost, je jí to vlastní, je na to vybavená. Můžou to dělat, nemusí jenom měřit. Můžou dělat i jiné činnosti na té komunikaci, na těch silnicích.

Takže já říkám znovu, zamítněme to v prvním čtení, protože tohle podle mě tu situaci (upozornění na čas) výrazně nevyřeší. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Tak. Kdybychom měli takovouto atmosféru v jednacím sále při projednávání těchto bodů, které máme, tak bych to považoval za důstojnou atmosféru. Já vám mockrát děkuji za to, že jste se ztišili a že dáme prostor ostatním řečníkům, aby se mohli vyjádřit v klidné atmosféře. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám, pane předsedající. Dovolte mi tady také zmínit tu v podstatě už devítiletou komunální zkušenost, kdy jsem ze zákona velitelem městské policie, a vaším prostřednictvím mi prosím dovolte reagovat na slova předřečníka pana kolegy Luzara.

My samozřejmě jako starostové, jako ti, kdo velí městské policii, máme možnost určovat úkoly městské policii. My samozřejmě máme možnost vybírat to portfolio činností, které se městská policie bude věnovat. A kdyby bylo po našem, tak samozřejmě budeme nejraději, kdyby městská policie skutečně pouze vykonávala okrskovou činnost, věnovala se skutečně veřejnému pořádku v tom městském prostoru. A kdyby ta možnost byla, tak bychom byli velmi rádi, aby to penzum dopravní činnosti bylo podstatně menší, než to v realitě je. Ale my nevycházíme přeci z toho, jak by situace ideálně měla být, ale pokud už městskou policii máme zřízenou, tak vycházíme z reality našich měst a obcí.

A já vám prostě jednoznačně mohu říct, že státní dopravní policie v rámci teritoria města Kolína nestíhá se věnovat té dopravní činnosti. Nestíhá řešit ty banality. Nestíhá řešit špatné parkování na sídlištích i v centru města, a mnohokrát nestíhá dokonce řešit ani překračování rychlosti v teritoriu města Kolína. V tom případě samozřejmě jako zodpovědný velitel v rámci udržení pořádku ve městě tam ty strážníky posílám, ale ne s žádnou radostí. My prostě vycházíme z té reality, tak jak je, že kapacitně státní policie, dopravní policie je personálně velmi poddimenzovaná, a my se s tím nějak musíme v těch městech a obcích vypořádat. Ale s žádnou radostí. My bychom opravdu byli raději, kdyby městská policie sloužila tomu, čemu původně zřízena, to znamená udržování veřejného pořádku (upozornění na čas) ve městech. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Leo Luzar s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vaším prostřednictvím ke kolegovi starostovi Rakušanovi bych ho tedy požádal, protože výroční zpráva o činnosti městské policie a státní policie v městě Kolíně jistě bude k dispozici, ale

budu velice rád, kdyby mě s ní seznámil, protože z té potom jasně vyplyne poměr činností těch policií.

A znovu upozorňuji, v tom poměru, to je o té domluvě. To tady mnohokrát zaznělo, že ta koordinace činnosti existuje. A jestliže uznáme, že státní policie je prostě problémově poddimenzovaná v určitých oblastech, ale má problém to zlepšit, protože nejsou peníze, nejsou lidé atd., prostě vychází městská policie vstříc. Ale otázka je, jak se dohodneme a kde ten poměr je.

A znovu upozorňuji, že ten návrh vůbec není o činnosti mezi městskou a státní policií, ale je umožněním městským strážníkům řešit určitou věc na místě. Ale nikde není řeč, že to musí řešit. Oni doposud to řeší ve správním řízení, tak to budou moci řešit na místě v rámci řešení činností. Jestliže se ukáže v určitém městě, které má tyto vyhrazené pruhy, že nastane problém a že řidiči to začnou zneužívat kvůli nějaké uzávěrce nebo podobně, ano, je možná ideální cesta pozvat si šéfa policie a říct: pošlete tam lidi, řešte to. On řekne: ale já mám teď bezpečnostní situaci problémovou jinde, nejsem schopen to řešit, dejte si tam strážníky, omlouváme se, ale nejde to. Strážníci tam půjdou, ale budou to řešit v rámci přestupkového řízení, správního řízení. Nebudou to moci řešit na místě, jak by to ta situace vyžadovala.

Možná je to jenom problém, ale my tady umožňujeme městské policii určitý problém řešit do budoucna, když nastane. V Praze již nastal. V některých městech také nastává, že řidiči bezohledně využívají tyto vyhrazené pásy a předjíždějí ty, co stojí v koloně, tak jak by stát asi měli, když se ta křižovatka plní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já nevím, jestli se špatně vyjadřuji, když říkám, že bych byl rád, kdybychom v tomto sále měli klid a vytvořili tady přijatelnou atmosféru pro vystupující. Nebo to říkám málo důrazně? Já vám děkuji.

Pan poslanec Rakušan a jeho faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji, pane předsedající. Já už naposledy vaším prostřednictvím k panu kolegovi Luzarovi. Já tady opravdu tu přestřelku nechci vést, protože jeho argumentům rozumím. To jsou prostě argumenty z toho pohledu, jak by ta situace ideálně měla být. Ale my tady mluvíme z té starostenské, primátorské praxe, kdy situace reálně je úplně jiná. Město Kolín má dlouhodobě koordinační dohodu se státní policií a státní policie za námi při neobsazených 15–20 tabulkových místech v našem městě stále chodí s prosbou, že není schopna té koordinační dohodě v současné personální situaci dostát. My samozřejmě chceme tu koordinační dohodu aktualizovat, což je vždycky velmi těžké, ale už teď strážníci skutečně vykonávají nad míru únosnou činnost v dopravě. A mně se prostě nelíbí, abychom jim zákonem jakýmkoliv způsobem dávali nějaké nové povinnosti. To by tak prostě nemělo být. A je to takový ten pohled, který my tady ve Sněmovně občas máme, ten akademicko-sněmovní pohled na tu lokální realitu, která je, vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, skutečně úplně, ale úplně jiná.

Já vám rád předložím výroční zprávu jak státní, tak městské policie a přesvědčím vás o tom, že už v současné době je minimálně nějakých 60–65 % činnosti městské policie na teritoriu města věnováno dopravě. A to je situace, která by měla naopak být

motivována k tomu, aby se změnila směrem dolů, a podle mě tento návrh jde prostě opačným směrem. Ale to už je moje poslední poznámka do diskuze. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Přečtu omluvy. Pan Lukáš Kolářík se omlouvá z dnešního jednání od 18.30 hodin do konce jednacího dne, pan doktor David Kasal se dnes omlouvá od 18 hodin ze zdravotních důvodů do konce jednacího dne.

S faktickou poznámkou pan poslanec Svoboda a připraví se pan poslanec Onderka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Já už také naposledy ke kolegovi Luzarovi a jeho názorům, které tady říkal. Ta věc je velmi jednoduchá. V okamžiku, kdy se mi začne komplikovat situace v jízdním pruhu v půl čtvrté, kdy to je vyhrazeno pro autobus, aby tam mohl projet, já tam toho městského strážníka jako primátor pošlu. On si tam stoupne, a tím, že tam stojí, nikdo do toho pruhu nevjede. To funguje úplně stejně jako ten papírový strážník, co stojí na začátku města, a všichni si myslí, že tam je strážník, který měří rychlost. To je o tom, jak si to to město udělá. To není o tom, že to někdo nařídí. Jestliže mám pocit, že tam dochází k přestupkům, pošlu tam toho strážníka, jako ho posílám do městské části, kde běží droga, jako ho posílám do městské části, kde žijí nepřizpůsobiví. Prostě on když tam je, tak je situace úplně jiná a ten přestupek se nepáchá, nebo se páchá velmi, velmi výjimečně.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Roman Onderka a jeho dvě minuty. Prosím.

Poslanec Roman Onderka: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, bavíme se o navýšení odpovědnosti, ale hlavně toho, aby strážníci mohli dělat nějakou činnost navíc. O kolika městech se bavíme v České republice? O deseti? O třinácti? To není samozřejmě jedno. Bavíme se o tom, že v doprovodných jízdních pruzích, kde můžou jezdit dneska taxíky, kde může jezdit, já nevím, městská hromadná doprava, vozy integrovaného záchranného systému, prostě nemá co dělat jakékoliv jiné auto. A jestli strážníci vykonávají činnost dopravního charakteru na území těchto měst, což jsou z převážné části kromě hl. m. Prahy statutární města v České republice, tak nevidím důvod, proč by to měli vykonávat všude, jenom na této komunikaci ne. A to je přece špatně. A není to otevření žádné Pandořiny skříňky, že bychom strážníkům dávali další pravomoci na další činnosti. A to, že zastupují nebo nahrazují v několika desítkách až stovkách příkladů Policii ČR, to dám kolegovi Rakušanovi velice rád za pravdu prostřednictvím pana předsedajícího, protože víme, jak to chodilo před deseti lety, kdy situace byla dokonce ještě horší, a jak to chodí dnes.

Takže já si myslím, že emoce typu toho, že dneska posilujeme strážníky městské policie, a tím otevíráme další prostor pro to, aby nahrazovali činnost státní policie, není úplně na místě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. A vracíme se zpátky do obecné rozpravy, kde máme přihlášku pana poslance Válka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Kdo si počká... Děkuji, pane předsedající. Praha už byla, Kolín byl, tak Brno. Já musím zdvihnout a jaksi doufám, že prostřednictvím pana předsedajícího potěším všechny poslance z Brna, zdvihnout, že i v Brně tento problém řešíme. Já jsem z městské části Líšeň, kde dokonce jsme dva tady poslanci, prostřednictvím pana předsedajícího kolega Sklenák, můj kamarád z Líšně je také poslanec, a dlouho v Líšni starostuje – zdravím pana starostu – pan starosta Břetislav Štefan za sociální demokracii. A situace s policií v Líšni je tak zoufalá, že jsme si nakonec udělali, resp. já jsem byl v opozici, tak koalice domobranu. Máme domobranu a ta to dělá za tu policii, že tam chodí, hlídá, pozoruje a dělá dohled nad pořádkem.

Já si opravdu myslím, že to, co tady v řadě sdělení zaznělo, že je insuficience jak městské, tak státní policie, nebo strážníků, tak to je skutečnost a za mě, pokud nejsou strážníci v ulicích a chybí prevence, tak je to špatně, protože prevence je vždycky ve všech činnostech to nejlepší.

A teď to, proč jsem se původně přihlásil, tak to byl konkrétní – a já to teď zneužívám asi, toto místo – povzdech. Já jezdím z Brna na Institut pro další vzdělávání lékařů, kde také sídlí Agentura pro zdravotnický, na Ruskou po ulici Moskevská. A ta ulice Moskevská má ty tři pruhy –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pardon, já vás přeruším, pane poslanče. Opravdu míra hluku je neúnosná a já důrazně vyzývám poslance jak na levé, tak na pravé straně jednacího sálu, aby se ztišili. Děkuji.

Poslanec Vlastimil Válek: Já moc děkuji, ale ta myšlenka není zase tak hluboká. Moje tedy myšlenka.

Tak po té ulici Moskevské vedou tři pruhy. Ta moucha je, že pravý pruh končí prakticky až u té křižovatky. Takže když chci odbočit doprava, tak mám dvě možnosti: neodbočit, anebo vjet do toho pravého pruhu. Tak já bych zneužil, protože už jsem našim poslancům v městě Praze na magistrátu o tomto psal, i tady kolegy z Prahy, jestli by se na tu Moskevskou nemohli podívat, protože tam kdyby nastoupila policie a kontrolovala ten pruh, zachytí hodně, nejenom mě, ale myslím si, že i prostřednictvím pana předsedajícího pana poslance Vyzulu a další, kteří tudy jezdí na ILF a na Agenturu pro zdravotnický výzkum, a chtějí-li odbočit doprava, holt jim nezbývá, než do toho pruhu vjet.

Já si myslím, že myšlenka, kterou prostřednictvím pana předsedajícího pan poslanec Dolínek tady řekl, je velmi důležitá. Pokud chceme, aby se dodržovaly předpisy a abychom vymáhali dodržování předpisů, musí ty předpisy být smysluplné a rozumné. Značky omezující rychlost musí být tam, kde jsou potřeba, a pruhy musí být označeny tam, kde to má smysl, a v době, kdy je to potřeba. A pokud to takhle není, je velmi obtížné chtít po občanech, aby dodržovali předpisy a nesmáli se nám,

jaké ty předpisy vlastně jsou. To si myslím, že je věc, která tady zazněla. Je podle mě velmi důležitá a já za ni panu poslanci prostřednictvím pana předsedajícího děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Nevidím nikoho přihlášeného do rozpravy, tudíž končím obecnou rozpravu. Je zájem o závěrečná slova? (Ano.) Prosím.

Poslanec Petr Dolínek: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem záměrně nevstupoval do té rozpravy, protože – nechci to teď ironizovat – do značné míry si komunální politici aktivní v celostátní politice vystačili sami, takže já už bych jim do toho asi moc nového nepřinesl kromě toho, že jsem přišel také z městské praxe, a to je důvod, proč s tím zákonem vůbec přicházím. S tím návrhem.

Já bych chtěl konstatovat, že v prvé řadě chci vyvrátit mýtus přidávání teď úplně novátorského nějaké kompetence. Ona městská policie měla, obecní policie, měla tuto pravomoc, ale v jednu chvíli zde ve Sněmovně převážil názor okleštění pravomoci obecní policie ve prospěch státní policie a bylo tam několik věcí vyškrtáno, mezi jinými i tato, a podle mne nešťastně.

Jsem rád, že zde zazněla i od kritiků tohoto návrhu jedna důležitá věc. Opravdu si starosta v případě samozřejmě personálního dostatku, ne nouze, stanovuje priority a opravdu může na území města dojít k tomu, že (nesroz.) kontrola těchto pruhů. Asi si umíte představit, že v okamžiku, kdy namátkově ta kontrola po Praze probíhá a namátkově se určují pruhy, kde to bude probíhat, a tam naprosto adresně se rozdávají přímo pokuty, že to má daleko větší úspěch mezi řidiči než to, že se říká, že se tam může někdo postavit a třeba to dát do toho správního řízení. Vždyť to víte ve vašich obcích. Když se někde začne měřit rychlost, tak se tam chovají řidiči jinak. Když chodí pokuty u radaru, tak se tam jezdí pomaleji. Když jsou ty fiktivní radary, co nic nevyhodnotí, tak si tam jezdí, jak kdo chce. Tak se prostě chovají ti řidiči a v tu chvíli městský policista může být vyslán svým velitelem a může na místě dát pokutu, přímo na místě, že musí řidič sáhnout do peněženky a zaplatit. To má u řidičů dlouhodobější dosah než to, když nahodile někoho ten policista zastaví.

Navíc bych chtěl zdůraznit jednu věc. Obecní policista, když vidí, že je páchán tento přestupek, tak by ho měl stejně řešit. To znamená, když on jde ve službě kolem toho pruhu a vidí, že tam je někdo jiný, měl by ten vůz odstavit. Ale je tady jeden problém. Obecní policista to může udělat pouze v případě, že neomezí dopravu v daném pruhu, takže on si musí stoupnout k nějakému místu, kde je možnost odstavení automobilu, a tam by měl potom vykonat ten svůj akt, to znamená sepsání toho přestupku.

Jedna poznámka. V minulosti zde byla velká diskuse na téma metropolitní policie. Bylo to právě z toho důvodu, že především v Praze se ukazuje, a možná by to bylo i Brno, potažmo Ostrava, jestli to rozdělení je ideální, nebo ne. Ale tento návrh zákona neměl a nechtěl vyvolat tuto diskusi. Ta patří jinam. A myslím, že jak paní poslankyně Černochová, tak jiní poslanci tu diskusi určitě jsou schopni absolvovat opět i v tomto volebním období na území těch výborů, kam to patří. Myslím, že zatím

na plénum ne, protože to téma určitě nyní není tak aktuální jako jiná témata, jako byl dnes kůrovec a jiná, která jsme řešili.

Já bych chtěl požádat, když už ne v takzvané devadesátce, tak abyste alespoň dali šanci tomuto návrhu projít do druhého čtení. Myslím si, že ten záměr je správný. Ten záměr nenutí obecního policistu ihned si stoupnout po jeho schválení do prioritního pruhu, ale dává možnost v něm jednodušeji zasahovat.

A jenom taková dobrá zpráva pro ty starosty nebo bývalé starosty, kteří mají nějaké obavy v této věci, je, že tentýž přestupek podle právních rozborů lze vyhodnocovat elektronicky. To znamená, je to jenom na rozvoji kamerového systému na těch prioritních pruzích, kde to bude vyhodnoceno jako důležité, že lze tam snímat auta, která přestupek dělají, a je to stejně, jako v ulicích se v Praze nyní dělají přestupky v oblasti parkování, tak takto lze postupovat i v prioritních pruzích a lze takto přistupovat k tomu i v oblasti nadměrného nákladu tam, kde jsou ty zóny 7 tun a podobně, což je velká výzva určitě pro velká města, aby se kamerové systémy, když kamery mají, právě propojily i s touto agendou. Je to ale špatná zpráva pro městské části a jejich úředníky potom při následném řešení, ale myslím si, že pro výkon spravedlnosti je důležité takto postupovat, aby lidé opravdu byli v ulicích a aby kamery pracovaly tam, kde mohou. Je to vždycky levnější než ten člověk, který tam stojí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo? Ne.

Mám tady návrh na zamítnutí. Já zagonguji a budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí tohoto zákona.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 109, přihlášeno 169 poslankyň a poslanců, pro 46. Návrh byl zamítnut.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nikoho nevidím.

Budeme hlasovat o přikázání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 110, přihlášeno 169 poslanců a poslankyň, pro 135, návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Nikoho nevidím. Konstatuji, že jsme se vypořádali s tímto bodem. Přistoupíme k projednávání dalšího bodu.

Přečtu došlou omluvu. Paní poslankyně Taťána Malá se omlouvá do konce dnešního jednacího dne z pracovních důvodů.

Dalším bodem je

17.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - prvé čtení

Já vás poprosím, jestli vás nezajímá to, co se tady projednává, běžte do předsálí, abychom opravdu v tomto jednacím sále měli tichou atmosféru. (Hluk v sále trvá, předsedající chvíli čeká.) Já mám obavu, abychom dnes ještě projednali nějaký bod. Děkuji.

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr spravedlnosti Jan Kněžínek. Prosím, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předstupuji před vás s vládním návrhem novely zákona o obchodních korporacích a některých dalších souvisejících zákonů, které přímo souvisí s problematikou regulovanou zákonem o obchodních korporacích.

Zákon o obchodních korporacích byl v rámci rekodifikace civilního práva spolu s občanským zákoníkem přijat v roce 2012 a od té doby na základě jeho aplikace v praxi byly odhaleny některé nedostatky, které tato platná a účinná právní úprava obsahuje, přičemž na přípravě nyní předloženého návrhu zákona, který se snaží na tyto nedostatky reagovat, se podílela odborná komise při Ministerstvu spravedlnosti, která byla zřízena z předních českých akademiků, specialistů na obchodní právo, ze zástupců právní praxe, zejména tedy advokátů a notářů, jakož i ze zástupců justice, zejména tedy soudců Nejvyššího soudu České republiky.

Ten návrh se na první pohled i na druhý může jevit jako poměrně obsáhlý. Obsahuje stovky novelizačních bodů, nicméně kdybychom se na něj podívali podrobněji, tak zjistíme, že v zásadě změny, které jsou v něm obsaženy, lze rozčlenit do několika tematických skupin. Ten velký počet bodů je dán tím, že ty změny se promítají do celé řady ustanovení tohoto zákona, který sám o sobě je poměrně obsáhlý.

Jednou z věcí, která na základě vyhodnocení aplikace zákona v praxi byla zahrnuta do této novely, je snaha o snížení regulatorní zátěže pro podnikatele a posílení autonomie vůle. Z věcí, které směřují ke snížení právě té administrativní zátěže pro podnikatele, mohu uvést třeba zjednodušení zakládání právnických osob, které už samo o sobě dneska v České republice probíhá velmi rychle formou notářského zápisu, respektive prostřednictvím notáře. Jsou to zhruba čtyři hodiny. Nicméně jedna z věcí, která je s tím spojena, je provedení splacení peněžitých vkladů na bankovní účet. To se navrhuje zrušit, aby tedy bylo možné ten peněžitý vklad udělat i jinak než složením na bankovní účet, a to právě u toho notáře. Upravuje se

hlasování per rollam, upravuje se zákaz konkurence, zjednodušuje se založení družstev.

Druhý tematický okruh potom představuje zajištění větší transparentnosti organizačních struktur kapitálových společností a družstev, zejména v situacích, kdy členem jejich voleného orgánu je nikoliv fyzická, ale jiná právnická osoba. Protože jenom informace o tom, že máme právnickou osobu A a v jejím orgánu sedí právnická osoba B, tak taková informace není příliš vypovídající o tom, kdo skutečně se na činnosti té právnické osoby podílí. Proto se navrhuje, aby u takové právnické osoby, která je členem orgánu, bylo vždy dohledatelné i to, která konkrétní fyzická osoba, která za takovou právnickou osobu jedná, je tedy tou osobou vykonávající fakticky tu činnost, za kterou lze případně volat k odpovědnosti.

Dalším okruhem je potom otázka úpravy monistického systému vnitřní správy akciové společnosti, a to tedy v zájmu posílení transparentnosti, kde se povinně zřizuje pouze jeden orgán, a to správní rada.

Řešení problematiky takzvaných neaktivních společností, to je další věc, na kterou se reaguje. Jedná se o společnosti, které formálně jsou stále zapsány v obchodním rejstříku, ale fakticky nevyvíjejí žádnou činnost. Ono to souvisí s tím, že zpravidla tyto společnosti nezakládají příslušné dokumenty do Sbírky listin obchodního rejstříku, ale velmi často mohou být tyto společnosti zneužity i k různým protiprávním jednáním. Jsou různě účelově přeprodávány a v zásadě fungují jenom jako určitá skořápka. My tady navrhujeme, aby takovou společnost, která skutečně nevyvíjí žádnou činnost, je neaktivní a nebude reagovat ani na výzvy ze strany soudu, bylo možné zrušit, a tím jednak vyčistit obchodní rejstřík, ale zejména zabránit tomu, aby tato obchodní společnost byla případně v budoucnu zneužita.

Odstraňují se dále některé nedostatky v transpozici směrnic Evropské unie. Realizuje se propojení obchodního rejstříku s ostatními obdobnými registry jiných členských států.

Cílem návrhu je také zajištění větší ochrany práv společníků, zvláště menšinových, a posílení jejich právní jistoty, například pokud se budou dovolávat neplatnosti usnesení nejvyšších orgánů společnosti. Zakotvuje se problematika předkupního práva společníků, a tak podobně.

Odstraňují se některé nepřesnosti a nejednoznačnosti při formulaci toho tak rozsáhlého zákona, kterým se samozřejmě nikdy nedá předejít, a dále se odstraňují některé legislativně technické a terminologické nedostatky, nejednoznačnosti, duplicity.

Návrh je už poměrně delší dobu v Poslanecké sněmovně. To, že k prvnímu čtení dochází teprve dnes, je v podstatě důsledkem toho, že já poté, co jsem se ujal funkce ministra spravedlnosti, jsem nechal ten návrh zákona znova velmi podrobně posoudit expertům na obchodní právo, zejména z toho hlediska, zda skutečně je potřebný ten rozsah, tak jak ten návrh je předložen. Předesílám, že bude-li propuštěn do dalšího projednávání, a v to já pevně věřím, že jsme připraveni případně i s těmi akademiky na výboru vysvětlit jednotlivé změny, zároveň případně identifikovat i ty, které možná by součástí toho návrhu být nemusely. Nicméně troufám si tvrdit, že nic, co by bylo zbytečné, v tom návrhu zákona v zásadě není. Některé věci už možná vyřešila

v mezidobí praxe, takže se s nimi přichází možná pozdě z hlediska toho, aby se usnadnila aplikační praxe, ale není tam v zásadě nic, co by nebylo úplně potřebné. Což neznamená, že se ten návrh zákona nemůže změnit. My jsme k tomu připraveni. Koneckonců jsme již komunikovali se členy ústavněprávního výboru v minulosti právě i o tomto návrhu zákona a už jsme možná naznačili možné budoucí směřování.

Účinnost návrhu zákona navrhujeme 1. lednem 2020 s výjimkou některých ustanovení, která se týkají základních registrů, kde jsme počítali s 1. červencem 2020, aby bylo možné nastavit odpovídající procesy pro zpracování referenčních údajů. Na druhou stranu tím, že od předložení návrhu zákona Poslanecké sněmovně – a to nevytýkám Poslanecké sněmovně, říkám, to byla moje iniciativa – uplynula již nějaká relativně delší doba, dá se předpokládat, že v dalším projednávání by mělo dojít i k posunu účinnosti navržené právní úpravy.

Moc prosím – jedná se o návrh zákona, který je důležitý zejména pro podnikatele, pro právnické osoby, ale dotýká se i problematiky třeba bytových družstev a tak dále – aby ten návrh byl propuštěn na projednávání do výborů, následně do dalších čtení a aby zejména odbřemenil od administrativní zátěže tam, kde je to skutečně potřebné.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím zpravodaje poslance Jakuba Michálka, aby se ujal slova. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já doplním stručně pana ministra. Opravdu se jedná o návrh zákona, který je poměrně objemný, v tom úplném znění má asi 180 stránek legislativního textu. Na každé stránce téměř je nějaká změna. Rád bych vás aspoň orientačně seznámil s okruhy změn tak, abych navázal na pana ministra.

Navržená novela zákona o obchodních korporacích si klade za cíl především odstranit nepřesnosti či nejednoznačnosti textu zákona, snížit regulatorní zátěž pro podnikatele a posílit autonomii vůle stran, kde omezení nejsou nezbytná, zajistit větší transparentnost organizačních struktur kapitálových společností a družstev, upravit monistický systém vnitřní správy akciové společnosti, upravit některá ustanovení, aby lépe vystihovala smysl a účel právní úpravy, propojit obchodní rejstřík s ostatními obdobnými evropskými registry prostřednictvím systému propojení rejstříků, účinně postihovat obchodní korporace, které opakovaně neplní povinnosti zakládat účetní závěrky do Sbírky listin, odstranit nedostatky v zapracování některých ustanovení směrnic Evropské unie, posílit ochranu práv společníků, zvlášť menšinových, a třetích osob a odstranit legislativně technické či terminologické chyby a duplicitní či nadbytečná ustanovení.

Mohl bych to tady samozřejmě probrat mnohem podrobněji, ale přece jenom myslím, že lze odkázat na důvodovou zprávu. Jenom tedy vypíchnu jeden okruh problémů, který zde nebyl explicitně zmíněn, který – přesto si myslím – bude předmětem zájmu i uvnitř vládní koalice, a to jsou navrhované změny, které se týkají takzvané kodeterminace, tedy způsobu zapojení zaměstnanců do orgánů obchodní korporace. Jde o tu zmíněnou třetinu zaměstnanců v dozorčích radách podniků, které mají nad 500 zaměstnanců, které mají nějakou veřejnou účast. Vztahuje se to

samozřejmě i na obchodní společnosti, které jsou ovládány samosprávou. Víme, že to má nějaké dopady i z toho hlediska, když existuje například koaliční vláda v některém městě, tak potom ta jedna třetina zaměstnanců a rozdělení míst v dozorčí radě může působit určité komplikace při ovládání té společnosti. Takže to je věc, která by určitě měla být podrobena důkladné diskuzi.

Vzhledem k tomu, že jde o materiál, který je velmi objemný, navrhnu, aby se prodloužila doba pro projednávání ve výborech. Navrhuji o 30 dnů, protože ten materiál si opravdu zaslouží podrobnou diskuzi. Přece jenom si uvědomme, že po nějakých pěti sedmi letech jde o změnu kodexu, který tady byl schválen, a určitě je na čase, abychom revidovali to, co se povedlo, respektive to, co se nepovedlo, upravili. A ten čas je pravděpodobně nejvhodnější právě v souvislosti s projednáním této velmi obsáhlé novely.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášen pan poslanec Dominik Feri. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji vám, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, vážení přítomní členové vlády, dovolte mi dotknout se ještě dalších okruhů, na které dopadá předmětná novela zákona o obchodních korporacích. Dovolím si to rozdělit na tři oblasti, a to za prvé na témata, která se domnívám, že jsou poněkud nejasná, otázná. Je otázkou, jestli ta zvolená úprava je úplně nejvhodnější. Dále na otázky, které nějakým způsobem tam jsou, i když by tam být neměly. A za třetí na témata, která tam zase chybí.

Tak tou první věcí, a to už tady zmiňoval pan ministr, je otázka, řekněme, očisty rejstříků, to znamená rušení společností velmi často bez likvidace. U toho postrádám, jak v rámci vypořádání připomínek, tak v rámci RIA vůbec nějakou zevrubnou analýzu toho, jestli používáme nástroje, které v současné době k tomuto máme. To znamená, když společnost nezakládá do Sbírky listin účetní závěrky, je možnost už podle účinné úpravy jí ukládat pořádkové pokuty. Vím, že zástupci Hospodářské komory se po tom nějakým způsobem pídili, ale nedostali úplně uspokojivou odpověď. To znamená, že toto by mělo být vypořádáno.

Stejně tak otázka toho, jestli ty procesní lhůty nejsou až příliš krátké. Protože tady se hovoří o jednou měsíci. Česká národní banka uplatnila připomínky a navrhuje tři měsíce. Nebylo jí bohužel v připomínkovém řízení v tomto vyhověno, což si myslím, že je věc, která by mohla být nějakým způsobem k debatě. Takže tolik jeden okruh.

Druhý okruh se týká věcí, které jsou tam nadbytečné. A je to možná dané i předchůdcem pana ministra. Tou věcí, která je taková marginální, ale může mít reálný dopad zejména na drobné a střední podnikatele, je otázka obligatorně kolektivní správní rady. Když se podíváte do toho návrhu, tak se vlastně významným způsobem zasahuje do monistické struktury akciovek. Zatímco dneska máte statutárního ředitele jako statutární orgán a správní radu, tak teď se ten statutární ředitel ruší, pravomoce statutárního orgánu se přesouvají na správní radu, jenže ta je nyní – nebo podle té navržené úpravy by měla být povinně nejméně tříčlenná, za předpokladu, že se nejedná o jednočlennou akciovou společnost. To je nutné zmínit.

Možná vyjděme z reálné praxe, z reálného života, proč vlastně akcionáři volí monistickou strukturu v Česku i v zahraničí. No proto, aby ušetřili náklady, aby nemuseli zřizovat představenstvo, byť to může být jednočlenné. Aby nemuseli zřizovat dozorčí radu. Zkrátka aby ta společnost jako taková byla, řekněme, akceschopnější.

Poměrně účinná liberální úprava byla ještě, řekněme, podepřena výkladovým stanoviskem Nejvyššího soudu. To najdete v zelené sbírce pod číslem 31/2016. A ta právě tady to stanovisko postavila najisto, že správní rada může být toliko jednočlenná a předseda správní rady může být zároveň i statutárním ředitelem. To znamená, že vlastně všechno se to dá zkoncentrovat pouze do jedné osoby. Bylo namítáno doktrinálně samozřejmě, nevím, jestli politicky, jestli tím jsou zajištěny nějaké základní kontrolní mechanismy, které v té dané kapitálové společnosti by měly fungovat. Na druhou stranu s tím se vypořádává Nejvyšší soud s tím, že zkrátka když někdo vstupuje do nějakého obchodního vztahu s tou danou akciovou společností, tak se má podívat do veřejného rejstříku, jakou má strukturu a jestli tam opravdu je nějaká jedna ruka, která kontroluje tu ruku druhou. To znamená, v tomhle byl Nejvyšší soud velmi liberální a v této dikci vlastně pokračuje.

V rámci připomínkového řízení namítají předsedové Senátu JUDr. Cileček a JUDr. Šuk, že není potřeba do té účinné úpravy nějakým způsobem zasahovat. A ono to bude mít i praktické dopady. Představte si, že – a ono je to dokonce napsané i v RIA – těch společností, které mají pouze jednočlennou správní radu právě z těch důvodů úspor, nějaké větší akceschopnosti, je více než tři tisíce. No a těm společnostem – ponechme stranou, kolik z nich je jednočlenných – ale těm společnostem bychom řekli: no tak s nějakým časovým odstupem musíte sehnat další dva lidi, kterým důvěřujete, a zároveň je musíte samozřejmě také zaplatit a bude to pro vás mít nějaké důsledky. Bez jakéhokoliv uvedení toho, proč by to tak vlastně mělo být.

Byl jsem s tímto za příslušným odborem, nebo za zástupci příslušného odboru na Ministerstvu spravedlnosti. Bylo argumentováno i například tím, že je zkrátka nutné přísně odlišovat jednotlivé formy společností, aby se nesbližovaly. Na druhou stranu praxe i v zahraničí je taková, že zkrátka kapitálové i osobní společnosti se nějakým způsobem sbližují čím dál tím více. A jestli reálný život říká "chceme mít malé provozní náklady, chceme mít prostě ty pravomoce zkoncentrovány", tak není nejmenší důvod, proč vlastně říkat "musíte zaplatit tři lidí, musí tam být za všech okolností v té správní radě tři lidi", když bohatě stačí člověk jeden. Bylo by to velmi vstřícné. A právě vypuštění toho novelizačního bodu podporuje i vedle Nejvyššího soudu rovněž Hospodářská komora. Takže věřím, že to bude věc, která bude k diskuzi.

Dalším tématem, kterého bych se rád dotkl, a je to úprava, která by mohla být ještě nějakým způsobem pozměněna, je otázka protestu, protestování, to znamená určitého úkonu v kapitálové společnosti, kdy společník nebo akcionář musí vznést protest proto, aby se mohl poté dovolávat neplatnosti usnesení valné hromady pro rozpor se zákonem nebo se stanovami. Dlužno podotknout, že institut protestu byl zaveden – když jsem to hledal v důvodových zprávách a tak podobně – právě z důvodu, řekněme, dosažení vyšší právní jistoty té dané společnosti. Když někdo

namítá neplatnost toho usnesení, tak si ta společnost nemůže být vůbec jista, co vlastně, v jakém rozsahu, jaký to na ni bude mít dopad. Může to nějakým způsobem vyvolávat i neblahé obchodní dopady, kupříkladu. Proto se zavedl protest. To znamená, že ten akcionář musí říkat "ne, ne, tady v tom zkrátka nesouhlasím", a pak se samozřejmě dovolávat u soudu.

Ministerstvo jde u tady té novely ještě dál. Ono říká, že ten protest nemusí být jenom formální, ale že musí být i odůvodněný. Bez toho ale, aby snášelo nějaké jasnější legislativní kontury toho, jak by ta odůvodněnost měla vypadat. Je otázkou, co to je odůvodněnost. Stačí vystoupit na valné hromadě s tím, že tady to ustanovení, tady to rozhodnutí je v rozporu se zákonem? Stačí to říct si takhle obecně? Nebo je potřeba to přesně odůvodňovat? Zvládne nějaký minoritní společník ve společnosti s ručením omezením na valné hromadě namítat detailní rozpor s nějakými právními předpisy? Nemám o tom úplně jistotu. To znamená, že toto je nutné buď specifikovat, anebo úplně vypustit a zachovat ten protest v současné podobě. I ze samotné RIA se podává, že zkrátka klesá počet věcí, kdy se dovolávají členové kapitálových společností svých společenstevních práv v podobě toho – dovolávají se neplatnosti toho daného usnesení. To znamená, není důvod to nějakým způsobem výrazně měnit a věřím, že to bude ještě nějakým způsobem vyrovnáno a upraveno.

A poslední věc, zase trochu drobná, věc, která tam chybí, je otázka možnosti souběžné účasti společníka, respektive akcionáře, na valné hromadě se svým zástupcem. Je to takový trochu evergreen, byť je to velmi drobné ustanovení. O co v praxi jde? Představte si, že jste ten minoritní společník a de facto máte třeba nějakým způsobem napjaté vztahy a ten většinový společník vás vláčí a předkládá nějaké překvapivé usnesení a tak podobně. Samozřejmě pozvánka na valnou hromadu a tak dále. Dá se to tahle pojistit. Jenže je otázkou, s čím může přijít na té valné hromadě. A také závisí na vašem právním vědomí, jestli dokážete pohotově reagovat. A přiznejme si, že významná část společníků a nedokáže reagovat, protože zkrátka nejsou právníci, nejsou odborníci na společenstevní právo. To se nedá nic dělat. Myslím si, že v tomto bychom měli být vstřícní a umožnit společníkům a akcionářům, aby si mohli toho svého zejména právního zástupce na valnou hromadu vzít. Z jakého důvodu? (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano, máte pravdu.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji. Ono už je pozdě, já to chápu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pardon, ještě chvilku počkáme. Poprosil bych váženou Sněmovnu, vážené paní poslankyně, vážené pány poslance, aby v případě, že něco důležitého projednávají, ať to prosím projednávají prosím v předsálí a neruší přednes těch, kteří vystupují... Děkuji vám. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji. To znamená, pojďme v té novele upravit a zcela explicitně říci ano, ten společník si může s sebou vzít svého advokáta, protože může nastat nějaká nenadálá situace, ve které by se on sám nemohl náležitým způsobem

právně na té valné hromadě bránit. Jde to ruku v ruce s tím, co jsem zmiňoval předtím, tzn. s tím protestem. Zpřísňujeme protest, ale vlastně nepředkládáme těm společníkům nějaký nástroj, jak toho dosáhnout, jak to odůvodnit. Protože s sebou nemůže mít toho advokáta, který řekne ano, je to v rozporu s ustanovením paragrafu tolik a tolik toho daného zákona. No a absence tohoto ustanovení, tzn. možnosti souběžné účasti, je zase úplně v rozporu s reálným životem a myslím, že bychom neměli tvořit zákony, které jsou v rozporu s reálným životem. Žijeme v době výpočetních technologií, ten společník si může zavolat kdykoliv svému zástupci. A ten hlavní argument ministerstva, proč toto nemá být zakotveno, je to, že valná hromada není nějaké veřejné fórum, ale v současné době to zkrátka jde, může tam mít skype, může telefonovat. V praxi se uplatňuje například to, že akcionáři převádějí třeba jeden kus své akcie na svého právního zástupce proto, aby tam mohl být. Protože i na valné hromadě by měla platit aspoň nějaká určitá rovnost zbraní. A zatímco to představenstvo tam má svůj právní tým, tak já tam nemůžu mít, kdybych byl akcionář, tak tam nemohu mít svého právního zástupce, když mi ho jako hosta nepřipustí. Takže tam bychom mohli vnést určitou nějakou rovnováhu.

Tolik k tomu. Jsou to drobné věci, které, myslím, nejsou důvodem, proč tento návrh zamítat v prvním čtení. Propusťme to dál. Prodloužíme-li lhůty, dokážeme se s tím velmi obratně na ústavněprávním výboru vypořádat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan Tomáš Kohoutek. Prosím.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové, já budu reagovat vaším prostřednictvím na Dominika Feriho, pokud jde o tu monistickou strukturu. Je skutečně pravdou, že existují společnosti, tzv. jednočlenné akciové společnosti, kde je jediný člen správní rady a statutární ředitel v podobě jedné osoby. Já jsem toho názoru, že to ale postrádá smysl a vůbec filozofii toho zákona, pokud jde o monistické společnosti. Já vidím monistickou společnost takovou, kde je více akcionářů, kteří si zvolí tříčlennou správní radu, která následně v rámci způsobu řízení odvolává či jmenuje statutárního ředitele. Pokud je společnost akciovka, jsou to většinou ty klasické základní dvoumilionové akciovky, která má jediného akcionáře, tak jsem toho názoru, že daleko výhodnější z hlediska řízení je klasický dualistický systém, kdy jediný akcionář udělá prostou formou, rozhodnutím jediného akcionáře s úředně ověřeným podpisem, kde není potřeba ani notářský zápis, to, že odvolá jednoho člena představenstva, a tudíž myslím si, že je správné to, že správní rada by měla být vždycky minimálně tříčlenná. Protože pokud je jednočlenná správní rada a ta samá osoba je zároveň statutárním ředitelem, tak to postrádá logiku a základní smysl, proč se ty monistické společnosti dělaly. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Do obecné rozpravy je přihlášen pan místopředseda Filip. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, já budu poměrně stručný. Ano, je pravda to, co tady říkal pan zpravodaj, že poté, kdy máme určitou zkušenost s fungováním zákona o korporacích, kdy byl přijat nový občanský zákoník, zrušený zákoník obchodní, tak je potřeba se na to podrobně podívat. A je jistě dobré, že po vyhodnocení, dokonce i po některých judikátech, které jsou z právní praxe, se tím budeme zabývat. Ale připomínám, že pro KSČM je zcela zásadní pro přijetí této normy, ať je tam cokoliv dobrého pro budoucnost, to, že nebude vyřazena možnost zaměstnanců, aby byli členy dozorčí rady. To je prostě věc, která pro nás je limitní pro konečné hlasování ve třetím čtení. Říkám to tady na začátku v prvním čtení, abychom tu diskusi také formulovali tak, že budeme opravdu sledovat zájem na tom, aby pracující v konkrétních akciových společnostech, ať už jsou ve vlastnictví fyzických osob, nebo obcí, krajů či státu, aby tam mohli být zastoupeni. Protože pokud by tomu tak nebylo, tak samozřejmě bychom to museli považovat za krok, který je v rozporu s naším ústavním pořádkem a omezuje práva pracujících podílet se na správě toho, co vytvářejí. To na úvod.

Pokud jde o jednotlivá ustanovení návrhu zákona o obchodních korporacích, klub KSČM bude na výborech samozřejmě aktivně prosazovat ty změny, které vedou k efektivnějšímu řízení podniků, k jejich možnému řízení tak, aby přispívaly k rozšiřování možností naší ekonomiky. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já bych tady chtěl pana zpravodaje upozornit na to, že tady jsem slyšel nějaký návrh o prodloužení lhůty, jenže to musí padnout v rozpravě. Poslanecká sněmovna může prodloužit lhůtu o 20 dnů, může prodloužit lhůtu o více než 20 dnů pouze se souhlasem navrhovatele.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Já za navrhovatele souhlasím s tím, aby došlo k prodloužení o 30 dnů.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Formálně ještě poprosím pana zpravodaje, by tento návrh řekl, protože to musíme říct v obecné rozpravě.

Poslanec Jakub Michálek: Takže navrhuji, aby byla prodloužena doba pro projednávání ve výborech o 30 dnů.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrá. Nevidím nikoho dalšího přihlášeného. Pardon, tak už vidím. Prosím, pan poslanec Benda Marek.

Poslanec Marek Benda: Pane místopředsedo, já se s dovolením přihlásím. Původně jsem pro svůj klub připravoval stanovisko vrátit navrhovateli k přepracování, ale musím ocenit pana ministra – dneska už je to snad podruhé, co ho oceňuji, tak abych to zase nepřehnal – že opravdu po svém předchůdci, který stále něco psal a většinou nikdo nevěděl, proč to píše, a nikdo nevěděl, k čemu to má být, tak pan ministr je ochoten komunikovat. A to, co tady bylo řečeno v úvodním slově, že se opravdu pokusíme tu novelu zúžit na to, co je nezbytně nutné, že nebudeme

dělat exhibice jenom proto, aby někdo mohl říct "já jsem opravil zákon o obchodních korporacích v tolika a tolika paragrafech", to oceňuji, že pan ministr přistoupil na tuhle tezi. Myslím, že si na ústavněprávním výboru s tím dostatečně můžeme vyhrát. Myslím si, že máme vyndat i tu část, která se týká bytových družstev, resp. SVJ, a řešit ji až nad tím návrhem, který by snad měla přinést paní ministryně Dostálová, a vzít komplex bytové problematiky. Takže pokud bude prodlouženo o 30 dní, myslím, že jsme schopni to nějakým způsobem v tom prvním pololetí dokončit.

Jenom bych možná právě proto, co tady zaznělo teď z úst pana místopředsedy Filipa, ten zásadní boj o zastoupení odborářů v dozorčích radách, doporučil, aby návrh zákona kromě ústavněprávního výboru, který nepochybně by měl hlídat ty právní otázky, byl přikázán ještě hospodářskému výboru. Protože si myslím, že speciálně na tuhle otázku by bylo důležitější, aby nám dali odpověď naši kolegové z té sféry hospodářství, nakolik to pokládají za výhodné nebo nevýhodné, nebo nakolik to pokládají za věc, která je nebo není užitečná pro fungování společností, než abychom to posuzovali my čistě jenom jako právní problém. Takže potom bych poprosil, jestli by mohlo být jako druhému výboru navrženo ještě přikázání hospodářskému výboru. Pokládal bych to za užitečné.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jako garančnímu výboru? (Hlasy ze sálu: Ne.) Normálně, ok. Nikdo není do rozpravy dále přihlášen, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova?

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Ano, děkuji, pane místopředsedo. Jen opravdu velmi stručně poděkuji za to, že to vypadá, že to směřuje k propuštění do projednávání ve výborech. Za ministerstvo můžu přislíbit maximální součinnost při projednávání tohoto návrhu. Jak pevně věřím, návrh se nakonec podaří prosadit, protože je tam celá řada věcí, které snižují administrativní zátěž, a to je pro nás důležité. Takže zatím díky. (Gong.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Zpravodaj nemá zájem o závěrečné slovo. Vypořádám se s návrhem na prodloužení lhůty u projednávání o 30 dnů, která je se souhlasem navrhovatele.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 111 přihlášeni 164 poslanci a poslankyně, pro 137. Návrh byl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako výboru garančnímu? Pan poslanec Pávek.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo. Domnívám se, že obchodní korporace jednoznačně spadají do kompetence hospodářského výboru, takže navrhuji jako garanční výbor hospodářský výbor. A pokud neprojde jako garanční, navrhuji hospodářský výbor jako další výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je nějaký další návrh? Pokud ne, budeme hlasovat o přikázání jako výboru garančnímu ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 112 přihlášeni 164 poslanci a poslankyně, pro 121. Návrh byl přijat. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) Prosím.

Poslanec Petr Pávek: Omlouvám se, ale nejsem si jistý, jestli nemělo být nejdříve hlasováno o protinávrhu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano, mělo být. Pochybil jsem, omlouvám se. Hlasování považuji za zmatečné.

Budeme hlasovat o protinávrhu a to je přikázání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? (Hlasy ze sálu.) Je to nové hlasování. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 113 přihlášeni 164 poslanci a poslankyně, pro 29, proti 68. Návrh byl zamítnut.

Nyní budeme hlasovat o přikázání jako výboru garančnímu ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 114 přihlášeni 164 poslanci a poslankyně, pro 137. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru, ale mám tady návrh na přikázání hospodářskému výboru. Je nějaký další návrh? Není.

Nechám hlasovat o přikázání jako dalšímu výboru hospodářskému výboru.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 115 přihlášeni 164 poslanci a poslankyně, pro 137. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru hospodářskému jako dalšímu výboru.

Tím jsme se vypořádali s tímto tiskem. Přečtu omluvy. Pan poslanec Petr Třešňák od 18.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Klaus od 18.15 do 19 hodin z osobních důvodů a pan poslanec Milan Chovanec od 18 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Další bod je

18.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 364/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně průmyslu a obchodu Marta Nováková. Prosím, máte slovo. (V sále je velký hluk!) Poprosím Poslaneckou sněmovnu opět o klid. Děkuji. Prosím, máte slovo.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Dobrý podvečer. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ráda bych vás seznámila s novelou zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, ve znění pozdějších předpisů. Materiál je předkládán na základě úkolu, který vyplývá z plánu legislativních prací vlády na rok 2018.

Tento zákon nemá transpoziční charakter a vychází z podnětu dosavadní praxe, která ovšem vychází ze zákona, který měl tedy transpoziční charakter. Dosavadní praxe je založena na impulzech podnikatelských svazů a asociací, stejně tak jako od dotčených orgánů státní správy. (Hluk v sále trvá!)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pardon, přeruším vás, paní ministryně. Nebudeme pokračovat dál, než se Poslanecká sněmovna zklidní. Znovu bych vás chtěl požádat o to, abychom se ztišili. Jednací den je dneska dlouhý, tomu rozumím, ale už se chýlí ke konci. Takže zkusme těch posledních pár minut vydržet v klidné a důstojné atmosféře. Kdo to nemůže vydržet, prosím, běžte do předsálí a tam diskutujte se svými kolegy. (Návrh ze sálu: Jmenovat na záznam.) Nechci se ještě uchýlit k tomu, abych jmenoval na záznam. Přece jenom si říkám, že jsme dospělí lidé a že se dokážeme navzájem poslouchat. Děkuji vám.

Paní ministryně, můžete pokračovat.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Děkuji. Návrh novely zákona o pohonných hmotách je předkládán z důvodu zapracování nových poznatků z dřívějšího uplatňování zákona v praxi a potřeby upřesnění pojmů v oblasti elektromobility.

Hlavními navrhovanými změnami jsou precizace výjimky z definice distributora pohonných hmot a s tím spojené omezení povinnosti podnikatelů a nové vymezení toho všeho, co je zahrnuto do pojmu výdeje pohonných hmot, který probíhá zejména mimo veřejně přístupné čerpací stanice například ve stavebnictví, v lesním průmyslu nebo v zemědělství. Smyslem těchto změn je posílení právní jistoty podnikatelské veřejnosti při extenzivním výkladu zákona.

Za druhé. Další změny se týkají evidence výdeje pohonných hmot a struktury dat registrovaných dobíjecích stanic. Zavádí se evidence výdejních jednotek, kterou

povede Ministerstvo průmyslu a obchodu, a ustanovují se povinnosti s tím spojené pro vlastníky výdejních jednotek. Dosavadní evidence dobíjecích stanic se rozšiřuje o další údaje pro potřeby evidence a výkaznictví v dané oblasti.

Dále zákon upřesňuje, že zemním plynem pro použití v dopravě se rozumí mimo stlačeného zemního plynu CNG i zkapalněný zemní plyn LNG a rovněž biometan.

Novela dále upravuje zákon o pohonných hmotách tak, aby byl v souladu s novou právní úpravou přestupkového práva, a to tedy v oblastech jasněji formulovaného právního prostředí při nakládání s pohonnými hmotami, efektivnější správy dat z oblasti čerpacích stanic, výdejních jednotek a sítě dobíjecích stanic v České republice. Posiluje se i možnost kontroly státní správou, a tím i ochrana konečného zákazníka.

Dále se vyjasňují práva a povinnosti zaměstnavatelů a zaměstnanců při prodeji pohonných hmot v rámci užívání služebních vozidel i pro soukromé účely, stejně jako užití pohonných hmot nájemci a pronajímateli vozů či strojů a zařízení. Zlepšuje se přehled o místech nakládání s pohonnými hmotami i mimo čerpací stanice.

Dále, kromě jednorázové registrace dosud neevidovaných zařízení a dobíjecích stanic nepřináší novela zásadní zátěž pro podnikatelskou veřejnost a konečné spotřebitele.

Příprava novely zákona byla průběžně konzultována s dotčenými orgány státní správy, především z oblasti celní a daňové, a především s profesními svazy a asociacemi a je výsledkem obecného konsenzu. Návrh novely zákona prošel plnohodnotným meziresortním připomínkovým řízením a vládě České republiky byl předložen bez rozporu. Vláda návrh projednala a schválila na své schůzi 17. prosince 2018 svým usnesením číslo 846.

Dovoluji si vás požádat, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, o podporu tohoto zákona jak na dnešním jednání, tak i v rámci následujícího legislativního procesu ve výborech Poslanecké sněmovny a poté následně i ve druhém a třetím čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Martina Kolovratníka, aby se ujal slova. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Dobrý večer. Já budu, kolegyně a kolegové, záměrně extrémně stručný, protože paní ministryně včetně svých kolegů a kolegyň z MPO už poněkolikáté takhle večer čeká, aby se ten zákon posunul dále.

Takže za zpravodaje klubu, Jak bylo řečeno, je to relativně menší novela, která opravdu reaguje především na poznatky z praxe. Ten zákon byl naposledy ve velkém novelizován v roce 2017, kde se tam zaváděly v tom minulém volebním období definice elektrických dobíjecích míst elektrovozidel, a nyní, jak bylo před maličkou chvíli řečeno, je pouze popsána ta praxe a zpřísnění především těch takzvaných výdejů, výdejen pohonných hmot, které jsou trochu jinak pojaty, respektive registrovány do této chvíle než klasické čerpací stanice.

Nemám zatím avízo, že by v této novele měly být nějaké kontroverzní záležitosti. Bude přikázána jako garančnímu výboru do výboru hospodářského. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám nikoho písemně přihlášeného. Dívám se na plénum, jestli někdo je přihlášen. Nikdo není. Končím obecnou rozpravu. Je zájem o závěrečná slova? Paní ministryně? Ne. Pan zpravodaj? Také ne. Není tady žádný návrh na vrácení ani na zamítnutí.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevidím.

Nechám hlasovat o přidělení hospodářskému výboru jako výboru garančnímu.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 116. Přihlášeno 163 poslankyň a poslanců, pro 126. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Není tomu tak. Konstatuji, že jsme se vypořádali s tím to tiskem.

Máme šest minut do konce. Máme dvě možnosti. Buď otevřeme další tisk, anebo ukončíme dnešní jednací den. Po dohodě ukončuji dnešní jednací den a konstatuji, že pokračovat budeme zítra v 9.00 hodin odpověďmi na písemné interpelace. Děkuji.

(Jednání skončilo v 18.55 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
7. března 2019
Přítomno: 158 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená paní ministryně, zahajuji třetí jednací den 27. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Prosím, abyste se přihlásili všichni svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: pan poslanec Radek Vondráček do 12 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Aulická Jírovcová z osobních důvodů, pan poslanec Běhounek z rodinných důvodů, pan poslanec Benešík do 13 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Birke z pracovních důvodů, pan poslanec Brázdil z pracovních důvodů, pan poslanec Černohorský mezi 14.30 a 18.00 z pracovních důvodů, paní poslankyně Dražilová z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Dvořák ze zdravotních důvodů, pan poslanec Faltýnek bez udání důvodu, pan poslanec Farhan do 13 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Farský z rodinných důvodů, pan poslanec Feri do 11 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Fialová z pracovních důvodů, paní poslankyně Gajdůšková z pracovních důvodů, pan poslanec Hájek mezi 11. a 18. hodinou z pracovních důvodů, paní poslankyně Hyťhová z pracovních důvodů, pan poslanec Chovanec do 11 hodin ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Jarošová z pracovních důvodů, pan poslanec Kalous do 11.15 z pracovních důvodů, pan poslanec Kalousek ze zdravotních důvodů, pan poslanec Kobza do 12 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Kopřiva z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Králíček mezi 14.30 a 18.00 z pracovních důvodů, paní poslankyně Levová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Lipavský z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Luzar z osobních důvodů, paní poslankyně Matušovská do 11 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Matyášová z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Nacher do 11 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Oborná ze zdravotních důvodů, pan poslanec Okleštěk ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Pastuchová do 11 hodin a od 14.30 z pracovních důvodů, paní poslankyně Pekarová Adamová do 10 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Pěnčíková z osobních důvodů, pan poslanec Petrtýl do 13 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Pražák z rodinných důvodů, paní poslankyně Richterová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Sadovský do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Schwarzenberg ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Šlechtová z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Vácha z pracovních důvodů, paní poslankyně Válková do 13 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Vostrá do 11.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Vrána z pracovních důvodů, pan poslanec Zaorálek z důvodu zahraniční cesty a pan poslanec Žáček z důvodu zahraniční cesty.

Pan poslanec Holomčík bude hlasovat s náhradní kartou číslo 1.

Dále požádali o své omluvení tito členové vlády: pan premiér Babiš z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Hamáček z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Metnar z pracovních důvodů, pan ministr Petříček do 13 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Plaga z pracovních důvodů, pan ministr Staněk z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Ťok do 11 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Toman z pracovních důvodů a pan ministr Vojtěch do 11 hodin z pracovních důvodů.

Dnešní jednání zahájíme bodem 157, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a poté proběhne jejich losování.

Já otevírám bod

157.
Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad jednání 27. schůze bylo předloženo celkem devět odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Sněmovny.

Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, který zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Nyní přistoupíme k projednání odpovědí na písemné interpelace.

Předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslance Jakuba Michálka ve věci neprůhledného hospodaření ČEZ a zejména jeho investic v Bulharsku. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 342. Projednání této odpovědi bylo ve čtvrtek 31. ledna 2019 přerušeno vzhledem k uplynutí času k projednání odpovědi na písemné interpelace. Ptám se, zdali ještě někdo chce vystoupit v rámci rozpravy k tomuto bodu. (Posl. Michálek krátce hovoří mimo mikrofon s předsedajícím.)

Ptám se, jestli ještě někdo chce vystoupit v rámci rozpravy k tomuto bodu, to znamená ke sněmovnímu tisku 342, což je nesouhlas s odpovědí předsedy vlády Andreje Babiše na interpelaci poslance Jakuba Michálka ve věci neprůhledného hospodaření ČEZ, zejména jeho investic v Bulharsku. Pan poslanec Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, naposledy v rámci těch písemných interpelací se nám nepodařilo tuto věc doprojednat. Dnes je pan premiér řádně omluven z důvodu zahraniční cesty, takže není možné pokračovat v projednávání té interpelace. Já navrhuji, abychom ji přerušili do přítomnosti pana premiéra.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobře, děkuji. To je procedurální návrh, s nímž se vyrovnáme hlasováním. Podle přítomnosti je zde dost poslanců, abychom mohli hlasovat. Takže já myslím, že je srozumitelné, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přerušení. Kdo je proti přerušení? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 117 je přihlášeno 75 poslanců a poslankyň, pro 67, proti nikdo. Návrh byl přijat. Projednávání interpelace tedy přerušujeme a posuneme se dál.

Další interpelací je sněmovní tisk č. 361. Předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslance Zbyňka Stanjury ve věci plánovaných investic na rok 2019 a desetiletého investičního plánu. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 361. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády Andreje Babiše, který není přítomen, takže ani nebudu zahajovat rozpravu a tuto interpelaci odložím.

Další interpelací je sněmovní tisk 363. Předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslankyně Věry Kovářové ve věci hospodaření Kanceláře prezidenta republiky. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 363. Projednávání odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády Andreje Babiše, který není přítomen, takže já opět přerušuji tuto interpelaci a posuneme se dále.

Další interpelací je sněmovní tisk 371. Ministryně financí Alena Schillerová odpověděla na interpelaci poslance Vojtěcha Munzara ve věci postupu Finanční správy České republiky při zjišťování informací novomanželského páru o svatební hostině. Informace se spolu s odpovědí a další odpovědí, kterou ministryně financí Schillerová vypracovala na základě usnesení Poslanecké sněmovny vyslovujícího nesouhlas s původní odpovědí na interpelaci, předkládá jako sněmovní tisk 371. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti ministryně financí Aleny Schillerové, která je přítomna. Takže já zahajuji rozpravu a prosím pana poslance.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové.

Vážená paní ministryně, děkuji, že jste dorazila na moji interpelaci. Vážím si toho. Chápu, že to není úplně příjemné. Ale proč se vlastně tady o tom bavíme? Já jen, slovutná Sněmovno, vážené kolegyně, vážení kolegové, připomenu, o co se jedná. Jedná se o to, že Finanční správa vyzvala zhruba 95 novomanželských párů pod hrozbou pokuty, aby sdělily Finanční správě podrobnosti o své svatební hostině, typu kde měly hostinu, informace o počtu svatebních hostů, zkrátka osobní otázky, a to pod hrozbou pokuty povinně. Finanční správa je vyzvala jako povinné osoby, dokonce i ty novomanželské páry, které měly svatební hostinu doma.

Já jsem se na to už jednou paní ministryně ptal, Sněmovna tehdy odmítla první odpověď paní ministryně. Kdybych tu druhou odpověď dostal ve stylu "byl to exces", nebude se to opakovat, tak bychom se již dnes neměli de facto o čem bavit. Ovšem ta zatvrzelost odpovědi, nekritický přístup k tomu, co dělá Finanční správa, de facto obhajoba neobhajitelného, to je ten důvod, proč se tady o tom dnes znovu bavíme.

Já jsem tady při té první interpelaci říkal, že přirozeností státní moci je její roztahovačnost. Úkolem demokratického politika je tuto roztahovačnost brzdit. Poslední roky jsme v naší zemi svědkem faktu, že Finanční správa se chová jako utržená ze řetězu, kdejakou svoji pravomoc si vykládá velmi extenzivně a v neprospěch našich občanů. Příklady: zajišťovací příkazy, které likvidují firmy, šibeniční lhůty pro vyjádření podnikatelů v daňovém řízení a právě výzvy novomanželům jsou takovým zářným příkladem. A to vše za nekritického přístupu vedení resortu Ministerstva financí, mnohdy i souhlasného přikyvování. Místo ochrany občanů, jejich práv před státní mocí, se zde dostávají ke slovu tendence prosazování státní moci na úkor občanů. Ale účel nesvětí prostředky. Metodu, když se kácí les, létají třísky, nepoužívá vůči svým občanům demokratický režim. A já se s tím nehodlám smířit a situaci, kdy berňák bez uzardění vyzval novomanžele, i ty, kteří měli hostinu doma, aby sdělili, kde měli hostinu, kolik na ní bylo hostí, pod hrozbou pokuty, považuji za nechutné. I Finanční správa by měla přistupovat přiměřeně. K ukázkové aroganci moci vede i pocit neomylnosti. A na příkladu novomanželů vidíme právě tu snahu obhájit neobhajitelné. Za každou cenu nepřiznat chybu, to vše vidíme v přímém přenosu.

Já mám dvě výhrady k vaší nové odpovědi. Jedna je formální, druhá je věcná. Začnu tou formální. Vy jste mi odpověděla, paní ministryně, že jste nemohla svou odpověď dokončit. Zajisté dobře víte, že jsem tady navrhoval u té první interpelace přerušení do doby vaší přítomnosti, a byli to vaši poslanci, kteří to neumožnili. Přijde mi zvláštní, že si stěžujete ve své odpovědi mně a ne jim. Ale ta formální výhrada je v tom, že interpelace nebyla nedoprojednána. Vy jste neměla pokračovat ve své odpovědi stále stejně. Interpelace byla doprojednána. Sněmovna nesouhlasila s vaší odpovědí. A já jsem návrh na nesouhlas komentoval slovy: Navrhuji to z důvodu, abychom alespoň my v naší slovutné Sněmovně dali signál Finanční správě tímto nesouhlasným usnesením, že toto už bylo přes čáru. Ambice vypracovat novou odpověď s novými argumenty s ohledem na projednávání ve Sněmovně byla jaksi úspěšně skryta. Vy jste jen pokračovala v té odmítnuté odpovědi. A to se týká, vážené kolegyně, vážení kolegové, nás všech v tomto sále, protože jakou vážnost má potom usnesení naší slovutné Sněmovny? Ale to je jenom formální výhrada.

Daleko důležitější a podstatnější je ta výhrada věcná. Ani jednou jste mi neodpověděla na jednu základní otázku, z jakého titulu jsou svatebčané povinnými osobami dle § 57 odst. 1 písm. d), na který se výzva odkazuje, a co mají společného se správou daní intimní soukromé otázky, kolik měli ti svatebčané na svatbě hostí.

Vy se, paní ministryně, ve své odpovědi odkazujete obecně na třetí osoby, o kterých se Finanční správa – to je interpretace vaší odpovědi – dozvídá mimochodem nějaké údaje při daňových řízeních s daňovými poplatníky. Jenže tady jsme u jiného případu. Tady Finanční správa ty třetí osoby záměrně vyzvala pod hrozbou pokuty, protože je považuje za povinné osoby. Svatebčané byli obtěžováni, ač nenesou důkazní břemeno, tedy dopředu nepočítají, že by měli o sobě sdělovat intimní informace. Proto to srovnání ve vaší odpovědi kulhá na obě nohy.

Zároveň máme všichni právo na informační sebeurčení a ochranu soukromí i před státní mocí. Jak je tedy možné vyzvat svatebčany s osobními otázkami pod hrozbou pokuty? Možná je to možné v jiném světě než ve světě mém, protože v některém

jiném světě je možná každý sprostý podezřelý a má být dostatečně preventivně kontrolován a stát má být všemocný, tedy jen pokud je ta složka na ně ve správných rukou. Říkám, můj svět to není.

Ovšem ne každá třetí osoba dle § 22 daňového řádu je zároveň povinnou osobou dle § 57 daňového řádu, na kterou se výzva a vy ve své odpovědi odkazujete. V § 57 jsou osoby, které získávají jiné údaje nezbytné pro správu daní. Podle uznávaného komentáře – Baxa a spolek autorů, i vy jste spoluautorkou, paní ministryně – se za takové osoby považují, cituji, "osoby evidující údaje o ubytovaných osobách, evidující technické prověření automobilů apod.". Takže těmito osobami se rozumí osoby, u kterých je získávání potřebných údajů součástí jejich činnosti a povinnost tyto údaje získávat a povinnost evidovat jim stanoví zákon. A to opravdu nejsou svatebčané. Odborná veřejnost, na kterou podle vaší odpovědi nemám brát zřetel, se shoduje, že povinnou osobou nemůže být jakákoliv třetí osoba. A máme i příklady z platné judikatury. Nebudu je tady citovat, ale mohl bych.

A tady mám na vás právě otázku, na kterou bych rád slyšel odpověď. Jak mi jako právník, nejen jako ministryně financí, vysvětlíte, z jakého právního titulu či konstrukce při daňovém řízení ke konkrétní restauraci, konkrétnímu zařízení je povinnou osobou novomanželský pár, který měl hostinu doma. Představte si, kolegyně, kolegové, i naši situaci. Někdo z nás má narozeniny, my to tady s ním oslavíme a pak té kolegyni nebo kolegovi přijde výzva od berňáku pod hrozbou pokuty, že má sdělit, kde měl tu oslavu, kolik měl na ní hostí, jenom proto, že Finanční správa šetří nějakou restauraci nahoře v Nerudově ulici. Přijde vám to normální? Ale přesně toto se stalo. Toto byly výzvy novomanželům. A protože to byl kobercový nálet na novomanžele na jednom území jen z hlediska toho, že měli v určitém období poblíž zařízení svatební obřad – vy jste mě požádala, abych tomu neříkal kobercový nálet –, tak se vás zeptám: Je to podle vás přiměřené?

V těch odpovědích se ta problematika velice umně zahaluje tím, že Finanční správa musí dělat vyhledávací činnost a měla podezření na krácení daně na jednu konkrétní restauraci. Ale opravdu je přiměřené a opravdu jsou povinnými osobami všechny třetí osoby jenom proto, že v nějakém čase poblíž nějakého zařízení měly svatbu? To je základní otázka, na kterou bych rád slyšel vaši odpověď, paní ministryně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. V tuto chvíli tady mám několik omluvenek. Omlouvá se nám paní poslankyně Brzobohatá od 9 do 11 hodin a od 13 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, omlouvá se nám pan poslanec Kaňkovský mezi 9. a 11. hodinou z pracovních důvodů, omlouvá se nám paní poslankyně Ožanová mezi 14.30 a 18.00 z pracovních důvodů a omlouvá se nám pan poslanec Výborný mezi 9.00 a 10.30 z pracovních důvodů.

Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, nad problematikou postupu finančního úřadu při zjišťování informací o svatební hostině se zde setkáváme už poněkolikáté.

Aktuální souhrnnou písemnou odpověď na vaši interpelaci, pane poslanče, následující po odmítnutí předchozí odpovědi Poslaneckou sněmovnou jsem zaslala 3. ledna 2019. Takže všichni, předpokládám, kdo měli zájem, se s ní mohli seznámit. Takže já se pokusím tu svoji odpověď teď ve stručnosti shrnout.

Ještě k vaší procedurální výtce. Ten nesouhlas Poslanecké sněmovny byl dán z procedurálních důvodů. Věcné důvody jsem nezaznamenala, že by Poslanecká sněmovna vyjádřila, a posun jsem vnímala tak, že byl dán především tím, že byla realizována dohlídka, ke které jsem vyzvala tehdejšího generálního ředitele Martina Janečka.

Takže obecně jenom pro vaši informaci. Samozřejmě shrnu v obecné rovině tu argumentaci. Pak se vám pokusím namodelovat příklad, ale ten samozřejmě nebude vycházet ze znalosti konkrétního spisu, a pak vám řeknu, jak dopadla dohlídka a k čemu jsem vyzvala Finanční správu.

Jenom na úvod, znovu to zopakuji, vím, že jsem to na této půdě říkala již několikrát. K 1. lednu 2013 byl velmi významným způsobem změněn kompetenční zákon o Finanční správě, a tím byl dán základ toho, že se Finanční správa striktně odpolitizovala. To znamená, už ji neřídil odbor Ministerstva financí, jak bylo běžné do té doby, ale začalo ji řídit Generální finanční ředitelství, které má vlastně jediné kompetenci rozhodovat o metodice a o směřování, třeba principiálně v kontrolní činnosti. Tento kompetenční zákon o Finanční správě přesně vymezuje kompetence ministra financí a ty já nepřekročím nikdy ani o milimetr. Jasně je tam dáno, jaké kompetence ministr financí má. A když se tam podíváte, tak zjistíte, že vůči Finanční správě má velmi omezené kompetence, a je to dobře, protože tím pádem se orgány Finanční správy zbavily politického vlivu, který byl do té doby běžný.

To znamená, že ministr financí neurčuje, kam se má jít na kontroly, neurčuje žádné kontrolní akce. To se dřív dělo. Protože vlastně Finanční správu, a já tu dobu pamatuji, řídil odbor Ministerstva financí. Takže ministr financí rozhoduje například o opravných prostředcích v prvním stupni, pokud byly vyčerpány – myslím mimořádných opravných prostředcích – vyčerpány všechny stupně předcházející. Těch případů jsou kusy do roka a jsou to naprosto mimořádné situace. Takže ty kompetence jsou velmi, velmi omezené. To na úvod.

A zásadní věc. Finanční správa má velmi striktně postavenou daňovou mlčenlivost a to je dobře. Za celá léta si nevzpomínám na jediný případ, a taky jsem to tady několikrát říkala, kdy by bylo prokazatelně zjištěno prolomení této mlčenlivosti. To znamená, chrání daňové tajemství. A chrání ho právě proto, že získává velké množství velmi citlivých údajů o daňovém subjektu. A já vám hned namodeluji obecně jakých. Tu mlčenlivost chrání i před ministrem financí. Takže já si nemohu vzít a vytáhnout z Finanční správy spis – byť věřte, že bych mu ještě pořád rozuměla – a nastudovat si ho a říct, co tam bylo dobře nebo nebylo, protože mi to prostě zákon nedovoluje. Já se ke spisu dostanu pouze tehdy, pokud bych na základě kompetenčního zákona rozhodovala o nějakém třeba mimořádném opravném prostředku, a to v tomto případě nenastalo. Takže tolik jenom na úvod. Nemohla jsem si vzít ten spis a studovat ho. A nikdy bych to neudělala.

A teď obecně. Finanční úřad jako správce daně má ze zákona za úkol zjišťovat, to je prostě dáno jeho kompetencemi, zda jsou plněny povinnosti při správě daní. Nemůže rezignovat na kontrolu nějakého odvětví jenom proto, že se věnují činnosti, kde to veřejnost vnímá třeba citlivěji. Takže prostě musí postupovat naprosto vůči všem stejně. Samozřejmě že jedna ze základních zásad, které jsou zakotveny v daňovém řádu, je zásada rovnosti, to znamená, že zákon platí pro všechny, ale také zásada zákonnosti a další důležité zásady, které se musí respektovat. V tom, že získává nebo že by mohl obecně získávat informace i ve vztahu ke konkrétní správě daní a mohly by se dotýkat konání svatebních hostin, není na místě hledat senzaci. Správa daní z principu často předpokládá získávání relativně komplexních informací nejen o ekonomických aktivitách daňových subjektů, ale také o řadě velmi citlivých soukromých záležitostí, a to i třetích osob. Právě proto je tam tak striktně dána povinnost mlčenlivosti.

Dám vám příklad, který nesouvisí s interpelací pana poslance. Například se budou ověřovat údaje spojené s uplatněním nezdanitelných částek a slev. U daní z příjmů uplatňují poplatníci v daňovém přiznání různé slevy, které souvisí s počtem dětí, s tím, že mají partnera, manželku, manžela. Vzpomeňte si například údaje spojené s uplatněním – i když se může tedy ten správce daně dozvědět o zdravotním stavu fyzické osoby, to s tím souvisí, o svěření dítěte do péče, o rozvodovém vyrovnání nebo o řešení otázek, které jsou spojené s pozůstalostí. To je příklad. To jsou všechno údaje, se kterými se správce daně setkává a má právo setkat, aby právě třeba ověřil, že ta či ona sleva, odčitatelná položka byla uplatněna správně. A samozřejmě proto je tak striktně vázán mlčenlivostí, aby se nikdy tyto informace nedostaly nikam jinam a nesloužily k ničemu jinému, než je právě správa daní. Takže informace o úhradě svatební hostiny, které koneckonců z hlediska ekonomického, obchodního představují informace o jakési obchodní transakci v podobě nákupu zboží a služeb, nejsou, a věřte mi, že nejsou z mé letité praxe, nijak vybočující.

To znamená, že správce daně se v průběhu své vyhledávací a kontrolní činnosti zaměřuje především na případy, kde existuje určité podezření či podněty osob, že dochází k porušování daňových předpisů. A tak to bylo, jsem o tom přesvědčena, i v tomto případě. Čili primárně čerpá z vlastních zdrojů, má vlastní informace, vlastní databáze. Vezměte si, že dnes existuje obrovská databáze informací z kontrolních hlášení, z evidence tržeb. Na základě toho si potom vytipovává daňové subjekty.

Samozřejmě ta analytická činnost tím, jak se pořizují informace, jak vlastně bobtná ten registr informací z kontrolních hlášení a z evidence tržeb, tak vlastně tím pádem zdokonaluje správce daně analytickou a vyhledávací činnost a vytipovává si daňové subjekty, u kterých je podezření na neplnění daňových povinností. Třeba i srovnáváním. Srovnáváním s jinými daňovými subjekty, které mají obdobnou činnost v regionu, a vlastně tam dochází k nějakých výkyvům. Samozřejmě i na základě dalších informací. Tím pádem potom adresně zacílí tu další fázi vyhledávací činnosti, to znamená vytipování subjektů ke kontrole.

Následně pak správce daně v rámci své činnosti má oprávnění komunikovat i s jinými typy osob. To je takzvaná součinnost. Vydává výzvy k součinnosti. A přímo mu zákon – vy jste tady citoval § 57 daňového řádu. Mohou to být instituce typu banky, ale mohou to být i konkrétní osoby, ať už fyzické, nebo právnické, pro které

samozřejmě potom ta komunikace, a to uznávám, znamená určitou administrativní či jinou zátěž, časovou. Proto by měl velmi vážit, zda takovou komunikaci potřebuje, to znamená, zda by ty informace nemohl získat z jiných zdrojů.

Proto se ta komunikace musí také řídit další ze zásad daňového řád a správy daní a tou je zásada přiměřenost. To znamená, nemůže ty informace, a to je zásadní prosím, on nemůže ty informace požadovat bez předchozí prvotní vyhledávací činnosti jako nějaký pomyslný, promiňte mi ten výraz, kobercový nálet či sloužící k plošnému sběru informací. To znamená, že on nemůže takovou výzvu vydat, pane poslanče, pokud by neměl z vyhledávací činnosti, o které jsem teď hovořila, konkrétní indicie. Ne jenom proto, že by se mu zachtělo. To nejde. Z principu věci. Musí ve spisu být takováto stopa a samozřejmě důkazy, to je souhrn důkazů a důkazních prostředků, které se hodnotí ve všech svých souvislostech. Na základě toho potom dojde k případnému vyměření či doměření daně a to potom samozřejmě do toho vstupuje další procesní fáze, posuzování odvolacím orgánem, který se dostane do spisu. Posuzování soudem, který se dostane do všech důkazů, které daňový spis obsahuje.

To znamená, že tu množinu oslovených osob vždy musí zúžit na nezbytné minimum. To znamená, pokud na základě vyhledávací činnosti a vyhodnocení výsledku vyhledávací činnosti dospěje k závěru, že není možné jinak, že mu nestačí důkazní prostředky, které má a potřebuje, protože musí najisto postavit, najisto postavit důkazní prostředek, který by měl vést k případnému doměření. Dám-li příklad, on má informace z vyhledávací činnosti, může ty informace mít z databáze, že dejme tomu ten subjekt se odlišuje plněním daňových povinností, může je mít z dalších informací z jiných daňových řízení, a pokud je komplexně vyhodnotí, vyhodnotí si plnění daňových povinností, zahájí řízení u toho konkrétního subjektu, které nevede třeba k výsledku, protože třeba ten subjekt nekomunikuje nebo nemá účetnictví, tak potom to jsou všechno důkazy, které povedou k tomu, že by oslovil třetí osoby.

A teď jaké má prostředky, když volí způsob správce daně, jak komunikovat s třetími osobami. On má určité prostředky, které mu dává daňový řád, a měl by velmi pečlivě volit, který z nich zvolí. Tak on má možnost využít podání vysvětlení, případně na něj navazující svědecké výpovědi obecně. Říkám, jak to je. A druhou možností, kterou určitě uznáte, že je mnohem šetrnější, je písemná výzva poskytnutí informací podle paragrafu, vy jste ho citoval, 57 daňového řádu. A daňový řád, také jste to tady citoval, umožňuje vynucovat přiměřenou pokutou. Pokud například vyzvaná osoba poptávanou informací nedisponuje, třeba z nějaké časové prodlevy, tak stačí jenom prostá reakce v tomto duchu, nebo si ji nevybavuje, také se to může stát, že už si nevybavuje s nějakým časovým odstupem, jak se skutečnosti udály, tak postačí prostá reakce v tomto duchu.

Když si srovnáte tyto prostředky a to, že jedna ze základních zásad správy daní je nezatěžovat daňový subjekt, šetřit jeho práva, tak samozřejmě nejšetrnějším prostředkem, pokud selhaly všechny způsoby zjistit tyto informace jiným způsobem v té konkrétní správě daní, tak určitě já považuji výzvu za prostředek nejšetrnější. Rozhodně bych velmi protestovala proti tomu, aby takováto třetí osoba byla jenom

z důvodu podání takovéhoto vysvětlení například předvolávána ke svědecké výpovědi. To bych považovala za velmi nešetrný prostředek.

Výzvou oslovená osoba má čas si svou odpověď řádně promyslet, není nucena svůj čas ztrácet návštěvou úřadu a v podstatě je tím respektována požadovaná zásada přiměřenosti, kterou obsahuje daňový řád ve svých původních ustanoveních. Při obou popsaných postupech, tzn. ať už je to výzva, nebo jakýkoli jiný prostředek, je správce daně ze zákona povinen kontaktovanou osobu poučit o následcích případné nesoučinnosti. To mu ukládá zákon. Já uznávám, že to je tvrdé, že to působí tvrdě, ale zákon říká – musí být poučena. Tam není možnost může být poučena. Musí být poučena. Je to jakási povinná náležitost této výzvy.

A jenom dovolte ještě malou vsuvku. Ta výzva, ona se jmenuje výzva, ale má charakter rozhodnutí, je to rozhodnutí podle daňového řádu a musí obsahovat veškeré náležitosti, které daňový řád ukládá k tomu, aby to mělo charakter rozhodnutí, a jedna z těchto náležitostí je i povinnost poučit. Já chápu a uznávám to lidsky, teď ne jako právník, jako člověk, občan, že to může, jazyk toho poučení působí na většinu lidí chladně, odtažitě a nejednoho adresáta může zmínka o pokutě, o její hranici znepokojit. Nicméně je to nezbytný požadavek. Je to rozhodnutí. Rozhodnutí musí mít určité náležitosti, aby obsahovalo i poučení. Toto daňový řád takto ukládá.

Takže pokud jde o prověření konkrétních případů výzev finančního úřadu vydaných v rámci šetření podezření na neplnění povinností evidovat tržby v souvislosti se svatebními hostinami, s ubytováním, k nimž interpelace směřuje, já jsem tehdy, a to víte, pane poslanče, vybídla tehdejšího generálního ředitele Martina Janečka k tomu, aby celou záležitostí v rámci svých kompetencí řádně prošetřil. Vybídla jsem ho, by provedl dohlídku na Finančním úřadu pro Olomoucký kraj, kam, jak jsem se z médií dozvěděla, tato vaše interpelace směřovala.

Desátého října, a teď to doplňuji o nové informace, 10. října 2018 tedy rozhodl tehdejší generální ředitel o provedení dohlídkové činnosti a podle tiskové zprávy ze dne 18. prosince roku 2018, s kterou se všichni měli možnost seznámit, ten orgán provádějící dohlídkovou činnost, což bylo Generální finanční ředitelství, posoudil veškerý kompletní spisový materiál, relevantní podklady s danými případy související, a dospěl k závěru, že Finanční úřad pro Olomoucký kraj při kontrole evidence tržeb postupoval v mezích zákona, a neshledal v jeho postupech žádné pochybnosti o jejich zákonnosti a správnosti.

Co je pro mě podstatné, a to jsem si vyčetla z tiskové zprávy a z informace, která ve stejném rozsahu, kterou jsem dostala. Pro mě je podstatné, že ve všech kontrolovaných a prověřovaných případech bylo potvrzeno, že postup správce daně byl vždy cílený. Nebyl to žádný kobercový nálet, jak uváděla některá média, ale byl vždy cílený na konkrétní podnikatelský subjekt, u něhož měl správce daně důvodné podezření, že dochází k systematickému porušování povinnosti evidovat tržby. Postup, tedy byl vždy podložen výsledky vyhledávací činnosti, vycházím z informace, která byla veřejně sdělena do médií, a zveřejnilo ji Generální finanční ředitelství, a to mimo jiné, tak jak uvedlo Generální finanční ředitelství, já cituji, vyhodnocením údajů z vlastních zdrojů, z veřejně dostupných informací a v neposlední řadě – a to podtrhuji, pane poslanče – z konkrétních podnětů veřejnosti,

která opakovaně upozorňovala Finanční správu na porušování povinností u konkrétních subjektů.

Na základě výše uvedených skutečností musím potvrdit závěr, který vyplynul z mých předchozích odpovědí, že nešlo o exces, který by vybočoval ze zákonného rámce. Samozřejmě já jsem člověk, který není nikdy spokojen a vždy vidí prostor pro zlepšení, a to nejen ve vztahu k výzvám určeným svatebčanům, ale hlavně ve formulací konkrétních výzev. Jsou strohé, jsou úřednické, jsou chladné a uznávám, že pro třetí osoby, které se nepohybují v této oblasti, mohou působit opravdu velmi, velmi tvrdě.

Takže já jsem vyzvala Finanční správu i tehdejšího generálního ředitele, že tam vidím prostor pro vlídnější tón, zejména vůči třetím osobám, že by to mělo být formulováno srozumitelněji, i poučení by mělo být srozumitelnější, a zejména by mělo být zdůrazněno v té výzvě srozumitelně, v jaké procesní situaci se ta třetí osoba, protože ona má postavení třetí osoby takováto osoba, nachází, a vysvětlit jí toto procesní postavení, protože samozřejmě jí to nemusí být známo vzhledem k tomu, že třeba jsou to lidé, kteří opravdu nemají žádnou zkušenost se správou daní. A v tomto duchu jsem vyzvala Finanční správu k citlivějšímu přístupu a k revizi praxe využívané při formulaci výzev, což bylo reflektováno i ve zmíněné tiskové zprávě Generálního finančního ředitelství.

Já bych chtěla říct na závěr tohoto svého vystoupení, že Finanční správa z povahy své věci nebude nikdy oblíbeným orgánem veřejné správy. Nicméně Finanční správa tady musí být. Chtěla bych připomenout, že za posledních pět let vybrala o více než 450 miliard korun na daních více. Chtěla bych vám říct, že ty daně se samy nevyberou, musí je někdo vyměřit, musí je někdo spravovat, musí se o ně starat, musí se zajistit, aby se dostaly do státního rozpočtu včas, a díky tomu vlastně je možné hradit různé výdaje, které prostě státní rozpočet hradit musí.

Chtěla bych také připomenout, že se nacházíme v období podávání daňových přiznání. Možná, pane poslanče, třeba když budete mít cestu se svým daňovým přiznáním, asi ho také podáváte, podívejte se u těch správců daně, kteří tam seděli teď v lednu, v lednu od rána do večera, stojí tam fronty poplatníků, podávala se daňová přiznání na daně z nemovitých věcí, podávala se daňová přiznání k silniční dani. Teď bude končit březen, 1. dubna budeme mít lhůtu pro podání daně z příjmů fyzických osob. Jsou tam fronty, mnohdy přijdou poplatníci s prázdnými formuláři. Ti úředníci tam sedí, obětavě to vyplňují, protože jsou to převážně lidé, kteří prostě tu práci mají rádi a vnímají ji jako službu pro veřejnost. A já bych jim za to chtěla poděkovat, protože jsou vláčeni neustále těmito různými případy, ať už jsou to výzvy svatebčanů, ať už jsou to zajišťovací příkazy, kde jsme také přijali, a já jsem na to vyvíjela velký tlak, novou metodiku. Akceptovali jsme, Finanční správa akceptovala posun v judikatuře Nejvyššího správního soudu naprosto do posledního puntíku. To znamená, i ten nejvyšší správní soudce ve své judikatorní činnosti posunul a Finanční správa samozřejmě posunula a přizpůsobila i správní praxi. Chtěla bych říct, že se tam odvádí i velký kus velmi dobré poctivé práce ku prospěchu všech občanů této země a tyto mnohdy mediálně zkreslené informace finanční správu neuvěřitelným způsobem poškozují.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Než vyzvu pana poslance, mám zde nějaké omluvenky a jednu faktickou. Takže omlouvá se nám pan ministr životního prostředí Richard Brabec z dopoledního jednání Sněmovny z pracovních důvodů, omlouvá se nám pan poslanec Martin Kupka z dnešního jednání Sněmovny mezi 9.30 až 11.00 z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Krejza dnes z osobních důvodů, omlouvá se paní poslankyně Balcarová od 14.30 hodin ze zdravotních důvodů a omlouvá se paní poslankyně Maříková od 14.30 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

A nyní prosím pana poslance Ferjenčíka s faktickou poznámkou.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl jenom reagovat na konkrétní tvrzení paní ministryně, že Sněmovna odmítla tuto interpelaci z nějakých procedurálních důvodů. Já jsem osobně hlasoval pro odmítnutí té interpelace. Bylo to z věcných důvodů. Já jsem nesouhlasil s tím, jak jste se k tomu postavila, tak prosím nemluvte za poslance, kteří něco odhlasovali, a netvrďte, že to udělali z nějakého jiného důvodu, než jak to ve skutečnosti bylo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím pana poslance Munzara do rozpravy.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Děkuji, paní ministryně, za obsáhlé vystoupení. Já jsem se poctivě snažil najít ve vašem vystoupení tu jasnou odpověď na mou jasně položenou otázku. Já tedy musím říct, že vy snad máte společně s panem premiérem na to nějaké speciální školení, jak buď neodpovědět na jasně položenou otázku, nebo to zaobalit do tak mnoha slov, že je velmi těžké tu odpověď najít.

Já nyní začnu tím, čím jste začala, že jste nezaznamenala věcné důvody pro odmítnutí vaší odpovědi. Je vám snad známo, minimálně vašim zaměstnancům z parlamentní agendy je známo, že jednací řád Sněmovny umožňuje hlasovat pouze podle § 112 na písemné interpelace, to znamená pouze přijmout, nebo odmítnout. Ty věcné důvody jsou vždycky obsahem komentářů, stejně jako jsou věcné důvody u zákonů v důvodové zprávě. Věřím, že si to vaši, když už jste si to nepřečetla vy sama, třeba stenoprotokol, že vaši zaměstnanci to učinili, a mrzí mě, že jste na to nereflektovala, na ty věcné důvody, které vedly k návrhu na odmítnutí vaší odpovědi. Takže to nebylo jen procedurální, jak tady říkal pan kolega Ferjenčík, rozhodnutí, ale bylo to skutečně rozhodnutí věcné.

Vy jste tady hovořila o kompetenčním zákoně a o tom, že nemáte právo vstupovat do spisů. To ani po vás nikdo tedy nechtěl. Já jsem vám pokládal konkrétní otázky. A z toho, co jste tady odpověděla, vidíme, jak nekritický je ten váš přístup. Vy jste požádala pana generálního ředitele Janečka, který osobně stojí za tou přílišnou horlivostí úředníků. Bylo to hnutí ANO, které přineslo do Finanční správy nadužívání pravomocí, nadužívání zajišťovacích příkazů. Vy jste si ho dosadili do té funkce. Pan premiér tady při interpelaci mého kolegy Blahy obhajoval přístup pana Janečka. Také

za všechny ty činnosti, za to nadužívání, dostal odměnu a stal se ředitelem Finančního úřadu v jižních Čechách. A vy jste nekriticky přijala jeho vysvětlení a teď to tady interpretujete. Ale úkolem ministryně skutečně není nekriticky přijímat názor Finanční správy a jenom ho tady zopakovat, ale skutečně, pokud jsou nějaké pochybnosti, udělat nějaké kroky a udělat nějakou vlastní kontrolu. A to mě mrzí, že se, paní ministryně, nestalo.

Vy jste tady řekla, že by měla být kontrola cíleně zaměřená, na podkladě nějakých důkazů. No oslovit novomanželský pár kvůli kontrole restaurace, novomanželský pár, který měl svatební hostinu doma, s výzvou pod hrozbou pokuty jako povinnou osobu, no to je opravdu přesné, cílené míření kontroly. To se opravdu to cílení velmi povedlo v tomto případě. To přece nemůžete myslet vážně, že mi tady říkáte, že to bylo cíleně zaměřeno, tato kontrola, když se oslovil novomanželský pár, který měl svatební hostinu doma.

Vy jste mi tady říkala, že to je – vyzvat jako povinné osoby – že to je ten nejšetrnější způsob. Já si vám dovolím ocitovat nějaké věci z té výzvy. Finanční úřad vyzývá výše uvedeného příjemce rozhodnutí k poskytnutí údajů a tak dále. Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se nelze samostatně odvolat. Další slova: ... a za přestupek lze uložit pokutu do pěti set tisíc korun, do půl milionu pokuty. To je ta šetrnost. Ta citlivost a šetrnost z toho přímo sálá, paní ministryně, z té výzvy. Je to takové to přátelské a hřejivé objetí Finanční správy, takováto výzva pro novomanželský pár, který měl svatební hostinu doma.

Nicméně není to jenom pocit. Já jsem tady hovořil o platné judikatuře. A podíváme-li se na případ jiný, a to platnou judikaturu rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, ten řekl, že v případě oslovení jiných osob v ustanovení § 57 daňového řádu neuvedených musí správce daně, a to jsou ty třetí osoby, na které se tady odkazujete, musí správce daně, má-li se jednat o zákonně získané důkazní prostředky, šetřit práva daňového subjektu. Klade-li formou výzev takovým subjektům specifikované otázky, jedná se de facto o výslech svědků, avšak bez účasti daňového subjektu. To znamená, je to přímo naopak, než jste tady říkala. V takovém případě Finanční správa nešetří práva daňového subjektu, ale obchází svědeckou výpověď, které by se daňový subjekt, na kterého je ta kontrola zaměřena, měl účastnit.

Ale mně nejde o nějaké konkrétní zařízení, které podléhá kontrole. Mně skutečně šlo, a znovu musím zopakovat svoji otázku a chci konkrétní, jasnou, přesnou odpověď – z jakého titulu je povinnou osobou novomanželský pár podle § 57, který měl hostinu doma? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Než budeme pokračovat v rozpravě, přečtu nějaké omluvenky. Omlouvá se nám paní ministryně Maláčová do 11 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se nám pan poslanec Rozner od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se nám pan poslanec Tureček mezi 7. 3. a 15. 3. z rodinných důvodů.

A jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy? Tak pan poslanec? (Ne.) Paní ministryně, prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane poslanče, za reakci. Už k té proceduře. Já jsem to vnímala tak, že ta diskuse nebyla dokončena, že to bylo přerušeno, ale budeme se tady zřejmě asi spolu o to přít. Dobře, nebudu to dále vyhrocovat.

Ale ještě znova k tomu, co jste řekl. Já už nebudu opakovat to, co jsem řekla, jenom to doplním. Možná jsem to nezdůraznila dostatečně. Kontrolovanou osobou v těch konkrétních kauzách nebyl žádný manželský pár, ale restaurace, kde prostě probíhaly ty jednotlivé svatby. A já nemám spis. To znamená, to byla kontrolovaná osoba. A ještě dodám úplně natvrdo: jestliže Finanční správa dostane jeden, dva, tři, více, já samozřejmě nevím kolik, podnětů veřejnosti o tom, že se někde neplní povinnosti, tak ona to prostě nemůže z principu povahy své činnosti ignorovat. To je všechno, co k tomu můžu dodat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Pan poslanec Munzar.

Poslanec Vojtěch Munzar: Tak nejdřív k té formální věci. Usnesení Sněmovny je jasné, přesné – odmítnutí odpovědi. To je přímo usnesení Sněmovny, žádné přerušení tam nezaznělo. Příště by se vaše parlamentní agenda měla soustředit na to, jaká jsou usnesení Poslanecké sněmovny.

K tomu, co jste teď říkala. Já jsem neříkal, že kontrolovanými osobami byly novomanželské páry. Já jsem se ptal, proč při té kontrole toho zařízení byly novomanželské páry osloveny podle § 57 jako povinné osoby, ale i ty, co měly svatbu doma. Takže znovu opakuji svou otázku, protože znovu jsem na ni nedostal odpověď: z jakého titulu při daňovém řízení k nějaké konkrétní restauraci je povinnou osobou novomanželský pár, který měl svatební hostinu doma?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní ministryně si přeje reagovat? Přeje, tak prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Už jenom jednu větu. Vy jste viděl ty daňové spisy? Já ne. Takže jak to víte? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Přečtu omluvenku. Omlouvá se nám paní poslankyně Golasowská od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Pan poslanec chce reagovat. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ano. Tomu se říká mlžení a bagatelizace, to, co jste teď, paní ministryně, předvedla. Devadesát pět novomanželských párů, máte přesné informace, že všech těch devadesát pět novomanželských párů, co byly osloveny, měly přímo hostinu v té restauraci. Já nemůžu souhlasit s takovým výkladem, který jste tady řekla. Vy jste mi neodpověděla, a proto dávám návrh, podle § 112 odst. 5 jednacího řádu návrh na odmítnutí vaší odpovědi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já si jenom dovolím říct, že je to návrh na nesouhlasné stanovisko.

A nyní tedy, pokud si nikdo nepřeje pokračovat v rozpravě, bych rozpravu ukončil. Vidím žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami. Budeme tedy hlasovat o nesouhlasném stanovisku k interpelaci dle sněmovního tisku 371. Já v tuto chvíli nevidím dostatek přihlášených, tak zkusím zagongovat, jestli se nám podaří naplnit řady. A přicházejí poslanci.

Pro příchozí, budeme hlasovat o nesouhlasném stanovisku s interpelací na ministryni financí Alenu Schillerovou dle sněmovního tisku 371. Myslím, že je nás dostatek v tuto chvíli.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro nesouhlasné stanovisko. Kdo je proti?

V hlasování číslo 118 je přihlášeno 85 poslankyň a poslanců, pro 39, proti 43. Nesouhlasné stanovisko nebylo přijato.

Jiné stanovisko navrženo nebylo, takže tím projednávání tohoto tisku končí a posuneme se dál. Děkuji všem, děkuji paní ministryni, děkuji panu poslanci.

Další interpelací je interpelace na předsedu vlády Andreje Babiše, sněmovní tisk 376, a je to interpelace paní poslankyně Richterové. Předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslankyně Olgy Richterové ve věci řešení sociálně vyloučených lokalit a akutních problémů sídliště Janov. Interpelace spolu s odpovědí se předkládá jako sněmovní tisk 376. Projednání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády Andreje Babiše. Ten přítomen není, takže já nebudu otevírat rozpravu a interpelaci odkládám.

Jako další je zde interpelace na ministra kultury Antonína Staňka. Ministr kultury Antonín Staněk odpověděl na interpelaci poslance Martina Kupky ve věci ochrany unikátních historických bažantnic v Měšicích. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 381. Zahajuji rozpravu a prosil bych pana poslance Kupku. Nicméně ten posílal svoji omluvenku a já ho tady v tuto chvíli nevidím, a i když avizoval, že by měl být blízko a mohl dorazit, tak bohužel nemůžu již čekat a projednávání tisku skončí, Sněmovna k němu nezaujme žádné stanovisko.

A máme zde další interpelaci na ministryni financí Alenu Schillerovou, tentokrát je to sněmovní tisk 394. Ministryně financí Alena Schillerová odpověděla na interpelaci poslance Vojtěcha Munzara ve věci odměňování úředníků Finanční správy České republiky. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 394. Já zahajuji rozpravu a prosím pana poslance. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Doufám, že to nyní bude lepší. Jen mi dovolte poznámku. Ono je to totiž ve stejném duchu, tato interpelace, a stejné nadužívání pravomocí způsobené přímo generálním ředitelem Finanční správy Janečkem. Já se divím tomu hlasování hnutí ANO, protože tímto hlasováním to legitimizujete, tím, že jste neodsouhlasili můj návrh na odmítnutí interpelace. Ale je to rozhodnutí každého z vás.

Vážená paní ministryně, místo ochrany občana, jeho práv před státní mocí se zde dostávají ke slovu opět tendence ochrany státní moci na úkor občana. Já už jsem to říkal u těch novomanželů a říkám to tady záměrně znovu, protože toto je obdobný případ. Státní moc v podobě Finanční správy dostala zelenou k čemukoliv, jen aby se mohlo vedení rezortu chlubit zvýšením výběru daní. V tomto tažení jim nic není svaté, ani jít na hranu, či dokonce za hranu zákona, protože v tomto vidění světa účel světí jakýkoli prostředek. A opravdu chceme takový stát?

Úkolem demokratického politika, jak jsem tady říkal už před chvílí, je brzdit státní moc v její roztahovačnosti, aby se necítila všemocná a nedotknutelná. My vidíme, přístup v tom minulém případě i v tomto případě vedení Ministerstva financí je adorace Finanční správy, nekritický přístup k jejím krokům, případně bagatelizace jejích pochybení. A já se s tím nehodlám smířit a to je důvod, proč vás interpeluji v těchto věcech. A tato má další interpelace je další příklad.

Vedení Finanční správy podle mého názoru protizákonně motivovalo úředníky Finanční správy, aby nebyli objektivní, aby nešetřili práva daňového subjektu, aby se systémově vytvářela jejich podjatost a jejich přímá finanční angažovanost při správě daní. Když se to provalilo, tak nejdřív byl nekritický přístup a mlžení. Odpovědi: nedělo se to. Paní ministryně zase nekriticky přejala informace od Finanční správy, že se tak nedělo. A když se provalily i důkazy a nešlo už mlžit, tak nastala fáze bagatelizace na rozpočtovém výboru: je to jenom hloupé manažerské rozhodnutí, ale nic to vlastně neznamená.

Ano, v takové atmosféře, plánovitě vytvářené hnutím ANO, se pak Finanční správa cítí všemocná a může jít klidně až za hranu svých zákonných pravomocí. To také citelně pociťujeme, protože stát prohrává soudy s firmami o zajišťovací příkazy. Ale ten čas a ztrátu důvěry, protože v podnikání jde především o důvěru mezi klientem a dodavatelem, tou firmou, to už těm firmám nikdo nenahradí.

Co se vlastně konkrétně stalo v tomto případě? Já jsem vás interpeloval ve věci odměňování úředníků Finanční správy v návaznosti na doměřování daní. Ptal jsem se vás, zda takovou praxi můžete vyloučit. Abyste všichni viděli tu časovou souslednost, ptal jsem se 19. prosince potom, co se ve veřejném prostoru o tom začaly objevovat informace. Už předtím jste 4. listopadu řekla, že takový systém neexistuje, že – to je citace – finanční úředníci nemohou být a nejsou motivováni tím, aby dostávali odměny za doměrky, to prostě není pravda, to je prostě lež. To jste řekla 4. listopadu. Ale 9. ledna: Na poradě jsem se skutečně ujistila, že se to regionálně neděje, a mám informace, že se to neděje. Takže se to nedělo, neděje a dít nebude, je to nepřijatelné. 16. ledna jste mi v písemné odpovědi na mou interpelaci odpověděla, když z toho vytáhnu ty důležité věci, že v principu odmítáte, že by výše odměny ve Finanční správě byla navázána na objem doměřených částek daně a že odměny lze poskytovat pouze za úspěšné splnění mimořádného nebo zvlášť významného služebního úkolu. V závěru jste mě odkázala na tiskovou zprávu Finanční správy, která tuto praxi dementovala.

Dnes všichni víme, že se to ale dělo. 19. února 2016 tehdejší ředitel Janeček vydal interní pokyn, ve kterém bod 8.1 a 8.2 jasně váže poskytnutí odměn na konkrétní výši doměrky daní. Máme dokonce konkrétní rozhodnutí o odměnách. Takže ta odpověď,

s dovolením, paní ministryně, nebyla relevantní. Mě velice mrzí, že jsem takovou odpověď od vás obdržel.

Takže mě to vede k otázce: Jak jste pak personálně tedy vyřešila, nebo i jinak, toto flagrantní a protizákonné interní sdělení přímo s panem Janečkem? Jak už jsem tady říkal v předchozí interpelaci, zatím dostal odměnu za dobré služby ve funkci ředitele Finančního úřadu pro Jihočeský kraj. Zřejmě dělal to, co viděl na očích vedení ministerstva. A horlivost některých úředníků zřejmě nezná mezí.

Jak tedy konkrétně řešíte situaci, že jste zřejmě byla špatně informována? A já jen doufám, že jste byla jen mylně informována celou Finanční správou, protože příjemcem sdělení bylo všech 14 finančních úřadů a jeden specializovaný, takže to věděli všichni. To znamená, neříkali vám na té poradě pravdu všichni? Jak to tedy konkrétně řešíte? A můžete vyloučit, že ve všech ostatních oblastech, nejen v oblasti výzkumu a vývoje, dochází ke stejnému modelu? Můžete to prosím vyloučit?

Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Paní ministryně Alena Schillerová je připravena k odpovědi. Ještě než jí udělím slovo, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, od 14.30 do 18.00 se z pracovních důvodů omlouvá pan Ivan Bartoš.

Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, dovolte, abych k odpovědi na písemnou interpelaci pana poslance Munzara připojila svůj komentář a informovala tedy jaksi souhrnně vás o celém tématu a reagovala tedy na některé zejména nepřesné či zkreslené výroky, které zazněly v médiích, anebo případné vaše dotazy, které vyplynou.

Minulý týden, nebo předminulý, pardon, to hrozně letí, předminulý týden se uskutečnila 20. schůze rozpočtového výboru, které jsem se účastnila na toto téma spolu s novou generální ředitelkou Generálního finančního ředitelství paní inženýrkou Taťánou Richterovou, a poskytly jsme obě dvě poměrně vyčerpávající a komplexní vysvětlení k cílovým odměnám ve Finanční správě.

O co tam konkrétně jde? Vysvětlím. Jádrem problému je skutečně určité nestandardní nastavení využití cílových odměn podle § 134a zákoníku práce. Vlastně byla to zpráva paní generální ředitelky, která si nechala celý problém prošetřit, protože já jsem dostala informaci, opakovaně, dvě informace z Generálního finančního ředitelství, tak jak o tom mluvil tady pan poslanec Munzar, že taková praxe se neděje. Takže skutečně v těch letech 2016 až 2018, tak jak to tam přednesla paní generální ředitelka a jak ona to prošetřila, bylo z rozhodnutí tehdejšího generálního ředitele Martina Janečka umožněno využití cílových odměn.

Vysvětlím, jak to bylo nastaveno. Cílové odměny se týkaly pracovníků Finanční správy, kteří vykonávají specifické kontroly. První typ je věda a výzkum. Druhý typ jsou tzv. transfer (?) pricing neboli spojené spřízněné osoby, prověřování vlastně...

ono to souvisí s vyváděním peněz i těmi dividendami, jak se agresivním daňovým plánováním a těmito věcmi, o kterých tady často na půdě Sněmovny bývá řeč. Je to skupina lidí v rámci republiky ve Finanční správě, která se tímto zaobírá. To nedělají běžní kontroloři. To dělají konkrétní specificky stanovení pracovníci, kteří musejí znát účetnictví, korporátní daně, daňovou problematiku, musejí znát mezinárodní prvek, smlouvy o zamezení smluv k dvojímu zdanění, musejí ovládat jazyk atd. Skutečně je to ve Finanční správě v kontrolní činnosti takzvaná, když bych to řekla prosím vás v přeneseném slova smyslu, královská disciplína.

A tehdejší generální ředitel Janeček nastavil metodický pokyn – a prosím vás, teď mě velmi pečlivě, jestli vás s dovolením mohu poprosit, poslouchejte. On nemohl podle zákoníku práce být tou osobou, která by uzavřela dohodu o té cílové odměně. To může být jenom ředitel konkrétního finančního úřadu. Ale on prostě nastavil a vydal pokyn, který já jsem označila na půdě rozpočtového výboru za hloupý, za manažersky hloupý, kdy on stanovil v tom pokynu a doporučoval ředitelům, ať tyto specifické kontroly svážou s těmito cílovými odměnami, přičemž na tu jednu oblast dal milion korun, na tu druhou oblast dal taky milion korun, což v přepočtu na ty pracovníky znamenalo, tam, kde se to uzavřelo na těch úřadech, asi pět až deset tisíc korun na hlavu. Jenom abychom si uvědomili ten dopad. Bylo ale na těch jednotlivých ředitelích finančních úřadů, zda takové cílové odměny uzavřou.

A například velice zajímavé bylo to, že paní generální ředitelka současná Tatjana Richterová, byla ředitelkou největšího Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, a právě proto, ona to tam řekla, že ten pokyn považovala za hloupý, tak neuzavřela jedinou takovouto cílovou odměnu. Každopádně přes hloupost tohoto pokynu, přes existenci těchto cílových odměn v některých případech na některých úřadech musím říct, že nikdy kontrolní pracovník nemůže postupovat jinak než podle zákona. Nikdy ho nemůže žádná odměna motivovat k tomu, aby porušil základní zásady správy daní, daňového řádu, aby porušil další předpisy daňové či případně účetní. Musí vždy postupovat podle zákona. Co je důležité – vlastně v tom procesu, a ono to z toho pokynu vyplývá, toho, který vlastně vydal generální ředitel v roce 2016 tuším, tak je důležité říct, že tam samozřejmě ještě bylo důležité, aby to bylo pravomocné. To znamená, vstupoval do toho odvolací finanční orgán. To znamená odvolací finanční ředitelství. Druhé oči nezávislé v Brně, které posuzují to, zda případný doměrek nabude právní moci.

Co však chci zdůraznit: nástupem generální ředitelky Richterové do funkce, což bylo někdy 29. prosince loňského roku, tato praxe byla okamžitě ukončena. Všechno bylo ukončeno, ona to tam deklarovala a v této praxi se nadále postupovat nebude.

K vašemu dotazu, pane poslanče, jaké jsem vyvodila personální závěry, tak jenom vás chci upozornit, že podle služebního zákona já nemám žádné personální kompetence. Nemohu vést kárné řízení. Ale požádala jsem paní generální ředitelku, která je v postavení představeného podle zákona o státní službě, aby celou věc prošetřila, proč jsem tyto informace, a já jsem je dostala písemně, jakým způsobem k tomu došlo, a podala mně zprávu. Tu zprávu samozřejmě nemám, pane poslanče, protože jak dobře víte, rozpočtový výbor byl předminulý týden. V tuto chvíli ji nemám. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí Aleně Schillerové. Hlásí se pan kolega Ferjenčík a pan kolega Munzar v tomto pořadí v rozpravě. Všichni z místa, takže není přednostní elektronická přihláška. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já doufám, že se na plénu této Sněmovny všichni shodneme, že skutečně pan poslanec Munzar má v této věci právo na novou odpověď ve chvíli, kdy v té první odpovědi jsou zjevné nepravdy, kde paní ministryně dementuje tvrzení o tom, že by se snad tato praxe děla. Tak předpokládám, že pan poslanec si zaslouží, aby dostal novou odpověď ve chvíli, kdy Finanční správa přiznala, že to tak ve skutečnosti bylo a že ty doměrky se děly. Tím nijak z toho neobviňuji paní ministryni, nicméně je to prostě fakt, že ta odpověď není v souladu s realitou.

Co ale považuji za velmi zajímavé, že my jsme dostali na rozpočtový výbor materiál, který tvrdí, že skutečnost, že úřední osoba – správce daně – dostává za výsledek své práce příslib určité odměny, nemůže způsobit podjatost této osoby, a to ani v případě, kdy podmínkou pro přiznání nároku na cílovou odměnu je dosažení určité minimální výše stanovené daně na základě daňové kontroly. Toto se píše v materiálu, který my jsme dostali na to zmíněné zasedání rozpočtového výboru. A co mě zaujalo, že v odpovědi na tu interpelaci v době, kdy si paní ministryně myslela, že se ta praxe neděje, je napsáno: "Kromě rušení takto nesprávně vydaných rozhodnutí by pak i u věcně správných rozhodnutí tento postup mohl vést k významnému riziku spočívajícímu ve zpochybňování vydaných aktů úřední osobou, která byla osobně (finančně) zainteresována ve prospěch konkrétního závěru, to jest doměření daně. Ve věci jednotlivých aktů a i případného finálního doměření daně by pak daňový subjekt mohl podat námitku podjatosti vůči této úřední osobě." Tento rozpor mně přijde velice zajímavý, že ve chvíli, kdy si ministerstvo myslelo, že ta praxe se neděje, tak tvrdilo, že kvůli této praxi by vznikla podjatost, aby následně nám zástupci daňové správy poté, co se ten skandál provalil a museli ho přiznat, tvrdí, že žádná podjatost nevznikla.

Tak bych poprosil paní ministryni o objasnění tohoto zjevného rozporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi. Nyní pan poslanec Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já mám také dvě věci. V té jedné už mě trošku přeskočil pan kolega Ferjenčík, protože citoval z odpovědi na mou interpelaci, a je to přesně tak. Nejdřív, pokud jste se, paní ministryně, domnívala, že se taková praxe neděje, byla jste takto nepravdivě, nepřesně informována, zřejmě Finanční správou, tak jste mi napsala, že taková praxe by způsobila podjatost de facto, to je to, co tady citoval pan kolega Ferjenčík, a už to nebudu znovu celé opakovat a číst. A teď, když jste zjistila, že to je, tak to bagatelizujete. Říkáte, že taková praxe nezakládá podjatost, že ti úředníci musejí postupovat dle zákona, že to vlastně nevadí.

K tomu, co jste říkala o tom, že to byla jenom možnost pro ředitele finančních úřadů, tak to interní sdělení se jmenuje Podmínky pro příslib cílové odměny stanovené, a to interní sdělení podepsané 19. 2. přímo Martinem Janečkem hovoří například, že cílová odměna ve výši podle bodu 7 bude přiznána zaměstnanci podle bodu 4.1 za podmínky, že částka snížení uplatněného odpočtu bude rovna nebo vyšší než 2,5 mil. korun. Například. Těch příkladů je tam více. Nebyla to žádná možnost, bylo to interní sdělení generálního ředitele jeho podřízeným útvarům, jak mají postupovat při stanovování odměny. Já si nedokážu představit, že by jakýkoli podřízený svému nadřízenému řekl: Mně nezajímá, vážený pane řediteli, vaše interní sdělení. Pro mě je to jenom možnost. Já tak postupovat nebudu. Bylo to přímo sdělení nejvyšší hlavy Finanční správy a de facto metodický pokyn pro ty ostatní útvary.

Nejsem členem rozpočtového výboru, ač jsem byl na tom jednání přítomen, nevím, zda už bylo naplněn příslib, zda členové finančního výboru dostanou k tomu další podklady, zápisy z porad apod., které finanční výbor k tomu požadoval. Nicméně z tohohle je právě vidět, paní ministryně, že vy skutečně jste v několika případech nekriticky přijala vysvětlení Finanční správy a poslala jste ho dále veřejnosti a mně osobně v té interpelaci. Mě to velmi mrzí, ale já v tuhle chvíli z věcných důvodů budu také dávat návrh na nesouhlas s vaší odpovědí. Věřím, že tentokrát se poslanci za ANO k tomu připojí, protože přece Sněmovna nemůže souhlasit s odpovědí, která byla nepřesná, nerelevantní a neodpovídala skutečnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Munzarovi. Nyní paní ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Tak nejdříve k podjatosti. To není vůbec v rozporu. To je prostě konzistentní. Protože podjatost řeší daňový řád. Daňový řád říká v podstatě, jak se posuzuje podjatost. A že se musí vyvozovat z poměru k té konkrétní osobě, to znamená provádějícího kontrolovaného pracovníka a vůči kontrolované osobě. A v podstatě to, že tady byl konstrukt té cílové odměny, nezakládá žádný nestandardní poměr, ale zase námitku podjatosti podává daňový subjekt. Dokonce máme judikaturu Nejvyššího správního soudu, tuším, která říká, že se nepřezkoumává takové rozhodnutí, ale v rámci potom konkrétního řízení o tom vyměření nebo doměření daně se posuzuje. A dokonce už byl, a já jsem to uváděla na půdě rozpočtového výboru, už existuje jedno rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, které v této věci, kde byla vlastně namítána při přezkoumání takového rozhodnutí námitka podjatosti, prostě toto NSS odmítl.

To znamená, že ta cílová odměna nemohla přispět. Já jsem řekla "kdyby přispěla", ale ona nemohla přispět k žádné motivovanosti, protože kontrolor prostě nemůže porušit zákon, když provádí kontrolu. Moje vyjádření jsou naprosto konzistentní. To, že jste řekl, pane poslanče Munzare, že si neumíte představit, že by některý finanční úřad nebo ředitel finančního úřadu nerespektoval doporučující pokyn – protože on nic jiného než doporučit nemůže, protože odpovědnost ze zákona je na řediteli finančního úřadu, pana generálního ředitele, ale byl takový. Byla to paní generální ředitelka Richterová, která v té době řídila Finanční úřad pro hlavní město

Prahu a prostě ho nerespektovala. Neuzavřela jediné rozhodnutí o cílové odměně, což tam jasně na tom rozpočtovém výboru řekla. Já znova opakuji, ta praxe byla ukončena. Byl to hloupý pokyn bývalého generálního ředitele. Za tím si stojím. Bylo na konkrétních ředitelích finančních úřadů, zda ho respektovali, či nerespektovali. A přes to všechno nemohl být porušen zákon, protože kontrolor nesmí zákon porušit pod vidinou pěti či deseti tisíc. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí. Ještě kolega Munzar se hlásí do rozpravy a pan poslanec Ferjenčík také. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, paní ministryně, za doplnění. Já tedy přečtu znovu, co četl už pan kolega Ferjenčík. Je to citace přímo z vaší odpovědi. "Je zřejmé, že taková praxe by byla z pohledu celé Finanční správy České republiky značně krátkozraká. Kromě rušení takto nesprávně vydaných rozhodnutí by pak i u věcně správných rozhodnutí tento postup mohl vést k významnému riziku spočívajícímu ve zpochybňování vydaných aktů úřední osobou, která byla osobně – v závorce finančně – zainteresována ve prospěch konkrétního závěru, to jest doměření daně. Ve věci jednotlivých aktů a i případného finálního doměření daně by pak daňový subjekt mohl podat námitku podjatosti vůči této úřední osobě." To je vaše odpověď. To jsou vaše slova, která jste mi v odpovědi napsala. Vy teď říkáte, že to není pravda. Tak čemu člověk má věřit? Tomu, co jste napsala vy v té odpovědi – jestli je tedy celá nerelevantní – ať to, že se to nedělo, tak i to, že to nemůže způsobit podjatost – nebo máme věřit tomu, co nám říkáte dnes? Ale ono je to přece, paní ministryně, logické, když nějakého kontrolora finančně motivujete, aby dělal doměrky daně, dáte mu nějaký limit, tak samozřejmě potom k tomu nemůže přistupovat objektivně, protože s vizí své cílové odměny se samozřejmě bude dosáhnout těch limitů, které se v tom interním pokynu budou dávat. Zkrátka pokud někoho finančně motivujete na doměrky daně, nemůže k daňové kontrole přistupovat objektivně. A o to se jedná. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl jsem se zeptat ještě na jednu věc. Jak je možné, že v případě, kdy všech těch čtrnáct ředitelů krajských úseků daňové správy tu informaci dostalo a věděli, že pan generální ředitel vydal tento hloupý pokyn – podle mě spíše tedy protizákonný pokyn – jak je možné, že když z toho byl mediální skandál, že vás na to žádný z těch lidí neupozornil. A paní ministryně, takhle praxe se děla. To bychom měli začít urychleně řešit. A místo toho vás v tom vlastně nechali vykoupat, připravili vám podklady pro nepravdivou odpověď pro pana Munzara. A teď to řešíme s velkým časovým odstupem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nikoho nevidím se hlásit do rozpravy. Mohu tedy rozpravu ukončit. Ještě přečtu dvě omluvy, a to paní poslankyně Maxové od 10.00 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pana poslance Poura od 14.30 do 18.00 hodin z pracovních důvodů.

Ptám se pana kolegy Munzara na závěr, jestli navrhuje příslušné usnesení podle zákona o jednacím řádu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ano. Děkuji, pane předsedající. Už jsem to tady na závěr svého předchozího vystoupení říkal. Navrhuji vyslovit nesouhlas s odpovědí. Toto není nic teď konkrétně proti paní ministryni, ale skutečně proti té odpovědi, protože paní ministryně v té odpovědi napsala nerelevantní údaje. Opravdu si nedokážu představit, a požádám i poslance hnutí ANO, aby nezavedli praxi, že i nerelevantní odpovědi neodpovídající skutečnosti jenom hlasováním se budou dělat za pravdu. Prosím vás o to, abyste se vyslovili pro nesouhlas s odpovědí podle paragrafu 112 odstavce 5 jednacího řádu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Rozhodneme v hlasování číslo sto devatenáct. Já vás ještě jednou odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. (Gong.) Zagonguji, aby ti, kteří mají zájem rozhodnout o tomto návrhu, se dostavili do sálu a abychom mohli rozhodnout.

Už jsme usnášeníschopni. Rozhodneme v hlasování číslo 119 o návrhu pana kolegy Vojtěcha Munzara o tom, že Poslanecká sněmovna nevyslovuje souhlas s odpovědí paní ministryně financí Aleny Schillerové k jeho interpelaci.

Zahájil jsem hlasování číslo 119 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 119. Z přítomných 81 poslance pro 37, proti 40. Návrh nebyl přijat.

Děkuji. Tím interpelace končí.

Budeme pokračovat, a to interpelací poslance Stanislava Blahy ve věci zápisu skutečného majitele do evidence skutečných majitelů, sněmovní tisk 403. Pan ministr Jan Kněžínek odpověděl na interpelaci pana poslance Blahy a tato se předkládá jako sněmovní tisk 403 k projednání Poslanecké sněmovně. Otevírám rozpravu a ptám se, kdo se do ní hlásí jako první. Kolega Blaha se hlásí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Blaha: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, před pár týdny jsem interpeloval pana ministra Kněžínka ve věci, která nás na úřadě v Uherském Hradišti, kde jsem starostou, dost trápí. Po debatách s kolegy vím, že samozřejmě Uherské Hradiště v tomto není žádnou výjimkou a trápí to všechna města, obce, ale i kraje, které mají své vlastní obchodní společnosti. Jde o povinnost zápisu skutečného majitele do evidence skutečných majitelů u všech právnických osob.

Tato povinnost se bohužel týká i právnických osob, které byly založeny obcí. U těch ale logicky není možné skutečného vlastníka uvést. Do evidence skutečných

majitelů má být zapsán jako – v uvozovkách – skutečný majitel, ředitel nebo jednatel, v podstatě statutár příspěvkové organizace nebo obchodní společnosti. Smysl zákona tak podle mého názoru mizí, protože rozhodující vliv v právnických osobách, které založila obec, opravdu nemá jejich ředitel či jednatel, ale zastupitelstvo nebo rada obce. Celé to tedy v praxi znamená, že vyplníme zbytečnou kolonku o jméno, které tam vlastně nepatří, jen abychom splnili formální povinnost. Místo zjednodušení práce obcím přidáváme další administrativu a papírování pro papírování. Lidé na úřadě tak ztrácejí cenný čas vyplňováním zbytečných kolonek místo toho, aby se mohli naplno věnovat své práci. S tímto problémem nebojují jen obce, starosti přibyly i spolkům, společenstvím vlastníků jednotek a dalším. U nich neexistuje člověk, kterého bychom mohli považovat ve smyslu zákona za skutečného majitele. Netýká se to tedy jen úřadů, ale i obyčejných lidí.

Pane ministře, i když sám ve své odpovědi přiznáváte vědomí zvýšené administrativní zátěže, kterou tato povinnost pro právnické osoby představuje, stejně tak si uvědomujete potřebu vyjasnění a precizování pravidel souvisejících s tímto institutem. Prosím tedy o urychlené předložené řešení tohoto problému nejen proto, abychom lépe reflektovali smysl a cíl evropské směrnice, která tuto záležitost upravuje. Pokud takové řešení Ministerstvo spravedlnosti nepředloží, žádám o podporu mého vlastního návrhu, který podám, pokud tak ministerstvo neučiní v dohledné době. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Blahovi a v rozpravě má zájem vystoupit pan ministr spravedlnosti Kněžínek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, už jak jsem uvedl v té odpovědi, tak samozřejmě ta úprava, která je transpozicí 4. AML směrnice, to znamená úpravy proti praní špinavých peněz a financování terorismu, je v současné době podrobována analýze v souvislosti s tím, že už mám 5. AML směrnici, která přináší některé nové věci, a logicky na ni bude muset navazovat změna právní úpravy. A my právě v téhle souvislosti, a já jsem to přiznal i v té odpovědi, se velmi intenzivně zabýváme tím, co vlastně by mělo být – a ani ne, co vlastně by mělo být předmětem, ale na koho vlastně by skutečně měla dopadat ta povinnost uvádět skutečného majitele. Protože směrnice sama o sobě je poměrně obecná a nestanoví žádné výjimky. Říká, že tedy u právnických osob by tyhle údaje měly být zapisovány do evidence, a to v zájmu transparentnosti fungování samotných dotčených společností, tím pádem i transparentnosti společnosti jako takové.

Je logické, že u některých právnických osob je to skutečně jenom formalismus, a typicky jsou to právnické osoby veřejného práva, které reálně nemohou být ovládány nikým zvenčí než samotnými činiteli té dané korporace. To znamená, pokud se budeme bavit o příspěvkových organizacích zřizovaných obcí, což je asi ten nejtypičtější příklad, tak je logické, že ten rozhodující vliv skutečně bude vykonávat zastupitelstvo jako nositel legitimity dané veřejnoprávní korporace, to znamená dané obce. Nicméně zapisovat zastupitele, z mého pohledu alespoň, postrádá smysl,

protože to je celkem známý údaj, a navíc bychom si pak museli hrát i s koalicí, opozicí atd., protože samozřejmě reálný vliv jednotlivých zastupitelů, byť všichni mají jeden hlas, se bude odvíjet od toho, jaká je politická situace v dané obci. To znamená, tady skutečně příspěvkové organizace zřizované obcí podle našeho názoru by měly z toho budoucího režimu právní regulace vypadnout.

Trošku složitější je to u právnických osob, u kterých se na první pohled také může jevit jako nelogické zapisovat skutečného majitele. Vy jste sám ve svém dopise i ve své otázce zmiňoval společenství vlastníků jednotek jako typizovanou společnost. Jenže samozřejmě život může přinést různé situace a stávající právní úprava umožňuje i SVJ, kde bude jediný vlastník, a tím vlastníkem může být i právnická osoba. To znamená, tady už se dostáváme do situace, kdy ta může být vlastněna další právnickou osobou, a tady už jakoby ta vlastnická struktura se trošku může rozostřovat a tady si nejsem jist, že půjde jakoby paušálně v té budoucí právní úpravě říct, že se vyjme.

Nicméně jde o věc, kterou my se intenzivně zabýváme a měla by být řešena tedy v rámci transpozice 5. AML směrnice, kterou připravujeme společně s Finančním analytickým úřadem a s Ministerstvem financí. Já předpokládám, že v dohledné době, a teď vám bohužel neřeknu přesně ten termín, ale v dohledné době by měla být ta právní úprava představena a zaslána do vnějšího připomínkového řízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Pan kolega Blaha se dál hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Blaha: Děkuji za odpověď, pane ministře. Beru to tedy jako ujištění, že se s tím skutečně bude něco dělat. Protože já to tady řeknu ještě úplně názorně. Já jsem to řekl obecně. Použiji situaci, která se v našem městě skutečně vyskytuje. Jaký je ředitel Slováckého muzea majitelem tohoto muzea? Mimochodem je to společnost, která má relativně ve správě obrovský majetek. Jaký je ředitel akvaparku jeho skutečným majitelem, nebo ředitel Slováckého divadla? To divadlo také přece nevlastní. A pokud se bavíme o tom, že je to boj proti praní špinavých peněz, tak si myslím, že u těchto organizací k tomu rozhodně nedochází. Navíc město má svého statutárního zástupce. Pokud se bavíme o tom, že město vlastní nějakou společnost, tak skutečně město má svého statutárního zástupce a možná by to byla lepší věc než tam zapisovat statutáry těch společností. Ne že bych o to stál, ale zdálo by se mi to tedy logičtější než dosavadní praxe.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Má pan ministr zájem? Ano. Pan ministr Kněžínek. Máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, pane místopředsedo. Já jenom ještě velmi krátce z hlediska termínu transpozice AML směrnice. Já jsem to nezmínil. To je leden 2020, to znamená, to představení právní úpravy by skutečně už mělo jít v poměrně dohledné době do připomínkového řízení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nikoho dalšího nevidím se hlásit do rozpravy, tak nyní ještě dám šanci. Paní poslankyně Markéta Adamová se omlouvá mezi 10. a 11. hodinou z pracovních důvodů.

Ukončil jsem rozpravu, nikdo se nehlásí. Ptám se, jestli je návrh. Není. Tím mohu interpelaci pana poslance Stanislava Blahy ve věci zápisu skutečného majitele do evidence skutečných majitelů, sněmovní tisk 403, uzavřít bez usnesení, protože pan poslanec Blaha nepožaduje rozhodnutí Sněmovny.

Poslední písemnou interpelací, kterou se budeme zabývat, je interpelace pana poslance Stanislava Blahy ve věci umožnění příkazního řízení při řešení přestupků v souvislosti se zákonem o střetu zájmů. Jde o sněmovní tisk 419 a tato interpelace směřovala na ministra spravedlnosti Jana Kněžínka. Otevírám rozpravu. Pan kolega Blaha se hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Blaha: Dobrý den ještě jednou. I má druhá interpelace se týká věci, na kterou jsme narazili společně s kolegy na Městském úřadě v Uherském Hradišti. Jde o obrovskou a nadbytečnou administrativní zátěž spojenou se zákonem o střetu zájmů.

Ministerstvo spravedlnosti nám jen v loňském roce oznámilo k projednání přes 60 přestupků veřejných funkcionářů, kteří nesplnili povinnost podat ve lhůtě příslušné oznámení do centrálního registru oznámení. Jejich projednání v klasickém správním řízení představuje velké pracovní vytížení a také jsou s ním spojeny zvýšené náklady pro úřad. Jestli politik oznámení podal, nebo nepodal v souladu s tímto zákonem, lze přitom jasně zjistit z centrálního registru oznámení a žádné další dokazování není potřeba. K řešení a nápravě by podle mého názoru postačilo umožnění příkazního řízení, úřad by věc vyřídil vydáním příkazu, a až pokud by se obviněný odvolal, šla by celá věc do správního řízení.

Pane ministře, děkuji za vaši obsáhlou a podrobnou odpověď. Nesouhlasím s ní pouze z jednoho jediného důvodu – opomíjí hlavní význam příkazního řízení, kterým je právě jednoduchost. Správní orgán posoudí obsah přestupků, a když nejsou pochybnosti o skutečném stavu, využije příkazní řízení a vydá příkaz o uložení správního trestu. Typicky by šlo právě o projednání přestupků, které spočívají v nepodání oznámení podle zákona o střetu zájmů. Informace o skutkovém stavu má orgán v centrálním registru oznámení, prostor pro pochyby tak není. Práva obviněného omezena nejsou, protože se může bránit ve správním řízení. Naopak pokud by měl správní orgán pochybnosti o skutkovém stavu, nic mu nebrání ihned přistoupit k projednání přestupku v rámci správního řízení.

Nevidím jediný důvod, proč by tato výjimka z možnosti využít příkazní řízení, měla být zachována u přestupků dle zákona o střetu zájmů. Projednávání přestupků dle zákona o střetu zájmů se nijak zvlášť neliší od projednávání jiných druhů přestupků, a proto tato procesní anomálie podle mého názoru není namístě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanislavu Blahovi. Pan ministr se chystá odpovědět. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. My vlastně nejsme v rozporu, pane poslanče, protože ta úprava, která se dostala do zákona o střetu zájmů a byla vedena jakýmisi podle mě ne úplně domyšlenými snahami eliminovat nějaké korupční jednání typu, že se věc smázne příkazním řízením a vlastně se tím zamete pod koberec, je podle mě trochu lichá, protože kdyby se věc chtěla zamést pod koberec, tak určitě nedojde na příkazní řízení.

Já za sebe říkám, že dnes před malou chvílí jsem tady měl poradu se svými kolegy z ministerstva a vydal jsem pokyn, aby v nejbližší novele zákona o střetu zájmů bylo to ustanovení § 23 odst. 5, pokud se nepletu, zákona o střetu zájmu modifikováno, a to tak, aby příkazní řízení bylo umožněno. Protože chápu, že tedy práva účastníka neutrpí, protože on má právo podat odpor. Samotným už podáním odporu, i když nebude odůvodněn, se ten příkaz od samého počátku ruší a pokračuje se v řízení včetně tedy případně ústního jednání, bude-li potřebné. Věc, kterou budeme muset jenom vyřešit v této souvislosti, je otázka příkazu na místě. Tou se dostáváme jakoby do relativně právnických detailů, ale tam je problém v tom – omlouvám se, že s tím zatěžuji – ale problém je v tom, že příkazem na místě lze podle přestupkového zákona uložit maximálně deset tisíc korun pokuty, zatímco některé dolní hranice pokut za ty přestupky jsou vlastně vyšší, takže tam vzniká jistá disproporce.

Ale podle mě není problém v příkazech na místě, to znamená, když to řeknu zjednodušeně, v blokovém řízení, ale v tom, že není možné ani vydat ten plnohodnotný příkaz, který obsahuje výrok, obsahuje plnohodnotné odůvodnění a obsahuje poučení o tom, že je možné podat odpor. A tady já bych chtěl tou novelou, tou změnou zákona umožnit podání, resp. projednání věci příkazním řízením.

Na druhou stranu budeme tedy hledat nosič, ke kterému bychom to případně připojili. To znamená, při nejbližší novele, kterou bude Ministerstvo spravedlnosti předkládat a která se bude týkat zákona o střetu zájmů, tuto úpravu, a je to tady můj příslib, zahrneme do zákona o střetu zájmů. A to příkazní řízení, na kterém není nic korupčního, to je plnohodnotný... tam je výsledkem plnohodnotné rozhodnutí včetně odůvodnění, proč bylo rozhodnuto, tak jak bylo rozhodnuto, do toho zahrneme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Blaha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Blaha: Tak pokud mám vzít v potaz to, co tady zaznělo z úst pana ministra, tak jsem spokojený, protože si z toho odnáším dojem, že se s tím bude pracovat, že celkem v tom názoru jsme na stejné vlně, a určitě budu velmi rád, aby se tak stalo co nejdříve.

Já jsem tady zmiňoval tu vysokou administrativní zátěž. Ale ono je to i o něčem jiném. Představte si, že městský úřad jakékoliv obce s rozšířenou působností se snaží být takovým trošku i poradním orgánem pro všechny ty starosty a my si je teď předvoláváme, řešíme s nimi věc, kterou oni, jak jsem se s nimi bavil, proč to tedy nepodali, tak oni žili v dojmu, že dokud nebude projednána ústavní stížnost, tak v zásadě nebudou sankcionováni, a najednou nám přijde seznam šedesáti jmen, která

máme jako obec s rozšířenou působností řešit. A mně to tedy jako není moc po chuti. My samozřejmě tu povinnost musíme splnit, ale není to úplně příjemná záležitost, to mi věřte. Proto vítám i tady tuto věc a doufám, že se velmi brzy dojasní i to, jak to s tím zákonem o střetu zájmu ve skutečnosti je.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan ministr má zájem, nemá zájem? Nemá. Pokud nikdo se nehlásí do rozpravy, mohu rozpravu ukončit. Pan kolega Blaha nenavrhuje žádné usnesení. Je tomu tak, pane poslanče? Nenavrhujete žádné usnesení? (Ne.) Ne, dobře. V tom případě mohu i tuto interpelaci ukončit. Zatím jsme vyčerpali možný pořad odpovědí na písemné interpelace poslanců, když... interpelace jedna, dva, tři a pět jsou dále přerušeny. Ostatní byly už projednány. Tím pro dnešní den končím bod 157. Budeme v něm pokračovat ve čtvrtek příští týden.

Po ukončení bodu 157 vyhlašuji přestávku do 11.00 vzhledem k tomu, že další pořad bude pokračovat v 11 hodin schváleným pořadem schůze. Upozorňuji poslance, že podle jednacího řádu i v 11 hodin ve čtvrtek je možné předložit návrhy na případnou změnu pořadu.

(Jednání přerušeno v 10.45 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, nyní bychom se měli věnovat pevně zařazeným bodům 88, 89, 90, 91, 92, 93, což jsou smlouvy ve druhém čtení, bodům 86, 132, 95, 96, 97, což jsou smlouvy v prvém čtení, a bodu 94. Poté bychom projednávali body podle schváleného pořadu schůze. Odpoledne jsou na pořadu ústní interpelace, tedy bod 158.

S náhradní kartou číslo 12 bude hlasovat pan poslanec Veselý.

Omlouvají se z dnešního jednání pan poslanec Pavel Blažek v době od 11 do 13 hodin z pracovních důvodů a paní ministryně Klára Dostálová od 14.30 do 19 hodin také z pracovních důvodů.

Než přistoupíme k projednávání pevně zařazených bodů, tak se ptám, zda má někdo zájem vystoupit s návrhem na změnu schváleného pořadu 27. schůze. Nikoho takového nevidím, takže zahajuji pokračování projednávání bodu

88.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Austrálií na straně druhé /sněmovní tisk 75/ - druhé čtení

Projednáváním tohoto bodu jsme se zabývali dne 12. června 2018 na 13. schůzi Poslanecké sněmovny, kde jsme přerušili rozpravu. Já v tuto chvíli prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali – místo omluveného ministra zahraničních věcí je vládou pověřena paní ministryně Jana Maláčová, která už je přítomna, a u stolku zpravodajů

už je zpravodaj zahraničního výboru pan poslanec Mikuláš Peksa. Připomínám, že usnesení zahraničního výboru máme k dispozici jako sněmovní tisk 75/1.

Nyní budeme pokračovat v přerušené rozpravě. K rozpravě nemám žádnou písemnou přihlášku, nevidím ani nikoho, že by se hlásil ze sálu, takže rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Není zájem o závěrečná slova.

Nicméně v rozpravě dne 12. 6. na 13. schůzi Poslanecké sněmovny přednesl místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip návrh na odročení projednávání do 26. 6. 2018. Tento návrh zazněl a my bychom se s tímto návrhem měli vypořádat hlasováním. (Námitky ze sálu týkající se data.) Ano, protože mám v poznámkách 26. 6. 2018 a nemohu to nijak ověřit, tak skutečně takovýto návrh musím prohlásit za nehlasovatelný. Pan místopředseda není přítomen, takže se k tomu nemůže vyjádřit.

Nebudeme hlasovat o tomto návrhu a přikročíme k hlasování o navrženém usnesení zahraničního výboru. Já bych požádal zpravodaje zahraničního výboru, aby nás seznámil s navrženým usnesením.

Poslanec Mikuláš Peksa: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Já bych vás rád seznámil s usnesením zahraničního výboru z 11. schůze ze dne 25. dubna 2018.

Toto usnesení říká: Po odůvodnění náměstka ministra zahraničních věcí Ing. Martina Tlapy, zpravodajské zprávě poslance Mikuláše Peksy a po rozpravě zahraniční výbor

1. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Rámcové dohody mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a Austrálií na straně druhé;

2. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

3. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení zahraničního výboru. Já jsem mezitím přivolal poslance, kteří nebyli v sále. Myslím, že jsme připraveni na hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem usnesení? Kdo je proti?

Hlasování číslo 120, přihlášeno 132 poslanců, pro 102, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nicméně je zde poznámka k průběhu hlasování. Prosím pana poslance. Máte slovo.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji. Bohužel v mé nepřítomnosti se stala nějaká nehoda, že do mého hlasovacího zařízení vnikla tekutina a hlasovací zařízení mi momentálně nejde. Asi podobný případ, jaký se stal panu Chvojkovi.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Rozumím. Chci se zeptat, pane poslanče, zda navrhnete zpochybnit hlasování, nebo můžeme považovat hlasování za platné.

Poslanec Jakub Janda: Nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Rozumím. Prosím, aby vaše hlasovací zařízení bylo opraveno. Můžeme udělat jednoduchý pokus, že vás všechny odhlásím. Přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami a pan poslanec nám sdělí, zda funguje hlasovací zařízení, nebo ne. (Chvíli čeká.)

Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji paní ministryni a děkuji panu zpravodaji.

Otevřu projednávání dalšího bodu. Pokud se podaří do té doby hlasovací zařízení zprovoznit, budeme pokračovat, pokud ne, tak před hlasováním přeruším jednání Poslanecké sněmovny do vyřešení tohoto technického problému.

Otevírám bod

89.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s genetickým testováním pro zdravotní účely, který byl podepsán dne 24. října 2017 ve Štrasburku /sněmovní tisk 81/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal pan ministr Adam Vojtěch. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych krátce shrnul fakta, týkající se vládního návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s genetickým testováním pro zdravotní účely, který byl podepsán dne 24. října 2017 ve Štrasburku. Česká republika jakožto člen Rady Evropy, tedy mezinárodní organizace, která funguje na principu diskuse a spolupodílí se mimo jiné na řešení ekonomických, vědeckých a právních otázek a také samozřejmě na udržování základních lidských práv a svobod, signovala danou úmluvu o lidských právech a biomedicíně v roce 1998.

S ohledem na vývoj v jednotlivých medicínských oblastech byly vypracovány čtyři dodatkové protokoly, které rozšiřují stávající zásady a právní ochranu dotčených ochranu dotčených osob tak, jak je upravuje uvedená úmluva. Jedním z těchto

dokumentů je právě i dodatkový protokol související s genetickým testováním pro zdravotní účely.

Tento dodatkový protokol byl přijat jednomyslně všemi členskými státy Rady Evropy v roce 2008. Následně proběhly jeho ratifikace ve Slovinsku, Moldavsku, Černé Hoře a Norsku, avšak vstoupil v platnost až tím, že ho ratifikovalo taktéž Portugalsko, protože bylo nutné, aby k ratifikaci došlo v pěti státech, což se tedy stalo. To znamená, jeho vstupu v platnost již dále nic nebrání.

Z hlediska České republiky je ratifikace tohoto dodatkového protokolu v souladu s národní strategií pro vzácná onemocnění na léta 2010 až 2020 a nevyžádá si z věcně odborného hlediska bezprostředně navazující úpravu souvisejících právních předpisů. Vzhledem k tomu, že více než 80 % všech vzácných onemocnění je genetické povahy, probíhá v současné době v Evropské unii zrychlený proces ratifikace tohoto dodatkového protokolu.

Podotýkám, že předmětný vládní návrh byl projednán v zahraničním výboru Poslanecké sněmovny, dále ve výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost a ve výboru pro zdravotnictví a sociální politiku Senátu Parlamentu České republiky. Senát Parlamentu České republiky vyslovil dne 17. května 2018 souhlas s ratifikací.

Dámy a pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci, věřím, že přínos v podobě ratifikace tohoto protokolu Českou republikou je zjevný a jeho výsledkem bude zajištění nejvyššího právního standardu ochrany provádění genetických testů. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Zpravodajem zahraničního výboru je pan poslanec Pavel Plzák. Prosím ho, aby odůvodnil usnesení výboru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, vážení zástupci vlády, myslím, že pro objasnění problematiky bylo úvodní slovo pana ministra naprosto vyčerpávající. Já chci jenom upozornit na skutečnost, že jsme se v prvním čtení touto věcí zabývali před rokem a v té době ještě měla Česká republika šanci stát se tou pátou zemí, která to ratifikuje, a tím vlastně vstoupí ten dodatkový protokol v platnost. Takže nás předběhlo Portugalsko. To je vše, co bych chtěl k dané problematice říct.

Na doplnění jenom to, že z těch čtyř dodatkových protokolů máme proběhlý ještě jeden dodatkový protokol, který proběhl v prvním čtení a bude čekat na druhé čtení.

Zahraniční výbor se tímto dodatkovým protokolem a celou problematikou zabýval na svém jednání dne 25. dubna 2018 a po proběhlé diskuzi přijal následující usnesení. Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecké sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Dodatkového protokolu k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně souvisejícího s genetickým testováním pro zdravotní účely, který byl podepsán dne 24. října 2017 ve Štrasburku. Zároveň pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a zmocňuje

zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám rozpravu. Hlásí se prosím někdo do rozpravy? Nehlásí, rozpravu končím. Můžeme přistoupit k hlasování.

Budeme hlasovat o navrženém usnesení, se kterým nás seznámil pan zpravodaj. Pokud by byl zájem, můžeme ho znovu přečíst, pokud ne, dám hlasovat. Vidím souhlas se zahájením hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 121. Přihlášeno je 131 poslanců, pro 116, proti nikdo. Návrh byl přijat. Děkuji panu ministrovi, panu zpravodaji.

Přikročíme k projednávání dalšího bodu. Jde o

90.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Ghanskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a ze zisků ze zcizení majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Akkře dne 11. dubna 2017 /sněmovní tisk 95/ - druhé čtení

Prosím paní ministryni financí Alenu Schillerovou, aby se ujala slova a odůvodnila nám tento návrh. Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, na jednání dnešní schůze předkládám smlouvu o zamezení dvojímu zdanění s Ghanou, která byla podepsána 11. dubna 2017 v Ankaře. Česká republika má v současné době uzavřené mezinárodní smlouvy, které se týkají zamezení dvojímu zdanění, s téměř devadesáti státy světa, nicméně Ghana mezi nimi doposud není. Při mezinárodním zdanění je přitom zcela zásadní, zda země, která má jistou roli v obchodních i finančních záměrech českých daňových poplatníků, má uzavřenou daňovou smlouvu s naším státem, a to je jistě i případ Ghany.

Smlouva nenahrazuje vnitrostátní daňové předpisy smluvních států a nemůže tak založit novou daňovou povinnost, ale pouze povinnost vyplývající z vnitrostátních předpisů upravuje. Přispívá k objektivnímu rozdělení práva na daň z jednotlivých druhů příjmů mezi oba státy, to je mezi stát zdroje příjmů a stát jeho příjemce. Tato komplexní daňová smlouva pokrývá zdaňování a vyloučení mezinárodního dvojího zdanění všech možných druhů příjmů. Standardně také upravuje základní formy spolupráce mezi příslušnými úřady obou zemí a rovněž tak zásadu nediskriminace, neformální řešení sporů případně vzniklých při jejím provádění a současně zajistí i relevantní výměnu informací mezi příslušnými úřady obou států. Smlouva zvýší

právní jistotu případných investorů obou zemí, vytvoří prostor pro další české podnikatelské subjekty a napomůže tak rozvoji vzájemných hospodářských vztahů.

Nedílnou součástí smlouvy je i protokol, který obsahuje doložku nejvyšších výhod ve prospěch České republiky v případě, že by Ghana sjednala se třetím státem výhodnější režim v kontextu ustanovení pojednávajícím o zdaňování příjmů z poskytnutých technických, poradenských a manažerských služeb, než obsahuje tato smlouva.

Smlouva o zamezení dvojímu zdanění, která se ve vzájemných vztazích mezi Českou republikou a Ghanou nyní navrhuje, byla připravena na základě vzorových modelů OECD a OSN, přičemž samozřejmě reaguje i na vnitřní daňové předpisy obou zemí.

Pro informaci ještě uvádím, že v květnu minulého roku dal souhlas s ratifikací této smlouvy Senát Parlamentu České republiky.

Prosím vás tedy zdvořile, abyste vzali zmíněné skutečnosti v úvahu při projednávání této mezinárodní smlouvy a vyslovili souhlas s její ratifikací. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni a prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Jaroslava Holíka, aby odůvodnil usnesení výboru. My ho máme doručené jako sněmovní tisk 95/2. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, říci něco po tak podrobné zprávě, kterou přednesla paní ministryně, je už těžké. Vzhledem k tomu, že mezi prvním a druhým čtením mezitím uplynul už téměř rok, tak jenom vzpomenu, že se jedná o státy Afriky. V současné době máme smlouvy uzavřené s Egyptem, Etiopií, Jihoafrickou republikou, Marokem, Nigérií a Tuniskem. A připojila by se k tomu Ghana.

Takže jestli dovolíte, tak bych tady přečetl usnesení zahraničního výboru, které bylo 25. dubna 2018.

Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení:

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR

(I.) dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Ghanskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a ze zisků ze zcizení majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Akkře dne 11. dubna 2017;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. T tento návrh projednával také z vlastní iniciativy rozpočtový výbor. Máme k dispozici usnesení sněmovní tisk 95/1, prosím paní poslankyni Ivanu Nevludovou, aby se jako zpravodajka ujala slova a řekla nám, k čemu výbor dospěl. Prosím.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, načtu usnesení rozpočtového výboru ze 7. schůze ze dne 25. dubna 2018. Po úvodním slově zastupujícího náměstka ministryně financí pana Hrdličky, zpravodajské zprávě poslankyně Nevludové a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Ghanskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a ze zisků ze zcizení majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Akkře dne 11. dubna 2017;

II. zmocňuje zpravodajku, aby s tímto usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní zpravodajce a otevírám rozpravu. Do rozpravy není nikdo přihlášen. Rozpravu končím. Přikročíme k hlasování. Zazněly zde dva návrhy usnesení, které jednak zformuloval rozpočtový výbor, jednak zahraniční výbor. Budeme hlasovat o návrhu usnesení v podobě, které přednesl zahraniční výbor. Takový zde mám návrh. Já vám návrh tohoto usnesení ještě jednou přečtu.

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Ghanskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a ze zisků ze zcizení majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Akkře dne 11. dubna 2017." Pokud není žádná námitka, dám nyní hlasovat o návrhu tohoto usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 122, přihlášeno 140 poslanců, pro 131, proti 0, návrh byl přijat. Děkuji paní ministryni, paní zpravodajce, panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod, kterým je

91.
Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh A a C Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, přijaté v Ženevě dne 5. května 2017 /sněmovní tisk 96/ - druhé čtení

Pana ministra životního prostředí nahradí z pověření vlády paní ministryně financí Alena Schillerová, které dávám slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovolte mi představit vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací změn příloh A a C Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech. Česká republika je smluvní stranou této úmluvy od 17. května 2004. 8. zasedání smluvních stran Stockholmské úmluvy rozhodlo 5. května 2017 v Ženevě o zařazení nových chemických látek do příloh A a C úmluvy. Jedná se o zařazení dekabromdifenyletheru a chlorovaných parafínů s krátkým řetězcem do příloh A úmluvy se zvláštními výjimkami pro výrobu a použití, a zařazení hexachlorobutadienu do přílohy C úmluvy.

Příloha A zahrnuje látky určené k celkovému vyloučení nebo odstranění z výroby, použití, dovozu a vývozu. V příloze C jsou zahrnuty chemické látky, které vznikají jako nežádoucí vedlejší produkty chemických reakcí například při spalovacích procesech nebo chemické výrobě, a smluvní strany musí přijmout opatření ke snížení nezamýšlených úniků takových chemických látek s cílem postupné minimalizace, a kde je to možné, jejich konečné eliminace.

Po vstupu změn příloh A a C v platnost bude úmluva upravovat nakládání s celkem 28 chemickými látkami. Nově zařazené látky poškozují lidské zdraví a životní prostředí, tj. jsou vysoce toxické a organismy je velmi těžko odbourávají. Prostřednictvím potravních řetězců se pak tyto látky kumulují a rovněž v prostředí se jen omezeně rozkládají. Jedná se navíc o látky, které podléhají dálkovému přenosu. K dosažení účinné ochrany vůči nim je tak potřeba přijmout opatření na mezinárodní úrovni.

Přistoupením k úmluvě se Česká republika zavázala plnit závazky, které z ní pro Českou republiku vyplývají. Zařazení nových chemických látek do příloh A a C je důležitým opatřením pro naplňování cíle úmluvy, které přispěje ke zvýšení ochrany lidského zdraví a životního prostředí. Proto je žádoucí, aby zařazení nových látek do příloh A a C Česká republika podpořila a přistoupila k těmto změnám.

Základním právním rámcem pro regulaci perzistentních organických znečišťujících látek je na úrovni EU přímo použitelné nařízení Evropského parlamentu a Rady číslo 850/2004, o perzistentních organických znečišťujících látkách, které transponuje mj. i požadavky Stockholmské úmluvy do právního rámce EU.

Zařazení tří nových látek nebude mít na Českou republiku dopad. Výroba a použití uvedených látek jsou stávající právní úpravou EU již buď plně zakázány, nebo výrazně omezeny. Opatření vůči chlorovaným parafínům s krátkým řetězcem a hexachlorobutadienu jsou obsažena ve zmiňovaném nařízení o perzistentních organických znečišťujících látkách ve znění pozdějších předpisů.

Výroba a použití dekabromdifenyletheru jsou v EU rovněž již výrazně omezeny na základě další chemické legislativy, tzv. nařízením REACH, které je zastřešujícím předpisem pro nakládání s chemickými látkami. Od 2. března 2019 začne platit pro tuto látku celkový zákaz výroby a uvádění na trh s určitými časově omezenými

výjimkami týkajícími se výroby a použití této látky v odvětví leteckého a automobilového průmyslu. V České republice se však již v současné době tato látka při výrobě nepoužívá, a to ani v uvedených dvou odvětvích. Zařazení dekabromdifenyletheru do přílohy A Stockholmské úmluvy znamená, že položka s touto látkou bude z nařízení REACH přesunuta do nařízení o perzistentních organických znečišťujících látkách v rámci úpravy tohoto nařízení.

Přijetí změn příloh A a C tedy nebude vyžadovat změnu platné právní úpravy České republiky a rovněž nebude mít dopad na státní rozpočet, veřejnou správu ani podnikovou sféru nad rámec toho, co stanoví legislativa EU a ČR.

Stockholmská úmluva má z hlediska vnitrostátního práva charakter prezidentské smlouvy. Přijetí změn úmluvy včetně příloh, které jsou její nedílnou součástí, podléhá ratifikaci prezidentem republiky, ke které je podle čl. 49 písm. e) Ústavy České republiky vyžadován souhlas Parlamentu ČR. V této souvislosti si vás dovoluji ještě upozornit, že Senát 17. května 2018 s touto ratifikací souhlas již dal. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Tento sněmovní tisk projednal zahraniční výbor a výbor pro životní prostředí z pověření Poslanecké sněmovny. Usnesení výboru máme doručeno jako sněmovní tisky 96/1 a 2. V obou případech, tedy u obou výborů, byl zpravodajem pan poslanec Jaroslav Holík, takže ho nyní prosím, aby odůvodnil usnesení. Máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené kolegyně a vážení kolegové, jak už jsem řekl, vystupovat po paní ministryni je docela těžké, protože její zpráva bývá vždycky perfektní. Já jenom pro ty, kteří nejsou chemici, tak velice rychle. Perzistentní organické polutanty jsou látky, které obsahují halogenové prvky jako chlor a brom. Jsou tedy zdraví škodlivé, ukládají se v organismu a můžou přinést genetické změny. Takže k původním 25, které už byly v minulosti zakázané, přicházejí další tři, které tady byly jmenovány.

Vzhledem k tomu, že mi jde o zdraví obyvatel, o zdraví našich rostlin, o zdraví našich živočichů, tak jsem všemi deseti pro, abychom tuto Stockholmskou úmluvu přijali. A jestli dovolíte, já bych si dovolil načíst usnesení, i když mezi prvním a druhým čtením už opět uběhl asi rok.

Usnesení zahraničního výboru ze dne 25. dubna 2018. Zahraniční výbor za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci změny příloh A a C Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, přijatých v Ženevě dne 5. května 2017. (Poslanec se odmlčel a vyčkává, až se zmenší hluk v jednacím sále.)

Já jsem se malinko zamlčel, že by mi třeba kolegové dali trošičku prostor, abych mohl pokračovat dál. Já doufám, že už se uklidní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid. Pan poslanec nás seznamuje s usnesením výboru. Tak ať to všichni slyšíme. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jaroslav Holík: Děkuji. Za druhé pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. A za třetí zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám rozpravu. Do rozpravy není nikdo přihlášen ani se nikdo nehlásí. Rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Já jenom vzhledem k určitým nejasnostem vám přečtu znovu to usnesení.

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas s ratifikací změny příloh A a C Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, přijatých v Ženevě dne 5. května 2017." O tomto budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 123: přihlášeno 141 poslanců, pro 120, proti nikdo. Návrh byl přijat. Děkuji paní ministryni a panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání dalšího bodu, kterým je

92.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Polskou republikou o změně a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 16. července 1993 v Budapešti, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 198/ - druhé čtení

Paní ministryně Alena Schillerová nás s tímto návrhem seznámí. Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, předkládám návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací Dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o změně a ukončení platnosti Dohody mezi těmito zeměmi o podpoře a vzájemné ochraně investic, která se podepsala 16. července 1993 v Budapešti a byla sjednána formou výměny nót. Je předkládána v souladu s usneseními vlády číslo 853 ze dne 9. července 2008 a číslo 1529 ze dne 1. prosince 2008. Vláda České republiky těmito usneseními schválila způsob a postup při ukončování platnosti některých dvoustranných investičních dohod, které Česká republika uzavřela s členskými státy EU. Seznam je potom obsažen v příloze k usnesení vlády číslo 853 a investiční dohoda s Polskem je uvedena pod bodem 14 takové přílohy.

Usnesení byla přijata s ohledem na to, že po vstupu České republiky do Evropské unie se staly dohody o ochraně a podpoře investic uzavřené mezi členskými státy EU nekompatibilní, což bylo potvrzeno i nedávnými rozhodnutími Soudního dvora EU ve věci Achmea C-284/14.

V souladu s vládou schváleným postupem předložila Česká republika ve dvou vlnách návrh na ukončení platnosti dvoustranných investičních dohod uzavřených mezi členskými státy Evropské unie dohodou. První vlna ukončovacích nót byla rozeslána v první polovině roku 2009, druhá v první polovině roku 2016. Polská republika reagovala až na druhou z těchto nót a 10. ledna 2018 zaslala nótu, kterou rovněž navrhla ukončení platnosti stávající investiční dohody formou dohody prostřednictvím výměny nót. Česká strana návrh přijala nótou z 11. dubna 2018 s ukončením platnosti stávající investiční dohody, a to včetně vyloučení aplikace takzvané ochranné lhůty. Z ujednání smluvních stran tedy plyne, že se na investice existující ke dni ukončení platnosti stávající česko-polské investiční dohody již nebude po dobu dalších deseti let vztahovat ochrana podle této investiční dohody.

Takto vyměněné nóty spolu tvoří dohodu o změně a ukončení platnosti, která je nyní předkládána Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací. Dohoda vstoupí v platnost tři měsíce po datu obdržení pozdější nóty potvrzující splnění požadavků vnitrostátního práva nezbytných pro vstup této dohody v platnost. K tomuto datu tak dojde k ukončení platnosti stávající dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, která byla podepsána 16. července 1993 v Budapešti.

Dohoda je v souladu s ústavním pořádkem, ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členské České republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Usnesení zahraničního výboru máme k dispozici jako sněmovní tisk číslo 198/2 a usnesení rozpočtového výboru jako sněmovní tisk číslo 198/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj zahraničního výboru pan poslanec Jan Kubík. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Kubík: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, tento sněmovní tisk byl projednán na 21. schůzi zahraničního výboru dne 22. listopadu 2018 a bez větší rozpravy bylo předneseno toto usnesení.

Usnesení zahraničního výboru z 21. schůze dne 22. listopadu 2018 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Polskou republikou o změně a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 16. července 1993 v Budapešti, která byla sjednána formou výměny nót. Po odůvodnění náměstka ministryně financí magistra Ondřeje Landy, zpravodajské zprávě inženýra Jana Kubíka a po rozpravě zahraniční výbor za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o změně a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 16. července 1993 v Budapešti, která byla sjednána formou

výměny nót. Za druhé pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a za třetí zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji, a jak jsem již řekl, tak tímto návrhem se zabýval také rozpočtový výbor. Zpravodajkou výboru je paní poslankyně Ivana Nevludová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych načetla usnesení rozpočtového výboru z 15. schůze ze dne 21. listopadu 2018.

Po úvodním slově náměstka ministryně financí pana Landy, zpravodajské zprávě poslankyně Nevludové a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna souhlasí s ratifikací Dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o změně a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o podpoře a vzájemně ochraně investic, podepsané dne 16. července 1993 v Budapešti, která byla sjednána formou výměny nót; za druhé zmocňuje zpravodajku, aby s tímto usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám rozpravu. Do rozpravy není nikdo přihlášen. Rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova také není. Protože zde zazněla dvě usnesení, která mají sice stejný obsah, ale ne stejnou formu, tak vás nyní seznámím s textem usnesení, o kterém budeme hlasovat:

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas s ratifikací Dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o změně a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 16. července 1993 v Budapešti, která byla sjednána formou výměny nót."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 124, přihlášeno 143 poslanců, pro 121, proti nikdo. Návrh byl přijat. Děkuji paní ministryni, paní zpravodajce a panu zpravodaji.

Nyní vás seznámím s omluvami, které jsou zde k dispozici. Pan poslanec Jiří Kohoutek se omlouvá z celého odpoledního jednání ze zdravotních důvodů. Pan poslanec Jan Řehounek od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Marian Bojko od 14.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, pan poslanec Vlastimil Válek od 11.40 do 15.00 z pracovních důvodů, paní poslankyně Taťána Malá z dnešního jednání do 13 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec David Kasal od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a od 16.30 do ukončení jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr Dan Ťok.

Otevírám bod 93. Jde o

93.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o změně Dohody mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 25. října 1994 v Rize, a o ukončení její platnosti, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 233/ - druhé čtení

Paní ministryně Alena Schillerová nás seznámí s tímto návrhem.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte, abych vás seznámila s návrhem na ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o změně Dohody mezi oběma vládami o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 25. října 1994 v Rize, a ukončení platnosti, která byla sjednána formou výměny nót. Je to předkládáno v souladu s usnesením vlády číslo 853 ze dne 9. července 2008 a číslo 1529 ze dne 1. prosince 2008. Vláda České republiky těmito usneseními schválila způsob a postup při ukončování platnosti některých dvoustranných investičních dohod, které Česká republika uzavřela s členskými státy EU. Seznam dohod určených k ukončení je obsažen v příloze usnesení číslo 853 z 9. července 2008. Investiční dohoda s Lotyšskem pak je uvedena pod bodem 10 této přílohy.

Usnesení byla přijata s ohledem na to, že po vstupu České republiky do Evropské unie se staly dohody o ochraně a podpoře investic uzavřené mezi členskými státy EU nekompatibilní s právem EU, což bylo potvrzeno i nedávným rozhodnutím Soudního dvora Evropské unie ve věci Achmea číslo C284/14.

V souladu s vládou schváleným postupem předložila Česká republika ve dvou vlnách návrh na ukončení platnosti dvoustranných investičních dohod uzavřených mezi členskými státy Evropské unie. První vlna ukončovacích nót byla rozeslána v první polovině roku 2009, druhá v první polovině roku 2016. Lotyšská strana reagovala pozitivně až na druhou z těchto nót, přičemž v nótě ze dne 28. prosince 2017 souhlasila s ukončením platnosti stávající investiční dohody, a to včetně vyloučení aplikace tzv. ochranné lhůty. Z ujednání smluvních strana tedy plyne, že se na investice existující ke dni ukončení platnosti česko-lotyšské investiční dohody již nebude po dobu dalších deseti let vztahovat ochrana podle této dohody.

Takto vyměněné nóty spolu tvoří dohodu o změně a ukončení platnosti, která je nyní předkládána Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací. Dohoda vstoupí v platnost prvního dne měsíce následujícího po obdržení pozdější nóty potvrzující splnění požadavků vnitrostátního práva nezbytných pro vstup této dohody v platnost.

Ministerstvo financí bylo informováno o tom, že na lotyšské straně již došlo ke splnění všech vnitrostátních požadavků nezbytných pro vstup dohody v platnost. Vzhledem k této skutečnosti se doporučuje ukončit ratifikační proces co nejdříve, aby

tak byla vyloučena možnost případného zahájení arbitrážního řízení proti České republice podle dosud platné investiční dohody.

Dohoda o ukončení je v souladu s ústavním pořádkem, ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Také tímto návrhem se zabývaly dva výbory. Zahraniční výbor, máme jeho usnesení jako sněmovní tisk 233/1, a rozpočtový výbor, usnesení sněmovní tisk 233/2. Nejprve prosím, aby se ujal slova zpravodaj zahraničního výboru pan poslanec Daniel Pawlas. Prosím, máte slovo.

Poslanec Daniel Pawlas: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, zahraniční výbor se tímto sněmovním tiskem zabýval na své 21. schůzi dne 22. listopadu 2018 a přijal toto usnesení:

I. Doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout toto usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o změně Dohody mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 25. října 1994 v Rize, a o ukončení její platnosti, která byla sjednána formou výměny nót;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Také v tomto případě je zpravodajkou rozpočtového výboru paní poslankyně Ivana Nevludová. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji. Takže usnesení rozpočtového výboru z 15. schůze ze dne 21. listopadu 2018. Po úvodním slově náměstka ministryně financí pana Landy, zpravodajské zprávě poslankyně Nevludové a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna souhlasí s ratifikací Dohody mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o změně Dohody mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 25. října 1994 v Rize, a o ukončení její platnosti, která byla sjednána formou výměny nót;

II. zmocňuje zpravodajku, aby s tímto usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu parlamentu České republiky.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní zpravodajko. Otevírám rozpravu. Do rozpravy není nikdo přihlášen, nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Opět zde máme stejnou situaci, jsou zde navržena obsahově stejná usnesení, ale v jiné formální podobě. Proto vás seznámím s textem usnesení, o kterém budeme nyní hlasovat:

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o změně Dohody mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 25. října 1994 v Rize, a o ukončení její platnosti, která byla sjednána formou výměny nót.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 125, přihlášeno 143 poslanců, pro 121, proti nikdo. Návrh byl přijat. Děkuji paní ministryni, paní zpravodajce, panu zpravodaji.

Přistoupíme k projednávání dalšího bodu. Jedná se o

86.
Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh doporučení Rady o přístupu pracovníků a osob samostatně výdělečně činných k sociální ochraně /sněmovní tisk 366-E/

Vláda předložila návrh na vyslovení předchozího souhlasu Sněmovny podle § 109j jednacího řádu Poslanecké sněmovny bez zbytečného odkladu, tak aby umožnila její včasné projednání. Předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Evropská komise v březnu 2018 předložila v návaznosti na evropských pilíř sociálních práv v rámci tzv. balíčku sociální spravedlnosti návrh doporučení Rady o přístupu pracovníků a osob samostatně výdělečně činných k sociální ochraně. K návrhu doporučení byla vládou schválena rámcová pozice, se kterou souhlasily obě komory Parlamentu. Po vyjednávání na pracovní úrovni rakouské předsednictví předložilo výsledný kompromisní návrh na jednání Rady ministrů práce a sociálních věcí dne 6. prosince 2018, kde byla konstatována politická dohoda. K formálnímu schválení se přistoupí poté, až Česká republika a Německo oznámí výsledek projednání návrhu doporučení Rady ve svých národních parlamentech. Ostatní země již s kompromisním návrhem vyjádřily souhlas, a to bez výhrad. Německo musí před

formálním hlasováním a schválením v Radě přijmout národní zákon, což se očekává v květnu tohoto roku.

Právním zákonem návrhu doporučení je článek 153 odst. 1 písm. c) a článek 352 Smlouvy o fungování Evropské unie, protože doporučení upravuje oblast sociálního zabezpečení a sociální ochrany a dotýká se také osob samostatně výdělečně činných, což je mimo rámec současných kompetencí Evropské unie.

Na tomto místě bych ráda připomněla, že EU má pravomoc podle článku 151 a 153 této smlouvy přijímat zvláštním legislativním postupem harmonizační normy v oblasti sociálního zabezpečení a sociální ochrany za předpokladu respektování principu subsidiarity a proporcionality. Schválení v Radě však v takovém případě vyžaduje jednomyslnost. I z tohoto důvodu Evropská komise zvolila právně nezávazné doporučení pro úpravu přístupu k sociální ochraně pracovníků a osob samostatně výdělečně činných, protože jednomyslné přijetí právně závazného harmonizačního aktu by bylo v Radě nereálné.

Použití článku 352 smlouvy jako právního základu znamená, že přijetí návrhu v Radě ze strany České republiky je podle jednacích řádů vázáno na předchozí souhlas obou komor Parlamentu. Vládní návrh byl proto nyní postoupen k projednání Poslanecké sněmovně a Senátu, přičemž plénum Senátu předchozí souhlas s kladným hlasováním v Radě udělilo na své 5. schůzi dne 31. ledna tohoto roku.

Pokud jde o samotné doporučení, to je reakcí na realitu současného trhu práce, kdy s ohledem na nové technologie a pracovní postupy narůstá počet pracovníků často v nových, pružných, ale dost často také tzv. prekérních pracovních poměrech. Cílem doporučení je tedy podpora všech osob samostatně výdělečně činných a pracovníků s nestandardními smlouvami, kteří z důvodu svého typu smlouvy nebo postavení na trhu práce nejsou dostatečně chráněni systémy sociální ochrany. Doporučení přitom respektuje pravomoci členských států v nastavování úrovně jejich národních systémů sociální ochrany, je tedy plně v souladu s principem subsidiarity a respektuje rozdělení kompetencí.

Pro Českou republiku byl problematický původní návrh Komise v oblasti formálního pokrytí OSVČ na bázi povinné účasti ve většině systémů sociální ochrany. Nicméně téměř polovina členských států i v tomto právně nezávazném dokumentu byla pro doporučení vyšších standardů a povinného pojištění ve všech odvětvích sociálního zabezpečení. Druhá polovina včetně České republiky však požadovala flexibilnější znění. Ráda bych upozornila, že výsledný text doporučení navrhuje státům zavést pro osoby samostatně výdělečně činné dobrovolné pojistné systémy. Pro Českou republiku to znamená, že ve svém systému není nijakým způsobem nucena ke změně.

Vzhledem k tomu, že při vyjednávání byly zohledněny všechny požadavky České republiky, v souladu s vámi podpořenou rámcovou pozicí je Poslanecké sněmovně navrhováno vyslovit s doporučením souhlas. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Předseda Poslanecké sněmovny přikázal svým rozhodnutím č. 25 ze dne 9. ledna 2019 tento návrh k projednání výboru pro evropské záležitosti, stanovil mu k tomu lhůtu do

8. února 2019. Výbor návrh projednal, přijal usnesení. Máme ho k dispozici jako sněmovní tisk 366-E/1. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru paní poslankyně Andrea Babišová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Andrea Babišová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a vážení kolegové, dovolte, abych vás seznámila s usnesením výboru pro evropské záležitosti, které proběhlo dne 6. února roku 2019. Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace zástupce Ministerstva práce a sociálních věcí, po vyslechnutí zpravodajské zprávy poslankyně Andrey Babišové a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně České republiky přijmout následující usnesení:

1. nevyslovuje předchozí souhlas s návrhem doporučení Rady o přístupu pracovníků a osob samostatně výdělečně činných k sociální ochraně;

2. zásadně odmítá interpretaci institutu předchozího souhlasu ve vládním stanovisku konstatující, že neudělení souhlasu Parlamentem umožňuje vládě při rozhodování v Radě zdržet hlasování a nechat tak doporučení schválit ostatními členskými státy;

3. konstatuje, že § 109i zákona č. 91/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, je nutné interpretovat tak, že nebyl-li vysloven předchozí souhlas, nemůže vláda nejen kladně hlasovat, ale ani se hlasování zdržet;

4. žádá vládu, aby v souladu s tímto výkladem postupovala při předkládání všech následujících návrhů na vyslovení předchozího souhlasu;

II. zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní zpravodajce a otevírám rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Veselý. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Musím se přiznat, že jsem na tom evropském výboru byl a byl jsem poměrně překvapen, protože my jsme v době, kdy jsme materiál projednávali poprvé, vyslovili souhlas s tím materiálem, stanovili jsme pokyny. Ministerstvo postupovalo přesně podle nich, vyjednalo, co jsme chtěli. A přestože vyjednalo, co jsme chtěli, tak jsme potom přijali ne (nesrozumitelné) hlasováním, ale většinovým hlasováním to stanovisko, které tady přečetla paní zpravodajka.

Já si dovolím z tohoto místa navrhnout protiusnesení, to znamená vyslovit s tím doporučením souhlas. Podle mého názoru opravdu ministerstvo při vyjednávání s Evropskou unií splnilo všechno, co jsme mu uložili, a výstup by byl ten, který jsme původně chtěli. Proč se to stanovisko u některých kolegů obrátilo, jsem i přes poměrně bohatou diskusi na výboru prostě nedokázal zjistit. Takže navrhuji opačné usnesení, to znamená schválit doporučení Rady, nebo vyslovit souhlas, pardon. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Rozumím vašemu návrhu, nicméně o něm nemohu dát hlasovat, podle § 109k jednacího řádu lze v rozpravě podat pouze návrh na zamítnutí nebo návrh na odročení projednávání návrhu vlády. Řídíme se tady tím bodem 109, takže nemůžeme hlasovat o tom, co jste navrhl.

Prosím, je ještě někdo, kdo se hlásí do rozpravy? Ne. Rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není zájem o závěrečná slova. V tomto případě, protože výbor navrhuje vlastně nesouhlasné stanovisko, bych poprosil ještě jednou paní zpravodajku, aby nás seznámila s návrhem usnesení Poslanecké sněmovny, o kterém budeme následně hlasovat.

Poslankyně Andrea Babišová: Děkuji za slovo. Návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje předchozí souhlas s návrhem doporučení Rady o přístupu pracovníků a osob samostatně výdělečně činných k sociální ochraně s tím, že výbor pro evropské záležitosti doporučil Poslanecké sněmovně toto usnesení nepřijmout, tedy předchozí souhlas nevyslovit." Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ne. Já mám zde návrh usnesení, který zní takto: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky nevyslovuje předchozí souhlas s návrhem doporučení Rady o přístupu pracovníků a osob samostatně výdělečně činných k sociální ochraně, zásadně odmítá interpretaci institutu předchozího souhlasu ve vládním stanovisku..." (Zpravodajka se obrací zády k mikrofonu, čelem k předsedajícímu: To je ale stanovisko výboru.) Ano, ale toto je návrh usnesení Poslanecké sněmovny. (Zpravodajka: Ne, ne, ne, ne, ne. Následně se dohadují, které stanovisko je to, o kterém se má hlasovat. Paní z legislativy nese předsedajícímu další papír.)

Ano, dobře, rozumím. Takže paní zpravodajko, přece jenom, omlouvám se za tu nejasnost, ale ještě jednou nás seznamte s návrhem usnesení, tak jak jste ho přečetla. Ano, teď a o tom budeme následně hlasovat.

Poslankyně Andrea Babišová: Takže ještě jednou návrh, o kterém budeme hlasovat. "Poslanecká sněmovna vyslovuje předchozí souhlas s návrhem doporučení Rady o přístupu pracovníků a osob samostatně výdělečně činných k sociální ochraně s tím, že výbor pro evropské záležitosti doporučil Poslanecké sněmovně toto usnesení nepřijmout, tedy předchozí souhlas nevyslovit." Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, toto je znění návrhu usnesení, o kterém nyní budeme hlasovat.

Pan předseda Stanjura s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl zeptat, kdo navrhuje toto usnesení, které před chvílí paní zpravodajka přečetla. Čí je to návrh usnesení?

Výbor navrhl úplně něco jiného. Tak měl by zaznít návrh hlasování, návrh výboru. Ne zpravodaje! To jsem jako nezažil, že by zpravodaj použil úplně jiné, opačné návrhy usnesení. Může to být protinávrh, tomu já rozumím. Mělo zaznít: Výbor navrhuje tohle a já jako poslankyně a zpravodajka navrhuji opačné usnesení, bavme se, o kterém se hlasuje jako dřív. Ale nemůžeme nehlasovat o návrhu, který přijal výbor. A výbor přijal návrh, jak jsem pochopil, nevyslovit předběžný souhlas. A to je přece základ pro hlasování. A k tomu mohou podle jednacího řádu samozřejmě padat protinávrhy, doplňující návrhy apod. Ale nemůžeme to smést ze stolu s tím, že výbor byl proti. Co to je za usnesení Sněmovny? S tím, že výbor byl proti.

To se mnohdy stane, že Sněmovna rozhodne jinak než některý výbor, a ještě jsem neslyšel, že Sněmovna schvaluje zákon XY, přesto že rozpočtový výbor nedoporučil toto schválení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Přiznám se, že já sám nemám úplně jasno v tuto chvíli, jak postupovat, protože informace od legislativy je, že máme hlasovat o vládním návrhu usnesení tak, jak ho přednesla paní zpravodajka. Nicméně je zde návrh usnesení výboru, o kterém hlasujeme jako Poslanecká sněmovna v jiných případech. Jedná se o evropský tisk, můžeme se tím zabývat v jiném režimu. Já nicméně, aby nevznikla nejasnost, přestože mám nyní už předat řízení schůze svému kolegovi, tak nyní přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do 12.05 hodin a během tří minut si vyjasníme další postup.

(Jednání přerušeno od 12.02 do 12.05 hodin.)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat. A nyní už je jasné podle jednacího řádu, jak máme postupovat. Tedy jednací řád říká jasně: Pokud návrh na zamítnutí nebyl v rozpravě podán a v rozpravě takovýto návrh nezazněl ani od zpravodajky výboru, hlasuje se dle § 109k odst. 2 o návrhu vlády. Tedy budeme hlasovat o návrhu tohoto usnesení. A teď přečtu to usnesení, protože nezní tak, jak ho načetla paní zpravodajka.

Usnesení zní pouze takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje předchozí souhlas s návrhem doporučení Rady o přístupu pracovníků a osob samostatně výdělečně činných k sociální ochraně." Takže o tomto návrhu usnesení budeme hlasovat. Je ještě nějaká nejasnost nebo námitka? Není.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 126, přihlášeno 143 poslanců, pro 67, proti 42. Návrh nebyl přijat. Konstatuji, že s návrhem usnesení nebyl vysloven souhlas.

Končím projednávání tohoto bodu a předávám řízení schůze. (Z pléna žádost o kontrolu hlasování.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké poledne! Dívám se, je tady žádost o kontrolu hlasování? Tak tedy přistoupím k projednávání dalšího bodu.

Jedná se o bod

132.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k informaci Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 205 o zaměstnanosti a důstojné práci pro mír a odolnost, přijaté na 106. zasedání Mezinárodní konference práce v roce 2017 spolu se stanoviskem vlády k němu /sněmovní tisk 277/

Tento materiál uvede ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova. (Ministryně nereaguje na výzvu.) Paní ministryně, ujměte se slova, prosím vás!

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládaný materiál byl připraven na základě článku 19 Ústavy Mezinárodní organizace práce. Ten vládě stanoví povinnost předložit Parlamentu každou novou úmluvu a doporučení Mezinárodní organizace práce, a to včetně svého stanoviska k nim. Smyslem tohoto závazku je především informovat zákonodárce o aktuálním vývoji mezinárodního práva v oblasti práce a sociálních věcí. Ke splnění této povinnosti tak bylo Poslanecké sněmovně i Senátu Parlamentu ČR předloženo doporučení číslo 205 přijaté v roce 2017, které se věnuje otázce potřebných reakcí k úspěšnému zvládání situací po závažných konfliktech nebo živelních pohromách z hlediska sociálního a zaměstnanosti.

Doporučení obsahuje základní vodítka jak v oblasti prevence, tak i pro následný postup v postkrizovém rekonstrukčním období. Zdůrazňuje význam funkčních trhů práce, udržitelného podnikáni i komplexních sociálních systémů, krizového řízení a plánování, jakož i roli, kterou sehrává sociální dialog při prosazování a provádění udržitelných řešení. Vychází také z toho, že dobře fungující společnost umožňující důstojný život obyvatel je soudržnější a odolnější vůči potenciálním konfliktům ať již přeshraničním, nebo vnitrostátním.

Rozbor jednotlivých doporučovaných opatření ukázal, že vodítka v oblasti prevence již nyní patří ke standardním a tradičním součástem českého práva. Stejně tak i požadavky na krizové řízení jsou dostatečně reflektovány ve stávající legislativě. Případné reakce na katastrofy tak budou vedeny ve smyslu doporučení a vláda z tohoto důvodu nepovažuje za nutné přijímat na základě tohoto dokumentu nějaká nová opatření.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Tento sněmovní tisk byl přikázán výboru pro sociální politiku, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 277/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj Roman Sklenák, pan poslanec, místo omluvené zpravodajky Aleny Gajdůškové. Informujte nás prosím o jednání výboru a předneste návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, výbor pro sociální politiku se tímto materiálem zabýval na své 22. schůzi 22. listopadu loňského roku a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí doporučení Mezinárodní organizace práce číslo 205, o zaměstnanosti a důstojné práci pro mír a odolnost, přijaté na 106. zasedání Mezinárodní konference práce v roce 2017 spolu se stanoviskem vlády k němu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, takže se rozhlédnu. Nikoho nevidím. Všeobecnou rozpravu končím. Táži se paní ministryně a pana zpravodaje, jestli máte zájem o závěrečné slovo. Nemáte. Žádné další návrhy tady také nemáme. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Máme někoho, kdo by se chtěl přihlásit do rozpravy podrobné? Prosím. Jestli se můžete odkázat na to, co už jste řekl, tato usnesení.

Poslanec Roman Sklenák: Ano. Navrhuji tímto, aby Poslanecká sněmovna přijala doporučení výboru tak, jak jsem jej přednesl.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Končím. Porozhlédnu se, jestli je někdo další do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím. Končím podrobnou rozpravu. Znova se táži, zdali máte zájem o závěrečná slova. Paní ministryně? (Nemá zájem.) Pan zpravodaj? (Ne.) Nemáte. Budeme hlasovat o návrhu usnesení. (Gong.) Zagonguji... Myslím, že můžeme hlasovat. Víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 127. Přihlášeno 146 poslanců, pro 103, proti 6. Návrh byl přijat. Návrh usnesení byl schválen. Tímto projednávání tohoto bodu končím.

Přistoupíme k dalšímu bodu. Jedná se o bod

95.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o ochraně investic mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Singapurskou republikou na straně druhé, podepsaná dne 15. října 2018 v Lucemburku všemi členskými státy Evropské unie a dne 19. října 2018 v Bruselu za Evropskou unii a Singapur /sněmovní tisk 379/ - prvé čtení

Předložený tisk uvede ministryně financí Alena Schillerová. Paní ministryně je už na místě. Prosím, ujměte se slova.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, tento materiál, dohoda o ochraně investic mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Singapurskou republikou na straně druhé, je předkládán v souladu s usnesením vlády číslo 638 ze dne 3. října 2018, kterým bylo

schváleno toto sjednání dohody. Dohoda byla podepsána dne 15. října 2018 v Lucemburku všemi členskými státy Evropské unie a dne 19. října 2018 v Bruselu za Evropskou unii a Singapur. Za Českou republiku podepsal dohodu pan Mgr. Jakub Dürr, velvyslanec a stálý představitel České republiky při EU. Nyní se dohoda předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s její ratifikací.

Sjednaná dohoda zajišťuje vysokou úroveň ochrany investic, avšak svým obsahem nezasahuje do práva státu na regulaci ve veřejném zájmu. Dohoda ale dále obsahuje veškeré inovace přístupu EU k ochraně investic, včetně mechanismů vynucování, které nejsou zahrnuty v naší platné dvoustranné investiční dohodě se Singapurem. Dohoda nahrazuje dvanáct stávajících dvoustranných investičních dohod, které mají se Singapurem uzavřené členské státy EU. Dohodou bude zajištěno, aby investorům z EU a jejich investicím v Singapuru bylo poskytnuto spravedlivé a rovné zacházení, aby nedocházelo k jejich diskriminaci ve srovnání se singapurskými investicemi. Dohoda zároveň chrání investory z EU a jejich investice v Singapuru před vyvlastněním s výjimkou případu, kdy se jedná o vyvlastnění pro veřejné účely, v souladu s řádnými postupy na nediskriminačním základě za současného vyplácení náhrady ve výši spravedlivé tržní hodnoty vyvlastněné investice. Dohoda taktéž obsahuje moderní a reformovaný mechanismus řešení investičních sporů, který se skládá ze stálého tribunálu prvního stupně a stálého odvolacího tribunálu, jež povedou řízení o urovnání sporu transparentním a nestranným způsobem.

Od svého vstupu v platnost dohoda plně nahradí také naši dvoustrannou dohodu mezi vládou České republiky a vládou Singapurské republiky o podpoře a ochraně investic uzavřenou v Singapuru dne 8. dubna 1995.

Z pohledu práva EU dohoda představuje mezinárodní smlouvu tzv. smíšeného typu, jež je sjednávána společně EU a jejími členskými státy, neboť se týká i oblastí, které jdou nad rámec pravomocí Unie. Vzhledem k tomu, že mají být touto dohodou upravena práva a povinnosti osob, respektive věcí, jejichž úprava je vyhrazena zákonu dle Ústavy České republiky, článek 49 písm. a) a e), musí být tato dohoda sjednávána jako smlouva prezidentská, a proto je k jejímu vstupu v platnost nutné schválení Parlamentem České republiky a ratifikace prezidentem republiky. Dohoda tedy vystoupí v platnost poté, co bude schválena dle příslušných vnitrostátních procesů všemi členskými státy, bude odsouhlasena Evropským parlamentem a dojde k přijetí příslušného rozhodnutí Rady, kterým se uzavírá dohoda.

Sjednání dohody je plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky a ostatními součástmi právního řádu, se závazky převzatými v rámci jiných platných mezinárodních smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva, jakož i se závazky vyplývajícími z členství České republiky v EU. Vzhledem k tomu, že dohoda zahrnuje multilaterální systém soudů pro investice pro řešení sporů mezi investory a státy, očekává se, že její sjednání bude mít určitý finanční dopad na celkový rozpočet EU, a to na straně výdajů. Dohoda však prozatím nepředpokládá přímý dopad na státní rozpočet České republiky. Konkrétní financování multilaterálního systému a podíl České republiky na tomto financování prozatím nebyl stanoven. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Přečtu ještě čtyři omluvy. Pan poslanec Petr Sadovský se omlouvá od 14.30 hodin do konce jednání z pracovních důvodů. Pan poslanec Milan Hnilička se omlouvá od 12.00 do 13.00 hodin z pracovních důvodů. Pan poslankyně Jana Mračková Vildumetzová se omlouvá od 13.00 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. A pan poslanec Stanislav Juránek se omlouvá od 11.25 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Monika Červíčková. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Monika Červíčková: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, jak již bývá zvykem, zpráva paní ministryně byla skutečně obsáhlá a vyčerpávající, takže mně opravdu nezbývá již mnoho k dodání. Nicméně právě s ohledem na fakt, že tato dohoda odpovídá současnému mezinárodnímu standardu ochrany zahraničních investic, navrhuji ji k odsouhlasení a zároveň ji navrhuji přikázat k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, takže se rozhlédnu. Zájem nevidím. Obecnou rozpravu končím. Táži se, zdali je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně? Ne. Paní poslankyně? Také ne. Přednesené návrhy nemáme. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Já se tedy táži do pléna, zdali má někdo jiný návrh. Jiný návrh nevidím. Přistoupíme k hlasování. Zagonguji. Budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Počkáme, až se dostaví ještě poslankyně a poslanci do sálu, abychom dali prostor, aby hlasovali.

Je zájem o odhlášení, takže vás odhlašuji. Přihlaste se prosím všichni znovu svými hlasovacími kartami a já tedy ještě jednou zopakuji, o čem budeme hlasovat. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu... (Upozorňování zprava.) Aha. V celé řadě nefunguje hlasovací zařízení. Tak já poprosím tedy pověřeného pracovníka. Prosím vás, běžte se tam podívat. Pardon, já vás teď neslyším. Požádáme o kontrolu, takže moment. Mám zkusit vás ještě jednou odhlásit? (Ne.) Anebo to není potřeba? Moment. Já dostanu informaci. Okamžik. (Konzultace s pracovníkem IT a následně s ostatními místopředsedy.) Prosím vás, problém je v tom, že v hlasovacím zařízení je u jednoho z poslanců nalitá voda. A nyní jsem se tedy domluvil, že je potřeba deset minut na opravu. (Hlasy z pléna, ať si dotyčný přesedne jinam.) Prosím vás, my tady ve vedení jsme si řekli, že přesedávání není optimální záležitostí, že je potřeba opravit to hlasovací zařízení. Takže já bych ukončil polemiku. Vyhlašuji deset minut pauzu. To znamená, sejdeme se tady ve 12.31 a mezitím bude hlasovací zařízení u poslance Pirátů opraveno.

(Po chvíli:) Já se jenom omlouvám, tady předseda poslaneckého klubu Pirátů mě upozornil, že to nebylo u poslance Pirátů, ale u poslance ODS, a tím byla vyřazena celá řada, včetně Pirátů. Takže to jenom upřesňuji. Omlouvám se.

(Jednání přerušeno v 12.22 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.31 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Pauza byla do 12.31. Já bych se chtěl zeptat tedy pracovníků Sněmovny... ne? (Oprava hlasovacího zařízení.) A je nějaký časový horizont, který je blízký... nebo vůbec? Pojďte mi to říct nahoru, prosím vás, ať tady se nepřekřikujeme. (Rozhovor pracovníků IT s místopředsedou.)

Dostal jsem informaci, že je potřeba ještě deset minut, ale to už by mělo být, takže abychom tedy dodělali aspoň to hlasování a zbytečně tedy nepřerušovali ve 13 hodin, tak já... moment. Prosím vás, abychom to posunuli, tak ještě tedy deset minut pauza a pauza je do 12.42. A pak už mám informaci, že by to mělo fungovat. Děkuji.

(Jednání přerušeno do 12.42 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.42 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máme 12.42, takže budeme pokračovat v programu schůze Poslanecké sněmovny. Já zároveň zagonguji, protože neprodleně budeme hlasovat. Budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Zopakuji, že jsme u vládního návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o ochraně investic mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Singapurskou republikou na straně druhé. Takže dám prostor, aby se ještě poslanci dostavili urychleně do sálu. (Chvíli čeká.)

Ještě jednou zopakuji – kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 128, přihlášeno 126 poslanců, pro 124, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Tím projednávání tohoto tisku končím.

S přednostním právem předseda poslaneckého klubu Pirátů Jakub Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, omlouvám se, že přerušuji toto projednání smluv mezi Evropskou unií a Singapurem. Přesto se domnívám, že je potřeba, abych upoutal vaši pozornost k jedné věci, která je velmi aktuální.

Dnes máme zařazené interpelace, bohužel aktuální zprávy ohledně probíhajícího policejního zásahu jsme se dozvěděli až dnes ráno, takže nebylo možné tuto záležitost zařadit na interpelace a já jsem ani nezaznamenal, že by ji kdokoliv vznesl. Jedná se o kauzu probíhajícího policejního zásahu v ředitelství firmy Kapsch, zásahu, který se údajně týká i Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a pana místopředsedy Faltýnka, který tam údajně nefiguruje jako obviněný, ale jeho obhájce mluví o tom, že tam figuruje jako svědek, a kterou provádí olomoucké vrchní státní zastupitelství.

Předpokládám, že jste se s tím všichni seznámili, protože to probíhá v médiích, v České televizi, a v Právu se mluví o tom, že provoz mýtného na českých silnicích a firmy Kapsch je právě předmětem té probíhající policejní razie.

Vzhledem k tomu, že situace kolem firmy Kapsch byla mnohokrát předmětem veřejné debaty, že v roce 2016 šlo o třetí největší zakázku bez soutěže, za 5 mld. korun to prodloužení, dělalo se to v neděli, já nevím, jestli se ta kauza toho týká, a myslím si, že mluvím za všechny poslance opozice, že aktuálně nemáme žádné informace i ze strany ministra dopravy, do jehož působnosti tato záležitost spadá. Přesto se v médiích hovoří o tom, že to je zátah proti organizované zločinecké skupině, že se tam řeší podplácení. Vystupují tam osoby, které jsou napojené na hnutí ANO, ať se jedná například o pana Švachulu, který je v Českých drahách Cargo nominant hnutí ANO.

Já se domnívám, že by bylo namístě, aby krátce s přednostním právem tady vystoupil pan ministr dopravy a vyjádřil se k tomu, jaké aktuální informace má k dispozici, abychom my jako poslanci, kteří máme kontrolovat vládu, znali aktuální informace.

Já chápu, že ANO není zrovna po chuti, aby se tady probíraly věci, které se týkají jeho vlády. Přesto si myslím, že to je zásadní věc, protože tam jde o mnoho miliard korun. Historicky už jsme tady jednu takovou policejní razii měli, která měla zásadní dopady na náš politický systém. Domnívám se, že pan ministr by se měl hned teď, v okamžiku, kdy to je aktuální, zabývat tím, že nám to tady krátce osvětlí, takže potom stihneme doprojednat i zbytek programu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře, vy si přejete vystoupit? Tak ano. Pan ministr s přednostním právem vystoupit skutečně může, takže dáváme slovo panu ministrovi.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem trošku překvapen a šokován rétorikou, která tady zazněla. Předně, podle mých informací policie ještě nikomu nesdělila obvinění. To chceme jako Poslanecká sněmovna dnes vstupovat do živého případu, který ještě není ani zahájen? Já vím jediné informace, které jsou, které já mám, jsou z médií, a že by policie přišla za mnou a začala mi sdělovat, co se děje kolem mýta, to se opravdu neděje. Takže já tady té rétorice nerozumím. Nechme udělat policii její práci. Ona pravděpodobně ví, co dělá, nebo já věřím tomu, že ví, co dělá. Všichni se na ni odvoláváme. Tak ji nechme pracovat a neřešme v Poslanecké sněmovně něco, co opravu známe jenom z médií. Já jsem u žádného zásahu nebyl. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Postoupíme k dalšímu bodu programu schůze. Máme tady na programu

96.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a Singapurskou republikou na straně druhé
/sněmovní tisk 386/ - prvé čtení

Předložený návrh měl sice uvést ministr zahraničí Tomáš Petříček, ale mám tady pověření, že ho uvede ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení pánové poslanci, dovolte mi předložit vám k projednání Dohodu o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a Singapurskou republikou na straně druhé.

Tato dohoda má vytvořit předpoklady pro posílení vztahů mezi EU a Singapurem v politické oblasti a pro zintenzivnění spolupráce v řadě dalších oblastí. Má také ve vztazích mezi EU a Singapurem nahradit stávající smluvní rámec, který je dán dohodou o spolupráci z roku 1980, uzavřenou mezi Evropským hospodářským společenstvím a Sdružením národů jihovýchodní Asie. V regionu jihovýchodní Asie už bylo uzavřeno několik obdobných dohod o partnerství a spolupráci a o některých dalších se vede jednání.

Dohodu o partnerství a spolupráci lze z hlediska České republiky přivítat. Bilaterární vztahy mezi ČR a Singapurem jsou dlouhodobě velmi dobré, což je patrné i z kontaktů na vrcholné úrovni, viz cesta pana premiéra do Singapuru v lednu 2019 nebo návštěva prezidenta Singapuru v České republice v květnu 2017. Obchodní výměna se Singapurem je srovnatelná s většími státy regionu. Podle předběžných údajů ČSÚ za rok 2018 vývoz České republiky do Singapuru dosáhl 7,5 mld. korun. Singapur sehrává úlohu regionálního obchodního a finančního centra.

Tato dohoda je z hlediska právní povahy takzvanou smíšenou smlouvou, což znamená, že některé její části spadají do pravomoci členských států a některé části do pravomoci EU. Vláda České republiky vyslovila souhlas se sjednáním této dohody 13. června minulého roku usnesením č. 374. Dohoda byla následně podepsána na okraji summitu ASEM v Bruselu 19. října minulého roku.

Dohoda obsahuje všechny obvyklé politické doložky o lidských právech, o Mezinárodním trestním soudu, zbraních hromadného ničení, ručních palných zbraních a lehkých zbraních a boji proti terorismu. Pokrývá spolupráci v řadě oblastí, jako například životní prostředí, otázky klimatu, energetika, zdraví, vzdělávání a kultura, věda, doprava a tak dále. Dotýká se rovněž právní spolupráce, opatření proti praní peněz a postupu proti organizované trestné činnosti a korupci. Obsahuje také ustanovení o spolupráci v oblasti daní.

Dohoda je v souladu s ústavním pořádkem, se závazky vyplývajícími z členství v EU, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými

zásadami mezinárodního práva. Z dohody nevyplývají žádné přímé dopady na státní rozpočet.

Toť vše. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení, poslankyně Monika Červíčková. Máte slovo.

Poslankyně Monika Červíčková: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, tato zpráva paní ministryně byla opět poměrně vyčerpávající. Nicméně ještě bych k této dohodě ráda uvedla, že dohoda má členským státům Evropské unie, a tedy tím i České republice, zajistit lepší právní rámec pro další hlubší spolupráci, a to zejména v oblastech, o kterých paní ministryně hovořila.

S ohledem na obchodní vztahy se Singapurem, které má již teď Česká republika a jsou opravdu na velmi dobré úrovni, mají do budoucnosti značný potenciál. Právě i z těchto důvodů navrhuji tuto smlouvu k ratifikaci a vyslovit souhlas s touto ratifikací. Zároveň ji navrhuji přikázat k projednání opět zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já tedy otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádného přihlášeného. Ještě se rozhlédnu, nikdo se nehlásí. Obecnou rozpravu tímto končím. Táži se paní ministryně a paní zpravodajky, zda máte zájem o závěrečná slova. (Ministryně: Ne. Zpravodajka: Ne.) Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. A já se ptám, zda má někdo ještě nějaký jiný návrh. Tak poslanec Jiří Kobza. Prosím.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Navrhuji přikázat tuto smlouvu výboru pro evropské záležitosti.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Je tady ještě nějaký jiný návrh? Takže budeme hlasovat v pořadí, o kterém jsem hovořil. Nejprve žádost o odhlášení. Já vás odhlásím. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Nejprve tedy budeme hlasovat o zahraničním výboru a následně o výboru pro evropské záležitosti. Myslím, že můžeme hlasovat.

Kdo souhlasí s tím, aby byl předložený návrh přikázán k projednání zahraničnímu výboru?

Zahajuji hlasování, teď. Stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 129. Přihlášeno je 122 poslanců, pro 121, proti nula. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby byl předložený návrh přikázán výboru pro evropské záležitosti.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 130. Přihlášeno je 122 poslanců. Pro 84, proti 21. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán také k projednání výboru pro evropské záležitosti, a tímto v tuto chvíli projednávání tohoto bodu končím.

Přistoupíme k dalšímu tisku. Jedná se o

97.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o aktualizaci hraničního dokumentárního díla, podepsaná dne 20. listopadu 2018 v Praze /sněmovní tisk 393/ - prvé čtení

Opět předložený návrh uvede v zastoupení ministra vnitra Jana Hamáčka ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Prosím máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, předkládaná smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o aktualizaci hraničního dokumentárního díla je technickým dokumentem, který má zajistit změnu přílohy číslo 1 smlouvy mezi ČR a SR o společných státních hranicích tak, aby odpovídala aktuálnímu stavu vyznačení státních hranic v terénu.

Na základě smlouvy nedochází ke změně průběhu státních hranic. Na základě smlouvy o společných státních hranicích dochází k pravidelnému přezkušování státních hranic. Výsledkem přezkoušení jsou takzvané hraniční dokumenty, ve kterých jsou zaznamenávány změny oproti platnému hraničnímu dokumentárnímu dílu. Jedná se například o nové umístění hraničních znaků, nahrazení přímého vyznačení průběhu hranic nepřímým či naopak a tak dále.

Tyto hraniční dokumenty jsou následně na obou stranách vnitrostátně schváleny. Na české straně byly hraniční dokumenty schváleny ministrem vnitra 7. dubna roku 2017. Schválené hraniční dokumenty se stávají součástí hraničního dokumentárního díla, a tedy mění přílohu číslo 1 smlouvy o společných státních hranicích na základě zvláštní mezinárodní smlouvy, kterou je právě předkládaná smlouva.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Jiří Mihola. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Jak bylo uvedeno paní ministryní, jedná se o technickou záležitost oboustrannou česko-slovenskou, tak nemusím asi ty teze opakovat a dovolil bych si navrhnout projednání na zahraničním výboru.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ještě se rozhlédnu. Přihlášku nemám, takže obecnou rozpravu končím. Táži se, zda je zájem o závěrečná slova. Pan poslanec Mihola? (Není.) Paní ministryně? (Ne.) Nemáte zájem o závěrečná slova, ani jeden z vás.

Takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Poslanec Jiří Kobza. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Vzhledem k tomu, že se jedná o smlouvu mezi dvěma státy, kde jsou oba členové Evropské unie, navrhuji přikázat tuto smlouvu výboru pro evropské záležitosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Poznamenal jsem si. Takže budeme hlasovat dvakrát. Ale podívám se, jestli je ještě nějaký zájem. Není, další návrh nevidím. Takže přistoupíme k hlasování. Já zagonguji. Ještě přečtu jednu omluvu, abych to stihl do 13 hodin. Prosím o omluvu pana poslance Františka Petrtýla, který se omlouvá do konce jednacího dne.

Nyní tedy budeme hlasovat, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán nejprve k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 131. Přihlášeno je 125 poslanců, pro 119, proti nula. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Nyní budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro evropské záležitosti, tak jak navrhuje poslanec Jiří Kobza.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 132. Přihlášeno je 125 poslanců, pro 51, proti 31. Konstatuji, že tento návrh byl zamítnut a vládní návrh bude přikázán k projednání pouze zahraničnímu výboru.

Tímto tedy pro tuto chvíli projednávání tohoto tisku končím. A jelikož máme již 13 hodin, tak přerušuji jednání, přeji dobrou chuť. Schůze bude pokračovat ve 14.30 hodin.

(Jednání bylo přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.32 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: (Potíže s mikrofonem. Mimo mikrofon vyhlášena pauza do 14.35 hodin.) Dneska je to těžké. Už. Už fungujeme? Výborně.

Tak já začnu čtením omluvenek, a než je dočtu, bude 14.35. Omlouvá se nám pan poslanec Kobza od 14.00 hodin do konce jednacího dne z důvodu pracovního jednání mimo Sněmovnu. Omlouvá se nám pan poslanec Jan Volný od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Omlouvá se nám pan poslanec Jiří Bláha od 14.30 do 18.00 hodin z pracovních důvodů. Omlouvá se nám paní poslankyně Malá

až do konce dnešního jednacího dne. Omlouvá se nám pan poslanec Rais mezi 14.30 a 16.30 z pracovních důvodů. Omlouvá se nám pan poslanec Dolínek z důvodu účastni na jednání se starosty obcí dotčených výstavbou dálnice D6. Omlouvá se nám pan poslanec Čižinský od 14.30 do 16.00 a od 17.45 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Omlouvá se nám pan poslanec Juříček z dnešního jednání, z pracovních důvodů se neúčastní jednání pléna v době od 12.00 do 15.00 hodin. Omlouvá se nám předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček mezi 12. a 13. hodinou z pracovních důvodů. A pan poslanec Hnilička zrušil omluvení z dnešního jednání, ale to pouze mezi 12. a 12.45. Jestli jsem to tedy pochopil. A pan poslanec Vyzula se omlouvá do konce jednacího dne z osobních důvodů.

To byly omluvenky a nyní je čas zahájit bod

158.
Ústní interpelace

Dalším bodem našeho jednání jsou tedy ústní interpelace, které jsou určeny předsedovi vlády ČR nebo vládě ČR jako celku a ostatním členům vlády. Dnes bylo za účasti ověřovatelky vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Andreje Babiše či na vládu ČR, poté na ostatní členy vlády. Seznam poslanců podle vylosovaného pořadí vám byl rozdán do lavic. Upozorňuji interpelující poslance i interpelované členy vlády, že ihned po ukončení interpelací na omluveného předsedu vlády budou následovat interpelace na členy vlády.

Nyní dávám slovo poslankyni Lucii Šafránkové, která byla vylosována na prvním místě, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády ČR Andreje Babiše. Prosím.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený nepřítomný pane premiére, interpeluji vás ve věci přechodu televizního vysílání na nový standard, označovaný jako DVB-T2. Stávající televize nebo set top boxy, které jsou schopny přijímat standard DVB-T, nebudou tedy schopné přijímat signál v DVB-T2, a to i v případech, kdy koncesionáři vlastní novější zařízení, vyrobené před rokem 2017, které podporuje standard DVB-T2 s kódováním MPEG4. Od roku 2021 na českém trhu budou fungovat pouze ty televizní přijímače, které k tomu všemu zvládají i nejnovější kódování. Podpora DVB-T2, a zároveň HEVC je klíčová, jinak zařízení nebude schopno zobrazit vysílání. A právě v takových případech je pro občany nezbytné a nutné pořídit si nový set top box, anebo vyměnit televizor.

Táži se vás v této souvislosti, zda vláda v těchto případech uvažuje o finančním příspěvku nebo o nějaké formě pomoci na nákup a pořízení těchto nových přijímacích zařízení pro sociálně a příjmově slabší občany, zejména pro seniory. Nejde jen o finanční zátěž, ale jedná se i pro tyto osoby často velmi obtížnou a nákladnou technickou realizaci této výměny, kdy si ji musí objednat a zaplatit u třetích subjektů. Navíc před nedávnem už jedna takováto plošná výměna probíhala při přechodu z analogového na digitální vysílání a nyní má z rozhodnutí, které koncesionáři

nemohou ovlivnit a které se děje za účasti státu a jeho institucí, proběhnout další výměna, která občany neúměrně zatěžuje.

Vážený pane premiére, prosím vás o odpověď, jak vaše vláda, potažmo stát, pomůže občanům, televizním koncesionářům, pro které představuje další změna standardu televizního vysílání významný nejen finanční problém. Děkuji vám předem za vaši budoucí odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za přesné dodržení času. Předseda vlády je omluven, odpoví v souladu s jednacím řádem do třiceti dnů písemně.

Nyní – pan poslanec Polanský svou interpelaci stáhl, takže prosím pana poslance Radka Holomčíka, který bude interpelovat ve věci biopaliv.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Vážený pane nepřítomný předsedo vlády, vy jste na nedávném sjezdu vašeho hnutí říkal, že v souvislosti s eurovolbami a s vaším působením v europarlamentu budete bojovat proti zeleným nesmyslům, které přicházejí z Evropské unie, a explicitně jste zmínil biopaliva. Mně se tato myšlenka zamlouvá, protože my jsme před nedávnem představili novelu zákona o ochraně ovzduší, která vyškrtává explicitně stanovenou povinnost přimíchávat biopaliva do pohonných hmot. A já dneska nebudu mít standardní interpelaci, že bych se na něco ptal. Spíše přicházím s nabídkou.

Nabízím vám možnost ukázat, že ta vaše slova nebyla jenom nějaká marketingová vějička pro voliče, a dávám vám možnost převést, změnit slova na činy. Byli bychom rádi, kdybyste připojil svůj podpis k našemu návrhu, a co víc, dokonce vám, pane premiére, nabízím, abyste byl hlavní předkladatel, tudíž aby ten návrh byl návrh poslanců Andreje Babiše a dalších, kteří se k tomu připojili. A to ještě není všechno. Já vám dokonce nabízím to, že si ten návrh klidně můžete přijmout za svůj, klidně si můžete dělat, že jste to vymysleli vy, nám to nebude vadit. Děláte to tak poslední dobou poměrně často a v tomto případě nám to nebude vadit.

Pane premiére, doufám, že moji nabídku přijmete. My už se chystáme ten návrh nahrát do systému každým dnem a budu se těšit na vaši reakci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Předseda vlády je omluven a na vaši nabídku odpoví v souladu s jednacím řádem písemně do třicet dnů.

Tímto jsme vyčerpali všechny přihlášky k interpelacím na předsedu vlády a nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády. Vyzývám paní poslankyni Věru Kovářovou, aby přednesla interpelaci na ministra dopravy Dana Ťoka, a zahájila tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se paní poslankyně Lenka Kozlová. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, za poslední měsíc se nám roztrhl pytel s nehodami a srážkami na železnici. Dohromady jsem jich napočítala více než devět. Chápu, že občas se nějaká ta nehoda stane a že není možné zabránit

každé srážce. Bohužel za poslední ani ne měsíc došlo k tolika událostem, že to nelze jen přehlížet.

Vážený pane ministře, nezdá se vám, že to není normální, aby se toto dělo v jednom kuse na našich dráhách? A můžeme jen konstatovat, že na železnici je skutečně životu nebezpečno. Zajímá mě tedy proto, jak je to s bezpečností na dráhách v České republice, jaká systémová opatření učinilo Ministerstvo dopravy či se chystá učinit.

Není to přece poprvé, co se toto na našich železnicích děje. Ptám se vás, jaký byl vývoj namátkových preventivních kontrol v provozu v letech 2012 až 2018, prováděných v rámci státního dozoru ve věcech drah Drážní inspekcí a Drážního úřadu. Dále se vás ptám, jaký byl vývoj mimořádných událostí typu nedovolená jízda drážního vozidla za návěstidlo zakazující jízdu nebo nedovolený odjezd drážního vozidla z dopravny v letech 2012 až 2018. Kolika mimořádnými událostmi v drážní dopravě se celkově zabývala Drážní inspekce před novelou zákona o dráhách a po její účinnosti, to je počet událostí šetřených na místě vzniku ročně, počet vydaných závěrečných zpráv z šetření ročně, počet událostí ročně, u kterých byl proveden dozor (upozornění na čas) nebo kontrola?

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Slovo má pan ministr dopravy Dan Ťok. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená paní poslankyně Kovářová prostřednictvím pana předsedajícího, tak já jsem takovou interpelaci čekal. Nicméně na začátek bych chtěl říct jednu věc. Prosím vás, na základě těch věcí, které se staly a kterých je mi líto, a chtěl bych se občanům, kterých se ty dvě srážky nebo tři v tomto případě týkaly a kteří na nich byli zraněni, tak bych se chtěl omluvit. A je to opravdu věc, která je politováníhodná a není to nic, na co bych byl já hrdý. Na druhé straně bych nerad, abychom vzbuzovali senzacechtivé a skandální titulky, že na železnici je nebezpečno. Pro cestujícího, který dodržuje cestovní řád, na železnici nebezpečno není. Ano, máme zhruba víc než stovku lidí, kteří většinou záměrně skončí svůj život na železnici, to jsou sebevrazi, kteří skáčou pod vlak. Ale s tím na té železnici, pokud ji celou nezatrubníme, nic neuděláme. A s tím, že bychom ji zatrubnili, s tím opravdu nepočítáme.

Takže já bych se rád věnoval tomu fakticky, co je důležité. Za prvé bych chtěl říct, že obecně šetření těchto událostí, o kterých jsme se bavili, není definitivně uzavřeno. To znamená, my dneska mluvíme o předběžných výsledcích. U většiny těch výsledků docházíme k tomu, že vznikly lidským faktorem. Bohužel – nebo bohužel. Já tady musím konstatovat, že když jsem měl jednání zejména s Drážní inspekcí, tak ta říkala, že když se bavili s jednotlivými strojvůdci o příčinách a o tom, zdali měli dostatečný odpočinek, jestli se necítili přetížení, tak žádný z nich neřekl, že by taková situace nastala. Na druhé straně souhlasím s vámi, že je těch událostí teď hodně. Na druhé straně je potřeba si říct, že České dráhy denně vypraví několik

jednotek tisíc vlaků, takže prostě takové věci se bohužel stávají. Není to pro mě jednoduché. My máme... a jako co je důležité, je, že se tady vybavuje železnice systémem ETCS, který by měl ty věci řešit, a měl by je řešit tak, aby byl schopen zastavit vlak, který jede nebezpečně. Na většinu z těch případů kromě jednoho nebo dvou, o kterých jste referovala, by ani ten systém ETCS prostě nezafungoval, byla tam chyba toho člověka.

Vy jste měla otázku, jak v této věci působí Drážní úřad a Drážní inspekce. Tak za sebe musím říct, že po novele zákona se rozdělily pravomoce těchto dvou úřadů. Drážní inspekce je zodpovědná za vyšetřování těch dopravních nehod nebo skoronehod nebo přečinů, protože ono to všechno nehody nejsou. Je to opravdu jenom přejetí třeba návěstidla o pár metrů, ale i to je věc, která se šetří. Co se týče všech těch zpráv od roku, myslím, že jste říkala 2012, tak Drážní inspekce každý rok vydává ročenku a výroční zprávu, ve které jsou veškeré informace ohledně mimořádných událostí, které tento úřad šetřil, takže jsou veškeré tyto události v těchto ročenkách dány. Já zajistím, že vám je můžeme poslat, pokud máte o ně zájem.

Druhá záležitost je, že tyhlety zprávy dostává samozřejmě Drážní úřad, aby pak vedl správní řízení. Já sám jsem si vyžádal od Drážního úřadu, v kolika případech toto řízení vedl. Jakmile tu zprávu dostanu, tak vám ji samozřejmě můžu poskytnout také. A velmi mě zajímá, jaké důsledky z těchto záležitostí byly vyvolány. Já sám o sobě vím, a bavili jsme se o tom právě s představiteli jak Drážního úřadu, Drážní inspekce, tak i SŽDC, že většinou těchto doporučení se velmi vážně zabývá, analyzuje je a dělá i kroky k tomu, aby se udělala náprava. Jsou samozřejmě některé, které se nedají udělat hned. Jestliže je doporučení Drážní inspekce, že by měly být všechny přejezdy osazeny závorami a to možná okamžitě... (Předsedající: Čas, pane ministře.) Promiňte. ... tak to prostě udělat nemůžeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz. Tak prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane ministře. Ptám se tedy, pokud by ten systém ETCS mohl působit preventivně, tak proč už nebyl zaveden. Protože víme, že se ty nehody stávají. To je jedna věc.

pak jste hovořil o tom lidském faktoru. Tak je jasné, jak to vypadá dnes se strojvůdci. Jsou přetíženi, to je pravda, i když pak vypovídají, že přetíženi nebyli nebo že se necítili být unaveni. To je jedna věc. A druhá věc, víme, jaká je jejich věková struktura. Strojvůdců je nedostatek, bude jich nedostatek, a jakým způsobem toto České dráhy budou dělat v rámci své personální politiky, protože tu situaci známe již z oblasti řidičů autobusů, kdy dnes neseženete řidiče autobusu. Tak aby se ta situace neopakovala i na dráhách, protože to by byl skutečně velký průšvih, protože jak jste říkal, přepravuje se velké množství cestujících. (Předsedající: Čas, paní poslankyně.) Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana ministra o odpověď na doplňující dotaz.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Určitě rád doplním. V této záležitosti musím uvést jednu věc. Nebo takto, začnu tím ETCS. ETCS je samozřejmě z hlediska Evropy povinností zavést na všech TEN-T tratích, nikoliv však na regionálních. Takže tam, kde je regionální trať, tak se teď bavíme, jakým způsobem takovéto zařízení udělat. My to ETCS zavádíme tehdy, když se ta trať rekonstruuje. Takže na těch rekonstruovaných samozřejmě je, jinde není. Je to otázka investic. Je to také otázka toho, že možná se mohlo intenzivněji budovat někdy od roku 2008, 2010. Bylo by to určitě lepší.

My teď ty prostředky vynakládáme a určitě je investujeme. Trošku problém je i s dodavateli, protože pro řídicí jednotky, řídicí vozidla to dělají tři dodavatelé v Evropě a ti si bohužel vybírají státy, kde těch lokomotiv je víc než v České republice, a jsou to věci poměrně hodně drahé, nicméně na tom intenzivně pracujeme.

Co se týká strojvůdců, souhlasím s vámi, ale on je to větší problém. V České republice nemáte žádné profese. Dneska v době, ve které jsme, slyšíte každého si stěžovat, že nejsou lidi. České dráhy jsou si vědomy té situace, vychovávají strojvůdce. Podařilo se jim nabrat v poslední době, mám pocit, dalších padesát strojvůdců, nicméně problém je, že jich stabilně v České republice dohromady chybí zhruba 300. Českým dráhám chybí asi 150. A ten strojvůdce se vám nenarodí v každém okamžiku a určitě České dráhy dělají všechno pro to, aby tuto situaci vyřešily, a já to s nimi konzultují, nebo oni mě informují o těch krocích, které dělají. A vůbec bych tady v této věci (Předsedající: Čas, pane ministře!) nebyl... Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Jako další bude interpelovat paní poslankyně Kozlová ve věci financování médií národnostních menšin. Než sem dorazí, přečtu řádku omluvenek. Paní poslankyně Válková se nám omlouvá mezi 14.30 a 18.00 z důvodu jednání, pan poslanec Chovanec se nám omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, pan poslanec Mihola se omlouvá do konce jednacího dne, pan poslanec Strýček se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Červinková se omlouvá od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Rozvoral se omlouvá do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Černochová se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Nevludová se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lenka Kozlová: Děkuji za slovo, přeji všem kolegům, vládě, panu předsedajícímu dobré odpoledne. Moje interpelace bude směřovat k paní ministryni Schillerové a chtěla bych ji oslovit v souvislosti s dotačním programem podpory rozšiřování přijímání informací v jazycích národnostních menšin.

Díky tomuto dotačnímu programu mohou národnostní menšiny v České republice vydávat periodická média ve svém jazyce, nicméně bohužel celkový objem prostředků v tomto programu postupně klesá a přitom náklady přirozeně rostou. Oproti roku 2011 objem těchto prostředků klesl o více než 8 milionů korun. Ve výsledku tak média národnostních menšin řeší existenční problémy. Ministerstvo

kultury, pod které tento dotační program spadá, každoročně uplatňuje vůči Ministerstvu financí nad požadavek ke svému schválenému rozpočtu právě pro tento dotační program, nicméně Ministerstvo financí nikdy tomuto požadavku nevyhovělo a situace se tak stává dramatickou. Média národnostních menšin jsou přitom základním stavebním kamenem každé národnostní menšiny v České republice. Situaci se snaží Ministerstvo kultury zachránit tím, že tento titul se možná pokusí dofinancovat ze svých vlastních rezerv, které ovšem nejsou pro tento účel určeny.

Paní ministryně, prosím, sdělte, zdali Ministerstvo financí konečně vyhoví Ministerstvu kultury a umožní nastavit tento dotační titul aspoň na úroveň z roku 2009, tedy ve výši 30 milionů korun, a podrobně nám popište, jak v této věci bude Ministerstvo financí postupovat, jelikož současný stav je již neudržitelný. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. Než paní ministryně odpoví, chci se omluvit paní poslankyni Červíčkové, jejíž omluvu jsem přečetl špatně, omlouvá se nám dnes od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní poslankyně, dámy a pánové. K vaší interpelaci budu poměrně stručná, protože je to právě Ministerstvo kultury, které poskytuje dotace na podporu projektů se zaměřením na rozšiřování a přijímání informací v jazycích národnostních menšin, a to jednak periodického tisku vydávaného v jazycích národnostních menšin či v převážné míře v jazycích národnostních menšin nebo tisk v jazycích národnostních menšin, a za druhé provozování rozhlasového nebo televizního vysílání v jazycích národnostních menšin či v převážné míře v jazycích národnostních menšin. Do roku 2002 tyto dotace poskytovalo Ministerstvo financí. Od roku 2003 byly tyto dotace převedeny podle kompetencí do kapitoly Ministerstva kultury. Od tohoto roku plně o dotacích na přijímání a rozšiřování informací v jazycích národnostních menšin rozhoduje výběrová dotační komise Ministerstva kultury, a to na základě nařízení vlády číslo 98/2002 Sb., o podpoře projektů se zaměřením na rozšiřování a přijímání informací v jazycích národnostních menšin, které se týká periodického tisku vydávaného v jazycích národnostních menšin nebo informací o národnostních menšinách ve společnosti a provozování rozhlasového anebo televizního vysílání v jazycích národnostních menšin. Objem dotací poskytovaných na tyto účely Ministerstvem kultury dosahuje cca 20 milionů korun ročně. Na vydávání některých dětských časopisů v jazycích národnostních menšin byly v minulosti poskytovány dotace i z Ministerstva školství a mládeže.

Čili bych chtěla zdůraznit, že objem prostředků na ten dotační titul je plně v kompetenci Ministerstva kultury, které nastavuje podmínky v souladu s těmito předpisy, které jsem citovala, ale i objem těch prostředků. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku? Nemá zájem, takže prosím pana poslance Podala, který bude interpelovat ve věci škody způsobené kormoránem pana ministra Tomana. Prosím.

Poslanec Zdeněk Podal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, kolegyně, kolegové. Vážený pane nepřítomný ministře, svou interpelací se na vás obracím v zájmu Rybářského svazu České republiky. Rybáři čekají na náhrady za škody způsobené kormorány. Produkční rybáři by mohli dostat náhrady za škody, které jim na rybách způsobili kormoráni, počítá s tím poslanecká novela zákona o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy. Českých rybářských revírů se však náhrady netýkají.

Skupina poslanců různých stran navrhla, aby rybáři dostali odškodnění za loňský, letošní a příští rok. Předlohou chtějí opravit dřívější novelu, která předpokládala náhrady pro stejné tříleté období. Bohužel náhrady škod se týkají i po případné novelizaci pouze produkčních rybářů, nikoli rybářských revírů, potažmo sportovních rybářů, říká za Český rybářský svaz jeho mluvčí Tomáš Kočica. Ačkoli Český rybářský svaz každoročně vysadí ryby za více než 200 milionů korun, z pohledu platné legislativy se takto vysazená ryba právnickou mluvou jeví jako věc. Optikou takového legislativního výkladu tedy svazu nevznikla škoda žádná, protože ryby, které do svých revírů vysadili, nejsou jejich, a proto jim nemůže být náhrada škody přiznána. Přímé vyplácení škod způsobené kormorány na rybářských revírech je podle rybářského svazu v nedohlednu.

Kormoráni ovlivňují stav rybích obsádek našich vod naprosto zásadním způsobem. Jejich zimující hejna jsou mnohem větší, než mohou naše revíry unést. Sportovními rybáři je velmi vítána jakákoli kompenzace škod (upozornění na čas), které kormoráni způsobí. Proto vás žádám, pane ministře, o kompenzaci rybářskému svazu za škody způsobené kormorány. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan ministr je omluven a odpoví na vaši interpelaci písemně do třiceti dnů.

Nyní prosím pana poslance Jurečku, který bude interpelovat ve věci odměn přísedících u soudů pana ministra Kněžínka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, členové vlády, já si dovoluji tedy položit interpelaci na pana ministra spravedlnosti. Jak už říká i ten název ministerstva, které on zastává ve svém úřadě, tak se ptám, jestli je úplně spravedlivé to, že od roku 1996 nebyla valorizována paušální náhrada 150 korun za den pro přísedící u soudu. Já chápu, že tady je možnost nárokovat buď případnou náhradu za mzdu, případné cestovní náklady, ale je mnoho lidí, kteří už tuto činnost vykonávají jako senioři pobírající starobní důchod, kteří nechtějí ani nárokovat nějaké náklady na jízdné, ale přijde jim za 23 let nevalorizovaná částka 150 korun jako svým způsobem nedůstojná. Jedná se o 5 600 přísedících zhruba, a Ministerstvo spravedlnosti, pokud mám dobré informace, to stojí něco okolo 14 milionů korun.

Chci zeptat se, protože vím, že jste na to byl už dotazován v minulosti a že mně asi odpovíte, že chystáte legislativní úpravu, která by snížila počet přísedících, a tím pádem by se dostalo více peněz na ty, kteří dnes pobírají těch 150 korun. Ale říkám si, jestli je úplně vhodné čekat na to, až se tady znovelizuje zákon a až omezí počet

přísedících u soudu. Nevím, jestli je to vůbec principiálně správný krok. Nicméně si říkám, vy jako ministr můžete tu vyhlášku prakticky aktualizovat z měsíce na měsíc. Je to vaše kompetence. Když se podíváme i na rozpočet Ministerstva spravedlnosti, tak 14 milionů korun, kdyby se zvýšila ta částka třeba o třetinu, tak by to nebyl žádný velký problém pro toto v rámci rozpočtu ministerstva zvládnout. Ostatně i váš předchůdce to sliboval, že by pro letošní rok to vyjednal, že by tam bylo zvýšení aspoň o 50 korun. Tak já se tedy chci zeptat, kdy konkrétně se tedy přísedící u soudu mohou dočkat zvýšení této částky. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za přesné dodržení času. A prosím pana ministra o odpověď.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, vy jste v zásadě už v té své otázce v rámci té interpelace uvedl mnohé relevantní skutečnosti, které budu posléze uvádět já.

Je pravda, že ta odměna, paušální odměna za den bez ohledu na to, jak dlouho ovšem trvá to jednání, které přísedící stráví na soudě, činí 150 korun českých. Byla na tuto výši nastavena v roce 1996, od té doby skutečně nedošlo k valorizaci. Nicméně co je potřeba říci. Tak od samého počátku, a platí to i podle zákona o soudech a soudcích z roku 2002, je činnost přísedících koncipována v podstatě jako čestná funkce, protože nemá tedy být smyslem toho, aby byla pro toho přísedícího nějakým způsobem výdělečná. Také je pravda, že zákonná úprava obsažená v § 93 zákona o soudech a soudcích počítá s tím, že jde-li o osobu výdělečnou činnou, tak do nějakého stropu je jí vyplácena náhrada mzdy nebo náhrada ušlého výdělku v zásadě podle tedy průměrného výdělku, plus jsou jí hrazeny cestovní náhrady, které s tím má. To znamená klasický cesťák, ať už půjde o hromadnou dopravu, nebo třeba dopravu individuální. To znamená, není to činnost, která by byla pro toho přísedícího a priori ztrátová. Na druhou stranu je to činnost, na které nikdo nezbohatne. Ale tak to ani od začátku nebylo zamýšleno.

To znamená, ať soudní jednání trvá jednu hodinu, nebo pět hodin, ten dotyčný kromě náhrady mzdy a cesťáku dostane v zásadě 150 korun českých. Je to skutečně odměna, která je malá. A je to tak vnímáno i dlouhodobě. Nicméně já se na rovinu přiznám, že nepovažuji za úplně racionální za situace, kdy chceme v dubnu, to znamená zhruba za měsíc, předložit do připomínkového řízení návrh novely zákona o soudech a soudcích, kde se budeme zabývat také problematikou přísedících, tak abychom nyní tu vyhlášku novelizovali, byť je pravda, že ta částka se může jevit jako relativně marginální oproti jiným mandatorním výdajům. Je to skutečně těch zhruba 14 milionů korun, jak jste uváděl ve své interpelaci.

K tomu ještě můžu říct, že řešení, které představíme v tom návrhu zákona v dubnu, vzešlo z jednání v rámci kulatých stolů, které ministerstvo organizovalo na konci roku 2018, a skutečně tam předpokládám, že dojde k jistému omezení účasti přísedících na soudním rozhodování. Koneckonců tak jak to navrhovaly v minulosti i jiné vlády a jak to tady už bylo projednáváno i parlamentem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Tak prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, pane ministře. Já jsem si samozřejmě vědom, že je to funkce čestná, že tito lidé jsou tady jako určití zástupci lidu, aby v uvozovkách obrušovali, polidšťovali, diskutovali o tom, jaký potom je vynesen rozsudek. Nicméně jestliže už v roce 1996 byla tato čestná funkce ohodnocena částkou 150 korun paušální, tak si myslím, že za 23 let aspoň k drobné úpravě mohlo dojít.

Nicméně bych se chtěl zeptat – vy tady mluvíte o tom, že byste měli v dubnu poslat tuto novelu do legislativního procesu. Tak ono to může trvat, ono to klidně může být až někdy třeba začátek příštího roku, kdy se to podaří dostat do účinnosti, tak si říkám, jestli by nestálo za to jednak tu novelizaci vyhlášky i přesto udělat, neví se, jak třeba ta novela se může někde zaseknout a protáhnout její projednávání. A také bych poprosil odpovědět, a s jakou tedy paušální náhradou počítáte v rámci té novely. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana ministra o doplňující odpověď.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Tak pokud jde o obsah toho návrhu, tak ten skutečně bude představen až v dubnu. To znamená, v tuto chvíli je to dokument, který vzniká, a nemá smysl o něm hovořit. Jak už jsem říkal, ten výsledek, nebo ta představa toho řešení by měla být z pohledu ministerstva skutečně spojena až s konečnou podobou té novely... A prostě nějaký mezikrok v této věci neplánujeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní prosím pana poslance Třešňáka, který bude interpelovat ve věci dodržování zákoníku práce paní ministryni Maláčovou. Připraví se pan poslanec Valenta. Prosím.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné odpoledne. Vážená paní ministryně, jistě jste zaznamenala článek v Deníku N, resp. rozhovor s prezidentem České lékařské komory panem doktorem Kubkem. Ten vás vyzval ke spolupráci k častějším kontrolám nemocnic, a zda v nich nedochází k porušování zákoníku práce. Tímto se vás tedy ptám, kolik takových kontrol proběhlo v roce 2017 a 2018 a s jakým výsledkem. A jak se plánuje ministerstvo postavit ke kontrolám v roce 2019.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já bych se k té veřejně a opakovaně diskutované a kritizované situaci týkající se práce na přesčas ve zdravotnictví a stupňujícímu se tlaku na vyřešení tohoto problému vyjádřila.

Ministerstvo práce a sociálních věcí vnímá tuto problematiku zejména jako problém Ministerstva zdravotnictví, na který jej upozornilo. Samozřejmě je však i v našem zájmu, v zájmu Ministerstva práce a sociálních věcí, aby v oblasti zdravotnictví jako v kterékoliv jiné oblasti byly dodržovány pracovní podmínky a odměňování, které deklaruje zákoník práce a další příslušné právní předpisy. V této souvislosti stejně jako u jiných zaměstnavatelů bude i nadále provádět Státní úřad inspekce práce kontroly, a to v rámci plánu kontrolní činnosti. Na to jsem oslovila pana ministra zdravotnictví s tím, že by bylo vhodné se k tomuto tématu sejít s cílem prodiskutovat možnosti řešení daného problému, včetně i efektivního zapojení do této problematiky také dalších subjektů, zejména se jedná o veřejné zřizovatele zdravotnických zařízení, to jest kraje, obce, Ministerstvo zdravotnictví či představitele Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče, Lékařského odborového klubu a České lékařské komory, a využít jejich informací jak pro případné potřeby kontrolní činnosti orgánů inspekce práce, tak řídicí činnosti zřizovatelů zdravotnických zařízení vůči jejich podřízeným organizacím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Má. Tak prosím.

Poslanec Petr Třešňák: Tak já paní ministryni děkuji za odpověď, nicméně hlavně tedy v té oblasti plánu kontrol na rok 2019 a to, jak se k tomu bude přistupovat. A jenom se zeptám, jestli by tedy bylo možné písemně obdržet nějaký přehled aspoň kvantifikovaný za rok 2017 a 2018, co se týká počtu těch proběhlých kontrol.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní ministryně bude reagovat, takže prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: My to samozřejmě můžeme dodat, co se týká těch kontrol za poslední dva roky. Zároveň upozorňuji, že vlastně ty zprávy Státního úřadu inspekce práce jsou veřejné, ale můžeme samozřejmě dodat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana poslance Valentu, který bude interpelovat pana ministra Plagu ve věci sportovní reprezentace České republiky rovná se velký státní znak. Připraví se pan poslanec Feri.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, zajímal by mě váš názor jako titulárního představitele Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy na prostý fakt, že se na reprezentačních dresech našich sportovců, nejnověji na dresech hokejových reprezentantů, objevuje symbol – znak, který pro diváka neznalého heraldiky vizuálně prakticky nezohledňuje Moravu a Slezsko jako integrální součásti České republiky, ačkoliv zákon č. 352/2001 Sb. v § 3 odst. 1 písm. g) jednoznačně určuje pro případy reprezentace České republiky užití

takzvaného velkého státního znaku, který tomuto požadavku plně odpovídá. Doslovně cituji z uvedeného zákona: Velký státní znak se užívá k zevnímu označení dresu sportovců reprezentujících Českou republiku.

Vážený pane ministře, nedomníváte se, že jde o porušování platného zákona asociacemi hokeje a fotbalu v České republice, které navíc může svým negativním přesahem do patriotistického cítění některých občanů České republiky vyvolávat či nahrávat zcela zbytečným třenicím mezi obyvateli Čech, Moravy a Slezska? Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan ministr je přítomen, takže prosím o odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, děkuji za dotaz. Možná obecně ve věci sportovní reprezentace a velkého státního znaku. Když se podíváte na zákon č. 352/2001 Sb., o užívání státních symbolů České republiky a o změně některých zákonů, tak o velkém státním znaku a jeho využívání ve spojitosti se sportovní reprezentací se zmiňuje ve dvou případech. Tam se stanoví za oprávněné uživatele sportovci při reprezentaci České republiky, kde se uvádí, že velký státní znak, tedy jenom velký státní znak, se užívá k zevnímu označení dresu sportovců reprezentujících Českou republiku. Je k diskusi, a já vím, že v minulosti byla debata o tom, jestli zákon toto ukládá, ne pouze umožňuje. Takže pokud bychom šli tímto výkladem, pak všechny dresy sportovců reprezentujících Českou republiku by měly být zevně označeny velkým státním znakem. Nikde není upraveno, kde by měl být znak umístěn a v jaké velikosti.

Zcela obecně k této debatě, kterou trochu potáhnu doširoka, to znamená, když se podíváte na dresy českých reprezentantů, podíváte se na reprezentaci České republiky, tak nelze zabránit tomu, aby čeští sportovci měli na dresech, jak jsem někdy slyšel, divného lva nebo cokoli jiného. Já mám za to, že Ministerstvo školství ve věci prezentace státního znaku a symbolů jde v tuto chvíli cestou užívání správného názvu, byť vám to možná přijde jako obecná odpověď, a můžu v tuto chvíli přislíbit, že MŠMT se také zaměří více na naplňování zákona, o kterém jsem hovořil, které ukládá užití velkého státního znaku nebo státních symbolů v případě žadatelů o dotaci ze státního rozpočtu, což jsou všechny svazy a reprezentanti.

Tak to možná na úvod obecně a věřím, že to ještě doplníte.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za odpověď, pane ministře. Vaše předchůdkyně paní ministryně Valachová byla v tomto ohledu trošku vstřícnější. Říkala, že se na to zaměří, ale pak skončilo volební období a nic se nestalo.

Já bych vám jenom chtěl připomenout, že zatímco kanadské, švédské nebo i ruské dresy procházejí časem dílčími designovými změnami, čeští fanoušci teď mají

poměrně velký problém svůj tým vůbec poznat. Například podle ankety deníku Sport se nový dres nelíbí 80 % hlasujících a také mnohým reprezentantům.

Skutečně nemáte nějaký vliv, jak upozadit takovéto experimenty s národní symbolikou, a jak jste správně říkal, zejména když stát lije do vrcholového sportu tak obrovské sumy peněz a nyní je nucen tolerovat nejen eventuální porušení platného zákona, ale i národních tradic? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím, jestli pan ministr má zájem o doplňující odpověď. Má. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji. Ano, ta záležitost, o které hovoříte, je samozřejmě věcí vkusu. Na druhou stranu když jste mluvil o Kanaďanech, tak ten javorový list, který tam mají, pokud si pamatuji, poměrně značnou úpravou a také okolo toho bylo v Kanadě, aspoň prezentováno v médiích, docela haló.

Já vím, že moje předchůdkyně byla v mnoha ohledech vstřícná, a jak říkáte, v řadě věcí zůstalo u nenaplněných slibů. Proto já neslibuji, proto říkám konkrétně, že mě o něco víc trápí v tuto chvíli to, že tady máme nějaký název a ten také nepoužíváme. To znamená, nebudu konkrétní, ale slibuji vám, že se na to pokusíme zaměřit trošku více. A můžeme se zase za nějakou dobu zainterpelovat a řekneme si, jestli se v tom něco podařilo, nebo ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím pana poslance Feriho, který bude interpelovat pana ministra Kněžínka ve věci budoucnosti správních rad. Připraví se pan poslanec Gazdík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji, pane místopředsedo. Hezké odpoledne, dámy a pánové, vážení kolegové, členové vlády. Je to velká radost mít štěstí na ministra. Ještě než jsem dokázal vůbec tu interpelaci přednést a proslovit, tak už mi aparát pana ministra připravuje patřičné podklady, které jsem si chtěl tímto vyžádat, takže za to velmi děkuji.

Ale ve zkratce, o co jde. Jak jsem již zmiňoval včera při prvém čtení novely zákona o obchodních korporacích, tak se bude měnit povinný nejmenší počet členů správních rad u akciových společností, které mají monistickou strukturu. Chtěl jsem požádat pana ministra o aktuální data k tomu, kolik vlastně mají příslušné akciové společnosti počet členů správních rad. Je jasné, že drtivá většina bude mít pouze jednoho člena správní rady, který bude vykonávat zároveň jako předseda správní rady funkci statutárního ředitele, ale ta čísla, která jsou v RIA, jsou rok a půl nebo dva roky stará a myslím, že by stálo za to při tom projednávání mít co možná nejčerstvější informace.

Děkuji. Vím, že to pan ministr nedá z místa, že mi to patrně pošle do datovky někdy příští týden. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana ministra o odpověď.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Pane poslanče, vy už jste si v podstatě odpověděl. Pošleme vám to do datovky příští týden.

Teď vážněji. My jsme – protože aktuální informace je potřeba vygenerovat ze systému veřejných rejstříků, což chvíli trvá, tak už jsme zadali požadavek a skutečně zhruba do týdne bychom ta data za rok 2018 měli mít. Na druhou stranu úplně nepředpokládám, že by se měla nějak masivně lišit od dat za předchozí rok.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec nemá zájem o doplňující dotaz, takže prosím pana poslance Gazdíka, který bude interpelovat ministra Ťoka ve věci opravy dálnice D1.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážená vládo. V tomto roce bude dálnice D1 opravována naprosto enormním způsobem. Cca 31 km nedostavěných v loňském roce, dalších zhruba 40 km, které se mají opravovat letos. To je situace, která může způsobit obrovské dopravní problémy. A protože se nám blíží jaro a můžou nastat i různé povětrnostní okolnosti, tak si vás dovoluji, pane ministře zeptat:

Jaká opatření jste přijal, abyste na minimum zmírnil riziko, že se budou opakovat kolapsy, jako třeba ten v prosinci 2018 v důsledku sněžení?

Jak budete postupovat, aby nedošlo k podobným problémům, jako to bylo s firmou Geosan, kdy už v nějakém čase jste jistě věděl, že firma Geosan nemůže stihnout opravu a že můžou vzniknout problémy, a přesto se nestalo takřka nic a stal se až ten kolaps v prosinci.

Třetí otázka. Jak spolupracujete s policií, aby skutečně trestala řidiče kamionů, kteří ohrožují plynulost provozu nebo ohrožují ostatní řidiče? Máte připravené například dopravní značky, nebo opět dojde jen na šikanování řidičů úsekovým měřením 80 km a vylepšení tak stavu městských pokladen některých obcí třetího stupně?

Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď na tuto interpelaci.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je to téma, které je samozřejmě žhavé. Máte pravdu, že se bude dálnice D1 zase modernizovat. Kdyby tam byla jenom oprava, tak je to rychlejší a méně problematické. Já nechci říkat, jak se to dělalo v minulosti, nicméně k vašim konkrétním dotazům se budu snažit být co nejkonkrétnější.

V současné době je opravena, nebo zmodernizována, už polovina dálnice a ta druhá je potřeba udělat co nejrychleji, protože se nám to opravdu už v některých místech rozpadá. Je to vidět na tom úseku dvanáct, který jsem viděl, jak i televize

Nova ukazovala, jak tam skáčou jednotlivé části betonu. Takže budou určitě intenzivní práce.

My jsme si z debaty v parlamentu svoje ponaučení vzali. Já jsem požádal ŘSD, aby na všech místech, kde bude možno, tak takovéto zálivy, o kterých jsme se bavili, abychom je dali do provozu a umožnili autu, které bude nepojízdné nebo bude nějaký problém, tak dát do toho zálivu, aby to bylo zprůjezdněno dříve.

Co se týče té druhé otázky ohledně toho, nebo trošku návodné otázky, že jsme určitě věděli, že nám ta firma zkrachuje. Určitě jsme to nevěděli. A kdybychom měli zákonnou možnost postupovat rychleji, chci vás ubezpečit, stejně jako všechny ostatní, že bychom zakročili. Nicméně monitorujeme práci každé firmy a já jsem přesvědčen, že to, co se stalo dvanáctého, se teď přes léto nestane, protože holt určitě v květnu nebo v červnu ten sníh nenapadne. Tady si myslím, že žádnou botu neudělám, když řeknu, že určitě nebude.

A co se týče policie, prosím, tuto otázku je potřeba směrovat na pana ministra vnitra. My na policii můžeme v podstatě apelovat úplně stejně. Samozřejmě jí dáváme součinnost, samozřejmě že ve všech úsecích je zákaz předjíždění kamionů. A já jsem přesvědčen, že to, že jezdíme ve dvou pruzích, tu dálnici dělá lépe průjezdnou než v minulosti, kdy se jezdilo dva plus jeden pruh, a já pevně věřím, že se tam bude jezdit co možná nejvíc plynule. Nicméně musím tady připustit, že když se tam prostě stane havárie, stane se tam neočekávaná nehoda, tak se na té dálnici stát může.

A jinak bych chtěl tady veřejně přislíbit svůj slib, že s vámi v ten pátek po té dálnici pojedu a že to spolu projedeme. Jenom chci doříct, že samozřejmě očekávám, že to bude možná trvat déle, protože když si vyberete – a jste tím nucen, když Sněmovna zasedá do dvou hodin – jet v té špičce, no tak ve špičce jsou prostě kolony všude na světě i na dálnici D1. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Pane ministře, děkuji. Pochopil jsem tedy, že jedno z opatření jsou zálivy. A ptám se, jestli jsou ještě nějaká další. K tomu sněhu, ano. Také předpokládám jako geograf, že nemusí v červnu nebo v červenci sněžit. Ale mohlo by třeba prudce pršet nebo foukat.

Já jsem se ptal, co se týká policie. Ptal jsem se na to, jestli spolupracujete s policií, jestli vy je aktivně vyzýváte. Já se samozřejmě budu ptát i pana ministra vnitra, protože je to dominantně samozřejmě jeho gesce.

A poslední otázka. Já děkuji za tu naši dohodu, že v pátek pojedete se mnou po dálnici D1 minimálně do Brna. Děkuji za ten příslib. Mám jenom jednu doplňující otázku. Budete i řídit, pane ministře? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď na doplňující dotaz.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Tak já to vezmu od konce. Pokud mě pustíte k volantu, tak velmi rád. (Směje se.) A co se týče té spolupráce s policií. My samozřejmě s nimi debatujeme. Já je žádám o to, aby tam byli více, dávám jim návrhy. Odpovědí je velmi často, že prostě nemají dost lidí. A žádá mě zase pan Lerch, abych já na vládě podpořil přidání lidí dopravní policii, co jsem udělal. Takže je potřeba prostě společně tlačit.

Myslím si, že i ta debata ohledně předjíždění kamionů, která se tady odehrávala, myslím, že to bylo v úterý, vedla k tomu, že i většina Poslanecké sněmovny cítí, že jenom zákonné opatření nepomůže. Pokud se nebude vymáhat, tak je prostě jenom na papíře.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní bude pan poslanec Pojezný interpelovat pana ministra Tomana ve věci vodní nádrže Koryčany, připraví se pan poslanec Holomčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivo Pojezný: Děkuji za slovo. Pěkné odpoledne, dámy a pánové. Já po panu ministrovi Tomanovi určitě nebudu zatím chtít, aby se jel se mnou podívat na vodní dílo Koryčany, nicméně byl bych také rád, kdyby se tam někdy zastavil. Dovolím si tedy načíst na něho svoji interpelaci a věřím, že mi do těch třiceti dnů také odpoví.

Vážený pane ministře, Povodí Moravy je správcem údolní nádrže Koryčany, která zásobuje pitnou vodou část okresu Jihomoravského kraje a Zlínského kraje. Právě správce povodí v současnosti buduje přepad na více než tisíciletou vodu. Proto snížil hladinu o víc než osm metrů, čímž se objevily dlouholeté usazeniny v hlavní nádrži, které dosahují výše více než dvou metrů a které by dnes mohly být pohodlně vyvezeny. Stejně tak je to i s nánosy ze záchytné nádrže, která je dnes využívána jako chovný rybník. Nejlepší úrodnou zeminu dle stávajícího zákona prý ale nelze vyvážet na pole, ale pouze jako kontaminovanou na skládku, což doufám, že v uvedeném případě snad nemusí být ani pravda. Vodovody a kanalizace Hodonín vodu dodávají přes úpravnu do veřejné sítě více jak padesát let desítkám tisíc obyvatel jako jednu z nejkvalitnějších vod v rámci České republiky.

Věřím tedy, že existuje možnost vyvezení naplavenin z takřka vypuštěné údolní nádrže Koryčany na pole, a také věřím, že nebudeme muset neekonomicky nádrž za pár let znovu vypouštět a čistit, když se v současné době naskytla taková příležitost. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Jak jsem zmínil, pan ministr vám odpoví písemně do 30 dnů.

A nyní prosím pana poslance Holomčíka, který bude interpelovat paní ministryni Schillerovou ve věci daně z remízků. Prosím.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Vážená paní ministryně, my jsme se setkali před Vánoci na pracovním jednání vedení zemědělského výboru s vámi, s panem ministrem

zemědělství a panem ministrem životního prostředí a řešili jsme, zjednodušeně řečeno, daň z remízků. Tedy daň z pozemků, kterou musí platit zemědělci přesto, že na ní mají remízky, větrolamy nebo háje, meze a vlastně tyhle prvky, které nějakým způsobem napomáhají schopnosti krajiny zadržovat vodu.

To téma zadržování vody je v současné době velice důležité. Je správně, že jako představitelé státu to říká vláda zemědělcům – dělejte remízky, snažte se zadržovat vodu v krajině. Jdou na to i z veřejných rozpočtů nějaké peníze. A tedy tahle smutná skutečnost, že potom ti zemědělci jsou nuceni za tady ty krajinotvorné prvky platit daně, nám přijde dost nešťastná.

Já bych se chtěl zeptat, protože ta pracovní schůzka proběhla už prakticky před čtvrt rokem cirka, tak bych paní ministryni rád požádal, jestli by nám mohla říct, jaký je postup, jak se ty práce vyvíjejí. Je to z toho důvodu, že se mě často na to ptají zemědělci na různých pracovních setkáních. Tak bych moc rád věděl, co jim mám vlastně říct. Protože to, přiznám se, sám nevím. Tak jestli můžu paní ministryni poprosit.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní ministryně bude nyní odpovídat. Jenom upozorňuji, že náš čekají teď čtyři interpelace na paní ministryni po sobě. Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, já se jenom pokusím prvně shrnout, o co vlastně jde, protože vy jste v obraze, ale zde přítomní poslanci ne.

Takže od daně z pozemků – trošku legislativy – jsou osvobozeny pozemky remízků, hájů, větrolamů, mezí na orné půdě, trvalých travních porostů, pozemky ochranného pásma vodního zdroje prvního stupně a pozemky ostatních ploch, které nelze žádným způsobem využívat. Ustanovení je takto aplikováno už od 1. 1. 1993, to znamená od nabytí účinnosti zákona o dani z nemovitých věcí.

Hned v úvodu bych ráda zdůraznila, že ta současná situace kolem remízků – to, že se to začalo debatovat a objevovaly se na to různé názory a dotazy, já jsem jich sama podepisovala několik – hájů, větrolamů není zapříčiněna tedy žádnou změnou zákona o dani z nemovitých věcí. Protože žádná nebyla přijata, pořád to stavíme na stejné právně úpravě. Abychom si vysvětlili, proč se najednou objevilo takové množství těchto dotazů. Takže ta příčina je jinde a já objasním kde.

Obecně platí, že při zdanění pozemků se vychází vždy z druhu pozemku evidovaného v katastru nemovitostí. Od počátku účinnosti zákona o dani z nemovitých věcí, to znamená od 1. 1. 1993, je osvobození remízků, hájů, větrolamů a mezí dle první části uvedeného ustanovení vázáno pouze na pozemky evidované v katastru nemovitostí v druhu pozemku orná půda a trvalý travní porost. Tato úprava byla do zákona o dani z nemovitých věcí zakotvena na základě tehdejšího požadavku Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zemědělství v době, kdy ten zákon byl v těch létech připravován. Dříve tyto vybrané krajinné prvky tvořily části pozemků (nesrozumitelné) orná půda atd.

Koncem roku 2017 jsme zaznamenali zvýšený počet dotazů poplatníků daně z nemovitých věcí k možnosti uplatnění uvedeného osvobození. Bohužel se ukázalo, že v praxi dochází k tomu, že u částí pozemků, které zahrnují vybrané krajinné prvky, dochází ke změně druhu pozemku na tzv. ostatní plochu. Důvod pro změnu zápisů druhu pozemku v katastru nemovitostí je však ovlivněn jinou právní úpravou, a sice například zákonem o ochraně zemědělského půdního fondu, zákonem o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, katastrálním zákonem, stavebním zákonem a jinými. V tomto mne jistě podpoří i pan ministr zemědělství, on tu bohužel není, a pan ministr životního prostředí, ten tu také není, takže se podpořím sama. (Pobavení v sále.) Ale vy jste na tom jednání, které jsme svolali na zemědělském výboru, do jehož působnosti tyto předpisy náleží, byl.

Nyní se ukazuje, že nejčastějším důvodem pro změnu druhu pozemku u remízků, hájů, větrolamů je buď revize katastru nemovitostí prováděná katastrálními úřady, nebo obnova katastrálního operátu provedená na podkladě výsledků komplexních pozemkových úprav. Za velmi podstatné považuji poukázat na to, že za účelem revize katastru nemovitostí byly vydány ve spolupráci Českého úřadu zeměměřického a katastrálního, Ministerstva životního prostředí, Ministerstva pro místní rozvoj dva společné pokyny, na kterých byly katastrální úřady ve spolupráci s orgány ochrany zemědělského půdního fondu (?); stavební úřady a úřady územního plánování postupně provádí revizi katastru nemovitostí. (Ministryně mluví extrémně rychle, je jí špatně rozumět.) Výsledkem těchto postupů může být změna druhu pozemku evidovaná atd. Rychle spěchám, abych stihla čas. Bohužel však ministerstvo o přípravě a vydání těchto společných pokynů nebylo předem zpracovateli informováno.

Takže ministerstvo vlastně zjišťuje, že se mění ten operát toho katastru, a musí reagovat Finanční správa vlastně zdaněním na to, co je v tom operátu, abych to jenom vysvětlila. Ani metodika se neměnila. Vzhledem k tomu proto Ministerstvo financí ani nemělo možnost zavčas zpracovatele upozornit na to, že k té změně prostě tady v tom čase od toho konce roku 2017 dochází.

Vy víte, že bylo jednání na zemědělském výboru. Já si myslím, že to ani není půl roku. Já jsem si tedy datum nehledala. A tam jsme se dohodli, že začne pracovat pracovní skupina. Ta skutečně pracuje. Jsou tam zástupci. Já jsem tam vlastně určila svého náměstka pro daně a cla. Ta skupina pracuje. Průběžně jsem o tom informována. A připravuje legislativu. Ta legislativa není vůbec jednoduchá, protože my to nemůžeme osvobodit en bloc jenom ostatní plochu, protože bychom osvobodili i různé spekulanty. Víte, že tam padaly ty argumenty. Takže hledá ta pracovní skupina, kde jsou zástupci všech těchto resortů, hledá vlastně tu co nejlepší variantu. A věřte, že to není vůbec jednoduché. Takže pracujeme na tom intenzivně

Pokud budete chtít vědět jako úplně... Ale já vám stejně řeknu prostě, že si vyměňují varianty toho řešení a různě si ho připomínkují. V této je to fázi. A já jsem průběžně svým náměstkem o těch pracích informována. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji. Děkuji za odpověď. Dovolím si jenom velice jednoduchou doplňující otázku. Máte představu o nějakém časovém harmonogramu nebo o tom, kdy by tady ty legislativní práce mohly být hotovy? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím paní ministryni o doplňující odpověď.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Tak já bych samozřejmě ráda co nejrychleji, protože to tíží veřejnost. Dostávám dotazy, odpovídám je. Nicméně je to, i když je to gesce Ministerstva financí, tak je odvislá od spolupráce se dvěma resorty. Připravuji, když by se to podařilo zpracovat, ale nemohu se k tomu úplně zavázat, tak bych to zařadila prostě jako součást balíčku dvacet, ale myslím si, že spíš to možná půjde o něco později. Je to skutečně náročné. Je to náročné.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A prosím paní poslankyni Krutákovou, která bude interpelovat paní ministryni ve věci truck parku Lanžhot. (Ministryně ještě osobně jedná s panem poslancem Holomčíkem.) Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom počkám, až paní ministryně... (Ministryně se omlouvá.) V pořádku, domluvte to. Ale protože dotaz je směřován na vás, tak jsem chtěla jenom chvilku počkat.

Vážená paní ministryně, obracím se na vás ve věci zřízení truck parku u obce Lanžhot. V podstatě možná na první pohled to úplně nespadá do vaší gesce, nicméně se jedná o hraniční přechod z jihovýchodních zemí, kde se denně zastavuje až 300 kamionů, a jejich řidiči nemají prostor, kde by mohli zajít na toaletu, najíst se či se vyspat. Jediný truck park v okolí na D1 je za Brnem. Na této hranici se nacházejí budovy a areál, který je ve vlastnictví státu, konkrétně ve správě Ředitelství silnic a dálnic a Celní správy. Bohužel mám pocit, že stát se o tyto budovy nestará s péčí dobrého hospodáře, a vstup do naší republiky působí někdy jako vstup na divoký východ. Nejen že jsou zde zchátralé budovy, ale také jsou všude vzhledem k absenci toalet exkrementy, odpadky a podobně. Kamiony pak následně stojí naprosto všude, což je možné vidět i po cestě do Prahy, kdy veškerá odpočívadla a čerpací stanice jsou prakticky plná.

Můj dotaz tedy zní, zda neuvažujete společně s Ministerstvem dopravy o využití těchto chátrajících prostor ve vlastnictví státu právě k vybudování takového zařízení, jakým truck parky jsou.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní poslankyně, dámy a pánové, v podstatě bych chtěla říct, že v rámci informací,

které já mám, a ty jsou poměrně omezené, že nemohu skutečně mít detailnější informace, že v rámci jednání o připravovaném truck centru má v podstatě ředitel Celního úřadu pro Jihomoravský kraj k dispozici některé informace a podal mi krátkou zprávu. Zejména se jedná o informace o využívání pozemku v majetku Celní správy. Čili se vyjádřím k tomu, k čemu se vyjádřit jsem schopna.

Celní správa má v majetku zaprvé objekt tzv. bývalé fitoveteriny, to je asi tisíc metrů čtverečních, kde dnes probíhá celní řízení, zadruhé halu důkladné kontroly, což je zhruba tisíc metrů čtverečních, ta zůstane v majetku Celní správy i po zřízení truck centra, a bývalou celní školu, to je asi dva tisíce metrů čtverečních, zde byla podána žaloba na vrácení majetku od Lichtenštejnů. Objekt bývalé fitoveteriny má být převeden na ŘSD a Celní správa bude v novém konceptu v nedaleké upravené hale cestovního styku u dálnice, ta je dnes v majetku ŘSD. Celní prostory dnes na území ŘSD bezplatně asi sto metrů čtverečních hned u objektu bývalé fitoveteriny.

Dovolila bych si, protože je v této věci interpelován i pan ministr dopravy a my jsme domluveni, že on vlastně uvede ty věci, dále doplní, protože to je všechno, co já k tomu, paní poslankyně, mohu říct. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní poslankyně nemá zájem o doplňující odpověď. Prosím pana poslance Ferjenčíka, který bude interpelovat paní ministryni ve věci daňové reformy z dílny ANO. (Ministryně ještě osobně jedná s paní poslankyní Krutákovou.) Poprosil bych paní poslankyni. (Obě se omlouvají.) Je mi to jasné, ale tak ať se vzájemně vnímáme. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuju za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, vážení poslanci, chtěl bych se zeptat paní ministryně na daňové plány hnutí ANO, protože vlastně hnutí ANO periodicky představuje nějaký balík změn daňového systému, ale bohužel jsme se ještě nikdy nedostali k žádnému skutečnému návrhu. Takže mě zajímají především tedy digitální daň, kterou my jsme iniciovali na podvýboru pro digitalizaci, a v jaké fázi to je, pak reforma zdanění práce, novináři tomu často říkají zrušení superhrubé mzdy, ale jedná se i o další otázky, třeba různé daňové výjimky a takové problémy, a dále paušální daň pro živnostníky. A pak samozřejmě klíčová věc z volebního programu hnutí ANO je zdanění lithia, kde pan premiér Babiš sliboval dva tisíce miliard korun pro naše lidi, což myslím, že by byla výrazná pomoc pro financování důchodového systému.

Tak mě zajímá, jakým způsobem hnutí ANO na těchto návrzích pracuje. Takže zajímá mě především, v jaké fázi legislativního procesu jsou ty návrhy nyní, kdy je můžeme očekávat ve Sněmovně a jakým způsobem se můžeme zapojit do připomínkování těch návrhů, případně zda máme počkat na to, až tedy budou předloženy do vlády, případně do Sněmovny. Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, já jsem přesně nevěděla, protože ta interpelace zněla daňové reformy z dílny ANO, takže budu mluvit z hlavy. To, co jsem si připravila, je mi k ničemu.

Co se týče daňových reforem, tak průběžně pokud některé návrhy v pracovní verzi, na kterých není vůbec žádná shoda, neuniknou do médií, což se stalo zhruba před týdnem, tak průběžně o nich mluvím a představeny budou samozřejmě včas. Půjdu tak, jak jste se ptal.

První věc: digitální daň. Je to fenomén, který samozřejmě zahýbal světem, je to něco nového, někdo to nazývá vyrovnávací daň, vedou se spory, jestli je to forma nepřímé, přímé daně, o tom se bavíme na Ecofinu, na poradě ministrů financí, teď se o tom budeme bavit příští týden.

Já jsem podepsala memorandum, které podporuje zdanění na platformě OECD. Považuji to dlouhodobě za nejlepší koncept, protože to by nemělo zůstat jenom v hranicích Evropské unie, ale mělo by to překročit dál. Nicméně to je běh na dlouhou trať. Takže to bych vám tady mohla chodit říkat až do konce volebního období a pak by vám to třeba říkal někdo další atd. Takže podpořila jsem to, aktivně se účastním všech jednání, ale to je opravdu běh na dlouhou trať.

Další návrh, a ten bude předmětem jednání opět příští týden na Ecofinu v Bruselu, předložila Francie. Ta už šla na koncept evropský, tzn. že by se zdaňovalo v rámci Evropy. Oni to nazývají krátkodobé řešení. A velice to tlačili, mělo to podporu i Evropské komise a celé řady států, ale naopak to mělo velký odpor řady států, především severských atd. Já jsem i tento koncept podpořila na úrovni Evropské unie na Ecofinu a podpořím ho opět. Jenomže, a to je dobře, pro schválení daňových návrhů potřebujete jednomyslnost, to znamená, že vlastně ani návrh Francie nebude mít asi vůbec lehkou cestu. Takže i to zřejmě nebude otázka úplně, jak oni tomu říkají krátkodobé řešení, tak asi ani to nebude krátkodobé. Uvidím příští týden.

Já čekám, a vlastně od toho se odvine to, na čem pracujeme, a to je řešení po vzoru Rakouska jenom pro Českou republiku. Samozřejmě, my zatím sbíráme rozumy v tom směru, že jsme se podívali na koncept francouzský, podívali jsme se na ten rakouský a vlastně modelujeme si jednak legislativu, ale jednak hlavně to počítáme pro RIA, co bychom tam dali, především to budou příjmy z reklamy, tzn. Facebooku, YouTube, Googlu a těchto firem. Bavíme se o sazbě, Rakousko dalo 3 %, Francouzi nemají to rozhodnuto, navrhují 3 až 5, takže prostě to jsou všechno věci, o kterých uvažujeme, ale rozhodně to uděláme. Buď se prosadí ten evropský, buď získám pocit, že ten evropský koncept má nějakou šanci na rychlé řešení, a jestli ne, tak my to předložíme. A chtěli bychom to předložit velmi rychle. Takže tolik k digitální dani.

Pak jste se mě ptal na paušální daň pro živnostníky, tak na té pracujeme. To je skutečně záměr, který chceme zrealizovat. Tam to nebude ani tak problém legislativy, jako... už jsme udělali pracovní skupinu, která je Ministerstvo financí, které je hegemonem toho návrhu. Samozřejmě spolupráci to vyžaduje ministerstev zdravotnictví a sociálních věcí. Bude se to počítal podle... musí se počítat nějaká částka, ta částka se bude lišit pro každý rok, protože vlastně se odvíjí výpočet

sociálního a zdravotního podle průměrné mzdy. Ale skutečně ten koncept je takový, že chceme, aby poplatník živnostník s příjmy do jednoho milionu korun, zatím malý, aby zaplatil jednou částkou na Finanční správu, a ta si rozúčtuje tu částku. Bude to volba. Protože je potřeba mít na paměti to, že ten živnostník velice často s těmito nízkými příjmy do jednoho milionu korun velmi často žádné daně neplatí, pokud má děti a manželku. Jinak dneska nám mzda v ekonomice vzrostla natolik, že dneska pokud on nemá manželku a děti, tak platí každý nějakou daň. Ale pokud má manželku a děti, případně další odpočty, tak se mu díky těm slevám a odpočtům... on se třeba kolikrát překlopí do daňového bonusu, to znamená, že vlastně nejen že neplatí, ale ještě třeba dobírá. Takže bude to volba. Takže on si zvolí to, jestli chce dostat přeplatek, anebo jestli zaplatí nějakou daň, protože tam bude vždycky nějaká minimální daň v té paušální dani, a tím nebude muset podat daňové přiznání, nebude na něj dopadat žádná daňová kontrola. Proto mu necháme tu volbu. (Upozornění na čas.)

Zrušení superhrubé mzdy je velmi ohroženo v tuto chvíli. My jsme pracovali na konceptu –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Paní ministryně, já se omlouvám, čas vypršel, musím měřit všem stejně. Pan poslanec podá doplňující dotaz a umožní vám pravděpodobně dokončit vaše vystoupení. Děkuji. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom poprosit o ty termíny. Co to znamená velmi rychle u digitální daně a kdy tedy můžeme očekávat paušální daň ve Sněmovně? A to samé mě zajímá, když slyším, že reforma zdanění práce je ohrožena, že se superhrubou mzdou se nic dělat nebude. Mě mrzí, že jste slibovali už v roce 2017, že uděláte výrazné změny do daňového systému, a zatím nic nepřišlo. A pak to zdanění u lithia. Já to považuji za zcela zásadní.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím paní ministryni o doplňující odpověď.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Jenom rychle. Co se týče digitální daně, tak moje představa by byla v daňovém balíčku 2020. Co se týče paušální daně, tak mám stejnou představu, ale tam to bude odvislé od IT řešení. Takže tam si myslím, že k 1. 1. 2020 se nám to nepodaří. Ale ráda bych, aby to bylo v průběhu roku 2020.

A pak jste se ptal, zrušení superhrubé mzdy, to je skutečně definitivní rozhodnutí ještě nepadlo, ale vzhledem k tomu, co se nestandardně dostal ten projekt, což byla jedna z pracovních verzí, a tím se pohřbil dřív, než se mohl narodit, ten, který minulý týden tady hýbal médii, bohužel velmi neseriózně a ve fragmentech, které se mnohdy nezakládaly na pravdě. Takže to bylo pro mě docela řešení, které mi dávalo smysl, i když vím, že to byla jedna z variant.

Co se týče řešení, které jsme navrhovali, že by se snížila daň na 19 %, to jsem zkusila už v balíčku 2019, nakonec jsem to nechala vyjmout po meziresortu, to víte.

To jste tam viděli, tu úpravu. Protože jsme neměli vládu s důvěrou a nedostalo by to politickou podporu. Ale samozřejmě i tam byly problémy. Tam byly problémy, protože neřešíme ten problém skutečně narovnání daně 15 % pro všechny. Takže je to problém a já v tuto chvíli říkám, že to vidím jako ohroženo.

A co se týče zdanění lithia, abych se vám přiznala, tak nevím, o čem, jak mám vnímat zdanění lithia. Nejsem úplně v obraze, co by to mělo být. Dívám se na svého kolegu ministra životního prostředí. Jestli máte na mysli poplatky – ale jako daň z lithia, nic takového prostě v tuto chvíli nevím, co by to mělo být. Poplatky by šly asi za MPO, to je otázka MPO. Takže interpelujte když tak nebo se obraťte na paní ministryni Novákovou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a nyní bude interpelovat paní poslankyně Vrecionová paní ministryni ve věci zdanění nevyužitelných pozemků ostatních ploch. Prosím.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Dobrý den, vážená paní ministryně, vážené poslankyně, vážení poslanci. Interpeluji vás ve věci postupu výběru daně z nemovitosti, a to v případě daně za tzv. pozemky ostatních ploch, které nelze žádným způsobem využít. Velmi často mezi tyto ostatní plochy patří pozemky v rámci zemědělských ploch, tzn. skály, příkopy, mokřady atd. Vím, že před chvilkou tady zazněla od kolegy podobná interpelace, nicméně já se vás budu spíše ptát na něco trošku jiného, ne na tu legislativu, o které mluvíte, že ji připravujete.

Když jste byla ve funkci náměstkyně ministra financí, tak jste v roce 2017 prosadila nový metodický pokyn pro Finanční správu, jak rozlišovat plochu, která není žádným způsobem využitelná. Já si dovolím citovat jednu větu z tohoto pokynu: "Naproti tomu za možné způsoby využití pozemku ostatní plochy lze považovat i možné budoucí využití pozemku po úpravě jeho povrchu, odstranění náletových dřevin, zastavění pozemku budovou, vybudování komunikace, rekreační či sportovní využití pozemku, využití pozemku pro honitbu, pro chov hospodářských zvířat apod." Tato vaše definice vlastně každému pozemku v ČR přisuzuje nějaké využití. Může se jednat o honitbu, o skálu, o možnosti rozvoje sportovního lezectví nebo prostor pro vybudování parkoviště, byť v tomto případě mluvíme o pozemku, který je uprostřed pole. Je to dle mého názoru jeden z příkladů toho, jak daňové poplatníky považujete za sprosté podezřelé. Každý z několika milionů vlastníků půdy tak musí nyní dokládat, že jeho pozemky jsou opravdu nevyužitelné a nelze na nich provozovat žádnou činnost. Mluvíme ale o tom, že různé tyto prvky v rámci zemědělské (upozornění na čas) půdy jsou velice důležité.

Dotaz. Jak chcete tuto praxi změnit? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní poslankyně, já jsem přesně nevěděla, kam bude směřovat vaše interpelace.

Nebudu už opakovat to, co jsem tady řekla panu poslanci Holomčíkovi. To je jasné. Jenom to ještě doplním. Nevím, jestli pan poslanec tady je.

Teď mně mí kolegové jenom rychle doplnili, že v podstatě teď čekáme na dohodu ministra zemědělství a ministra životního prostředí, zda evidence bude v katastru nebo v takzvaném LPIS, a to jednání, kde se definitivně dohodnou, by se mělo posunout příští týden.

Vy se tady ptáte na metodický pokyn. Určitě to nebyl metodický pokyn náměstkyně ministra financí, protože Ministerstvo financí už od 1. ledna 2013 nevydává metodické pokyny. Vydává je vždycky jenom Generální finanční ředitelství. Čili Ministerstvo financí. Jestli máte v ruce, já skutečně nevím. Kdyžtak mně to pošlete a já vám velice ráda na to odpovím, protože ono se to těžko podle toho označení interpelace úplně dovozuje. Pokud jsem odpověděla někomu na nějaký dotaz, tak to samozřejmě není metodický pokyn. To já nevím. Já bych potřebovala vědět, co máte v ruce, ale metodické pokyny vydává striktně od 1. ledna 2013 jenom GFŘ. MF odpovídá za legislativu. I když netvrdím, že někdy to není konzultováno. To samozřejmě ani není nic proti ničemu, protože my děláme legislativu a GFŘ dělá pokyny. Ale odpovídá a vydává je za metodické řízení Generální finanční ředitelství. A podle mých informací nebyl to žádný nový metodický pokyn, ale protože se množily dotazy ze strany poplatníků, GFŘ, tak, jak já jsem dostala informaci, prostě vydalo informaci a informovalo, jak to vykládá. Čili určitě vždycky musíte ty věci, a to je běžná praxe, když se množí dotazy, tak je musíte nějak vyložit. Protože jedna věc je legislativa – a tady skutečně, co se ptal pan poslanec Holomčík, to je problém, a to vy se neptáte – a druhá věc je metodický pokyn anebo nějaká odpověď.

Byla bych velice ráda, kdybyste byla tak hodná a poslala mi třeba na mail alena.schillerova@mfcr.cz, co vlastně máte v ruce, a já hrozně ráda vám určitě vyčerpávajícím způsobem odpovím nebo vám to vysvětlím. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Tady jde totiž o to, co jsem nedokončila, že my tady v rámci boje se suchem vydáváme ze státního rozpočtu spoustu finančních prostředků. Zajímalo by mě, kolik se vůbec vybere od vlastníků těchto ploch. Jestli se to vůbec vyplatí, protože podle mého názoru to je naprosto nezajímavá částka ve srovnání s tím, kolik musíme vydávat na boj se suchem. Shodly jsme se i spolu na tom, že to je potřeba – legislativu, o tom mluvíte. Teď jste kolegovi říkala, že někdy v roce 2022 možná v balíčku, nebo 2021, nevím, se to dostane. A ten metodický pokyn pošlu. Byl přijat v době, kdy vy jste byla náměstkyně. A možná by stačilo alespoň do té doby alespoň zmírnit tento výklad, který si prostě někteří úředníci velmi vykládají tak, že velmi negativně zasahuje zemědělce. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím paní ministryni o doplňující odpověď.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Velice ráda. Prostě to vysvětlím tak, jak jsem řekla, ale jenom chci, abyste si neodnesla mylnou představu. Abychom úplně osvobodili ty ostatní plochy, to už souvisí s (nesroz.), to fakt nejde. Ostatní plochy, to máte různá nádvoří u nějakých komplexů, u průmyslových staveb, to bychom skutečně státní rozpočet poškodili. Musíme najít smysluplné řešení. A to opravdu hledáme pro legislativu. A k tomu pokynu a problémům s tím spojeným se vám ráda vyjádřím. (Poslankyně Vrecionová mimo mikrofon: Kolik se vybralo?) Myslím si, že to Finanční správa bude schopna doložit. Specifikujte mně v tom dotazu, co chcete, a já to nechám zpracovat. Velice ráda. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní prosím pana poslance Peksu, který bude interpelovat pana ministra Staňka ve věci pozice České republiky ke směrnici o copyrightu na společném digitálním trhu. Připraví se pan poslanec Zahradník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Vážený pane ministře, 20. února vaše ministerstvo na jednání Rady podpořilo kontroverzní návrh směrnice o autorském právu na jednotném digitálním trhu. Osobně vnímám, a rozhodně nejsem sám, že tato legislativa může významně poškodit svobodu projevu a férovou hospodářskou soutěž na digitálním trhu ve prospěch zahraničních technologických gigantů a značně poškodit zájmy jak Česka, tak omezit služby pro naše občany. Nejsem první český zákonodárce, který vyjádřil tyto obavy. V posledních letech se k směrnici negativně vyjádřil senátní výbor pro záležitosti Evropské unie, poslanecký výbor pro evropské záležitosti, a dokonce i rámcová pozice Ministerstva kultury uvádí celou řadu výtek. Nakolik je mi známo, současný text směrnice nereaguje na žádnou z těchto výhrad.

Dvacátého prvního února jsem se obrátil na zaměstnance vašeho ministerstva se žádostí o text instrukce, která byla do Bruselu odeslána. Mému požadavku nebylo vyhověno. Proto vás tímto oficiálně žádám o zveřejnění instrukce, vysvětlení, proč zveřejněna nebyla a jakým způsobem byly jednotlivé výtky jak ministerstva, tak demokraticky volených orgánů vypořádány. A moc prosím, jestli by bylo možné se k tomu vyjádřit ještě předtím, než se tahle věc stane realitou v Evropském parlamentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Pan ministr je nepřítomen a řádně omluven. Na vaši interpelaci odpoví písemně do třiceti dnů.

Nyní prosím pana poslance Zahradníka, který bude interpelovat pana ministra Hamáčka ve věci hospodaření České pošty. Připraví se pan poslanec Munzar. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Připravil jsem si interpelaci na pana ministra Hamáčka ve věci České pošty, zejména ve věci toho, jak fatálně nekvalitně Česká pošta doručuje zásilky na jihu Čech. A za druhé, na hospodaření České pošty, zejména na to, jakým způsobem se Česká pošta chystá pokrýt ztrátu, která vzniká při její činnosti. Ale vzhledem k tomu, že pan ministra

tady není, chápu to, tak interpelaci nebudu načítat. Stahuji ji a obrátím se na pana ministra někdy v příštím interpelačním dnu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobře. Děkuji. Chápu to tak, že interpelaci stahujete, a prosím pana poslance Munzara, který bude interpelovat paní ministryni Schillerovou ve věci úspor a investic. Připraví se pan poslanec Rakušan. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní ministryně, chci vás interpelovat ve věci plánů úspor ve státním rozpočtu. Podle plánu, který byl aspoň mediálně představen, se mají hledat úspory ve státním rozpočtu, ale zatímco například enormní dotace na obnovitelné zdroje energie ve výši 25 miliard nebo slevy na jízdném ve výši 6 miliardy či vysoká podpora neziskových organizací zůstává beze změny, aspoň podle mediálních vyjádření, podle toho plánu, má se škrtat na investicích. Podle plánu se má významně škrtat také na Ministerstvu dopravy – 9,5 ze 49 miliard. Ministr dopravy se již sám nechal slyšet, že pokud by u něj vypadaly škrty takto, nejen že by Ministerstvo dopravy nemělo peníze na nové investice, ale chyběly by mu finance i na rozestavěné projekty.

Paní ministryně, skutečně chcete šetřit právě na investicích, které jsou předpokladem budoucího ekonomického rozvoje? Chceme se dostat zpět na čísla roku 2017, kdy investice byly nejmenší za posledních dvanáct let? Dokonce menší než za ekonomické krize? Nebylo by lepší se v prvé řadě zamyslit nad enormně narostlými provozními výdaji a nad dotační politikou, nad její efektivností? Zároveň uznávám, přišla jste s návrhem, aby jednotlivá ministerstva přišla alespoň s desetiprocentními úsporami. Přitom dle schváleného rozpočtu na rok 2019 se stále plánuje nabrat další státní zaměstnance a na mzdách má být vydáno více o 23 miliard, podle změny roku 2018–2019. Nestálo by za to přijít i s úsporami během tohoto roku? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Kolik mám času, pane místopředsedo? (Pět minut.) Tak to nevím, jestli stihnu. To nemám šanci. Budete mně muset dát doplňující otázku.

Vážený pane poslanče, dámy a pánové, děkuji za slovo. Víte, to je přesně další příklad mediálních zkratek. Já jsem v lednu roku 2019 přišla... Jsem kontinuální v těch svých vyjádřeních už od roku 2018. Byla jsem první ministr financí, který navrhl úsporu třeba v takzvaných mrtvých duších. A v lednu 2019 jsem přišla se svými vládními kolegy, pojďme se bavit o rozpočtu 2020, protože prostě jsme vydali aktuální makroekonomickou predikci, snížili jsme – není to žádná tragédie, vracíme se na dlouhodobý průměr ČR, navíc způsobený nikoliv vnitřními ekonomickými vlivy, ale vnějšími, tak pojďme se bavit o hospodaření. A víte, že jsem kontinuální, že jsem to říkala celý rok 2018, budeme se o tom bavit. A říct to v lednu 2019, když se chci bavit o rozpočtu 2020, je prostě fér.

Položila jsem na stůl nějakou tabulku, která byla pracovní. To není vůbec žádný rozpočet. Já první návrh rozpočtu dávám devatenáct. A že bohužel někdo z mých vládních kolegů je natolik neseriózní, že ji pošle do médií, je pro mě poučení, a prostě už nikdy žádnou tabulku na stůl nepoložím jinou než tu, kterou budu ochotna zveřejnit před kýmkoliv. To jsou prostě holá fakta.

A já právě nechci šetřit na investicích, naopak. Já tady mám tabulku (ukazuje), kde ty investice jsou. Já jsem ji ukazovala, už když byl rozpočet, a ukazuji ji znova. Není to pravda, co říkáte. Ta červená barva značí investice z EU. Ta modrá značí národní zdroje. Tak se podívejte, kdy se dalo nejvíc z národních zdrojů. A to, že tady bylo 170 mld. a z toho tedy většina, asi 138,7 mld., je z EU, je proto, že se překrývala dvě programovací období. Říkala jsem to tu na rozpočtu, říkám to znova.

A já jsem svým kolegům řekla: Vidím zhruba několik oblastí, jak ušetřit. Za prvé, pojďme se bavit o provozních výdajích. Jednoduše – všude jsou rezervy. Všude. Já už po tom roce a čtvrt ministrování je prostě vidím. Pojďme se bavit o snižování úředníků a pojďme se bavit o revizi sociálních dávek. A řekla jsem jasně dvě věci. Buď budeme maximalizovat sociální výdaje, nebo budeme investovat. Na obojí prostě nebudeme mít. Takže pojďme se o tom bavit. A to byl můj takový apel a to byl podklad té pracovní tabulky, která měla být spíš nějakým alarmem, a chtěla jsem prostě vyvolat debatu a ta vlastně probíhá a bude probíhat, protože já do konce dubna, jak správně víte, musím předložit první návrh rozpočtu. A já ani teď vám neřeknu třeba odhad příjmů, protože dokud nebudu mít kompletní údaje z Českého statistického úřadu, které budu mít nejdřív na přelomu března/dubna, tak prostě ani odhad příjmů přesně neuděláme. My jsme udělali tu makroekonomickou predikci. A právě proto, že jsme využili tu dobu konjunktury, která byla, k tomu, abychom splatili staré dluhy, abychom dorovnali platy, když ve státním sektoru máme přes 60 % vysokoškoláků a musíme je zaplatit. Důchody – nemám tady tabulku důchodů, vy ji znáte, ukazovala jsem ji naposledy v Otázkách Václava Moravce v neděli, kdy prostě doby, kdy se – já nechci vzpomínat na ty doby roku 2008, 2009, kdy se prostě braly platy veřejnému sektoru, kdy dokonce se vstoupilo do valorizačního vzorce. Takže tyto staré dluhy pořád prostě jsme museli nějakým způsobem dorovnat, to se nám podařilo a říkám, pojďme hospodařit, protože ekonomika prostě se vrací na dlouhodobý průměr. A my jsme na to dobře připraveni, což já považuji za obrovské plus. Máme přebytkové veřejné finance, máme stabilizovaný státní dluh, máme nejnižší nezaměstnanost v EU. To znamená, že máme vytvořen polštář. A já to říkám zavčas a říkám, pojďme se o tom bavit a chovejme se s péčí řádného hospodáře. To bylo celé. A to je moje povinnost a to je moje práce. Takže já si prostě myslím, že tu práci se snažím dělat, jak nejlépe umím podle svého vědomí a svědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, paní ministryně. Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Je zájem o doplňující otázku? Ano, prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ano, je. Paní ministryně mě dokonce o ni požádala, ač nevyčerpala svůj čas.

Já nechci polemizovat teď s tím, protože na to není čas. Jenom jsem citoval stanovisko NKÚ ke státnímu závěrečnému účtu za rok 2017, a podívejte se, paní ministryně, nejenom na absolutní čísla, ale zejména na poměry kapitálových výdajů k celkovým výdajům státního rozpočtu a zjistíte, že když roste celkový objem státního rozpočtu, tak ty poměry kapitálových výdajů trpí. Ale ono stojí za to šetřit i v tomto státním rozpočtu už schváleném, protože je schválen se 40miliardovým schodkem. Měli bychom se na konci podle mého nejlépe dostat k nule. Takže na to jsem se ptal.

A k tomu, co jste říkala k tomu vývoji, tak ono je to samozřejmě těžké. Vy říkáte, že se vracíme k průměru, ale mezitím za poslední čtyři roky například počet státních zaměstnanců narostl o více než 40 tisíc, a tím narostly ty provozní výdaje státu a stát stojí více daňové poplatníky, než stál před několika lety. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Už jenom krátce. Já jsem to tady také vysvětlovala v souvislosti, když bylo řízení o státním rozpočtu. Ten nárůst úředníků tam skutečně je. Z velké části jsou to učitelé. Tam samozřejmě škrtat nebudeme. A ještě jsem zapomněla říct, že jsem navrhla samozřejmě redukci pro rok 2020, že chci, aby hledali všichni moji rezortní kolegové, a očekávám teď aktivní návrhy, aby hledali cesty k redukci úředníků, a samozřejmě těch cest je několik.

Já chci striktně pokračovat v rušení mrtvých duší, chci, aby pokračovali, prostě aby se zamysleli kolegové. To já nevymyslím za ně. Já nevím, jaká má být struktura Ministerstva spravedlnosti a jeho rezortních organizací nebo jiného mého vládního kolegy, ale určitě se nad tím zamýšlím na Ministerstvu financí. Já jsem k 1. lednu 2019 snížila počet úředníků o 250, takže já jsem do toho šla docela aktivně, už to srovnání roku 2018 a 2019, a hodlám v tom pokračovat. Samozřejmě že je potřeba se také podívat na to, ty důvody nárůstu, já jsem si to třeba dělala – a teď mně to ještě analyzují na Ministerstvu financí – za svůj rezort. Třeba Finanční správa. Jestliže jsme chtěli rozjet kontrolní hlášení, evidenci tržeb, Celní správu. Prostě ta byla... Vždyť ty výsledky v kontrolní činnosti byly nula, nula, nic. A teď prostě jsou úplně někde jinde.

Takže samozřejmě že... ale můžeme se zamyslet, proč máme takový počet představených. Můžeme se zamyslet nad tím, jestli skutečně musíme mít třeba tolik organizačních jednotek. Já jsem třeba teď zjistila, když jsem debatovala se svými kolegy, že máme neuvěřitelné množství různých pracovních skupin. Prostě když se nad tím zamyslíte a podíváte se na to poctivě, tak i v této oblasti najdeme rezervy.

K poměru kapitálových výdajů a HDP. Já samozřejmě ty poměry znám. My to teď máme na rok 2019 tuším 8,7, možná 8,5 a byla období třeba roku, já nevím, 2008, 2009, teď to nemám tady s sebou (Mpř. Hanzel: Váš čas, paní ministryně!), ale pořád si otiskuji do hlavy, že to bylo třeba 11 %, ale za cenu jakých schodků? Tam byl schodek 150 miliard (Mpř. Hanzel: Děkuji.) a HDP 4,7. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Vít Rakušan s interpelací na pana ministra Roberta Plagu, připraví se pan poslanec Lukáš Bartoň. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Hezké odpoledne. Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené členky, členové vlády. Pane ministře, obracím se na vás s dotazem, který mě i jako regionálního starostu velmi zajímá a v loňských, předchozích letech mě i dost trápil, a to, jak to vypadá s dotacemi pro sport v letošním roce. My víme, že především malé tělovýchovné jednoty a lokální kluby mimo vrcholový sport se prostě a jednoduše bez státní finanční pomoci neobejdou. Vím o zklamání, objektivně přiznávám mimo vaši ministerskou periodu, těchto klubů, když se z nejrůznějších důvodů dotačních kauz zastavil přísun peněz do regionů, jaké komplikace to všem těmto klubům působilo a vlastně dodnes působí.

Ptám se tedy, zda jsou už definitivně překonány veškeré problémy, které ve svých nálezech kritizoval několikrát i Nejvyšší kontrolní úřad, to znamená netransparentní rozdělování dotačních prostředků do regionálního sportu, kdy mnohokrát místo na sportovní činnost byly ty peníze čerpány na drahé automobily a řekněme trošku neslušně veškeré výdobytky sportovních papalášů v tom pravém slova smyslu. Kluby se také potýkaly s pozdními platbami a mnohokrát nestíhaly vyúčtovat své různé dotační programy v patřičné době, což pro některé bylo problematické, v mnoha ohledech i fatální.

Já vlastně, pane ministře, od vás nechci teď slyšet nic jiného než osobní ujištění, že podobné problémy letos nenastanou, že sportovní kluby dostanou finanční prostředky včas, tak aby je stačily vyúčtovat, a že už si Ministerstvo školství, sportu a tělovýchovy jednoduše ohlídá, že peníze skutečně dojdou k těm, kteří je potřebují, ke sportovním klubům, které se zabývají mládežnickým sportem, a nikoliv k těm sportovním bafuňářům, kteří dlouhodobě kazí pověst sportu v ČR. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, financování sportu, a s tím musím souhlasit, dostalo velkou ránu v roce 2017 po zásahu policie. Já mohu říct, že cesta, kterou jsme se vydali v přímé podpoře financování klubů, a tedy to je program Můj klub, přináší ovoce, protože když si vezmete, že v roce 2016, kdy ten nástroj byl zaveden, žádaly necelé tři tisíce tělovýchovných jednot a sportovních klubů na sportování dětí, tak pro rok 2019 je jich šest tisíc a dostali jsme se na částku, která, musím říct, dosáhne 1,4 mld. korun, tímto kanálem přímo do jednot a klubů, kde sportují děti, se dostane, tak je to 1,4 mld. v roce 2019 z 310 mil. v roce 2016. Myslím si, že toto je správný směr, kterým jdeme, a to, co bylo kritizováno v minulém roce, že ty peníze do jednot docházejí pozdě, ano, samozřejmě, pokud vám vzroste z set žádostí, které máte, když financujete pouze svazy, počet žádostí na několik tisíc, tak to přináší administrativní zdržení. Ale meziročně jsme o více než dva měsíce rychlejší, a to díky tomu, že jsme

při zachování platných legislativních norem a transparentnosti celého dotačního procesu pro žadatele udělali jednoduché kalkulačky, kde zjistí výši dotace, a žádají, pokud to správně vyplní, jako že se to v tuto chvíli docela daří, žádají o přesnou částku. V rámci správního řízení se zkracuje lhůta na dohadování, jakým způsobem to opravit.

Hlavní nástroj, který směřuje, a já si myslím, že je správný, do sportování mládeže, a jak říkám, jsme tam na téměř pětinásobku částky roku 2016 a na jedenapůlnásobku částky z roku 2018. Ale to není všechno. My jsme zrychlili výplatu ostatních dotačních titulů, ať se to týká repre, anebo, a na to jsem opravdu hrdý, se to týká programu Talent, to je talentovaná mládež od šesti do třiadvaceti let, a tam je dramatický nárůst. Dlouhodobě se bavíme o tom, že nejsou prostředky na trenéry. A já musím říct, že 750 mil. korun směřuje právě na podporu trenérů přes tento dotační program, který jde přes svazy, ale je cílený na ty talentované od šesti do třiadvaceti let.

Na to plošné máme Můj klub a ještě Sportuj ve škole. A když to vezmu, že dopad těchto dvou nástrojů bude v tomto roce 750 tis. sportujících dětí, tak si myslím, že se daří dostávat prostředky tam, kam mají směřovat. A pokud ta sportovní kauza byla o investicích, tak skutečně daří se nám obnovit i tu důležitou podporu tělovýchovného spolku, ale i měst v investiční výstavbě. V roce 2017 se vyplatilo jenom 86 mil. korun, všichni víme proč, v minulém roce už jsme se dostali přes miliardu korun a v letošním roce to bude 1,9. Doufám, že to nejhorší stran financování českého sportu má Česká republika a český sport za sebou. A co se týká transparentnosti, tak v tuto chvíli je naplňován rejstřík sportovců a myslím si, že to je další systémový krok k tomu, aby ty dotace byly cílené a transparentní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Chci především panu ministrovi poděkovat za velmi konkrétní odpověď, kterou mi na moji otázku dal, a já skutečně doufám, že situace bude tak uspokojivá, jak on nyní slibuje. Koneckonců na konci roku se o tom přesvědčíme. Doufám, že pravidla ministerstvo nastavilo dobře. Jenom velmi doufám, že při té strukturální změně, která teď přichází, přijde agentura, která bude rozdělovat peníze do sportu, že ta situace prostě bude pro sportovce stejně přehledná a finanční prostředky dostupné i ve chvíli, kdy tady bude fungovat agentura.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Lukáš Bartoň, opět na pana ministra Roberta Plagu, a připraví se pan poslanec Marek Výborný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Vážený pane ministře, na základě informací, které si od Cermatu vyžádala Pedagogická komora dle zákona 106, vyplývá, že celkové náklady na zajištění státní maturity již pravděpodobně přesahují 1,5 mld. Můžete to potvrdit?

Zároveň bych se vás rád zeptal na vaše stanovisko k účelnosti zakázky na povinnou obnovu počítačové techniky pro zajištění a technické zabezpečení státní maturity na další čtyři roky za 236 mil. korun. Techniku školy využívají jen několik dní v roce a po zbytek roku se na ni doslova práší. Zakoupené vybavení navíc nabízí funkce, které školy v reálu mnohdy vůbec nevyužijí, například dotykové displeje. Považujete takový postup za skutečně efektivní? Nemyslíte, že by tyto peníze se daly využít lépe a tam, kde jsou skutečně potřeba?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji. Co se týká stanic, na které směřuje vaše otázka, resp. na základě informace Pedagogické komory, která dle zákona 106 od Cermatu získala číslo a operuje částkou 1,5 mld., tak ano, za období 2011 až 2018 bylo na administraci a realizaci maturitních zkoušek, tedy za celé období, bylo vynaloženo 1,264 mil. korun, je to jeden a čtvrt miliardy. Ale tady musím říct, tyto prostředky jsou na zajištění maturit a není to, že by celá tato částka směřovala do té infrastruktury, kam směřovala otázka, do těch základnových stanic, resp. digitálních pracovišť na jednotlivé školy.

V rámci dodávky těchto digitálních pracovišť je potřeba si uvědomit, že se bavíme o čtrnácti stech těchto stanic, které jsou umístěny na školách. Cena, když si vezmete, co je součástí té stanice, není nijak přemrštěná. Bavme se o tom, jak tato zařízení, jsme někde u té zakázky, jak tato zařízení zastarávají a mají-li být v případě digitálních technologií po osmi letech obnovena.

Co se týká vlastního využití, tam je možná kámen úrazu. Ano, chápu, že váš dotaz směřuje k tomu, pokud tu stanici máte a použijete ji jenom na maturitní termíny, tak se to zdá jako určitý luxus. Zas na druhou stranu když to vezmete, máte tady státní maturity, které musí být zajištěny v nějakém standardu, v nějaké kvalitě, a nemůže se stát, když si uvědomíte, že se jedná o 500 tisíc žákozkoušek v cca 60 tisících dávkách, které mají být v nějakém standardu odeslány, tak kdyby to bylo ponecháno, ať má každý zařízení, které chce, tak by to možná nefungovalo.

Ale to hlavní, co vám k tomu chci říct, co se týká využití této techniky školami, tak nevím, jestli tady nedošlo k nějakému omylu. Ten digitální systém má dva nezávislé režimy. Pracovní a maturitní. Ano, v maturitním režimu je z důvodu bezpečnosti přenosu dat, a pokud to je státní maturita, která má nějaká bezpečnostní pravidla, tak to PC je dostupné výhradně v uzavřené síti přes VPN. Tento režim je pro uživatele vyjma ověřených oprávněných osob nedostupný, ale v době mimo maturity a jednotné přijímací zkoušky školy mohou ty digitální stanice využívat pro své vlastní potřeby. To si myslím, že by jako důležitá informace mělo vstoupit i do odpovědi na tuto interpelaci.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ano, prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za odpověď. Rozumím-li tomu, tuto stanici třeba může ředitel používat jako běžnou svoji pracovní stanici běžně v průběhu roku.

Jinak taková otázka na váš osobní názor. Kdybyste nebyl svázán zákonem a mohl jste tu částku na státní maturity využít jinak, využil byste ji stále na státní maturity, nebo byste tu částku použil na něco jiného, co by mělo pozitivní efekt na kvalitu výuk?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan ministr odpoví.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Takhle sugestivní otázka, na to se strašně špatně odpovídá. Ale já vám odpovím. Samozřejmě bych byl rád, aby bylo oboje. Samozřejmě prioritní musí být zvýšení kvality výuky v ČR. Na druhou stranu koncept státních maturit, pokud bude dobře uchopený, a já myslím, že v tuto chvíli jdeme správným směrem, k tomu, že se nesnažíme trefovat státní maturitou příliš mnoho cílů, které jsou vzájemně nedosažitelné, resp. není možné, aby to zároveň byla nějaká nejnižší laťka a zároveň vstupenka na vysokou školu, tak mám za to, že státní maturity jdou nastavit levněji, efektivněji, přesto při zachování systému státních maturit. Je to to, co zmiňuji, že bych byl rád, abychom přistoupili k didaktickým testům, které by byly státní rovinou, a vrátili bychom tu část, která se dle mého názoru může vrátit na školy, tedy písemná část, sloh v češtině apod., vrátili zpátky do škol, což by mělo přinést dílčí úspory, a především si myslím, že to je ke zlepšení systému jako takového.

Debata, která nás bezpochyby čeká ve všech oblastech včetně matematiky, je o obsahu maturitní zkoušky, aby byl užitečný a zároveň nám pomáhal k té kvalitě, na kterou jste se ptal. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Marek Výborný s interpelací na paní ministryni Janu Maláčovou a připraví se pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, rád bych se vás zeptal, jak se s prorodinnou politikou vaší vlády pojí výrazné snížení financování rodinných center. Konkrétně vycházím ze situace Oblastní charity Pardubice, jejíž tři fungující a společností, rodinami využívaná rodinná centra nezískala od Ministerstva práce a sociálních věcí finanční prostředky na provoz v roce 2019. Podotýkám, že tato rodinná a vzdělávací centra, například konkrétně Holoubek v Holicích nebo DaR v Luži, byla doposud pravidelným a bezproblémovým příjemcem finanční podpory od vašeho ministerstva. V roce 2018 dále rostl počet jejich klientů i akcí, které centra uspořádala, a nabídka pro klienty se dále zkvalitňovala, a to včetně například vzdělávacích programů v rámci celoživotního vzdělávání.

Nepřidělení dotace pro rok 2019 znamená pro tato centra velké finanční problémy, neboť právě dotace od MPSV pomáhá centru zajistit odborné a kvalifikované pracovníky pro programy, které jsou již v programu od roku 2018.

Situace bez příspěvku Ministerstva práce a sociálních věcí může být pro tato zařízení až likvidační.

Vzhledem ke zde uvedeným skutečnostem se vás dovoluji dotázat, zda nedošlo náhodou k pochybení při bodovém hodnocení podaných projektů a zda je případně možné ze strany vás jako ministryně učinit nápravné kroky, které by vedly k podpoře rodinných center i pro rok 2019. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím paní ministryni o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovolte mi, abych nejdříve uvedla, že jsem si problému vědoma.

V rámci koncepce rodinné politiky, která byla schválena vládou 18. září 2017, bylo schváleno několik zásadních opatření k podpoře rodinné problematiky. Za zásadní v této souvislosti a v rámci koncepce rodinné politiky k přímé podpoře rodinných center zmiňuji za prvé legislativní ukotvení služeb primární prevence a zajištění jejich systémového financování, za druhé navýšení dotací na prorodinné aktivity na dotační titul Rodina o dalších 50 milionů korun, to znamená o dalších 50 %. Ministerstvo práce a sociálních věcí realizuje od roku 2005 tento národní dotační titul Rodina. Cílem tohoto programu je podpora služeb pro rodinu, především pomocí preventivního a podpůrného charakteru. Tyto služby by měly poskytovat a posilovat rodičovské kompetence, zkvalitňovat rodinné vztahy, podporovat rodiny v péči o děti, jejich výchově a při harmonizaci práce a rodiny. Cílem je poskytnout komplexní pomoc rodině jako celku. Celková alokace uvedeného dotačního titulu již několik let po sobě činí 96,5 milionu korun českých.

Národní dotační titul je rozdělen do dvou dotačních oblastí. V první dotační oblasti Preventivní aktivity na podporu rodiny, partnerství a rodičovství je hlavním cílem posílit rodičovské kompetence, zkvalitnit již ty zmiňované rodinné vztahy, poskytnout komplexní pomoc rodinám s dětmi, které se mohou ocitnout nebo ocitají v ohrožení, a předcházet jeho případného prohlubování, které má pak za důsledek rozpad rodiny. V druhé dotační oblasti Podpora práce s dětmi a rodinami v oblasti SPOD je hlavním cílem podporovat přímou práci s ohroženými dětmi a rodinami. Aktivity jsou zaměřené zejména na rozvoj metod přímé práce s dětmi při řešení případů dětí a rodin, které jsou právě v agendě SPOD. V roce 2018 žádalo o podporu 275 organizací, celkově se jednalo o 342 projektů. Z toho bylo podpořeno 273 projektů. V letošním roce, to znamená na rok 2019, žádá o dotace celkem 276 organizací v rámci 343 projektů. To znamená, že lze vidět, že ten počet je stabilní víceméně. Podpořeno bude 249 projektů. MPSV také realizuje každoročně celonárodní soutěž, která je od roku 2018 spojená jako Obec přátelská rodině a seniorům. O tuto je také velmi vysoký zájem a jedná se o celkovou finanční alokaci 10 milionů korun.

Ráda bych v této souvislosti uvedla, že za poslední tři roky MPSV, protože sledujeme kvalitativní nárůst hodnoty těch jednotlivých projektů, tak pořádáme

minimálně dva semináře pro žadatele. Poskytujeme všem žadatelům konzultace za účelem zlepšení kvality těch projektů, protože i když jednotlivé organizace předkládají ty projekty každoročně, to znamená, že se jedná o standardní záležitost, tak dochází řekněme ke kvalitativnímu nárůstu těch jednotlivých projektů. To znamená, když projekty uspěly jeden rok, tak vzhledem k tomu, že dochází k nárůstu kvality obecně, tak to neznamená, že pak ty projekty uspějí. Nicméně jak už jsem uvedla, tak jsem si velmi vědoma toho negativního dopadu, pokud projekt neuspěje, a snažíme se toto řešit právě v rámci těch zmiňovaných seminářů a konzultací a právě také chceme navyšovat ten dotační titul jako takový, protože se jedná o jedinou podporu státu, která vede k primární prevenci, to znamená k tomu, aby se předcházelo rozpadu rodin.

Co se týká toho ročníku na tento rok, tak já jsem zadala po nástupu do funkce pokyn, aby MPSV na rozdíl od roku minulého vyplatilo ty dotace do konce března, tak aby to bylo plně v souladu s metodikou Úřadu vlády k poskytování dotací pro nestátní neziskové organizace. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ano. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Já, paní ministryně, určitě nezpochybňuji vaše slova. Nakonec jste byla, jestli se nepletu vedoucí odboru prorodinné politiky na MPSV také. (Ministryně Maláčová mimo mikrofon: Ředitelka.) Nebo ředitelka, omlouvám se. Nicméně ta otázka zněla nějak jinak. Charita, Oblastní charita Pardubice podala tři projekty. Ty projekty podává dlouhodobě, nikoliv poprvé. Standardně tam nedošlo ani k úbytku klientů, ani k úbytku obsahu toho projektu, to znamená, ty aktivity se nijak nezměnily. A já se ptám, jak je možné, že v předchozích letech tato centra byla podpořena a teď nebylo podpořeno ani jedno. Čili, a nezlobte se na mě, odpověď, že pořádáte semináře, jak se mají projekty psát, je určitě dobře, ale to není odpověď na tu otázku, kterou jsem položil. Mě by zajímalo, zda je možné ještě například zkontrolovat to, zda nedošlo k nějakému pochybení při hodnocení těch projektů, protože ta situace mně přijde opravdu nestandardní, anebo případně řešit tu podporu i nějakým dalším krokem vás jako Ministerstva práce a vás jako ministryně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím paní ministryni.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Já si dovolím přeformulovat tu odpověď, protože se domnívám, že jsem vám odpověděla. V podstatě se jedná o to, že ta finanční alokace na národní dotační titul Rodina je nedostatečná. My musíme buď odmítnout, nebo významným způsobem pokrátit žádosti u dvou třetin projektů a vzhledem k tomu, že dochází k neustálému nárůstu kvality všech ostatních projektů, tak se může stát, že projekty, které uspěly v minulých letech a vůbec se nemění, tak se pak v tom – protože se ale zlepšují kvalitativně ostatní projekty, tak se může stát, že skončí pod tou bodovou hranicí. A

proto říkáme to, že ty projekty uspěly v minulých letech, a protože konkurence nespí, tak doporučujeme chodit na ty semináře a využívat těch konzultací, které všem žadatelům nabízíme. Protože to je jediná cesta, jak uspět. Ale zároveň si uvědomuji, že ta situace, kdy odmítáme nebo významně krátíme dvě třetiny projektů, tak jediné systémové řešení je navýšení alokace.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Vít Kaňkovský, opět s interpelací na paní ministryni Janu Maláčovou, a připraví se pan poslanec Vlastimil Válek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne. Kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, jak už je známo, tak kraje v tuto chvíli mají za sebou první kolo schvalování dotací na sociální služby pro letošní rok, anebo to v tuto chvíli probíhá. Je už v tuto chvíli jasné, že dotace, která je určena na sociální služby v tomto roce, bude nedostatečná. Máme avíza z řady krajů. Například Královéhradecký kraj uvádí v těch prvních propočtech, že mu bude scházet asi 71 milionů korun. Podobnou alokaci k dofinancování bude požadovat asi Pardubický kraj. V našem kraji to ještě nemáme vyčíslené, ale předpokládám, že to bude podobná částka.

Jako alarmující hodnotí tuto situaci i sami poskytovatelé sociálních služeb včetně asociace a musím říci, že se to týká jak těch velkých poskytovatelů, tak poskytovatelů menších. Podle mého názoru hrozí reálně, že dojde v průběhu roku k omezení poskytovatelů nebo poskytování některých typů sociálních služeb. Ten důvod je zřejmý, poskytovatelé sociálních služeb nejsou za současné alokace schopni ocenit pracovníky sociálních služeb takovým způsobem, aby je nepřetahovala jiná odvětví. A oba víme, že jsme společně prosazovali navýšení příspěvku na péči ve třetím a čtvrtém stupni, já jsem tomu velmi rád. Nicméně to bude znamenat velmi pravděpodobně, je to logické, další nárůst nebo navýšení poptávky po sociálních službách, hlavně toho terénního typu.

Proto se vás chci zeptat, paní ministryně, jak vy vnímáte tuto situaci, protože ta avíza od poskytovatelů sociálních služeb, ale i od Asociace krajů, jistě máte, a zda chystáte nějaká urychlená řešení, protože by bylo velmi nezodpovědné, abychom nechali situaci dojít k tomu (upozornění na čas), že skutečně v průběhu roku dojde k omezení činnosti sociálních služeb. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní ministryni o odpověď. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Než zrekapituluji situaci s financováním sociálních služeb v letošním roce, tak bych ráda podotkla, že se nám podařilo pro letošní rok vyjednat historicky nejvyšší rozpočet na sociální služby téměř ve výši 16 mld. korun. Jenom pro vaši představu, tak ještě před nástupem tzv. Sobotkovy vlády ten rozpočet činil necelých 6 mld., to znamená, na letošní rok máme o 10 mld. více než před pěti lety.

Jinak co se týká finančního rámce na tento a příští rok, tak MPSV požadovalo v rámci přípravy podkladů pro tvorbu zákona o státním rozpočtu na rok 2019 po Ministerstvu financí transfery pro kraje na celkovou sumu 16,5 mld. korun. V této částce bylo nad rámec směrného čísla zahrnuto: odhad dopadů navýšení platů zhruba o 10 %, a to od 1. ledna příštího roku pro pracovníky přímé péče, 800 mil. korun, které by měly pokrýt výpadek financování sociálních služeb, které byly dosud financovány z končících individuálních projektů krajů z Evropského sociálního fondu. Dále navýšení výdajů na sociální služby v důsledku schválení reformy psychiatrické péče o téměř 190 mil. korun v důsledku nutného navýšení úvazků pro sociální část Centra duševního zdraví a dále o navýšení úvazků pro sociální služby, podpora samostatného bydlení, chráněné bydlení a domovy se zvláštním režimem.

Celkový požadavek však nebyl ze strany Ministerstva financí akceptován. Máme akceptovánu jenom dílčí část požadavků, a sice navýšení v důsledku růstu platů o 5 % místo těch 10 %. Od 1. ledna 2019 došlo k navýšení platových tarifů o 7 %, nikoli o 5 %. Objektivně vzato tady v tuto chvíli chybí prostředky na pokrytí nárůstu platů o 2 %, tedy částka bezmála 253 mil. korun. Nutno však upozornit, že výpadek prostředků v důsledku končících individuálních projektů v důsledku není tak vysoký, jak se předpokládalo při tvorbě podkladů pro státní rozpočet 2019. Dle našich informací se jedná o výpadek maximálně 200 mil. namísto těch uvažovaných 800. Velká část nyní chybějících prostředků jde na vrub zavedení rizikového příplatku. Dle kalkulace MPSV se jedná v tuto chvíli u toho rizikového příplatku o výpadek 400 mil., a to na dofinancování sociálních služeb.

Ministerstvo práce a sociálních věcí si tedy uvědomuje, že zde je pro tento rok deficit bezmála 1 mld. korun, je však nutné podotknout, že financování sociálních služeb je vícezdrojové, a ačkoli Ministerstvo práce a sociálních věcí bude o tomto dofinancování jednat s Ministerstvem financí, svou roli v optimalizaci financování musí sehrát i rozpočty samospráv. Není myslitelné, aby veškeré dokrytí deficitu bylo požadováno po státním rozpočtu.

Jak už jsem zmiňovala, tak od roku 2014 do roku 2019 celková alokace státního rozpočtu na sociální služby narostla o 104 %. Kdybychom to měli brát od roku 2013, tak je to dokonce o 140 %. U ostatních zdrojů, především u municipálních rozpočtů, se o takovém nárůstu bohužel hovořit nedá. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Poprosím pana poslance.

Poslanec Vít Kaňkovský: Já děkuji paní ministryni za, myslím si, že reálné hodnocení. Jenom krátkou glosu. Já si samozřejmě vážím toho, že alokace na rok 2019 je historicky nejvyšší, ale také víme, že za těch pět let výrazně vzrostla poptávka a potřebnost sociálních služeb. To je prostě neoddiskutovatelné.

A potom jednu otázku, kterou jsem dával i našemu panu hejtmanovi, když jsme si vyčíslovali na krajském zastupitelstvu, kolik nám těch peněz bude scházet. Proč vládní poslanci nezvedli ruku pro pozměňovací návrh, který navyšoval alokaci pro sociální služby o 800 mil. korun? Vy hovoříte o 1 mld., která schází. V podstatě,

kdyby byl ten pozměňovací návrh schválen, v tuto chvíli jsme tady nestáli nad tímto problémem.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Já s vámi souhlasím, že díky demografickému vývoji, to znamená trendu stárnutí populace, nároky na státní rozpočet a obecně na rozpočty veřejné budou stoupat. Nicméně jak jsem uvedla, my o tomto financování budeme jednat s Ministerstvem financí, ale znovu připomínám, že je zde potřeba to vidět souhrnně, to znamená, o možnostech vícezdrojového financování do oblasti sociálních služeb. To znamená nejenom státní rozpočet, ale i rozpočty krajů a obcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Vlastimil Válek s interpelací na pana ministra Adama Vojtěcha a připraví se pan poslanec Petr Beitl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Já mám poměrně jednoduchý a stručný dotaz. Fakultní nemocnice Brno provozuje jednu z největších, možná největší gynekologickou kliniku a gynekologické pracoviště, samostatnou nemocnici, na Obilném trhu a tato fakultní nemocnice, tato část této fakultní nemocnice je v naprosto havarijním stavu, neopravitelná. Dlouhodobě se plánuje přesun a výstavba nové porodnice v areálu Fakultní nemocnice Brno. Zdálo se v loňském roce, že snad by v letošním roce mohla být zahájena realizace, nicméně některé signály, které se objevily v poslední době, vypadají, že se tato realizace dále odsunuje. Chápu, že peněz není nikdy nadbytek, nicméně tato porodnice zajišťuje péči pro obrovské množství pacientek nejenom z Jihomoravského kraje, ale z širšího, daleko širšího regionu.

A proto můj dotaz směřuje v té první části k tomu, zda opravdu v letošním roce je nějaká šance, aby stavba této nemocnice nebo realizace této stavby byla zahájena. A já samozřejmě nabízím všechny svoje síly na podporu tohoto projektu.

Ta druhá část je, že došlo k havarijní situaci s lékárnou, kde pukla stěna, a statik odmítá dále povolit fungování této lékárny a bude zřejmě nutné tento projekt, který je havarijní, nějak realizovat. Projekt je tuším ve výši 150 mil. korun. A můj dotaz zní, jestli je vůbec nějaká šance na realizaci tohoto druhého projektu v letošním roce. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče, skutečně je pravdou, že tato investice, pokud se bavíme o té první, to je nová gynekologicko-porodnická klinika, se řeší poměrně dlouho. Je to skutečně největší

gynekologicko-porodnická klinika v republice, šest tisíc porodů ročně, pokud sečteme ty dva objekty, takže pro nás je to priorita. Je to projekt, který je zařazen do programu strategických investic, a aktuálně probíhá příprava k registraci dané investice, protože samozřejmě je třeba ji registrovat, aby mohly být započaty další projektové práce a podobně.

Podmínkou té registraci je mimo jiné třicetiprocentní spoluúčast zdravotnického zařízení, tak je vlastně nastaven ten investiční program. Státní rozpočet se podílí ze 70 %, celkové investiční náklady, tak jak byly indikovány dle té studie z roku 2015, jsou 1 mld. 950 mil. Právě vzhledem k tomu, že Fakultní nemocnice Brno nebyla schopna zajistit vlastně spolufinancování akce z vlastních zdrojů, tak žádá využití dodavatelského úvěru, o čemž tedy jednáme s kolegy z Ministerstva financí, protože toto je podmíněno právě souhlasem Ministerstva financí, a ta jednání, doufám, že budou brzy uzavřena. Takže to byl vlastně ten důvod, proč se to odložilo. Já vlastně, když jsem byl v Brně v minulém roce, tak jsem říkal, že to skutečně pro nás je priorita, ale narazili jsme tady na ten problém spoluúčasti, kterou nemocnice sama nedokázala zajistit, takže teď řešíme tu otázku dodavatelského úvěru. To věřím, že zvládneme.

My jsme vyzvali dále Fakultní nemocnici Brno, aby aktualizovala náklady, protože znovu opakuji, že vlastně ta studie na 1 mld. 950 mil. byla vyhotovena v roce 2015. Všichni víme, že od té doby samozřejmě na stavebním trhu došlo k posunu, že dnes – vidíme to i na dalších investičních akcích – se prostě vysoutěžené ceny výrazně liší od těch původních předpokladů, a proto jsme vyzvali Fakultní nemocnici Brno, aby toto v rámci nějaké objemové aktualizované studie znovu vyhodnotila, jestli tedy tam dojde k nějakému navýšení, případně dojde třeba k nějaké redukci té investice, aby se dostala na tu částku 1 mld. 950 mil.

Stejně tak jsme požádali o aktualizaci termínu realizace a také ještě doplnění nějakého expertního posouzení, takže z našeho pohledu teď ten míček je právě na Fakultní nemocnici v Brně. Já mám jednání s kolegy, s panem ředitelem 13. března, kde to budeme taktéž řešit. Takže já věřím tomu, že se posuneme a že v tomto roce dojdeme v konsenzu i s kolegy z Ministerstva financí k tomu, že bude možné tu akci zaregistrovat, tak aby nemocnice mohla začít projektovat a řešit další práce.

Samozřejmě není to jenom jediná strategická investice. Máme tady investici do IKEMu, do Hradce Králové. Ale věřím tomu, že se nám to podaří. A i díky tomu, že Ministerstvo financí nám poskytlo vlastně v tomto roce prostředky na ty strategické investice, o 500 mil. navíc jsme dostali do státního rozpočtu, za což jsme samozřejmě rádi, tak jsme schopni tu akci registrovat. Takže teď je to skutečně o nějakém procesu. Pracujeme na tom my s kolegy a doufám, že se nám to podaří.

Pokud jde o tu lékárnu, to je trošku složitější případ, protože to je samozřejmě investice, která nebyla nikterak plánována. Tu nemáme v žádném aktuálním rozpočtu ani v tom střednědobém výhledu. Mám tu informaci od pana ředitele, že zkrátka je to havarijní stav. Sto padesát milionů není úplně malá částka. Řešíme to taktéž. Předpokládám, že v tomto roce to nebude možné, ale doufám, že v příštím roce se nám zkrátka podaří ty zdroje najít, případně budeme muset upozadit nějaké jiné investice. Peníze jsou samozřejmě na ty investice omezeny, ale chápu, že pokud je

tam havarijní situace a hrozí, že by ta lékárna nemusela fungovat, a chápu to tak aspoň, nebyl jsem se tam podívat, že to je ústavní lékárna, kde jsou sklady, kde jsou všechny léčivé přípravky uskladněny i pro tu ústavní péči, tak s tím asi budeme muset něco udělat. Ale s těmi penězi jsme zkrátka nepočítali v tomto směru, protože je to nepředvídatelná akce. Ale budeme se snažit najít řešení.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Já mnohokrát děkuji za vstřícnou odpověď. Samozřejmě to budu sledovat. Nabízím, znovu opakuji, veškerou pomoc, která je v mých slabých silách. A rozumím tomu. Sto padesát milionů pro mě osobně je nepředstavitelná částka. A jelikož předpokládám, že paní ministryně financí by na mou interpelaci, která by byla č. 29, odpovídala stejně pozitivně, protože by se týkala téhož... (Obrací se k ministryni financí. Ta odpovídá mimo mikrofon.) No, já vím. Tak boje se toho, že by to bylo příliš věcné, tak se strašně moc omlouvám, byť by mně bylo milo s dámou povykládat, a tuto druhou interpelaci stahuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já přečtu omluvy. Paní poslankyně Lenka Kozlová se omlouvá dnes od 15 do 18 hodin z důvodu jednání, omluva pana ministra Jana Kněžínka dnes od 16.30 do konce jednání z pracovních důvodů, paní poslankyně Lucie Šafránková se omlouvá dnes od 17.00 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Ondřej Profant z dnešního odpoledního jednání z pracovních důvodů, paní poslankyně Miloslava Rutová dnes od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Richter z dnešního jednání v čase od 15.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Tomáš Kohoutek dnes mezi 15.40 a 18 hodin z pracovních důvodů. Tak.

S další interpelací vystoupí pan poslanec Petr Beitl na paní ministryni Janu Maláčovou. Připraví se pan poslanec Martin Kupka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Beitl: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, já bych chtěl dnes apelovat jménem provozovatelů pobytových a sociálních služeb na zvýšení úhradových limitů u pobytových sociálních služeb za ubytování a stravu.

Pobytová zařízení využívají zejména senioři a limity, jejichž valorizace by měla být vázána na příjem seniorů, resp. starobní důchody, nebyly na rozdíl od těchto důchodu valorizovány od roku 2014. Argumentace vašeho ministerstva, že navýšení limitů za stravovací a ubytovací služby by ekonomicky zatížila a ohrozila chudobou seniorské domácnosti, je zcela lichá a dokazuje nepochopení a nekompetentnost ze strany úředníků. Jedná se totiž o seniory, kteří již žijí v pobytových zařízeních a nejsou chudobou ohroženi díky zákonným regulacím. Každému klientovi takového zařízení totiž musí po úhradě služeb zůstat minimálně 15 % jeho příjmu. Maximální sazba stravného na den je aktuálně 170 korun a maximální sazba za ubytování je 210

korun. Jak už jsem řekl, pocházejí tyto sazby z roku 2014, a při rostoucích cenách mezd, energií, služeb, potravin a dalších komodit neodpovídají tyto částky realitě. Nepřímo tak dochází k diskriminaci seniorů, kteří žijí v domácnostech a nejsou žádnou regulací chráněni. Stále rostoucí tržní ceny totiž musí hradit ze svých valorizovaných důchodů. Seniorům v pobytových zařízeních díky valorizaci důchodů a stagnací úhrad zůstává z důchodu vyšší částka. Proti tomu musí ovšem poskytovatelé sociálních služeb hledat prostředky na úhradu rozdílů mezi úhradovým limitem a skutečností, a to pod stále větším tlakem ve svých již tak napnutých rozpočtech. (Upozornění na čas.)

Ptám se tedy, zda a kdy bude ministerstvo reagovat na opakující se oprávněné požadavky poskytovatelů a navýší úhradové limity u pobytových sociálních služeb za ubytování a stravu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já bych poprosil o dodržování času k interpelacím. K položení otázky i k odpovědi. Takže poprosím paní ministryni. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, s požadavkem na navýšení úhradových limitů pro pobytové sociální služby se na Ministerstvo práce a sociálních věcí obracejí postupně téměř všichni aktéři v systému sociálních služeb. Stanovisko MPSV v této věci je nesouhlasné, jelikož ti, kterých by se takové navýšení úhrad dotklo, především tedy klienti sociálních služeb, nemají s ohledem na neexistující silnou zastřešující organizaci tak silné vyjednávací postavení. Stejně tak nelze paušálně říci, že všichni klienti pobytových služeb, kteří mají starobní důchod vyšší než 14 823 korun, nepotřebují žádnou ochranu svého příjmu.

MPSV v současné chvíli intenzivně vyjednává jak s Asociací poskytovatelů sociálních služeb, tak i s územně samosprávnými celky v této věci. Nicméně z dotazníkového šetření, které provedl věcný útvar ministerstva, vyplynulo, že podstatná část pobytových zařízení sociálních služeb v současné době neúčtuje uživatelům maximální úhrady právě s ohledem na jejich ekonomickou situaci. Pokud by v budoucnosti mělo dojít k nárůstu úhradových limitů, nesmí to vést ke zhoršení ekonomické situace klientů.

Jen mi dovolte podotknout ještě v této věci dvě poznámky. Ano, jedná se o dvacet až třicet korun, nicméně denně. Takže pokud to vynásobíme průměrným počtem dnů v měsíci, tak je to navýšení o téměř tisíc korun měsíčně, což je vzhledem k těm částkám, ve kterých se pohybují průměrné starobní důchody, poměrně razantní navýšení. Jak jsem uvedla, my o těchto věcech, o úhradové vyhlášce jednáme. V tuto chvíli probíhá vyčíslení a analýza dopadů.

A také bych chtěla podotknout, že tu situaci ohledně růstů a nákladů si velmi dobře uvědomuji. Já sama jsem navrhovala např. navýšení částek životního a existenčního minima o 11 %, s čímž jsem neuspěla. Například částka životního minima nebyla navýšena sedm let. Co se týká navýšení úhradové vyhlášky, tak tam nebylo navýšeno čtyři roky. Takže si tu problematiku velmi dobře uvědomuji.

Jednáme o tom. Ale důležité bude, aby nedošlo ke zhoršení ekonomické situace klientů sociálních služeb.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ne. Takže se posuneme k další interpelaci a tou bude pan poslanec Martin Kupka s interpelací na paní ministryni Martu Novákovou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážená paní ministryně, já bych se rád vrátil k tématu mobilních dat v České republice. Z úst pana premiéra jsme zaznamenali celou řadu významných slibů o tom, jak on sám se zapojí do jednání se současnými mobilními operátory. Rád bych se tedy zeptal, jaká jednání proběhla, zda jste se jich měla možnost účastnit, jaké další kroky chystá samotné Ministerstvo průmyslu a obchodu ve věci snižování cen mobilních dat v České republice.

Osobně hledím s nadějí k tomu, že bude vybrán čtvrtý operátor, který by mohl přijít na český trh. Chtěl jsem se zeptat, protože to je významný příslib, že konkurence může přinést pro české občany lacinější data, jak vypadá příprava toho licenčního řízení, jaké by mělo mít podmínky a kdy by mohlo být vyhlášeno.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní ministryni o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně a páni poslanci, já bych v rámci těch pěti minut se pokusila odpovědět na vaše otázky, byť je toho poměrně hodně.

Jednak otázka, jak probíhají jednání s mobilními operátory. Jednání s mobilními operátory probíhají ze strany Ministerstva průmyslu a obchodu od chvíle, kdy my jsme na ministerstvo nastoupili, to znamená už od loňského léta. Můžu vám říci, že moje první schůzka, kterou jsem vůbec s kým měla, byla se zástupci ČTÚ a zástupci Asociace poskytovatelů mobilních služeb. Od té doby se scházíme relativně pravidelně a vedeme s nimi jednání, která jsou v tom duchu, co máme v našem vládním prohlášení, to znamená v tom duchu, abychom se dopracovali ke snížení cen za mobilní data pro koncového uživatele a hlavně kromě faktického snížení cen, které bude v ceníkových cenách, abychom se dostali do srovnatelné situace minimálně s okolními zeměmi kolem nás, s okolními zeměmi Evropské unie.

Kroků, které vykonává Ministerstvo průmyslu a obchodu ve věci snižování cen, je celá řada. Jsou legislativní a nelegislativní povahy. O těch legislativních se zmíním samostatně. Nelegislativní jsou takové, že vytváříme podmínky pro vznik konkurence nejen v oblasti mobilních dat, ale i v oblasti pevných dat, protože jsme přesvědčeni o tom, že konkurence musí být ve všech oblastech. V souvislosti s tím jsme například umožnili prostřednictvím Ministerstva životního prostředí využití dotací na budování kanalizací, aby mohlo být využito pokládání optických sítí.

Další věci, které děláme – vypsali jsme výzvu na pokrytí těch takzvaných bílých míst, což je necelých 90 tisíc koncových domácností, které nejsou pokryty. Víme dobře, že od roku 2014 jsme řešili otázku 14 miliard na vysokorychlostní internet, která za předminulé vlády vyřešena nebyla, a my jsme vypsali výzvu na to, aby byla bílá místa pokryta vysokorychlostním internetem. Dali jsme tam poměrně tvrdou podmínku přístupové rychlosti 100 Mbit/s. To byla také diskuse u předchozí výzvy.

Pokud se týká, abych stihla využít času, vypsání aukce na 700 megahertzů, které budou uvolněny díky přechodu na DVB-T2, a ta frekvence by měla být dána k dispozici do aukce a měla by přivést další konkurenci na náš trh, ta situace je taková, že vlastně máme ve spolupráci s Českým telekomunikačním úřadem připraven pro vládu návrh postupu a podmínek pro tuto aukci. V souvislosti s varováním Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost, které bylo před Vánocemi, jsme ještě zapojili do toho procesu i NÚKIB, abychom měli jistotu, že podmínky budou takové, aby nemusely být potom upravovány nebo měněny.

Nicméně obecně platí, že provozovatel sítě elektronických komunikací má již dnes povinnost i podle platného zákona dodržovat bezpečnostní podmínky. Myslím, že dnes dokonce probíhalo jednání mezi všemi zainteresovanými členy, to znamená NÚKIB, ČTÚ a naším ministerstvem, o tom, abychom měli jistotu, že ty podmínky jsou. Půjde to do vlády a po vládě to půjde k veřejné konzultaci, abychom se mohli dopracovat k samotnému procesu aukce. Předpokládáme, že aukce by měla být vyhlášena někdy v říjnu letošního roku, tak abychom byli připraveni na vstup nového operátora v době, kdy bude uvolněna frekvence, to znamená v polovině roku 2020.

Podmínky aukce budou nastaveny tak, aby byl možný vstup nového operátora (upozornění na čas), který by mohl prohloubit konkurenci, a především samozřejmě aby se snížily ceny za datové služby, a musí tam být podmínka technologií 5G.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku, takže prosím.

Poslanec Martin Kupka: Já bych si dovolil ještě rozšířit dotaz o konkrétní podmínky, které se chystají pro licenční řízení, alespoň v základních konturách, co to bude znamenat, jakým způsobem ty podmínky budou řešit i přístup pro roaming se stávajícími operátory, protože to je jedna z klíčových podmínek, jakým způsobem ministerstvo pracuje také na tom, aby ten, kdo sem přijde s technologií 5G, měl přístup na základní sítě optických vláken, vysokorychlostní sítě, protože bez nich se jeho přenosové stanice neobejdou. Jak se Ministerstvo průmyslu a obchodu a ČTÚ vypořádává právě s těmi konkrétně nastavenými podmínkami, co v nich všechno bude.

Předpokládám, že potom kolega Blaha se v další interpelaci vrátí k oněm podmínkám a výsledkům jednání s mobilními operátory stávajícími. Já bych se chtěl ještě zeptat na to, co konkrétně může už obsahovat celý ten soubor podmínek licenčního řízení.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní ministryně. Prosím.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Já bych ještě upřesnila. Aukce zatím v těch rámcích, ve kterých je připravována, nebo podmínky aukce, ve kterých jsou připravovány, jsou připravovány dvoukolově, přičemž v prvním kole by měl být zvýhodněn právě případný nový operátor proti stávajícím, a to prostřednictvím vyhrazení části pásma pro nového operátora spolu se závazkem národního roamingu pro stávající operátory, to znamená, měl by tam být jasný závazek ke sdílení frekvencí. Zatím je úvaha, že to období bude dvouleté, kdy budou nastaveny podmínky pro dobudování sítí pro toho nového operátora.

Tady je skutečně velmi důležité se o těch podmínkách otevřeně bavit, protože potřebujeme ty podmínky připravit tak, aby vůbec potenciální nový čtvrtý operátor měl zájem na náš trh vstoupit. My ne vždycky zcela vnímáme, že náš trh je relativně malý, že je saturovaný, a pokud chceme přivést jakoukoliv novou konkurenci, tak musíme pro tu konkurenci připravit vhodné podmínky.

S tím souvisí také záležitosti, které řešíme už dnes, a to je vlastně transpozice evropské směrnice, toho kodexu pro elektronické komunikace, kdy vlastně jsme z evropského kodexu teď připravili rychlou novelu. Do té rychlé novely chceme dát některá ustanovení, která by pomohla koncovému uživateli udělat některé konkrétní operace, které by také vytvořily lepší konkurenční prostředí. Jedná se tam o to, že vlastně by mělo dojít k omezení možnosti požadovat úhradu v případě ukončování smluv, snížení sankce (upozornění na čas), kde je ukončování na nula procent. Chceme také povinnost operátorů (prosím, čas!) převést nevyčerpaný limit z jednoho měsíce minimálně na období dalších dvou nebo tří měsíců.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já jsem tolerance sama, ale musíme dodržovat jednací řád a ten přesně stanoví čas na otázku i odpověď, takže bych doporučoval, abychom se toho drželi.

Dalším v pořadí je pan poslanec Stanislav Blaha s interpelací na pana ministra Roberta Plagu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Blaha: Děkuji, pane místopředsedo. Dobrý den, pane ministře. Tento týden neprošel návrh mého kolegy poslance Václava Klause na vyšší podporu pro sportovní trenéry mládeže. Místo toho se tady obhajuje zřízení nového úřadu, Národní sportovní agentury. Mně to přijde trochu absurdní, protože jsem ještě neslyšel o tom, že by vyšší počet úředníků pomohl k tomu, aby se u nás více a lépe sportovalo.

Chci se vás proto zeptat za všechny profesionální a poloprofesionální trenéry, kteří často zdarma nebo opravdu za směšné peníze pomáhají vychovávat třeba i budoucí české olympioniky, co v této oblasti připravujete a zda se něco změnilo. Prosím, buďte ve své odpovědi konkrétní. Nejasností a nekonkrétních informací už máme ve spojení s Národní sportovní agenturou víc než dost. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já častokrát slýchám, že podpora trenérů není dostatečná. A je to dost podobné, jako že není dostatečná podpora trénování dětí a mládeže. Ano, není. Přesto mohu být konkrétní v těch krocích, které se udělaly. Zase se bavíme o tom, že je tady systematická podpora sportování. A ti trenéři jsou skutečně tou hybnou silou, těmi, kdo ty děti opravdu učí sportovat. A řadu let to bylo podceňováno.

Musím říct, a částečně navážu na to, co jsem tady už říkal v předchozí interpelaci, po čtyřech letech, tedy od roku 2015 do roku 2019, vzrostly prostředky na program Talent, který je primárně zacílen na trenéry, respektive na podporu talentované mládeže, ale tam jsou to rezortní sportovní centra, sportovní gymnázia a tak dále. Tam všude jsou trenéři. A já musím říct, že my v tomto roce vynaložíme 800 milionů korun, což je o půl miliardy korun více, na tento program. Jsou tam odměny trenérů v osmdesáti sportech. Spadá tam přes tisíc placených trenérů, ať už je to v rezortních sportovních centrech, na sportovních gymnáziích, nebo dalších sportovních centrech.

Dále musím říct, že velká část prostředků v programu Můj klub, který směřuje napřed tomu konkrétnímu klubu, kde jsou děti, tak může a také je využita ve prospěch trenérské činnosti. To znamená, z té 1,4 miliardy další prostředky směřují do této oblasti. Takže když to sečtu, tak ta zanedbaná oblast trenéřiny a dalších záležitostí s tím spojených, tedy podpory mládeže a talentované mládeže a sportování dětí obecně, se zvedla během posledních pár let z 300 milionů na 2,2 miliardy. V tuto chvíli můžu říct, že 70 % dětské populace je začleněno v rámci klubů do toho sportování. A tady je ale potřeba říct jednu skutečnost. Bez zásahu státu – a to je možná obhájení toho, proč takhle dynamicky navyšujeme, v podstatě celé navýšení šlo na sportování mládeže. Je to proto, že až polovina z nich není součástí svazů a České unie sportu. To znamená, nebýt tohoto zásahu státu, tak nám zůstane podstatná část těch dětí mimo tento systém.

To znamená, není všechno soutěžní sport a my potřebujeme rozhýbat tu populaci. O tom se tedy bavíme. A konkrétní číslo na závěr tohoto prvního vstupu. Výdaje na mládež před čtyřmi lety byly 15 % státního sportovního rozpočtu, dnes jsou 45 %. To jsou konkrétní čísla, konkrétní kroky.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Stanislav Blaha: Já bych možná nedoplňoval, ale pan ministr si o to sám řekl tím, že končí svůj první vstup, tak mu musím dát šanci k druhému. Jasně. Já jsem rád za to, co slyším. Protože věřte tomu, že jako starosta okresního města jsem dnes a denně konfrontován s tím, že ty kluby prostě mají problémy. My samozřejmě také tu svou podporu zaměřujeme především na výchovu a sportování mládeže, protože když se začne v raném věku, je to určitě nejlepší. Na druhou stranu po tom, co se stalo za vaší předchůdkyně, kdy dotace do sportu byly totálně rozbity a financování sportu se vlastně na určitou dobu úplně zastavilo, ty kluby nejsou v dobré situaci.

Takže pokud má být tedy druhý vstup, tak možná ještě otázka. Myslíte si, že je stoprocentně zajištěno poté, co přejde financování sportu z Ministerstva školství na Národní sportovní agenturu, že nedojde v podstatě k přerušení tady tohoto trendu?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Já pevně věřím, že ty programy, které jsem tady prezentoval, a konkrétní výsledky toho navýšení prostředků do sportu a zacílení nikoliv na organizační zabezpečení a činnosti svazů – i když i ty jsou potřeba – ale přímo na sportování mládeže, že tyto programy, tak jak jsou nastavené, tak můžou životaschopně žít. Ale samozřejmě za dostatečného objemu prostředků, které na sport budou směřovat ze státního rozpočtu, tak mohou žít pod – ať už to bude v budoucnosti Ministerstvo sportu, nebo v přechodné sportovní agentuře. Nebo v přechodné – tak předpokládám, že naším společným cílem by mělo být, aby sport byl skutečně jednou pod ministerstvem a byl institucionalizován. Protože dle mého názoru, když se díváte na ta čísla a na význam sportu i v předcházení nemocí a dalších věcí, tak si to zaslouží.

Takže já můžu říct, že tyto programy – a jsme připraveni je předat Národní agentuře pro sport. Já jsem velmi rád, opravdu jsem rád, že to můžu říct, že po tom krizovém roce 2017 se podařilo v roce 2018 nejenom stabilizovat, ale těmito nástroji i rozvinout tu dlouhodobě zanedbanou oblast sportování dětí a mládeže. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Radek Holomčík s interpelací na pana ministra Richarda Brabce. Připraví se pan poslanec Dominik Feri. Prosím máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, já se vracím k našemu oblíbenému tématu, které spolu řešíme od té doby, co jsem ve Sněmovně, a to je potenciální ohrožení zdroje pitné vody pro 140 tisíc lidí u nás na Hodonínsku.

Dneska bych se chtěl zeptat na nějaké potenciální vaše možné kroky v souvislosti s usnesením Senátu ze 17. schůze minulého období, která se konala 15. srpna v roce 2018, kde Senát projednával petici neohrožení pitné vody pro 140 tisíc lidí. Vydal k tomu usnesení a jedna z té části toho usnesení doporučuje ověřit veřejnou oponenturou při následném posuzování záměru těžby dotčenými orgány státní správy relevantnost veškerých dosud zpracovaných podkladů z pohledu ochrany podzemních vod a s tím spojeného rizika znehodnocení významného vodního zdroje a současně s uplatněním principu předběžné opatrnosti.

Já vím, že Ministerstvo životního prostředí s velkou pravděpodobností nemusí být tím dotčeným orgánem. Nicméně tím, jak se tady o tom problému bavím i s občany, kterých se to týká, tak vlastně strašně často řešíme to, že úplně přesně nevědí, co se vlastně děje. A chtěl bych vás vyzvat, nebo vás požádat, nebo se zeptat, zda by tady tato oponentura přece jenom mohla někde na Hodonínsku – klidně vás pozvu do mojí rodné Strážnice – proběhnout. Třeba i za vaší účasti, abychom vlastně těm lidem,

kterých se to přímo v místě týká, mohli vysvětlit, nebo vy byste mohli vysvětlit, že skutečně platí to, co říkáte, tedy že žádné nebezpečí nehrozí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Tak takhle tichej sál by si člověk vždycky přál na dopoledním jednání. Ale teď je to zase vykoupeno malým počtem diváků. (Reaguje na téměř prázdný sál.) Ale člověk nikdy nemá všechno.

Děkuji za ten dotaz, vážený pane kolego. Máte pravdu, je to evergreen. Víte, že jsem se k této věci vyjadřoval i na interpelaci paní kolegyně Krutákové asi před měsícem. Dovolte mi jenom, než se vrátím k tomu, co jste říkal, tak jenom opravdu velmi krátce zhodnotit ty možnosti.

To uvedené usnesení Senátu, které já beru jako politickou deklaraci. Protože ona je velmi tenká hranice mezi jakousi politickou výzvou k nějaké veřejné oponentuře, což já bych spíš považoval za veřejnou debatu. Protože ten proces, a to vy velmi dobře víte, proces EIA, kterým to probíhá – pak ty další procesy jsou samozřejmě ryze odborné procesy, kde prostor pro tu politiku nebo to politické ovlivňování je velmi stísněný. A oba se určitě shodneme, že bych si vůbec ani na vteřinu nepřipustil, a mohu odpřisáhnout, že jsem to taky nikdy neudělal, že bych jako politik zasahoval do těch procesů, protože ty procesy jsou pak soudně přezkoumatelné.

Já se domnívám, a nechci k tomu nikoho nabádat, ale jsem si téměř jistý, že stejně i v tomto případě jako v některých jiných případech, které jsou kontroverzní, skončí ten záměr u soudu. A dá ho tam buď jedna, či druhá strana podle toho, jak to dopadne. Na tom se asi shodujeme. A tak je to i správné, protože skutečně asi jenom soud může rozhodnout, který posudek má pravdu. A je nepochybné, že si asi soud vyžádá další posudek, dalšího odborníka. O tom jsem hovořil.

Já to říkám spíš z toho důvodu, že je nepochybné, že pokud vzniknou po vydání stanoviska EIA další podklady, musejí být zohledněny v navazujících řízeních. Po vydání stanoviska EIA v roce 2015 bylo tedy v tomto záměru vedeno prozatím jenom jedno navazující řízení, a to řízení o stanovení dobývacího prostoru, a obvodní báňský úřad, který toto řízení vedl, vydal v lednu letošního roku rozhodnutí, kterým dobývací prostor stanovil. Báňský úřad měl k dispozici všechny informace, i od nás, včetně těch, které vznikly vlastně po vydaném stanovisku EIA, a měl dle své správní úvahy je v tomto řízení zohlednit. Tady chci říct, že zda ty studie a posudky byly zohledněny dostatečně, či nikoli, je v této chvíli dle mého názoru předčasné, protože účastníci řízení se proti rozhodnutí odvolali, jak určitě taky víte, a v odvolacím řízení budou jistě – podívám se, kolik mám času, ještě dvě minuty, to zvládneme – budou jistě všechny tyto otázky prověřovány.

Pokud se vrátím k usnesení Senátu, tak ze zákona o posuzování vlivu na životní prostředí má veřejnost právo uplatňovat v navazujícím řízení k záměru připomínky a správní orgán má povinnost tyto připomínky vypořádat. Dotčená veřejnost se může

stát i účastníkem řízení a může uplatňovat k záměru námitky a následně i opravné prostředky, například to odvolání, o kterém už jsem hovořil.

Chci tedy říct, že určitá forma veřejné oponentury probíhá v každém navazujícím řízení a úlohou správního orgánu je potom zjištění stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Hlavní povolující rozhodnutí v tomto případě bude vydávat báňský úřad, a to je povolení hornické činnosti. Další dílčí povolení bude v kompetenci krajského úřadu. V navazujícím řízení tak musí být projednána i aktuální zjištění týkající se proveditelnosti záměru samozřejmě i z pohledu ochrany podzemních vod. V tuto chvíli nicméně záměr není povolen a nemůže být samozřejmě realizován. A ze strany Ministerstva životního prostředí budou i nadále veškeré kroky sledovány. Pokud bude k záměru vedeno řízení o povolení hornické činnosti, budou aktuální zjištění o proveditelnosti záměru znovu prověřována a bez souhlasu příslušného vodoprávního úřadu nebude moci být záměr povolen.

Jenom bych znovu zdůraznil, že jsme nabízeli příslušné vodárenské společnosti, aby ochránila to území rozšířením ochranného pásma, což by samozřejmě šlo řešit a v tu chvíli by nebylo o čem diskutovat. To bylo odmítnuto. Opakovaně jsme se ptali obce, proč prodávala příslušné pozemky, když tam nechce těžbu. Myslím, že všichni, nebo jestli se tam pohybujete, víte, že tam je celá řada nejasností. A já jsem i zvědav, pod jakým tlakem veřejnosti bude probíhat případně to řízení té druhé společnosti, která chce rozšiřovat těžbu. Podle mých informací, když zjistila, že by musela zpracovávat velkou EIA, tak teď uvažuje o nějakých další úpravách. (Upozornění na čas.)

Pardon. Tak když mi položíte ještě otázku, tak se k tomu vrátím. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím pana poslance.

Poslanec Radek Holomčík: Já budu rád, když to pan ministr dokončí. A jenom v rychlosti, asi se shodneme na tom, co jste říkal, že s velkou pravděpodobností věc skončí u soudu, už je pro to řada indicií. A beru vlastně ty věci, které jste říkal, z hlediska potenciálního ovlivňování řízení a vlastně jako ne úplné relevantnosti požadavků na to třeba dělat veřejnou oponenturu. Ale těch nejasností je tam celá řada: ty, co jste zmiňoval, ty, co zmiňuje i protistrana. Určitě si myslím, že by bylo minimálně výborné gesto vůči dotčené části veřejnosti, lidem, kterých se to týká, zda by mohla proběhnout nějaká veřejná, vy jste to sám říkal, veřejná diskuse někde u nás na Hodonínsku. Tak se chci zeptat, jestli pokud něco takového uděláme, jestli se připojíte. Můžeme pozvat i další lidi z dotčených institucí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Tak v tu chvíli se spíš nebavíme o veřejné oponentuře, ale jakési debatě. Je to určitě, a v této chvíli říkám já s principem předběžné opatrnosti, že samozřejmě debatě se nikdo nebrání, nicméně, a to určitě chápete, naše pozice je složitější jako účastníka toho řízení. A já bych byl velmi nerad, kdyby jakákoli vyjádření, v tomto případě

pokud bych se toho třeba účastnil já jako politik, tak jakákoli vyjádření ministra by pak někdo mohl naopak řekněme zneužít, a já vím, že to slovo zní divně, ale zneužít právě potom v nějakém potenciálním soudním sporu nebo v nějakých navazujících řízeních. Musím říct, že právě proto, že to navazující řízení ještě neskončilo, nebo že tam jsou odvolání, tak je docela složité do toho vstupovat a k tomu se nějak vyjadřovat. Mám tu zkušenost, ono pak cokoli vypadá, že ovlivňujete ty orgány, které se tím v tomto případě zabývají, což je báňský úřad. A také by záleželo na tom, jací účastníci by tam byli, to znamená, jestli by tam byli všichni, ale potom se trošku bojím, že by se to možná zvrhlo na řekněme bitvu argumentů pro a proti, to znamená, že autorů všech těch posudků, kteří by si tam prostě dokazovali, že mají a nemají pravdu. Já si nejsem úplně jistý, jestli by to bylo ku prospěchu věci. Ale samozřejmě já i v té lokalitě, resp. v té části pobývám, jako někdy tam máme projekty i jiné.

Myslím si, že bychom se spíš ad hoc domluvili, jak něco podobného zorganizovat a přitom se nevlamovat do těch navazujících řízení. Jestli vám to takhle stačí. (Ano.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Přečtu omluvy. Pan poslanec Ondřej Profant se omlouvá od 15 hodin do konce zasedání z pracovních důvodů, pan poslanec Aleš Juchelka dnes mezi 15. a 18. hodinou z důvodů pracovních, pan poslanec Milan Hnilička dnes mezi 16.45 a 18.00 z důvodů pracovních a pan poslanec Lubomír Volný dnes od 14.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Dalším v pořadí je pan poslanec Dominik Feri s interpelací na pana ministra Jana Hamáčka a připraví se paní poslankyně Veronika Vrecionová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Velmi za něj děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Vážený pane nepřítomný ministře, obracím se na vás s interpelací, která vznikla na základě debat s mým kamarádem spolužákem z právnické fakulty a zastupitelem z jedné malé moravské obce. Vidím tady Standu Blahu, takže on ví, kde jsou Nedakonice, kousek od Hradiště. Řešili jsme kroniky obcí. Obce mají ze zákona č. 132/2006 Sb. povinnost vést kroniky. Vedou je v samostatné působnosti. Ale určitá část obcí ty kroniky nevede a porušuje tuto zákonnou povinnost. Někde to může být řekněme tím, že to zkrátka nepovažuje vedení dané obce za nutnost, někde to může být zkrátka cíleně.

A mě by v této věci zajímalo, jestli si Ministerstvo vnitra vede statistiku, kolik obcí ty obecní kroniky nevede, a případně, jaký je postup Ministerstva vnitra v této věci. Jak říkám, je to vedeno v samostatné působnosti, to znamená, to pole možností se velmi zužuje. Zákon vlastně nehovoří ani o žádné sankci. On má pouze šest paragrafů, dvě stránky. Kéž bychom takhle dělali všechny zákony. A byl to návrh poslanecký. To znamená, jaké kroky v tomto ministerstvo činí, jestli například urguje ty obce a zdali si vůbec vede nějakou statistiku.

A poprosím vás o odpověď jak písemnou, tak i do mé datové schránky v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny do 30 dnů. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Přesně tak. V souladu s jednacím řádem vám bude odpovězeno na vaši interpelaci písemně.

Dalším v pořadí je paní poslankyně Veronika Vrecionová. (Jmenovaná vbíhá do sálu.) Stihla to přesně. S interpelací na pana ministra Miroslava Tomana. Připraví se pan poslanec Stanislav Blaha. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Dobrý den, budu mít interpelaci na pana ministra Tomana, který je dnes omluven, a požádám o písemnou odpověď. V podstatě je to stejná interpelace, kterou jsem měla na paní ministryni financí ve věci postupu výběru daně z nemovitosti, a to v případě daně za tzv. pozemky ostatních ploch, které nelze žádným způsobem využívat. Velmi často mezi tuto ostatní plochu patří pozemky v rámci zemědělských ploch, skály, příkopy, mokřady, to znamená prvky, které potřebujeme v rámci zemědělské půdy mít.

Když byla paní ministryně ve funkci náměstkyně ministra financí, v roce 2017 prosadila nový metodický pokyn pro Finanční správu, jak rozlišovat plochu, která není žádným způsobem využitelná. Já cituji jednu větu z tohoto pokynu: "Naproti tomu za možné způsoby využití pozemku ostatní plochy lze považovat i možné budoucí využití pozemku po úpravě jeho povrchu, odstranění náletových dřevin, zastavění pozemku budovou, vybudování komunikace, rekreační či sportovní využití pozemku, využití pozemku pro honitbu, pro chov hospodářských zvířat apod." Tato definice bohužel každému pozemku v ČR přisuzuje nějaké využití. Může se jednat o honitbu, o skálu s možností rozvoje sportovního lezectví nebo prostor pro vybudování parkoviště.

Vážený pane ministře, my se o tomto tématu bavíme již půl roku. Paní ministryně slibuje změnu legislativy. Dnes bohužel řekla, že to bude trvat pravděpodobně nejméně dva roky. Prosím pěkně, bylo by potřeba alespoň změnit metodiku, která se v současné době využívá. Co pro to uděláte? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V souladu s jednacím řádem vám bude odpovězeno na vaši interpelaci písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Stanislav Blaha s interpelací na paní ministryni Martu Novákovou. Připraví se pan poslanec Vlastimil Válek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Blaha: Vážená paní ministryně, všichni už bohužel známe vaši ekonomickou teorii o tom, že si za drahá data mohou Češi sami kvůli tomu, že je málo používají. Já bych se ale i tak chtěl zeptat a připomenout se se slibem, který dala vaše vláda, konkrétně i pan premiér, lidem, a to je právě boj proti drahým mobilním datům.

Navážu na interpelaci svého kolegy Martina Kupky a chtěl bych se vás zeptat na to, co v té předchozí interpelaci zaznělo. Vy jste řekla, že se věnujete tomuto tématu od nástupu do funkce. A já bych se chtěl zeptat na skutečně konkrétní – ale zdůrazňuji slovo konkrétní – výsledky vašeho boje s drahými daty a případně, že už je známe, kdy budou aplikovány do praxe tak, aby se jich dočkali obyvatelé České republiky.

A další dotaz zní, jaká je role pana premiéra. Zúčastňuje se těchto jednání s vámi, nebo jedná samostatně? Protože osobně on slíbil lidem v České republice, že zařídí, aby měli levnější mobilní data.

Děkuji za opravdu konkrétní odpovědi.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času a poprosím paní ministryni. Prosím, máte slovo.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážený pane poslanče, přejdu moji ekonomickou teorii, protože myslím, že máme všichni zkušenosti se sdělovacími prostředky. Pusťte si celý ten záznam.

Jaké jsou konkrétní výsledky našeho boje? Já bych chtěla říci, že tento boj je tady od roku 2013 a doposud se ho nikomu nepodařilo vybojovat. Nepodařilo se nikomu dosáhnout toho, abychom skutečně měli srovnatelnou cenu dat. A já jsem tady říkala kroky, které konkrétně děláme, ale řekněme si taky otevřeně, že Ministerstvo průmyslu a obchodu nemá v rukou žádný konkrétní nástroj, kterým by mohlo přinutit privátní subjekty na tomto trhu, aby zregulovalo jejich ceny.

Na to, abychom tady regulovali trh, který není dostatečně konkurenceschopný, na to tady máme adekvátní instituty. Jedním z nich je Český telekomunikační úřad, druhým institutem je Úřad pro hospodářskou soutěž. Český telekomunikační úřad, a musím říci, že i na náš nátlak, provedl, ještě jsem nebyla já ve funkci, ale pan ministr Hüner, provedl tzv. test tří kritérií, kdy vlastně identifikoval bariéry vstupu na trh a shledal, že na maloobchodním i velkoobchodním trhu neprobíhá efektivní hospodářská soutěž, zejména v segmentu rezidentních zákazníků, a že právo hospodářské soutěže není dostatečné pro odstranění nalezených problémů. Proto dospěl k závěru, že velkoobchodní trh k mobilním službám je trhem vhodným pro ex ante regulaci. Proto navrhuje tento trh zařadit do seznamu relevantních trhů, na kterém může uplatnit regulaci. Uvedenou skutečnost ovšem musí potvrdit Evropská komise a vlastně s Evropskou komisí probíhá konzultační dialog tak, abychom tomu vyhověli, a Český telekomunikační úřad má již hotovu analýzu, kterou znovu posílá teď do Evropské komise. Pokud budu uvažovat nad termíny, které jsou k vyjadřování, tak očekávám, že Evropská komise by se k tomu měla vyjádřit naprosto jednoznačně zhruba do měsíce.

Rozhýbat trh s cenami mobilních služeb by pochopitelně mohl pomoci také vstup dalšího operátora v souvislosti s aukcí kmitočtů 700 megahertzů, o čemž jsem tady již mluvila, protože je zapotřebí, aby skutečně tady ta konkurence přišla. Ta konkurence může přijít tímto, anebo může přijít tím, že skutečně bude ten trh označen jako relevantní a mohou být podobně jako třeba v Rakousku zregulovány ceny především na velkoobchodním trhu, které by umožnily relativně rychle nákup virtuálním operátorům, kteří by mohli alespoň částečně vytvořit konkurenci na tomto trhu.

Takže to jsou konkrétní kroky, které jsou teď kromě toho, o čem jsem tady už také hovořila, a to je ta rychlá novela, kterou už máte ve Sněmovně. V té rychlé novele by měly být některé kroky, které umožní především vyšší ochranu spotřebitele a flexibilnější pohyb mezi jednotlivými operátory.

Pokud bych měla ještě odpovědět na váš dotaz, který se týká role pana premiéra. Pan premiér je předsedou hnutí ANO a hnutí ANO má vládní prohlášení a ve vládním prohlášení je tedy jasná formulace, že budeme usilovat o to, abychom zlevnili mobilní data na našem trhu v České republice. My s panem premiérem ty záležitosti koordinujeme a účastníme se těch jednání společně. Já jsem říkala, že máme pravidelná jednání, pravidelnou platformu jednání s mobilními operátory, primárně tedy ale prostřednictvím jejich asociace, protože vlastně asociace by měla být mluvčím toho trhu jako takového. A chceme i po ČTÚ, aby vykonával svoji roli v tom slova smyslu, aby tam, kde ty regulace jsou možné, aby udělal i formou nějakých konkrétních legislativních opatření, tak aby ji dělal.

Doufám, že jsem v rámci času odpověděla vaše dotazy. Když tak ještě můžeme pokračovat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za úplně přesné dodržení času. Pan poslanec Blaha má zájem o doplňující otázku?

Poslanec Stanislav Blaha: Ano, samozřejmě, budeme pokračovat. Já samozřejmě rozumím té novinářské zkratce, ale chtěl bych trošku upozornit, že za výroky podobné tomu vašemu jeden z vašich předchůdců ze své funkce odstoupil. Taky se to týkalo mobilních operátorů.

Ale teď k vaší odpovědi. Já jsem chtěl skutečně prostě vyjmenovat konkrétní věci, které se podařily s operátory dohodnout. Dozvěděl jsem se v podstatě, že ten boj je náročný, že v podstatě není možné jakkoli do toho zasáhnout. Moje doplňující otázka proto zní: Proč takové velkolepé sliby?

Za další. Já jsem si dodneška myslel, že vláda má vládní prohlášení a že v té vládě je minimálně jeden, já si myslím, že dva další partneři. Teď jsem se dozvěděl, že hnutí ANO má vládní prohlášení a že hnutí ANO bojuje s drahými datovými tarify. To si musíte vyříkat se svými kolegy ve vládě, do toho já určitě zasahovat nebudu.

Takže asi potvrdíte to, že ten boj byl doposud marný, že nic konkrétního na stole není. (Upozornění na čas.) Pan premiér prohlásil, že se do těch jednání teprve zapojí, vy mi říkáte, že se jich aktivně zúčastňuje už nyní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní ministryně. Prosím.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Já bych tedy chtěla doplnit, že skutečně máme něco konkrétního. Máte ve Sněmovně novelu zákona o elektronických komunikacích, která v každém případě zvýší ochranu spotřebitele a flexibilitu při výměně operátora. Do téhle novely, kterou máte ve Sněmovně, chceme přidat ještě některé další prvky, a to je především to, že operátor bude povinen převádět nevyčerpaná data do dalšího období.

Chtěla bych říci, že situace na telekomunikačním trhu není důsledkem této vlády, ale je důsledkem rozhodování v devadesátých letech, kdy jsme vlastně připustili to, že takzvané veřejné statky vlastně veřejnými statky nejsou, dostaly se do soukromých

rukou a teď nám nezbývá nic jiného, než hledat cesty, jak je regulovat. Předpokládám, že dalším krokem, který bude, bude stanovisko Evropské komise, které by mělo být relativně rychlé a které by mělo vést k tomu, že tedy budeme hledat cesty k cenovým regulacím, které dneska telekomunikační regulátor k dispozici nemá, protože on je primárně regulátorem technologickým, když to takhle nazvu. To jsou některé konkrétní kroky.

Dále máme výzvu na vysokorychlostní internet. To je také konkrétní krok. Ta výzva končí v květnu a umožní dobudování té poslední míle pro pevné sítě a pokrytí těch zhruba devadesáti tisíc takzvaných bílých míst. Kromě toho tedy pracujeme na novele zákona, který umožní takzvané přípoložky nebo příložky při jakémkoliv budování jakýchkoliv sítí, aby bylo možno zároveň pokládat optické kabely. Já si myslím (upozornění na čas), že konkrétních kroků bylo uděláno dost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další interpelací je interpelace pana poslance Vlastimila Válka na paní ministryni Alenu Schillerovou, ale pan poslanec tady není, takže posuneme se dál k interpelaci pana poslance Marka Výborného na paní ministryni Alenu Schillerovou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, jsem si vědom toho, že jste na podobný dotaz už dnes odpovídala. Nicméně přesto, protože je to předmětem řady dotazů i občanů, si vás dovoluji interpelovat ve věci nově zaváděné praxe Finanční správy při výběru daně z nemovitostí.

Rád bych se vás zeptal: Proč se Finanční správa rozhodla od ledna tohoto roku kontaktovat vlastníky pozemků, které nelze žádným způsobem využívat, jako jsou například remízky, háje, větrolamy a podobně, a požadovat po nich doložení skutečnosti, že se opravdu jedná o takovýto nevyužitelný pozemek a nejedná se například o úrodné podle či plochy vhodné k výstavbě? Z jakého důvodu a na základě čeho požaduje Finanční správa toto doložení, když se žádným způsobem nezměnila příslušná legislativa, která by například nějakým způsobem pozměňovala zákon o dani z nemovitých věcí? Podotýkám, že se často jedná o občany v pokročilém věku, kteří nejsou schopni mnohdy velké množství drobných pozemků a parcel Finanční správě doložit. Nejedná se tak ze strany Finanční správy pouze o nepřiměřenou šikanu nebo hledání důvodu, proč vyměřit vyšší daň, jak se v několika případech také stalo? Není za tím snaha ministerstva, potažmo vlády, i tyto pozemky, které jsou od daně z nemovitostí osvobozeny, zdanit a zvýšit tak přísun peněz do státního rozpočtu, tak aby bylo možné tento příjem použít na sliby, které vaše vláda dala?

Děkuji pěkně za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní ministryni o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, kteří jste tu zbyli. S dovolením bych už neopakovala.

Já jsem to poměrně podrobně řekla v reakci na pana poslance Radka Holomčíka. Jenom se ubezpečuji, že jste to slyšel. A co se týče interpelace paní poslankyně Vrecionové, už jsem to jenom shrnula.

Vůbec vlastně se nic od 1. ledna 1993 nezměnilo. Pouze se v katastru, v evidenci nemovitostí a hlavně ve spolupráci toho, že katastrální úřad tady provádí digitalizaci operátu, tak se vlastně ten druh pozemku tam specifikuje. To jenom na úvod, že není to žádná... De facto vlastně Finanční správa nešikanuje nikoho, ale kontroluje podmínky pro uplatnění osvobození a má pro to prostě lepší podklad, než měla více. Osvobodit tady ty ostatní plochy en bloc nejde. To bylo předmětem jednání na zemědělském výboru, kde se sešly tři resorty, finance, MŽP a zemědělství, kde jsme právě dohodli legislativu, a teď je to ve fázi, že se musí Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství domluvit, jestli ta evidence bude v katastru, anebo v LPIS. Mělo by padnout rozhodnutí, jak mě kolegové doplnili během interpelací, příští týden, a pak není problém tu legislativu nachystat. Já si nemyslím, možná, že paní poslankyně mně nerozuměla. Ona tady říkala, že bude za dva roky. Ona bude podstatně dříve, ale bude záležet samozřejmě na tom, aby se... legislativu máte hned. Ale musíte vědět, z jakého zdroje budete čerpat, a ten zdroj na to musí být připraven. To je podstatné.

A jenom pro vaši informaci. Určitě to není žádná honba za příjmy státního rozpočtu, protože vy určitě víte, pane poslanče, že podle rozpočtového určení daní tohle je příjmem obce. Když Finanční správa dělá dobře svoji práci, tak vlastně naplňuje příjmy obce, protože to je daň, která jediná jde přímo do rozpočtu obcí. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ne. Přesuneme se k další interpelaci. Je to interpelace pana poslance Petra Gazdíka, který není přítomen, tudíž jeho interpelace propadá. A je tady další v pořadí. Pan poslanec Petr Třešňák. (Poslanec Mikuláš Ferjenčík mimo mikrofon: Je na cestě do sálu.) Není přítomen. Jeho interpelace propadá. Paní poslankyně Věra Kovářová. Není přítomna.

Pan poslanec Martin Kupka vystoupí s interpelací na pana ministra Jana Hamáčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Ještě jednou dobrý den. Děkuji za slovo. Bohužel pan ministr tu také není, tak budu mluvit trochu do prázdna. Chtěl jsem se ptát na situaci v České poště, protože to vypadá, jako by sociální demokracie odpovědnost za Českou poštu a tento resort měla právě první nebo druhý měsíc, ale ona ji fakticky má už několik let. A teď přichází Jan Hamáček, aby to všechno spasil, napravil všechny problémy, které se v České poště odehrály. Konečně zvýšil platy pošťákům a pošťačkám.

Nicméně bych se ho rád zeptal, a poprosím tedy o písemnou odpověď na svoji ústní interpelaci, jaké jsou další kroky právě v oblasti České pošty. Jak zajistí, aby se služby k českým občanům dostávaly? Jakým způsobem tedy konkrétně – nejenom zvýšení platů, ale další kroky – zlepší služby? Protože aktuální stav v České poště je opravdu takový, že často pošťáci a pošťačky na tom nejnižším stupni kroutí hlavami

nad nejrůznějšími organizačními změnami, ke kterým docházelo, nad nejrůznějším slučováním poboček, které často nemělo hlavu a patu, zásadní organizační změny, které jim také nikdo nevysvětlil. Tak bych se rád zeptal, jaké konkrétní kroky v tomto směru podnikl, jak bude organizovat i služby České pošty, co se v této oblasti změní, jakým způsobem zjednodušení toho manažerského aparátu bude směřovat nejenom k úsporám, ale bude směřovat zejména k lepší organizace práce České pošty.

A rád bych se také zeptal na to, jakým způsobem chce doplnit chybějící finanční prostředky i teď v situaci, kdy víme, že hospodaření České pošty je v červených číslech a je jasné, že úsporou na straně části těch manažerských pracovníků nebo organizačních pracovníků nemůže dosáhnout na to, aby sanoval tu hlubokou ztrátu České pošty. Na tyto otázky se ho tedy dovoluji zeptat (upozornění na čas) cestou písemné odpovědi.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na tuto interpelaci bude v souladu s jednacím řádem odpovězeno písemně. Dalším v pořadí je pan poslanec Lukáš Bartoň s interpelací na pana ministra Roberta Plagu. Není přítomen. Takže dál. Dál pan poslanec Marián Jurečka. Není přítomen.

Pan poslanec Vít Kaňkovský, ten tady je, s interpelací na pana ministra Vojtěcha Adama. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Vážený pane ministře, obrátili se na mě s podnětem zástupci stomatologů z Kraje Vysočina, ale vím, že se problém týká i dalších krajů, a nejen stomatologů. S tím jak v řadě regionů vzrůstá počet zahraničních pracovníků ze zemí bývalého východního bloku, se objevují také častější případy onemocnění tuberkulózou. Jen připomenu, že v posledních dvou letech se tento problém týkal několika krajů. Je nasnadě, že zdravotníci v prvé linii, tedy zejména lékaři a zdravotní sestry primární péče, což jsou v prvé řadě praktičtí lékaři a stomatologové, jsou vystaveni zvýšenému riziku infekce tuberkulózou. Stejně tak i pracovníci urgentních příjmů, nemocnic či pracovníci zdravotní záchranné služby. Je tedy logické, že se tito zdravotníci ptají, jaká opatření chystá Ministerstvo zdravotnictví ve spolupráci s Ministerstvem vnitra, aby se minimalizovalo ohrožení zdraví nejen zdravotníků, ale i dalších osob.

Současná metodika vstupních zdravotních prohlídek zahraničních pracovníků se jeví z tohoto pohledu jako velmi liberální a rozsah vstupního vyšetření je nejen dle mého názoru nedostatečný, a to nejen s ohledem na riziko nákazy tuberkulózou. Proto můj dotaz směřuje k tomu, jaká opatření Ministerstvo zdravotnictví a Ministerstvo vnitra v tomto ohledu chystá.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Vážený pane poslanče, k této vaší interpelaci mohu říci, že Ministerstvo zdravotnictví po dohodě

s Ministerstvem vnitra a příslušnými odbornými společnostmi vydalo dne 10. dubna 2017 ono metodické doporučení, o kterém jste asi hovořil, které se týká postupu poskytovatelů pracovnělékařských služeb a taktéž registrujících poskytovatelů v oboru všeobecné praktické lékařství při pracovnělékařských prohlídkách s dílčím zaměřením právě na onemocnění tuberkulózou. Ministerstvo doporučilo všem poskytovatelům pracovnělékařských služeb a poskytovatelům v oblasti všeobecného praktického lékařství, aby při vstupní lékařské prohlídce uchazečů o zaměstnání ze zemí s vyšším výskytem tuberkulózy, než je 40 případů na 100 000 obyvatel – seznam těchto zemí pravidelně aktualizujeme na základě WHO informací, a je dostupný na našich stránkách, z tohoto mohou poskytovatelé vycházet – postupovali v souladu s onou vyhláškou o pracovnělékařských službách a využili všechny možnosti indikovat potřebná odborná vyšetření. V souladu s ustanovením § 7 odst. 2 písm. d) zmiňované vyhlášky lze základní vyšetření rozšířit o další odborná vyšetření, která jsou indikována posuzujícím lékařem a jsou nutná k vyloučení daného onemocnění.

Pokud jde o specifické onemocnění tuberkulózy, tak se metodickým doporučením dává na zvážení, aby poskytovatel zdravotních služeb uchazečů o zaměstnání ze zemí s vyšším výskytem tuberkulózy, než je 40 případů na 100 000 obyvatel, což jsou právě země, o kterých jsem hovořil, které jsou pravidelně aktualizovány na stránkách ministerstva, aby tedy byla provedena vyšetření, která směřují k zamezení vzniku a šíření tuberkulózy. Jde například o skiagram hrudníku, tuberkulinový test nebo IGRA test. Jsou tam jasná doporučení, která mohou poskytovatelé pracovnělékařských služeb aplikovat.

Pokud se metodický postup zdá nedostatečný, tak se určitě nebráníme jeho aktualizaci, ale musím říci, že byl vytvářen ve spolupráci s vnitrem, s odbornými společnostmi, takže v tomto směru jsme asi udělali maximum možného, ale určitě nějakým konkrétním podnětům na jeho zlepšení se nebráníme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Děkuji vám, pane ministře, za shrnutí. Podle mého názoru by asi stálo za to vyhodnotit účinnost tohoto metodického pokynu, protože jenom v loňském roce, pokud vím, minimálně ve dvou krajích se u zahraničních pracovníků objevil výskyt otevřené formy tuberkulózy, to znamená, že to nebezpečí tady skutečně je. Pokud tady máme metodický pokyn, bylo by dobře, aby orgány ochrany veřejného zdraví, podle mého názoru přímo odbor hlavního hygienika vyhodnotil, jakým způsobem to je v praxi naplňováno, a pokud dojdeme k tomu, že to v praxi nefunguje, tak jak bychom si představovali, tak pak si myslím, že je namístě uvažovat o nějaké revizi.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Tuto interpelaci máme vyřízenou. Dalším v pořadí je pan poslanec Marian Jurečka s interpelací na pana ministra Dana

Ťoka ve věci SŽDC, problém starých nádražních budov. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovoluji si se svou interpelací obrátit na nepřítomného pana ministra dopravy Ťoka. Zaznamenal jsem v praxi v regionech, že tam, kde probíhají modernizace tratí, koridorů apod., jsou v blízkosti těchto tratí, v blízkosti drážních těles už staré opuštěné drážní objekty, o které případně mají zájem i občanská sdružení, která by je chtěla dále nekomerčně využívat, ale potýkají se s tím, že není úplně příliš vstřícný přístup jednotlivých regionálních pracovišť SŽDC.

Já jsem vás chtěl, pane ministře, požádat, kdyby v této věci ten přístup mohl být vstřícnější, abychom mohli podporovat to, že by tyto památky, nebo tyto budovy nejsou památkami, nebo kulturními památkami, tak aby mohly ale zachovat a přispět k našemu tradičnímu rázu krajiny a mohly být v budoucnu třeba i smysluplně využívány pro pozitivní společenské záležitosti .

Zároveň bych tady tedy využil toho, že bych se chtěl také, pane ministře, doptat na jednu záležitost, která se týká také modernizace tratí a následně toho, když se trať vede jinou trasou v krajině a zůstává to staré opuštěné drážní těleso, tak od starostů mám připomínky na to, aby při těch projektech bylo plánováno také s tím, jakým způsobem revitalizovat tyto staré tratě, kde se nejenom snesou koleje a pražce a zůstává tady stále určitý dopad, zářez v krajině apod., aby i tyto části krajiny byly revitalizovány, aby se na to pamatovalo hned při tom prvním projektu, aby to nebylo potom převedeno na obce, obce, starejte se, a potom starostové nemají finanční prostředky a hledají komplikovaně, jakým způsobem tuto záležitost řešit. Prosím i na to odpovědět. Děkuji mnohokrát.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem písemně na tuto interpelaci.

Dalším v pořadí je pan poslanec Vít Kaňkovský s interpelací na pana ministra Adama Vojtěcha. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou pěkné odpoledne, či spíše podvečer. Vážený pane ministře, v druhém pololetí minulého roku jste se opakovaně v médiích vyjádřil k platům zdravotních sester s tím, že od 1. ledna tohoto roku budou navýšeny o 7 % na tarifech a o 5 tisíc za příplatek na směnnost. Bohužel jak ukázaly prvé měsíce tohoto roku, tak naplnění v praxi není, a to z více důvodů. Jednak s tím evidentně nepočítala úhradová vyhláška, ta vyšla už koncem října, zatímco nařízení o platech vyšlo až v listopadu, ale celkově je potřeba říci, že už ten prvotní plán nemohl počítat s navýšením příplatku na směnnost u všech sester u lůžka, resp. ve směnném provozu o 5 tisíc korun.

Situace je teď taková, že zdravotnická zařízení nemají dostatek finančních prostředků na to, aby dala všem sestřičkám, které by na to měly mít nárok, příplatek ve výši 5 tisíc korun, nebo navýšila ho o 5 tisíc korun, a pokud se k tomu některé příspěvkové organizace nebo některé nemocnice ve formě příspěvkových organizací

odvážily, tak už teď propočty jejich ekonomického výsledku pro tento rok hovoří o desetimilionových ztrátách. My jsme o tom hovořili i na úrovni našeho kraje, ale týká se to samozřejmě i krajů jiných.

Chci se vás zeptat, pane ministře, jak chcete tuto situaci řešit, protože hrozí to, že nemocnice se dostanou objektivně do ztrát v tomto roce, a zda jste ochoten něco s tím dělat ještě v průběhu tohoto roku. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Toto je určitě samozřejmě velmi, velmi citlivá a závažná otázka. My ji určitě nepodceňujeme. Ty indikace o tom, že zkrátka některé nemocnice nemají v úhradách na ono navýšení, jsme dostali. Proto jsme začali vyjednávat s kraji. Pravdou je, že to navýšení platů a mezd sester celkově pokryto být mělo. Tak to bylo propočítáno. To znamená, není to tak, že by se dělala nějaká navýšení, aniž by s tím počítaly úhrady. Tam jednoznačně byly určeny peníze na základě dohodovacího řízení, kde si poskytovatelé tedy toto dohodli s pojišťovnami na příplatky za směnnost ve výši 4,6 miliardy korun a zbytek do těch celkových asi 13,5 miliardy pro poskytovatele lůžkové péče pak samozřejmě z těchto úhrad navýšení bylo možno a je možno hradit navýšení zbytku platů. Přesto samozřejmě jsme měli ty indikace od krajů zejména.

My jsme proto nabídli krajům, že propočteme vlastně úhrady v roce 2019 na základě jejich dat a uděláme analýzu toho, jestli nemocnice mají na navýšení, nebo nemají. Na Ministerstvo zdravotnictví se kraje obrátily a musím říci, že ne všechny. Řada krajů neindikovala žádné problémy. To znamená, není to systémový problém. Většina krajů, většina nemocnic na to navýšení peníze má. Některé kraje se na nás obrátily s tím, abychom tyto propočty udělali. My jsme samozřejmě vyhověli, vyžádali jsme si data z jednotlivých nemocnic a provedli jsme onen propočet. A ten skutečně, ta analýza jednoznačně potvrdila na základě dat, která jsme dostali od těch příslušných krajů, že drtivá většina nemocnic má dostatek úhrad na navýšení mezd dle nařízení vlády. To je třeba říci, byť samozřejmě na nemocnice, které odměňují podle zákoníku práce, se nařízení vlády přímo nevztahuje. Ale i tak by měly mít dostatek úhrad na navýšení mezd.

Potenciální problém u jednotlivých nemocnic jsme nalezli v Kraji Vysočina a v Moravskoslezském kraji, to znamená pouze ve dvou krajích. Tyto kraje teď analyzujeme hlouběji, jsme dohodnuti s Asociací krajů, s jednotlivými představiteli těchto krajů, že uděláme i separátní schůzky s kraji a s jednotlivými nemocnicemi a podíváme se na to, kde je zkrátka problém, protože tam byla i nějaká data, která úplně neodpovídala. Zrovna v jedné nemocnici na Vysočině nám byla dodána data, že meziročně došlo k navýšení o 400 sester v té nemocnici. Takže tam asi byla i nějaká chyba na úrovni těch dat. Takže my toto musíme vyčistit, musíme se podívat zkrátka, kde ty problémy jsou způsobeny, jestli je to třeba růstem personálu právě, se kterým se nepočítalo v té úhradové vyhlášce, nebo se jedná o chybu v datech, nebo je tam nárůst nějakých jiných mandatorních výdajů.

Ale znovu opakuji, i na základě té analýzy, kterou jsme provedli, tak to není tak, že by šlo o systémový problém. Problém indikují některé kraje, některé nemocnice, z našeho pohledu na základě těch detailních propočtů a dat, která jsme dostali od těch nemocnic, dva kraje mají reálně problém, nebo mohou mít. A teď s nimi budeme jednat, jsme na tom domluveni, máme domluvena separátní jednání a věřím tomu, že řešení najdeme. Je tam řešení možné i například ve smyslu navýšení záloh, protože je pravdou, že možná ty nemocnice také si nevyjednaly s pojišťovnami vyšší zálohy odpovídající vlastně nárůstu, takže tam také je třeba ještě nějaký prostor. Takže budeme jednat s nemocnicemi individuálně, budeme jednat pak s pojišťovnami a věřím tomu, že řešení najdeme. Ale znovu opakuji, většina nemocnic na navýšení mezd a platů sester má.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem ještě o doplňující otázku.

Poslanec Vít Kaňkovský: Já děkuji panu ministrovi za odpověď i za to, že jedná s těmi kraji. To je samozřejmě v pořádku a vážím si toho. Nicméně je potřeba říci, že kraje nebo některé kraje, které ty problémy teď neudávají, mají nemocnice ve formě obchodních společností a tam k tomu navýšení nedošlo. Takže já bych v tomhle ohledu s tím hodnocením počkal, až budeme mít třeba hodnocení alespoň prvního půlroku vývoje mezd v těch jednotlivých nemocnicích, a pak si myslím, že to hodnocení můžeme provést. A potom je potřeba říci, že nemocnice mají letos ještě další neočekávané náklady, a to jsou například výrazně zvýšené ceny energií. To znamená, že ono potom, když to dáme všechno do jednoho balíku, tak skutečně nemocnice mít problém budou. Pevně doufám, že ne tak velký, jak to možná v tuto chvíli vypadá. Ale já bych s tím hodnocením mezd počkal alespoň po prvním pololetí.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan ministr má zájem, takže ještě odpoví.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Bezesporu ano, bezesporu ano. My jsme domluveni i s ÚZIS, že provedeme mimořádný sběr dat někdy v průběhu prvního pololetí, kdy budu chtít tedy vědět, jak došlo k navýšení platů a mezd v jednotlivých nemocnicích. A také je třeba připomenout, že v řadě nemocnic došlo třeba k dohodě na úrovni vedení nemocnice a zástupců odborů o jiném rozdělení, než bylo nastaveno v nařízení vlády, právě v těch nemocnicích třeba, které jsou ve formě obchodních společností, akciové společnosti, a je tam tedy odměňováno na základě mzdy. Tak v řadě nemocnic se odbory dohodly jinak, to znamená, že třeba ty peníze se rozprostřely mezi více skupin zaměstnanců, nikoliv pouze cíleně na ten směnný personál. Pro nás samozřejmě taková dohoda je prioritní. Ta má přednost, dohoda mezi vedením nemocnice a zástupci odborů má vždy přednost před nařízením vlády, které samozřejmě ani není aplikovatelné u těch obchodních společností. Takže situace v každé nemocnici je také trošku individuální.

Co je ale důležité, a to si samozřejmě musíme vyhodnotit, za prvé tedy jaké bylo to navýšení reálné, to máte pravdu, to si musíme vyhodnotit na základě sběru dat, a

také jaký efekt to mělo na reálnou personální politiku. Protože my jsme to opatření dělali s nějakým účelem, s účelem navýšení personálu ve směnném provozu. A musíme si vyhodnotit, a to je také to, co mě samozřejmě bude zajímat, jestli ten reálný efekt to mělo, protože pak se podle toho budeme muset zařídit třeba i pro další rok, jestli má smysl jít touto cestou, anebo třeba hledat nějaké cesty jiné. Ale teď je to velmi předčasné hodnotit, jsme v zásadě na začátku roku. (Předsedající: Čas.) A souhlasím s tím, že uděláme ten mimořádný sběr dat a o tom vás budeme pak informovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož v souladu s jednacím řádem poslední interpelace může být položena nejpozději v 17.55 hodin a jelikož máme 17.57 hodin, ukončuji dnešní jednací den. Pokračovat budeme zítra v 9 hodin ráno bodem číslo 103 o svobodném přístupu k informacím.

Děkuji vám a přeji vám pěkný zbytek dne.

(Jednání skončilo v 17.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
8. března 2019
Přítomno: 179 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já zahajuji dnešní schůzi Poslanecké sněmovny. Prosím, abychom se ztišili, aby všichni slyšeli, o čem jednáme. Zahajuji tedy čtvrtý jednací den 27. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. (Hluk v sále.)

Sděluji, že o omluvení své neúčasti požádali tito poslanci: Balaštíková Margita – pracovní důvody, Běhounek Jiří – rodinné důvody, Bělobrádek Pavel – pracovní důvody, Benešík Ondřej do 9.30 pracovní důvody, Dražilová Lenka – rodinné důvody, Chovanec Milan do 11 hodin – zdravotní důvody, Kalousek Miroslav – zdravotní důvody, Kobza Jiří od 9 do 11 hodin – pracovní důvody, Kopřiva František – zahraniční cesta, Maříková Karla od 10 hodin – pracovní důvody, Okleštěk Ladislav – zdravotní důvody, Richterová Olga – zdravotní důvody, Řehounek Jan od 9.00 do 10.30 – pracovní důvody, Schwarzenberg Karel – zdravotní důvody, Šlechtová Karla – zahraniční cesta, Tureček Karel – rodinné důvody, Vácha František – pracovní důvody, Zaorálek Lubomír – zahraniční cesta, Žáček Pavel – zahraniční cesta.

Dále se omlouvají členové vlády: Babiš Andrej – zahraniční cesta, Maláčová Jana – pracovní důvody, Plaga Robert – pracovní důvody, Staněk Antonín – zahraniční cesta, Toman Miroslav – pracovní důvody.

Dnešní jednání bychom měli zahájit pevně zařazeným bodem 103, sněmovní tisk 50. Jedná se o poslaneckou novelu zákona o svobodném přístupu k informacím, třetí čtení. Dále bychom se měli věnovat dalším bodům z bloku třetích čtení, u kterých byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 107, 108, 109 a 110. Připomínám, že po bloku třetích čtení máme pevně zařazené bod 73, je to poslanecká novela zákona o pozemních komunikacích, první čtení, a bod 65, sněmovní tisk 296, poslanecká novela zákona o pozemních komunikacích. Poté bychom případně pokračovali projednáváním dalších bodů z bloku zákony první čtení. (Hluk v sále trvá.)

A teď ještě před případnými vystoupeními, co se týče návrhu na změnu schváleného pořadu 27. schůze, má zájem vystoupit předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL Jan Bartošek. Pane poslanče, máte slovo. A já vás prosím o klid, abychom slyšeli pana poslance.

Poslanec Jan Bartošek: Vážené kolegyně, vážení kolegové, v noci z 8. na 9. března roku 1944, tedy přesně před 75 lety, se uskutečnila událost, při níž bylo zabito téměř 3 800 československých občanů. Je to největší hromadná vražda našich občanů v historii. Událost, o které se v České republice málo ví. Jsme srozuměni s existencí

terezínského koncentračního tábora, ale málo víme už o tom, že i v Osvětimi-Březince existoval tzv. terezínský rodinný tábor. Zde žily pospolu celé československé rodiny, a to doby, než jim bylo oznámeno, že se musí přesunout do pracovního tábora v Heydebrecku. Nikdo se tam ovšem nedostal. Všichni našli smrt v plynové komoře.

Nikdy nesmíme zapomenout. Jsem rád, že se včera uskutečnila na nádraží Bubny v Praze 7 vzpomínková akce k uctění památky těchto zabitých československých občanů. A současně bych vás tímto chtěl požádat o minutu ticha k uctění památky těchto obětí. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a já souhlasím. (Přítomní povstali a uctili památku obětí minutou ticha.)

A nyní po pietní minutě bychom dali prostor na vystoupení poslanců na změnu schváleného pořadu 27. schůze. Mám tady zatím dvě žádosti. Takže jako první vyzývám paní poslankyni Miroslavu Němcovou a připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Tak, paní poslankyně, máte slovo. (Hluk v sále trvá.)

Poslankyně Miroslava Němcová: Dobrý den. Dobré ráno, vážený pane místopředsedo, vážené dámy a vážení pánové. Předstupuji před Sněmovnu –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já prosím o klid! Omlouvám se, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji. Předstupuji před Sněmovnu se žádostí o zařazení nového bodu do programu naší probíhající schůze. Ten bod by měl název Hudební produkce předsedy Poslanecké sněmovny v památkově chráněném prostoru jednacího sálu Poslanecké sněmovny.

Dovolte mi zdůvodnění tohoto návrhu. Podle včera zveřejněných fotografií se v hlavním jednacím sále Poslanecké sněmovny odehrála část večírku poslaneckého klubu hnutí ANO. Podle vyjádření současného předsedy Poslanecké sněmovny se tato zvláštní akce konala někdy po parlamentních volbách na podzim roku 2017. Sám ji popisuje jako rozlučkový večírek, kdy se rozhodl využít k hudební produkci jednací sál, který v té době měl být v rekonstrukci.

Pan předseda Vondráček na tomto stranickém večírku vystupoval na improvizovaném pódiu, kterým se stal předsednický stůl, tedy památkově chráněný mobiliář. Blíže dění nebudu popisovat, nebyla jsem jeho účastníkem, ale myslím, že ty fotografie jsou docela výmluvné.

Zvláštní pro mě a důležitou otázkou je, kdy se přesně tento večírek konal. A s tím souvisí otázka, jak se účastníci této veselice vlastně do jednacího sálu dostali. Kdo je sem pustil? Přišli hlavními dveřmi, které bývají zavřeny, a klíče jsou u ochranné služby v době, kdy nezasedáme, nebo přišli tamhletím bočním vchodem, který vede do prostor předsedy Poslanecké sněmovny, nebo se sem dostali nějakým pro mě dalším nepochopitelným způsobem? To bych chtěla slyšet.

Sál totiž, ve kterém jednáme, vznikl během přestaveb v této lokalitě. Prameny uvádějí, že v této podobě nebo v této velikosti už je znám z roku 1726, tedy před zhruba třemi sty lety se začala psát historie tohoto prostoru. V roce 1861 zde začíná pracovat Český zemský sněm, a jak všichni víme, ukazuje to také památní deska, kolem které denně chodíme. 14. listopadu roku 1918 zde bylo vyhlášeno samostatné Československo, byl zvolen prvním prezidentem Tomáš Garrigue Masaryk a 20. listopadu roku 1918 byla přijata první československá ústava. Tedy během staletí bylo toto místo svědkem mnoha událostí, které se staly mezníkem v naší historii.

Sídlo dnešní Poslanecké sněmovny je národní kulturní památkou a je pod přísnou památkářskou ochranou včetně tedy toho sálu, ve kterém my jako poslanci jednáme. Také návštěvy, které sem přicházejí, jsou vázány docela přísnými pravidly. Ti, kteří sedí na galerii pro hosty, musí vyhovět bezpečnostním předpisům. Ti, kteří mohou vstoupit do jednacího sálu, se musí podrobit minimálně společenskému úzu, který jim říká, co mohou a nemohou v takovém prostoru dělat. Je nepředstavitelné, že by těmto návštěvníkům, mezi nimiž jsou školní děti, studenti, ale i senioři, prostě lidé, kteří se zajímají o naši historii, bylo tolerováno chování, jaké vidíme na fotografiích s panem předsedou.

Pan předseda sám je z Kroměříže. Toto město je také pod památkovou ochranou, je jako centrum Prahy, které je zapsáno do seznamu UNESCO, světového kulturního dědictví, zrovna tak je tomu v Kroměříži, kde arcibiskupský zámek, soubor zahrad jsou zapsány do tohoto seznamu a jsou tam další výjimečné památky. Já si neumím představit, že by jako kroměřížský rodák pan předseda Vondráček v těchto prostorách, například v chrámu sv. Jana Křtitele, který pro svůj interiér je považován za jednu z nejkrásnějších církevních staveb 18. století na Moravě, tam podobnou produkci předváděl. Myslím si, že to je nemožné. (V sále je silný hluk!)

Neumím si zrovna tak představit parlamenty na světě, že by něco takového tam bylo tolerováno. Dnes často vidíme obrázky z britského parlamentu, kde se vášnivě probírá odchod země z Evropské unie, a neumím si představit, že by v těchto historických prostorách byly podobné scénky možné. Nebo si neumím představit (upozornění na čas) – zkusím si to, ale nejde mi to –, že by se něco takového dělo v Kongresu.

Proto navrhuji tento nový bod jako druhý bod našeho dnešního jednání. Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já bych chtěl jenom poznamenat, že váš návrh na doplnění schváleného pořadu schůze Sněmovny nelze projednat, protože proti němu vzneslo námitku více než 20 poslanců. Mám tady podpisy 53 poslanců hnutí ANO, takže na to jenom upozorňuji, že bylo uplatněno právo veta.

S dalším návrhem je tady – omlouvám se, mám tady písemnou přihlášku – s přednostním právem předseda poslaneckého klubu ČSSD pan poslanec Chvojka. Připraví se paní poslankyně Kovářová. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych si dovolil požádat o pevné zařazení bodu číslo 19, což je

vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu, je to sněmovní tisk 388, jako třetí bod odpoledního jednání ve středu 13. března.

Potom bych poprosil o bod –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pardon, pane poslanče. Na mě právě hovořil předseda poslaneckého klubu ODS, takže jestli byste mi jenom ještě zopakoval číslo bodu a na kdy. Omlouvám se.

Poslanec Jan Chvojka: Dobře. Bod číslo 19, Státní pozemkový úřad, prosím o zařazení na středu odpoledne jako třetí bod, to znamená na středu 13. března.

Potom bod číslo 22, novela zákona o krmivech, tisk 397, prosím jako bod číslo 4 odpoledního jednání ve středu 13. března. A bod číslo 24, novela zákona o lesích, tisk 408, jako pátý bod odpoledního jednání ve středu 13. března. Rozumíme si? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano. Nyní tedy požádám o vystoupení paní poslankyni Věru Kovářovou.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, naši kolegové ze Senátu požádali o zařazení jejich návrhu zákona o provozu na pozemních komunikacích. Je to sněmovní tisk 338, bod 75. Žádali o zařazení na 13. 3. po již pevně zařazených bodech, mínili tím sněmovní tisk 21 a 53, jako třetí bod. V případě, že by to neprošlo, tak dávám druhou variantu, a to zařazení jako bod 6 po sněmovních tiscích, o kterých zde hovořil pan předseda Chvojka, a to na středu 13. 3. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Rozumím. Nyní předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Členové vlády, kolegyně, kolegové, je právem každého z nás navrhnout nový bod a je právem určité skupiny poslanců nebo klubů vetovat zařazení toho bodu. Dnes jsme zažili zvláštní situaci, kdy ještě předtím než byl bod navržen, byl vetován nebo takzvaně vetován. Já jsem poprosil pana místopředsedu, aby mi půjčil podpisové listiny, kterými se vetuje, kterými jste se pokusili vetovat tento bod. Já si myslím, že takhle to možné není.

Kolegyně a kolegové – a teď bych mohl číst, mám tu jenom první stránku, tak se omlouvám, bude to bez titulů a bez křestních jmen, takže paní poslankyně a páni poslanci Adámková, Berkovec, Bělica, Bláha, Brázdil, Bžoch, Červíčková, Dostálová, Farhan, Feranec, Fialová, Fridrich – ostatní stránky číst nebudu, tito kolegové a kolegyně mají smůlu nebo výhodu začátku abecedy – podepsali naprosto neurčitý bianko šek, kde nahoře je napsáno námitka proti návrhu zařazení nového bodu programu 27. schůze Poslanecké sněmovny dle § 54 odst. 6, ale není napsáno

proti kterému. Já si myslím, že univerzální veto na zařazení jakéhokoliv nového bodu prostě není možné.

Je vidět, že se bojíte o této kauze debatovat, nebo se bojíte o zařazení tohoto bodu hlasovat.

Když jsem včera viděl ty fotografie, tak jsem očekával omluvu od pana předsedy. Dočkal jsem se slov, že je na to hrdý a že by to dokonce rád zopakoval. Pak sice po zásahu premiéra z Ameriky jste si určitě všimli, že jsme (nesroz.) ocenili význam této návštěvy a kvitovali jsme, že premiér České republiky má jednání s prezidentem Spojených států, a svou opoziční práci jsme si nechali na vnitropolitické problémy. A takhle se to dělat má, o tom jsem přesvědčen. Takže pan premiér zasáhl. Myslím si, že ho muselo rozčílit, že v tak důležité chvíli musel řešit takovou ostudnou věc. Na základě toho pan předseda Vondráček se omluvil neomluvil, když si přečtete tu omluvu, ale budiž, každý se omlouvá podle toho, jak je mu blízké.

Když jsem zaznamenal argumenty některých z vás, kteří to omlouvali, tak mi přišly natolik absurdní, že se o nich musím zmínit a položit otázku. První argument: Pan předseda Vondráček v té době ještě nebyl předseda Poslanecké sněmovny. To je pravda. Znamená to, že nepředseda Poslanecké sněmovny, kterýkoli z nás, může vyskočit na předsednický pult a hrát tam na kytaru? Bavit své kolegy se zdůvodněním, že nejsem předseda Poslanecké sněmovny? Co to je za argument?

Druhý argument řekl pan předseda: My jsme z Moravy. Já jsem tedy ze Slezska, ale jménem svých kolegů, jestli tady budeme v Praze šířit, že my Moravané jsme zvyklí skákat po předsednických stolech, hrát na kytaru a že nám je to vlastní, tak to nám to tedy vlastní není. Nemluvím za Slezany, ale mluvím za naše občany z Moravy.

A teď bych mohl v těch absurdních výmluvách pokračovat.

Není to tak dávno, a já jsem to opravdu ocenil a pravděpodobně to byla osobní zásluha pana předsedy Vondráčka, že tady promluvil Paul Ryan. A odpovězte si, kolegové, kolegyně, z hnutí ANO. Umíte si představit, že by tohle udělal Paul Ryan v americkém Kongresu? Umíte si představit, že by to udělal kterýkoliv člen amerického Kongresu?! A co by se stalo, kdyby to udělal? Už by byl doma, už by měl vyklizenou kancelář, už by neměl mandát člena Kongresu! Ta bagatelizace, ta bulvarizace, je prostě neuvěřitelná.

My jsme chtěli odpovědět například otázky. Sami dobře víte, že když tady zapomenete počítač nebo tablet a nejedná Poslanecká sněmovna, je tady zamčeno a musíte jít za ochrannou službou, aby vás sem pustila, abyste si své věci, které jste tady případně zapomněli, mohli odnést. Takže ty otázky – kdo je sem pustil, co tady vlastně dělali – mi připadají opravdu naprosto namístě.

A vy nejste ani ochotni hlasovat o znění toho bodu. Můžete být proti. To vám můžu vyčítat, nemusím vyčítat. Na to máte plné právo. Nicméně, pane místopředsedo Okamuro, myslím, že ta podpisová listina se nevztahuje na ten bod. Ten bod měl konkrétní název. Samozřejmě vetovat se to dá, můžeme dát časový prostor poslancům, mohou to doplnit, ten název bodu, pak to bude plně v souladu s jednacím řádem. Ale bianko šek na to, že už nikdy se nebude hlasovat o žádném návrhu programu, doplnit program například na této schůzi nebo příští. Příště byste mohli

podepsat listinu, námitka na zařazení nového bodu, na kterékoliv příští schůzi. Bylo by to stejně cenné jako to, to znamená bezcenné. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: S přednostním právem předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Já bych jenom řekl, že jsem obdržel ten návrh v průběhu toho, kdy byl ten návrh navržen, takže z mého pohledu je to v pořádku i podle dosavadní sněmovní praxe a také jsme se tady poradili s vedením Sněmovny. Tak pane předsedo, prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Když se mě včera novináři ptali, co na to říkám, tak jsem řekl: Pitomostmi se nehodlám zabývat. Já bych upřímnosti té snahy bavit se o této záležitosti věřil v okamžiku, kdyby se stejným zápalem kolegyně a kolegové, kteří navrhují tento bod, se tady rozhořčovali nad trenýrkami nad Hradem nebo kdyby alespoň jemně obočí povytáhli při řádění Pussy Riot v chrámu Krista Spasitele. To bych jim potom věřil. To bych se k tomu dokonce i připojil. (Pobavení na pravé straně sálu.) Ale protože všechno má jakýsi svůj účel, tak i tomuto nevěřím, že je to vedeno ušlechtilou snahou o ochranu historické památky, kterou tento sál je. A já si osobně myslím, že náš čas bychom neměli nad podobnými věcmi utrácet.

Kdyby náhodou byla nějaká pochybnost o platnosti onoho seznamu, který vetuje zařazení tohoto bodu, vzpomínám si, v době, kdy byl předsedou Poslanecké sněmovny Václav Klaus, podobným způsobem jsme my, klub KSČM, také nějakým seznamem vetovali nějaký bod, a nám to tehdy Sněmovna neuznala. Tak aby to bylo čisté a jasné, pokud někdo jiný ještě bude vetovat zařazení tohoto bodu jako poslanecký klub, poslanecký klub KSČM se k tomuto vetu připojí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem předseda poslaneckého klubu Pirátů Jakub Michálek. A pak tady mám písemnou přihlášku poslankyně Pekarové. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já se nechci vyjadřovat k obsahu toho návrhu. Čistě k těm procesním záležitostem jsem chtěl říct, že souhlasím s názorem, že je opravdu nešťastné předkládat listiny, na kterých není uvedeno, jakého bodu se to týká. Máme v našich právních předpisech zakotveno, že projev vůle musí být dostatečně určitý, a pokud není jasné, kterého bodu se týká, tak je neplatný. Pokud tady existovala taková praxe, že se předkládají listiny pouze se seznamem podpisů a někdo k tomu řekne, čeho se to vlastně týká, nebo v okamžiku, kdy se předkládá ten bod, tak se omlouvám, ale z právního hlediska to nelze považovat za validní.

Čili já bych poprosil, jestli by bylo možné, pokud tady takováto praxe byla, tu praxi upravit a podepisovat anebo předkládat listiny, ve kterých bude uvedeno, kterého bodu se konkrétně týkají. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dosavadní praxe byla taková, že máme v zákoně o jednacím řádu větu: Návrh na doplnění schváleného pořadu schůze Sněmovny nelze projednat, vznesou-li proti němu námitku nejméně dva poslanecké kluby nebo 20 poslanců. Není to více specifikováno, poradili jsme se s vedením Sněmovny, je to dosavadní zvyklost tímto způsobem to podat, je to přijatelné a já jsem to také v tomto smyslu přijal. A upřímně řečeno, už jsme to přijali, takže na tom ani nehodláme v tuto chvíli nic měnit. Ale je to otázkou další diskuse případně potom ale u dalších, budoucích záležitostí.

Takže místopředseda Sněmovny, poslanec Pikal, potom předseda ODS Petr Fiala. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já s vámi, pane místopředsedo, nemůžu souhlasit. V tom jednacím řádu se jasně píše proti němu, a na té podpisové listině není, pokud jsem to pochopil, stanoveno, proti kterému navrženému bodu se ta námitka podává. Takže já dávám námitku proti vašemu postupu. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Je tedy pravda, že vy jste se hlásil o něco dřív. Dáme prostor předsedovi hnutí ANO. Prosím. Omlouvám se, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré dopoledne, kolegyně, kolegové. Já bych chtěl vznést veto na zařazení tohoto nového bodu jménem poslaneckého klubu ANO a KSČM.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máme tady veto. Nyní předseda ODS Petr Fiala. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Tím je to, pane místopředsedo, vyřešeno. Formálně je to v pořádku, nicméně já se ohrazuji proti vašim slovům, že vedení se tady poradilo a že to takhle je přípustné. Já s tímto postupem nesouhlasím, podle mě to není přípustné, a navrhuji, abychom se na vedení Poslanecké sněmovny domluvili, že tímto způsobem nelze vetovat návrh na zařazení nového bodu, pokud tam není napsáno ani datum, ani ten bod, proti kterému je to veto vznášeno. To je můj názor. A nemůžete vydávat váš názor za stanovisko vedení Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já se omlouvám, že jsem vás do toho vedení šířeji nezahrnul. Pravda, s vámi jsem se neporadil, poradil jsem se s prvním místopředsedou Poslanecké sněmovny, poslancem Filipem, a také s ředitelkou organizačního odboru. (Smích zprava.) To znamená... No, jestli je někdo zvolen prvním místopředsedou Poslanecké sněmovny, tak jsem se ho zeptal. A byl vybrán předsedou Poslanecké sněmovny. Dobře. Já bych o tom dál už nepolemizoval. Myslím si, že je určitě namístě, abychom se o tom poradili, pakliže jsou nějaké námitky.

Takže další vystoupení, předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Pan místopředsedo, vaším prostřednictvím mluvím k vám. Vedení Sněmovny jsou volení zástupci, nikoliv aparát Poslanecké sněmovny. To jenom pro pořádek, abyste si srovnal, kdo Poslaneckou sněmovnu řídí.

A k tomu vetu, které zde zaznělo. Samozřejmě máte na to plné právo, mohl jste si vybrat z koaličních partnerů i sociální demokracie, jejímž jménem jste mohl to veto dát, pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího. Vybral jste si komunistickou stranu, protože tohle chování skutečně víc svědčilo a vypovídá o komunistickém papalášském chování než o čem jiném. Myslím si, že tím, že se dostatečně nevymezujete vůči tomuto chování, tak pouze připouštíte to, že toto chování jste ochotni tolerovat, připadá vám normální a nechcete o něm diskutovat. Kdybyste aspoň řekl, že vám skutečně nepřipadá normální tančit na stole, tančit zde na těchto stolech řídícího schůze, tak bych to pochopil. Jediné, co se děje, je, že posunujete hranici, co je ještě možné a co jsme ochotni tolerovat. Mně osobně je to líto, protože to snižuje důstojnost Poslanecké sněmovny. Můžeme tady svést tisíc soubojů ohledně různých zákonů a je to naprosto v pořádku. Ale věřte, že tančit na stolech v Poslanecké sněmovně je nepřijatelné a je za hranou. Čekal jsem v tomhle tom u vás větší míru citlivosti a respektu k této komoře. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Honosíme se tady kde kdo demokratickými přístupy, demokratickým étosem a já nevím čím vším. A takovou tu minimální zásadu slušnosti, když už se nějaké slušnosti dovoláváme, že bychom měli jednat za přítomnosti toho, jehož se ta věc tak bytostně dotýká, to si jaksi nepřipouštíme? Ptám se jen tak do prostoru. Pan předseda tady není, tak pojďme to odložit, bavme se o tom a hlasujme o tom, až tady pan předseda bude, například. To je jeden z hlavních důvodů, proč jsem se k tomu vetu připojil.

A pak ještě krátké, leč pro dnešní den důležité doplnění mého vystoupení. Víte, my místo toho, abychom dnes tak trošku svátečně si tento pátek užívali, tak jsme zase zabředli do sporů, které snad ani nejsou hodny tohoto sboru. A proto si dovolím, vedle toho, co se tady děje, a možná také abych to trošku přehlušil i směrem k veřejnosti, všem ženám přítomným v toto budově a všem ženám-občankám České republiky popřát vše nejlepší k Mezinárodnímu dni žen. Děkuji. (Potlesk spíše zleva a středu sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ještě s přednostním právem místopředseda Sněmovny, poslanec Pikal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já si dovolím pár poznámek. Zaprvé bych chtěl upřesnit, že první místopředseda Sněmovny nebyl na první místopředsednickou pozici zvolen, ale byl na ni jmenován. To jenom pro přesnost. Tím nesnižuji nijak to, že na této pozici je, nicméně Sněmovna ho tam nezvolila.

Druhá věc. Já bych trval na své námitce, i když samozřejmě chápu, že to veto již zaznělo od dvou klubů, to znamená, že ten bod již projednáván nebude. Nicméně považuji za vhodné se procesně vyrovnat s tím, jestli tedy je, nebo není možno předkládat bianko šeky. (Mpř. Okamura: Ano, budeme o tom hlasovat.) Tedy pardon bianko podpisové listiny.

A třetí věc už jsem asi řekl, takže děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, pane místopředsedo, o vaší námitce budeme hlasovat, zdali tedy má být pod podpisovou listinou, co se týče vyjádření veta, zdali tam má být upřesněno, čeho se to týká. (Připomínky z pléna.) Proti mému postupu. Samozřejmě budeme o tom hlasovat a budeme o tom hlasovat jako první, aby byl klid hned zkraje, aby nebyla nervozita.

Tak, máme ještě nějaký další zájem o vystoupení? Já to vím, s přednostními právy, a teď tedy máme písemné přihlášky, což máme tady jednu a je to paní poslankyně Pekarová. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se také podívala na tu podpisovou listinu, je to i více než dvacet poslanců, tak nebudu číst ten zbytek, který tady přečten nebyl, ale myslím si, že byste měli mít dostatek odvahy se za svého kolegu tady postavit i veřejně. To znamená hlasovat o tom bodu a nikoliv jej vetovat. Tady už jsme odehráli, ještě se odhlasuje, jestli námitka bude přijata, nebo nebude. Ale myslím si, že to chování, kterého se tady dopustil nejenom pan poslanec, v té době ještě ne předseda Poslanecké sněmovny Vondráček, ale někteří další, třeba pan poslanec Janulík, protože on na tom nebyl sám, na tom piedestalu tady, bychom měli jasně všichni odsoudit, měli bychom se za něj omluvit, protože to jsou reprezentanti nás všech. A pokud vám toto přijde skutečně jako něco běžného, přípustného, normálního, tak se přece za to nemusíte stydět a můžete pro to jasně zvednout ruku, nebo respektive zvednout ruku proti tomu, aby se něco takového tady vůbec projednávalo.

Víte, já se domnívám, že tato Sněmovna, a nejsou to jen ty důvody, které už tady zazněly, které mě také zajímají, požívá speciálního režimu. Všichni to víme, nemůže sem do jednacího sálu přijít jen tak někdo. Je tady ochranka, je tady celá řada pravidel, která musíme respektovat, ať už je to v jednací den, nebo je to mimo jednací hodiny. A ta pravidla byla zřejmě porušena. Další pravidla, která byla porušena, byla pravidla slušného chování. A to je něco, na čem bychom se snad mohli shodnout. (V sále je hlučno.)

Teď v této diskuzi, která se od včerejška odvíjí, jsem zaznamenala třeba i výtky určitých občanů, kteří psali: Já jsem učitel, a jak teď budu říkat dětem ve školách, že toto chování není přípustné? Že prostě toto je věc, která je za hranou? Vy se tady podivujete někteří, ale já si myslím, že je to zcela relevantní výtka. My jsme politici, kteří by měli snést... (Odmlka pro hluk v sále. Předsedající: Já vás poprosím o klid.) ... přísnější měřítka na naše chování, a pokud nejsou schopni někteří vzdát se takovýchto projevů, tak si myslím, že to o nich mnohé vypovídá. Jsem dokonce

přesvědčena o tom, že politické funkce lidi nemění, jen ukazují skutečnou podstatu těch lidí a jejich skutečné vlastnosti.

Já tedy chci navrhnout bod, který se bude jmenovat Ostudné chování předsedy Poslanecké sněmovny, jako druhý bod dnešního jednání a prosím, abychom se k tomu a abyste se i vy k tomu postavili čelem a neschovávali jste se za veto. Abychom o něm hlasovali, aby i lidé viděli, kdo považuje toto chování skutečně za ostudné a kdo s ním souhlasí. Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. Teď s přednostním právem místopředseda sněmovny Vojtěch Pikal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Na základě dohody vedení Sněmovny a s některými předsedy poslaneckých klubů stahuji svoji námitku s tím, že je dohoda na tom, že ten postup změníme a jednoznačně se na tom domluvíme na grémiu. Tolik za mě.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Reflektuji to a nyní se rozhlédnu po sále, jak to tedy... Máme nějaké další přihlášky na program? Nemáme, takže přistoupíme postupně k hlasování o návrzích. Já zagonguji, pakliže tady nejsou v dostatečném množství ještě někteří poslanci a poslankyně.

Takže přečtu mezitím omluvy. Omlouvá se pan ministr Dan Ťok od 9 hodin do 10 hodin z pracovních důvodů a s náhradní kartou číslo 6 hlasuje paní poslankyně Majerová.

Takže nejprve tady zazněl návrh paní poslankyně Němcové, nicméně který zněl Hudební produkce předsedy sněmovny v památkově chráněném prostoru jednacího sálu. Zde máme ovšem veto dvou poslaneckých klubů, hnutí ANO, KSČM, takže o tom hlasovat nebudeme.

Dále tady máme návrh předsedy poslaneckého klubu ČSSD pana poslance Chvojky. Těch návrhů je tady vícero.

Takže zaprvé bod 19, Státní pozemkový úřad, zařadit pevně na 13. 3. jako třetí bod. Takže všichni víme, o čem hlasujeme.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 133, přihlášeno 173 poslanců. Pro 141. Proti 1. Návrh byl přijat.

Další návrh pana předsedy poslaneckého klubu ČSSD, pana poslance Chvojky, je bod 22, krmiva, tisk 397, zařadit jako čtvrtý bod 13. 3. odpoledne.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 134. Přihlášeno 173 poslanců. Pro 123. Proti 0. Návrh byl přijat.

Další návrh pana předsedy poslaneckého klubu ČSSD Chvojky je bod 24, je to zákon o lesích, tisk 408, zařadit jako pátý bod na 13. 3. odpoledne.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 135. Přihlášeno 173 poslanců. Pro 170. Proti 0. Návrh byl přijat.

Vypořádali jsme se s návrhy předsedy poslaneckého klubu ČSSD pana poslance Chvojky. A nyní paní poslankyně Věra Kovářová navrhuje zákon o pozemních komunikacích, tisk 338, bod 75, a jsou tady dva návrhy.

Zaprvé budeme hlasovat o tom, zdali ho 13. 3. navrhuje zařadit po již pevně zařazených bodech.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 136. Přihlášeno 173 poslanců. Pro 58. Proti 0. Návrh byl zamítnut.

V tomto případě paní poslankyně Kovářová navrhuje druhou variantu, aby to bylo zařazeno jako bod 6 po bodech, které byly schváleny na návrh pana poslance Chvojky.

Takže já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 137. Přihlášeno 174 poslanců. Pro 61. Proti 0. Návrh byl zamítnut.

Jako poslední návrh na úpravu pořadu schůze Poslanecké sněmovny tady mám návrh paní poslankyně Pekarové Adamové. Je to bod s návrhem Ostudné chování předsedy Poslanecké sněmovny a navrhujete zařadit dnes jako druhý bod.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 138. Přihlášeno 172 poslanců. Pro 46. Proti 55. Návrh byl zamítnut.

Myslím si, že jsme se nyní vypořádali se všemi návrhy na změnu pořadu schůze, takže přistoupíme k programu. Nyní tedy přečtu ještě nějaké omluvy, které mi tady mezitím přistály. Pan poslanec Lubomír Volný se omlouvá z dnešního zasedání Poslanecké sněmovny, a to zpětně od 9 hodin ráno do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů. Dále se z dnešního jednání Poslanecké sněmovny ze zdravotních důvodů omlouvá pan poslanec Jan Skopeček a pan ministr Lubomír Metnar se omlouvá z celého jednacího dne Poslanecké sněmovny z důvodu naléhavých pracovních povinností v rámci rezortu Ministerstva obrany.

Nyní tedy přistoupíme k projednávání bodu

103.
Návrh poslanců Ivana Bartoše, Jakuba Michálka, Radka Holomčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 50/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan poslanec Jakub Michálek a zpravodaj garančního výboru, jedná se o výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, poslanec Ondřej Profant. Návrh na zamítnutí a pozměňovací

návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 50/11, který byl doručen dne 30. ledna 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 50/12.

Nyní se táži navrhovatele, tedy poslance Jakuba Michálka, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Máte zájem. Dám vám hned prostor. (V sále je velký hluk!) Prosím. Prosím o klid. Poprosím vás o klid, aby se pan poslanec mohl vyjádřit. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená vládo, milá veřejnosti, dnes budeme ve finálním hlasování projednávat zákon, který zavede zveřejňování smluv ČEZu, Českých drah a některých dalších akciových společností s majetkovou účastí státu. Už víc jak deset let se věnuji právu na svobodný přístup k informacím, mám za sebou desítky úspěšných sporů v této věci a myslím si, že to, co bylo zavedeno v minulém volebním období, to znamená tato účelová výjimka pro společnosti, které vydaly cenné papíry obchodované na regulovaném trhu, je potřeba dneska zrevidovat. Původně se říkalo, že to bude pouze pro ČEZ, a následně po přijetí zákona naprosto nepředvídaně vydaly České dráhy dluhopisy, které daly na burzu, a od té doby nemusí České dráhy zveřejňovat smlouvy. (Hluk v sále neutichá.)

Závazek ke zveřejňování smluv a k doplnění zákona o registru smluv je obsažen i v programovém prohlášení vlády. Na základě jednání se nám podařilo dosáhnout dohody, konsenzu velké většiny v Poslanecké sněmovně na tom, že akciové společnosti jako ČEZ a České dráhy budou zveřejňovat smlouvy ve stejném režimu, jako je dnes zveřejňuje národní podnik Budějovický Budvar, to znamená, nebudou zveřejňovat pouze smlouvy uzavřené v běžném obchodním styku a základní povinnost naplňovat budou. Samozřejmě když se podíváte na to, jakým způsobem byla tato výjimka pro ČEZ a České dráhy navržena, nenaleznete ani písmenko v důvodové zprávě v návrhu, kterým zde v Poslanecké sněmovně byla předložena.

Základním principem nebo důvodem, proč se zavádí zveřejňování smluv, je samozřejmě transparence.

Rád bych zde citoval Ústavní soud, který rozhodoval dne 30. ledna 2019 o zákonu o registru smluv a o tom, zda je v souladu s Ústavou, na návrh senátorů Parlamentu České republiky. Bylo zde ostatně z některých stran několikrát zmíněno, že je potřeba vyčkat rozhodnutí Ústavního soudu předtím, než tento návrh budeme projednávat. Proto si myslím, že je rozumné připomenout, co má Ústavní soud co říci k tomuto návrhu zákona.

Ústavní soud ve svém nálezu píše, cituji: "Zákon o registru smluv stanoví v § 3 celou řadu výjimek z povinnosti uveřejnění. Zvláštní důraz je nutno klást na výjimku uvedenou v § 3 odst. 2 písm. r) tohoto zákona, která z povinnosti uveřejnění vylučuje smlouvy uzavřené v běžném obchodním styku. Současně je třeba zohlednit i ustanovení § 5 odst. 5 písm. a) a c), jakož i § 5 odst. 6 zákona, které umožňují dotčeným subjektům vyloučit z uveřejnění takzvaná metadata v podobě identifikace smluvních stran a ceny, eventuálně hodnoty, jsou-li taková data obchodním tajemstvím."

Druhá relevantní námitka byla, že § 5 odst. 6 zákona chrání toliko obchodní tajemství osob uvedených v příslušných písmenech § 2 zákona, nikoliv obchodní

tajemství druhé smluvní strany. Ani v tomto ohledu však Ústavní soud neshledává zásah do práva podnikat, neboť uveřejnění ceny, popřípadě označení smluvních stran, nebudou-li tyto současně představovat obchodní tajemství, sice určitým způsobem omezuje výkon daného práva, avšak pouze ve vztahu k dotčeným subjektům. Jinými slovy omezuje toliko volby protistrany, pokud tato protistrana nemá zájem na uveřejnění těchto dat, a to pouze tehdy, jestliže na danou smlouvu nebudou dopadat výjimky. Neomezuje tedy samotné právo podnikat, ani podnikání samé.

Nyní je důležitá část nálezu: "Nelze zároveň pomíjet skutečnost, která se celou problematikou vine jako příslovečná červená nit, totiž že onou protistranou jsou subjekty nakládající alespoň dílem s veřejnými prostředky, což legitimně odůvodňuje potřebu dbát na jejich hospodárné využívání." Ani v tomto směru tedy Ústavní soud neidentifikoval takový zásah do dotčeného práva.

Ústavní soud nepřisvědčil ani námitce, že je zákon o registru smluv nadbytečný, neboť se překrývá se zákonem o svobodném přístupu k informacím. Napadená právní úprava není ve vztahu k zákonu o svobodném přístupu k informacím duplicitní, ale naopak jej doplňuje, čímž rozšiřuje jednak aktivní složku práva na informace, veřejný sektor sám informuje, nikoliv pouze čeká na to, než se ho někdo zeptá, a zvláště pak možnost kontroly veřejné moci ze strany veřejnosti.

Ústavní soud má za to, že cíl sledovaný zákonem o registru smluv nelze považovat za nelegitimní nebo svévolný. A opět důležitá část nálezu: "Je tomu tak i proto, že zákon o registru smluv posiluje jedno z nejvýznamnějších moderních politických práv, jehož smyslem je umožnit veřejnosti i efektivní kontrolu veřejné moci. Zároveň je zákonodárcem zvolené řešení podle názoru Ústavního soudu rozumným prostředkem, jak takového cíle dosáhnout."

Stran otázky porušení principu rovnosti v právech Ústavní soud uzavřel, že je-li dotčený subjekt přímo anebo zprostředkovaně napojen na veřejné rozpočty a finance z nich plynoucí, nelze přijmout tezi, že takový subjekt je ve srovnatelném postavení s jinými soukromoprávními subjekty. U takových subjektů nelze akceptovat iracionální či nehospodárné nakládání s veřejnými prostředky proto, že se tak děje v rámci jejich podnikatelské činnosti. Porušení principu rovnosti v právech proto Ústavní soud v tomto případě neshledal.

Chtěl bych ocenit vládu, která v tomto řízení hájila zákon o registru smluv, a chtěl bych uvést, že citovaný nález Ústavního soudu byl přijat Ústavním soudem jednomyslně. To znamená, že to, co tady zaznívalo ze strany některých poslanců, že jsou pochybnosti o ústavnosti celého principu zveřejňování smluv či o ohrožení podnikatelského prostředí, například ve vztahu k Budějovickému Budvaru, který ostatně snad dával dohromady tuto ústavní stížnost, tyto pochyby nebyly opodstatněné a bylo to shledáno Ústavním soudem, že je to takto v pořádku.

Samozřejmě že všichni známe celou řadu kauz, ke kterým dochází, pokud nejsou ve státních nebo polostátních firmách nastaveny kvalitní kontrolní procesy včetně záruk transparentnosti schvalovaných rozhodnutí a smluv. Příkladem kauz ČEZu, které si všichni můžeme vybavit, jsou například v solární kauze investice s Amun.Re a další v roce 2009 až 2010, kdy společnost Amun.Re, kterou vlastnil Martin Shenar stíhaný za daňové úniky, a dále pak neznámými majiteli zastupovanými však

právníky Iva Rittiga, tak tam bylo podezření, že výstavba solárních elektráren touto společností byla nejen předražená, ale rovněž se skrze ně praly špinavé peníze. Modernizace uhelné elektrárny Prunéřov II v roce 2012 – uvádí se škoda v řádu desítek miliard korun kvůli neprůhledným podmínkám při modernizace uhelné elektrárny a zajištění budoucích dodávek uhlí. Solární elektrárna Ševětín 2015, nebo prodej aktiv ČEZu v Bulharsku společnosti Inercom Bulgaria.

Takže samozřejmě těch kauz je celá řada. A pokud se nám podaří nastavit průhledný režim fungování ČEZu, tak to může mít zásadní přínos, stejně jako u ostatních subjektů, které jsou v režimu zákona o registru smluv.

Není pochyb o tom, že registr smluv, jak funguje několik let, se osvědčil. Nenastal žádný krach, který tady prorokovali někteří odpůrci registru smluv, že se nám zhroutí ekonomika státních podniků. Naopak registr smluv měl řadu přínosů. Ten největší přínos ovšem spočívá v tom, že se mění vůbec způsob fungování a přemýšlení v těchto státních podnicích.

Dovolte mi, abych citoval pana Michala Bláhu, který provozuje aplikaci Hlídač smluv, která miroruje smlouvy v registru smluv a která provádí analýzy. Ten v rozhovoru pro deník idnes.cz uvedl: "Nyní máme dohled nad veřejným utrácením jako nikdy v minulosti. Největší dopad registru smluv nikdy nespočítáme. A to je dobře. S naprostou transparencí většiny smluv uzavřených na všech úrovních, se totiž mění chování samotných zadavatelů. Kdo chtěl dřív přihrát zakázku vlastní firmě či někomu z rodiny, nemusel se příliš bát, jelikož daná smlouva nebyla veřejná, navíc často ani strojově zpracovatelná. Obojí se teď mění. Smlouvy můžeme v den účinnosti napárovat na konkrétní osoby, a nejeden veřejný činitel si to teď nedovolí. Zbudou tak jen ti odvážní a ti, co si najdou bílé koně či vzdálenější příbuzné – otevřenost dat nám ale nabízí platformu, díky které odhalování i tohoto nebude nemožné. Jelikož korupce je z podstaty věci neměřitelná, neuvidíme příliš mnoho měřitelných změn, korupční a klientelistické chování se ale bezpochyby změní."

Svoje vyjádření bych chtěl zakončit apelem na to, že tato země patří nám všem. My všichni jsme její občané. A občané mají právo kontrolovat, jak se hospodaří ve státem ovládaných firmách. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní otevírám rozpravu, do které mám s přednostním právem přihlášeného zpravodaje garančního výboru Ondřeje Profanta. Předtím jenom přečtu omluvu paní ministryně financí Aleny Schillerové dnes do 10.45 hodin z pracovních důvodů. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Dobré dopoledne. Hlasovací procedura je v tomto případě mimořádně komplikovaná, ani ne tak počtem pozměňovacích návrhů jako jejich vzájemným poměrem slučitelnosti a podobně. Proto bych si vás dovolil požádat o zvýšenou pozornost, neboť hned několik okolností nás nezávisle na sobě nutí k různým vysvětlením či úpravám.

Zaprvé. Při přípravě procedury v úzké spolupráci se sněmovní legislativou jsme se snažili o to, aby Sněmovna měla možnost vyjádřit svou vůli k co nejširším spektru podávaných pozměňovacích návrhů. Proto je v proceduře počítáno s tím, že poté, co

se bude hlasovat o návrhu F1, který ruší články I a II návrhu zákona, dostane ještě Sněmovna možnost tuto vyprázdněnou množinu naplnit alternativním obsahem. Vzhledem ke komplikovanosti procedury jsme tento postup vyhodnotili jako nejrozumnější a logicky nejsoudržnější, přičemž následnou legislativně technickou úpravou by v rozsahu svého obvyklého opravení zajistila sněmovní legislativa. Pan poslanec Benda ovšem v zájmu legislativní čistoty upozornil, že by to chtělo legislativně technicky upravit všechny pozměňovací návrhy, kterých se opětovné naplňování rušení v článku týká. Úprava by v případě přijetí pozměňovacího návrhu F1 měnila jejich návětí tak, aby reagovalo na předchozí zrušení článku. Proto jsme u těchto pozměňovacích návrhů takovou legislativně technickou úpravu připravili a předali ji předkladatelům jednotlivých pozměňovacích návrhů, aby ji načetli. Jinak by se mohlo stát, že bude napadena hlasovatelnost jimi předložených návrhů. Pro úplnost dodávám, že se jedná o pozměňovací návrh B1 a B3 výboru pro obranu, C pana poslance Michálka, E2-1 pana poslance Kalouse a G1 a G2 paní poslankyně Černochové. U pozměňovacích návrhů A1 a A4 výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj načtu příslušné legislativně technické úpravy sám.

Zadruhé. Při přípravě procedury jsme se také potýkali s tím, že ačkoli některé pozměňovací návrhy lze rozčlenit na věcně nesouvisející nebo volně související body, o nichž je vhodné hlasovat zvlášť, nebyly takto přehledně rozděleny již ze strany předkladatelů. Museli jsme tedy zavést jejich rozčlenění pro účely procedury. Při schvalování procedury byli členové garančního výboru seznámeni s tímto dělením. Nicméně dovolím si princip tohoto dělení načíst i zde na plénu pro stenozáznam.

Pozměňovací návrh B výboru pro obranu byl rozdělen na B1, B2, B3 a B4 – logicky podle čtyř jednotlivých a oddělených odstavců. Tam je to, předpokládám, srozumitelné.

Pozměňovací návrh E pana poslance Kalouse byl rozdělen na E1, což je obsah sněmovního dokumentu 1117, a E2, což je sněmovní dokument 2097, jehož obsah tvoří dva body, které budou hlasovány zvlášť jako E2-1 a E2-2.

Pozměňovací návrh G paní poslankyně Černochové je rozdělen podle sněmovního dokumentu 1823, jak je v proceduře vyznačeno, a pak ještě podle jednotlivých bodů.

Pozměňovací návrh I pana poslance Luzara je rozdělen podle sněmovních dokumentů: body 1, 2, 3 podle sněmovního dokumentu 2114 jsou označeny jako I1, I2, I3; body 1, 2 sněmovního dokumentu 601 jsou označeny jako I4 a I5.

Pozměňovací návrh J pana poslance Jurečky je pak rozdělen podle jednotlivých bodů na J1 a J2, nicméně oba jsou nehlasovatelné, protože jsou totožné s jinými návrhy. Pevně věřím, že členové garančního výboru vás v rámci jednotlivých klubů seznámili s logikou tohoto členění a že je každému srozumitelná.

Zatřetí. Dále se pak ke mně dostala informace od členů výboru pro obranu, že existuje poptávka po tom, aby se v proceduře prohodily dva vzájemně neslučitelné body 10, což je E2-2, a 13, což je návrh B4, tedy aby se B4 hlasovalo dříve než E2-2. Chtěl bych tedy předem z pozice zpravodaje garančního výboru konstatovat, že z hlediska procedury to je úprava možná a konzistentnost procedury nijak nenarušuje. Nicméně samozřejmě vyčkám, zdali bude opravdu navržena.

Začtvrté. Pak tu máme ještě změnu procedury, která vyplývá z faktu, že obsah pozměňovacího návrhu A4 je věcně totožný s tím, co jsme schválili v rámci sněmovního tisku 139 – změnový zákon k GDPR – budeme o tom hlasovat v rámci sněmovní verze pravděpodobně příští úterý. Tuto časovou návaznost jsme samozřejmě v době přípravy hlasovací procedury ještě nemohli znát. Nicméně nyní je nutné vyčlenit návrh A4 z bodu 4 procedury a hlasovat jej zvlášť, tedy jako vložený bod 4+ procedury. Podobný případ totožnosti s úpravou GDPR je pozměňovací návrh C, ale ten je v proceduře samostatně, takže jeho místo se nemění. Během hlasování vás pak ještě na tento fakt upozorním.

Zapáté. U pozměňovacího návrhu E2-2 došlo ve sněmovním tisku 50/12 k chybě, kdy místo doporučujícího stanoviska výboru bylo omylem uvedeno nedoporučující. Pokud proti tomu nejsou námitky, tak to zde pouze konstatuji a nebudu kvůli tomu vydávat opravné znění před hlasováním o daném návrhu a při hlasování na to upozorním ještě jednou. Navíc podotýkám, že bude-li přijat onen návrh na změnu procedury spočívající v prohození E2-2 a B4, stane se E2-2 nehlasovatelným, a tím se problém chybně zapsaného stanoviska výboru vyřeší sám od sebe.

A zašesté. Jak jsem avizoval na začátku, nyní tedy načtu legislativně technické úpravy k pozměňovacímu návrhu A1 a A4 výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, aby nebyla zpochybněna jejich hlasovatelnost v případě schválení pozměňovacího návrhu F1.

Takže legislativně technická úprava k A1. V pozměňovacím návrhu A1 se na začátek vkládají slova: "Vkládá se nová část první, změna zákona 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, čl. I."

Uvozovací věta pozměňovacího návrhu A1 zní: V části první článek I se vkládá nový bod, který zní: "Jeho obsahem bude bod tak, jak je uveden v pozměňovacím návrhu A1." Tato legislativně technická úprava zároveň znamená, že se v případě přijetí pozměňovacího návrhu F1 stává nehlasovatelným pozměňovací návrh A2, takže bod 4 procedury, ze kterého jsme už kvůli GDPR oddělili návrh A4 do bodu 4+, musíme ještě rozdělit na varianty 4a a 4b, přičemž 4a v případě neschválení pozměňovacího návrhu F1 znamená návrhy A1 a A2 jedním hlasováním, zatímco varianta 4b v případě schválení pozměňovacího návrhu F2 znamená hlasování návrhu A1, zatímco A2 se stal nehlasovatelným. To pak ještě zopakuji, až budeme načítat proceduru.

A dále legislativně technická úprava k A4. V pozměňovacím návrhu A4 se na začátku vkládají slova: "Vkládá se nová část první, změna zákona 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, článek I." Uvozovací věta pozměňovacího návrhu A4 zní: V části první, článek I se vkládají nové body, které zní: "Jejich obsahem budou body tak, jak jsou uvedeny v pozměňovacím návrhu A4."

Dovoluji si tedy upozornit pány poslance Michálka, Kalouse, paní poslankyni Černochovou a pana zpravodaje výboru pro obranu Bartoška, že podobnou legislativně technickou úpravu musí v rozpravě načíst také, jinak by mohla být napadena hlasovatelnost jejich návrhů. Myslím si, že všichni ode mne obdrželi znění těchto legislativně technických návrhů tak, abychom vyřešili tento drobný problém.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobré dopoledne. Vidíme, že procedura bude složitější. V tuto chvíli mám s přednostním právem přihlášenu paní poslankyni Černochovou.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Krásné dopoledne, dámy a pánové. Jak tady avizoval můj předřečník pan zpravodaj, navrhuji legislativně technickou změnu u bodu B1. V pozměňovacím návrhu B1 se na začátku vkládají slova: "Vkládá se nová část první, změna zákona 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, článek I." Uvozovací věta pozměňovacího návrhu B1 zní: V části první, článek I se vkládá bod, který zní: "Jeho obsahem bude bod tak, jak je uveden v pozměňovacím návrhu B1."

Dále navrhuji legislativně technickou změnu u B3. V pozměňovacím návrhu B3 se na začátku vkládají slova: "Vkládá se nová část první, změna zákona 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, článek I." Úvodní ustanovení pozměňovacího návrhu B3 zní: V části první, článku I se vkládá bod, který zní: "Jeho obsahem bude bod tak, jak je uveden v pozměňovacím návrhu B3."

Dále navrhuji legislativně technickou změnu u bodu G. V pozměňovacím návrhu G se na začátek vkládají slova: "Vkládá se nová část první, změna zákona 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, článek I a II. Jejím obsahem budou body, tak jak jsou uvedeny v pozměňovacím návrhu číslo 1823 a 1824."

Jenom bych poprosila, jestli by mě pan zpravodaj pokýváním hlavy mohl ubezpečit, že to je takto všechno. Děkuji, ubezpečil.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dále s přednostním právem pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Já bych chtěl v návaznosti na vystoupení zpravodaje vzít zpět návrh C, který se týká zavedení výjimky pro bezpečnostní opatření, neboť obsahově totožné ustanovení je již obsaženo ve Sněmovnou schváleném tisku 139 dne 5. 12. 2018, což je změnový zákon v souvislosti s adaptací GDPR. O tomto samozřejmě bude Poslanecká sněmovna hlasovat před procedurou.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V rozpravě je přihlášen pan poslanec Kalous. Prosím, máte slovo.

Poslanec Adam Kalous: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, já bych se chtěl nejdříve vyjádřit k podstatě návrhu té části novely zákona, která se týká registru smluv.

Předně je třeba říci, že ve Sněmovně došlo k zásadní dohodě na znění registru smluv na jaře roku 2017, kdy šest ze sedmi poslaneckých klubů podpořilo kompromisní znění zákona pro státem vlastněné podniky. Díky tomu obsahuje registr smluv v § 3 odst. 2 písmene r) mírný režim zveřejňování pro státem vlastněné

podniky, které byly založeny za účelem uspokojování potřeb majících průmyslovou nebo obchodní povahu nebo za účelem výzkumu, vývoje a zkušebnictví. Jedná se např. o Budvar, Strakonický Dudák, hotel Thermal či státní zkušebny. Všechny tyto podniky nemusejí zveřejňovat své běžné obchodní smlouvy, ale jen ty, které se vymykají jejich předmětu činnosti. Například jsou to smlouvy o poskytnutí právních služeb, smlouvy o mediálních službách, různé marketingové smlouvy, smlouvy o sponzoringu atd. Tento mírný režim pro státem vlastněné podniky přinesl vhodnou přiměřenost do zveřejňování smluv, jelikož na jedné straně všechny podniky zveřejňují alespoň některé smlouvy, na druhé straně se výrazně snížily stížnosti, že jsou transparentností ohrožovány obchodní zájmy těchto podniků. Přiměřenost současného nastavení zákona ostatně potvrdil i Ústavní soud 30. ledna roku 2019.

Vzhledem k tomuto by mělo být cílem této novely řešit jen nedostatky zákona a zbytečné výjimky, ale přitom zachovat tento funkční režim zveřejňování smluv, kdy je vyvážen veřejný zájem na transparentnosti nakládání s veřejnými prostředky a ochrana obchodních zájmů státem vlastněných podniků. A toto právě upravuje můj pozměňovací návrh, který je označen pod písmenem E1, protože zajišťuje zachování klíčového ustanovení zajišťujícího mírný režim pro podniky pohybující se v konkurenčním prostředí. Zároveň však neruší neadekvátní plošnou výjimku pro státem vlastněné podniky, které mají cenné papíry na burze, a proto nezveřejňují žádné smlouvy. To jsou např. ČEZ, ČD, Čepro, ČD Cargo nebo Pražská plynárenská. Dotčené podniky by tak v případě přijetí mého návrhu zřejmě zveřejňovaly právě v mírném režimu, tedy jen smlouvy mimo běžný obchodní styk. Jak se ukazuje u Budvaru, je tento režim přijatelný jak pro společnost, která musí fungovat v plně konkurenčním prostředí, a není tady důvod k obavám, že by to neměl být režim akceptovatelný i pro další podniky.

Nyní k té části zákona, která se týká informačního zákona. Tady je potřeba říci, že Ministerstvo vnitra je již ve finální fázi procesu přípravy vládního návrhu zákona o svobodném přístupu k informacím a čeká na dokončení legislativního procesu u tisků 138 a 139, kde je infozákon rovněž otevřen. Schválení další novely infozákona v tomto tisku by znamenalo opět nutnost čekání na dokončení legislativního procesu a zdržení v přípravě vládního návrhu o několik měsíců. Vzhledem k tomu, že na znění úprav infozákona navíc zřejmě není ani politická shoda, bude zřejmě vhodnější nechat navrhované úpravy či následný legislativní proces u komplexního vládního návrhu v Poslanecké sněmovně.

Co se týká dalších pozměňovacích návrhů, tak s ohledem na to složitě vyjednané kompromisní řešení v roce 2017, které posvětil svým nálezem i Ústavní soud, nelze doporučit pozměňovací návrhy, které toto narušují, zejména tedy jakékoliv nové absolutní výjimky pro povinné subjekty, jelikož oním kompromisem bylo, že všechny státem vlastněné podniky mají zveřejňovat alespoň ty smlouvy, které se přímo nevztahují k jejich předmětu činnosti. Proto k řešení námitek vojenských podniků doporučuji podporu návrhu E22, který nevede k absolutní výjimce, ale pouze k přesnému řešení identifikovaného problému. V případě přijetí návrhu by tedy byly chráněny smlouvy, které se týkají zajišťování obrany státu, jeho bezpečnosti, a zároveň by poskytnutí těchto informací nějakým způsobem neohrozilo tuto skutečnost.

Z dalších pozměňovacích návrhů, které bych chtěl zmínit, je pozměňovací návrh pana poslance Martínka, který je uveden pod písmenem K, a ten řeší praktické problémy povinných subjektů a zvyšuje právní jistotu ohledně formy zveřejněných smluv. Jeho přijetím můžeme předejít případným žalobám na neplatnosti smluv zveřejněných v registru smluv z důvodu nenaplnění oné požadované formy, což je například zásadní pro nákupy léků v nemocnicích, kde se standardně smlouvy uzavírají elektronicky, přičemž v souladu se zákonem je to až od srpna roku 2017.

Tak jak se vyjádřil zpravodaj, na závěr chci tedy ještě uplatnit legislativně technickou úpravu ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem E2.1, a to následovně. Na začátek se vkládají slova: "Vkládá se nová část první, změna zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, článek 1."

Děkuji vám za podporu mých pozměňovacích návrhů a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Do rozpravy je písemně přihlášen pan poslanec Martínek a z místa do rozpravy je přihlášen pan poslanec Luzar.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, jak už bylo řečeno, jak už řekl můj předřečník, krátce bych doplnil ještě informace k pozměňovacímu návrhu K, o kterém asi neměli všichni poslanci ve výborech dostatek informací.

Především je třeba říci, že se jedná o návrhy řešící praktické problémy povinných subjektů ohledně formy zveřejňovaných smluv. V tomto směru přináší pozměňovací návrhy pro všechny povinné subjekty i jejich obchodní partnery zásadní zvýšení právní jistoty a naopak snížení rizika zneplatnění smluv v případných soudních sporech.

První pozměňovací návrh upřesňuje formu zveřejněný smluv v registru tak, aby byla bez jakýchkoliv pochybností platná i smlouva zveřejněná v dnes převažujícím formátu .pdf, který ovšem není zákonem požadovaným, otevřeným a strojově čitelným formátem. Z konzultací s experty z univerzit vyplynulo, že je i jednoznačná odborná shoda, že formát .pdf neodpovídá požadavkům na otevřený a strojově čitelný formát.

Druhým pozměňovacím návrhem zajišťuje dostatečně platnost smluv, u kterých povinné subjekty opomenuly požadavek na písemnost smluv obsažených v zákoně o registru smluv před srpnem 2017, ale zároveň splnily mírnější požadavky požadované současným zněním zákona o registru smluv. Smlouva zveřejňovaná v registru nyní může být uzavřena i jiným než písemným způsobem, který umožňuje uveřejnění smlouvy prostřednictvím registru smluv. Smluv, které byly před srpnem 2017 uzavřené elektronicky a jsou uveřejněny v registru smluv, je zřejmě velké množství. Například při nákupech léků v nemocnicích se jedná již léta o standardní postup, přičemž nelze předpokládat, že u již zveřejněných smluv došlo k jejich dodatečnému uzavření v písemné formě. Vzhledem k výše uvedené situaci v praxi je tedy přijetí pozměňovacích návrhů pod K zásadním preventivním krokem proti hrozbě případných soudních sporů o platnost zmiňovaných smluv.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dále do rozpravy je přihlášen pan poslanec Leo Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolte mi, abych tady v obecné rozpravě přednesl návrh, který vyplývá z právě proběhlé diskuse.

Jakožto garant tohoto tisku našeho klubu jsem trošku zmaten v proceduře, která se před nás předkládá. Jsou tady dvě legislativně technické připomínky, které mění určité body, které jsou navrženy v rámci hlasování. Já nejsem schopen momentálně tyto změny, které jsou navrženy, podchytit do tohoto materiálu.

Za druhé se tady navrhuje, obsahuje vysvětlení bodu K, který je nejasný, jak tady zaznělo, a zároveň v tom materiálu je velice hodně velice podobných pozměňovacích návrhů, které jsou navrženy jako identické, v hlasování nerespektovat. Přiznám se, že tady z tohoto materiálu mám trošku nejasný pocit, že nebudu vědět, o čem budu hlasovat, byť jsem ho velice podrobně studoval.

Já bych tedy doporučil, a doufám, že Sněmovna to vezme v potaz, abychom hlasovali o vrácení do druhého čtení. Aby zpravodaj tohoto materiálu prošel pozměňovací návrhy s jednotlivými předkladateli a našel rozumnou cestu, aby se v tom předkladu, v těch pozměňovácích, udělal pořádek. Protože tady z tohoto materiálu ale opravdu nejsem schopen říci, jestli hlasuji tak, jak bych si přál hlasovat k tomuto materiálu, protože, říkám, ta procedura je v tom pohledu – a kdo měl možnost se na ni podívat, mi dá asi za pravdu – velice nepřehledná a vyžadovala by objasnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan místopředseda Filip. Zaznamenal jsem návrh na vrácení tohoto tisku do druhého čtení. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, stačí mně na to dvě minuty a fakticky budu reagovat na vystoupení zástupce navrhovatelů. Dovolte mi, abych odcitoval článek 11 Listiny základních práv a svobod. Každý má právo vlastnit majetek. Vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. Dědění se zaručuje. Zákon stanoví – odstavec 2 – který majetek nezbytný k zabezpečení potřeb celé společnosti, rozvoje národního hospodářství a veřejného zájmu smí být jen ve vlastnictví státu, a tak dál. Proč to cituji? Protože tento návrh zákona znovu ohrožuje veřejný zájem! Stát a obce, kraje mají jiné povinnosti a menší ochranu než jiné formy vlastnictví. To je v rozporu s Ústavou, a pokud nebude povinnost zveřejňování smluv i u soukromých vlastníků, nemohu žádné takové zákony podpořit. Budu hlasovat jak pro vrácení do druhého čtení, tak pro zamítnutí návrhu zákona.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl jsem připomenout, že jsem začínal svůj projev právě tím, že jsem citoval z judikatury Ústavního soudu z 30. ledna 2019, kde se právě Ústavní soud se všemi těmito námitkami vypořádává. A dospívá k závěru, že se vztahuje i na soukromoprávní osoby, protože už dneska zákon o registru smluv platí pro soukromoprávní osoby, pokud nemají cenné papíry na burze. To, co říkáte, prostřednictvím pana předsedajícího vážený pane místopředsedo, je v rozporu s tím, co rozhodl Ústavní soud. A rozhodl o tom jednomyslně.

Teď by se rád vyjádřil k některým návrhům, které budou hlasovány v proceduře, tak abych krátce odůvodnil stanovisko předkladatele k těmto návrhům.

Za prvé, k návrhu A4 výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Souhlasím s tím, co tady uvedl už pan zpravodaj, že podobnou – nikoliv stejnou – úpravu obsahuje už sněmovní tisk 139, změnový zákon k GDPR. Takže je nadbytečné hlasovat pro tento návrh výboru pro veřejnou správu.

Pokud jde o pozměňovací návrh A1 výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, ten se týká rozšíření skupiny povinných subjektů. Protože my, tak jak je to navrženo, sice zavádíme zveřejňování smluv pro ČEZ a České dráhy, ale v případě ČEZu nebude podléhat zákonu o svobodném přístupu k informacím. Takže na jedné straně bude zveřejňovat v režimu registru smluv, ale zákon o svobodném přístupu k informacím se na něj vztahovat nebude, protože tady máme judikát Ústavního soudu, který to posuzoval a který zákonodárci řekl, že zákonodárce to musí vymezit dostatečně určitě. Proto je logické, aby byl podpořen návrh výboru pro veřejnou správu, ať už v té podobě, jak ho schválil výbor, nebo ta myšlenka myslím, že je obsažena ještě v jednom pozměňovacím návrhu pana poslance Kalouse, tak aby bylo vymezeno, že i společnost, která je státem ovládaná nebo samosprávou ovládaná, podléhá zákonu o svobodném přístupu k informacím. Situace, kdy by byla v režimu registru smluv a nebyla by v režimu stošestky, je paradoxní, protože zákon o registru smluv se přeci i odkazuje na stošestku, takže by bylo logické, aby se na ně vztahoval.

Teď k návrhům výboru pro obranu. Návrhy z výboru pro obranu rozšiřují výjimky z poskytování informací, tedy povedou k většímu utajování informací a vzhledem k tomu, že jsme byli informováni o tom, že ČR bude zásadním způsobem v následujících letech navyšovat náklady na obranu, včetně plánované investice kolem 50 mld. Kč, která bude pravděpodobně z velké části realizována právě s využitím vojenských podniků, tak považuji za zcela nevhodné, aby teď byly utajovány tyto finanční toky, které se týkají výdajů na obranu, pokud tam v tom konkrétním případě skutečně nebudou doloženy konkrétní okolnosti, že to může mít negativní vliv na obranu státu.

Bohužel výjimky, jak jsou navrženy z výboru pro obranu, jsou vždycky paušální a nejsou vázány na konkrétní skutkové okolnosti a to, jestli je to v rozporu se zajišťováním bezpečnosti ČR. Takže i v tomto ohledu mi přijde rozumné podpořit pozměňovací návrh pana poslance Kalouse, nicméně je potřeba zmínit, že ten návrh má – to znamená pozměňovací návrh E2-2, nicméně je potřeba říci, že ten zákon se týká rozšíření výjimky pro registr smluv. Takže pokud si někdo tu samou informaci vyžádá na základě stošestky, tak se budou posuzovat důvody podle stošestky, nikoliv

zákona o registru smluv. Takže pokud je představa, že tímhle způsobem omezíme zpřístupnění té konkrétní informace, tak to není možné tímto způsobem udělat pouze v režimu registru smluv, ale logičtější by bylo udělat to v rámci stošestky, ale to načteno nebylo. Takže my k tomuto budeme mít neutrální stanovisko, protože to úplně dopracováno není. Je to případně věc, kterou může vyřešit vládní návrh, který teď připravuje Ministerstvo vnitra.

A z celé té skupiny návrhů, které předložila paní poslankyně Jana Černochová z ODS, tak z té plánuji podpořit návrh G2-11, který se týká toho, aby povinný subjekt, který si vyžádal úhradu, aby začal s vyhledáváním informace až poté, co obdrží tu požadovanou úhradu. To je poměrně logické, protože jinak je to zneužíváno k tomu, že si jeden žadatel požádá o nějaké informace, povinný subjekt je shromáždí, vypíše nebo zkalkuluje mu úhradu, žadatel ji neuhradí, jiný žadatel si požádá o ty samé informace a domáhá se těch informací z titulu toho, že už byly shromážděny. V této věci máme judikát, který říká, že na to právo nemá, a tudíž je logičtější, aby nejdřív povinný subjekt měl jistotu, že žadatel skutečně uhradí náhradu, a teprve potom, aby se informace vyhledávaly.

Pokud jde o ostatní návrhy paní poslankyně Černochové, tak ty směřují k omezení práva na informace, které není odůvodněno podle mého názoru dostatečně závažným zájmem, a tyto návrhy nepodpořím.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan zpravodaj. Upozorňuji, že jsme stále ještě v rozpravě. Neukončil jsem rozpravu. Takže prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Já bych jenom krátce rád odpověděl kolegovi Luzarovi prostřednictvím pana předsedajícího. Všechny pozměňovacími návrhy jsou tradičně ve sněmovním tisku 50/11, který připravovala sněmovní legislativa.

Co se týče změn procedury, ono to znělo složitě, protože prostě tam došlo k nějakým věcem, a bylo to napadáno. My jsme po dohodě s legislativou se rozhodli, že opravdu u toho – on je to víceméně ten návrh A4 výboru pro veřejnou správu, že ten je složitější a musí se oddělit. Zčásti za to může to, že vratku GDPR nehlasujeme ještě před tímto tiskem, za což já nemohu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Takže pokud nikoho nevidím v rozpravě... Pan předseda Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, právě proto, co tady teď řekl pan zpravodaj, že by bylo správnější hlasovat vratku GDPR předtím, než se bude hlasovat tento návrh zákona, tak bych pokládal za nejlogičtější řešení v tuto chvíli se přiklonit k návrhu pana poslance Luzara a vrátit návrh zákona do výboru k novému projednání, protože si myslím, že to je opravdu trochu nešťastné.

Nicméně aby pak nevznikl spor, jestli to zaznělo v rozpravě, navrhuji, aby bod B4 pak v té proceduře byl hlasován před bodem E2-2, protože celkem správně je tvrzeno, že ty body jsou de facto totožné a hlasování o E2-2 by vylučovalo hlasování o bodu B4. Doporučuji, aby bod B4 byl hlasován v té proceduře jako bod dvanáctý a ostatní

body se posunuly, tedy před bodem E2-2, protože si myslím, že znění, které navrhl bezpečnostní výbor, je lepší než znění, které navrhl pan poslanec Kalous. To při vší úctě k panu poslanci Kalousovi. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Ferjenčík. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl reagovat na kolegu Bendu vaším prostřednictvím, pane předsedající. Za prvé, pan předkladatel neřekl, že by bylo vhodnější, aby se nejprve hlasovalo GDPR. Pouze řekl, že v důsledku toho, že GDPR se ještě nehlasovalo, bude ta procedura o něco složitější. To je to, co řekl pan zpravodaj.

A dále považuji za extrémně nekorektní, že my v reakci na vaše připomínky připravíme všechny zmíněné legislativně technické úpravy, aby to bylo procedurálně čisté, a vy pak na základě toho, že tím zkomplikujeme proceduru, navrhnete opakování druhého čtení. To mi přijde skutečně nekolegiální.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: S faktickou poznámkou pan předseda Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Já se omlouvám, ale s dovolením zareaguji na vystoupení pana kolegy Ferjenčíka. Za prvé, bylo řečeno z úst nikoliv pana předkladatele, ale pana zpravodaje, že by pokládal za lepší, aby bylo nejprve hlasováno GDPR, a pak teprve tento návrh zákona.

A za druhé. Já jsem tu proceduru nevymyslel, já jsem na výboru pro veřejnou správu neseděl, já jsem neurčil, kdo je zpravodaj. To rozhodli jiní v této Sněmovně. Já jsem se snažil být maximálně korektní, ale když vidím, co se v sále v tuto chvíli odehrává, že nikdo neví, o čem se hlasuje, tak jsem nenavrhl vrácení do výboru k novému projednání, jenom jsem říkal, že by možná bylo rozumné podpořit návrh pana poslance Luzara. Tak bych prosil, když věci nejsou úplně správně připraveny, já jsem nebyl obviňován z toho, že se chovám nekorektně. Já jsem se choval naopak maximálně korektně! Všechny chyby, které jsem našel, a nemusel jsem je hledat, jsem vám nevyčetl na plénu Poslanecké sněmovny, ale řekl jsem vám je včas. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V tuto chvíli nemám přihlášeného nikoho do rozpravy, takže končím rozpravu. Je zájem o závěrečná slova? Pan navrhovatel? Ne. Zástupci jednotlivých výborů? Není zájem. Já zagonguji před hlasováním.

Než budeme pokračovat, přečtu omluvy. Pan poslanec Klaus se omlouvá od 11.40 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Marian Jurečka dnes od 11 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Jana Levová od 10.30 do 11.30 z pracovních důvodů, paní poslankyně Andrea Babišová z dnešního jednání ze

zdravotních důvodů, pan poslanec Milan Chovanec od 11 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

V tuto chvíli přistoupíme k hlasování o zamítnutí. V případě, že toto neprojde, budeme hlasovat o návrhu na opakování druhého čtení. A v případě, že ani toto neprojde, tak přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Já znova zagonguji. Poprosím vás o klid, abychom věděli, o čem hlasujeme. Já to znovu zopakuji. Budeme v tuto chvíli hlasovat o zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? (Námitky navrhovatele a zpravodaje.) Ukončuji hlasování, prohlašuji ho za zmatečné. Odhlašuji tady všechno, co tady mám. Omlouvám se. A budeme v tuto chvíli hlasovat o návrhu na opakování druhého čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? (Ze sálu se ozývají hlasy: Odhlásit.) Odhlásit. Takže ukončuji hlasování. (V sále je neklid.) Odhlásím vás všechny. Přihlaste se prosím svými registračními kartami. Tak. Přihlášení po odhlášení jste. Nechám hlasovat o vrácení do druhého čtení. Znovu vás odhlásím. Poprosím vás o registraci.

Pan předseda Vondráček má náhradní kartu číslo 10.

Jste všichni přihlášení po odhlášení? Abychom se znovu nepřihlašovali a neodhlašovali.

Budeme hlasovat o návrhu na opakování druhého čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 141, přihlášeno 169 poslanců, pro 62. Návrh byl zamítnut.

V tuto chvíli budeme hlasovat o zamítnutí tohoto zákona.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 142, přihlášeno 169 poslankyň a poslanců, pro 36. Návrh nebyl přijat.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Takže já si myslím, že ještě před procedurou by se mělo hlasovat stažení návrhu C, které tu vznesl pan kolega Michálek k jeho návrhu. Nebo to můžeme udělat automaticky. (Poslanec nehovoří na mikrofon. Poslanci špatně slyší. Namítají, aby řeč znovu opakoval.) Takže já si myslím, že bychom ještě jako úplně první před procedurou měli hlasovat stažení návrhu C, které chtěl předkladatel – tady Jakub Michálek.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrá. Takže já nechám hlasovat o stažení návrhu C.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 143, přihlášeno 170 poslankyň a poslanců, pro 166. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Dále budeme hlasovat –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já bych vás poprosil, jestli byste nás mohl znovu seznámit s procedurou, abychom si ji odhlasovali.

Poslanec Ondřej Profant: Ano, ano. On ještě tam bude protinávrh pana Bendy k proceduře.

Takže samotná procedura, abychom věděli, k čemu děláme protinávrh. Samotná procedura je sněmovní tisk 52. Tak ta je přímo v tisku. Tam asi není potřeba nějaké velké seznamování. Bude se hlasovat nejdříve legislativně technické návrhy, poté F1, poté A1, A2, A4, poté A3, poté B1. Dále E1, I2, E2.1, E2-2, B2, B3, B4, C, D, F – C bylo staženo, velmi se omlouvám. Takže D, F2, F3, F4, F5 dohromady. I3, následuje G1 a G2-6, G2-4 a 5, G2-7, G2-8 až 10, G2-11. Následně G, které vychází z pozměňovacího návrhu 1824, jako celek. Pak návrhy H, I1, I4, I5, J1, J2, K a L.

Při načítání procedury, jak jsem již upozornil, kvůli aktuálními vývoji musíme rozčlenit bod 4 procedury na tři body kvůli totožnosti s úpravou ve sněmovním tisku 139. To jsou ty změnové zákony k GDPR. Oddělit pozměňovací návrhy A4 do vloženého bodu 4+. Zbytek pak musíme rozdělit na dvě varianty, neboť po načtení legislativně technické úpravy k A1 A2 v případě přijetí F1 se stává nehlasovatelným.

Procedura by tedy zněla: bod 4a – návrhy A1, A2. Bod 4b – návrhy A1, A2, bod 4+ návrhy A4. To je úprava, k níž nás nutí technická stránka věci.

Pak je tu onen... Teď budeme ještě hlasovat ten protinávrh pana poslance Bendy, který vlastně prohazuje bod 10 a 13 procedury. To znamená hlasovat B4 namísto E2-2. Takže teď bychom měli hlasovat o protinávrhu pana poslance Bendy.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já nejprve nechám hlasovat o proceduře. Pan poslanec Benda se hlásí k proceduře. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Já se velmi omlouvám, pane zpravodaji, ale jedno upřesnění. V bodu 4 se dá hlasovat bod A1, ten je hlasovatelný s tím návětím. Bod A2 se hlasovat nedá. Ten s tím není spojen. Ten už je vypuštěn. Bod A3 je také nehlasovatelný. A A4 je hlasovatelný. Takže v bodě 4 je hlasování A1 a A4. Ale body A2 a A3 už jsou nehlasovatelné, pokud projde F. (Zpravodaj: Ano, je to tak.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak, dobře. Já doufám, že jste všichni pochopili proceduru jako já. (Pobavení v sále, rozruch.) Necháme si ji tedy odhlasovat, že souhlasíme s takto navrženou procedurou.

Poslanec Ondřej Profant: Ne, ne, ne. Ten protinávrh. Nejdřív hlasujeme protinávrh pana Bendy, který zaměňuje ten návrh výboru pro obranu namísto návrhu pana Kalouse. Zaměňuje pořadí i hlasování, ale ony jsou neslučitelné, takže o kterém se bude hlasovat jako první. To je jen prohozené.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrá. Takže nechám hlasovat o protinávrhu pana Bendy.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 144, přihlášeno 172 poslankyň a poslanců, pro 71. Návrh byl zamítnut.

V tuto chvíli si necháme odsouhlasit proceduru, jak byla přednesena.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro takto navrženou proceduru? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 145, přihlášeno 172 poslankyň a poslanců, pro 155. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Nyní budeme hlasovat o legislativně technických návrzích, jak byly předneseny.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 146, přihlášeno 172 poslankyň a poslanců, pro 171. Návrh byl přijat.

Poslanec Ondřej Profant: Nyní budeme hlasovat návrh F1 kolegy Bartoška, který vypouští všechny věci týkající se stošestky z návrhu zákona. Garanční výbor tento návrh doporučuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Předkladatel? (Stanovisko nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 147, přihlášeno je 172 poslankyň a poslanců, pro 147, návrh byl přijat.

Poslanec Ondřej Profant: Dalším návrhem je návrh A1 výboru pro veřejnou správu. Ten je u garančního výboru bez doporučujícího stanoviska.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko předkladatele? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 148, přihlášeno 172 poslankyň a poslanců, pro 25. Návrh byl zamítnut.

Poslanec Ondřej Profant: Teď se nám staly nehlasovatelnými návrhy A2 a A3. Budeme hlasovat o návrhu B1, který je od výboru pro obranu a který garanční výbor nedoporučuje. (Ze sálu se ozývají hlasy: A4.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko? (Zpravodaj se domlouvá s poslancem Bendou.) Takže znovu.

Poslanec Ondřej Profant: Budeme teď hlasovat B1 a až pak A4. Lišilo by se to podle toho, jak dopadlo hlasování k návrhu F1. Kdyby byl neschválen, tak by to bylo jinak.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím o stanovisko, abyste ještě jednou zopakoval.

Poslanec Ondřej Profant: Návrh B1, nedoporučující stanovisko výboru.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Vzhledem k tomu, že vnímám jisté nesrovnalosti v rámci procedury, tak aby nedošlo k pochybení, žádám vás o pětiminutovou přestávku, abychom si srovnali, v jaké fázi hlasování této procedury jsme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobře. Vyhlašuji přestávku do 10.48.)

(Jednání bylo přerušeno od 10.43 do 10.48 hodin.)

Takže máme 10.48, já zagonguji, aby přišli všichni do jednacího sálu. Poprosím vás o klid, protože procedura je opravdu složitá. Předpokládám, že se sladily noty, abychom mohli pokračovat.

Prosím, pane zpravodaji, můžete pokračovat.

Poslanec Ondřej Profant: O přestávce jsme se tady shodli po konzultaci s legislativou, že teď má být opravdu A4. Prohodil jsem tyto dva body. Chci vás ujistit, že teď už je procedura lineární, takže už tam nebudou takovéto problémy. Tady byl složitější ten výborový návrh.

Teď budeme hlasovat A4, což je návrh výboru pro veřejnou správu. Výbor pro veřejnou správu k němu nezaujal žádné stanovisko.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já bych poprosil, jestli byste mohl více mluvit na mikrofon, protože já to tady prostě neslyším.

Poslanec Ondřej Profant: Ano. Takže budeme hlasovat návrh A4 bez stanoviska garančního výboru.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko předkladatele? (Nesouhlasné.)

Poslanec Ondřej Profant: Omlouvám se, ještě bych rád upozornil, že tohle je právě návrh související s GDPR a jednáme o něm v jiném tisku.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 149, přihlášeno 174 poslankyň a poslanců, pro 2. Návrh byl zamítnut.

Poslanec Ondřej Profant: Teď jsme se vypořádali se všemi návrhy A a přejdeme k návrhu B1. Garanční výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko předkladatele? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 150. Přihlášeno 174 poslanců, pro 59. Návrh byl zamítnut. Dál?

Poslanec Ondřej Profant: Následuje návrh E1. Výbor ho doporučuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko předkladatele? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 151. Přihlášeno 174 poslanců, pro 160. Návrh byl přijat. Další?

Poslanec Ondřej Profant: Návrh I2, osmý bod procedury, je nyní nehlasovatelný, protože je totožný s E1. Přejdeme tedy k bodu 9, E2-1, který se týká návrhu 106. Je to ta výjimka pro vojenské podniky od pana Kalouse. Stanovisko výboru k E2-1 je – doporučuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 152. Přihlášeno 174 poslanců a poslankyň, pro 70. Návrh byl zamítnut. Další?

Poslanec Ondřej Profant: Následuje bod 10 procedury, E2-2, což je věcně víceméně to samé, akorát se to týká zákona o registru smluv. Výbor návrh doporučuje, avšak v usnesení došlo k písařské chybě. Ve stenoprotokolu z výboru je to správně uvedeno.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko předkladatele? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 153. Přihlášeno 174 poslankyň a poslanců, pro 132, návrh byl přijat. Dál?

Poslanec Ondřej Profant: Bod 13 procedury je návrh B2. Garanční výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko předkladatele? Stanovisko předkladatele?

Poslanec Jakub Michálek: Pardon, já se omlouvám, paní na mě mluvila. Můžete to zopakovat? (Poslanec Profant: B2.) B2 nesouhlasné.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 154. Přihlášeno 174 poslankyň a poslanců, pro 71, návrh byl zamítnut. Další?

Poslanec Ondřej Profant: Následuje návrh B3. Garanční výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko předkladatele? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 155. Přihlášeno 174 poslankyň a poslanců, pro 72. Návrh byl zamítnut. Další?

Poslanec Ondřej Profant: Dále je tady B4, které je nehlasovatelné, protože je totožné s E2-2. Dále je tu C, které bylo staženo. Dále je tu D, které je nehlasovatelné pro totožnost s B.

Takže přejdeme až k bodu 18 hlasovací procedury, kde jsou návrhy F2, F3, F4 a F5. Garanční výbor je nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko předkladatele? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 156. Přihlášeno 174 poslankyň a poslanců, pro 61. Návrh byl zamítnut. Další?

Poslanec Ondřej Profant: Dále přecházíme k návrhu I3, což jsou výjimky smluv obrany státu či kritické infrastruktury. Garanční výbor – bez stanoviska. I3. (Opakuje hlasitěji.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko předkladatele? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 157. Přihlášeno 173 poslankyň a poslanců, pro 69. Návrh byl zamítnut. Další?

Poslanec Ondřej Profant: Další bod bude G1 a G2-6 od paní poslankyně Černochové, což je vyloučení informací o trestním řízení ze stošestky. Návrh garančního výboru je – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Návrh předkladatele? Stanovisko? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 158. Přihlášeno 174 poslanců a poslankyň, pro 55. Návrh byl zamítnut. Další?

Poslanec Ondřej Profant: Další je bod 21 procedury, jsou to návrhy G2-4 a G2-5. Jedná se zase o vyloučení ze stošestky pracovních pomůcek a vnitřních informací. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko předkladatele? (Nesouhlasné).

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 159. Přihlášeno 174 poslanců, pro 44. Návrh byl zamítnut. Další?

Poslanec Ondřej Profant: Následuje bod 22 procedury. Jsou to návrhy G2-7 a jedná se zase o vyloučení ze stošestky informací v oblasti bezpečnosti. Garanční výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko předkladatele? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 160. Přihlášeno 175 poslankyň a poslanců, pro 58. Návrh byl zamítnut. Další prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Následuje bod 23 procedury, G2-8 až 10, kde se jedná o to, že infožádost má být podepsána. Garanční výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko předkladatele? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 161. Přihlášeno 175 poslanců a poslankyň, pro 58. Návrh byl zamítnut. Další prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Následuje bod 24 procedury, pozměňovací návrh G2-11, který rozšiřuje ten poplatek za infožádost. Garanční výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko předkladatele? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 162. Přihlášeno 176 poslankyň a poslanců, pro 61. Návrh byl zamítnut. Další

Poslanec Ondřej Profant: Dále je bod 25 hlasovací procedury. Zase bod G z pozměňovacího návrhu, ze sněmovního dokumentu 1824, to je jeden celek, garanční výbor ho nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko předkladatele? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 163. Přihlášeno 176 poslanců, pro 55. Návrh byl zamítnut.

Poslanec Ondřej Profant: Tak, nyní máme body H nehlasovatelný, totožný s F1, I1 nehlasovatelný, totožný s F1, I4 nehlasovatelné, totožné s E1-3. A přejdeme tedy do bodu procedury 29, kde je návrh I5. Bez stanoviska výboru.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko předkladatele? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 164. Přihlášeno 177 poslankyň a poslanců, pro 57. Návrh byl zamítnut. Další prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Dále jsou body J1 a J2. Oba dva jsou nehlasovatelné, protože jsou totožné s E1-3 a E1-2, čili přejdeme k bodu K, který je, jsou technické změny ohledně pdf nahrávaných do registru smluv. Garanční výbor dal nedoporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko předkladatele? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 165. Přihlášeno 177 poslankyň a poslanců, pro 135. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Poslední pozměňovací návrh je návrh L, který odsouvá účinnost do devátého měsíce daného kalendářního roku po vyhlášení a bez stanoviska výboru.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko? (Připomínka z pléna.) Prosím? (Hlasy z pléna.)

Poslanec Ondřej Profant: Kalendářního roku, kdy bude vyhlášen ve Sbírce. (Hlasy z pléna.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím.

Poslanec Marek Benda: Já se moc omlouvám, ale když už pan zpravodaj to komentuje, tak prosím, ať to komentuje správně. Není to devátý měsíc kalendářního roku, ale nabývá účinnost prvním dnem devátého měsíce kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení. Odsouvá o devět měsíců. Není to 1. září, ale devět měsíců po jeho účinnosti. Tak prosím, buď to neříkejme, nebo to říkejme přesně.

Poslanec Ondřej Profant: Omlouvám se.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak, děkuji za zpřesnění panu předsedovi Bendovi. A stanovisko? (Zpravodaj: Bez stanoviska výboru.) Předkladatel? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 166. Přihlášeno 177 poslankyň a poslanců, pro 42. Návrh byl zamítnut.

Poslanec Ondřej Profant: Teď už nám zbývá jen zákon jako celek, ke kterému dal garanční výbor doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Přednesu návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Ivana Bartoše, Jakuba Michálka, Radka Holomčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 50, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Ptám se kdo, je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 167 přihlášeno 177 poslankyň a poslanců. Pro 113. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. (Potlesk vpravo.)

S přednostním právem se hlásí pan předseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, paní a pánové já jen reakci. Nechtěl jsem narušovat průběh hlasování a neměl jsem to k dispozici okamžitě, když hovořil pan zpravodaj, respektive zástupce navrhovatelů, a dovolte mi tedy odcitovat z nálezu Ústavního soudu číslo 32 z roku

2017. Ústavní soud neshledal srovnatelné postavení s jinými subjekty. Takže přesně opačně říkal pan kolega Michálek. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan předseda Michálek s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Pokud se chcete vyjadřovat k činnosti Ústavního soudu, tak prosím uveďte všechny okolnosti. Nález, který jste citoval vy, je nález jednoho senátu. Já jsem citoval nález, který je nález celého pléna Ústavního soudu. To zaprvé.

Zadruhé, ten nález se týkal toho, předpokládám, že je to ten nález, který se týkal toho, jestli ČEZ má postavení povinného subjektu, a Ústavní soud řekl, že v zákoně je napsáno, že se zákon o svobodném přístupu k informacím vztahuje na veřejné instituce a že ze zákona to není možné dovodit dostatečně určitě. A vyjádřil se, že samozřejmě nic nebrání, aby v případě ČEZu se zákonodárce rozhodl, že bude v tomto režimu. Akorát to musí uvést dostatečně určitě.

Takže není možné používat tento nález, který jste citoval na argumentaci proti tomu, aby ČEZ byl v režimu stošestky. Tolik pro úplnost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: S přednostním právem pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já jsem přesně citoval nález Ústavního soudu číslo 32 z roku 2017. Reagoval jsem tak na vaše slova, pane předsedo Michálku prostřednictvím předsedajícího, která jste tady řekl, že ta rovnost těch vlastnických forem je zachována. Není zachována! To je ta věta z Ústavního soudu. Tolik ode mne. Já si nemyslím, že tady budeme teď s přednostním právem se předhánět a zdržovat jednání schůze, ale prosím, když se tady argumentuje Ústavním soudem, aby se argumentovalo zásadně pravdivě.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan předseda Kováčik má sice přednostní právo, já bych ho ale požádal, aby umožnil vystoupení panu poslanci Kaňkovskému, který se chce vyjádřit k hlasování.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl jen uvést k hlasování číslo 166, že jsem hlasoval proti, a na sjetině mám pro. Děkuji. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, ano, rozumím. Pan předseda Kováčik. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo pane předsedající. Paní a pánové, jedná se o obsah ve sporu mezi panem kolegou Michálkem a Filipem, nikoliv o formu. Tak

jako o obsah jde těm našim spoluobčanům, kteří už od včerejška nás bombardují dopisy a podněty, a já vás při využití přednostního práva jenom nepatrně zdržím, ale přesto si myslím, že jde o závažnou problematiku. Není jenom o tom, co včera běží v médiích a k večeru jsme se potom dozvěděli i z tiskové zprávy policie, respektive státního zastupitelství ve vztahu ke kauzám, které se od včerejška odehrávají, ale i o věci, které šly předtím, a obecně tedy obsahově jde o to, že média mají i závažné informace o probíhajících úkonech stíhání nebo vyšetřování nebo šetření nebo dalších věcech spojených s činností orgánů ať už policie, nebo státní zastupitelství ještě dříve, než policie nebo státní zastupitelství ty vlastní kroky podniká. To jsou podněty, které chodí, věřím, že i vám ostatním, nejen nám.

Já bych chtěl z tohoto místa a v této situaci vyzvat jednak příslušné parlamentní výbory, to znamená výbor pro bezpečnost, komise, podvýbory, například komisi pro kontrolu GIBS, aby se zcela vážně zabývaly situací, kdy evidentně dochází k úniku informací ať již z policie, nebo ze státního zastupitelství, alespoň tak se nám to může jevit, když je někdo upovídaný ještě dříve než oficiální stanovisko příslušné instituce, ať už policie, nebo státního zastupitelství, zazní na příslušné tiskové konferenci. Podle mého soudu jsou to věci, které vážně narušují důvěryhodnost policie, státního zastupitelství, důvěryhodnost celého procesu vyšetřování. A aspoň řada z nás tak postupuje v okamžiku, kdy dostanu dotaz na podobné věci.

Prosím pěkně, my tady nejsme od toho, abychom komentovali, hodnotili nebo nějakým způsobem vstupovali do živé činnosti živých kauz, které probíhají. Proto ještě jednou prosím, vyzývám, žádám příslušné parlamentní výbory, tedy zejména výbor pro bezpečnost, podvýbor pro policii, komisi pro kontrolu GIBS, aby v rámci své kompetence činily a pokusily se zjistit a nějakým způsobem také vyvodit závěry z toho, že tady taková situace nastává. Dovolím si poznamenat, že to je krok pro upevnění demokracie, nikoliv pro její rozbíjení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem se dále nikdo nehlásí, takže vás seznámím s omluvami, které jsou zde k dispozici. Paní poslankyně Ivana Nevludová se omlouvá z dnešního jednání od 13.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů, paní poslankyně Jana Levová od 11.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů a od 12.30 do konce jednání z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Grospič. (V sále je velký neklid a hluk!)

Zahajuji projednávání dalšího bodu. Je to

107.
Návrh poslance Karla Raise na vydání zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 179/ - třetí čtení

Nicméně projednávání tohoto bodu jsme přerušili ve středu 6. března po ukončení rozpravy před závěrečnými slovy. Připomínám, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 179/4. Usnesení garančního výboru máme k dispozici jako

sněmovní tisk 179/5. U stolku zpravodajů je už pan poslanec Karel Rais jako navrhovatel a zpravodaj garančního výboru, což byl rozpočtový výbor, pan poslanec Roman Onderka. Jak už jsem říkal, rozprava byla ukončena.

Ptám se, zda má někdo zájem o závěrečné slovo. Pan navrhovatel má zájem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Velmi stručně jenom proto, že jsme přetrhli informační nit, čeho se ten zákon týká. Návrh zákona se týká toho, že je to v podstatě náprava chyby, která je v návrhu zákona ze Senátu. Týká se toho, že ve stávajícím návrhu je v podstatě prominuta daň z nabytí nemovitosti v případě, když jde o bytovou jednotku v bytovém domě. Zapomnělo se na bytové jednotky v rodinných domech. Toto řeší tento návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Roman Onderka: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, tento materiál a návrh usnesení projednal rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Doporučuje Poslanecké sněmovně schválení tohoto pozměňovacího návrhu a vyjádřil se k jednotlivým pozměňovacím návrhům k návrhu kolegy Raise.

Rozpočtový výbor navrhuje Poslanecké sněmovně jakožto garanční výbor, aby hlasovala o pozměňovacích návrzích v tomto pořadí: A – varianta I, ve znění legislativně technické úpravy, viz bod 1. Pokud bude přijat, jsou pozměňovací návrhy pod označením A varianta II až IV, B i C nehlasovatelné.

Hlasovat dále další legislativně technické úpravy, budou-li ve třetím čtení načteny, a to B – pozměňovací návrh 2022, bod 1 jako celek. Pokud bude přijat, jsou návrhy A varianta II až IV nehlasovatelné.

Dále A varianta II. Pokud bude přijat, jsou návrhy A varianta III až IV nehlasovatelné.

A varianta III. Pokud bude přijat, je návrh A varianta IV nehlasovatelný.

A varianta IV.

Následně B – pozměňovací návrh 2022, bod 2 a B – pozměňovací návrh 2062.

A jako poslední C.

Chci upozornit, že všechny tyto pozměňovací návrhy projednal rozpočtový výbor a ke všem se vyjádřil stejně, to znamená, že je nedoporučuje. Jako poslední hlasování by bylo hlasování o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Vidím přihlášku k proceduře. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych dát protinávrh v tom smyslu, že jako předkladateli pozměňovacího návrhu 2022 mi nedává smysl, aby se hlasoval samostatně, proto bych chtěl požádat, aby se pozměňovací návrh 2022 hlasoval jako celek – bod 1 i bod 2 jako druhý, nebo respektive po návrhu A varianta I. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Jestli rozumím protinávrhu, nejprve by se hlasoval bod A varianta I.

Poslanec Roman Onderka: Kolega navrhuje, abychom hlasovali variantu I s tím, že následně by se hlasovalo B, to znamená pozměňovací návrh 2022, a to dohromady, to znamená bod 1 i 2 jedním hlasováním. Jako zpravodaj s tím problém nemám. Předkladatel kolega Rais mi také říká, že souhlasí. Je otázkou, jak ostatní kolegové z pléna.

Místopředseda PSP Petr Fiala: V tomto případě bych to v souladu s jednacím řádem chápal jako protinávrh. Budeme hlasovat o tomto protinávrhu a pak budeme schvalovat proceduru jako celek. Pokud se už nikdo nehlásí a je to takto srozumitelné, nyní budeme hlasovat o protinávrhu, jak byl nyní přednesen.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 168 přihlášeni 174 poslanci, pro 129, proti nikdo. Návrh byl přijat. Takže jsme přijali návrh na to, že budeme nyní hlasovat o proceduře v souladu s tím, co jsme nyní schválili.

Pane zpravodaji, pro jistotu řekněte, o čem teď přesně budeme hlasovat.

Poslanec Roman Onderka: Nyní tedy hlasujeme, poté co jsme odsouhlasili protinávrh k proceduře, takže procedura bude znít: hlasujeme A varianta I, následně B pozměňovací návrh 2022, a to bod 1 i bod 2 dohromady, následně bod A varianta II, bod A varianta III, bod A varianta IV, následně B pozměňovací návrh 2062, následně pozměňovací návrh C a teprve potom hlasujeme o návrhu zákona jako celku. Prosím odhlasovat tuto proceduru.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Myslím si, že to je jasné.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 169, přihlášeno 174 poslanců, pro 155, proti nikdo. Návrh procedury jsme schválili.

Nyní budeme podle ní postupovat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Onderka: Nyní tedy budeme postupovat podle procedury. Hlasujeme A varianta I ve znění legislativně technické úpravy, viz bod I. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Nejprve je zde žádost o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásil. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami.

Ještě by mělo zaznít stanovisko. (Navrhovatel: Samozřejmě nesouhlasné stanovisko. Zpravodaj: Nesouhlas.) Jsme připraveni na hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 170, přihlášeno 156 poslanců, pro 58, proti 72. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Onderka: Pokračujeme dalším hlasováním, a to B pozměňovací návrh 2022 bod 1 a dohromady s bodem 2.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Stanovisko zpravodaje? (Nesouhlas.) Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 171, přihlášeno 159 poslanců, pro 60, proti 94. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Onderka: Nyní budeme hlasovat A varianta II. Stanovisko zpravodaje – nesouhlas.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan navrhovatel? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 172, přihlášeno 162 poslanců, pro 59, proti 77. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Onderka: Nyní pokračujeme hlasováním A varianta III.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko zpravodaje? (Nesouhlas.) Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 173, přihlášeno 164 poslanců, pro 77, proti 77. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Onderka: Pokračujeme hlasováním A varianta IV. Stanovisko zpravodaje – nesouhlas.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Navrhovatel? (Také nesouhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 174, přihlášeno 165 poslanců, pro 77, proti 82. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Onderka: Nyní pokračujeme hlasováním B pozměňovací návrh 2062. Stanovisko – nesouhlas.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 175, přihlášeno 165 poslanců, pro 61, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Onderka: Pokračujeme hlasováním o bodu C. Stanovisko zpravodaje – nesouhlas.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan navrhovatel? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 176, přihlášeno 166, pro 66, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Onderka: A nyní jako závěrečný bod procedury – hlasujeme o návrhu zákona jako celku. Stanovisko zpravodaje – souhlas.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslance Karla Raise na vydání zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb., podle sněmovního tisku 179, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 177, přihlášeno 169, pro 168, proti nebyl nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu navrhovateli a panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Zahajuji projednávání bodu číslo

108.
Návrh poslanců Patrika Nachera, Jaroslava Faltýnka, Martina Kolovratníka, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 200/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan poslanec Patrik Nacher, a zpravodajka garančního výboru paní poslankyně Helena Langšádlová už u stolku zpravodajů je. Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 200/4, který máme k dispozici z 30. ledna 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 200/5. Připomínám, že garančním výborem byl výbor hospodářský. (Velký hluk v sále.)

Nyní se táži navrhovatele... Netáži se navrhovatele, protože s přednostním právem chce vystoupit pan předseda Chvojka. (Dává přednost navrhovateli, že vystoupí až po otevření rozpravy.) Tak prosím. Můžete k tomuto bodu. Není ještě otevřena rozprava. Dobře. Takže táži se navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Nemá. Takže otevírám rozpravu a jako první je přihlášen s přednostním právem pan předseda Chvojka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké dopoledne, dámy a pánové. Omlouvám se, chtěl jsem dát samozřejmě přednost panu navrhovateli. Hlásím se do běžné diskuse. Chtěl bych se jenom krátce vyjádřit asi už potřetí, protože už máme třetí čtení, k návrhu tohoto zákona za celý klub ČSSD, byť vím, že ještě někteří moji kolegové nebo kolegyně vystoupí.

My jsme rádi jako sociální demokracie, že jedna z těch mnoha věcí, které ČSSD prosadila a které se podařily v tom minulém funkčním období, bylo prosadit pro velkou skupinu zaměstnanců omezení pracovní doby v maloobchodě a velkoobchodě. Díky tomuto zákazu prodeje o některých svátcích mají zaměstnanci marketů více volna a podle našeho názoru si lidé na omezení prodejní doby zvykli bez nějakých velkých zásadních problémů. A my bychom neradi, aby zaměstnanci těchto marketů o tento výdobytek, o který jsme se snažili jako sociální demokracie po dlouhá léta, byli bychom neradi, aby zaměstnanci o tento výdobytek přišli. Proto nebudeme hlasovat pro jakékoliv pozměňovací návrhy, které rozvolňují tento zákon. To znamená, ani jeden návrh, který nějakým způsobem chce oslabit to, co jsme dlouhá léta chtěli, nebudeme podporovat.

Bohužel pravicové strany, ale tam je to pochopitelné, ale i hnutí ANO podpořily návrh, který maximálně vychází vstříc zájmům řetězců a to je pro nás nepřijatelné. Myslím si, že hnutí ANO by si mohlo rozmyslet, na čí straně vlastně stojí. Jestli na straně zaměstnavatelů, nebo zaměstnanců.

Ideální je stát na straně obou, ale v tomto případě ten zákon je samozřejmě koncipován jako ochrana těch, kteří musejí o svátcích chodit do práce. My stojíme samozřejmě historicky na straně zaměstnanců a chceme jít ještě dál. Rádi bychom a podpoříme ten pozměňovací návrh, který chce rozšířit omezení pracovní doby o svátcích na všechny státní svátky. Nechceme dělat rozdíly. Znění zákona, který dnes projednáváme, tak jak byl schválen v minulém funkčním období, tak víte, že výčet těch svátků byl velkým kompromisem, ale byl kompromisem, který už tehdy z mého pohledu a zvláště dnes samozřejmě, a nejenom z mého pohledu, není logický. Protože každý státní svátek podle zákona o státních svátcích je rovný tomu druhému, všechny státní svátky jsou si rovny, není žádný z nich nadřazen tomu druhému. Není kategorie více významných či méně významných státních svátků. A my bychom byli rádi, aby pokud o tom budeme hlasovat, jako že musíme, abychom rozšířili omezení prodeje na všechny státní svátky. Rozdělení na ty, kdy je zavřeno, a rozdělení, kdy není, nemá logiku. A lidé se v tom nevyznají. To je špatně.

Pracovníci v marketech pracují tvrdě, jejich práce je náročná, a proto je spravedlivé, aby zaměstnanci těchto obchodních řetězců měli volno tak jako ostatní. Děkuji. (Poslanec Birke vyjadřuje souhlas silným potleskem.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Faltýnek je přihlášen s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré dopoledne, kolegyně, kolegové. Já věřím, že se vlezu do těch dvou minut. Jenom pro oživení paměti, jak to vlastně bylo v tom minulém volebním období. Tento zákon byl schválen dominantně hlasy sociální demokracie, KDU-ČSL a KSČM. My jako hnutí ANO jsme tehdy hlasovali proti tomuto zákonu nebo nehlasovali jsme pro tento zákon. Nicméně, nicméně, my jsme přišli s Patrikem Nacherem s návrhem, když je to zákon, který se týká hlavně prodejní doby v maloobchodě, tak jsme přišli s tím podle § 90, abychom pouze vyňali z tohoto zákona velkoobchod, nebudu jmenovat konkrétní firmy, ale všichni víme, o které firmy se jedná. S tou argumentací, že když jsme ponechali v tom zákoně, který zakazuje prodej o některých svátcích, možnost prodávat v obchodech do 200 metrů, tak právě tito obchodníci nakupují v tom velkoobchodě. Do velkoobchodu nechodí normální lidé nakupovat, chodí tam podnikatelé, nemůžou tam chodit děti do 14 let a toto byla ta motivace, proč jsme navrhli tento zákon podle § 90 s touto jedinou úpravou. Bohužel to bylo zavetováno, proto se ten zákon otevřel znovu.

Já tady chci říct za náš klub, my nemáme sice závazné hlasování v této věci, nicméně že podpoříme pouze vynětí toho velkoobchodu z tohoto zákona s tím, ať to zůstane tak, jak to je o těch svátcích, které jsou v tomto zákoně schváleny, protože si myslíme, že není dobré každou chvíli měnit zákony. Tolik naše odůvodnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budou následovat faktické poznámky. Pan poslanec Dolínek, Nacher, pan předseda Stanjura, pan poslanec Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré dopoledne. Vážený pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana předsedajícího, nemusíme si tady přece nalhávat, že v tom Makru ti lidé jsou jenom ti, co mají obchody. Jděte se tam podívat! Pozitivní je, že tam nemůžou děti, to s vámi souhlasím, to odblokovává jeden z argumentů, aby o svátcích nebyla hlavní náplň života, že se jde do toho supermarketu. To je pozitivní na tom, co jste řekl. Ale když tam někdy do Makra zajdete, podívejte se tam, tam těch, co opravdu nakupují do obchodů, to poznáte podle nákupních vozíků, to poznáte podle sortimentu, co kdo nakupuje, je nechci říct minimum, ale podle mě menšina. Nenalhávejme si, že tam nechodí lidé ti, kteří mají OSVČ na něco úplně jiného, mají živnostenský list nebo jinou možnost získat tu kartičku, a ti tam normálně chodí nakupovat, jako by šli do jiného obchodu. Samozřejmě někteří využívají daňové možnosti, co tam jsou, někteří nakupují za ty ceny včetně DPH, nemají žádné odečty, ale prostě tam nakupují, protože někdo má radši, že tam je lepší maso, někdo tvrdí, že je tam zase pohodlnější nákup. To už je úplně jedno. Někdo to dělá jako měsíční nákup. Ale neříkejme si tady prosím, že tam v zásadě nakupují ti, co zásobují svůj maloobchod. Podle mě to není pravda.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Nacher. Máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Já si kolegy Chvojky nesmírně vážím, my jsme spolu dělali insolvenční novelu, ale já jsem jeho vystoupení nepochopil. Já jsem tu jako jeden z předkladatelů předložil to, aby tam bylo vynětí toho velkoobchodu. A vy vlastně po nás a po mně tady jakoby chcete, po hnutí ANO, jak jsem pochopil, abychom vlastně hlasovali proti něčemu, co jsme navrhli. To je to samé, jako byste přišli se zrušením karenčním, pak by tady byl pozměňovák, aby byla prodloužena na pět dnů, a já bych vás tady přemlouval, abyste pro to hlasovali. Tak jako pojďme, už jsme si to tady řekli v těch třech čteních, a pojďme jít aspoň opravdu zase zpátky k tomu selskému rozumu. My jsme to tady navrhli, chtěli jsme jenom vyjmout, kdyby to tady zůstalo v té devadesátce, tak už jsme se tím dávno nemuseli zabývat a nemusely tady být ty dva extrémní póly.

A pokud jde o ty nákupy, když už tady jsem, v těch velkoobchodech, teď reakce na kolegu Dolínka prostřednictvím pana předsedajícího, tam přece ten základní argument tenkrát, když jste to schvalovali, byl přece ta shoppingová turistika. To je, jako že ti lidé tráví s celou rodinou v obchodním centru, tam dají do dětského koutku, tam si něco koupí, tamhle, tamhle. To u těch velkoobchodů prostě není možné! Dokonce mám pocit, že mi někdo říkal, že do velkoobchodu nepustí mladšího než 15 let. To je přece podstatný rozdíl! To, že tam jde někdo z OSVČ s cílem si to koupit pro jiný účel než pro prodej, to já se tady s vámi hádat nebudu. Ale tam jde přece o to zabránění shoppingové turistice. Vy jak chcete plánovat, aby ti lidé byli s těmi rodinami a nebyli v těch nákupních centrech, tak to tady skutečně nenastává, tento okamžik. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura, po něm pan poslanec Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Už nám jenom chybí, aby sociální demokraté navrhli, že budeme kontrolovat nákupy OSVČ, zda to potřebují pro svou činnost, nebo ne. Nějaký moudrý úředník by rozhodoval, co padá do předmětu jejich podnikání a co ne, když nakupuje ve velkoobchodě.

Já se chci ohradit proti argumentaci pana předsedy Chvojky – že ty pozměňovací návrhy jsou v zájmu marketů, jste říkal. Jsou v zájmu občanů. Ti rozhodují svým chováním, zda budou nakupovat, nebo ne. Kdyby se občané spontánně rozhodli, to, co jim chcete vy zákonem nařídit, jak se mají chovat o svátcích – já to nepodporuji, aby se o svátcích nakupovalo, ale je to svobodné rozhodnutí našich občanů. A v jejich zájmu navrhujeme zrušit zákon, který nemá žádný smysl. To je celé. Takže prosím vás, můžete říkat: My jako levicová strana víme lépe než naši občané, co mají dělat, proto navrhujeme regulaci a pravidla a budeme je vymáhat. Budeme to kontrolovat. Ten tam nakupuje v makru a on je to instalatér a koupil si tam maso, takže to vlastně je proti tomu, co by měl dělat, atd. Ale nepoužívejte argumenty, nenapadejte chybnými argumenty ty, kteří s vámi politicky nesouhlasí.

Ta debata je. Názory jsou různé, to je legitimní, ale vy můžete za tu debatu. Říkal to tady pan zástupce předkladatelů, pan poslanec Nacher. Dávno jsme mohli rozhodnout hlasováním. Hlasováním v devadesátce, jestli jsme pro, nebo proti. Díky

vám jsme ztratili měsíce debat. Pak si stěžujete. Ty debaty se neustále opakují. A dneska jsme ve stejné situaci, jako jsme byli před mnoha měsíci. Nakonec rozhodneme o tom původním návrhu hlasováním, případně o několika pozměňovacích návrzích. A pak si tady stěžujete, jak se opakuje, jak ta pravice pořád něco chce, ale vy jste nám to umožnili, a já vám za to děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Luzar. Připraví se pan poslanec Grospič. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, vaším prostřednictvím budu reagovat na kolegy, kteří tady hovořili. Ano, tento zákon není o občanech. Je to zaměstnancích. Ano, tento návrh je o zaměstnancích, těch, kteří by mohli pracovat klidně dvanáct, patnáct, osmnáct hodin, když to zákon nebude regulovat. Proto jsou zákony, které regulují provozní dobu nebo pracovní dobu. Proto jsou zákony, které omezují pracovní dobu. Protože samozřejmě v nejlepším zájmu občanů, zaměstnavatelů, všech bude, ať všichni pracujeme 24 hodin denně. Ať se točí byznys. Proto tady máme zákony, které omezují tuto možnost a chrání zaměstnance. A toto je jeden z návrhů, který chrání zaměstnance a umožňuje jim, aby mohli ve svátcích být doma. Když už ty svátky tedy máme. Potom zrušme svátky. A když už je máme, tak to zkusme udělat tak, aby ti lidé mohli být doma. Proto taky tento návrh byl a hovoří o nějakém kompromisu velikosti prodejen. Ano, ten počet těch svátků – měl by být na všechny. Toto můžeme řešit. Ale ten návrh, který tady je a hovoří o velkoobchodech – zase znovu upozorňuji, je rozdíl mezi velkoobchodem a velkým obchodem a definice tady toho je jasně dána. A kontrolní orgán, který přijde vymáhat, jestli je zavřeno, nebo není zavřeno, narazí na ten problém, že i ten obchod, kde jsou prolézačky, kde si tam hrají děti, kde tam všichni takhle, jak tady bylo popisováno, krásně shoppují, předloží doklad, že on přece také v jedné desetině procenta prodává jako velkoobchod, tudíž splňuje tuto zákonnou podmínku velkoobchodu a na něho se to nevztahuje. V ten moment všechen ten dozorový orgán, který bude mít snahu vymáhat tento zákon, skončí na tomto jediném faktu. To bude realita. A jestliže tento návrh projde, tak jak je nastaven, klidně se vsadím s překladateli, že to takhle bude fungovat. A to je částečně i to nakousnutí –

Místopředseda PSP Petr Fiala: (Vstupuje do řeči:) Pane poslanče, váš čas. Děkuji. Pan poslanec Grospič, po něm pan předseda Faltýnek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, já jsem tady posledně, když jsme to projednávali v druhém čtení, hovořil o tom, kolik je v České republice supermarketů, velkoobchodů, těch že je zhruba padesát šedesát, jak se ten počet nižší (?) a kolik tam je zaměstnáno lidí. Čili celkem vlastně v těch segmentech velkoobchodů je zaměstnáno přes 800 tisíc zaměstnanců. A myslím si, že je absurdní, a nehodí se to ani do této Poslanecké sněmovny, abychom argumentovali tím, že prostě do určitých velkoobchodů nemohou děti do 15 let, a proto tam ti zaměstnanci mohou pracovat a proto mohou být otevřeny a můžou být v jiném režimu. Prostě ti zaměstnanci si

zaslouží, aby měli volno ve svátek tak, jako zaměstnanci v ostatních velkoobchodech. A když to může fungovat v jiných zemích v Evropské unii okolo nás, myslím si, že to může fungovat i v České republice. A nijak to neohrožuje spotřebitele trhu, ale naopak to dává důraz, že ctíme důstojnost zaměstnanců, pracovního práva a že z nich neděláme v podstatě figurky, které neznají kolikrát ani čtrnáct dní dopředu rozvrh své pracovní doby, jsou vděčni za to, že si mohou vydělat v sobotu a v neděli, protože to je ohodnoceno více, a tím se jim zvýší jejich mzda a oni tedy mohou si dosáhnout na nějaký lepší výdělek, než kdyby pracovali normálně. To je nedůstojné a směšné. Vůbec tento návrh zákona tady neměl padnout.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Faltýnek, připraví se pan poslanec Bláha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji, pane předsedající. Mám obavu, že tady v té debatě si vzájemně nerozumíme. Já jsem ty argumenty, proč jsme v devadesátce předložili s Patrikem Nacherem ten návrh, a Zbyňkem Stanjurou a dalšími, tady zdůvodnil. Stávající platný zákon říká, že obchody do 200 metrů čtverečních můžou mít otevřeno a restaurace automaticky mají otevřeno ve svátcích.

Teď se pokusím prostřednictvím pana předsedajícího částečně odpovědět panu Dolínkovi. Ano, on má částečně pravdu. Jsou tam v tom Makru, když už jste jmenoval konkrétně Makro, lidé, kteří nejsou podnikatelé a živnostníci v tom smyslu, že by tam nakupovali jako kdyby pro svůj hlavní předmět podnikání. Ale těch je tam menšina. Když se podíváte na ty vozíky, jsou tam hlavně právě ti malí obchodníci a hlavně ti restauratéři, kteří tam nakupují pro svoje provozy. Takže jenom zkusme používat argumenty relevantní a věcné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Bláha. Připraví se pan poslanec Dolínek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, také bych chtěl zareagovat na to, co tady zaznělo. Já si velice vážím kolegů, ale bohužel musím konstatovat, že tady trošku naletěli na lep právě těm řetězcům. Naletěli na lep právě těm řetězcům. Protože to, že chodí nakupovat ti drobní, je totální nesmysl. Vy byste poslali zaměstnance v den svátku do práce nakupovat, když ten dotyčný nemusí jít do práce? Ne. Necháte ho doma, protože tím vám stoupají náklady. V den svátku je běžný kšeft všech firem ve službách o 50 až 70 procent ponížen. Všichni se snaží pokrátit veškerý provoz na minimum. Nakupovat rozhodně ti malí jdou den předem, aby nemuseli v den – za prvé – kdy je svátek, brát své zaměstnance do práce pro nákup v Makru, a za druhé, aby vyhověli jejich požadavkům, že chtějí být s rodinami. Argumentace, že narovnáváme prostředí, aby mohli ti malí nakupovat, je prostě bezpředmětná. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Dolínek, připraví se pan poslanec Sklenák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Já bych byl právě velmi nerad, aby se to zvrhlo v nějaké sociální inženýrství. Proto jsem tady jenom pouze podotkl – aspoň, že tam nemohou ty děti. Ale to není k meritu věci.

Chtěl bych tady zdůraznit, co řekl pan předseda Chvojka. Hlavní důvod je, že my říkáme, že zaměstnanci mají zůstat o státních svátcích doma. To, kdo chodí kdy nakupovat, je věc každé rodiny, každé fyzické osoby, je to věc každého. My neříkáme, co má kdo dělat ve svém volném čase. My říkáme, že má právo na volný čas i ten zaměstnanec v supermarketu.

A jenom k panu předsedovi Stanjurovi prostřednictvím pana předsedajícího. Tady v úterý byl pokus několik zákonů udělat rychle v devadesátce. Všechny opozice vetovala. Jeden vedle druhého! Tak pak nám tady nepředhazujte, že chceme diskutovat!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Sklenák, po něm paní poslankyně Pekarová Adamová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, já jsem se přihlásil v reakci na slova pana předsedy Stanjury, kdy on řekl, pokud jsem si to dobře poznamenal, že ty otevřené obchody jsou v zájmu občanů, že to je jejich svobodné rozhodnutí, že chtějí o svátcích nakupovat, a my bychom jim to tedy měli umožnit. V této logice bychom ale taky mohli třeba o svátcích otevřít úřady, protože lidé by si možná ve státní svátek chtěli vyřídit něco, co si nestihli vyřídit v pracovní dny, a tak bychom mohli třeba mít otevřený stavební úřad nebo obecní úřad a tak dále.

Já chci všem připomenout, že součástí našeho právního řádu je také něco, čemu se říká zákoník práce. Zákoník práce rozděluje dny v roce na pracovní dny a dny pracovního klidu. A státní svátky jsou právě určeny jako dny pracovního klidu. Asi ne náhodou. Asi právě proto, aby lidé v tyto dny nemuseli pracovat. A v podstatě ten spor se podle mého názoru vede o to, jestli otevřené supermarkety splňují tu podmínku, kterou zákoník práce dává třeba lékařům, řidičům a tak dále, to znamená, že může být nařízena pouze taková práce, která uspokojuje nutně životní potřeby obyvatelstva. A já si prostě myslím a my si jako sociální demokraté myslíme, že se bez těch sedmi dnů v roce obejdeme bez těch otevřených obchodů. A jestli vy tvrdíte, že ne, že potřebujete i těch sedm dní mít otevřeno, abyste si mohli jít nakoupit, tak je to podle mého názoru velmi sobecké.

A je to docela příznačné, že tady dneska půlka Sněmovny má na Facebooku to, jak přeje ženám k MDŽ a jak si jich všichni vážíme a tady jsou květiny, a když pro ty pokladní tedy můžeme něco udělat, tak tady najednou strašně se perete za svá práva, abyste si mohli jít nakoupit, a na ty pokladní se nedíváte.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně Pekarová Adamová, po ní pan poslanec Bláha. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. My tuto debatu vedeme už vlastně několik let a já si myslím, že je pořád ve stejném duchu, ve stejném gardu. Prostě někteří tvrdí, že je to opatření na ochranu zaměstnanců, a stále jsme tady mnozí z nás, kteří s tím nesouhlasíme, neslyšeli, proč jste si tedy, kolegové a kolegyně, vybrali jenom určitou skupinu, jeden sektor a proč jsme se tedy nezačali bavit i třeba o zavření restauračních zařízení a hospod. Vždyť tam pracuje celá řada dalších lidí, kteří by také rádi měli volno ve svátek. Nikdy jste na to neodpověděli, nebyli jste schopni říci, proč zrovna tedy tento sektor zaměstnanců pro vás má tu přednost před některými dalšími. Záměrně neříkám samozřejmě takové složky, jako jsou policisté, hasiči, zdravotní personál nebo třeba zaměstnanci rozhlasu a televizí, kteří určitě také ve svátek musí být v práci, protože tam se samozřejmě v mnohých případech jedná o záchranu lidských životů, majetku atd. Ale stále dokola tady slyšíme, že někteří zaměstnanci by měli mít to právo slavit svátky taktéž, a neslyšíme, proč jenom určitá skupina. Tak pojďte dál, řekněte to na rovinu, že to chcete zavést i pro další provozy, a klidně se bavme o tom, že tedy zrušíme i otevřené hospody, restaurace, vždyť je to zbytná služba a těch sedm dní v roce se bez nich také určitě obejdeme. Já nechodím nakupovat ve svátky, pokud to není vyloženě nezbytně nutné, nebráním tady v tuto chvíli svůj nějaký pohled. Myslím si, že to je ale určitý pohled na svobodu občanů, co budou ve svém svátečním čase dělat. A já si myslím, že tyto debaty už si můžeme prostě ušetřit tím, že přijmeme návrh, který je tady jako pozměňovací návrh pod písmenem A, což je návrh mého kolegy pana Kalouska, který prostě ruší celý ten zákon, protože si myslím, že tyto debaty tady budeme vést neustále další roky, protože určitě se zase najde někdo, kdo ho bude chtít novelizovat. (Mpř. Fiala: Čas, paní poslankyně!) Můžete to podpořit a ušetříme si spoustu času. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Bláha, po něm pan poslanec Nacher. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych jenom doplnil to, co tady zaznělo. Nejedná se jenom o zaměstnance, jedná se i o celé firmy. To znamená, že otevřením velkoobchodů dojde k paradoxu, že vlastně dodavatelé a hlavně malí dodavatelé, kteří dneska zásobují to Makro čerstvými potravinami, budou muset otevřít svoje provozy. A poslouchejte ten paradox. Oni nebudou mít kam jinam vozit, protože ostatní mají zavřeno a chtějí mít zavřeno, protože 900 malých maloobchodních prodejen pod družstvem CBA chce dokonce i rozšířit zavření na ostatní svátky. Takže oni nemají kam vozit, protože ostatní provozovny jsou uzavřeny, ale budou muset otevřít jenom kvůli tomu Makru, protože Makro řekne: nedovezeš, tak končíš!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Nacher. Nehlásil jste se, pane poslanče? (Ano.) Ano, prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Já jsem to už nevydržel. Já, za prvé, zcela zásadně odmítám tu demagogii, že kdo navrhl tenhle zákon nebo tuhle změnu, tak

někoho nutí chodit do práce, a kdo to brání, tak je tady největší obránce zaměstnanců, spotřebitelů apod. Takhle to není. Znova opakuji, my tady neříkáme, my tady vlastně jenom rušíme zákaz. My rušíme zákaz. To vy pořád něco někomu zakazujete. My říkáme tu možnost.

A teď kolega Bláha, já na něj jinak reagovat nebudu, abychom to neprodloužili o hodinu, ale on si teď protiřečil. On říkal, že už jsou některé provozy nebo některé řetězce, které se samy rozhodly, že zavřou na všechny svátky i bez toho zákona. Já jsem tady dával příklad i na tom veřejném slyšení, že jsou některé provozovny, restaurace, kavárny, které mají zavřeno třeba každou neděli nebo každé pondělí, že mají sanitární den. Nepotřebují k tomu zákon. A také mají kolem sebe všude konkurenci. My říkáme mít možnost otevřeno, ne že to je mus, že to je povinnost. To je jedna věc. Druhá. Jinými slovy, my neříkáme buď, anebo, že když se to dostane do toho zákona, že všichni budou mít automaticky otevřeno, všichni budou muset dodávat.

A pro kolegu Grospiče prostřednictvím pana předsedajícího. Já už jsem před tím varoval kolegy z KDU-ČSL. Já bych v tomto případě, být vámi, neargumentoval, prosím pěkně, jak to funguje v zahraniční. 26. března tady budeme mít manželství pro všechny, takže tam to také platí ve všech zemích v západní Evropě, tak se těším, jak budete hlasovat a jak tímhle budete argumentovat. Tak buď tady máte argumenty, anebo když už vám dojdou a vyschnou, tak se vždycky vytasíte s tím, jak to funguje někde jinde, jak se vám to hodí. A když pak bude jiný zákon, tak tím zahraničím argumentovat nebudete! Tak takhle ne!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a přihlásil se s faktickou poznámkou pan poslanec Bláha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Já musím reagovat, protože to je to, jak se neposloucháme. Já jsem tady neargumentoval těmi, kteří mají dneska zavřeno, těmi obchody, které mají zavřeno. Já jsem argumentoval těmi výrobci, kteří dneska mohou mít zavřeno, protože mají zavřeno právě ti malí, kterým oni dodávají. Ale tím, že otevřeme Makro, a ten paradox, poslechněte! My kvůli tomu, že velkoobchod, který má 13 provozoven v rámci republiky, tak jeho práva a svobodu postavíme nad roveň práva a svobody našich spoluobčanů! My právo a svobodu našich spoluobčanů shazujeme vůči zahraničnímu řetězci, který tady absolutně nenechá žádné peníze, které tady vydělá.

Tak já jenom ještě jednou zopakuji. Já jsem tady nehájil ani jsem nic neříkal a nezpochybňoval, že dneska někteří si můžou rozhodnout, ale právě já bojuji za ty, kteří si rozhodnout nemůžou, kteří jsou dotlačeni smlouvou k tomu, že musí dodat zboží. Otevřeme velkoobchod, tím pádem pekař, který tam dodává ve všední den, musí dodat ve svátek, jinak má smůlu. Nebude vozit. A to, že to nevíte, kolegové, je jenom způsobeno tím, že bohužel pracujete v jiných oborech. Já se také nepletu do zdravotnictví, ani do školství, ani do jiných záležitostí, o kterých nic nevím. Hovořím o oboru, ve kterém pracuji 30 let, a většina, a zastupuji tady 120 firem z pekařského svazu, tak všichni chtějí mít zavřeno. To je zhruba 9 tisíc lidí. A dalších 20 tisíc lidí

z obchodu, kteří podepsali petici. (Mpř. Fiala: Čas, pane poslanče!) Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně Kořanová bude reagovat faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem v podstatě chtěla říct to, co říkal kolega Nacher. Já budu reagovat na pana poslance Bláhu. Pane poslanče, pokud oni toto nebudou chtít, tak můžou od té smlouvy odstoupit. A já věřím tomu, že za nimi bude stát deset dalších, kteří ji rádi podepíšou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickými poznámkami se přihlásili pan poslanec Bláha a paní poslankyně Němcová. Předpokládám, že pan místopředseda se hlásí s přednostním právem. (Ano.) Takže přednost mají faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Já zase musím reagovat. Zamyslete se nad tím, co tady zaznělo. To je totální nesmysl! Takže vy máte smlouvu s někým a vypovíte si tu smlouvu, abyste svým zaměstnancům řekl: běž domů. Investovali jste třeba 100 milionů a investici hodíte do koše? Neuděláte to! Neuděláte to, protože prostě vám jde o ty zaměstnance a jde vám o tu investici. Ne. Jde vám o ty zaměstnance. Věřte tomu, že my, kteří podnikáme, my si nechodíme pro peníze, tak jako většina lidí, která pracuje ve státním sektoru. My chodíme proto, že to je náš životní cíl, naše zábava, naše vnitřní rozhodnutí. A většina z nás, kteří pracujeme právě v tom oboru čerstvých potravin, tak věřte tomu, že to děláme srdcem, jinak bychom to už dávno nedělali.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Němcová, po ní s faktickou poznámkou pna místopředseda Hanzel. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dámy a pánové, já chci požádat naše kolegy z hnutí ANO, jestli by nebyli tak laskavi a nevyřešili si ten problém, který řeší tady na půdě Sněmovny ve třetím čtení, laskavě na jednání vašeho klubu, udělali si stanovisko a s ním potom přišli. Připadá mi, že ve stejné situaci už jsme tady byli v tom minulém čtení, kdy jste si tady vykládali o tom, co se komu z vás líbí a proč ten zákon podporujete a proč ne. Tak od toho slouží poslanecké kluby a ušetřili byste nám všem čas a mohli bychom se věnovat něčemu, na co už ty postoje máme vyjasněné. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní pan místopředseda Hanzel. Po něm pan poslanec Nacher a pan poslanec Třešňák s faktickými poznámkami. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Vážené kolegyně, já si dovolím vystoupit, protože nejsem z klubu ANO, takže jsem neměl možnost si to na jejich klubu vyříkat. Mě strašně fascinuje to, jak jsme napadáni za to, že tady chráníme a stojíme za zaměstnanci. Ano. Sociální demokraté budou vždycky stát na straně zaměstnanců. Dělali jsme to, děláme to a budeme to dělat. Já jsem se sešel se zástupci těch petentů, je to zhruba dvacet tisíc podpisů. Já si myslím, že to je docela dost podpisů na to, abychom to mohli jedním šmahem shodit ze stolu. A ti lidé opravdu jsou znepokojeni z toho, že se jim neumožňuje trávit volný čas, tak jak by si zasloužili. Protože svátek, svátek, přátelé, je den určený k odpočinku. A já práci v supermarketu a v jakémkoliv jiném marketu nepovažuji za odpočinek ani relaxaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, přeji pěkné poledne. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Patrik Nacher. A připraví se na faktickou pan poslanec Třešňák.

Poslanec Patrik Nacher: Já mám teď poznámku s dovolením na kolegyni Němcovou prostřednictvím pana místopředsedy. Já jsem tu poznámku vaši nepochopil. Prostě tady je první, druhé, dneska je tady třetí čtení a každý poslanec má právo vyjádřit názory i přesto, že prostě je z jednoho klubu a je nesouhlasný. Já to právo určitě kolegovi Bláhovi nechci vzít a nikdy by mě nenapadlo, když třeba tady váš pan poslanec Klaus vystupuje jinak než někteří poslanci ODS, abych řekl, abyste si to vyřídili na klubu. Když tady budeme vystupovat jednotně, tak zase řeknete, že jsme strana jednoho muže. Tak to prostě tady nechme plynout. Já už také nebudu reagovat na všechno, abych to urychlil, ale myslím si, že kolega Bláha má prostě právo vystoupit. A vůbec, na klubu jsme si to projednali, ale to neznamená, že by tady 78 poslanců mělo na všechno stejný názor. Viz předchozí hlasování o daních. Takže tu poznámku jsem skutečně nepochopil.

A tady na kolegu místopředsedu Hanzela. Já jsem tady neslyšel ani jednou od nikoho, že by někdo vám nějakým způsobem nadával za to, že se zastáváte zaměstnanců. To je v pořádku. Já nevím, proč vždycky ta slova překrucujete. Vy říkáte, že my někoho nutíme chodit, že vám něco vyčítáme, ale zatím, co jsem poslouchal, spíš vyčítáte vy něco nám. Takže děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A další faktickou, pan poslanec Třešňák, a připraví se paní poslankyně Černochová. Zatím mám dvě tyto přihlášky. Prosím a vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné dopoledne. Já možná malou poznámku nebo spíš dotaz na pana poslance Bláhu prostřednictvím pana předsedajícího. Já si rád nechám dát přednášku z parlamentarismu kdekoliv po světě. Ale když tu mluvil o tom, že zastupuje devět tisíc pekařů, tak mám dojem, že česká dolní Sněmovna nemá poměrné zastoupení cechů ani stavů. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní paní poslankyně Jana Černochová. Prosím. Zatím poslední faktická.

Poslankyně Jana Černochová: Já bych chtěla poprosit vaším prostřednictvím pana kolegu Nachera, aby tady netrénoval moji kolegyni Němcovou. Paní kolegyně Němcová přišla stejně, jako jste přišel vy k tomuto mikrofonu, prostřednictvím pana místopředsedy, říct svůj názor. Děje se to tady poměrně často, že si na tomto plénu mezi sebou vyřizují účty členové hnutí ANO. A prosím, respektujte také nějaké naše právo na duševní hygienu. Je pátek poledne a skutečně jsme ve třetím čtení. Takže tady to byla prosba paní poslankyně Němcové, která má právo tuto prosbu tady říct stejně, jako má právo tady vystoupit pan Bláha, a ona ho nijak nezpochybňovala. A poprosit vás, ať si skutečně ve třetím čtení ty věci říkáte na klubu.

Pokud jste tady zmiňoval kolegu Klause. Já si tedy nevzpomínám na to, že by tady byl nějaký střet mezi kolegou Klausem a některým z našich členů. To, že třeba máme na některé věci jiný názor v médiích, to je druhá věc. Ale neděje se to na půdě Poslanecké sněmovny. Takže prosím, abyste si takové připomínky odpustil. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní další faktická. Pan poslanec Pavel Jelínek. Takže vaše dvě minuty, pane poslanče. Prosím.

Poslanec Pavel Jelínek: Dobrý den. Vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně, jelikož mám takovou asi dvouletou zkušenost z práce v jednom tom nejmenovaném řetězci Makro, tak vás jednak chci opravit s těmi patnácti lety přístupu do toho velkoobchodu. To není pravda. Je tam stanoveno výška, protože je tam pohyb vysokozdvižných vozíků. To znamená do 120 cm výšky. Dokonce to může být i dospělý člověk, pokud nemá 120 cm, tak ho tam prostě nepustí. (Smích, pobavení.) Ale to není to hlavní, co jsem chtěl říct.

Hlavní je to, že pokud tento řetězec jako že zavře, tak vám garantuji, že v ten den tam bude daleko více lidí, než když bude otevřeno. Protože se prostě spustí inventury, spustí se opravy technologií. Byl jsem jak na oddělení elektro, tak i jako technický manažer. Takže prostě věřte mi, moc lidem nepomůžete. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s další faktickou, resp. mám tady jenom jednu přihlášku – pan poslanec Bláha. A zatím poslední faktická, kterou mám tady přihlášenu. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Já bych chtěl už jenom říct, že kde jinde bychom měli diskutovat o zákonu, který ovlivňuje 12 milionů spoluobčanů. Kde už jinde? O čem jiném bychom měli diskutovat? Týká se to většiny rodin v naší České republice. Věřte tomu, že většiny, protože každý v rámci toho, v jakých rodinách žije, má ve své rodině někoho, koho se tento zákon týká, koho to ovlivňuje. Nebo své přátele, kamarády. A zkuste se jich zeptat, jestli budou radši doma, budou mít otevřenou firmu ve svátek, nebo jestli půjdou s vámi třeba večer pálit čarodějnice. Protože

v okamžiku, kdy půjdu večer pálit čarodějnice a druhý den musím ráno do práce, tak tam nemůžu být. Musím do té práce nebo mít otevřenou firmu. Protože rohlíky, housky, ale cokoliv z čerstvých potravin nejsem schopen připravit dopředu. Musím to Makro vyzásobit ráno, proto jsem to musel připravit přes noc.

Takže ti lidé nemají šanci trávit normální svátek jako vy všichni. Já se na vás za to nezlobím. Jenom bych byl rád, kdybyste mě poslouchali a snažili se pochopit, proč většina firem, která pracuje v oblasti čerstvých potravin a služeb, chce mít ve svátek zavřeno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Zatím poslední faktická. Vrátíme se do obecné rozpravy. Pan poslanec Jiří Mihola. A připraví se paní poslankyně Alena Gajdůšková. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, kdo si počká, ten se dočká. Já se držím dlouhodobě teze, že jsou dny, kdy ekonomika a nakupování nemusí být na prvním místě. Jsem o tom přesvědčen. Zároveň jsem demokrat a nikomu tento názor nevnucuji. A když bude většinový názor jiný, budu to respektovat.

Nicméně chceme jako KDU-ČSL, a to vždycky zdůrazňujeme, aby právě prodavačky, které mají většinou také děti, opravdu mohly trávit ty sváteční dny se svými dětmi a rodinami. Nic víc, nic míň. Žádné další debaty o tom, jak by je měly trávit, jak to občas někdo podsouvá, nikdo z nás nikdy nevedl.

Ta regulace si myslím, že je věc rozumná a normální. A ve své podstatě jsou regulací i samy státní svátky. Vždyť vlastně státní svátky máme po zákonodárném procesu. Tady o nich rozhodujeme. Některé jsou i novějšího data, tak to sami víte, že jsme se k nim takto hlásili, tak se netvařme, že je nám regulace něco cizího. Když to vezmu ad absurdum, tak by se někdo mohl rozčilovat, že co vůbec nějaké svátky. Kdyby nějaký workoholik chtěl pořád pracovat, a teď vlastně celý ten režim je nějakým způsobem ve sváteční dny utlumený. Všechno neběží tak jako ve všední den, nebo máloco. Takto absurdně bychom mohli navzájem polemizovat, že vlastně svátky vůbec nepotřebujeme, nebo je nezavádějme, jak už tady zaznělo, protože to potom opravdu nemá smysl udělat jeden krok a ty další, které jsou související, pak popírat, nebo někomu bránit.

A nepleťme do toho prosím hasiče nebo nějaké takové složky, které mají opravdu asi jinou důležitost a jinou náročnost než to, co si můžeme koupit den předem nebo den potom.

Mohl bych tady citovat vyjádření Národního centra pro rodinu. Myslím, že jste ho dokonce dostali napříč politickými kluby. Skoro bych řekl, že všechny poslanecké kluby se v určitý čas hlásí k podpoře rodin, rodin s dětmi apod., a tak by vás mohlo zajímat, jak se staví k té novele právě toto Národní centrum pro rodinu. Odmítá ji.

Čekal jsem více od sociálních demokratů a vládu tolerující KSČM, protože – ať se kolegové nezlobí, mírně do nich šťouchnout musím v tomto smyslu. Pokud by to skutečně vnímali jako závažnou věc, tak by se do toho opřeli více v rámci koalice nebo v rámci té toleranční spolupráce. Já dobře vím, co tady před nějakým časem

zdůraznil pan předseda Faltýnek. Vím, že hnutí ANO to za minulé vládní koalice nepodporovalo, ale zároveň, když to prošlo, tak tady padala vyjádření: Necháme to nejdříve aspoň pár let fungovat a uděláme analýzu. Je tady prosím nějaká analýza na stole? Nebo si tady chceme nakukat, že tou analýzou je tady ta změna, se kterou přichází pan kolega Nacher, tedy vyjmout z toho velkoobchod? Takhle vypadají analýzy hnutí ANO? To se tedy lekám, jestli to platí v národohospodářské oblasti.

A pak bych rád připomněl, a mrzí mě – kolegové z mnoha klubů, zde nepřítomný pan kolega Kalousek nebo někteří členové ODS, já vím, že tady nesedí paní Udženija, ale je součástí vedení, a někteří další včetně pana kolegy Nachera totiž se vyjadřovali. Jako první argument byl – změňme ten chaos. Ten chaos, že některých svátků se to týká, některých se to netýká. Prosím, kdo náhodou by teď o tom pochyboval, projděte si stenozáznamy, říkal to pan kolega Nacher, říkal to opakovaně pan kolega Kalousek, říkala to paní kolegyně na dálku Udženija v pořadu s Michaelou Jílkovou. Najděte si to. Opravdu to takhle zdůrazňovali. Takhle jsme se dojímali, jak nám jde o to, aby to bylo jednotné.

I já říkám, ať je to jednotné, ať není chaos. Proto přicházím s pozměňovacím návrhem, který by se týkal všech státních svátků. Je to prosím vás i argument pro to, abychom příště nedělali a nepřijímali návrhy, které jsou polovičaté. Já jsem k senátnímu návrhu měl od začátku výhrady, protože to tam skutečně nebylo vyargumentováno, proč jen vybrané svátky a to, jestli se někdo bál nebo nebál, že když místo osmi najednou dá čtrnáct státních svátků, tedy všechny, že to bude příliš velká porce, tak to je opět nesmysl a prostě na tu polovičatost u mnoha věcí potom dojíždíme. Stejně tak je blbost, abychom si naběhli tím, že vyjmeme velkoobchod a vzápětí tady budeme řešit x řevnivostí, proč vyjmuli velkoobchod a proč ne tohle a támhleto. Vždyť to známe.

Tak prosím vás, demokraticky se rozhodněme a říkejme si to na rovinu – buď chceme, aby ty sváteční dny, není jich tolik, je to třináct dnů, prosím vás, co to je, to fakt žádnou ekonomiku nezboří. Tak buď to chceme a budeme hrdi na to, aby měly nějaký zvláštní režim, tak jak jsou v mnoha zahraničních zemích. Nechci poukazovat, říkám to jen jako zkušenost, že oni sami, už jsem to možná citoval, Němci sami říkají "my víme, že bychom to nemuseli mít, ale my jsme rádi, že to máme". Tak buďme buď rádi, že ty státní svátky máme, a ctěme je opravdu jako v jiném režimu, anebo si řekněme ne, my budeme nejworkholičtější národ Evropy, sice jsme je za třicet let nepředehnali, což je div při té předchozí neregulaci oproti těm silně regulovaným zemím, takže vliv to patrně opravdu žádný nemá, ale aspoň bychom si to řekli na rovinu. Takže buď chceme v tom mít řád, nebo chaos, ale veškeré další věšení bulíků na nos je prostě nadbytečné.

Nabízím tedy ten svůj pozměňovací návrh. Týká se všech státních svátků a věřím, že ho podpoříte.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Alenu Gajdůškovou. Jako poslední v obecní rozpravě se připraví pan poslanec Jiří Bláha, v tuto chvíli poslední. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, ctěná Sněmovno, svoje vystoupení rozdělím na dvě části. Za prvé vás chci informovat o petici, která právě k tomuto projednávanému bodu dorazila do Poslanecké sněmovny, a petiční výbor se jí zabýval, a za druhé si dovolím říci něco sama za sebe.

Informace o petici za zachování zákona č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě ve stávajícím znění dorazila do Poslanecké sněmovny. Počet petentů byl 14 064 a počet archů 722. K tomu dodávám, že tato petice byla ještě podpořena Svazem pekařů, takže můžeme mluvit o těch dvou desítkách tisíc lidí, kteří se i takto veřejně a prokazatelně podepsali za to, aby současná legislativní úprava zůstala zachována tak, jak v této chvíli je.

Petenti ve své petici požadují zachování současného znění zákona o prodejní době v maloobchodě, to je zakotvení uzavření obchodu ve vyjmenovaných svátcích. Petice je tedy výrazem nesouhlasu s projednávanou novelou příslušného zákona, který toto ustanovení mění. Současná praxe se podle zástupců petentů osvědčila a není potřeba změny. Vychází vstříc požadavku zaměstnanců na volno o některých státních svátcích, jak je obvyklé v různé míře v zemích Evropské unie. Uzavření nebo otevření obchodů se týká nejen zaměstnanců v daných obchodech, ale i navazujících provozů.

Se zástupci petentů jsem se sešla jako zpravodajka výboru. Petiční výbor poté schválil konání veřejného slyšení k této petici. Veřejné slyšení proběhlo 20. února 2019. Za petenty vystoupila prezidentka Unie zaměstnanců obchodu, logistiky a služeb paní Renáta Burianová. Mimo jiné uvedla základní důvody, které vedou zaměstnance k podpoře petice a uchování stávající podoby zákona, a paní předsedkyni doplnili další zástupci petentů.

Dovolte mi jenom stručně vyjmenovat základní argumenty, které petenti uváděli pro podporu svého požadavku na to, aby současná úprava prodejní doby v maloobchodě i ve velkoobchodě zůstala zachována. Říkají, že zavedením svátků neklesly tržby, jen se přesunuly do jiných dnů. Dokonce uváděli, že tržby tím fenoménem předzásobení v obchodech ještě vzrostly. Nejde o malé prodejny. Jde o hypermarkety nad 200 metrů čtverečních. Malé obchody většinově mají zavřeno z vlastního rozhodnutí.

Důležitý argument je ten, že bez legislativního opatření, že bez toho, že je to dáno v zákoně, se prodejny nezavřou. Petenti sdělovali, že jestliže jeden obchod zůstane otevřen, ostatní v rámci konkurenčního boje budou muset mít otevřeno také. Uváděli příklady ze zahraničí. Například rakouský velkoobchod funguje pouze do 13 hodin každou sobotu. Neděle jsou zavřeno. Také rozporovali argumenty, které tady padaly pro podporu toho návrhu, o kterém se dnes bavíme, že není pravda, že se uzavřením o svátcích připravují zaměstnanci o výdělek. Odměna za práci o svátcích se často řeší náhradním volnem nebo napracováním svátků. Ale to pro zaměstnance není zrovna to, co si přejí, není jim nic platné, že mají volno někdy jindy než v ten daný svátek, protože v tom případě nemají volno jejich partneři, manželé, manželky, jejich děti. Samozřejmě odkazovali na okolní země.

Paní předsedkyně a představitelka petentů, paní Burianová, také uváděla, že naprostá většina zaměstnanců, tedy až 99 %, žádá zachovat tu současnou úpravu, je tedy proti tomu námi projednávanému návrhu zákona, protože na první místo kladou rodinu. Uváděla, že petice běžela jenom ve velmi krátké době. Přesto během 14 dnů dokázali posbírat 14 tisíc podpisů. Na veřejném slyšení dále...

Ještě k tomu musím dodat, že také petenti rozporovali ty argumenty, které směřovaly k pracujícím, k zaměstnancům, kteří jsou v jiných službách, jako jsou hasiči, zdravotníci. Všichni víme, že tyto profese jsou o svátcích také v utlumeném režimu, a to včetně hromadné dopravy. Zaměstnanci se přimlouvali za to, aby spíš než bychom rušili těch sedm dní volna, abychom radši zavedli volno o všech státních svátcích.

Musím dodat, že za Ministerstvo průmyslu a obchodu vystoupil na veřejném slyšení náměstek ministryně pan Pilný. Stanovisko MPO je zákon zrušit, a to z těchto důvodů: K zákonu není zpracována RIA, tu neobsahoval ani původní senátní návrh, což je v rozporu s legislativními pravidly. Jiné obory mají také běžně povinnost pracovat o svátcích, doprava, restaurace, lékaři, ale to petenti rozporovali a upozorňovali na to, že je to trošku jinak. Ale i od pana náměstka Pilného zaznělo, že sice podle MPO je návrh zbytečný, ale je otázka, zda je již zralý ke zrušení po krátké době svého života. Není v tom dostatek informací.

Za Ministerstvo práce a sociálních věcí jako další dotčené ministerstvo vystoupil pan náměstek Hovorka. Ten uvedl, že současné ustanovení, tedy toho volna o sedmi vyjmenovaných svátcích, je plně v souladu s úmluvou Mezinárodní organizace práce o svátcích, která uvádí, že svátky jsou zvláštní čas, který je určen k odpočinku, byť i existují výjimky. Je v souladu s praxí v Evropské unii, ve srovnání s Evropskou unií je ale česká restrikce, české omezení mírné oproti zemím na západ od nás. Konstatoval také, že není k dispozici analýza dopadů, která by konstatovala nějaké negativní dopady toho, že o těch sedmi dnech ve státní svátky jsou obchody zavřené. Závěrem pan náměstek Hovorka konstatoval nebo upozornil na fakt, že zákon je napaden skupinou senátorů u Ústavního soudu, a bylo by tedy vhodné počkat na rozhodnutí Ústavního soudu.

Dále na tomto veřejném slyšení, o kterém hovořím, vystoupili významně kromě jiných pan poslanec Nacher, Bláha a Španěl. Nebudu mluvit za ně, oni si k tomu řeknou svoje i zde.

Dovolte mi ale shrnutí veřejného slyšení. Mohu konstatovat, že většina těch, kteří se veřejného slyšení zúčastnili, většina těch, kteří vystoupili, jednoznačně konstatovala, že jsou pro zachování současného stavu, tedy proti návrhu zákona v tisku, který projednáváme.

A dovolte mi ještě přece jenom sama za sebe. My jsme zde slyšeli jako většinově od kolegů a kolegyň z pravice, že omezujeme svobodu. No svoboda jednoho jednotlivce končí tam, kde začíná svoboda druhého. Byla zde řeč o svobodném rozhodnutí občanů. Já vřele souhlasím, ale připomínám, že občané, a svobodní občané, jsou i zaměstnanci. A my bychom měli dopřát svobodné rozhodnutí i těm zaměstnancům. Ti svobodu v tom, jestli do práce půjdou nebo ne, když jejich zaměstnavatel musí mít otevřeno, ti svobodu volby nemají. My jako sociální

demokraté, a už to tady bylo řečeno mockrát, jsme vždycky hájili svobodu člověka bez rozdílu jeho peněženky, bez rozdílu jeho sociálního postavení. Vždycky jsme hájili a budeme hájit zaměstnance.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní zatím poslední přihláška, poslanec Jiří Bláha. Já mezitím přečtu omluvy. Omlouvá se ministr vnitra Jan Hamáček od 12.45 hodin do konce jednacího dne. Dále se omlouvá poslanec Julius Špičák od 12.15 do 14 hodin z pracovních důvodů, dále se omlouvá poslanec Vlastimil Válek mezi 12.30 a 14. hodinou z pracovních důvodů a jako poslední poslankyně Helena Válková dnes od 12.30 hodin do konce jednacího dne – osobní důvody.

Tak, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, na začátku bych chtěl ještě jednou popřát všem ženám k dnešnímu svátku a právě vzpomenout na jeho vznik. Právě před více jak 110 lety ženy v Americe šly hájit svoje práva a svobodu. Právě před více jak 110 lety vyšly do ulic, aby vzpomenuly na své uhořelé kolegyně v rámci závodu, kde podnikatel nechtěl umožnit ženám vyjádřit svobodně svůj názor. Proto mě hrozně zaráží, že někteří nechcete poslouchat argumenty těch, kteří nechtějí ve svátek pracovat. Předcházející vládní garnitura definicí a schválením státního svátku určila pravidla a stanovila určitý druh omezení a výhod. Státní svátek je dnem pracovního klidu a volna, významným dnem státnosti České republiky, ale hlavně pro všechny občany bez rozdílu.

Výhody tohohle dne – máme den pracovního klidu a volna. Možnost trávit tento den s rodinou, dětmi, rodiči, prarodiči, příbuznými, přáteli. Je čas na důstojnou oslavu, zamyšlení nad tradicemi, protože podle tradic když se podíváte do první republiky, do Rakouska-Uherska a jiných dob, tak přijdete na to, že vždy se svátky dodržovaly. Všude bylo zavřeno, nikde se neobchodovalo. V naší zemi to tak vždycky bylo. Takže to jsou výhody toho státního svátku.

Nevýhody a omezení, které dneska máme. Máme omezený provoz místní a celostátní veřejné dopravy. Máme omezený provoz většiny zdravotnických zařízení. A teď bych vás kolegy zdravotníky rád vyzval: Pracujete snad v nemocnicích na plný výkon? Jsou tam všichni doktoři a všechny sestry? Nejsou omezeny žádné operace? Nejsou? Takže praktičtí lékaři mají otevřeno, zubaři mají otevřeno, specialisté mají otevřeno. Je omezen provoz lékáren. Většina lékáren v České republice má zavřeno. Omezený provoz všech zájmových spolků. Uzavřený provoz úřadů. Uzavřený provoz složek státní správy. Uzavřený provoz ministerstev, uzavřený provoz Sněmovny, uzavřený provoz škol, školek, jeslí.

A tady u toho bych se zastavil, protože většina těch, kteří jdou do práce, jsou ženy. Kam asi většinou, když jsou v práci, dávají své děti? Do těch škol, školek, jeslí. Nemůžou. Musí oslovit svoji rodinu, aby se o jejich děti postarala. Všichni tady zvedáte ruku, že potřebujeme podpořit rodiny s dětmi. Tímto je moc nepodpoříme.

Co je zajímavé, že je uzavřen prodej automobilů. Většina prodejců automobilů, přestože vytvářejí největší HDP a největší zisk v rámci naší České republiky, tak mají zavřeno.

Chtěl bych se tady u té první části zmínit o jedné věci. Myslím si, že je důstojné se zabývat myšlenkami, které tady byly odjakživa. To znamená, že v neděli se nepracovalo, chodilo se do kostela a svátek se ctil. Jeden z navrhovatelů byl součástí strany, která toto celou dobu propaguje a za jeho předsednictví i propagovala. Tak mě zaráží, že najednou hovoří úplně jinak.

Argumenty navrhovatelů – odměna a peníze. Přečtěte si zákoník práce. Zaměstnanci náleží za práce ve svátek v první řadě možnost čerpat náhradní volno. Někteří, kteří mají nepravidelnou pracovní dobu, a já jim říkám takzvaní ksindlové, tak plánují pravidelně pracovní dobu tak, aby na svátek vyšlo zaměstnancům vždycky den pracovního volna. Takže pak jim ten svátek nikdy nezaplatí. Takže tím byste se měli zabývat a možná že byste nastavili více rovnosti mezi námi všemi.

Argumenty navrhovatelů – právo a svoboda. Svoboda podnikání. Opravdu chcete stavět právo a svobodu jedné firmy nad právo a svobodu tisíce rodin, právo a svobodu podnikat nad právo a svobodu mít ve svátek volný den tak, jak je v zákoně stanoveno? Opravdu chcete stavět právo a svobodu několika zahraničních vlastníků, kteří veškerý zisk vyvedou mimo republiku, nad právo a svobodu českých občanů a firem?

Navržená úprava – další argument. Navržená úprava dopomáhá těm, kteří mohou mít otevřeno, nakoupit suroviny a zboží. Tento argument nemá svůj reálný ekonomický ani sociální podklad. Žádný podnikatelský subjekt nezatíží svůj podnikatelskou činnost nebo svůj podnik žádným úkonem, pracovní dobou, pozváním lidí do práce tak, aby zhoršili už tak špatnou ekonomickou situaci v den svátku. Protože ve svátek je běžné a v létě nedosahují obraty těchto obchodů, které mají ve svátek otevřeno, ani 30 procent běžného dne, kdežto mzdové náklady jsou dvoj- až trojnásobně vyšší. Nechce zatěžovat rodiny spolupracovníků zbytečným nástupem do práce v den svátku.

Prostě žádná firma, která zaměstnává lidi, tak si váží svých zaměstnanců a nechce zatěžovat zbytečně jejich rodiny tím, že manželky nebo otcové nebo známí budou v práci. Veškeré firmy, instituce, nemocnice, které musejí zajistit v den svátku běžný provoz, omezují co nejvíce rozsah svých služeb tento den na minimum.

Opravdu chceme stavět právo a svobodu jednotlivců nad právo a svobodu většiny národa? Našich spoluobčanů? Pokud ano, tak jim to prosím řekněme rovnou, že je nám jedno, že vaše děti budou trávit bez svých rodičů. Je nám jedno, že nemáte možnost důstojně oslavit svátek. Je nám jedno, že v době, kdy většina národa slaví a odpočívá, vy musíte do práce. Nám jde především přece jen o to, abychom my mohli jít do obchodu a splnili si své potřeby.

Je to úsměvné. Opravdu je to úsměvné. Tady zaznělo, že mé příspěvky jsou úsměvné, ale pro mě je tohle k pláči. A já bych vás chtěl jen poprosit, zvažte dobře své rozhodování, jestli opravdu chcete stavět právo a svobodu našich občanů nad právo a svobodu jedné firmy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vaše vystoupení spustilo lavinu faktických poznámek, takže mám tady čtyři. Nejprve požádám o vystoupení pana

poslance Davida Kasala. Dále se připraví pan poslanec Vojtěch Munzar, paní poslankyně Miroslava Němcová a pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Takže čtyři v tomto pořadí. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec David Kasal: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Já ani nevím, kde mám začít. Začnu asi úplně obyčejně.

Vážený pane kolego jménem pana předsedajícího, podle mě žijete úplně mimo realitu. Nevím, jestli na téhle zeměkouli, ale já samozřejmě vám řeknu ze zdravotnického prostředí jen to, že ono tam třeba méně lidí je, ale myslíte si, že na sobotu a na neděli odcházejí pacienti domů? Ten personál, který tam je, musí ošetřit všechny lidi, kteří v té nemocnici jsou. Hrnou se tam hordy dalších. Takže je to o tom, že ten výkon je ještě mnohem větší, když už se o tom budeme bavit. Pominu to, že jste řekl, že do práce chodí jenom ženy. Já neberu genderovou vyváženost, ale to jste vzal trošku za hranu.

Druhá věc, co se týká nejmladší generace, a já ty lékaře zaškoluji. Víte, jaký je problém? Ano, my tady vycházíme z tradic a svátky jsou brány k tomu, že určitým způsobem ukazují státnost a tak dále. Ta nejmladší generace to bere jen jako volno. Jen jako volno. A já mám problém je do těch služeb i dát. A v tuto chvíli to je tak, že za nějakou dobu budeme rozhodovat, že ty lékaře tam budeme muset nechávat, protože jinak neobstarají ty pacienty. Oni chtějí mít volno a nerozhoduje, jestli to je svátek, nebo není. To o tom vůbec není. A v tom volnu, v tom svátku se chtějí vyžít, chtějí mít dostupné služby, chtějí si jít i třeba nakoupit. Ale to je o tom nechat těm lidem ten prostor, ať si žijí tak, jak chtějí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Vojtěcha Munzara. Připraví se paní poslankyně Němcová.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Opravdu jsem už nechtěl vystupovat, ale to neustálé opakování slov pana kolegy Bláhy vaším prostřednictvím, právo a svoboda. Pane kolego vaším prostřednictvím, prosím, nezaměňujte slovo nárok za právo a slovo regulace, zákaz, příkaz ze strany státu za slovo svoboda. Množství zákazů a příkazů, toho, co mají lidi dělat o státní svátek, opravdu ke svobodné vůli nepřispívá. Naopak ji stát omezuje. Každým zákazem, každým zákonem omezuje svobodu. Tak to prosím neopakujte. A pokud chcete prosadit zájem třeba vašich zaměstnanců, nárok vašich zaměstnanců, nezaměňujte to za právo a svobodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další v pořadí. Požádám o vystoupení paní poslankyni Němcovou. Připraví se pan poslanec Ferjenčík a ještě mám třetí přihlášku, pana poslance Bláhy. Paní poslankyně, máte dvě minuty. Prosím.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, doufala jsem, že panu kolegovi Bláhovi špatně rozumím. A proto ho chci vaším prostřednictvím požádat, aby mi tady ještě jednou vysvětlil, koho myslí těmi ksindly,

o kterých mluvil. Možná jsem špatně poslouchala, ale rozuměla jsem, že tím myslí ty, kteří mají nepravidelnou pracovní dobu, což je tedy řada profesí od medicíny přes dopravu, bezpečnostní složky, poslance a tak dále – mohla bych pokračovat. Prosím o vymezení. A zároveň se zásadně, ale zásadně ohrazuji proti tomu, aby kterémukoliv občanovi České republiky kterýkoliv poslanec říkal, že je ksindl! (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Ferjenčíka. Mezitím, než se dostavíte, přečtu dvě omluvy. Paní poslankyně Pavla Golasowská se omlouvá od 13.30 do konce jednání z osobních důvodů. Druhá omluva je paní poslankyně Jana Krutáková, omlouvá se mezi 12.30 až 14.00 z rodinných důvodů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl jsem jenom poděkovat panu poslanci Bláhovi, že tady otevřeně vystupuje v debatě, že snáší své argumenty. Doufám, že se nebude v budoucnu dít, až zase budou opoziční poslanci snášet své argumenty, že je budou poslanci vládní koalice obviňovat z nějakého zdržování, obstrukcí a tak podobně. Parlamentní debata sem patří a jsem rád, že probíhá.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní pan poslanec Bláha, zatím poslední faktická poznámka. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Jiří Bláha: Děkuji za dotazy a rád je zodpovím. Sám mám nerovnoměrnou pracovní dobu v některých profesích, ale nikdy si nedovolím naplánovat zaměstnanci na svátek den pracovního volna, pokud mu ten den pracovního volna na to normálně nevychází. Pošlu vám e-maily od pracovníků firem, kteří bohužel mají tu smůlu, že takto jim to naplánují jejich zaměstnavatelé. Na den svátku jim naplánují den pracovního volna, tím pádem jim nemusejí platit svátek a ještě udělají to, že si to musí napracovat, protože jinak jim chybí hodiny. Tak to v té naší České republice je. Když to nevíte, tak jsem rád, že jsem vás s tím mohl seznámit, a budu rád, když se se mnou tomu budete věnovat, protože podporuji nerovnoměrnou pracovní dobu. Je to v pořádku, ať si firmy mohou vybrat, ale měly by dodržovat to, že pokud vychází na den, kdy měl dotyčný pracovat, svátek, tak mu tam schválně nenaplánuju volno, protože vím, že do práce nepůjde. Je to blbost, že jo?

A co se týče zdravotnických zařízení. Já si vážím většiny doktorů, dalo by se říct všech. Vážím si zdravotnických zařízení. Myslím si, že máme zdravotnictví na neuvěřitelné úrovni. S řadou z nich jsem dobrý známý. A řeknu jenom jedno. Moje dcera před rokem rodila a měla problémy. Skvěle se o ni postarali, ale s tím, že když problémy po jednom dni pominuly, tak nám bylo sděleno: nemůžeme vás pustit, protože tady nikdo není, kdo o tom může rozhodnout. Prostě je omezený provoz. Prostě je. To samé mám bohužel u tchyně. (Předsedající upozorňuje na čas.) Je

nemocná. (Předsedající opět upozorňuje na čas.) A zrovna když přijede na vyšetření, tak ji v den svátku nevyšetří. (Předsedající důrazně upozorňuje na čas.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím o dodržování času. Kdyžtak se prosím přihlaste znovu. Jinak se nám to tady zvrtne.

Nyní mám tedy tři faktické poznámky. Pan poslanec Stanjura, předseda poslaneckého klubu ODS, připraví se paní poslankyně Majerová a pan poslanec Kasal. Pane předsedo, máte slovo, dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Chci reagovat na několik vystoupení pana poslance Bláhy. On tady říkal, že jeho vystoupení jsou vnímána jako úsměvná. Já je tak nevnímám. Myslím, že pan poslanec má mimořádný dar pozurážet většinu Sněmovny a většinu našich lidí, pokud náhodou mají jiný názor než on. "Já tomu rozumím, kdyžtak přijďte, já vám to vysvětlím. Pokud máte jiný názor, tak nežijete v reálném světě a vůbec tomu nerozumíte."(Důrazně.) Cituji doslova pana poslance. Já vím, že to tak nemyslel. "Znám plno lidí, kteří mají nepravidelnou pracovní dobu, a já jim říkám ksindlové." Tohle řekl pan poslanec Bláha. A když ho kolegyně upozornila, tak mlčí.

A teď jenom pro pobavení, abych ho trošku popíchl. Ta jeho logika uvažování, vystupování: Já jsem zásadně proti tomu, aby se pracovalo ve státních svátcích. Představte si, že někdo nařídí volno ve státní svátek místo toho, aby ho poslal do práce. (Důrazně.) Platí první věta, pane poslanče Bláho prostřednictvím pana místopředsedy, nebo platí vaše druhá věta?

Já ten nešvar znám, já ho kritizuji, ale poprosil bych pana předsedajícího, když tady někdo začne vykládat zdravotní příběhy svých příbuzných, aby ho volal k věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další faktická. Paní poslankyně Majerová, připraví se pan poslanec Kasal a jako poslední je zatím přihlášený pan poslanec Bláha.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Dobrý den. Vážené kolegyně, kolegové, prostřednictvím pana místopředsedy chtěla bych doplnit svou kolegyni paní Němcovou a našeho předsedu Zbyňka Stanjuru. Já vás žádám o vysvětlení, proč používáte příměr ksindl k lidem s nepravidelnou pracovní dobou! Vy máte neustále plnou hubu úcty, morálky a poučování.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Oslovujte se prosím jenom prostřednictvím předsedajícího.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Já ale žádám o vaše vysvětlení toho slova. Jestli si myslíte, že můžete jakéhokoliv člověka ve společnosti nazývat

ksindl, tak bych byla ráda, aby ti lidé věděli, proč je tak nazýváte. Měl byste se stydět!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Znovu požádám, abyste se oslovovali pouze prostřednictvím předsedajícího v souladu s jednacím řádem, aby se poslanci neoslovovali přímo.

A nyní má tedy faktickou poznámku pan poslanec Kasal, následuje pan poslanec Bláha. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane předsedající. Jenom vyloženě vysvětlení. To je právě to, pane kolego, že ve zdravotnictví, jak jste to řekl, je potom ta věc, že se tam ošetřují opravdu ti, kteří to potřebují. A co se týká porodu, to je úplně přesný příklad toho, že děti se rodí, kdy potřebují: ve svátek, v noci. (Veselost v sále.) A my u toho musíme být. A jsou tam plně vybavené lékařské týmy. Ne že tam někdo chybí. My tam jsme v plném nasazení a očekáváme, kdy k tomu dojde. Na druhou stranu právě proto, že není jiným způsobem omezeno, tak o víkendech je provoz tak jako ve všedních dnech, a teď mluvím o těch ambulancích. A tam tedy ti rozumní lidé nemusí chodit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zatím poslední faktickou přihlášku mám přihlášeného pana poslance Bláhu. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Bláha: Děkuji za dotaz. Ještě jednou vysvětlím pro všechny, kteří mi nerozuměli, a omlouvám se za to, že mi nerozumíte. Je to moje chyba, že to neumím vysvětlit.

Takže firma, která zaměstnává zaměstnance s nepravidelnou pracovní dobou, má možnost rozvrhnout pracovní dobu tak, jak určí ona. To znamená, že připadá-li na nějaký tento měsíc, třeba na všední den, svátek, tak ta firma určí, že v tento den bude pro zaměstnance den pracovního volna. V ten okamžik mu ten svátek nezaplatí. Nepoužil jsem příměr, který jste tady říkala, na zaměstnance, ale právě na podnikatele, kteří zneužívají systému nerovnoměrné pracovní doby.

A řeknu to pro vás ještě jednou. Myslel jsem si, že máte ekonomické vzdělání, o kterém jste mluvila. A nezlobte se, že o tom mluvím, ale už jsem to tady opakoval několikrát. Jestliže firma zneužívá svého postavení na to, že na den svátku naplánuje den pracovního volna, a tím se vymezí z toho, že musí, i když nepracuje, zaplatit zaměstnanci svátek, tak je to prostě v rozporu s mým vnitřním přesvědčením, protože já to nedělám a nedělají to všichni slušní zaměstnavatelé. Dělají to pouze ti, které jsem nazval, co si o nich myslím. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zatím poslední faktická poznámka. Nemám ani nikoho přihlášeného do obecné rozpravy. Rozhlédnu se po sále, zdali se někdo ještě nehlásí. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Táži se za navrhovatele pana poslance Nachera a zpravodajky paní poslankyně Langšádlové, zdali mají zájem o závěrečná slova. Nemáte. Pan poslanec taky nemá.

Mám tady návrh hlasování o návrhu na zamítnutí. O něm budeme hlasovat jako první. Zagonguji, aby se poslanci dostavili do sálu. Mám žádost o odhlášení. Všechny vás odhlásím. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Ještě jednou zopakuji, o čem budeme hlasovat. Mám tady návrh na zamítnutí, takže budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti zamítnutí?

Hlasování číslo 178, přihlášeno 154 poslanců, pro 29, proti 106. Návrh na zamítnutí byl zamítnut.

Budeme tedy pokračovat. Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodajku garančního výboru paní poslankyni Langšádlovou, aby nás seznámila s procedurou hlasování, poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělila stanovisko. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Navrhuji, abychom nejdříve hlasovali o bodu A, to znamená o tom, že by byl zrušen ten původní návrh zákona. Potom bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana kolegy Miholy, to znamená rozšíření na všechny svátky. Potom, pokud tento návrh bude přijat, tak bychom už nehlasovali o C1, to znamená o návrhu pana poslance Luzara, který také hovoří o doplnění o všechny svátky, ale hlasovali bychom pouze o bodu C2, to znamená o návrhu pana kolegy Luzara, který hovoří o definici velkoobchodu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Budeme hlasovat o tom, že souhlasíme s tímto návrhem procedury.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 179, přihlášeno 160 poslanců, pro 160, proti žádný. Návrh této procedury byl přijat. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: V tuto chvíli budeme hlasovat o části A. Hospodářský výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 180, přihlášeno 161 poslanců, pro 62, proti 73. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Dále budeme hlasovat o části B, to je návrh kolegy Miholy. Hospodářský výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Navrhovatel? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 181, přihlášeno 163 poslanců, pro 41, proti 108. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Nyní bychom přistoupili k hlasování o C1 poslance Luzara. Hospodářský výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Navrhovatel? (Nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 182, přihlášeno 163 poslanců, pro 44, proti 105. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Nyní C2. K tomuto hospodářský výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko navrhovatele? (Nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 183, přihlášeno 166 poslanců, pro 40, proti 104. Návrh byl zamítnut.

Jestli mám správné poznámky, tak jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích. Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Patrika Nachera, Jaroslava Faltýnka, Martina Kolovratníka, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, podle sněmovního tisku 200, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 184, přihlášeno 166 poslanců, pro 112, proti 38. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Tímto projednávání tohoto tisku končím.

Přistoupíme k dalšímu bodu a to je číslo

109.
Návrh poslanců Milana Hniličky, Patrika Nachera, Věry Procházkové, Jaroslava Bžocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 241/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele poslanec Milan Hnilička a zpravodaj garančního výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Stanislav Juránek. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku

241/5, který byl doručen dne 31. ledna 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 241/6.

Nyní se táži navrhovatele, zdali máte zájem vystoupit ještě před otevřením rozpravy. Máte zájem. Prosím, máte slovo. (V sále je velký hluk.)

Poslanec Milan Hnilička: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, chtěl bych tady na začátku poděkovat všem, díky kterým a vašim hlasům máme dnes možnost projednávat ve třetím čtení novelu zákona o podpoře sportu. Jenom bych chtěl k tomu říci, že po všech konzultacích a diskusích jak s ministerstvy, zástupci municipalit, s poslanci, se všemi, kterých se tento zákon týká především ve sportovním prostředí, je předložen návrh novely zákona, ke kterému bylo podáno několik pozměňovacích návrhů. Garanční výbor před třetím čtením všechny tyto návrhy projednal a zaujal k nim stanoviska, která já za předkladatele plně respektuji a především podporuji.

Komplexní pozměňovací návrh podpořený garančním výborem je technickým zlepšením předloženého návrhu novely zákona o podpoře sportu, z něhož ta nejzajímavější témata:

Na návrh pirátské strany byl zpřesněn obsah plánu státní politiky o povinnost definovat v něm cílové skupiny sportovců a alokaci konkrétních finančních prostředků pro tyto skupiny.

Byla doplněna povinnost agentury vydat etický kodex stanovující podmínky a způsob styku zástupců agentury s představiteli sportovního prostředí.

Ve spolupráci s Ministerstvem vnitra byl pro účely rejstříku doplněn způsob využívání dat informačních systémů veřejné správy.

Na návrh sportovního prostředí byl potom doplněn orgán agentury o Národní radu pro sport jako poradní orgán předsedy agentury a byla doplněna podmínka udržitelnosti sportovního zařízení pro účely sportu po dobu deseti let.

Byla vytvořena možnost shromažďovat údaje v rejstříku na základě vyhlášky, to je dále rozpracováno v návrhu pana poslance Birkeho a Kubíčka.

Ve spolupráci s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvem vnitra a Ministerstvem financí byla upravena přechodná ustanovení s cílem dosáhnout plynulého přechodu kompetencí z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy na nově vznikající Národní sportovní agenturu.

Toť vše, děkuji za vaši podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobré odpoledne. Já vám děkuji a otevírám rozpravu. Předpokládám, že s přednostním právem se hlásí pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Stanislav Juránek: Dobrý den. Jsem velice rád, že se teď v tuto chvíli schyluje k tomu, že schválíme agenturu pro sport, a chtěl bych říct, že je to v rámci očekávání celého sportovního prostředí. Agentura jako taková lépe rozdělí finance do sportovního prostředí a rozdělení bude pod větší kontrolou veřejnosti. Dále, stane se

místem, kde se bude připravovat koncepce sportu. A konečně zpracuje a bude ošetřovat také rejstřík sportovců a sportovních organizací. To vše je navrženo zároveň se zřízením Národní rady pro sport, ve které budou mít právě sportovci, ti, kteří sportovní prostředí vytvářejí, klíčové místo.

Čeká nás řada řešení pozměňovacích návrhů a ve spolupráci s legislativou jsme navrhli tento způsob jako krásnou víceproudovou možnost tak, aby se mohlo o každém pozměňovacím návrhu hlasovat.

Nejprve, a já to zkusím zásadně jenom lidskou řečí vysvětlit, na začátku jsou k rozhodnutí komplexní pozměňovací návrhy. Jsou to tři komplexní pozměňovací návrhy, které v okamžiku, kdy jeden z nich schválíme, tak ty ostatní už jsou dále nehlasovatelné. Následně podle toho, kterou variantou se vydáme, je v rámci právě toho postupu naznačeno nebo přesně definováno, které další body budeme dále hlasovat.

Je zde jeden zvláštní bod, který se objeví ve všech variantách, a to je místo agentury. A zde prosím došlo ke všeobecné shodě, doufám, že to nikdo nezměnil, tenhle postup, že budeme hlasovat o místech, kde bude agentura, v pořadí Bruntál, Žďár nad Sázavou a Ostrava, a to z toho důvodu, že v tomto pořadí byly tyto navrženy a koneckonců všichni předkladatelé, kteří to takto předložili, s tímto souhlasili. Podstatná věc ale je, to zdůrazním v tuto chvíli, že když ani jedno z nich neodsouhlasíme, tak je to Praha, což já považuji za správné. Nicméně bude hlasováno o všech těchto možnostech.

Další. Všechny pozměňovací návrhy jsem připraven vždycky jednou větou uvést, abychom věděli, o čem se hlasuje. A máte to přehledně naznačeno ve svých materiálech, které zde máte. To znamená, je zde procedura hlasování, kterou tímto navrhuji. Je to procedura, kterou doporučuje také garanční výbor. A kromě toho tento garanční výbor zaujímá stanovisko k předloženým návrhům, které máte v bodě B. Protože však nebude hlasováno v pořadí o těch jednotlivých bodech, tak se můžete jenom vždycky přesvědčit, já to samozřejmě řeknu nahlas, ale můžete se přesvědčit, jaké stanovisko k jednotlivému bodu, který se bude hlasovat, a já nemůžu teď říci, podle toho, jak se Sněmovna rozhodne, kterou cestou půjdeme, tak vám jenom řeknu, jaké stanovisko k tomu má garanční výbor.

Dále jsem byl zmocněn jako zpravodaj, abych ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře navrhl nezbytné legislativní úpravy. Konstatuji dopředu, že jsem byl dvěma poslanci upozorněn na to, že načtou legislativní změnu. A já následně potom, když se bude hlasovat o tomto bodu, tak řeknu, že to bude včetně legislativní změny, která byla načtena. Samozřejmě podmínkou je, že tyto legislativní změny poslanci načtou.

To je z mé strany pro začátek. Byl jsem pověřen, abych právě všechna tato stanoviska výboru zde řekl, a na základě toho také tuto záležitost budu držet. Tím svoje úvodní slovo končím s tím, že jsem už v tuto chvíli řekl s odkazem na materiály, které máte, že se budeme v proceduře držet doporučení garančního výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Proceduru si případně podrobně probereme v dané části projednávání bodů. A teď bych prosil do rozpravy přihlášeného pana poslance Jandu. Připraví se pan poslanec Bartoň. Prosím.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vážená vládo, měl jsem připravenu trošku obsáhlejší řeč, ale zkrátím to, jelikož čas už postoupil a chtěli bychom to asi určitě dneska všichni odhlasovat.

Co k tomu můžu říct? Od začátku této novely byl jsem u toho, s navrhovateli jsme měli sáhodlouhé hodinové diskuse, kde jsme tento zákon probírali. Myslím si, že naše diskuse byla konstruktivní, věcná. Za to chci předkladatelům poděkovat, a hlavně za tu trpělivost. Některé moje návrhy byly reflektovány, některé ne. Z tohoto důvodu jsem vlastně podal komplexní pozměňovací návrh. Bude to na vás, pro který ze tří komplexních pozměňovacích návrhů se rozhodnete.

Dále mám tady ještě jednu věc, pozměňovací návrh E1 u pana zpravodaje. Je to sídlo agentury v Ostravě. Myslím si, že Ostrava jako třetí největší město České republiky by si určitě nějakou takovou agenturu nebo nějaký takový úřad zasloužila. Projednával jsem to se spoustou poslanců z Moravskoslezského kraje, kde ta podpora je, a já bych vás poprosil o podporu tohoto mého pozměňovacího návrhu.

Pak tady mám jednu legislativně technickou úpravu pro třetí čtení, tak bych ji načetl na mikrofon. V souladu s § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny navrhuji opravu legislativně technické chyby v tomto znění: V pozměňovacím návrhu E6 obsaženém ve sněmovním tisku 241/5 za prvé uvozující věta zní: "V § 3a se vkládá nový odstavec 1, který zní". Za druhé označení písmena C se mění na označení písmena B. Za třetí závěrečná věta zní: "Dosavadní odstavce 1 až 6 se označují jako odstavce 2 až 7." V odůvodnění navrhuji formálně upravit znění pozměňovacího návrhu E6 tak, aby odpovídalo zavedené legislativní terminologii a bylo tak jednoznačně zřejmé, jaké změny pozměňovací návrh přináší. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím pana poslance Bartoně, připraví se pan poslanec Birke. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, rád bych se také vyjádřil ve třetím čtení k tomuto návrhu. Ta cesta byla dlouhá, dlouho jsme jednali nad poslaneckým návrhem. To je jedna z věcí, kterou bych hned na začátku vytkl tomuto návrhu. Jedná se o plnění vládního prohlášení. Dalo by se čekat, že to bude předloženo coby vládní návrh zákona, nikoliv poslanecký. Když jsem interpeloval pana premiéra, zdali můžeme očekávat, jestli další návrhy z vládního prohlášení vlády bude předkládáno poslaneckými návrhy a proč tento, tak po části, kterou pan premiér přednesl něco o ODS, 20 letech její vlády atd., tak vlastně řekl, že ministerstvo nebylo schopno v reálném čase připravit takový návrh. Proto šli cestou poslaneckého návrhu.

Tím, že se šlo cestou poslaneckého návrhu, se vlastně tento návrh vyhnul legislativnímu procesu a zejména bych zmínil meziresortní připomínkové řízení, což se otisklo trochu na tomto návrhu. Předkladatelé vlastně v návaznosti na připomínky

z ministerstev hned připravili komplexní návrh k původnímu. Ten je vlastně pod písmenem A a trošku se duplikuje i pod písmenem B. Do komplexního návrhu A jsem rád, že výbor zařadil i dva naše pozměňovací návrhy, které už tady pan předkladatel zmínil. Jedná se o etický kodex, kterým se budou řídit pracovníci agentury, zejména pak i jeho předseda, a porušení tohoto etického kodexu bude důvodem pro vypovězení pracovněprávní smlouvy s jakýmkoliv zaměstnancem i s předsedou agentury.

Dále zde je zařazen i návrh, aby v plánu sportu, který schvaluje vláda, bylo vymezení zacílení prostředků na cílové skupiny. To znamená – což teď trošku postrádám v oblasti sportu – říci si, prostředky, které dáváme do oblasti sportu, na jaké cílové skupiny je dáváme. Zdali na volnočasově sportující děti, nebo na talentově sportující děti, na profesionální sport či reprezentace a tak dále.

Zmínil bych další pozměňovací návrhy, které jsme zde podali. Několik těch návrhů se týká transparentnosti v oblasti sportu, transparentnosti sportovních organizací. Zde jsme se setkali při projednávání ve výborech se značný odporem, což mě trošku zarazilo, protože v počátku, když se vůbec začalo mluvit o sportu, každý zmiňoval transparenci. Nicméně předložený návrh zákona tu transparenci neobsahuje. Když tedy zmíním třeba transparenci hospodaření sportovních organizací a orgánů v oblasti sportu, tyto obsahují pouze pozměňovací návrhy. A když jsme se zabývali tím, aby kupříkladu u těch nejmenších sportovních organizací byla transparence, ale přitom je to administrativně nezatížilo, navrhli jsme úplně nejobyčejnější opatření, a to, aby měly transparentní účet. Abychom věděli, do jaké organizace ty veřejné prostředky putují. Ani toto nebylo přijato ve výboru a vlastně všechny pozměňovací návrhy ohledně transparence výborem neprošly, což považuji docela za škodu.

Stejně tak neprošel ani pozměňovací návrh na to, aby některé údaje v rejstříku – a ten rejstřík je jádrem vůbec agentury – byly veřejné. V současné době – a přebírá to a zůstává to v zákoně o podpoře sportu – jsou vymezené údaje, které jsou v rejstříku veřejné, a všechny ostatní jsou neveřejné, což považuji za špatné. I kdyby si měla agentura říci, jaké údaje chce zveřejnit, tak nemůže, protože v zákoně je jasně napsáno, že je to neveřejné. A to nejsou údaje, které třeba odporují GDPR. To určitě ne. To, že mluvíme o transparentnosti, je pěkné, nicméně bych uvítal, aby nějaká pravidla transparentnosti byla již obsažena v legislativě.

Co se týče Národní rady pro sport, která je navržena, a jak jsme slyšeli od pana zpravodaje, je navržena na základě požadavků sportovního prostředí, já bych viděl, že zde je spíše problém, jestli to sportovní agentuře neublíží. Spíše bych řekl, že ano. Vezměme, že máme ústřední orgán státní správy, kterým bude agentura, kterou bude řídit předseda, a po ruce mu budou členové sportovních asociací, lidé, kteří pak nejvíce budou ovlivňovat, jaké dotační programy budou vypsány, a budou to právě tyto organizace, tyto největší organizace, které tam vyšlou své zástupce a budou vlastně tím ovlivňovat, kam potečou peníze z těchto vypsaných programů. Z mého pohledu je to nebezpečné v tom, že více budeme podporovat sporty a talenty a zájmy největších sportovních organizací, že hlas těch malých sportovních organizací nebude slyšet. Proto také jeden z mých pozměňovacích návrhů je o tom, aby agentura rozhodla o tom, zdali vůbec tuto radu chce zřídit – ne aby měla její zřízení přímo nařízeno v zákoně.

Dále bych zmínil některé pozměňovací návrhy, které se týkají předsedy agentury. V současné době je navržen předseda agentury tak, že je kupříkladu vyňat ze zákona o střetu zájmů. Předsedou agentury – tuším, že to bude jediný ústřední správní orgán, který může mít ve svém čele poslance nebo senátora, a to ještě nevím, kolik z nás se tady cítí být kvalifikovaných na to, aby kandidovalo na předsedu agentury, ještě k tomu – se může stát pouze člověk, který má pět let praxe v managementu v oblasti sportu, čímž se nám to zužuje pravděpodobně – nechci urazit pana poslance Jandu – na pouze pana předkladatele, pana poslance Hniličku, čímž jde snadno tento zákon označit lex Hnilička. (Poslanec Birke křičí z lavice: Ježíšmarjá!)

Další pozměňovací návrh, který jsem předložil jako alternativu, je, aby ústřední správní orgán nevznikl. Aby agentura vznikla, ale zůstala pod Ministerstvem školství jako její příspěvková organizace. To znamená, aby zůstala řízena Ministerstvem školství, aby ministr, člen vlády, byl odpověden za kroky v této agentuře, za udělování dotací v oblasti sportu. Jenom připomenu, že v rozpočtu třeba pro tento rok jsme schválili sedm miliard v oblasti sportu, které by tato agentura měla rozdělovat.

Abych nebyl jenom negativní, musím říci, že zde vidím i dvě pozitivní věci na tomto návrhu. První pozitivní věc je, že se někdo aktivně začal zajímat o oblast sportu a chce zde něco udělat. Sice moc nesouhlasím, jakým směrem se vydal, nicméně i to je pozitivní, že oblast sportu, která byla dodnes pod Ministerstvem školství, hodně živořila a možná uvidíme, kdo bude tím předsedou agentury. Možná sport nabude trochu jiných rozměrů a bude se o něj někdo více starat. Zasloužil by si to.

Jako druhou pozitivní věc vidím, a tuším, že je to jeden z pozměňovacích návrhů, že prostředky určené na činnost klubů nebudou vnímány projektově. To je docela podstatná věc. Ono to bylo už i v původním návrhu, který se to snažil nějakým způsobem zacílit, udělat víceleté financování. Opravdu nedává smysl, když budeme mít nastavená jasná, dopředu daná kritéria, za jakých lze přidělovat dotace na činnost, aby tyto dotace byly přidělovány projektově. Projektové řízení má v tomto velkou nevýhodu a to je, že musíte podat projekt, musí ho někdo administrativně zpracovat, musí ho pak někdo posoudit, nastane proces posuzování žádostí, rozhodnutí o přidělení, a jak jsme viděli i v minulých letech, některá rozhodnutí padla až v září, což je pro činnost kohokoliv de facto nefunkční. Pokud budou prostředky na činnost rozdělovány neprojektově a rovnou na základě předem daných kritérií, tyto prostředky můžou putovat za svým cílovým koncovým uživatelem hned v lednu a bude to velice prospěšné pro všechny, kterým jsou tyto prostředky určeny.

Závěrem řeknu, že tento návrh není předložen tak, aby pro Piráty byl akceptovatelný. Vznik agentury takto navržený považujeme za chybu, jsme však ochotni přistoupit na kompromis a hlasovat pro vznik této agentury, pokud budou akceptovány naše pozměňovacími návrhy, zejména ty, které se snaží zavést nějaké prvky transparentnosti, které se snaží omezit prokorupční prostředí v oblasti sportu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím pana poslance Birkeho, připraví se pan poslanec Pojezný do rozpravy. Prosím.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mockrát, pane předsedající. Já budu velmi stručný, nicméně si neodpustím jednu věc, kterou bych mohl říct, a využít toho práva, že můžu v rozpravě promluvit, ale zásadně budu velmi stručný.

Já chci naopak poděkovat Milanovi Hniličkovi vaším prostřednictvím, pane předsedající, protože Milan prokázal, že nejenom na ledě, ale i v Poslanecké sněmovně dokáže jednotlivé komunikační proudy spojovat a že chce, a nejenom on, ale že záměrem nebo vůbec cílem vzniku této agentury se posouváme v oblasti sportu mílovými kroky dopředu. Takže Milane, ještě jednou, děkuji mnohokrát.

Nyní mi prosím ale dovolte, abych načetl už avizovanou legislativně technickou úpravu pro třetí čtení. V souladu s § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny navrhuji u pozměňovacího návrhu F10 obsaženého ve sněmovním tisku 241/5:

a) úpravu legislativně technické chyby v tomto znění: V § 3e odst. 2 písm. f) slovo "sportovních" nahradit slovem "sportovní";

b) doplnit úpravu, která logicky vyplývá z předneseného pozměňovacího návrhu v tomto znění: V § 7d odst. 2 text "§ 3e odst. 2" nahradit textem "§ 3e odst. 2 a 3" a v § 7d odst. 3 nahradit text "v § 3e odst. 2" textem "v § 3e odst. 4".

Myslím si, že nejenom když jsem tohle přečetl, tak všem je naprosto jasné, co máme dělat, nicméně dovolte mi krátké odůvodnění. Tam myslím, že pochopíte, že ustanovení § 3e v pozměňovacího návrhu F10 má jinou vnitřní strukturu než ustanovení § 3e v mém komplexním pozměňovacím návrhu schváleném garančním výborem a výborem pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Proto je nutné v pozměňovacím návrhu F10 uvést i změnu vnitřních odkazů navazujících ustanovení. Myslím, že tím je věc naprosto jasná.

Pane předsedající, dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Ferjenčík. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem se chtěl zeptat zástupců vlády, bohužel tu není pan premiér, což chápu vzhledem k tomu, že je v zahraničí, a ideálně kdyby tu mohl být i pan ministr Plaga nebo pan ministr Brabec jako místopředseda vlády, že vláda má jmenovat ředitele té nově zřizované sportovní agentury, tak jsem se chtěl zeptat vzhledem k tomu, že tady v zákulisí skutečně létá ta informace, že tím ředitelem se má stát pan poslanec Hnilička, pan poslanec Bartoň to řekl i na mikrofon, že se tomu zákonu přezdívá lex Hnilička, tak jsem se chtěl zeptat zástupců vlády, případně tedy přímo pana Hniličky, jestli je pravda, že se má stát tím ředitelem, nebo jestli to může vyvrátit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím, abyste se obracel na ostatní poslance mým prostřednictvím. A nyní je do rozpravy přihlášen pan poslanec Pojezný.

Poslanec Ivo Pojezný: Pěkné odpoledne, dámy a pánové. Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Určitě moje řeč bude i o agentuře a předpokládám, že do budoucna bude fungovat pod vedením možná Milana Hniličky, tak jak kdysi ten náš tým, ve kterém byl on na přelomu století, a udělal pro nás asi největší hokejový úspěch.

Samozřejmě že i náš klub je pro to, aby sportovní prostředí bylo co nejstabilnější, aby mělo nějakou vizi kvalitního rozvoje, proto jsme také my přivítali ten nový subjekt, který má být na sportovní scéně, čímž je Národní sportovní agentura. Jsme také přesvědčeni a doufáme, že i obsazení této agentury bude vysoce kvalifikovanými, kvalitními lidmi, neúplatným personálem, takže bude vytvořen zásadní předpoklad pro spravedlivější, průkaznější, chcete-li věrohodnější rozdělování finančních prostředků státu právě do této oblasti.

Už jsem posledně upozornil, a myslím, že i praxe nám v současné době trošku ukazuje, že bude nutné následně přijmout zákon o sportu, který bude řešit globální postavení tělesné kultury, tělesné výchovy a sportu ve společnosti nejen jako veřejně prospěšné činnosti, ale jako nedílné součásti harmonického humanitního rozvoje člověka a společnosti. A v něm právě by měl být zakotven ten institut Národní sportovní agentury. A právě možná to bude na ní, aby se tím zabývala jako jedním z prvních úkolů.

Já si osobně nesmírně cením všech pozměňovacích návrhů od různých poslanců, ale také klubů, ať už od sociálních demokratů, nebo od Jakuba Jandy. Je vidět, že existuje přece jenom shoda v této Poslanecké sněmovně, že sport je pro nás všechny velkou a zásadní prioritou. Trošičku mě mrzí, že na podvýboru pro sport jsme hned neprojednali komplexní pozměňovací návrhy ze strany sociálních demokratů a Kuby Jandy. Bylo to z toho důvodu, že nebyl jeden ještě vytvořen, zpracován, u toho prvního se nezúčastnil předkladatel, nicméně měli jsme možnost si to prostudovat, a je vidět, že shoda a průnik témat je velký pro všechny politické strany.

Byly mně blízké i názory pana kolegy Lukáše Bartoně, nicméně já jsem si udělal takový průzkum ve sportovním prostředí, hlavně u malých vesnických klubů, a myslím si, že pokud bych souhlasil s jeho návrhy, tak jenom ztížíme zatím v této době činnost těchto klubů. Musím upozornit, že při žádostech o dotace má s vyplněním problémy na 40 % oddílů, z toho 15 % oddílů vůbec o tyto finanční prostředky nežádá. Vesměs jsou to ty malé kluby, kde jsou ať už starší trenéři, nebo vedou to starší funkcionáři, kteří používají na rozdíl od pirátů mobil na to, aby se dovolali nebo poslali esemesku, a ne na to, aby třeba přes mobilní aplikace dělali spoustu dalších činností. Nicméně tím nechci tyto funkcionáře shazovat.

Trošku mě překvapily ty návrhy ohledně sídla agentury. Myslím si, že abychom ztížili sportovnímu prostředí funkčnost, tak potom ano, můžeme to dát někde na kraj republiky, můžeme to dát do Bruntálu, do Žďáru nebo do Ostravy. Já proti Ostravě nic nemám, nicméně pokud centra všech velkých sportovních svazů i například olympijského hnutí máme tady u nás v Praze a ta agentura má živě komunikovat právě s nimi, tak by došlo pouze k velké komplikaci, a proto doporučuji vám všem i mému klubu, aby pro tohle nehlasovali.

Dovolte mi na závěr říci, popřát panu kolegovi Juránkovi, aby to vedl tak jako na garančním výboru, ať se to podaří tady schválit, a věřím, že shoda bude taková, že nakonec rozhodnutí Sněmovny pomůže českému sportu. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Tím jsme vyčerpali písemné přihlášky do rozpravy. Nicméně ještě zde mám nějaké faktické poznámky. Než pozvu prvního řečníka, tak vás seznámím s omluvenkou. Omlouvá se nám paní poslankyně Valachová z dnešního jednání od 13 hodin do konce jednacího dne z rodinných důvodů.

A nyní prosím pana poslance Bendu, který je přihlášen s faktickou poznámkou, ale já ho v sále nevidím... Takže poznámka propadá. Prosím pana poslance Bartoně s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Černohorský, poté pan poslanec Stanjura, poté pan poslanec Feri. Prosím, pane poslanče. (V sále je hlučno.)

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Já bych reagoval na pana poslance Pojezného. Opravdu jsme dlouho diskutovali, na jakou míru transparentnosti, jakou měrou, jakými věcmi můžeme zatížit tu nejmenší sportovní organizaci, a opravdu ten návrh, co jsem dával, je úplně minimalistický. Akorát do rejstříku vyplnit údaje, s jakými peněžními prostředky organizace hospodaří –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane kolego, já vás přeruším a pak vám přidám čas. Prosím sněmovnu o klid. Já vím, že se nám blíží konec, ale mohli bychom to zvládnout dojednat v klidu. Prosím, pokračujte.

Poslanec Lukáš Bartoň: A to nejzásadnější – zřídit si transparentní účet. Opravdu to není administrativně náročné. Všechny sportovní organizace stejně nějaké účty používají, stačí si zajít do banky nebo elektronicky zažádat o zřízení, aby byl transparentní, a více to není administrativně náročné, protože pak už je jenom transparentní a je vidět na financování té organizace. To, co zaznívá, a byly argumenty v rozpravě, jeden třeba uvedu, je, že pak už nikdo předsedu sportovní organizace nebude chtít dělat, protože jeho členové, členové té sportovní organizace, uvidí na financování té organizace. To byl jeden z nejzávažnějších argumentů, proč nemít transparentní účet.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A prosím pana poslance Černohorského, který je další s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče. (Hluk stále trvá.) Já znovu požádám sněmovnu o klid. Prosím.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Já bych naopak přesun z Prahy podpořil. Co se týče budoucího umístění, tak když si promluvíte prostřednictvím pana předsedající s některými zástupci, kteří museli pořizovat budovy k úřadům tady po Praze, tak to není úplně tak jednoduché. Navíc bych chtěl říct, že ten úřad nebo ta agentura má do budoucna komunikovat stěžejně elektronicky, takže její sídlo je pouze

záležitostí toho, aby všechno se neumísťovalo do Prahy. Ale ty menší sportovní kluby budou ty žádosti a všechno podávat elektronicky. Takže pro nás je stěžejní to, jaké je tam datové připojení, nikoliv kde ten úřad fyzicky sídlí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za nevyužití času. A prosím pana poslance předsedu Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já chci samozřejmě podpořit přesunutí agentury, pokud už má vzniknout, ale já nejsem pro do Ostravy. O elektronické komunikaci mluvil můj předřečník. A jestli zpravodaj komunistické strany říká, že je výhodné, aby se potkávali tady, když mají to sídlo, tak já si myslím, že to právě výhodné není. Všechny ty, co tady vyjmenoval, jsou budoucí příjemci dotací a je mnohem lepší, když ta komunikace proběhne písemně, elektronicky. Je to mnohem transparentnější než nějaké schůzky v Praze, protože to mám blízko, v nějaké restauraci, a tam si kluci, kteří o tom budou rozhodovat, sednou, vypijí kafe a pobaví se. Takže ten argument, že sídlo různých svazů, a já to nijak nezpochybňuji, je v Praze, a proto musí být sídlo agentury v Praze, je prostě lichý.

A protože se dívám na pana předkladatele, na hlavního tahouna tohoto návrhu zákona – já vím, že se vám možná nechce jezdit do Ostravy, ale to pendolino je fajn a Ostrava je také fajn, tak já myslím, že byste to mohl podpořit, abyste ukázal, že to není jenom o tom, jestli je to pohodlné pro budoucího předsedu. Velmi často říkáme, že v těch regionech, které jsou strukturálně postižené, a mezi ně patří Moravskoslezský, by mohly být i nějaké centrální úřady. Světe, div se, jeden z centrálních úřadů roky sídlí v Opavě. Pamatuji si ty obavy, které tady zaznívaly – já jsem tu v té době nebyl, když se to schvalovalo – o tom, že ta inspekce pro bezpečnost práce musí komunikovat s Ministerstvem práce a sociálních věcí, což je pravda, a jak se to bude dít, když to sídlo bude v Opavě, a funguje to úplně normálně. Funguje to výborně. Představte si, oni si umí poslat mail tam i zpátky a nemusí na to jezdit z Prahy do Opavy nebo z Opavy do Prahy. A stejný případ by byl i v té Ostravě.

Tak já bych jako zástupce Moravskoslezského regionu tento návrh bezesporu podpořil a věřím, že to udělá kolega pan poslanec Hnilička. A protože jeho slovo u tohoto návrhu zákona je velmi důležité, a kdyby to podpořil, tak pevně věřím, že ten návrh projde. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za dodržení času. Znovu požádám Sněmovnu o klid. Prosím pana poslance Feriho, který je přihlášen poslední s faktickou poznámkou. A mám tady informaci, že se našel odznáček klubu FC Victoria Plzeň, tak kdyby něčí byl, prosím, přihlaste se. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já to vezmu velmi krátce fakticky. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dvacet pět

minut, to zvládneme. Dovolte mi jenom krátce prezentovat stanovisko poslaneckého klubu TOP-09.

My tento návrh nepodpoříme. Myslíme si, že vznik agentury je nesystémový, že stojí zcela mimo ústavodárcem určený přísný systém dělby moci a systém vah a protivah. A kdyby navrhovatel chtěl přijít s něčím systémovým, tak to máme novelu, která je založena na novelizaci kompetenčního zákona.

V každém případě podpoříme pozměňovací návrhy, které se snaží tento návrh nějakým způsobem vylepšit a chtějí z něj udělat něco víc než jen nějaký pašalík a průtokový ohřívač peněz. A ač nejsem z Ostravy, tak podpoříme i pozměňovací návrh, který přesune tu agenturu do Ostravy. Je tam hezky. Zuzana Ožanová mi ukazuje palec nahoru. Děkuji. Pojďme hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. To je v tuto chvíli poslední faktická poznámka. Stejně tak... Pan poslanec Polanský se ještě hlásí do rozpravy z místa. Prosím.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji. Jenom v rychlosti, aby zaznělo na mikrofon. Piráti podpoří všechny ty pozměňovací návrhy, které přesouvají sídlo agentury z Prahy po sobě, tak jak budou načteny. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Bylo to skoro slyšet. Nicméně nyní bychom se měli... Pokud se nikdo další nehlásí do rozpravy... Ještě pan poslanec Bartoň. Tak prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Já jenom v rychlosti. Když jsem tady odůvodňoval své poslanecké návrhy, já jsem zapomněl na Bruntál. Proto bych zalobboval. Bruntál je město, kde by se agentura pro sport vyjímala. Bruntál je okres z České republiky s nejnižší průměrnou mzdou a právě umístění sídla agentury by určitě pomohlo tomuto městu, tomuto okresu. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A pokud se již nikdo další nehlásí do rozpravy z místa, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova navrhovatele. Nevypadá to. Má pan... Za zpravodaje jestli vystoupí pan poslanec Juránek se závěrečným slovem? Tak prosím.

Poslanec Stanislav Juránek: Budu mít velmi krátké závěrečné slovo, protože bych chtěl říct, že ta agentura splňuje ty podmínky, které tady zásadně zazněly. To znamená, aby byla transparentní, aby se tady lépe než v současné době ve sportovním prostředí přidělovaly finanční prostředky. Aby to bylo nikoliv projektovým způsobem, ale dotací, aby kvůli tomu, že dostanou dotaci až v září, ty kluby nemohly a nemusely o tu dotaci přijít.

A další záležitost, která je důležitá. Tady nejde o to, jestli v Praze jsou ty jednotlivé sportovní svazy a mají tady sídlo. Ale mají tady sídlo všechna ministerstva,

která se na sportu podílejí. A tady bych rád zdůraznil, že proto by to měla být Praha, protože jeden z pozměňujících návrhů, který garanční výbor doporučil, také mluví o tom, že všechna tato ministerstva by se měla podílet na sportovní infrastruktuře. Tedy jinými slovy, chci ještě na závěr dodat, že ta agentura splňuje i tu podmínku transparentnosti, o které tady bylo mluveno ze strany Pirátů, a ta transparentnost je tam velmi přesně dána. A na druhou stranu skutečně malé oddíly nejsou schopny podat návrhy nebo takovým způsobem, aby to odpovídalo té normě, aby tu dotaci mohly dostat. To znamená, ty pozměňovací návrhy ze strany Pirátů jdou příliš proti malým klubům, zvláště mimo Prahu. Z mé strany vše.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Pan poslanec Klaus za výbor pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu asi závěrečné slovo přednášet nebude. Takže přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Já svolám poslance do sálu.

Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko.

Poslanec Stanislav Juránek: Jenom chci říci, že já nemohu hlasovat, protože mi tady nefunguje hlasovací zařízení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já vás všechny odhlásím a prosím, přihlaste se. Pane zpravodaji, prosím, seznamte nás mezitím s procedurou.

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji za odhlášení. Procedura, tak jak byla navržena, prosím, a hned jsem na to upozorňoval – je navržena takto:

Za prvé budeme hlasovat o legislativně technických úpravách, které byly načteny ve třetím čtení, a to načetli dva poslanci, pan poslanec Birke a pan poslanec Janda.

Za druhé budeme rozhodovat o tom, podle kterého komplexního pozměňovacího návrhu budeme pokračovat, to znamená, hlasování druhé bude o komplexním pozměňovacím návrhu A.

Za třetí, když neprojde A, bude hlasování o B, a nebude-li schváleno, budeme hlasovat o E2.

To jsou, jak jsem říkal na začátku, ty komplexní pozměňovací návrhy.

Dále tam máte variantu: Bude-li schváleno A nebo B, pokračujeme D1 části B a C, D2, D4, D7, D8. V případě neschválení D8 půjdeme na D5. Při neschválení D8 půjdeme také na D6 a při neschválení D8 půjdeme také na E6. Potom následně bude F2. Bude-li schváleno, je nehlasovatelné E4 část A. Za třinácté, bude-li schváleno F2, budeme hlasovat o E4 část B, nebude-li schváleno F2, budeme hlasovat o E4 část A a B. Za čtrnácté je to E5, za patnácté F1, za šestnácté F3, za sedmnácté společné hlasování F5, F6, F7, za osmnácté F8, za devatenácté F9. F10 bude-li schváleno, je nehlasovatelné F4. Pouze v případě neschválení F10 se hlasuje F4, a bude-li schváleno F10 nebo F4, stává se nehlasovatelným D1 část A. Za 22. pouze v případě neschválení F4 a F10 je D1 část A. Za 23. D3, za 24., 25. a 26. rozhodujeme o změně

místa agentury v pořadí Bruntál, Žďár nad Sázavou a Ostrava. Po tomto hlasování už můžeme návrh zákona hlasovat jako celek.

Pokud dojde k neschválení, budeme pokračovat... pokud dojde ke schválení E2, bude následovat varianta neschválení A ani B, a tam potom následně se dostaneme k jinému druhu hlasování. Tam budeme hlasovat za páté hlasování D1 část B a C, za šesté D2 část B, C, D, za sedmé D4, za osmé D8 s výjimkou části C2, za deváté F1, následuje F2, F3, F8, F9 a znovu se vracíme k tomu rozhodnutí o těch sídlech D9, C a E1 a návrh zákona jako celek.

Poslední varianta je, že neschválíme žádný z komplexních pozměňovacích návrhů a potom páté hlasování bude D1 část B a C, za šesté D2, následuje D4, D8 s výjimkou části D a E, za deváté pouze v případě neschválení D8 D5, následně také při neschválení D8 E6. Za jedenácté E3, následuje F2, bude-li schváleno, je nehlasovatelné E4 část A. Za třinácté, bude-li schváleno F2, hlasovat o E4 část B. Za čtrnácté E5, za patnácté F1, za šestnácté F8, za sedmnácté F9, za osmnácté F10. Pak je nehlasovatelné F4. Nebude-li schváleno F10, zase jsme u F4. Za dvacáté, pouze v případě neschválení F4 a F10 hlasujeme D1 část A. Za dvacáté první D3, za 22., 23. a 24. znovu rozhodujeme o místě agentury v pořadí Bruntál, Žďár nad Sázavou a Ostrava.

Na závěr hlasujeme návrh zákona jako celek.

Tím jsem přečetl kompletní proceduru. Jsou v tom všechny možnosti, s tím, že je i přes legislativu ověřeno, že nebude na žádný pozměňovací návrh zapomenuto. Tímto dávám toto jako návrh procedury.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan místopředseda Chvojka se hlásí k proceduře, takže prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Ani ne tak k proceduře, ale hlavně jde o čas. My nevíme, jak dlouho budeme hlasovat, a asi by byla škoda, abychom ve 14.00, kdy nám bude třeba chybět závěrečné hlasování nebo poslední tři hlasování, museli jít domů. Já bych chtěl požádat o to, jestli bychom mohli dodělat i po 14. hodině jenom tento tisk, tento návrh zákona, jestli je to možné. To znamená, navrhuji projednat tento bod po 14. hodině. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: To je prodloužení doby pro třetí čtení, což se obávám, že nejde takto jednoduše. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ono to samozřejmě jde, pokud není námitka, ale ta námitka existuje. Jménem dvou poslaneckých klubů, KDU a ODS vetuji tento návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: V tom případě bychom tedy hlasovali pouze do 14. hodiny. Já tady mám ještě omluvenku. Omlouvá se nám pan poslanec Výborný mezi 13.45 a 14.00.

Prosím, pane zpravodaji, myslím, že můžeme hlasovat o proceduře.

Poslanec Stanislav Juránek: První hlasování je legislativně technické úpravy, které byly načteny poslanci Birkem a Jandou.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane zpravodaji, myslím, že nejdříve bychom měli schválit proceduru.

Poslanec Stanislav Juránek: Pardon, musíme schválit nejprve proceduru. Nebyla žádná jiná námitka, je jediný návrh na proceduru, jak ho navrhl garanční výbor.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro proceduru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 185 je přihlášeno 155 poslanců a poslankyň, pro 155, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Můžeme pokračovat s touto procedurou. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Stanislav Juránek: Jak už jsem uvedl, jsou zde dvě legislativně technické úpravy. V obou případech doporučuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Navrhovatel? (Doporučuje.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro schválení legislativně technických úprav. Kdo je proti?

V hlasování číslo 186 je přihlášeno 155 poslanců a poslankyň, pro 154, proti nikdo. Návrh byl přijat. Děkuji.

Tím jsme schválili úpravy. Prosím o další návrh.

Poslanec Stanislav Juránek: Jsme u komplexních pozměňovacích návrhů. Komplexní pozměňovací návrh A – doporučuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Zahajuji hlasování – pardon. Ještě stanovisko navrhovatele? Ukončuji hlasování. (Navrhovatel doporučuje.) Děkuji. Já jsem ukončil hlasování. Omlouvám se, prohlašuji je za zmatečné.

Zahajuji další hlasování číslo 188. Ptám se, kdo je pro komplexní pozměňovací návrh A. Kdo je proti?

V hlasování číslo 188 je přihlášeno 155 poslanců a poslankyň, pro 113, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Stanislav Juránek: Další hlasování je o bodu D1 část B a C. Jde o rozšíření požadavků na žadatele o podporu, transparentní účet.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko? (Zpravodaj: Stanovisko – nedoporučuji.) Stanovisko navrhovatele? (Nedoporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 189 je přihlášeno 155 poslanců a poslankyň, pro 43, proti 96. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Stanislav Juránek: Bod D2 rozšiřuje povinnosti agentury včetně dálkového přístupu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím o stanovisko. (Zpravodaj: Nedoporučuji.) Stanovisko navrhovatele? (Nedoporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 190 je přihlášeno 155 poslanců a poslankyň, pro 43, proti 104. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Stanislav Juránek: D4. Tento bod je zaměřen na to, že se především budou sestavovat programy pro koncové příjemce a jenom výjimečně nějakým jiným způsobem. Garanční výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko navrhovatele? (Nedoporučuji.) Ano.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 191. Je přihlášeno 155 poslanců a poslankyň, pro 40, proti 106. Návrh byl zamítnut, prosím další návrh.

Poslanec Stanislav Juránek: D7, to znamená, nemusí, ale jenom může být zřízena Národní rada pro sport. Garanční výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Navrhovatel? (Nedoporučuje.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 192. Je přihlášeno 154 poslanců a poslankyň, pro 38, proti 108. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Stanislav Juránek: D8. Bude-li schválen, tak agentura podléhá Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy. Garanční výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Navrhovatel? (Nedoporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování číslo 193. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 193. Je přihlášeno 154 poslanců a poslankyň, pro 43, proti 104. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Stanislav Juránek: Další je hlasování o D5. D5 mluví o střetu zájmů, to znamená, poslanec a senátor nemůže být předsedou agentury.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Stanovisko? (Zpravodaj: Garanční výbor nedoporučuje.) Navrhovatel? (Nedoporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování číslo 194. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 194. Je přihlášeno 153 poslanců a poslankyň, pro 44, proti 90, návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Stanislav Juránek: Další je návrh D6, který mluví o tom, že předseda může mít praxi i v jiném než sportovním prostředí. Garanční výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Navrhovatel? (Nedoporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 195. Je přihlášeno 154 poslanců a poslankyň, pro 23, proti 94. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Stanislav Juránek: Další je návrh E6. Tady upozorňuji, že v načtené legislativní změně mluví o povinnosti předkládat výroční zprávy kromě vlády i Poslanecké sněmovně a Senátu. Garanční výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Navrhovatel? (Nedoporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 196. Je přihlášeno 154 poslanců a poslankyň, pro 50, proti 87. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Stanislav Juránek: Další návrh je F2, který vymezuje priority sportu. A tam podtrhnu dvě věci: zdraví a podporu sportu dětí a mládeže. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Navrhovatel? (Doporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 197. Je přihlášeno 155 poslanců a poslankyň, pro 132, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Stanislav Juránek: Hlasujeme nyní o E4, část b), která ukládá Ministerstvu pro místní rozvoj rozvíjet sportovní infrastrukturu v rámci cestovního ruchu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Stanovisko? (Zpravodaj: Moment, E4... E4 garanční výbor nedoporučuje.) Pan předseda Stanjura se hlásí, nebo ne? Ne. Stanovisko navrhovatele? (Nedoporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 198. Je přihlášeno 155 poslanců a poslankyň, pro 22, proti 82. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Stanislav Juránek: Další je návrh E5, který mluví o povinnosti udržení deseti let udržitelnosti v původním znění pro osoby, které nejsou sportovní organizací. Návrh mluví o trvalé udržitelnosti. Stanovisko garančního výboru: nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Navrhovatele? (Nedoporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 199. Je přihlášeno 155 poslanců a poslankyň. Pro 38, proti 102. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Stanislav Juránek: Další je návrh F1, který vymezuje postavení sportu ve společnosti. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Navrhovatel? (Doporučuji.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 200. Je přihlášeno 156 poslanců a poslankyň, pro 132, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Stanislav Juránek: Další návrh je F3, který vypouští původní definici Národní sportovní organizace v komplexním pozměňovacím návrhu. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Navrhovatel? (Doporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování 201. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 201. Je přihlášeno 156 poslanců a poslankyň, pro 110, proti 24. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Stanislav Juránek: Teď budeme společně hlasovat F5, F6 a F7. Týká se to použití rodného čísla v rejstříku.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko? (Zpravodaj: Doporučuje.) Navrhovatel? (Doporučuji.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 202. Je přihlášeno 156 poslanců a poslankyň, pro 132, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Stanislav Juránek: F8. Jde o spolupráci s ministerstvy. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Navrhovatel? (Doporučuji.)

Zahajuji hlasování 203. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 203. Je přihlášeno 156 poslanců a poslankyň, pro 130, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Vzhledem k tomu, jaký máme čas, tak tohle bude pro jistotu poslední hlasování.

Poslanec Stanislav Juránek: F9 – výdaje sportovních organizací nejsou projektem, ale dotací.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ne, já jsem myslel, že už jako dále hlasovat nebudeme. Je 13.59, já bych nerad skončil... (Reakce z pléna. Zpravodaj: V 59 se má hlasovat podle mě.) Dobře, tak prosím návrh.

Poslanec Stanislav Juránek: Výdaje sportovních organizací nejsou projektem, ale dotací.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Už je 14 hodin. To by skončilo uprostřed hlasování.

Já bych ještě, než se všichni rozutečeme, vás rád informoval, že na základě dohody poslaneckých klubů přerušuji 27. schůzi do úterý 12. března do 15 hodin, je slavnostní shromáždění na Hradě, tak abychom se ho mohli všichni případně zúčastnit. Čili sejdeme se v úterý v 15 hodin. Děkuji.

(Jednání skončilo ve 14.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
12. března 2019
Přítomno: 188 poslanců

(Jednání zahájeno v 15.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, zahajuji další jednací den 27. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás tady vítám. Podle našeho rozhodnutí z pátku minulého týdne začínáme dnes až v 15 hodin.

Žádám vás, abyste se přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Radek Vondráček do 17 hodin z pracovních důvodů, Dana Balcarová do 16.45 z pracovních důvodů, Marian Bojko z pracovních důvodů na celé odpoledne, Milan Chovanec z osobních důvodů na celé odpoledne, Miroslav Kalousek ze zdravotních důvodů také na celé odpoledne, Jiří Kobza od 16 do 19 hodin z pracovních důvodů, ze zdravotních důvodů na celé odpoledne Jan Lipavský, z osobních důvodů paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková, z důvodu zahraniční cesty Radka Maxová, z rodinných důvodů Jiří Mihola, z pracovních důvodů se dále omlouvá Ivana Nevludová, bez udání důvodu Roman Onderka, z důvodu zahraniční cesty Jana Pastuchová, ale ta tady je přítomna, takže škrtám omluvu, Karel Schwarzenberg se omlouvá ze zdravotních důvodů, Bohuslav Svoboda se omlouvá z důvodu zahraniční cesty, Karel Tureček z rodinných důvodů, Jan Volný ze zdravotních důvodů a Pavel Žáček z důvodu zahraniční cesty. Paní kolegyně Balcarová také ruší svoji omluvu.

Můžeme přistoupit k omluvám členů vlády. Z důvodu zahraniční cesty se omlouvá paní ministryně Jana Maláčová z pracovních důvodů, Tomáš Petříček z pracovních důvodů, Robert Plaga také z pracovních důvodů.

Po poradě grémia je navrženo, aby bod 147, Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Miloslava Roznera, byl pevně zařazen na středu 13. března jako druhý bod odpoledne po 14.30, tedy za již pevně zařazeným bodem 21. Dále grémium navrhuje, aby bod 87, sněmovní tisk 414-E, respektive sněmovní dokument, předchozí souhlas – financování rozpočtu Unie v roce 2019, byl pevně zařazen na pátek 15. března jako první bod po případných třetích čteních. To je z pohledu grémia vše.

Přehled zbývajících bodů k projednání vám byl rozeslán elektronickou poštou.

Nyní probereme jednotlivé přihlášky do rozpravy. Jako první se hlásí pan poslanec Jaroslav Faltýnek. Připraví se pan poslanec Lukáš Bartoň a paní poslankyně Věra Kovářová. Nyní tedy pan Jaroslav Faltýnek. (Silný hluk v sále.) A ještě než mu udělím slovo, požádám sněmovnu o klid... Pane předsedo, ještě chviličku posečkejte, až se sněmovna uklidní, abychom mohli o jednotlivých návrzích hlasovat... Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, dámy a pánové, vážený pane místopředsedo. Dovolte mi, abych jménem našeho poslaneckého klubu – jak už jsem avizoval na jednání grémia Poslanecké sněmovny, nicméně tam se mi nepodařilo najít konsenzus všech subjektů ve Sněmovně – navrhl nově zařadit do pořadu schůze bod, jeho znění jsem si odkonzultoval s panem ministrem Ťokem. Ten bod by se jmenoval Problematika mýta od roku 2006. Současně navrhuji tento bod zařadit na čtvrtek po písemných interpelacích na 11 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, čtvrtek 14. 3. v 11.00. Další tedy pan kolega Lukáš Bartoň. (Hlásí se poslanec Stanjura.) Pane kolego, máte sice písemnou přihlášku, ale s přednostním právem předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Řekl bych, že hezký pokus o úhybný manévr pana předsedy Faltýnka. Musím ho politicky ocenit. Nicméně chci upozornit všechny členky a členy Poslanecké sněmovny, že ve schváleném programu této schůze máme bod 149, který se jmenuje Informace vlády o výběrovém řízení na mýtný systém. Chci říct, že ten bod jsme poprvé schválili do programu 22. května roku 2018, což je skoro devět měsíců, a až policejní zákrok minulý týden vyprovokoval hnutí ANO, aby najednou ten bod chtělo projednávat. To už jsme mohli mít dávno za sebou. Od té doby proběhlo mnoho schůzí, na které ten bod byl zařazen, ale nikdo nenavrhoval jeho předřazení. Já to dnes učiním a navrhuji, abychom tento bod – a to není nový bod, ale bod, který máme na programu už devět měsíců – dnes jako první.

Zkusím to v krátkosti zdůvodnit. A nebudu mluvit o policejních aspektech této věci, protože to mně skutečně nepřísluší, pouze o politických aspektech. Vlastně u obou těch brněnských případů. Protože oba dva ty případy se dotýkají rezortu ministra dopravy Dana Ťoka. (Reakce z pléna.) Já neřekl ministra, já jsem řekl rezortu pana ministra. To je velký rozdíl. Alespoň já to chápu jako velký rozdíl, jestli se něco dotýká rezortu, nebo samotného ministra. A tady zopakuji pro pana ministra, že se to týká rezortu a ne jeho jako osoby. To, že máme různé odborné spory, to je jiná věc. To sem prostě nepatří.

Včera jsem zaznamenal, s takovou velkou slávou, že radní z hnutí ANO, který je toho času ve vazbě, byl odvolán z dozorčí rady dceřiné firmy Českých drah ČD Cargo. Já myslím, že je to v pořádku. Otázka zní, jak se tam dostal. Ze včerejších vyjádření představitelů hnutí ANO jsem nabyl dojmu, že ten pán je nějaký neznámý bezvýznamný komunální politik, kterého nikdo nepotkal, s kterým nikdo nemluvil, o kterém nikdo nic neví. Ale teda bývalý primátor říkal, že ho teda potkal a že s ním mluvil, tak aspoň řekl, že si nebyli blízcí.

Nicméně jsem se podíval na justice.cz, České dráhy zveřejňují věci, které mají být zveřejněny, a zjistil jsem, že tento radní z Brna střed, pokud mě paměť neklame, byl zvolen představenstvem Českých drah v březnu roku 2017 do dozorčí rady ČD Cargo. Neumím se představit, jak by neznámého bezvýznamného lokálního politika,

dokonce ani ne ze zastupitelstva Brna, ale z nějaké městské části, představenstvo Českých drah jmenovalo, či zvolilo – teď přesně nevím, jaký je tam ten statut – členem dozorčí rady ČD Cargo.

Takže já bych se rád od vás, pane ministře, dozvěděl, kdo ho tomu představenstvu navrhl. Zda to byl pan ministr Ťok, nebo druhý expert na dopravu, pan předseda poslaneckého klubu hnutí ANO Jaroslav Faltýnek, nebo bývalý primátor Vokřál. Mě by to prostě zajímalo. Není samo sebou, aby představenstvo komunálního politika jen tak zvolilo do dozorčí rady ne městského podniku, ale dceřiné firmy našeho národního dopravce. Musel mít vlivné přímluvce. Musel mít někoho, kdo ho do té funkce navrhl, prosadil, a pak ho formálně zvolilo tehdejší představenstvo Českých drah.

Od včerejška, možná už od minulého týdne, slyšíme od pana předsedy Faltýnka, a to nemusí být prostřednictvím, to vás neoslovuji, já jsem tomu řekl "pohádky ovčí babičky", jak obětavý předseda klubu vyrazil, aby zařídil snížení ceny na mýtný systém. Bylo to sice poté, co zakázka byla odevzdána, bylo to sice poté, kdy ty nabídky byly podány, ale on tak obětavě vyrazil a zařídil to. Vycházím z tisku z vyjádření pana předsedy Faltýnka. Žádné jiné informace nemám.

Také jsem v tisku zaznamenal vyjádření pana ministra dopravy, protože se to týká jeho rezortu, že pan Faltýnek neměl žádné pověření k tomu, aby o mýtu jednal, ani s tím, ani s tím, ani s tím. A musím říct, že panu ministru dopravy v tomhle věřím. Popisoval toto politické podhoubí, jak se pod ním třepala židle, a já vím, že ten popis byl docela přesný. Tím jsem sice panu ministru Ťokovi uškodil, když jsem to řekl na mikrofon, ale já jsem opoziční politik. To je zase polehčující okolnost, pane ministře, že to padá z úst opozičního politika. A já myslím, že to můžeme řešit dneska a poměrně jednoduše. Pan ministr musí být připravený, když ten bod je na programu už devět měsíců. Nevěřím, že by připraven nebyl. To bych ten úřad podceňoval. Trochu o něm něco vím, takže si myslím, že podklady určitě má. A není to věc ministra dopravy, tento případ. Protože ministr dopravy jasně řekl, že s ním to nemá nic společného. Tak co od něj chceme slyšet kromě toho, co už jsme slyšeli. Já myslím, že by měl odpovídat premiér. Protože i premiér může úkolovat na příkaz svého prvního místopředsedy klubu, aby za zády ministra dopravy vyjednával o snížení ceny. Mně to sice připadá lehce úsměvné, ale nevíme. To jsou podle mě legitimní otázky.

Na čtvrtek jsme si schválili a pevně zařadili dlouho projednávané a dlouho ležící zprávy o činnosti či o hospodaření České televize, kde hnutí ANO dlouhodobě lavíruje, a myslím, že to je pokus, jak zabránit projednání těchto bodů ve čtvrtek, protože evidentně kdybychom vyhověli návrhu pana předsedy Faltýnka, z parlamentní zkušenosti si můžeme říct, že ty dvě hodiny jednacího dne na ty zprávy stoprocentně nedojde. Já vím, že to je vedlejší efekt, že to není hlavním motivem, ale je to zase příjemný vedlejší efekt. A nám to připadá politicky – politicky, podotýkám – naprosto podivné. I ta vyjádření o tom, jak ten obětavý předseda vyrazil do Brna, aby tu měl schůzku s uchazečem, tu měl schůzku s tím, kdo rozhoduje o té soutěži, velmi nestandardní, a zatím k tomu slyšíme jedno velké ticho, zejména z úst pana premiéra. Protože ten bod je informace vlády, jak předpokládám, že do té debaty by se zapojil i... (Odmlka pro hluk v sále. Řečník se obrací na předsedajícího.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, pane předsedo. Já požádám sněmovnu o klid. Pokud diskutujete něco jiného, než je program dnešního odpoledního zasedání, které musíme schválit, tak prosím v předsálí. A ještě radši bych byl, kdybyste zaujali svá místa, která máte ve sněmovně, a v klidu vyslechli, jaké jsou návrhy na změnu programu. A nenuťte mě, abych ty, kteří ruší program schůze, jmenoval.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem jenom komentoval, že experti na dopravu z hnutí ANO měli rychlou poradu. Nezbývá mi, než to respektovat. Já navrhuji nový bod. Navrhuji bod, který už tam máme dlouhodobě. Myslím si, že tam ta politická stanoviska a politické okolnosti případu můžeme debatovat.

Současně mi dovolte, abych jménem našeho klubu vyjádřil znepokojení nad únikem informací z proběhlého vyšetřování. Jsme ujišťováni ze strany policie, že od nich to nebylo, nicméně naši experti, kteří se pohybují v oblasti trestního práva, považují za velmi nestandardní, aby součástí příkazu k prohlídce byla citace pořízených odposlechů. Jako by to byl návod k tomu. Jako by to bylo dopředu vypracované alibi. Že když to unikne, že to není od nás. A je to otázka pro pana ministra vnitra, na kterou nechci znát odpověď ihned, zda je to obvyklé, že v příkazu k domovní prohlídce se citují odposlechy. Naším expertům to obvyklé nepřipadá. A chci říct, že to je špatně, bez ohledu na to, komu se to děje. Nebudu používat taktiku našich politických soupeřů, kteří se radovali, když se to dělo některým členům Občanské demokratické strany. Je to prostě špatně. Je to ovlivňování veřejného mínění způsobem, který je nepřijatelný. A myslím si, a je to na členy vlády, na ministra spravedlnosti a ministra vnitra, aby to řádně vyšetřili, protože to jsou praktiky, které nejsou přijatelné. Skutečně ne. A chci, aby v tom bylo naprosto jasno. Proto jsem říkal, že chceme debatovat o politických aspektech možného ovlivňování, rozhodování Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. To je dostatečně vážné. K tomu nepotřebujeme citovat nelegálně uniklé předpisy údajných odposlechů. To skutečně ne.

Nicméně pan předseda Faltýnek přiznal, že ty schůzky proběhly. Vyjádření pana ministra dopravy jsem tam citoval, že o tom nic nevěděl, že nikoho tím nepověřil, a je to mimořádně podivné. Navíc i ta časová souslednost. Myslím si, že si my i veřejnost zasloužíme, aby ta debata proběhla i dnes. Nemyslím, že by musela být extrémně dlouhá, nicméně k tomu, aby zazněla jasná stanoviska od pana předsedy Faltýnka, od pana premiéra, od pana ministra dopravy, na to prostor bezesporu máme. A i kdyby ten bod náhodou dneska nebyl zařazen, tak bych poprosil dnes pana ministra dopravy o odpověď na moji první otázku, jak se ten člověk, který je dneska ve vazbě, radní za hnutí ANO, dostal do dozorčí rady ČD Cargo. Kdo ho navrhl. Víme, kdo ho odvolal. Nic proti tomu. Ale měli bychom vědět, kdo ho do té funkce navrhl a kdo ho tam prosadil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Ještě kolega Bartoň počká, protože s přednostním právem ještě pan kolega Faltýnek. A ještě než mu udělím slovo, konstatuji zrušení omluvy paní poslankyně Radky Maxové

a novou omluvu pana ministra Jana Kněžínka z dnešního odpoledního jednání z pracovních důvodů.

Náhradní kartu číslo 2 má kolega Jaroslav Okleštěk.

Nyní pan předseda Faltýnek s přednostním právem.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jenom velmi stručnou, krátkou repliku na vystoupení ctěného předsedy Zbyňka Stanjury. Tento týden to projednáme. Jestli dneska, nebo ve čtvrtek, to je podle mého názoru jedno. Ale dneska máme na programu vratky ze Senátu. A já rozumím té argumentaci pana kolegy Stanjury, že dneska prostě nechce projednávat církevní restituce, že nechce projednávat vrácený daňový balíček. Já tomu rozumím. Ale znovu říkám za nás, za klub hnutí ANO říkám, že v tomto týdnu chceme tuto záležitost projednat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Faltýnkovi. Nyní máme pořadí Zbyněk Stanjura, Jakub Michálek, Jan Bartošek s přednostním právem. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan předseda Faltýnek se mýlí a dovolte, abych ho oslovil vaším prostřednictvím, pane místopředsedo. Ty vratky ze Senátu, tak si řekněme. GDPR, žhavá novinka první Babišovy vlády. Původně jsme to chtěli přijmout do května roku 2018, abychom v okamžiku, kdy bude účinné nařízení, měli adaptační zákon. Jsme devět měsíců poté, jsme připraveni podpořit senátní verzi, nemáme žádný důvod zdržovat.

Co se týče daňového balíčku, hlasovali jsme pro sněmovní verzi, přesto že jsme k ní byli kritičtí. Konstruktivně jsme přispěli k projednávání v Poslanecké sněmovně a naši kolegové v Senátu přidali body, které jsou ve prospěch především živnostníků a drobných podnikatelů. Mohli jsme využít té většiny, kterou máme v Senátu, abychom tam prosadili zásadní ekonomické body našeho programu, ale jsme si vědomi politické reality, tudíž jsme to neprosadili, protože taková vratka ze Senátu by neměla žádnou šanci. Tato vratka Senátu podle našeho názoru šanci má. Pokud myslíte svá slova vážně o tom, jak budete podporovat živnostníky, tak budete spolu s námi hlasovat pro senátní verzi.

A co se týče církevních restitucí, ty stejně dneska hlasovat nebudeme. K tomu nepotřebujeme zařazovat žádný bod, protože máme k tomu co říct, protože zrovna dnes, když jsme slavili 20 let vstupu do NATO a slyšeli jsme hezké, řekl bych, antikomunistické projevy od prezidentů okolních zemí, tak nejsme připraveni pro to, abychom za vás platili komunistům za podporu vaší vlády. Církevní restituce se možná dneska zahájí, ale určitě se dneska neukončí bez ohledu na to, jestli bod 149 bude první, nebo nebude. To je jistota. A můžete mi věřit, můžeme si říci ve 20.00 hodin, kdo měl pravdu, zda se o tom bodu dneska hlasovalo, nebo ne. Já vám říkám, že se o tom bodu hlasovat dnes nebude. Stačí, kdybychom četli stenozáznam ze Senátu, aby ty pádné argumenty, které přednášeli senátoři z různých politických stran, z různých klubů v Senátu, kteří v jiných otázkách spolu často nesouhlasí, jak

argumentovali ve shodě proti tomuto zjevně protiústavnímu návrhu zákona. Tak za to se neschovávejte.

My jsme si to nevymysleli, my jsme ty schůzky s šéfem ÚOHSu neorganizovali, my jsme na nich nebyli, my jsme vazebně stíhaného politika ANO do dozorčí rady ČD Cargo neposlali. To byl někdo z vás a my chceme vědět, kdo. A chceme to vědět pokud možno už dneska. A pak – omlouvám se, pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana místopředsedy – pokud řeknete větu "nám je to jedno, jestli v úterý, nebo ve čtvrtek", tak hlasujte pro úterý, když vám to je jedno. Nám to jedno není, my jsme pro úterý.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Michálek. Připraví se pan předseda Bartošek, potom pan ministr Jan Hamáček. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem velmi rád, že přes víkend se tady změnila atmosféra. Když jsem tady navrhoval ve čtvrtek, aby se k tomu vyjádřili příslušní aktéři, tak se tady bouchalo do lavic. Tak jsem rád, že teď po víkendu se to rozleželo v hlavě a teď to tady ANO dokonce samo navrhuje.

Já bych nicméně nesouhlasil s tím, jak ten bod vymezil pan předseda Faltýnek, protože ho vymezil tak, že se bude týkat historie od roku 2006. A přece jenom když si vzpomeneme na to, jakým způsobem se tady zneužívala ta vystoupení, například v případě pana Babiše, který tady popsal všechny korupční aféry, aby pak skončil tou svou, když se měl vyjadřovat pouze k té své, k tomu Čapímu hnízdu, tak bych byl velmi nerad, abychom to rozplizli nějakým způsobem, že se tady budeme vyjadřovat k historii mýtného systému, protože to určitě není meritem věci.

Nicméně ty argumenty, které tady zazněly, zejména, myslím si, že je určitou slušností, když tady máme zástupce Senátu, tak jim dát možnost vystoupit, takže vzhledem k tomu, abychom vypořádali aspoň ty nepříliš sporné záležitosti, které rozhodneme hlasováním o vrácených návrzích Senátu, tak navrhuji, abychom bod 149, který se týká mýtného, pokud neprojde ten návrh pana předsedy Stanjury, zařadili za bod 2, což je změnový zákon GDPR; anebo neprojde-li tento návrh, tak potom za bod 3. To znamená, vyhovíme té námitce, že se budeme zabývat zákony vrácenými Senátem, stihneme to, doufám, ještě dneska, protože přece jenom minimálně si myslím, že diskuse k tomu zpracování osobních údajů nezabere celý dnešek a podaří se nám to projednat. Naopak si myslím, že kdybychom tam dávali ještě církevní restituce, tak se dneska určitě nestihne. Takže pokud to chcete konstruktivně řešit, tak dávám i tento návrh, aby se nám podařilo dosáhnout nějakého kompromisu a projednali jsme to dneska.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Poznamenal jsem si vaše alternativní návrhy. Nyní pan kolega Bartošek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Po dohodě s poslaneckým klubem ODS dávám veto dvěma kluby, KDU-ČSL a ODS, na návrh pana poslance Faltýnka. Alternativně navrhuji, jestliže neprojde návrh poslance Stanjury a případně návrh Pirátů, aby se bod 141 projednával ve čtvrtek jako první.

Jinak krátce k programu. Kdyby to bylo, pane... Jako první v jedenáct hodin. (Obrací se k předsedovi Faltýnkovi.) Abychom komunikovali když tak přes mikrofon, pane předsedo, jo? Jinak kdyby bylo, pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího, jedno, kdy ten bod je, tak o tom teď nediskutujeme. Jsem přesvědčen, že na ten bod je potřeba mít dostatek prostoru i z toho důvodu, že hnutí ANO se mnohdy – a dost často – vymezovalo proti politickým stranám a tomu, co se v nich děje, a proti těm praktikám. Ukazuje se, že v praxi ani hnutí ANO není imunní. A jsem přesvědčen, že má-li to být seriózní debata, nechť proběhne, je na ni dost času a můžeme o tom společně diskutovat. Z toho důvodu větší logiku dává dnešní den.

Sympatický je ten návrh Pirátů, nechť se projednají senátní vratky, protože senátoři zde čekají, a pak po zbytek dne nechť se projedná bod, který byl navržen. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Já to nechci prodlužovat. Jenom bych chtěl zareagovat na pana předsedu Stanjuru ve věci práce policie. Vy víte, že jsem v neděli v pořadu Partie na Primě řekl, že nechám prověřit, zda ty informace, které jsou v médiích, nemohly uniknout od policie. Mně šlo o to, aby hned od začátku této, řekněme, exponované kauzy bylo jasné, nebo aby se potvrdilo, že informace od policie neunikají. Pan policejní prezident tu věc prošetřil a ujistil mě o tom, že informace, které se objevily ve sdělovacích prostředcích, od policie neunikly, že mohly uniknout z těch sdělení obvinění, popřípadě z těch povolení k domovním prohlídkám.

Přiznám se, že spekulaci o tom, že policie to píše naschvál tak, aby si vytvořila alibi, tak to je docela novum a přijde mi to trošku přitažené za vlasy. Chci jenom upozornit na to, že já samozřejmě nevím, co v těch sdělovačkách a povoleních je, já jsem to nečetl. Jestli experti ODS je četli, tak si kladu otázku, jak se k nim dostali, protože to jsou dokumenty, jejichž příjemci by o nich měli zachovat mlčenlivost. Já se mohu dotázat, jestli je obvyklou praxí takto věci odůvodňovat. Nicméně chci říci obecně, že předpokládám, že ten policista je povinen svůj úkon nějak odůvodnit. Pokud ho odůvodňuje tím, co se dozvěděl na základě použití operativní techniky, tak to je asi možnost. Ale to je prosím spekulace z mojí strany.

Každopádně je pro mě důležité to, že se nepotvrdilo, že by ty informace unikaly od policie, protože to by bylo samozřejmě špatně. Pokud to pouštějí advokáti, popřípadě ti adresáti těch dokumentů, to už je jejich problém, ale pro mě bylo důležité si potvrdit, že od policie ty informace neunikly. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní poslanec Lukáš Bartoň, přihlášený do rozpravy k programu. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, chtěl bych vás požádat o pevné zařazení bodu číslo 151, kontrola usnesení číslo 66 ve věci platu učitelů, na program jednání této schůze na variabilní týden, na úterý 26. 3. 2019, tuším, že to je, po již pevně zařazených bodech.

Krátké zdůvodnění. Toto usnesení, které jsme přijali téměř jednohlasně, hovoří o tom, že Poslanecká sněmovna vyzývá vládu k tomu, aby zvýšila platy učitelů o 15 % a ostatních pracovníků ve školství nejméně o 10 % pro dosažení průměrného platu učitele 130 % průměrné mzdy ve státě nejpozději v roce 2020. Pan premiér v lednu uvedl, že by rád zvýšil platy učitelům zase skokově o 15 %, což když se spočítá, tak by mohlo dosáhnout námi požadovaných 130 %, která máme v usnesení. "Mohlo by" říkám proto, protože je těžko odhadnout, jaká bude průměrná mzda ve státě za rok, natož tento rok.

Bohužel objevují se i další informace, a to z minulého týdne, že v pracovním rozpočtu paní ministryně již škrtá. A právě platy učitelů byla jedna z položek, která v pracovním rozpočtu byla škrtnutá. Já bych rád dostal informace od vlády, jestli hodlá splnit výzvu v tomto usnesení a zdali jsou informace, které se objevují v médiích, pravdivé, nakolik a jak. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Lukáši Bartoňovi. Nyní paní poslankyně Věra Kovářová s návrhem na změnu programu. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych vás požádala o pevné zařazení senátního návrhu zákona, sněmovní tisk 338, což je zákon o provozu na pozemních komunikacích a v programu je to bod číslo 75. A požádala bych vás ráda o zařazení na středu 13. 3. odpoledne po již pevně zařazených bodech, tedy po bodu číslo 24. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni. Ještě někdo k pořadu schůze? Pokud ne, tak budeme o jednotlivých návrzích hlasovat. Ještě předseda klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, vážená vládo, paní a pánové, přece jenom bych rád hlasoval s čistým svědomím o zařazení jednotlivých bodů programu. Proto vás poprosím o přestávku na poradu klubu KSČM v délce trvání deseti minut. A klub KSČM prosím, aby se shromáždil tam v rohu, abychom si ty věci doprojednali. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě než vyhlásím přestávku na poradu klubu, konstatuji omluvu pana poslance Stanislava Juránka, dnes z pracovních důvodů na celé odpoledne.

Vyhlašuji přestávku do 15.40 hodin.

(Jednání přerušeno v 15.31 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.40 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, skončila přestávka na poradu klubu KSČM. Požádám vás, abyste všichni zaujali svá místa, přihlásili se svými identifikačními kartami, a budeme rozhodovat o návrzích na přeřazení schválených bodů naší 27. schůze. Prosím, usaďte se.

Prvním hlasováním, pokud nikdo nic nenamítá, bychom rozhodli o pevném zařazení bodu 147 na středu 13. března jako druhý bod po 14.30 hodin, a na pátek 15. března jako první bod by bylo číslo 87 po třetích čteních. Má někdo námitku proti jednotnému hlasování? Není tomu tak. Můžeme tedy o tom hlasovat. Já vás všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Ještě než se ustálí počet přihlášených, konstatuji došlou omluvu pana poslance Lubomíra Volného na celý tento týden ze zdravotních důvodů.

O návrhu z politického grémia rozhodneme v hlasování číslo 204, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 204, z přítomných 174, 175 pro 172, proti nikdo. Návrh byl schválen a pevně jsme zařadili body 147 a 87.

O návrhu pana poslance Faltýnka hlasovat nemůžeme, protože bylo veto dvou poslaneckých klubů.

Budeme tedy hlasovat o návrhu pana poslance Zbyňka Stanjury, abychom bod č. 149, otázku mýtného systému, zařadili jako první bod dnes.

Rozhodneme v hlasování číslo 205, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 205, z přítomných 184 pro 63, proti 32. Ani tento návrh nebyl přijat.

Dalším bodem je hlasování o zařazení tohoto bodu 149 v pořadí – jako třetí bod dnešního odpoledního jednání, další hlasování bude jako třetí bod... za bod číslo 3, čili jako bod číslo 4.

Tak nejdříve jako třetí bod dnešního odpoledního jednání.

Zahájil jsem hlasování číslo 206 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 206, ze 185 přítomných pro 63, proti 39. Návrh nebyl přijat.

Nyní za bod tři dnešního odpoledního jednání.

Rozhodneme v hlasování číslo 207, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 207, z přítomných 185 pro 63, proti 31 poslanec. Také nebylo přijato.

Nyní budeme tedy hlasovat o zařazení bodu 149 jako první bod ve čtvrtek v 11 hodin.

Zahájil jsem hlasování číslo 208 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Děkuji vám. Hlasování pořadové číslo 208, z přítomných 185 pro 185, proti nikdo. Návrh byl přijat. Bod 149 budeme hlasovat, tedy projednávat ve čtvrtek v 11 hodin.

Nyní budeme rozhodovat o návrhu pana poslance Lukáše Bartoně na pevné zařazení bodu číslo 151, to je kontrola usnesení číslo 66 Poslanecké sněmovny ve věci platů učitelů. Návrh je, aby to bylo 26. 3. po již pevně zařazených bodech.

Zahájil jsem hlasování číslo 209 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 209, z přítomných 186 pro 108, proti 2. Návrh byl přijat a bod č. 151 je tedy zařazen na úterý 26. 3. po již pevně zařazených bodech.

Posledním návrhem na změnu pořadu schůze je návrh paní poslankyně Věry Kovářové a týká se sněmovního tisku 338, bod 75, a ten projednávat ve středu 13. 3. po již pevně zařazených bodech, tedy po bodu 24.

Rozhodneme v hlasování číslo 210, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 210 z přítomných 186 pro 57, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy, které se týkaly pořadu schůze. Můžeme tedy pokračovat, a to bodem číslo jedna našeho pořadu schůze, který je zařazen na dnešní jednání, je to

1.
Návrh zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 138/14/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 138/15. Informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozdány do vaší pošty.

Vítám mezi námi paní senátorku Annu Hubáčkovou a žádám, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Pane místopředsedo vlády. (K poslanci Michálkovi, který stojí u předsednického stolu a hovoří s členem vlády.) Pane předsedo klubu... Nejdřív pan ministr vnitra a místopředseda vlády – za navrhovatele vyjádření ke sněmovním pozměňovacím návrhům. (Neustálý hluk v sále.) Požádám sněmovnu ještě jednou o klid. Kolegyně a kolegové, projednáváme návrh, který se týká osobních údajů. Pokud diskutujete jiné téma, prosím v předsálí a nechte místopředsedu vlády a ministra vnitra, aby mohl přednést své slovo. Děkuji.

Máte slovo, pane místopředsedo vlády.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Také děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych se stručně vyjádřil k návrhu zákona o zpracování osobních údajů, který vrátil Senát s pozměňovacími návrhy.

Hlavní změnou, kterou Senát navrhuje, je vypuštění pokut za porušení povinností při zpracování osobních údajů pro orgány veřejné moci, tedy státní úřady i územně samosprávné celky. V této souvislosti bych chtěl připomenout, že Poslanecká sněmovna v předchozích fázích legislativního procesu diskutovala různé přístupy k pokutám a podpořila stanovení velmi nízké horní hranice pokut pro malé a střední obce. Senátní návrh naproti tomu plně využívá možnosti, kterou nabízí obecné nařízení o ochraně osobních údajů, a to orgánům veřejné moci pokuty vůbec neukládat. Přestože obecně není žádoucí přijímat normy, jejichž porušení není postihováno náležitou sankcí, Senátem navrhovaná změna se jeví jako důvodná vzhledem k povaze a rozsahu změn, které přinášejí nové evropské předpisy v oblasti ochrany osobních údajů.

Z pohledu Ministerstva vnitra lze tedy přistoupit na to, že v nastávajícím období bude veřejná správa vedena k plnění svých povinností tím, že bude podléhat kontrolní činnosti Úřadu pro ochranu osobních údajů a současně i hrozbě, že subjekty údajů budou případně vzniklou újmu vymáhat soudně. Ministerstvo vnitra bude proto pečlivě sledovat, jak se nová právní úprava a její aplikace v praxi projevuje. A pokud by se ukázala jako nedostatečná, bylo by možno přistoupit k opětovnému zavedení správních pokut i vůči veřejné sféře.

Z důvodů, které jsem vám nyní popsal, si dovoluji doporučit schválit nyní projednávaný návrh zákona o zpracování osobních údajů ve znění schváleném Senátem.

Senát též navrhuje vypustit úpravu působnosti Úřadu pro ochranu osobních údajů v oblasti práva na informace a s důsledky tohoto kroku si vás dovolím seznámit v rámci projednávání tisku 139, tedy změnového zákona. V tuto chvíli uvedu, že vypuštění úpravy příslušných působností Úřadu pro ochranu osobních údajů by dle názoru Ministerstva vnitra nemělo ohrozit funkčnost novelizace zákona o svobodném přístupu k informacím, která je obsažena ve sněmovním tisku 139. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru vnitra Janu Hamáčkovi za jeho úvodní slovo a vyjádření k pozměňovacím návrhům Senátu. Nyní požádám senátorku, paní Annu Hubáčkovou, aby nám přednesla projednávání v Senátu. Paní senátorko, prosím, máte slovo.

Senátorka Anna Hubáčková: Děkuji. Pane předsedající, přeji vám dobrý den. Přeji, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, i vám dobré odpoledne. Děkuji i panu ministrovi za jeho úvodní slova z pozice Ministerstva vnitra k návrhům, které vám Senát předkládá.

Mně dovolte krátce využít tohoto času k obhajobě senátního návrhu. Skutečně se senátní návrh týká především vyloučení všeho, co se do zákona dostalo jako v uvozovkách přílepky. To znamená všeho, co se týká novely zákona 106, nikoliv

101. Evropská směrnice po nás chce transponovat zákon o ochraně osobních údajů a najednou nevyužíváme té možnosti udělat zákon pro občany a pro všechny jednoduchý, srozumitelný a transparentní, prostě zákon 101 a vše, co souvisí se zákonem a s ochranou osobních údajů. Dovolili jsme si do něho vložit ještě novelu zákona 106, která je nota bene skoro připravena Ministerstvem vnitra k projednání.

Takže to je to hlavní nosné téma – transparentnost zákonů. Udělejme jednoduchý, transparentní a srozumitelný zákon o ochraně osobních údajů 101, a pak se věnujme všem změnám, které bychom mohli jak z hlediska procesního, tak možná i z hlediska orgánů a kompetencí promítnout do zákona 101. I tato norma bude transparentní, přehledná a jednoduchá pro všechny uživatele, jak pro žadatele, tak pro úředníky, soudce, prostě pro všechny občany.

Druhá nosná změna, kterou Senát přináší, je v oblasti pokut, kde navrhuje v celém rozsahu využít možnost využít výjimky nepokutovat orgány – samosprávné celky.

Tolik ve stručnosti, víc vás nechci zdržovat. Chci jenom znovu apelovat: zkusme udělat zákon jednoduchý a transparentní bez přílepků. Prosím o podporu senátních návrhů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní senátorce Anně Hubáčkové. A teď se postupně zeptám zpravodajů, nejdříve za garanční výbor pana poslance Marka Bendy, Leo Luzara, Jiřího Běhounka, Jiřího Bláhy, Patrika Nachera a Martina Kupky, jestli se chtějí vyjádřit. Pan zpravodaj Marek Benda se chce vyjádřit. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, jsme tady v lehoulince nesnadné situaci, protože Senát vrátil návrh zákona, který byl mimořádně složitý, a i jeho projednání ve Sněmovně bylo mimořádně složité. Desky, co vidíte u mě na, to je právě jenom sněmovní tisk 138, ani jsem je sem pro jistotu nebral, abych vás příliš nestrašil, co všechno před námi stojí. Nicméně Senát vrátil kromě některých technických změn, které, bych řekl, jsou nepodstatného charakteru, se dvěma zásadními změnami. K oběma bych se chtěl vyjádřit.

První změna se týká úplného vynětí pokut pro územní samosprávu. Dobře víte, že jsem tady opakovaně na půdě Poslanecké sněmovny i od tohoto pultíku říkal, že s tím zásadně nesouhlasím, že si myslím, že pokud nejsme schopni snížit pokuty pro soukromé subjekty, pokládám za nespravedlivé, aby veřejné subjekty a samosprávy a jimi zřizované organizace pod pokutami nebyly. Současně je třeba říci, že znění, které nakonec nějakými složitými hlasováními přijala Poslanecká sněmovna, je možná nejdivnější, které se dalo vymyslet. Pokuty jenom omezené a jenom pro omezený okruh subjektů obcí prvého a druhého stupně a jimi zřizované organizace bez ohledu na to, jak je organizace veliká, jaký má rozsah. Může to být naprosto nespravedlivé.

Pokud bychom se přiklonili k senátní verzi, a pan ministr se k ní přiklonil a chápu, že tlak veřejné správy – všichni jsme to zažívali i v tomto sále, jak se opakovaně běhalo: vyjměte všechno – je poměrně velký, tak si myslím, že by to muselo být na nějakou přechodnou dobu, že bychom museli říct: dobře, necháme pro

veřejnou správu nějaké zabíhací období a pak se musíme vrátit k jednotným pokutám pro všechny subjekty veřejné správy bez ohledu na to, jestli jsou menší nebo větší, protože se upřímně přiznám, že rozdělení, které nakonec zvítězilo v Poslanecké sněmovně, že se řekne: menší, mají jenom omezené pokuty, větší mají neomezené pokuty, se mi zdá velmi zvláštní.

Druhá věc, kterou nám Senát vrací, další jsou opravdu spíše technického charakteru, je ono vynětí informačního příkazu, které se dostalo do usnesení této Sněmovny až hlasováním na plénu Poslanecké sněmovny, předtím nikdy žádný z výborů návrh zákona nedoporučil, ústavněprávní výbor k němu nezaujal stanovisko, v závěrečném hlasování nedal ani doporučení, ani nedoporučení. Na jednu stranu souhlasíme, myslím že většina z nás, s myšlenkou, že by bylo rozumné, aby něco jako informační příkaz existovalo. Na druhé straně i po dlouhých diskusích s Ministerstvem vnitra se nám zdálo dosti nevhodné a neúnosné tak zásadní průlom do veřejné správy a jejího fungování formulovat pozměňovacím návrhem, který zazní na půdě Poslanecké sněmovny a je schvalován ve třetím čtení, aniž bychom úplně tušili, jaké jsou nebo nejsou jeho dopady.

Tohle jsou důvody, proč se zřejmě velká většina našeho klubu přikloní k tomu, abychom podpořili senátní verzi. Přiznám se, že ze svých zásadních důvodů výhrad proti omezení pokut pro veřejné subjekty pro ni hlasovat nemohu, protože i když by to bylo vynětí jenom na rok, tak se mi zdá, že to správné není. Ale Senát nám v tomto směru nedává jinou možnost než hlasovat buď pro svoji verzi s úplným vynětím, kde mě mrzí, že tam nedali alespoň nějaké omezené pokuty, anebo pro verzi Poslanecké sněmovny, o těchto problémech jsem mluvil.

Tolik za mě jako zpravodaje. Děkuji za pozornost. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji Marku Bendovi. Konstatuji stažení omluvy pana poslance Romana Onderky, je přítomen. Budeme pokračovat. Chce se vyjádřit Leo Luzar? Nemá zájem. Pan poslanec Jiří Běhounek? Nemá zájem. Pan poslanec Jiří Bláha? Pane zpravodaji, máte zájem se vyjádřit? Není tomu tak. Pan poslanec Patrik Nacher? Nemá zájem. Pan kolega Martin Kupka jako zpravodaj? Má zájem za výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Ještě než vám udělím slovo, požádám sněmovnu znovu o klid. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj před časem podpořil pozměňovací návrh zákona, který přinášel také významnou úlevu subjektům veřejné správy, rozšířil tu skupinu významněji proti tomu, jak to ve výsledku schválila Poslanecká sněmovna. Rozšířil totiž tu skupinu, která by měla velmi omezenou sankci na 5 000 korun, na všechny samosprávné územní celky a jejich příspěvkové organizace. V tomto směru je možné říct, že senátní návrh má blíž právě k tomu pozměňovacímu návrhu, který podpořil výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Chtěl jsem jenom na tuto blízkost upozornit, protože může ovlivnit i váš názor při hlasování o senátní podobě upraveného návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji Martinu Kupkovi. Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku, ale vidím přihlášku z místa. Pan poslanec Profant. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Vážení kolegové, vážená veřejnosti, přeji příjemné odpoledne. Myslím si, že senátní verze je úplně nesmyslná. Přece nemůžeme tady dávat pokuty podle výše obratu soukromým subjektům a pak tu veřejnou správu ignorovat. Opět se vracíme k těm samým případům, které tu zazněly při třech čteních, když to procházelo Sněmovnou. To jakoby nebudeme pokutovat například hlavní město Prahu, až zveřejní databáze milionu svých obyvatel, nebo podobně? Máme samosprávy i veřejné úřady, které vedou ohromné databáze, kde je ohromné množství osobních údajů. A tohle nařízení je přesně k tomu, aby takovéto údaje chránilo, aby jasně vymezovalo, jak se s nimi pracuje, od základních metodik, jak je máte uložené v kanceláři, až po správní řízení a podobně. Senát tady navrhuje, abychom tady zase dělali nějaký vrchnostenský pohled na to, že veřejná správa smí dělat cokoli, zatímco každý podnikatel, živnostník a podobně bude dostávat pokuty za každé drobné pochybení? Vždyť to je úplně nesmyslné.

Vůbec nechápu, jak pro tuhle disproporci někdo může hlasovat. To absolutně porušuje princip rovnosti před zákonem. A myslím si, že pokud se to schválí v tomto znění, tak s tím bude ještě problém, protože už Legislativní rada vlády, jak jsem tady citoval ve svém minulém projevu při třetím čtení, zcela jasně řekla, že i byť je to jenom snížení pokut, je to na hraně ústavnosti, protože tam prostě není dodržen princip rovnosti před zákonem. Takže bych opravdu nedoporučoval, abychom hlasovali pro takovouto verzi. A pokud kolegové v Senátu chtěli, aby bylo ulehčeno veřejné správě, měli vymyslet kvalitní mechanismus, popřípadě to nějak zastropovat, omezit, jako jsme to udělali my ve Sněmovně, což si myslím, že byl rozumný kompromis, proto jsme pro něj jako Piráti hlasovali, a ne plošné vyjmutí. To je opravdu princip buldozeru. A zcela zbytečný – a myslím si, že protiústavní a že to bude nakonec napadáno případně u Ústavního soudu, protože tam není dodržena rovnost před zákonem. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vystoupení kolegy Profanta vyvolalo dvě faktické poznámky. První poznámka poslance Václava Klause, potom Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Klaus: Zareagoval bych, k čemuž jsou faktické poznámky určeny, to je reakce na své předřečníky.

K panu kolegovi Profantovi vaším prostřednictvím. Představte si, že jsou lidé, kteří nějaké GDPR nechtějí vůbec. Vůbec. Považujeme to za naprosto nesmyslný, špatný krok, který reguluje další věci, které dosud regulovány nebyly, buzeruje školy, nemocnice, soukromé podnikatele, každého. Takže z toho důvodu podpoříme aspoň to, kde se co nejvíce komukoli uleví, aby to na něj nedopadalo. Takže tady neříkejte, co je nesmysl, anebo není. My to prostě vidíme jinak. Vy chcete další kraviny typu GDPR. My je nechceme, tak to chceme aspoň zmírnit. To je celé.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Zbyněk Stanjura také k faktické poznámce. Připraví se kolega Petr Pávek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych taky zareagovat na předchozí vystoupení pana kolegy z pirátské strany. Říká: porušíme rovnost před zákonem. Tak se podívejte na to nařízení. Tak bojujte s nařízením. Nařízení neumožňuje snížit pokuty privátním subjektům. To nás rozčiluje, ale s tím nic neuděláme. Není to naše rozhodnutí. My jenom v rámci možností, v rámci velmi omezeného prostoru, který máme, ten prostor využíváme. Ta debata by byla legitimní, kdybychom ten prostor měli pro všechny subjekty a rozhodli jsme si, že ulevíme veřejné správě a privátnímu sektoru ne. Tomu já rozumím. Ale tak to prostě není. Tak prosím neargumentujte nerovností před zákonem a protiústavností, protože to nařízení nepřijal český parlament.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Petr Pávek s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vy jste zažili několikrát mé vystoupení jako kritika předloženého návrhu, jak potom prošel ve sněmovní verzi. Já se domnívám, že senátní verze je lepší, že skutečně ulehčuje tam, kde ulehčit může. A také bych si dovolil prostřednictvím pana předsedajícího krátkou repliku na kolegu Profanta. Víte, ten zákon není pouze o ochraně osobních údajů. On je o ochraně před obchodováním s osobními údaji. A to je zásadní rozdíl v tom chápání, jak tady k němu dochází. Je velmi nepravděpodobné, a to i pro případ krize, že z nějaké samosprávy ta data utečou, tak je to sice špatně, je to nešťastné a určitě to povede k nějakým důsledkům, ale je velmi nepravděpodobné, že by samosprávy měly ambici s našimi daty obchodovat, což je to, proti čemuž vlastně vzniklo to nařízení Evropské unie. To znamená, to nařízení směřuje k tomu, aby se s našimi osobními daty neobchodovalo. Takže to směřovalo proti velkým korporacím, které si z toho udělaly miliardový byznys. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Marka Výborného, potom Leo Luzara a Mariana Jurečky. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Marek Výborný: Děkuju za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vážený pane ministře, vážená paní senátorko, kolegyně, kolegové. Jenom vaším prostřednictvím k tomu, co tady zaznělo od kolegy Profanta. Směrnice nám samozřejmě umožňuje jít touto cestou, kterou zvolil Senát, čili v tomto smyslu bych Senát nepodezíral z nějakých protiústavních kroků, notabene, když víme, že to v některých zemích Evropské unie funguje. Rakousko je klasickým

příkladem. Šli touto cestou. Čili ta cesta, kterou zvolil Senát, je cesta, která je vstřícná právě vůči městům a samosprávám.

A ještě jedna věc. Pokud, pane kolego, Praha zveřejní vaše data, tak ji zažalujte. To je velmi jednoduché. Myslím, že tam se potom můžete domoci nápravy, na to nepotřebujete mít sankce v rámci tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Leo Luzar, také s faktickou poznámkou. Připraví se Marian Jurečka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Vaším prostřednictvím, pane předsedající, navážu na kolegu Pávka, který tady jasně deklaroval, o čem vlastně původní myšlenka GDPR v rámci Evropského parlamentu byla. Ano, bylo to zabránit obchodování, masivnímu obchodování s daty občanů. A teď je úplně jedno, jestli obrazovými daty, nebo databázemi a podobně. Proč se ale vyjadřujeme k tomuto návrhu – a vyjádřili jsme se negativně už k poslanecké verzi, tak teď i k té senátní – je, že v celém návrhu českého aplikačního zákona GDPR zůstala jedna obrovská výjimka. A ta výjimka zůstala pro média. Zůstala pro autory a média, kteří mají absolutní výjimku z tohoto zákona, jako by se nestávalo, že unikají data, jako by se nestávalo, že osobní údaje občanů z těchto médií, které jsou posbírané, a my ani nevíme, že jsou posbírané, my ani nebudeme vědět, že jsou posbírané. A dokonce bylo odmítnuto i přijmout etický kodex, který by tato média zavazoval, aspoň informovat, nebo vědět, že nakládají s těmito osobními údaji občanů, které masivně sbírají dennodenně, aby o nich věděli a evidovali je, jak by tento zákon ukládal, že se má s těmito citlivými daty občanů nakládat. I to bylo odmítnuto.

Čili tato absolutní výjimka, která je dána, a dneska zrovna prožíváme podobné záležitosti, které se týkají úniku informací, ty nás vedou k tomu, že odmítáme oba návrhy, protože je to neodůvodněná výjimka z ochrany osobních údajů. A bojíme se toho, že obchod s osobními údaji převáží i v těchto médiích nad tím, aby chránila data občanů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Mariana Jurečky. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, členové vlády, já si dovolím navázat na to, co tady ve svém příspěvku říkal kolega Profant, protože mně přijde, že tady v tom okamžiku, kdybych s tím souhlasil, tak přistupuji na logiku jako podnikatel, nebo i jako starosta nebo představitel veřejné sféry se řídím tím, že zákon dodržuji více či méně podle toho, jaká mně hrozí sankce.

Já jsem takovouto filozofii, přiznám se, nikdy neměl. Ona je svým způsobem zajímavá, možná je trošku pirátská, ale mně vždycky přišlo, když jsem byl živnostník jedenáct let, nebo když jsem byl čtyři roky jako ministr, tak prostě jednou mi zákon

něco ukládá, říká, tak to prostě dodržuji a snažím se to dodržovat a nepřemýšlím nad tím optikou, jestli mi za to hrozí či nehrozí sankce.

A my tady poté, co se nám nepodařilo ve Sněmovně prosadit některé návrhy, tak z Senátu máme vrácenu verzi, která umožňuje nám zákonodárcům České republiky v rámci mantinelů směrnice Evropské komise říci: Můžeme tady jednou nebýt papežštější než papež a nemusíme tady vyžadovat povinnost sankce. Předpokládáme, že to plnit můžou, a jak tady už říkal kolega Výborný, že to plnit budou, ale pokud jste nespokojeni, můžete si tu žalobu stejně na postup toho úředníka podat. Takže nechápu, proč bychom nemohli umožnit jednou tady být řekněme otevření, mít tady férový přístup vůči samosprávám, tak jak nám to navrhují kolegyně a kolegové ze Senátu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Martin Kupka a poté Václav Klaus, také s faktickými poznámkami. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Já si dovolím ještě zareagovat na poznámku pana kolegy Profanta. Rozhodně bych nechtěl, aby tohle směřovalo k tomu, že bude někdo vykládat senátní návrh tak, že by se samosprávy, úřady postavily do pozice nějaké vrchnosti. Osvobození od sankce přece neznamená, že veřejná správa v ten okamžik nebude dodržovat zákon. V mnoha jiných státech světa je také veřejná správa a instituce veřejné správy jsou osvobozeny od sankcí, a to z toho důvodu, že to znamená jenom přelévání peněz. Ale rozhodně to neznamená, že úředník, ten konkrétní, který by se případně dopustil porušení zákona, by nebyl sankcionován nebo by se ze strany svého nadřízeného vymanil z nějaké sankce, nebo z nějakého postihu. V tomhle směru jsem také přesvědčen, že nemáme být papežštější než papež, že máme využít oné možnosti zmírnit dopady GDPR tam, kde to je možné. A tohle je konkrétní případ, kdy instituce veřejné správy samozřejmě musejí dbát na to, aby zacházely s osobními údaji neledabyle. To je podle mého soudu jediný podstatný a pozitivní prvek GDPR, aby se opravdu zacházelo s osobními údaji s patřičnou vážností a pečlivostí, aby se nestávaly volně předmětem ledabylého zacházení, nebo dokonce obchodování. Tam máme směřovat, ale nemáme spolu s tím spojovat celou řadu např. drakonických sankcí, které stejně pravděpodobně by nikdo nikdy neuložil, protože sankce, která je nesmyslně vysoká, je ze své podstaty neústavní.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Václava Klause. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Já si ještě dovolím shrnout trošku debatu. Já jsem řekl, jak budu hlasovat a proč. Ale přesto si nemůžu nevšimnout takového pocitu, který mám, že zase projednáváme něco, co občané České republiky nechtějí. To je nařízení Evropské unie, to sem přilítlo a my tady jenom zoufale teď hledáme, jak to trošilinku

zmírnit, a trošku se o to hádáme. Nezlobte se, mně to připomíná, my jsme jak židovský výbor, když nám řekli, že máme vypravit transport, a my jenom tak jako rozhodujeme, že teda ty nemocné ženy ještě nepošleme, ty půjdou až příštím vlakem. Ale jinak děláme to, co nám řeknou.

Já tyhle pocity mám hrozné, protože tady 57 % zákonů jsou nařízení Evropské unie, kde my jako ovce pro to zdviháme ruku a v nějaké podobě to posíláme dál českým občanům. Tak jestli vám to nevadí – mně to vadí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Dále mám přihlášeného pana poslance Ferjenčíka jako řádného přihlášeného do rozpravy. Ale mám ještě dvě faktické poznámky: pana poslance Jurečky a pana poslance Dolínka s faktickými poznámkami. Nyní tedy pan poslanec Marian Jurečka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Já bych chtěl poprosit pana poslance kolegu Václava Klause mladšího vaším prostřednictvím, pane předsedající, byť chápu jeho rozhořčení v této věci, ale aby vážil příměry, které bude používat, protože si myslím, používat tady příměr z období druhé světové války, holocaustu, mi nepřijde patřičné. Děkuji. (Potlesk části poslanců v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Petr Dolínek s faktickou poznámkou. Poté kolega Holomčík a poté pan místopředseda Petr Fiala. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Dolínek: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já jsem chtěl říct to, co řekl můj předřečník, a také to, že Evropská unie, pane kolego Klausi prostřednictvím pana předsedajícího, není něco samo o sobě. To je setkávání ministrů, to je Evropská komise, to je Evropský parlament, to jsou desítky a stovky hodin jednání. To, že se to vám osobně zrovna nelíbí, neznamená, že to můžete dehonestovat takovým způsobem, jaký si tady dovolujete. Mně to přijde až urážlivé a mně to přijde až zbytečné. Je to skutečně proces, který má za sebou velmi kvalifikovanou diskusi, a vy se tady snažíte dělat z lidí, kteří hájí práva nějakých občanů, štvance, nebo lidi, kteří prostě chtějí někomu ublížit. A já si myslím, že je to přesně naopak. Prostě vaše vidění světa je vidění světa, prostřednictvím pana předsedajícího, které se s mým neslučuje. A jsem velmi rád, že jste v menšině v této populaci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Kolega Holomčík se odhlásil. Nyní pan místopředseda Fiala k faktické poznámce. Máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nevyjadřuji se k věcné podstatě té věci, ale jménem Občanské demokratické strany se

omlouvám za příměr, který zde nevhodně použil můj kolega Václav Klaus. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan kolega Václav Klaus se hlásí s faktickou poznámkou. Pan poslanec Václav Klaus s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Ferjenčík s řádnou přihláškou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Já jsem si pouze dovolil upozornit, že přes 57 % zákonů, které zde přijímáme a doručujeme občanům, nevzniká z naší vůle, z vůle českých občanů, ale jsou nám doručeny a my je tady jenom automaticky přeschvalujeme. To mi přijde, že je prostě ztráta suverenity České republiky, mně se to zásadním způsobem nelíbí! Příměr možná byl drsný, ale v jádru sedí. Prostě my s tím nemůžeme nic dělat, my to musíme stejně schválit. Jinak nám hrozí pokuty atd. Kdybychom o tom hlasovali nezávisle, tak věřím tomu, že by žádné GDPR nebylo a že by tady sto poslanců pro to nehlasovalo, ani by to nikoho nenapadlo. A to je jeden zákon za druhým, který nám sem běží, evropský zatykač, tohleto, támhleto, den za dnem. Schválně si to spočítejte. Já už jsem to jednou nechal spočítat Parlamentním institutem; je to přes 50 %. Čili ztrácíme vládu nad touto zemí a někteří nad tím ještě jásají. A když to někdo kritizuje, ať už vhodně, nebo nevhodně, tak ho tady okřikují. To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan kolega Ferjenčík ještě posečká. Máme tady další faktickou poznámku, a to paní poslankyně Aleny Gajdůškové, potom Petra Gazdíka, potom Mariana Jurečky. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji, vážený pane předsedající. Já bych si dovolila vaším prostřednictvím požádat členy evropského výboru, aby našemu panu kolegovi Václavu Klausovi mladšímu vysvětlili, jak se projednávají evropské dokumenty v tomto výboru. My jsme ti, kteří jsme u začátku těchto dokumentů. My se spolupodílíme na tom, jak v konečné fázi vypadají. Prosím, aby to panu kolegovi někdo z evropského výboru vysvětlil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Petr Gazdík. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych chtěl prostřednictvím vás, pane předsedající, vyzvat pana kolegu poslance Václava Klause mladšího, aby si skutečně nastudoval, co tady schvalujeme a neschvalujeme. Strašně bych si přál, abychom pouze transponovali evropské směrnice. Ale kdo studuje to, když je u zákona napsané EU, moc dobře ví, že mnoho věcí, někdy více než polovinu, tam přidávají úředníci našich ministerstev, nebo se z toho zákona stane úplně něco jiného, než původně byla transpozice Evropské směrnice. To je jedna věc.

Druhá věc. Pan předseda školského výboru Klaus odešel a já bych ho chtěl prostřednictvím pana předsedajícího vyzvat, aby se opravdu za ten nevhodný příměr omluvil, tak jak to učinil jeho pan předseda, kterého si za to velice vážím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan poslanec Marian Jurečka, ještě další faktická poznámka. Poté pan poslanec Petr Pávek. Poté paní poslankyně Jana Černochová. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Je škoda, že kolega a poslanec Václav Klaus mladší už opustil jednací sál v tento moment, protože já bych tady chtěl především, pokud to případně sleduje veřejnost, uvést jednoznačně některá fakta. Protože ze své osobní zkušenosti vím, že to není tak, že nějaký zlý Brusel nám něco nadiktuje, ale prostřednictvím Rady ministrů, kam ministři jednotlivých členských států jezdí. A pokud se bavíme o GDPR, tak se zeptejme, co dělal náš ministr vnitra před čtyřmi, pěti lety, kdy se tato věc určitě na jednání Rady ministrů projednávala. Jaké měl stanovisko? Měl-li připomínky. Měl návrhy ke změnám a podobně?

Pak je tady Evropská komise, která se tím návrhem také zabývala. I do té nominujeme. Evropský parlament následně potvrzuje složení této komise. Nejsou to žádní nevolení lidé, kteří nemají mandát. A pak je to Evropský parlament. Podívejme se na hlasování našich europoslanců, a jaké podávali pozměňovací návrhy. Jak se snažili případně tady tuto legislativu ovlivnit.

Především pro veřejnost, případně pro tu, která sedí tady na balkoně, chci uvést ta fakta na pravou míru, protože tvrdit, že zlý Brusel nám tady něco nadiktuje a my musíme, je prostě neuvěřitelné zlehčování, alibismus některých politiků, kteří mají – v uvozovkách – svoji pravdu, nevidí objektivní legislativu a její proces, jak je nastaven a jakým způsobem my ho můžeme ovlivňovat, pokud chceme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Petr Pávek. Připraví se paní kolegyně Černochová, poté Marek Benda. Pane poslanče, máte také slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo. Mojí předřečníci téměř všechno řekli. Chtěl jsem zdůraznit to, že před každým vydáním evropské směrnice nebo evropského nařízení probíhají většinou léta dojednávání a dohadování na půdě Evropského parlamentu, Evropské komise. Jezdí tam naši zástupci z ministerstev, a pokud přivezou, pokud vyjde směrnice nebo nařízení Evropské rady, se kterou se neztotožňujeme, tak pravděpodobně proto, že tam naši zástupci a velvyslanci a vyslanci neodvedli svoji práci. To je první věc.

Potom víte, jak ten proces probíhá. Už jsem ho tady několikrát popisoval, že směrnice nebo nařízení je k implementaci nebo transpozici převedena do České republiky. Tady to jde zase na resortní ministerstva. Rok a půl se na tom sedí a nic se nedělá. A na poslední chvíli se k tomu dají ty přílepky, se kterými se to posílá do legislativního procesu do Parlamentu. Naše praxe je tristní a velmi často ze

smysluplných směrnic nebo nařízení potom vylézají paskvily, kterými obtěžkáváme nejenom tedy náš právní řád, ale především naše občany. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Jana Černochová s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegové moji milí, někteří i vážení, kdyby to, co tady říkala paní Gajdůšková, byla pravda, nedostali bychom se do pasti například s odzbrojovací směrnicí, kterou nám předložili už hotovou, už odsouhlasenou. Dokonce naše kolegy poslance Evropského parlamentu nenechali ani načíst pozměňovací návrhy, které k této směrnici měli. Nelžeme si tady do kapsy, protože nemůžete jedním dechem, zástupci ČSSD, tvrdit, že váš ministr vnitra Chovanec udělal maximum v Bruselu, co mohl, když neudělal nic a když tato směrnice je předmětem evropské soudní žaloby, která se tedy mimochodem – ano, abych nekřivdila panu bývalému ministrovi zcela – k Evropskému soudnímu dvoru se podávala za něj. Ale ten proces v Evropě, v Evropské unii, když beru všechny ty orgány, které tady byly vyjmenovány, ten byl o nás a bez nás! Opravdu nazývejme tady věci, paní Gajdůšková prostřednictvím pana místopředsedy, tak, jak jsou, a nemalujme si některou evropskou realitu trošku krásněji, než jaká je.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Černochové za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Marka Bendy. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, zvrtlo se to tady trochu na akademický seminář o evropských směrnicích, který, souhlasím, že je důležitý, podstatný. Vědět, co dělá náš výbor pro evropské záležitosti, co dělá vláda a tak dále, je užitečné. Jenom bych rád upozornil na to, že tady jsme ve fázi evropského nařízení, které bohužel došlo k rozhodnutí na úrovni Evropské komise, že se bude jednat o nařízení. My jsme to opakovaně kritizovali, opakovaně tady o tom běžela diskuse v prvním i druhém čtení, jak veliký problém tvoří pro všechny evropské státy, které mají aplikovat právě GDPR, skutečnost, že se jedná o nařízení, že Evropská komise se rozhodla, že nepůjde o směrnici. Ano, samozřejmě, se souhlasem všech našich příslušných vyslaných představitelů, ale samozřejmě tam rozhoduje také nějaký byrokratický aparát, který si touto formou prosazování stále více nařízení a stále méně směrnic zajišťuje svoji budoucnost, zajišťuje svoji pozici. Myslím, že je férově říkat: nemají takové věci jako GDPR jít formou nařízení. V nejlepším případě se má jednat o směrnici. A zase jsme to tady opakovaně řekli. Možná bychom si mohli k tomu přijmout doprovodné usnesení, že každý ministr, kterému bude hrozit, že v jeho oblasti bude nějaké evropské nařízení, je povinen přijít do Sněmovny, tuto Sněmovnu o tom informovat, abychom to věděli předem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě dvě faktické poznámky – pana poslance Romana Onderky, poté pana poslance Pavla Bělobrádka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Roman Onderka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, chtěl bych prostřednictvím vás jenom k paní Černochové, ke ctěné kolegyni. Paní Gajdůšková se snažila vysvětlit to, jakým způsobem dochází k legislativnímu procesu v rámci Evropské unie. Chtěla upozornit na nevhodný příměr vašeho kolegy Klause. De facto chtěla říci – možná trošku obšírněji a trošku jiným způsobem, než to řeknu já – jakým způsobem sociální demokracie vnímá Evropskou unii. Není možné říkat, že Evropská unie je banda blbců, kteří nám z Bruselu posílají to, co máme dělat, protože my jsme součástí Evropské unie. Pokud tohle řekneme, tak říkáme i o sobě, že jsme blbci. To znamená, snažme se vnímat Evropskou unii jako věc, do které jsme vstoupili dobrovolně. Jako věc, která může být přínosem k Evropě. A to ještě neznamená, že se vším musíme souhlasit a že se (ne)budeme snažit, abychom korigovali některé věci, které se zdají být nevýhodné pro Evropu nebo pro Českou republiku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Pavel Bělobrádek s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, vážená vládo, já myslím, že nápad s tím, že by se tady měla hlásit nařízení, má svoji logiku, nicméně směrnice většinou jsou takovým předkrokem. Začíná to doporučeními a podobně. Pak je směrnice, která je implementována do národní legislativy, a pak během času, dříve nebo později, ve velké části případů se z té směrnice stává nařízení. Myslím, že je potřeba tyhle věci podchycovat už v té fázi směrnice, ale samozřejmě nařízení je pak přímo použitelný právní předpis, takže to určitý smysl dává. Jen chci upozornit, že to není nikdy – nebo většinou, většinou to není nic, co by spadlo úplně zčistajasna.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Bělobrádkovi, a protože jsem se přihlásil s faktickou poznámkou, požádám o vystřídání v řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou pan místopředseda Vojtěch Filip. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, paní a pánové, já málokdy se shodnu s paní kolegyní Černochovou, ale jí tady musím dát absolutně za pravdu. Víte, ono totiž není možné jen slepě se přihlásit k tomu, že občané v referendu se vyslovili pro naši účast v EU. To je realita a my se s ní musíme vyrovnávat, ale někdy jednání naší Poslanecké sněmovny

připomíná, jako kdybychom nebyli schopni odporovat tomu, co se odehrává na té byrokratické frontě v Bruselu a jinde. Řekněme si na rovinu, že jediným demokratickým orgánem Evropy je Evropský parlament, ale ten nemá ani právo rozhodnout o Evropské komisi, nemá ani legislativní pravomoc, takže se tady dostáváme k tomu, že všechny byrokratické struktury tady mají právo nad občany, a to je špatně a tohle je toho jediná ukázka. A já zásadním způsobem nesouhlasím s tím, jak vypadá současné GDPR.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do rozpravy je přihlášen... Pardon, ještě je zde s faktickou poznámkou pan předseda Bělobrádek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vzpomeňme na Rocco Buttiglioneho. Ten byl grilován v Evropském parlamentu tak, že se nakonec komisařem nestal. Takže samozřejmě že Evropský parlament mluví do toho, kdo bude komisařem a kdo není, a pak také dochází ke schvalování. To je asi, jako vy kdybyste řekli, že jste nikým nevoleni, když jste byli zvoleni Poslaneckou sněmovnou. Tak my tady máme Radu a máme tady Evropský parlament, který griluje. Takže ono to je trošku jinak.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do rozpravy je přihlášen pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan poslanec Profant. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem tuším druhý přihlášený v rozpravě. Mezitím jsem absolvoval tady seminář o normotvorbě v EU. Prosil bych kolegy, aby to příště zkusili i jinak než přes faktické poznámky, protože ve chvíli, kdy už ta faktická poznámka reaguje pouze na faktickou poznámku a nikoliv na vystoupení v rozpravě, tak, omlouvám se, ale trochu předbíháte a není možné pak normálně debatovat jádro toho zákona. Takže rád bych se k němu vrátil.

Jedna část změny, která přichází ze Senátu, tu jsme tu velmi podrobně prodiskutovali, to jsou ty sankce pro obce, kde skutečně nám přijde úplně absurdní, aby třeba Praha ve chvíli, kdy prodá uživatelský kmen držitelů Opencard, za to jí nehrozila žádná pokuta. To je prostě absurdní a nechápu, že to tady ministr vnitra hájí.

Druhá část, která podle mého názoru je ještě výrazně důležitější, je návrh Senátu zrušit nebo vyškrtnout z toho zákona informační příkaz. V ČR platí zákon o svobodném přístupu k informacím, který zaručuje občanům právo na informace, ale bohužel má jednu zásadní chybu. Když na té první instanci občan informace protizákonně nedostane, odvolá se, tak většinou ta nadřízená instance, typicky krajský úřad, to první rozhodnutí zruší. Následně následuje to, že občan se zpátky obrátí na tu první instanci, resp. tam se to automaticky vrátí v rámci toho spisu, a pokud mu opět nezákonně neodpoví, neposkytnou informace, tak jemu nezbývá, než se zase odvolat nahoru. A tenhle administrativní ping-pong probíhá klidně na 18 opakování. Jediný efekt je ten, že následně žadatelé o informace se oprávněně obracejí na soudy a vyhrávají v těch soudech proti České republice a dostávají odškodnění, které platí

zase všichni občané, odškodnění za to, že jim protizákonně nebyly poskytnuty informace, ale přitom se těch informací nedomůžou.

Proto my jsme ve chvíli, kdy se projednával zákon o svobodném přístupu k informacím v rámci tisků souvisejících s GDPR na plénu této Sněmovny, navrhli tento zásadní problém odstranit. Myslíme si, že je to naprosto namístě, protože právě přístup k informacím i ochrana soukromí velmi úzce souvisejí, protože právě tato dvě práva je často potřeba vybalancovat ve chvíli, kdy tu legislativu tvoříme. Proto si myslíme, že je zcela věcně namístě to projednávat. Proto jsme přesvědčili Poslaneckou sněmovnu jednou o tom, že je dobrý nápad informační příkaz schválit, zavést a že Úřad pro ochranu osobních údajů jakožto instituce, která už dneska hlídá soukromí, by měla i nastavovat ty mantinely přístupu k informacím a rozhodovat o vydání informačního příkazu. Myslíme si, že je to velmi dobrý instrument, a velmi mě mrzí, že ministr vnitra tady zcela otočil a přiklonil se k té senátní verzi, přestože ta sněmovní skutečně garantuje přístup občanům k informacím daleko lépe. To je za nás tedy zásadní bod, v čem je ta sněmovní verze zákona lepší. A vnímáme jako obrovskou chybu schválit senátní verzi, která informační příkaz škrtá.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr Hamáček. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Já bych chtěl zareagovat na vystoupení pana kolegy Ferjenčíka. Já jsem si nevšiml, že jsem škrtl informační příkaz, resp. že bych tedy podporoval škrtnutí informačního příkazu. Pokud se nepletu, tak informačním příkazem se zabývá tisk 139, což je ten další bod, a až si poslechnete moje vystoupení k tisku 139, tak se dozvíte, že podporuji sněmovní verzi tisku 139, která zachovává informační příkaz. To znamená, toto pokládám za irelevantní poznámku. Ad a).

Ad b) k pokutám. Jsem přesvědčen, že nemá cenu opakovat argumenty, které tady padly. My pouze plně využíváme, nebo Senát tedy plně využívá možnosti, kterou to nařízení dává, to znamená, orgánům veřejné správy nebo veřejné moci pokuty odpustit, ale nijak je nezbavuje odpovědnosti za jejich konání. Samozřejmě já chápu, že je vždycky potřeba ten argument něčím ilustrovat nebo dokládat, ale není úplně férové tady říkat, že typickým představitelem samosprávy je Praha. To tak není, a když jsem poslouchal diskuzi v Senátu, tak možná by stálo za to se s těmi argumenty zejména od starostů menších obcí seznámit, a i proto jsem přišel s tím, že můžeme akceptovat senátní verzi, ale, a to je i ke kolegovi Bendovi, pokud by se ukázalo, že je tady nějaký problém, tak není nic složitého sankce zavést, ale to by znamenalo samozřejmě novelu zákona.

Takže z mého pohledu takto je ten zákon akceptovatelný a rozhodně to není o tom, že Ministerstvo vnitra chce destruovat informační příkaz.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já jsem chtěl reagovat na příspěvek kolegy Holomčíka. Myslím si, že Praha opravdu není dobrý příklad. A já už jsem to tady, mám pocit, někdy říkal, mně se nelíbí ani jedna z těch verzí. Říkám to zcela otevřeně. Komplikuje nám to velmi život na obcích. De facto první náraz GDPR byl dost děsivý, to vám můžu z praxe říct, protože nikdo nevěděl, jak to bude, a stalo se tam to, že úřad začal být ochromen právě kvůli předávání dat.

Ale chci říct jednu věc. Ty stošestky, o kterých tady hovoříte, a veškeré stížnosti, které přijdou na úřad, tak jednou za rok na zastupitelstvu je předkládána zpráva o tom, jak jsou vyřizovány, jaké jsou důvodné, nedůvodné atd., kolik bylo odvolání. A toto vždycky provází samozřejmě velká rozprava, velká diskuze i včetně opozice. A já vám řeknu jako starosta obce s rozšířenou působností, ono toho není tolik za ten rok, jako třeba v Praze to máte běžně, ale je to tak, že vlastně nestalo se mi ještě nikdy, že bychom nedali požadované informace i s vědomím toho, že slouží pro konkurenční boj, nestalo se mi nikdy, že bychom tímto způsobem nechtěli dát informace, že bychom se přetahovali s krajským úřadem, a nikdy prostě na toto téma ani neproběhla diskuze. Možná by opravdu stálo za to se podívat, jestli je to tak v tuto chvíli to gros toho rozdílu, jestli to stojí za tu velkou diskuzi, protože skutečně na obcích jinde mimo Prahu to vypadá úplně, ale úplně jinak. Tento problém já z praxe vůbec neznám.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se rád vyjádřil k té poměrně složité matérii informačního příkazu a k záměru pana ministra podpořit senátní variantu sněmovního tisku 138 a sněmovní variantu sněmovního tisku 139. To znamená, je to takový mix a myslím si, že bychom se měli zamyslet nad tím, jestli náhodou z toho nebudou nějaké nežádoucí důsledky. Já to nejsem schopen předvídat, protože my jsme se o tomto rozhodnutí, které považuji za překvapivé, dozvěděli dneska odpoledne. Vzhledem k tomu, že ty zákony jsou spolu svázány, protože ten jeden zákon je změnový zákon k tomu druhému, tak ta varianta, že se jeden bude schvalovat v senátní verzi a druhý ve sněmovní verzi, je překvapivá. Já doufám, že nebude mít žádné nežádoucí důsledky.

Je pravda to, co řekl pan ministr, že pokud Poslanecká sněmovna setrvá na své verzi změnového zákona sněmovní tisk 139, tak bude zachován informační příkaz, přezkumné řízení a působnost Úřadu pro ochranu osobních údajů tak, jak je to vymezeno v tom sněmovním tisku. Vzhledem k tomu, že ty dva zákony jsou provázány, tak ta zmínka logicky byla i v zákoně sněmovní tisk 138, čili o zpracování osobních údajů. To, co se navrhuje, pokud by byla přijata senátní varianta sněmovního tisku 138, by vedlo pouze k tomu, že u Úřadu pro ochranu osobních údajů bude vyloučena pravomoc konzultovat s obcemi a dalšími povinným subjekty

záležitosti práva na informace, čili tyto záležitosti zůstanou v gesci Ministerstva vnitra.

Tato úprava je svým způsobem paradoxní, nebo nelogická, protože úřad bude na jednu stranu rozhodovat o záležitostech práva na informace autoritativně a na druhou stranu nebude vybaven kompetencí konzultovat ty složitější otázky, které jsou na hraně práva na informace, ty zůstanou na Ministerstvu vnitra, tak jak je to dneska. Což nepovažuji za úplně šťastné. Samozřejmě jsem slyšel, že ministerstvo to opraví novelou, nicméně z hlediska legislativní techniky to není asi úplně nejšťastnější řešení.

Dovolím si tady jednu zmínku k Senátu, předkladatelům senátní verze ke sněmovnímu tisku 139. Ten je zpracován tak, že na základě usnesení Senátu se předkládá pozměňovací návrh, kterým se část 15. vypouští. To znamená, vypouští se z toho změnového zákona všechny změny zákona o svobodném přístupu k informacím. To znamená, že se vypouští i velmi důležité ustanovení dosavadního paragrafu, myslím, že to je 5 odst. 2, v zákoně o ochraně osobních údajů, že se poskytují osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení. Takže pokud by byl schválen ten návrh Senátu, tak nám vypadne zákonný důvod pro poskytování informací o veřejných funkcionářích. Čili domnívám se – pokud to nebude vysvětleno nějak jinak, že se to zařadilo do jiného ustanovení, což já se omlouvám, ale to jsem tam opravdu nikde nenašel – domnívám se, že Senát z hlediska té legislativní techniky nevykonal úplně dobrou práci, protože je naprosto zásadní, aby tam toto ustanovení zůstalo. V opačném případě by stát začal utajovat informace o veřejně činných osobách, funkcionářích, zaměstnancích veřejné správy. To je důvod, proč ten senátní tisk 139 je pro nás v této podobě nepřijatelný, a je logické to rozhodnutí ministerstva, že tedy setrvá v té sněmovní variantě tisku 139.

Takže určitě uvítám vyjádření pana ministra. Jak říkám, vzhledem k tomu, že jsem se o tom dozvěděl před pár hodinami, že se to bude schvalovat takhle hybridním způsobem, jedno se Senátu, jedno za Sněmovny, tak nejsem schopen si představit, jaké to bude mít důsledky. Nepovažuji to za úplně šťastné a odpovědné rozhodování. Možná si na to vyžádáme nějaký čas, abychom si to prověřili. Ale na základě vyjádření pana ministra se k tomu kdyžtak nějak postavíme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní v souladu s jednacím řádem bude následující pořadí řečníků. Pan místopředseda vlády Hamáček s přednostním právem, pan poslanec Profant, paní senátorka a potom pan poslanec Benda. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Tak já v reakci na pana předsedu Michálka. Mám pocit, že už jsme se pomalinku našli. To znamená, že i z toho, co říkal pan předseda, vyplývá, že není mým cílem zdestruovat informační příkaz. Souhlasím s tím, že není úplně standardní postup, aby u dvou souvisejících zákonů jeden byl preferovaný v senátní verzi a druhý v té sněmovní. Nicméně ten

hlavní důvod jsem tady ozřejmil a to je to, abychom naplno využili té možnosti a odpustili pokuty obcím. Takže to z mého pohledu převažuje.

Ta rizika tam nejsou. Pokud jste – já jsem velmi pečlivě poslouchal – identifikoval pouze jedno, to je ten konzultační mechanismus mezi úřadem a dalšími subjekty, tak to z hlediska legislativy Ministerstva vnitra lze buď vyložit výkladem toho zákona, k čemuž jsme připraveni, anebo, a to je další informace, má ministerstvo připravenu novelu zákona 106, ta je nyní de facto v mezirezortu, kdy odstraňujeme rozpory, a v březnu ten materiál půjde na vládu. To znamená, nejpozději na dubnové schůzi Sněmovny se tady objeví novela 106, kde to můžeme případně upravit, a do té doby moje legislativa trvá na tom, že to je řešitelné výkladem. To jediné riziko, na které jste upozornil, podle mě buď neexistuje, nebo je řešitelné. A ve všem ostatním si myslím, že už jsme teď ve shodě. Samozřejmě chápu, že je tam jakýsi jiný politický názor klubu Pirátů na pokuty, ale to je věc, která nebyla ani předmětem nějakého jednání mezi námi, my jsme řešili infopříkazy a novelu 106. A tam myslím, že už jsme se potkali. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou nyní pan předseda Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Tak ten základní problém samozřejmě spočívá v tom, že my nejsme teď schopni během dvou hodin dohlédnout, jaké to bude mít důsledky, protože oba dva ty legislativní materiály jsou extrémně komplikované. Takže v tom já spatřuji to riziko. Ale to, co jste říkal, je samozřejmě pravda.

Pokud se tam ale ukáže – taky se domnívám, že pokud to bude stanoveno ve sněmovním tisku 139, působnost úřadu, tak je to dovoditelné výkladem. To znamená, úřad bude moci poskytovat nějaké konzultace, i když to tam explicitně nebude. A možná to nebude úplně tak krásně legislativně čisté, jak bychom si to představovali. Ale to, čeho se bojím, je, abychom tam zkrátka něco nepřehlídli, když to na základě takovéhle, nechci to nějak degradovat, ale hurá akce schvalujeme smíšeným způsobem.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Profant v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Opět zdravím. Několikrát tady v rozpravě zaznělo Rakousko. Že Rakousko nemá pokuty. Ale já si myslím, že rozhodně všichni členové výboru pro veřejnou správu byli velmi podrobně, například panem náměstkem Mlsnou, seznámeni s tím, že v Rakousku je zcela jiný model veřejné správy, kde pokuty pro veřejné organizace vůbec neexistují. A to je přesně ten důvod, proč to nařízení dovoluje tam ty pokuty nemít. Protože existují modely, kde veřejná správa nedostává pokuty a řeší se to jinými opatřeními. Pokud takový model chceme, tak takový model zaveďme. Já bych byl pro. Zase si nemyslím, že to přelévání peněz z jedné kapitoly do druhé je nějaký efektivní způsob, ale rozhodně tam nějaký způsob musí být. Nemůžeme říct, že ty úřady jsou nezávislé, a zároveň nemít nějaký

mechanismus, jak řešit, pokud se chovají špatně. A to je to, co tu bohužel spousta lidí hájí.

A k panu ministrovi. Ve sněmovní verzi malé obce a jejich příspěvkové organizace již byly vyjmuty. Bavíme se o trojkových obcích. To nejsou malé obce, které by si nezvládly trošku přizpůsobit metodiku. Jsou to obce, které se již teď musely řídit zákonem 101, který, co se věcné podstaty týče, nařizoval to samé, akorát tam nebyly tak přísné ty pokuty a některé drobnosti, jako DPO, přibyly, ale nemyslím si, že je to velký problém. Jasně nám i asociace obcí a podobně řekly, že vlastně sdílí DPO mezi sebou a že to pro ně nenese žádné velké náklady. Moje zkušenost z obcí je taky taková. Takže je opravdu špatné srovnávat způsob určování výše pokut České republiky a Rakouska.

A ještě jsem chtěl jednu věc, co tady zaznělo vlastně ze strany ODS a komunistů. GDPR se snaží celoevropsky garantovat právo občana na soukromí, to znamená právo každého jednotlivce na to, jak se pracuje s jeho osobními údaji a v moderním digitálním věku. Právo na soukromí samozřejmě vyplývá již z Ústavy, ale ta implementace v digitálním věku sociálních sítí a podobně je relativně obtížná a nejsou to jenom sociální sítě. Jsou to narůstající právě služby státu, kde bohužel nám velmi často převládá ten vrchnostenský model a úředník se tváří jako všemocný namísto toho, aby se tvářil jako člověk, který poskytuje službu občanům. A tohle je přesně ono. Já jako občan chci mít stejná práva, ať už jde o Facebook, nebo o dopravní inspektorát nebo jiný úřad, protože nechci, aby se šířily některé informace. A to je prostě nové právo pro občany, pro jednotlivce. Není to byrokratická zátěž, jak se nám někteří snaží říct. Není to nějaký výmysl. Ne. Je to právo, které zcela jasně vychází z naší Ústavy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Kupka, po něm pan poslanec Ferjenčík, také s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Já naprosto souhlasím s tím, že ochrana soukromí je věc, která si zaslouží naši pozornost. A tím spíš je potřeba se ptát, jak to dělat, aby to na druhou stranu nebylo třeba dokonce kontraproduktivní. Jakou cestu najít, aby v tomhle směru právo na ochranu soukromí na druhou stranu nevyváželo (?) nesmyslnou další byrokracii. Největší problém činí GDPR České republice nepochybně způsobilo právě to, jakým způsobem ho vláda převáděla do české právní praxe. To, že nechala dlouhý čas na to, aby si to firmy velmi komplikovaně vykládaly, protože jim to třeba svého času vyhovovalo, to byl jeden z vážných problémů, za kterým se úplně ztratil původní smysl nařízení, tak jak zaznělo, chránit osobní informace lidí, což je záležitost, o které si troufnu tvrdit, se naprostá většina z nás shodne. A také platí, že v době informačních technologií to není věc jednoduchá a snadná.

Poslední poznámka k tomu, jak je to s těmi subjekty, které by teď byly vyňaty, a jak to bylo podle té stávající sněmovní verze. Tam docházelo k praxi, která je vlastně velmi nespravedlivá, protože celá řada krajských příspěvkových organizací, které

z toho vyňaty nebyly, je co do počtu lidí i co do rozsahu chráněných informací často mnohem menší než třeba příspěvková organizace malé obce, pokud je to třeba škola. V tomhle směru vznikaly poměrně velké nespravedlnosti. Návrh, se kterým přichází Senát v tomto směru, opravdu tyto nespravedlnosti odstraňuje a zmírňuje dopady tam, kde to podle mého soudu je namístě, a neznamená to, že pro veřejnou správu by to nařízení neplatilo a neplatily české zákony, jen nejsou pod sankcí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní pan poslanec Ferjenčík s faktickou poznámkou, potom paní senátorka Hubáčková v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom poděkovat panu ministrovi vnitra za vyjasnění. Omlouvám se za to, že jsem ho nařkl z obratu. Z projednávání toho tisku v ústavněprávním výboru, kde jsme vždycky hlasovali o obou infopříkazech, o obou tiscích, jsem měl za to, že je to spojené nerozlučně. Byť politicky nesouhlasíme se zrušením pokut ani s vynětím infopříkazu z tisku 138, tak pokud bude zachován v tisku 139, tak asi s vámi nezačneme válčit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní senátorka Hubáčková. Prosím, paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Anna Hubáčková: Děkuji za slovo. Já se vrátím ke smyslu a cíli, který sledoval Senát. U pokut nepřekračujeme nic, co neumožňuje evropská směrnice, jenom ve větší míře využíváme možností, nebo navrhujeme využití možností výjimky. Evropské nařízení to umožňuje a některé státy to využily. Navrhujeme tedy u pokut to využít pro všechny územně samosprávné celky.

K tomu informačnímu příkazu. Ten se skutečně netýká zákona o ochraně osobních údajů. Jde už k procesu poskytování informací a k zákonu 106, takže bych se k němu vyjádřila pak. Senát se nezabýval tím, že informační příkaz ne. Senát se zabýval tím, že informační příkaz je součástí procesu, který patří k zákonu 106. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní senátorko. A v rozpravě je přihlášen pan poslanec Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, já si dovolím několik reakcí na své kolegy z pirátské strany. V první řadě na pana kolegu Michálka. Představa, že na základě tohoto zákona nebo i doprovodného stát začne utajovat některé informace, je podle mne naprosto mylná, protože se nic nestane. Všechny zákony zůstanou platit tak, jak platí, a nařízení GDPR platí v tuto chvíli. Platí osm měsíců. To znamená, tam bychom museli dát nějaký zákaz, jinak je to opravdu omyl.

Druhá věc. Hurá akce – schvalujeme smíšeným způsobem a nejsme schopni podívat se na to, co v zákoně je. To tedy vykládat tady před paní senátorkou mně připadá fakt vysoce nekorektní. Senát svým usnesením vrátil tento tisk 30. ledna. My

jsme na něj do této chvíle měli měsíc a 12 dní. Senát má vždy maximálně 30 dní poté, co my tady skončíme hlasování, a musí se s tím také nějakým způsobem vypořádat. To znamená říkat, že tady jsme něco udělali, děláme příliš rychle, měli jsme vědět obě verze. Já vím obě verze. Vím, co znamenají. Dokonce i v té druhé verzi bych se klonil k tomu, abychom schválili senátní verzi, protože si myslím, že do stošestky se v tuto chvíli a tímto způsobem opravdu sahat nemá, a asi to zdůvodním až u toho druhého tisku, ale tady opravdu jenom posouváme pokuty. To je věc, která je široce rozdiskutovaná, a myslím, že se ve Sněmovně nezmění. Prostě je část lidí, která je přesvědčená, že mají být obce osvobozeny, je část lidí, která je přesvědčená, že pokud nejsme schopni osvobodit i soukromé subjekty, že nemáme osvobozovat obce, a prostě rozhodneme hlasováním.

To, že si myslím, že je nevhodné zavádět v tuto chvíli infopříkaz, sahat do stošestky, jakým je do ní sáhnuto v následujícím zákoně, to si prostě myslím.

Já na rozdíl od vážených kolegů z pirátské strany si nemyslím, že svět se zlepšuje tím, čím je vše veřejnější a veřejnější a veřejnější, dokonce se v mnoha případech domnívám, že tím jsou osobní údaje výrazně ohroženy. A počkejte za 14 dní a dejte na mě, až se objeví na základě žádosti podle stošestky rozhodnutí o vazbách, které byly uloženy v Brně, co tam všechno bude. To se budeme divit. To bude mnohem víc než to, co máme už teď v novinách podle slov pana ministra vnitra na základě návrhů na zahájení trestního stíhání, resp. domovních prohlídek. Až tam budeme mít ty vazby, tak uvidíte, jaké tam všechny odposlechy budou. Už jsme to tady v minulosti také zažili. Také jsme se kvůli tomu hněvali v případech korupce ve sportovním prostředí. Opakovaně jsme se zabývali tím, jak je možné, že jsou vydávána rozhodnutí o vazbě na základě stošestky novinářům, a zjistili jsme, že soudy dospěly k takovému rozhodnutí, že se jedná o konečné rozhodnutí ve věci, a byla to jedna z věcí, o které si myslím, že se musí ve stošestce vyřešit. Ale k té se vyjádřím až v tom dalším.

A druhá poznámka k tomu, co říkal pak kolega Profant. Tady ani evropským nařízením, ani naším provedením tohoto nařízení nevznikají občanům žádná nová práva. Právo na ochranu soukromí tady máme od přijetí Listiny a zákon o ochraně osobních údajů tady máme od roku 2001. Stejně tak tady máme Úřad na ochranu osobních údajů. A poměrně dobře to v našich poměrech fungovalo, v řadě případů se zasahovalo, v řadě případů pokuty vydány byly, v řadě případů... A můžete jít po rozhodování, a zase by nám nepochybně řekla víc paní senátorka, protože jsou to senátoři, kteří projednávají závěrečné zprávy Úřadu na ochranu osobních údajů. Ale netvařme se, že tady teď vzniká nějaké nové právo tím, že přišlo GDPR na ochranu osobních údajů. To právo tady bylo, a dokonce všichni experti říkali, de facto se v České republice nemění téměř nic, jenom přibude byrokracie, jenom se podařilo občany, firmy, obce a všechny vystrašit, takže si zaplatili za velké peníze poradenské služby nejrůznějších chytráků, kteří ukazovali, jakým způsobem zpracovávat osobní údaje. Myslím, že je to dáno i opominutím minulých vlád, které ne dostatečně včas přinesly tento návrh zákona, ale to je asi zbytečné tady teď plakat nad vládami, které už tady nevládnou. To je bohužel ta zkrácená zodpovědnost v České republice.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan předseda Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Jenom fakticky k tomu, co říkal můj předřečník, pan předseda Benda. Když jsme se bavili o tom, že nedojde k žádné změně, tak připomínám, že jsem mluvil hypoteticky o případu, kdy by byla schválena senátní verze sněmovního tisku 139. Tím by se vypustila ta možnost poskytovat informace o veřejně činných osobách. Připomínám, že tu máme už dneska zakotvenu v paragrafu 5 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů, který ovšem má být zrušen. Takže je potřeba tohle ustanovení někam posunout.

Já jsem tady kritizoval to, že Senát to vzal jaké hurá akci, všechny změny 106 vymazal. Přitom tohle, co tam vnitro mělo správně napsané, tam Senát měl ponechat. Takže už z tohoto principiálního důvodu u 139 – já chápu, že se to bude řešit až v dalším bodě, ale prostě velmi úzce to spolu souvisí – už z tohoto důvodu není možné schválit u té 139 tu senátní verzi. To jenom k tomu, abychom si rozuměli fakticky.

Teď samozřejmě je tady nějaká politická diskuse o tom, že se tady schválilo nařízení, které sice posiluje ochranu práva na ochranu osobních údajů a soukromí, na druhou stranu je celkem buzerační pro podnikatele. A samozřejmě všichni se ptají, proč se schválila povinnost pro podnikatele a teď si z toho kraje schválí výjimku? Tak logicky: Proč by se úřadu měla dávat nějaká výjimka, když každý podnikatel tohleto musí splňovat? Takže to je asi předmětem toho, co si vyřešíme v hlasování.

Já jsem pracoval na Magistrátu hlavního města Prahy. Můžu vás ujistit, že když schválíte imperfektní právní normu, čili nedáte tam žádnou sankci, tak k tomu úředníci přistupují úplně jinak. A Praha nakládala s obrovským množstvím osobních údajů, s údaji k Opencard. Kmen měl přes milion lidí. (Upozornění na čas.) Takže může to být velký problém.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Poslanec Pávek bude reagovat s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom krátce. Byl bych rád, kdybychom se, a nejenom my tady v legislativním procesu, ale i exekutiva, poučili z toho, co jsme na GDPR museli všechno zažít. Domnívám se, že tahleta diskuse míchá hrušky s jablky. Na jedné straně je to ochrana osobních údajů, na druhé straně je to právo na informace. To se domnívám, že je důležité rozdělit i v debatě u těch tisků.

Ale víte co? GDPR počesku znamená, že jsme se všichni vlastně našich práv na ochranu údajů vzdali. Určitě nejsem jediný v této sněmovně, který už stokrát za poslední rok podepsal někde nějaký papír, že souhlasí se zpracováním svých osobních údajů, a tím pádem jsem se toho práva svým podpisem vzdal. A to je důsledek hysterie, to je důsledek zneužití toho vakua, ke kterému tady došlo, a je to důsledek špatné přípravné práce v oblasti exekutivy. To, že my jsme tady tu diskusi potom jenom rozšířili, je další smutný příběh, který na to navazuje.

Byl bych rád, kdybychom se z tohoto nešťastného implementačního procesu poučili na všech stranách a neopakovali ho u dalších. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Další přihlášku do rozpravy nemám. Pokud se nikdo nehlásí, tak rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není zájem o závěrečná slova. Takže s přednostním právem, než přistoupíme k hlasování, pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Já bych poprosil o přestávku na poradu klubu v délce 15 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobře. Vyhlašuji přestávku na poradu poslaneckého klubu Pirátů v délce 15 minut. Jednání bude pokračovat v 17.20 hodin.

(Jednání přerušeno v 17.06 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.20 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 17.20, budeme pokračovat v přerušeném jednání. Seznámím vás s omluvou. Pan poslanec Václav Klaus se omlouvá dnes od 17.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní s přednostním právem vystoupí pan předseda Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já jsem rád, že se nám to podařilo ujasnit. Já bych jenom teď, protože vznikly určité otázky k formulaci jednoho ustanovení, tak jenom bych chtěl fakticky uvést, že v tom § 16b, kde se mluví o vedení řízení podle zvláštního právního předpisu, se má samozřejmě na mysli příslušné ustanovení správního řádu, § 94 správního řádu. Stejně tak v odst. 3, kde se mluví o tom, že se učiní opatření proti nečinnosti nadřízeného orgánu podle zvláštního právního předpisu, tak se má na mysli § 80 odst. 3, 4 správního řádu. Takže je to v gesci toho, jak říkal pan ministr, není potřeba žádný další zvláštní předpis. Stačí tento způsob zmocnění, tady se odkazuje pouze na procesní právní předpis, který už máme, který obecně platí. (Zaznívá gong.) Je to správní řád. (Neklid a hluk v jednacím sále.)

Po tomto vyjasnění bych si dovolil požádat, abychom si formálně odhlasovali to prodloužení jednání a hlasování do 20 hodin dneska, a to na návrh tedy náš, ČSSD a ODS, se kterou jsem to konzultoval.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Já už jsem mezitím přivolal paní poslankyně a pány poslance do sálu, takže můžeme hlasovat o tom návrhu, který nyní zazněl. Je to návrh poslaneckých klubů Pirátů, ČSSD a ODS na to, abychom dnes jednali po 19. hodině do 20 hodin.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 211: přihlášeno 187 poslanců, pro 157, proti 2. Návrh byl přijat a budeme jednat do 20 hodin.

Nyní přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o zpracování osobních údajů, podle sněmovního tisku 138/14, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 138/15."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 212: přihlášeno 186 poslanců, pro 122, proti 34. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Děkuji paní senátorce, děkuji panu místopředsedovi vlády a končím projednávání tohoto bodu.

Zahajuji projednávání bodu

2.
Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 139/13/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, usnesení máme jako sněmovní tisk 139/14 a informace k pozměňovacím návrhům máme k dispozici v naší poště. Senát zde bude opět zastupovat paní senátorka Anna Hubáčková a já v tuto chvíli prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil místopředseda vlády ministr vnitra Jan Hamáček. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, jakkoliv máme odsouhlaseno jednání do osmi hodin, tak nechci zdržovat. Já mám za to, že hodně jsme si toho vydiskutovali v tom předchozím bodě, jakkoliv nebyla sloučena rozprava, tak já pouze i s odkazem na své vystoupení v minulém bodě a v zájmu toho, aby byl zachován přístup k informacím, informační příkaz a tak dále a tak podobně, chci vás požádat, abyste schválili tento tisk ve znění tak, jak jej schválila Poslanecká sněmovna, to znamená, tak jak byl postoupen Senátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu ministrovi a prosím, aby se slova ujala paní senátorka Anna Hubáčková.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dal jsem slovo paní senátorce Hubáčkové. Prosím o klid, aby nás mohla seznámit se stanoviskem Senátu. Děkuji. Prosím, máte slovo.

Senátorka Anna Hubáčková: Děkuji, děkuji moc, pane předsedající. Moc děkuji vám všem za podporu předchozího bodu. Máte náročný program, takže také budu velmi stručná. U senátního tisku 139 jsme navrhli, a zase vás žádám o podporu těchto pozměňovacích návrhů, vypustit z předloženého návrhu zákona vše, co nesouvisí s transpozicí evropské směrnice. Není to jenom o informačním systému, který samozřejmě správní řád zná, úřady umějí používat. Je to o tom, že celá tato část, hlava XV týkající se zákona o poskytování informací – právně čisté a daleko vhodnější je, aby byla řešena samostatnou normou, kterou je zákon číslo 106.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní senátorce a nyní se k předloženým pozměňovacím návrhům budou postupně vyjadřovat zpravodajové jednotlivých výborů, pokud mají zájem. Pan zpravodaj garančního výboru, pan poslanec Marek Benda má zájem se vyjádřit? Ano. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane předsedo vlády, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, tady se to přechází tak poměrně zhurta. Nic se neděje, už jsme všichni domluveni, že se schválí sněmovní verze.

Senát nám vrací ten doprovodný zákon o zpracování osobních údajů, související předpisy, s dvěma zásadními změnami. Obě v podstatě vznikly výlučně na půdě Poslanecké sněmovny a v tomto směru má do jisté míry Senát samozřejmě pravdu, že se jedná o jistou normotvorbu tady, a já jsem velmi opatrný na diskusi o přílepcích, protože pokládám tuto diskusi za naprosto nesmyslnou. Poslanecká sněmovna může schválit, co chce. Ale samozřejmě je něco jiného, co je předloženo vládou a co je posléze získáno až z úprav, které vznikly na půdě Poslanecké sněmovny. To se týká speciálně těch zdravotnických částí, které, jak jistě víte, tak to byl nejprve návrh pana poslance Běhounka, který schválil zdravotní výbor, posléze tento návrh byl upravován dalšími třemi návrhy, a to pana profesora Vyzuly, pana kolegy Karhana a mým, kterými se dostal zas do nějaké úplně jiné dimenze. Myslím si, že by bylo opravdu hluboce nejvhodnější, abychom změny ve zdravotnictví a ve financování zdravotnictví a ve sdílení informací ve zdravotnictví dělali normálními vládními návrhy a ne tím, že se to tady tak nějak polepí v průběhu jednání Poslanecké sněmovny.

Část, kterou ovšem pokládám za mnohem zásadnější, je změna zákona o svobodném přístupu k informacím, té takzvané slavné stošestky. Pan ministr sice řekl, že vláda má již připravenou novelu stošestky, ale upřímně řečeno, to jsme slyšeli před dvěma lety, že je připravená, to jsme slyšeli před pěti lety někteří z nás, kteří to pamatujeme, a nikdy pak vláda žádnou novelu stošestky, když byly vyřešeny její problémy, už nepřinesla, protože samozřejmě vyvolává jistý typ souboje se všemi těmi nadšenými zveřejňovači, zejména z toho veřejného sektoru, z toho neziskového sektoru, kteří prostě ničí a otravují veřejný život v některých částech.

Já si myslím, že stošestku je třeba zásadním způsobem změnit. Už jsem tady upozorňoval na otázku zveřejňování z trestních řízení zejména v oblasti uvalování

vazeb a toho, že se rozhodnutí o vazbě pokládá za konečné, a tím pádem je zveřejněno. Obávám se, že tento problém přesto, že ve vládním návrhu vyřešen byl, tak tím, jak posléze Ministerstvo vnitra dospělo k nějakému konsenzuálnímu návrhu s některými poslanci z pirátské strany, do budoucna vyřešen není, že se v podstatě zopakovalo jenom stávající znění. A stejně tak si myslím, že je nezbytně nutné, a narážíme na to na všech úrovních, upravit právě povinnost sdílet informace pro jednotlivé veřejné subjekty, aby nebyla skrzevá tuto povinnost naprosto blokována jejich činnost.

Už vám řeknou i předsedové soudů, že mají jednoho až tři pracovníky, kteří nedělají nic jiného, než odpovídají na stošestku. Jsou obce, které už jsou zcela zahlcené. A to může být prostě jeden občan, který si vymýšlí naprosto nesmyslné dotazy, tvrdí, že jsou to dotazy na základě zákona o svobodném přístupu k informacím. Není dnes způsob, jak odmítnout řešit, jestli přeletělo nad obcí UFO nebo nepřeletělo nad obcí UFO. Kdybyste viděli, co se občas odpovídá i za tuto Sněmovnu, co sem směřuje za dotazy, kdy tady sedí několik lidí na nějakém oddělení stížností občanů a píšou zoufalé story. Jednu jsem měl možnost číst: Proč ústavněprávní výbor neprojednává, že jsme v jiné Evropské unii, než do které jsme vstupovali? A teď na to odpovídejte! Odpovídejte, píšete dvě stránky naprosto nesmyslných textů.

Já si myslím, že je třeba stošestku otevřít zásadním způsobem, neřešit jenom vládní problémy, které si tam vláda pokusila vyřešit, ale myslím, že pak změnami, které v tom byly navrženy – je otázka, jestli opravdu obsahují všechno toto, a není možné říct jenom: začleníme informační příkaz, abychom ulehčili získávání informací, a současně nezačleníme do stošestky nějakou ochranu orgánů veřejné moci před naprosto zjevnou šikanou, ke které v řadě případů dochází.

A tady mě mrzí, že bohužel jsme se vydali cestou jenom dílčích řešení. Myslím si, že to, co zvolil Senát, který řekl "nesahejte do stošestky, nesahejte do zdravotních zákonů, které s tím bezprostředně nesouvisejí", by bylo vhodnější řešení, přinést posléze vládní novelu, ať už sdílení informací ve zdravotnictví, nebo vládní novelu zákona o svobodném přístupu k informacím, a nad ní se nějakým způsobem poradit.

Takže já se kloním k tomu, abychom schválili senátní verzi, nikoliv poslaneckou, protože si myslím, že poslanecká verze vyvolá více komplikací, než kolik jich vyřeší. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní se zeptám ještě zpravodajů dalších výborů, zda si přejí vystoupit. Zpravodaj petičního výboru pan poslanec Luzar? Ne. Zpravodaj výboru pro zdravotnictví pan poslanec Běhounek? Také ne. Zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Jiří Bláha – si také nepřeje vystoupit. A zpravodaj volebního výboru pan poslanec Tomáš Martínek, přeje si vystoupit k pozměňovacím návrhům Senátu? Nepřeje. Zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Martin Kupka – si také nepřeje vystoupit. Děkuji. Tím jsme se vyrovnali se stanovisky zpravodajů jednotlivých výborů a otevírám rozpravu.

Pan předseda Michálek se nemůže přihlásit s faktickou poznámkou, ale může se přihlásit do rozpravy s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji, opravdu jenom krátká reakce na pana předsedu Bendu. Pokud umožníme Úřadu pro ochranu osobních údajů vykonávat působnost v oblasti práva na informace, tak konečně budeme mít jeden úřad, kde se to bude metodicky sbíhat pod jednou střechou. Může se tam a má se tam nastavit praxe toho, jak se vypořádat s případy zneužití práva na informace. Já zcela souhlasím s tím, co jste říkal, že existují patologické případy lidí, kteří mají třeba duševní poruchy, většinou se jim stala nějaká křivda a léčí si to skrze zneužívání nějakých institutů, podáváním nějakých žádostí a podobně. Někdy je to dokonce zneužíváno k tomu, že jedna opoziční část totálním způsobem zahltí jinou část, zejména na malé obci. Ale to se skutečně děje. Případy zneužití práva na informace budou řešeny v té vládní novele.

Nicméně byla tady dohoda na tom, že informační příkaz se zavede. Myslím si, že to je správné. Osobně si myslím, že to je správné. Posledních cca deset patnáct let mi dává za pravdu, že z připomínkového řízení tento institut nikdy nevypadl. Takže je dobře, že Poslanecká sněmovna se toho chopila. Bylo potřeba do toho říznout. Myslím si, že to povede k většímu zprůhlednění státní správy a že se tím konečně vypořádáme s letitými námitkami, že dochází k obstrukcím ze strany některých úřadů, které zase zneužívají svoji vrchnostenskou pravomoc, a vytvářejí se nekonečná kolečka, stojí to veřejnou správu obrovské peníze, protože ti úředníci zpracovávají tu jednu a tutéž věc do kolečka. Já jsem to viděl na jednom úřadě, nebudu říkat na kterém, kde se produkovalo dvacetkrát za sebou totéž rozhodnutí, a neexistoval procesní způsob, jak se z toho dostat. Takže v tomto ohledu si myslím, že zavedení informačního příkazu je krokem správným směrem. Ale nechci teď do toho zabíhat, myslím, že jsme to podrobně prodiskutovali v předchozím bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, jenom tedy opravdu krátká reakce na to, co teď zaznělo. Není tak úplně pravda, že tady došlo ke konsenzu, že má do zákona o zpracování osobních údajů být zapracován informační příkaz. Myslím si, že k takovému konsenzu nedošlo. Ministerstvo vnitra poměrně jednoznačně říkalo ano, jsme připraveni, a říkali jsme to na půdě ústavněprávního výboru téměř všichni, jsme připraveni informační příkaz zřídit. Jsme dokonce připraveni ho dát na Úřad na ochranu osobních údajů, protože je rozumné, aby se tam, kde se posuzuje právo na informace a jeho ochrana, také posuzovalo, jakým způsobem bude vydáváno. Ale současně to nedoporučily výbory. Proběhlo tady nějaké poměrně zvláštní hlasování ve Sněmovně, při kterém byla získána většina. Já ji nezpochybňuji, ta byla. Ale nebyl to žádný úplný konsenzus této Sněmovny, a pokud vím, tak naopak předtím probíhala jednání, která říkala: budeme řešit, ale budeme řešit až v následujících bodech.

A pak je tam samozřejmě jeden velký problém, že v okamžiku, kdy jsme tento návrh zákona schvalovali, resp. kdy vůbec ty návrhy byly uplatněny, tak se předpokládalo, bude vytvořena poměrně dlouhá lhůta na to, aby Ministerstvo vnitra mohlo přijít s novelou právě zákona o právu na informace, ale asi i zákona o ochraně

osobních údajů, a provést úpravy, které by ten informační systém uvedly... informační příkaz uvedly v život.

V současné chvíli jsme v situaci, kdy ta účinnost je navržena k 1. 1. 2020, což je za necelých 10 měsíců odtud, a je zcela zjevné, že do té doby se žádné změny informačních příkazů v reálném čase stihnout nedají. Takže já nepokládám za nejšťastnější a myslím si, že –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane poslanče, čas. Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Nehlá... Hlásí se paní poslankyně Kovářová s faktickou poznámkou, kterou jsem přehlédl. Prosím, máte slovo. (Poslankyně se hlásí s přihláškou do rozpravy.) Ano, můžete se přihlásit řádně. Prosím, máte slovo řádně do rozpravy.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, klub Starostů a nezávislých podpoří sněmovní verzi, a tedy zachování informačního příkazu.

Zaznělo zde z úst pana předsedy Michálka, prostřednictvím pana předsedajícího, že někdy skutečně dochází k šikaně obcí, a to lidmi, kteří jsou buď vyšinutí, nebo toto zneužívají k politickému boji. Jsou ovšem známy případy, kdy to někteří občané využívají i ke svému obohacení. Je znám případ pana Míky, který žádal o informace po celé republice, napadal tyto žádosti a následně se soudil o finanční vyrovnání, protože nebyl spokojen s tím, jak obce odpovídají. Pan Míka veřejně slíbil, a to na základě nařízeného soudního jednání, že už se takto chovat nebude. A není to ojedinělý příkaz.

Tím chci říci, nechme tedy informační příkaz a tímto chráníme žadatele o informace. Ale zároveň budu pevně věřit, doufat a žádat Ministerstvo vnitra, aby ochránilo nejenom žadatele, ale právě i poskytovatele informací, kteří jsou v řadě případů šikanováni. Jedná se právě o menší obce, které jsou zahlceny žádostmi o informace, a řada úředníků je vyblokována právě proto, aby mohla splnit povinnost poskytnout informaci. Takže doufám, že v rámci připravované novely zákona 106 budou chráněna práva nejenom žadatelů, ale i poskytovatelů informací. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan ministr Hamáček. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Velmi krátce v reakci na pana poslance Bendu i paní poslankyni Kovářovou.

K panu poslanci Bendovi. Chápu, že má nějakou historickou zkušenost, ale znovu za Ministerstvo vnitra zopakuji, že ten zákon máme připraven, a pokud se nestane nic neočekávaného, v březnu půjde do vlády.

K vám oběma, prostřednictvím předsedajícího. Počítáme s tím, že zákon bude obsahovat ustanovení, které ochrání povinné subjekty před šikanózními žádostmi o informace. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Nehlásí, rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není zájem. Má zájem paní senátorka? Ano, prosím, paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Anna Hubáčková: Děkuji za všechny názory, které zazněly. A právě ten názor, aby byly na stejné úrovni řešeny jak problémy žadatele, tak problémy poskytovatele, byl ten důvod, proč jsme odkazovali, aby se to řešilo v rámci projednávání zákona 106, nikoliv v zákoně 101. Znovu bych se na vás obrátila s žádostí o podporu senátní verze. Děkuji. (Zní gong.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Než přistoupíme k hlasování, jsou zde dvě omluvy. Pan poslanec Jan Farský se omlouvá z dnešního jednání od 18 hodin do konce jednacího dne. Z dnešního jednání se ze zdravotních důvodů od 18 do 20 hodin omlouvá paní poslankyně Markéta Adamová.

Nyní přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Seznámím vás s návrhem usnesení, které zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů, podle sněmovního tisku 139/13, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 139/14."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 213 přihlášeno 185 poslanců, pro 26, proti 38. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Kvorum už máme správně nastaveno.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 139/13."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 214 přihlášeno 186 poslanců, pro 147, proti 10. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji paní senátorce a panu místopředsedovi vlády.

Otevírám další bod, kterým je

3.
Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony /sněmovní tisk 206/5/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 206/6. Informace k pozměňovacím návrhům máme v naší poště. Vítám tady pana senátora Vladislava Vilímce.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřila paní ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane senátore, dámy a pánové, dovolte, abych se vyjádřila k senátním návrhům, které vrátily daňový balíček na rok 2019 zpět do Poslanecké sněmovny.

Daňový balíček z dílny Ministerstva financí obsahuje zásadní změny daňových zákonů, ke kterým má dojít v tomto roce. Jedná se například o opatření proti agresivnímu daňovému plánování, zejména ze strany nadnárodních skupin, ale také o opatření, které sníží daňovou zátěž podnikatelů, fyzických osob, živnostníků, jako jsou výdajové paušály nebo zjednodušení daňových odpočtů na podporu výzkumu a vývoje. V neposlední řadě reaguje daňový balíček na hrozbu zvýšení cen tepla snížením DPH z 15 % na 10 a také nově zavádí zdanění takzvaného zahřívaného tabáku.

Poslanecká sněmovna schválila daňový balíček dne 21. prosince 2018. Pokud si vzpomínám, tak to bylo většinou hlasů, kolem 150 hlasů poslanců. Senátoři však poslancům zákon vrátili s pozměňovacími návrhy, s nimiž Ministerstvo financí nesouhlasí a jejichž přijetí by s sebou neslo nežádoucí dopady. Dovolte, abych je shrnula.

Jedním z pozměňovacích návrhů Senát prosazuje zahrnout do daňového balíčku snížení sazby DPH ve vybraných sektorech, například ve stravování, v některých řemeslných a odborných službách, u vodného a stočného. Toto snížení DPH u stejných činností je ale obsaženo v novele zákona o evidenci tržeb a je její nedílnou součástí, byť je právní úprava rozdělena do dvou samostatných zákonů. Toto snížení má podnikatelům ze zbývajících fází náběhu EET kompenzovat náklady na její zavedení a zároveň je pozitivně motivovat k řádnému plnění daňových povinností. Přijetí jedné změny bez druhé by bylo z pohledu daňové politiky nekoherentní a nedává tak smysl ji přesouvat do jiného vládního návrhu. Proto s pozměňovacím návrhem Senátu nemohu souhlasit. Novela zákona o evidenci tržeb, která obsahuje snížení DPH na vybrané služby, je v Poslanecké sněmovně od loňského června. Takže kdyby skutečně záleželo na tom, aby tyto změny byly co nejdříve účinné a co nejdříve dopadly na poplatníky a plátce, tak tady určitě byla celá řada různých šancí, aby dnes byly v účinnosti a platily.

Stejně tak Senátem navržené snížení sazby spotřební daně z piva by nenaplnilo původní záměr Ministerstva financí podpořit pohostinství snížením sazby DPH na

točené pivo na 10 %, se kterým taktéž počítá novela zákona o evidenci tržeb. Značnou část cen točeného piva tvoří samostatná služba restaurace při podávání nápojů, snížení DPH tedy sníží také zatížení této práce. Snížení spotřební daně by se naopak projevilo zejména u lahvového piva, které je více rizikové z pohledu nadměrné spotřeby tohoto alkoholického nápoje, neboť jeho cena oproti točenému pivu je několikrát menší. Snížení spotřební daně by tak těžiště zamýšlené podpory přeneslo od pohostinství směrem k výrobcům piva, a to zejména velkým pivovarům, přičemž relativně nejvýznamnější přínos by opatření mělo pro levnější lahvové pivo. Vyjma negativního rozpočtového dopadu ve výši asi jedné miliardy by senátní návrh vedl také k neopodstatněnému zvýhodnění některých velikostních skupin pivovarů. Nejvyšší snížení se totiž nedotýká nejmenších rodinných pivovarů, ale středních pivovarů průmyslového typu. Zatímco dnes jsou sazby spotřební daně odstupňovány podle množství vyrobeného piva za rok, senátní návrh by tuto proporcionalitu zrušil a narušil.

Neopodstatněný je také návrh na posunutí účinnosti snížení sazby DPH na teplo a chlad o půl roku na červenec 2019. Ke snížení DPH na teplo a chlad dochází z důvodu zvýšení ceny emisních povolenek, u kterého se očekává zásadní dopad na ceny pro občany až v roce 2020. Při dodání tepla a chladu se navíc uplatní sazba účinná ke dni odečtu z měřicího zařízení, to obvykle nastává v roce následujícím po roce, ve kterém dojde k dodání tepla a chladu. Zákazník tak v řadě případů bude čerpat výhodu podle zákona účinného od 1. ledna 2020, i když fakticky řeší spotřebu roku 2019. V případě standardního průběhu odečtu by tak v podstatě tato změna účinnosti neznamenala rozdíl oproti verzi schválené Poslaneckou sněmovnou.

Poslední věcnou změnou, kterou senátní pozměňovací návrh obsahuje, je prodloužení lhůty pro elektronické podání daňového přiznání k daním z příjmu o jeden měsíc. Hovořili jsme o tom poměrně podrobně minulý týden, když jsme projednávali návrh pirátské strany. Já jsem se k tomu tady vyjadřovala, takže jenom shrnu. Elektronizace správy daní je jednou z našich klíčových priorit, jsem ale přesvědčena, že tento návrh by k rozšíření elektronických podání nevedl. Právnické osoby už převážně ve většině svá daňová přiznání elektronicky podávají. A pro fyzické osoby, které mají ve více než polovině případů přeplatky na dani, by to znamenalo oddálení výplaty přeplatku, což je pro ně jistě nežádoucí. Přes 60 % těchto poplatníků, jak jsem uváděla minulý týden, žádá o vrácení přeplatku. Lhůta pro podání daňového přiznání se promítá i do informačních systémů a lhůt pro výkazy zdravotního a sociálního pojištění. Tato komplexní úprava s dopady na široký okruh subjektů by tedy měla projít standardním připomínkovým řízením. V opačném případě by tato změna mohla přinést nečekané důsledky, které by mohly negativně ovlivnit život velkému množství poplatníků z řad živnostníků i zaměstnanců. Připomínám však – poslední věta – že pracujeme a v rámci balíčku, který souvisí s online finančním úřadem, pošlu do legislativního procesu do poloviny tohoto roku novelu daňového řádu, která mimo jiné bude obsahovat i tuto změnu, ale řádně ji prodiskutujeme v připomínkovém řízení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni a prosím pana senátora Vladislava Vilímce, aby se ujal slova. Prosím, pane senátore.

Senátor Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené poslankyně a poslanci, vážená paní ministryně, dovolte mi, abych odůvodnil pozměňovací návrhy, které přijal Senát ke sněmovnímu tisku 206, k senátnímu tisku 32, tedy k takzvanému daňovému balíčku, tedy k návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony.

Musím říci, že Senát velmi podrobně posuzoval návrh zákona postoupený Senátu Poslaneckou sněmovnou. Pozitivně vnímá skutečnost, že oproti stávajícímu stavu dochází k určitým změnám, které jsou především ve prospěch drobných živnostníků. Jedná se například o ono zvýšení limitu pro uplatnění daňových paušálů, a to na úroveň před účinností zákona č. 170/2017 Sb., jenž limit oproti předchozímu znění snížil na polovinu. Stejně tak pozitivně vnímá další věci, nechci o nich dlouze hovořit, včetně přesunutí rozvodu tepla a chladu z první snížené sazby daně z přidané hodnoty do druhé snížené sazby ve výši 10 %.

Senát však navrhl některé změny, resp. úpravy, které dle Senátu v tomto daňovém balíčku chybějí. Jedná se o změny, které samotná vláda avizuje a připravuje a pouze nebyly doposud schváleny či projednány, a nevidíme důvod, proč by tyto změny nemohly být schváleny již nyní v rámci aktuálně projednávaného daňového balíčku. Je třeba si uvědomit, že daňoví poplatníci a zejména živnostníci nečekají na deklarace o nezbytnosti jejich podpory. Čekají na konkrétní opatření a konkrétní činy. Chtěl bych připomenout, že většina z navrhovaných změn byla přijata na plénu Senátu výraznou většinou hlasů, když pouze naprosté minimum hlasů bylo proti. Koneckonců i to závěrečné hlasování o vrácení zákona postoupeného Poslaneckou sněmovnou s pozměňovacími návrhy prošlo 59 hlasy, když pouze jediný hlas byl proti. A chci zdůraznit, že mezi těmi 59 hlasy nebyly jen z pohledu vlády tzv. opoziční poslanci. Když se podívám kupříkladu na klub sociální demokracie, tak s výjimkou dvou zdržených hlasů hlasovali všichni senátoři sociální demokracie pro vrácení návrhu zákona.

Půjdu chronologicky po jednotlivých změnách, které navrhuje Senát, jak to také učinila vlastně i paní ministryně. Začnu u novely zákona o DPH a skutečně si dovolím současně přidat krátké odůvodnění a reagovat na námitky paní ministryně. Ty námitky byly stejného typu v Senátu, jako byly teď, dokonce pokud jsem mohl sledovat, tak byly i v zásadě stejně podány. Když jsem si přečetl článek Ministerstva financí, včera, který se dotýká toho daňového balíčku, tak ty formulace byly přesně identické, které jsou v tom článku. Ale já musím říci, že mnoho z těch tvrzení považuji za hodně účelových.

Když vezmu přesunutí sazby DPH do tzv. druhé snížené sazby o rozvodu tepla a chladu, tedy ten návrh Senátu s dřívější účinností k 1. 7. 2019, tady je třeba uvést, a v tom se asi nebudeme lišit, že v oblasti teplárenství, nebo obecně se v posledním roce skokově zvýšily tzv. emisní povolenky. V zásadě ta cena z úrovně průměrné ceny 144 korun v roce 2017 se zvýšila až na 400 korun v roce 2018. V letošním roce bude cena povolenek ještě vyšší. Na letošní rok již teplárny v souladu s regulací do

cen tepla nárůst nákladů na povolenky částečně promítly. Tento nárůst nevyplývá jen z uvedeného růstu ceny těchto povolenek, ale také z dalšího snížení podílu povolenek přidělovaných na výrobu tepla bezplatně podle evropské legislativy.

Státní rozpočet získal z prodeje povolenek v minulém roce 15 miliard korun, myslím, že to je správné číslo, zatímco plánované příjmy v návrhu, nebo ve schváleném rozpočtu na minulý rok počítali se 6 miliardami korun, to znamená o 9 miliard nárůst. Ve schváleném rozpočtu na letošní rok – také jsem se díval, je to v kapitole životní prostředí – jsou plánovány příjmy do státního rozpočtu ve výši 7,5 miliardy korun, ale lze předpokládat při objemu dražby 30 milionů povolenek opětovně příjmy v rozsahu 15 až 20 miliard korun. V takové situaci je skutečně namístě dřívější účinnost přesunu sazby DPH u rozvodu tepla.

Paní ministryně v Senátu – tady to tak nečinila – se pustila do spekulací, že dřívější účinnost může vést k dohodám mezi dodavateli a odběrateli o posunu placení záloh a vůbec o posunu konečného platného odečtu. Dovolím si této spekulaci oponovat.

Za prvé – a myslím, nebo nejsem si zcela jist, že to neměli přesně popsáno v tom článku Ministerstva financí. Za prvé, nižší sazba DPH by byla a bude uplatněna vždy u doplatku nad přijatou úplatou, nikoli od těch záloh, u té úplaty, která podléhá té sazbě daně, která je aktuálně platná. Za druhé, nepovažuji za realistické, že bude docházet k nějakému masivnímu odsunu či upuštění od zbývajících ještě nezaplacených záloh. A za třetí, taková situace může stejně tak vzniknout při jakékoliv účinnosti zákona, ať ta účinnost je od 1. ledna, nebo od 1. července. Ohledně výpadku pro veřejné rozpočty můžeme samozřejmě o ní debatovat. Pro celé veřejné rozpočty ten výpadek bude činit zhruba 900 milionů korun. V případě státního rozpočtu ale bude více než kompenzován nárůstem příjmů za povolenky.

Druhou věcnou změnou je přesun sazeb DPH u stočného a vodného a některých dalších služeb, a to v identickém rozsahu, který předpokládá novela zákona o elektronické evidenci tržeb. Zde je namístě zdůraznit, že daňové změny by měly být součástí novel daňových zákonů, nikoliv zcela jiných legislativních předloh. Paní ministryně mluvila o tom, nemyslím dnes, ale i v minulosti, že tento přesun je výrazem podpory živnostníků, kterým bylo v minulých letech skutečně nastraženo hodně byrokratických překážek ať už v podobě kontrolních hlášení, nebo EET. Ale položím si řečnickou otázku: Jakou má vazbu snížení sazby vodného a stočného na EET? Žádnou. Přitom dopad stočného a vodného je 2,5 miliardy ze 3,5 miliardy korun, to znamená ten největší dopad. Skutečně pokud nechceme o podpoře živnostníků jen mluvit, ale chceme ony přísliby reálně uskutečnit, pak není žádný důvod, aby se tyto daňové změny oddalovaly a přesouvaly do zcela jiných zákonů.

Víme, že ten dopad přesunutí do té druhé snížené sazby je asi 3,5 miliardy korun. Z toho důvodu také Senát navrhuje, aby tato změna vešla v účinnost prvním dnem sedmého měsíce po vyhlášení tohoto zákona. Rozpočtový dopad v roce 2019 se tedy týká fakticky posledního čtvrtletí a pro státní rozpočet bude zhruba někde v úrovni 550 milionů korun.

Třetí věcnou změnou je ono snížení spotřební daně z piva. Zde Senát přihlédl k tomu, že v roce 2010 došlo ke skokovému zvýšení této spotřební daně v souvislosti

se zákonem o stabilizaci veřejných financí. Tato změna byla navržena vládou Jana Fischera a schválena jako tzv. dočasná změna. Z vystoupení, a já si to pamatuju, poněvadž jsem byl v té době poslancem, z vystoupení tehdejšího ministra financí Eduarda Janoty zcela jednoznačně plynulo, že se jedná o změnu platnou pro rok 2010, která měla na příjmové straně pomoci předejít riziku dosažení schodku státního rozpočtu přesahujícího 150, 200 miliard, a to v době světové ekonomické krize. Tehdejší vláda si také byla vědoma, ono to vyplývá i z vystoupení Eduarda Janoty, že např. zvýšení spotřební daně u piva především postihne příjmově nejméně bohaté občany. Léta šla a výše spotřební daně zůstala i v době, kdy ekonomika byla na vzestupu, nebo je na vzestupu.

Pozměňovací návrh je navíc předložen tak, že se nevrací k původním sazbám. Navrhované sazby spotřební daně jsou vyšší, než které platily před ekonomickou krizí. Vláda tehdy počítala s navýšením výnosu daně o zhruba 1,2 miliardy korun. Tak jak to bývá, skutečnost nebyla taková, protože tak jako většina podobných úprav, i tato změna zákona prošla změnou spotřebitelského chování. Čistý výpadek, pokud by byla přijat tento návrh v navrhované úpravě, lze odhadnout tak maximálně do 600 milionů korun pro období celého roku. Aby bylo jasné, o kolik by se cena piva nebo spotřební daň snížila, tak jsou to desetihaléře. Pro půllitr plzeňského piva se jedná o snížení spotřební daně o zhruba 30 haléřů. Výše daně u piva se vypočítává jako součin množství tohoto piva v hektolitrech a příslušné výše procenta koncentrace piva vyjádřeného v procentech extraktu původní mladiny a základní nebo snížené sazby. U Plzeňského Prazdroje při základní sazbě 32 korun, sazbě, která platí teď, činí u půllitru piva spotřební daň 1,76 koruny. Podle navrhované změny by to bylo 1,45 koruny. Asi v takovýchto relacích se pohybujeme.

Ano, pozměňovací návrh obsahuje větší snížení sazby spotřební daně u menších pivovarů, ale k nějaké výrazné daňové diferenciaci, o které mluvila paní ministryně, skutečně nedochází.

Paní ministryně argumentovala v Senátu i tady, že se tím podporuje větší dostupnost lahvového piva a zvětší se zdravotní rizika. S tímto argumentem úplně nemohu souhlasit, protože skutečně se jedná o haléřové položky.

Poslední věcnou změnou, a zkrátím to, je podpora elektronického daňového přiznání u daně z příjmů. Tento návrh byl vznesen již při projednávání tohoto návrhu zákona v Poslanecké sněmovně. Byl vlastně zamítnut i asi v minulém týdnu, jak jsem zjistil, jako návrh, který předložila pirátská strana. Především se ta změna týká fyzických osob, protože právnické osoby podávají dnes většinou již daňové přiznání elektronicky. Tento návrh zvýhodňuje elektronické podání tím, že v takovém případě se prodlužuje obecná lhůta pro podání z 31. března na konec dubna. Paní ministryně argumentuje, že tím dojde ke zpoždění u vratky k přeplatku pro fyzické osoby. Ale také se musí dodat, že také dojde k prodloužení lhůty k placení daně. To je také potřeba dodat. Takže musíme se na to dívat skutečně z obou stran.

Jenom chci přiznat, že při srovnání s dalšími státy Evropské unie je lhůta pro podání daňového přiznání u nás velmi krátká. Tato změna se také navrhuje až od podání daňového přiznání v roce 2021, to paní ministryně nezmínila, za zdaňovací období roku 2020. Odpadají tedy výhrady nedostatečné legisvakance, času na

technické přizpůsobení Finanční správy této změně, toho času je až hodně. Z debaty na půdě Senátu vyplynulo, že s touto změnou principiálně nemají problém ani zástupci Ministerstva financí, a opět tedy nevidíme důvod, proč čekat na pravděpodobně nový daňový řád, který ještě není ani v legislativním procesu.

Ostatní navržené změny, a to už jenom velmi stručně, se týkají posunutí obecné účinnosti návrhu zákona o jeden měsíc. Ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou je nabytí účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, což Senát považuje za nepřiměřeně krátkou legisvakanci. Další změny jsou již jen legislativně technické úpravy k některým ustanovením návrhu zákona navržené legislativním odborem Senátu.

Vážené poslankyně a poslanci, Senát učinil v textu takové změny, které se buď připravují v jiných legislativních návrzích, nebo se o nich již delší dobu diskutuje a jsou v souladu s veřejně proklamovanými záměry vlády. Není to nic, co by bylo mimo záměr vlády. Senátoři naopak upustili od dalších změn, byť jsme k tomu byli vyzýváni třeba Komorou daňových poradců. Týkalo se to obcí a velkého problému, jak nebo jestli zdaňovat třeba prodeje nemovitostí. Zda se jedná o ekonomickou činnost, nebo se nejedná o ekonomickou činnost. A byť jsem přesvědčen, že ta úprava, kterou navrhl až výbor v Senátu, by byla konzistentní nebo koherentní s Evropskou unií, tak jsme od této úpravy upustili, abychom zbytečně nezavdávali nějaké příčiny odmítání tohoto návrhu.

Jsou to tedy změny, které v letošním roce neznamenají ani zásadní dopady na veřejné rozpočty, protože účinnost některých změn se posunuje až ke konci letošního roku. Jsou to změny, které ale bezprostředně po svém přijetí pomohou daňovým poplatníkům a živnostníkům. Proto věřím, že tyto změny i bez nesouhlasu Ministerstva financí ve svém hlasování podpoříte.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan senátor Vladislav Vilímec. Nyní se tedy ptám, jestli k předloženým pozměňovacím návrhům Senátu se chce vyjádřit zpravodaj garančního výboru rozpočtového výboru pan poslanec Jiří Dolejš. Nemáte zájem.

Tímto otevírám rozpravu. Do rozpravy mám s přednostním právem předsedu poslaneckého klubu ODS Zbyňka Stanjuru a připraví se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Tedy s prominutím ještě přečtu jednu omluvu, abych nezapomněl. Pan premiér se omlouvá od 18.00 hodin do konce jednání a pan ministr Dan Ťok se omlouvá od 18.15 hodin do ukončení jednacího dne z pracovních důvodů.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Paní ministryně, kolegyně, kolegové, začal bych tím, že v Senátu mají většinu opoziční strany z Poslanecké sněmovny. Senát mohl přistoupit k projednávání daňového balíčku – i když ten název je poměrně bombastický na to, že v původním vládním návrhu bylo pouze zdanění zahřívaného tabáku, o čemž není žádný politický spor, to podporují úplně všichni, jinak to moc daňový balíček není. Senát mohl přistoupit dvěma způsoby. Buď mohl

prosadit, a tu sílu jsme na to měli v Senátu, vlajkové lodi našeho ekonomického programu: zrušení superhrubé mzdy, jednotnou sazbu daně z příjmu ze závislé činnosti ve výši 15 % z hrubé mzdy, zrušení třetí sazby DPH atd. Kdybychom sledovali politiku, tady bychom měli ohnivé projevy, obhajovali bychom své stranické ekonomické programy a stoprocentně by prošla sněmovní verze. Anebo druhá možnost, kterou zvolil Senát, a já jsem rád, pokusit se udělat něco menšího, ale něco smysluplného, zejména pro drobné podnikatele a živnostníky.

Já se ve svém vystoupení budu držet, stejně jako paní ministryně a pan senátor, předseda hospodářského výboru Senátu, těch jednotlivých, já bych řekl, že jsou čtyři základní témata – pomiňme legislativně technické úpravy, které navrhovala legislativa Senátu jako celku a ne jednotliví senátoři.

Možná bych začal pivem, protože to byl můj pozměňovací návrh v Poslanecké sněmovně. Chyběly mu dva hlasy. To je škoda, protože kdyby ty dva hlasy přišly, tak by to bylo u obou dvou verzí. Mluvil už o tom pan senátor Vilímec. Kdysi úřednická vláda v reakci na ekonomickou krizi přišla do Poslanecké sněmovny, kde na jedné straně navrhovala zvýšení daní a na druhé straně snížení výdajů. Poslanecká sněmovna – já jsem v ní v té době neseděl – vzala za své zvýšení daní a snížení výdajů už ne. Takže jediné opatření v té době, kterým se mělo reagovat na světovou hospodářskou krizi – abych byl spravedlivý, ne na krizi v České republice –, bylo zvýšení daní. K té rozpravě, a opět to citoval pan senátor, zaznělo, že ta daň je přechodná. Jak říká klasik: dávám tomu rok nebo dva. A už to platí devátý rok.

My jsme chtěli vyjít vstříc zejména minipivovarům. Bohužel spotřební daň na pivo je částečně harmonizovaná. To ví paní ministryně stejně jako my. To znamená, abychom mohli snížit spotřební daň na pivo těm nejmenším, musíme snížit základní sazbu, kterou platí ti největší, protože harmonizace spočívá v tom, že úleva pro malé může být maximálně ve výši 50 % toho, co platí ti největší. A z toho náš návrh vychází a jsem rád, že si ho osvojil i Senát.

Struktura výroby piva se změnila. V této chvíli v České republice funguje více než 400 minipivovarů. Průměrný počet zaměstnanců je deset až patnáct, jak v kterém. Tak si spočtěte, kolik lidí pracuje v minipivovarech. A to jsou lidé a vlastníci, kteří nebudou odcházet za investičními pobídkami do jiných zemí. To nejsou lidé, kteří budou odcházet kvůli daňovým prázdninám do jiných zemí. To jsou ti, kteří přispívají k pestrosti nabídky spotřebitelům. Odhadované výpadky na straně veřejných rozpočtů jsou tak zhruba na 800 milionech korun. Můžeme se přít. Zhruba možná 200 milionů, to Ministerstvo financí odhaduje víc, ale po pravdě řečeno, kdyby státní rozpočet skončil na straně příjmů nebo výdajů s odchylkou jedné miliardy, tak je to spíš zázrak, protože když si to spočtete procentuálně, tak by to bylo 99 celých něco, čím by se plnil státní rozpočet. Myslím si, přestože ty sliby učinila vláda a já nevím, jestli po ní přišlo pět nebo šest vlád, mohli bychom je splnit při tom, že podpoříme ty malé a drobné.

Říkal jsem paní ministryni, že jsem s úsměvem zaznamenal takový názorový veletoč hnutí ANO, které po pěti letech přijde na to, že živnostníci to mají těžké, jak říkal pan premiér. Teď jsme si všimli, jak to mají ti živnostníci těžké. Ale minipivovary provozují opravdu malí a drobní podnikatelé. Už jsem říkal, můžete se

podívat, jaký mají objem, jaký mají počet zaměstnanců. A když jsme tady projednávali poprvé v minulém volebním období, tak mi zástupce Svazu minipivovarů – bohužel to nemám s sebou, ale kdyby vás to zajímalo, tak jsem to ještě schopen dohledat a přečíst – dal seznam možných kontrol, které mohou v jednom roce přijít na minipivovar. Pokud mne paměť neklame, to číslo bylo větší než dvacet. Tak takhle my se chováme k malým a drobným. A tady ten návrh jim vlastně vrací daň na úroveň o něco vyšší, než byla do roku 2010. Ani to nekopíruje. Rozumím tomu, že je nějaká inflace z roku 2010. Podle mého názoru je ten návrh správný, nijak neohrozí stability státního rozpočtu a zaslouží si podporu.

Elektronické daňové přiznání. Patřím k těm fyzickým osobám, které nepodnikají, které nejpozději ode dneška za devatenáct nebo dvacet dnů musí podat přiznání k dani z příjmů fyzických osob, a určitě bych to přivítal já osobně, a nejenom já. Nebudu si kvůli tomu zřizovat datovou schránku, abych měl tu možnost. Argument "my jsme proti, protože právnické osoby to už mají" mi přijde lichý, když i autoři tohoto návrhu říkají, že se to má týkat především fyzických osob. Víte moc dobře, že ti, kteří podnikají, mohou daňové poznání přidávat až 30. 6., pokud se tak rozhodnou. Tady vidíme problém. A jedním z těch argumentů je údajně to, že se nestačí stát a Finanční správa na to připravit. Ale jak správně říkal pan poslanec Vilímec, pokud bychom to dneska schválili, stát má takřka dva roky, aby to, dejme tomu, bylo k 1. 1. 2021 k dispozici, i když neznám nikoho, kdo by podával daň 2. 1., když teoreticky může, nebo 3. 1., ale neznám nikoho, kdo by to už měl hotovo. I od zaměstnavatelů potřebuje potvrzení o příjmu, musí mu přijít, pokud má hypotéku, potvrzení z hypoteční banky, pokud má důchodové připojištění, penzijní, tak musí přinést potvrzení atd. Ten návrh je opravdu správný a je dobře, že ho tam Senát dal.

Teď se dostávám k části, kde zdůvodňování paní ministryně, že je proti, je nejvíce komické. Když jsme projednávali daňový balíček, já a mnozí další jsme kritizovali, že snížení DPH není v daňovém balíčku, ale v EET. Politicky je to chytré. Já tomu rozumím, že tím chcete podvázat jakoby schválení EET tím, že tam je nějaké snížení daní. Ale tohle může platit za dva měsíce, jak říkal pan senátor. Kdy bude platit EET, si nedovolím odhadnout. Já tedy doufám, že to nebude brzo, že to nebude ani na podzim, možná až v zimě. Pak je tam ještě šest měsíců. Takže se obracím na kolegy z levé části politického spektra, kteří jste připraveni hlasovat proti snížení DPH na vodné a stočné. Tomu skutečně nerozumím. Zeptejte se svých voličů, jestli by to přivítali, nebo ne. Jste připraveni hlasovat proti snížení DPH na teplo a chlad od 1. července.

Já nevím, paní ministryně, já ty faktury fakt čtu a ještě jsem nezaznamenal, že by od 1. ledna nebyla jiná cena na energie až do 31. prosince. Víme moc dobře, že to jsou většinou regulované ceny, a ty se mění velmi často k 1. lednu. Argument, že když bude DPH nižší od ledna, že se to použije i na období do konce roku, podle mě neobstojí. Za odebrané teplo se bude platit zvýšená sazba DPH, pokud podpoříte sněmovní verzi, anebo 10 % DPH, snížená sazba, pokud podpoříte senátní verzi.

Když Ministerstvo financí vysvětlovalo zatím nelichotivý výsledek hospodaření po dvou měsících, mluvilo o mimořádných vlivech na příjmové straně státního rozpočtu v roce 2018. Na tom se shodujeme. První a největší mimořádný příjem byl vlastně doplatek za programovací období 2007 až 2013. Paní ministryně mě určitě

opraví, já to číslo nevím z hlavy. Bylo to kolem 30 miliard, doplatek za to období 2007 až 2013, co bylo příjmem státního rozpočtu v roce 2018.

Ale druhým, vlastně mimořádným příjmem, o který se vláda nezasloužila a o který se nemůže zasloužit žádná vláda, ať je levicová jako tato, nebo pravicová, bylo zvýšení příjmů za emisní povolenky a to bylo plus 8 miliard. Pan senátor tady opět pregnantně ukázal na ceny v roce 2017, 2018 a na prognózu ceny emisních povolenek v roce 2019.

Takže je jednoduché. Pokud chceme, aby občané měli sníženou sazbu DPH na teplo už v celé topné sezóně, tak hlasujeme pro senátní verzi. Pokud nechceme, hlasujeme pro sněmovní verzi. Ty peníze jim raději vezmeme, abychom pak mohli vybraným skupinám něčím přispět.

Když se podíváte na to, kde to centrální vytápění je, tak si myslím, že zrovna tam je vhodné snížit DPH, protože ti koncoví uživatelé nejsou schopni žádným způsobem ovlivnit cenu emisních povolenek. Žádným způsobem! A když si emisní povolenky přeložíme do českého jazyka, což je takové velmi složité, tak to je vlastně platba za znečištění životního prostředí. Jinak si to nazvat neumím, kdybych měl jednoduše vysvětlit, co je emisní povolenka a proč to ty firmy vlastně platí. Tím si vlastně kupují to, že mohou v zákonem povolené míře znečišťovat životní prostředí. Pokud chceme pomoci živnostníkům, tak budeme dneska hlasovat pro snížení sazeb DPH pro vybrané skupiny.

Senátoři udělali chytrou věc. Vzali vládní návrh a ten promítli do daňového balíčku. Dvanáctého března je paní ministryně proti. Já nevím, kdy bude třetí čtení EET, já bych tipnul někdy 12. října, a paní ministryně bude říkat: Doporučuji to schválit, je to výborná věc. Naše vláda navrhuje snížení daní. Otázka zní na vás, kteří chcete hlasovat pro sněmovní verzi, proč máme čekat? Buďto snížení daní je dobře, a my jsme přesvědčeni, že je dobře, a nic jsme k tomu vládnímu návrhu ze svých dobrých nápadů nepřidali, abychom nebyli obviňováni z toho, že si tady hrajeme politické hry, jenom senátoři vzali to, co je napsáno v zákoně o EET. A můžeme to schválit dneska, účinné to pak bude, kdybych si měl tipnout, od 1. května by to možná mohlo jít. Uvidíme, kdy to vyjde ve Sbírce zákonů a jak rychle to podepíše pan prezident.

Takže když si shrnu důvody, které řekla paní ministryně, já jsem docela překvapen, protože většinou paní ministryně v těch debatách ať už tady, nebo na rozpočtovém výboru používá odborné argumenty, dneska zazněly ryze politické. Pan senátor jasně ukázal a odborně popsal ty problémy, zdůvodnil, proč to Senát jako celek považuje za rozumný návrh. Připomenul bych i tu silnou většinu v Senátu. Není úplně obvyklé u daňového zákona, že senátoři z pravice i z levice hlasují vlastně pro totožné znění zákona, který se vrací do Poslanecké sněmovny. A tím se vracím na začátek svého vystoupení, že to ukazuje zodpovědnost Senátu, že přijal rozumné věci, které nemají pečeť ryze pravicového řešení, jak by se líbilo nám, ať už poslancům, nebo senátorům za ODS, ale také vyhovovalo převážné většině levicových senátorů z ČSSD. My to považujeme za rozumný kompromis.

Takže tam v zásadě máme čtyři věci:

Snížení DPH, které chce vláda, ale jinde a jindy, ale jinak je to úplně stejné. Odborný argument neexistuje.

Elektronické daňové přiznání, které by vláda měla nachystat, a Finanční správa, za dva roky, a vláda říká opět: nejsme proti, ale my to uděláme lépe, ale vlastně stejně.

Pak je debata o těch sedmi měsících DPH na teplo a chlad. A sami si zkuste odpovědět, jaké faktura, která přijde v dubnu příští rok, bude mít DPH na teplo. Já myslím, že to je úplně jednoduché. Buď tam bude nižší sazba podle Senátu, nebo vyšší sazba podle Sněmovny. Paní ministryně nemá pravdu, když říká, že je to jedno, že ta faktura bude na stejnou částku. Docela rád bych takovou fakturu viděl, že tam bude DPH deset, když legislativa říká, že není deset. To je podle mě něco, co ty firmy prostě účtovat nemohou a nebudou, protože se musí řídit platným zákonem mj. o DPH.

A v rámci toho balíku chci připomenout zejména to vodné a stočné, kde vidíme roky paradoxy. Přestože to je regulovaná cena, tak čím víc šetříme, tím víc platíme. Je to trochu jako u mobilních dat: málo tou vodou plýtváme, proto máme tak vysoké ceny vodného a stočného. Takže musíme pustit kohoutky a vypnout wifiny a bude líp! Já tomu úplně nerozumím. Myslím, že tomu tak není, ale – to je náhoda, že se dívám na pana poslance Nachera. (Pobavení.) Já se mu omlouvám, aby si nemyslel, že ho cituji. To bych ho citoval se vší parádou. Nemyslím si, že on tento názor sdílí. Jenom sedí tak příhodně, že na něj zrovna míří můj pohled.

Takže odborné argumenty paní ministryně chybí. Jsem překvapen, protože většinou to tak nebývá. Jsou politické, ty jsou legitimní, já to nijak nezpochybňuji. Jinými slovy, milí podnikatelé, chcete snížit DPH? Jedině za cenu EET, milí živnostníci! My víme, že to máte těžké, ale my vám to ještě ztížíme tím EET, těm malířům a kadeřnicím a já nevím, komu všemu, ale zato vám snížíme DPH. Ne před půl rokem, jak jsme mohli, ale až budeme chtít my. To je první argument.

Druhý – digitalizace v praxi. Nic. Zřiďte si daňovou schránku, pak budete mít dokonce povinnost to podat elektronicky, pak už nemáte volbu. Kdo by to dělal z fyzických osob? Já nevím, jestli někdo z vás jako soukromá osoba – já vím, že někteří ano, protože jsem to debatoval s poslanci, mají datové schránky. Mně to přijde hrozně nepohodlné a uživatelsky nepřívětivé, ale nic proti světu DOSu a mých mladých let jako programátora. Cítím se, jako by se ten vývoj nikam neposunul, když si otevřu datové schránky. To je tak v roce 2008 nebo 2009, možná 2010, když přimhouřím oko, ale určitě nejsme v roce 2021, kde bychom mohli mít nové, moderní možnosti. Paní ministryně mi říká, ať vyzkouším systém EPO. Hlásím, že jsem ho včera vyzkoušel. Používat ho nebudu, ale dobře. Také je to takové trošku – skoro mi to připomíná DOS, abych pro ty, kteří se orientují. Políčka, ta grafika je úplně jak v DOSu, který jsem miloval. Je to docela pěkné.

Takže na závěr úplně vážně. Pokud chceme aspoň něco udělat pro drobné podnikatele a živnostníky, podpořme senátní verzi. Je rozumná, je kompromisní, nepřináší žádnou revoluci do daňového práva a aspoň má právo, ta senátní verze, se nazývat daňový balíček. Sněmovní verze moc daňový balíček nepřipomíná. To mnohem víc daňový balíček připomíná zákon o EET, jehož osud je, a já doufám, že

pořád, na vážkách, že některé z vás ještě přesvědčíme našimi opakovanými argumenty, já se na tu debatu těším. Myslím, že přineseme spoustu podnětných pozměňovacích návrhů, abychom se nad tím ještě jednou společně zamysleli.

A paní ministryni bych požádal, kdyby se držela té odbornosti, tak musí podle mě říci minimálně neutrální stanovisko. Pokud řekne zamítavé stanovisko, jak řekla ve svém úvodním vystoupení, a já to plně respektuji, tak vězte, že to není odborný pohled správce financí a odborníka z Finanční správy, ale ryze politický pohled politika hnutí ANO. Tomu já rozumím a to i respektuji. To, že není členkou, nic neznamená, ale důležité je, kdo dělá politiku hnutí ANO, ne jestli je členem toho hnutí, nebo ne. To já myslím, že je podstatné.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy omluvy. Pan ministr Dan Ťok stahuje svoji omluvu, zůstává v jednacím sále, a pan poslanec Ivo Vondrák se omlouvá mezi 19. a 22. hodinou z pracovních důvodů. A ještě paní poslankyně Olga Richterová se omlouvá do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Nyní tedy jsme v obecné rozpravě, takže vyzývám pana poslance Mikuláše Ferjenčíka a připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl především zareagovat na paní ministryni, která hovořila o údajném prodloužení doby na vrácení přeplatku z daňového přiznání u toho našeho návrhu, což je ostatně jeden z hlavních důvodů, proč my podporujeme senátní verzi. Takže tak jak jsme to navrhli, tak pokud daňový poplatník podá daňové přiznání do konce března, tak dostane vrácení toho přeplatku ve stejném termínu jako v současnosti, takže k žádnému odkladu nedochází. A co se týče toho, že když ho podá později, tak dostane později i tu vratku, to je logické, nicméně to se sám daňový poplatník rozhodne, jestli se mu to vyplatí, nebo ne. My chceme přidat lidem volbu, jestli je pro ně výhodnější tedy podat to do konce března a v případě, že mají přeplatek, dostat ty peníze dříve, anebo to podat do konce dubna a ty peníze lze dostat později. Nicméně to rozhodnutí je čistě na nich.

Takže k žádnému prodloužení nedochází. Naopak ta základní výhoda pro poplatníka je v tom, že lidé, kteří nestíhají ten termín shromáždit všechny podklady pro daňové přiznání do konce března, jsou nuceni si najmout daňové poradce. Ten termín konec března, který máme v České republice, je ve srovnání s evropskými zeměmi poměrně krátký, a právě proto nám přijde vhodné, aby lidé měli možnost shromáždit ty podklady až do dubna a podat to daňové přiznání v průběhu dubna. Díky tomu nebudou muset platit za služby daňových poradců, pokud to zvládají sami to daňové přiznání podat, pouze nestíhají splnit tu časovou lhůtu. To je základní motivace na straně poplatníků, proč je tento instrument vhodný. A na straně státu je vhodný jednoduše z toho důvodu, že je jednodušší zpracovat přiznání, které už přišlo elektronicky v nějaké strukturované formě, než přiznání, které přichází poštou. Takže ten náš návrh je výhodný jak pro daňové poplatníky, tak pro státní aparát.

Takže tady skutečně nevidíme žádný věcný argument proti. Ostatně žádný nepadl, ani když se to projednávalo na Sněmovně. Jediný argument je, že hnutí ANO to navrhne samo a lépe. Tak ve chvíli, kdy to zpracovalo Ministerstvo financí, nebo pomohlo nám zpracovat, tak skutečně nevím, v čem to bude lépe. Nicméně nechám se překvapit.

Dále, my podporujeme, aby se ty změny DPH z tisku k EET vyčlenily a schválily v rámci daňového balíčku, což je daleko logičtější. Ke změnám daní má sloužit daňový balíček, tisk EET má sloužit k projednání třetí, čtvrté vlny EET. To tvrzení, že to věcně souvisí, podle mě není namístě. Naopak, jedině pokud to schválíme odděleně, bude možné zjistit, nakolik má vliv na přiznávání tržeb to, že se sníží daně, a půjde to posoudit odděleně od toho, jaký vliv má EET. Dneska je motivace nepřiznávat některé příjmy velmi výrazně daná tím, že se podnikatel bojí, že spadne do DPH a že bude muset výrazně zdražit. To je velmi výrazná obava dnešních podnikatelů. Když se ta obava výrazně sníží tím, že to DPH bude nižší, tak logicky budou víc přiznávat ty tržby. A pokud neoddělíme ten efekt snížení DPH – pozitivní motivace podnikatelů přiznávat příjmy, protože ty daně jsou přiměřeně nízké – od toho zavedení třetí a čtvrté vlny, tak nikdy nebudeme schopni relevantně posoudit, který vliv převažuje. Takže to je další argument pro to schvalovat obě ta opatření samostatně.

Kolega Stanjura už zmínil, že těch argumentů, které bude opozice přednášet proti třetí, čtvrté vlně EET, bude celá řada. Určitě jich bude minimálně stejně, jako přednášel pan poslanec Bláha proti revizi práce ve svátcích. Můžeme očekávat velmi bouřlivou sněmovní debatu, zatímco lidé by určitě uvítali to snížení daní dříve.

Poslední poznámka především tady ke kolegům z KSČM. Vy si skutečně dokážete u svých voličů obhájit, že jste nehlasovali pro snížení DPH na vodné a stočné? Myslím si, že byste si měli uvědomit, že vy jste sami také na hranici vstupu do této ctěné Sněmovny. A rozhodně nepodpořit snížení DPH na vodné a stočné je podle mě naprostá ostuda komunistické strany.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní tedy požádám o vystoupení paní poslankyni Věru Kovářovou a připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych se i já jménem klubu Starostů a nezávislých vyjádřila k daňovému balíčku, který, respektive tento zákon, nám byl vrácen Senátem.

Původní zákon jsme očekávali trochu jiný. Očekávali jsme, že součástí tohoto zákona bude zrušení superhrubé mzdy, případně mírné snížení daní příjmu fyzických osob. Jak víme, zrušení superhrubé mzdy z návrhu zákona vypadlo a mírné snížení příjmů fyzických osob se také nekoná. Domnívali jsme se, že pokud toto bude ve vládním prohlášení, objeví se to i v daňovém balíčku.

Na druhou stranu jsme rádi, že vypadla z původního návrhu úprava definice pojmu dotace k ceně, která měla postihnout řadu subjektů, jejichž dotace od státu by

byly daněny. A očekáváme, že Ministerstvo financí dle slibu paní ministryně připraví metodiku, vymezí subjekty, kterých by se toto týkalo, a také že dojde k vyhodnocení, jaké fiskální dopady toto opatření bude mít. Protože jsme jedinou zemí, která novou definici dotace k ceně, která je zahrnuta pod úplatu, a tudíž zatížena DPH, zatím ve svém právním řádu nemáme.

Nicméně ve sněmovní verzi prošly dva zajímavé návrhy, a to zvýšení daňových paušálů na 2 miliony korun a také pozměňovací návrh, který snižuje DPH na teplo a chlad z 15 na 10 % s účinností od 1. 1. 2020. Senátní návrh a senátoři šli ještě dále a navrhují, aby účinnost byla změněna, a to již od 1. 7. 2019, a důvody jsou zřejmé. Právě ony vysoké ceny emisních povolenek, které se promítly do cen tepláren a hlavně mohou dopadnout na spotřebitele, vedly senátory k tomu, aby účinnost dali na 1. 7. 2019.

Také zajímavý návrh, se kterým nelze než souhlasit, je právě ono podávání daňového přiznání. Pokud poplatník podá elektronicky, odsouvá se lhůta pro podání o jeden měsíc, a to do konce dubna. Myslíme si, že každá motivace poplatníka, aby podával daňové přiznání elektronicky, je správná, a to i z toho důvodu, že v České republice daňoví poplatníci elektronické daňové přiznání podávají ve 20 %, kdežto v Evropě je obvyklých 50 až 60%.

Dále senátoři vyjmuli – o tom zde již byla řeč – snížení sazeb DPH dle sněmovního tisku 205. Argument, že se jedná o daňové záležitosti, tak s tím musíme také souhlasit.

Co se týče sazeb na pivo, domnívám se, že jedna varianta je snížení sazeb DPH. Důvodem bylo pomoci, tedy v rámci zmírnění opatření EET, malým hospůdkám. Je to argument. Dalším argumentem je snížení spotřební daně jako pomoc malým pivovarům. Já se osobně domnívám, že v tomto případě snížení sazeb na pivo je otázkou skutečně politickou. Myslím, že tak jak jsme si zde vyjasňovali při interpelacích s panem ministrem zdravotnictví, zda se zdržel, či nezdržel při hlasování na vládě ohledně snížení DPH či spotřební daně, tak konstatoval, že se zdržel, a měl pro to své důvody. Protože jsme zemí, kde se ve velké míře požívá alkoholických nápojů, a myslím, že snižovat jakoukoliv sazbu není úplně správné.

Nicméně celkově lze říci, že sněmovní verze přináší řadu pozitivních změn a z tohoto důvodu klub Starostů a nezávislých podpoří právě senátní verzi.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Vojtěcha Munzara. Jako poslední zatím v pořadí pan poslanec Jan Skopeček. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl navázat na to, co tady říkala paní ministryně ve své zprávě, resp. k tomu jejímu negativnímu stanovisku a k vysvětlení toho negativního stanoviska.

Je zajímavé, že paní ministryně už v říjnu minulého roku řekla následující: Obstrukce s přijetím novely zákona o evidenci tržeb brání významnému snížení DPH, což by mělo být součástí novely. Nicméně snížit DPH může Sněmovna kdykoliv a vláda to může navrhnout kdykoliv. K tomu opravdu nepotřebuje EET. DPH totiž

nemá se zákonem č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, nic společného, protože DPH řeší zákon jiný, a to je přímo zákon o dani z přidané hodnoty. Pokud to tedy vláda, paní ministryně a vládní strany myslí se snížením DPH vážně, tak zajisté snížení nebudou dnes blokovat, a proto mě překvapuje to negativní stanovisko. Protože dneska nikdo nedokáže dohlédnout konce projednání novely zákona o evidenci tržeb. Ještě jsme neměli ani druhé čtení. Nevíme, jaké budou pozměňovací návrhy, a nevíme, jak bude vypadat finální tvar takového zákona i té změny DPH, protože změna, návrh na novelu DPH je vlastně přílepkem ke změně zákona o evidenci tržeb.

Pokud nepodpoří vládní strany snížení daní, tak jen potvrdí tu moji teorii, moje slova, která jsem tady řekl při prvním čtení o EET, že se jedná pouze o marketingový tah. Nikoliv skutečná, reálná, koncepční a systémová změna a návrh na snížení daní, ale skutečně marketingový tah, který chce vláda přesto, že prosazuje dlouhodobě vůči živnostníkům restriktivní politiku, tak se chce pasovat před nimi do příznivějšího světla a ty návrhy na snížení DPH pak v takovém případě slouží jenom jako taková clona, která má zakrýt rozšiřování restriktivního nástroje, jako je online sledování drobných živnostníků, aby právě vláda mohla říkat, že chce přijmout EET, aby mohla snížit DPH. Ale to je nesmysl. To je jen marketingové spojení hrušek s jablky.

Já osobně bych si také představoval, jak řekl jeden z mých předřečníků, pan předseda Stanjura, že by se DPH změnilo systémově, snížilo by se plošně, změnily by se dvě sazby, které máme dneska 15 a 10 %, ty dvě snížené sazby, že by byla jedna snížená sazba na úrovni 10 %. Ale dobře. Nemáme většinu, naše politická strana ve Sněmovně, nejsme ve vládě, takže tento návrh, který přinesl Senát, senátní verzi beru jako reflexi původního návrhu vlády. A teď se právě ukáže, jak vládní strany a vláda to myslí se snížením daní, jestli to opravdu myslí vážně.

Paní ministryně se tady zmínila o změně DPH na teplo a chlad na 10 %. Řekla tady, že ten 1. leden 2020 byl zvolen kvůli tomu, že se očekávají dopady změny směrnice o emisním obchodování až v roce 2020. Já byl jedním z předkladatelů původního návrhu, který byl dán zástupci šesti stran. A datum 1. leden 2020 nebylo zvoleno kvůli tomu, že bychom čekali, že dopadne změna cen emisí povolenek na ceny tepla až v roce 2020. My jsme zvolili ten termín kvůli předběžné opatrnosti, kvůli stanovisku Ministerstva financí, a i podpoře vládních stran. Já jsem rád, že Sněmovna drtivě souhlasila s tímto snížením DPH na teplo z 15 na 10, která (?) si kladla za cíl určitou kompenzaci umělého navyšování cen tepla z důvodu růstu cen emisních povolenek, a to kompenzaci pro konečné spotřebitele, kteří nijak nemohou tento administrativní nárůst způsobený změnou směrnice ze začátku minulého roku, tak to nemohou ovlivnit. Mimochodem ty ceny emisních povolenek narostly až pětinásobně za ten jeden rok.

Senát zvolil dřívější datum, což má svou vnitřní logiku proto, aby se celá topná sezona rok 2019 a rok 2020, tak již v celé sezoně byl kompenzován umělý růst cen vyvolaný právě změnou směrnice o emisním obchodování. Proto jsem potřeboval vystoupit, abych vám to tady vysvětlil, že nebyl zvolen termín 1. leden 2020 kvůli tomu, že bychom čekali dopady až v roce 2020, ale kvůli předběžné opatrnosti, kvůli stanovisku Ministerstva financí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jako poslední v obecné rozpravě má zájem vystoupit pan poslanec Jan Skopeček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Já děkuji za slovo. Jenom krátce. Já se vrátím k cestě pana premiéra do Spojených států v uplynulých dnech, kde jsme mohli zaznamenat při setkání s prezidentem Trumpem, jak pan premiér říká, jak moc se mu líbí plán pana prezidenta Trumpa, jak udělat znovu Ameriku velkou. Říkal mu zároveň, že má podobný plán připravený pro Českou republiku.

Všichni, kdo četli předvolební program a plán Donalda Trumpa, tak vědí, že hlavní jeho součástí a smyslem je razantnější snížení daní ve Spojených státech. Já se chci zeptat, poté co pan premiér Babiš v Oválné pracovně vychvaloval tento plán a říkal, že má podobný plán připravený pro Českou republiku, proč hnutí ANO v realitě není schopno schválit ani velmi dílčí a drobná snížení daní, když ten Trumpův plán znamenal opravdu razantní snížení daňového zatížení ve Spojených státech.

Jak už tady zaznělo, ODS mohla využít situaci v Senátu a přinést sem celou řadu našich návrhů, které tu opakovaně předkládáme a které by vedly ke skutečně výraznému, razantnímu snížení daní. Mohli jsme znovu usilovat o zrušení superhrubé mzdy, mohli jsme usilovat o zrušení silniční daně, daně z nemovitosti nebo z nabytí nemovitosti. To nemělo smysl, protože to hnutí ANO zablokovalo už minulý týden. Na tom všem je jednoduše vidět, že hnutí ANO, pan premiér a paní ministryně velmi rádi mluví o nízkých a jednoduchých daních, ale když přijde na lámání chleba, když přijde na jakékoliv hlasování, které má v Poslanecké sněmovně snížit i velmi dílčí daň, která není pro státní rozpočet nějak důležitá, tak hnutí ANO se zdrží, řekne, že to udělá lépe někdy v budoucnu, anebo hlasuje proti, aby na svých stranických fórech mohlo znovu mluvit a povídat o tom, jak si přeje jednoduché a nízké daně.

Sem přichází balíček, který se věnuje DPH, spotřební dani na pivu, zjednodušenému podávání daňového přiznání, věci, které zkrátka mají svou racionalitu a které ti, kteří to myslí s Českou republikou dobře, mohou velmi jednoduše podpořit, protože nebudou znamenat zjednodušení daní. Ale jak jsem viděl pana premiéra u pana prezidenta Trumpa, tak mám pocit – a teď použiji slova, která nepoužívám, která používá pan premiér. Prostě když hnutí ANO mluví o jednoduchých a nízkých daních, tak kecá a žvaní. A myslím, že to další hlasování ukáže.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Skopeček. Byl zatím posledním přihlášeným do rozpravy. Rozhlédnu se po sále, zdali má ještě někdo zájem. Zájem nevidím, takže rozpravu končím. Táži se na závěrečná slova. Máte zájem, paní ministryně? Pan senátor Vilímec taky bude mít zájem? Taky. Dobře. Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, děkuji za diskusi, která byla bohatá. Já se to pokusím shrnout. Nejdřív vezmu věcná fakta a pak se vyjádřím k tomu, co tady rezonovalo nejvíce.

Měla jsem pocit, jako by někteří z poslanců diskutujících z pravé strany spektra diskutovali o balíčku, který je v prvním čtení, a ne který má za sebou celý legislativní proces a je naopak v závěrečné fázi svého schvalování.

Já nebudu opakovat to, co jsem řekla ve svém úvodním slově. Prostě spotřební daň, snížení spotřební daně na pivovary nepomůže těm nejmenším. Pomůže naopak těm středním a velkým. Naruší v podstatě jakousi proporcionalitu, která je mezi jednotlivými skupinami, a sníží nám cenu už tak dostupného a levného lahvového piva.

Co se týče podávání daňových přiznání v prodloužené lhůtě. Já tady nechci přednášet to, co jsem přednášela celý život. Lhůta pro podání daňového přiznání, zopakuji: Daň je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání. Daň se podává, buď je stanovena fixní lhůta, nebo je možnost podávat v takzvané prodloužené lhůtě zákonné, když daňové přiznání zpracovává a předkládá daňový poradce, případně se jedná o obligatorně, neboli povinně auditovaný subjekt. A samozřejmě pak jsou tam určité povinnosti, které vyplývají z podávání elektronických, ale ty už nemají na to vliv. A vysvětlovala jsem, že principiálně nejsme proti tomu. Vždyť jsme to pomáhali psát na Ministerstvu financí. To děláme komukoliv, kdyby náhodou legislativní návrh prošel, tak aby aspoň byl legislativně technicky dobře. Řekla jsem, že to zařadíme do balíčku k online finančnímu úřadu. Ale právě proto, že to má dopady do splatnosti daně, tak to musí být provázáno se sankčním systémem, s lhůtou vyměření, tak aby tam nedošlo k nějakým nepředloženostem. A lhůta účinnosti je stejná. My budeme mít 21, vy 21. Tak nechme to projít řádným legislativním procesem. Já jsem jenom řekla, že nejsem proti tomu. (V sále je silný hluk.)

Ale abyste si od toho nic neslibovali. Právnické osoby mají datovou schránku –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní ministryně, já vás na chviličku přeruším. Prosím o klid, aby paní ministryně byla slyšet. Mám tady žádosti ze sálu, abychom trošku uklidnili sál. Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. – Abyste si od toho nic moc neslibovali. Přesto my to do daňového balíčku online finančnímu úřadu neboli projektu Moje daně dáme.

A teď to nejzásadnější – snížení DPH. Já jsem ve svém úvodním slově byla zdvořilá, nemám ráda příliš pejorativní výrazy, takže jsem se jim vyhnula. A já nevím, pane předsedo Stanjuro, jestli můj projev byl odborný, nebo politický, já to neměřím. Nemám na to žádný, žádný metr. Já se snažím, aby můj projev byl logický, abych byla konzistentní a abych mluvila o tom, čemu věřím. Ale teď ten výraz použiji. A neřekl jste to nejenom vy, řekli to další poslanci. Prostě vaše vystoupení stran snížení DPH je pokrytectví. To je prostě prachobyčejné pokrytectví! A je mi jedno, jestli je to politické, nebo není. Prostě tak to je. Protože to, že se svázala snížení DPH s EET, má naprostou logiku. Tam se podporují... Tak jako jsme v první vlně snížili DPH na stravovací služby z 21 na 15 % a teď je snižujeme znovu z 15 na 10, tak jsme podporovali tehdy první vlnu. A pokračujeme v tom.

Dále. Ty vybrané služby souvisí s třetí, čtvrtou vlnou. A připojili jsme tam samozřejmě vodné, stočné. Osm měsíců jste to tady nechali ležet! Osm měsíců jste to bojkotovali, a teď budete mluvit o tom, že my brzdíme? I tím, že se projednává EET, že se prosazuje třetí, čtvrtá vlna, tak tím narovnáváme podnikatelské prostředí, i tím pomáháme živnostníkům. Logicky to bylo svázáno proto, že se zlepší výběr daní, tudíž bude na toto snížení. A že se nesnížily daně? Daně se snížily za minulé vlády o 100 miliard. Měla jsem tu tabulku tady několikrát. A toto snížení prezentuje další 3,4. A dávno naši občané mohli mít nižší cenu za vodné a stočné, kdybyste to tady nenechali ležet od června roku 2018. Takže já říkám pokrytectví. A je mi jedno, jak to vy kvalifikujete.

Marketingový tah – přílepek. Co je jiného, že v závěrečné fázi legislativního procesu, a my jsme v závěrečné fázi legislativního procesu, dojde k vytržení opatření z návrhu zákona o EET a načtení do verze zákona, kterou Poslanecká sněmovna naprostou většinou v prosinci roku 2018 schválila? Co to je? To přece určitě si myslím, že nemůžete nazývat transparentním legislativním procesem. Takže já neměním svoje stanovisko, zůstává negativní. A vaše názory v tomto směru považuji, opakuji, za pokrytecké.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu jednu omluvu. Do konce jednání Sněmovny se z pracovních důvodů omlouvá poslankyně Levová. Dále, s náhradní kartou číslo 15 hlasuje předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček.

Zájem o závěrečné vystoupení sice měl pan senátor, ale s přednostním právem předseda poslaneckého klubu ODS. Nyní tedy jenom přednostní práva, prosím vás, protože nejsme v obecné rozpravě. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nemám to u sebe, ale zítra to přinesu zabalené paní ministryni. Musím se velmi tvrdě ohradit proti tomu pokrytectví. Já chápu, že neznáte politické programy jiných politických stran. My máme dlouhodobě v programu dvě sazby DPH s tím, že snížená je 10 %. Takže každý návrh, který tady převádí služby z 15 do 10, je v souladu s naším politickým programem, s programem, se kterým jsme kandidovali do Poslanecké sněmovny. To nemá s pokrytectvím nic společného.

Pokrytectví je šlapat pět roků po krku živnostníkům, abych pak říkal: Jé, ti chudáci to mají těžké. To je pokrytectví! To, že my hájíme náš politický program a zájmy našich voličů, je naprosto legitimní a není to pokrytecké. Přečtěte si ten program, já vám ho zítra přinesu, zabalený, vytištěný, z roku 2017. A prosím, abyste se nám za tohleto omluvila. Můžeme mít různé názory, já to respektuji, ale to, že hájím program, s kterým jsem kandidoval do Poslanecké sněmovny, prostě není pokrytectví!

Možná, že chcete omezit právo senátorů navrhovat změny v daňových zákonech. Představte si, změny daní jsou přílepek! V daňových zákonech! A to si paní ministryně zakládá na tom, jak studovala ta práva, jak tomu právu rozumí. Kde jindy máme měnit daně, než zákony, v kterých se mění daně? Co to je za nesmysl? To bylo vaše politické rozhodnutí, že jste změnu daní strčili někam jinam. V pořádku. Já to

chápu. Je to politicky docela chytré. Ale upírat právo senátorům, aby v daňových zákonech navrhovali změny daňových zákonů, a ještě říkat, že to je přílepek na konci legislativního procesu... No Senát je vždycky na konci legislativního procesu. Jestli chcete změnit Ústavu, že to nejdříve projednává Senát, a pak Sněmovna, tak to bude na začátku. My pak budeme na konci.

Sama jste říkala, jak dlouho to leželo tady. Už to tady dneska jednou zaznělo u jiné senátní vratky. Senátoři na to mají 30 dnů. Za těch 30 dnů zpracovali, zlepšili ten váš návrh, že vy ho také musíte přepsat. Ten váš návrh, který máte v EET o snížení sazby DPH u vybraných profesí a u vybraných činností, tak jak je navržený, není možný. Je legislativně chybný, protože mezitím, představte si to, se změnily daňové zákony a změnil se i zákon o DPH, a tím pádem se změnila příloha, která se týká druhé snížené sazby. Tohle všechno stihli senátoři odpracovat, napravit chyby Ministerstva financí. Ale pro paní ministryni je to pokrytectví, přílepek a nevím co všechno. Tak to prostě není. Jestli někdo mění program podle toho, co si přečte ráno a co večer. Vzpomeňme si, kdo byl proti karenční době a kdo ji pak schválil. Vzpomeňme si, kdo sliboval, že karenční doba nebude, dokud nebude eNeschopenka. Dneska mu to nevadí. A takhle bych mohl pokračovat až do 20. hodiny, aby se o tom dneska ani nehlasovalo, kdybych tady vypočítával všechny názorové obraty Andreje Babiše a jeho věrných. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o závěrečné slovo senátora Vladislava Vilímce. Než se dostavíte k pultu, k mikrofonu, tak přečtu dvě omluvy. Poslanec Přemysl Mališ od 19.15 hodin se omlouvá z rodinných důvodů a pan doktor poslanec Jaroslav Dvořák se omlouvá od 18.50 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů. Tak pane senátore, máte závěrečné slovo.

Senátor Vladislav Vilímec: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené poslankyně a poslanci, vážená paní ministryně, na začátku svého úvodního expozé paní ministryně financí prohlásila, že ty pozměňovací návrhy přináší nežádoucí dopady. Neuvedla jaké. Skutečně i ta debata ukázala, že není žádných odborných argumentů proti těm pozměňovacím návrhům, které předložil Senát. Není žádných odborných argumentů.

Pokud se týká té přestřelky ohledně pokrytectví. Víte, mně to tak nevadí, když tady paní ministryně, i když bych to od ní nečekal, když tady paní ministryně nazývá postup zákonodárců Senátu pokrytectvím. Mně to vadí, když to napíše do tiskové zprávy Ministerstva financí. To mi vadí. A když jsem tady, já jsem to nazval článek, paní ministryně financí mě opravila, že to je tisková zpráva. A to mi vadí. A když jsem tady vzpomínal zvěčnělého již bývalého ministra financí Eduarda Janoty, za jeho doby by toto nemohlo vůbec nastat na Ministerstvu financí. To jsem chtěl pouze poznamenat.

Co se týká těch pozměňovacích návrhů, já jsem přesvědčen, že Senát pracoval velmi zodpovědně. Nedal tam nic, co by bylo v nějakém rozporu s tím, co připravuje vláda. Když jsem sem před, nevím, dvěma měsíci přišel obhajovat zrušení karenční doby, tak jsem věděl, že byť jsem byl pro to, aby ta karenční doba nebyla zrušená nebo aby ty kompenzace byly vyšší, tak jsem věděl, že to nemá moc velkou šanci.

Když jsem dnes přicházel a čekal jsem ty čtyři hodiny nebo kolik, tak ve mně vybublával určitý střízlivý optimismus. Protože hlasovat proti něčemu, kde nejsou odborné argumenty, hlasovat proti věcem, které zlepší život daňových poplatníků v situaci živnostníků, je velmi obtížné. To je velmi obtížné, byť samozřejmě rozumím nějakým politickým hrátkám, které tady ve Sněmovně existují.

Teď je to, dámy a pánové, vážené poslankyně a poslanci, na vás. Vy rozhodnete o tom, jestli se vylepší situace drobným podnikatelům, živnostníkům a dalším poplatníkům, anebo se bude čekat roky, až se ten či onen zákon projedná, byť dobře víme, že jsou to zákony, které sotva prošly prvním čtením. Proto jsem přesvědčen, že ten můj mírný optimismus je dnes zcela namístě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrý večer, a nyní přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Já vás všechny odhlásím. Zaregistrujte se prosím svými hlasovacími kartami. Zagonguji.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony, podle sněmovního tisku 206/5, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 206/6."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 215: přihlášeno 173 poslankyň a poslanců, pro 70, proti 47. Návrh byl zamítnut. Konstatuji, že jsme návrh ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Poprosím o nastavení... Ano, už to nastavené je.

Přednesu návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 206/5.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 216: přihlášeno 173 poslankyň a poslanců, pro 158. Návrh byl přijat. (Potlesk části poslanců.) Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Nyní přistoupíme k projednávání dalšího bodu, kterým je

4.
Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/9/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, bylo doručeno jako sněmovní tisk 38/10. K tomuto návrhu byl zároveň doručen sněmovní dokument 2342, který obsahuje usnesení Senátu číslo 112 ze 6. schůze dne 27. února 2019.

Vítám mezi námi senátora Tomáše Goláně a prosím, aby se k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřil za navrhovatele poslanec Stanislav Grospič, případně další z navrhovatelů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, vážená vládo, stojíme před krokem, kterým máme rozhodnout o osudu další novely návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů /zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi/ a zákon číslo 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, který po třetím čtení projednal Senát a zamítl jej. Je tedy na Poslanecké sněmovně, aby přijala konečné rozhodnutí.

V této souvislosti bych chtěl připomenout, že tímto návrhem nedochází, tak jako tady už bylo mnohokrát řečeno z naší strany coby předkladatelů, ke zdanění vydaného majetku, tedy toho, který byl vydán na základě restituční části zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, ale dopadá na část rozsáhlého subsidiárního plnění, jímž jsou pouze finanční náhrady dle § 15 citovaného zákona, nikoliv však již příspěvek na podporu činnosti dotčených církví a náboženských společností podle § 17 citovaného zákona.

Nebudu se již zabývat historickým exkurzem k této problematice, toho tady bylo řečeno již mnoho jak při projednávání samotného zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, tak při projednávání tohoto předloženého návrhu zákona. Nemohu se však znovu nezmínit o způsobu, jakým došlo k ocenění majetku, který v rámci zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi nelze vydat, a je tedy za něj poskytnuta finanční náhrada.

Z mnoha studií odborné veřejnosti, historických faktů, tak i dokumentů, jež měla k dispozici tehdejší vláda premiéra Nečase, vyplývá, že majetek, za který je poskytována finanční náhrada, nebyl nikdy hodnověrným způsobem specifikován. Tedy nikdy nebylo a ani dnes není jasné, za který majetek je finanční náhrada poskytována a zda skutečně tento majetek spadal do rozhodného období a byl majetkem církví a náboženských společností. Pokud jde o rozsah a ocenění církevního majetku, pak z hlediska zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi považuji za velmi důležité, jak tehdejší vláda jako navrhovatel tento rozsah určila, případně jak došla k číslům o jeho celkové hodnotě a

jestli vše zdůvodnila racionálními a přiměřenými exaktními argumenty a důkazy. To se zákonodárci nikdy nedozvěděli a nikdy nedozvědí, stejně jako veřejnost. Přitom šlo o velmi důležitý krok, jehož důležitost zvýrazňuje fakt, že určený rozsah majetku posloužil přímo k odhadům majetku a následně pak k určení paušální finanční náhrady.

Z dokumentu Ministerstva kultury zabývajícího se a řešícího ocenění původního církevního majetku vyplývá, že ocenění původního církevního majetku bylo provedeno na základě údajů k roku 2007. Z tohoto roku mají pocházet i údaje o předpokládané tržní hodnotě tohoto majetku. Zde si dovolím ocitovat usnesení dočasné komise Poslanecké sněmovny pro řešení majetkových otázek mezi státem, církvemi a náboženskými společnostmi, přijatého dne 22. července 2008.

Cituji: Dočasná komise pro řešení majetkových otázek mezi státem, církvemi a náboženskými společnostmi souhlasí s tím, že má být církvím a náboženským společnostem vydáno a nahrazeno to, co vlastnily nebo měly vlastnit k datu 25. února 1948.

Tento fakt nasvědčuje tomu, že při určení rozsahu majetku došlo k prolomení hranice stanovené zákonem, a lze tedy shrnout, že o racionalitě a skutečné objektivitě údajů, na jejichž základě byl určen celkový rozsah církevního majetku, který následně posloužil pro určení finanční náhrady, nelze v této souvislosti mluvit.

Zároveň v této souvislosti s uvedenými fakty bych se jen krátce zmínil o postoji Ústavního soudu k ocenění původního církevního majetku, který se nevydává. Na základě jeho vyjádření v bodech 255 a 256 nálezu spisové značky PL ÚS 10/13 nelze než konstatovat, že Ústavní soud zcela rezignoval na posouzení tohoto problému z hlediska ústavnosti, o němž svědčí odlišná stanoviska, která zaujali k rozhodnutí pléna Ústavního soudu soudci Jaroslav Fenyk, Vojen Güttler, Jan Musil a Pavel Rychetský. Samotné finanční náhradě se věnuje hlava III zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi nazvaná Finanční vypořádání mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi, konkrétně pak zejména ustanovení § 15. Toto ustanovení svou dikcí vychází spíše z politického nežli právního posouzení a v této souvislosti se nemohu nezmínit o rozporu mezi komentářem k zákonu o majetkovém vyrovnání s církvemi, náboženskými společnostmi od autorů např. Jakuba Kříže a Václava Valeše a důvodovou zprávou k citovanému zákonu. Dle komentáře, z něhož cituji, právní vztah mezi hodnotou majetku, formou naturální restituce a vyplacenou finanční náhradou neexistuje. Stejně tak neexistuje právní vztah mezi konkrétními věcmi, které se vydávají v režimu naturální restituce a samotnou finanční náhradou. Konec citace.

Neříkám to zde náhodou. Zde nezbývá, než si položit otázku, jak může existovat vztah mezi věcmi, které se nevydávají, a samotnou finanční náhradou, když byly odhadnuty ze stejného základu, přičemž celková výše finanční náhrady dle důvodové zprávy k zákonu o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi vznikla odečtením částky, která reprezentuje odhad hodnoty majetku, který je možné vydat, od celkové hodnoty majetku. Odpověď je jednoduchá. Pokud totiž právní vztah skutečně neexistuje, je možný pouze jediný závěr, a to že se v případě finanční náhrady jedná o disimulované, zastřené právní jednání.

Jako další závažný problém je možný střet vyplácených finančních náhrad s právem Evropské unie, konkrétně s čl. 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie, tedy zákazem tzv. státních podpor. K tomuto názoru mě vede skutečnost, jakým způsobem se tehdejší vláda jako předkladatel zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi s tímto problémem vypořádala. V důvodové zprávě se pouze v obecné rovině konstatuje, že legislativní úprava postavení církví a náboženských společností nespadá do pravomoci Evropské unie, nýbrž do pravomoci členského státu. Zcela zde tak rezignovala na projednání této otázky s Evropskou komisí a ani nijak nezdůvodňuje, proč by se případně nemohlo jednat o nepovolenou státní podporu. Stejně tak na posouzení této otázky rezignoval i Ústavní soud ve svém již citovaném nálezu, když ani on se nepokusil vznést k této věci předběžnou otázku k Soudnímu dvoru Evropské unie dle čl. 267 Smlouvy o fungování EU, ač tak jednoznačně učinit mohl.

Je zřejmé, že církve jako právnické osoby mohou být podnikem ve smyslu práva Evropské unie a ustálené definice judikatury Soudního dvora EU. Ten uvádí, že podporou se rozumí pak rozhodnutí členského státu, kterým udělí jednostranným a autonomním rozhodnutím určeným osobám či podnikům prostředky nebo jim zajistí výhody k podpoře dosažených ekonomických cílů. Typická státní podpora dle stabilní judikatury Soudního dvora EU dále se vyznačuje tím, že jde o podporu pocházející z veřejných prostředků a opatření je přičitatelné státu nebo jiné korporaci veřejného práva a podporou vzniká selektivní výhoda pro určitý podnik nebo odvětví. Za klíčové je potřeba mít, že k naplnění pojmu státní podpory může dojít pouze současným naplněním všech jeho znaků. Tedy zároveň musí být splněna podmínka zvýhodnění určitého podniku způsobeného zásahem nebo opatřením státu z veřejných prostředků, podmínka narušení hospodářské soutěže a také podmínka ovlivnění obchodu mezi členskými státy.

Všechny tyto znaky státní podpory byly osvobozením finanční náhrady od zdanění církví a náboženským společnostem naplněny. Otázka o možné nepovolené státní podpoře tedy zůstává stále otevřená a v budoucnosti může vyvolat i nemalé problémy. Nelze totiž v žádném případě vyloučit, že finanční náhrada by mohla být Evropskou komisí posouzena jako nedovolená státní podpora soukromému subjektu.

Senát předložený návrh zákona zamítl, protože jej považuje za protiústavní z důvodu nejen porušení legitimního očekávání církvi a náboženských společností, ale také z důvodu porušení uzavřených smluv mezi státem a jednotlivými náboženskými společnostmi. S tímto názorem se neztotožňuji a řekl jsem to již i v Senátu. Tím, že se navrhuje zdanění finanční náhrady, nemůže dojít k porušení legitimního očekávání. Pokud by tomu tak bylo, muselo by se připustit i porušení legitimního očekávání ostatních občanů, kteří očekávali spravedlivé a legitimní vypořádání se s církvemi a náboženskými společnostmi. Musela by se připustit i skutečnost, že odpuštěním daní z finanční náhrady bylo narušeno jejich právo jako daňových poplatníků, kteří legitimně očekávají využití finančních prostředků státem získaných na daních ve prospěch celé společnosti a nikoli upřednostněné určité skupině, jak určil sám zákon o majetkovém vypořádání s církvemi a náboženskými společnostmi.

Senát při svém rozhodnutí argumentoval také porušením uzavřených smluv. Nesdílím ani tento názor. Smlouvy o vypořádání jsou koncipovány jako nástroj finančního vypořádání. V rámci českého právního řádu se jedná o unikátní řešení. V právním řádu nenalezneme žádné podobné řešení, které by bylo v plném rozsahu vtěleno jak do zákona a zároveň se také stalo předmětem dvoustranné smlouvy. Celá koncepce tak slouží dle mého názoru jen k vystavění další překážky možného budoucího přehodnocení majetkového vyrovnání. To však nemůže bránit výsostnému právu státu činit opatření v daňové oblasti. Pokud by tomu mělo být jinak, došlo by k vytváření nerovnosti před zákonem, kterou projednávaný návrh zákona naopak odstraňuje, protože nezdanění finančních náhrad nemá své opodstatnění.

Nebudu se již zabývat samým ohodnocením jednotky metru čtverečního zemědělské a lesní půdy. Na to téma tady toho také zaznělo již mnoho.

Závěrem si dovolím citovat z disentního stanoviska Pavla Rychetského k nálezu Ústavního soudu spisové značky PL ÚS 10/13, v němž mimo jiné uvedl: Nezpochybňuji právo zákonodárce rozhodnout svrchovaně o rozsahu zmíněných majetkových křivd způsobených v minulosti, a dokonce přijetí zákona, který by zmírňoval majetkové křivdy způsobené církvím a náboženským společnostem v minulém režimu považuji za nezbytné. Ale přesto soudím, že i takové jeho rozhodnutí musí respektovat alespoň v elementární míře principy rovného přístupu k jednotlivým skupinám oprávněných subjektů a ostatní platné právní normy. Konec citátu.

Dle mého názoru a soudu míra uplatnění nerovného přístupu nesmí přesáhnout únosnou míru z hlediska testu proporcionality a přiměřenosti. To se při stanovení finančních náhrad paušální výměrou stalo. To se také stalo tím, že došlo k odpuštění daní církevním subjektům v rámci majetkového vyrovnání. Žádám vás tedy proto, zda by Poslanecká sněmovna nesetrvala na svém původním názoru a podpořila svou původní verzi. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem je přihlášen pan předseda Pavel Bělobrádek. Pak samozřejmě přijde ke slovu za navrhovatele pan senátor Tomáš Goláň. Dáte přednost. Takže poprosím pana senátora Tomáše Goláně. Prosím, máte slovo.

Senátor Tomáš Goláň: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeji vám pěkný večer. Nebudu zdržovat předlouhými proslovy jako v Senátu, protože už je pozdní hodina a už jsem také po těch čtyřech hodinách čekání unavený, takže bych vám řekl, že legislativní proces jsme shrnuli v psaní, které dostala vlastně Poslanecká sněmovna od Senátu.

Co je rozhodující – hlasování v Senátu proběhlo takovým způsobem, že ze 73 přihlášených bylo 64 senátorů proti tomuto návrhu. Vezměte si, že to je mnohem větší část, než je ústavní většina v Senátu, která činí 49 hlasů. (V sále je hluk a neklid!)

Co vedlo Senát k tomu, aby takovýmhle zásadním způsobem tenhle návrh zákona zamítl? Je tam několik rovin. První rovina je samozřejmě technická. My

nesouhlasíme s tím, co řekl tady pan navrhovatel, že bylo jakýmsi způsobem prokázáno, že náhrada byla nepřiměřená. Nedostali jsme nikdo žádné podklady, kde by bylo řečeno, že přesně tolik a tolik metrů pozemků bylo oceněno takovou a takovou cenou, a z ničeho vlastně ta samotná nepřiměřenost prakticky nevyplývá. Když se podíváme na rozhodnutí Ústavního soudu, tak také říká, že má rozsah významnou a pragmatickou úroveň. Jakýsi závěr v důvodové zprávě, kde se říká: návrh zákona předpokládá zdanění finanční náhrady jako jediný možný krok vedoucí k tomu, aby finanční náhrada byla v konečném důsledku přiměřená. Já třeba jako daňový poradce vůbec nechápu, z čeho plyne ta přiměřenost, že těch 19 % mi vytvoří nějakou přiměřenost. Za prvé mi nikdo neřekl, o co je náhrada nepřiměřená, o co byla navýšena. A za druhé mi nikdo neřekl, jak bude tedy spravedlivá ta konečná situace, když to zdaníme 19 %, a proč těch 19 % je náprava přiměřenosti. To je ta věcná rovina.

Samozřejmě Senát i ústavněprávní výbor, kterého jsem členem, nejvíc zkoumal legislativní rovinu. Legislativní rovina nám samozřejmě ukazuje, že byl porušen princip legitimního očekávání, že bylo zasaženo do soukromoprávních vztahů, které nastaly dvoustranným aktem, a to byly smlouvy. Podle § 16 zákona se uzavíraly smlouvy a byly skutečně dvoustranným aktem. A najednou stát jednostranným aktem zasahuje do něčeho, co jednou už vlastně bylo právně nastaveno. To si myslíme, že z hlediska principu právního státu je naprosto nepřijatelné a je to něco, co by bylo velmi špatným precedentem v právním řádu do budoucna.

Další je samozřejmě rovina politická, protože když se podíváme do stanoviska vlády k tomuto zákonu, tak zní, že vláda předpokládá, že tento zákon bude napaden u Ústavního soudu, ale i přes to všechno s návrhem zákona souhlasí. Tady vidím velké nebezpečí. Opravdu si zahráváme s ohněm. Představte si, jaká je důvěra v ústavní činitele, v ústavní orgány a v soudy z hlediska našich občanů, a celé stanovisko vlády se tváří: my vám to tedy schválíme, protože víme, že Ústavní soud to jednou zruší. To si myslím, že je velmi, velmi nebezpečné. Protože jak to tedy v rámci pohledu veřejnosti bude vypadat? Ano, už se ví, že pokud by zákon Sněmovna znovu schválila, tak je skupina senátorů, ve které jsem i já, a bude iniciovat napadení k Ústavnímu soudu. Nicméně Ústavní soud to velmi pravděpodobně zruší, když už se k tomu jednou vyjadřoval. Musí držet kontinuitu svého rozhodování. A proč tady tedy vytváříme nějakou zákonnou normu, o které v podstatě předpokládáme, že ji zruší Ústavní soud? To si myslím, že je poměrně nehezká situace a nehezký vzkaz vůči veřejnosti a vůči lidem, kteří by měli právě v zákony a zákonodárný sbor věřit.

A nakonec po politické rovině musím zmínit i rovinu morální, protože to celé vypadá tak, že někdo, kdo původně způsobil situaci, která byla napravena zákonem, ten samý subjekt, to znamená Komunistická strana Čech a Moravy, chce znovu jakýmsi způsobem odebrat alespoň část majetku, který už jednou odebrala.

Pokud se sami zamyslíme nad tím, co náhrada je, tak jsou tam tři druhy náhrad. První náhrada je naturální, to znamená, majetek jde skutečně vydat. Majetek činí 75 mld., což je 56 % celých náhrad. Ten, který nejde vydat, který je v jakémsi užívání subjektů zastaven, je ve vojenských újezdech a podobně, je nutný k provozování dopravy, činí 59 mld. a je to 44 %. Já tam ani nevidím nějakou nepřiměřenost,

protože 56 % bylo vydáno v naturáliích, 44 %, to znamená 59 mld., je vypláceno ve finanční náhradě. A pokud si vezmeme paralelu, že by nám dneska někdo odňal majetek, senátorům a poslancům, a tento majetek byl nějakým způsobem znehodnocen, to znamená, že by nebylo možné fyzické vydání, tato situace může běžně nastat s ukradeným automobilem, který nám potom nikdo nemůže vrátit, protože už ho někdo vydržel, tak za to dostáváme finanční náhradu. A nedokážu si představit někoho z nás i z vás, že by hlasoval pro to, že finanční náhrada za jeho navrácený majetek by byla zdaněna běžnou daní, jak se tomu činí u tohohle zákona.

Z těchto všech důvodů opravdu Senát zásadním způsobem tento návrh zákona zamítl. A já vás žádám, abyste hlasovali stejným způsobem a abyste návrh zákona zamítli. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V tuto chvíli s přednostním právem pan předseda Pavel Bělobrádek. Přečtu omluvu: pan poslanec Dominik Feri se omlouvá do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále je neklid.)

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, vážení členové vlády, jsem přesvědčen, že v této situaci skutečně rozhodujeme o věcech, které nejsou jenom běžné, ale které jsou principiální a které hovoří o charakteru státu, o tom, jak se vlastně stát tváří. Jsem přesvědčen, že v mnoha směrech k právnímu státu, tak jak si ho představujeme, máme daleko. Ale tímto rozhodnutím v podstatě právní stát skutečně popřeme. Jsem o tom bytostně přesvědčen. A také jsem přesvědčen, že ti, kteří pro to budou hlasovat a hlásí se často ke křesťanskému odkazu nebo židovsko-křesťanské tradici naší civilizace, naší kultury, našich kořenů, nejvíce potrestají Federaci židovských obcí, protože těm seberou nejvíce, a potom sáhnou i na peníze dalších církví a náboženských společností.

Když budu citovat: "Nepřidáš se k většině, páchá-li hanebnost." A já bych takhle chtěl apelovat: nepřidávejte se k většině, páchá-li hanebnost, protože to hanebnost bezpochyby je. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Chtějí se k usnesení Senátu vyjádřit další zpravodajové z výborů? Rozpočtový výbor – pan poslanec Milan Feranec? Nechce se vyjádřit. A zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Marek Benda? Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane předkladateli, vážené dámy, vážení pánové, já si pak vezmu nepochybně za sebe slovo řádněji, ale v tuto chvíli musím jenom říct, že bych rád poděkoval senátorům, že si zdravý rozum zachovati ráčili a že nám tento návrh zákona vrátili. Diskuse, která tady běžela po mnoho, mnoho dnů a týdnů – myslím si, že míra rozporu s ústavním pořádkem České republiky, nespravedlnosti, toho, že se opravdu jedná jenom o nějakou platbu v rámci vládnutí, je zcela zjevná a jsem opravdu docela rád za Senát jako celek, že dokáže

v takových chvílích bez ohledu na své politické priority říct: některé věci se v zemi konat nesmějí, některé věci jsou v rozporu s ústavním pořádkem, nemůžete někomu něco vracet a současně mu to zdaňovat. Takže bych rád poděkoval senátorům za to, že nám sem návrh zákona vrátili a že se tím musíme zabývat znovu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V tuto chvíli otevírám rozpravu, do které mám přihlášeno pět poslanců a poslankyň. První je pan poslanec Marek Výborný, připraví se pan poslanec Grebeníček. Prosím, máte slovo. (Poslanci jsou neklidní.)

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, nejprve bych se rád připojil ke slovům kolegy... (Odmlka kvůli hluku v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosil bych Poslaneckou sněmovnu o klid, abychom mohli vytvořit podmínky pro ty, kteří vystupují, aby nám mohli sdělit to, co potřebují... Já bych počkal... Na levé straně... Pane poslanče, můžete pokračovat. Děkuji.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Rád bych se připojil ke slovům kolegy Marka Bendy a chtěl bych vyjádřit respekt a poděkování Senátu. Protože když jsem si četl doprovodné usnesení, kde – cituji – "Senát považuje schvalování takových návrhů zákona za neslučitelné s tvorbou demokratického právního řádu a s řádnou péčí o zachování právního státu", tak jsem se trochu zastyděl za to, součástí jaké komory jsem, protože to je bohužel vizitka nás, to je vizitka poslanců zde v Poslanecké sněmovně.

Jsem rád, že Senát v tomto smyslu naprosto většinově, průřezově napříč kluby, když se podíváte na to hlasování, pochopil, že zde dochází k popření skutečně principů právního státu. A přestože jsme tady na to mnozí opakovaně upozorňovali v průběhu všech tří čtení zde na půdě Poslanecké sněmovny, tak bohužel většina poslanců se rozhodla nesledovat věcný obsah, meritum té věci, ale podlehla hlasování, které bylo obchodem, jednoznačným obchodem s podporou vládě, státnímu rozpočtu atd.

Dovolte mi se teď ale vyjádřit k tomu, co tady opakovaně zaznívalo. A když to dneska opět pan kolega Grospič za předkladatele velmi detailně uváděl ve své vstupní řeči, když vidím, že na tabuli je přihlášený pan kolega Mašek, který se opakovaně věnuje tématu, jakým způsobem a jak špatně byly oceněny ty finanční náhrady, tak mi dovolte se k tomuto tématu vyjádřit podrobně, ať všichni víme, ať všichni víte, jakým způsobem k tomu ocenění původního církevního majetku došlo.

Ocenění původního církevního majetku bylo provedeno v roce 2007 na základě tehdejších podkladů. Tady myslím, že se shodujeme s tím, co zde zaznělo. Vycházelo se z tržní ceny majetku, která se blížila jeho skutečné hodnotě a představovala současnou, nebo tehdejší hodnotu majetku, který byl církvím v minulosti protiprávně odebrán a se kterým v důsledku toho nemohly nakládat a mít z něj užitky. Původní

církevní majetek je charakteristický tím, že jeho rozmístění po území České republiky je prakticky rovnoměrné. Z toho důvodu byla zjištěna průměrná cena zemědělské půdy za celou Českou republiku ve výši 44,48 Kč za jeden metr čtvereční, podotýkám v cenách z roku 2007. Při výpočtu byly použity studie Výzkumného ústavu zemědělské ekonomiky a dále přehled cen stavebních pozemků v krajích České republiky z června 2007, který zpracoval inženýr Václav Dolanský z katedry oboru management a marketing Fakulty strojní Českého vysokého učení technického v Praze. Podle studie Výzkumného ústavu zemědělské ekonomiky se tržní ceny zemědělské půdy pohybovaly ve velice širokém rozmezí od 5 do 500 Kč za jeden metr čtvereční v závislosti na výměře pozemku, jeho předpokládaném budoucím využití a lokalizaci. Podstatně nižší cena je vysledována u pozemků nad 10 hektarů mimo zástavbu a její okolí ve venkovských oblastech. Nejvyšší tržní ceny potom dosahují pozemky v okolí Prahy o výměře do 0,1 hektaru. Vysoká tržní hodnota byla zjištěna rovněž na Brněnsku. Zemědělskou půdou se rozumí půda, která byla zemědělská v roce 1948. Od roku 1948 však došlo k velkým změnám. Část tehdejší zemědělské půdy je dnes v intravilánech velkých měst, jako je Praha nebo Brno, kde je její cena mnohem vyšší než cena zemědělské půdy ve venkovských oblastech. Z toho důvodu je výsledná průměrná cena zemědělské půdy vyšší než běžně uváděné tržní ceny zemědělské půdy na venkově, kde se tato půda nejvíce prodává.

A teď mi dovolte se ještě vyjádřit k prověření toho výpočtu. Ověření výpočtu provedlo nejprve Ministerstvo kultury. Bylo zjištěno, že podle studie Výzkumného ústavu zemědělské ekonomiky průměrná hodnota sjednávaných cen v prodejích realizovaných v období 1993 až 2003 činí 37,72 Kč za jeden metr čtvereční. Extrapolace těchto průměrných cen metodou lineární regrese vedla v roce 2008 k odhadu průměrné ceny zemědělské půdy ve výši 54,58 Kč za jeden metr čtvereční. Tato cena byla vyšší než použitá cena – opakuji – 44,48 Kč. V roce 2008 zadala sněmovní komise prověření výpočtu společnosti Ernst and Young a tato společnost zkontrolovala vybrané položky v jednotlivých krajích a shledala, že použitý výpočet je oprávněný a racionální.

Ceny, které byly použity pro výpočet hodnoty původního církevního majetku, jsou často srovnávány s cenami, které byly použity pro účely restituce podle zákona o půdě. Takové srovnání je ale chybné, neboť zákon o půdě pracuje s odlišnou koncepcí. Zákon o půdě č. 229/1991 Sb. zásadně preferuje náhradu v naturální formě, finanční náhrada byla záležitostí okrajovou. Pouze v 10 % nebylo možné vydat původní nemovitost a z těchto 10 % pouze 7 % dostalo finanční náhradu. Finanční náhrada se tak poskytovala za relativně nevelké množství majetku a byla stanovena samostatně u každé jednotlivé položky. Jelikož v roce 1991 ještě neexistovaly tržní ceny zemědělské půdy, byly ceny stanoveny administrativně, a to podle cenového předpisu platného v době přijetí zákona o půdě. Jednalo se tehdy o vyhlášku Ministerstva financí č. 182/1988 Sb. ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. Zákon o majetkovém vyrovnání stanoví paušální finanční náhradu, tedy nebylo reálné ocenit všechny položky samostatně. Při počtu cca 110 000 položek by to představovalo značné finanční a časové náklady. Proto se při stanovení finanční náhrady vycházelo ze zjištěných průměrných tržních cen, které v současnosti, na rozdíl od roku 1991, nebo tehdy v tom roce 2008 existovaly. Cena lesní půdy včetně porostů byla

stanovena na základě Zprávy o stavu lesa a lesního hospodářství České republiky, kterou vydalo Ministerstvo zemědělství.

Pokud by ocenění historického církevního majetku bylo určeno podle vyhlášky Ministerstva financí, jak jsem ji citoval, mohla by být finanční náhrada napadena u Ústavního soudu. Taková kompenzace by zjevně nesplňovala kritérium přiměřenosti a byla by výsledkem libovůle zákonodárce, který by stanovil cenovou hladinu zpětně o 21 let. Bylo by možno hovořit o nové křivdě na straně církví a náboženských společností ve smyslu tehdy už známé judikatury Ústavního soudu.

Na rozdíl od zákona o půdě zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi předpokládá vydávání majetku pouze státem. Podle zákona o půdě přitom vydávaly i obce a všechny právnické osoby. Rovněž se neposkytují náhrady za znehodnocení majetku nebo živý a mrtvý inventář, který se podle zákona o půdě také poskytoval. V neposlední řadě mohly fyzické osoby 20 let, dneska už téměř 30 let čerpat výnosy z majetku, který jim byl vydán podle zákona o půdě. A jenom zisky z bývalých církevních lesů za dobu 20 let se pohybovaly v řádu miliard českých korun. A tyto zisky, které samozřejmě plynuly státu, nikdo ani z církví a z náboženských společností nepožadoval.

To jsou tedy základní informace, které si nakonec můžete dohledat i na stránkách Ministerstva kultury a které zjevně dokazují, že občas to kouzlení s různými čísly, kouzlení s hranicí 25. února 1948, která nebyla prolomena, to jsme si tady také opakovaně říkali, kdy ten zákon byl sice schválen v roce 1947, nicméně jeho účinnost nastala až po 25. únoru 1948, že k ničemu takovému nedošlo. Čili tolik k tomu, co říkal za předkladatele pan poslanec Grospič a co tady možná ještě zazní, aby bylo zřejmé a jasné, jakým způsobem došlo k vyčíslení těch náhrad. Musíme si uvědomit, že se samozřejmě jednalo, a to tady také nikdy nikdo nezapíral, o politickou dohodu, protože nebylo možné dojít k přesnému stanovení, protože ten majetek prostě byl minulým komunistickým režimem často zlikvidován, zplundrován nebo prostě už neexistoval a nebylo co oceňovat.

Dovolte mi nyní se vrátit ještě obecně k tomuto tisku a ke snaze, kterou tady vládní hnutí ANO se snaží zdanit něco, co bylo schváleno a na co byly také uzavřeny smlouvy.

Mluví-li do církevních restitucí komunisté, tak mi dovolte toto přirovnat k situaci, jako kdyby do odškodnění obětí holocaustu měli mluvit nacisté. Já myslím, že to není daleko od naprosto relevantního srovnání, ta analogie tady skutečně taková je.

Církevní restituce nás provázejí prakticky celých 30 let od pádu komunistického režimu. Komunisté, kteří tento problém na přelomu 40. a 50. let minulého století způsobili, nyní opět vyvolali legislativní úpravy, které směřují ke zdanění náhrad a které je stát zákonem zavázán církvím za nevydaný majetek vyplácet. Musím také připomenout, že v 90. letech to byl současný prezident Miloš Zeman, který nabídl tehdejšímu pražskému arcibiskupovi kardinálu Miloslavu Vlkovi založení parlamentní komise, která by tento problém, který se tady dlouhodobě táhl, řešila. Při jednání o složení této komise přinesl tehdejší ministr kultury Pavel Dostál seznam, kdy v té komisi měli být i zástupci komunistické strany. To logicky ostatní přizvaní

členové církví odmítli s tvrzením, že je to podobné, jako kdyby o odškodnění obětí holocaustu měli rozhodovat nacisté.

Při nových nekonečných jednáních byly nakonec založeny komise dvě, jedna ministerská a druhá církevní. Byly určitou zástěrkou pro úmysl Ministerstva kultury kontrolovat zákonnou úpravou svobodu církví a schvalovat založení některých institucí, které církve podle Ústavy měly svobodu zakládat samy, a udělovat jim právní subjektivitu. To bylo v rozporu s Ústavou. Sněmovna takový zákon ovšem odhlasovala, Senát ho odmítl, Sněmovna přehlasovala a prezident podepsal. Někteří senátoři podali tehdy k Ústavnímu soudu stížnost na protiústavnost určitých paragrafů zákona. Ústavní soud tehdy skutečně škrtl v zákoně čtyři protiústavní místa a podal důkladné kompetentní vysvětlení o náboženské svobodě. Zákon pak mohl zůstat v platnosti ve smyslu rozhodnutí Ústavního soudu.

Když komunističtí poslanci v roce 2013 tehdy iniciovali podání stížnosti k Ústavnímu soudu a žádali, aby zrušil restituční zákon č. 428/2012 Sb., tak soud tyto stížnosti odmítl a reagoval svým jasným prohlášením. Přesto někteří politici označují dodnes církevní restituce jako velký dar státu. A já bych si dovolil srovnat tyto výroky s výňatkem z tiskové zprávy Ústavního soudu z 3. června roku 2013, která následovala po tom už mnou zmiňovaném nálezu. Cituji: Ústavní soud následně přikročil k posouzení obecných a historizujících námitek navrhovatelů, totiž že majetkový režim církví vylučuje, aby nyní mohlo dojít k obnovení jejich vlastnického práva, neboť církve nebyly a nemohly být v minulosti vlastníky původního majetku, případně jejich vlastnictví podléhalo veřejnoprávní regulaci. Ústavní soud velmi zevrubnou analýzou textů dobové doktríny a soudní judikatury naopak dospěl k závěru, že úvahy navrhovatelů jsou liché a že církevní subjekty měly zásadně plnou majetkovou způsobilost a byly subjektem vlastnického práva k jednotlivým věcem spadajícím do církevního majetku. Podobným rozborem pak Ústavní soud dospěl k závěru, že církevní majetek nebyl předmětem tzv. veřejného vlastnictví, jak tvrdili někteří navrhovatelé, resp, že byl tento majetek vyjmut z úpravy vlastnického práva dle obecného zákoníku občanského a svěřen církevním subjektům výlučně na základně veřejnoprávního titulu. Ústavní soud dokonce naopak z doktríny a judikatury soudu přijaté po roce 1948, např. stanovisko Generální prokuratury z 20. května 1954, dovodil, že rovněž v tomto období neměl církevní majetek veřejnoprávní povahu a byl naopak považován za majetek soukromý. V protikladu k socialistickému vlastnictví. Nikoliv za majetek státu. Ústavní soud dále připomněl, že ostatně jako k soukromému majetku přistupovala k majetku církví také judikatura soudu po roce 1989 včetně rozhodovací praxe samotného Ústavního soudu. Konec citace z tiskové zprávy.

Tady se nabízí otázka, jestli nám to něco nepřipomíná. Dneska se ten scénář pod taktovkou komunistické strany opakuje. Jediné to novum je, že dnes KSČM drží takříkajíc vládu hnutí ANO pod krkem. Ani snaha o zdanění náhrad za nevydaný majetek tedy není nic nového. A mimochodem, i k tomuto se Ústavní soud již v minulosti vyjádřil ve svém tiskovém sdělení z roku 2013 takto – opět cituji: Pokud jde o výše jednotlivých náhrad, které dle navrhovatelů neodpovídají rozsahu původního a nevydávaného majetku, Ústavní soud zdůraznil, že předmětem řízení nemůže být skutkové dokazování stran přesných výměr a jejich ocenění, neboť tyto

skutečnosti nemají vazbu na ústavnost napadeného zákona. Při zvážení výše uvedených skutečností je zřejmé, že výměra původního majetku, z níž vycházela důvodová zpráva, a předchozí jednání mezi státem a církvemi, má-li být měřítkem racionality, resp. ústavnosti, nevykazuje znaky libovůle či omylu zákonodárce, nýbrž má rozumovou a přiměřenou vazbu na dostupné historické údaje. Ústavní soud pak neshledal neústavnost ani v právní úpravě smluv mezi státem a dotčenými církvemi.

Tady mi tedy dovolte připomenout dvě zásadní věci. Jednak Ústavní soud už v roce 2013 konstatoval, že uzavřené smlouvy mezi státem a náboženskými společnostmi a církvemi jsou v souladu s ústavním pořádkem, a zároveň, že i ta debata, která se tady vede dlouhodobě o tom, zda byl nebo nebyl předražen výpočet náhrad, tak Ústavní soud konstatoval, že nebyl a že vychází z racionality a nevykazuje znaky libovůle či omylu zákonodárce.

A ještě mi dovolte krátkou citaci z nálezu Ústavního soudu, který zamítl návrhy na zrušení tohoto restitučního zákona: Výše finanční náhrady, jak již bylo shora vysvětleno, nestojí a ani nemusí stát na ryze ekonomickém a matematickém základě. Toho by bylo ostatně obtížné dosáhnout i proto, že by pak měla například zahrnovat i náhradu za užívání státem odňatých nemovitostí, a to za dobu od jejich odnětí, případně alespoň za dobu protiústavní nečinnosti zákonodárce. – To je to, co jsem zmiňoval, že bychom se museli bavit o tom, jaké byly výnosy z toho majetku, z lesů, z půdy, z nemovitostí, kde se vůbec o žádných náhradách nehovoří. Právo na soukromý majetek a jeho ochranu naše Ústava stále ještě garantuje. To snad všichni potvrdíme. K tomu lze poznamenat, že zákonodárci jistě nemají svobodu navrhnout, co chtějí, ale neměli by to dělat pošlapáváním práva. Jinak užívají stejnou praxi jako totalitní komunistický režim v 50. letech.

Dámy a pánové, já věřím, že dokážeme všichni zvážit argumenty, které tady zazněly. To, co nakonec zaznělo i na půdě Senátu v situaci, kdy tady skutečně dochází nejenom k pošlapání principů právního státu, kdy tady byly uzavřeny smlouvy a ty smlouvy jsou v tuto chvíli jednostranně měněny. A připomínám, že nejenom že tady zloděj křičí Zdaňte to, co jsme ukradli!, ale v případě Federace židovských obcí dochází vlastně k té krádeži dvakrát. Nejprve ten majetek sebrali nacisté za druhé světové války, pak komunisté a potřetí ho zdaní vláda ANO spolu s KSČM, ČSSD a SPD. Já věřím, že po té debatě a rozpravě, která bude ještě pokračovat, dojdeme skutečně k rozumnému a moudrému hlasování.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Grebeníček a připraví se pan poslanec Marek Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, je skutečností, že 27. února letošního roku Senát odmítl návrh KSČM na zdanění finančních náhrad církvím. Podle většiny senátorů jde prý o nestoudnou, či dokonce protiústavní novelu. A tak nám ji vrátili do Sněmovny k novému projednání, přičemž si neodpustili ani pravicovými politiky tolik oblíbené vyvolávání údajných komunistických strašidel. Jejich diskuse postrádala fakticitu, byla plná trapnosti,

invektiv a kompilací polopravd a účelových lží. Vše pak převedli do ideologické roviny, jako by zdanění církevních náhrad bylo jen věcí komunistů.

Jistě, podle komunistů je návrh zákona o zdanění finančních náhrad církvím spravedlivý, protože není možné, aby církve na rozdíl od ostatních byly osvobozeny od daně. Všechny příjmy mají být zdaněny. Náhrada poskytovaná pojišťovnou je také daněna, protože to je příjem, prohlásil veřejně předseda Komunistické strany Čech a Moravy Vojtěch Filip. Arcibiskup pražský a primas český Dominik Duka však začal mluvit o salámové metodě, kterou prý uplatňuje právě KSČM. Dokonce se veřejně zeptal: Nenesou tyto vaše kroky známky porušování zákona o zločinnosti komunismu? Rezolutně pak dodal: Nezapomeňte, že pokání očišťuje, že pokání je předstupněm odpuštění a také předstupněm k morálnímu životu.

Ne. Nikomu jeho víru neberu. Ctím a respektuji práva poctivých věřících. Stejně tak nikomu neodpírám právo na názor, že náboženství je pošetilá pověra. A vzal jsem na vědomí i to, co 6. března letošního roku veřejně prohlásil religionista Ivan Odilo Štampach: Duka má svoji optiku církevního bosse, který nepřipustí, že by se v církvi mohlo dít něco špatného. V souvislosti s církví a kardinálem Dukou Štampach dokonce použil termín "mocenská deviace".

Mnozí pak mluví o tom, že nejsilnější morální autoritu měla církve na konci 80. let minulého století za kardinála Františka Tomáška. Po odchodu kardinála Tomáška tuto morální autoritu zjevně ztratila. Přispěl k tomu i téměř mafiánský příběh provozní budovy Národního divadla, kterou podle výčtového zákona z roku 1990 prý omylem v první restituční vlně získaly sestry komunity Římské unie řádu svaté Voršily v Praze, a za tři roky ji tajně a podezřele za desítky milionů prodaly. Ten příběh zaměstnával naše soudy celých 26 let. Šlo o restaurační budovu s číslem popisným 1435, která byla postavena v roce 1983 pro Restaurace a jídelny Praha 1. V budově byla provozovna restaurace a kavárna pro veřejnost a rozsáhlé zázemí.

Podle prohlášení lidoveckého ministra kultury Daniela Hermana z 23. září 2014 se prý nedalo říci, zda je spor vhodný a zda nepoškodí řád voršilek. Skutečně se to nedalo říci. Vždyť mazané voršilky provozní budovu Národního divadla v první restituční vlně získaly zjevným podvodem. Následně ji prodaly a pak zase požadovaly její navrácení. Šokující je i to, že zástupci první české scény v květnu 2016 za ni museli vysolit 290 milionů korun. A to už neokecal ani lidovecký ministr Daniel Herman.

Mnohé vysvětlují i slova patriarchy Církve československé husitské Tomáše Butty, který 7. ledna 2008 přiznal, že zjištění poměru majetkové náhrady jednotlivým církvím bylo velmi komplikované, neboť církevní nemovitosti nebyly vždy konfiskovány státem. Uvedl, že se některých budov či památek dobrovolně vzdali nebo je darovali, protože neměli prostředky na jejich údržbu. Není žádným tajemstvím, že po roce 1989 zejména římskokatolická církev pejorativně skloňovala ve všech pádech příjmení mnohých někdejších komunistických funkcionářů. Dokonce tvrdila, že nebýt 25. února 1948, tak bychom nemuseli s odstupem času řešit ani takzvané církevní restituce.

Ovšem o tom, o co je připravila takzvaná druhá pozemková reforma, ani slovo. Tu totiž posvětila i tehdejší Lidová strana v čele s římskokatolickým knězem Mons.

Janem Šrámkem. A to ho lze jen těžko vydávat za komunistu. Mons. Šrámek navíc zastával v letech 1945 až 1948 funkci náměstka předsedy vlády, v jejímž programovém prohlášení z 8. července 1946 se praví: Pokud jde o otázky půdy, považuje vláda za nutné přesně, urychleně zakončit konfiskaci půdy zrádců a kolaborantů. Za druhé bude třeba provést revizi všech případů, kdy při prvé pozemkové reformě zabraná půda byla propuštěna ze záboru, ač podle zákona do záboru patřila. Za třetí hodlá vláda – tedy i Mons. Šrámek a jeho dva lidovečtí kolegové, ministři František Hála a Adolf Procházka – také přikročiti k revizi přídělového řízení při takzvaných zbytkových statcích. Takto získanou zemědělskou půdu zamýšlí vláda jednak přidělit drobným zemědělcům z řad zemědělců, rolníků, domkářů a bezzemků, jednak ji zachovat v celých objektech jako vzorné výzkumné, pěstitelské a šlechtitelské stanice ve veřejné správě.

Za zmínku rozhodně stojí i postoje českého doktora teologie Josefa Plojhara, který byl za fašistické okupace vězněn v koncentračních táborech Buchenwald a Dachau. Od roku 1948 byl řadu let ministrem zdravotnictví v takzvané komunistické vládě a od roku 1951 byl nejen předsedou Československé strany lidové, ale i předsedou Celostátního mírového výboru katolického duchovenstva. Za zmínku pak stojí –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, já vás přeruším. Přece jenom. Máme čtyři minuty do konce a já bych poprosil všechny poslance a poslankyně o to, jestli by ještě tu chvilku mohli vydržet, a pak si můžou všechny své zážitky sdělit. Děkuji.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Za zmínku pak stojí jeho slova pronesená na 13. sjezdu KSČ v roce 1966: My, členové Československé strany lidové, organizující ve svých řadách poctivé, křesťansky smýšlející občany naší země, jsme se z vlastního přesvědčení přihlásili k cílevědomé spolupráci v Národní frontě vedené KSČ. Činíme tak v pevném přesvědčení, že politika naší Národní fronty, prodchnutá duchem socialistického humanismu, vědecky podloženou službou člověku a všestrannému rozvoji jeho schopnosti, odpovídá též plně křesťanským představám o harmonickém uspořádání vztahů mezi lidmi, ale vytváří skutečně reálné a konkrétní podmínky pro vskutku svobodný a důstojný život člověka.

K tomu pak Josef Plojhar dodal: V neposlední řadě se domníváme, že tato otevřená, plodná a úspěšná spolupráce s komunisty v socialistickém státě může být příkladem i křesťanům v zemích s jiným společenským zřízením k naplnění navýsost odpovědného a mravně zavazujícího historického poslání – bojovat v jednotě s nejprogresivnějšími silami za odvrácení nové, ničivé války, hájit mír a štěstí všeho lidstva.

O tom se však někdejší premiér Petr Nečas, když 22. února 2013 jménem vlády podepsal se 16 církvemi a náboženskými obcemi prý jednostranně nevypověditelné smlouvy, které církvím údajně zaručují výplatu finančních náhrad navýšených o inflaci, ale vůbec, vůbec nezmínil. S úctou a respektem však tenkrát mnozí občané vzhlíželi k Bratrské jednotě baptistů, jejichž představitelé odmítli smlouvu podepsat.

Důvod? Považovali finanční náhradu, podobně jako dnešní premiér Andrej Babiš, za přemrštěnou. Předseda výkonného výboru Bratrské jednoty baptistů Milan Kern jejich rozhodnutí zdůvodnil následovně: Už tady fungujeme více než 120 let a po většinu té doby jsme působili skrze samofinancování, ne skrze dotování státem. Druhý důvod je ten, že jsme měli problém s tím, že v zákonu o majetkovém narovnání je napsáno, že má sloužit k tomu, aby si církve vytvořily majetkovou základnu –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, já vás přeruším. Je 20.00 hodin. Svoji řeč můžete dokončit poté, co otevřeme tento bod na nějakém příštím jednání.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Děkuji, pane předsedající.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Takže končím dnešní jednací den. Zítra budeme začínat v 9 hodin ráno zákonem o pobytu cizinců ve třetím čtení. Přeji vám pěkný večer.

(Jednání skončilo ve 20.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
13. března 2019
Přítomno: 185 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 27. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás tu vítám.

Poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní. Pan poslanec Vrána mi nahlásil, že hlasuje s náhradní kartou číslo 2.

O omluvení své neúčasti na jednání požádali v tuto chvíli tito poslanci a poslankyně: Jiří Běhounek do 10.30 – pracovní důvody, Bělica Ondřej – pracovní důvody, Ondřej Benešík do 10 hodin – pracovní důvody, Marian Bojko – pracovní důvody, Miroslav Kalousek – zdravotní důvody, Jan Lipavský – zdravotní důvody, Zuzana Majerová Zahradníková – osobní důvody, Jiří Mihola – rodinné důvody, Ivana Nevludová – pracovní důvody, Zuzana Ožanová – pracovní důvody, Jana Pastuchová – zahraniční cesta, Mikuláš Peksa do 9.30 – pracovní důvody, Karel Schwarzenberg – zdravotní důvody, Bohuslav Svoboda – zahraniční cesta, Karel Tureček – rodinné důvody, Lubomír Volný – zdravotní důvody, Ivo Vondrák – pracovní důvody, Pavel Žáček – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá Jana Maláčová z důvodu zahraniční cesty.

Dnešní jednání bychom měli zahájit pevně zařazeným bodem 102, sněmovní tisk 203, vládní návrh zákona o pobytu cizinců, třetí čtení. Dále bychom se měli věnovat dalším bodům z bloku třetího čtení, u kterých byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 109 a 110, sněmovní tisky 241 a 273. Poté bychom případně pokračovali projednáním bodů z bloku zákony druhého a prvého čtení.

Připomínám, že ve 12.30 máme pevně zařazené volební body. Jedná se o body 115 – Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny, 116 – Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury, 117 – Návrh na jmenování členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, 118 – Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů, 119 – Návrh na volbu člena Dozorčí rady Vinařského fondu, 120 – Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu a 121 – Návrh na volbu zástupce Veřejného ochránce práv.

Ve 14.30 bychom se věnovali pevně zařazeným bodům 21, 147, 53, 19, 22 a 24. Poté bychom pokračovali projednáváním dalších bodů dle schváleného pořadu schůze.

K pořadu schůze je v tuto chvíli přihlášen s přednostním právem pan předseda Kováčik, poté pan předseda Chvojka. Poprosím o klid v sále. Děkuji.

Poslanec Pavel Kováčik: Dobré ráno, pane předsedo. Dobré ráno, paní a pánové. Dovolte mi, abych jménem poslaneckého klubu KSČM navrhl pevné zařazení bodu č. 4 pořadu schůze, sněmovní tisk 38, návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi, na pátek 15. 3 jako druhý bod za již pevně zařazený bod č. 87, tedy jako druhý bod po třetích čteních. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní pan předseda Chvojka s přednostním právem.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Hezké ráno, kolegyně, kolegové. Já mám prosbu, a omlouvám se, mám to v ruce asi dvacet vteřin, takže znám jenom číslo sněmovního tisku. Je to tisk 204. Nevím, jaký to je bod. Omlouvám se. Ale kdyby sněmovní tisk č. 204, to znamená novela zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, byl zařazen pevně jako bod č. 3, pokud bude schválen ten bod č. 2 na pátek, církevní restituce, tak po něm pevně v pátek 15. března.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Je to bod č. 5. Tak, prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych za klub KDU-ČSL navrhl nový bod k projednání na této schůzi s názvem Postoj vlády České republiky k problémům s financováním sociálních služeb.

Krátce uvedu důvody, které nás vedou k zařazení tohoto bodu. Jak si jistě vzpomínáte, tak při schvalování státního rozpočtu na rok 2019 jsme tady velmi emotivně hovořili o nutné alokaci na financování sociálních služeb pro tento rok. Byla tady velká diskuse o pozměňovacích návrzích na dofinancování sociálních služeb, které nakonec neprošly. A jak ukazují prvé měsíce roku 2019, tak skutečně potřeba dofinancování sociálních služeb tady je. Postavili se k tomu jak zástupci poskytovatelů, tak i zástupci krajů. Ukazuje se, že těch problémů, které jsou v sociálních službách, je více. Netýká se to jenom financování sociální služby v tom užším slova smyslu, ale máme tady dlouhodobé problémy i s financováním zdravotní složky, a to jak v pobytových službách, tak ve službách terénních.

My považujeme tu situaci za velmi naléhavou, a to tím spíše, že jsme tady společně schválili navýšení příspěvku na péči ve třetím a čtvrtém stupni, který vyjde v účinnost od 1. 7. tohoto roku. Lze logicky očekávat, že potřebnost sociálních služeb těch terénních ještě dále vzroste. A v tuto chvíli reálně hrozí omezení některých typů služeb v krajích. Z tohoto důvodu bychom chtěli požádat vládu, aby se na této schůzi vyjádřila k této situaci a hlavně aby představila řešení situace jak pro rok 2019, tak i pro rok 2020. To znamená, jaké systémové kroky vláda v této oblasti chystá.

Dovoluji si navrhnout dvě varianty zařazení tohoto bodu, pokud bude schválen. Jednak jako další pevně zařazený bod v pátek 15. 3. po těch již navržených, to znamená, po bodu 87, pokud jsem to dobře reflektoval, jsou navrženy další dva pevně

zařazené body, tak po tomto. A jako alternativu potom ve variabilním týdnu ve středu 27. 3. ve 14.30.

Děkuji vám za pozornost a chci vás požádat o podpoření jednak zařazení tohoto bodu na schůzi a jednak o pevné zařazení. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení k pořadu schůze. Jestliže tomu tak není, budeme hlasovat o návrzích, které byly předneseny.

Nejprve návrh pana předsedy Kováčika, abychom bod 4, sněmovní tisk 37, majetkové vyrovnání s církvemi, zařadili jako druhý bod v pátek 15. 3. za bod 87.

Já zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 217, přihlášeno je 160 poslanců, pro 101, proti 51. Tento návrh byl přijat a bod jsme pevně zařadili.

Dále je zde návrh pana předsedy Chvojky, abychom bod č. 5, sněmovní tisk 204, zařadili po tomto právě pevně zařazeném bodu v pátek 15. 3., tedy byl by to třetí bod pořadu schůze ten den.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 218, přihlášeno je 162 poslanců, pro 138, proti 20. I tento návrh byl přijat. Bod jsme pevně zařadili.

Dále je tu návrh pana poslance Kaňkovského, abychom zařadili nový bod s názvem Postoj vlády k problémům financování sociálních služeb.

Nejprve tedy budeme hlasovat o zařazení tohoto bodu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 219, přihlášeno je 163 poslanců, pro 88, proti nikdo. Nový bod byl zařazen, návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o jeho pevném zařazení. Nejprve, aby byl zařazen v pátek 15. 3. za bod 5, tisk 204, který jsme si odhlasovali jako třetí pevně zařazený bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení na pátek 15. 3. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 220, přihlášeno je 164 poslanců, pro 73, proti 4. Tento návrh přijat nebyl.

Budeme tedy hlasovat o alternativním návrhu, aby tento bod byl zařazen ve variabilním týdnu ve středu 27. 3. ve 14.30 hodin.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 221, přihlášeno je 165 poslanců, pro 86, proti nikdo. Návrh byl přijat. Bod jsme tedy pevně zařadili na středu 27. 3.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy, které tu dnes zazněly, a budeme pokračovat dle schváleného pořadu schůze.

Otevírám bod

102.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 203/ - třetí čtení

Pan ministr je už přítomen a pan zpravodaj Radovan Vích taktéž. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 203/8, který byl doručen dne 13. února 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 203/9.

Před otevřením rozpravy má pan ministr zájem o vystoupení. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji, vážený pane předsedo. Kolegyně, kolegové, vládní návrh novely zákona o pobytu cizinců a dalších souvisejících zákonů vám byl podrobněji představen již v předcházejících fázích jeho projednávání, nicméně mi dovolte velmi krátce připomenout hlavní změny, které návrh přináší.

Hlavním impulsem k přípravě této novely byla povinnost transponovat směrnici Evropského parlamentu a Rady o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků cizích zemí za účelem výzkumu a studia. Náš právní řád je s většinou požadavků této směrnice již v souladu. I tak návrh usnadní situaci cizinců, kteří zde pobývají za účelem vědeckého výzkumu nebo studia.

Vláda tímto návrhem dále reaguje na současnou situaci v oblasti migrace za účelem výkonu ekonomické činnosti. Snahou vlády je usměrňovat a zejména odpovědně řídit migraci za účelem výkonu ekonomické činnosti, a to i v závislosti na očekávaném vývoji ekonomického cyklu v konkrétních podobách a potřebách trhu práce a rovněž v závislosti na zemi původu cizinců. Návrh obsahuje nástroje, jak tohoto cíle může vláda dosáhnout.

Vláda si je současně vědoma potřeby integrovat nově příchozí cizince do české společnosti. Proto navrhuje pro občany třetích zemí, kteří chtějí v České republice pobývat déle než rok, novou povinnost absolvovat adaptační integrační kurs.

Ministerstvo vnitra podrobně analyzovalo uplatněné pozměňovací návrhy. U všech klíčových změn je pozice Ministerstva vnitra shodná s pozicí garančního výboru a stanoviska samozřejmě sdělím během hlasování.

Dovolte mi, abych ještě jednou poděkoval všem třem výborům za spolupráci a za jejich podporu vládnímu návrhu jako celku. Domnívám se, že novela zákona o pobytu cizinců bude pro Českou republiku velkým přínosem. Proto si vás dovoluji požádat o její podporu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Otevírám rozpravu, do které je v tuto chvíli přihlášen jako první pan poslanec Holomčík, kterému tímto dávám slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, toto je krabice, a já nevím, jestli si vzpomínáte, když jsme tady minule projednávali tenhle bod, tak tady byla taková rozjitřená až bouřlivá atmosféra a v reakci na ni vážený pan kolega Španěl prostřednictvím pana předsedajícího napsal na sociální sítě a poté to převzala i některá média, že se tady bál, že se někteří poslanci, a zejména tím mířil na pirátské poslance, chovali jako zvěř a že vlastně přemýšlí, že by chtěl mít tady v jednacím sále helmu s plexisklem. Takhle to napsal.

My si tedy myslíme, že to není úplně pravda, jednak průběh té rozpravy, ani to, že je potřeba se pirátů bát, ale chceme udělat takové gesto určité solidarity a sounáležitosti, tak jsme mu takovou helmu s plexisklem pořídili. Rád bych mu ji předal.

(Poslanec Holomčík předává krabici s helmou poslanci Španělovi, přítomní tleskají.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Je to konec vystoupení? (Hlásí se poslanec Španěl.) S faktickou poznámkou? Pan poslanec se hlásí s faktickou poznámkou.

Poslanec Lubomír Španěl: Dámy a pánové, já pirátům strašně děkuji za tu helmu. To, jak jsem se bál, byla samozřejmě nadsázka. Napsal jsem pouze, že bušili do lavic jako šílení, což tedy pravda byla. Ale přesto helmu oceňuji. Mohla být svářečská a bylo by to také dobré. Děkuji moc.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za krátkou faktickou poznámku. Do rozpravy je dále přihlášen pan poslanec Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Hezký den, pane předsedo. Vážený pane ministře, ministři, kolegyně a kolegové, po prvním vystoupení bych chtěl vaši pozornost opět věnovat zpátky do sněmovního tisku číslo 203 a chtěl bych před závěrečným hlasováním upozornit na určitou věc, která nastala v průběhu projednávání tohoto bodu, kterou jsem konzultoval s některými lidmi, a nechce se mi věřit, k jakému může dojít obratu, a nechci věřit tomu, co někdo říká, že peníze nesmrdí a jakýkoliv hlas si tady lze koupit.

Řeknu vám, o co konkrétně jde. Když se podíváte do tohoto sněmovního tisku a do pozměňovacích návrhů, tak výbor pro bezpečnost na své 15. schůzi dne 22. listopadu přijal usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout některé pozměňovací návrhy, které výbor pro bezpečnost na své tehdejší schůzi 22. listopadu 2018 schválil. Já konkrétně jsem byl předkladatelem materiálu, který byl označen jako pozměňovací návrh poslance Ondráčka, při současné proceduře hlasování ho máte uvedený jako body A, A4 až A7 a A8 až A9. To jsou pozměňovací návrhy, které jsem předkládal já, protože ty áčkové pozměňovací návrhy, o kterých zde budeme dnes hovořit a hlasovat, jsou pozměňovací návrhy výboru pro bezpečnost. (V sále je hlučno.)

Materiál, který jsem předložil poslancům a poslankyním výboru pro bezpečnost a který byl právě toho 22. listopadu hlasován, a řeknu, že byl hlasován v poměru 10 pro, nikdo proti a jeden poslanec se zdržel, tak tento –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na okamžik přeruším, pane poslanče. Poprosím o klid v sále! Máte-li něco k projednání, prosím, běžte do předsálí.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Tak tento materiál vznikl ve spolupráci Služby cizinecké policie Policie České republiky a odboru bezpečnostní politiky Ministerstva vnitra. Na první schůzi měl podporu zástupců Ministerstva vnitra. Tento pozměňovací návrh i na základě požadavků bezpečnostních složek států České republiky zavádí nový § 102a, který mluví o povinnosti vlastníka internetových zprostředkovatelských služeb. Vlastník internetových zprostředkovatelských služeb je orgánu uvedenému v § 163 povinen oznámit vlastní osobní údaje v rozsahu jména, příjmení, data narození atd., později i následující pracovní den po zaregistrování jako ubytovatele.

V současné době platí, že cizinec nebo kdokoli se ubytuje v ubytovacích zařízeních hotelového nebo penzionového typu, je povinen se zapsat do ubytovací knihy. Ubytovatel je povinen takovou ubytovací knihu na žádost polici předložit, aby policie věděla, kdo se ubytovává. Víme, že existují i jiné možnosti, jak se ubytovat, a to právě prostřednictvím internetu, kdy si zprostředkujete ubytování, třeba pokud jenom projíždíte přes Českou republiku.

I po konzultacích s bezpečnostními složkami jsme konzultovali tu věc, že ne vždycky mají dostatečný přehled o některých lidech, kteří projíždějí přes Českou republiku. Jako příklad bych mohl uvést některé lidi, kteří působili v rámci ISIS nebo popřípadě jiných, a pokračovali dál na západ, kdy si v České republice dělali pouze dýchánek, odpočinek, aby si odpočinuli a pokračovali dál na západ. Takže tito lidé by byli v určitém registru a ten, kdo poskytuje ubytovací služby přes internet, by byl povinen takové osoby zaregistrovat. Nebyl by to problém. Předpokládám, že když s tím přišla Služba cizinecké policie a samo Ministerstvo vnitra, že by to podporu mít mělo. A tu podporu to mělo ještě 22. listopadu.

Na minulém jednání výboru pro bezpečnost, které proběhlo 13. února, se o všech pozměňovacích návrzích hlasovalo znovu, přičemž pozměňovací návrhy výboru pro bezpečnost, které už byly předtím schváleny právě toho 22. 11., byly rozděleny do čtyř hlasování a Ministerstvo vnitra jako gestor zaujalo k tomuto materiálu, s nímž už předtím souhlasilo, neutrální stanovisko. To znamená, posunuli se od souhlasu svého vlastního vypracovaného materiálu – a podotýkám, že ten materiál, který byl zpracován bezpečnostními složkami státu, byl také zároveň konzultován s Asociací hotelů a restaurací České republiky a na tom výboru 22. 11. vystoupil jejich zástupce a řekl, že ten souhlas tam existuje. Takže na tom posledním výboru pro bezpečnost 13. února se z pozitivního souhlasného stanoviska stalo neutrální a najednou polovina poslanců, kteří hlasovali v předchozím jednání 22. listopadu pro, hlasovala proti tomuto návrhu.

Od 13. února do dnešního dne nebylo dost času, abych mohl zjišťovat, co se tak zásadního událo v hlavách těchto lidí a samozřejmě přeneseno i na Ministerstvo

vnitra a k vám. Akorát mi bylo řečeno, že ti internetoví poskytovatelé se brání, protože samozřejmě jim hrozí i to – a to poslouchejte, kolegyně a kolegové, zejména z hnutí ANO –, že by po nich někdo mohl chtít do budoucna vybírat také daně. Možná že část těch peněz skončí někde jinde a v něčích jiných kapsách za změnu hlasování. Ale nechce se mi tomu věřit, že dochází k takové výrazné změně postoje mezi 22. listopadem a 13. únorem, potažmo dnes 13. březnem, kdy budeme hlasovat ve třetím čtení.

Takže vážené kolegyně a vážení kolegové, znovu upozorňuji, že se jedná o druhé hlasování, respektive třetí, o návrzích bodů A4 až A7, kdy by ti poskytovatelé ubytovacích služeb přes internet měli vést určitou evidenci o osobách, které se u nich ubytovávají. Je to ku prospěchu občanů České republiky a zejména služeb, které poskytují bezpečnost pro obyvatele České republiky. Zkuste se nad tím ještě jednou zamyslet, než konečně zvednete ruku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další je přihlášena do rozpravy paní poslankyně Gajdůšková.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedo, paní poslankyně, páni poslanci, vážená vládo, já chci jenom velmi rychle podpořit tento návrh zákona o zaměstnávání cizinců. Jak už bylo řečeno, jde především o transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programu výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au pair. Na to, aby tento zákon byl přijat, čekají vysoké školy, vědecká pracoviště, pracovníci i firmy.

Návrh ale vstupuje i některými ustanoveními do zákona o zaměstnanosti, který je takzvaně souvisejícím zákonem. Já vás proto prosím o podporu pozměňovacího návrhu F1 až F4. Jedná se o navýšení příspěvku uvedeného § 78a zákona o zaměstnanosti v důsledku zvýšení minimální mzdy o 800 korun na 12 800 korun. Na tuto část zákona čekají především zaměstnavatelé, kteří zaměstnávají osoby se zdravotním postižením. Čekají na to samozřejmě i ti, kteří, byť mají to neštěstí, že mají zdravotní hendikep, se snaží pracovat, snaží se být platnými a seberealizovat se. Je to důležité samozřejmě jak pro ně, je do důležité i pro společnost. Děkuji za podporu předem.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem se přihlásil pan předseda Bartošek. I bez přednostního práva by na něj vyšla řada. Prosím máte slovo. Poté pan ministr.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane předsedo. Když navážu na paní kolegyni Gajdůškovou, ty argumenty, které zde přednesla, jsou adekvátní a za klub KDU-ČSL můžu říct, že pozměňovací návrhy pod písmenem F1 až F4 podpoříme.

A ještě dávám návrh pro proceduru. Týká se to hlasování o pozměňovacích návrzích pod písmeny I1 až I8 s tím, že je návrh, aby se to hlasovalo en bloc. Chtěl

bych požádat, zda je možné rozdělit tato hlasování a hlasovat u jednotlivých pozměňovacích návrhů o každém zvlášť. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poznačil jsem si to a až budeme řešit proceduru, tak to budeme hlasovat jako protinávrh. Pan ministr. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Já jenom velmi stručně reakci na pana poslance Ondráčka. Já si tedy nejsem vědom toho, že by Ministerstvo vnitra psalo nějaký pozměňovací návrh pro něj. Já obecně vítám jeho snahu nějakým způsobem vyjít vstříc cizinecké policii a zajistit jí informace od poskytovatelů těch ubytovacích služeb. Nicméně ten problém tohoto konkrétního pozměňovacího návrhu je v tom, že tak jak je napsán, nebude vymahatelný. Protože my sice můžeme něco uložit Airbnb, nicméně Airbnb je firma, která sídlí v Irsku. To znamená, v případě, že ten zákon nebude dodržovat, tak my nemůžeme tu sankci uplatnit a vymáhat. To z mého pohledu je takové spíš plácnutí do vody. Já s tím záměrem souhlasím, ale způsob, jakým je to navrženo, prostě nepovede k cíli, kterého bychom si přáli dosáhnout. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji a s faktickou poznámkou chce reagovat právě pan poslanec Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane ministře, a to jste nevěděli po druhém čtení mezi 22. listopadem a 13. únorem, kdy jsme mohli popřípadě na tom ještě něco měnit? Ne to toho 13. února, ale když bylo druhé čtení? Já jsem neřekl, že je to z dílny, ale že to je v konzultaci s odborem bezpečnostní politiky Ministerstva vnitra. A zpracovává to odbor cizinecké policie s tou Asociací hotelů a restaurací. Pokud nechcete, samozřejmě nedělejte, dejte svoje dál neutrální stanovisko. Já si samozřejmě budu myslet, že jste se nechali koupit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec Luzar. Poté pan ministr. Prosím. (Silný hluk v sále.) A poprosím o klid v sále. Děkuji.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já bych velice nerad, aby zapadla slova, která tady před chvílí řekl pan ministr. On tady řekl, že sankce uložené Českou republikou jsou nevymahatelné v jiných státech Evropské unie. Tak to znělo. Protože tady jasně řekl – no, my jim dáme sankce a vy si myslíte, že to v tom Irsku nějak vymůžem?

Tak pane ministře, jestli takhle přistupuje Česká republika k vymáhání svých sankcí a pokut oprávněně uložených zákonem, tak se nedivím, že třeba čeští řidiči, kteří dostávají pokuty za přestupky v Rakousku, Německu a dneska docela masivně jsou obesíláni elektronicky, se ptají, jak k tomu recipročně přistupuje Česká republika. Ale jestliže Ministerstvo vnitra pod vaším vedením přijalo tuto filozofii, že

pokuty a sankce uložené v České republice do zahraničí ani nezkoušíme vymáhat, ani to neřešíme, tak to je velice špatný argument a špatný signál. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ještě jedna faktická poznámka. Omlouvám se, pane ministře. Pan poslanec Plzák.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. K panu ministrovi – já debatu poslouchám a zajímá mě to. Prosím vás, pane ministře, jestli mi můžete věnovat pozornost. Dají se blokovat internetové stránky, pokud by někdo nedodržoval něco, co někomu uložíme? Dají se ty stránky zablokovat? Nemůže to být trest pro tu...?

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A nyní je tedy v rozpravě na řadě pan ministr.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Varoval bych před nějakým kutilstvím. Nemyslím si, že můžeme na základě toho, že někdo nezaplatí sankci za to, že někoho neuvedl v evidenci, mu zablokovat internetové stránky. To by s tím asi zejména skupina, na kterou koukám, pirátská strana, nebo obecně pravice, nesouhlasila. Ale takhle to nejde.

Jenom ke kolegovi Ondráčkovi. Já bych velmi vážil slova o tom, kdo si koho koupil. Chápu, že se panu kolegovi nelíbí, že jsem uplatnil věcné argumenty proti jeho pozměňovacímu návrhu. Já jsem ale ty samé argumenty uplatňoval od začátku. Když si projedu podklady, které jsem měl na jednání výboru, od začátku tam bylo stanovisko Policie České republiky, která říkala, že u tohoto návrhu bude problém s vymahatelností, protože to jsou zahraniční subjekty. Já jsem žádné stanovisko nezměnil a velmi si vyprošuji jakékoliv náznaky na korupci či koupení si někoho za něco. (Potlesk poslance Birkeho.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Faktická poznámka, pan poslanec Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ještě jednou děkuji. Samozřejmě se to můžu domnívat. A neřekl jsem, že jste to udělali, ale změna postoje je prostě velmi významná a je tam z toho zřejmá. Odvádíte bod někam jinam. Vy k tomu návrhu nemáte věcné argumenty, protože toho o té věci pořádně moc nevíte.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ani jsem nestihl zapnout odpočet času, ale určitě to bylo méně jak dvě minuty. Ptám se, jestli má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu? (Hluk v sále.) Nikoho nevidím, že by se hlásil, rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova navrhovatele a zpravodajů? Není tomu tak.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko.

Dále připomínám, že je zde protinávrh k proceduře pana předsedy Bartoška, abychom o pozměňovacích návrzích označených pod písmenem I hlasovali jednotlivě. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo. Dobrý den, dobré dopoledne. (Hluk v sále!)

Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, poslanci, členové vlády, jenom připomenu, že návrh zákona o pobytu cizinců zapracovává do českého právního řádu evropskou směrnici 2016/801, která řeší udělování práva vstupu a pobytu cizinců do členských států Evropské unie, tedy i do České republiky, z těchto důvodů: výzkum, studium, stáž, dobrovolnická služba a tak podobně. Lhůta, dokdy jsme směrnici měli zavést do našeho právního řádu, již uplynula. Návrh byl přikázán třem výborům, výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu, výboru zahraničnímu a hospodářskému výboru. Všechny tři výbory návrh zákona projednaly a přijaly k němu usnesení. Podané pozměňovací návrhy byly zpracovány jako sněmovní tisk 203/8.

Garanční výbor k návrhu zákona o pobytu cizinců, kterým je výbor pro bezpečnost, přijal 6. března tohoto roku usnesení, kterým navrhuje proceduru hlasování pozměňovacích návrhů, kterou za okamžik přednesu. Ještě bych k tomu doplnil, že po dohodě s Ministerstvem vnitra jako předkladatelem tisku 203 navrhuji malou úpravu návrhu hlasovací procedury oproti návrhu garančního výboru, která spočívá v tom, že pokud bude hlasováno o pozměňovacích návrzích pod písmeny A10 až A13, bude návrh E1 nehlasovatelný, a tedy již o něm nebudeme hlasovat.

K proceduře hlasování pozměňovacích návrhů.

Za prvé. Návrhy legislativně technických úprav tady nepadly.

Dále jednotlivé pozměňovací návrhy. Navrhuji, aby návrhy A1 až A3 byly společně jedním hlasováním, návrhy A4 až A7 společně jedním hlasováním, návrhy A8 a A9 společně jedním hlasováním, návrhy A10 až A13 společně jedním hlasováním, návrh E1 bude tedy nehlasovatelný, návrhy B1 až B4 společně jedním hlasováním, návrhy D1 až D4 tedy budou nehlasovatelné – jsou totožné, návrhy C1 a C2 společně jedním hlasováním. Dále návrh E2, návrhy F1 až F4 společně jedním hlasováním. Návrh G1, G2, G3, G4 a návrhy H1 a H2 společně jedním hlasováním. Návrhy I1 až I8 společně jedním hlasováním. Návrhy J2 a J2 (?) společně jedním hlasováním. Za poslední hlasování o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Přivolám kolegy z předsálí. Nejprve tedy budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Bartoška, abychom hlasování I1 až I8 rozdělili na jednotlivá hlasování. (Zpravodaj: Není problém.) Rozhodneme hlasováním. Všichni víme, o čem hlasujeme. Pozměňovací návrhy pod písmenem I se budou hlasovat jednotlivě v rámci procedury.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 222 přihlášeni 172 poslanci, pro 143, proti 14. Tento návrh byl přijat.

I s uvedením této změny budeme nyní schvalovat proceduru, jak ji přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro navrženou proceduru. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 223 přihlášeno 177 poslanců, pro 171, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Máme schválenou proceduru.

Poprosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s jednotlivými návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko.

Poslanec Radovan Vích: Návrhy A1 až A3 společně jedním hlasováním. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Pardon. (Hlásí se poslankyně Černochová.) K proceduře? (Ano.) Prosím, paní poslankyně. Zahájené hlasování prohlašuji za zmatečné.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Omlouvám se, ale bývalo dobrým zvykem říkat aspoň v jedné větě, o co se jedná. Diskutovali jsme tady několikrát dlouze azylový zákon. Ten zákon je důležitý pro nás pro všechny. Prosím pana zpravodaje, aby jednou větou shrnul, o jaké pozměňovací návrhy se jedná. Děláme to tak běžně. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan zpravodaj kýve hlavou, že žádosti vyhoví. Prosím, aby byl ještě jednou uveden bod A1 až A3.

Poslanec Radovan Vích: Ano, jsem na to připraven, nemám s tím problém. Takže společně jedním hlasováním A1 až A3. Jedná se o návrh paní poslankyně Černochové, garanční výbor je bezpečnostní výbor. Tímto pozměňovacím návrhem se ruší dozor krajského státního zastupitelství při výkonu zajištění cizince a při poskytování ubytování cizince. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 225 přihlášeno 177 poslanců, pro 114, proti 58. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Jako další hlasování bude společné hlasování návrhů pod písmeny A4 až A7. Jedná se o návrhy pana poslance Ondráčka. Konkrétní pozměňovací návrh hovoří o tom, že zavádí povinnost vlastníka internetových zprostředkovatelských služeb pro ubytování cizinců a soukromí, například Airbnb, oznamovat na ředitelství Služby cizinecké policie informace o ubytovaných osobách. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 226, přihlášeno 177, pro 33, proti 77. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Jako další hlasování bude společné hlasování pro body A8 až A9. Předkladatelem je pan poslanec Ondráček, garančním výborem bezpečnostní výbor. Cílem tohoto pozměňovacího návrhu je za opakované nesplnění povinnosti cizince pobývat na území ČR jen s platným oprávněním k pobytu, dle znění novely mu bude uložena sankce 10 000 korun. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Navrhovatel? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 227, přihlášeno 176, pro 116, proti 15. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Jako další budeme hlasovat společně o návrzích uvedených pod body A10 až A13. Jenom bych doplnil, že pokud tento bod bude projednán, bod E1 je nehlasovatelný. Obsahem tohoto pozměňovacího návrhu, jehož předkladatelem je pan poslanec Koten a bezpečnostní výbor, je řešení vyjmutí rozhodnutí o správním vyhoštění cizince ze soudního přezkumu. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Zásadní nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 228, přihlášeno 177, pro 31, proti 117. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Jako další budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích pod písmeny B1 až B4 společně jedním hlasováním. Jsou to pozměňovací návrhy pana poslance Bžocha. Ve zkratce se budu snažit je tady shrnout. Jedná se o dílčí změny textu ustanovení o mimořádném pracovním vízu, které zavádí novela, jaké všechny doklady může chtít stát, přehození pořadí vět atd., dále to řeší úpravy adaptačně-integračního kurzu, zejména možnost jeho prominutí Ministerstvem vnitra z důvodů zvláštního zřetele hodných, hodných zvláštního zřetele, současně posouvá účinnost zřízení center o jeden rok a zavedení povinných adaptačně-integračních kurzů o jeden rok do 1. 1. 2021, dále upřesnění určení času v návrhu z určeného časového období na příslušný kalendářní měsíc, množstevní omezení podaných žádostí o víz nad 90 dnů, zaměstnaneckou kartu, další žádosti. A dále kromě zákonného zástupce nezletilého dítěte cizince se doplňují i další pečující osoby na území státu, jehož je občanem. Tyto osoby jsou rovněž považovány za zákonné zástupce nezletilého. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 229, přihlášeno 177, pro 151, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Dále budeme hlasovat společně o návrzích pod body C1 až C2. Jedná se o návrhy hospodářského výboru. Cílem tohoto pozměňovacího návrhu je stanovení, že krajská pobočka Úřadu práce může s ohledem na situaci na trhu práce zkrátit dobu povinného nabízení a držení volného pracovního místa ze 30 na 10 dní před možností obsazení jeho držitelem zaměstnanecké karty nebo modré karty, tedy v podstatě obsazení takového místa cizincem, to znamená test trhu práce, a dále vkládá do zákona o zaměstnanosti novou úpravu o možnosti přístupu Policie České republiky do jednotného informačního systému práce a sociálních věcí, a to o povolení k zaměstnání cizinců a další informace o cizincích vedených v tomto systému. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Navrhovatel? Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 230, přihlášeno je 178, pro 174, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Jako další budeme hlasovat o návrhu E2. Předkladatelem je pan poslanec Kopřiva. Obsahem tohoto pozměňovacího návrhu je... Tímto návrhem by se změnila kritéria na prokázání dostatku finančních prostředků cizince, který bude na území ČR studovat. Jednalo by se vlastně o usnadnění prokazování dostatku finančních prostředků pro studijní pobyt, na náklady by si mohl vydělávat sám, nebo by za něj náklady platil stát atd. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 231, přihlášeno 178, pro 41, proti 91. Tento návrh přijat nebyl.

Omlouvám se, raději se zeptám, možná jsem to nepostřehl. Teď jsme hlasovali E2? (Zpravodaj: Ano.) A E1 jsme nehlasovali?

Poslanec Radovan Vích: E1 se nehlasovalo, protože byl nehlasovatelný, pokud už se hlasovalo o návrzích A10 až A13.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ale ty nebyly přijaty.

Poslanec Radovan Vích: Ty nebyly přijaty.

Předseda PSP Radek Vondráček: Takže bychom měli E1 hlasovat? Nebo jsem to špatně pochopil? (Reakce z pléna.) Dobře. Kýve na mě pan ministr, že jsem to nepochopil já. Takže budeme pokračovat F1, F4. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Ano, budeme společně hlasovat o návrzích paní poslankyně Gajdůškové, které jsou uvedeny pod písmeny F1 až F4. Obecně se jedná o zvýšení plateb státu za zaměstnávání postižených osob. Vzhledem ke zvýšení minimální mzdy od ledna 2019 náklady jsou cca 300 milionů korun. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 232, přihlášeno 177, pro 59, proti 32. Návrh přijat nebyl. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Jako další budeme hlasovat o návrhu pod písmenem G1 pana poslance Pustějovského, kde obsahem je pozměňovací návrh o tom, že zaměstnavateli držitelů mimořádného pracovního víza můžou být jen účastníci vládou schválených programů. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 233, přihlášeno 178, pro 136 (proti 15). Tento návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Jako další bod hlasování je návrh pod písmenem G2. Jedná se o návrh pana poslance Pustějovského o tom, že při vyzvednutí zaměstnanecké karty žadatel musí doložit, že už je zaměstnán u konkrétního zaměstnavatele. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 234, přihlášeno 178, pro 135, proti 26. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Jako další budeme hlasovat o bodu G3, kde předkladatelem tohoto pozměňovacího návrhu je pan poslanec Pustějovský. Obsahem tohoto pozměňovacího návrhu je to, aby u změny zaměstnání už nebyl vyžadován souhlas Ministerstva vnitra, ale cizinec by jen ohlásil změnu zaměstnavatele 30 dní předem. Měnit zaměstnavatele by mohl až po šesti měsících. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 235, přihlášeno 178, pro 129, proti 24. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Jako další bod je návrh pod písmenem G4. Jedná se o pozměňovací návrh pana poslance Pustějovského. Obsahem je návrh, aby průkaz o povolení k pobytu už neobsahoval adresu cizince. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 236, přihlášeno 178, pro 142, proti 19. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Jako další bod hlasování je společné hlasování pod písmeny H1 a H2. Jedná se o pozměňovací návrh pana poslance Rakušana, který navrhuje odstranění části ustanovení mimořádného pracovního víza, tedy ta část, která stanoví, že cizinec – držitel mimořádného pracovního víza nemůže podat na území České republiky žádost o jiné druhy pobytu, k pobytu nad 90 dní, k dlouhodobému pobytu, k trvalému pobytu, a dále, že tento návrh umožňuje cizincům s mimořádným pracovním vízem čerpat dávky státní sociální podpory atd. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování č. 237, přihlášeno 179, pro 36, proti 131. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Radovan Vích: Dále budeme odděleně hlasovat o bodech pod písmeny I1 až I8. Předkladatelem všech těchto bodů je pan poslanec a ministr vnitra Jan Hamáček.

Nyní budeme tedy hlasovat o bodu I1. Obsahem tohoto pozměňovacího návrhu je změna důvodu ke zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu cizince ze čtyř odsouzení na tři a více odsouzení pro úmyslný trestný čin. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 238, přihlášeno 179, pro 174, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Jako další bod budeme samostatně hlasovat bod pod písmenem I2. Předkladatelem je pan poslanec Hamáček. Ministerstvo vnitra bude moci zrušit povolení k trvalému pobytu, pokud byl cizinec odsouzen k nepodmíněnému trestu za spáchání úmyslného trestného činu. Ministerstvo vnitra bude také moci zrušit povolení k trvalému pobytu, pokud cizinec spáchal tři a více úmyslných trestných činů. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 239, přihlášeno 179, pro 175, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu uvedeném pod písmenem I3 – zjednodušení vyhošťování. V některých případech už nebude nutné, aby policie vyžádala stanovisko Ministerstva vnitra k vyhoštění na hraničním přechodu, když cizinec uvede, že je jeho vycestování možné, cizinec bezpečné země, neuvedl-li skutečnost, že mu hrozí reálné nebezpečí, občan Evropské unie.

Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 240, přihlášeno 179, pro 139, proti 25. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Jako další bod budeme hlasovat pozměňovací návrh pod písmenem I4, předkladatelem je pan poslanec Hamáček. Obsahem pozměňovacího návrhu jsou další legislativní změny zhoršující možnosti postupu cizince v rámci správního řízení, které by např. oddálilo zrušení platnosti jeho povolení k pobytu. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 241, přihlášeno 179, pro 175, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Jako další je pozměňovací návrh pod písmenem I5. Zde v návrhu novely vznikla technická chyba, pozměňovací návrh ji napravuje. Předkladatelem je pan poslanec Hamáček. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 242, přihlášeno 179, pro 174, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Další pozměňovací návrh pod písmenem I6. Předkladatelem je pan poslanec Hamáček. Tato úprava rovněž odstraňuje možnost průtahů řízení ze strany cizince při různých typech řízení směřujících ke zrušení jeho pobytu, neudělení oprávnění k pobytu a tak podobně. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 243, přihlášeno 180, pro 166, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Další hlasování bude k bodu pod písmenem I7. Předkladatelem je pan poslanec Hamáček. Obsahem tohoto pozměňovacího návrhu je vrácení cizince. Zužují se důvody, proč by to nešlo, jen na riziko mučení nebo podrobování nelidskému zacházení nebo trestu. Je to trochu obdobné dosavadní úpravě, ale vylučuje to další možné budoucí mezinárodní závazky ČR. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 244, přihlášeno 180, pro 138, proti 21. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Poslední z tohoto bloku pod písmenem I je I8. Předkladatelem je pan poslanec Hamáček. Obsahem tohoto pozměňovacího návrhu je lhůta, která se pro možnost rozhodnutí o zamítnutí žádosti o azyl pro její zjevnou nedůvodnost prodlužuje z 30 dnů na 90 dnů. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování 245, přihlášeno 180, pro 170. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Jako předposlední hlasování je společné hlasování o návrzích uvedených pod písmeny J1 a J2 pana poslance Kolovratníka. Obsahem těchto pozměňovacích návrhů je informační povinnost zaměstnavatele – hned v den nástupu cizince musí zaměstnavatel informovat krajskou pobočku Úřadu práce a do 10 dnů po ukončení práce takovéhoto zaměstnance. A dále, že při vysílání zaměstnanců do České republiky z ciziny má informační povinnosti plnit vysílající zaměstnavatel. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 246, přihlášeno 180, pro 135, proti 15. Návrh byl přijat.

Tím máme hlasováno o všech jednotlivých návrzích. Souhlasí se mnou pan zpravodaj. Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další

související zákony, podle sněmovního tisku 203, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 247, přihlášeno 180 poslanců, pro 129, proti 20. Návrh byl přijat. Já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji vám a končím třetí čtení tohoto tisku.

Dovolte mi přečíst několik omluv. Omlouvá se paní poslankyně Tereza Hyťhová z osobních důvodů do 11 hodin. Omlouvá se pan poslanec Petr Vrána mezi 9.30 a 13.00 ze zdravotních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Špičák z jednacího dne od 9.00 do 9.45 z pracovních důvodů. (Neustálý hluk, pohyb poslanců v sále.)

Otevírám další bod. Tím je bod číslo

109.
Návrh poslanců Milana Hniličky, Patrika Nachera, Věry Procházkové, Jaroslava Bžocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 241/ - třetí čtení

Projednávání tohoto bodu jsme zahájili v pátek 8. března, rozprava byla ukončena a bod byl přerušen v průběhu hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích. U stolku zpravodajů už zaujal své místo za navrhovatele pan poslanec Milan Hnilička a zpravodaj garančního výboru pan poslanec Stanislav Juránek. Já připomínám, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 241/5, který byl doručen dne 31. ledna 2019, a unesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 241/6.

Poprosím zpravodaje pana poslance Stanislava Juránka, aby nám zrekapituloval, kam jsme se hlasováním dostali do 8. března a jak budeme pokračovat. Prosím.

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji za slovo. Minule jsme při projednávání tohoto zákona na podporu sportu probrali část pozměňovacích návrhů, a protože jich je velmi mnoho, tak řeknu jenom, o čem jsme už rozhodli – velmi stručně. Na začátku jsme měli komplexní pozměňovací návrhy, z nich jsme vybrali komplexní pozměňovací návrh, který předložil poslanec Hnilička a byl tam zaznamenán pod bodem A. Následně jsme se vypořádali s pozměňovacími návrhy, tak jak byly zde navrženy, až po bod F9, ve kterém musíme potom následně rozhodnout, a to je to, co nás čeká, o tom, zda bude, nebo nebude záležitost dotací do sportu, anebo jestli to bude přes projekty. A podstatná věc, o které budeme rozhodovat, tak budeme rozhodovat o sídle, o tom jsme ještě nerozhodli, a jsou zde 3 návrhy – Bruntál, Žďár nad Sázavou a Ostrava. Samozřejmě že v případě, že ani jeden z nich neschválíme, bude sídlo agentury v Praze. Následně potom už nám nezbývá, než hlasovat o návrhu zákona jako celek.

Když se tedy podíváte na pozměňovací návrhy, tak jak jsou v proceduře uvedeny, první hlasování zahajujeme bodem F9, dále potom ještě budeme rozhodovat o rejstříku, v jaké podobě bude ten rejstřík schválen, tam jsou celkem také varianty. Jsem připraven vám před každým bodem říci, o čem přesně hlasujeme.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Takže začneme pozměňovacím návrhem F9. Já poprosím o stanovisko garančního výboru.

Poslanec Stanislav Juránek: Stanovisko garančního výboru k pozměňovacímu návrhu F9, který mluví o výdajích sportovních organizací, o tom, že výdaje sportovních organizací nejsou projektem, ale jsou dotací, stanovisko doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Poslanec Hnilička: Doporučující.) Já poprosím, abyste se usadili na svých místech a o klid v sále, budeme hlasovat o návrhu F9.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. (Dotaz na předmět hlasování. Odpověď: F9.) Kdo je proti?

Hlasování číslo 248, přihlášeno je 179, pro 129, proti 17. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Stanislav Juránek: V dalším hlasování se budeme zabývat rejstříkem, to znamená, zavádí to přesná pravidla pro rejstřík. Je to hlasování F10, stanovisko doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Doporučující.) Já jsem zaregistroval žádost o odhlášení všech přítomných, tak právě jsem jí vyhověl a poprosím vás o opětovné přihlášení. (Děje se.)

Tak, počet se ustálil. Pozměňovací návrh F10, připomínám.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 249, přihlášeno je 165 poslanců, pro 136, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Stanislav Juránek: Následuje hlasování D3, to je záležitost, kde je uvedena definice transparentní sportovní organizace. Stanovisko výboru nedoporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nedoporučující.)

Já zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 250, přihlášeno 168, pro 45, proti 110. Tento návrh přijat nebyl. Prosím.

Poslanec Stanislav Juránek: Následující 3 hlasování jsou o místech, do kterých se má změnit sídlo agentury. První z těch míst je pod hlasováním D9 – Bruntál. Stanovisko výboru nedoporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nedoporučující.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 251, přihlášeno je 169, pro 37, proti 86. Tento návrh přijat nebyl.

(Pokračující hluk a pohyb poslanců v sále.) Já poprosím všechny, které to rozrušilo, aby se ztišili. Pokračujeme v hlasování. Jednoho pana poslance – nechci jmenovat – prosím, aby se ztišil. Děkuji. (Dotyčný se omlouvá.) Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Stanislav Juránek: V hlasování pod písmenem C rozhodujeme o tom, že sídlo agentury bude ve Žďáře nad Sázavou. Stanovisko výboru nedoporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nedoporučující.)

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 252, přihlášeno 170 poslanců, pro 56, proti 80. Tento návrh přijat nebyl. (Poslanci stále hlučí.)

Opětovně žádám o klid v sále. Děkuji. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Stanislav Juránek: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu E1, ve kterém se sídlo agentury přesouvá do Ostravy. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nedoporučující.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 253, přihlášeno 172, pro 63, proti 69. Tento návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Stanislav Juránek: Konstatuji, že jsme schválili, anebo rozhodli o všech pozměňovacích návrzích. A nyní nám zbývá hlasování o návrhu zákona jako celku a stanovisko výboru je doporučující.

Předseda PSP Radek Vondráček: Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Milana Hniličky, Patrika Nachera, Věry Procházkové, Jaroslava Bžocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 241, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 254, přihlášeno je 174 poslanců, pro 111, proti 38. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. (Potlesk z levé i střední části sálu.)

Děkuji panu zpravodaji, panu navrhovateli a končím třetí čtení.

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji. (V zaplněném sále je silný hluk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Otevírám další bod, a tím je

110.
Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Ivo Vondráka, Heleny Válkové, Milana Poura, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 273/ - třetí čtení

Místo u stolku zpravodajů už zaujala za navrhovatele paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová a zpravodaj garančního výboru, kterým je výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, pan poslanec Ivan Bartoš. Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 273/3, který byl doručen 30. ledna 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 273/4.

Ptám se paní navrhovatelky, zda má zájem o vystoupení před zahájením rozpravy. Je tomu tak. Poprosím všechny přítomné o klid v sále, případně aby své debaty přenesli do předsálí. Ještě jednou prosím o klid!

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, jsme ve třetím čtení novely zákona o obcích, o krajích, o hlavním městě Praze, která řeší kumulaci funkcí, kumulaci odměn. Chtěla bych říct, že tento návrh zákona, tak jak bylo zmíněno, předložili poslanci Ivo Vondrák, Helena Válková, Milan Pour, Petr Sadovský, Jakub Michálek, Pavel Staněk a další poslanci.

Návrh spočívá v tom – znovu to zopakuji – že pokud je někdo poslanec, senátor nebo člen vlády a zároveň uvolněný zastupitel, to znamená hejtman, starosta, místostarosta, náměstek, radní, ale například i uvolněný předseda výboru, tak za tuto funkci by již po schválení tohoto zákona pobíral 40 % odměny. Finanční prostředky zůstanou v rozpočtech měst, obcí a krajů. Musím konstatovat, že tento návrh byl podpořen právě i Ministerstvem financí, protože finanční prostředky pak budou využity na různé požadavky a projekty v jednotlivých městech a obcích.

Návrh zákona byl přikázán garančnímu výboru, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který k tomuto návrhu zákona dal souhlasné stanovisko. Zároveň zde bylo předloženo pět pozměňovacích návrhů, kde garanční výbor ke všem pozměňovacím návrhům dal nesouhlasné, negativní stanovisko.

Ještě bych chtěla zmínit, že účinnost této novely je navržena prvním dnem třetího kalendářního měsíce po jeho vyhlášení.

A úplně v závěru bych chtěla shrnout, že návrh tohoto zákona má podporu vlády, která dala souhlasné, podporující stanovisko. Zároveň má podporu garančního výboru, výboru pro veřejnou správu. Chtěla bych vás všechny požádat o podporu tohoto zákona ve třetím čtení.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, paní navrhovatelko, a otevírám rozpravu, do které je přihlášen v tuto chvíli jako první pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážená paní navrhovatelko, vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěl vystoupit s tím, že se domnívám, že tento návrh zákona je nesmysl. Respektive že jeho jediný smysl je, aby navrhovatelé, kteří slíbili před volbami, že nebudou kumulovat funkce, mohli tvrdit, že tyto funkce mohou kumulovat, protože za ně není příliš mnoho placeno. Jinak pokládám za naprosto pochybené a jenom vycházející vstříc české závistivé nátuře, abychom snižovali někomu příjem za funkci, kterou plně vykonává.

Je samozřejmě možné stanovit, a to jasně říká i Ústava České republiky, neslučitelnost funkcí. Můžeme samozřejmě říci, že je nesprávné, aby hejtmani byli současně zákonodárci v České republice. Jsou země, které to tak udělané mají. Možná že to někde dává smysl. Můžeme i říci, že starostové, uvolnění starostové nemají být zákonodárci v České republice, ale jedná se v tu chvíli o řešení střetu zájmů. Jestli ti lidé tady nelobbují příliš výrazně a příliš čitelně za zájmy své obce, svého regionu. Anebo řekneme, že to povolíme, to je dosavadní řešení, které trvá v České republice, já si myslím dokonce, že je správné. Ale pak tento pokus vyběhnout vstříc náladám veřejného mínění, které jsou přesvědčeny o tom, že jsme přeplácení ve všech pozicích, ve kterých jsme, a kdybychom sem nosili peníze, tak i tak jsme přeplácení a zkorumpovaní.

Mně prostě připadá naprosto pochybené, nezlobte se na mě, je to snaha opravdu jenom vyhovět této závislosti. Prostě nechápu, proč bychom to měli dělat.

Všichni ti lidé, kteří byli voleni do jedné nebo do druhé pozice, se to o nich vědělo. Když vezmu předsedu Senátu, současného, Jardu Kuberu, byl zvolen čtyřikrát senátorem. Stejně tak často byl zvolen primátorem Teplic. Všichni ti občané to věděli. A věděli, proč tak činí, a pokládali to za správné a rozumné a nikdy by si nemysleli, že si má z jedné nebo druhé pozice snižovat plat.

Mně prostě tento způsob přístupu ke světu připadá opravdu velmi nesprávný. Pokud si myslíte, pokud si navrhovatelé myslí, vláda, výbor pro veřejnou správu, že dochází ke střetu zájmů v daných funkcích, že není správné, aby zákonodárcem byl současně někdo, kdo je zodpovědný za obec nebo kraj, protože třeba tady pak příliš výrazným způsobem vystupuje ve prospěch té obce nebo kraje. Pak řekněme, že to je střet zájmů, v některých oblastech takové věci máme stanovené, a řekněme, že není možné tyto pozice kumulovat. Myslím, že i tak by bylo férové to říci až od příštího

volebního období, rozhodně ne v průběhu volebního období, které trvá. To bych pokládal za rozumné.

Snižovat plat? Já prostě nerozumím proč. To pak přijdeme za doktory, kteří tady jsou, kteří jsou taky pravděpodobně placeni z veřejného zdravotního pojištění, a řekneme: Vedle toho, že vykonávají funkci veřejného činitele, ústavního činitele, poslance, tak ještě jsou z veřejného zdravotního pojištění placeni za to, co dokážou – samozřejmě v čase, který jim na to zbývá – vykonat. Ale protože to je z veřejných peněz, tak by bylo asi vhodné, aby dostávali jenom 40 procent? Přijdeme za dalšími profesemi, které povolujeme?

Já bych se velmi klonil k tomu a velmi bych prosil Sněmovnu, aby tento návrh zákona zamítla jako naprosto zbytečný populismus, který má možná řešit sliby některých a možná představy některých, jak všichni se musí práci v této Sněmovně věnovat na sto procent. Upřímně řečeno, u řady lidí je spíše na škodu, když se práci v této Sněmovně věnují na sto procent. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Vaše vystoupení vyvolalo několik faktických poznámek. Nejprve pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan poslanec Pávek. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Chtěl bych reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na kolegu Bendu ohledně toho tvrzení, že údajně nějací kumulátoři se snaží vylepšit si své černé svědomí prostřednictvím schválení tohoto zákona. Musím říct, že žádní piráti nekumulují dvě uvolněné funkce, a přesto ten zákon podporujeme, protože si myslíme, že je dobrý. A jedna věc jsou voliči těch lidí, zvláště v komunálních volbách, pro které může být konkrétně třeba výhodné, když starosta za ně potom lobbuje ve Sněmovně, ale druhá věc je systémové nastavení těch pravidel pro celou republiku. Vy nám často vyčítáte, že jsme příliš radikální a že chceme všechno hned, a teď najednou říkáte, má se buď povolit střet zájmů, nebo zakázat střet zájmů. My pouze navrhujeme opatření, které snižuje motivaci funkce kumulovat. Myslíme si, že je rozumné, a ve chvíli, kdy projde, můžeme vyhodnotit, jak funguje, jestli skutečně snížilo počet těch kumulátorů funkcí nebo ne, a pak se můžeme bavit například o střetu zájmů. My jsme chtěli jít nejdřív cestou snížení motivace kumulovat funkce, a potom můžeme jít klidně cestou zákazu střetu zájmů. Myslím si ale, že cesta správným směrem stojí za to.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Pávek, připraví se pan poslanec Benešík.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, plně se ztotožňuji s argumentací Marka Bendy prostřednictvím pana předsedajícího. Ale to, co k tomu chci dodat, je, že pokud byste se rozhodli takový zákon schválit, tak by jeho účinnost musela být odložena o několik let, tak abychom neporušovali princip předvídatelnosti. Není možné zasahovat do probíhajícího volebního období a dalších období tam, kde dochází k té kumulaci, protože lidé, kteří

kandidovali, kandidovali za předem známých podmínek a není možné tyto podmínky měnit uprostřed jejich mandátu. Tam je nesmírně důležité, pokud tady koalice má nějakou dohodu o tom, že tento zákon má projít, aby byla odložena jeho účinnost o několik let. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Faktická poznámka, pan poslanec Benešík, připraví se pan poslanec Rais.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, chtěl bych připomenout všem, že existuje institut neuvolněné funkce. Takto může kdokoli vykonávat funkci starosty, místostarosty, člena rady, hejtmana, vicehejtmana, člena krajské rady. Odměna za tuto funkci je stanovena zastupitelstvem od – do a zastupitelstvo může rozhodnout, že ta odměna je nula, anebo je do určité výše, která tak zhruba odpovídá tomu, co je zde navrhováno.

Mám s tím osobní zkušenost. Když jsem byl zvolen poslancem a zastával jsem funkci starosty a bylo nepraktické necelý rok před komunálními volbami vyměnit starostu, tak jsem tu funkci dojel. Vykonával jsem funkci starosty, ale zastupitelstvo mě nechalo zneuvolnit s odměnou nula – na moji žádost.

Prosím, udělejte to a nemusíme přijímat normu, která skutečně vyvolá velké problémy, protože je tady právě ta záležitost s předvídatelností a právě také proto, že je celá řada zákonodárců, kteří mají své zaměstnání placené z veřejných zdrojů – ve školství, ve zdravotnictví. Proč nepostihuje toto je, ale jenom uvolněné funkcionáře? Čili znovu opakuji, máme tady institut, nechme toto na voličích. Můžete své funkce vykonávat na sto procent, se všemi pravomocemi a kompetencemi, s celým aparátem, jenom za to nemusíte pobírat odměnu. To je možné už dnes. Prosím, udělejte to.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka pan poslanec Rais. Připraví se pan předseda Stanjura.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den všem. Já samozřejmě do toho návrhu nejsem nijak zatažen, takže rozumím tomu, proč zrovna čtyřicet procent, proč ne padesát a proč ne třeba třicet. To bych docela rád slyšel tedy odpověď, jestli to bylo dělané na základě nějaké analýzy, nebo jestli se někdo podíval z okna. To je první věc.

Druhá věc. Domnívám se, že v průběhu hry se prostě nemají měnit pravidla, čili mělo by tedy se zvážit skutečně dohrát ty hry.

A třetí poznámku mám k tomu, že řada funkcí – dopředu víme, že se vylučuje třeba to, abych byl ve funkci a současně byl poslanec. Tato pravidla hry by se měla dát vždycky dopředu a ne to prostě měnit v průběhu. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Další faktická poznámka pan předseda Stanjura, připraví se pan poslanec Birke.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ve faktické připomínce zareaguji na vystoupení mého kolegy pana poslance Ferjenčíka. Nebudu opakovat argumenty těch, kteří vystupují proti tomu zákonu, že jsem taky proti. Nicméně chci se ohradit aspoň za občanské demokraty. Motivací našich politiků, úspěšných politiků, není získat druhý plat. Vy jste říkal, že tímto zákonem se sníží motivace získat post starosty. Za občanské demokraty to vylučuji. Naší motivací těch, kteří kandidují opakovaně a opakovaně je volí voliči, je snaha změnit něco ve své obci, snaha změnit něco ve svém kraji, prosadit svůj politický program. Tak prosím, pokud si myslíte, že někteří z těch, kteří kandidují na starostu, kandidují (nesroz.) toho z poslanců, kteří kandidují na starostu nebo na hejtmana nebo na uvolněnou funkci, ať nemluvíme jenom o těch nejvyšších, tak je prosím jmenujte. Ať už z politického klubu, nebo osobně. Za nás to vylučuji. Ohrazuji se a budu bránit své kolegy. A připomínám, že mnozí z vás, i mnozí z vás, kteří sedíte tady, to v kampani využívali proti. A přesvědčovali jste voliče – nevolte je, ti už sedí v Poslanecké sněmovně. Pan zpravodaj mi to určitě potvrdí. Je to legitimní součást předvolebního boje, já to nijak nezpochybňuji, nicméně ctěme výsledky. Voliči pak v mnoha případech, myslím, že v mém klubu šestkrát, rozhodli a na tu argumentaci nedali. Dali hlas nejenom mé politické straně, především mým kolegům a díky tomu, že zvládli i druhou část povolebního vyjednávání, jsou dneska starosty. Všichni to věděli dopředu, přesto se takhle rozhodli. A jediné, co bychom měli těm kolegům říct dneska od tohoto mikrofonu, že jim blahopřejeme, že mají důvěru voličů, a je jedno, z které jsou politické strany, že uspěli v komunálních volbách, mnozí opakovaně, a můžeme jim opravdu jenom blahopřát a tam, kde jsme s nimi prohráli, přemýšlet o tom, jak to udělat příště lépe, abychom je porazili. Ale ne změnou zákona.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka pan poslanec Birke, připraví se pan poslanec Adamec. Prosím.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mockrát, pane předsedo. Já navážu na svého předřečníka, pana předsedu klubu ODS Zbyňka Stanjuru. Přesně. I já mezi ně patřím, mezi ty starosty, kteří čelili v komunálních volbách tlaku z opozice nebo těch, kteří chtěli porazit mě a sociální demokracii v mém městě, že ten má funkcí, má dva platy, a tohle používali úplně běžně, a přesto, přesto! se mně, a nejenom mně, ale i celé řadě kolegů, kteří dneska tady sedí, podařilo vyhrát. A já jim gratuluji ještě jednou. Přesně jak říká pan kolega Stanjura, vaším prostřednictvím, pane předsedo.

Mě tady mrzí, že se tady našije zákon v podstatě z dílny jednoho člověka, který má vlastní problém ve svém kraji a neumí ho vyřešit, je mi to moc líto, a tím postihuje nás, kteří 24 hodin děláme funkci starosty. My nechodíme do práce na 8,5 hodiny denně. My děláme 24 hodin, soboty, neděle. Jestli si to někdo nemyslí, tak to tak prostě je!

A poslední poznámka možná do opozičních lavic. Tento návrh není koaliční prosím. Není koaliční. A my tedy jednoznačně ten návrh podporovat nebudeme jako sociální demokracie. Děkuji. (Potlesk zejména poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, pokračujeme faktickými poznámkami. Děkuji za dodržení času kolegovi Birkemu. A nyní pan poslanec Ivan Adamec, také s faktickou poznámkou.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, budu velmi stručný. Já už jsem tady navrhoval v druhém čtení zamítnout tento návrh zákona ve třetím čtení, protože ho považuji opravdu za zákon, který je zcela mimo. Možná mi dovolte, abych tady okomentoval některá vystoupení svých kolegů předřečníků.

Není to zákon o kumulaci funkcí. Kdyby to tak bylo, tak bych to považoval za legitimní diskuzi. Je to zákon o kumulaci odměn. Nazývejme věci pravými jmény.

Kolega Pávek říkal, že by bylo dobré, aby takovéto změny platily od nového volebního období. Já mu chci říct, že když zasedá parlament, a platí to pořád už 300 let, tak si člověk není jist ani majetkem, ani životem. Samozřejmě parlament může učinit cokoliv a v tomto případě asi tak pravděpodobně učiní k velké škodě.

Musím říct, že opravdu představa, že někdo kandiduje, aby získal větší plat na dvě funkce, je zcela mylná. Znám to z vlastní zkušenosti a předem říkám, že v tuto chvíli nejsem ve střetu zájmů, protože mě se to netýká. Já jsem neuvolněný starosta. A vidím, že tlak je největší tam, kde s tím má někdo nějaký osobní problém u nějakého slibu, anebo tam, kde s tím nemáte zatím žádné zkušenosti, protože jste nebyli, vaši kandidáti nebyli tak úspěšní v komunální sféře a možná jsou tady ve Sněmovně, a rozhodně tímto způsobem neodradíte ani nikoho z nás, kteří jsme tím prošli, a podle mě do budoucna si zaděláte na problém i s vlastními členy vašich politických stran nebo hnutí.

Znovu opakuji, není to zákon o kumulaci funkcí, tam bych byl pro diskuzi. Je to zákon o kumulaci odměn, je to zákon o české závisti, a opakuji znova, navrhuji zamítnout ve třetím čtení. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Adamcovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Eva Fialová. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Eva Fialová: Dobré dopoledne. Já bych se tady ráda vyjádřila ohledně argumentů na kumulace nebo krácení odměn pro lékaře, zdravotníky atd. Jeden fakt, proč má být politikům krácena odměna, je ta, že my všichni, co sedíme tady a jsme zároveň komunálními nebo krajskými politiky, tak svoje znalosti a čas, který strávíme tady, a zkušenosti používáme při své běžné práci ještě v komunální politice, ale lékaři, učitelé atd. z veřejných peněz svůj volný čas věnují na studium dalších věcí, nepoužívají určitě informace z Poslanecké sněmovny pro svou běžnou práci. To je ten hlavní důvod, proč politici využívají získané informace tady odsud při své práci. Proto podporuji tento zákon.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Fialové za dodržení času. Nyní pan poslanec Petr Beitl, připraví se kolega Bartoš, Ferjenčík, Michálek, Farský, Jurečka, Benda, Stanjura, Feranec. Pan kolega Petr Beitl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Beitl: Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové. Já také musím konstatovat, že tento zákon je neuvěřitelně pokrytecký a nadbytečný. A skutečně mohu odkázat jenom na to, o čem už jsem tady mluvil, a to je odpovědnost volených zastupitelů, která tímto zákonem nijak limitována není, a každý, kdo na té radnici seděl a ráno měl před sebou smlouvy, dokumenty k podpisu, a jsou to desítky a v týdnu stovky dokumentů, tak ví, jaká odpovědnost je, ví, jakým může čelit útokům, a ví, že ty útoky především v dnešní době nejsou nijak jednoduché a nejsou nijak nereálné, především ze strany opozice a prostřednictvím těch stošestek, které jsme tady řešili včera, kdy je člověk v permanentním tlaku a skutečně někdy neuléhá tak, aby v noci vůbec mohl spát.

Mluvilo se tady, nebo paní předkladatelka mluvila i o financích, které skončí v městských rozpočtech. Já si myslím, že je dobré, aby to tady zaznělo. Když jsem končil se svou funkcí primátora statutárního města Jablonce, města, které má téměř 50 tisíc obyvatel, tak jsem pobíral 56 tisíc korun čistého. Dnes to tedy možná bude 60 tisíc. Tak si prosím vás spočítejte tu úsporu, která vznikne během 12 měsíců v miliardovém rozpočtu takovéhoto města, a přemýšlejte o tom, co se s těmi penězi dá udělat a co může stát šlápnutí vedle člověka, který v podstatě do té funkce nastoupí bez jakékoliv zkušenosti. Ten zákon je další egyptskou ranou do zastupitelstev obcí a měst a určitě nepovede k jejich zkvalitnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Ivan Bartoš, připraví se kolega Ferjenčík. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Bartoš: Já vám děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych prostřednictvím pana předsedajícího chtěl jenom reagovat na pana poslance kolegu Stanjuru. Já sedím kousek od něj, tak se od něj učím. On je starý sněmovní matador a on říká: Vždycky poslouchej, co říkají ti kolegové, chyť se toho a pak jim řekni, jak to oni říkali a jak to tedy ve skutečnosti je. Tak pan Stanjura tady včera stál a vykládal, že prosazovat vlastní program není pokrytecké. Říkal to tady paní ministryni. My máme v programu celou dobu boj proti kumulaci platů, proti kumulaci funkcí, myslíme si, že to je špatně, takže jsme ve volbách prosazovali svůj program – logicky. Měli jsme to tam napsané, vykládali jsme ho lidem.

Jenom k té kampani. My jsme byli opakovaně vyhodnoceni nejen lingvisty, ale i analytiky programu, jako že máme nejvíce racionální kampaň, komunikujeme fakta, ta kampaň je pozitivní. Takže jestli my jsme někomu v kampani vykládali, podívej se, jestli je to strana, která kumuluje funkce a její politici kandidují tu do kraje, tu do Sněmovny, tak já si myslím, že proti některým kampaním, které jsme třeba nejen v Praze zažili, zrovna tady mluvil pan Stanjura, tak si myslím, že to je naopak velmi

racionální, velmi pozitivní a poukazuje to na fakta. Stejně jako když řešíme absenci poslanců ve Sněmovně a tady kolega Ferjenčík, prostřednictvím pana předsedající si vypůjčím jeho slova, ten tuhle řekl: Tak si to dejte na billboardy, kolik jste ve Sněmovně, jaké má kdo absence, my si to tam jako dáme. Tak já nevím, jestli to vypovídá o kvalitě práce, nebo nevypovídá. Tady prostě žádná pře není, ale člověk by měl být na svoji práci hrdý, tak já si myslím, že se vším všudy.

Takže jenom to byla moje reakce na pana Stanjuru. My máme boj proti nežádoucí kumulaci, proti statisícovým platům, uklízení politiků do dozorčích rad, to nám tedy neschválíte následně ten limit, jak jsem se dozvěděl, tak to máme v programu a tak to prosazujeme. Na tom není nic pokryteckého. Myslím si, že to je legitimní způsob politického boje, který je slušný. Pracuje s daty a fakty. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a nyní pokračujeme vystoupením, faktickou poznámkou pana kolegy Ferjenčíka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl ještě jednou, a asi už tu debatu nebudu protahovat za sebe, ale reagovat na to tvrzení, že ti lidé obstáli ve volbách, tak jim nemáme co sahat na peníze. Přece to, jak budou nastaveny platy v rámci celé republiky, v rámci celé politiky, je rozhodnutí na úrovni parlamentu, a přece to, že nastavíme nějaké obecné pravidlo, že uvolněný starosta, který je současně poslanec, bude brát za tu funkci starosty méně peněz, nemá žádnou souvislost s tím výsledkem komunálních voleb a ti lidé, kteří hlasují v komunálních volbách, nemají možnost tohle ovlivnit. A to je ten druhý argument.

Lidé, když se rozhodují, jak volit ve volbách, tak mají nějakou škálu motivátorů, proč někoho volit. A oni bohužel nemohou rozhodnout o tom, co ti politici potom v té funkci budou dělat, to záleží samozřejmě na těch lidech. A mají nějakou prioritu, třeba programové priority těch kandidátů. Ale myslím, že kdybyste se zeptal těch lidí, jestli by uvítali, aby ti politici brali dva platy, nebo jenom jeden a necelou polovinu, tak by uvítali tu druhou variantu. Akorát tohle rozhodnutí oni nikdy nemůžou udělat. To, že to je podpůrný argument, proč někoho volit nebo nevolit, ještě neznamená, že to je ten jediný argument, podle kterého se voliči rozhodují. Proto je naprosto legitimní to prosazovat na úrovni celé politické sféry.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní další faktická poznámka pana poslance Jakuba Michálka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení zástupci vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, to, o čem se tady bavíme, je zjednodušeně řečeno to, jestli multifunkcionář bude brát 170 tisíc čistého, jako bere dneska, když má plat poslance a starosty, anebo bude brát jenom 130 tisíc čistého, takže mu poklesne plat o 40 tisíc. Já chápu, že kolegové z ODS proti tomu protestují,

protože se sníží tedy příjmy některých starostů. Chápu, že na to mají pohled ten, že na volném trhu si to zajistili, takže by jim to mělo náležet.

Nicméně vůbec nechápu, jak je možné, že to snížení kumulace funkcí tady hájí ČSSD... Že proti tomu, co navrhujeme, tady vystupuje ČSSD. Protože ČSSD má přece zastupovat dělníky, seniory. A teď tady vystupují, že jim tedy vadí, že budou brát jenom 130 čistého ti kumulátoři. A přitom ČSSD měla vnitrostranické referendum v roce 2014, kde 92 % členů ČSSD hlasovalo proti kumulaci placených veřejných funkcí. (Rozruch v sále.) A ještě, co je největší vrchol pokrytectví, si to ČSSD vystavila na své webové stránky s titulkem Úspěch vnitrostranického referenda. Takže takovýmhle způsobem ČSSD plní svoje volební sliby. Takovýmhle způsobem vlastně opovrhuje svou vlastní členskou základnou, že když 92 % členů v ČSSD něco schválí, tak ČSSD tady pak jednotně vystoupí s tím, že tedy na těch 170 tisíc měsíčně čistého si sahat nenechají, že tedy 130 tisíc už je málo. A myslím si, že toto je tedy vrchol pokrytectví ze strany ČSSD, která má hájit zájmy dělníků, seniorů a chudých.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jan Farský. A já zopakuji přihlášené na faktické poznámky, než dám slovo panu kolegovi Farskému. Po něm následuje pan kolega Jurečka, Benda, Feranec, Krejza, Benešík, Veselý, Munzar a Birke. A pane poslanče, ještě chviličku. Omlouvá se od 14.30 do 19 hodin z důvodu služební cesty pan poslanec Kubík.

Nyní máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, mně na tom zákoně nejvíc vadí ta neúcta k voličům. To, že ukazujeme a vzkazujeme jim, že vlastně nejsou úplně svéprávní ve svém rozhodování. To mně na tom vadí. Ta urážka voličům. A to tento zákon je. Lidé, kteří kandidovali do funkcí, tak bylo zřejmé, v jakých funkcích v té chvíli už jsou, jaké platy berou. Mohli s tím jít do kampaně a říct "já to pro vás budu dělat ve druhé funkci zadarmo" a mohli tím získat pár bodů navíc. Ale pokud si toto nevybrali a lidé je ve svobodných volbách zvolili do těchto funkcí, tak si je vybrali i s tím, že třeba budou brát dva platy. A já to tady klidně takto můžu říct, protože já jsem to v kampani v roce 2010 nepoužil. Neřekl jsem, že budu starosta ve slevě, ale po volbách jsem se nechal zvolit jako neuvolněný starostou, a tím jsem se toho platu vzdal. Bylo to kvůli mému svědomí, ke kterému jsem nepotřeboval žádný zákon, žádný příkaz, žádné nařízení. A respektuji, že jsou obce, kde starosta se svou zkušeností, nadhledem a totálním omezením svého soukromého života, svých všech koníčků prostě pro tu obec bude vykonávat dvě placené funkce, pokud si to jeho voliči přejí, je to jejich vůle. Proč bychom voličům v jakékoli obci měli říkat, že se rozhodují špatně a že je potřeba jejich rozhodnutí revidovat? Je to přeci na jejich rozhodnutí.

Mějme úctu k voličům. Mějme úctu k jednotlivým hlasům a respektujme je. Oni rozhodují. My je neregulujme, nediktujme jim, jak rozhodovat mají. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Farskému za dodržení času k faktické poznámce. Ještě než dám slovo panu poslanci Marianu Jurečkovi, požádám sněmovnu o klid. Jsme v situaci, kdy jsou faktické poznámky, a kohokoliv přeruším, abych zjednal klid ve sněmovně, beru mu čas k jeho faktické poznámce. Pokud máte jiné diskuse, než je tento návrh zákona, tak prosím zásadně v předsálí.

Nyní pan kolega Marian Jurečka. Máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Vážený pane místopředsedo, členové vlády, kolegyně, kolegové, když tu debatu tady poslouchám, tak si dovolím dát návrh, abychom tuto novelu zákona o obcích vrátili do druhého čtení, protože tady je diskuse nad i těmi parametrickými otázkami, proč je to zrovna 40 %, pan poslanec Rais se tady na to ptal. Já jsem odpověď tady neslyšel. Neslyšel jsem ji ani při projednávání u druhého čtení, jak se k této hodnotě zrovna došlo. A především, a to jsem říkal v diskusi u druhého čtení, kolega Benešík, kolega Farský a mnoho dalších jasně ukázali, že ten problém je v praxi řešitelný. Pokud ten politik chce, má tu soudnost, má tu míru, tak prostě přijde a řekne "budu tu funkci vykonávat jako uvolněný (?)", tu částku stanoví zastupitelstvo, a je to vyřešeno. My tady zaplevelujeme legislativu něčím, co není nutné řešit touto normou, co je dneska v praxi dávno řešitelné přesto, protože to někteří chtějí a je z toho vnímání evidentně pokrytecké, tak se o to snaží. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jurečkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Marka Bendy. Připraví se kolega Milan Feranec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, tak za prvé bych chtěl zareagovat na to, co řekl zpravodaj, pan kolega Bartoš, který, předpokládám, že když je zpravodajem, tak není navrhovatelem. Tak myslím, že by měl informovat o tom, jakým způsobem se projednává ve výboru pro veřejnou správu, a ne tady nadšeně vykřikovat, jak je příznivcem tohoto zákona, protože to měli v programu. Pokud je navrhovatelem, tak pokládám za naprosto nemravné, že je současně zpravodajem. Ale myslím, že si člověk musí vybrat. (Potlesk z levé části sálu. Posl. Bartoš vykřikuje: Nejsem navrhovatelem!) Buď je navrhovatelem... No dobře. Tak není navrhovatelem, pak nemá chodit a jako navrhovatel s přednostním právem říkat: my plníme program Pirátů. To ať si tedy říkají kolegové, kteří to spolupodepsali. To je první poznámka.

Druhá poznámka k vzácnému kolegovi Michálkovi. Míra pokrytectví, která tady dnes byla předvedena, už podle mě přesahuje všechny meze. To už si fakt jako budeme říkat, 170, 130 tisíc, a to je to. Už jste tohle sehráli tady kolem platů ústavních činitelů. Já už jsem to tehdy pokládal za naprosto nemravné a nesystémové a říkal jsem tady marně, a nebylo mě slyšet, že se nedá posuzovat jako absolutní výše platu a vykřikovat tady o absolutní výši platů, ale že se máme bavit o nějakých relacích ve veřejné moci. Ale to opravdu tady budeme chodit a budeme vykřikovat: ten má moc?

A poslední poznámka. Pokud jste někdy mluvili ve svých programech, mluvili jste právě o kumulaci funkcí. Nikdy jsem v žádném vašem programu nezaregistroval kumulaci platů. A celý tento návrh zákona, tak jak už jsem říkal, pokládám opravdu jenom za hru na lidskou závist. (V sále je hlučno.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Po Marku Bendovi slovo má pan poslanec Milan Feranec. Připraví se Karel Krejza. Pane poslanče, ještě chviličku. Páni kolegové, prosím diskuse mimo tento program v předsálí, ať kolega Feranec může využít v klidu a v pořádku podle jednacího řádu svůj čas k faktické poznámce. Máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Páni členové vlády, dámy a pánové, já jsem chtěl původně reagovat na kolegu Adamce, který mluvil už před nějakou dobou. Já souhlasím s tím, co říká. On má pravdu. Není to zákon o zákazu kumulací funkcí. Je to zákon o zákazu nebo snížení kumulací odměn. Souhlasím s tím. Na druhé straně když poslouchám argumenty, jak je to urážka voličů, jak je to ohrožení demokracie, tak to se obávám, já to tak úplně nevidím.

Padly tady argumenty od jiných. Já jsem několikrát kandidoval v různých volbách a nikdy jsem nezaregistroval, že by kdokoli jako kandidát říkal, že by tam řešil platy. Nikdo z nás to nedělá. To je jasné že ne.

Tento zákon není o voličích, není o starostech, je to o tom, jestli si my poslanci, kteří působí v komunální sféře, dobrovolně omezíme funkční požitky, nebo neomezíme. Je to o tomto. Pochopitelně každý se nějak rozhodne. ODS se nějak rozhodne, pirát se nějak rozhodne. Já podporuji návrh paní kolegyně Mračkové Vildumetzové, protože to máme dlouhodobě v našem programu, a proto to podpořím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Karel Krejza, připraví se poslanec Ondřej Benešík, také s faktickou poznámkou.

Pane kolego, než vám začnu měřit čas k faktické poznámce, opět žádám sněmovnu o klid! Když nerespektujete sebe, respektujte alespoň stenografky, které to musí zaznamenat. Děkuji. Máte slovo.

Poslanec Karel Krejza: Vážený pane místopředsedo, děkuji. Já jsem chtěl reagovat vaším prostřednictvím na paní Fialovou, která je veskrze sympatická dáma, ale nerozumím příliš tomu, proč bychom tady neměli používat informace, které máme z obcí, které máme ze Sněmovny, k tomu, abychom zlepšili právní prostředí pro naše občany. Já si myslím, že naopak, všechno má být transparentní. My se tak chováme. Nevidím důvod, proč bychom tady něco měli tajit, něco nepoužívat, něco snad zapomenout. Takže tady s tou argumentací absolutně nesouhlasím.

Co se týká kolegů Pirátů, škoda těch 21 nových uvolněných funkcí místopředsedů výborů a podvýborů na Praze, to bych jim možná i věřil, že jim jde o ty veřejné finance. Takhle příliš ne.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Ondřej Benešík s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Ondřej Veselý. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, zaznělo tady, že tento návrh podporuje Ministerstvo financí, protože ty prostředky zůstanou k využití pro obce, města a kraje. Samozřejmě, pokud se necháte zneuvolnit, tak tam zůstane ještě víc, protože se nebude vůbec nic odvádět ani na zdravotní a sociální pojištění, prostě zůstane tam úplně všechno, celá ta hrubá mzda, takže je to lepší. Ale my se bavíme o samosprávě. Samospráva je od slova, že se sama spravuje, je nezávislá, takže názor Ministerstva financí je sice relevantní, ale není rozhodně důležitý. Já se proto ptám, jestli s tímto souhlasí Svaz měst a obcí České republiky, Sdružení místních samospráv či Asociace krajů, pokud na to mají nějaké usnesení. Opravdu nevím, nesnažím se nikoho nachytat.

Také se chci zeptat na to, co už tady zaznělo, jak se bude řešit kumulace platů jiných než politiků, kteří jsou také placeni z veřejných zdrojů. My tady rozdělujeme lidi do dvou skupin. My jsme se zaměřili na ty nepopulární politiky a už neřešíme ty jiné, jak jsem říkal, ve školství nebo ve zdravotnictví, kteří také mohou vykonávat uvolněné funkce a zároveň jsou placeni z veřejných zdrojů ve svém jiném zaměstnání, které si nechali.

Co se týče starosty, který má 170 tisíc v kumulované funkci, já znám jednoho, který se nechal zvolit starostou a dostal skoro přes 40 %. Kandidoval na poslance, z nevolitelného místa přeskákal i s funkcí starosty uvolněného. Poté za rok následovaly komunální volby a on v těch komunálních volbách jako uvolněný placený starosta a placený poslanec dostal ještě víc hlasů než v těch předešlých volbách. Já se neodvažuji zákonem regulovat mínění voličů v úplně jiném městě, než je moje. To je prostě jejich rozhodnutí a oni se rozhodli, že to prostě takto chtějí.

Já jsem se sám rozhodl, že se vzdám svého platu, protože jsem nebyl schopný plně vykonávat funkci starosty a poslance. Bylo to zase moje svobodné rozhodnutí. A opakuji, tato možnost tu je, využívejte ji, nepotřebujeme na to nový zákon. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan kolega Ondřej Veselý, připraví se pan kolega Birke. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já napřed klidněji budu reagovat na Mikuláše Ferjenčíka, vaším prostřednictvím.

Pane kolego, nemáte pravdu. Ti lidé, když jdou volit, tak to nejsou pitomci a vědí, jestli tam ten starosta, který tam sedí, tu úplatu bere nebo nebere, a asi dokážou usoudit, minimálně drtivá většina z nich, jestli bude postupovat stejně, a přesto ho stále volí. Takže není pravda – samozřejmě když necháte na člověku rozhodnout, jestli soused má mít chcíplou kozu, nebo živou kozu plnou (nesroz.) mléka, tak většinou řeknou, ať mu ta koza chcípne. Tak to je s těmi výplatami.

O něco méně klidně, opět prostřednictvím pana předsedajícího, na pana kolegu Michálka. Jsou tři možnosti. Buď neumíte číst, nebo neumíte vykládat text, nebo účelově lžete. Protože to referendum ČSSD bylo úplně o něčem jiném, než vy jste říkal, tak si to přečtěte ještě jednou. A přestaňte si o nás utírat boty, protože naše strana za 140 let své existence něco pro tuhle zemi aspoň udělala. Vy v lidech jenom vyvoláváte nenávist a závist. Tak si ji nechte!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Jan Birke, připraví se pan poslanec Ferjenčík. Pane kolego, ještě vám neudělím slovo, protože znovu požádám sněmovnu o klid. Nenuťte mě, abych jmenoval jednotlivé poslance, kteří tady hovoří o jiných tématech, než je novela zákona o obcích. Máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedající. Já musím po vystoupení kolegy, svého předřečníka, opravdu mírně, protože už jednou jsem předvolán před mandátový a imunitní výbor za hrubost a aroganci, tak si musím dávat pozor, abych náhodou po druhé nebyl usvědčen. Ale na druhou stranu, nezlobte se, já jsem tady ve druhém čtení říkal a vypravoval jsem ten příběh, který se týká mě, a vždycky je nejlepší to vypravovat podle toho, co zažijete vy.

Tak ještě jednou, já jsem nikdy netajil za ty tři mandáty, že kandiduji a mám dva platy. Všem jsem to vždycky říkal. Vždycky všem. Teď mluvím o komunálních volbách. V prvních komunálních volbách – výhra, stal jsem se starostou. Za dva roky nato s jedním platem – parlamentní volby, přeskočil jsem z pátého místa na první, stal jsem se poslancem. Následně za tři roky v komunálních volbách s platem poslance a s platem starosty jsem byl lídrem na starostu, dostal jsem 43 %. Za další tři roky s platem poslance a starosty jsem byl lídrem Poslanecké sněmovny (?) a stal jsem se poslancem. Následně, teď v komunálních volbách, s platem poslance a starosty jsem znovu kandidoval a dostal jsem 33 %. O preferenčních hlasech nemluvím, ty byly kolem 70–80 %. Ty se nepočítají, protože v každém městě to je jinak a je to nesrovnatelné.

Ještě jednou opakuji, prostě zkrátka a dobře, jak vy říkáte – já nebudu reagovat na vystoupení pana kolegy z Pirátů, to mi vůbec nestojí za to, aby mě tu někdo kádroval, ale jenom chci říci jednu věc: Neříkejte nám, kdo nás volí. Já ani nechci vědět, kdo volí vás, a je mi to úplně jedno, ale jenom chci říci, že –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas k faktické poznámce.

Poslanec Jan Birke: Vlastně to je lepší. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Děkuji panu kolegovi Birkemu. Nyní pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan poslanec Petr Pávek. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se omlouvám, ale na jednu věc musím reagovat. Trochu mě nadzvedlo, když tady vystoupil pan Farský s tím, že to je pohrdání voliči, protože tento zákon tady projednáváme podruhé. Poprvé ho Sněmovna vrátila k přepracování a paní Mračková Vildumetzová ho předložila znovu v podstatně osekanější formě, aby to prošlo Sněmovnou. Podepsaní pod tím prvním návrhem zákona, který právě tuto kumulaci platů řešil, byli mimo jiné pan Farský, pan Chvojka, předseda klubu ČSSD, pan Pávek. Velmi překvapuje, že tito lidé tady teď bojují proti tomuto zákonu, který obsahuje úplně to samé, jen o něco osekané, jako že je to nějaký populismus, poté co to sami předložili.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Petra Pávka. Pak se připraví pan poslanec Marek Výborný, dále Ivan Adamec, Zbyněk Stanjura, Ondřej Benešík. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji. Toto bude opravdu jenom krátká faktická poznámka. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jestli tento výron závisti a populismu projde v této Sněmovně, tak moje naděje se budou upírat k Senátu. A jestli nedej bože projdou i v Senátu, tak k Ústavnímu soudu. Protože není možné porušovat princip předvídatelnosti práva. A tento návrh zákona je přesně toto. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan poslanec Marek Výborný. S faktickou poznámkou se připraví pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, já bych vaším prostřednictvím rád reagoval na slova pana poslance Ferance, který tady hovořil o dobrovolném omezení odměn. No ale pokud je něco dobrovolného, tak se to přece nedělá zákonem. Opakovaně to tady zaznívalo. Každý z nás se může nechat zneuvolnit a může se té odměny vzdát a je to za nula. Samozřejmě že může. Všichni víme, že to lze.

A já si opravdu myslím, nedělejte tady z nás poslanců, z politiků nesvéprávné blbce. Protože každý, kdo to chce vyřešit, tak to samozřejmě vyřešit umí. Je to svobodné rozhodnutí každého. Opravdu netuším, proč bychom tady měli na tyto věci přijímat jakékoliv zákony. Protože přece, a to je to, co mi na tom vadí úplně ze všeho nejvíc – proč a priori předpokládáme, že každý politik jde do své funkce, aby si vydělal? To přece není pravda. Není pravdou, že tou ambicí, tou motivací jsou peníze. Možná že u někoho jo, možná, že u Pirátů. Ale u mě a u nás určitě ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Ivan Adamec s faktickou poznámkou. Připraví se pan předseda Stanjura. (Silný hluk v sále.) Ještě vám neudělím slovo, protože znovu požádám sněmovnu o klid. Vážené paní kolegyně, páni kolegové, v řadě faktických

poznámek je nyní přihlášen pan poslanec Ivan Adamec. Dovolte mu, aby v prostředí důstojném pro projednávání zákona o obcích mohl své slovo říct. Máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, skoro se mi chtělo říci, jaký je návrh zákona, taková je reakce sněmovny. Ale samozřejmě každý na to máme trochu jiný pohled. A pan kolegy Výborný tady vlastně sdělil to, co jsem chtěl říct kolegovi Ferancovi vaším prostřednictvím. Že dobrovolně povinně, to znám z jiného režimu, kdy jsme také dobrovolně chodili k volbám a povinně. A kdo tam nešel, tak z toho měl velký problém. Takže samozřejmě dobrovolně není určeno zákonem.

Ale já vám řeknu něco jiného. Já vám z vlastní zkušenosti také nebudu říkat, kolikrát jsem vyhrál volby a kolik jsem za to měl procent. To si myslím, že si můžete zjistit někde na internetu. Ale musím říct ty reakce. Když jsem kandidoval poprvé do Senátu v roce 2002, tak jsem celých šest let pracoval zadarmo pro město a občané to vůbec nevěděli. Nikdo se o to nezajímal, bylo jim to naprosto jedno. Je zajímaly výkony těch funkcí, nikoliv to, co za to beru.

Poté jsem v roce 2013 kandidoval do Poslanecké sněmovny jako uvolněný starosta a musím vám říct, že lidé to věděli, opozice do mě střílela. A protože si mysleli, že třinácté místo na kandidátce je bezpečné k tomu, abych se do Sněmovny nedostal, tak to nebylo tak ostré. Dostal jsem se, kupodivu. Naši kolegové udělali chybu, napsali mě na kandidátku, neměli to dělat, situace se změnila. Pak byly další volby za čtyři roky a to už do mě stříleli všichni. A pokud novináři chtějí hledat záminky, tak vždycky mluví o kumulaci funkcí. Ale na voliče to nemá žádný vliv. Protože oni chtějí ty výkony.

A jen tak mimochodem, já jsem strašně rád, že tady vystoupili zástupci Pirátů s tím, kolik kdo bere, za co bere a podobně. Znovu říkám, že mě se to netýká. Ale musím říct, že to je přesně o tom. Není to o té kumulaci funkcí, tak si to řekněme. Je to o té kumulaci peněz. Nazývejme věci pravými jmény. Ale já si myslím, že to takhle být nemá. Když se budeme bavit o kumulaci funkcí, ano beru. (Předsedající upozorňuje na čas.) Všichni budeme neuvolnění za šedesát procent.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou, připraví se kolega Benešík. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Padají tady dneska silná slova, já se přidám. Já to považuji za pokrytecké, zejména od některých předkladatelů. Některá kolegyně – já se omlouvám, těch fakticky bylo tolik – říkala, jak se to netýká našich kolegů a kolegyň, kteří pracují ve zdravotnictví. No, já říkám naštěstí a zatím. A to pokrytectví – já vám popíšu příklad ze Senátu a z mého volebního kraje, abychom viděli, jak pokrytečtí jsou někteří poslanci hnutí ANO.

Tak jeden z mála senátorů, které ANO má v Senátu, je se senátního okrsku Bruntál a kromě toho, že je senátorem, je ředitelem dvou nemocnic, dvou velkých nemocnic v Moravskoslezském kraji, a to Krnova a Opavy. Takže pobírá tři platy. Já mu to přeju. Musím říct, že když kandidoval do Senátu, už byl ředitelem dvou

nemocnic. Takže voliči to věděli, přesto vyhrál. Říkám, vždycky gratuluji těm vítězům. Proč to neřešíme? Je placen z veřejného zdravotního pojištění. Já mu to neberu, já jsem pro zamítnutí toho zákona a budu proti tomu zákonu, že bude zamítnutí. Ale vy, kteří takto útočíte na starosty, protože jste s nimi prohráli a nejste to schopni unést, tak nemáte odvahu útočit na jiné. Zatím, podotýkám. Takže jestli se to dneska nebude týkat lidí, kteří pracuji ve zdravotnictví kromě toho, že jsou v zákonodárném sboru, tak to zítra může být jinak.

A zdůvodněte mi, proč starosta. Protože je to zaměřeno na starosty. A někdo, kdo je ředitelem dvou velkých krajských nemocnic, u toho žádnou kumulaci odměn neřešíte. Možná odpověď je poměrně jednoduchá. Toho ředitele jmenuje krajská rada a v té sedí, předsedá jí, hejtman Moravskoslezského kraje za ANO, který je současně poslancem za ANO. Takže velmi těžko můžou útočit na svého ředitele, že má ty funkce dokonce tři a všechny placené. A nikomu z těch předkladatelů to vlastně nevadí!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Ondřeje Benešíka, poté Mariana Jurečky, Ivana Adamce a Pavla Bělobrádka. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem tady zaslechl informaci, že ten zákon je v osekané podobě, aby prošel. On právě nemá být v osekané podobě. Pokud vy, co chcete limitovat platy politiků za kumulaci funkcí, tak byste ho měli právě rozšířit o ty jiné, kteří jsou placeni z veřejných peněz, a nejsou to starostové, místostarostové, hejtmani, vicehejtmani. To je přece nesystémové. Buďte systémoví a bavme se o tom.

Já jsem se bavil s kolegy piráty na tady to téma, oni řekli, no navrhněte to vy. Proč bychom to navrhovali? My to nechceme. My to nechceme. My chceme leda ty politiky. No tak ale to je pěkně pokrytecké. Já nechci ani ty politiky, ani ty doktory. Já prostě chci, aby o tom rozhodl volič. Takže buď buďte stoprocentní a nebuďte populističtí.

A ještě jedna poznámka. Já mám taky ve svém volebním obvodu člověka, kterého všichni dobře známe. On když kandidoval na senátora, řekl, že si nechá plat starosty a bude brát oba. Když kandidoval na hejtmana, tak řekl, že si ponechá ty oba předešlé platy a bude pobírat i ten třetí. Otevřeně to říkal. V každých volbách všechny smetl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Marian Jurečka, také s faktickou poznámkou. A i když některé nejmenujeme, stejně víme, o koho jde. Tak máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Ano děkuji. Tak myslím, že ta diskuze tady docela dobře teď ukázala míru toho pokrytectví. Tak vadí ta kumulace funkcí, nebo vadí ten plat? Jestliže vadí ta kumulace funkcí, tak nebuďme tak úzkoprsí, ale podívejme se na ty poslance a senátory, kteří sedí v dozorčích radách, kteří jsou v představenstvech firem. Podívejme se také na lékaře, podívejme se na školskou sféru, na kumulace

poslanců, senátorů, rektorů a podobně. Podívejme se také například na to, že může v té logice věci, která tady probíhá, ta diskuze, vadit to, že se někdo nevěnuje dostatečně poslaneckému mandátu, protože třeba podniká. No to nám také může vadit.

Prosím pěkně, uvědomme si tu iracionalitu, o které se tady bavíme. Já nepodpořím tento návrh, protože v tom, co jsem tady uvedl – zase schválně úplně paradoxní příklady – je to prostě iracionální, je to pokrytecké. To, že hnutí ANO si dalo nějakou laťku a tři hejtmani tu laťku neumí přeskočit a neumí to slovo, které dali před volbami, dodržet, tak to proboha neřešme tady tímto způsobem. Jako v tenhle okamžik, kolik z vás tady je v různých dozorčích radách, představenstvech, kumulují funkce? Pojďme se o tom bavit teda taky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jurečkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Ivana Adamce. Připraví se pan poslanec Bělobrádek. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, jenom dopovídám, co jsem chtěl dopovídat ve své první poznámce. Musím říct, že systém, který tady nastavíme, pokud tento návrh zákona projde, bude znamenat to, že neuvolnění funkcionáři mají de facto výrazně jiné podmínky než ti uvolnění. O tom uvolnění nebo neuvolnění rozhoduje zastupitelstvo obce. My tady vlastně tímto návrhem zákona chceme vzít zastupitelstvu obce, aby se svobodně rozhodlo, zda jejich starosta, místostarostové, případně radní a samozřejmě i na hejtmanství mají být uvolnění nebo neuvolnění. A tam je to rozpětí 60 %. Samozřejmě do 60 % o tom rozhoduje zastupitelstvo. Musím říct, že mi to připadá fakt zvláštní, protože to ukazuje na to, že to není myšleno úplně vážně, to, co je tady předloženo. (V sále je obrovský hluk a neklid. Velmi špatná slyšitelnost!)

A co se týká kumulací funkcí, od začátku říkám, že to je téma, o kterém můžeme diskutovat, ale můžeme zajít až ad absurdum. Vůbec se to nemusí týkat kumulací funkcí, které jsou placené. Já bych možná položil obecnou otázku na Piráty vaším prostřednictvím, pane předsedající, jestli to myslíte také tak, že třeba neuvolnění radní a zastupitelé nemohou být potom členy Parlamentu. Protože to je podle mě ten důsledek kumulací funkcí a odstranění tohoto problému. Tak si nalijme čistého vína. A máte všechny takové členy, kteří toto splňují? Já si myslím, že ne, tak nás nepoučujte! (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Pavel Bělobrádek. Připraví se, pokud nebude žádná faktická poznámka, pan kolega Martin Kupka. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegové, kolegyně, myslím, že tady zbytečně děláme reklamu tím, že pořád vystupujeme. Myslím, že věc je zcela jasná. Pokud chceme omezit kumulace funkcí,

tak jedině férové a ke všem stejně přistupující je, že poslanec nesmí dělat nic jiného, že nesmí podnikat, nesmí učit. Ať to má jako v bezpečnostních složkách, ať má jenom jedno zaměstnání a jeden plat, nic jiného dělat nemá. Když jsem dělal člena vlády a poslance, tak jsem za poslance bral nula korun. Nejsem v žádné dozorčí radě, jsem akorát ve správní radě univerzity a za to beru nula. Mně to může být ukradené. Slyšeli jste tady x příkladů, že lidé, kteří mohli platy brát, se jich vzdali.

Vy tady totiž útočíte na kompetenci jednotlivých obecních zastupitelstev, protože zastupitelstva obcí mohou sama rozhodnout, ne ten člověk sám, ten se toho může vzdát, ale zastupitelstva si mohou odhlasovat, co chtějí. To je v jejich kompetenci. Oni mohou rozhodnout, kolik bude ten člověk brát, oni můžou rozhodovat o tom, kolik a jestli vůbec něco budou brát. To je v kompetenci obcí a toto je zákon o obcích.

Od vás to není nic jiného než prostě zaútočit na politiky proto, že jsou nepopulární. Je to normální hnusný populismus, kde zvěří, která je štvaná, jsou politici. Proč se to tedy netýká ostatních – podnikatelů, učitelů, lékařů a kdekoho? Proč? Jestli jste takoví frajeři, tak navrhněte, že poslanec nesmí mít žádný jiný příjem, ale ani žádnou jinou funkci. Tomu pak rozumím. Policista, když chce podnikat, si o to musí požádat. Tak ať tady zřídíme nějaký výbor a ten bude rozhodovat, jestli může poslanec pracovat v nějaké IT firmě, jestli může vykonávat lékařskou praxi. Udělejte to. Ale to, co se tady děje, je skutečně naprosto zbytečné, protože o tom mohou už dávno rozhodovat obecní zastupitelstva, protože v zákoně mají zákonné pověření. Tohle je pouze zaplevelování právního řádu a štvanice na politiky! (Velmi důrazně. Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě dvě faktické poznámky. Nejdříve pan poslanec Benešík, potom paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce. (Hluk v sále neutichá! Není dobře slyšet.)

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vím, že se toto mediálně prostě nedá vyhrát, ale je to principiální záležitost. Ty titulky budou, jak prostě Piráti hájí zájmy voličů, protože nechtějí, aby brali dva platy. A jak sami vidíme, když se podíváme racionálně do diskuse, tak ono to opravdu není černobílé. A znovu opakuji, protože to musím opakovat: Já to říkám jako člověk, který se druhého platu prostě vzdal. Vzdal se ho dobrovolně, protože zákon to dnes umožňuje. Můžete to udělat všichni.

A ještě na mého předřečníka Pavla Bělobrádka. Přesně tak. Pokud jste zvoleni do obecního nebo krajského zastupitelstva, tak přijímáte usnesení: uvolněná, neuvolněná funkce. No prostě pokud bude Benešík kandidovat ve Strání, všichni o něm vědí, že je poslanec, tak mu řeknou: chceš dělat v zastupitelstvu poslance, tak ho budeš dělat neuvolněně. To je přece jednoduché. Chceš, nechceš? To je pravomoc zastupitelstva, které je voleno přímo lidmi v místě. Bože můj, nechme jim pravomoci! Nesnažme se jim furt diktovat! Tam, kde to prostě tak chtějí a chtějí to tak voliči, ať to tak mají! Tam, kde to prostě nechtějí, nechce to ten politik, nechtějí to ani voliči, tak to tak mít

nebudou. Ale ta možnost je už dnes a jediné, co řešíme, je to, že řešíme problém jednotlivců, a řešíme ho opravdu velmi špatně, nesystémově a populisticky! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Benešíkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová. Máte slovo. Ještě ne, ještě chviličku počkáme, až budete mít klid na své vystoupení. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Vážené kolegyně, kolegové, jenom bych, protože už to tady zaznělo několikrát, chtěla reagovat na pana Benešíka, Výborného prostřednictvím vás, pane předsedající.

Prosím, neříkejte tady dezinformace. Odměny se v žádném případě vzdát nemůžete. Nemůžete být neuvolněným zastupitelem, místostarostou, starostou s nulovou odměnou. Nařízení vlády o odměňování zastupitelů jasně stanovuje, že minimální výše je 0,3násobek. Tak prosím tady neříkejte tyto dezinformace. Jestli to takto máte na své obci nebo městě nastavené, až vám přijde kontrola, tak vám řekne, že nepostupujete v souladu s tímto nařízením a v souladu se zákonem o obcích. Prosím, požádejte si o stanovisko Ministerstva vnitra. Prosím, neříkejte to tady.

A zároveň na mého milého kolegu pana Birkeho. Znovu bych zdůraznila, že tento zákon jsem předložila já spolu s Ivo Vondrákem, Helenou Válkovou, Milanem Pourem, Adamem Kalousem, Petrem Sadovským, Jakubem Michálkem, ale také Pavlem Staňkem z ČSSD.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Benešík, Vácha, Bělobrádek, Feranec. To jsou faktické poznámky, které mám nyní v plánu. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce. (Velký neklid v levé části sálu, poslanci vytvářejí hloučky.)

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Nejsem lhář. Zastupitelstvo obce Strání na začátku roku 2014 schválilo starostovi Benešíkovi odměnu nula. Takhle je to v zápisu. Pokud jsem spáchal zločin, podvod, tak na nás tu kontrolu pošlete! A pokud tady říkáte, že možná platí 0,3, tak pořád je to míň jak 0,4. Takže tu možnost máte, sama jste to teď řekla, prostřednictvím pana předsedajícího.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec František Vácha s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Pavel Bělobrádek. Pane poslanče, ještě také chviličku počkejte. Situace ve sněmovně se uklidní... (Poslanci v hloučku v levé části sálu diskutují velmi nahlas.) Vážení kolegové, teď vlevo... Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Kolega Benešík říkal, že se to nedá mediálně vyhrát. Já si myslím, že jo, protože ti poslanci, kteří s tím zákonem přicházejí, jsou poslanci, kteří cítí zodpovědnost a cítí, že kdyby zákon nebyl schválen, jejich voliči by je donutili k tomu, aby se přesunuli z uvolněného do neuvolněného a nebrali žádné peníze. Jenomže jim o ty peníze jde, tak přicházejí se zákonem, aby dostávali aspoň 0,4. To si myslím, že je jednoduchá mediální zkratka, kterou pochopí každý. Oni prostě chtějí zachránit aspoň nějaký svůj příjem. To je jedna věc.

Druhá věc. Já bych opravdu doporučoval neotevírat Pandořinu skříňku s tím, že by nemohl kandidovat někdo, kdo pobírá plat z veřejných zdrojů. Já jsem děkan přírodovědecké fakulty, končím za necelý měsíc, nicméně jsem byl děkanem jednohlasně zvolen v době, kdy jsem byl poslancem, a byl jsem zvolen poslancem, přeskákal jsem na první místo v době, kdy jsem byl děkanem. Takže ti voliči to věděli. Měl jsem to napsané na billboardech.

Ale co bych chtěl říct: Pokud chceme, aby se do Poslanecké sněmovny dostávali odborníci, odborníci ve svých oborech, a Poslanecká sněmovna se nestala pouze uzavřenou skupinou profesionálních politiků, kteří budou dělat všechno pro to, aby těmi profesionálními politiky zůstali dále, to znamená, udělají pro to úplně maximum a Poslanecká sněmovna zůstane uzavřená, musíme nějakým způsobem dovolit odborníkům, aby se do Poslanecké sněmovny dostali, ale také aby měli jistotu, že se do svého povolání mohou vrátit. (Předsedající upozorňuje na čas.) A do něj se mohou vrátit, jenom když s ním budou mít dál kontakt.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas k faktické poznámce. Nyní máme další faktickou poznámku pana poslance Pavla Bělobrádka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Jenom bych upřesnil. Jsem ještě v několika správních radách, ale všude to je za nula korun, tak abych to řekl správně.

Jinak to, co tady zaznělo, tak jestliže někdo sliboval, že nebude brát dva platy, pak sliboval, že odstoupí, pak že to dá na charitu, a teď si to chce skutečně vyřešit – a souhlasím s předřečníkem panem děkanem, že ten problém je trošku někde jinde. Já jsem to totiž vyhrotil z toho důvodu, abychom si tady řekli, že to je jenom na někoho. A proč je to jenom na někoho? Protože politici jsou štvaná zvěř a na ně se to prostě vztahovat může. A jestli si navrhovatelé myslí, že tím zabrání, aby komunální politici kandidovali v krajských volbách, protože se jim to hodí, protože mají personální nouzi a protože ten starosta, který je dobrý a oblíbený, tak si ho ti lidé vykroužkujou, protože ho tam chtějí, protože vědí, že má smysl, aby komunální politik působil v krajském zastupitelstvu anebo aby je zastupoval třeba i v parlamentu, tak jestli si myslí, že tímhle zabrání, protože oni je nemají a nemůžou je v těch krajských volbách příští rok nasadit, tak že tomu nezabrání, protože ti lidé je chtějí. A jako mnoho z nás jsme byli vykroužkováni v komunálních volbách, protože nás tam ti lidé prostě chtějí, i když jsme byli na nevolitelných místech. A celý ten princip je, že je to naopak dobře, když je tam propojení.

A jestli za to někdo bere peníze, nebo ne, to už je jedno. Já ty peníze neberu. A pokud argumentujete penězi, tak to jenom proto, abyste vzbudili lidskou závist. Souhlasím s tím, že je tady skutečně možné, že někdo, aby mohl brát aspoň těch 40 %, tak navrhuje aspoň 40 %. A stále jsme neslyšeli, proč to je 40 %. Proč to není 60 %? Proč to není 20 %? Proč to není 0,1? Zastupitelstvo obce tohle může vyřešit a může to vyřešit každý sám. Může transparentně dát ten svůj plat, na co chce. Většina těch lidí to skutečně dělá. Znám tady konkrétní lidi, starosty, kteří velkou část svých peněz dávají na dobročinnost, podporují neziskový sektor, a všichni to vědí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Vidím pana ministra Staňka, ale nemohu mu dát slovo. S přednostním právem můžu, ale po faktických poznámkách podle jednacího řádu. Pane ministře, rád vám udělím slovo, ale až vyčerpám faktické poznámky, což se mi podařilo jenom jednou, a stejně se kolega Kupka nedostal ke slovu, protože než jsem to stačil říct, tak už byl přihlášen někdo jiný.

Nyní pan poslanec Milan Feranec, Jan Birke, Jana Mračková Vildumetzová, Petr Pávek a potom eviduji přednostní právo ministra Staňka a řádnou přihlášku Martina Kupky. Pane poslanče, nevím, jestli to překřičíte. Já vám ještě čas neměřím. Tak teď. Máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, skutečně tři faktické poznámky, reakce na předřečníky.

První – návrh pojďme to řešit komplexně. Moje zkušenost je, že když něco nechci řešit, tak řeknu řešme to komplexně, vyřešme to všechno. To znamená nechci to řešit. To je první poznámka.

Druhá poznámka, že bereme kompetence obcím. Nebereme žádné kompetence. Zastupitelstvo dál může rozhodnout, že je zvolí do neuvolněné funkce a stanoví mu výši platu 0,3 až 0,6.

A třetí poznámka, opakuji znovu, tento zákon není o voličích, není o starostech, je jich 6 500 nebo kolik. Je o nás poslancích, o části, která působí i v komunální sféře. Je to o nás. A mně připadá ta délka debaty o výši vlastního platu už trošku nedůstojná. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Jana Birkeho. Připraví se paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane místopředsedo, děkuji moc za slovo. Slibuji, pane ministře, vaším prostřednictvím, že to už je poslední technická poznámka. Pane starosto Kupko, vaším prostřednictvím, velmi se omlouvám, že vás zdržujeme technickými poznámkami.

Dovolte mi ale, abych vaším prostřednictvím, paní poslankyně, milá kolegyně Vildumetzová Mračková, vám řekl, že teď mě to tedy velmi zklamalo, to vaše vystoupení. Vy jste asi před deseti minutami přišla ke mně do lavice a řekla jste mi, že to podepsal i náš pan ministr nebo poslanec Staněk, ale že to prostě říkat nebudete na mikrofon. A udělala jste to. Mě to mrzí. Protože když se něco řekne, tak by to mělo platit. Evidentně to vypadá, že v Karlovarském kraji neplatí, když se něco řekne. To mě mrzí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová. Ještě než jí udělím slovo, přečtu došlé omluvenky. Od 14.30 se z jednání omlouvá do 19 hodin z pracovních důvodů paní poslankyně Karla Šlechtová a do 11.30 se omlouvá z pracovních důvodů paní poslankyně Radka Maxová. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Pouze krátce. Chtěla jsem právě reagovat na to, že jsem tady řekla jméno Pavel Staněk, což je náš kolega z hnutí ANO, a měla jsem uvést jméno Antonín Staněk. Za to bych se chtěla omluvit, chtěla bych to opravit. Zároveň, já jsem nechtěla vůbec vystupovat v diskusi, já si myslím, že ty argumenty, nebo to, co tady dnes zaznívá, již zaznělo ve druhém čtení, prakticky se ty argumenty neustále opakují. Ale z důvodu toho, že to nějakým způsobem postupuje, i mně někdy připadá, že se to vyhrocuje, tak jsem chtěla tady říci, kdo opravdu ten zákon podpořil. Tam je ještě řada dalších poslanců, já jsem uvedla pouze některé.

A ještě bych chtěla uvést, myslím, že pan Bělobrádek prostřednictvím pana předsedajícího, my tady vůbec neřešíme rovinu obecního zastupitele a krajského zastupitele z hlediska kumulace odměn. Sice ten návrh tam je prostřednictvím pozměňovacího návrhu Pirátů. A znova říkám, že výbor pro veřejnou správu k tomuto pozměňovacímu návrhu dal nesouhlasné stanovisko. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Petr Pávek s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Marian Jurečka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěl zeptat paní navrhovatelky Vildumetzové, jak si poradila s tou kumulací funkcí. Je to pravda, že kumulujete funkce, paní poslankyně? Je pravda, že jste hejtmankou a že jste poslankyní? Je pravda, že berete za obě funkce plný plat? Mohla byste to nějak komentovat, proč jste se jako řada jiných kolegů něčeho takového nevzdala? Jak to, že jste se prostě nevzdala svého platu tady, nebo tam? Jak to, že prostě kumulujete ty funkce, když jste slíbila opak? Mohla byste mi na to prosím tady na mikrofon odpovědět? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan poslanec Marian Jurečka s faktickou poznámkou a paní kolegyně Mračková Vildumetzová chce odpovědět, tak jí potom také udělím slovo k faktické poznámce. Stále je přihlášen pan poslanec Martin Kupka. Ještě malou chvilku, pane poslanče. Opět požádám sněmovnu o klid. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Možná bych ještě trošku rozšířil to, co tady říkal kolega Pávek, protože vlastně i v mediálním prostoru opakovaně zaznívalo, teď se obracím prostřednictvím pana předsedajícího na předkladatelku, nebo zástupce předkladatelů paní poslankyni, hejtmanku Vildumetzovou, protože zaznívalo z jejích úst veřejně vůči široké veřejnosti, že nebude kumulovat funkce. Říkala, že pokud bude zvolena poslankyní, tak bude maximálně neuvolněnou hejtmankou. V loňském roce pak říkala, že z funkce hejtmanky odejde do konce roku. Opakovaně říkala, že jí vadí kumulace funkcí, že nechce za to pobírat platy. Ve veřejných zdrojích jsme se mohli dočíst, že ten plat hejtmanky bude dávat na dobročinné účely. A když se novináři ptali, kolik toho bylo dáno na dobročinné účely, tak ta otázka zůstala bez odpovědi. Mě to mrzí. Ale protože tato novela zákona o obcích je tady zdůvodňovaná tím, že se tady má řešit něco systémově vůči všem poslancům, senátorům, kteří mohou případně kumulovat funkce v rámci samosprávy, ale prostě pramení to tady z tohoto případu, kdy prostě věc, kterou paní hejtmanka dobrovolně řekla, dala své poslanecké, hejtmanské slovo, tak mohla dávno splnit. Vůbec jsme to nemuseli řešit, mohli jsme se věnovat důležitějším věcem, přesto to bohužel řešíme.

Takže pokud je to věc ve veřejném prostoru, pokud to bylo slovo politika, politika za hnutí ANO, kdy hnutí ANO říkalo, že se tady nebudou kumulovat funkce, tak bych byl rád, aby tyto dotazy, které byly vznášeny i od novinářů, byly případně zodpovězeny přímo tady na plénu. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuju za dodržení času k faktické poznámce. Paní poslankyně chce využít faktické poznámky, pravděpodobně k odpovědi. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Vážené kolegyně, kolegové, opět tady zazněla nepravdivá informace – na pana poslance Pávka prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem historicky první neuvolněnou hejtmankou a pobírám odměnu 40 %, tak jak schválilo zastupitelstvo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vyčerpal jsem faktické poznámky. Pan kolega Petr Pávek se hlásí k faktické poznámce, jestli tomu rozumím, pane poslanče?

Poslanec Petr Pávek: Paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, já jsem to netvrdil, já jsem položil otázku, tak mi nepodsouvejte lži.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nemám žádnou faktickou poznámku. Řádně přihlášen je pan poslanec Martin Kupka a s přednostním právem pan ministr Staněk. Takže nyní ministr kultury vlády České republiky. Pane ministře, máte slovo s přednostním právem.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Děkuji, pane předsedající. Omlouvám se panu poslanci Kupkovi vaším prostřednictvím, že jsem ho ještě odsunul o jedno místo. Možná po mém vystoupení to bude ještě o celou řadu dalších faktických poznámek. Nicméně mi nezbývá než konstatovat několik málo skutečností.

Když jsem paní poslankyni a hejtmance Vildumetzové podepisoval návrh tohoto zákona, činil jsem tak v plném vědomí a svědomí, ale i ve svatém nadšení v okamžiku, kdy jsem byl médii bombardován za kumulaci funkcí, že jsem si dovolil být v daném okamžiku primátorem města Olomouc a současně poslancem a pak ještě k tomu všemu ministrem.

Já musím říci, že nikdy nikdo z novinářů se mě neptal na to, jak vykonávám svoji práci, neptal se na to ani mých kolegů. Pakliže jo, tak se ptali vždy jen způsobem – zvládá, nezvládá, co udělal, neudělal. Prostě evidentně tady nejde o to, jestli při kumulaci funkcí zvládáte svoji práci, ale jde tu pouze o jednu jedinou věc, a to o peníze.

Opravdu, celá tato debata není o ničem jiném než vyvolat džina z láhve, o závisti a závisti. Myslím si, že je tady spousta lidí, kteří kumulují funkce, a všichni velmi dobře vědí, že je to na úkor rodiny, na úkor celé řady dalších věcí, že to opravdu není o tom, že primárně nám jde o peníze. I z toho důvodu musím říci, že k tomu, že řekněme nemohu stáhnout ten podpis pod zákon, ale že ho nepodpořím, to rozhodla pro mě důležitá věc, a to opravdu nechutné debatování novinářů o tom, na co dám nebo nedám své finanční prostředky, které jsem řádně a objektivně získal.

Ano, řekl jsem, že to dám na charitu. Ale my všichni víme, že je řada charitativních projektů, které jsou perfektně marketingově zvládnuté, které dostávají poměrně velké finanční prostředky, a já jsem se chtěl skutečně objektivně rozhodovat o tom, kterému projektu, možná méně významnému, to dám. A nikde jsem neřekl, že to dám během jednoho roku. Mám tři čtyři roky. Každý z nás podporuje celou řadu charitativních činností, ani si nebereme od toho dohodu, protože prostě tam dáte tisícikorunu, tam dáte dva tisíce, ani si to nepřiznávám do daňového přiznání, aby mi z toho vrátili ještě daň. Prostě dělám to přirozeně a normálně. Každý z vás může říct, za vámi chodí lidé – můžete podpořit, můžete přidat na ples, zda můžete dát tam... Ano, vědí, že ty peníze máme, tak tam ty peníze dáme.

Ale to, co se dělo s novináři, že jsem si dovolil uvést – a já jsem to uvedl objektivně, na co jsem ty peníze dal, a oni kádrovali, jestli je to správně, nebo špatně, jestli jsem měl dát víc, měl dát méně, měl jsem to dát tento měsíc, nebo příští měsíc. Vždyť o co jde? Jde jenom o dehonestaci nás politiků, jde o to, aby nás ukazovali před všemi lidmi ve světle, že jsme to my, kteří hromadíme ty peníze. To je jediný záměr. Je to prostě hra na závist. A tuhletu hru já odmítám hrát.

Takže omlouvám se, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, ale tento zákon nepodpořím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru kultury vlády České republiky Staňkovi za jeho vystoupení. Nyní ještě před kolegou Martinem Kupkou s faktickou poznámkou pan poslanec Válek. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vlastimil Válek: Já budu hodně stručný. Když to tak poslouchám, tak jsem si vzpomněl na ten rok 1989, jestli si vzpomínáte, na to slavné vystoupení Milouše Jakeše: "Ta Zagorová! Já neříkám, to je hodná holka, ale víte, kolik ona bere?" Tak čekám, kdy s tím někdo přijde. (Potlesk a smích.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Martin Kupka, připraví se řádně přihlášený poslanec Václav Klaus. Pane poslanče, došlo na vás, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé dámy, vážení pánové, Sněmovna učí i vytrvalosti a trpělivosti, tak jsem se dočkal, po více než hodině. Já se pokusím přinést také několik podstatných argumentů, proč ten zákon a jeho schválení pokládám za špatný krok.

My se všichni shodujeme na tom, že Česká republika má zbytečně mnoho paragrafů, že jich přibývá stále neúměrně a že tohle je jedna z věcí, která představuje i reálnou překážku pro to, aby se lidem v České republice dařilo lépe. My ve svém programu máme jasně to, že budeme proti každé zbytečné regulaci. Tohle je konkrétní, jasný, prokazatelný příklad úplně zbytečné regulace. Fakt si nemůžeme myslet, že paragrafy mají vyměnit odpovědnost. A tohle je další krok, přestože samosprávy mají nástroje, jak se s tím vypořádat, rozhodování o tom, jestli politik bude uvolněný, nebo neuvolněný, a v rámci neuvolněné funkce mohou dále rozhodovat o výši té odměny. Takže tady jsou reálné nástroje, jak se s problémem kumulace odměn vypořádat a jak to udělat tak, aby to samozřejmě především odpovídalo dohodě v tom samosprávném orgánu. Nevidím v tom žádný problém.

To, proč se do toho předkladatelé zákona pouštějí, má opravdu zejména osobní důvody. Ale přijímat zákony pro takové konkrétní osobní důvody prostě není dobrý recept.

Říkáme, že to je zbytečná regulace. Každá regulace, která je nad míru, která navíc bude dublovat jinou možnost rozhodování, je přece i pro další zahlcování a zamlžování právního řádu škodlivá. Tak volám i pro tento konkrétní důvod k tomu, abychom tuto normu nepřijímali.

Zazněla tady celá řada důležitých argumentů, že se i z té debaty stalo rejdiště těch, kteří chtějí znovu vyvolávat závist a zbytečně štvát proti politikům. Ano, je to populistická písnička, možná zabírá, ale ve výsledku bude mít pro další vývoj české politiky jednoznačně kontraproduktivní efekt. Protože to, o co běží jak v politice celostátní, tak v politice komunální, je přece také neztrácet kontakt s běžným životem. A ubezpečuji vás, když tady zaznívalo, že je jasné, že si mohou starostové přinášet do své starostovské praxe zkušenosti z Poslanecké sněmovny, tak já také říkám, že obráceně starosta, hejtman si přináší ze své práce důležité zpětné podněty

pro práci v Poslanecké sněmovně. A stejně tak to přece platí pro všechny lékaře a učitele, kteří se tady také věnují práci na zákonech a snaží se zohlednit to, co poznali třeba ve škole nebo v nemocnici, pro to, aby zákony byly kvalitnější. V tom směru je přece jejich praxe a ten kontakt s životem nejen věcí vítanou, ale dokonce velmi, ale velmi užitečnou pro to, abychom přijímali kvalitnější zákony. A tady se mnohokrát ukázalo, že právě přístupy starostů, přístupy lidí z konkrétní praxe jsou pro to, aby vznikaly lepší zákony, jednoznačně důležitým nástrojem a důležitou oporou.

Já zkusím i několik jasných shrnutí, proč bychom tu zákonnou normu přijímat neměli.

Tady zaznělo několikrát, a tohle je spíš souhrn, že se ocitá v situaci, kdy v zásadě způsobí retroaktivitu zákona. Protože ti, kteří jsou v tuto chvíli ve funkcích, ve svém funkčním období, tak do toho funkčního období vstupovali s nějakou znalostí a platností zákonů a teď se v průběhu zápasu mají podmínky měnit. To je nepřípustné a je to nepochybně protiústavní, protože v tomhle případě prostě se podmínky běhu měnit nemají.

Další podstatná věc, která také svědčí o špatné kvalitě předkládané novely, předkládané úpravy zákonné, je to, že je disproporční. Zaznělo tady jasně, že v případě těch, kteří jsou neuvolněni pro funkci, dává nařízení vlády limit 60 %. V tomto případě uvolněných politiků by to bylo 40 %. Proč? Jaké jsou k tomu důvody? Co k tomu navrhovatele vedlo?

Další podstatná otázka spočívá také v tom, že budou disproporční podmínky pro ty, kteří jsou aktivní na úrovni krajské a na úrovni komunální. To je přece také konkrétní, věcný důvod, proč bychom ten zákon v žádném případě přijímat neměli.

A několikrát tady také zaznělo, jaký je ekonomický efekt. Naprosto nevýznamný! Z hlediska toho, jak mají fungovat i třeba malé obce a malá města. Tohle nebude určovat do budoucna to, jak se budou kvalitně rozvíjet a do čeho budou schopny investovat peníze. Tohle je opravdu předkládaný návrh úplně zbytečný, redundantní a škodlivý i v tom směru, že znovu jenom zahlcuje český právní řád, vytváří novou, zbytečnou regulaci a přináší lidem, protože starostové i poslanci pořád zůstávají občany České republiky, tak jim to přináší do života zbytečná další omezení, která nepotřebujeme. Mají dost odpovědnosti k tomu, aby se rozhodovali na základě své úvahy a svého svědomí.

Děkuji mnohokrát za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Kupkovi. Nyní pan poslanec Ondřej Benešík s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Václav Klaus. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo. Já mám také ještě jednu zkušenost. Neuvolněný funkcionář, pokud ve funkci skončí, tak nebere odstupné. Já se ptám, zdali funkcionář, který zůstane v uvolněné funkci s takto redukovaným platem, bere odstupné. To je poměrně zásadní.

Ještě bych chtěl říct, že samozřejmě zjišťuji, jak to bylo v roce 2014, ale opravdu se zdá, že jsem ten plat nepobíral v souladu se zákonem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Leo Luzar s faktickou poznámkou a stále čekající Václav Klaus. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, zaznělo tady hodně slov o tom, jak je důležitý přenos informací, jak je dobré, že starosta, hejtman, zastupitel může předávat nebo přenášet své zkušenosti tady na půdu Poslanecké sněmovny, do Senátu, a jak je to prospěšné pro všechny. Ale proč tady tuto výhodu mají mít jenom někteří? Já jsem poslanec Moravskoslezského kraje. Já bych byl velice rád dneska na Zastupitelstvu Moravskoslezského kraje a nemám tu možnost na tom zastupitelstvu být na rozdíl od jiných kolegů, kteří to zastupitelstvo přímo řídí a svolali ho na dnešek. A prostě mě to mrzí, že nemůžu čerpat ty informace ze svého kraje. Bavme se prostě i o této rovině věci, která tady v tomto návrhu je úplně pominuta, že my jsme přece z těch krajů, každý z vás, a já nevěřím, že tady není poslanec kraje, který by řekl "mně je jedno, co se na tom kraji probírá, jaká témata tam jsou, mně to jenom řeknou a já to tady přenesu". To je rovina, která tady vůbec nezazněla, a mě osobně to mrzí. Buď mějme rovné podmínky a budeme se účastnit všichni těch zastupitelstev a čerpejme ty informace, anebo nepoužívejme ten argument tady, jak je to přínosné pro některé, kteří tu funkci mají zdublovanou a můžou tady přenášet informace, a nám ostatním je to upřeno, protože dáváme přednost tomu vykonávat na sto procent práci tam, kde jsme byli zvoleni, a sami víme, že prostě časově to nejsme schopni zvládnout, sedět na dvou židlích. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Václav Klaus, řádně přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, dámy a pánové. Já se omlouvám, že vás ještě dneska chvíli zdržím. Má to několik důvodů. Jeden z nich je, že já jsem bytostně přesvědčen, že to, že ten legislativní proces je zdlouhavý, je dobře. Protože kdybychom pracovali tak jako lidé v soukromém sektoru, tak nahrneme na ty občany 700 zákonů během měsíce a ta republika to nevydrží. Takže čím déle se tady lidé dohadují třeba i o nesmyslech, tak je to dobře.

Shrnu dnešní den. Zaznamenal jsem s potěšením, že máme dva české zákony a jednu implementaci. Takže jsme přijali národní agenturu pana Hniličky, ten sport, potom jsme přijali cizince, což byla evropská implementace. Já jsem to už včera tady nechtěl dále jitřit, nicméně jsem se rozhodl, že už nikdy nepodpořím žádný implementační zákon za těch dva a půl roku, co tady ještě budu dřepět. A abych vám to řekl konkrétně, ještě k tomu včerejšku, až budete příště chodit po té kampani a něco slibovat těm voličům a říkat jim, jak je budete zastupovat a co dělat, tak jim nelžete a řekněte jim: No, z 60 % budu hlasovací automat a budu jak ovečka zdvihat

ruku pro zákony, co sem přiletí, a ze 40 % budu jednat podle svých preferencí a toho, co vám slibuji.

A teď aby mi nebylo odebráno slovo, se už konečně dostanu k zákonu o obcích, který právě projednáváme. Musím říct, že podle mě má tento zákon zejména špatný název, protože podle mě by se měl jmenovat Předvolební slib hejtmanky Vildumetzové a jeho konotace. Čili je to trošku zmatečné. Ale já nejsem takový sněmovní jurista, abych to mohl rozporovat. Řeknu jako tradičně něco jiného než ostatní poslanci. Řeknu vám takovou vizi, jak by to mělo vypadat. Já budu hlasovat proti – samozřejmě s celým klubem – tomuto zákonu, ale řeknu vám takovou vizi, jak já to cítím.

Stát by měl být silný a malý. Já například si velice vážím spousty senátorů, myslím, že Senát je politicky daleko lepší, zejména v minulém volebním období, ale i teď, nebo daleko víc s ním souzním. Nicméně podle mě žádnou pojistkou demokracie není. Kdyby nebyl, mohli bychom se přesunout do té daleko hezčí budovy. Myslím, že by bohatě stačilo 100 poslanců pro takhle malou republiku. Protože takoví ti výrazní poslanci, jako pan poslanec Kalousek a další, těch není dohromady ani 100 a spousta lidí je tady, aby tady jenom zasedávala tu židli a dohlasovávala. Myslím si, že zákonů by mělo být tak málo, že ti poslanci by klidně mohli normálně pracovat, jednou za dva měsíce přijet a probrat během čtyř pěti dnů tu agendu a zase se slavně vrátit do regionů, kde by byli vážení pracující občané, přijeli by, snížili by daně a zase by odjeli, tady by zasedal jenom nějaký stálý výbor.

Takže to je asi taková vize, jak bych to já rád viděl. Je to samozřejmě disjunktní s tím, co právě projednáváme. Každopádně budu hlasovat proti. Děkuji. (Komentáře z pléna.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Klausovi. Požádám sněmovnu o klid. Máme tady ještě faktickou poznámku pana poslance Pavla Bělobrádka... Pane předsedo, ještě než vám udělím slovo, tak bych rád, aby byl dostatečný klid... Prosím (Posl. Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající.), máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Omlouvám se, že jsem nepočkal, až domluvíte.

Já doufám, že orgánům činným v trestním řízení a všem aktivistům protikorupčním neuniklo, že se tady poslanec přiznal k tomu, že porušil zákon a jako asi raritně okradl sám sebe a protizákonně si nenechal vyplácet to, co mu přináleželo ze zákona. Já myslím, že by to nemělo uniknout pozornosti, a uvažuji, jestli na Ondřeje Benešíka za to, že si protizákonně nenechal vyplácet plat a že jeho obecní zastupitelstvo porušilo zákon a nevyplatilo mu ani korunu za to, že dělal poslance a zároveň starostu, tak za to, že dělal starostu, nic nedostal. Tak jen aby to tady nezapadlo, protože myslím, že to je docela unikátní, aby okradl starosta sám sebe.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Tím jsme vyčerpali diskusi. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Budeme hlasovat o procedurálním návrhu pana poslance Mariana Jurečky, protože v rozpravě ve třetím čtení padl návrh podle § 95 odst. 2 na opakování druhého čtení. Zazvoním. Už jsem vás jednou odhlašoval, teď vás odhlásím znovu, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Jakmile se ustálí počet přihlášených, dám hlasovat. Mezitím ještě přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se pan poslanec Vít Rakušan od 16.30 hodin z důvodu jednání v Libereckém kraji až do konce jednacího dne. Ještě jsou tady další přihlášení, ještě jednou zagonguji.

Opakuji, že ve třetím čtení v rozpravě podle § 95 odst. 2 padl návrh na opakování druhého čtení. O tom rozhodneme bezprostředně. Než bychom postupovali, vyzval bych zpravodaje.

Rozhodneme v hlasování číslo 255, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro opakování druhého čtení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 255, z přítomných 170 pro 54, proti 85, návrh nebyl přijat.

Ptám se tedy, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní zástupkyně navrhovatelů, pan zpravodaj? Není tomu tak. V tom případě budeme pokračovat.

Ještě předtím než dám slovo zpravodaji, aby nás seznámil s procedurou hlasování, mám tady návrh, který už provedeme se zpravodajem, a to je návrh na zamítnutí návrhu zákona. Ano? Je tomu tak.

Čili na začátku třetího čtení hlasujeme návrh na zamítnutí, které rozhodneme v hlasování číslo 256, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 256, z přítomných 173 pro 48, proti 81 poslanec. Návrh nebyl přijat.

V tom případě žádám zpravodaje garančního výboru pana poslance Ivana Bartoše, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil stanoviskem garančního výboru. O totéž požádám potom předkladatelku. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Já vám děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych vás tedy seznámit, jak zde zaznělo, s procedurou, o které rozhodl garanční výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. A ten doporučuje Poslanecké sněmovně ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona podle sněmovního tisku 273/3 hlasovat v následujícím pořadí. Nezazněly žádné legislativně technické návrhy, ta procedura je velmi jednoduchá.

O tom prvním návrhu na zamítnutí jsme již rozhodli, takže hlasování je následující: Společně bychom hlasovali o bodu A a C, oba jsou z dílny SPD a hovoří – já to jenom krátce ještě řeknu a pak to zopakuji při samotném hlasování – hovoří o té nulové verzi, že by zastupitel nepobíral v té druhé funkci žádnou odměnu. Pokud by bylo A a C schváleno, následující B1 je nehlasovatelné. Návrhy, které jsou B1, B2 a B3, ty by se hlasovaly zvlášť. To jsou návrhy poslance Jakuba Michálka. Návrh B1 přesouvá tu rovinu, hovořili jsme tady o tom i ve vztahu kraj a obec, hovoří o těch 0,4

odměny pro obce a kraje. Návrh B2 zavádí – u veřejného funkcionáře řídicího kontrolního orgánu by neměla přesáhnout odměnu 30 tis. korun ročně a je tam to cross vysílání do těch řídicích orgánů, které jsou pod jinou, třeba městskou částí. A poslední návrh B3, ten hovoří, že by se tento zákon vztahoval i na prezidenta České republiky. Následně bychom hlasovali o zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Je nějaká připomínka k proceduře? Není tomu tak.

O proceduře hlasování rozhodneme v hlasování číslo 257, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 257, z přítomných 176 pro 173, proti nikdo, návrh byl přijat. Tak první návrh, pane zpravodaji.

Poslanec Ivan Bartoš: První návrh, jaký jsem uvedl, je společné hlasování o návrzích A a C. Je to ona nulová odměna při výkonu té druhé volené funkce. Stanovisko výboru pro veřejnou správu je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní navrhovatelka? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 258, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 258, z přítomných 177 pro 24, proti 88, návrh nebyl přijat. Další návrh?

Poslanec Ivan Bartoš: Další návrh je tedy B1 předkladatele Jakuba Michálka. To je ta 0,4 odměna, která se posouvá i do Zastupitelstva města Prahy na tu nižší úroveň. Rozšiřuje to tedy nad rámec senátor, poslanec a další funkce, ale posouvá to i do té úrovně. Stanovisko výboru pro veřejnou správu je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní navrhovatelka? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 259 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 259, z přítomných 177 pro 24, proti 92, návrh nebyl přijat. Další návrh?

Poslanec Ivan Bartoš: Následuje hlasování o pozměňovacím návrhu B2. Předkladatelem je Jakub Michálek. U veřejných funkcionářů by odměna členů řídicího kontrolního orgánu neměla přesáhnout 30 tis. korun ročně a hovoří o tom cross vysílání do řídicích orgánů, které nejsou přímo podřízeny. Stanovisko výboru pro veřejnou správu je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní navrhovatelka? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování číslo 260. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 260, z přítomných 177 pro 24, proti 82, návrh nebyl přijat. Další návrh?

Poslanec Ivan Bartoš: Poslední pozměňovací návrh je pozměňovací návrh B3. Předkladatelem je Jakub Michálek. Jedná se o zařazení prezidenta republiky do výčtu veřejných funkcionářů ve smyslu zákona o střetu zájmů. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 261. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 261, z přítomných 177 pro 26, proti 108, návrh byl zamítnut.

Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy, pane zpravodaji?

Poslanec Ivan Bartoš: Ano a zbývá nám hlasovat o zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Omlouvám se, hlasování číslo 262 prohlašuji za zmatečné. A budu předkládat návrh na hlasování.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Ivo Vondráka, Heleny Válkové, Milana Poura, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 273, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Rozhodneme v hlasování číslo 263, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 263. Z přítomných 166 pro 93, proti 40. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní zástupkyni navrhovatelů paní poslankyni Mračkové Vildumetzové, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 110. Zároveň předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobrý den. Zahajuji projednávání bodu

6.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede paní ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovolte mi stručně, abych uvedla ještě pár slov. Jak již bylo uvedeno při prvním čtení, je vládní návrh tohoto zákona, kterým se mění zákon o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, zpracován na základě povinnosti transponovat evropskou směrnici o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi. Jedná se o přepracovanou směrnici, která reguluje tyto instituce, rozšiřuje požadavky na jejich činnost. Konkrétně se jedná zejména o úpravu systému správy a řízení instituce, politiku odměňování, rozšířené požadavky na informační povinnosti vůči účastníkům a dále o možnost přeshraničních převodů penzijních plánů.

Také jsem řekla už v prvním čtení, že v České republice není systém zaměstnaneckých penzí zaveden, přesto jsme povinni ustanovení této nové směrnice do právního řádu provést. Proto jsou doplněna stávající ustanovení zákona o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, která již byla implementována v předchozí směrnici v této oblasti. Povinnost transponovat všechny ustanovení byla řečena již před Evropským soudním dvorem, který rozhodl, že ačkoliv není systém zaměstnaneckých penzí v České republice zaveden, je Česká republika povinna transponovat všechna ustanovení směrnice.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. V prvém čtení jsme přikázali k projednání tento návrh rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru máme k dispozici jako sněmovní tisk 297/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Jan Řehounek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Řehounek: Děkuji, pane předsedající. Mým úkolem je nyní ve druhém čtení vás seznámit, kolegyně a kolegové, s usnesením rozpočtového výboru ze dne 6. února 2019 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdější předpisů. Je to sněmovní tisk 297.

Po úvodním slově náměstkyně ministryně financí Lenky Dupákové, zpravodajské zprávě poslance Jana Řehounka a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 297, schválila bez připomínek, a zároveň

II. zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Už jen v krátkosti bych dodal to, že projednávání v rozpočtovém výboru bylo velmi krátké, nekonfliktní. Pokud se nemýlím, tak podpořili všichni členové rozpočtového výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Jan Bauer. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pan místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené dámy a pánové, dovolte mi, abych vám představil a následně v podrobné rozpravě se přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který byl podán do systému pod číslem 2371. Chtěl bych říci, že jde o návrh, který posouvá účinnost zrušení karenční doby, a to ve třech variantách. Já jsem spolu s několika kolegy poslanci toto předložil v reakci na podle mého názoru totální chaos, který doprovází přijímání systému elektronické neschopenky, a samozřejmě vzápětí osvětlím i důvody, které nás vedly k předložení tohoto návrhu, konkrétně k tomuto projednávanému zákonu.

Přiznám se, že tak jak vidím opravdu nesystematičnost a chaos, který provází zavádění eNeschopenky v praxi, se ani nedivím, že praktičtí lékaři v poslední době vyzývají dokonce i k občanské neposlušnosti.

Podle veřejně učiněného příslibu premiéra Andreje Babiše mělo zavedení eNeschopenky doprovázet zrušení karenční doby v červenci roku 2019, a to takové eNeschopenky, která mimo jiné zlepší a zrychlí přehled zaměstnavatelů o dočasné pracovní neschopnosti svých zaměstnanců a možnosti kontroly. Tento zásadní vliv vláda však zjevně není schopna standardní legislativní cestou naplnit. Takzvaná elektronická neschopenka již stihla projít v naší legislativní praxi velkou anabází a já se musím přiznat, že by si člověk musel skoro najmout detektivní agenturu, aby se v tom vyznal, ale přesto mi dovolte jenom zkráceně zmínit vývoj této legislativy.

První milník. Byla zavedena zákonem č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589, o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a to s účinností od 1. ledna 2019. Jednalo se o sněmovní tisk 926 v 7. volebním období. Nebyla však obsažena v původním vládním návrhu, ale do zákona se dostala až na základě rozsáhlého pozměňovacího návrhu poslance Jiřího Běhounka – jednalo se o sněmovní dokument 6036, taktéž v 7. volebním období –, který obsahoval i obsažnou důvodovou zprávu podrobně popisující budoucí proceduru postupného zavádění takzvané elektronické eNeschopenky.

Milník číslo dvě. Protože Ministerstvo práce a sociálních věcí nebylo schopno zavedení elektronické neschopenky technicky realizovat, přišlo s návrhem na její zrušení, spojené s mlhavým příslibem budoucí nové právní úpravy elektronické neschopenky. Tento návrh byl v podobě sněmovního tisku číslo 204 předložen 13. července 2018, tedy v době, kdy na technickou realizaci od 1. ledna 2019 zbývalo ještě půl roku. Dne 18. září 2018 prošel v prvním čtení a 23. listopadu 2018 jej sněmovní výbor pro sociální politiku doporučil neschválit.

Třetí milník. Situaci zachránil pro Ministerstvo práce a sociálních věcí poslanec Roman Sklenák, který navrhl a prosadil pozměňovací návrh k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 582, o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a který se posléze stal zákonem č. 335/2018. Tento zákon

odložil účinnost těch ustanovení příslušného zákona č. 259 z 1. ledna 2019 na 1. leden 2020.

A konečně předposlední milník. Vláda následně ve formě sněmovního tisku číslo 333 předložila zcela nový návrh elektronické neschopenky, oproti již schválené verzi velmi okleštěný, s tím, že má jít pouze o první etapu. Tento návrh zavádí pouze povinnou elektronickou formu hlášení ošetřujícího lékaře o vzniku a ukončení dočasné pracovní neschopnosti. Neobsahuje ovšem žádné služby pro zaměstnavatele, jejichž zavedení by bylo především důvodem pro spojení se zrušením karenční doby. Chtěl bych říci, že tento sněmovní tisk významným způsobem pobouřil většinu členů hospodářského výboru hlavně z důvodu nepřipravenosti, a troufám si tvrdit, že významným způsobem pobouřil i mnoho členů výboru pro sociální politiku, kde byl tento sněmovní tisk diskutován.

A poslední milník – takový byl stav ještě do včerejšího odpoledne. Nově tento galimatyáš a chaos spojený s eNeschopenkou obohatila ještě moje ctěná paní kolegyně Radka Maxová, která ke zmiňovanému vyprázdněnému návrhu o zrušení původní eNeschopenky, tisku 204, předložila, a já tedy předpokládám po dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí, komplexní pozměňovací návrh. Ten má zřejmě tento zmatek vyřešit, jsem si přečetl. Podle mého soudu ho ale ještě zvětší a hlavně nasvěcuje naprosto amatérskou práci této vlády. Ke stylu práce této vlády se každopádně ještě vyjádřím v pátek, kde předpokládám, že se sněmovní tisk číslo 204, tak jak byl dnes schválen program, objeví.

Jedno je jisté. Ucelený a funkční systém elektronicky hlášené pracovní neschopnosti v červenci v účinnosti určitě nebude. Proto chceme dát paní ministryni práce a sociálních věcí Maláčové, která za tuto materii odpovídá, více času na práci, aby mohla návrh elektronické neschopenky doladit a poslat ho do standardního legislativního procesu. Ten mj. umožní odchytat chyby, kterých je tam velké množství, aby se neopakovala dřívější situace a nemuseli jsme zase za rok něco rušit, tak jak to bývá zvykem. Samozřejmě také platí, že panu premiéru Babišovi chceme dát šanci, aby dostál svému slovu a spojil zrušení karenční doby se zavedením dobře nastaveného systému elektronické neschopenky, jak to již v minulosti mnohokrát mediálně prohlásil.

Chtěl bych také říci, že podaný pozměňovací návrh důsledně vychází z vlastních materiálů vlády a termínů, s nimiž vláda operovala v průběhu celé anabáze, kterou se zaváděním eNeschopenky podstupujeme. Obsahuje proto tři varianty posunutí účinnosti zrušení karenční doby. Chtěl bych vás, milé kolegyně a milí kolegové, požádat, abyste tomuto návrhu a jeho písemné verzi věnovali velkou pozornost.

Úplně na závěr, jak jsem slíbil, si dovolím připomenout, že návrh podáváme k projednávanému tisku záměrně jak z důvodu potřeby rozhodnout o případném posunu účinnosti včas, tak také z důvodu tematické blízkosti k tomuto projednávanému zákonu. Zmíněný zákon navíc upravuje unijní pravidla zaměstnaneckého penzijního pojištění, přesto že, a to musím říci, že tady zaznělo i z úst paní ministryně, u nás systém zaměstnaneckých penzí vůbec neexistuje, takže předložený pozměňovací návrh mu může dát, řečeno v nadsázce, alespoň nějaký prospěšný smysl. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče, a do obecné rozpravy se přihlásil pan poslanec Řehounek, který je zpravodajem rozpočtového výboru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Řehounek: Děkuji, pane předsedající. Já bych tady rád okomentoval svůj pozměňovací návrh, ke kterému se potom přihlásím v podrobné rozpravě. Je to sněmovní dokument 2333. Chtěl bych vlastně tady znovu říci, že opravdu tento sněmovní tisk 297 se týká primárně zaměstnaneckého penzijního pojištění. Samozřejmě pozměňovací návrh může asi podat kdokoliv k čemukoliv. Předpokládám, že s tím pozměňovacím návrhem, který tady avizoval kolega Bauer vaším prostřednictvím, se nějakým způsobem bude zabývat rozpočtový výbor.

Já bych tady jenom v krátkosti okomentoval svůj pozměňovací návrh. Týká se účinnosti, protože tak jak už jsem říkal, rozpočtový výbor tento tisk nevidí jako nijak komplikovaný, takže vlastně se týká účinnosti tak, aby nabyl účinnosti dnem jeho vyhlášení. To je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Ne, takže obecnou rozpravu končím. Otevírám podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy je přihlášen pan poslanec Bauer. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo, abych dostál jednacímu řádu, v rámci podrobné rozpravy se tímto přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu číslo 2371. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Řehounek také vystoupí v podrobné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Řehounek: Děkuji, pane předsedající. Jak jsem již avizoval, hlásím se k pozměňovacímu návrhu, který je uveden jako sněmovní dokument 2333, a rád bych tady ještě v rámci podrobné rozpravy podle jednacího řádu § 95 odst. 1 navrhl zkrácení lhůty mezi 2. a 3. čtením na sedm dnů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je ještě někdo přihlášen do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není zájem o závěrečná slova. Ale nemůžeme ukončit druhé čtení tohoto návrhu, protože zazněl návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dní, takže o tomto návrhu bychom měli nyní hlasovat. Přivolal jsem poslankyně a poslance, kteří nejsou v jednacím sále, aby se dostavili.

Budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dní. Myslím, že jsme připraveni na hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 264 přihlášeno 179 poslanců, pro 79, proti 23. Návrh nebyl přijat a lhůta nebyla zkrácena.

Končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji paní ministryni a panu zpravodaji.

Otevírám další bod, kterým je

7.
Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - druhé čtení

Já jenom připomenu situaci, ve které jsme. Projednávání tohoto bodu bylo opětovně přerušeno dne 30. ledna 2019 na 26. schůzi Poslanecké sněmovny do doby, než tento sněmovní tisk projedná hospodářský výbor. Hospodářský výbor tisk projednal na své 24. schůzi dne 20. února tohoto roku, to znamená, že se tímto návrhem nyní máme a musíme zabývat.

Prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele pan místopředseda Vojtěch Filip. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážení členové vlády, paní a pánové, já budu úsporný ve svém vyjádření. Hospodářský výbor projednal návrh na zrušení zákona o zákazu vývozu pro jadernou elektrárnu v Búšehru a při jednání byla řada zajímavých věcí. Škoda, že tedy poslanci hospodářského výboru nevyslechli stanoviska Ministerstva zahraničí a Ministerstva průmyslu a obchodu, když zástupci tam byli, ale debata se soustředila v podstatě na to, co se stane, když existuje rozpor mezi stanoviskem Spojených států amerických a EU, kdy EU dál jaksi preferuje aplikovat ten komplexní akční plán, to znamená spolupráci s Íránem, a Spojené státy americké se vyjádřily k pokračování sankcí.

To samozřejmě má vliv, protože některé podniky, které by se toho mohly zúčastnit, by samozřejmě potom měly problémy, kdyby své výrobky mohly dodávat do Spojených států amerických, protože by se vlastně toho sankčního programu mohly dotknout, a to buď přímo v dodávkách výrobků, nebo v přijímání bankovních garancí nebo úvěrů pro svou výrobu, a to samozřejmě by omezilo tu možnost.

Pokud jde o samotný akční plán, Evropská komise na něm trvá a říká, že je potřeba tedy tu dohodu, jadernou dohodu mezi Íránskou islámskou republikou a EU, dodržet. Komise dál jedná o tom se Spojenými státy americkými, aby došlo ke shodě. A je tedy otázka, jestli je pro nás tak důležité, aby tento zákon zůstal zachován. Já jsem jako předkladatel návrhu samozřejmě toho názoru, že zákon je obsolentní, že se přežil a že je ho potřeba zrušit.

Tolik tedy na úvod druhého čtení. Nebudu opakovat pro jednoduchost samotný návrh, protože i ve druhém čtení v podstatě případné pozměňovací návrhy nejsou vlastně jinak možné. Jde o legislativní návrh, čistou derogační normu. Takže to je asi ode mě na úvod všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Návrh jsme přikázali v prvém čtení k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro obranu, pro bezpečnost, výboru pro evropské záležitosti, zahraničnímu a také rozpočtovému výboru. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 112/2 až 6, 8, 9, 10 a výbor pro evropské záležitosti předložil záznam, který byl doručen jako sněmovní tisk 112/7.

Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Roman Kubíček a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pan poslanec Kubíček tu není. Prosím jiného člena hospodářského výboru, aby nás seznámil s usnesením hospodářského výboru. Pan poslanec Luzar nám řekne stanovisko garančního výboru, kterým byl výbor hospodářský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Dovolte, abych vás seznámil s usnesením hospodářského výboru ze dne 20. února 2019 z jeho 24. schůze: Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu sněmovní tisk 112 zamítnout. Pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny přednesl tuto zprávu, a pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení Poslanecké sněmovně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu poslanci Luzarovi, který nás seznámil se stanoviskem hospodářského výboru. Nyní se budu ptát reprezentantů dalších výborů, zpravodaje dalších výborů, zda si přejí vystoupit. Výbor pro obranu a zároveň výbor pro bezpečnost měl zpravodajem pana poslance Josefa Bělicu... (Hlasy z pléna, že je omluven.) Je omluven. Výbor pro evropské záležitosti – pan poslanec Benešík byl zpravodajem. A přeje si vystoupit. Ještě se věcí zabýval zahraniční a rozpočtový výbor. (Hlásí se posl. Jana Černochová.) Ano, paní poslankyně. Já dám slovo tedy panu poslanci Benešíkovi, protože jsem ho už vyzval, a pak dám slovo vám, paní poslankyně. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Výbor tento tisk projednal na své 14. schůzi dne 20. června 2018. Výbor pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR po vyslechnutí výkladu zástupce předkladatelů, místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa, zpravodajské zprávě poslance Ondřeje Benešíka a po obecné a podrobné rozpravě nepřijal žádné usnesení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Za zahraniční výbor byl zpravodajem pan poslanec Zaorálek. Nemá zájem vystoupit? A za rozpočtový výbor pan poslanec Martínek. Také nemá zájem vystoupit. Vystoupí. Omlouvám se. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, usnesení rozpočtového výboru z 9. schůze ze dne 6. června 2018. Po úvodním slově zástupkyně předkladatelů poslankyně paní Vostré, zpravodajské zprávě poslance

Pošváře a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu k návrhu poslanců přerušuje jednání do doby projednání garančním hospodářským výborem a zatím se tedy dané stanovisko neprojednalo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A nyní otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášen pan poslanec Marian Jurečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Členko a členové vlády, milé kolegyně, kolegové, dovolte mi vystoupit k tomuto návrhu zákona, který tady tlačí do Sněmovny a Sněmovnou především komunisté s pro mě nepochopitelným takovým neutrálním stanoviskem současné vládní koalice. Když říkám neutrálním stanoviskem, tak vláda k tomuto návrhu zaujala neutrální stanovisko. Já bych chtěl tady se trošku zamyslet nad tím, jakou tedy vlastně má česká vláda, Česká republika strategii, protože pokud si řekneme, že chceme umožnit českým firmám, aby začaly jakoukoliv formou svými dodávkami posilovat ekonomiku, energetiku nebo jiné části hospodářství v Íránu, tak pak si řekněme, jaká je dnes zahraniční politika Íránu. Íránu, který podporuje teroristické organizace, podporuje politický islám a jeho šíření ve světě, a tím pádem ohrožuje bezpečnost nás i našich spojenců.

Já nevidím důvod, abychom my měli tady tímto rozhodnutím podporovat růst a rozvoj íránské ekonomiky, která potom svými finančními prostředky bude ohrožovat bezpečnost našich občanů v zahraničí, ale i v České republice potenciálně. My jsme tady v minulosti, když tento zákon byl v roce 2010 přijat, tak tehdy ta firma Milevsko, která měla dodávat část vzduchotechniky a některé další komponenty této jaderné elektrárny, dostala odškodnění od státu. A ptám se, proč to máme dnes tady tuto záležitost odstraňovat, a hrozně bych byl rád, aby tady bylo připomenuto negativní stanovisko Ministerstva obrany České republiky... (Odmlka pro silný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid, aby mohl pan poslanec pokračovat.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Aby také tady zaznělo, jaké je stanovisko například velvyslance Státu Izrael v České republice. Je tady pan poslanec Janulík, který je předsedou skupiny přátelství, meziparlamentní skupiny přátel ČR a Izraele – děkuji za to. A pokud se nepletu, tak i on ve veřejných prostředcích sděloval, že měl jednání v této věci s panem velvyslancem a ten také říkal, že mají proti tomuto poměrně velkou výhradu.

Takže prosím pěkně, ctěná Sněmovno, ujasněme si, kdo je v naší zahraniční politice klíčovým partnerem a jestli tady tímto rozhodnutím také nepřímo neohrožujeme bezpečnost České republiky, našich občanů a nepodporujeme potenciálně rozvoj terorismu a šíření politického islámu ve světě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickými poznámkami jsou přihlášeni někteří poslanci. Jenom připomínám, že ve 12.30 se budeme zabývat pevně zařazenými body. Ještě mohu dát slovo panu poslanci Raisovi s jeho faktickou poznámkou, která by se ale měla vejít do jedné minuty. (S úsměvem.) Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Já se budu snažit, budu pokračovat v tom, co tady říkal kolega, kdo je přítel České republiky a s kým máme spolupracovat. A mám tady jenom z novin. Írán přitvrdil, hodlá obohacovat uran. Írán oznámil, že v Natanzu začal budovat infrastrukturu pro umístění moderních centrifug na obohacování uranu. Prostě tam se hraje pořád stejná hra a to nebezpečí tady reálně existuje. My bychom se skutečně měli vrátit k tomu, kdo je přítel České republiky dlouhodobý, a na to mám odpověď – Izrael. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu poslanci Raisovi. V tuto chvíli přerušuji projednávání tohoto bodu, protože na 12.30 hodin máme pevně zařazených sedm volebních bodů. Je 12.30 hodin a budeme se zabývat volebními body, které jsme pevně zařadili do našeho programu. Nejprve je to bod

115.
Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

K tomuto bodu máme rozdané usnesení volební komise číslo 106 ze dne 13. února. Prosím předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby se ujal slova. (V sále je rušno.)

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, přeji vám dobré odpoledne. Avizuji, že dnes to bude relativně náročné. Máme připravených sedm volebních bodů. Slibuji, že budu maximálně stručný a řeknu vždy jen to, co mě nezbytně nutí protokol pro stenozáznam, a nepřidám ani slovo navíc.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, pan předsedo. Dámy a pánové, prosím o klid. Projednáváme sedm volebních bodů. Některá hlasování nemusí být úplně jednoduchá, nebo rozhodování. Je potřeba, abychom všichni věděli, co děláme. Musíme slyšet pana předsedu Kolovratníka. Prosím, pokračujte.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji, chci navázat. Rychlost projednání záleží, kolegyně a kolegové, i na vás, jakou mi dáte pozornost a jak rychle těmi sedmi body projdeme.

Tím prvním je návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Je to standardně zařazovaný bod. Lhůta byla do 13. února a obdrželi jsme pouze jeden návrh. Je to jedna výměna v rámci kvora pro klub SPD a je to návrh na rezignaci pana

poslance Jaroslava Dvořáka ze stálé komise pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny a nový návrh, nová nominace paní poslankyně Karly Maříkové do stejného sněmovního orgánu.

Standardně volební komise v tomto případě v souladu se svým usnesením číslo 106 ze 13. února navrhuje volbu veřejnou.

Pane předsedající, prosím o otevření rozpravy a poté, pokud nebude podán jiný návrh, jedno hlasování o rezignaci a jedno hlasování o nové nominaci.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Otevírám rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Jak navrhl pan předseda volební komise, budeme nejprve hlasovat o rezignaci pana poslance Jaroslava Dvořáka.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 265, přihlášeno 181 poslanců, pro 150, proti nikdo. Rezignaci jsme přijali.

Nyní budeme hlasovat o volbě paní poslankyně Karly Maříkové. Je zde žádost o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásil, prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Jsme připraveni k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 266, přihlášeno 153 poslanců, pro 150, proti nikdo. Paní poslankyně byla zvolena. Končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám bod

116.
Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

Usnesení volební komise číslo 107 a 114 máme k dispozici. Pan předseda Kolovratník má slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. V Dozorčí radě Státního fondu dopravní infrastruktury, která je pětičlenná, volí Sněmovna, je jedno volné místo (od?) 13. listopadu 2018. Toto místo jsem uvolnil svou rezignací já. První volba proběhla ještě na konci loňského roku a letos v zimě. Nebyla úspěšná dvoukolově, proto volební komise vyhlásila novou lhůtu pro nominace, která byla uzavřena 13. února, a v souladu s usnesením číslo 107, které jste obdrželi, konstatuji za volební komisi tři návrhy.

Klub Pirátů navrhuje pana Jana Ličku – je to tedy v abecedním pořadí, sociální demokracie našeho kolegu pana poslance Romana Onderku a do třetice opět Piráti navrhli paní Miloslavu Pošvářovou. V té souvislosti musím dodat nezbytnou informaci, že včera poslanecký klub Pirátů volební komisi dopisem informoval o tom, že stahuje nominaci paní Miloslavy Pošvářové. Na to volební komise reagovala svým

usnesením per rollam, kde tuto informaci klubu Pirátů vzala na vědomí. Na základě toho pro vás připravila hlasovací lístky.

V návrhu na volbu do Dozorčí rady SFDI na volebních lístcích na to jedno místo budete vybírat ze dvou kandidátů v souladu s děním, které jsem popsal. První kandidát je pan Jan Lička, navržený klubem Pirátů, a druhý kandidát je pan Roman Onderka, navržený sociální demokracií.

Volební komise v tomto případě podle svého usnesení číslo 107 ze 13. února navrhuje provést volbu tajným způsobem, tajnou volbu.

Nyní prosím, pane předsedající, o otevření rozpravy a poté, pokud nebude dán jiný návrh, o hlasování o tom, že volba bude provedena tajným způsobem.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Otevírám rozpravu. Do rozpravy se hlásí pan poslanec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, dobré odpoledne. Dovolte mi, abych vám krátce představil, jak bývá naší tradicí, pirátského kandidáta do Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury.

Jan Lička, narozen 24. července 1981, je projektový manažer se specializací na výrobní a skladovou logistiku, mobilitu a nové technologie v oboru dopravy. Žije v Benešově a je členem Pirátů. Vystudoval francouzské lyceum Jana Nerudy v Praze, tamtéž i Vysokou školu ekonomickou, obor mezinárodní obchod – logistika. Má diplom pařížské komory z obchodní francouzštiny a vyšší zkoušku z angličtiny CAE. Titul inženýra získal na základě stáže v Jaguar Car Birmingham za studii optimalizace lidských zdrojů ve vnitropodnikové logistice. Praxi zhodnotil v několika nadnárodních společnostech. Dnes pracuje jako externí konzultant automobilového průmyslu. Od roku 2018 je členem Dozorčí rady Technické správy komunikací hlavního města Prahy. V roce 2019 se stal předsedou komise infrastruktury v Benešově. Je mimo jiné správcem celostátní mapy investic dokumentující plánované investice státu v oboru dopravy a autorem středočeské ankety Inventura cestovatelů usilující o snížení potřeby dojíždění obyvatel do metropole.

Prosím vás tedy ještě jednou o podporu Jana Ličky. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Ne, takže rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu volební komise na tajnou volbu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 267, přihlášeno 160 poslanců, pro 130, proti 21. Návrh byl přijat. Budeme rozhodovat tajnou volbou. Přerušuji projednávání tohoto bodu.

Otevírám bod číslo

117.
Návrh na jmenování členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Předávám slovo panu předsedovi volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. V Radě pro rozhlasové a televizní vysílání jsou v tuto chvíli uvolněna dvě místa. První místo bylo uvolněno již 1. října 2018, kdy skončil mandát paní Miladě Richterové. Toto místo jsme obsazovali na prosincové a zimní lednové schůzi, ale neúspěšně. Ta volba po dvou kolech skončila. Nyní tedy volební komise vyhlašuje novou volbu, opět navrhujeme dvoukolovou a volba je vyhlášena na dvě místa, protože dne 6. března 2019 se uvolnilo další místo, a to po panu radním Richardu Svobodovi. I zde byla lhůta do 13. února. Volební komise přijala nominace svým usnesením číslo 108 ze stejného dne.

Konstatuji, že na tato dvě místa bylo od poslaneckých klubů podáno pět návrhů. Čtu je v abecedním pořadí: Milan Bouška, navržen ODS, Ladislav Jakl, navržen SPD, Vadim Petrov, navržen hnutím ANO, Milada Richterová – to je ona radní, která skončila na podzim – navržena TOP 09 a Olga Ulrichová, navržena klubem Pirátů.

I v tomto případě zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební komise konzistentně navrhuje volbu tajnou.

Zde ještě doplňuji, že zvoleným členům, nebo členovi, začíná šestileté období dnem jmenování předsedou vlády. Jedná se tedy o návrh, výběr, Poslaneckou sněmovnou a následné jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání předsedou vlády.

Nyní opět prosím, pane předsedající, o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Otevírám rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

V souladu s návrhem volební komise budeme nyní rozhodovat o tom, aby volba byla tajná.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 268. Přihlášeno je 162 poslanců, pro 134, proti 21. Návrh jsme schválili. Volba bude tajná. Přerušuji projednávání tohoto bodu.

Otevírám bod číslo

118.
Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

Prosím pana předsedu volební komise, aby se ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. V Radě Ústavu pro studium totalitních režimů bude k 19. březnu neobsazeno jedno místo. K tomuto datu končí pětiletý mandát panu Zdeňku Bártovi.

V tomto případě se jedná o volbu, kdy kandidáty, nebo členy rady volí Senát z návrhů, které Senát obdrží od nás, od Poslanecké sněmovny. My jsme byli Senátem původně vyzváni s předstihem, abychom návrhy podali už do 31. ledna, ale bohužel první volba ve svých dvou kolech 19. prosince a také 30. ledna nebyla úspěšná, neboť žádný z kandidátů tady v Poslanecké sněmovně nepřesáhl potřebné kvorum. O tom předseda Poslanecké sněmovny Senát informoval a návazně jsme my na volební komisi tedy vyhlásili druhou volbu. Nominace byly opět nastaveny, nebo lhůta byla nastavena, do 13. února.

Volební komise přijala na základě vašich návrhů usnesení číslo 109, ve kterém konstatujeme následující návrhy od poslaneckých klubů: Lukáš Jelínek, navržen sociální demokracií, Jiří Padevět, navržen klubem STAN, a Mikuláš Pešta, navržen klubem Piráti.

Ještě jednou opakuji, tohle je důležitý moment, že v tomto případě volí Senát z návrhu Poslanecké sněmovny. Proto na těch volebních lístcích máte tři jména a je teoreticky možné označit více než jednoho kandidáta, teoreticky všechny tři. My pouze postupujeme naše návrhy, pokud tedy budou mít ten nadpoloviční počet hlasů, do Senátu. Můžete tedy vybrat nula, jedna, dva nebo tři kandidáty.

A tady chci ještě jednou zpětně poděkovat panu předsedovi Stanjurovi za ten návrh, připomínku v té první volbě, abychom, protože to jsou návrhy pro Senát, není to zúžení, takže i tady jsme podruhé v tom usnesení číslo 109 jako komise konstatovali, že navrhujeme volbu tajnou. Ale neříkáme tím, že je to ona standardní volba tajná dvoukolová, kde bychom zužovali. Není na základě čeho zužovat. A pokud by v teoretickém případě nebylo úspěšné první kolo, je možné, aby do druhého kole opět tedy postoupili všichni tři kandidáti a postoupili jsme je té volbě, tomu našemu výběru ještě jednou stejně jako v tom předchozím případě.

Je to tedy návrh na volbu tajnou. Prosím opět o otevření rozpravy a poté hlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano děkuji. Otevírám rozpravu. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu volební komise, aby se volilo tajně.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 269. Přihlášeno je 162 poslanců, pro 132, proti 21. Návrh jsme schválili. Volba bude tajná. Přerušuji projednání tohoto bodu.

Otevírám bod číslo

119.
Návrh na volbu člena Dozorčí rady Vinařského fondu

Slovo má opět pan předseda Kolovratník.

Poslanec Martin Kolovratník: Ve Vinařském fondu jsme ve fázi první volba, první kolo. 23. ledna zde skončilo funkční období členovi dozorčí rady panu Ing. Miroslavu Volaříkovi. Volební komise měla vyhlášenou lhůtu už na 23. ledna, kdy přijala svoje usnesení číslo 103. Jenom řeknu, že na únorové schůzi jsme tuto volbu nerealizovali z kapacitních důvodů. Už na ni nebyl čas. Je tedy to usnesení, ten návrh, připraveno od 23. ledna.

Poslanecké kluby podaly tyto tři návrhy: za hnutí ANO je navržen pan Jiří Dušek, za Piráty pan Kamil Prokeš a za TOP 09 pan Miroslav Volařík, tedy ten člen, kterému 23. ledna skončil jeho mandát. V tomto případě nově zvolenému členu v souladu se zákonem započne čtyřleté funkční období dnem volby, pokud tedy dnes bude zvolen.

Volební komise standardně navrhuje volbu tajnou dvoukolovou. A nyní prosím o otevření rozpravy a poté hlasování o návrhu na způsob volby.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Otevírám rozpravu. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím.

Zazněl návrh volební komise na volbu tajnou. O něm nyní rozhodneme v hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 270. Přihlášeno je 163 poslanců, pro 132, proti 20. Návrh jsme schválili. Volba bude tajná. Přerušuji projednávání tohoto bodu.

Otevírám bod číslo

120.
Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Slovo má opět pan předseda Kolovratník.

Poslanec Martin Kolovratník: V Radě Českého rozhlasu, která je devítičlenná, skončilo 20. června 2018 funkční období jednomu členovi, panu Petru Šafaříkovi. Za něj jsme se to místo pokoušeli obsadit na předchozích schůzích, také neúspěšně. Následně 19. února skončilo období dalšímu členu rady, a to panu Tomáši Kňourkovi. V tuto chvíli tedy volební komise společně s volebním, takzvaným mediálním výborem vyhlásila a realizuje první volbu – a jsme v prvním kole – na dva členy této rady.

V tomto případě návrhy kandidátů pro plénum Poslanecké sněmovny připravuje volební výbor formou veřejné výzvy. Lhůta byla do 7. února, kdy byly volebnímu výboru předloženy návrhy kandidátů neziskových a občanských organizací. Bylo

doručeno celkem 23 nominací. V souladu se zákonem o Českém rozhlasu volební výbor v tomto případě zužuje počet těch kandidátů na trojnásobek neobsazených míst. Jak jsem řekl, jsou dvě neobsazená místa, tedy to zúžení je na šest kandidátů, které přijal a odhlasoval, připravil pro vás volební výbor. Návrh volebního výboru následně přijala volební komise svým usnesením číslo 111.

Dva členy Českého rozhlasu budeme tedy volit z těchto šesti navržených kandidátů: pan Tomáš Kňourek, pan Jan Krůta, pan Ilja Racek, pan David Soukup, pan Martin Vychopeň a paní Zoša Vyoralová.

I zde, pane předsedající, prosím o otevření rozpravy a poté prosím o hlasování k návrhu volební komise na tajnou volbu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Otevírám rozpravu. Hlásí se někdo prosím do rozpravy? Ne, takže rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu na volbu tajnou.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 271. Přihlášeno je 163 poslanců, pro 128, proti 20. Návrh jsme schválili. Volba bude tajná. Přerušuji projednávání tohoto bodu.

Než otevřu další bod, tak vás seznámím s omluvami. Paní poslankyně Radka Maxová dnes od 14.30 do 15.30 z pracovních důvodů, pan ministr Antonín Staněk se omlouvá od 12.20 do 14.30 z pracovních důvodů a pan poslanec Jan Farský od 16.30 do 19 hodin z důvodu jednání.

Zahajuji projednávání bodu

121.
Návrh na volbu zástupce Veřejného ochránce práv

Prosím pana předsedu volební komise, aby se ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Zástupce veřejného ochránce práv, ombudsmana, volíme podle zákona č. 349/1999. V tomto případě uplyne šedesátidenní lhůta pro volbu nového zástupce veřejného ochránce práv dnem 5. dubna, protože právě k tomuto datu končí mandát stávajícímu zástupci, panu doktoru Stanislavu Křečkovi.

Podle citovaného zákona zástupce ombudsmana volí Poslanecká sněmovna na funkční období šesti let z kandidátů, z nichž po dvou navrhuje prezident republiky a Senát. My jsme oslovili jak Kancelář prezidenta republiky, tak Kancelář Senátu. 30. ledna obdržela volební komise návrhy prezidenta, který navrhuje pana docenta Zdeňka Koudelku a pana doktora Stanislava Křečka. 4. února dorazila nominace Senátu, který navrhuje paní docentku Markétu Seluckou a paní doktorku Elišku Wagnerovou. Volební komise oba životopisy i materiály, dopisy kandidátů, rozeslala předsedům poslaneckých klubů. Přijala usnesení č. 110 ze dne 13. února, kde konstatuje, že všichni čtyři navržení kandidáti splňují náležitosti, které jsou pro naši

volbu a předpoklad této funkce nezbytné. V usnesení č. 110 konstatujeme čtyři návrhy.

Pro stenozáznam ještě jednou: Zdeněk Koudelka, navržen prezidentem, Stanislav Křeček, navržen prezidentem, Markéta Selucká, navržena Senátem, a Eliška Wagnerová, navržena také Senátem.

Opět zvláštní zákon způsob volby nestanoví. V usnesení je návrh na volbu tajnou.

Tady ještě musím konstatovat, že nově zvolený zástupce veřejného ochránce práv se ujímá funkce složením slibu do rukou předsedy Poslanecké sněmovny, který je podle zákona povinen složit do deseti dnů ode dne volby, a jeho funkční období je také na šest let.

I zde prosím, pane předsedající, o otevření rozpravy a poté po případných návrzích o hlasování o způsobu volby.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji rozpravu. Do rozpravy se přihlásili pan předseda Michálek a paní poslankyně Richterová. Pan předseda Michálek má slovo. (Hluk v sále.)

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, není to úplně často, kdy bychom vedli rozpravu k nominacím ve vztahu k funkcím, které volí Poslanecká sněmovna. Nicméně myslím, že v tomto případě je to namístě, protože nominace, která přišla od pana prezidenta republiky, je podle mého názoru, a nejen mého, velmi kontroverzní.

Pokud jde o pana Zdeňka Koudelku, domnívám se, že nesplňuje základní požadavky, které jsou kladeny na zástupce ombudsmana, a to že tato funkce má být završením kariéry, dlouholeté služby občanům s konkrétními pozitivními výsledky a že do této funkce patří renomovaná nezávislá osobnost. Bohužel v případě pana Koudelky je seznam věcí, které jsou nějakým způsobem nedůvěryhodné nebo pochybné, poměrně dlouhý.

Za prvé je velmi zvláštní, že prezident republiky Miloš Zeman, který se před svým zvolením jednoznačně distancoval od amnestie svého předchůdce Václava Klause, nyní navrhuje kandidáta, který se měl na přípravě této amnestie podílet.

Za druhé je velmi zvláštní, že pan Koudelka měl za sebou několik návrhů, které byly Ústavním soudem shledány protiústavními, ať už jde o pokus změnit volební systém České republiky na většinový, aniž by se změnila ustanovení Ústavy, nebo ať jde o podporu nezákonného odvolání předsedkyně Nejvyššího soudu Ivy Brožové.

Samozřejmě jsou tady i nějaké další věci, ať už je to podíl na opoziční smlouvě, kauze Diag Human a podobně. A v neposlední řadě také to, že pan Koudelka v době, kdy byl ještě poslancem této slavné Sněmovny, spolupředložil zákon o exekucích, který byl, jak se následně ukázalo, extrémně nedomyšlený a který uvrhl 800 tisíc lidí, občanů této republiky, do dluhové pasti, do nevyhnutelné situace, ze které těží pouze několik magnátů a finančních společností.

Takže se domnívám, že v tomto případě rozhodně nejsou splněny požadavky, že by pan Koudelka byl renomovanou osobností, za kterou by byly konkrétní pozitivní

výsledky ve službě občanům, ale že v tomto seznamu, jak jsem ho předestřel, se spíš ukazuje opak. Proto náš klub pana Koudelku nepodpoří.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Richterová v rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, doufám, že ve světle těchto informací ani nehrozí, že by snad bylo panu prezidentovi vyhověno a že by pan Koudelka byl kandidátem i této Sněmovny. Ale přece jen, aby skutečně nebylo pochyb o tom, jak velmi problematická osobnost to je, ještě vypíchnu několik informací navazujících na to, co už zaznělo od mého předřečníka. Zaznělo, že se jako právník účastnil změny volebního zákona. Dodala bych, že podle tehdejších informací byl přímo autorem kontroverzního koeficientu pro přepočítávání hlasů na mandáty, kterýžto by významně znevýhodnil menší strany. Tento zákon byl potom právě Ústavním soudem zrušen.

Potom bych ráda dodala k tématu exekutorského řádu, že pan Zdeněk Koudelka byl v roce 2006 vyznamenán medailí Exekutorské komory.

Ještě poslední věc, kterou si dovolím připomenout. Také působil na Nejvyšším státním zastupitelství, kde dle mínění mnohých, včetně pana senátora Antla, v té době zřejmě státní zastupitelství utrpělo největší šrámy a bylo nejvíce propojené s politikou.

Ráda bych, abychom měli na paměti všechny tyto kontroverzní údaje z minulosti a abychom volili správně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Nehlásí, rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu volební komise, abychom v tomto případě uplatnili volbu tajnou.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? (Poslanci hromadně odcházejí ze sálu.)

V hlasování pořadové číslo 272 přihlášeni 163 poslanci, pro 116, proti 17. Návrh jsme přijali.

Ještě než přeruším projednávání tohoto bodu, bych pana předsedu Kolovratníka požádal o dvě věci. Jednak aby nás seznámil s časovými lhůtami a současně zde byla žádost, abyste, pane předsedo, znovu poslankyním a poslancům připomenul, jak má být správně vyplněn volební lístek. Prosím vás o obojí.

Poslanec Martin Kolovratník: Rád tak učiním. Lístků dnes bude víc, takže lhůtu na vydávání dáme do 13.20 hodin, od této chvíle tedy 22 minut. K vyplňování lístku: znovu prosím, je potřeba označit každé jméno, respektive číslo před každým jménem na volebním lístku. Na lístku je vždy napsán i počet kandidátů, které můžete označit, které volíte. Ale vždy musí být u každého jména na číslu buď kroužek, anebo křížek.

Prosím o vaši pečlivost. Je pravda, že dlouhodobě je množství neplatných lístků, často opravdu chybou, stále velké, a myslím si, že je to velká škoda. Takže označit každé jméno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Přerušuji projednávání tohoto bodu, abychom mohli uskutečnit volbu. Současně členům organizačního výboru připomínám, že organizační výbor se sejde ve 13.10 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.59 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké odpoledne. Budeme pokračovat v odsouhlaseném programu schůze Poslanecké sněmovny. Na úvod přečtu omluvy. Od 14.30 do 15.00 se z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Margita Balaštíková a od 14.30 do 15.30 se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Aleš Juchelka.

Vážené dámy a pánové, než budeme pokračovat v dnešním programu, prosím předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb. Jedná se o šest voleb. Tak prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Dobré odpoledne kolegyně a kolegové. Ze sedmi volebních bodů šest proběhlo tajnou volbou a z těch šesti – mohu avizovat – pouze jedna volba je ukončena, tedy úspěšná v plném rozsahu, všech ostatních pět bodů budeme posouvat do takzvaného druhého kola. Alespoň zčásti jsme v těch volbách byli úspěšní a v některých případech tedy jeden kandidát například ze dvou byl zvolen. A teď konkrétně.

116.
Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury

První volební bod je ten z pohledu volební komise úspěšný, uzavřený bod. Bylo vydáno 175 hlasovacích lístků, stejný počet lístků byl odevzdán, kvorum u této volby bylo 88.

Pan Jan Lička získal 31 hlasů a náš kolega Roman Onderka získal 115 hlasů, byl zvolen a stává se členem Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury. Je přítomen, takže mu mohu i z této pozice gratulovat. Volba tímto končí.

Druhý volební bod, tzv. velká mediální rada, tedy Rada pro rozhlasové a televizní vysílání.

117.
Návrh na jmenování členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

I zde bylo vydáno i odevzdáno 175 lístků, i tady kvorum nutné pro zvolení bylo 88.

Milan Bouška získal 61 hlasů, Ladislav Jakl 85 hlasů, Vadim Petrov 93 hlasy, Milada Richterová 41 hlasů a Olga Ulrichová 27 hlasů. Jak jsem řekl, kvorum nutné pro zvolení je 88, to znamená, jeden kandidát ze dvou byl zvolen, je to pan Vadim Petrov s 93 hlasy. Do druhého kola postupují dva kandidáti, kteří se v uvozovkách utkají o to jedno neobsazené místo. Podle nejvyššího počtu hlasů jsou to Milan Bouška s 61 hlasem a Ladislav Jakl s 85 hlasy.

Další bod.

118.
Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

To je ta volba, jak jsem řekl, kde Sněmovna navrhuje kandidáty Senátu. Zde jsme nebyli vůbec úspěšní. Lukáš Jelínek získal 47 hlasů, Jiří Padevět 48 hlasů a Mikuláš Pešta 36 hlasů. I u této volby bylo vydáno a také odevzdáno 175 hlasovacích lístků, kvorum nutné pro zvolení tedy bylo 88 a v prvním kole nebyl nikdo zvolen. Do druhého kola budou tedy postupovat opět všichni tři kandidáti a z nich budeme vybírat.

Dalším bodem je

119.
Návrh na volbu člena Dozorčí rady Vinařského fondu

Zde bylo vydáno o jeden hlasovací lístek méně – 174 – a odevzdáno bylo také 174, každopádně kvorum zůstává stejné, tedy 88. Jiří Dušek získal 68 hlasů, Kamil Prokeš 37 hlasů a Miroslav Volařík 39 hlasů. V této volbě nebyl v prvním kole zvolen nikdo, do druhého kola postupují pouze dva finalisté na jedno místo a těmi finalisty jsou podle nejvyššího počtu hlasů Jiří Dušek a Miroslav Volařík.

Dalším bodem je

120.
Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Vydáno 175 hlasovacích lístků, odevzdáno 173. Dva hlasovací lístky odevzdány nebyly. Každopádně kvorum se počítá z počtu vydaných lístků, tedy poslanců, kteří se volby účastní, zůstává 88. Tomáš Kňourek získal 95 hlasů a byl zvolen radním Českého rozhlasu. Dále Jan Krůta 70 hlasů, Ilja Racek 63 hlasy, David Soukup 6 hlasů, Martin Vychopeň 16 a Zoša Vyoralová 61 hlasů. Na to neobsazené jedno místo tedy postupují dva finalisté s nejvyšším počtem a je to pan Jan Krůta se 70 hlasy a Ilja Racek se 63 hlasy.

Dalším bodem je

121.
Návrh na volbu zástupce Veřejného ochránce práv

To byly ony čtyři návrhy, po dvou od prezidenta a po dvou od Senátu. 175 hlasovacích lístků vydáno i odevzdáno, kvorum 88. Zdeněk Koudelka obdržel 14 hlasů – prosím o klid kolegy a kolegyně – Stanislav Křeček 26 hlasů, Markéta Selucká 45 hlasů a Eliška Wagnerová 17 hlasů. V prvním kole nebyl zvolen nikdo, do druhého kola postupují dva finalisté a těmi jsou Stanislav Křeček s 26 hlasy a Markéta Selucká se 45 hlasy.

To jsou výsledky voleb. Avizuji, zatím ne oficiálně, že mám ambici ta druhá kola realizovat ve variabilním týdnu. Rád bych o to požádal předsedy klubů, grémium Poslanecké sněmovny. Pokud budete kolegové souhlasit, tak bychom to mohli zařadit na středu ve 12.45 hodin, kdy bychom to měli stihnout, pokud bude souhlas a shoda předsedů klubů.

A poslední informace. Protože už se chystáme na dubnovou schůzi, tak prosím vyhlašujeme další lhůty na nové nominace na dubnovou schůzi a budou to nominace na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny, dále náhradník Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny a náhradník Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny a konečně další návrh na – ne, omlouvám se, budou to zatím tyto tři. Další lhůtu bych vyhlásil podle toho, jak dopadnou druhá kola. V tuto chvíli to bude složení orgánů Poslanecké sněmovny a náhradník Správní a Dozorčí rady VZP. Bylo by to do 3. dubna do 12.00 hodin.

Tolik informace z volební komise. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní přistoupíme k projednávání bodů ... (Poslanec Onderka se hlásí s faktickou poznámkou.) To nejde, protože není otevřený bod a nemáte přednostní právo. To nejde. Tak požádejte předsedu vašeho poslaneckého klubu, ať se vyjádří za vás. (Poslanec Onderka není spokojen s odpovědí a namítá – nesrozumitelné.) To ne, to by musel být nepřítomen, v tom případě místopředseda klubu. Takže to padá.

Takže přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

21.
Vládní návrh zákona o územně správním členění státu a o změně souvisejících zákonů (zákon o územně správním členění státu) /sněmovní tisk 395/ - prvé čtení

Já ještě přečtu ty omluvy: pan poslanec Jáč se omlouvá od 16 hodin do konce jednání a pan poslanec Radim Fiala se omlouvá od 16 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Z pověření vlády předloží a uvede návrh místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych v rámci prvého čtení představil vládní návrh zákona o územně správním členění státu. Hlavním smyslem tohoto zákona je aktualizovat právní úpravu struktury územně správního členění státu a nahradit stávající, již zastaralý zákon o členění státu z roku 1960.

Základem navrhované úpravy je členění území České republiky na kraje, na hlavní město Prahu ve smyslu ústavního zákona o vytvoření vyšších územně samosprávných celků. V této souvislosti se navrhuje zrušit tzv. staré kraje. Tyto velké kraje, kterých je sedm a které se liší od 13 samosprávných krajů, již nejsou v současné době pro výkon veřejné správy využívány. Podle nové právní úpravy budou obvody jednotlivých krajů členěny na správní obvody obcí s rozšířenou působností. Správní obvody obcí s rozšířenou působností pak budou vymezeny výčtem obcí a vojenských újezdů. Vymezení okresů se v nové zákonné úpravě provádí odvozením od správních obvodů obcí s rozšířenou působností. Pro hlavní město Prahu se zachovává speciální členění na 10 obvodů na úrovni okresů.

Navrhované řešení bylo konzultováno s dotčenými obcemi i s příslušnými orgány státní správy. Nová právní úprava se nedotkne například soudů a státních zastupitelství, které mají své obvody vymezeny zvláštním zákonem.

Závěrem si dovolím doplnit informaci ohledně řešení specifické situace v oblasti Turnovska. Ministerstvo vnitra za tímto účelem intenzivně jednalo se všemi dotčenými subjekty, a to naposledy dne 1. března 2019 přímo v Turnově, kde bylo dosaženo shody na úpravě textu návrhu zákona. Touto úpravou by mělo být umožněno zachovat na Turnovsku stávající stav v podobě fungujícího správního obvodu obce s rozšířenou působností a zároveň neměnit příslušnost jednotlivých obcí do okresů. Dále bylo dohodnuto za účelem symbolického zohlednění významu města Turnova přejmenovat stávající okres Semily na Semily – Turnov. Pozměňovací návrh k uskutečnění potřebných změn je již připraven.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Martin Baxa. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, členové vlády, dámy a pánové, dovolte mi, abych vás seznámil se svou zpravodajskou zprávou k vládnímu návrhu zákona o územně správním členění státu. Předmětem jednání v prvním čtení je sněmovní tisk č. 395, tedy zmiňovaný vládní návrh zákona o územně správním členění státu a o změně souvisejících zákonů.

Vláda předložila Sněmovně návrh zákona 8. února a ten týden byl návrh poslancům rozeslán jako zmiňovaný sněmovní tisk 395. Organizační výbor projednání návrhu zákona doporučil 21. února 2019 svým usnesením č. 159 a navrhl jako garanční výbor výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Věcná podstata navrhovaného zákona spočívá v zavedení jednotného všeobecného územně správního členění vycházejícího ze spojeného modelu výkonu veřejné správy. Navrhované řešení územně správního členění státu spočívá v nahrazení zákona o územním členění státu č. 36/1960 novou zákonnou úpravou územně správního členění státu. Zákonná úprava bude tedy obsahovat jako územně správní jednotky kraje, správní obvody obcí s rozšířenou působností a dále okresy, které jsou s těmito obvody skladebné. Cílem, který tato úprava naplní, je zejména zpřehlednění státní správy především z hlediska odstranění dvojího vzájemně nesouladného členění státu a zajištění legislativní úpravy členění státu nejlépe vyhovujícím aktuálním podmínkám a vazbám k území.

Konkrétně tedy územně správní členění státu bude splňovat následující parametry: Území České republiky se člení na správní obvody krajů a správní obvod hlavního města Prahy. Kraje se dále člení na správní obvody obcí s rozšířenou působností a od nich odvozené okresy. Správní obvody obcí s rozšířenou působností jsou vymezeny výčtem územních obcí upraveným prováděcí vyhláškou v zákonu, které je tvoří. Hlavní město Praha má speciální členění na 10 obvodů na úrovni okresů a všechny úrovně uvedeného členění území České republiky jsou vzájemně skladebné.

Kraje podle toho zmiňovaného zákona o územním členění státu z roku 1960 se ruší a navrhovaná zákonná úprava zachovává okresy. Hlavní důvod, proč se okresy zachovávají, je ten, že se minimalizují zásahy do reálného fungování státní správy a i v tom současném členění svůj význam mají, neboť se uplatňují při určení kompetence územních orgánů státní správy, výjimečně dokonce v podobě právního základu kompetence, což je třeba příklad České správy sociálního zabezpečení.

Co se týká dopadů tohoto návrhu zákona, představuje fakticky minimální zatížení pro adresáty veřejné správy, dochází v případě 33 obcí k vytvoření nové skladebnosti územně správní struktury. Mění se zejména směr dojížďky do některých správních center a samotné zjednodušení územních vztahů pak usnadňuje koordinaci při výkonu státní správy.

Díval jsem se také na připomínkové řízení k tomuto návrhu zákona i na závěrečnou zprávu v hodnocení dopadů regulace RIA, kde je zjevné, že fakticky jediným potenciálně problémovým bodem, který se teď objevuje, je správní obvod obce s rozšířenou působností Trutnov, o čemž hovořil již pan ministr. (Oprava z pléna: Turnov.) Pardon, Turnov, kde se bude ta situace nějakým způsobem řešit. Ministerstvo vnitra preferovalo některou variantu, nicméně se zdá, že bude nalezen nějaký kompromis, který bude řešit zejména situaci okresu Semily a postavení obce s rozšířenou působností Turnov. Jenom připomenu, že v rámci připomínkového řízení byly dvě zásadní připomínky. Svaz měst a obcí České republiky i Sdružení místních samospráv požadovaly v rámci připomínkového řízení vytvoření samostatného okresu Turnov, nicméně návrh zákona již s touto variantou přímo nepracuje, ale na základě shody, o které hovořil pan ministr, se předpokládá, nějaké řešení najde.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já nyní otevírám obecnou rozpravu, do které nemám přihlášené, nicméně – okamžik, mám tady, pan poslanec Kopřiva a Pražák na faktické, jenže na faktickou se reaguje až v rozpravě, tak nevím, jestli jste chtěli vystoupit v rozpravě, ale opravdu na faktickou – takže pan Kopřiva nemá zájem, ještě pan poslanec Pražák, ale faktická – ještě není na co reagovat. Takže pan poslanec Holomčík. (Správně Martínek.) Prosím.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěl jenom krátce doplnit pana ministra – navrhovatele a další ohledně problematiky ORP Turnov. Proběhlo vlastně slyšení v Turnově, do systému už jsem nahrál i pozměňovací návrh, který připravilo Ministerstvo vnitra, na kterém jsme se shodli s ostatními poslanci za Liberecký kraj, který je v tuto chvíli nahrán v systému a který budeme předkládat i garančnímu výboru proto, aby ho ideálně konsenzuálně, ideálně jednomyslně schválil tak, aby umožnil Ministerstvu vnitra přijmout výjimku, která umožní zachovat minimálně stávající situaci v ORP Turnov takovou, aby nebyli dotčeni nějací občané a nebyli poškozeni na tom, kam by museli dojíždět a podobně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já se omlouvám, to byl pan poslanec Martínek. Jinak pan poslanec Pražák je teď přihlášen na faktickou. Ne, dobře. Takže další přihlášené tady nemám. Mám. Pan poslanec Dominik Feri se ještě hlásí do obecné rozpravy. Do obecné? Na faktickou? Do obecné. Pojďte, jste stejně jediný. Další přihlášku nemám. Máte slovo, prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, já mám jenom jednoduchou otázku na pana ministra, která se týká výkonu působnosti ve správním obvodu mimo to ORP. Týká se to Černošic, Brandýsa, Šlapanic a Nýřan, a teď se v té novele – klidně mi můžete odpovědět potom, nebo nějaký váš referátník, ale jde v zásadě o to, že ta novela vlastně ruší povinnost zřídit úřad v Praze, v Brně a v Plzni, a jestli tím, že se to rozvolní, jestli jste už s nimi jednali a oni si zachovají zkrátka ty úřady, nebo nikoliv. A jestli jste dělali revizi, jestli jste to vlastně s ohledem na stejné důvody, ze kterých je ta možnost zavedena, konzultovali i s jinými obcemi, kde otázka třeba dopravní návaznosti nebo něco takového může být relevantní. Budu rád za odpověď, případně písemnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní se rozhlédnu po sále, zájem o vystoupení v obecné rozpravě nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Máte zájem o závěrečná slova? Pan ministr? Pan poslanec Baxa? Ano, pan ministr má zájem. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Já už jsem to říkal panu poslanci, když odcházel, aby to zaznělo na mikrofon – to je odborný dotaz, takže já určitě dodám odpověď písemně. Máme relativně dost času, protože jsme

v prvém čtení, takže určitě předtím, než půjdeme do čtení druhého, nebo až to půjde do výborů, tak tu odpověď od nás dostanete.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pan poslanec Baxa má zájem o závěrečné slovo? Nemáte zájem. Takže přistoupíme k tomu, že nyní se budeme zabývat návrhem zákona na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Já se táži – navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Návrh nevidím.

Takže přistoupíme k hlasování. Já zagonguji. Budeme hlasovat o tom, zdali souhlasíte, že organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 273, přihlášeno 174 poslanců, pro 131, proti 0. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru a já se ptám, jestli má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru. Žádný návrh nevidím, takže projednávání tohoto tisku v tomto okamžiku končím.

Nyní přistoupíme k dalšímu bodu. Jedná se

147.
Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Miloslava Roznera

Na 26. schůzi Poslanecké sněmovny dne 12. února 2019 jsme usnesením č. 491 přerušili projednávání tohoto bodu a odročili jej do příští řádné schůze. Mandátový a imunitní výbor žádost o vyslovení souhlasu projednal a dnes vám bylo doručeno na lavice jeho usnesení č. 96 ze dne 6. března 2019.

Prosím předsedu výboru poslance Stanislava Grospiče, aby nám podal zprávu o projednání žádosti Policie ČR o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání poslance Miloslava Roznera. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, na 26. schůzi Poslanecké sněmovny jsme zahájili projednávání žádosti Krajského ředitelství Policie ČR, Služby kriminální policie a vyšetřování hl. města Prahy o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Miloslava Roznera. Projednávání bylo přerušeno pak následně 12. února usnesením Sněmovny č. 491.

Dnes tedy budeme pokračovat v přerušeném jednání, v jehož úvodu si vás dovolím informovat, že žádost policejního orgánu byla předsedovi Poslanecké

sněmovny doručena 10. prosince loňského roku. Obsahuje vymezení skutku, kterého se měl poslanec Miloslav Rozner dopustit v prosinci 2017 na neveřejné konferenci hnutí SPD, jeho předkládanou právní kvalifikaci. Tyto skutečnosti jsou obsaženy v návrhu usnesení Poslanecké sněmovny, který vám byl rozdán na lavice. Žádost tak splňuje náležitosti podle zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Nad rámec skutečností obsažených v návrhu usnesení Sněmovny uvádím, že po skončení prověřování trestní věci počátkem října 2018 bylo policií vydáno usnesení o odložení věci a dne 7. listopadu téhož roku byl tento závěr policie potvrzen státním zastupitelstvím pro Prahu 4. Tímtéž státním zastupitelstvím byl pak dne 29. listopadu vydán policejním orgánům pokyn zahájit trestní stíhání poslance Roznera, a to s odkazem na výkon dohledu Městského státního zastupitelství v Praze. Projednávání žádosti policejního orgánu zahájil mandátový a imunitní výbor na své 20. schůzi konané dne 18. prosince loňského roku a za zpravodaje výboru byl určen pan poslanec Marek Výborný, jednání potom bylo následně přerušeno usnesením č. 86.

Na 21. schůzi výboru konané dne 5. února tohoto roku bylo vyslechnuto osobní vyjádření státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 doktora Petra Jeziorka, policejního vyšetřovatele vrchního komisaře Jaroslava Rendly a pana poslance Miloslava Roznera. Pan poslanec Miloslav Rozner byl z projednávání žádosti policejního orgánu potom vyloučen usnesením výboru č. 85. Na základě osobního vyjádření státních zástupců, orgánů činných v trestním řízení a z důvodu omluvené nepřítomnosti dohledové státní zástupkyně bylo jednání výboru přerušeno usnesením č. 89 a současně jsem byl pověřen vyžádat i záznam dohledové prověrky nad postupem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 v trestní věci poslance Miloslava Roznera. Tento záznam není součástí trestního spisu vedeného (u?) Krajského ředitelství policie v Praze. Proto tomu tak bylo.

S doručenou kopií záznamu o dohledové prověrce měli členové výboru možnost se seznámit v prostorách sekretariátu výboru. Projednávání žádosti policejního orgánu potom bylo výborem ukončeno na 22. schůzi dne 6. března tohoto roku, a to po vyslechnutí vyjádření státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze Mgr. Táni Dočekalové, která ve věci vykonávala dohled, a po vyslechnutí zpravodajské zprávy poslance Marka Výborného.

Mandátový a imunitní výbor má zákonnou povinnost zjistit, zda jsou v imunitních věcech dány podmínky pro trestní stíhání poslance, avšak neposuzuje vinu či nevinu poslance, ani zda názory nebo činy, které jsou poslanci přisuzovány, odůvodňují trestní stíhání. Takové posouzení přísluší orgánům činným v trestním řízení. Přesto v souvislosti s poněkud neuváženým výrokem pana poslance Miloslava Roznera cítili členové mandátového a imunitního výboru potřebu označit v doprovodném usnesení výrok pana poslance jako nevhodný. Imunita chrání Parlament jako celek. Zajišťuje, aby jeho běžný chod nebyl ničím a nikým narušován po řádnou činnost Parlamentu, a je tedy nezbytné, aby nebylo bráněno výkonu mandátu jeho členů v plném rozsahu, a zajišťování této ochrany je tak jedním z hlavních důvodů existence této parlamentní imunity.

Na základě provedeného šetření a následného posouzení věci pak přijal výbor usnesení č. 96, které vám bylo rozdáno na lavice. Se stanoviskem mandátového a

imunitního výboru žádostí o vydání poslance Miloslava Roznera a k trestnímu stíhání vás potom seznámí zpravodaj výboru pan poslanec Marek Výborný.

Určitá časová prodleva, která vznikla, byla dána potřebnou součinností s orgány činných v trestním řízení, zejména potom státním zastupitelstvím, kde jsme čekali na zproštění povinnosti mlčenlivosti a možnosti vypovídat před členy mandátového a imunitního výboru.

Tolik z mé strany, pane předsedající.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní prosím zpravodaje mandátového a imunitního výboru poslance Marka Výborného, aby se ujal slova.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením mandátového a imunitního výboru. Vzhledem k tomu, že celý proces, protože jsme se této věci věnovali na třech jednáních mandátového a imunitního výboru na 20., 21. a 22. schůzi, ale nebudu opakovat to, co tady říkal pan předseda. Já si dovolím splnit svoji zpravodajskou povinnost tím, že vás seznámím s usnesením, které mandátový a imunitní výbor přijal jako usnesení č. 97 na své 22. schůzi dne 6. března 2019.

Toto usnesení zní: Mandátový a imunitní výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR po úvodním slově předsedy výboru poslance Stanislava Grospiče, po vyslechnutí vyjádření státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze Mgr. Táni Dočekalové, po zpravodajské zprávě poslance Marka Výborného a po rozpravě za prvé nedoporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas k trestnímu stíhání poslance Miloslava Roznera, nar. 29. března 1977, za druhé pověřuje předsedu mandátového a imunitního výboru, aby Poslanecké sněmovně předložil toto usnesení.

Dámy a pánové, dovolte mi v rámci zpravodajské zprávy ještě zmínit jednu věc, a sice že mandátový a imunitní výbor přijal na svém 22. zasedání dne 6. března ještě doprovodné usnesení. Pro to usnesení hlasovalo celkem deset z šestnácti přítomných poslanců mandátového a imunitního výboru. Toto usnesení zní: Mandátový a imunitní výbor konstatuje, že výrok o neexistujícím pseudokoncentráku, který pronesl poslanec Miloslav Rozner, byl nevhodný. Tolik tedy za mandátový a imunitní výbor.

Toto je jako doprovodné usnesení, na kterém tedy byla shoda a které jsem jako zpravodaj navrhl poté, co třinácti hlasy – aby bylo zřejmé, jak hlasoval výbor – třinácti hlasy doporučil Sněmovně nevydat poslance Miloslava Roznera k trestnímu stíhání. Proti tomuto usnesení hlasovali tři poslanci a jeden se zdržel. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Mám tady jednu omluvu. Pan poslanec Václav Klaus se omlouvá dnes od 16.30 do 18 hodin z pracovních důvodů.

Nyní zahajuji všeobecnou rozpravu, do které jako první se přihlásil s písemnou přihláškou pan poslanec Miloslav Rozner. Následně s přednostním právem tedy pan poslanec Bartoš a potom pan poslanec Rozvoral. Tak, máte slovo.

Poslanec Miloslav Rozner: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy a vážení pánové, moje vyjádření, které se týkalo problematiky tábora v Letech, naprosto nemělo za cíl zpochybnit utrpení lidí v době nacistické okupace. Nacistická okupace, jejíž neblahé výročí si shodou okolností zítra, 14. března, připomeneme, byla obdobím utrpení a jakékoliv zpochybnění tohoto faktu považuji za nepřijatelné.

Vyjádření, kvůli kterému jsem byl medializován a šetřen orgány činnými v trestním řízení, se týkalo způsobu, jakým se toto utrpení zneužilo v současné době. Zneužilo se podle mého názoru k vynaložení obrovské a nepřiměřené částky na projekt, který dle mého názoru si výši této částky nezaslouží. Nezaslouží si ji v porovnání s jinými místy, kde v době nacistické okupace probíhalo vraždění a utrpení. Na mnoho těchto míst zapomínáme. Je řada míst, kde jsme oběti holokaustu nedokázali slušně a veřejně připomenout. Tato situace a tento nepoměr v případě vynaložení tak obrovské částky na tábor v Letech doslova bije do očí a samozřejmě vyvolává oprávněné znepokojení veřejnosti. Může se oprávněně zdát, že někteří lidé dnes oběti nacistické zvůle kádrují. Toto kádrování je fakticky rozděluje na ty, které můžeme zapomenout, nemusíme je připomínat, a na ty, jejichž utrpení si zaslouží horentní finanční náklady z veřejných prostředků. Je to nespravedlivé k jedněm i k druhým a poškozuje to jejich památku.

Chci vyjádřit uznání kolegům v mandátovém a imunitním výboru, že moji argumentaci a vysvětlení v této věci přijali. V neposlední řadě to odpovídá i výsledku šetření Policie České republiky.

Mohu na závěr zdůraznit a zopakovat, že ani já, ani nikdo z kolegů v SPD nikdy utrpení z doby nacistické okupace nezpochybnil a nezpochybňuje. Naše hnutí je vlastenecká strana a utrpení lidí z této doby je pro nás svaté. Stejně tak ale máme právo hájit spravedlivý přístup k těmto obětem a vyjádřit svůj nesouhlas s přemrštěnými náklady státního rozpočtu ve všech případech, tedy i v případě, kdy se jako záminka využije projekt tábora v Letech.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jako další s přednostním právem předseda poslaneckého klubu Pirátů Ivan Bartoš a připraví se pan poslanec Radek Rozvoral.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré odpoledne. Já jsem čekal, že tady zazní od pana Roznera prostřednictvím pana předsedajícího nějaká omluva. My tady vlastně řešíme ten jeho výrok a on potom ve čteném projevu řekne, že to nikdo nikdy nezpochybňoval. Tak já nevím, co když o něčem řeknu, že je pseudo, jestli to je zpochybnění, nebo není. Já nejsem příliš zastáncem nějakého trestání verbálních projevů. Možná tady sedí i lidé, kdyby se někdo podíval na jejich facebookové projevy třeba vůči kolegům poslancům, tak bychom tady měli takových případů více. My dokonce jsme daleko ostřejší věci řešili s policií, kde jsme se bavili o šíření poplašné zprávy, a něčí kamarádi přicházejí do České republiky vraždit apod., no nic. Policie řekla, že to nejsou závažné věci, že to je součást politického boje, nebude se jimi zabývat.

Mně vadí jedna věc na celém tomto případě, a proto bych možná chtěl apelovat na pana Roznera prostřednictvím pana předsedajícího. My jsme s Piráty uspořádali na základě této kauzy, která byla medializovaná, seminář, který se týkal specificky obětí romského holokaustu, tady ve Sněmovně. Byli zde zástupci pozůstalých, byli zde historici, kteří ukazovali, kde byly koncentráky v České republice, vzpomínali i na historii neromských obětí holokaustu, a dokonce i skrze ta média šla výzva na pana Roznera, aby se zúčastnil tohoto semináře. Musím říci s potěšením, že jsme evidovali snad dva poslance z hnutí SPD, ale pana Roznera jsem tam tedy neviděl.

Já se aspoň snažím žít tak – protože také nejednám vždycky správně a udělám třeba nějakou hloupost nebo se někoho dotknu, tak pak svými činy to napravit a tu chybu neopakovat. Já jsem čekal aspoň elementární krok ze strany pana Roznera, že se dostaví na ten seminář, s jehož přípravou si Olga Richterová dala práci. Byl to hodnotný seminář, byly tam historické souvislosti, historie Romů v České republice. A myslím, že nejen pro pana Roznera, ale třeba i pro některé další poslance, kteří by se na to mohli přijít podívat, by to bylo přínosem, ale to se nestalo. To mě vlastně mrzí na vývoji té celé kauzy asi dále ve Sněmovně, protože ta možnost trochu to napravit, dovzdělat se, aby potom k takovémuto zlehčování nedocházelo a nemuseli jsme to tady řešit jako celá Sněmovna, to by byl ten krok, který bych asi udělal já. Bohužel nenastal. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Mám tady dvě faktické poznámky. Takže nejprve pan poslanec Ondřej Benešík a připraví se pan poslanec Jaroslav Holík. Vaše dvě minuty.

Poslanec Ondřej Benešík: Pane místopředsedo, já se přiznám, že výroky pana kolegy Roznera prostě nelze nesledovat. Přiznám se ale, že tento výrok jsem zaznamenal, zaznamenal jsem ho v kontextu nějakých mediálních zpráv, a tak jsem řekl, nějak to zapadá do konceptu hnutí, které on reprezentuje.

Ale když jsem se zamyslel na tím, co on řekl, tak on řekl, že tam neexistoval pseudokoncentrák. Tak o čem se tady bavíme? On prostě řekl, že tam žádný pseudokoncentrák nebyl. On neřekl, že tam byl koncentrák nebo že tam nebyl koncentrák, on řekl, že tam nebyl pseudokoncentrák. Takže když se nad tím zamyslíme, tak on v podstatě v tomto slovním spojení nic špatného neřekl. Asi tak.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byla poslední faktická, další nemám, takže s přednostním právem předseda poslaneckého klubu SPD Radim Fiala a připraví se Radek Rozvoral. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Dobrý den, vážené poslankyně, vážení poslanci. Dovolte mi jako předsedovi klubu vystoupit také k případu Miloslava Roznera. Já považuji za vhodné k případu kolegy Roznera uvést některé věci, které podle mého názoru přesahují úzce případ vydání nebo nevydání kolegy klubu z SPD, protože to v této konkrétní věci, co vám chtěl pan kolegy Rozner říci, tak řekl.

Především chci připomenout, že tato kauza je součástí snahy části naší politické konkurence nalepit na SPD nálepku jakési nacistické strany, která hlásí antisemitismus a popírá holokaust. Je nutné zdůraznit, že tuto nálepku na nás politická konkurence nalepuje pomocí zkorumpovaných médií a v případě kolegy Roznera patrně i s využitím aktivismu státního zastupitelství. Rád bych zdůraznil, že šetření policie v případě podezření na spáchání trestného činu kolegy Roznera bylo uzavřeno negativně. Policie případ vyšetřila, nikdo se ničemu nevyhýbal a policie řekla, že v této věci pan kolega Rozner nic nespáchal. Důvod, proč tady tedy sedíme a řešíme tuto věc, je rozhodnutí dozorujícího státního zastupitelství, které nařídilo obvinit, i přes výsledek, který řekla policie.

Každý, kdo si přečte program SPD, dobře ví, že náš vlastenecký program se historicky opírá o hodnoty, které vylučují podezření z popírání antisemitismu a holokaustu. Konkrétně ve stanovách SPD je uvedeno, že celý program je postaven na tradicích antických, křesťanských a židovských.

Jsem přesvědčen, že bouře kolem výroku kolegy Roznera vznikla ze dvou důvodů. Ten první je už zmíněná snaha poškozovat SPD nálepkou a ten druhý je obava lidí, kteří využili utrpení lidí, k organizaci více jak půlmiliardového kšeftu, kšeftu, který je nehorázný a poškozuje především památku lidí, kteří v táboře v Letech trpěli. Jsem přesvědčen, že postup státu při vynaložení této finanční částky byl nestandardní, a potvrzuje to podle mě i zdrženlivý přístup tehdejšího ministra financí Ivana Pilného.

V poslední době si řada politiků a médií přisvojuje právo rozhodovat o tom, co je možné a není možné kritizovat a říkat, s odkazem na možný antisemitismus nebo popírání holokaustu, případně další takzvaně lidskoprávní témata. Evidentně, podle mého názoru, se blíží doba autocenzury, či přímo cenzury slova v případech, jako například homosexuál, pěkná žena či dalších jiných, například etnických rozdílů, a podobně. Je to laciné a falešné. Řeknu vám, proč je to falešné.

Jsem poslanec, který žije na Moravě v Prostějově. V Prostějově před druhou světovou válkou žilo mnoho židovských rodin. A za války zde byl zdevastován starý židovský hřbitov. Hřbitov, na kterém leží významné kulturní osobnosti. Aniž bych hrál mediální divadlo, tak jsem se obracel na bývalé sociálně demokratické vedení města a žádal o vstřícnost při jednání o zvýšení piety tohoto místa. Sociálně demokratické vedení města bohužel projevilo mimořádnou aroganci a nekulturnost. Kdybych se chtěl chovat stejně jako naši političtí protivníci, mohl bych použít ty samé nálepky, které se nám snažíte podsunout. V Prostějově ale není pieta spojená s více jak půlmiliardovým kšeftem, takže náprava minulých chyb a křivd asi není podstatná.

Přestaňme zneužívat památku obětí k politickému divadlu. Zacházejme s touto památkou s úctou a věnujme přiměřené prostředky na její uctění. Přiměřené prostředky, které budeme věnovat tak, abychom žádnou skupinu obětí negativně nebo pozitivně nediskriminovali.

Vážení kolegové, vážené poslankyně, vážení poslanci, závěrem vás chci všechny vyzvat k hlasování proti vydání našeho kolegy Miloslava Roznera. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Jana Černochová. A zatím jediná faktická poznámka, takže se připraví pan poslanec Rozner. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Myslím, že se shodneme v tom, že bychom měli kulturu v této Poslanecké sněmovně trošku pozvednout. Takže mi dovolte, abych reagovala na slova pana předsedy poslaneckého klubu SPD Fialy já a nemuseli na ni reagovat sociální demokraté.

S tím, co tady zaznělo, se já nemohu ztotožnit, protože mám úplně jinou zkušenost se sociálními demokraty. Protože na Praze 2, když jsme společně s Židovskou obcí a Židovským muzeem pátrali po lidech, kteří odcházeli ve druhé světové válce do transportu, tak to byla Michaela Marksová Tominová, která byla jednou z těch osobností, která s tímto projektem přišla.

Takže mi dovolte, abych se v rámci politické kultury na tomto místě zastala kolegů ze sociální demokracie, alespoň těch, které jsem já poznala na Praze 2. Protože rozhodně je nemůže nikdo obviňovat z toho, že by neměli úctu a nechtěli, aby se tady dál nějakým způsobem zhodnocoval dějinný odkaz toho, co v této komunitě probíhalo, a tak, abychom se i po další generace o tom mohli dozvídat. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další faktická pan poslanec Marek Výborný. Prosím vaše dvě minuty. To je zatím poslední faktická.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Já si dovolím vaším prostřednictvím reagovat na slova pana předsedy Fialy. Já se domnívám, že to, že má někdo napsané něco v programu, a konkrétně vaše politická strana, že se hlásíte k antickému dědictví a k židovsko-křesťanským kořenům a kultuře, to ještě neznamená, když to někdo má někde napsané v programu, že se podle toho představitelé té strany chovají. Ať to jsou vaši poslanci, členové, předseda. Stačí se podívat a šlo by dohledat, v mnoha případech to je hluboce pokrytecké. Protože vaše kroky a vaše výroky jsou naopak v příkrém rozporu s touto kulturou a s touto tradicí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dále požádám o vystoupení paní poslance Radka Rozvorala a připraví se opět paní poslankyně Jana Černochová.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dovolte mi, abych se za poslanecký klub SPD vyjádřil k žádosti Policie České republiky o vydání poslance Miloslava Roznera k trestnímu stíhání a k naší práci v mandátovém a imunitním výboru zabývající se touto problematikou.

Na úvod je třeba říci, že hnutí Svoboda a přímá demokracie Tomia Okamury SPD odmítá jakékoliv snahy některých politických konkurentů a jejich spřátelených médií vmanévrovat naše hnutí do pozice popíračů genocidy. Nikdo z nás nikdy něco tak odporného nepopíral a jsme si velice dobře vědomi, jak všichni, kteří prošli

cikánským táborem v Letech, trpěli a strádali a že nakonec byli odvezeni do Osvětimi, kde byli popraveni. Tuto zrůdnost odsuzujeme a vždy ji odsuzovat budeme.

Dále je třeba konstatovat pár vět z historických znaleckých posudků, které byly k tomuto případu vyžádány. V nich se mimo jiné píše, že ačkoliv cikánský tábor v Letech vznikl v důsledku provádění nacistické rasové politiky, nelze jej považovat na rozdíl od Osvětimi za místo systematicky prováděné genocidy. Dále je zde uvedeno, že podle oběžníku šéfa bezpečnostní policie z 3. 5. 1940 bylo označení koncentrační tábor přípustné pouze pro tábory, které podléhaly inspektorovi koncentračních táborů, a tím se lišily od táborů, které nebyly pod přímou pravomocí SS, jež spadaly do kategorie internační tábor, což byl případ tábora v Letech.

Na celém případu mě velice zaráží postoj dohledového městského zastupitelství, které se o celou věc začalo zajímat mimo jiné také na základě podnětu vrchního státního zastupitelství s příkazem k zahájení trestního stíhání poslance Roznera, a to i přesto, že byl celý případ policejním orgánem na základě historických znaleckých posudků, z nichž jsem citoval, odložen, s čímž souhlasilo dozorové Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 4.

Kolega Rozner dle policejního orgánu pouze využil svého základního práva na svobodu lidského projevu, přičemž svoboda politického projevu je těžištěm demokracie a k jejímu omezování či oklešťování může docházet jen u nejmarkantnějšího vybočení ze zákonem garantovaných práv. Policejní orgán měl za to, že nedošlo k tak závažnému porušení práva na svobodu projevu, a dále konstatoval, že výrok nemůže naplnit skutkovou podstatu trestného činu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidy podle § 405 trestního zákoníku, tedy že šlo o úmyslný trestný čin. Neboť popírat lze pouze skutečnosti, u kterých byla prokázána historická správnost. U úmyslného popírání by se mohlo jednat o výroky, o jejichž nepravdivosti pachatel ví nebo je s jejich možnou nepravdivostí srozuměn, bez ohledu na to, že pro jiného je tato otázka naprosto zřejmá.

Důležité je také dodat, že dle Ústavního soudu by mělo být trestné pouze hrubé popírání něčeho tak podlého, jež byla genocida, a pokud není, jedná se o svobodu slova. Dále existuje nález Nejvyššího soudu, který říká, že by se měl ve stejných kauzách udržovat stejný úřední postup. A všichni moc dobře víme, že co se týká tábora v Letech, bylo podáno několik trestních oznámení na několik osob, která ale byla vždy odložena.

Na základě toho, co jsem zde popsal, jsme přesvědčeni o tom, že je tato kauza o vydání kolegy Roznera k trestnímu stíhání zpolitizovaná a má za cíl poškodit celé hnutí SPD. Kolega Rozner chtěl svým výrokem pouze zcela oprávněně vyjádřit, a to v souladu s názorem hnutí SPD, velkou nespokojenost nad tím, že stát na návrh tehdejšího lidoveckého ministra kultury Daniela Hermana vyhodil z okna skoro tři čtvrtě miliardy korun za výkup prosperující firmy zabývající se chovem vepřů a následnou sanaci jen proto, aby zde vybudoval památník, který již mimochodem na místě je. Dle našeho názoru to bylo nehospodárné vynakládání finančních prostředků všech daňových poplatníků. Raději bychom tyto prostředky použili například na

vzdělávání dětí. Výše vynaložené částky je v hrubém nepoměru k péči o jiná místa, kde za druhé světové války byli zcela prokazatelně vražděni a mučeni čeští vlastenci.

Závěrem mi dovolte sdělit stanovisko poslaneckého klubu hnutí SPD k žádosti Policie České republiky k vydání poslance Miloslava Roznera. Na základě výše popsaných skutečností a toho, že se jednalo o verbální projev poslance na neveřejném jednání, na což mimo jiné poukazovala drtivá většina kolegů napříč politickým spektrem na jednání mandátového a imunitního výboru, doporučil jsem poslaneckému klubu SPD hlasovat proti vydání poslance Miloslava Roznera k trestnímu stíhání a stejně jsem hlasoval i na mandátovém a imunitním výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní mám dvě přihlášky na faktickou. Jako první předseda poslaneckého klubu SPD Radim Fiala a připraví se poslanec Vít Rakušan. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Začnu tou klidnější variantou. Musím reagovat samozřejmě na pana zpravodaje z KDU-ČSL, pana poslance Výborného, který přece teď jasně prokázal, že v této věci nejde o pana Roznera, který řekl jednak, že to máme v programu – což není pravda, my to máme ve stanovách. Kdyby někdo ty stanovy porušil, tak se s tím člověkem musíme rozloučit. To je za prvé.

Za druhé, pan poslanec Výborný prostřednictvím pana předsedajícího řekl, že vlastně ani nejde o to, co řekl pan Rozner, protože to určitě řekl někdo další a říkáme to někde, a těch případů je určitě hodně, čímž potvrdil, že vlastně nejde o Roznera, ale jde o celé SPD. Jde o nálepku. Jde o nálepku a já myslím, že je to víc než jasné. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou pan poslanec Vít Rakušan. Zatím poslední faktická.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, chtěl bych se pouze vyjádřit k jedné věci, která tady v diskusi zaznívá. Srovnává se koncentrační tábor vyhlazovací s tím táborem, který byl v Letech. A nikdo přece nikdy netvrdil, že v Letech byl nějaký vyhlazovací tábor. Že to byl prostě tábor sběrný, kde se koncentrovali občané romského původu. Můj dědeček strávil mezi lety 1939 a 1943 čtyři nejhorší roky jako osmnáctiletý student odvedený v době pohřbu Opletala do koncentračního tábora. Strávil je v tábore Sachsenhausen, který taky nebyl vyhlazovacím táborem, ale byl to jednoznačně koncentrační tábor. Nebyl to žádný pseudokoncentrák a jistě by mého dědečka, který si trauma nesl do konce svého života, velmi urazilo, kdyby někdo nazýval, že čtyři nejhorší roky svého života strávil v pseudokoncentráku. On je strávil v koncentráku a – ke svému štěstí – nikoli ve vyhlazovacím táboře. Ale stejně tak z pohledu historie tábor, který v Letech byl, prostě koncentračním táborem byl. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se tedy vrátíme do obecné rozpravy. Paní poslankyně Jana Černochová a připraví se pan poslanec Kopřiva. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Hezké odpoledne ještě jednou, dámy a pánové. Hned v úvodu bych chtěla uvést to, že nebudu hlasovat pro vydání kolegy Roznera k trestnímu stíhání, stejně jako jsem v minulosti nehlasovala pro vydání řady dalších kolegů a kolegyň v momentech, kdy jsem měla vážné pochybnosti. Vede mě k tomu hned několik důvodů.

Tím vůbec prvním je fakt, že jednoduchost a hloupý výrok nejsou trestným činem. Výrok kolegy Roznera ve vztahu ke koncentračnímu táboru v Letech byl mimořádnou hloupostí. Zdůrazňuji, že se s ním v žádném případě neztotožňuji. Poslanec Rozner jej ale pronesl na uzavřeném stranickém jednání. Nevím, co bylo jeho motivací k těmto slovům. Zda snaha posílit svou pozici a sympatii u spolustraníků nebo zalíbit se předsedovi svého hnutí, který se vyjadřoval o Letech podobným způsobem. Jisté je, že tento výrok nebyl určen široké veřejnosti, a abych akceptovala naplnění skutkové podstaty popírání holokaustu, musela bych si být jista, že primární motivací k tomuto výroku bylo skutečně popírat, že se děla genocida nebo že se kolega Rozner takzvanou osvětimskou lež snaží šířit nějakým soustavným způsobem, že se obdobně vyjadřuje obecně k holokaustu jako takovému a tak podobně. Tohoto dojmu jsem ovšem nenabyla, a proto se spíše přikláním k názoru, že šlo o výrok na úrovni – odpusťte mi to slovo – pouhého blábolení.

Druhou věcí, kterou bych zde chtěla zmínit, je míra společenské nebezpečnosti, míra společenské škodlivosti tohoto výroku. Domnívám se, že s ohledem na obecně známá a nepopiratelná fakta a s ohledem na relevanci kolegy Roznera coby nehistorika a nevědce jsou společenské dopady jeho slov zanedbatelné. Jeho vyjádření lze velmi snadno vyvrátit, k čemuž i došlo, a možná tomu pomohl i ten seminář, který uspořádali Piráti. Jsem jednoznačně přesvědčena, že jeho výrok nezměnil názor na koncentrační tábor v Letech byť jednoho jediného člověka. Ano, samozřejmě nepopírám, že výrok byl urážlivý k těm, kteří v Letech byli internováni a kteří zde trpěli, i k jejich blízkým. V tomto ohledu jej samozřejmě považuji za hanebný. Tak jako v mnoha jiných případech je však tato záležitost spíše věcí morálky než věcí zákona. A v této rovině jsou oprávněni nás soudit pouze voliči, kteří rozhodují o tom, zda politici jako kolega Rozner mají zastupovat jejich zájmy, nebo nemají.

Třetí věcí, kterou zde zmíním, je samotná problematičnost výrokových – to výrokové je v uvozovkách – trestných činů, která je navíc u zákonodárců hodně specifická. Víme to všichni. Je paradoxní, že pokud by kolega Rozner své tvrzení přednesl zde, na plénu Poslanecké sněmovny, před objektivy kamer, byl by nepostižitelný. Nicméně v situaci, kdy jej přednesl před svými spolustraníky na uzavřeném jednání, aniž by na klíčová slova, za která má být stíhán, kladl nějaký zásadní důraz – předpokládám, pracuji s tím, co mám z médií – hrozí mu trest. Ano, to je paradox imunity, respektive indemnity, který mne vede k závěru přiklonit se ke zdravému rozumu. A že těch hloupých výroků tady slýcháme, bohužel, hodně! A já nemohu nezmínit včerejší hloupý výrok mého kolegy Václava Klause o židovských

transportech. To víme všichni. Každý si můžeme sáhnout do svých vlastních klubů a říct si, kolik hloupých výroků jsme tady za poslední dva týdny slyšeli. Ale zde jsme chráněni imunitou, na rozdíl od jednání politického klubu, politického výboru, na kterém proběhla tato debata a toto vyjádření kolegy Roznera.

Posledním, neméně závažným bodem, o kterém se zmíním, je neustávající a spíše se stupňující politická motivace k trestání zákonodárců a snaha o kriminalizaci politiky, kterým je třeba se bránit. A myslím si, že každý z vás, kdo v Poslanecké sněmovně už nějakou dobu jste, možná na začátku jste si o tom mysleli něco jiného a říkali jste si: vždycky budu hlasovat pro vydání, já nejsem soud, ať to rozhodují jiní. Ale jak běží čas, jak se dozvídáte více a více informací o některých kauzách i z médií, i prostřednictvím našich kolegů, případně mandátového a imunitního výboru, občas nepřestáváte žasnout stejně jako já. Je to skutečně záležitostí nás všech, kteří přebíráme politickou odpovědnost, kteří činíme tu závažnější, tu méně závažná politická rozhodnutí, kteří musíme počítat s tím, že naše konání může mít vliv na to, že na konci politického mandátu přijde zúčtování a že nemáme pracovní smlouvu na dobu neurčitou tady v této Poslanecké sněmovně. A pakliže se nedaří politickým či jiným soupeřům odstranit nás ve férové politické soutěži, začnou se chytat byť sebemenších přešlapů či napadání našich rozhodnutí. To také všichni známe.

Chtěla bych zde proto v této souvislosti zmínit jeden z čerstvějších případů, který stále není uzavřen a vyvíjí se právě v tomto duchu. Informace, které mám, mám z médií a ptala jsem se našeho kolegy, jestli tady o tom mohu hovořit. Mám jeho souhlas. A tehdy, vzpomenete si, jsem to byla já, která mu vyčítala, že tady nebyl, že se neobhájil. Bohužel by nemocný. Ale možná i dneska, v souvislosti s vydáváním jiného kolegy, je dobré si tuto záležitost připomenout. A hlavně si připomenout to, kam se to celé posunulo, protože je to skutečně bizarní.

Pan Růžička a jeho údajné provinění, pan poslanec, kolega Růžička prostřednictvím pana místopředsedy, byl tedy obviněn z údajného provinění při správě cizího městského majetku. Tento případ, jak jsem říkala, jsme tady měli zrovna v lednu. Pro připomenutí: Pan kolega Růžička měl svým hlasováním v městském zastupitelstvu způsobit, že město tratilo cca půl milionu korun na prodeji domu, který nepotřebovalo a který se mu nedařilo dlouhodobě prodat, přičemž jeho cenu snížilo na 1 milion. Policie v té době operovala s cenou 1,5 milionu korun, kterou určila na základě vlastní metodiky. Zvolením pana kolegy, dnes poslance, Růžičky do Poslanecké sněmovny pak vyvstala pro orgány činné v trestním řízení překážka imunity, která ovšem nechrání jeho ostatní kolegy ze zastupitelstva. A naše komora se díky bohu rozhodla kolegu Růžičku nevydat. Za dobu, která uplynula, se pak přihodilo několik věcí.

Jak jsem říkala, podle informací, které mám z médií, došlo k tomuto: Nejprve příslušná soudkyně chybně zastavila trestní stíhání pana poslance Růžičky zcela, a nikoliv na dobu trvání jeho mandátu, jak je to obvyklé, aby následně na podnět státního zastupitelství bylo toto chybné rozhodnutí opět zvráceno. Následně se paní státní zástupkyni i soudu znelíbila legálně vybraná zmocněnkyně města, a proto s ní odmítali zcela protiústavně – je tady někde paní doktorka Válková, aby na mě kývla, že mám pravdu? – komunikovat a zvát ji na jednání soudu. Kolegyně, kolegové, kde to jsme?

Zcela zlomově pak letos v únoru vyzněl znalecký posudek soudního znalce, který došel ke zcela opačnému závěru, než kvůli kterému se policie rozhodla poslance Růžičku a jeho kolegy stíhat, a sice že dům město prodalo za vyšší cenu, než jakou v té době měl dle tržní hodnoty, a že policie postupovala zcela chybnou metodikou. Tento závěr může pak mít jen dvě vysvětlení: buď šlendrián a naprosté selhání vyšetřovatelů, nebo dle mého názoru pravděpodobnější – účelový postup, který měl napravit to, že při koupi jeden ze zájemců neuspěl.

Co je však ještě daleko závažnější a zcela nepřijatelné, je fakt, že i přesto, že jsme kolegu Růžičku nevydali k trestnímu stíhání – a poslouchejte prosím dobře, viděla jsem toto předvolání na vlastní oči – je nyní kolega Růžička předvolán soudem k dalšímu stání coby obžalovaný! Jako by ochranný instrument zákonodárců neexistoval, nebo byl zbytečný a bezcenný?

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dokud budou orgány činné v trestním řízení postupovat takto nevěrohodným, amatérským a frivolním způsobem, dokud z žádostí o vydání zákonodárců k trestnímu stíhání budou tak okatě čnít zřejmě politické objednávky či účelovosti, bude má ochota k tomu zvednout ruku pro vydání v případech zcela nečitelných či zanedbatelných velmi nízká. A doufám, že ke stejnému závěru jste tady došli i vy. Odmítám se podílet na dehonestaci, která může dotyčnému napáchat mnohem větší škody, než jaké měl způsobit jeho skutek. Domnívám se, že případů, kdy byl politik na pranýři nakonec již bez stejného zájmu kamer osvobozen, bylo už i v naší Poslanecké sněmovně dost. Nemyslíte? V žádném případě nepovažuji nás, poslance, za vyvolené, kteří by měli být vyjmuti z trestní odpovědnosti. V žádném případě ne. Pouze jsem přesvědčena, že vydání k trestnímu stíhání by mělo být až tou nejzazší možností v těch skutečně závažných případech, která není automatem a která přichází ve chvíli, kdy je zcela zjevný úmysl, motiv, racionalita jednání a tak dále. Neunáhlujme se kvůli něčí výrokové unáhlenosti či hlouposti, neboť příště se to může týkat kohokoliv z nás.

Závěrem opakuji, že tábor v Letech u Písku rozhodně nebyl ani neexistujícím, ani pseudokoncentrákem. Domnívám se, že pokud by kolega Rozner měl zopakovat tato svá slova, tak by si to rozmyslel, a že dostatečným trestem je mu již jeho veřejný obraz, který byl kvůli těmto slovům vytvořen, a asi jsme si toho každý z nás v médiích o panu kolegovi díky tomu hodně přečetli.

Zároveň bych chtěla prostřednictvím pana místopředsedy pana poslance, kolegu Roznera poprosit, aby vystoupil ještě jednou a aby se za svá slova veřejně omluvil, což by určitě přispělo k definitivnímu uzavření této záležitosti. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk napříč sálem.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám přihlášky na tři faktické poznámky. Ale přečtu omluvy, jenom řeknu, že se na faktickou připraví pan poslanec Petr Dolínek. Z části odpoledního jednání od 16 hodin do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček. A dále se dnešního jednání od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů omlouvá z pan poslanec Richter. (Poslanec Dolínek je již připraven u řečnického

pultu.) A ještě moment, připraví se pan poslanec Václav Klaus. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré odpoledne. Vážené kolegyně, vážení kolegové, musím reagovat na slova paní poslankyně, byť si velmi vážím její práce především jako starostky městské části a také jako poslankyně, myslím, že je za ní práce vidět. Dle děsí mě jedna věc, a to že zde přece nemůžeme ve vztahu k romské nebo židovské otázce za druhé světové války a k výrokům kolem této věci říkat, že výroky jsou hloupé, že je to blábolení. To je prostě nepřípustné, absolutně nepřípustné a nemůžeme to zlehčovat v žádném případě žádnou omluvou. Prostě kdo si toto myslí, tak si musí za těmito slovy buď stát, ať se za to někde odpovídá, anebo to nemůže jenom tak podle slov paní poslankyně blábolit nebo hloupými výroky sdělovat. Je to nepřípustné. Aspoň tato Sněmovna by si měla přiznat, že kdo to udělá, tak je to chyba. Tak to prostě nezlehčujme.

Druhá věc k tomu, co říkala paní kolegyně. Buďme rádi, že pan poslanec Růžička je poslancem a je ten případ tak moc vidět. Ale vezměte si, kdyby jiný pan Růžička měl stejné problémy a není poslancem, tak v tom bude lítat. A kdo se ho zastane? Nikdo. Doufám, že paní poslankyně, a rád jí v tom pomůžu, bude kontaktovat pana ministra spravedlnosti, aby byl případ velmi prošetřen, aby se zjistila všechna pochybení, když tady na plénu zaznívají taková fatální pochybení, tak jak jistě víte i z dopisů různých voličů, děje se to bohužel víckrát a asi je dobré o tom mluvit s ministerstvem, asi je dobré, aby se to v České republice nedělo. Pan poslanec má opravdu štěstí, že je poslanec, protože u jiného nebohého člověka by si nikdo nevšiml, že si s ním takto úřady pohrávají.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další faktická poznámka, pan poslanec Václav Klaus. Připraví se pan poslanec Pavel Růžička. To jsou zatím všechny přihlášky na faktickou. Vaše dvě minuty.

Poslanec Václav Klaus: Musím krátce reagovat na takový trochu útok z vlastního poslaneckého klubu. Nová doba. Měl jsem pocit, že pan poslanec Rozner je tady za svůj velice podivný výrok hájen více než já.

Řekl bych rád toto. Já jsem pouze srovnal nulovou suverenitu českého Parlamentu a židovského výboru. Možná to bylo přepjaté, teď se na to různí političtí přátelé a mediální darebáci snaží nasadit nějakou antisemitskou notu, ale dovolil bych si říct, že celý můj profesní život učitele i politika je přesně opačný. Každý si to může dohledat, moje pozice je zcela proizraelská. Rád bych se jenom proti tomuto ohradil, abych tady byl vůbec v rámci tohoto projednávání zmiňován a toto nějak projednáváno. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další faktická poznámka, pan poslanec Pavel Růžička. Ještě mi tady naskočila jedna, paní poslankyně Kateřina Valachová. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Růžička: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, jenom v krátkosti.

Děkuji paní poslankyni Černochové prostřednictvím pana předsedajícího za precizní shrnutí. Řekl bych k tomu, že nejsem obžalován sám, je tam ještě mých devět kolegů, devět zastupitelů. Jeden kolega zastupitel, taky obžalovaný, chtěl vycestovat za dcerou do Austrálie, nedostal vízum, takže nemohl odcestovat. Je mu přes 60 let. Má vnoučka. Nemůže ho vidět. A to jen díky tomu, díky lajdáctví státní zástupkyně a paní soudkyně.

V krátkosti: Po dvou letech paní soudkyně zadala revizní znalecký posudek, teď od 8. února 2019 už ho máme, jenom, protože Sněmovna mě nevydala, tak jako zpětnou vazbu obsah toho znaleckého posudku jenom přečtu v krátkosti, jak zhodnotil ten policejní posudek: Ze shora uvedených důvodů je třeba konstatovat, že metodiku stanovení ceny dle vyhlášky č. 441/2013 ve znění vyhlášky č. 199/2014, která byla použita v revidovaném znaleckém posudku, nelze považovat za použitelnou pro určení ceny ve smyslu § 137 trestního zákoníku.

A toto paní státní zástupkyně nezná. Ale v roce 2017 už toto napsal odbor justičního dohledu, který to dal krajskému státnímu zastupitelství a řekl, že tato chyba tam je. Nikdo s tím vůbec nic nedělal. Závěr znaleckého posudku je, že jsme 50 tisíc ušetřili, protože cena výsledného znaleckého posudku je 950 tisíc a my jsme za to dali jeden milion. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu jednu omluvu. Pan ministr Antonín Staněk se omlouvá z dnešního jednání od 15.45 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Faktická byla zrušena, takže jdeme do obecné rozpravy. Teď mi naskočil pan poslanec Grospič. Tak dobře, ještě faktickou a potom pan poslanec Kopřiva.

Poslanec Stanislav Grospič: Jenom velice krátce. Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, když tady zazněl případ pana poslance Růžičky, tak bych vás chtěl informovat o tom, jakou informaci obdržel mandátový a imunitní výbor. Poté co jsme se vlastně dozvěděli, že byl znovu předvolán a že mu hrozí pokuta za nedostavení se k soudu, tak jsme se spojili – mandátový a imunitní výbor – s dotyčným soudem a napodruhé potom přišla omluva s tím, že se jedná o administrativní pochybení na dotyčném soudu. Čili skutečně je vážná věc to, co tady říkala paní poslankyně Černochová. A myslím si, že to je na hluboké zamyšlení, jak funguje v některých případech justice.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy pan poslanec Kopřiva v obecné rozpravě a dále se připraví v obecné rozpravě pan poslanec Veselý. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já tu diskusi vrátím k tomu bodu, tedy žádosti o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání pana kolegy Roznera. Já si myslím, že tenhle bod má

velice důležitou funkci, a to funkci té žhavé plotny, kde vlastně viník už se sám potrestal. Myslím si, že pan kolega Rozner už nikdy existenci koncentračního tábora nezpochybní. Takže si myslím, že vlastně potrestání už proběhlo jím samým dávno.

Nicméně není na nás, abychom rozsuzovali ten výrok, abychom určovali, zda to splňuje skutkovou podstatu, či nikoli. Takže já se z principu přikloním k vydání, byť souhlasím s mnohými věcmi, které říkala například kolegyně Černochová. Ještě bych chtěl poděkovat kolegyni Richterové za uspořádání osvětového semináře, kam bohužel pan kolega Rozner nedorazil. Nicméně což i souvisí s tím, že já bych mnohem radši, byť budu hlasovat pro vydání, tak bych radši byl pro nějaké usnesení typu "vracíme někoho do základní školy" než "předhazujeme ho soudu, aby byl popotahován". Protože souhlasím s tím, že se skutečně jedná spíše o ignoranci, o nevědomost než o nějaké úmyslné útoky.

Mě samotného se to nedotýká, nicméně chápu, že pozůstalých se to třeba může. Chtěl bych vyjádřit poděkování panu kolegovi prostřednictvím pana předsedajícího, panu kolegovi Roznerovi, že si tady na začátku ve své řeči tak trochu nasypal popel na hlavu. To je jistě chvályhodné. Nicméně my, tady to plénum není publikum, vůči kterému by ta omluva měla zaznít. Myslím si, že to jsou ti pozůstalí a ty oběti koncentračního tábora. Nemám informaci, že by taková omluva proběhla. Pokud taková omluva proběhla, tak prosím o její doložení, jinak prostřednictvím pana předsedajícího vás, pane kolego Roznere, vyzývám, abyste tu omluvu směřoval na ty pozůstalé. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní další vystoupení v obecné rozpravě – pan poslanec Ondřej Veselý. A připraví se paní poslankyně Pekarová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolím si vyjádřit svůj názor na celou kauzu. Rozdělím to na dvě části. Jedna je otázka toho trestního stíhání, resp. vydávání k trestnímu stíhání a druhá je ta fakticita tábora v Letech.

Já stejně jako můj předřečník sdílím názor, že Poslanecká sněmovna nemá posuzovat trestnost či netrestnost nějakého jednání. Od toho tady nejsme. Nesouhlasím tady s kolegyní, které si jinak velmi vážím, s paní kolegyní Černochovou, my prostě nemáme posuzovat trestnost nebo netrestnost. Na to jsou úplně jiné orgány. A stejně jako ve všech případech s výjimkou, která tady ještě nenastala, projevu v Poslanecké sněmovně budu hlasovat pro vydání poslance a není to nic osobního ve vztahu k danému poslanci. Udělal jsem to tak vždycky u všech poslanců, i u kolegy Růžičky, kterého mám jinak rád. Máme se rádi. Doufám, že se máme rádi. (Pobavení a smích v sále.) Udělám to i v tomto případě. Máme se rádi jinak, než to teď vyznělo. Ale udělám to vždy. Prostě Poslanecká sněmovna nemá posuzovat trestnost či netrestnost a vstupovat do živých kauz.

A to je druhý model, který avizuji předem, jednoznačně předem. Prosím, nevstupujme politicky do živých kauz. Neovlivňujme trestní stíhání. Takže naopak. Při vydání budu hlasovat vždy s jedinou výjimkou, kterou jsem již jmenoval, pro. V případě, že budeme chtít probírat živou kauzu, ve které působí orgány činné

v trestním řízení, tak budu převážně hlasovat proti, protože nepovažuji za vhodné, abychom politicky ovlivňovali jakékoli vyšetřování ve věci.

A teď ta vlastní fakticita. Kolegové, jsem poslanec z okresu Písek, tedy z okresu, ve kterém se tábor, nebo bývalý tábor v Letech nachází. Poslední dobou, a to mě asi donutilo více zde vystoupit, přicházejí takové ty hromadné maily, kde se ukazuje, nebo někdo píše, nevím, kdo to je, ani jsem to nezjišťoval, protože je mi to z duše odporné, že to bylo v podstatě nějaké lážo plážo a ti lidé tam měli větší pohodu než skoro doma. Nic takového samozřejmě není pravda. Vážení kolegové, bez ohledu na to, jak se ten tábor jmenoval, tak tam umírali lidé. Umírali tam lidé v příšerných hygienických podmínkách. Zemřely tam všechny děti, které se tam narodily. Jediné dítě, které se tam narodilo, nepřežilo. Lidé, kteří neumřeli přímo v táboře v Letech, byli deportováni do Osvětimi. To si prosím uvědomme. Takže buďme velmi opatrní. A prosím, to je zásadní věc, nesměšujme svůj názor na výkup vepřína v Letech, což je věc, na kterou mám taky vlastní názor, s utrpením, které tam bylo.

Taky bych chtěl touto cestou vyzvat kolegu Roznera k tomu, co říkal František Kopřiva. Jsem trochu starší, tak snad to ode mě bude znít trochu důstojněji. Zkuste se, pane kolego, omluvit opravdu těm lidem přímo. Nestačí to tady. Těm lidem přímo. A myslím, že tím, bez ohledu na mé hlasování, ta kauza bude důstojně zakončena i k vaší spokojenosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další v obecné rozpravě paní poslankyně Pekarová a připraví se paní poslankyně Richterová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte, abych i já vás seznámila se stanoviskem našeho klubu, klubu TOP 09, k tomuto hlasování ohledně toho, jestli výrok je, nebo není popíráním holokaustu. Podle mého názoru nemáme rozhodovat my tady, ale soudy. Už to tady zaznělo od obou mých předřečníků, takže bych je opakovala. Ale opravdu se nedomníváme, že můžeme něco takového rozhodnout my jako poslanci, když já na to samozřejmě mám ten názor, že ten výrok je naprosto nepřípustný a popírání holokaustu podle mého názoru se tím projevit určitě dalo a já to tak také vnímám. My poslanci bychom tedy měli pouze svolit k tomu, aby celý ten případ se vůbec u soudu ocitl, anebo aby vůbec do tohoto stadia mohl dojít, pokud tedy samozřejmě tak budou mít nebo učiní všechny orgány činné v trestním řízení. Takže budeme-li rozhodovat o této věci, tak mějme tuto věc právě na paměti, tento úhel pohledu.

Proto budeme hlasovat pro vydání pana poslance k trestnímu stíhání. Připomenu také, že jedním z těch, kteří – bylo jich samozřejmě, těch lidí a institucí více – kteří podali trestní oznámení, byl i náš pan místopředseda senátor Tomáš Czernin, takže v tomto směru asi nepřekvapí, že držíme stále stejný úhel pohledu a stanovisko.

Já se totiž domnívám, že budeme-li lhostejní k takovýmto vyjádřením verbálním, vyjádřením, která jsou plná nenávisti nebo ji schvalují, nějakým způsobem se staví k našim dějinám lhostejně nebo shovívavě vůči některým událostem, tak nejenom že

tím šlapeme po památce všech těch obětí, které zemřely, trpěly, ale také si zahráváme s ohněm do budoucna. Tolerance k šíření nenávisti se totiž vždy vymstí.

Poslanecká imunita právě má sloužit na to, aby výroky, které zazní tady ve Sněmovně, samozřejmě měly určitou ochranu, abychom tady mohli říci skutečně to, co máme na srdci, jaké máme názory, a necítili jsme se určitými věcmi svázáni. Nicméně pokud jsou vyneseny takovéto výroky mimo Poslaneckou sněmovnu, tak platí pravidla jako pro každého jiného občana. My si musíme prostě být schopni za těmi výroky stát, nebo se za ně omluvit, pokud jsme se rozhodli, že jsme v tomto případě udělali chybu, ale omluvu jsme tady neslyšeli. Omluva tady skutečně nezazněla. Zazněla tady spíše obhajoba toho postoje. Proto se domnívám, že je namístě, aby se ta zodpovědnost, která se s tím chováním vždycky spojuje, ať už jsou to jenom verbální projevy, nebo jiné činy, musí samozřejmě nést, tak je namístě.

Veřejně pronesená slova samozřejmě u poslance mají mnohem závažnější dopad. Nedělejme si tady, nemalujme si něco o tom, že nikoliv. Prostě poslanec, jemu se dostává mnohem více pozornosti, mnohem více sluchu. Proto by obzvlášť právě lidé, jako jsme my v našich funkcích, měli ta slova pečlivě vybírat, vážit a rozmýšlet dříve, než je pronesou. Ať už je to kdekoliv. Prostě tak to je a vyšší měřítka na nás platit prostě musí. To si myslím, že se snad shodnout můžeme. A kdyby tady zazněla alespoň ta omluva, jak už o to žádala i kolegyně Černochová, byť se neshodujeme v tom postoji, tak v tomhle se určitě shodujeme, tak si myslím, že by to bylo více než namístě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Jiří Běhounek mezi 16. a 18. hodinou z pracovních důvodů.

Takže nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Richterovou a připraví se paní poslankyně Valachová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, už tady toho bylo řečeno hodně. Já bych ráda doplnila tři stručné věci. V prvé řadě bych ráda poděkovala komisi pro rodinu, která dala záštitu tomu semináři o holocaustu nejen na českých Romech. A ráda bych připomněla, že vlastně záznam té historické přednášky, záznam hlavních faktů je nyní k dispozici všem, veřejnosti i nám, poslancům a poslankyním právě na webu Poslanecké sněmovny pod akcemi konanými komisí pro rodinu.

Druhá věc, kterou bych ráda připomněla, je to, že slova, která pronášíme jako poslanci a poslankyně, určují nějakou míru toho, co je přijatelné. Nejde tedy pouze o to, jaký přesně byl obsah výroku pana Roznera, ale jde i o uvědomění nás všech, že máme velikou zodpovědnost za slova, která pronášíme. Není od věci připomenout, že skutečně stále není snadné být v naší zemi příslušníkem určitých menšin, mít jinou barvu pleti. Stačí, když se vaše dítě třeba začne přátelit ve škole s někým, kdo opravdu je snědší. Není to v naší zemi stále procházka růžovou zahradou. A to je potřeba si uvědomovat i ve všech těchto souvislostech.

A poslední věc, kterou bych ráda zmínila, je skutečně to, že my jako poslanci a poslankyně nemáme být žádní nadlidé. Naše činy mají být posuzovány příslušnými orgány. Samozřejmě, pokud by ta žádost o vydání byla vyloženě evidentně řekněme šikanózní, tak od toho to máme posuzovat, a ne paušálně udělovat. Ale v tomto případě se tomu tak nezdá být.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Kateřinu Valachovou a připraví se pan poslanec Petr Pávek. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dnes jednáme o vydání či nevydání poslance, kterého policie, státní zástupci podezřívají z toho, že se mohl dopustit popírání holocaustu. Imunita, o které rozhodujeme, jestli se uplatní, nebo neuplatní, v tomto případě slouží pro ochranu nás poslanců a poslankyň, abychom mohli svobodně vykonávat svůj mandát bez obav, že nějaká jiná moc do toho bude zasahovat. To je princip imunity. Také pokud skládáme na začátku funkčního období svůj slib, slibujeme, že budeme zachovávat Ústavu. Zachovávat Ústavu. A teď si to prosím spojte. Zachovávat Ústavu a uplatnit imunitu, aby policie dál neprošetřovala, zda se poslanec dopustil, nebo nedopustil popírání holocaustu. Já se domnívám, že to je protimluv. A měli bychom v naší rozpravě respektovat to, že neposuzujeme to, zda daný poslanec se dopustil, nebo nedopustil trestného činu. My vážíme, zda je důvod pro uplatnění imunity. A znovu opakuji, my jako poslanci a poslankyně máme zachovávat Ústavu. A imunita nám má sloužit k tomu, abychom takto činili a mohli tak činit svobodně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pan premiér se omlouvá od tohoto okamžiku do konce jednání z pracovních důvodů. A nyní pan poslanec Petr Pávek a připraví se pan poslanec Lubomír Zaorálek. Prosím.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo. Milé kolegyně, milí kolegové, já rozdělím své vystoupení asi na čtyři oblasti. Dovolte mi, abych v té první vyjádřil lítost a účast na utrpení všech, kteří v Letech zanechali svůj život, kteří tam protrpěli ta léta, i když měli štěstí, že přežili. A dovolte mi vyjádřit soustrast všem rodinám a pozůstalým těchto obětí.

Výrok kolegy Roznera považuji za nevkusný a velmi nešťastný. Přesto proti tomu stojí to, co tady zbývá ještě z parlamentní kultury, která má tradici několik století. A k parlamentní kultuře patří mimo jiné nepostižitelnost za výroky. Prostě tak jak odsuzuji výrok kolegy Roznera, tak je to jeho postoj, jeho názor a já neumím sám sebe přesvědčit k tomu, abych porušil tu několik set let trvající parlamentní kulturu a hlasoval pro jeho vydání za výroky. To je to poslední, co nám z té imunity tady zbylo.

A nakonec bych se přidal k těm, kteří kolegu Roznera vyzvali k tomu, aby tuto nešťastnou a trapnou kauzu ukončil tím, že se zde veřejně omluví. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou pan poslanec Jiří Běhounek. Přihlásil jste se na faktickou? Ne. Tak vás odmažu. Takže požádám o vystoupení pana poslance Lubomíra Zaorálka a jako poslední zatím se připraví paní poslankyně Alena Gajdůšková. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já jsem se přihlásil do rozpravy proto, že vidím takovou docela pozoruhodnou souvislost mezi výrokem pana Klause a výrokem pana poslance Roznera. A tahle souvislost mi připadá docela důležitá.

Jestli jsem správně pochopil to, co mínil pan poslanec Klaus, tak on vlastně přirovnal bezmoc této Sněmovny, na kterou se valí evropské zákony, on ji přirovnal k bezmoci našich židovských spoluobčanů, Židovské obce, kteří se shromažďovali tady někde v Praze u Veletržního paláce, když je odváželi do Terezína a pak později do Osvětimi. A mě na tom strašně zaujalo to, že v představě pana poslance Klause zřejmě ti naši židovští spoluobčané byli obětí nějaké cizí moci, která na ně spadla a se kterou se nedalo nic dělat.

Já bych vám rád řekl to, co mě celý život tíží jako docela zásadní věc, a nejsem si jist, jestli to cítí i pan Klaus podobně. Já velice špatně nesu to, že tehdy jsme my, tedy ne já, ale naši předkové, občané, kteří tady žili v této zemi, že jsme to dopustili a že jsme nechali takto naše spoluobčany odcházet do těch lágrů, protože my jsme byli stát, který měl garantovat práva a chránit své občany, a my jsme to nedokázali a vlastně jsme v tom selhali. A namlouváme si, že jsme s tím nemohli nic dělat. Ale já vás upozorňuji, že dnes existuje celá řada prací Timothyho Snydera a dalších, kteří ukazují, jak v Evropě v různých zemích ta schopnost chránit své občany byla různá, byla úplně jiná například v Dánsku a jinde, a proč si tam Němci nemohli dovolit to, co si dovolili na východě. To znamená, to, že my jsme jako stát nebyli dost silní na to, abychom se zastali svých občanů, to umožnilo prostě nejdřív z Ostravy do Niska a pak z dalších částí odvážet pohodlně naše židovské občany, protože my jsme nedokázali tomu čelit.

To znamená, pro mě to není tak, že to byla cizí moc, která tu zasáhla, a nic se nedalo dělat. Pro mě je to celoživotní problém, že jsme se nedokázali svých židovských občanů zastat. A to je odpovědnost, kterou máme. Dokonce ji máme dvojnásobně, pokud jsme poslanci. My vlastně ručíme za dodržování práv, ústavních práv v této zemi, a pokud se to neděje, tak jsme kapitulovali a selhali. To znamená, ta bezmoc, jako si myslím, že nejsme tak bezmocní vůči Evropě, tak si myslím, že nebyla tady taková bezmoc ani vůči tomu, co se tady tehdy dělo. A my bychom si měli klást otázku, proč jsme neudělali víc.

Já vůbec samozřejmě nejsem schopen soudit přesně tu kauzu, která se týká pana poslance Roznera, ale upozorňuji na to, že to, o čem tady jednáme, nebylo řečeno tady ve Sněmovně, ale pravděpodobně někde, policie má podezření, že jeden z nás, poslanec, se dopustil popírání holocaustu, což je vlastně něco, co souvisí s ochranou lidských práv. Pokud se někdo z nás z tohoto sboru něčeho takového dopustí, a přitom jsme to my, kdo máme povinnost hájit své občany, všechny bez rozdílu, a pokud to chce vyšetřit, tak nechápu, že bychom my řekli, že na to policie nemá právo.

Tohle je role, kterou my tady plníme. A když chce někdo zjistit, jestli někdo z nás tuto úlohu neporušil, tak bychom neměli bránit tomu, aby se to zjistilo. A říkám to prostě bez toho, že já nevím, jak to bylo, ale je to naše úloha, dokonce bych řekl zásadní, kterou máme vůči všem občanům v této zemi. A pokud jí nechceme dostát, pokud někdo popírá principy, které bychom měli hájit, tak ať se zjistí, jestli je to pravda, nebo ne. Takhle to přece stojí. Proto si myslím, že to, co řekl pan Klaus, je v něčem stejně vážné a stejně vážný problém jako to, co řekl pan Rozner. A měli bychom si uvědomit, co tady děláme vlastně, za co máme odpovědnost – také za to, aby se neopakovalo to, co se tehdy stalo. A už dnes pro to můžeme něco dělat! Tak se netvařme, že se nás to netýká a že to, co říkáme, že se nás netýká! To, co říkáme, se zatraceně týká toho, co se děje v této zemi, a toho, jestli zítra budeme schopni obhájit práva našich občanů, když se bude něco dít. Vůbec nevíme jistě, jestli obstojíme, tak si dávejme pozor na to, co děláme a co říkáme! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeji vám dobrý podvečer. Budeme pokračovat v rozpravě. Nyní je tedy s faktickou poznámkou pan poslanec Benešík, připraví se pan poslanec Klaus. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, já mám trochu problém s tím, co tady někteří naznačují nebo přímo otevřeně říkají. Oni říkají: pokud se pan Rozner omluví, tak my budeme hlasovat možná tak, že bychom ho nevydali. Buď jsem prostě přesvědčen o tom, že byl spáchán trestný čin, a pak hlasuji tak, že prostě vydám, anebo nejsem a nevydám. Tato Sněmovna přece nemůže toto vyměnit za omluvu. Jako kdyby tady přišel pan Babiš a řekl "sorry jako, to Čapí hnízdo", tak ho nevydáme? Já si myslím, že o tom to není. Tady přece musíme držet nějakou logickou štábní kulturu. Buď jsem přesvědčen o tom, že spáchal trestný čin, pro který stojí za to ho vydat, anebo ne.

A potom co se týče satisfakce Židovské obci. My se tady předháníme v tom, kdo vyjádří větší lítost nad ztrátou života, nad obrovským utrpením, obrovským utrpením zejména našich židovských spoluobčanů, a já si myslím, že je to správně, ale chce to také činy. A pokud chcete, tak to můžete, spousta z vás, dokázat velmi brzo a minimálně tím, že Židovské obci ten majetek už potřetí neukradnete! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času a prosím s faktickou poznámkou pana poslance Klause, poté pan poslanec Kohoutek.

Poslanec Václav Klaus: Musím reagovat na pana poslance Zaorálka vaším prostřednictvím, pane předsedající.

Za prvé, popírání holocaustu je prasečina a je to také trestný čin. V tom jsem s vámi zcela zajedno.

Za druhé, vy sám jste zde ve své řeči použil několik příměrů, kdy jste srovnal to, co dělali Češi tehdy apod., čili použil jste dosti podobný příměr, že jste něco

srovnával. Takže to je přesně – možná ten váš příměr také nebyl šťastný, ale nevím, proč mě spojujete s touto kauzou, kterou tady projednáváme zrovna teď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana poslance Kohoutka.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Dobrý den, vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové. Já bych se chtěl vyjádřit k žádosti o vydání kolegy Roznera z jiného pohledu. Já jsem přesvědčen o tom, že jsme poslanci v pondělí ráno, v pondělí večer, v úterý, ve středu, v sobotu bez ohledu na to, jestli jsme tady v jednacím sále, nebo jsme někde v restauraci, nebo jsme někde na chalupě doma a bavíme se se svými kolegy. Pokud je základním ústavním právem to, že poslanec by neměl být stíhán za své výroky, tak pojďme se bavit o tom tedy, jestli poslanec nebude moct být stíhán za své výroky, ať je řekne v tomto sále, nebo ať je řekne v předsálí, nebo ať je řekne v Praze na náplavce, anebo to zrušme úplně a ať si každý tedy uvědomí a je zodpovědný za své výroky.

Já také nesouhlasím s tím, co řekl kolega Rozner, ale vidím v tom paralelu, kdy jsme tady nedávno řešili, jestli vydáme kolegu Zdeňka Ondráčka, který poskytl nějaký internetový rozhovor. Protože podle mě poslanci nejsme jenom v tomto sále, ale jsme poslanci všude. Takže buď tu imunitu zrušme úplně, anebo netrestejme za to, když se poslanec vyjádří. Pokud se poslanec vyjádří nevhodně, což samozřejmě v tomto případě se stalo, nechť to tedy následně posoudí voliči, ale za vyjádření bychom neměli vydávat ke stíhání poslance. Proto tedy budu hlasovat proti vydání. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a tím jsme vyčerpali faktické poznámky, takže se přesuneme zpět k přihláškám do rozpravy. Mám tady paní poslankyni Gajdůškovou. Prosím.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, ctěná Sněmovno, ten problém je jeden. My se bavíme o výroku, který je v té kategorii trestných, protože prostě je v nesouladu se zákonem. Já jenom krátce chci připomenout, že extremismus, nacionalismus, rasismus, xenofobie, antisemitismus, byl příčinou toho, že položilo životy, přišlo o život 60 milionů mrtvých za druhé světové války. A my na to nemůžeme zapomenout. Já si myslím, že debata tady musí znít ještě i trošku jinak. On o tom trošku mluvil Luboš Zaorálek, o odpovědnosti nás jako Poslanecké sněmovny.

On o tom trošku mluvil Luboš Zaorálek, o odpovědnosti nás jako Poslanecké sněmovny. Já si kladu od té chvíle, když jsem se o tom dozvěděla, jednu otázku: jestli je horší ten výrok sám, anebo horší to, že mandátový a imunitní výbor Poslanecké sněmovny ten výrok jakoby přikryl, protože nedoporučil vydání. A jestli my nevydáme pana poslance Roznera za jeho výrok a přikryjeme takovéto jednání, jestli to nebude pro veřejnost ještě horší signál než ten výrok samotný.

My máme odpovědnost za to, co děláme. Veřejnost se řídí tím, co můžeme, co nemůžeme, co přijímáme, co nepřijímáme, a to je naše odpovědnost. Já jsem

hlasovala vždycky pro vydání, ať už to byli členové horní komory Parlamentu, nebo zde, protože si myslím, že před zákonem si máme být všichni rovni. A znovu říkám, v tomto případě si myslím, že je skutečně na zvážení, co je horší, jestli ten výrok sám, nebo to, že takovýto výrok budeme jako Poslanecká sněmovna tolerovat. Prosím, zvažte to.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Vaše vystoupení bylo jako faktická poznámka. Prosím pana předsedu Stanjuru, připraví se pan předseda Grospič. A prosím sněmovnu o klid.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych prosil paní poslankyni Gajdůškovou vaším prostřednictvím, aby neposouvala realitu. Já nejsem členem mandátového a imunitního výboru a jsem rád. Nicméně členové nic nepřikryli. Slyšeli jsme tady usnesení mandátového a imunitního výboru. Myslím, že je to naprostá, vědomá dezinterpretace, že by členové mandátového a imunitního výboru něco přikryli svým hlasováním. To za prvé. Ani nevím, jak hlasovali zástupci mého klubu, ani jsem se jich na to neptal. Nepovažoval jsem to za důležité. Důležité bylo vždycky stanovisko výboru jako celku. To za prvé.

Za druhé. Nežijeme už v té době, kdy nevydání znamenalo zastavení a vyvinění. Jediné, o čem rozhodujeme, zda policie bude pana poslance stíhat ihned, nebo poté, až mu skončí mandát, ať už to bude kdykoli. A pak bude na ní, aby dokázala svá podezření a obhájila je jak před státním zástupcem, případně před nezávislým soudem. Takže ani dnešním hlasováním, ať už dopadne jakkoli, nerozhodujeme o vině a nevině. Nikoho nepřikrýváme ani nikoho neodkrýváme tím hlasováním.

Prosil bych kolegyně a kolegy, aby takhle mylně nehovořili na mikrofon. Hlasujeme úplně o něčem jiném. Nebudu se vyjadřovat k té samotné podstatě, to je jiná debata, nemám potřebu ji komentovat na mikrofon. Ale zopakuji, nikdo nikoho nepřikryl tím, jak hlasoval v mandátovém a imunitním výboru, ani neodkryl a nikdo nikoho nepřikryje ani neodkryje, až rozhodneme. A je jedno, jak rozhodneme. Každá taková interpretace je chybná a matoucí. A to bychom my jako členové Poslanecké sněmovny, kteří jsme vybaveni imunitou, bezesporu dělat neměli.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím pana poslance Grospiče. Připraví se pan poslanec Výborný s faktickou poznámkou.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedající, já bych vaším prostřednictvím poděkoval svému předřečníkovi a chtěl bych reagovat rovněž na vystoupení paní poslankyně Gajdůškové.

Já rozumím tomu, že posuzování tohoto výroku poslance Roznera je velice obtížné a možná pro mnohé, kteří neměli možnost seznámit se s trestním spisem ani s dohledovou zprávou a vyslechnout si vyšetřovatele a oba státní zástupce, tak trošku vzdálené, protože je to posuzováno hodně emotivně.

Já si myslím v této souvislosti, že mandátový a imunitní výbor rovněž nic nepřikryl, zcela racionálně po zhodnocení toho stavu většinou svých členů rozhodl, to

usnesení máte před sebou, ale také zároveň se zcela vážně zabýval tou otázkou a konstatoval svým usnesením č. 98, že to vyjádření kolegy poslance Roznera bylo nevhodné. A to je asi v tento moment rozhodující. Ale mandátový a imunitní výbor nemůže nahrazovat orgány činné v trestním řízení a ani by si neměl přisuzovat právo posuzovat třeba určité historické souvislosti v kontextu tohoto výkladu.

Takže já si myslím, že ta otázka je úplně jednoznačně položena usnesením mandátového a imunitního výboru. Záleží na tom, jak každý bude cítit své rozhodnutí, respektovat doporučení mandátového a imunitního výboru či se řídit svým vlastním názorem na tuto věc. Do budoucna si myslím, že ten apel na vyjadřování kolegů jsme už učinili několikrát.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana poslance Výborného s faktickou poznámkou.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych rád reagoval na několik věcí, které tady zaznívaly. Opakovaně tady z úst různých poslanců zaznělo, že se máme rozhodovat podle toho, zda se domníváme nebo nedomníváme, zda byl nebo nebyl spáchán trestný čin. Já se domnívám, že přesně to je ta věc, která není pravdou. Imunita a naše rozhodování a hlasování tady není o tom, zda byl nebo nebyl spáchán trestný čin, to prostě musí rozhodnout orgány činné v trestním řízení a soud. Nikoli my tady, poslanci. Ale my se máme rozhodovat podle Ústavy. Opakovaně tady někdo říkal, že na poslance a ústavní činitele se vztahuje výroková imunita. Tak já jen upozorním, že v článku 27 odst. 2 Ústavy to je řečeno úplně jasně: za projevy učiněné v Poslanecké sněmovně nebo Senátu nebo v jejich orgánech nelze poslance nebo senátora trestně stíhat. Čili tam není všeobecná imunita, že jako poslanci můžeme říkat kdekoli cokoli. Tak to skutečně není.

A ta debata, která se vedla i na mandátovém a imunitním výboru, se skutečně točí o tom, zda máme jako poslanci vykládat imunitu velmi úzce, to znamená, zda máme konstatovat ano, zde je žádost o vydání, trestný čin, nebo resp. ta skutková podstata se neudála na půdě Sněmovny, nechť tedy rozhodne soud nyní a ne až po skončení mandátu pana poslance Roznera; anebo zda budeme tu imunitu chápat a vnímat široce, to znamená, že je to také ochrana té instituce, instituce jako nás, Poslanecké sněmovny, a instituce jako Senátu.

Já jsem se tady opakovaně dlouhodobě, i v těch předchozích případech, klonil k té první tezi, že máme tu imunitu vykládat úzce. Jsem o tom přesvědčen i v tomto případě. Proto jsem tak hlasoval i na mandátovém a imunitním výboru. Ale stejně tak dobře vnímám i ty druhé hlasy, které říkají ne, je to ochrana výkonu mandátu poslance a je to ochrana instituce jako Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Znovu bych vyzval sněmovnu ke klidu. Vypadá to, že jsme vyčerpali všechny faktické poznámky i přihlášky do rozpravy. Takže pokud se již nikdo do rozpravy nehlásí, končím všeobecnou rozpravu. Bude následovat rozprava podrobná. Předtím se zeptám, jestli je zájem o závěrečné slovo ze strany navrhovatele nebo zpravodaje. Není tomu tak.

V tom případě otevírám podrobnou rozpravu, do které nemám přihlášky. Pan poslanec se hlásí do podrobné rozpravy. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Nikoli do podrobné, ale jsem povinen v podrobné rozpravě načíst usnesení. Dovolte mi tedy, jak již ve svém úvodním vystoupení uvedl předseda mandátového a imunitního výboru, na závěr projednávání žádosti Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Miloslava Roznera přijal mandátový a imunitní výbor usnesení č. 96. Hlasováním budeme rozhodovat o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání pana poslance. Dovolte mi, abych návrh usnesení přednesl.

"Poslanecká sněmovna podle článku 27 odst. 4 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a podle ustanovení § 12 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, vyslovuje souhlas k trestnímu stíhání poslance Miloslava Roznera, narozeného 29. března 1977, který se měl dopustit trestného činu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle ustanovení § 405 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů."

Celý návrh usnesení Poslanecké sněmovny je potom obsažen v usnesení mandátového a imunitního výboru č. 96, který vám byl rozdán na lavice. Domnívám se proto, že plný text ohraničený uvozovkami není potřeba takto číst. Jen aby bylo zřejmé – mandátový a imunitní výbor, protože tady opakovaně zaznívají dotazy, proč máte na lavicích něco jiného, musí přijímat dvě usnesení. To jedno zní tak, jak bylo požádáno, to znamená, že vyslovujeme souhlas. O tom nyní budeme hlasovat. Ale zároveň vám bylo tlumočeno usnesení č. 97, kterým mandátový a imunitní výbor nedoporučil tomuto souhlasu vyhovět. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Znovu požádám sněmovnu o klid. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Jelikož tomu tak není, končím podrobnou rozpravu. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. V tom případě budeme hlasovat o přednesených návrzích, resp. o předneseném jediném návrhu usnesení. Před chvílí byl načten, máte ho všichni před sebou, takže si myslím, že není třeba ho opakovat. Jedná se o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání poslance Miloslava Roznera.

Slyším žádost o odhlášení, takže vás odhlásím. Prosím, přihlaste se svými kartami. Zagonguji pro případné poslance v předsálí. Až se nám počet přihlášených ustálí, tak zahájím hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti. Děkuji.

Hlasování číslo 274, přihlášeno 155 poslanců a poslankyň, pro 42, proti 88. Návrh nebyl přijat.

Mám tady faktickou poznámku poslankyně Adámkové, ale věřím, že to je omyl. Takže pokud nikdo nic dalšího nemá, projednávání tohoto bodu končím a posuneme se dál.

Máme zde bod 53, což je

53.
Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ - prvé čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 247/1. Z pověření zastupitelstva předložený návrh zákona uvede Hana Kordová Marvanová. Prosím, ujměte se slova, když chvilku počkáme, než se nám Sněmovna uklidní. (Prodleva.) Já bych vás, páni poslanci a paní poslankyně, vyzval ke klidu, ty, kteří chtějí projednávat něco jiného než živnostenský zákon, aby se případně přesunuli do kuloárů, aby se případně rozbily ty diskusní kroužky. Děkuji.

Myslím, že můžeme pokračovat. Prosím.

Členka rady hl. m. Prahy Hana Kordová Marvanová: Dobrý den, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení členové vlády. Dovolte mi, abych za hlavní město Prahu vám představila návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání.

Účelem předložené novely je řešit problém, s kterým se potýká Praha dlouhodobě, a to konkrétně nejpozději od roku 2008, kdy průvodcovské služby v cestovním ruchu byly vyřazeny z vázané živnosti a kdy již nejsou podle zákona předepsány žádné kvalifikační předpoklady pro výkon této činnosti. V praxi jsou zaznamenávány zejména v centru Prahy při provádění před kulturními památkami, kterých je v Praze nespočet, jsou zaznamenávány případy nekvalifikovaného výkonu těchto služeb a poskytování nesprávných, nepravdivých či zavádějících informaci některými subjekty provozujícími průvodcovskou činnost bez příslušného vzdělání, protože dnes může živnost průvodce získat kdokoliv, komu je 18 let a má čistý trestní rejstřík.

Na základě těchto skutečností, že v praxi to činí obrovský problém, a myslím, že to není jenom problém Prahy, ale může to být problém i některých dalších měst, kde jsou důležité kulturní památky, tak naším záměrem je, a to podotýkám celého Zastupitelstva hlavního města Prahy, kdy tento návrh byl schválen už v minulém volebním období jinou koalicí, ale podpořilo to tentokrát i celé Zastupitelstvo hlavního města Prahy, to znamená napříč jak koalice, tak opozice... Já bych vás prosila, abyste tomu věnovali pozornost, byť možná pokud nebydlíte v Praze, tak to nemusíte vnímat jako takový velký problém, ale měli bychom věřit tomu, že na to upozorňují dlouhodobě různé subjekty působící v oblasti cestovního ruchu a průvodcovské činnosti. Konkrétně Sdružení průvodců České republiky, Asociace průvodců České republiky, Pražská informační služba, respektive Prague CzechTourism a další. Na základě těchto podnětů je navrhováno v tomto návrhu, aby opět byla zařazena činnost průvodcovská v cestovním ruchu do živností vázaných, kdy by podmínkou bylo dosažení příslušného vzdělání v cestovním ruchu nebo

alespoň všeobecného vzdělání a prokázání určité praxe průvodcovské činnosti, anebo také na základě předložení dokladu o rekvalifikaci nebo dokladu o vykonání zkoušky.

Naším zájmem, zájmem Prahy a troufám si říct celé České republiky, by mělo být, aby byly zajištěny kvalitní činnosti odborně zdatných průvodců a jimi byly poskytovány takové služby, které by odpovídaly významu kulturního dědictví České republiky. Česká republika se řadí svým kulturním, ale i přírodním bohatstvím, historií mezi světové kulturní velmoci a tomuto postavení by měla odpovídat i úroveň informací, které jsou o ní, jejích památkách, tradicích, ale i současnosti poskytovány.

Dovolte mi tedy vás požádat o podporu tohoto návrhu s tím, pokud jej propustíte do dalšího čtení, tak se domnívám, že by pak mohla následovat ve výborech podrobná diskuse za účasti odborníků, kteří by vás podrobně mohli seznámit s tím, jak důležitá ta činnost je a proč je důležité zavést tuto regulaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Petr Dolínek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Dolínek: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, předstupuji zde tedy jakožto zpravodaj pro prvé čtení novely zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů, jejímž navrhovatelem je tedy Zastupitelstvo hlavního města Prahy. Chtěl bych zdůraznit, že není to pouze zastupitelstvo minulé, které zde tento zákon doručilo, ale na prosincovém jednání, kde již bylo nové Zastupitelstva hlavního města Prahy, ten zákon byl navržen, nebo ta iniciativa byla použita ve stejném znění. To znamená, že i ve stávajícím složení zastupitelstva má plnou podporu. Zmocněna zastupitelstvem byla paní radní doktorka Marvanová, aby zde vystupovala a hájila tento návrh Prahy.

Návrh zákona byl poslán poslancům jako tisk 247 dne 25. července loňského roku. Vláda na své schůzi 22. srpna loňského roku návrh zákona projednala, posoudila a vyslovila s návrhem souhlas. Organizační výbor doporučil tedy na konci srpna jako garanční výbor hospodářský a já jsem byl určen zpravodajem.

Předmětem této právní úpravy je úprava živnostenského zákona spočívající v zařazení průvodcovské činnosti do tzv. regulovaných, tedy vázaných živností, pro které je nezbytné prokázání příslušného vzdělání a praxe v oboru. Zdůvodnění zde řekla již paní doktorka. Podnikatelé v této oblasti by tak v případě tohoto zákona, této novely, museli dokládat odbornou způsobilost či praxi jak vlastní, tak i způsobilost všech svých zaměstnanců, což je velmi důležité právě proto z pohledu toho návrhu, aby nemohlo dojít k obcházení, že pouze někdo ve skupině prokáže způsobilost a další budou pouze využívat odbornost jednoho nějaké skupiny. Změna zákona spočívá v zakotvení předmětu podnikání, tedy průvodcovská činnost v oblasti cestovního ruchu v příloze 2 živnostenského zákona, tedy mezi živnosti vázané.

Požadovaná odborná způsobilost zahrnuje vysokoškolské vzdělání ve studijním programu a studijním oboru zaměřeném na historii nebo cestovní ruch. Nebo, a to je důležité, také se uznává vyšší odborné vzdělání v oboru vzdělání zaměřeném na cestovní ruch anebo střední vzdělání s maturitní zkouškou v oboru, která je tímto směrem zaměřena. To znamená, že skutečně to je poměrně otevřené a umožňuje to

poměrně velké škále lidí naplnit podmínky, které stanoví tento zákon, nebo návrh zákona. Také se počítá s možností akreditovaných kurzů Ministerstvem školství, také se počítá i s dalšími možnostmi, které by tam byly na to, aby si člověk mohl to vzdělání či praxi prokázat. Tento zákon je v této věci z pohledu mého otevřený.

Jak jsem uvedl, návrh novely živnostenského zákona počítá i s tím, že do přílohy 5 živnostenského zákona, jež obsahuje seznam živností, jejichž výkon je podnikatel povinen zajistit pouze fyzickými osobami splňujícími odbornou způsobilost, zařadí rovněž průvodcovskou činnost v oblasti cestovního ruchu (nesrozumitelné) požadavky a odbornou způsobilost. Takže jak říkám, není to jedna osoba. Jsou to všechny osoby, kterých se to týká.

Návrh novely živnostenského zákona počítá rovněž s přechodnými ustanoveními. Podle něj podnikatel, který ke dni nabytí účinnosti tohoto návrhu novely živnostenského zákona bude vykonávat průvodcovskou činnost v oblasti cestovního ruchu v rámci živnosti ohlašovací volné, to znamená výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 tohoto zákona, může v této činnosti pokračovat po dobu jednoho roku ode dne nabytí účinnosti zákona. Pokud před uplynutím této doby podnikatel oznámí, že hodlá v provozování této činnosti pokračovat, a doloží živnostenskému úřadu doklady prokazující splnění odborné způsobilosti pro živnost vázanou, to znamená živnost průvodcovská a činnost v oblasti cestovního ruchu, živnostenský úřad provede zápis do živnostenského rejstříku a vydá podnikateli výpis. Tento úkon nepodléhá správnímu poplatku. Marným uplynutím této doby oprávnění k průvodcovské činnosti v oblasti cestovního ruchu zaniká. To znamená, i zde je myšleno na to, aby tam byl dostatečný prostor pro to, aby si každý mohl navrhované legislativě přizpůsobit.

Smyslem navržených změn je podle navrhovatele, tedy hl. města Prahy, zkvalitnění průvodcovských služeb. V případě schválení tohoto návrhu novely živnostenského zákona dojde v tomto ohledu k návratu před 1. červenec roku 2008, kdy tato činnost byla v těch vázaných činnostech. Tehdy provedeným přesunem celé řady vázaných činností mezi živnosti volné sledoval zákonodárce zjednodušení celého systému a zúžení regulace pouze na ty živnosti, jejichž neodborný výkon by mohl způsobit újmu na lidském zdraví a závažné škody. Jestli si pamatujete, je to tedy zhruba deset a půl roku, co opravdu to velké řádce živnostníků a drobných podnikatelů velmi usnadnilo život.

Pamatujete si, že tehdy opravdu každý musel prokazovat, zda je odborný v nějaké oblasti apod. Limitovalo to možnosti být volně pohyblivý na tom živnostenském podnikatelském trhu. Zde se podle názoru Prahy ukazuje, že v případě této živnosti to nebylo ku prospěchu. Sice to naplňuje ty požadavky, že to neohrožuje samozřejmě lidské zdraví a nezpůsobuje závažné škody, ale ukázalo se, že to způsobuje škody v oblasti kulturních hodnot, resp. výkladu historie a vůbec kvality sdělování průvodcovské činnosti nebo té kvality v rámci Prahy. To znamená, dochází tam k tomu, že je ohrožena kvalita služby, která je poskytována spotřebiteli, tedy tomu, kdo má zájem o činnost právě od těch průvodců.

Pro úplnost dodávám, že z 28 členských států EU je činnost průvodce cestovního ruchu tímto způsobem regulována v rámci 13 zemí. Francie, Chorvatsko, Itálie, Kypr,

Litva, Maďarsko, Malta, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Slovensko, Slovinsko a Španělsko. Je potřeba také dodat, že i v rámci toho trhu evropského jsou mechanismy, jak může velmi jednoduše průvodce registrovat své služby v rámci jiné země EU.

Teď bych si dovolil být trošku pod linkou tohoto zákona, jenom zkušenost z projednávání tohoto zákona, jeho přípravy, aby vůbec byl projednán, a to je prostě takový apel především na organizační výbor, resp. na tvorbu programu Poslanecké sněmovny obecně. Jak jsem zmínil, hl. město Praha ten zákon, nebo návrh změny zákona schválilo loni na jaře a byl doručen do Sněmovny před rokem de facto. A trvá rok, aby tato věc byla projednána. Říkám, je to nad rámec zpravodajské zprávy, ale přesto bych si dovolil zde zmínit, zda by nebylo vhodné se zamyslet, zda u toho, když využije kraj nebo někdo jiný, kdo má ze zákona, vyjma Sněmovny nebo vlády, právo zákonodárné iniciativy, zda bychom nemohli přednostně, minimálně v prvních čteních, právě předřazovat tak, aby ta práce, která byla odvedena v rámci krajů, to znamená, že se tím musela zabývat rada kraje či Prahy, nebo v rámci krajských zastupitelstev, nebyla zohledněna v tom, že i Sněmovna se tím bude prioritně zabývat, byť za cena třeba zamítnutí v prvním čtení, ale tak, aby opravdu bylo dáno zadost tomu, že je to věc, která je vzešlá díky zákonu, který umožňuje právě zákonnou iniciativu krajů či někoho dalšího. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášen s přednostním právem pan místopředseda Okamura. Poté pan poslanec Pour, paní poslankyně Kovářová, pan poslanec Janda, pan poslanec Nacher a pan poslanec Munzar. Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych se tedy vyjádřil k tomuto návrhu zákona na regulaci průvodcovské činnosti. Na úvod hlásím v souladu s jednacím řádem střet zájmů, protože pochopitelně se pohybuji v cestovním ruchu celý svůj profesní život.

Takže tento návrh je opravdu, řekl bych, přímo fatální. V podstatě tento návrh totálně zlikviduje cestovní ruch v České republice. Proto jsem rád, a předesílám to, že už proběhla celá řada diskusí s poslanci různých poslaneckých klubů a že víceméně je tam většinová shoda na tom, jestli jsem to vnímal správně, že pakliže to projde do dalšího čtení, tak by se mělo diskutovat o tom komplexním pozměňovacím návrhu, který, jak vím, už je připraven, protože přijmout to v tomto znění, tak to je v podstatě totální ohrožení celého cestovního ruchu v České republice. A já budu konkrétní.

Za prvé. My, protože jsme členy EU, tak nám platí dvě směrnice EU, a to je směrnice o volném pohybu pracovních sil a druhá je směrnice o uznávání kvalifikací. To znamená, že zatímco v Německu je to volnou živností a v Německu je průvodcovská činnost volnou živností, zdůrazňuji, a němečtí turisté jsou zároveň na prvním místě, co se týče příjezdu do České republiky, to znamená, němečtí průvodci by u nás mohli provádět volně na našem trhu a je to i v současné době takto, tak my v podstatě omezíme přístup českých občanů na náš vlastní vnitřní trh. A to si myslím, že je tedy klíčová výtka k tomuto návrhu. To znamená, náš český průvodce by musel

mít kvalifikaci jakousi, k tomu se samozřejmě ještě dostanu, ale německý průvodce i po přijetí této novely bude moci provádět volně.

Takže to si vůbec nedokážu představit, že bychom tady mohli podpořit diskriminaci našich vlastních občanů na našem vlastním trhu. A protože jsme součástí EU a platí tady ty dvě směrnice o volném pohybu sil a uznávání kvalifikací, tak nemáme bohužel jedinou možnost přikázat zahraničním průvodcům, aby u nás prováděli pouze s námi určenou kvalifikací. Neexistuje tato možnost. Tato možnost neexistuje. Protože stejně to tak platí pro české průvodce, a to už jsem u outgoingu, to znamená, když čeští průvodci dneska můžou volně provádět – konečně – české skupiny v zahraničí.

To znamená, čeští průvodci – vzpomeňte na ty doby, kdy jsme vstupovali do Evropské unie, kdy naše turistické skupiny, řekl bych nízkonákladové zájezdy, jely autobusem na prohlídku Benátek, Říma, Paříže. Protože naši turisté neměli peníze na to, aby si zaplatili francouzského nebo italského průvodce, tak jim český průvodce vysvětlil ty památky uvnitř autobusu a venku už chodili mlčky, protože jsme samozřejmě neměli na to, abychom si připlatili toho drahého západního průvodce. Ta situace už se ovšem dávno změnila a právě díky tomu, že platí ty dvě směrnice Evropské unie o volném pohybu pracovních sil a uznání kvalifikací, tak naši průvodci, čeští průvodci, bez problémů, bez příplatků pro české turisty provádějí naše turisty v Benátkách, v Římě, ve Florencii, v Paříži. Je to díky tomu, že existuje takzvaný mezinárodní průkaz průvodce, který tady vydává Ministerstvo průmyslu, a na základě tohoto průkazu čeští průvodci mohou volně provádět v zemích Evropské unie. Stejně tak, protože u nás je to volná živnost, tak my můžeme, naši průvodci provádějí české skupiny v zahraničí.

A teď abych to aplikoval na váš návrh. V podstatě vy když uděláte z průvodcovské činnosti vázanou živnost, tak způsobíte samozřejmě zdražení zájezdů pro české turisty do zahraničí, protože jak víte, a předpokládám, že to navrhovatelé vědí, evropská norma průvodce v případě, že to není volnou živností, žádá průvodcovský kurz podle normy o 500 hodinách. Nevím, jestli se ta norma už nezměnila, ale bylo to vždycky 500 hodin.

Samozřejmě chápu, že je tady lobbing například průvodcovské agentury Tyrkys, to je paní Myslivcová, že chtějí z toho za každou cenu udělat vázanou živnost, aby se tyto náročné kurzy tady dělaly, ale jako navrhovatelé jste zapomněli, že postihnete i outgoingové průvodce, to znamená průvodce českých turistů do zahraničí, a vy jim tímto návrhem zdražíte zájezdy.

A to je výtka číslo dvě – zdražení zájezdů českým turistům do zahraničí. Proto také stanovisko Asociace českých cestovních kanceláří a agentur, která sdružuje nejvíce outgoingových cestovních kanceláří na českém trhu, je k tomuto návrhu negativní, protože tam se shromažďují ty cestovky, které hodně dělají autobusové zájezdy. Ostatně i tady paní překladatelka, paní zastupitelka, paní doktorka Marvanová měla schůzku s prezidentem Asociace českých cestovních kanceláří Romanem Škrabánkem a jasně to jako překladatelce paní Marvanové bylo řečeno, že asociace je proti, protože právě to zdraží poznávací zájezdy po Evropě, hrozí zdražení pro české turisty. To je výtka číslo dvě.

To znamená, za prvé – jenom to zopakuji – první výtka je diskriminace českých občanů, českých nových potenciálních průvodců na našem trhu oproti těm, kde je to volná živnost – a upozorňuji, že například v Německu je to volná živnost, což je největší množství turistů do České republiky, takže je nabíledni, že je to takovýto návrh je v této formě prostě šílený. A potom je to zdražení zájezdů v zahraničí.

Třetí výtka jsou regiony. Ano, ale tady ta shoda celkem je, že je to problém. Je to návrh Prahy, já to nevnímám jako problém, ale že v jiných regionech tento problém vůbec neexistuje, protože v jiných regionech České republiky je přece problém úplně jiný, to je naopak nedostatek průvodců a nedostatek průvodců na všechny možné potřebné jazykové mutace. To znamená, ano, angličtinář, němčinář. Dobře, když jsme v Krumlově. Ale i když jdeme už po místech UNESCO, a tím mám na mysli i menší místa UNESCO, jako například Třebíč, Telč apod., tak nemají ani jednoho japonštináře, ani jednoho čínštináře, nemají často ani francouzštináře či španělštináře. Takže teď samozřejmě vzniká otázka, kdo to tam bude provádět, protože dnes situace v českých regionech je taková, že oni jsou rádi za každého turistu, což je správně, protože v České republice jezdí přes 60 % všech zahraničních turistů do Prahy a pouze 40 % jezdí mimo Prahu, což je poměr, který odpovídá turisticky rozvojové zemi, ne vyspělé, ale rozvojové zemi, protože v jakékoliv západní vyspělé turistické zemi je ten rozptyl turistů po regionech mnohem větší, viz Rakousko, Německo, protože i ty regiony jsou dostatečně vyspělé na to, aby turisty přilákaly na vysoké úrovni služeb.

My naopak jako Česká republika, kdybychom nemysleli jenom na Prahu – a já vím, že je to prostě návrh zastupitelstva Prahy, prostě úzké skupiny segmentu – tak kdybychom byli opravdu chtěli cestovní ruch posunout, tak bychom naopak měli usilovat o posílení turismu v regionech a o to, abychom neomezovali turistický ruch v regionech. Je to přesně naopak.

Ten návrh by měl být – resp. ten návrh by nejlépe neměl být žádný. Ten návrh jde přímo proti tomu, abychom dostali do českých regionů co nejvíce turistů. To znamená, dnes to funguje v regionech tak, že tam přijedou italské nebo španělské skupiny, protože pochopitelně italštinářů a španělštinářů, i tyto relativně běžné jazyky, prostě se jich v českých regionech nedostává, i v turistických místech, a oni to tam zahraniční průvodci provádějí sami právě na základě těch dvou směrnic, volný pohyb pracovních sil a uznávání kvalifikací, mají svůj průkaz průvodce, třeba vydaný Italy nebo Španěly, a zkrátka si to odprovádějí ve svém daném českém regionálním městě. Regionální města jsou spokojena, protože jim tam utratí peníze za hrad, za oběd a za všechno.

Navíc, dnes to dělají tak díky tomu, že je to volná živnost, že města si proškolí v rámci infocenter své studenty, potažmo důchodce, kteří čistě sezónně jsou proškoleni jenom na to své městečko, na to své náměstí a třeba na nějaký svůj hrad, oni si tak přivydělají a město je spokojeno, protože oni provádějí jen to svoje, jsou tam proškoleni a k žádným nepravdivým informacím prostě nedochází.

A teď samozřejmě váš návrh. Kdybychom plošně z toho udělali vázanou živnost, tak to způsobí, že oni si ten kurz, kde evropská norma předpokládala vždy cca 500 hodin, a i kdyby to bylo méně, tak si ho budou muset jít nákladně dělat do nějakého

města desítky kilometrů bůhvíkde, protože školy na průvodcovské kurzy prostě nejsou v malých turistických místech, a vy způsobíte totální kolaps a výpadek v podstatě i těch místních českých průvodců, kteří jsou v českých regionech. To je další chyba tohoto návrhu, protože prostě je navržen pouze Prahou, městem Praha, zastupitelstvem Prahy, ale ne námi, kteří celý život v té Praze dokonce podnikáme a v tom incomingu jsme velkými hráči.

Dále – asijská klientela. K tomu už tento návrh vůbec nepřihlíží, protože jak víte, a to určitě vědí předkladatelé, tak asijští turisté jsou dokonce v první desítce příjezdů do Prahy, co se týče nejenom množství, ale i útrat. Jsou to Korejci a těsně za desítkou jsou to Japonci. A teď nevím, jestli jste si při tom, když jste ten návrh zpracovávali, udělali odbornou rešerši, že je totální nedostatek čínsky mluvících průvodců. Takže například na kantonštinu je tuším Čech jenom jeden, který provádí, a na mandarínštinu tuším jsou tři. A ti jsou totálně nedostatkoví, protože zároveň dělají soudní tlumočníky, protože jsou potřební na soudní tlumočení.

My všichni, co vlastně pracujeme v cestovním ruchu s asijskou klientelou, používáme samozřejmě Číňany, rodilé Číňany, kteří tady mají živnostenské oprávnění, mají tu i povolení k pobytu a platí tady daně, protože není nikdo, kdo by v takovém množství turisty prováděl. A čínských turistů tuším jezdí do Prahy tři čtvrtě milionu ročně. Na to nestačí ani deset českých průvodců, ani dvacet, dokonce ani padesát. Čínsky mluvících průvodců by muselo být opravdu obrovské množství, ale takto čínsky mluvících lidí prostě v České republice neexistuje a minimálně ještě deset let existovat nebude, a to ani po deseti letech nebude, protože zdaleka ne všichni chtějí dělat průvodce i z těch, co třeba absolvují nějakou čínštinu na sinologii na Univerzitě Karlově. Například japonština, tam to bývalo tak, že jednou za dva roky otevírají tuším asi deset nebo patnáct studijních míst na Karlově univerzitě, takže ani japonštináři nepřibývají.

V podstatě váš návrh přinese totální kolaps příjezdu asijských turistů do Prahy. Vy můžete namítnout – no jo, vždyť si můžou ověřit kvalifikaci, vždyť můžou mít v Číně vystudovanou školu cestovního ruchu, jak tady navrhujete, stejně jako ten český občan. No jo, jenže to byste na pražském magistrátu museli trošku zrychlit takzvané nostrifikace vysvědčení. Vždyť i evropské vysvědčení, nostrifikace evropského středoškolského vysvědčení, trvá na pražském magistrátu aktuálně tři čtvrtě roku. Já to vím, protože to po maturitě absolvoval můj syn. Takže já fyzicky vím, že málem nestihl přihlášku na českou vysokou školu, protože nostrifikace k mému překvapení, protože to asi člověk absolvuje asi tak jednou za život, tak jeho evropskou maturitu ze západní země – přestože absolvoval českou střední školu, tak k mému překvapení oni tam mají nějakou švýcarskou maturitu, je to normálně v Praze střední škola, kde mají angličtinu, tak nostrifikace jeho vysvědčení, aby se vůbec mohl přihlásit na českou vysokou školu, trvala tři čtvrtě roku na pražském magistrátu.

Jestli toto je váš návrh, že i ti průvodci na totálně nedostatkové jazyky, kterých se ovšem jezdí statisíce, aby splnili kvalifikaci, tak si musí v podstatě nostrifikovat vysvědčení, aby splnili nějakou tu školu cestovního ruchu nebo co tam píšete, tak to je vlastně nerealizovatelné. Ten váš návrh je totálně nerealizovatelný i sám o sobě pro město Praha. To znamená, další věc, o které bych chtěl říci.

To znamená, když to shrnu, tak je to omezení českých občanů na svém vlastním trhu oproti zahraničním v přístupu k práci průvodců.

Za druhé zdražení českých zájezdů do zahraničí, protože se to bude týkat i průvodců českých zájezdů do zahraničí, protože průvodcovská činnost je jenom jedna živnost, neexistuje průvodce pro outgoing nebo incoming.

Třetí věc je totální nedostatek průvodců v českých regionech. K tomu jste bohužel v Praze nepřihlédli, to způsobí kolaps.

A čtvrtá věc je asijská potažmo klientela, které jezdí tady statisíce ročně, ale nejsou tady vůbec jazykově disponované osoby v České republice, které by to mohli provádět.

Dále. Tady pan poslanec Dolínek hovořil jako zpravodaj o tom, že do roku 1998 to byla vázaná živnost. Nebo 2008. Pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, tady se na vás nezlobím. Ale já jsem odborník a i v té době jsem byl v oboru. Víte, jak to fungovalo do toho roku 2008? Fungovalo to tak, že ti průvodci se skupinami chodili dva, s asijskými skupinami. To znamená, jeden byl ten, který měl licenci, neuměl ani slovo japonsky ani čínsky, ale ta skupina si ho musela platit. A zároveň s nimi chodil stejně nelicencovaný Číňan nebo Japonec, který jim to všechno odvyprávěl. A ten, co měl tu licenci, co uměl vlastně jenom česky, ten s nimi jenom chodil celou dobu. To znamená, klientela si musela platit dokonce dva průvodce najednou, což přineslo obrovské prodražení skupin a ti lidé samozřejmě nechtěli do České republiky jezdit. Takže je to přesně naopak. Ještě že se to stalo volnou živností, protože se ty zájezdy zpřístupnily solventní klientele z asijských zemí.

Je to přesně naopak, ten argument v praxi. Ale já se na vás nezlobím, protože já v tom pracuju celý život. Takže vám říkám, jaká byla praxe. A co jste tady zřejmě omylem prostřednictvím pana předsedajícího pochválil. Vy jste pochválil systém, který byl totálně nefunkční a naopak byl kritizován vlastně jak těmi čínskými, tak japonskými a dalšími cestovkami. Je to přesně naopak. Takže do tohoto se snad vracet nechceme.

Dále, co se týče stížností na kvalitu. No nezlobte se na mě, ale to je obrovská fáma, kterou šíří vždycky nějací průvodci, že prý si stěžují nějací klienti na nekvalitu výkladu. Ale já jsem nikdy neviděl jedinou písemnou stížnost, která by to potvrzovala. Takže bych vás chtěl zároveň vyzvat, abyste nějakou ukázali. Kromě toho, že to říkáte verbálně. Protože já jsem byl ve vedení Asociace českých cestovních kanceláří přes deset let, byla to známá asociace. Díky našim členům přijížděly do Prahy miliony turistů, ale nikdy jsme na asociaci nezaznamenali ani jednu stížnost na kvalitu výkladu. Ani jednou dokonce. Já jsem byl ve vedení, a dokonce jsem měl i pozici tiskového mluvčího. To znamená, k nám nic takového nikdy nepřišlo. To znamená, jestli kvůli nějakému okrajovému případu chceme postihnout opravdu takhle obrovský segment s těmi výtkami, které já tady říkám, tak to je opravdu nepoměr. To si zase řekněme.

Já jsem slyšel, když jsem to projednával se zástupci z Prahy, co jsou kolem vás a kolem těch, kteří to připravovali, tak říkali, přiznali se, že problémem jsou takzvaní deštníkáři. To jsou ti průvodci v uvozovkách, kteří jsou s tím deštníkem vedle

Staroměstského orloje a nabízejí vlastně ty služby jakoby zdarma za spropitné a je to vlastně černé průvodcování.

No a vždycky je argument: kdybyste to tady viděli na Staromáku. No tak já jsem přes dvacet let na Národní a v Rytířský. Takže na tom Staromáku jsem x krát denně i sám jsem původně průvodce. Takže já se na to nepotřebuju dívat z okna. Já jsem přímo v té praxi každý den. To znamená, jestli kvůli pěti šesti deštníkářům chceme postihnout statisíce českých turistů cestujících do zahraničí, statisíce, téměř přes milion asijských turistů, kteří utrácejí peníze a přijíždějí do České republiky, tak to je tedy opravdu nepoměr.

To znamená, je škoda, že jsme ten návrh jakoby spolu nekonzultovali v předstihu, protože si myslím, že bychom ho mohli dotáhnout tak, aby byli všichni spokojeni. Ale tomu vlastně v podstatě odpovídá ten návrh tady pana poslance Nachera, který zpracoval kompletní pozměňovací návrh jménem hnutí ANO. A ten se k tomu v podstatě alespoň malinko blíží.

To znamená, já tedy tímto, aby to zaznělo, navrhuji návrh na zamítnutí, protože ten návrh je totálně nepřipraven. A myslím, že jsem to tady řekl jasně – to je prostě úplně kolaps cestovního ruchu. Ale v případě, že ten návrh na zamítnutí neprojde, tak zároveň budu samozřejmě rád, budeme spolupracovat tady na pozměňovacím návrhu pana poslance Nachera. Protože tam je v podstatě ta varianta, aby všichni museli mít povinně nějakou tu placku, na základě volné živnosti ale. A kdo si chce udělat profesní způsobilost, tak jsou tam dva stupně té průkazky. Kdo má volnou, bude mít prostě průkazku, kdo si chce udělat, tak bude mít průkazku jiné barvy nějaké. No ale nějakým způsobem to alespoň nepostihne tyhle problémy, o kterých já tady hovořím, myslím ta negativa. A je to možná určitý nějaký posun. Ale ten návrh tak jak je, tak to je opravdu kolaps. To tady můžeme skončit všichni opravdu s asijskou klientelou, zdražení zájezdů do zahraničí a tak dále.

Dál. Vy jste říkal, a to jste říkal správně, že z 28 zemí Evropské unie pouze v 13 zemích je to nějakým způsobem regulované. Ovšem je také potřeba upřesnit, jak je to regulováno. Takže když jste mluvil o sousedním Rakousku, tak opět – omlouvám se zase prostřednictvím pana předsedajícího, protože já se v tom opravdu pohybuji celý život a dopodrobna jsem to měl v asociaci vždycky na starosti tuhle problematiku. Tak vy jste mluvil o Rakousku. Tak o Německu jsme mluvili, tam je to volná živnost. Takže z toho pohledu už sami vidíme, jak je ten váš návrh podivný, nebo zvláštní z tohoto pohledu.

Ale tak řekněme Rakousko, kde to není volná živnost. Ale víte, jak to funguje v Rakousku, prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče Dolínku? Tam to funguje tak, že Rakouská hospodářská komora na základě nabídky, poptávky určuje, které jazyky jsou nedostatkové, takže je mezi nimi například čínština, a ty jsou vyjmuty z té potřeby kvalifikace. Byla tam i japonština dřív. Ale tu japonštinu teď už z toho vyjmuli, protože japonštinářů mají relativně dostatek versus toho množství té klientely, která tam chodí. Takže to není tak, že je to tam vázané i pro ty okrajové jazyky. Oni si to dobře uvědomují, ten problém, a naopak je pro to výjimka. Takže opět je to i z tohoto pohledu díra ve vašem návrhu, protože vůbec tuhle problematiku nezohledňuje. Takže to jenom na okraj.

Jinak si taky pojďme vyjmenovat – a vy jste to nevyjmenoval úplně celkově – které ty země mají volnou tu živnost v té Evropské unii. Vy jste vyjmenovat jenom ty prostřednictvím pana předsedajícího, které to nemají volné. Ale pojďme vyjmenovat i ty, které to mají volné, kde bychom si měli brát podle mě příklad. Ale je to nejenom Německo. Je to například celý Benelux. Je to Holandsko, je to Belgie. Je to celá Skandinávie. Je to Švýcarsko. (Výhrady poslanců, že Švýcarsko není v EU.) Pozor. Já to jenom říkám, není v EU, ale je to také samozřejmě turisticky vyspělá země, proto o tom mluvím. Turistická špičková země. Nechci do toho teď míchat politiku a nějaké politické systémy.

No ale i tak jako tak platí, a znova zdůrazňuji, proto ten váš návrh v podstatě zřejmě, jak byl podán někdy dřív, nebo byl už promyšlován, jste na něm už asi dumali dřív, tak bohužel nejde s dobou. Protože i v těch zemích jako Řecko, Španělsko, Itálie platí ty dvě směrnice Evropské unie o volném pohybu osob a uznávání kvalifikací. Takže naši průvodci s volnou živností tam stejně provádějí bez té kvalifikace. To zdůrazňuju. Takže váš návrh jde vlastně proti tomu směru úplně nelogicky dokonce. Tak.

Takže to jsou z mého pohledu asi ty výtky, které tam jsou. Takže znova opakuji, že my bychom rádi dali návrh na zamítnutí. Je to takový, myslím, i určitý návrh, který mám přímo povinnost dát jako člověk, který se v tom oboru pohybuje celý život. A je to i stanovisko Asociace českých cestovních kanceláří a agentur, která zastupuje více než 200 cestovních kanceláří na českém trhu.

A pakliže ten návrh na zamítnutí neprojde, tak bych chtěl dát ještě druhý návrh a to by byl návrh na vrácení navrhovateli k přepracování.

A pakliže ani ten by neprošel, tak nezbývá, než samozřejmě pracovat s pozměňovacím návrhem pana poslance Patrika Nachera. Ale myslím si, že ten návrh je, tak jak jsem to popsal, tak špatně napsaný – a nemyslím to nějak pejorativně, já cítím nějaký jakoby záměr v tom jako kladný. Ten tam cítím. Ale bohužel jste si prostě neuvědomili – a to už neoslovuji přímo pana poslance, ale navrhovatele jako celek – že ta problematika je mnohem hlubší, než se zdá. A že ten návrh by fatálně postihl celou řadu segmentů, které jste podle mě na magistrátu ani nediskutovali. Nevytýkám vám to. Bylo jenom chybou, že ti odborníci do toho nebyli, že byla přizvána třeba jenom asociace průvodců, ale ne zaměstnavatelé těch průvodců a ti, kteří skutečně dovážejí ty miliony turistů, a to jsou ty cestovní kanceláře a agentury. A my tu problematiku vidíme pochopitelně hlouběji.

Z tohoto pohledu bych chtěl ještě říci poslední věc. Vy jste mluvili o kvalitě. Tam přece reklamačním místem není průvodce. Většina průvodců je najímána cestovními kancelářemi. A reklamačním místem je přece cestovní kancelář jejich služeb. Takže to si opět řekněme přeci, jak to je. Když si koupíte zkažené mléko v samoobsluze nebo protržený svetr v obchodu s oblečením, tak to přece nejdete reklamovat za výrobcem. Přece to nejdete reklamovat za výrobcem mléka. Jdete k tomu prodejci a tam podáváte reklamaci. Proto opět garantem kvality té služby není průvodce. Ano, to je v minimu případů, nebo ve velmi málo případech. Ale je to městské informační centrum nebo ta cestovní kancelář, u které si klient zaplatil. To je i podle českého zákona reklamační místo. A ti hlídají kvalitu. Takže to jsem chtěl jenom říci, že i

tento argument se trošku míjí v praxi. Nejenom v praxi, ale dokonce i podle české legislativy.

Takže to jsou ty moje návrhy a já opravdu do toho absolutně nemícháme politiku, protože tohle je skutečně bytostně odborná záležitost. Já si myslím, že bychom o těch argumentech měli opravdu uvažovat. A znova říkám, v podstatě to je na úplné předělání. Myslím, že ten návrh – já jsem to říkal i při těch interních jednáních. Dobře, jestli je tady vůle s tím něco dělat, tak dejme všem ty průkazky, ať mají průkazku připnutou na oblečení. Tím pádem hned rozlišíme ty, co mají živnostenský list a platí daně, o to tady přece jde, a odlišíme ty, kteří jsou opravdu ti černí.

Ale musím se ještě důrazně taky na závěr ohradit proti argumentaci některých průvodců, to znamená Asociace průvodců, kde jsou ostatně v drtivé většině jenom pražští průvodci, ne všichni, ale v drtivé většině, že černé podnikání rovná se volná živnost. Tuhle argumentaci slyším pořád dokola z jejich úst. Ale to přece není pravda. Jestli chceme řešit černé průvodce, nevyřešíme je tím, že z volné živnosti uděláme vázanou, protože černý bude dál. Černý si stejně živnostenský list nikdy neudělá, ani tu zkoušku. A notabene ještě nějakou zkoušku. Jestli chcete opravdu potření černých průvodců, a pro to jsme my všichni pochopitelně, zpřísněme kontroly.

Já sám jsem v tomto byl iniciativní a navštívil jsem v minulosti Živnostenský úřad pro Prahu 1, kontrolní odbor, ještě jménem asociace a požádali jsme je naopak o to – souhlasili jsme s těmi kontrolami, protože nikdo z nás nechce černé průvodce. Jenže to jsou ti, co nemají živnostenské oprávnění. A váš návrh bohužel trestá ty poctivé. To je ten problém. Váš návrh trestá průvodce, kteří si udělali živnostenský list, odvádějí daně, a my jim to ještě ztížíme. Ale nepostihneme ty černé, právě ty deštníkáře, kteří stejně živnostenský list nemají a stejně si ho tím pádem neudělají, nebo nevím, stejně jsou to zřejmě nějací podvodníci.

Skutečně to řešení asi je, pakliže to nebude zamítnuto, dát prostě ty placky na základě současné legislativy. Nedělat z toho vázanou živnost, pochopitelně, ty důvody jsem už tady popsal, a tím pádem se odliší v podstatě ten legální od nelegálního a může se celá věc tedy aspoň malinko posunout ke spokojenosti všech. Samozřejmě pak je tam otázkou, kolik úředníků na to bude potřeba na ministerstvu navíc na registrace. Zase to bude ty živnostníky stát nějaké peníze navíc za průkazku. V návrhu je tisíc korun nebo kolik. Jsou to drobní živnostníci, takže to zase není úplně ideální. Ale to je asi tak, co bych k tomuhle řekl.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Jsou zde dvě faktické poznámky. Jako první pan poslanec Brázdil. Než dorazí k mikrofonu, paní poslankyně Malá se nám omlouvá z dnešního jednání mezi 18. a 19. hodinou z důvodu pracovního jednání. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Měl bych jednoduchý dotaz na předkladatelku, paní Marvanovou. Paní Marvanová, prosím vás, jak to bude s lidmi, kteří tady provozují jízdu koloběžek nebo půjčují koloběžky, popřípadě kola, když už to nemohou být segwaye – jak tyto lidi oddělíte od nich? Oni přijedou, bydlí někde na

Kampě, přijedou k Lennonově zdi, řeknou: tady to je Lennonova zeď – a jedou dál. Budou to muset mít taktéž, nebo to bude výjimka, nebo s tím se vůbec neuvažuje? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A jako další je s faktickou poznámkou pan poslanec Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Musím říct, že celkem souhlasím s tím, co říkal pan poslanec Okamura na konci svého projevu, když dospěl k určitému závěru, jak by to mělo vypadat. To znamená, určitá úroveň regulace je tam určitě žádoucí. Na druhou stranu taky souhlasím s tím, že vázaná živnost už je poměrně velký zásah. Myslím si, že problém, na který tady poukazuje hlavní město Praha, existuje. Sám jsem viděl na Staroměstském náměstí takzvané deštníkáře nebo autobusy, které tam parkují na dočasných značkách. A městská policie a živnostenský úřad dneska nedokážou dostatečně efektivně řešit tento problém. V řadě případů jsou to lidi, kteří jsou dovezeni například z Afriky a jsou tam jako průvodci. Vyznačují se tím, že lákají na deštníky. Nejenom že tam dochází k poskytování nekvalitních služeb, ale často dochází také k porušování tržního řádu, který je nařízením hlavního města Prahy, a v souvislosti s tímto návrhem bychom měli dbát na to, aby městská policie měla dostatečné nástroje k potírání porušování tržního řádu, tak aby to bylo efektivní i v případech, kdy to vykonávají cizinci, a tudíž se mohou vyhýbat různým druhům trestání.

Já jsem určitě pro to, aby se tento návrh poslal do druhého čtení a tam se poměrně radikálně přepracoval tak, aby tam nebyly restriktivní podmínky na vázanou živnost, na druhou stranu aby tam byla posílena jak regulační složka, tak zjednodušení kontroly, tak posílení sankcí ve vztahu k porušováním tržního řádu, které dneska v Praze vidíme v podstatě každý den.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času a přesuneme se zpátky do rozpravy. Prosím pana poslance Poura, připraví se pan poslanec Janda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Pour: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si také reagovat na novelu zákona č. 455/1991 Sb., živnostenského zákona, sněmovní tisk číslo 247.

Jsem přesvědčen stejně jako předkladatelé této novely, Zastupitelstvo hlavního města Prahy, o nutnosti zkvalitnění průvodcovských služeb. Vyjmutím průvodcovské činnosti v cestovním ruchu z živnosti volné ohlašovací, tedy takové, pro jejíž výkon není nutné odborné vzdělání či praxe, a její zařazení mezi živnosti vázané, kde jsou takové podmínky stanovené, vidím jako důležitý krok pro profesionalizaci průvodcovských služeb. Stížnosti turistů i připomínky zastupitelů hlavního města Prahy napříč politickým spektrem potvrzují skutečnost, že právní úprava přijatá před více než šesti lety, kdy se z průvodcovství stala volná živnost změnou zákona, nebyla dobrou volbou. Je známou skutečností, že legislativní změna realizovaná před více

než šesti lety umožnila to, že na území hlavního města Prahy působí nyní řada nekvalifikovaných průvodců, kteří poskytují turistům nepřesný, nebo dokonce mylný výklad, a tak navíc ještě neplatí daně. O palčivosti problému hovoří vysoký počet necertifikovaných průvodců. Podle vyjádření Asociace průvodců České republiky by těchto průvodců mohlo být mezi 30 až 40 procenty z celkového počtu. Jedná se tedy asi o 1 500 osob.

Současný návrh novely zákona je zaměřen proti necertifikovaným průvodcům, a to zejména proti průvodcům, kteří nabízejí takzvané free tours. Služby od těchto průvodců jsou nabízeny zdánlivě zdarma. Na konci služby však průvodci vyberou od účastníků peníze, které však nedaní. Pokud tyto průvodce přistihnou magistrátní úředníci, průvodci sdělí, že peníze vloží do nadace, kterou k tomuto účelu mají založenou.

Dle názoru zástupců Asociace průvodců České republiky bude mít navrhovaná novela pozitivní dopad na rozvoj cestovního ruchu, podnikatelské prostředí i zaměstnanost v oboru. Podporu návrhu připojili také například zástupci Fóra cestovního ruchu České republiky, které představuje nejsilnější nezávislé uskupení v cestovním ruchu v České republice. Souhlasné stanovisko k návrhu připojila i vláda České republiky. Ve vztahu k ostatním členským státům Evropské unie Zastupitelstvo hlavního města Prahy na základě materiálu zpracovaného Parlamentním institutem Poslanecké sněmovny konstatovalo, že činnost průvodce cestovního ruchu je obdobně regulována ve 13 členských zemích, jak už tady zmínil můj předřečník pan poslanec Dolínek.

Průvodci z jiných států Evropské unie, působící na území České republiky budou oprávněni poskytovat dočasné služby průvodce v cestovním ruchu na našem území v rozsahu svého podnikatelského oprávnění, avšak přijetím navrhované novely by jim vznikla povinnost písemně oznámit poskytování služeb MPO a doložit mu příslušné doklady o uznávání odborné kvalifikace. Zde bude dle mého názoru potřeba řešit systém evidence těchto zahraničních průvodců.

Jak už tady zaznělo i z úst mého předřečníka pana Okamury prostřednictvím pana předsedajícího, samozřejmě jsou tam tedy určitá negativa. Zmíním se jenom k některým. Je jasné, že vlastně dojde k tomu, že zahraniční průvodci budou zvýhodněni, a hlavní argument také oponentů poukazuje na omezení cestovního ruchu v některých regionech České republiky, neboť už nyní je tam nedostatek místních průvodců. Předložená novela zákona se mi však jeví rozhodně jako potřebná pro zkvalitnění vykonávané činnosti průvodců v cestovním ruchu, což bude mít přímý vliv na vnímání České republiky turisty, kteří ji přijedou navštívit.

Při rozhovorech s ostatními poslanci je zřejmé, že bude potřeba upravit některé parametry této novely formou pozměňovacích návrhů. Zásadní pozměňovací návrh již načetl do systému Sněmovny Patrik Nacher a jistě vás s ním dnes i seznámí v rozpravě ve svém příspěvku. Každopádně doporučuji jako zpravodaj klubu hnutí ANO propustit tento tisk do druhého čtení do výborů k dalšímu projednání.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím pana poslance Jandu, připraví se pan poslanec Nacher.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, vážená vládo, je tomu více než deset let, co se průvodcovská činnost stala nikoliv už vázanou, ale volnou živností. K jejímu provozování tak dnes nejsou potřeba žádné odborné zkoušky, ale stačí splnit pouze všeobecné podmínky. Nyní tu máme návrh pražských zastupitelů, aby průvodci opět spadali do živností vázaných.

Vnímám a částečně i chápu argumenty předkladatelů. Ostatně na podvýboru pro cestovní ruch jsme si jejich argumenty vyslechli důkladně a několikrát. Sám jsem se osobně i sešel s mnoha stranami, ať již odpůrců, nebo zastánců. Argumenty předkladatelů proto chápu. Chtějí zlepšit úroveň služeb průvodců, eliminovat ty špatné a celkově pomoci turistickému ruchu u nás. Anebo řečeno ještě vzletněji, chránit české kulturní hodnoty, naše kulturní dědictví a naši pověst ve světě. Tyto argumenty na první poslech mohou znít logicky, ale při pečlivějším prozkoumání navrhovaných změn musím konstatovat, že nejde o zcela dobrý návrh.

Položím si několik otázek. Týká se problematika nekvalitních průvodců všech regionů v České republice, nebo je to výsostný problém hlavního města, kde deštníkáři podávají výklad o Pražském hradu jako o Karlštejnu? Tyto průvodce můžeme potkat i tady kolem Sněmovny. Je pro nás zásadnější volný trh a maximální umožnění podnikání každému bez překážek, nebo odkaz kultury a obrazu ve světě? Vyřeší vázaná živnost problém nekvalitních, ba dokonce škodících průvodců? Existují ještě i jiné, chceme-li, kompromisnější cesty, jak problém řešit?

O tom, jak problematický a kontroverzní je tento návrh, svědčí i postoj vlády. Návrh sice podpořilo Ministerstvo pro místní rozvoj, ale Ministerstvo kultury se k němu postavilo neutrálně. Ministerstvo průmyslu a obchodu se společně s odborem kompatibility Úřadu vlády dokonce vyjádřilo zamítavě. A přesto Legislativní rada vlády navrhla kabinetu zaujmout k nové úpravě neutrální stanovisko. Vláda nakonec měla postoj souhlasný.

Než se dostanu ke konkrétním výhradám, jen krátce připomenu, proč se z průvodcovství v roce 2008 stala místo živnosti vázané živnost volná. Vycházelo se tehdy ze zrušení zbytečných regulací. Jednoduše řečeno cílem bylo to, aby se regulovaly jen ty činnosti, kde je důležitý veřejný zájem, kde může jít například o zdraví lidí a tak dále. Konkrétní výhrady ostatně konstatovala i Legislativní rada vlády. Je možné, že návrh je v rozporu s evropským právem, konkrétně se směrnicí z roku 2006 o službách na vnitřním trhu. Podle této legislativy tu musí být pro navrhované omezení naléhavý obecný zájem, což je v tomto případě sporné. U požadavku na odbornou způsobilost se neklade zřetel na uznání kvalifikace získané v jiném členském státě Evropské unie. Datum účinnosti, pouhý patnáctý den po vyhlášení zákona, je moc krátké na to, aby se s ním stihli podnikatelé seznámit. Stávající průvodci by měli rok na to, aby dohnali odbornou způsobilost. Návrh ale nepočítá s touto přechodnou dobou pro další zaměstnance vykonávající nějakým způsobem průvodcovskou činnost.

A pak je tu výhrada, řekněme, filozofická. Návrh uvádí několik možností, jak by se průvodci mohli dopracovat k vyžadovanému stupni odbornosti od osvědčení o rekvalifikaci od akreditovaného zařízení po specializované sdělení ze střední, vyšší odborné či vysoké školy. Nejsem si ale jist, že teoretická průprava je sama o sobě dostatečnou zárukou kvality průvodců. Já si tím tedy jistý nejsem.

Přiznávám nicméně, že otázka regulace, a tedy zda má být průvodcovství volnou, či vázanou činností, není jednoduchá. Stačí se podívat na rozdílné příklady z jiných evropských zemí. Někde mají regulaci přísnější, například v Rakousku, Chorvatsku, Itálii či Španělsku, byť v posledních dvou zmiňovaných zemích se pravidla liší region od regionu, a pak tu jsou země s liberálnějším přístupem, jako například Německo, Dánsko či Británie, byť u našeho západního souseda se předpokládají odborná školení. Na britských ostrovech pak zase sice nemají zákonnou regulaci, ale existuje tam institut průvodců cestovního ruchu.

Sečteno a podtrženo, není to jednoduchý problém. Ale v neposlední řadě i kvůli zmíněným technickým nedokonalostem doporučuji velmi důkladně zvážit, zda návrh pražských zastupitelů, podle nějž by se průvodcovství opět stalo vázanou činností, odmítnout či přijmout a počkat na eventuální pozměňovací návrhy, které by mohly nabídnout kompromisnější řešení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím pana poslance Nachera, který je přihlášen do rozpravy jako další. Připraví se pan poslanec Munzar. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, vážená vládo, kolegyně, kolegové, potvrzuji to, že skutečně Zastupitelstvo hlavního města Prahy předložilo 25. července Poslanecké sněmovně Parlamentu návrh na vydání zákona, kterým se mění právě zákon č. 455/1991 Sb., to je to, co máte před sebou, přesunutí průvodcovské činnosti v oblasti cestovního ruchu ze živnosti volné mezi živnosti vázané.

Tady trošičku pro kontext, protože to tady celou dobu zaznívá – některé věci se týkají pouze Prahy. Ano, je to tak. Ale i Poslanecká sněmovna, jak vidíte, sídlí v Praze. A zase se na druhou stranu nemůžeme divit, byl jsem tady zastupitel, který pro to hlasoval, že to nějakým způsobem řešit musíme. V případě, že Praha jako obec zmocnění nemá, obrací se na Poslaneckou sněmovnu. V tomto případě bych připomněl, abyste pochopili kontext toho, co tady řešíme, tři další věci. Problém se směnárnami jsme řešili zákonem o směnárnách. Jestli si dobře vzpomínáte, to bylo to tříhodinové storno na základě mého pozměňovacího návrhu. Budeme řešit problematiku taxislužby zákonem o silniční dopravě a krátkodobé ubytování řešíme zejména s kolegy z pirátské strany zákonem o místních poplatcích. A toto je vlastně taková čtvrtá věc, která má vyřešit zejména problém takzvaných deštníkářů, kteří nám dělají podobnou ostudu ve světě jako taxikáři a nepoctivé směnárny.

Na druhou stranu jsme tady při neformálních debatách zjistili, že to pálí zejména Prahu a mimo Prahu to kraje vůbec nepociťují. Stejně tak to tedy logicky jejich zákonní zástupci zde, to znamená poslanci, nevnímají jako takový problém, jako to vnímáme my v Praze. A jednak je otázka, jestli bychom tímto zase my

nezkomplikovali tu průvodcovskou činnost někde jinde. A tak jsme se s kolegy Kalousem a Robertem Králíčkem ve spolupráci s Ministerstvem pro místní rozvoj rozhodli vypracovat pozměňovací návrh, který najdete pod č. 2066, jehož cíl je vyřešit nebo limitovat, omezit deštníkáře na straně jedné a na straně druhé nezkomplikovat situaci někde jinde, kde tuto problematiku a tento problém vůbec neznají. Protože si uvědomuji, že přesunutí průvodcovské činnosti mezi živnosti vázané by mohlo znamenat určitý negativní dopad na přístup osob k živnostenskému podnikání a zejména by se to tedy dotklo profese mimo naše hlavní město.

V pozměňovacím návrhu, který najdete a který, věřím, že projde přes první čtení, protože to je norma důležitá, najdete opět návrat do živnosti volné s tím, že je tam navrhováno vydávání českého národního průkazu pro průvodce, a to ve dvou stupních – první stupeň a druhý stupeň. Jak to tady trochu naznačil pan předseda Okamura, průkaz prvního stupně by nevyžadoval žádné splnění kvalifikačních předpokladů, bude to spíš taková registrace. U druhého stupně už samozřejmě bude zapotřebí splnění určitých kvalifikačních předpokladů, zejména vzdělávání, minimálně střední škola s maturitou v oblasti cestovního ruchu, a zároveň bude na Ministerstvu pro místní rozvoj seznam takových průvodců. My také předpokládáme, že budou vizuálně tyto průkazy označené různě, takže potom bude opravdu na těch turistech, aby si vybrali, jestli chtějí průvodce prvního stupně, nebo druhého stupně s tím vzděláním, a bude to také o určité prestiži této profese.

Toto děláme proto, abychom právě naplnili ten cíl a nějakým způsobem elegantně, efektivně zatočili s těmi deštníkáři, takzvanými deštníkáři, ale zároveň neomezili i některé aktivity, které nejsou jenom mimo Prahu, ale jsou i v Praze. Tady my máme třeba, my jsme to nazvali takový jako segment zážitkové turistiky, kdy třeba v Praze jsou projekty, kdy provázejí třeba lidé bez domova určitými atypickými místy, a samozřejmě jsou turisty vyhledávanými právě pro tu atypičnost. Ti by samozřejmě tohleto, kdyby to byla živnost vázaná, tak ti by to nesplnili a i takováto zážitková turistika by byla velmi limitovaná.

Ty průkazy, my to tak i navrhujeme, by vydávalo Ministerstvo pro místní rozvoj. Bylo by možné o ně žádat elektronicky. Možná do budoucna, to je otevřené, jestli i živnostenské úřady, to se ještě uvidí. Kontrola by byla samozřejmě ze strany živnostenského úřadu.

Za mě shrnuto, podtrženo, řekl jsem, že budu stručný. Já podporuji, a žádám vás proto, abychom tento návrh ze Zastupitelstva hlavního města Prahy propustili do druhého čtení a abyste tam podpořili náš společný pozměňovací návrh, který řeší ten cíl a zároveň nekomplikuje situaci někde jinde.

Děkuji vám za pozornost. (Tleská Robert Králíček z ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: A nyní se s přednostním právem přihlásila paní ministryně Dostálová. Prosím, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, jenom bych se krátce vyjádřila, protože skutečně tady musím potvrdit slova pana poslance Jandy, že Ministerstvo pro místní

rozvoj podporovalo vázanou živnost. Dokonce jsme dávali i dopisy na Ministerstvo průmyslu a obchodu. Na druhé straně je taky potřeba přiznat, že jsme samozřejmě seděli s mnohými aktéry, a vázaná živnost by udělala obrovské problémy v regionech. Proto Ministerstvo pro místní rozvoj podporuje a pomohlo připravit komplexní pozměňovací návrh, který je vlastně variantou legislativního řešení v rámci tzv. protected title, a to právě tou formou, aby se průvodci v cestovním ruchu prokazovali při výkonu své činnosti průkazem průvodce umístěným na viditelném místě.

Je potřeba si také uvědomit, že pokud by to byla vázaná živnost a došlo k přijetí návrhu, který je teď na stole, tak je opravdu obrovský problém s faktickou vymahatelností v praxi, protože to, aby vlastně bylo prokázáno to, že ti lidé mají nějaké neoprávněné jednání, tak se musejí prokázat všechny znaky živnosti, to znamená, musí být jednoznačně prokázáno, že se jedná o soustavnou činnost a že se jedná o činnost, která vede k dosažení zisku. Naopak právě to výrazné označení průvodců, kde máme první a druhý stupeň, povede k tomu, že to bude daleko rychleji a lépe kontrolovatelné. A o to nám přece jde, abychom skutečně ten černý trh, který tady prostě kvete, abychom tomu zabránili. Pokud bychom trvali na vázané živnosti, a my jsme skutečně jako ministerstvo od tohoto návrhu ustoupili a skutečně bychom podpořili nechat to v živnosti volné, ale skutečně označit ty průvodce, tak kdybychom podpořili dnes vázanou živnost, jak je navržen ten zákon, tak se vlastně dostaneme stejně do problémů, protože kdo se bude chtít té regulaci vyhnout, tak se jí vyhne, protože samozřejmě to budou dělat s vědomím toho, že úřady jim právě tu věcnost a všechny znaky živnosti nemohou nikdy prokázat.

Chtěla bych se jenom přimluvit za to, je to komplexně připraveno jako komplexní řešení. Pokud by se zákon zamítl v prvním čtení, tak vlastně nebude proti čemu ten komplexní návrh přidat. Tak si jenom myslím, že bychom ho měli postoupit do druhého čtení, načíst komplexní návrh, tak aby se to skutečně už začalo ohledně průvodcovské činnosti řešit, a to rychle. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím pana poslance Munzara. Prosím, máte slovo v rozpravě.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Paní ministryně si zřejmě přečetla to, co tady chci říkat, protože na to i dopředu reagovala. Nicméně já řeknu přesně to, co jsem tady chtěl říci, protože i s některými věcmi, které říkala paní ministryně, budu polemizovat.

Ve vší úctě k obyvatelům Prahy, jejich zastupitelům a jejich zástupcům zde ve Sněmovně, naší slovutné Sněmovně, zákony na celou zemi nejdou dělat pouze podle problémů Prahy. Praha je hlavní město, je svým způsobem specifická, je velmi lukrativním územím, exkluzivním územím, je vyhledávaným územím. Je to bohaté město, bohaté území. A potýká se i s jinými problémy než zbytek republiky. Je to zde ve Sněmovně několikátý případ, kdy se třeba u nějakého problému argumentuje Prahou, a vůbec nevíme, nebo pouze tušíme, jaké by měly nějaké návrhy dopady v tomto případě do cestovního ruchu na celém území České republiky. Tady právě navazuji na paní ministryni, která říkala, že vázaná živnost by právě udělala problémy

v regionech. Já rozumím předkladatelům a jejich argumentu o kvalitě služeb. Ale myslím si, že bychom měli například umožnit obcím, aby ve své samostatné působnosti mohly nějakou místní vyhláškou si některé věci samy upravit. Ale rozhodně nesouhlasím s původním záměrem zákona měnit volnou živnost na vázanou.

Dnes je nahrán v systému pozměňovací návrh Patrika Nachera, který připravil ve spolupráci s Ministerstvem pro místní rozvoj, který zde před chvilkou představil a který návrh kompletně mění. Ale mně se nechce dnes hlasovat pro podporu návrhu zákona, který je předložen, který má být v jiných čteních kompletně změněn. My dnes neznáme výsledek legislativního procesu u nás ve Sněmovně. Dokonce tento pozměňovací návrh, protože kompletně mění zákon a ten zákon by vypadal úplně nově, neprošel připomínkovým řízením, to znamená, neznáme ani jeho skutečné dopady. A paní ministryně tady horovala za to, abychom pustili návrh, o kterém sama říkala, že je špatný a musí být kompletně změněn, do druhého čtení, abychom to mohli nějakým pozměňovacím návrhem upravit. Ale to přece tím trochu ohýbáme ten správný legislativní proces. Když je tady nějaký vládní návrh zákona, tak by měl projít klasickým připomínkovým řízením, a předložit nám to jako samostatný návrh zákona. Komplexní pozměňovací návrh, který zákon mění od začátku do konce, je vlastně návrh nového zákona. To je připomínka formální.

Ty připomínky, které mám, jsou věcné. A je to k tomu původnímu návrhu, který dnes budeme hlasovat. My dneska nerozhodujeme o budoucím pozměňovacím návrhu. My dnes rozhodujeme o tom návrhu zákona, který je dnes nahrán v systému. Tak k tomu mám věcné připomínky.

Chápu hlavní argument předkladatelů, že je trápí množství průvodců načerno, těch, jak se jim říká, deštníkářů, kteří mnohdy neumějí ani česky a nabízejí zejména svým krajanům načerno průvodcovské služby. Ale opravdu zpřísněním požadavků na legální průvodcovské činnosti eliminujeme průvodce načerno? Ty černé pasažéry? Samozřejmě že nikoli. Ti to budou dělat dál. Jediné, komu to zkomplikujeme, je českým lidem, například studentům, kteří to chtějí dělat legálně, například jako brigádu. Zde je třeba podotknout, že takové jednání je již i bez úpravy zákona zcela jistě v nesouladu se zákonem, a tedy je i dnes postižitelné. Obávám se, že není postihováno řekněme z důvodu jazykové bariéry.

Hlavní změnou, kterou zákon navrhuje, už jsme to tu několikrát slyšeli, je vytvoření nově vázané živnosti, která byla až doposud součástí živností volných. A pro mě je to taková klasická snaha zajistit si pro nějakou činnost zákonem exkluzivitu. Je to klasická snaha všech podnikatelů, co svět světem stojí, nějakým způsobem se vydělit, vydělit sebe, svůj produkt, své služby z neúprosného koloběhu volného trhu. V tomto případě snahou omezit vstup do odvětví, nejlépe nějakým státním úředním zásahem a požadavkem, to znamená zákonem. Klasicky se to schovává za novou mantru ochrana spotřebitele, v tomto případě ochrana turistů. Jinými slovy je to zase snaha některých o paternalistický přístup státu a snaha, aby stát regulacemi mluvil do všeho. Já občany nepovažuji za hloupé jako např. vyznavači paternalistické role státu, a proto i za hloupého nepovažuji spotřebitele. On sám moc dobře ví, za co chce utratit své peníze. Pokud zahraniční turista si načerno vezme svého krajana, tak se toho o Praze moc nedozví. A předpokládám, že to i

předpokládá. Zregulováním a novými požadavky na vzdělání poptávka po levném necertifikovaném průvodci načerno bez zaručeně kvalitních informací nezmizí. Já jsem toho názoru, že lidé, kteří tyto služby poptávají, jsou to typicky mladí, teenageři, ani nehledají kvalitu, po které se tak volá. Chtějí si prostě užít cool procházku Prahou. Myslím si proto, že jen minimum lidí, kteří vyhledávají služby dneska těchto pokoutních průvodců, jsou ve skutečnosti potenciálními zákazníky těch certifikovaných průvodců, které k nim my máme nahnat změnou zákona.

Já rád cestuji, rád poznávám nová místa, jsem například často v Itálii, často v Římě. Projdete-li se, kolegyně a kolegové, kolem Kolosea, tak během čtvrt hodiny vám takových deštníkářů nabídnou své služby desítky. Protože jsou jednoznačně angličtí rodilí mluvčí, nejsou to Italové, tak je to vlastně stejné jako v Praze. A Itálie má dokonce podobnou regulaci, jaká se nám navrhuje. Pomáhá to? Nepomáhá. Já bych si takového průvodce nikdy nevzal, protože bych nechtěl za to utrácet svoje peníze. Ale jsou lidé, kteří jsou za to ochotni zaplatit. Kde je totiž poptávka, tam je i nabídka. A tímto zákonem ani tu nabídku, ani poptávku neeliminujeme.

Proto budu hlasovat pro vrácení návrhu k přepracování, resp. pro zamítnutí tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrý podvečer. S faktickými poznámkami tady mám dva poslance, pana poslance Patrika Nachera a pana poslance Jana Birkeho. Prosím. (Poslanec Birke se nehlásí.) No tak už máme jenom Patrika Nachera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Tak vidíte, a přitom mi furt zůstanou ty dvě minuty.

Takže bych reagoval na kolegu Munzara, jestli můžu, abych upřesnil některé věci, aby tady nezůstalo ve vzduchu něco, co tak není. Za prvé ten návrh, který předkládá Hana Marvanová, je návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy, který byl schválen zastupitelstvem, on se nedá měnit. To je prostě návrh zastupitelstva a mohlo by ho zase změnit zastupitelstvo, teoreticky. Ale ne že prostě tady po cestě směrem z Prahy do Poslanecké sněmovny se Hana Marvanová rozhodne, že by tam mohlo být něco lepšího, tak to předělá. To prostě možné není. Tak to jenom na vysvětlenou.

Pokud jde o ten pozměňovací návrh, tak to je pozměňovací návrh poslanecký, to je náš poslanecký návrh, který jsme spolu s kolegou, pražským poslancem Robertem Králíčkem, a místopředsedou výboru pro regionální rozvoj atd., jak se jmenuje ten výbor, Adamem Kalousem, dávali dohromady ve spolupráci s ministerstvem. Já při své transparentnosti, což by mohli Piráti ocenit, jsem to řekl, že to je ve spolupráci s ministerstvem. Aby nevznikl dojem, že jsme tady po nocích dělali paragrafové znění. Ale ta myšlenka, ta vize vzešla od nás.

A pokud jde o to, co pan poslanec říkal, no že by někdo využil špatně mluvícího nebo místního nebo něco, co jste řekl, že by nějaký turista vzal nějakého svého kolegu, já jsem to vůbec nepochopil. Prostě ten princip tady je v tom, že ti turisté jsou nachytáváni někým, kdo vypadá jako průvodce, působí tak, ale průvodcem není. Vůbec. A dělá ostudu hlavnímu městu. Neumí ani jazyk, ani tu historii. A my se

snažíme s tímto nějakým způsobem popasovat. Když se projdete po Vídni nebo po Salcburku, tak zjistíte, že takové věci možné nejsou. (Upozornění na čas.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Tak ještě než dám slovo k faktické poznámce panu poslanci Vojtěchu Munzarovi, tak tady budu avizovat jednu žádost jménem poslaneckého klubu ODS. Žádá od 18 hodin přestávku na jednání klubu v délce 60 minut, takže jenom abyste s tím takhle počítali.

Pan poslanec Munzar a jeho faktická poznámka, dvě minuty.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já bych chtěl odpovědět kolegovi Patriku Nacherovi vaším prostřednictvím.

Za prvé, to já samozřejmě vím, že to je návrh hlavního města Prahy a že nejde po cestě ho měnit. Ale pokud tady paní ministryně vystoupila s nějakými názory a návrhy Ministerstva pro místní rozvoj, resp. vlády, tak já čekám, že ty návrhy se překopou nebo přetaví, abych to řekl přesně, přetaví do nějakého vládního návrhu zákona, to znamená i ten pozměňovací návrh, aby to prošlo klasickým připomínkovým řízením. Protože hlasovat dneska pro zákon s tím, že je špatně, dnes budeme hlasovat pro zákon a víme, a tady to bylo několikrát řečeno, že je špatně, jenom říct, že se pak změní pozměňovacím návrhem, to se mi takový princip a takový přístup nelíbí. To jenom na vysvětlení první věc.

Druhá věc. Co jsem tady vysvětloval. Oni samozřejmě nezmizí, ti černí průvodci. Dneska už to taky dělají načerno. Samozřejmě že se tím zreguluje, jenom tou regulací zregulujeme ty, kteří to dělají legálně. Jenom jim zkomplikujeme tímto život. Ale černé průvodcovství změnou zákona opravdu nezmizí. Protože ta regulace nedopadne na ty černé průvodce, ale na ty, kteří to dneska dělají legálně jako volnou živnost. A podle návrhu hlavního města Prahy by dneska měli skládat zkoušky a mělo by se to měnit na živnost vázanou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan předseda Jakub Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom avizovat, že by bylo dobré zítra, předpokládám, že tady nebude pan premiér na písemné interpelace, tak se bude začínat v devět, a aby se pokračovalo od 10 hodin projednáním bloku zpráv za Českou televizi. Chtěl bych to zkonzultovat s předsedy klubů, ale některé se mi tady nepodařilo úplně dohledat. Tak to tímto způsobem avizuji, jestli bychom to nemohli takto zařídit, aby se aspoň část té rozpravy k České televizi odehrála a stihli jsme konečně schválit zprávy k České televizi, protože už se to projednávalo několikrát. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane předsedo, já k tomu podle textu platných usnesení můžu říct jedno, že pokud se zítra takhle shodnete s ostatními

předsedy poslaneckých klubů, tak samozřejmě se to projednávat může. Nebyly-li podány nebo jsou již projednány odpovědi na písemné interpelace, o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, Poslanecká sněmovna projednává ve zbývajícím čase další body schváleného pořadu. Děkuji.

A do obecné rozpravy paní poslankyně Matušovská. Prosím, máte slovo. (Výrazný hluk a neklid ve sněmovně.)

Poslankyně Květa Matušovská: Takže vážení kolegové, vážené kolegyně, ráda bych se tu vyjádřila k problematice průvodcovské činnosti, která se na půdě Poslanecké sněmovny řeší více než deset let. Vlastně od novely živnostenského zákona, která přeřadila tuto činnost ze živnosti vázané na živnost volnou. Tím vlastně začaly –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pardon, paní poslankyně, já vás přeruším a poprosím Poslaneckou sněmovnu, vážené kolegyně, vážené kolegy o klid! Děkuji.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji. Tím vlastně začaly problémy, které tu byly uvedeny paní předkladatelkou a panem zpravodajem. V turisticky atraktivních lokalitách včetně městských rezervací a míst zapsaných právě organizací UNESCO na seznam světového kulturního a přírodního dědictví tak vykonávají tuto činnost, jak už tady bylo řečeno, amatéři bez potřebných znalostí. Jedná se o cizince pobývající v České republice na základě turistických víz. (Hluk v sále trvá!)

Nejde o to, že to je pouze v Praze, jak tady bylo řečeno, není to problém pouze Prahy, ale mám hlášení z Kutné Hory, Olomouce, Pardubic a dalších významných míst v ČR, že vlastně ohrožena jsou pracovní místa. Naši kvalifikovaní absolventi škol právě zaměřených na cestovní ruch –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím opravdu o klid! Pardon, já vás musím opět přerušit. Máme dvacet minut do konce. Takže kdo chce poslouchat projednávaný bod, ať prosím vytvoří k tomu atmosféru. Chvilku ještě počkáme. Děkuji. Můžete pokračovat.

Poslankyně Květa Matušovská: Ohrožena jsou vlastně pracovní místa kvalifikovaných absolventů škol zaměřených na cestovní ruch, kteří těžko hledají uplatnění, a narušen je i systém profesního vzdělávání průvodců. Tento problém se v minulosti řešil několikrát na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a také na podvýboru pro cestovní ruch a aktéři těch setkání se shodli na společném záměru, aby se maximálně tvrdě postupovalo proti těmto amatérským průvodcům, kteří tu neoprávněně podnikají. Hlavně nemáme kontrolu nad tím, co turistům vykládají.

Vláda schválila v minulém volebním období koncepci státní politiky cestovního ruchu v ČR na období 2014 až 2020, v níž je vymezení činnosti průvodce v cestovním ruchu zahrnuto. I proto bych tu chtěla podpořit tento návrh zákona, aby průvodcovská činnost byla závislá aspoň na odborné způsobilosti, i proto, že cestovní

ruch má pro ekonomiku státu velký význam. Řada vyspělých zemí si proto hlídá a garantuje kvalitu průvodcovství.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já se marně snažím vždycky lokalizovat místo, odkud ten hluk vychází, a teď ho lokalizuji samozřejmě. Ano. Ale během projevu paní poslankyně mi připadalo, že všichni mají zavřená ústa, a přesto tady byl hrozný hluk. Takže máte zvláštní dar. Asi tady jsou někteří břichomluvci. (Pobavení.) Takže poprosím opravdu o klid, ať můžeme pokračovat dál.

Paní poslankyně Langšádlová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já budu mimořádně stručná vzhledem k času. I já jsem zaznamenala všechny ty výhrady, které tady zazněly, a ostatně zazněly také na pracovních setkáních, která jsme již absolvovali. Mám problém s tím, abychom převedli tuto činnost do vázané živnosti. Jsem si vědoma toho, že návrh, ta předložená novela má mnoho úskalí s dopady jak na průvodce v ČR, tak na zájezdy v zahraničí atd. Nicméně faktem je, že Praha má své problémy v tuto chvíli jak s kvalitou, tak s tím, že zřejmě část průvodců vůbec neplatí daně, a myslím si, že si tento problém zaslouží to, abychom se jím zabývali.

Chtěla jsem poděkovat kolegům z ANO, kteří předložili komplexní pozměňovací návrh, a chtěla bych se přimluvit za to, abychom tento tisk postoupili do dalšího čtení, abychom ho ani nevraceli, ani nezamítali, ale tím problémem se věcně zabývali a došli ke kompromisu, který bude přínosem pro situaci v Praze i v dalších městech. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já zagonguji, protože se budeme blížit do finále. Nemám nikoho přihlášeného do obecné rozpravy, tím pádem končím obecnou rozpravu. Zeptám se na případná závěrečná slova. Máte zájem? Prosím, můžete. Prosím, máte slovo.

Členka rady hl. m. Prahy Hana Kordová Marvanová: Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení členové vlády, já chci především zdůraznit, že jsem poslouchala celou rozpravu, jednotlivé argumenty, a za Prahu chci říct, že pokud projevíte tu ochotu a pustíte ten zákon, který Praha považuje za důležitý, do dalšího čtení, že bude prostor o všech těch věcech debatovat. Proto nechci jednotlivě reagovat na jednotlivé výhrady, jenom bych vás chtěla poprosit o podporu toho návrhu. Je to vlastně stručný návrh. Pokud by se to vracelo k dopracování Praze, tak my bez toho, aby se tady na půdě Parlamentu o tom vedla debata, tak bychom třeba příště zase předložili návrh, který by se vám v něčem nelíbil.

Podle mého názoru, pokud si myslíte, že průvodcovská činnost potřebuje nějaké změny, nějaké zkvalitnění, tak to podpořte s tím, že my budeme za Prahu připraveni se účastnit debaty, s tím, že je možné pak v podrobném čtení, ve druhém čtení ten

návrh pozměnit tak, aby byl naplněn cíl, který Praha sleduje, to znamená zkvalitnit průvodcovou činnost. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo? (Ano.) Prosím.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Já bych chtěl pouze podotknout, jak již zaznělo z úst pana poslance Nachera i dalších, je zde připraven pozměňovací návrh, budou i dílčí další, určitě jakožto zpravodaj jsem připraven se účastnit, pakliže by si to přál výbor pro vzdělání, kulturu atd., na jejich jednání, nebo podvýboru, jak již jeden podvýbor o tom jednal, nebo podvýbor pro kulturu také už o tom může jednat, ale myslím si, že z diskuzí zaznělo, že tato oblast by měla být řešena, a myslím si, že na tom již bylo odpracováno tolik, že by bylo škoda, abychom nedali šanci, aby tato problematika byla vyřešena v příštích měsících. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V tuto chvíli přistoupíme k hlasování. Máme tady návrh na vrácení předloženého návrhu k dopracování. Takže první se každopádně hlasuje vrácení předloženého návrhu navrhovateli.

Takže zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro vrácení předloženého návrhu... (Požadavky na odhlášení.) Tak dobře, ukončuji hlasování. Považujeme toto hlasování za zmatečné.

Já vás všechny odhlásím. Už jsem vás ohlásil, tak se prosím přihlaste svými identifikačními kartami. (Technické problémy.) Odhlásím znovu. Přihlaste se prosím. (Někteří poslanci mají problém s přihlášením.) Tak znova se pokusím vás odhlásit. Přihlaste se. Jste všichni přihlášeni? (Ano.)

Přistoupíme k hlasování o vrácení předloženého návrhu k dopracování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 276 přihlášeno 143 poslankyň a poslanců, pro 30. Návrh byl zamítnut.

Dále budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 277 přihlášeno 145 poslankyň a poslanců, pro 27, návrh byl zamítnut.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nikoho nevidím, přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru?

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 278 přihlášeno 149 poslankyň a poslanců, pro 144. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Prosím, pan poslanec Janda.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji. Navrhuji, aby to bylo přiděleno ještě výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Je další návrh nějaký? Nevidím. Budeme hlasovat o přidělení dalšímu výboru – výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 279, přihlášeno 149 poslankyň a poslanců, pro 144. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako dalšímu výboru. Tím jsme ukončili projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem máme... Ano, pan poslanec. Prosím, k proceduře hlasování.

Poslanec Petr Pávek: Já se omlouvám. Děkuji. Já jenom bych chtěl nahlásit chybu na hlasovacím zařízení. Nikterak nezpochybňuji to hlasování. Děkuji. (V sále je trvalý hluk.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Tak. V tuto chvíli přistoupíme k projednávání bodu

19.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 388/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zemědělství Miroslav Toman. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Takže dobrý den, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení poslanci. Dovolte mi, abych uvedl vládní návrh novely zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.

Předkládaná novela má za cíl zefektivnit činnost Státního pozemkového úřadu a řešit některé aktuální problémy vyplývající z jeho praxe. Dochází ke změně tří zákonů: zákona o Státním pozemkovém úřadu, zákona o úpravě vlastnických vztahů

k půdě a zákona o pokutách a kaucích za nedodržování zákonů upravujících transformaci zemědělských družstev atd.

Cílem návrhu novely o SPÚ je zejména zakotvit přednost státu při převodu pozemku z rezervy určené pro rozvojové programy státu; zpřesnit způsob oceňování majetku; zavést nový typ nárokového převodu stavby a souvisejícího majetku umístěných na pozemku ke sjednocení vlastnictví pozemků a staveb na nich. Návrh technické novely zákona č. 229 optimalizuje postup při převodu zemědělských pozemků oprávněným osobám veřejnou nabídkou a zavádí možnost nabízet opakovaně pozemek ve veřejné nabídce, pokud byla předchozí nabídka marná. Návrh novely zákona č. 39/1993 Sb., řeší případy vrácení kauce složené podle tohoto zákona subjektem, který v mezidobí zanikl, přičemž kauce se stává příjmem státního rozpočtu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec David Pražák. Prosím.

Poslanec David Pražák: Dobrý podvečer. Tak vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a další souvisejících zákonů.

Cílem předloženého návrhu novely zákona je zefektivnění a zhospodárnění činnosti samotného Státního pozemkového úřadu. Státní pozemkový úřad jako správce rezervy státních pozemků zajistí její průběžné doplňování tak, aby výměna pozemků neklesla pod zákonem stanovených 50 tisíc hektarů, a zabezpečí tím řádné a hospodárné nakládání s tímto majetkem.

Změnou zákona č. 229/1991 Sb. dochází k úpravě postupu při vydání náhradních pozemků, které si klade za cíl snížení administrativní náročnosti jak pro Státní pozemkový úřad, tak pro obce. Narovnává práva osob, jež nabyly dostatečný nárok postoupením od příbuzných v řadě přímé. Upřesňuje, za kterých okolností je podána žádost neplatná, a umožňuje zařadit pozemky do veřejných nabídek opakovaně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného, takže končím obecnou rozpravu. Ptám se na případná závěrečná slova. Pan ministr, pan zpravodaj? Ne. Nezazněly tady žádné návrhy na vrácení ani na zamítnutí. Takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání výboru jinému jako garančnímu? Nikoho nevidím.

Takže budeme hlasovat o přikázání garančnímu výboru.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 280, přihlášeno 144 poslankyň a poslanců, pro 120. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání? Nevidím žádný návrh, končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem, který ještě stihneme otevřít, je

22.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 397/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zemědělství Miroslav Toman. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Takže ještě jednou dobrý den, vážený pane předsedající, poslankyně, poslanci. Dovolte, abych uvedl vládní návrh novely zákona č. 91/1996 Sb., o krmivech.

Hlavním cílem návrhu zákona je adaptace zákona o krmivech podle nařízení Evropského parlamentu a Rady 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách. Návrh zákona zejména v zájmu zjednodušení úředních kontrol vůči kontrolovanému a jejímu efektivnějšímu provádění zakotvuje povinnosti provozovatelů oznámit přerušení schvalované nebo registrované činnosti. Nově stanoví lhůtu pro uchování vzorku a umožňuje kontrolované osobě požadovat náhradu za odebrané kontrolní vzorky. Aktualizuje odkazy na přímo použitelné předpisy EU. Zpřesňuje některá ustanovení základních pojmů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dochází tady ke změně zpravodaje. Novým zpravodajem bude pan Josef Kott. A o tomto rozhodneme hlasováním. Takže změna zpravodaje. Místo Mariana Bojka pan poslanec Josef Kott.

Zahajuji hlasování, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 281, přihlášeno 144 poslankyň a poslanců, pro 121. Návrh byl přijat.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Josef Kott. Prosím.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Domnívám se, že pan ministr řekl vše potřebné, a já bych jenom požádal ctěnou Sněmovnu, abychom daný tisk propustili do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu poslanci. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného. Mám tady přihlášenou paní poslankyni. Takže prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Hezký podvečer. Vážený pane ministře, vy jste tu mluvil tak strašně rychle, že jsem to chvílemi úplně nestíhala sledovat, nicméně já samozřejmě vím – budeme to projednávat na výborech a v dalších čteních. Já celkem rozumím tomu, že jde o transpozici evropské legislativy. Mám tam s jednou věcí problém. Ta novela zavádí zpoplatnění registračního řízení při registraci krmivářského podniku, což mimo jiné podporuje konzervaci současného stavu a snahu zkomplikovat potenciálním novým subjektům vstup na trh dle mého názoru.

Nemusíte mi odpovídat hned, nejsem schopna rozklíčovat v té předloze jako v podstatě většinou v těchto evropských transpozičních novelách, co vlastně je ta novela – transpozice, a co je případně přidáno našimi předkladateli. Takže to by mě zajímalo, jestli ta věc – hlavně která... ale budeme si o tom povídat na výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: V obecné rozpravě nemám nikoho přihlášeného, končím obecnou rozpravu. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není.

Je 18 hodin, takže přerušuji projednávání tohoto bodu. Na žádost předsedy klubu ODS vyhlašuji přestávku v délce jedné hodiny na jednání klubu ODS. Tím pádem končím dnešní jednací den a začínat budeme zítra v 9 hodin ráno odpověďmi na písemné interpelace. Přeji vám pěkný večer.

(Jednání skončilo v 18.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
14. března 2019
Přítomno: 154 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane místopředsedo vlády, zahajuji další jednací den 27. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás na ní vítám.

Na úvod mi dovolte jedno organizační sdělení. Včera přijal organizační výbor usnesení č. 171, které se týká potvrzování účasti poslanců na jednání Poslanecké sněmovny a jejích orgánů. V návaznosti na toto usnesení a z důvodu řádné evidence přihlášených poslanců provede řídící schůze na její úvod vždy odhlášení a následně požádá o přihlášení identifikačními kartami. Je to z toho důvodu, že už to původní přihlášení pro vás znamená, že jste prezentováni, že jste účastni toho dne a není třeba dalšího podpisu nebo omluvy atd. Navazuje to na to, že jsme pověřili orgán Sněmovny, organizační výbor, aby vedl evidenci a statistiku docházky.

Takže já vás teď na začátku odhlásím, a teď když se přihlásíte, tak jste se odprezentovali během schůze. Jinak bychom nemohli přihlížet k těm přihláškám, které byly předtím, když jste to tam dali před devátou hodinou – lidskou řečí.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Ivan Adamec – zdravotní důvody, Ivan Bartoš do 11 hodin – pracovní důvody, Jiří Běhounek – pracovní důvody, Jan Birke – rodinné důvody, Jiří Bláha – pracovní důvody, Milan Brázdil z dopoledního jednání z pracovních důvodů, Dominik Feri do 11 hodin z pracovních důvodů, Petr Gazdík do 13 hodin z pracovních důvodů, Radek Holomčík do 9.50 z osobních důvodů, Milan Chovanec do 11 hodin z osobních důvodů, Ivan Jáč do 11 hodin ze zdravotních důvodů, Adam Kalous do 11.30 z pracovních důvodů, Miroslav Kalousek ze zdravotních důvodů, Martin Kolovratník – pracovní důvody, Radek Koten – pracovní důvody, Lenka Kozlová – rodinné důvody, Jan Kubík – pracovní důvody, Jana Levová – zdravotní důvody, Jan Lipavský – zdravotní důvody, Zuzana Majerová Zahradníková – osobní důvody, Jiří Mašek – zdravotní důvody, Eva Matyášová bez udání důvodu, Jiří Mihola – rodinné důvody, Ladislav Okleštěk – zdravotní důvody, Jana Pastuchová – zahraniční cesta, Ondřej Profant do 11 hodin – pracovní důvody, Jan Řehounek – rodinné důvody, Karel Schwarzenberg – zdravotní důvody, Bohuslav Svoboda – zahraniční cesta, Karla Šlechtová od 14.30 pracovní důvody, Karel Tureček – rodinné důvody, Jan Volný do 11 hodin – pracovní důvody, Lubomír Volný – zdravotní důvody, Ivo Vondrák – pracovní důvody, Petr Vrána – pracovní důvody, Lubomír Zaorálek do 11 hodin – osobní důvody, Pavel Žáček do 13 hodin – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš z dopoledního jednání – pracovní důvody, Jan Hamáček do 11 hodin – pracovní důvody, Jana Maláčová – zahraniční cesta, Tomáš Petříček – zahraniční cesta, Miroslav Toman – pracovní důvody, Adam Vojtěch – zahraniční cesta.

Dnešní jednání zahájíme bodem 157, kterým je odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a poté proběhne jejich slosování.

Otevírám bod

157.
Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

V tuto chvíli zde máme čtyři odpovědi na písemné interpelace, s nimiž poslanci vyslovili nesouhlas, a proto byly zařazeny na pořad 27. schůze Poslanecké sněmovny. Na pořad jednání 27. schůze bylo předloženo celkem devět odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze. Pro dnešní jednání nám zbývají tedy čtyři.

Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Nyní přistoupíme k projednávání odpovědí na jednotlivé písemné interpelace.

První interpelací je interpelace na předsedu vlády Andreje Babiše, který odpověděl na interpelaci poslance Jakuba Michálka ve věci neprůhledného hospodaření ČEZ a zejména jeho investic v Bulharsku. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 342. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády Andreje Babiše. Vzhledem k tomu, že jsem v úvodu načetl omluvu pana premiéra z dopoledního jednání, tato překážka trvá a není možné tuto interpelaci projednat.

Předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslance Zbyňka Stanjury ve věci plánovaných investic na rok 2019 a desetiletého investičního plánu. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 361. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády Andreje Babiše. Je tedy stejná situace jako u té interpelace předchozí. Překážka trvá, nemůžeme projednat tuto interpelaci.

Dále. Předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslankyně Věry Kovářové ve věci hospodaření Kanceláře prezidenta republiky. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 363. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády Andreje Babiše. Tudíž totožná situace. Překážka trvá, nemůžeme pokračovat v projednávání této interpelace.

Čtvrtou interpelací je – předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslankyně Olgy Richterové ve věci řešení sociálně vyloučených lokalit a akutních problémů v sídlišti Janov. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 376. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády Andreje Babiše. Není možné tuto interpelaci projednat pro nepřítomnost předsedy vlády.

Tak. Tím jsme fakticky ukončili projednávání odpovědí na písemné interpelace, neboť je nebylo možné projednat. Jsem obeznámen s diskusí předsedů klubů ze včerejšího dne, že nebudeme pokračovat bezprostředně, a já tedy přerušuji jednání do 11.00, kde budeme pokračovat dle stanoveného pořadu schůze. Všem přítomným obzvlášť děkuji za přítomnost, že jste se dostavili. Mimořádné pracovní nasazení jste předvedli ti, kteří jste tady. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 9.08 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovolte mi ještě jednou pro ty, kteří zde nebyli, na úvod dnešního jednání zopakovat organizační sdělení, které zde v devět hodin ráno zaznělo. Organizační výbor přijal včera usnesení číslo 171, které se týká potvrzování účasti poslanců na jednání Poslanecké sněmovny a jejích orgánů. V návaznosti na toto usnesení a z důvodu řádné evidence přihlášených poslanců provede od dnešního dne řídící schůze vždy na její úvod nejprve odhlášení a následně požádá o přihlášení identifikačními kartami. Já to nyní dělat nebudu, protože tento čin provedl na začátku dnešního jednání v 9 hodin předseda Poslanecké sněmovny, kteří řídil schůzi, ale každý další den bude řídící takto postupovat. Děkuji.

Než budeme pokračovat, připomínám, že dnes máme na 11. hodinu pevně zařazené body 149, 122, 123, 124 a 129. A dále budeme případně projednávat bod z bloku smlouvy druhých čtení, což je sněmovní tisk 52, a následně další body dle schváleného pořadu schůze. Odpoledne bychom se měli věnovat bodu 158, což jsou ústní interpelace.

Nyní vás seznámím s omluvami, které mezitím přišly. Pan poslanec Vít Rakušan se omlouvá z dnešního jednání od 12 do 13 hodin z důvodu pracovního jednání, pan poslanec Vlastimil Válek z jednání v době od 11 do 18 hodin z pracovních důvodů, ministr vnitra Jan Hamáček z celého dopoledního jednání z pracovních důvodů, paní poslankyně Aulická Jírovcová od 9 do 9.45 hodin z pracovních důvodů, z osobních důvodů se z celého jednacího dne omlouvá pan poslanec Vít Kaňkovský, pan poslanec Jiří Kobza se omlouvá od 14 do 19 hodin z důvodu jednání ve volebním kraji, z důvodu jednání se omlouvá pan poslanec Martin Jiránek v době od 9.15 do 11 hodin, z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Jaroslav Kytýr od 16 hodin z dnešního jednání, pan ministr obrany Lubomír Metnar z důvodu naléhavých pracovních povinností v rámci rezortu Ministerstva dopravy v době od 9 do 16 hodin, pan poslanec Ivan Jelínek od 9 do 10 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Marek Výborný do 11 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Jana Krutáková v době od 14 do 18 hodin z důvodu jednání, paní poslankyně Monika Jarošová od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Petr Třešňák se ze zdravotních důvodů omlouvá z dnešního jednání od 9 do 10.30 hodin a z celého jednacího dne se z osobních důvodů omlouvá paní poslankyně Květa Matušovská. (Silný hluk v sále!)

Nyní se musíme vyrovnat s případnými návrhy na změnu programu. S tím se hlásí zřejmě pan předseda poslaneckého klubu Chvojka. Pane předsedo, prosím máte

slovo. Dámy a pánové, prosím o klid, ať slyšíme návrh na změnu pořadu schůze. Prosím máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Ano, měl jste pravdu. Už jsem se bál, že jste na mě zapomněl.

Já bych si prosím dovolil požádat o pevné zařazení bodu číslo 22, což je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 91/1996 Sb., o krmivech. Pak je zákon číslo 634/2004 Sb., o správních poplatcích, sněmovní tisk 397, jako druhý bod dopoledního jednání v pátek 15. března 2019. Dále bodu číslo 4, což je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, dále jako Lesní zákon, sněmovní tisk číslo 408, a to jako třetí bod zítřejšího dopoledního jednání, to znamená v pátek 15. března. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Jsou ještě prosím další přihlášky s návrhy na změnu pořadu schůze? Nejsou. Takže se vyrovnáme hlasováním s návrhy, které zazněly.

My máme na pátek 15. 3. jako první bod zařazen bod 87. Pan předseda Chvojka navrhuje, abychom za tento bod jako druhý bod zařadili bod číslo 22 sněmovní tisk 397.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 282. Přihlášeno je 153 poslanců, pro 109, proti 1. Návrh byl schválen. Budeme se bodem 22 zabývat jako druhým bodem pátečního dopoledního jednání.

Další návrh, který přednesl pan předseda Chvojka, je, aby bod 4, sněmovní tisk 408, lesní zákon, byl zařazen jako třetí bod zítřejšího programu schůze. (Poslanci upozorňují, že se nejedná o bod číslo 4, ale 24). Je to bod 24, promiňte, ne bod 4.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 283. Přihlášeno je 154 poslanců, pro 137, proti nikdo. Návrh jsme přijali, bod 24 bude zítra projednáván jako třetí bod pevně zařazený v dopoledním programu naší schůze.

Ještě přišla jedna omluva. Od 12.00 do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Ondřej Veselý.

Nyní přejdeme k už ohlášenému bodu

149.
Informace vlády o výběrovém řízení na mýtný systém

V souladu s tradicí nejprve vystoupí pověřený člen vlády, poté se ujme slova navrhovatel tohoto bodu, kterým je pan poslanec Jan Bartošek. A pak je zde písemná přihláška do rozpravy, kterou podal pan předseda Jaroslav Faltýnek. Takže prosím pověřeného člena vlády, což je v tomto případě ministr dopravy, aby se nyní ujal slova. Pane ministře, prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych vás ještě před samotným vystoupením k tomuto bodu informoval o jedné věci, která je pro mě dneska důležitá. Jsem trošku smutný, že tam nemůžu být, ale chápu, že tohle je důležitá věc. Teď v 11 hodin se zahajuje stavba úseku dálnice D35 Opatovice – Časy a ještě do konce tohoto měsíce zahájíme další dva úseky na dálnici D3, obchvat Českých Budějovic. To znamená, už dneska zhruba k rozestavěným 180 kilometrům dálnic přidáme 32,5 kilometru nových dálnic. Takže všem těm kritikům, kteří říkají, že se na ministerstvu nic nedělá a že se nestaví, tak prosím, staví se a budeme mít rozestavěno téměř 220 kilometrů dálnic na zelené louce, dodávám pro všechny. (Hluk v jednacím sále přetrvává.)

Nicméně pojďme k mýtu, protože přesně na těchto dálnicích se ono mýto vybírat bude.

Předem svého vystoupení chci zdůraznit, že jsem se projednávání mýta na plénu Sněmovny nikdy nebránil. Ale co musím připomenout, je, že o přípravě a průběhu výběrového řízení na dodavatele mýtného systému jsme pravidelně informovali kontrolní výbor Poslanecké sněmovny a často jsme jej diskutovali i na výboru hospodářském. Vše probíhalo za značného zájmu médií, v žádném případě tedy nelze tvrdit, že by se jednalo o proces utajovaný, netransparentní a Sněmovně nebo veřejnosti by o něm chyběly informace.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane ministře, já se omlouvám, někteří kolegové, kolegyně si stěžují, že neslyší a že mají zájem slyšet vaše vyjádření. Dámy a pánové, je to vážné téma, prosím vás o klid. Pane ministře, pokračujte.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Okolo mýtného tendru koluje řada nepravd šířených stále stejným okruhem lidí, a já jsem rád, že je mohu uvést, jako již mnohokrát, na pravou míru. Nejprve ale musím zcela zásadně odmítnout jakékoliv spojování aktuálních událostí, respektive policejních zásahů z minulého týdne, s činností Ministerstva dopravy. Nic nenasvědčuje tomu, že by předmětem vyšetřování mělo být prodloužení smlouvy se stávajícím provozovatelem či úspěšně ukončený tendr na budoucího provozovatele. Nemohu proto nabídnout nic jiného než připomenutí událostí, které se děly okolo mýtného tendru, které jsou všeobecně známé, ale ve světle nových událostí budeme možná tyto věci hodnotit i jiným způsobem než doposud.

Úvodem se vrátím do roku 2015 – a ono navíc je to o celém průběhu výběrového řízení –, kdy jsem na ministerstvo přišel se zadáním vypsat soutěž na technologicky neutrální mýto po roce 2016. Poměrně rychle se ukázalo, že to není technicky proveditelné. Důvodem nebyla časová tíseň, jak se často mylně uvádí, ale skutečnost, že smlouva nepočítala se svým koncem ani s předáním systému jinému provozovateli. Již v březnu roku 2015 jsem informoval vládu, že stát si původním kontraktem sice koupil téměř kompletní systém výběru mýta, ale autorská práva, která by mohl nabídnout k využití novému provozovateli, měl získat až po ukončení kontraktu, tedy 1. ledna roku 2017.

Určitě neuškodí, když si teď kontrakt z roku 2006 a jeho dodatky připomeneme. Zvítězil v něm Kapsch, až třetí na pásce, což se podařilo díky tomu, že první dvě nejlevnější nabídky byly vyloučeny ze soutěže. Já bych tady jenom připomenul, že tehdy z předaných nabídek nejnižší nabídku podala firma, nebo konsorcium Fela Management AG, Ascom Damovo a ABD Group s cenou 15,084 miliardy. Druhá byla Autostrade SPA, 17,5 miliardy, a až třetí bylo konsorcium Kapsch s cenou 22,094 miliardy, to jsou ceny s DPH. Kromě výše uvedeného, že kontrakt nepočítal se svým koncem, přestože byl na dobu deset let, bylo zde i ustanovení, podle kterého se mýto vybrané nad 90procentní účinnost systému bude dělit rovným dílem mezi stát a firmu Kapsch jako provozovatele. Nutno dodat, že těch deset let systém fungoval s průměrnou účinností 99 procent, takže provozovateli ročně z tohoto ustanovení šlo 150 až 200 milionů korun. A navíc je to ustanovení, které hlasitě kritizoval i Nejvyšší kontrolní úřad.

Ale to není všechno, dámy a pánové. Hned tři měsíce po podepsání hlavního kontraktu podepsal tehdejší ministr dodatek s Kapschem, mimochodem pár měsíců před volbami, ve kterém se měnily zásadní podmínky kontraktu. Kapsch měl podle původního kontraktu do vlastnictví státu dodat též veškeré elektrické i datové přípojky, infrastrukturu kontaktních a distribučních míst. Tento dodatek z června roku 2006 konstatoval, že uvedené věci, to znamená ty propojky a infrastruktura, zůstanou ve vlastnictví Kapsche, respektive jeho subdodavatelů. Jinými slovy to znamenalo, že stát přišel o majetek ve stovkách milionů korun a daleko více se zkomplikovalo přesoutěžení mýtného systému a navíc stoupla závislost mýtného sytému na dalších subjektech.

Ale to ještě není všechno. Dalším dodatkem, a to ještě v roce 2006, bylo povoleno, aby Kapsch místo pevných přípojek na mýtné brány použil generátory elektrické energie. Takže kontrakt požadoval, aby tam byly pevné přípojky, Kapsch to sice slíbil, ale nedovedl vybavit.

Další problematický dodatek podepsal již nový ministr v roce 2007. V tomto dodatku se změnil rozsah zpoplatnění silnic první třídy. V původním kontraktu se Kapsch zavázal, že bude vybírat mýto nejen na dálnicích, tehdy jich bylo 986 kilometrů, ale i na dalších 2 580 kilometrech první třídy. Ano, slyšíte dobře. Kapsch jinými slovy v roce 2006 deklaroval, že jeho mikrovlnná technologie je vhodná pro zpoplatnění 2 580 kilometrů jedniček. Tímto dodatkem byl rozsah zpoplatnění snížen na 155,9 kilometru silnic první třídy, tedy zhruba na pět procent vysoutěženého rozsahu. Nešlo tedy o nulovou sazbu, o které se diskutuje dneska, ale o zrušení podstatné části zakázky. Jinými slovy, Kapsch realizoval úplně jinou zakázku, než v roce 2006 vysoutěžil.

Úplnou třešničkou na dortu je dodatek, kterým Kapsch získal právo dodat svoji mýtnou infrastrukturu na všechny zpoplatněné komunikace, u nichž stavební povolení nabude právní moci do konce roku 2017, tedy celý rok po konci kontraktu. Takže když jsme získali, ŘSD, stavební povolení do konce roku 2017, tak jsme měli povinnost na těchto úsecích ještě vybudovat dálniční mýtné brány. Jako by všichni počítali s tím, že Kapsch bude mýto vybírat navždy.

Nikdo z mých předchůdců neudělal a pravděpodobně ani nemohl udělat nic pro přípravu další soutěže, kterou jsme tedy začali chystat od nuly. Věděli jsme, že v rámci péče řádného hospodáře jsme povinni do nové soutěže vložit i stávající systém ve vlastnictví státu, což díky takto šikovně uzavřené smlouvě prostě nebylo možné.

Tady si dovolím malou odbočku. Uchazeči o výběr mýta jej pak ve své nabídce v rámci zadávacího řízení nebyli povinni využít, k čemuž také došlo, ale s tím nepočítal ani samotný Kapsch. Nic to ale nemění na tom, že jej všichni museli mít k dispozici a sami rozhodnout, zda státu nabídnou výhodnější podmínky s využitím systému, s využitím jeho části, nebo bez něj. Přestože jsme již v roce 2015 s Kapschem vedli intenzivní jednání k dohodě o dřívějším přístupu k systému a součinnosti při jeho předání, tak k tomu nedošlo. V tu chvíli bylo jasné, že soutěž prostě vypsat, tak jak byla zadána jako technologicky neutrální, nová soutěž, nelze. Naši koaliční partneři se však tehdy zdráhali vzít tuto realitu na vědomí.

Tady si dovolím malou vsuvku. Slyšel jsem tady kritiku od více poslanců, že ministerstvo nezvládlo soutěž na mýto, protože jsme nedokázali zařídit, abychom lépe využili stávající systém, který máme od Kapsche, a že si stát nevybírá mýto sám. V úterý se vyjádřil v tomto duchu i poslanec Jurečka prostřednictvím pana předsedajícího, který říkal, že jsme nezvládli celou situaci, že jsme mohli využít tuto technologii. Tak abych mu připomněl jeho působení ve vládě. V prvním pololetí roku 2015 jsem přinesl na vládu i na koaliční radu návrh, jak by si mýto mohl provozovat stát sám, ale i na to, abychom soutěžili provozovatele stávajícího mýtného systému, abychom ho využili lépe. Je to i věc, po které při nedávných písemných interpelacích volali Piráti.

Vzpomínáte si, pane poslanče Jurečko prostřednictvím pana předsedajícího, jak jste mě s těmito návrhy z vlády i z koaliční rady vyhodili? A vy osobně jste na té vládě hlasoval proti tomu, aby se takovýto materiál schválil? A bylo mně jasně řečeno, že mám úkol vypsat velkou technologicky neutrální soutěž na nové mýto. Pan premiér Sobotka ještě v roce 2015 v Českém rozhlase prohlásil, že si přeje velkou soutěž, ve které může uspět i satelitní technologie. V průběhu roku 2015 do poloviny roku 2016 probíhala celá řada koaličních jednání a sporů k tomuto tématu. Pan premiér Sobotka i v té době vyhrožoval, že mě odvolá, pokud soutěž nepřipravím, a já mu opakovaně vysvětloval, že to prostě reálné není.

Tříleté prodloužení smlouvy na provoz mýtného systému se společností Kapsch nakonec vláda schválila 11. srpna roku 2016 s tím, že se musí paralelně připravovat nová soutěž. K uzavření dodatku došlo 29. 8. roku 2016. Provozovatele jsme v něm zavázali součinit při předávání systému a mimo jiné vyjednali i slevu, která státu uspořila během tří let kolem jedné a půl miliardy.

Souběžně s debatou, jak zajistit provoz mýta po roce 2016, jsme v rámci koalice a vlády v letech 2015 a 2016 jednali o parametrech budoucí soutěže na nového mýtného provozovatele. Naši tehdejší koaliční partneři tehdy prosazovali co možná největší rozšíření mýta na silnice prvních tříd. Ozývaly se i názory, že bychom mýto měli zavést na dvojky i trojky. Pokud se podíváte na tehdejší debaty v médiích, najdete tam vášnivé obhájce takového rozsahu zpoplatnění. K této otázce byla

ustavena dopravní koaliční rada, která ji měla rozhodnout. Postoj ministerstva a hnutí ANO i můj byl spíše zdrženlivý, klonili jsme se k zachování současného rozsahu zpoplatnění. V žádném případě jsme ale nesouhlasili s rozšířením mýta na 3,5 tisíce kilometrů, což bylo tehdy stanovisko zejména KDU-ČSL. Usnesení vlády nakonec na základě doporučení dopravní koaliční rady znělo na rozšíření mýtného systému v intervalu 850 až 3000 kilometrů silnic první třídy s tím, že konkrétní počet kilometrů se určí na základě studie mýtného manažera firmy Deloitte. Vláda pak vzala na vědomí návrh na rozšíření mýta o 900 km silnic prvních tříd.

Teprve poté mohlo Ministerstvo dopravy zahájit přípravu mýtného tendru, v jehož zadávací dokumentaci byl i požadovaný rozsah zpoplatnění. První fáze mýtné soutěže, kterou jsme vypsali v červnu roku 2017, byla určena k tomu, aby se uchazeči seznámili se zadávací dokumentací a mohli dostat všechny potřebné informace o stávajícím mýtném systému. Do 24. srpna roku 2017 měli uchazeči možnost se přihlásit do soutěže a doložit potřebnou kvalifikaci. Do soutěže se přihlásili čtyři uchazeči a všichni se úspěšně kvalifikovali. K posouzení jejich nabídek byla na ministerstvu jmenována výběrová komise, která konstatovala, že všichni čtyři splnili kvalifikační podmínky a postoupili do další fáze zadávacího řízení. Počátkem listopadu 2017 proto ministerstvo vyzvalo všechny zájemce o dodávku a provoz mýtného systému k podání nabídky.

Už v polovině listopadu jsme zaznamenali obstrukční chování firmy Kapsch, která se snažila shodit tendr na mýto dřív, než uchazeči stačí přijít s nabídkami. Současně se vyrojila řada expertů, konzultantů a komentátorů, kteří navrhovali tendr zrušit dřív, než se dozvíme výsledek. Argumentem bylo, že po skončení Sobotkovy vlády rozšíření mýta už vlastně nikdo nechce, a proto je potřeba zakázku změnit. Marně jsem v té době upozorňoval, že jde o návrh z říše snů a fantasmagorie, neboť v takovém případě bychom mýto zcela jistě nestihli včas znova vysoutěžit a ani jinak zařídit. A o to tady nejspíš šlo. Šlo o to, dostat nás do časové tísně, aby stát musel s Kapschem uzavřít další dodatek. To už přirozeně bez Ťoka, odvolaného pro neschopnost tendr vypsat.

Do toho se začal velmi nestandardně chovat i ÚOHS. Ještě hned v listopadu roku 2017 vydal z podnětu firmy Kapsch předběžné opatření, kterým ministerstvu zakázal v probíhajícím zadávacím řízení uzavřít smlouvu. Do února roku 2018 s námi antimonopolní úřad zahájil z podnětu Kapsche tři správní řízení. Ministerstvo mělo podle Kapsche porušit zásadu transparentnosti výběrového řízení tím, že zadávací podmínky byly předávány na USB discích, které se mohly pro jednotlivé uchazeče lišit. Dále mělo jít o nejednoznačné zadávací podmínky a tak dále.

Proti předběžnému opatření i dalším krokům se ministerstvo bránilo všemi právními prostředky a současně veřejně upozorňovalo na velmi nestandardní počínání úřadu. Požadovali po nás například vydání dokumentů, které jsme ani podle zákona nemuseli vést, nejlépe ihned nebo do dvou dnů. Tady si dovolím citovat z tiskové zprávy Ministerstva dopravy z listopadu roku 2017. "Postup ÚOHS při prověřování zakázky na dodávku a provoz mýtného systému považuje Ministerstvo dopravy za značně extenzivní a vzbuzující otázky, jaký je skutečný důvod."

Zadávací řízení na systém elektronického mýta vyhrálo konsorcium firem CzechToll a SkyToll s cenou 10,75 miliardy za správu systému na 10 let. Ministerstvo o tom rozhodlo 11. 4. roku 2018 na základě doporučení výběrové komise. Vítězná nabídky byla o 2,7 miliardy nižší než druhá nejlepší od společnosti Kapsch, oproti minulému tendru, ve kterém stát zaplatil za 10 let kolem 27 miliard korun, je to o 16 miliard levnější.

Výsledkem bylo zesílení kampaně proti mé osobě a další tlak na zrušení tendru, k čemuž také došlo. V květnu roku 2018 úřad rozhodl, že zadavatel porušil zákon, a zadávací řízení na výběr mýta zrušil. Záminkou byly flash disky, jejichž použití zákon rozhodně nezakazuje. K porušení zákona mělo podle úřadu dojít na základě toho, že ministerstvo údajně nenašlo takové technické řešení, které by garantovalo soutěžícím, že dostanou stejné informace o zadávacím řízení. Tomuto závěru předcházelo mimo jiné i naše zjištění a následná stížnost, že úřad s disky nesprávně manipuloval. Ministerstvo dopravy dokonce podalo na ÚOHS stížnost na způsob vedení řízení, neboť nebylo možné zpět ověřit, zda s důkazy k řízení, které nebyly součástí spisu, někdo nemanipuloval.

Mohl bych zde zmínit ještě celou řadu dalších podivností, na něž jsme průběžně upozorňovali a protestovali proti nim. V té době to ovšem nikomu divné nepřišlo. Zapochybovat se někteří rozhodli až v souvislosti s tím, že předseda ÚOHS vyhověl rozkladu, který jsme proti prvoinstančnímu rozhodnutí podali. Osobně musím říct, že se rozhodnutí o rozkladu nedivím. Rozkladem se totiž nejprve zabývá rozkladová komise složená z nezávislých odborníků, která dává doporučení, a bylo by velmi nestandardní, aby se s takovým doporučením předseda úřadu neztotožnil.

I bez toho, že bychom podlehli vábení ke zrušení a novému vypsání tendru, jsme se dostávali do značného časového presu. Koncem srpna roku 2018 bylo zrušeno prvoinstanční rozhodnutí úřadu, ale do nového rozhodnutí úřadu zůstalo v platnosti předběžné opatření, jímž se zadavateli zakazuje uzavřít smlouva s vybraným uchazečem. Samotnou stížnost Kapsche úřad zamítl až 20. září, aniž by však zrušil předběžné opatření, které nám zakazovalo smlouvu uzavřít. Přesto jsme ji v ten den k údivu mnohých uzavřeli zcela legálně. Ministerstvo se totiž vzdalo práva na rozklad a předběžné opatření tím zaniklo ze zákona. Tento postup jsme zvolili, abychom hájili zájmy státu a předešli dalším účelovým námitkám a zdržováním. Aby celé naše několikaleté snažení mělo smysl, bylo ministerstvo povinno smlouvu uzavřít do konce října roku 2018. Nový provozovatel totiž podle smlouvy musel dostat na přípravu bodového systému – ne, nového systému 14 měsíců. Stihli jsme to jen taktak. Kdybychom se rozhodli tendr zadat znovu, nestihli bychom to zcela jistě. U takové soutěže totiž nelze počítat jen s lhůtami ze zákona, ale i s tím, že se účastníci soutěže budou obracet na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, který žádné závazné termíny nemá. A proč si myslet, že když dnes tendr (nesroz.) ÚOHS trvá téměř půl druhého roku, napodruhé to bude kratší.

Dámy a pánové, rád bych ještě okomentoval jednu věc. Kromě jiných nesmyslných tvrzeních o tom, jak stát prodělal a jak by Kapsch vybíral mýto zdarma, jen kdyby mohl, přišla od této firmy někdy v červenci roku 2018 nabídka, aby stát vybíral mýto sám. Údajně by stačilo, aby si od Kapsche odkoupil unikátní provozně-personální know-how. Musím říct, že jsme se touto nabídkou, byť svou povahou byla

spíše neformální, zabývali a došli jsme k závěru, že je to další vějička, která byla na nás nastražena. Kromě toho, že bychom si svůj systém koupili podruhé, si máme koupit lidi, kteří nám druhý den mohou dát výpověď. Zákon logicky ani nepřipouští, aby stát tímto způsobem nakupoval firmy. Nemluvě o tom, že Kapsch usiloval na stát převést všechna nákladová střediska systému a profitabilní části by si ponechal pod svou kuratelou. Kapsch navíc neprovozuje mýtný systém sám. Podstatnou část mu zajišťují subdodavatelé, které stát opět musel vysoutěžit, a to, jak známo, vyžaduje čas, který jsme neměli. A to už nemluvím o tom, že bychom v takovém případě byli nuceni systém provozovat na základě servisní smlouvy s firmou Kapsch, o které pan Feix cudně ve své nabídce pomlčel, a nikdy neřekl, kolik by za stát musel ročně platit.

Celkově je zcela evidentní, že návrh byl jen dalším ze způsobů, jak využít časového presu, do kterého nás dostali, a k tomu, abychom při výběru mýta i nadále byli plně závislí na stávajícím dodavateli. Ono mimochodem platí, že ta šance, aby stát mýto provozoval sám, tady byla, nikoli však v roce 2018, ale už v roce 2015, jak jsem uvedl dříve.

Tím se dostávám k úplnému závěru. Jak už jsem zmínil, v průběhu let 2015 a 2016 docházelo v rámci tehdejší koalice k politickým půtkám o to, zda je možné ihned vyhlásit tendr na dalších deset let, zda rozšířit rozsah zpoplatnění atd. To byly politické otázky a já se ne vždy nutně účastnil na debatě na jejich řešení. Nicméně mohu potvrdit, že šlo o různá jednání na koaličním půdorysu – předsedů stran, řídícího výboru na mýto nebo dopravní koaliční rady. Samotná jednání o dodatku se smlouvou Kapsch, přirozeně i o přípravě zadávacího řízení na nového provozovatele mýtného systému, jeho vyhodnocení a vyhlášení vítěze už ale probíhala plně v režii Ministerstva dopravy a jeho expertů. Taková smlouva nebo i jen dodatek k ní, to je pro představu zhruba 300 stran odborného právního textu, které musíte s protistranou pečlivě probrat a odsouhlasit. V zadávacím řízení se hodnotí nabídky, aniž by při tom docházelo k jakýmkoliv jiným než formálním kontaktům s uchazeči skrze profil zadavatele. A tak tomu také v tomto případě bylo.

To je prakticky vše, co k tomu mohu sdělit. A jak jsem řekl na začátku, Ministerstvo dopravy ani já osobně nemáme žádné informace o tom, že by se orgány činné v trestním řízení zabývaly dodatkem ke smlouvě s firmou Kapsch nebo zadávacím řízením na výběr mýta, na kterých ministerstvo během mého působení pracovalo.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Než budeme pokračovat, tak vás seznámím s dalšími omluvami. Pan poslanec Rozner se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Pan poslanec Lesák od 14.30 do 19.00 z pracovních důvodů, pan poslanec Richter se omlouvá od 14.30 do 17.00 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Grospič od 12.00 hodin do konce jednání z pracovních důvodů, pan ministr Jan Kněžínek z dnešního dopoledního jednání z pracovních důvodů.

Jenom na vysvětlenou toho dalšího postupu. Tento bod jsme do programu zařadili na 13. schůzi, teď máme 27. schůzi, a tehdy ho navrhl pan předseda Jan Bartošek.

Proto je i po pevném zařazení tohoto bodu navrhovatelem a já ho nyní prosím, aby vystoupil. Současně ho prosím, aby se poté stal v souladu s tradicí zpravodajem tohoto bodu. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, nepochybně mnoho z nás má na pana ministra v této věci řadu otázek, a proto má řeč nebude příliš dlouhá, abyste se mohli zeptat. Rád bych však objasnil, proč se KDU-ČSL rozhodla zařadit tento bod na program jednání Poslanecké sněmovny. Ti z vás, kteří máte dobrou paměť, si možná vzpomínáte, že KDU-ČSL navrhovala zařazení tohoto bodu na schůzi Sněmovny 22. května 2018. Tedy téměř před rokem.

Není to téma nové. Již tehdy jsme upozorňovali na to, že výběrové řízení na mýtný systém provází celá řada nejasností, které by měly být objasněny. Vůle vlády, resp. vládní koalice byla jiná. Bod se sice zařadil, ale neposunoval do programu, protože se ukazovalo, že vlastně vláda informovat o ničem nechce, patrně s nadějí, že celé téma vyšumí a nebudeme se tím muset zabývat. Možná kdyby tehdy vláda o výběrovém řízení na mýtný systém Poslaneckou sněmovnu z iniciativy KDU-ČSL informovala, nemuseli bychom být svědky událostí posledních dní. Tehdy to ještě mohlo být bez policie. Dnes už se to bez ní bohužel obejít nejde.

Lidovci dlouhodobě upozorňovali, že hnutí ANO od roku 2014 nezvládá na Ministerstvu dopravy řádnou přípravu tendrů, konkrétně otevřeného tendru na mýtný systém. Bohužel se to projevilo v roce 2016, kdy tento systém byl bez řádné soutěže prodloužen u společnosti Kapsch. A nyní se ukazuje, že také výběrové řízení z minulého roku vzbuzuje velkou pozornost.

Je potřeba také zmínit, abychom nebojovali minulé války, ale soustředili se na to, co se děje teď a tady, proto je důležité zmínit i roli pana poslance Faltýnka prostřednictvím pana předsedajícího, kdy se mohu vyjádřit nejenom jako předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL, ale také jako místopředseda strany, která byla v minulé koaliční vládě. Nepamatujeme, že by padlo ať už na úrovni koaliční rady vlády, nebo tzv. monitorovacího výboru pro výběr mýtného systému nějaké pověření pro pana poslance Faltýnka, aby vyjednával výběr mýtného systému, případně dojednával záležitosti s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Kolegové, kteří se účastnili minulé vlády, opravdu nepamatují, že by pověření, o kterém pan poslanec Faltýnek mluví, reálně vzniklo. Možná to vzniklo někde uvnitř hnutí ANO, ale to je potom jiná záležitost.

Před pár měsíci jsme řešili kalamitu na D1, kde nás v zimě překvapil sníh na Vysočině. Minulý týden vlakovou nehodu v Brně, která potvrzuje rostoucí počet nehod na železnici. A nyní řešíme mýtný systém. Co přijde příště? Ministerstvo dopravy je jednoznačně nejslabším článkem vlády a výběrové řízení na mýtný systém je jedním velkým kostlivcem ve skříni tohoto ministerstva. Já doufám, že k této záležitosti všichni dostaneme řádné vysvětlení. Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu předsedovi Bartoškovi, který se stane současně zpravodajem tohoto bodu.

Nyní zahajuji všeobecnou rozpravu. Pořadí bude následující: s přednostním právem písemně je přihlášen pan předseda Faltýnek, po něm je s přednostním právem přihlášen pan předseda Stanjura a pak přijde řada na poslance, kteří se přihlásili do rozpravy. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové, pane místopředsedo. Děkuji za slovo. Já chci moc poděkovat kolegovi Bartoškovi za jeho úvodní slovo. A ve svém projevu samozřejmě budu částečně reagovat i na to pověření-nepověření, protože já jsem nikdy, pane kolego, nikdy neřekl, že jsem měl nějaké pověření – prostřednictvím pana předsedajícího, omlouvám se, pane kolego. Nikdy. A pan kolega Bartošek – já teď bohužel, protože pan kolega Bartošek to zmínil, já to ve svém projevu, který jsem si připravoval dneska ráno, tak to nemám. Já jsem se chtěl prostě vyhnout konkrétním jménům, konkrétním ministrům, ale pan Bartošek mě v podstatě prostřednictvím pana předsedajícího poprosil o to, abych jmenoval pana ministra dopravy, pana ministra za KDU-ČSL, pana Šimonovského, který stál u začátku tady této záležitosti. Moc se omlouvám, nemám to v projevu. Žádné jméno, chci být naprosto politicky a věcně korektní.

Takže přátelé, nic jsem neřekl, začínám znova.

Dobrý den, vážené kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych, jak jsem už avizoval v pondělí, vysvětlil svoji roli v tzv. kauze mýto, nebo kauze Faltýnek. V tuto chvíli je jedno, jak to budeme nazývat. Od minulého čtvrtku je jméno Faltýnek nejvíce citováno v českých médiích. A některá média se ze mě snaží udělat zloděje a zločince. Dobře. Tak si tedy na začátku řekněme, o čem je celá kauza mýto.

No to přece všichni víme, ne? Je to o penězích. O ničem jiném to není. Je to jenom o penězích. O velkých penězích. (Posl. Janulík z lavice: O penězích.) Jak správně poznamenává kolega Janulík. Je bystrý. O velkých penězích je to. Celá tato kauza je o penězích našich občanů, kolegyně, kolegové. A je o tom, že náš stát při výběru mýta ušetří zhruba 15 miliard korun za deset let oproti minulému období. A já se ptám: Přátelé, nechybí někomu těch 15 miliard? Nechybí? 15 miliard – to je třeba, nevím. Třeba 100 tisíc korun za rok pro všechny naše učitele, třeba. Třeba. A o tom, vážení kolegové a kolegyně, naši novináři zatím nenapsali ani jednu čárku. Ani jednu čárku. Ani jedno slovo o tom, že naše vláda a pan ministr Ťok ušetřil – pan ministr Ťok – ušetřil našim občanům 15 miliard korun! 15 miliard korun! To je jeho zásluha. A víte, vážení kolegové, jaký je rozdíl mezi Faltýnkem a Ťokem? Víte to? Ta otázka je velmi jednoduchá. Obrovský rozdíl. (Pobavení v sále.) Obrovský rozdíl. Faltýnek totiž s týmem pana ministra dopravy v tom roce 2016 spoluvyjednal slevu jenom 28 procent s tehdejším provozovatelem. Jenom 1,5 miliardy. Jenom 1,5 miliardy na tři roky, samozřejmě. A pan ministr v otevřeném neutrálním výběrovém řízení vybral vítěze, který zajistí výběr mýta v příštích deseti letech, a už to tady řekl, celkem za 10,75 miliardy, takže ušetřil našemu státu zhruba 15 miliard korun. V tom je ten rozdíl. V tom je ten rozdíl.

Dámy a pánové, dovolte mi ještě, než přejdu k vysvětlení své konkrétní role v této záležitosti, poslední poznámku k médiím. Víte, já jsem to už jednou prožil. Tady, v Poslanecké sněmovně. Vzpomínáte, když jste mě jako Poslanecká sněmovna

dvakrát vydávali k trestnímu stíhání v kauze Čapí hnízdo? Co tehdy psala naše média? Pamatujete si na ty novinové titulky? Dokonce veřejnoprávní Česká televize – veřejnoprávní Česká televize! – psala na liště celý den, celý den na liště na ČT 24: Faltýnek člen představenstva farmy Čapí hnízdo. Ani si nedali práci podívat se do obchodního rejstříku a ověřit si, že jsem nikdy členem tohoto orgánu nebyl. Nikdy.

Vzpomínáte na moji argumentaci tady v Poslanecké sněmovně proti tomu policejnímu obvinění? Někteří možná ano. Která byla z mého pohledu tehdy nepravdivá a účelová. Já jsem podle toho obvinění tehdy podepsal fiktivní a účelovou smlouvu na prodej akcií. Moje argumentace, že smlouva, která existuje, nemůže být fiktivní, nikdo nechtěl slyšet. Až – paní profesorko Válková prostřednictvím pana předsedajícího, až na státního zástupce, který moje obvinění zrušil. Tak.

A nyní, proč se Faltýnek motal do mýta. Ten příběh je velmi jednoduchý. A začal v létě roku 2015, zde v Poslanecké sněmovně, vážení přátelé. Možná si někteří kolegové vzpomenou, že zde v kanceláři premiéra probíhala koaliční rada, která řešila mýto, nahoře v kanceláři pana premiéra. Na této koaliční radě byl pan premiér Sobotka, pan Birke, pan Bělobrádek, myslím, že i pan Jurečka, nejsem si tím jistý, pan ministr Ťok, pan Volný a já. A na té koaliční radě pan premiér Sobotka vyzval pana ministra Ťoka, ať do konce měsíce července roku 2015 dořeší starou smlouvu s firmou Kapsch, ať může vláda stanovit podmínky pro nové výběrové řízení na výběr mýta po roce 2016. Pokud se tak nestane, a on to tedy i pan ministr řekl, že vlastně pan premiér avizoval, že by ho eventuálně odvolal.

Dámy a pánové, za resort dopravy mělo v tom minulém volební a i teď má zodpovědnost hnutí ANO. Výběr mýta je a byla vždy politická záležitost. Vždy se o tom diskutovalo politicky. A zde hrozila situace, že nebudeme po roce 2016 – i když teoretická situace – vybírat mýto. Stát přijde o 10 miliard ročně – teoreticky říkám – a z České republiky se nedej pánbůh stane bezpoplatková zóna.

Slyšeli jsme tehdy různé nápady. Pan ministr si na to vzpomíná – papírové kupony. Myslím, že to tehdy říkal předchůdce pana ministra, že to je v pohodě a takové nesmysly. Nicméně také hrozila ostuda, že to hnutí ANO nezvládlo. Tyto důvody mě osobně vedly k tomu, že jako místopředseda hnutí jsem do této věci vstoupil. Sám jsem si vzal tento mandát. Tento politický mandát. Nežádal jsem mandát od pana ministra. Ani jsem ho po něm nechtěl, protože jsem cítil, že je potřeba tu situaci pomoci politicky podpořit, zaštítit a řešit. A to jsem udělal. A to jsem udělal.

Víte, já jsem za celý svůj život – aktivní život myslím – zvyklý řešit problémy okamžitě. A protože v rámci hnutí jsem měl na starosti i oblast dopravy politicky, tak jsem si ten mandát prostě vzal a začal ten problém řešit, samozřejmě společně s kolegy z Ministerstva dopravy. A víte, v čem spočívá ten hlavní problém, vážené kolegyně a kolegové? On už to tady řekl pan Ťok. Já jsem neviděl nebo nečetl celý jeho projev, my jsme ten postup koordinovali pouze částečně, takže já se omlouvám, že možná budu opakovat některé věci, které tady zazněly, ale ono se říká, přátelé, že opakování je matka moudrosti. A je potřeba, abychom si všichni vzájemně oživili některé věci a oživili paměť.

Hlavní problém byl v tom, že vláda, Ministerstvo dopravy – a já teď nechci jmenovat, kdo tam tehdy seděl, ale už jsem to řekl v tom svém úvodním projevu, který jsem vlastně neřekl, když jsem reagoval na pana kolegu Bartoška – vysoutěžily v roce 2006 vítěze tendru na výběr mýta na deset let, tedy do konce roku 2016, a uzavřely s ním smlouvy, které neměly koncovku. Ty smlouvy prostě neměly koncovku. Vůbec neřešily předání mýtného systému po roce 2016. To, že v roce 2006 byli v tendru čtyři účastníci, z nichž byla většina z nich vyloučena a zůstal jen Kapsch, to nechci komentovat a komentoval to koneckonců velmi podrobně pan ministr. Ale pro vaši informaci, a už to tady také zaznělo a oživení paměti některých kolegů – firma Kapsch tehdy nabídla na deset let 22 miliard korun. To byla jejich základní nabídka – 22 miliard korun na deset let. Firma Autostrade z Itálie 17,5, firma Fela z Německa 15 a firma A-Way LKW Maut z Německa 33. A jak jsem řekl, někteří byli vyloučeni, vlastně všichni, a vyhrál Kapsch. Ale to není bohužel všechno.

V průběhu trvání smlouvy – a rovněž tady o těch dodatcích hovořil pan ministr – došlo k uzavření několika zrůdných dodatků. Já tomu říkám zrůdných dodatků. A nekomentuji, kdo je uzavřel, v jaké to bylo době, ale prostě byly to zrůdné dodatky, které ještě navýšily tu původní cenu. A hlavně smlouva vůbec neřešila její ukončení a předání dokumentace pro vypsání nového tendru. A tyto věci bylo potřeba rychle vyřešit. Proto jsem do řešení mýta i já osobně vstoupil. S jediným cílem. S jediným cílem. Zrušit tyto nesmyslné a nevýhodné dodatky smlouvy, vyjednat slevy a umožnit vypsání nového výběrového řízení. A jak to tedy dopadlo, dámy a pánové? Také o tom hovořil pan ministr. Dopadlo to tak, jak jsem řekl v úvodu. Vyjednala se sleva 30 procent na tři roky. Stále hovořím o roce 2015, 2016 – protože někteří kolegové to stále pletou a motají dohromady. A já říkám: rozdíl mezi Faltýnkem a Ťokem je v tom, že pan ministr Ťok se svým týmem je mnohonásobně lepší, protože vyjednal pro stát a naše občany mnohonásobně vyšší slevu než v tom roce 2015. V roce 2015 sleva pouze 1,5 miliardy na tři roky, letos, respektive vloni, méně než polovina. Méně než polovina.

Zrušily se ty nesmyslné dodatky a vytvořila se možnost vypsat regulérní, technologicky neutrální tendr na dalších deset let. Prostě jsme to zvládli. I když vím, že tomu spousta z vás nevěřila. A jaký je tedy výsledek? Máme zde pro roky 2020 až 2030 nový systém výběru mýta, který nás bude stát zhruba o 15 miliard korun méně. Nás, Českou republiku, naše občany bude stát systém výběru mýta zhruba o 15 miliard korun méně než v období 2006 až 2016, respektive 2019 včetně toho tříletého přechodného období. Kolegové, nezní to divně? My tady dnes máme cenu, kterou bude náš stát platit novému provozovateli mýtného systému o více než polovinu nižší než v roce 2006. To nikoho nezajímá? Na tuto otázku si prosím odpovězte sami.

A nyní zpátky k mé roli a mému mandátu. Nechci se a ani nemůžu vyjadřovat k vyšetřování policie. Policie dělá svoji práci a já jsem jí poskytl maximální součinnost a jsem připraven tak postupovat samozřejmě i nadále. Nicméně pokud se týká mého mandátu, ten politický jsem vám řekl. Ale jsem také poslanec. A podle zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, dle paragrafu 11 je poslanec oprávněn požadovat od členů vlády a vedoucích správních úřadů informace a vysvětlení potřebná pro výkon jeho funkce. Pokud se týká mé komunikace se

zástupci Úřadu na ochranu hospodářské soutěže, ta byla dle mého názoru v souladu s tímto ustanovením zákona.

Poslední věc, ke které se chci vyjádřit, je role dopravní koaliční rady. Také tady o ní dneska bylo hovořeno, také se o ní zmínil prostřednictvím pana předsedajícího pan předseda Bartošek. Tato dopravní koaliční rada byla složena z odborníků sociální demokracie, KDU-ČSL a hnutí ANO. Tento koaliční odborný orgán řešil po celé volební období témata týkající se dopravy, nejenom mýto, i jiné záležitosti, ale i mýto, ale z pohledu, a to tady zaznělo ve zprávě pana ministra Ťoka a plně to potvrzuji, problematiky rozsahu zpoplatnění silnic první třídy nebo vůbec dalšího eventuálního rozsahu zpoplatnění. Výsledkem této debaty v této dopravní koaliční radě byl kompromis, a já ho nijak nekomentuji, prostě to byl koaliční kompromis na zpoplatnění dalších 900 km silnic první třídy. A tento parametr vláda schválila a začlenila ho vlastně do podmínek výběrového řízení.

Takže já, Jaroslav Faltýnek, jsem nikdy neřekl, pane kolego Bartošku prostřednictvím pana předsedajícího, že jsem měl mandát od velké koaliční rady nebo dopravní koaliční rady. Nikdy jsem to neřekl. Já jsem si ho sám vzal, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího.

Závěrem chci říct, dámy a pánové, v letech 2015 až 2018 všichni naši političtí oponenti očekávali, a já říkám, těšili se, že hnutí ANO problém mýta nezvládne. A jaký je výsledek? ANO to zvládlo, a ještě s významnou úsporou díky panu ministru Ťokovi. A je z toho zase politický problém. Kdybychom to nezvládli, je to politický problém. My jsme to zvládli, a je to zase politický problém. Takže kauza mýto nebo Faltýnek, to je jedno, je politický boj. Je to politický boj. Já to respektuji za sebe, respektuji tento politický boj. Jenom vás moc prosím o jednu věc, vážení kolegové a kolegyně, v politickém boji používejme věcné argumenty a ne spekulace a předsudky.

Albert Einstein kdysi řekl: "V jaké smutné době to žijeme, když je snadnější rozbít atom než lidské předsudky."

Děkuji za pozornost. (Potlesk v levé a střední části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám jednu přihlášku na faktickou poznámku paní poslankyně Pekarové. Nicméně než se dostaví k mikrofonu, přečtu dvě omluvy. Je to paní poslankyně Radka Maxová v době od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a paní poslankyně Monika Jarošová od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Ještě řeknu, aby se s přednostním právem připravil pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, snažila jsem se velmi pozorně poslouchat jak pana ministra Ťoka, tak také pana předsedu Faltýnka a nebylo mi zodpovězeno na jednu otázku, kterou si kladu už od samotného počátečního zveřejnění této kauzy v médiích, a proto se chci obou dvou pánů na něco zeptat.

Pane předsedo Faltýnku prostřednictvím předsedajícího, mě by zajímala jedna prostá věc. Nejsem odborník ani na dopravu, ani na výběr mýtného, na veřejné zakázky, ale zajímá mě, když jste tedy podle svých slov, která opakovaně říkáte, a

tady opět zazněla, ušetřil státu tak ohromné částky peněz, proč jste už tehdy o tom žádným způsobem neinformoval třeba přes média. Pokud bych měla nějaký takovýto významný úspěch, nevím, jak vy, kolegové, tak se docela ráda pochlubím. (Veselost v pravé části sálu.) Přijde mi to jako přirozená reakce politika, který chce být znovu zvolen, který dělá blaho pro občany, že s takovouto věcí jde a informuje média. To mně přijde v té věci velmi zásadní, zajímavý a zvláštní postoj.

Zároveň se chci zeptat pana ministra, jestli skutečně věděl o tom, že pan Faltýnek takovýmto způsobem jedná, ať už tedy se zástupci společnosti Kapsch, nebo s ředitelem ÚOHSu. Prostě na jednoduchou otázku prosím i jednoduchou odpověď. Věděl? Kdy se o tom dozvěděl? Zda byl taktéž jako my ostatní tímto překvapen až ve chvíli, kdy se o celou věc začala zajímat policie, a kdy jsme se tedy i poprvé od pana Faltýnka, naprostá většina z nás, troufnu si tvrdit úplně všichni občané této země, dozvěděli, jak moc peněz nám tedy svým jednáním vlastně ušetřil. Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máme tady dvě faktické. Takže pan poslanec, předseda klubu ANO, Jaroslav Faltýnek. Připraví se pan poslanec Bartošek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuju. Na tu odpověď kolegyně Pekarové, dotaz, omlouvám se, je velmi jednoduchá odpověď. Paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, vy znáte v České republice médium, které má zájem zveřejnit pozitivní informaci? Já ne. Děkuju. (Potlesk z levé a střední části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou pan předseda klubu KDU-ČSL Bartošek. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana předsedajícího, z vašeho projevu mi přišlo nejbizarnější vyjádření: já jsem si ten mandát vzal. To je velmi zajímavé, jak vám to v rámci hnutí funguje. Patrně může kdokoliv v rámci hnutí přijít a říct: já si vezmu mandát za zdravotnictví, já si vezmu mandát za něco jiného. Anebo v tom případě máte výjimečné a luxusní postavení v rámci hnutí ANO a stal jste se stínovým ministrem ministra dopravy – oba dva za hnutí ANO. Protože buď jste si řekl, ministr je neschopný –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím vás, oslovujte se prostřednictvím předsedajícího.

Poslanec Jan Bartošek: Ano, omlouvám se, pane místopředsedo. Buď jste si, pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího řekl: pan ministr je natolik neschopný, že to musím udělat za něj, a jste měl své vlastní motivy, které vás vedly k tomu, že jste se mýtu věnoval. Je velmi zvláštní, když v rámci jedné strany máte potřebu suplovat vlastního ministra.

A ještě k jedné věci z vašeho projevu. Souhlasím s vámi, v mýtu je velké množství peněz a je potřeba, aby soutěž proběhla standardně, a stát má postupovat

s účelem, aby ušetřil. V tom jsem s vámi ve shodě. Každopádně jestliže říkáte, že mýto je téma politického boje, já se vás táži: Je i to vyšetřování policie, které v současné době probíhá, součástí politického boje? Chcete tímto způsobem zpochybnit nezávislost policie? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní další faktické poznámky. Mám tady tři přihlášky. Přečtu pořadí: nyní vystoupí pan poslanec Mikuláš Ferjenčík, připraví se paní poslankyně Pekarová a předseda Pirátů Ivan Bartoš. Zatím tři faktické přihlášky. Prosím, pane poslanče Ferjenčíku, máte vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Chtěl jsem prostřednictvím pana předsedajícího reagovat na tvrzení kolegy Faltýnka, že média nepřebírají pozitivní informace. Média ve velkém přebírají vaše tvrzení o tom, kolik údajně přináší EET, přestože si to cucáte z prstu. Tak se velmi divím, že byste se nepochlubil úsporou 1,5 miliardy. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další faktickou má paní poslankyně Pekarová, připraví se předseda Pirátů Ivan Bartoš. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Tak jinak. Kdyby tedy neměla zájem média, což zpochybňuji, protože věřím tomu, když tady některá z nich vidím, že by byla za takové informace velmi ráda, tak proč jste se nepochlubil na stránkách hnutí ANO nebo třeba na své sociální síti, na sociálních sítích, které určitě taky používáte? To je přece médium, které si můžete sám ovlivnit, co napíše. Ať už jsou to webové stránky vaše osobní, nebo hnutí. Nevěřím tomu, že byste neměl zájem o takovém úspěchu informovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jenom požádám, abyste se oslovovali prostřednictvím předsedajícího v souladu s jednacím řádem. Nyní předseda Pirátů Ivan Bartoš. Prosím, vaše dvě minuty, pane předsedo.

Poslanec Ivan Bartoš: Já vám děkuji. Dobrý den všem. Jenom bych krátce reagoval na věc mandátu. Já jsem měl právě o této věci možnost hovořit, byl jsem, myslím, v debatě s panem ministrem Hamáčkem, kde minulý týden ještě fungovalo: já jsem měl mandát toto vyjednávat – a pak se pan ministr Ťok od toho distancoval. Já jsem se v neděli v politické televizní debatě ptal, jestli má někdo nějaký mandát. Bývá to tak, že má k tomu nějaký papír, pověření, existuje zápis z orgánu, který nějakým způsobem řekl: pane Faltýnku, vy tedy máte za úkol toto vyjednávání. A teprve od pondělka tohoto týdne, a byl hezký čas vymyslet do čtvrtka nějak ten příběh, aby takový papír nemusel existovat, tak dnes tady od pana Faltýnka slyšíme: já jsem si k tomu vzal mandát. Tak já jenom tak... Buďto mandát mám, někdo mi ho dal, existuje k tomu nějaký důkaz. No a když prostě není, tak najednou se ten mandát vyzvedává jak z nějaké pokladničky libovolně. Tak jenom abychom uvedli ten příběh

toho "měl jsem mandát " na pravou míru, tak od neděle už je ten příběh jiný, než byl minulý týden.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se tedy vrátíme do obecné rozpravy. Mám tady dvě přednostní práva. Takže předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo. A připraví se předseda klubu Pirátů Jakub Michálek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, své vystoupení rozdělím do tří částí. Nejprve bych reagoval na vystoupení pana ministra, poté na vystoupení pana předsedy poslaneckého klubu hnutí ANO a potom věci, které zajímají nás občanské demokraty.

Spravedlivě musím přiznat, že pan ministr naplnil ten bod, který máme devět měsíců na programu, a podal informaci vlády o výběrovém řízení na mýtný systém. Když to řeknu velmi zjednodušeně, a víte, že patřím k častým kritikům pana ministra, pokud si myslím, že něco nedělá dobře, na druhé straně je taky pravda, že jsme schopni nalézt společný postoj v oblasti dopravy. Připomenu jenom dvě novely, které jsme společně prosadili, ať už se týkají výkupu, nebo urychlení dopravní infrastruktury. To říkám proto, abych dokumentoval na konkrétních příkladech, že občanští demokraté to nemají sto-nula, že ať udělá cokoli pan ministr, tak ho kritizují.

My jsme s panem ministrem měli v roce 2015 spor o to, jak pokračovat po roce 2016. A pan ministr si určitě pamatuje společné jednání na Ministerstvu dopravy, v žádné restauraci, v žádném hotelu, kdy pan ministr byl optimista a myslel si, že to prodloužení o ty tři roky bude soutěžit, předpokládal, že bude mnoho zájemců, kteří by provozovali ten systém po skončení roku 2016, s tím, že mezitím se připraví řádný otevřený tendr. Já jsem byl skeptik. Pravda mi dala nakonec za pravdu. A Ministerstvo dopravy tehdy přistoupilo vlastně k prodloužení té smlouvy z ruky. V zákoně pro to máme takový hezký úřední název – jednací řízení bez uveřejnění. Ale je to prodloužení nebo zadání nějaké zakázky z ruky. To jsem nekritizoval. Spíš jsem předtím kritizoval ten názor pana ministra, že proběhne soutěž, protože jsem tomu nevěřil. Říkal jsem, že v okamžiku, kdy budu soutěžit, nebo chtěl bych soutěžit prodloužení stávajícího systému, i kdyby ta soutěž proběhla, nemohl by vyhrát nikdo jiný než stávající provozovatel.

Pan ministr se pak vydal cestou JŘBU. Myslím si, že v té době to bylo jediné možné řešení. Debata byla o délce JŘBU na to období. Ale to už je za námi.

Takže kdybych chtěl zhodnotit vystoupení ministra, naplnil ten bod, podal nám podle mého názoru podrobnou informaci, nebo dostatečně podrobnou informaci, připomněl časovou osu, ty milníky jednotlivých těch... A chci říct, že v tom otevřeném tendru podle všech indicií, které mám, Ministerstvo dopravy postupovalo striktně, striktně podle platných zákonů. Striktně. Já se pak k tomu vyjádřím i v jiné části vystoupení, kdy podle mého názoru tento postup, zákonný postup, legální postup někdo svým jednáním, ať už vědomě, nebo nevědomě, výrazným způsobem ohrozil. Myslím, že pan ministr o tom ví, protože já se pak odkážu na jeho slova, která mohu taky podepsat z toho jeho vystoupení.

Pro pana předsedu Faltýnka – a toho neoslovuji, tak nemusím prostřednictvím, – tak bych mu řekl to vysvětlení. Zaprvé ne každý den se dozvím novou věc v Poslanecké sněmovně. Dneska jsem se dozvěděl, že největším politickým podporovatelem ministra Ťoka byl pan předseda Faltýnek. Pro mě je to nová věc. Myslím, že ještě víc překvapený než já je pan ministr Ťok. Ale zaznělo to na mikrofonech a je to ve stenozáznamech. A tak to má být. Členové své vlastní strany mají podporovat svého ministra. Nic proti.

Pan předseda Faltýnek, aby to zamlžil a odvedl pozornost, a povedlo se mu to docela dobře, musím to ocenit, tak říkal, já jsem ušetřil 1,5 miliardy a ten Ťok je lepší a ušetřil mnohem víc.

Pane předsedo Faltýnku, teď už prostřednictvím pana místopředsedy, oslovuji přímo vás, no a to je ten rozdíl mezi tím, když dáte někomu zakázku z ruky a něco vysoutěžíte. A myslím, že není překvapivé, že když dáte někomu něco z ruky, že ta cena není tak výhodná, jako když to vysoutěžíte. A pokud si podrobně analyzujete výstupy občanských demokratů k mýtnému tendru, tak musíte říct, že než byl vypsán, tak naše podmínky byly poměrně jednoduché – aby to bylo otevřené řízení, aby to bylo technologicky neutrální, aby ta soutěž nebyla napsaná pro Kapsch, ale aby nebyla napsaná ani proti Kapschi. Protože pokud by to bylo pro nebo proti konkrétní firmě, nebyla by splněna podmínka otevřeného řízení. A to se taky tak stalo.

A po celou dobu průběhu, ať už první fáze, druhá fáze, vyhodnocení, odvolávání, rozhodnutí ÚOHSu v prvním stupni, v druhém stupni, jsme to nekomentovali. Když se nás někdo ptal, tak jsme řekli: běží otevřené výběrové řízení, počkejme, až všechny orgány, které do toho mohou vstupovat, uzavřou svou činnost, a pak to můžeme hodnotit. Byli jsme v tom disciplinovaní a žádným způsobem jsme nepomáhali panu ministru, aby dosáhl lepší výsledek, jako pan předseda Faltýnek. A objektivně musím říct, že ta soutěž byla úspěšná. Není pravda, že se mnozí těšili, nebo všichni těšili, my jsme se netěšili, na selhání. My jsme věřili, že to stát zvládne, protože je to dobrá zpráva pro Českou republiku a my nejsme destruktivní opozice.

Nicméně pan předseda Faltýnek tady řekl, že byl součástí vyjednávacího týmu v té první fázi, když se dala ta zakázka z ruky Kapschi na tři další roky. Legitimní otázka zní, jak se stal členem toho týmu, jestli si to vzal sám a sám se... (Předseda Faltýnek ze svého místa: Já jsem to říkal.) No ne, být členem týmu znamená, že jednám s uchazečem. Přestože je jediný, tak já předpokládám a myslím, že se nemýlím, že pan ministr Ťok jmenoval nějaký vyjednávací tým, který v rámci zákona o zadávání veřejných zakázek oslovil konkrétního uchazeče a jednal jednak o zadání a podmínkách uzavření smlouvy. Pan předseda Faltýnek řekl, že byl součástí toho týmu. (Předseda Faltýnek ťuká hlasovací kartou do lavice.) Jsem si myslel, že se chcete odhlásit. A vy klepete jen tak. Omlouvám se, protože hlasovat nebudeme.

Tak pane ministře Ťoku prostřednictvím pana místopředsedy, byl pan předseda Faltýnek členem vyjednávacího týmu, který jednal s uchazeči? Ano, či ne? Vystupoval z pozice zadavatele, nebo zástupce zadavatele? Bavíme se o té první smlouvě na tři roky. Ano, či ne? Podle slov pana předsedy Faltýnka by odpovědi měly znít: Ano. Ano. A tam mohl vzniknout dojem u uchazečů, ať už konkrétních, nebo všech, že pan předseda Faltýnek zastupuje zadavatele.

A mně je skutečně jako zástupci opozice úplně jedno, jestli nějaká koaliční rada – velká, malá, dopravní, zdravotní, sociální – dala někomu mandát. V našich očích je to naprosto logické. Zodpovědnost za resort dopravy má ministr dopravy. Nikdo jiný. Jestli mu někdo radí, jestli jeho rady vyslechne, nebo ne, je jeho věc, jeho rozhodnutí a taky jeho zodpovědnost. Taky kdyby byl průšvih s tím mýtem, tak se nebudeme ptát pana předsedy Faltýnka, jak to tak špatně vyjednal, ale ptali bychom se logicky pana ministra Ťoka.

Já jsem v úterý řekl a pak se to docela jako i zalíbil ten výraz, že vystupování pana předsedy Faltýnka jsou pohádky ovčí babičky. Dneska v tom pokračoval. Místo aby se věnoval tomu, k čemuž je veřejný prostor, tomu, co se stalo minulý týden, to je nestandardním schůzkám s předsedou Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, tak začal: Bylo, nebylo... v roce 2006 – všichni víte, kdo, já to neřeknu – se stalo tohle. A pak byly takové dodatky. A pak v roce 2015 bylo tohle. A proti té části já v zásadě nemám, co bych dodal.

Já bych ale naši pozornost upřel k listopadu roku 2017, kdy – a pan ministr to potvrdil – byl vypsán otevřený tendr. Byl dvoukolový. Bylo ukončeno první kolo, kdy všichni čtyři uchazeči splnili kvalifikační předpoklady. A bylo to v období, kdy vlastně tvořili své cenové nabídky. To je podzim roku 2017. A pan ministr zde zcela správně řekl, že v této fázi veřejné zakázky je osobní styk s kterýmkoli uchazečem v zákoně vyloučen.

Jediným místem, jehož prostřednictvím se v průběhu tendru může stýkat zadavatel či jakýkoli zástupce zadavatele, např. ten, který si ten mandát vzal, je profil zadavatele. Mluvil o tom pan ministr. A znovu můžu potvrdit, že Ministerstvo dopravy takhle striktně postupovalo. Díky taky té komunikaci na profilu zadavatele došlo k posunutí termínu odevzdání nabídek. Je to naprosto zákonné a u tak komplikované soutěže to není nic výjimečného. Právě proto, aby byly zachovány férové podmínky pro všechny uchazeče.

Chtěl bych upřít vaši pozornost na § 6 zákona o zadávání veřejných zakázek. Při jeho aplikaci dojdete k jednoznačnému názoru, že jakýkoli kontakt zadavatele nebo jeho zástupce, třeba toho, kdo si mandát vzal, s kterýmkoli uchazečem, tím spíše pouze jedním z nich, by vedl zcela nemilosrdně ke zrušení soutěže. Zcela nemilosrdně. Kdyby se o těch schůzkách vědělo v okamžiku, kdy proběhly, jediný zákonný postup, který by byl možný, by bylo zrušení této soutěže pro netransparentnost a porušení zásad rovného zacházení. A to je ten problém, o kterém my jako občanští demokraté mluvíme. A můžeme se ptát a klást si otázku: Bylo to vědomé, nebo nevědomé porušení zákona? Bylo či nebylo úmyslem na základě takového chování a jednání donutit zadavatele, aby ten tendr zrušil? Co by se stalo, kdyby byl ten tendr zrušen v tom okamžiku? Pan ministr a Ministerstvo dopravy a vláda jako celek by neměli jinou možnost než opět z ruky prodloužit fungování stávajícího systému.

Pan předseda si ten mandát vzal, tak si popišme, jak si s tím mandátem naložil. Nejdříve se sešel s jedním z uchazečů, aby následně přeběhl na schůzku s předsedou úřadu, který má všem uchazečům – všem – garantovat, že ta soutěž proběhne férově. Už to je mimořádně znepokojivé. Popišme si z veřejných zdrojů, a já nebudu citovat

z nelegálně uniklých informací, protože to jsem kritizoval už v úterý, že bychom s tím neměli pracovat, ale vycházím z veřejných vyjádření aktérů té schůzky, které oni veřejně potvrzují.

Kdo zprostředkoval tuto schůzku a kdo jí byl účasten? Vazebně stíhaný komunální politik, možná ještě dneska člen ANO, nebo už vyloučený člen ANO. Tento člověk, údajně, kterého nikdo nezná, bezvýznamný komunální politik, organizuje a účastní se schůzky prvního místopředsedy hnutí, který si vzal mandát na řešení mýta, s předsedou Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Který – nevím, jestli shodou okolností – je taky členem rozkladové komise tohoto předsedy. Myslím, že ve veřejném prostoru se velmi málo mluví zatím o roli předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. On první měl takovou schůzku odmítnout! On první, protože on je garant férového zacházení se všemi uchazeči. A on je garant toho, že každá veřejná zakázka proběhne podle zákona. A vláda to odbyla jednoduchou větou: Presumpce neviny.

Já nemluvím o kriminálních činech. Já mluvím o důvěře zadavatelů, ale taky uchazečů, převážně soukromých firem, v to, že ta soutěž proběhne dobře. Kdo z vás, kdo z těchto uchazečů má možnost přes prostředníka zorganizovat schůzku s tímto předsedou a tam probírat předmětnou otázku? Možná takoví jsou, ale zdaleka to nebudou všichni, to jsem si jistý.

Chtěl bych požádat vládu, aby se tím vážně zabývala, protože podle mě je to skandální a nepřijatelné chování předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

Takže člověk s mandátem, který si sám vzal, v té době může být chápán všemi ostatními účastníky jako zástupce zadavatele, mluví s jedním z uchazečů v okamžiku, kdy je to naprosto ze zákona vyloučené. A pak říká – vzpomeňme si ty pohádky ovčí babičky: Nejprve je to, protože měl mandát dopravní koaliční rady. To mě fakt nezajímá. Aby ostatní členové tohoto, nevím, jak bych to nazval, poradního sboru, řekli: Neměl jsem mandát. Druhé vysvětlení bylo: To bylo proto, abych ušetřil jeden a půl miliardy během tří let, kdy to ten Kapsch provozoval nad rámec původní smlouvy.

Tady úplně nesedí čas. Když se smlouva uzavřela v červnu 2016, jak říkal pan ministr ve svém úvodním slově, tak těžko můžeme věřit tomu, že v listopadu o rok později, tzn. o 18 měsíců později, někdo vyjednává cenu, která je 17 měsíců podepsaná. A jak říká pan předseda Faltýnek dneska: Já jsem ušetřil jeden a půl miliardy!

Pane ministře, co dělal váš tým, když jednal s tím Kapschem, když to celé domluvil skromný pan předseda Faltýnek, který o tom ani nikoho neinformoval? Tak jenom ve svém volném čase si vzal mýto a dojednal jeden a půl miliardy a ještě to skromně nikomu neřekl. Přece se nebude chválit! Nikdo to nenapíše, ani ty noviny ze svěřenského fondu. Ani v těch těžkých rozhovorech v těchto novinách, kdy čelí představitel hnutí ANO záludným otázkám typu: Jak to děláte, že jste tak dobří? Jste ještě lepší, než jsme mysleli! Jak jste to dokázali? A podobně. Tomu rozumím, že když se čelí takovým těžkým otázkám, tak těžko vám dá někdo prostor pro nějakou osobní pochvalu, že jste ušetřil jeden a půl miliardy. Takže ani to nezabralo.

A dneska jako obrana této nestandardní schůzky slyšíme: Ťok je skvělý, lepší než já! Třikrát jsem to tady slyšel. To mi nepřijde jako... Myslíte, že na té schůzce, já jsem na ní nebyl, ale účastníci ji potvrdili, ta schůzka proběhla asi takto: "Dobrý den, pane předsedo Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Já jsem Jaroslav Faltýnek, určitě mě znáte. Chci vám říct, že ministr Ťok je mnohem lepší než já a já předpokládám, že ta soutěž ušetří mnohem víc peněz než já." A pan Rafaj odpoví: "No to je skvělá zpráva. Tak se mějte hezky, na shledanou." Já nevím, jestli tomu věříte. Já tomu nevěřím.

Už jsem říkal v úterý, že je dobře, že ten vazebně stíhaný politik z Brna, střelec hnutí ANO, byl vyhozen z dozorčí rady ČD Cargo. Ale v úterý jsem se zeptal a dneska bych už mohl znát odpověď, kdo ho tam navrhl. Není úplně obvyklé, aby radní nebo místostarosta městského obvodu dostal funkci v dozorčí radě státního podniku, aniž by ho někdo doporučil z té centrální úrovně politiky. Mě napadají pouze čtyři možnosti či kombinace. Doporučil ho pan ministr dopravy. To je docela legitimní. Nevím, jestli to, ale pokud pan ministr dopravy doporučí někoho do dozorčích orgánů firmy, kterou má na starosti, je to logické. A já zastávám názor, že za personální nominace v resortu nese plnou politickou odpovědnost ministr a je jeho věcí, jak toho nominanta vybere – výběrovým řízením, přímým oslovením nebo jakkoliv. Takže to je první možnost: pana Švachulu si vybral pan ministr Ťok. Druhá možnost – teď mluvím o politických možnostech, nevím, jak to bylo – že si ho vybral první místopředseda hnutí, který si vzal ten mandát, aby řešil to mýto. Sice nevím, jak mýto souvisí s ČD Cargo, ale i tam se platí poplatky za užití železniční cesty, tak možná to pan předseda Faltýnek vzal šířeji. Že nejenom to mýto na silnicích, ale i mýto na železnici bude řešit. Třetí možnost – a jako zkušený politik říkám, že je skoro nejpravděpodobnější – že ho doporučilo krajské vedení konkrétní politické strany. Vždyť to všichni známe: Z našeho regionu máme šikovného člověka, pane ministře, i náš region by tam mohl někoho mít, tak my vám doporučujeme tohoto člověka. Anebo, protože Brno je velké město, tak to bylo vedení Brna, ať už politické, nebo stranické.

To jsou čtyři logické možnosti, jak představenstvo Českých drah mohlo přijít k nominaci pana Švachuly. Já nevím, která byla uplatněna, mohly to být kombinace, ten i ten ho doporučil... Dneska, když se zeptáte hnutí ANO, tak ho nikdo nezná. Teda bývalý primátor přiznal, že ho zná, ale použil tu oblíbenou větu z filmu Vysoká hra patriotů: My jsme se stýkali, to je pravda, ale nebyli jsme si blízcí.

Já nevím, jak se pozná, že jsou si dva politici blízcí. Frekvencí schůzek? Rozumím tomu, že z pracovního titulu se stýká primátor s vedením městských částí, to mi přijde normální, na tom nic špatného nevidím. Ale už vyslání někoho takového z městské části do státní firmy na celostátní úrovni úplně normální není. Kdyby byl tento člověk nominován do brněnských městských firem, tak se na to neptám, protože to je plně v kompetenci brněnské samosprávy.

Tak někdo z těch čtyř to musel být, anebo to byl někdo jiný. Možná je nějaká jiná politická možnost, kdo to doporučení panu ministru dal, nebo kdo dal doporučení představenstvu Českých drah, protože formálně je to rozhodnutí představenstva Českých drah, protože se jedná o dceřinou firmu. Doufám, že dneska tu odpověď dostanu.

Konkrétní dotaz pro pana ministra Ťoka. Já jsem popsal rizika jednání pana předsedy Faltýnka s panem předsedou Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v té fázi zakázky, která byla. Vnímáte ta rizika stejně? Souhlasíte se mnou, že v této fázi se jakýkoliv buď zadavatel, nebo zástupce zadavatele nesmí stýkat, že jedinou možností komunikace je ten profil zadavatele a že v okamžiku, kdy se o tom vědělo, že by ta soutěž musela být zrušena? Já jsem o tom přesvědčen. Mohu se mýlit. Ale konzultoval jsem to s lidmi, kteří jsou experty na soutěžní právo. Já ten expert nejsem. O tom pan předseda Faltýnek nemluvil. Pořád se vracel k tomu, jak ten Ťok ušetřil víc než... To za prvé. Říkám, to je rozdíl mezi zakázkou z ruky a zakázkou, která se soutěží.

A já myslím, že je férové také říct k těm cenám, že se mění technologie a mění se svět. A když opravdu férově se podíváte na ceny notebooků, tabletů, mobilů a budete kritizovat svoje předchůdce, že tablety, mobily či notebooky před deseti lety koupili dráž než dneska, můžete mít pravdu, že to bylo dráž, ale vždycky musíte srovnávat konkrétní situaci na trhu. A to se nijak nezastávám té původní smlouvy a s tím kritickým popisem této smlouvy a těch dodatků, se kterými vystoupil pan ministr Ťok, souhlasím. Neříkám, že do detailů, neznám všechny detaily a nemohu znát všechny detaily, ale v zásadě s tím souhlasím. Ale to s tou otázkou, kterou máme debatovat dneska, zda byla, či nebyla ohrožena zakázka na mýto nevhodným kontaktem zástupce zadavatele, který sám sebe jmenoval zástupcem zadavatele – "ten mandát jsem si vzal" -, zda byla či nebyla ohrožena nezávislost a nestrannost rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, zda vláda bude něco s předsedou toho úřadu dělat, či ne, na to jsme zatím odpověď nedostali. Pokud na tyto otázky dostaneme řádné a věrohodné odpovědi a nebudou to Pohádky ovčí babičky, tak žádné usnesení navrhovat nebudeme. Myslím si, že pak projednání tohoto bodu splnilo svůj účel.

Zcela vědomě jsem se vyhnul jménem našeho klubu všem těm okolnostem, které provází nelegální zveřejňování informací například z příkazu k domovní prohlídce. To my dělat nebudeme. Možná by to bylo pohodlné, ale určitě z toho citovat nebudeme, na to se ptát nebudeme. Myslím, že to říkal pan ministr nebo pan předseda Faltýnek. To je věc policie, ať si koná.

To, že jsme kriticky hodnotili úterý, a dodneška jsme ten názor nezměnili, že je opravdu mimořádně špatné, když použiji velmi mírný výraz, že se to může dít, že ty informace se objeví v tisku, a první, co řeknou státní orgány: od nás to nebylo. Já tomu úplně nevěřím. Proto jsem se také ptal ministra vnitra. Ten policii věří. Ptal jsem se i ministra spravedlnosti, zda to neuniklo z jeho rezortu. Ten mi zatím neodpověděl. Ani mně, ani veřejně, abychom měli jistotu, že ani z druhého rezortu neunikly ty informace účelově. Podtrhuji to slovo účelově, protože to je věc, se kterou bychom se neměli smířit, a je jedno, zda se to děje našim politickým konkurentům, nebo vlastní politické straně. Přístup aspoň náš je vždy stejný a vás žádám o stejné, abychom takové věci netolerovali, aby ministři v rámci svých kompetencí byli schopni zasáhnout a příště zabránit nelegálnímu zveřejnění informací, které jsou podle zákona neveřejné. A to už by byla širší debata i o té stošestce, kdy jsme debatovali včera, zda se může, nebo nemůže taková věc zveřejňovat na základě zákona č. 106.

Nicméně já jsem položil konkrétní dotazy zejména pro pana ministra Ťoka a byl bych rád jménem našeho klubu, kdybychom se dnes dozvěděli odpovědi na tyto otázky. Já už jsem byl v jedenáct skeptik, že dneska ten bod uzavřeme. Myslím, že se to dneska nepovede, tak doufám, že to uděláme buď ve variabilním týdnu, nebo hned v prvním týdnu příští schůze, abychom se k dokončení toho bodu zase nedostali za dalších devět měsíců nebo po bohužel dalším nelegálním úniku informací do médií.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení předsedu poslaneckého klubu Pirátů Jakuba Michálka s přednostním právem, a než dorazíte před mikrofon, tak přečtu dvě omluvy. Pan poslanec František Vácha se omlouvá mezi 12.20 a 14.30 z pracovních důvodů. A pan poslanec Petr Pávek se omlouvá mezi 14. a 18. hodinou z rodinných důvodů.

Pane poslanče, máte slovo. A připraví se – další přednostní právo zatím nemám – pan poslanec Milan Feranec. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se pokusím být stručnější než pan předseda Stanjura a začal bych tím, že to, co jsme tady zatím slyšeli ze strany pana Faltýnka ve vztahu k informacím, které byly v médiích, se dá označit pouze jako velká mlha. Nezazněly odpovědi na žádné dotazy, které tady samozřejmě běží ať už v médiích, nebo tady od poslanců. Takže já si dovolím to pouze stručně zrekapitulovat. Mým cílem samozřejmě není vyčerpat celý prostor do konce tohoto jednacího bodu tak, abychom dostali konkrétní odpovědi na ty otázky.

Vzhledem k tomu, že to je poměrně závažný korupční skandál, protože policie mluví o trestných činech uplácení a organizované zločinecké skupině, tak si myslím, že je velmi důležité, abychom to tady projednali a současně abychom se nevyhýbali těm informacím, které všichni známe z médií, protože v médiích už se objevují výroky, že údajně pan předseda Faltýnek měl sdělit podle policejních dokumentů na schůzce 10. listopadu 2017 předsedovi ÚOHS: "Je potřeba udělat to, co chce společnost Kapsch." Myslím si, že to je předmětem toho, na co my chceme znát odpověď, nikoliv historické školení o tom, jak se uzavíralo mýto. To je teď úplně nepodstatné.

Takže já si dovolím shrnout prostřednictvím pana předsedajícího dotazy na pana poslance Faltýnka, které by nám měl zodpovědět.

Za prvé bych chtěl vědět, kdo všechno byl informován o aktivitách kolem tendru na mýtný systém, které pan Faltýnek vyvíjel.

Za druhé bych chtěl vědět, v čem spočítala ta koordinace, kterou, jak říkal pan předseda Faltýnek, částečně učinil s ministrem dopravy Ťokem ve věcech jednání mezi předsedo ÚHOSu Petrem Rafajem a ředitelem společnosti Kapsch Karlem Feixem.

Za třetí. Ve svém vyjádření jste uvedl, že jste se potkával se všemi účastníky tendru na mýtný systém. Můžete prosím uvést, kolikrát a za jakým účelem jste se

setkal či komunikoval s představiteli firmy Kapsch, konsorcia CzechToll, SkyToll či předsedou ÚOHSu Petrem Rafajem?

Za čtvrté. Můžete prosím konkrétně doložit to, jakým způsobem jste vyčíslil částku 1,5 mld., kterou jste zmínil ve svém vystoupení? To už částečně bylo zodpovězeno, ale domnívám se, že pouze částečně.

Za páté. V policejních dokumentech jste dle deníku Právo popisován jako prostředník mezi ředitelem společnosti Kapsch Karlem Feixem a předsedou ÚOHS Petrem Rafajem, přitom v příkazu k domovní prohlídce je uvedeno, že u obou těchto osob se prověřuje podezření z přijetí úplatku či podplácení. Můžete tedy osvětlit, jestli je to pravda, že jste působil jako prostředník, případně v čem spočívala ta role prostředníka?

Za šesté. Dle policejních dokumentů, které cituje deník Právo, jste během schůzky dne 10. listopadu 2017 sdělil předsedovi ÚOHSu: "Je potřeba udělat to, co chce společnosti Kapsch." Můžete vyvrátit, nebo potvrdit, že jste pronesl tento výrok, a případně okomentovat, jaký to má vztah k tomu, že není možné narušovat nezávislost ÚOHSu?

Za sedmé. V příkazu k domovní prohlídce je dle deníku Právo popsána vaše schůzka s ředitelem společnosti Kapsch následujícím způsobem: "Z tohoto jednání vyplynula mimo jiné shoda obou na dalším postupu, totiž že Faltýnek zařídí u předsedy ÚOHSu Rafaje ovlivnění rozhodování ÚOHSu ve věci veřejné zakázky na systém elektronického mýtného ve prospěch společnosti Kapsch." Je tedy tato charakteristika pravdivá, či nikoliv? Skutečně jste slíbil panu Feixovi, že zařídíte u pana Rafaje ovlivňování rozhodnutí ÚHOSu?

Tady slyším z pléna nějaké jo, jo, jo. Tak doufám, že to se... To nejde od pana Faltýnka, ale od kolegů z SPD. Tak bych poprosil o reakci od pana Faltýnka.

A poslední otázka, číslo osm, se týká radního hnutí ANO pana Jiřího Švachuly. A už to tady zaznělo od pana předsedy Stanjury. Chci se zeptat za osmé prostřednictvím pana předsedajícího, kdo prosadil obviněného radního z hnutí ANO pana Jiřího Švachulu v roce 2017 do dozorčí rady ČD Cargo. Jestli to neví pan Faltýnek, tak poprosím, aby se k tomu vyjádřil pan ministr dopravy.

Myslím si, že to, co tady zatím zaznělo, tak se nevyjadřuje k podstatě této kauzy. Předstíráme, že ty zásadní věci tady neexistují. A myslím si, že ta výmluva, že by to nenapsala média v okamžiku, kdy váš předseda vlastní Lidové noviny a Mladou frontu DNES prostřednictvím svěřeneckého fondu, je naprosto zavádějící. Ten přístup, který vy máte do médií, je naprosto nesrovnatelný se zbytkem politické scény, zejména pokud jde o ta média, která jsou ve vlastnictví vašeho předsedy nebo která mají velmi úzké obchodní vztahy s holdingem vašeho pana předsedy.

Děkuji za pozornost a za zodpovězení těch položených otázek zejména. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám žádost o faktickou poznámku paní poslankyně Pekarové. Ale než dorazíte k mikrofonu, dovolte mi přečíst opět tři omluvy. Takže pan poslanec Richter se omlouvá dnes od 14.30 do 17

hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Radim Fiala se neomlouvá a pan poslanec Aleš Juchelka se omlouvá od 14.30 do konce jednání z pracovních důvodů.

Paní poslankyně, vaše dvě minuty prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já se snažím tady dosáhnout té odpovědi od pana ministra, protože se obávám, že už brzy budeme tento bod zase končit a on nebude mít prostor. Tak ho znovu vyzývám, aby odpověděl na tu otázku, kterou jsem kladla.

Já jsem se neptala jenom pana Faltýnka, ptala jsem se i vás, pane ministře, na konkrétní dotaz. Jestli jste o tom věděl, byl informován, jaké všechny schůzky probíhaly, čeho všeho se účastnil pan Faltýnek. A stále tady tedy odpověď nezazněla. Tak bych byla nerada, abyste se promlčel do konce tohoto bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vyzývám pana poslance Ferance, aby vystoupil. A připraví se pan poslanec Marian Jurečka. A jak avizovala paní poslankyně, jenom bych chtěl připomenout, že v tuto chvíli jednáme do 13. hodiny. Tak bych chtěl připomenout, že ve 13 hodin jednání přeruším.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, já si dovolím několik poznámek k tomu, co tady zaznělo k problematice mýta. Myslím, že o tom něco vím. Působil jsem na Ministerstvu dopravy jako náměstek.

Já jsem rád, že tady pan ministr vysvětlil tu časovou souslednost, protože v různých vystoupeních se neustále z nevědomosti, možná spíš ze záměru smíchávají různé etapy, etapy řešení problematiky mýtného systému. Tak jsem rád, že to vysvětlil, a předpokládám, že to všichni pochopili.

K otázce kauzy Faltýnek. Já nechci skutečně řešit kroky orgánů činných v trestním řízení. Nikdo z nás, tedy doufám, neviděl ty originál dokumenty. A nechci to řešit jako různé mediální spekulace. Nicméně u jedné mediální spekulace se zastavím a to je ta mediální spekulace – Faix požádal Faltýnka, ať zařídí zrušení u ÚOHSu. Zločin! Já když jsem to přirovnal, tu kauzu, tak jsem říkal, že to je vrtěti psem. Ale napadl mě ještě jeden film, možná ho znáte – Minority Report, kde se předcházelo zločinům. Problém tady té spekulace je, že ten zločin se nestal. Pan předseda úřadu nezrušil soutěž. On naopak opačně zrušil rozhodnutí prvního stupně, tím byla zrušena soutěž. To je jen tak mimochodem. Já jenom říkám, zločin, který se nestal, respektive zločin bez oběti. Ale to jenom reaguji na mediální spekulace. A nechci se někoho zastávat. Já neznám ty policejní dokumenty, na rozdíl možná od vás.

K tomu, co tady zaznělo. Pan předseda klubu KDU-ČSL Bartošek říkal, ten bod jsme navrhli v květnu 2018. Proč ho Sněmovna neprojednávala? No, v květnu 2018 probíhala soutěž. Byla vyhlášena 17. 6. Respektive probíhalo, myslím, odvolací řízení proti prvnímu rozhodnutí. No, nebyla ukončena soutěž. Nemyslím si, že je šťastné do toho zasahovat.

Další záležitost, říkal tady pan kolega Michálek, dával otázky. A jak je to možný, že se politici potkávají, poslanci se potkávají s někým? Pokud všichni budete tvrdit, že jste se nepotkali například s panem ředitelem Kapsche, tak se nejdřív podívejte do seznamu kontaktů. Ale já na tom nevidím nic nelegitimního, že poslanec přijme někoho. Problém je tu jiný. A já tady mám oficiální dokument, který projednával hospodářský výbor. Dne 19. 6. 2018, v době, kdy soutěž běžela, ministerstvo podalo rozklad a kolegové Piráti navrhli bod Informace k problematice mýtného systému, kde popisují, jak je ta soutěž špatná, netransparentní a tak dále. To je v pořádku. Problém je, že to je přímo z podání firmy Kapsch na ÚOHS, přímo opsaný. Možná jste to takhle cítili, já tomu rozumím.

A nejvíc, co mě úplně šokovalo, já jsem to už říkal i na výboru – klub Pirátů tehdy doporučil Ministerstvu dopravy, aby stáhlo podaný rozklad úřadu. Co by to znamenalo? No soutěž by byla zrušena, už by nenastala. Co by muselo nastat? No smlouva s Kapschem. Naštěstí Ministerstvo dopravy neuposlechlo nepochybně dobře míněnou radu Pirátů. Naštěstí Piráti neřídili Ministerstvo dopravy. Takže to dopadlo, jak to dopadlo.

Závěrem – opakuji znovu, vím, jak probíhala ta záležitost kolem mýta – chci říct jednu věc, podle mě důležitou. Mýto je obrovský IT systém, to asi všichni víte. To nejsou ty mýtné brány. A to, že se podařilo přesoutěžit, a možná poprvé v dějinách České republiky, dodavatele IT systému, já považuji za obrovský úspěch. Obrovský úspěch. A patří poděkování ministrovi dopravy, náměstkovi Kopřivovi, jeho ho znám, panu Krumphanzlovi a dalším lidem, kteří se na tom podíleli. Já děkuji všem politikům, kteří vyjadřovali tehdy podporu. Takže ještě jednou patří poděkování, že to takhle dopadlo a že to nedopadlo tak, jak někteří doporučovali, možná naivně, někteří si přáli. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Polanský. A připraví se v obecné rozpravě pan poslanec Marian Jurečka. Vaše dvě minuty, pane poslanče, prosím.

Poslanec Ondřej Polanský: Díky za slovo. Děkuji panu předřečníkovi, že připomněl ten můj dokument, který jsem v červnu přinesl na hospodářský výbor a ve kterém se objevilo několik zajímavých otázek k tendru, na které mi nikdy nikdo nedal odpověď. Ale teď k věci.

Vy jste citoval část kapitoly, která se nazývá Navrhovaný postup. Na začátku té kapitoly je uvedeno prohlášení, které jsem navrhoval, aby hospodářský výbor přijal za své. Já je přečtu. Hospodářský výbor žádá vládu, aby provedla nezávislý audit hospodárnosti celého záměru pořídit nový systém elektronického mýta podle parametrů ukotvených v zakázce číslo Z22017015974. Termín září 2018.

V další kapitole popisujeme, jak by se podle nás měla situace chovat na základě dokumentu, který předalo Ministerstvo dopravy kontrolnímu výboru. Přečtu tedy celé krátkodobé řešení. Piráti podporují realizaci varianty B3, popřípadě B2, uvedené v předchozím bodě a stažení podaného rozkladu k ÚOHSu, tedy B3, B2: nové zadávací řízení na zajištění provozu stávajícího systému novým dodavatelem, nebo

B3: zajištění provozu stávajícího systému organizační složkou státu nebo státním podnikem. Cituji materiál Ministerstva dopravy.

Přidám ještě dlouhodobé řešení, které nabízejí Piráti, abychom se někam posunuli. Současný mýtný systém bude stát nepřímo, popřípadě formou outsourcingu, B2, B3, provozovat ještě následujících pět až deset let. Navrhované rozšíření výběru o (nesroz.) 900 kilometrů silnic prvních tříd se nerealizuje. Po ukončení přechodu provozu mýtného systému na stát se Ministerstvo dopravy zaměří na dvě činnosti. Za prvé věcný záměr zákona o mýtném, kde bude především upravovat principy a dlouhodobou koncepci zpoplatňování silniční sítě v ČR, a za druhé technologickou studii realizovatelnosti systému bez nákladové varianty mýtného systému (upozornění na čas) vycházející z technologického rozvoje.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní mi naskočila další faktická, předseda poslaneckého klubu Pirátů Jakub Michálek. Tak, vaše dvě minuty, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Já jsem chtěl poprosit poslance ANO, aby neodváděli pozornost od té kauzy, kterou tady řešíme, to je pan Faltýnek. Nebyl jsem to ani já, ani žádný jiný poslanec klubu Pirátů, který by jednal s panem předsedou Rafajem, tak pojďme se držet merita věci. A prosím, jestli byste nemohli ten zbývající velmi krátký čas ponechat panu předsedovi Faltýnkovi a panu ministru dopravy Ťokovi, aby nás seznámili s odpověďmi na ty otázky, a nikoliv že tady bude defilovat dalších deset poslanců ANO, kteří budou opěvovat ministra dopravy, kolik nám ušetřil miliard. To si myslím, že teď úplně není namístě.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, další přihlášený, pan poslanec Marian Jurečka. Vás požádám o vystoupení a připraví se v obecné rozpravě pan poslanec Polanský. Tak, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, pane ministře, kolegyně, kolegové, tady zaznělo v té úvodní části, kdy hovořil pan ministr dopravy Ťok, pan předseda poslaneckého klubu ANO Faltýnek, spousta chvalozpěvu na to, jak vlastně tady máme skvělého ministra dopravy, úžasně fungující Ministerstvo dopravy. Já se přiznám, trošku žasnu, protože i když s některými kolegy za hnutí ANO třeba diskutujeme některé materiály na hospodářském výboru, tak se mnohdy držíme za hlavu nad tím, jakou kvalitu Ministerstvo dopravy pod vedením tohoto ministra předvádí, jaké legislativní paskvily nám chodí sem do Poslanecké sněmovny, které my tady potom pozměňujícími návrhy opravujeme.

Nicméně ale k meritu tohoto bodu, který tady projednáváme. Dovolím si pár shrnutí. Pan ministr dopravy Ťok tady hovořil o tom, jak on v roce 2015 nastoupil, jak ten problém chtěl řešit, jaká měl složitá úskalí, proč to nešlo. A myslím si, že když dnešní stenozáznam budou studovat orgány činné v trestním řízení, tak vystoupení,

která tady byla i předešlá, dostanou spoustu zajímavých podnětů, kterými by se také měly zabývat, když už tuto záležitost šetří. A já v této věci připomenu pár důležitých faktů.

V roce 2016 pan ministr dopravy Ťok opakovaně přinášel na vládu materiál, kterým žádal prodloužení výběru mýta pro společnost Kapsch v rámci takzvaného jednacího řízení bez uveřejnění. Velká část členů vlády tehdy říkala ve svých stanoviscích, že nevidíme důvod pro to, aby toto jednací řízení bez uveřejnění bylo aplikováno na prodloužení mýtného systému, že tady bylo dostatek času tu soutěž připravit. Pan ministr tady používal argument, že jsou tady nějaké dodatky, které prostě neumožňovaly novému případnému veřejnému, veřejně vysoutěženému subjektu převzít systém výběru mýta po 1. 1. 2017.

Je prokazatelné z veřejných výstupů, ale i z osobních jednání, že tady byl subjekt, který nabízel, že v případné veřejné soutěži je připraven podat za prvé lepší nabídku a přes všechny údajné překážky, které pan ministr a Ministerstvo dopravy uváděli, od 1. 1. 2017 provozovat výběr mýta a zajistit příjmy do státního rozpočtu. Byla to společnost SkyToll, která tehdy tu nabídku podala. A tady zněla ta úžasná čísla, kolik se podařilo vyjednat slevu. Tak já připomenu, že nabídka této firmy byla ročně o jednu miliardu nižší než ta údajně super vyjednaná sleva u společnosti Kapsch. Za roky 2017 až 2019 stát tedy mohl ušetřit další tři miliardy korun.

Také připomenu, že tehdejší rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže s naprosto směšnou pokutou je dnes zkoumáno Evropskou komisí. Evropská komise se dotazovala vlády České republiky na tuto záležitost a z informací, které mám, vláda na ten dopis zatím nereagovala.

Takže to je první část tohoto příběhu. To, že tady bylo zadáno jednací řízení bez uveřejnění s nedostatečnou argumentací. Myslím si, že pokud vyšetřovatelé si přehrají stenozáznam z jednání vlády k tomuto tématu, tak dostanou spoustu zajímavých informací. Já si pamatuji, že tehdejší ministryně nechtěla říci své osobní stanovisko ministryně pro místní rozvoj jako garant veřejných zakázek v této věci, a nakonec po druhém jednání na vládě přečetla stanovisko právního odboru, které bylo, bych řekl, minimálně, minimálně diskutabilní.

Pak také připomenu to, že pan ministr tady zmiňoval, že už v roce 2015, 2016, ale i v roce 2018 měl nabídku, aby celý systém výběru si provozoval stát sám. Patří mu infrastruktura, jsou do toho zapojeni dneska pracovníci Celní správy a je tady jenom nějaká část toho údajného know-how, které tady nabízí společnost Kapsch. On to tady odůvodnil velice laxně. Mně chyběla nějaká studie, která by říkala, proč ano nebo proč ne. Proč si to ten stát může nebo nemůže převzít a provozovat a ušetřit tak daleko větší finanční prostředky. Jak je možné, že v okolních státech to některé země dokážou? Jsou tam takoví supermani? My toho supermana nemáme?

Když se potom podíváme na další mozaiku toho příběhu, tak je tady velké podezření, jakým způsobem pan ministr dopravy naplňoval princip řádného hospodáře. Jestliže připravil tendr, ve kterém jako nutnou podmínku uvedl, že se bude vybírat mýto na více než 900 kilometrech silnic první třídy, a opakovaně říkal, že tato podmínka je nutná a neměnná – co vás vedlo, pane ministře, vás k tomu, že jste 14 dnů po podpisu smlouvy s konsorciem SkyToll rozhodl, že na těch

900 kilometrech bude nulová sazba pro výběr mýta? Proč tady stát prostřednictvím nás daňových poplatníků musí vydávat finanční prostředky na budování systému, ze kterého nevybere ani korunu? Čím je tato změna postoje Ministerstva dopravy obhajitelná a vysvětlitelná? Nikde jsem od vás tuto odpověď neslyšel.

Pak také připomenu, že vlastně společnost Kapsch například říkala, že pokud by se po roce 2020 vybíralo mýtné na rychlostních komunikacích, to znamená, nemusela by se budovat infrastruktura pro těch 900 kilometrů, tak ta nabídka byla o 3,85 miliardy levnější. Takže v součtu od roku 2017, kdybyste opravdu konal, pane ministře, s péčí řádného hospodáře, tak by stát, Česká republika, daňoví poplatníci, jak tady pan předseda hnutí ANO Faltýnek říkal, že co by za ty peníze všechno mohlo být, za tu slevu, kterou se podařilo vyjednat, tak bychom ušetřili dalších sedm miliard korun.

Takže to jsou podle mě docela závažné momenty. A věřím tomu, že právě ta péče řádného hospodáře, ta změna toho stanoviska, proč soutěžíme něco v určitém rozsahu, co 14 dní poté, co se podepíše smlouva, shodíme ze stolu, tak doufám, že to je to, o co se dneska orgány činné v trestním řízení zajímají. Proč ministr dopravy udělal takovouto změnu, která znamená maření finančních prostředků nás daňových poplatníků.

A poprosil bych, kdyby pan ministr dopravy Ťok mohl reagovat na to, jak se staví Ministerstvo dopravy, potažmo vláda České republiky k dotazům Evropské komise v případě jak zakázky JŘBU z roku 2016, tak i teď z loňského roku, zdali tady nebyl porušen zákon a zdali přístup Ministerstva dopravy, ale také Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže byl v pořádku a v souladu s naší i evropskou legislativou.

Děkuji za zodpovězení dotazů.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní s přednostním právem požádal o slovo pan ministr Ťok. Nicméně máme na to minutu. Takže požádáme pana ministra o vystoupení.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Takže jenom velmi krátce, protože tady byla řečena spousta věcí, které jsou vyložená lež.

Zaprvé. Evropská komise mýto šetřila na podání SkyToll. A toto šetření, tento infringement, skončila, takže nedošla k tomu, že by bylo nějaké porušení. Zároveň nešetřila a neměla důvod šetřit nový tendr, protože ten byl podmínkou toho, abychom vůbec mohli dosáhnout toho infringementu.

A druhá věc, kterou bych tady chtěl říct panu Jurečkovi prostřednictvím pana předsedajícího. To prodloužení už policie šetřila několikrát a odložila a nedošla k tomu, že by bylo nějaké pochybení. Takže já bych si vyprosil, abyste tady takovéto lži uveřejňoval.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Máme 13 hodin. Já přerušuji jednání, ve 14.30 hodin budeme pokračovat interpelacemi. Přeji dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.29 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, pane premiére, já si dovolím začít, ať zbytečně neztrácíme čas. Dalším bodem, bodem, číslo 158, našeho jednání jsou

158.
Ústní interpelace

které jsou určeny předsedovi vlády České republiky nebo vládě České republiky jako celku a ostatním členům vlády.

Dnes bylo za účasti ověřovatele vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace na předsedu vlády Andreje Babiše či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16.00, na ostatní členy vlády pak od 16.00 do 18.00. Seznamy podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Upozorňuji všechny poslance a interpelované členy vlády, že pokud budou vyčerpány interpelace na předsedu vlády Andreje Babiše, bude ihned zahájen blok interpelací na ostatní členy vlády.

Než vyzvu řečníky, seznámím vás s omluvenkami. Omlouvá se nám paní poslankyně Jana Černochová od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Omlouvá se nám pan poslanec Vyzula z dnešního jednání z osobních důvodů. Omlouvá se nám pan poslanec Černohorský od 14.30 do konce jednacího dne z důvodu pracovního jednání v rámci vyšetřovací komise OKD. Omlouvá se nám pan poslanec Kasal od 14.30 z pracovních důvodů. Omlouvá se nám paní poslankyně Červíčková od 14.30 do 15.00 a od 16.00 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Omlouvá se nám pan poslanec Petrtýl od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Omlouvá se nám paní poslankyně Aulická Jírovcová od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Omlouvá se nám pan poslanec Chovanec od 14.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů. Omlouvá se nám pan poslanec Strýček od 15.45 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Omlouvá se nám pan poslanec Kohoutek Tomáš od 14.30 do 18.00 z pracovních důvodů. Omlouvá se nám pan místopředseda Okamura od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní dávám slovo poslanci Radku Holomčíkovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády ČR Andreje Babiše. Jako další by měl vystupovat pan poslanec Bláha, ale ten svou interpelaci stáhl, takže se připraví pan poslanec Feri. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Vážený pane premiére, já jsem vám tady z tohoto místa minulý týden nabídl možnost připojit se svým podpisem k našemu návrhu novely zákona o ochraně ovzduší, ve kterém měníme, nebo chceme změnit povinnost, resp. zrušit povinnost přimíchávat biopaliva do pohonných hmot. A učinil jsem tak v reakci na vaše vyjádření ze sjezdu

vašeho hnutí, kde jste řekl, a teď budu citovat volně, že chcete v Evropě bojovat, nebo chcete obecně bojovat proti zeleným evropským nesmyslům, a explicitně jste zmínil biopaliva. Tak jsem si říkal, že vám dám možnost ukázat, že ta svá slova myslíte vážně. A jelikož vy jste tady nebyl z důvodu zahraniční cesty, tak mi přijde fér nabídnout to znovu, když tady jste. My jsme ten návrh podali, nicméně pokud byste projevil zájem, tak určitě jsme schopni na to zareagovat tak, abychom skutečně vám tu možnost připojit se dali.

Na co bych se chtěl zeptat – jestli tady tu možnost využijete, jestli se připojíte svým podpisem pod náš návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Dobrý den všem. Děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, ano, já jsem se na sněmu dotázal, jestli to nepřeháníme s obnovitelnými zdroji. Jsem se dotázal, proč nám diktuje Evropa energetický mix. Elektroauta. Já se domnívám, že to může být konec evropského automobilového průmyslu, a v minulosti biopaliva. Je jasné, Piráti a Zelení v Evropském parlamentu, to je stejná parta, takže já chápu, že je dohromady. To, že Německo se rozhodlo a má pocit, že tam přijde z Japonska tsunami, a řekli, že zavřou jádro, uhlí a že budou mít jenom slunce a vítr, tak to je jejich problém. Já určitě tímhle směrem nechci, protože to vnímám jako ohrožení Evropy, jako ohrožení našeho průmyslu, jako ohrožení našich občanů.

Pokud nám dneska Evropa říká, že máme mít 32 % obnovitelných zdrojů, a my máme 14 a říkáme no max. 20, tak ano, já říkám, chci bojovat proti zelené Evropské unii. Zelené nebo pirátské, znova opakuji, stejná věc.

Takže vy jste se vlastně naučili tu politiku a samozřejmě dobře víte, že to, co vy navrhujete, je proti evropské směrnici a skončí to jenom infringementem a pokutou, zaplatí to daňoví poplatníci. Tak proto je to nesmysl. Co navrhujete.

Já tady mám vyjádření Ministerstva životního prostředí, které vám ocituju. MPO dalo vyjádření totožné. Dle evropské legislativy, směrnice o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů, je Česká republika povinna zajistit určitý minimální podíl obnovitelných zdrojů energie na spotřeby energie v dopravě, 10 % podíl OZE v roce 2020, 14 % podíl v roce 2030, a dále musí podle evropské legislativy, směrnice o kvalitě paliv, čeští dodavatelé pohonných hmot zajistit určitě minimální snížení emisí skleníkových plynů z jimi dodaných pohonných hmot. To znamená 6 % snížení v roce 2020. Klasická biopaliva podle metodiky EU vykazují úsporu cca 60 % a pokročilá biopaliva cca 85 %.

Takže vzhledem k tomu, že v současné době v podstatě neexistuje jiný obnovitelný zdroj energie, než jsou biopaliva, jiná paliva s nízkými emisemi, kterých by bylo dostupné větší množství, není možné bez paliv plnit stanovené cíle. Takže to není možné zrušit. Není to můj výmysl.

Kdysi dávno přišel Goldman Sachs na Evropskou komisi a řekl: ropa, barel bude stát 200 dolarů. Tak se netrefili. Na základě toho vznikla biopaliva. A pokud samozřejmě narážíte na nějaké moje minulé podnikání, tak dávno předtím, než jsem

se v tom v minulosti nějak angažoval, to vzniklo. Takže ten váš návrh je samozřejmě proti směrnici, skončí to infringementem, skončí to pokutou pro Českou republiku.

Takže já jsem mluvil o tom boji a tam vás vyzývám, protože vy říkáte, že vyhrajete evropské volby, takže tam budete mít strašně moc poslanců, tak potom, když tam budete sedět a najdete ty vaše zelené kámoše, tak pojďme spolu bojovat proti těm nesmyslům příštím. Ta elektroauta. Climate change, všichni o tom mluví. Evropa má pocit, že spasí celý svět. Ale my ztrácíme konkurenceschopnost a doplatí na to náš průmysl. To je velký problém. Platí to, co jsem řekl, ale tohle je minulost. Z toho důvodu se samozřejmě nebudu podepisovat na něco, co by znamenalo vlastně výdaj daňových poplatníků. Výdaj a penále pro Českou republiku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz? Nemá zájem, takže postoupíme dál. Prosím pana poslance Feriho, který bude interpelovat ve věci slev na jízdném. Připraví se pan místopředseda Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji. Vážený pane předsedo vlády, budu vás interpelovat ve věci slev na jízdném. Přibližně v tomto období před rokem vaše první vláda představila návrh slev na jízdném pro studenty a pro seniory. Už tehdy jsme vás my pravicoví poslanci vyzývali, ať to neděláte. Že to za prvé bude stát velké množství peněz a za druhé už to nikdy, když bude potřeba šetřit, nikdo nezruší, protože to bude vysoce nepopulární. Že jestli chcete pomoc třeba takovým studentům, takže se to dá udělat jinak. A přišli jsme s vlastním řešením. Je tady návrh zákona, je tady předloha, která snižuje třeba daně pro studenty, resp. odvodové zatížení pro studenty, prostě ať jim z té brigády zbude víc. To je to rozumné pravicové řešení.

Vláda si toto prosadila. A teď střih – po roce, 1. 2. 2019, prohlašuje ministryně financí následující: Nesmíme navyšovat výdaje. A vyzývá, a vy společně s ní, všechny ministry, aby hledali úspory ve svých rezortech. Tak proboha, proč jste zaváděli něco, o čem už se otevřeně diskutuje na úrovni koaliční rady, že by mohlo být případně zrušeno? To je naprosto nelogické. A nejen že je to naprosto nelogické, ale zároveň je to také v rozporu s nějakou předvídatelností, že se něco zavede a už se prostě rok potom, necelý rok potom, diskutuje o tom, že by se to mělo zrušit.

A dále tedy, na jaké úrovni, nebo resp. v jakém stavu nebo v jakém stadiu jsou ta jednání o případném zrušení těchto slev. Jak říkám, my pravicoví poslanci vám při zrušení těchto slev velmi poděkujeme. Jenže je vysoce nelogické a absurdní rušit něco, co jste sami zavedli. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážení důchodci, vážení studenti, právě jste slyšeli několik fake news. Lež! O ničem se nediskutuje. A pokud já budu premiér, tak ty slevy budou. Vždycky. Protože my jsme to, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, měli v programu. My to tam máme. Takže já

nevím, kdo diskutuje. Možná novináři nebo vy diskutujete. My určitě nediskutujeme. Pro mě to není žádné téma. Žádné slevy se rušit nebudou! Ani pro důchodce, ani pro studenty, jo? Takže aby to bylo jasno. A navíc, my jsme ty peníze, když jsme to zavedli, my jsme zdědili de facto minulý rok ten rozpočet, protože to byl sice koaliční, potom co mě vyhodili z vlády, potom byl ještě upraven ve Sněmovně, a my jsme v rámci toho rozpočtu našli 8,5 mld. a ty jsme dali důchodcům. A já jsem strašně rád, protože ty babičky mi píšou, že mohou jezdit za vnučkami častěji. Ne jenom jednou, ale častěji. Takže my určitě žádné slevy rušit nebudeme. Nikdo o tom nediskutuje. A pokud já budu premiér, tak ty slevy budou! My určitě jsme rádi, že ty slevy jsou. Já si myslím, že studenti si to taky zaslouží. My jsme to rozšířili i na autobusy a samozřejmě na vlaky.

Ministerstvo dopravy finalizuje ty statistické výkazy od dopravců za čtvrté čtvrtletí 2018, z kterého vyplynou tvrdá čísla, a jak se změnil počet přepravených osob a přepravní výkony napříč celým trhem. Tedy za všechny dopravce provozující veřejnou osobní dopravu vyhodnocení bude hotové do konce března. Zatím tedy vycházíme z informací poskytnutých dopravci, kteří uvádějí, že slevy skutečně využívány jsou, a to jsem rád, že jsme mohli pomoci důchodcům i studentům z hlediska i rozpočtu, protože důchody jsou stále nízké, proto jsme tento rok navýšili rekordně důchody. Mimochodem za jeden rok jako za šest let... jak bych to řekl... vaší strany. Za šest let. A pokud někdo neví, kolik je 40 korun, tak my máme 900. Devět set a čtyřicet je rozdíl. Takže jsem rád, že jsme ještě mohli pomoci.

A já jenom konstatuji, že sice tyhle slevy přivedly nové cestující, ale my nemáme informace o tom, že by vlaky a autobusy byly nově natolik přeplněné, že by přepravci byli nuceni využít možnosti, kterou jim pravidla nově zavedených slev dovolují, tedy vyčlenit spoje, ve kterých se z důvodu přeplnění, a tím snížením kvality cestování slevy poskytovat nebudou.

Takže jednoznačný úspěch. Důchodci a studenti to přivítali. Píšou nám, jsou rádi. A my jsme rádi, že jsme jim pomohli. A tyto slevy pozitivně hodnotí nejenom cestující, ale i dopravci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Než dorazí k mikrofonu, přečtu omluvy. Omlouvá se nám paní poslankyně Valachová od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Nevludová od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Foldyna od 14.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů a dále zítra po celý jednací den z osobních důvodů.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Pane předsedo vlády, přestaňte se prsit snahou o pomoc důchodcům, když za Kalouska měli důchodci 44 % průměrné mzdy a za vás jen 38 %. Tak tolik k té vaší snaze.

A co se týče absence jakékoliv diskuse. No, tak před pár týdny zmínil místopředseda ČSSD Onderka, že tady ta věc je k diskusi. Jestli pro vás to, co říká přední představitel vašeho koaličního partnera, není vůbec žádný námět k diskusi, tak

to značí velmi mnoho o poměrech ve vaší koalici. Tolik k tomu. Jestli slevy na jízdném zrušit nechcete, znamená to, že chcete projíst naší budoucnost, a je to docela jasný signál směrem k voličům. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan premiér bude reagovat na doplňující otázku. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Jo, jo, máte pravdu. Já jsem zaznamenal, že paní Maláčová chválila vašeho pana Kalouska, který dal těch 40 korun. Jak to počítáte, já nevím. Já to beru nominál. Čtyřicet korun – devět set korun. Devět set korun je šest let, jak jste byli u vlády jako pravice, takže... A pan Onderka – já nevím, co říká pan poslanec Onderka. Na koaličních jednáních vůbec takové téma není a ani nebude. A znovu opakuji, že pokud já budu premiér, slevy budou, protože si myslím, že jsme významně pomohli i důchodcům i studentům, a oni si toho váží a také nám píšou děkovné dopisy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. A prosím pana místopředsedu Fialu, který bude interpelovat ve věci podezření z ovlivňování veřejné zakázky na mýto hnutím ANO. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobrý den, pane premiére. Dnes dopoledne řešila Sněmovna problémy se zakázkou na mýto, kterou v poslední době šetří policie a do které je zapleteno několik členů hnutí ANO. Jsou podezříváni ze snahy nějak ovlivnit tuto zakázku. Není to poprvé, kdy významní členové hnutí ANO mají problémy s policií. Tady zrovna sedí paní ministryně Dostálová, která také musela odevzdat telefon a nějaké dokumenty, což je eufemismus hnutí ANO pro domovní prohlídku. Nyní vzala policie do vazby Jiřího Švachulu, radního z městské části Brno-střed za ANO. Domovní prohlídka také proběhla u prvního místopředsedy hnutí Jaroslava Faltýnka.

Těch náhod a různých podezření kolem hnutí ANO je v poslední době nějak moc. A vzhledem k tomu, že jste tady dopoledne nebyl, tak bych se vás chtěl zeptat na několik otázek. Ty zní takto:

Pověřil jste Jaroslava Faltýnka vyjednáváním s ředitelem firmy Kapsch a s ředitelem Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže?

Jaký měl předseda poslaneckého klubu ANO mandát jednat za zády ministra dopravy o mýtném systému?

Byl jste informován o schůzce Jaroslava Faltýnka a Jiřího Švachuly s ředitelem Kapsche?

Byl jste informován o schůze Jaroslava Faltýnka s předsedou Úřadu na ochranu hospodářské soutěže?

Dal jste souhlas s nominací Jiřího Švachuly do dozorčí rady ČD Cargo?

Považujete toto jednání Jaroslava Faltýnka za správné a etické?

A jak bude hnutí ANO podezření na korupci u svých členů řešit?

Pane premiére, v odpovědi nemusíte zabíhat dvacet let do minulosti. Stačí, když odpovíte na mé otázky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za otázky. A prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Já chápu, že pan předseda strany, která v historii naší země má snad nejvíc korupčních skandálů, že nechce zabíhat do minulosti. Ale já musím, pane předsedo. Protože já zopakuji fakta.

My jsme transparentně vysoutěžili soutěž o mýto. A vysoutěžili jsme to transparentně. Firma Kapsch nevyhrála. A získali jsme o 15 mld. menší cenu – o 15 mld.! A přitom je tam ještě věcný rozsah 15 %. Takže vraťme se do té minulosti, jak to bylo s tím Kapschem v roce 2006. Kapsch přece nevyhrál tu soutěž. Kapsch měl jednu z nejdražších nabídek. Tam přece byly nabídky od firmy Autostrade o 4,5 mld. nižší. Takže ta zakázka byla zmanipulována. A to, že se to tu už řešilo a že tu byla vyšetřovací komise... Protože tenhle megatunel, na kterém se podílely tradiční demokratické strany...

A vy, když jste přišli k moci, tak jeden z vašich symbolů korupce pan Řebíček, který to vlastně nejdřív kritizoval a potom udělal takový kšeft ve prospěch Kapsche, kdy se de facto celá ta zakázka změnila. Váš symbol korupce Řebíček, který se dostal velice podivně do vlády, protože tehdy byl stínovým ministrem Bendl. Ale to tady nebudeme rozebírat, jak to bylo vlastně.

Takže váš symbol korupce Řebíček v roce 2007 v dodatku změnil zpoplatnění silnic I. třídy. V původním kontraktu se Kapsch zavázal, že bude vybírat mýto nejen na dálnicích – tehdy jich bylo 986 kilometrů – ale i na dalších 2 580 kilometrů silnic 1. třídy. Ano, slyšíte dobře. Kapsch jinými slovy v roce 2006 deklaroval, že jeho mikrovlnná technologie je vhodná pro zpoplatnění 2 580 kilometrů jedniček. A tímto dodatkem byl rozsah zpoplatnění snížen na 156 kilometrů. Neuvěřitelný! A vy ještě máte drzost se mě tady na něco ptát?

A úplná třešnička na dortu je – váš symbol korupce jeden, Řebíček, který mimochodem, jeho firma, když už máte strašně starosti tady o střet zájmů, lex Babiš – Viamont stavěl, jeho firma, tam si dal nějakého bílého koně, a stavěl, a seděl ve vládě. Takže úplná třešnička na dortu je dodatek, kterým Kapsch získal právo dodat svoji mýtnou infrastrukturu na všechny zpoplatněné komunikace, u nichž stavební povolení nabude právní moci do konce roku 2017. Tedy rok po skončení smlouvy. Takže všichni si spočítali, že Kapsch forever, navždy Kapsch.

Takže já... Tady byla nějaká vyšetřovací komise. O to požádal předseda KSČM pan Filip v roce 2007. Tak já bych navrhoval, abychom to udělali znovu. Ale nechť to vyšetří tentokrát Piráti, kteří u toho nebyli. Oni to rádi všechno vyšetřujou. A pojďme se ptát, jak to bylo s těmi firmami na konci. Na začátku tam bylo asi sedm firem. A já se ptám, pane předsedo, zkuste se podívat do trezoru některé strany, jestli tam náhodou nevlastníte nějaké akcie některých firem Kapsch, které byly vytvořeny

tehdá. Účelově. Strašně moc jsme o tom slyšeli, kdo měl z toho jakou výhodu. Ať se to vyšetří.

Tady je kauza, kde je podezření z korupce a uplácení dvou zaměstnanců ÚOHSu a generálního ředitele Kapsche. Kapsch nevyhrál, my jsme po vás zdědili tu smlouvu, kde jsme snížili náklady státu o 500 milionů ročně, 1,5 miliardy. Protože se to nedalo vypovědět, to bylo vaše dílo. A když si uděláte monitoring, tak to máte (upozornění na čas) v týdeníku Ekonom.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana místopředsedu, který má zájem o doplňující dotaz. Tak prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Možná byste si, pane premiére, měl monitoring udělat vy. Protože smlouva s firmou Kapsch byla podepsána v roce 2006, kdy ODS byla v opozici, to je tady potřeba říct. A já mám nejenom tu drzost, ale mám samozřejmě právo a mám také povinnost lídra opozice se vás na tyto otázky ptát, i když jsou vám nepříjemné. A musím bohužel konstatovat, že jste na ně vůbec neodpověděl. Pokud máte nějaké podezření, obraťte se na policii, na to máte také plné právo, ale neobviňujte tady z něčeho nás z minulosti.

Já se vás ptám, zda jednání pana Faltýnka a pana Švachuly, na kterého jste zapomněl – a to je člen vašeho hnutí, radní za vaše hnutí – zda je považujete za správné a za etické. A zda to, že se tady vydáváte za protikorupční hnutí, zda proti tomu náhodou nemluví ty problémy, které se kolem vašeho hnutí a vašich lidí neustále v poslední době objevují. A zda třeba v tom nevidíte nějaký hlubší problém hnutí ANO, kde třeba už začínají převládat obchodní vazby a klientelistické sítě. (Předsedající upozorňuje na čas.) Ale na moje otázky jste, pane premiére, neodpověděl.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan premiér bude reagovat doplňující odpovědí. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: My jsme určitě protikorupční hnutí a mě nikdo nezkorumpuje. A pan Švachula pochybil a byl vyloučen. A my se nekompromisně zbavujeme všech takových, kteří nalezli k nám a chovají se nepatřičně. Takže já jenom, když o tom mluvíte, tak přečtěte si znovu ten monitoring. Tady monitoring říká – Aleš Řebíček, ODS, potvrdil, že je Kalousek s přítelem Richardem Hávou navštívili ve věci mýtného. Potom to popřeli. Zeptejte se Čunka, jak to bylo, jak mluvil, ano? To je megatunel!

A vy jste přišli do vlády 2007. Ano, podepsaly to nějaké strany a vy jako opozice jste přišli a začali jste křičet. A potom jste dali Kapschi ještě lepší smlouvu než ti před vámi. Je to tunel za 15 miliard. Kapsch za nás nevyhrál. To, že se snažil to ovlivňovat ze všech stran, je možné, ano. Faltýnek není ani stíhán, není ani obviněn. Takže tady se hraje kauza Faltýnek, která neexistuje. To je kauza dvou lidí z ÚOHSu, kteří jsou stíháni. A generálního ředitele Kapsch, která má určitě velkou tradici. Za vás ta

smlouva nás stála 27 miliard. Za nás to bude 10,3. Takže jsme ušetřili 15 miliard a ještě rozsah.

Takže já jsem pro. Udělejme znovu komisi bez toho, aby tam byly ty strany, které u toho byly, a nechť se to vyšetří. A jak se vyšetřovalo za vás, ta policie, tak to si pamatujeme, jak tam křičel jeden předseda strany na toho policistu, který vyšetřoval CASA a já nevím co. U nás je padni komu padni. A kdo pochybí, v hnutí ANO skončí.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím paní poslankyni Maříkovou, která bude interpelovat ve věci dostavby jaderných reaktorů. Připraví se pan poslanec Michálek. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, Dukovany a Temelín dnes vyrobí necelou třetinu české elektřiny. V roce 2040 to má být více než polovina. Ke splnění tohoto cíle je třeba rozšířit jadernou elektrárnu Dukovany, která s největší pravděpodobností doslouží v roce 2035, a právě k tomuto datu požaduje energetická koncepce spuštění nových reaktorů, které by je dokázaly přinejmenším nahradit.

Předchozí snahy státem kontrolovaného koncernu ČEZ postavit dva nové reaktory v jaderné elektrárně Temelín přitom ztroskotaly. Tendr byl zrušen v roce 2014, mimo jiné kvůli nejasným státním zárukám. Pokud mají nové bloky skutečně dodávat elektřinu už za 16 let, je třeba začít je připravovat co nejdříve. Celý proces od počátku schvalování po zapojení do sítě totiž běžně zabere dvě desetiletí. Příklady tří evropských zemí ukazují, že v posledních letech se navíc podstatně prodlužují.

V souvislosti s vaší návštěvou v USA došlo při jednání s prezidentem Trumpem také na dostavbu jaderného bloku v Česku, jelikož mezi zájemce o stavbu reaktoru v Česku je i americká společnost Westinghouse. A pokud ne, došlo k nějakému pokroku ohledně dostavby jaderných reaktorů? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Nedávno v Poslanecké sněmovně bylo organizováno Mezinárodní energetické fórum. Pan Fiala byl jeden z těch, kdo to organizoval. Takže od té doby se nic zásadního nezměnilo. Nadále prioritou naší vlády je energetická bezpečnost, dostupnost energií pro občany a modernizace české energetiky i celého hospodářství. Nový jaderný zdroj je dlouhodobý projekt přesahující několik volebních období. A já s vámi souhlasím, že je velké škoda, že ČEZ, který utratil snad miliardu, nebo nevím kolik, na ten tendr na Temelín, ho nedokončil a vymlouval se na nějaké záruky. Nevím proč. Finančně je na tom velice dobře, takže klidně to mohl udělat. A my samozřejmě, aspoň pokud já budu ve vládě, určitě žádné garance na cenu elektřiny dávat nebudeme, protože to zkrátka není možné.

Takže klidně ten Temelín. Je škoda, že to nedopadlo, a jednoznačně to jádro je pro nás priorita. V období let 2035 až 2045 bude muset Česká republika být schopna

nahradit výkon více jak 4 tisíc megawattů za dožívající hnědouhelné elektrárny. Významné doly se předpokládá, že budou uzavřeny. Tak je to i v Německu, i když oni tam mají, že v roce 2030 se k tomu ještě vrátí. No tak, mají tam nějakou rezervu nebo řekněme exit teoretický. Jak to dopadne, nevím. Jinými slovy, výkon dnešních tří elektráren Temelín je potřeba de facto nahradit. Při předpokládané spotřebě roku 2040 a nulovém vývozu to znamená cirka 40 % spotřeby v tomto roce.

Nové jaderné bloky by měly být základním pilířem této obnovy výrobní základny České republiky. Zároveň by mělo dojít ke zvýšení úspor, mimo jiné i elektrické energie, a navýšení podílu obnovitelných zdrojů. Vládní prohlášení obsahuje jasnou deklaraci, že zajistíme přípravu výstavby nových jaderných bloků. Výstavba nových jaderných elektráren je proto otázkou energetické bezpečnosti České republiky. Základní otázkou pro příštích 12 měsíců bude i rozhodnutí o jednotkových výkonech bloků a možném celkovém výkonu definovaném Státní energetickou koncepcí. Stálý výbor pro jadernou energetiku, který se teď měnil, a my jsme tam pozvali i opozici, je tam vlastně nový vládní zmocněnec, pan Míl, tento výbor připravil podklady v oblasti liniových staveb, legislativy, finančních modelů, bezpečnostních analýz a podobně. Nicméně v lednu tohoto roku došlo k dohodě urychlení vývoje a jeho směřování ke zřetelně formulované snaze o získání široké politické podpory nad programem výstavby nových jaderných zdrojů. S tím souvisí změna názvu, ten výbor se nyní jmenuje Stálý výbor pro výstavbu nových jaderných zdrojů v České republice, a statutu vládního výboru, který 18. února 2019 schválila vláda, kde by nově měli s právem hlasovacím zasedat zástupci opozičních stran a hnutí. Tento vládní výbor by měl být nástrojem k efektivnějšímu plnění úkolů. Vládní zmocněnec se nově stává i výkonným místopředsedou výboru. Dne 27. března 2019 bude jeho první zasedání za účasti zástupců politických stran a hnutí.

Co chci jednoznačně zdůraznit, je skutečnost, že Česká republika, a tedy i ČEZ, bude dodavatele vybírat na základě transparentního tendru. Chceme co nejlepší podmínky pro výrobu elektřiny pro české hospodářství, pro běžné spotřebitele. Takže ano, i Spojené státy nebo firma Westinghouse má o to zájem a samozřejmě má možnost se zúčastnit toho tendru, který musí být transparentní. A my jsme o tom jednali, byl tady ministr energetiky, já jsem ho viděl v Bílém domě. Takže my akorát víme, že Westinghouse připravuje nějaké nové modelové technologie, ale je to na nich, jak té soutěže se zúčastní.

Takže po letech přešlapování naše vláda fakticky restartuje výstavbu jaderných elektráren v České republice. Takže je to samozřejmě složitá situace. Bohužel ČEZ byl v kuponce, takže tam nemáme sto procent, nemáme to ve výlučné kontrole a zároveň díky historickým zásahům Evropské unie a vlád okolních zemí je otřesena důvěra ve fungování trhu s elektřinou, takže musí být základním cílem státu získat kontrolu nad výstavbou nového jaderného zdroje. Stát takovou kontrolu získá, pokud uzavře s ČEZ smlouvu (upozornění na čas) o výstavbě nového jaderného zdroje.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. (Předsedající poslankyni slovo neudělil.) Pane premiére, vy jste na závěr aspoň částečně zodpověděl moji otázku, že jste jednali při vaší návštěvě USA s firmou Westinghouse

o dostavbě reaktoru. Můžete nám to jednání trošku přiblížit, co bylo vlastně jeho obsahem? Konkrétněji trochu?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď na doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já jsem s firmou Westinghouse nejednal. Ještě jednou, nejednal jsem s firmou Westinghouse, znovu opakuji. Byl tady ministr energetiky Spojených států na návštěvě. Jednali jsme na Úřadu vlády, byly tam zastoupeny i resorty. A teď v Bílém domě na jednání s prezidentem Trumpem tam znovu seděl ministr energetiky, ale neměli jsme si nového co říct, protože situace je jasná. Takže znovu opakuji, s firmou Westinghouse jsem nejednal. Ale jednal jsem v Bílém domě s prezidentem, jeho kolegy a jeden z nich byl ministr pro energetiku.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana poslance Michálka, který bude interpelovat ve věci plán, aby Česká republika byla zase tam, kde si zaslouží. Připraví se paní poslankyně Richterová.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem sledoval samozřejmě návštěvu pana premiéra ve Spojených státech a součástí těch prohlášení, která zazněla kolem toho, byla informace, že pan premiér má plán, aby Česká republika byla zase tam, kde si zaslouží, na špičce Evropy mezi předními zeměmi v ekonomice a ve vědě a výzkumu na celé planetě. To je samozřejmě velmi bohulibý záměr, který stoprocentně podporuji. A chtěl jsem se zeptat pana premiéra, jestli bychom ten plán mohli vidět. Pan premiér je velmi zkušený manažer, který řídil velké společnosti, a určitě má zpracován ten plán, ve kterém jsou konkrétní úkoly, termíny, zodpovědnosti, a byli bychom rádi, kdybychom tento plán jako opozice viděli a mohli kontrolovat vládu v tom, že se jí podaří dosahovat cílů tohoto plánu.

Já jsem samozřejmě nechtěl tady čerpat čas, takže jsem se podíval na webové stránky, jestli bych našel tento plán na stránkách vlády. Bohužel jsem ho nenašel. Viděl jsem tam samozřejmě programové prohlášení vlády, kde ale žádné konkrétní informace nejsou. Pak jsem také se snažil čerpat v knížce O čem sním, když náhodou spím. Ale tam je celá řada věcí, které tato vláda vůbec neprosazuje, takže to asi také není ono, například elektronické přiznání daňové, o kterém paní ministryně prohlásila, že stejně není potřeba lidi motivovat k tomu, aby ho používali, protože už ho firmy musí používat povinně a u ostatních – ti chtějí vrátit přeplatky. Pak jsem našel ještě nějaký takovýhle dokument (poslanec ukazuje plénu i premiérovi graf), to asi také není ten plán, který jste měl na mysli, zvyšování dotací Agrofertu.

Takže by mě zajímalo, co ten plán skutečně je. (Předsedající: Čas, pane poslanče.) Investiční plán vlády, ten je také tajný.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pan premiéra o odpověď. Než dorazí k mikrofonu, omlouvá se nám pan poslanec Dvořák od 14.30 hodin do

konce jednacího dne z pracovních důvodů a paní poslankyně Rutová od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tady ho máte, pane Michálku. (Premiér ukazuje knížku.) A když bude premiérem Bartoš, tak doufám, že v tom budete pokračovat. Tady to máte napsané. Já vám to přečtu. To je plán. To je knížka, kterou jsme psali v roce 2016. Například na straně 228, elektronická komunikace: a živnostníci budou všechny daně odesílat jen jedním převodem. To například plníme. Nebo digitalizace estonská. Já jsem byl ten, který přišel s vládním zmocněncem pro digitalizaci. Předtím nikdo nic nedělal. Ano? Takže to je ten plán. To je ten plán, kde já říkám – říkal jsem prezidentovi Trumpovi, že on chce udělat America Great Again, a já také. Protože jak tady píšu v knížce: Češi, Moravané a Slezané jsou národ výjimečně vynalézavých a kreativních lidí. I když naše země není tak velká jako Německo, Itálie nebo Polsko, jsme národ velký svým talentem správně se zorientovat a překvapit. Za první republiky, to je ono, býval jedním z těch, kteří hýbali Evropou. Ve dvacátých letech minulého století jsme byli bohatší než Rakušané, Italové nebo Holanďané, produktivnější než Němci, byli jsme v desítce nejbohatších zemí světa. Hospodářský růst byl dvouciferný, vyšší, než má dnes Čína. Baťa, Škoda, ČKD Tatra, Koh-i-noor. Dal jsem pastelky vnučkám pana prezidenta. On má devět vnuků, takže dostali sadu Koh-i-noor. Jawa Zbrojovka ČZ. Dostal pistoli pan prezident. Byli jsme největší výrobci zbraní na světě. 1936. A naše zbraně i premiér Netanjahu a v Maroku, všichni znají české zbraně. Špičková kvalita. Takže za té první republiky jsme byli na špičce. A tady říkáme dále (listuje v knížce a opět z ní cituje): Zůstalo nám neuvěřitelné architektonické dědictví, světová hudební kultura a technická virtuozita. Ani padesát let potlačování svobody a tvořivosti tak z lidí nevytlouklo odkaz Bati, schopnosti, které máme geneticky dané. No, vidíte, tady to je: vynalézavost, kreativitu a neobyčejnou zručnost a českou houževnatost, sílu se zvednout ze země.

Za posledních sto let se každá generace musela ptát: A kolik nás je? Zase míň, o tisíce. Ano. 41 let komunistického režimu, bohužel jsme ztratili plno času. A možná kdyby v lednu 1990 toto někdo napsal nebo si přečetl toho Baťu, Budujme stát pro 40 milionů, to napsal 1936 a byla tam ta dálnice. Dneska stále ještě je nemáme, protože jsme nějak neměli tu vizi, nešli jsme na stáž do světa se zeptat, jak se buduje tržní ekonomika. Ano? Takže je to o tom, že...

A tady píšu dál o našich lidech: Wichterle, profesor Heyrovský, egyptologové – máme jedny z nejlepších egyptologů v Egyptě. Ano, jsou známí, mluvil jsem o tom s prezidentem Egypta. Budeme tady mít skvělou výstavu v Národním muzeu. Naši sportovci a tak dále.

Takže ano, řekl jsem prezidentu Trumpovi, že mám takový plán. A to je vize 2035 pro naše děti. Je konkrétní. V ní si najdete všechno. A vy jste mladý politik, tak když budete celý život v politice, tak určitě máte šanci to tady zrealizovat. A my postupně i ten plán plníme. Například ten sport je tady. Konečně máme agenturu,

konečně se budeme věnovat sportu, který jsme zanedbali, ta infrastruktura a tak dále. Máme tady rychlovlaky. Takže je to velice dobrý plán. Ano?

A termíny? Termíny, samozřejmě postupně se snažíme plnit i to, co je v této knížce. Takže z toho vycházím. A když jste ji četl, tak se divím, že se mě na to ptáte. Myslím, že je to úplně jasné.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím poslance Michálka, jestli má zájem o doplňující otázku? Má. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Já velmi děkuji, že jsme se dozvěděli, co je ten plán, že to je ta PR knížka, kterou napsal Marek Prchal. Myslím si, že by bylo namístě, abyste tedy zaprvé začali něco z toho realizovat, protože vy jste tady mluvil o tom, že živnostníci budou platit jedním převodem. Ale vždyť to se přece neděje. A už máte Ministerstvo financí pět let, tak nechápu, proč jste to nezajistili. Ani žádný termín u toho nemáte. Takže to není žádný plán, to je opravdu jenom PR knížka.

A opravdu jsem nepochopil, proč jste vymyslel, že to mám realizovat já, ten váš plán. Samozřejmě až uspějeme ve volbách, tak budeme mít vlastní plán, který nebude postavený na tom, že tady vlastně bude docházet k propojení nějakého velkého holdingu a státu. Myslím si, že to, co jste uvedl, že postupně se snažíme, to není uvedení žádných termínů, které by měly být obsaženy v plánu. (Upozornění na čas.) Zkuste tedy jako premiér připravit nějaký reálný plán.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana premiéra o odpověď na doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já bych byl strašně rád, pane Michálku, abyste neurážel ty lidi, kteří psali tu knížku. Profesor Mařík, profesor Havlíček a další lidi. To psalo 200 lidí. 200 lidí to psalo. Já jsem to vymyslel. A je jediná konkrétní – a můžete se smát, jak chcete. Zkuste se nejdřív živit poctivě a vraťte se potom do politiky, a potom nám to můžete ukázat. Vy o reálném životě nevíte vůbec nic. (Poslanec Michálek mimo mikrofon poznamenává: To mi říkáte vy jako miliardář.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím poslankyni Richterovou, která bude interpelovat ve věci snižování počtu úředníků o 10 % na úřadech práce. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Dobrý den. Vážený pane premiére, vážené kolegyně, vážení kolegové, já mám interpelaci z ranku velmi reálného života, z ranku plánu, který naše vláda avizuje, že chce realizovat. Jedná se o snižování počtu úřednických míst, nebo obecněji, provozních nákladů státu, o 10 %. Zní to velice chvályhodně a libě. Ale co s tím? Když se podívám konkrétněji na úřad, kterým se dlouhodobě zabývám, Úřad práce, ptám se konkrétněji, co by to mělo znamenat? A i od paní generální ředitelky Úřadu práce se dozvím, že je velice reálné riziko, že v případě, že by tento důležitý úřad poskytující služby statisícům občanů každý měsíc

– jenom pro představu: měsíčně administruje 1 milion 492 tisíc nepojistných sociálních dávek, 361 tisíc klientů seniorů, osob se zdravotním postižením dostává příspěvek na péči, další statisíce právě rodičovský příspěvek atd. Je to opravdu naprosto klíčový úřad.

A mě zajímá, jak v situaci, kdy naše vláda říká vašimi ústy, pane premiére, a i ústy dalších, že chce snižovat o 10 %, jak má promyšlené, jak by to reálně vypadalo. Právě u toho Úřadu práce dle slov paní generální ředitelky by bylo reálné velké riziko nedodržení lhůt správního řízení v agendách, které nejsou jen přímou podporou občanů, ale také agendách určených zaměstnavatelům. Znamenalo by to něco, co jsme už v krátké podobě zažili v zimě 2018, před rokem, kdy byly zpožděné výplaty právě třeba rodičovských příspěvků.

A naopak, vaše vláda chystá zavedení zálohového či náhradního výživného a proplácení obědů pro nejchudší děti. To by zase znamenalo nápor práce pro úřady práce. Jak by to korespondovalo (upozornění na čas) s tím desetiprocentním snížením? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana premiéra o odpověď. Než dorazí k mikrofonu, je tady omluvenka. Omlouvá se nám poslanec Rozvoral od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já jsem rád, že jsem se dozvěděl, že Úřad práce je ten reálný život. Ale vy jste to řekla sama. Nevím, kolik jste navštívila úřadů práce, já jsem jich navštívil x, dokonce jsem s nimi měl několik porad. Ano, máte pravdu, to je zúčtovací středisko. Oni platí ty dávky. Mají tam skvělý IT systém, to taky jako skvělý pravděpodobně tunel, asi 27 let to tam je, ta firma, tam dál. Doufám, že to paní ministryně už bude konečně řešit. A 10 %? Já nevím, jestli to bude 10 %. Pokud jsme měli 16 tisíc černých duší, to znamená, že brali peníze úředníci na místa, která nebyla obsazena, a tím si vylepšovali příjem, tak my jsme první, kteří se to snažíme nějak řešit.

A Úřad práce, prosím vás. Já mám velice přesnou představu, jak by měl Úřad práce fungovat. Když navštěvuji ty firmy, Mittal, kterému chybí 70 lidí, nebo OKD – 270 lidí, nebo firma Eaton v Mostě, která nemá lidi a potom potřebuje aspoň ty vězně, aby tam pracovali. Tak já si představuji, že ten Úřad práce bude pracovat úplně jinak, že budou mít katalog nezaměstnaných, a tak jak personalistka Mittalu ví přesně, které pozice potřebuje, tak budou chodit a budou nabízet. A potom, když zjistí, dneska máme 320 tisíc neobsazených míst, volných pracovních míst, když zjistí, že ten člověk může pracovat a nechce pracovat, tak by neměl mít tu dávku. Je to určitě úřad...

Já jsem byl překvapen, když jsem byl na MPSV ještě za menšinové vlády, že jenom Česká správa sociálního zabezpečení má strukturu de facto ještě sedmi krajů, Úřad práce má 14 krajů. To za 30 let tam nebyli schopni ani zintegrovat, například. Takže 10 %, já nevím, jestli to bude 10 %. Někde to možná bude 20, někde to bude možná pět.

My nebudeme propouštět paušálně, my se na to budeme dívat, hlavně na ty pozice, které se tady vytvořily pro čerpání těch měkkých programů z Evropy. My organizujeme workshopy a semináře a stále dokola. Pokud mluvíme o Úřadu práce, tak já jsem o tom mluvil a uvidíme. Kdybychom možná zrušili centrálu, použili jenom kraje a dali jim větší kompetence, tak hned ušetříme 300 úředníků, například. Já nevím, kolik je to procent. Takže budeme mít k tomu individuální přístup.

A úřady práce samozřejmě, oni vyplácejí ty dávky, oni znají ty šmejdy, kteří kasírují to nájemné stále víc a víc. To je jeden z úkolů paní ministryně. Ty bychom měli konečně vyhnat a snížit jim nájem tak, aby to prodali levně obcím a městům, aby to oni nekontrolovali.

A potom samozřejmě máme ty nezaměstnané, kteří – někteří dělají načerno. Úřad práce v minulosti se i zbavil možnosti kontrolovat práci načerno. Ta inspekce. Nějak ji vyčlenili. Takže já k tomu připravuju nějakou vlastní analýzu, a když to budu mít hotové, tak vám to rád ukážu. Je to klíčový úřad. V této chvíli je jenom distribuce peněz. Nedělá aktivně, neřeší aktivně zneužívání dávek na bydlení a neřeší aktivně zneužívání dávek pro takzvané nezaměstnané, kteří potom někteří pracují na černo. Tam by se to mělo změnit. Samozřejmě uvidíme, jak se s tím nová paní ministryně popasuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času a prosím paní poslankyni o doplňující dotaz.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za odpověď. Ale úplně to nebyla odpověď. Totiž já jsem vůbec neřekla, že by Úřad práce fungoval dokonale. Jenom jsem řekla, že je to skutečně ten reálný úřad, kde se řeší problémy lidí v obtížných životních situacích, včetně osob se zdravotním postižením, kde jsou úředníci – to jsem neřekla, ale nyní bych to ráda zdůraznila – velmi často za velkého osobního nasazení pod tlakem lhůt, aby to zvládli vyřídit. Už dnes je tam vysoká fluktuace na těch místech, která jsou v přímém kontaktu s klienty, protože je to prostě velice obtížná práce. Mám tady konkrétní číslo. Z celkového počtu výstupů zaměstnanců z pracovního nebo služebního poměru to bylo 80 procent, co odešli, byli zaměstnanci právě v té přímé práci s klienty. Tahle obtížná práce nyní dostala další nálož, a to demotivaci v podobě, že 10 procent bude škrtnuto. A to by bylo podle mě velice nespravedlivé. To, že tam nefungují IT systémy, je samozřejmě další velký problém (upozornění na čas), ale související.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan premiér bude reagovat na doplňující dotaz. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Ne, já souhlasím. Je třeba změnit motivaci. Kdybych byl ředitel Úřadu práce, tak budu motivovat zaměstnance na to, kolik lidí nezaměstnaných dostanou do práce. Na to bych je motivoval. Nic takového tam není. Ano? A je to samozřejmě o těch zkušenostech. A věřte mi, že já nejsem ministr práce a sociálních věcí, ale je to resort, který má největší kapitolu a největší výdaje, a

samozřejmě je tam plno práce, kterou je třeba udělat. A já myslím, že ti lidé budou hlavně motivováni, když budou mít pocit, že ten resort někam směřuje a že má nějaký konkrétní cíl. A ty úřady práce musí zkrátka začít pracovat úplně jiným způsobem. Proč my dáváme peníze těm kvazinezaměstnaným na rekvalifikaci a oni potom občas se rekvalifikují, a tak nejdou do práce, místo toho, abychom vlastně motivovali na to firmy, například, které by měly na tom zájem a které si to i tak dělají samy, protože co jim jiného zbývá. Takže já rád se s vámi o náplni práce Úřadu práce pobavím a (nesroz.) jsem se tomu věnoval a budu se tomu věnovat dál, protože je to obrovská kapitola, která potřebuje taky i šetřit.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana poslance Munzara, který bude interpelovat ve věci uhlíkové daně. Připraví se paní poslankyně Kovářová.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, opravdu se chystáte zavést nové uhlíkové daně na lokální, tedy domácí vytápění? A proč jejich zavádění vaše vláda chce doporučovat Evropské unii? Tady je potřeba zdůraznit, že případné zdanění lokálního vytápění zvýší životní náklady obyvatel. Podle analýzy, kterou zpracovalo Ministerstvo financí v roce 2016, by podle vybrané varianty mohlo dojít k navýšení výdajů domácností až o 450 korun na osobu za rok. Mezi lidmi závislými na vlastním vytápění, například uhlí, je mnoho lidí s menšími příjmy a mnoho důchodců. Jsem přesvědčen, že zavedení této daně by je nepřivedlo k investicím do nových technologií, například do drahých tepelných čerpadel, jak se mnohdy tvrdí, jak to tvrdí mnohdy zastánci uhlíkových daní, protože by na to stejně neměli, jen by se jim vytápění zdražilo. Kotle na uhlí byly také nedávno podporovány z kotlíkových dotací a nyní by stát jejich provoz zatížil novou daní. My s tím v zásadě nesouhlasíme.

Ale opakuji svoji otázku. Opravdu se chystáte zavést nové uhlíkové daně, případně kdy? A proč vaše vláda doporučuje jejich zavádění v Bruselu, a to konkrétně v rámcové pozici České republiky k evropské strategii Čistá planeta pro všechny? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: K uhlíkovým daním chci říct, že vláda dne 9. ledna 2017 projednala analýzu variant řešení zavedení uhlíkové daně a jejich dopadu, zpracovanou Ministerstvem financí ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí a Ministerstvem průmyslu a obchodu. Analýza má být podkladem pro přípravu návrhu novely zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, která vytvoří podmínky pro snížení podílu pevných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích nespadajících pod EU ETS. Ve svém usnesení č. 6 ze dne 9. ledna 2017 vláda vzala analýzu na vědomí a uložila tehdejšímu ministru financí, aby ve spolupráci s ministry průmyslu a obchodu a životního prostředí aktualizoval a doplnil o podrobnější odhad environmentálních dopadů a do konce roku 2018 předložil vládě doporučení

k případnému zohlednění environmentálních prvků, sazbách spotřebních a energetických daní v České republice.

Vzhledem k tomu, že závěry takto aktualizované a doplněné analýzy a následného doporučení vládě se mohou dotknout také citlivé otázky výše daňové zátěže pro některé skupiny subjektů, s čímž mohou případně souviset i určité kompenzace pro sociálně citlivé skupiny obyvatel, je nutné dospět jednoznačně k shodě mezi vládními resorty. Z toho důvodu Ministerstvo financí požádalo o změnu termínu předložení aktualizované analýzy a navazujícího doporučení vládě na září 2019. Na základě následné dohody členů vlády, myslím tady přítomných – pan Brabec tu už není – paní ministryně Schillerové a pana ministra Brabce, analýzu nebude předkládat Ministerstvo financí, ale tato analýza bude součástí materiálu předkládaného Ministerstvem životního prostředí.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane premiére, za vaši upřímnou odpověď. Vy jste tady potvrdil to, že vaše vláda se připravuje na zavádění nových uhlíkových daní, které zdraží lokální vytápění, domácí vytápění zejména těch domácností, které mají kotle na uhlí. My s tím souhlasit nebudeme, protože se domníváme, že už takto životní náklady obyvatel – a dopadne to samozřejmě na ty nízkopříjmové a zejména na důchodce – jsou dostatečně vysoké. Jenom bych měl tedy doplňující otázku, kdy předpokládáte toto zavedení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan premiér bude odpovídat na doplňující dotaz. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Takto lhát bych fakt nedokázal, pane poslanče. Chce to znovu přečíst? Já jsem řekl, že budeme navyšovat daně? Neřekl jsem to. Tak přestaňte lhát. Žádné daně se navyšovat nebudou. Tak nelžete. Žádné daně se navyšovat nebudou. My jsme snížili daně. Vy jste odkud? Z ODS. Vy jste navyšovali daně. Chcete vidět tabulku? Tady mám... (Premiér se otáčí za sebe k vládní lavici a soustředěně hledá ve svých dokumentech.) Tady máte. Koukejte. Tady máte vaši DPH. Toto je ODS. Takhle toto všechno jde nahoru – a hnutí ANO jde dolů. Sto miliard daní jsme snížili! My daně snižujeme! Na rozdíl od vás, kteří jste vždy navyšovali. Tak nelžete. Žádné daně navyšovat nebudeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat ve věci fakeové vlády a připraví se pan poslanec Rakušan. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, v poslední době jsem zaznamenala vaše výrazné mediální úspěchy. Oblíbenost vašeho facebookového profilu překračuje všechny žebříčky popularity. Zveřejníte příspěvek o délce 20 tisíc

znaků a za sedm minut se vaše slova líbí skoro tisícovce lidí. Úžasné. Je to hodno obdivu. Nicméně některá zjištění vedou k podezření, že v tom asi bude nějaký háček. Prý si platíte armádu fakeových, nebo chcete-li falešných profilů a váš PR tým k vašim statusům předpřipravuje lajky a pozitivní komentáře. Mně to přijde skutečně směšné, že si vláda musí platit za to, aby ji někdo poplácával po zádech, jak dobře jí to jde. (Nesouhlasné hlasy z řad poslanců ANO.)

Vážený pane premiére, má to tato vláda skutečně zapotřebí? Potřebujete si platit za falešnou slávu Facebooku? Na kolik peněz vás toto PR vyjde? Jsou tyto praktiky, byť jen částečně, placeny z veřejných rozpočtů? A nejsou takové podvody na veřejnosti nemorální? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak to už je fakt zoufalství. Vy jste tak zoufalá. Vy jste nešťastná, ne? Nejste zoufalá? (Výkřiky smíchu z řad poslanců ANO.) Jak můžete takto lhát? Proč lžete? V rozpočtu platíme co? To je neuvěřitelné. To máte z vlastní hlavy, nebo vám to někdo poradil? (Smích v řadách poslanců ANO. Předsedající žádá o klid v sále.) To je hrozný zoufalství tohle. Já totiž, paní poslankyně, každý týden dělám výkaz práce. To vy neděláte. Vy tady jenom něco plácáte. Já každou neděli napíšu, co jsem celý týden dělal. A ty lidi na Facebooku – plno mi nadává. Ti jsou taky placení? Vámi nebo kým? Nebo o čem to vůbec mluvíte? My nikoho neplatíme. Já bych si vyprosil, abyste tady mluvila o tom, že si nechávám něco platit. A já odpovídám na všechny dotazy, i na ty sprosté jako jeden z mála odpovídám. Takže bych si vyprosil, abyste tady říkala, že někoho platíme. A jestli jsme na Facebooku nějací nebo takoví? Já nevím, já to v rámci duševního zdraví občas ani nečtu. Samozřejmě tam lidi píšou, sprostě mě uráží. Takže fakt nevím, o čem mluvíte. Proč bychom si platili? Nepotřebuji si nikoho platit. Skutečně ne. A to, že jsme aktivní na Facebooku a komunikujeme s občany? Ano. Komunikujeme se všemi. Občas někdo přijde, kdo má zájem, s nimi diskutujeme. Takže bych si vyprosil, abyste si tady normálně vymýšlela nesmysly.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz, jestli vidím dobře. Má, tak prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane premiére. Přesně tak jsem si to představovala. Skutečně začít odpověď tím, že jsem zoufalá a nešťastná, to je hodno premiéra. Pravděpodobně by to bylo hodno spíše psychologa. (Smích v lavici Pirátů.) Vy si něco vyprošujete. Já si také vyprošuji. Abyste takovéto výrazy nepoužíval a odpovídal na dotazy, nejenom moje dotazy, ale i ostatních. Vy jste si tady dovolil říci panu poslanci Fialovi, že je to drzost, že se na něco ptá. Já vám jen připomínám, že ptát se je právo poslance a povinností premiéra je odpovídat. A já bych předpokládala, že to bude odpověď věcná a slušná bez jakéhokoliv napadání.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan premiér má zájem o odpověď na doplňující dotaz. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já nevím, já jsem teď četl různé knížky, například o Bhútánu, tam mají ministra štěstí. Celkem jsem se tomu věnoval. Tam bylo řečeno, že lidé, kteří takto útočí, mají nějaký problém. Já na vás neútočím. Vy jste tady asi ombudsman. Jednou se zastáváte Pirátů, potom pana předsedy. Myslím, že jsou schopni na to reagovat sami. Já jsem váš příspěvek vůbec nepochopil. Vy jste sem normálně přišla a sprostě jste lhala o tom, že si platíme příspěvky na Facebooku. Normálně lžete! A ještě drze říkáte, že je to z rozpočtu! Tak to je ta komunikace? To je vaše komunikace? Tak se potom nedivte, jak vám odpovídám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím dalšího poslance, jímž je pan poslanec Rakušan, který bude interpelovat ve věci Národního investičního plánu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dobrý den, pane premiére, paní ministryně, pane ministře. Děkuji za udělené slovo.

28. března 2018 podnikla vláda Andreje Babiše další ze svých vládních výjezdů, bylo to do Středočeského kraje, do mého rodného Středočeského kraje. Možná překvapivě na začátek vládu pochválím. Ve chvíli, kdy si to zaslouží, by to člověk udělat měl. Já si vážím vlády za to, že do krajů vyjíždí, opravdu si jí vážím za to, že se s komunálními politiky baví. Vážím si jí za to, že se baví s krajskou reprezentací, protože si to prostě komunální politici za svoji každodenní mravenčí práci zaslouží.

Vláda jela po celé České republice a v rámci Národního investičního plánu, který je stále v přípravě, v podstatě slíbila až nějakých 17 tisíc projektů v celkové hodnotě údajně 3,5 bilionu korun. To byly ty nároky samospráv. My jsme během roku sledovali, kdy se Národní investiční plán skutečně objeví. Měl být původně hotový do podzimu a v listopadu jsme dali dotaz, kdy tedy bude k dispozici i poslancům. Odpověď byla, že na přelomu roku 2018 a 2019 bude projednán vládou České republiky, bude dána jeho celková výše a potom samozřejmě bude dán k dispozici Poslanecké sněmovně. Máme za sebou téměř třetinu roku 2019 a Národní investiční plán je stále tajný. My se ocitáme ve chvíli, kdy vláda avizuje škrty v rozpočtu, a rádi bychom věděli, zda to nebyla opět ta filozofie, kterou už si prostě lokální samosprávy nezaslouží, a to je filozofie "slibem neurazíš". Zda skutečně –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím o klid ve sněmovně. Já vám pak dám další čas, pane poslanče.

Poslanec Vít Rakušan: Zda skutečně bude Národní investiční plán připraven a v jaké kvalitě a v jaké výši.

A moje poslední otázka. Pane premiére, prosím, buďte od té dobroty a pokuste se nám odpovědět co nejkonkrétněji i časově. Protože informace o tom, že bude na přelomu roku 2018 a 2019 k dispozici, vycházela prostě od vás, z vaší oficiální

odpovědi a ten plán není. Pokuste se tedy aktualizovat časovost i výši toho, v jakých částech se bude pohybovat Národní investiční plán. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak za prvé, pane poslanče, Národní investiční plán byl můj nápad. Představte si to, mám nápady, celý život. Občas je i zrealizuji, jako například hnutí nebo firmu. Mám nápady. Nevím, jaké nápady máte vy nebo vaši předchůdci od revoluce. Můj nápad – Národní investiční plán. Tady je. (Ukazuje.) Už ho mám asi dva měsíce. Ale není připraven.

A vy jste tady říkal jednu nepravdu. My jsme nic neslíbili, pane poslanče. Já jsem slíbil dvě věci: magnetickou rezonanci v Kroměříži, ta už tam je, a pozdravujte pana Farského, mateřskou školku v Semilech. Ty šílené boudy, kam chodí ty děti. Tak paní starostka, které jsem dal rady, že připravujeme plán, se přihlásila a myslím, že to pro ni vypadá dobře. Takže váš Farský, který stále nějak mě kritizuje místo toho, aby se staral o tu mateřskou školku v Semilech, tak díky mně ta mateřská školka, i díky těm našim výjezdům, za 90 milionů bude pro ty děti v jeho městě, když už jsme u toho.

My jsme nic neslibovali, my jsme udělali potenciál investiční naší země. Nic jsme neslibovali. Magnetická rezonance v Kroměříži jsem slíbil a slíbil jsem, že pomůžu paní starostce ze Semil s mateřskou školkou. A to jsem i udělal. A dalším, když se na nás obrátí, dáme informaci, co se připravuje. A na základě výjezdů jsme vlastně i připravili rozpočet Ministerstva pro místní rozvoj. Takže říkáme potenciál. Je jasné, že nejsme schopni ten investiční plán zrealizovat, byl to investiční plán na dvanáct let. Otázka je to samozřejmě vývoje rozpočtu.

Takže my jsme neslíbili těch 17 tisíc. My jsme to identifikovali. Škoda, že to někdo neudělal po té revoluci a nevybíral ty priority z toho. Takže rozlišujme. Těch slibů bylo velice, velice málo. A my jsme samozřejmě to udělali proto, abychom ukázali nějakou vizi, abychom ukázali to, že když ta naše ekonomika se zpomalí, co se už děje, a je tažena spotřebou obyvatel díky naší vládě a minulé vládě, protože my jsme narvali peníze do ekonomiky, my jsme navyšovali platy, my jsme navyšovali důchody a lidi se nebáli utrácet, tak teď máme v rezervě Národní investiční plán, který samozřejmě v případě zpomalení růstu a v případě, kdyby náhodou vznikla nějaká obchodní válka a byly zaváděny tarify na automobilový průmysl, tak to je ten potenciál toho růstu. A proto jsme to udělali. Takže my na tom pracujeme a samozřejmě připravujeme i věci, abychom ten Národní investiční plán realizovali.

A to je rekodifikace stavebního práva. Proč tady...? Proč vlastně u nás trvá deset let, jste kritizovali dálnice Ťoka, že kolik toho otevřel. Tak ano, deset let trvá příprava, samozřejmě někdy i dvacet. My jsme dostavěli dálnici Praha – Ústí za 32 let. Ano. A potom tři roky trvá výstavba samotná. V Praze byty deset let. Ano. Takže rekodifikace stavebního práva, aby občané a firmy mohli stavět rychle. Ano. Takže na tom se pracuje. A ty priority Národního investičního plánu byly zlepšení životní úrovně občanů České republiky, zlepšení služeb, veřejné správy, výstavba nových bytů. Tady se nestaví byty. My jsme přišli teď s tím programem Výstavba a

už je o to zájem, už je tam nevím kolik obcí, už tam chtějí asi 3 miliardy, nebo kolik. (Ministryně Dostálová ze svého místa: 3,5 miliardy.) Ano. My jsme přišli s tou výstavbou.

Tady jsme se čtyři roky bavili o nějakém nesmyslu, o zákoně o sociálních bytech. A my se bavíme o dostupnosti bytů. A my říkáme: Obce, města, můžete stavět. Když postavíte 20 % sociálních bytů, dáme vám 100 % dotaci. Ano. Takže to je pro mladé rodiny, aby měly kde bydlet. Mateřské školky. Ano. Taky to děláme vůči... Ty zdroje hledáme. Evropa, která nám cpe stále ty měkké sociální programy. A my potřebujeme na mateřské školky teď 2,5 miliardy ještě. Ano. Jenom investiční plán na nemocnice je 74 miliard.

Takže toto je připravené na to, abychom zvýšili výkonnost naší ekonomiky. (Premiér ukazuje na desky s NIP. Předsedající upozorňuje na čas.) Zvýšení růstu HDP, zaměstnanost atd.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec bude mít zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Pane premiére, nikdo nepochybuje, že jste nesmírně úspěšný člověk. Já vám ke všem životním úspěchům velice a ze srdce gratuluji. Já jenom nechci porovnávat velikost našich zásluh. Já devět let vedu úspěšně jedno středočeské město, kde jsem třikrát zvítězil ve volbách. A právě jako komunální politik se spoléhám na to, že prostě budou politici na té státní, vládní úrovni plnit své sliby. A vy jste tu naději těm regionům dal.

V dlouhé odpovědi jste mi neodpověděl na jednu konkrétní věc. Máváte mně tady investičním plánem, že ho máte v ruce, a já jsem se jednoduše ptal, kdy ho představíte poslancům a kdy nám k tomu dáte nějaký komentář. A když tvrdíte, že jste nic neslíbil – dubnová návštěva Mladoboleslavska, premiér Babiš, vedení Škoda Auto přislíbilo peníze, státní podpora 1,7 miliardy korun na rozvoj Mladoboleslavska. Já nevím, jestli je dáte, nebo nedáte. Jak to mám vědět, když jste nám ten plán neukázali? A to, že jste nám slíbili, že bude na přelomu 2018 a 2019, je prostě pravda. Já se jednoduše, bez konfliktu ptám, kdy bude představen.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď na doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já vám gratuluji, vy jste určitě úspěšný starosta, který žije z našich daní. (Výbuch smíchu v lavicích Pirátů.) EET 20 miliard vyneslo, kdyby zapomněla ódéeska. Jo. A kontrolní hlášení. Stovky miliard daní přišly... díky těm projektům, které jsem zavedl jako ministr financí. A určitě to vidíte na vašem rozpočtu v Kolíně, kolik peněz jste dostali.

A co se týká Mladé Boleslavi, ano, ta 1,7 miliardy, to se týká investic do dopravní infrastruktury, do železnic. Tak samozřejmě, ano, to se děje. A to se určitě jako realizuje.

Ale co se týká toho investičního plánu, já vám na to neodpovím, protože já tady nebudu potom řešit s vámi debatu, 17 tisíc projektů, a nás z toho budete zkoušet, z každého projektu. My to připravujeme. Řešíme rozpočet 2020. Ano. A není kam spěchat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A další bude interpelovat pan poslanec Bartoš ve věci podpory malých obcí při provozu obecních obchodů a pohostinství. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobrý den, kolegyně, kolegové. Pane premiére, chtěl jsem se vás zeptat jako poslanec za Středočeský kraj i jako předseda výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Zavedení EET v ubytovacích a stravovacích službách a později i maloobchodě ochromilo venkov, když přispělo k zániku některých provozoven v malých obcích. V této souvislosti jste vy jako ministr financí v předchozí vládě skrze média vyzval obce, ať převezmou opuštěné obchody a hospody a samy je provozují s tím, že je v tomto stát podpoří. Stejnou podporu vyjádřila také předsedkyně Asociace krajů České republiky a i ona veřejně prohlásila, že asociace bude tyto aktivity výrazně podporovat. V některých obcích tuto výzvu přijali, zaměstnali personál, zprovoznili zavřené obchody a hospody. Příkladem je třeba obec Choťánky ve středních Čechách, kde obecní obchod funguje již dva roky a přes veškeré snahy vykazuje roční ztráty 150 tisíc korun, což je výrazný zásah do rozpočtu obce. Obec proto žádala o podporu nejdříve Asociaci krajů a tam byla odkázána na krajský úřad. Od něj však dostala jen finanční kontroly, během nichž bylo sděleno, že je jako provozovatel povinna zajistit jednou měsíčně inventuru zboží. Jedině díky osobním kontaktům se představitelé obce po několikadenním úsilí dobrali ujištění, že inventuru každý měsíc dělat nemusejí, jak jim bylo původně sděleno krajským úřadem, ale mohou se chovat jako podnikatel a inventuru si udělat jednou ročně. Nezbývá než konstatovat, jakkoli se obce velikosti Choťánek snaží řešit v zájmu svých občanů, místo deklarované podpory ze strany státu či kraje jsou jim kladeny spíše překážky.

A moje otázka zní: Jakou konkrétní podporu při provozování obecních obchodů či pohostinství jste ať už v roli ministra financí, či nyní v roli předsedy vlády této země (upozornění na čas) vymohl pro tyto malé obce, které tak rád navštěvujete při svých cestách? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuju za slovo. Pane předsedo, vy jste tady říkal, že něco zaniklo. Tak pro vás mám tady taky takový hezký graf. (Ukazuje graf s modrými a červenými sloupečky.) Koukejte. Tady máte počet nově vzniklých a zaniklých restaurací. To červené jsou zaniklé. A ty modré jsou vzniklé. Takže když se na to podíváte, 2013 byla opozice, 2014 jsme ještě zdědili, tak od 2016 a 2017 je počet nově vzniklých restaurací vyšší než zaniklých. A to kromě toho EET máme

těch 20 miliard navíc. Takže asi máte smůlu na ty obce. Nevím. Asi chodíte do špatných obcí. Já chodím do obcí, kde jsou nadšeni a kde jsou v pohodě.

A my samozřejmě ten problém obslužnosti malých obcí, Ministerstvo pro místní rozvoj se zabývá komplexně ve vztahu ke všem druhům základních služeb. Nástrojem, a MMR to řeší, je nový program Podpora rozvoje regionu 2019+, jehož obsahové zaměření vzniklo na základě potřeb obcí v oblasti obslužné a technické infrastruktury. Cílem programu je podpořit obnovu a rozvoj obcí, zvýšit kvalitu života jejich obyvatel a zlepšit atraktivitu obecního prostoru. Program je složen z několika podprogramů, z nichž největší je ten na podporu obnovy a rozvoje venkova. Účastníkem podprogramu může být obec do 3 tisíc obyvatel. Pro podporu obchodní obslužnosti je určen dotační titul Podpora dostupnosti služeb. Tenhle dotační titul, ta podpora je určena na přípravu prostor pro provozování služeb základní lékařské péče a obchodní obslužnosti. Podporovány jsou akce zaměřené na rekonstrukci, přestavbu a výstavbu objektů nebo jejich částí, které budou následně nabídnuty k provozování za transparentních a tržních podmínek. Podporovány jsou akce zaměřené na přípravu prostor pro provoz základní lékařské péče, pediatr, praktický lékař, zubař a obchod, základní potřeby, smíšené zboží, přípustná je kooperace s Pošta Partner. Prostor nesmí být připravován pro konkrétního provozovatele.

Základní podmínkou pro podání žádosti je, že v katastru žadatele není v době podání žádosti provozována činnost stejného charakteru soukromým subjektem. Účastníkem podprogramu může být obec do tisíce obyvatel včetně k datu 1. ledna toho roku, v němž je žádost o dotaci podána. Obec musí mít zpracovaný a zastupitelstvem schválený strategický rozvojový dokument. Dobrovolný svazek obcí, který je zapsán do rejstříku svazku obcí v souladu se zákonem 128/2000 Sb., obecní zřízení. Svazek obcí musí mít zpracovaný a nejvyšším orgánem svazku obcí schválený strategický rozvojový dokument.

Uznatelné náklady jsou rekonstrukce objektů v případě prostoru určeného pro obchod, základní technické vybavení, mrazáky, chladicí technika, pořízení nebo přestavba pojízdné prodejny. Neuznatelné náklady – vybavení nábytkem, kancelářskou technikou, vybavení zdravotnickým zařízením. Dotace je poskytována až do výše 70 % skutečně vynaložených uznatelných nákladů akce. Dolní limit dotace na jednu akci činí 100 tisíc korun, horní limit dotace na jednu akci činí 2 miliony. Stav po ukončení výzvy – deset žádostí o dotaci, požadovaná finanční alokace 9 590 736 korun. Alokace programu byla 20 milionů a požadavky jenom deset.

Takže pozdravujte obce, tady je program, ať se přihlásí a samozřejmě určitě jsme připraveni tady je podpořit, tady jsou peníze, které nečerpají. A tuhle problematiku obchodní obslužnosti souvztažně řeší Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo průmyslu a obchodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec bude mít zájem o doplňující dotaz? Nebude. V tom případě se posuneme dál. Pan poslanec Bartoň bude interpelovat ve věci předsedy NSA, tedy Národní sportovní agentury. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, včera prošel Sněmovnou návrh na zřízení Národní sportovní agentury. Přestože je ještě v Senátu, půjde do Senátu, rád bych se zeptal. Předsedu Národní sportovní agentury jmenuje a odvolává vláda na návrh předsedy vlády. Rád bych se zeptal: Budete konat veřejné výběrové řízení na post předsedy agentury? Nebo budete navrhovat jméno pro předsedu agentury sám? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana premiéra o odpověď. Než dorazí k mikrofonu, omlouvá se nám pan poslanec Schiller mezi 15. a 19. hodinou z pracovních důvodů. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Je důležité, že konečně se zabýváme sportem. Když jsem nastoupil jako ministr financí, tak rozpočet sportu byl necelé 3 miliardy a něco. A tento rok je to 7 miliard. Takže sport je důležitý pro naše děti. Máme vládního zmocněnce a je to dobře, že ho máme. A ten projekt je důležitý i s důležitostí v kontextu transparentnosti, protože víme, jak se v minulosti rozdělovaly peníze pro sport na Ministerstvu školství. A já jsem strašně rád, že ta novela zákona prošla. Vládní zmocněnec je Milan Hnilička, který se tím dlouhodobě zabývá. Samozřejmě je škoda, že ten sport nemá takovou důležitost, jak teď jsem, samozřejmě v minulosti, jak je to ve Spojených státech, hlavně univerzitní sport. Já myslím, že naši občané jsou vždy hrdí, když naši sportovci něco vyhrají, a držíme jim palce a máme tady co dohánět.

Co se týká nominace na předsedu Národní sportovní agentury, já samozřejmě nejsem schopen na to odpovědět. Pokud tam bude vícero zájemců, tak určitě vláda o tom bude jednat a uvidíme, jací tam budou kandidáti. A určitě vybereme toho nejlepšího, který má pro to nejlepší předpoklady.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Tak prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Já ještě, abychom si rozuměli, pane premiére. Návrh na předsedu dáváte vy vládě? A proto, aby tam bylo více kandidátů, tak je potřeba aspoň nějaké veřejné výběrové řízení. Budete dělat veřejné výběrové řízení?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď na doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Klidně můžeme. Máte nějaké návrhy kandidátů? Napište mi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím paní poslankyni Vrecionovou, která bude interpelovat ve věci státního rozpočtu. Připraví se paní poslankyně Pěnčíková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne. Vážený pane premiére, včera začalo kolečko jednání mezi Ministerstvem financí a jednotlivými resorty o rozpočtu na rok 2020. Jsem ráda, že si už i vláda uvědomuje, že nemá jak zaplatit večírek, který před pár lety zahájila a na který pozvala půl republiky. Nárůst státních zaměstnanců o 45 tis., nárůst výdajů o 300 mld. nebo jízdné zdarma za 6 mld. jsou příklady rozhazovačné politiky této vlády a minulé vlády v obdobném složení. Ekonomika stále roste, růst se pouze o několik desetin zpomalil. Těchto několik desetin znamená, že výdaje, které jste neplánovali, nemáte z čeho zaplatit. Vůbec si neumím představit, jak byste hospodařili v době ekonomické krize. Česká republika by zbankrotovala.

Na vyjednávání o rozpočtu mě zaujalo několik věci. Za prvé, vyjádření ministra obrany, že našel úspory ve výši 7 až 10 % personálních nákladů. Znamená to, že ustupujete ze závazku zvyšovat výdaje na obranu alespoň na 1,4 % HDP, jak jste slíbili? O dvou procentech, která by ČR potřebovala, ani nemluvím. Znamená to, že rozpočet Ministerstva obrany klesne o půl miliardy korun, jak stojí v návrhu Ministerstva financí? Ve vyjádření Ministerstva školství se najdou úspory na platech rovněž 7 až 10 %. Tyto úspory se dle vyjádření ministra nemají hledat na platech učitelů. Vzhledem k rozpočtu Ministerstva školství, které je převážně tvořeno penězi na platy, je to vyjádření poněkud zajímavé. Znamená to tedy, že jízdné zdarma pro žáky budou muset zaplatit kuchařky a školníci? Znamená to, že už nebudou růst platy učitelů? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Ano, je pravda, že my se zabýváme rozpočtem brzo. A večírek – tak pokud naši důchodci, a všechny je zdravím, měli večírek, tak jsem šťastný. Vy jste jim dali za šest let celkově míň důchodu než my za jeden rok. Devět set korun dostali a ještě slevu na jízdném. A jsem rád a jsem šťastný. A ještě důchodci nad 85 tisíc korun navíc. Takže někteří dostali 1 900 měsíčně navíc. A těším se. Takže pokud měli večírek, tak super! Já jsem rád a mám rád takové večírky, že můžeme pomáhat lidem. A taky jsme navýšili platy, samozřejmě, učitelům. Nevím, kde jste byli vy před námi. A šlo do Ministerstva školství o 25 mld. navíc. A cíl je jasný. Já chci průměrný důchod 2021 na 15 000 a chci platy učitelů, jak jsme slíbili, někde kolem 45 tis., a my to plníme. Na rozdíl od vás, kteří jste vždycky slibovali 15 % na daň, potom to nevyšlo, tak jste si dali ten podvod superhrubá mzda, takže to není 15, ale 20,1. A teď říkáte zrušit, zrušit. No to je 104 mld., nevím, jestli jste to počítala někdy.

A škoda, že jsem si nevzal ten graf, který jsem ukazoval prezidentu Trumpovi. Tam byste viděla, já jsem si ho tak nakreslil, že tady někde v roce 2006 jsme byli vůči NATO na 1,52 %. (Ukazuje na listu A4.) A potom za vašich vlád to šlo úplně dolů. V roce 2014 totální dno. A potom jdeme takhle nahoru. V absolutních hodnotách. Takže škoda, že jsme to po vás nezdědili, tyhle skvělé věci. My chceme plnit samozřejmě naše závazky.

Pokud mluvíte o státních zaměstnancích, prosím vás, tak je potřeba rozlišovat, že státní zaměstnanci jsou samozřejmě definováni. A to jsou učitelé a vojáci a policisté a my je potřebujeme. Potřebujeme ty učitele. My tady s paní ministryní chceme snižovat počet úředníků v těch strukturách. To je hlavní cíl.

Takže my jsme i potom, co jsme zavedli různá kontrolní hlášení, EET, co přineslo obrovské peníze do rozpočtu, tak ano, rezervy tam jsou. Zaměstnáváme plno lidí na čerpání měkkých programů. Já také snižuji na Úřadu vlády, máme tam různé agendy, které nevím, proč tam máme. Takže ano, my připravujeme rozpočet. Ještě je brzo. Já myslím, že si uvědomujeme, že to nebude jednoduché, protože zkrátka ty důchody, které jsou pro nás nejdůležitější, já bych chtěl znovu, aby důchodci měli 900 korun. To by bylo super, protože dneska platy určuje trh, ale důchody jsou podle vzorce a tam žádný – je tam sice vliv, ano, ale samozřejmě v posledních letech se ty nůžky rozevřely. Takže to řešíme, a pokud vy to nazýváte večírkem, tak já myslím, že to není správné. A měla byste mít radost, že naši důchodci mají vyšší důchody. Já nevím, proč vám to vadí tedy.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Končím interpelace na pana premiéra. Je 16 hodin, takže ukončuji v tuto chvíli interpelace na premiéra Andreje Babiše.

Zahajuji interpelace na ostatní členy vlády. Vyzývám pana poslance Jaroslava Martinů, aby přednesl interpelaci na místopředsedu vlády a ministra životního prostředí Richarda Brabce, a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se poslanec Dominik Feri a já vám všem přeji pěkné odpoledne.

Poslanec Jaroslav Martinů: Hezký dobrý den, vážení a milí kolegové. Dovolte mi krátký dotaz na pana ministra životního prostředí ve věci vysychání naší krajiny. Já myslím, že jsme si všichni všimli, že v posledních letech nám strašně rychle vysychá voda v krajině a voda celkově ubývá. Je nezpochybnitelné, že důvodů je mnoho, a já se ptám pana ministra, jestli má za to, že jedním z důvodů může být – může být, opakuji – i velké procento zornění zemědělské půdy v ČR, které dosahuje podle dostupných informací až 71 % z celkové výměry. Rakousko, Německo – je to kolem 50-60 %. Pochopitelně, že tato velká výměra zorané půdy má dopad i na erozi drahocenné zemědělské půdy. Tak bych rád slyšel názor pana ministra, jak na tuhle věc nahlíží a jestli bude nějaká snaha do budoucích let naše zemědělství upravit, ubrat orné půdy ve prospěch travnatých ploch. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za dotaz. Dobré odpoledne, dámy a pánové, kolegyně, kolegové.

Větší problém je podle mého názoru spíš kvalita zemědělské půdy, resp. její schopnost držet vodu, která je snížená. To je potřeba říct. Jsou na to různé názory. Někteří odborníci hovoří až o 50 % zemědělské půdy v ČR, která nějakým způsobem

je ohrožena erozí, především vodní erozí, a někteří hovoří o tom, že to procento je o něco nižší, nicméně všichni se shodují na tom, že minimálně 25-30 % zemědělské půdy v ČR je ohroženo erozí.

My jsme po dohodě s Ministerstvem zemědělství, protože pro zjednodušení existuje taková i laická, ale myslím, že velmi seriózně podložená úvaha, že kdyby zemědělská půda v ČR měla dobrou schopnost držet vodu, tak by jí udržela zhruba o pět miliard kubíků více, což je samozřejmě několikanásobek vody, kterou dneska třeba udrží vltavská kaskáda, takže je to obrovské množství vody a je zřejmé, nebavíme se jenom o zemědělské půdě, bavíme se samozřejmě i o lesní půdě, i ta je ohrožena erozí, ale teď se Ministerstvo zemědělství ve spolupráci samozřejmě s námi, byť ta gesce – to je trošku pomotané historicky, protože my máme gesci za zákon o zemědělském půdním fondu, ale nemáme k tomu jako Ministerstvo životního prostředí takřka žádné nástroje. Ty nástroje má naopak Ministerstvo zemědělství, které má třeba i svůj výzkumný ústav VÚMOP, a my jsme v rámci poměrně řekněme minimálně roční debaty dospěli k názoru v rámci přípravy tzv. protierozní vyhlášky, že už od 1. 1. 2019 začíná fungovat tzv. DZES 5, tedy standardy dobrého zemědělského a environmentálního stavu půdy, a ty už jsou rozšířeny, vlastně ty podmínky DZES 5, který samozřejmě omezuje určitým způsobem pěstování některých plodin nebo různé agrotechnické postupy, tak už rozšiřuje ten DZES vlastně řekněme z 11 % na 25 %. To znamená, už dnes je 25 % zemědělské půdy v ČR od 1. 1. 2019 hodnoceno jako erozně ohrožené, na které musí být aplikovány parametry DZES 5. Hovoří se i o tom, že od příštího roku by měl být zaveden DZES 7, což mimochodem by mělo znamenat, že na těch ohrožených půdách bude zmenšen rozměr jednoho půdního bloku na maximálně 30 hektarů. I to je postup. To znamená, nutně to procento zornění nemusí být problémem ve chvíli, kdy ta půda bude dobře obhospodařována, bude mít více organické hmoty a samozřejmě bude i udělána celá řada opatření, a tisíce z nich už podporujeme z operačního programu nebo z národního programu, například zatravňovací pruhy, remízy a další možnosti, které by měly zlepšit tento stav. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Vidím, že ano. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Martinů: Já bych poděkoval panu ministrovi. Souhlasím, samozřejmě jsem za to rád. A já často vzpomínám na loňskou návštěvu zemědělského výboru na vědeckém pracovišti na Ruzyni, kde provádějí vědci různý výzkum, a pamatuji si, že tam byl vědec, který měl navrtané sondy do půdy a zjišťoval rychlost úbytku půdní vláhy ve vztahu k našim moderním zemědělským postupům, a co mě velice udivilo, a ono to nakonec asi je logické, že on trval na svém zjištění, že daleko největší úbytek vláhy ve vztahu k dnešním moderním postupům je hluboká orba, že vlastně hlubokou orbou vyhodíme poslední zbytky vláhy na slunce a ta voda je za pár hodin ve výparu. Takže v podstatě já se tedy domnívám, že tohle může být jeden z velkých aspektů, že naše krajina ve vztahu k tomu velkému procentu zorněné půdy je prostě náchylná k tomu vysychání. A opakuji, je to jeden z aspektů. Netvrdím, že to je hlavní aspekt. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Dominik Feri s interpelací na paní ministryni Kláru Dostálovou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, do prvého čtení předkládá vláda zákon o realitním zprostředkování a u něj došlo při projednávání na vládě k velmi významné, ale k poněkud vizuálně nevýrazné změně. Ustanovení § 4 znělo v tom znění, které poslalo ministerstvo na vládu, takto: "Realitní zprostředkovatel v rámci zprostředkované záležitosti není oprávněn poskytovat úschovu za účelem zajištění plnění z realitní smlouvy." Na vládě se z tohoto ustanovení ale stalo následující: "Realitní zprostředkovatel v rámci zprostředkovávané záležitosti není oprávněn nabízet úschovu za účelem zajištění plnění z realitní smlouvy." Je to drobná změna, ale říká vlastně následující. Zatímco původní varianta, se kterou přišlo i vaše ministerstvo, jasně říká: Úschovu z realitní smlouvy může poskytovat toliko notář, advokát, banka nebo zahraniční banka, tak toto ustanovení říká, můžou to poskytovat tyto subjekty, ale zároveň to tedy nesmí nabízet ten zprostředkovatel, ale poskytovat to může.

A mě zajímá, co se na tom jednání vlády stalo, kdo snesl tak přesvědčivé argumenty, jaký lobbista, aby realitní zprostředkovatelé mohli poskytovat úschovy. A dále na čí straně, resp. kde stojí srdce ministerstva. Co budete prosazovat? To znamená, jestli chcete, aby realitní zprostředkovatelé mohli poskytovat úschovy, nebo je jenom tak nemohli nabízet, což je velmi takové jako impotentní ustanovení. A dále, co budete tedy v rámci tohoto projednávání prosazovat, pakliže byste chtěli navrátit tuto úpravu do té původní, ve které jste to předkládali na vládu. Již jsme do systému načetli pozměňovací návrh s kolegyní Kovářovou, můžete ho podpořit. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím paní ministryni o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Takže pan poslanec uhodil hřebíček na hlavičku, tak já se nebudu zdržovat tím, abych objasnila vlastně celý ten proces, co se týká finanční úspory. V podstatě realitní kanceláře, a ten popud skutečně vznikl těsně před jednáním vlády na odborné konferenci realitních makléřů, kteří mě skutečně přesvědčili o tom, že ta praxe realitních makléřů je dvojí. Jedni realitní makléři rovnou od začátku říkají, že tu úhradu a úschovu peněz mají dělat klienti u notářů. Druzí realitní makléři samozřejmě nabízejí zprostředkování v rámci svých možností. Rozdíl je ale v podstatě zásadní v tom, že pokud se to nabízí u těch notářů, bank atd., tak nejenom že u těch obchodů dochází ke zpoždění, takže když tam pak jsou hypotéky atd., které je potřeba řešit velmi promptně, tak to dělá problémy. A druhá věc, že to zdražuje nemovitost jako takovou, protože úhrada nákladů za úschovu se pohybuje v řádech tisíců. A opravdu nejčastěji, což mi říkaly i banky, se to pohybuje kolem 9 tisíc korun. A právě tady je ten problém, že se bavíme o třeba velkých obchodech, tak tam realitní společnosti říkají, že v těch velkých obchodech už to takový problém není, a ony samy nabízejí tu úhradu, nebo úschovu u těch bank, notářů atd. Ale mnohdy, často jde skutečně pouze

o obchody typu prodej garáží nebo nějakých vedlejších pozemků, chaty atd., kde ty obchody nedosahují takové výše, ale ta úschova a poplatky jsou pořád stejné. Pořád by zaplatili samozřejmě za tu úschovu ty tisíce a skutečně by to velmi prodražovalo nemovitosti jako takové.

Na té vládě jsem s tím nápadem, nebo s tím pozměňovacím způsobem přišla já, protože skutečně mým cílem je, když tady řešíme bytovou problematiku, cenu nemovitostí, tak skutečně cílem vlády není nevhodnými kroky naopak zase dále zvyšovat cenu nemovitostí. Takže nemají to nabízet, ale pokud se opravdu dělají obchody malého rázu, tak není důvod, aby to nezajistil ten zprostředkovatel obchodu, to znamená realitní kancelář, protože oni vlastně tu cenu dávají do té provize a tomu zájemci se to nenavyšuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Vidím, že ano. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za snesené argumenty, ale ty nejsou úplně přesvědčivé. Kupovat nemovitost není nákup housky na krámě, neděláme to každý den. Jedná se o proces, který je nějakým způsobem mimořádný, do kterého lidé ukládají své často i celoživotní úspory, a tomu by měl být věnován adekvátní čas. To znamená, co se týče toho, že to protahuje vůbec tu transakci, tak jestli nějaký advokát jedná nedůstojně, tak může samozřejmě ta smluvní strana dát podnět na ČAK, aby se tady tím zabývala. A co se týče těch transakčních nákladů, tak není pravda, že by byly fixní. Třeba u notářů je ta úprava obsažena v notářském tarifu a nějakým způsobem se odlišuje. To znamená, ty smluvní strany, ty spotřebitele vystavujeme velkému riziku, protože u těch realitních zprostředkovatelů – za prvé oni mísí ty peníze, málokdo prostě si vytvoří vlastní účet pro každou transakci, což advokát dělat musí ze zákona, a vystavujeme ty klienty tomu, že o ty peníze přijdou, ty peníze jsou postihnutelné v exekuci a může se stát, a je to velmi častá neblahá praxe, že ti realitní zprostředkovatelé ty peníze mísí, hospodaří s nimi a využívají je k něčemu jinému. (Předsedající upozorňuje na čas.) Díky.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní ministryně má zájem o doplňující odpověď.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Já naopak zase musím odpovědět, že ani vy jste mě nepřesvědčil o těch argumentech, protože skutečně my to nemůžeme směšovat jenom na velké obchody. My to musíme brát pro celou republiku. Já se a priori bráním tomu dělat z klienta nesvéprávného občana, že on neví, co má dělat. Jenom jsem čekala, jestli to řeknete, kdo utekl s tou provizí. Prosím vás, utekl advokát. Nikdy ne ta realitní společnost. Prosím, nedávejme jim tento punc. My se snažíme o to dát tomu zaměstnání prestiž, tomu povolání, ale nemyslím si, že klient je nesvéprávný, aby nevěděl, že když prodává nemovitost za 10 milionů, má volit samozřejmě tyto kroky. Ale když prodávám garáž za 250 tisíc, tak skutečně asi není ten důvod, těch 10 % z ceny, což je 25 tisíc korun, si nechat u realitního makléře.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Další s interpelací vystoupí pan poslanec Vojtěch Munzar, který bude interpelovat rovněž paní ministryni Kláru Dostálovou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji vám, pane předsedající. Vážená paní ministryně, opravdu vážně zvažujete, že by část daně z nemovitostí byla sebrána obcím a byla příjmem Státního fondu rozvoje bydlení? V neděli 10. února jste to například řekla v České televizi. Za prvé je to majetková daň, lidé platí každoročně za fakt, že vlastní nemovitost. Proto třeba já osobně s touto daní příliš nesouzním. Ale zároveň je třeba zdůraznit a respektovat fakt, že je to jediná daň, která je zároveň 100% příjmem obcí. Takže je to vlastně komunální daň, u které se předpokládá, že obce za ni budou platit veřejné služby, úpravu a údržbu veřejných prostranství, zeleně, chodníků v okolí nemovitostí. Proto také mají možnost obce do určité míry tu výši daně z nemovitostí ovlivnit usnesením zastupitelstva.

Mně osobně se nelíbí neutuchající touha státu a některých stran po zvyšování přerozdělování, na které se neustále snaží získat od daňových poplatníků nové a nové peníze. A v tomto případě jsou ty peníze na úkor samospráv. Takže moje otázka zní, zda to opravdu vážně zvažujete, a pokud ano, čím obcím výpadek v jejich rozpočtech, výpadek příjmů nahradíte. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní ministryni.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji. Já jsem ráda, že ten dotaz se vztahuje k Otázkám Václava Moravce, to znamená, kde to bylo řečeno. Jenom je potřeba to zasadit do kontextu. Ono to tam nebylo řečeno takto, protože pan Moravec se mě ptal, jestli já sama zvažuji nějaké možnosti. A já bych potřebovala vysvětlit, o čem to celé je. Stát se musí, musí připravit na výpadek evropských fondů. Proto ministerstvo přišlo se Státním fondem podpory investic, kde samozřejmě budeme kombinovat dotační prostředky a úvěrové nástroje. Úvěry a finanční nástroje nemohou poskytovat dílčí ministerstva, to znamená, realizuje se to přes konkrétní fondy. A velmi legitimní je debata na výboru fondu, kde se baví o tom, jak máme zajištěné zdroje toho fondu do budoucna. Je to legitimní debata do budoucna, ale není to otázka ani dneška, ani zítřka, ani příštího roku. Je to otázka toho, jak bude vypadat programovací období 28 až 33. To znamená, zda budou nějaké evropské fondy, jak se to bude celé vyvíjet. A je velmi legitimní začít debatu o tom, kde by mohly být potenciální zdroje.

Když jsem dostala přímou otázku, tak jsem říkala, vzhledem k tomu, že je to fond a priori – a priori – určený pro projekty obcí, do budoucna možná i krajů, tak je legitimní se bavit například i o dani z nemovitosti. Ale je to předmětem diskuse. Není nic na stole. Není to rozdiskutováno s Ministerstvem financí. Takže takto to vzniklo a takto se o tom budeme bavit. Ale těch možností, jak ten kapitál do toho fondu – samozřejmě nejsou jenom daňové, my se budeme bavit i o dalších možných zdrojích.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Já chápu, že je to začátek diskuse. Nicméně když už se o tom takto v nějaké variantě uvažuje aspoň ideově, tak já potřebuji k tomu zdůraznit, že v případě, že i část daně z nemovitosti se sebere obcím, tak to přestane mít prvek komunální daně a zůstane z toho čistě majetková daň. A můj dotaz tedy platí, když ty úvahy jsou, že se třeba část těm obcím sebere, tak musí platit i úvaha, jak se to těm obcím nahradí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Já znovu říkám a opakuji, ta úvaha je o tom, že se budeme muset pobavit o tom, jaké bude mít fond do budoucna zdroje. Také je potřeba si tady samozřejmě dát otázku daní na stůl, ohledně daně z nemovitostí – my máme snad vůbec nejnižší, co existuje. Je to debata, jak obce, pokud ten fond myslí vážně a chtějí to na své rozvojové projekty, jak i ony vlastně tomu fondu mohou pomoci, abychom si tady zastabilizovali rozvojovou politiku státu do budoucna.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Mikoláš Ferjenčík – na pana ministra Jana Hamáčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, já bych vás rád interpeloval ve věci § 7b odst. 2 trestního řádu, který byl minulý rok novelizován. Na nás se v současné době obracejí provozovatelé webhostingových služeb z obav, nebo s příklady extenzivního výkladu policie tohoto paragrafu. Kolega Jakub Michálek dával v této věci písemnou interpelaci na pana ministra spravedlnosti Kněžínka, který ho v odpovědi ubezpečoval o tom, že § 7b odst. 2 má být primárně jenom zpřesnění výkladu už stávajícího, dříve platného § 8 trestního řádu. Nicméně tedy my se setkáváme s informacemi, že to tak bohužel není.

Takže já se chci zeptat, jestli policie k tomu vydala nějakou metodiku, jak mají policisté postupovat. A dále jsem vás chtěl požádat, zda by nebylo možné zajistit, aby např. ty žádosti podávalo jenom ústřední pracoviště, nějaké specializované, k tomu určené policie, místo toho, aby to dávala ta obvodní pracoviště, která často nemají potřebnou expertizu na to posoudit dopady třeba těch jejich požadavků na fungování třeba i nesouvisejících webových služeb. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. A poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Policie České republiky zaznamenala, že po více než rok trvajícím legislativním procesu nabyla 1. února 2019 účinnosti novela zákona

č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním neboli trestní řád, a novela zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, jakož i dalších zákonů, a to i z důvodu, že předmětnou novelou byly do našeho právního řádu doplněny nástroje, které předpokládá Úmluva Rady Evropy o počítačové kriminalitě, vyhlášená pod č. 104/2013 Sb., týkající se Sbírky mezinárodních smluv, týkající se činnosti Policie České republiky při plnění úkolů na úseku předcházení, prověřování a vyšetřování kybernetické kriminality.

Ustanovení § 7b trestního řádu, jakož i § 65a a 65b zákona o mezinárodní justiční spolupráci představují významný nástroj v boji s tímto druhem závažné trestné činnosti, která se dynamicky rozvíjí a nezná státních hranic. Jiné země, které rovněž ratifikovaly tuto úmluvu, měly tato ustanovení ve svých právních řádech již podstatně delší dobu. Například § 90 – Uchovanie a vydanie počítačových údajov – slovenského trestného poriadku z roku 2005, tak tam se nachází obdobné ustanovení, které umožňuje např. nařízení urychleného uchování dat, znemožnění přístupu k těmto datům či nařízení odstranění takovýchto dat.

S ohledem na skutečnost, že v § 7b odst. 2 trestního řádu byla implementována možnost znemožnění přístupu jiných osob k datům formou zabránění v pokračování v trestné činnosti nebo jejím opakování, formou nařízení osobě, která drží nebo má pod svou kontrolou data, která jsou uložena v počítačovém systému nebo nosiči informací, bylo na základě četných dotazů krajských součástí kybernetické kriminality Policie České republiky vydáno metodické stanovisko k jeho výkladu a to bylo distribuováno příslušným součástem Policie České republiky.

Je nutné zdůraznit, že stanovisko se drží zákonného ustanovení a vychází zejména z důvodové zprávy k novelizaci samotné. Smyslem § 7b odst. 2 trestního řádu bylo stanovení výslovného postupu, který v případě páchání trestné činnosti, např. když na některé webové stránce je nabízena dětská pornografie, nelegální prodej zbraní nebo je šířen jistý počítačový virus, umožňuje orgánům činným v trestním řízení, aby mohly dát příkaz tomu, kdo taková data drží nebo je má pod svoji kontrolou, což je typicky poskytovatel služby, že musí zamezit přístup osob k takovýmto datům, samozřejmě pokud je to možné. Tím má být zabráněno tomu, aby bylo pokračováno v trestné činnosti nebo byla opakována. Standardně takovýto příkaz je možné vydat jen s předchozím příkazem státního zástupce nebo v řízení před soudem jej vydává předseda senátu. Pouze v neodkladných případech, kdy je třeba konat neprodleně, např. zamezit šíření příkazů z Command and Control serveru, zamezit další viktimizaci osoby zobrazené na audiovizuálním díle, jej může vydat sám policejní orgán.

Z pohledu Policie České republiky se v případě tohoto ustanovení spíše než o výraznou změnu jedná o zpřesnění stávající úpravy, kdy by takovýto požadavek mohl policejní orgán vznést např. podle § 8 odst. 1 trestního řádu v rámci žádosti o součinnost, kdy neuposlechnutí lze rovněž sankcionovat pořádkovou pokutou, přičemž takovou žádost o součinnost může policejní orgán vznést i sám bez souhlasu státního zástupce.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku. Ano, prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych tedy vás chtěl požádat o zaslání toho metodického pokynu na moji poslaneckou adresu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano, pan ministr ještě odpoví.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Ano. Pokud to nebude v rozporu s nějakým naším právním předpisem, tak určitě.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak. Přesuneme se dál, k další interpelací, kterou přednese paní poslankyně Olga Richterová na nepřítomnou a omluvenou paní ministryni Janu Maláčovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, ráda bych přednesla stručnou interpelaci k tématu pěstounské péče. A zajímají mě z Ministerstva práce informace, jak probíhá příprava novely zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

Jsem si dobře vědoma toho, že termín předložení novely vládě je až v září, ale současně tím, že jde o problematiku dost složitou, kde je potřeba vlastně konzultovat s řadou aktérů, tak by mě zajímalo, jaké konkrétní kroky ministerstvo podniká, protože už je březen. Já jsem v této oblasti velmi aktivní, velmi se o to zajímám, a zatím proběhl pouze jeden kulatý stůl iniciovaný neziskovou organizací. Čili za prvé prosím o informace, co tedy konkrétního se děje.

A potom chci upozornit, že vlastně v roce 2017 bylo v pěstounské péči přes 11 tisíc dětí a přitom 57 % pěstounů byli prarodiče. Celkově zhruba 8 tisíc obecně byli příbuzní. Tato tzv. nezprostředkovaná pěstounská péče si žádá zvláštní přípravu. Tito lidé, kteří neplánovali stát se pěstouny, potřebují úplně jiné doprovázení, úplně jiné vzdělávání nežli lidé, kteří učinili to rozhodnutí, že chtějí přijmout cizí dítě. A tam naopak máme obrovský deficit. Pokud mám správné informace, tak v 2017 bylo podáno pouze 379 žádostí o tu zprostředkovanou dlouhodobou pěstounskou péči. To je nesmírně málo a vůbec to nestačí pro to, abychom pomohli dětem, aby mohly vyrůstat v rodinách, a proto se ptám i na to, co ministerstvo dělá pro to, aby tento počet narostl, aby děti mohly vyrůstat pokud možno v rodinách a aby ten novelizovaný zákon byl co nejvstřícnější právě k dlouhodobým pěstounům. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V souladu s jednacím řádem vám bude odpovězeno na vaši interpelaci písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Jan Farský s interpelací na pana ministra Jana Hamáčka. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, já bych se chtěl připomenout a zeptat na situaci syrských dětí, a nejen syrských dětí, ale uprchlických dětí, které jsou v Řecku. Týká se to nějaké minimálně tisícovky dětí, které jsou na ulicích, protože tamní zařízení nemají dostačující kapacitu, aby jim poskytly slušné přístřeší. A byla tady diskutována otázka, jestli bychom byli schopni využít kapacitu našich zařízení, která je dostatečná k tomu, abychom alespoň částečně dětem, které dneska jsou v Řecku, pomohli. Tím, že bychom uvolnili kapacitu řeckých zařízení, tak bychom umožnili dalším dětem, které jsou dneska na ulici, aby jim bylo v Řecku pomoženo.

Chci se zeptat, jak se vyvíjí tato situace. Jaký je horizont toho, kdybychom v ČR mohli dětem ve složité životní situaci pomoci, a jak předpokládáte další kroky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane poslanče, dovolte mi na úvod připomenout, že případné přijetí nezletilých dětí bez doprovodu na území ČR podléhá schválení vládou ČR, která by musela rozhodnout o zrušení pozastavení relokací do ČR.

Navíc se jedná o velmi komplexní problematiku, neboť následný pobyt dětí na území spadá věcně do gesce Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a Ministerstva práce a sociálních věcí. To znamená, že děti by po svém příjezdu nepobývaly v azylových zařízeních Ministerstva vnitra, nicméně v zařízeních Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy pro děti cizince. V záležitosti možného přijetí syrských sirotků či dětí bez doprovodu z Řecka jsem dne 15. listopadu 2018 oficiálně dopisem požádal řeckou ministryni práce, sociálního pojištění a společenské solidarity o poskytnutí oficiálních statistik nedoprovázených syrských dětí na území Řecka. Po několika urgencích ze strany českého velvyslanectví potvrdila na počátku minulého týdne řecká strana přijetí dopisu a přislíbila, že v brzké době vypraví odpověď.

Podle mých informací paní poslankyně Šojdrová ve spolupráci s dalšími aktéry dne 25. března tohoto roku organizuje na půdě Senátu kulatý stůl na téma pomoci České republiky dětským obětem války a samozřejmě svou účast potvrdilo i Ministerstvo vnitra.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobře, děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku.

Poslanec Jan Farský: Já bych chtěl hlavně poděkovat, vyjádřit naději, že budeme hledat více způsoby než důvody, proč to nemůže fungovat. Protože chápu, že je to samozřejmě složitá situace. Ona je složitá i politicky. Ale myslím si, že bychom se měli shodnout na tom základu, že dětem je potřeba pomáhat a netřídit je podle toho, jestli jim je zrovna deset, jedenáct nebo dvanáct let a jestli uprchly před válkou

a terorem z Afghánistánu, nebo ze Sýrie. Tak děkuji, že vstřícné kroky jsou v běhu, že řecká strana po urgencích reagovala, a těším se 25. března tady na viděnou.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím pana ministra.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Já jenom doplním, že jakýkoliv posun v této věci je možný pouze po reakci řecké vlády. Ministerstvo vnitra České republiky nemůže vyjednávat s nikým jiným než s partnery na řecké straně. To znamená, bez oficiální reakce řeckého ministerstva se posunout nemůžeme. A jak jsem říkal, po několika urgencích tedy řecká strana oznámila, že nám odpoví, nicméně očekávám, že to bude lhůta minimálně ještě několika týdnů.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dalším poslancem, který bude přednášet interpelaci, je pan poslanec Jan Zahradník s interpelací na pana ministra Richarda Brabce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, v uplynulém víkendu foukal v naší republice silný vítr, který podle meteorologů dosahoval stupně orkánu. Moje otázka na vás je taková, zdali byste mi mohl říci nebo případně písemně sdělit, jaké objemy dřeva zasáhl tento vítr na Šumavě, jaké tam objemy dřeva padly, v jakých územích také a v jakých lokalitách. A také bych se vás samozřejmě chtěl zeptat, jak hodláte, nebo jak budou vaši podřízení, tedy správa národního parku, při likvidaci případného polomu postupovat. Zdali se hodláte poučit z příkladu vašeho předchůdce, jednoho z předchůdců, Martina Bursíka, a necháte skutečně vyvézt, vyklidit to dřevo z těch území, tak aby se to nestalo ložiskem dalšího, ještě nového šíření kůrovce.

A ještě bych si dovolil jednu otázku, která podle mě na to navazuje, kterou jsem měl původně na pana premiéra. Druhý největší správce lesů, Vojenské lesy a statky, zalesňuje, chce vysadit 23 milionů nových stromů. Je to chvályhodné, palec nahoru. Třetí největší správce státních lesů, Správa národního parku Šumava, naopak zalesňování odmítá, zakazuje, dokonce odstraňuje ochranu již vysazených stromků. Zonace, kterou připravuje správa, směřuje k nové kůrovcové kalamitě, odumírání lesa a suchu na Šumavě. Jak se na to díváte? Souhlasíte s tímhle dvojím přístupem? Na jednu stranu cílené zalesňování, na druhou stranu odmítání této činnosti. Jak se vlastně jako člověk, jako hospodář, který má na starosti významný rezort, na tuto věc díváte?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Než dojde k mikrofonu, tak přečtu omluvu. Paní doktorka Věra Procházková se omlouvá z dnešního jednání od 17.00. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, pane předsedající. Děkuji za dotaz panu kolegu Zahradníkovi. K té první otázce. Podle opravdu předběžných údajů, protože kolegové z Národního parku

Šumava se ještě nedostali na všechna místa – nicméně padlo tam minimální 15 tisíc kubíků, maximálně to bude dvojnásobek, zatím se odhaduje. Což samozřejmě proti Kyrillovi, kdy padlo milion kubíků, je to relativně malý zásah. Nejedná se o plošná území, jedná se většinou o jednotlivé stromy nebo skupiny několika stromů.

Co je určitě dobrá zpráva, je, že zatím podle těch předběžných údajů drtivá většina těch stromů padla v zásahových územích, kde se samozřejmě bude neprodleně zasahovat. Máme nasmlouvané firmy. Zatím to vypadá, že naprosté minimum, skutečně zlomky, by bylo v zásahovém území. Ale tady chci zdůraznit, že budou udělána taková opatření, abychom jakýmkoliv způsobem neohrozili jakékoliv jiné vlastníky mimo tohoto zásahového území. Ale zatím to vypadá opravdu tak, že to budou skutečně jednotky případů.

To, co vy víte, co je dneska tak trochu absurdní, že nám kůrovec lítá z hospodářských lesů mimo národní park do národního parku a že se spíš šíří tedy v tomto případě z východu, postupně z Vysočiny do Plzeňského kraje. Takže Národní park Šumava určitě není dneska žádným ohniskem kůrovce. A my jenom pro porovnání máme loňskou a letošní těžbu. A vlastně máme to od roku 2017, 2018, protože rok 2019 je na začátku. Ale roky 2017 a 2018 byly srovnatelné. Kůrovcové těžby byly zhruba někde kolem 50 tisíc kubíků. Což je samozřejmě proti těm mnoha milionům kubíků ve zbytku republiky zlomek.

Budeme upřesňovat postupně rozsah toho orkánu. A bohužel má ještě foukat v dalších dnech, tak není úplně vyloučeno, že tam padne ještě něco dalšího. I když by ty poryvy neměly být tak dramatické.

K vaší druhé otázce. Vy víte minimálně stejně dobře jako já, že samozřejmě ty lesy v národním parku jsou lesy zvláštního určení oproti hospodářským lesům. Samozřejmě v zóně přírodní, nebo v první zóně, dnes nově v zóně přírodní, se provádí přirozená obnova, která je mnohde velmi úspěšná, přirozené zmlazení. V těch dalších zónách samozřejmě je potom možné, a to nejen na Šumavě, ale i v ostatních parcích – diferencovaně podle stavu je spíš dneska jakoby snaha o změnu i té dřevinné skladby. To znamená, je tam třeba samozřejmě zasahování, respektive je tam obnova bukem, dalšími stromy. I Národní park Šumava má spíš v zásobě více těch jehličnatých, nebo v tomto případě spíše těch smrkových sazenic oproti těm listnatým. Máme problém jako všichni ostatní, že je málo listnatých sazenic na trhu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Ona to, pane předsedající, nebude ani tak otázka, spíš výzva. Skutečně, pane ministře, dbejte prosím vás na to, ať i tyhlety minimální objemy jsou vyklizeny, ať se tam zbytečně nevytvářejí ložiska. Jistěže je možné, že dnes některé ty kůrovcové případy přicházejí zvnějšku, ale přiznejme si, že ten jak věcný, tak určitý morální zdroj byl v tom, že jsme se rozhodli ponechat Šumavu bez zásahu. Nezasahovat proti kůrovci je mantra bezzásahovosti a je oprávněné podezření, že vlastně ta kalamita vznikla odsud, ať už šířením přirozeným přeletem, nebo i přepravou těch kůrovcových kmenů, které se v rámci obchodu přepravovaly.

Já jsem se ptal v tom bodě, který byl minulý týden. Nebylo to schváleno, takže ta moje otázka nepadá na úrodnou půdu, ale prostě to přepravované dřevo kůrovce šířilo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr má zájem. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Já vás jenom opět ujistím, že my uděláme všechno pro to, aby, i kdyby to bylo řekněme pět stromů, které jsou někde v tom bezzásahovém režimu, tak aby se nestaly nějakým, jakýmkoliv, byť drobným prostředkem šíření kůrovce mimo ten zásah. Ať už vlastníků, řekněme, v tom dalším pásmu, cizích vlastníků, tak to třeba máme s Rakouskem, ale nejenom s Rakouskem, tak je to prostě i v ostatních územích. Prostě dostatečné pufrační zóny, tak aby to nenastalo. Ale zatím, jak znovu říkám, pokud se nic nestane mimořádného v těch dalších dnech, a budeme mít štěstí a ta větrná kalamita tímto skončí, tak jsem pevně přesvědčen, že se to žádným ohniskem šíření kůrovce nestane a že to bez problémů zvládneme. A bude to samozřejmě naprosto nesrovnatelné s Kyrillem.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Přečtu omluvu. Paní poslankyně Margita Balaštíková se omlouvá dnes od 14.30 do konce jednání z pracovních důvodů.

Další v pořadí je paní poslankyně Miloslava Vostrá, která vznese interpelaci na pana ministra Dana Ťoka. Prosím máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, snížení ceny jízdného o 75 %, o němž rozhodla vláda, platí pro studenty a seniory od září loňského roku. Zatím poslední Ministerstvem dopravy zveřejněné údaje z konce loňského roku ukazují, že smysluplnost těchto slev se v praxi prokázala. Rovněž údaje o vyplácených kompenzacích za poskytnuté slevy v posledních čtyřech měsících loňského roku odpovídaly alikvotnímu podílu z celoročně odhadovaných výdajů šest miliard korun. Tedy finančně program běžel víceméně dle předpokladů. Je ale asi pravdou i to, že Ministerstvem dopravy pověření kontroloři nestačí prověřovat, zda dopravci nedávají zlevněné jízdné i cestujícím bez nároku s tím, že to doplatí stát.

Od loňského září do konce letošního února tito revizoři zjistili celkem pouze 15 závad. V této souvislosti ovšem připomínám zhruba čtvrt roku starou akci reportérů jedné nejmenované televizní stanice, kteří zkoušeli, zda na slevy na jízdném určeném pro děti, studenty a seniory nejezdí i cestující, kteří na ně nemají nárok. A ukázalo se, bohužel, že laxnost provozního personálu dopravců při prodeji takových zlevněných jízdenek je dost značná. A to mi bohužel potvrzuje v poslední době i řada občanů. Je mi jasné, že na komplexnější vyhodnocení ekonomických dopadů zlevněných jízdenek je asi ještě příliš brzy. Nicméně se zdá, že asi právě v kontrolních mechanismech a ve zmíněné laxnosti provozního personálu dopravců při prodeji takovýchto zlevněných jízdenek není vše vždy zcela v pořádku.

A zde jsou mé dotazy. Za prvé: Jaká opatření k zamezení zmíněné laxnosti při samotném prodeji již byla přijata či se připravují ze strany Ministerstva dopravy? Za druhé: Jaké byly úhrady dopravcům v prvních dvou měsících letošního roku, tedy zda odpovídají předpokladu přibližně 500 milionů korun měsíčně? A za třetí: Jak je zajištěna kontrola vyúčtovávaných částek od dopravců státu? Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená paní poslankyně Vostrá prostřednictvím pana předsedajícího, primární kontrolou správnosti vyčíslení výše ztráty dopravců ze slev, tedy fakturovaných kompenzací slev, je informační systém, který Ministerstvo dopravy provozuje pro tento účel. Je nezávislý na dopravcích, čili dopravci si sami ztrátu nevypočítávají. Do tohoto informačního systému pouze nahrávají záznamy o jednotlivých prodaných jízdenkách, z nichž pak systém ztrátu vyčísluje. Systém má celou řadu kontrolních prvků, například hlídá, aby nebyla jedna jízdenka proplacena víckrát nebo aby nebyla kompenzována vyšší částka, než odpovídá výši nařízené slevy.

Po zavedení nových slev jsme nechali dopravcům nějaký čas na to, aby vše řádně odladili a zavedli do rutinního provozu. Zejména se jednotliví zaměstnanci dopravců, to znamená řidiči autobusů, průvodčí ve vlacích a tak dále, museli naučit pracovat s novými průkazy, kterými cestující dokládají nárok na slevu. Následně zahájilo Ministerstvo dopravy kontroly v terénu, tedy přímo ve vozidlech dopravců, kdy jsme prověřili v pěti stech spojích, jak moc jsou pracovníci dopravců důkladní při kontrolách nároku na slevu u jednotlivých cestujících žádajících zlevněné jízdné. Kontroloři se zaměřili především na to, zda mají cestující k jízdenkám se slevou vydaným ve vozidle, případně zakoupeným v předprodeji i příslušný průkaz dokládající nárok na slevu, tedy jestli dopravci nedávají zlevněné jízdné cestujícím bez nároku na slevu. Dále se kontroluje, zda nejsou vydány jízdenky pro fiktivní cestující, kdy například v autobusech by mohl řidič navolit slevové jízdenky, na které nikdo nejede.

Kontrolní zjištění nejsou sice bez závad, ale nejsou ani nijak zásadní. V kontrolovaných pěti stech spojích bylo objeveno celkem 15 cestujících, kteří buď neměli doklad prokazující nárok na slevu, nebo byl tento doklad neplatný. Vzhledem k tomu, že těmito spoji mohlo cestovat řádově deset tisíc cestujících, nejedná se o dramatické číslo. V letošním roce jejich počet v každém případě navýšíme. Je ale nutné zdůraznit, že většina kontrol bude zajištěna externími pracovníky, protože Ministerstvu dopravy nebyli na tuto agendu přiděleni nebo potvrzeni žádní noví zaměstnanci.

Cílem kontrol není primárně někoho nachytat, ale především ukázat, že Ministerstvu dopravy není jedno, co proplácí, a že tedy dopravci mají skutečně dbát na to, aby slevy poskytovali v souladu s pravidly. Má tedy zejména preventivní

charakter. V případě větších opakovaných prohřešků je ale ministerstvo připraveno uplatnit vůči dopravci smluvní sankce.

Já bych ještě dodal odpovědi na ty vaše otázky, které tady nezazněly v tom připraveném textu. Předně, za první měsíce, teď už jsou to čtyři měsíce, se ukazuje, že náš odhad byl docela správný. Jsme něco pod zhruba pěti sty miliony měsíčně. Takže jsme v té relaci, ve které máme být. To je v pořádku.

Pak ještě bych chtěl okomentovat to, co mně řekli kolegové, když jsme se o tom bavili na poradě. To jsou ty komerční televize, které udělaly takový ten mystery shopping a šly to zkoumat do terénu. Je to věc, na kterou, jak jsem říkal, se budeme určitě zaměřovat. Nicméně tam byla ukázána jedna věc, ve které není potřeba dávat právě povolení té slevy. Když jdete na pokladnu a chcete koupit například pro seniora nebo pro dítě jízdenku, nemusíte v době nákupu mít s sebou tu průkazku. Tu průkazku musíte prokázat při kontrole nebo při vstupu do vozidla, tam, kde je ten řidič zároveň ten, který by to měl kontrolovat.

Takže jsme si vědomi, že je to citlivá otázka. Určitě se tomu budeme věnovat. Budeme zajišťovat větší počet kontrol, s povzdechem říkám, ovšem externími pracovníky, protože na ministerstvu je prostě nemáme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Pane ministře, děkuji za vaše odpovědi. Já jsem samozřejmě říkala, že ten projekt je víceméně v těch odhadech v pořádku. To jsem tady zaznamenala. Nicméně z toho, jak jste mi odpověděl, tak jenom jestli jsem pochopila dobře, a možná že ne. Vy jste říkal, že informační systém, který je tedy nezávislý na dopravcích, a že dopravci tam nahrávají záznamy. A já jsem se chtěla jenom zeptat, jestli se tedy pracuje s těmi záznamy od dopravců, nebo jestli se nemůže stát, a teď tedy opravdu předjímám a spekuluji, že i v těch záznamech třeba je nějaký renonc, chyba, teď nemyslím úmyslná, ale prostě chyba, a jestli i toto je tedy ten systém schopný odhalit. Na to bych se ráda ještě zeptala, jestli mohu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pane ministře, prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Ten systém je systém Ministerstva dopravy, takže je to nezávislé na dopravcích. Oni do toho dávají jenom ty svoje vstupy. Má kontrolní mechanismy, že odhalí chybu, která tam je v tomto vstupu. Takže kdyby někdo třeba žádal na stejnou jízdenku dvakrát slevu nebo něco takového, tak tyto věci on umí odchytit. Ty kontroly se ale nezaměřují primárně na ten systém, protože ten má své vlastní mechanismy. Ty se zaměřují například na to, to, co jsem tady popisoval, aby prostě někdo z dopravců nepodlehl pocitu, že na prázdné jízdenky, na které nikdo nejede, si koupí tu slevovou jízdenku, a 75 % mu ten stát nedoplatí. Tak to jsou věci, které hlídáme, aby se to nestalo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak, děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Jakub Michálek s interpelací na pana ministra Jana Kněžínka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, v této interpelaci bych se chtěl zeptat pana ministra, v jakém aktuálním stavu je příprava zákona o lobbování.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci, otázka to byla velmi stručná. I odpověď bude stručná. Návrh zákona prošel v minulém roce vnějším připomínkovým řízením, které skončilo už tedy před relativně dlouhou dobou. Nicméně sešlo se obrovské množství zásadních připomínek, což bylo důvodem toho, že se vypořádávalo v podstatě až do konce minulého roku, a 27. prosince 2018 byl návrh zákona předložen vládě a Legislativní radě vlády. My jsme se ještě paralelně snažili některé věci, některé ty zásadní připomínky řešit i poté, co návrh byl předložen. Dne 7. 3. se návrhem zabývala Legislativní rada vlády, to znamená, je to vlastně minulý týden ve čtvrtek. A jak už tak bývá, zaznělo poměrně velké množství připomínek, na základě kterých jsem požádal o přerušení projednávání toho návrhu s tím, že ho dopracujeme a pokusíme se na ty připomínky reagovat.

Nebudeme to mít úplně lehké, protože jedna z věcí, na kterou členové Legislativní rady vlády, dá se říci téměř unisono, poukazovali, je, že úprava lobbingu jako takového je v podstatě právně neuchopitelná, protože se reguluje něco, co v zásadě do značné míry stojí mimo právo nebo mimo nějakou kontrolovatelnou sféru. Jsem přesto přesvědčen, že řada věcí se vyřešit dá nějakou precizací textu.

Nyní můj záměr je, abychom poměrně rychle dopracovali ten návrh v reakci na konkrétnější připomínky, kde se s nimi dalo lépe pracovat. A chtěl bych, aby v průběhu dubna, nejpozději května se ten návrh znova prohnal přes Legislativní radu vlády, s tím, že teď už nebudu žádat o přerušení, budu chtít nějaké finální stanovisko, ať už doporučující, nebo zamítavé. Zároveň předpokládám, že návrh by tím pádem posléze mohl jít na jednání vlády, a můj předpoklad je, že by mohl do Poslanecké sněmovny doputovat ještě v prvním pololetí tohoto roku.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pane poslanče, je zájem o doplňující otázku? Ano. Takže poprosím vás.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Jenom bych chtěl požádat o vyjasnění toho, co se má na mysli tím, že někteří pracovníci pro vládu tvrdí, že lobbing je právně neuchopitelný, když ta legislativní úprava přece už dávno funguje v řadě států na světě. To jako v České republice ten zákon nejsme schopni připravit jako jediná země, nebo v čem je vlastně problém? Ten termín je tedy první pololetí. Dobře, tak počkáme si, asi nezbývá nic jiného než čekat na vládu.

A chtěl bych se zeptat pana ministra, jestli obecně podporuje princip takzvané stopy, auditní stopy, tak aby bylo jasné, jakým způsobem a kdo, třeba jaké zájmové skupiny ty části do zákona nebo do jiného podobného opatření prolobbovaly.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, máte slovo, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Děkuji. Já začnu od konce. Pokud jde o auditní stopu, nebo u legislativních návrhů taky říkáme legislativní stopu, tak tu já jednoznačně podporuji, protože by skutečně z těch dokumentů, které provázejí právní předpis v legislativním procesu, mělo být zřejmé, kdo má zájem na té které úpravě a kdo se případně zasadil o to, aby se stala součástí návrhu. A ty dokumenty by měly být veřejné. Samozřejmě tam, kde to probíhá transparentním způsobem, otevřeně, jako třeba na jednání výborů Poslanecké sněmovny, tam ta auditní stopa je zřejmá sama o sobě. Ale jde zejména o uchopení toho pravého lobbingu, to znamená toho chodbového, restauračního a dalšího jednání.

Pokud jde o povahu těch připomínek, samozřejmě my jsme schopni tu úpravu připravit. Je otázka, nakolik v těch jiných státech ta úprava je skutečně funkční. Ale podstata těch připomínek expertů na právo, profesorů, docentů spočívala v podstatě v tom, že úprava bude funkční do té doby, než se nekalý veřejný činitel s nekalým lobbistou domluví na tom, že nic nikam neohlásí, a nebude se o tom vědět. To znamená, ta úprava funguje jenom do té doby, dokud proti sobě stojí slušný veřejný činitel, který je ochoten reportovat, a v zásadě lobbista, který je ochoten také dát zrcadlovou zprávu do té právní úpravy. Za takovéto situace v zásadě můžou tak činit dobrovolně i bez právní úpravy. To je to, co zaznívalo z hlediska potřebnosti nepotřebnosti právní regulace. Já jsem na tom jednání protiargumentoval právě těmi zahraničními úpravami. Názorně inspirovala třeba úprava rakouská, ze které jsme vycházeli při přípravě toho návrhu nejvíc. A čeká nás další kolo, kde já budu ten návrh dále hájit. Cílem je dostat ho sem do Parlamentu a tady prosadit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je poslankyně Pavla Golasowská s interpelací na nepřítomnou a omluvenou paní ministryni Janu Maláčovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená nepřítomná paní ministryně, v roce 2016 provedla Kancelář veřejného ochránce práv systematickou návštěvu v sanatoriu Lotos v Ostředku a zjištění ochránkyně vyhodnotila jako špatné zacházení se seniory. Ochránkyně podala trestní oznámení a obrátila se také na MPSV a krajský úřad. Šlo o soukromé zařízení, které ochránkyni nepřislíbilo nápravu, a proto se sankčně obrátila na vládu dopisem. Vláda dne 5. 4. 2017 vzala informaci od ochránkyně na vědomí. Orgány činné v trestním řízení na základě znaleckého posudku konstatovaly, že došlo k porušení zákona o sociálních službách, ale že není možné k tomuto přiřadit skutkovou podstatu trestného činu. Krajský úřad věc pak převzal, ale také uzavřel s tím, že nemá, jak ji řešit, nejsou

skutkové podstaty přestupku. Výsledek jakýchkoli opatření ze strany MPSV v tomto případě není znám.

Mám dotaz, zda o tomto případu víte a jak byl tento případ ze strany MPSV řešen, aby došlo k nápravě. Jenom pro připomenutí. Poslední případy, kdy je podezření na pochybení kvality služeb v zařízeních pro seniory, si můžeme připomenout. Je to domov Domicil Olešná nebo soukromý domov Eden v Prachaticích. Byla tady mimo jiné podezření na pochybení nadbytečného podávání tlumicích léků, nedostatku kvalifikovaného personálu nebo nevhodného způsobu ošetřování ran. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V souladu s jednacím řádem vám bude odpovězeno písemně na vaši interpelaci.

Další v pořadí je poslankyně Helena Langšádlová s interpelací na pana ministra Jana Hamáčka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, obracím se na vás v záležitosti České pošty a jejích služeb. Od března 2019 se zvýšily ceny za poslání balíků, avšak služby jsou méně kvalitní než u ostatních přepravců. Zákazníci si často stěžují, a má osobní zkušenost je stejná, že zaplatí za službu, kterou zkrátka vůbec nedostanou. Jedná se hlavně o problémy s doručením balíků takzvaně do ruky, kdy často zákazník nedostane lístek s informací, že je balík uložen na poště, SMS mu přijde pozdě, třeba i v den doručení, a balík často není vůbec doručen ani v náhradním termínu. Důvody jsou různé. Například že zaměstnanec pošty nestihl zásilku dovézt. To je má poslední zkušenost. Dalším problémem je také to, že Česká pošta, jak již jsem říkala, sice oznámí den doručení, ale už ne čas tak jako ostatní. Oproti ostatním přepravcům, kteří vám řeknou alespoň časový limit, kdy přijdou. Je to nepochopitelné.

Od července prý bude možné platit kartou na všech pobočkách. Tento krok je z pohledu zákazníka pozitivní. Nikde jsem se však nedozvěděla, zda bude možné platit také kartou u kurýrů, pokud vám tedy ten balíček doručí. Zvláště v obcích, kde nejsou bankomaty, je tato možnost velmi využívána.

Vážený pane ministře, ceny za služby České pošty jsou poměrně vysoké. Ze zkušenosti je zřejmé, že Česká pošta často nedokáže naplnit ani to, co si zákazníci kupují, tedy například dovézt balíček na adresu. Chtěla jsem se zeptat, jestli vůbec byste takové služby, respektive Česká pošta, měli nabízet, když nejsou naplňovány. A chtěla bych se také zeptat, jak to bude s tou platbou platební kartou, protože terminály jsou na všech poštách (upozornění na čas), a je to opravdu problém.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím pana ministra. Než dojde k mikrofonu, tak přečtu omluvu. Z pracovních důvodů se omlouvá od 17 do 18 hodin poslankyně Helena Válková. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážená paní poslankyně, nejprve k té záležitosti karet. Jak jste sama řekla, v současnosti Česká

pošta umožňuje platbu na 700 klíčových poštách z celkového počtu 3 200. Od 1. 7. 2019 plánuje Česká pošta, že platby asociační kartou budou možné na všech poštách, včetně pošt Partner. Jak je to s kurýry a logistikou, to se přiznám, nemám v podkladech, takže zjistím a odpovím dodatečně.

V případě služby Balík do ruky je balík doručován adresátům prostřednictvím doručovatelů na adresy uvedené na zásilce. Pokud není zastižen adresát, zásilka je ukládána na poště a adresátovi je zanechána výzva k vyzvednutí zásilky a nabízena možnost požádat o opětovné doručení. Ten hlavní problém je v tom, že Česká pošta se dlouhodobě potýká v personální oblasti s nízkou mírou mezd a velmi vysokou fluktuací, a z toho plynou všechny ty problémy. To znamená, pokud chceme řešit problém na poště systémově, musíme nejprve poštu personálně stabilizovat. Proto dozorčí rada České pošty rozhodla o tom, že od 1. 4. vzrostou platy na poště o 10 procent. Týká se to tarifních zaměstnanců, nikoliv těch, co mají smluvní platy nebo smluvní mzdy. To je ze strany vedení České pošty signál pošťákům a zaměstnancům, že je vůle tuto věc řešit.

Současně musíme vyřešit otázku úhrady za univerzální službu, kdy stát si od České pošty objednává službu, která Českou poštu stojí nějakých 1,3 až 1,5 miliardy korun, a za tu službu platí pouze 500 milionů a současně v důsledku poštovní licence nutí poštu držet přes tři tisíce poboček. To znamená, toto budeme moci vyřešit tady v Poslanecké sněmovně v rámci novelizace zákona o poštovních službách. A obecně můj plán je, aby pošta během dvou let prošla zásadní proměnou. Pan generální ředitel má ten projekt připraven a po této transformaci by z prvé pošta měla být v černých číslech a za druhé by měla přejít z toho tradičního, řekněme rakousko-uherského modelu doručování listovních zásilek do 21. století, kdy objem listovních zásilek klesá a dramaticky roste počet balíků.

Pokud tady srovnáváte služby České pošty s jinými přepravci či kurýrními službami, tak chci jenom podotknout jednu věc, že Česká pošta na rozdíl od nich nemá možnost stanovit strop na počet zásilek, které přepravuje. To znamená, ti konkurenti si mohou říci, když jejich síť není schopná zásilky doručovat či absorbovat, a všechno to ostatní, to spadne na Českou poštu. Česká pošta odmítnout nemůže a musí doručit všechno, co je podáno, to vyplývá z té licence. Takže se může stát, že v některých exponovaných dobách je pošta přetížena, klasicky Vánoce. Já jsem ale přesvědčen, že to, jak zvládla pošta ty minulé Vánoce, si zaslouží pochvalu, protože nedocházelo k nějakým zásadním problémům. A znovu říkám, pokud byly některé ojedinělé incidenty, tak ty většinou souvisí s tím, že se pošta potýká buď s nedostatkem, nebo řekněme s nízce placenými zaměstnanci. A to právě teď řešíme.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku, paní poslankyně? Ano. Dávám vám slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Pane ministře, vážím si zaměstnanců i toho zlepšení, které připravujete. Jenom velká prosba. Organizačně tam určitě jsou nějaké rezervy, aby alespoň příjemcům těch balíčků nebo oznámení zkrátka chodily ty esemesky včas, třeba den předem a třeba ve dvouhodinových limitech jako

u ostatních dodavatelů, protože není možné čekat celý den na to, jestli vám Česká pošta ten balíček donese. To by se určitě dalo zlepšit hned a jsou samozřejmě stovky případů, kdy lidé jsou doma, určitě máte třeba i sám tu zkušenost – přijde vám papír, nebyli jste zastiženi, přijďte si na poštu, a to přesto, že ti lidé doma jsou. Tohle jsou opakované, opakované příklady. Jsou to možná maličkosti, ale většině občanů by to opravdu zpříjemnilo kontakt s touto institucí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr má zájem odpovědět. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Paní poslankyně má samozřejmě pravdu, že takovéto excesy se stávají. Pokud se máte bavit o řešení lepšího oznamování nebo notifikace klientů, tak to souvisí s reformou logistiky. S tím pan generální ředitel již přišel, takže postupně by se ta situace měla zlepšovat. A samozřejmě pokud nějakým způsobem upravíme podmínky poštovní licence, například pokud zvládneme přejít od doručování další den například na doručování jednou za dva dny, tak to samozřejmě uvolní kapacity, umožní to i optimalizovat počty zaměstnanců a trošku to i uleví doručovatelům. Protože z mého pohledu ten problém vzniká ve chvíli, kdy doručovatel není schopen časově stihnout objet ten okrsek, tak pak se může stát, že místo toho, aby zazvonil, tak tam jenom hodí lístek. Tím to nehájím. Je to špatně. Nemělo by se to stávat, ale může to být nějaká reakce na přetížení. Takže já ten problém vnímám, řešíme ho a naším cílem je, aby Česká pošta poskytovala v 21. století služby 21. století.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je paní poslankyně Věra Kovářová, která bude interpelovat pana ministra Roberta Plagu. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, v dubnu roku 2017 přijalo Ministerstvo školství soubor opatření, který se zabývá otázkou snížení počtu žáků mateřských škol na jednu učitelku. Cíl je to velmi ambiciózní a podle tohoto materiálu by mělo dojít k navýšení, respektive – pardon – ve třídě by měl být počet žáků nejvýše dvacet na jednu učitelku. Tento cíl byl potvrzen i tiskovým prohlášením vlády z dubna 2017.

Ráda bych se dotázala, jak se k tomuto cíli nadále stavíte a zda navrhované opatření prosazuje i současná vláda a jaké kroky činí. Tento dotaz, který vám pokládám, je reakcí na řadu emailů, které jsem dostala od starostů. Mají strach z tohoto opatření, protože již v dnešní době je velmi trápí nedostatek kapacit v mateřských školách, a to při daleko vyšším počtu dětí v jedné třídě.

Vážený pane ministře, ptám se tedy, zda souhlasíte s tímto záměrem minulé vlády a nadále plánujete snižování počtu dětí ve třídách mateřských škol, což samozřejmě vítám, nicméně se musím zeptat, jaké kroky byste učinili k naplnění tohoto cíle a jakým způsobem byste zajistili dostatečný počet učitelů a financování rozšíření kapacit mateřských škol, které bezpochyby bude nutné. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážená paní poslankyně, musím říct, že opatření ke snižování počtu dětí připadajících na jednu učitelku v mateřské škole je určitě chtěným opatřením, ale když se podívám na ten velmi ambiciózní plán paní ministryně Valachové z roku 2017, který počítal dokonce s tím, že snad od 1. 9. 2020 bude deset dětí na jednu učitelku, tak je to plán ambiciózní, když to řeknu diplomaticky, ale neodpovídá reálné situaci v území.

Tedy já shodnu se na tom, že cílem ministerstva, a to i v rámci dlouhodobého záměru na roky 2019 až 2023, je a musí být zkvalitňovat předškolní vzdělávání a eliminovat odklady povinné školní docházky. Záměrem ministerstva zůstává postupně snižovat počet dětí ve třídě, ale s ohledem na možnosti mateřské školy a musí tento poměr, toto snižování být doprovázeno odpovídajícím finančním zabezpečením. A samozřejmě musí v těch podmínkách zohledňovat nejenom materiální kapacity, ale i lidské zdroje. Konkrétní kroky, které k tomuto činíme už v letošním roce – protože vláda má ve svém programovém prohlášení závazek, že budeme investovat také do pedagogického personálu s cílem výrazně snížit počet dětí na jednu učitelku – v roce 2019, prostřednictvím rozvojového programu, jsme se rozhodli realizovat v celkové výši 1,8 miliardy opatření k zajištění časového překrývání činnosti dvou učitelek v jedné třídě mateřské školy, a to v rozsahu 2,5 hodiny denně, s cílem umožnit učitelkám pracovat s menšími skupinami dětí. Toto byla záležitost, která stejně probíhala, ale nebyla pokryta finančně v předcházejícím roce. Letos jsme zajistili 1,8 miliardy a poskytneme to, respektive přes rozvojový program to poskytujeme tam, kde je to možné. Tento přístup budu držet i nadále.

To znamená ano, chceme snižovat, ale jak jsem už jednou řekl, musí to odpovídat realitě v území a podmínkám v těch daných mateřských školách. A z roviny státu tam musí zároveň docházet odpovídající finance.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď. Myslím, že to je dobré řešení. To se ale týká personálu, tedy učitelek. A já se tedy ptám – ty dotazy, které přicházely, se týkaly nejenom toho, zda hrozí to snižování počtu dětí, tříd, ale také toho, zda bude Ministerstvo školství, popřípadě Ministerstvo pro místní rozvoj podporovat finančně rozšíření kapacit, protože je jasné, že těch projektů se stavebním povolením je v řádech miliard korun v obcích v určitých regionech. Samozřejmě nás mrzí, že v minulém roce nebyl podpořen náš pozměňovací návrh právě na navýšení finančních zdrojů na dotační titul (nesroz.) o 300 milionů. Jakým způsobem tedy bude stát, respektive Ministerstvo školství, podporovat rozšíření kapacit? Myslím tím tedy finančně? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan ministr odpoví. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji za doplňující otázku. Chtěným zájmem vlády a v tomto případě i opozice je samozřejmě nedostatečnou kapacitu srovnat. Co se týká konkrétního pozměňovacího návrhu, v rozpočtu MŠMT na rok 2019 je ještě v rámci výzvy, tuším č. 6, Programu na rozvoj výukových kapacit mateřských a základních škol asi 340 mil. korun. Ale v souladu s logikou, na které jsme se shodli, s koncentrací těch zdrojů v rámci rezortu Ministerstva pro místní rozvoj, tak další kroky, které se týkají kapacit, jsou v gesci Ministerstva pro místní rozvoj, kde na letošek, pokud mám správné informace, bylo 600 mil. korun z IROPu. Shodneme se určitě na tom, že převis je velký, ale my se ho snažíme řešit. Takže to bude řešeno, ale program na Ministerstvu školství dobíhá a kapacity jsou řešeny v rámci Ministerstva pro místní rozvoj. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Jan Čižinský, který bude interpelovat opět pana ministra Roberta Plagu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, já bych se na vás rád obrátil ohledně Vyšší odborné školy publicistiky z Prahy. Vyšší odborná škola publicistiky má v akreditovaném programu publicistika obor 72-42-N čtyři zaměření. A jedno zaměření, audiovizuální a digitální média, které je široce poptáváno jak zaměstnavateli, tak studenty, bylo doprovázeno příplatkem k normativu, který vlastně zobrazoval náročnost individualizované a vysoce technologické výuky v zaměření. Nyní se škola dozvěděla, že tento příplatek by jí neměl být přiznán. Já to tady interpeluji i proto, že podobné nebezpečí hrozí například ve zdravotnických oborech, protože dochází k tomu, že v tabulce oborů je najednou změna interpretace, oborem je řádek, ale není to skupina oborů. A totéž se vlastně děje ve zdravotnických oborech.

Rád bych se zeptal, protože probíhá školní rok, teď začal druhý semestr, škola má samozřejmě povinnost dovést studenty do konce roku, a v polovině roku je najednou zásah do financí, který může být pro studenty a školu velmi zásadní. Tak bych se chtěl zeptat, jak se tato situace může řešit a jestli tedy není nějaký interpretační problém právě ve financování vyšších odborných škol. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, školský zákon v § 162 odst. 2 stanoví, že ministerstvo poskytuje finanční prostředky ze státního rozpočtu podle skutečného počtu žáků nebo studentů ve škole v jednotlivých oborech vzdělávání a formách vzdělávání. V odst. 3 tohoto ustanovení školský zákon dokonce říká, že ministerstvo stanoví tento normativ jako průměrný roční objem výdajů připadajících na jednotku

výkonu v daném oboru vzdělávání a formě vzdělávání. Zákon je tedy podle mého postaven na principu, že každá škola realizující stejný obor vzdělávání obdrží nárokově ze státního rozpočtu stejný objem finančních prostředků na každého studenta.

A ke konkrétnímu případu. V rejstříku škol působí v současné době ještě tři další vyšší odborné školy se stejným oborem vzdělávání, a proto ministerstvo považovalo za diskriminační a nemající oporu v zákoně, který jsem před chvilkou citoval, prolongovat dříve používaný doplňkový příplatek, který byl určen speciálně pro vzdělávací program publicistika se specializací audiovizuální a digitální média akreditovaný pro Vyšší odbornou školu publicistiky, který byl zaveden do normativu církevních škol v roce 2009. Mám za to, že obecně, pokud mám vysvětlit postup ministerstva, by mělo být cílem, aby vyšší odborné školy zřizované kraji nebyly znevýhodňovány oproti vyšším odborným školám církevních zřizovatelů, což v současnosti s ohledem na nastavení krajských normativů... a fakt, že církevní školy dostávají automaticky sto procent stanovených normativů, se v některých případech děje. A jak říkám, v tomto případě byl ještě velmi vysoký příplatek, ve větší míře, než je ten normativ, to znamená, přímo na tuto školu přicházel zhruba jedenapůlnásobek normativu, aniž měl oporu v zákoně, přestože na ty ostatní ne. Tolik ke konkrétnímu programu či problému.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Jan Čižinský: Určitě. Chtěl bych se zeptat, když to vlastně v minulých letech probíhalo nějakým způsobem, jestli je v pořádku do toho teď v polovině roku zasáhnout a neřešit právě to, že by bylo podle mého názoru fér říci: dělali jsme to v minulých letech špatně, ale teď dojeďme semestr a od příštího semestru nebo školního roku to budeme dělat dobře.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím pana ministra.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Přiznám se, že na tento konkrétní dotaz, jak probíhala časová souslednost v jednání konkrétní školy s odborem Ministerstva školství, nedokážu odpovědět. Samozřejmě principiálně tím, že tento způsob financování je od ledna nového roku vždycky nový, nesedí s rokem školním, což může být problém, a to je tato záležitost. Takže konkrétní komunikaci, jestli bylo komunikováno včas a jestli byla dostatečně dopředu známa možnost, že dojde k úpravě, byť si myslím, že je se školou komunikováno systémově správným směrem, ověřím a případně vám to písemně doplním, pokud s tím souhlasíte.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Ondřej Polanský s interpelací na pana ministra Dana Ťoka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové. Vážený pane ministře, problém dostavby Pražského okruhu, která je stále v nedohlednu, je každému z nás všeobecně znám. Chybějící okruh ale způsobuje každodenní zásadní problémy občanům, například těm, kteří bydlí v obcích a městských částech na vjezdu dálnice D1 do Prahy. Podle měření z 9. října 2018 projede na úseku mezi 6. a 7. kilometrem D1 117 765 aut denně, z čehož cca polovina kamionů. Obce vás proto dopisem ze 27. února 2019 naléhavě žádají o řešení. A není to žádost první.

Mezi možná řešení patří snížení rychlosti na dotčeném úseku nebo posunutí nultého kilometru dálnice D1 na křížení D1 a Pražského okruhu. Tón dopisu, který podepsali starostové městských částí Šeberov a Újezd a obcí Čestlice a Průhonice, je skoro zoufalý. Bydlet v sousedství průhonického parku se může jevit jako dobrá adresa, ale zároveň to znamená bydlet v sousedství dálnice D1 na jejím nejvytíženějším úseku, a tedy v extrémně hlukové, imisní a emisní zátěži. Na to se ostatně, pane ministře, můžete nejznámějšího obyvatele Průhonic zeptat na kterékoliv schůzi vlády.

Chtěl bych se tedy zeptat, pane ministře, v jakém duchu starostům odpovíte a jestli připravujete řešení jejich situace. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče Polanský prostřednictvím pana předsedajícího, uvědomuji si, že doprava, především ta těžká kamionová, má negativní dopad na životní prostředí a na obyvatele. Snahou Ministerstva dopravy a Ředitelství silnic a dálnic České republiky je minimalizovat tyto negativní dopady, a to realizováním různých protihlukových opatření včetně použití nízkohlučných asfaltových směsí pro obrusné vrstvy, budováním obchvatu a podobně. Bohužel v některých případech nelze tato opatření realizovat dle aktuální potřeby, a to z rozličných důvodů.

Jedním z možných řešení, jak snížit hlukovou zátěž, je snížení nejvyšší dovolené rychlosti. Snížení dovolené rychlosti na dálnici D1 v kilometrech 2 až 8 na 80 km za hodinu lze teoreticky realizovat místní či přechodnou úpravou provozu. Podle § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu smí řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3,5 tis. kilogramů a autobusu jet mimo obec na dálnici rychlostí nejvýše 130 km za hodinu.

Dálnice je podle § 4 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích pozemní komunikace určená pro rychlou dálkovou a mezistátní dopravu silničními motorovými vozidly, která je budována bez úrovňových křížení s oddělenými místy pro napojení na vjezd a výjezd a která má směrově oddělené jízdní pásy. Dálnice je současně pozemní komunikace, u které je v souladu s českou normou ČSN 73 6101 projektování silnic a dálnic návrhová rychlost pro projektování 130 km/h. Tato návrhová rychlost vychází z nejvyšší dovolené rychlosti a zvoleného kategorijního typu pozemní komunikace. S ohledem na uvedené je požadované snížení nejvyšší

dovolené rychlosti na 80 km na dálnici D1 v kilometru 2 až 8 neúčelné, neefektivní a především nehospodárné, neboť v případě, že by v tomto úseku měla být nejvyšší povolená rychlost pouze 80 km, bylo by účelné, efektivní a hospodárné v tomto úseku vybudovat pozemní komunikaci jiného typu, kategorie a třídy, nikoli však dálnici první třídy. Převedení inkriminovaného úseku dálnice D1 do vlastnictví a správy hlavního města je možné po úplném dokončení dálnice D0, neboli silničního okruhu kolem Prahy, neboť stále platí úzus, že veškeré dálnice budou končit, resp. začínat na tomto okruhu.

A pro vaši informaci, pane poslanče, okruh není v nedohlednu. Úsek 511, o který se tady jedná, se samozřejmě velmi intenzivně připravuje a spolu s městem Prahou děláme všechny kroky k tomu, abychom mohli tento úsek v nejbližší době stavět. Dokonce jsem já sám umožnil i výkup pozemků ještě předtím, než se dosáhne územního rozhodnutí.

A jenom jednu poznámku k tomu, co jste říkal. Víte, problém, který tady máme, je problém toho, že dálnice na tomto úseku je zhruba 40 let. Samozřejmě města kolem rostou a vytvářejí si satelity, které nakonec říkají, že pak už je dobře, aby tam ta dálnice nebyla, protože oni tam vyrostli, mají tam domy a chtějí tam mít báječné prostředí pro život. Já tomu rozumím. Ale je to prostě kompromis pro to, že mají výborné propojení do metropole nebo na dálniční síť. A to je holt něco za něco v těchto případech vždycky.

A jenom k těm vašim poznámkám. Já mám jiného kamaráda, u kterého jsem několikrát byl na zahradě. Ten je za tím valem přímo v Průhonicích. Ano, jsou okamžiky, kdy tu dálnici tam slyšíte, to hučení. To samozřejmě je pravda. Jsou okamžiky při jiných povětrnostních podmínkách, kdy tam neslyšíte vůbec nic a je tam klid. A on sám mi říká, že to je prostě daň za to, že tam žije a že se s tím dokáže sžít.

A vaše poslední poznámka. Já od pana premiéra neslyšel po dobudování těch protihlukových opatření, že by měl problém s hlukem v Průhonicích. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ne. Přečtu omluvu pana ministra Jana Kněžínka, který se omlouvá dnes od 17.15 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

A pozvu k mikrofonu paní poslankyni Marii Pěnčíkovou, která položí interpelaci paní ministryni Kláře Dostálové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové. Vážená paní ministryně, jak jste možná v médiích zaregistrovala už i vy, tak velkým tématem Zlínského kraje je plánovaná výstavba nové nemocnice, a myslím, že už i někteří kolegové se vás na to přede mnou ptali. Jedním z argumentů kritiků výstavby je i způsob financování této stavby. Zatím se hovoří o nějakých řekněme 7 miliardách, což není pro rozpočet Zlínského kraje opravdu malá částka, a obávám se, že se ani nejedná o částku konečnou.

Každopádně ve včerejším Právu v mutaci pro severní a střední Moravu vyšel článek, ve kterém je reakce pana hejtmana Čunka, to teď cituji: "Pan ministr Vojtěch nemá s příspěvkem státu na investiční pobídky vůbec nic společného. To má paní

ministryně pro místní rozvoj a paní ministryně průmyslu. Je to nápad pana premiéra Babiše, který sdělil veřejně tady ve Zlíně, že chce vytvořit fond velkých investic právě ve veřejném sektoru, nikoli soukromém, který by pomohl až 33 procenty. Kolik to nakonec bude, nevím. Ale jisté je, že vláda dala za úkol vypracovat tuto strategii ministryni pro místní rozvoj a na druhou stranu ministryně průmyslu má vytvářet dotační podmínky. Rád bych navrhl určitý způsob řešení, o kterém jsem mluvil s premiérem, a on mě požádal, abych o tom mluvil s oběma ministryněmi." Konec citace.

Ráda bych se tedy zeptala, jestli už vás pan hejtman kontaktoval a začal s vámi tuto záležitost nějakým způsobem řešit. Zajištění financování by totiž mělo být asi klíčovým pro rozhodnutí zastupitelstva schválit tu výstavbu nové nemocnice. A v případě, že vás pan hejtman ještě nekontaktoval, tak bych se chtěla zeptat, jestli vidíte nějaké možnosti, jakým způsobem tuto investici řekněme ze strany státu podpořit, jestli bude mít kraj možnost na tyto finanční prostředky nějakým způsobem dosáhnout, případně v jaké výši si myslíte, že by to mohlo být. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní ministryni o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji za slovo. Asi začnu tím, že pan hejtman mě kontaktoval, to znamená, měli jsme jednání s panem hejtmanem Čunkem. V podstatě šlo o to si vysvětlit, protože Zlínský kraj vlastně podal v rámci Národního investičního plánu projekt s názvem Nemocnice nové generace Zlín v hodnotě 6 miliard korun. Pan hejtman se zajímal o to, jaké vlastně budou další kroky, pokud je projekt zařazen v Národním investičním plánu. Jak už tady dneska sdělil pan premiér, Národní investiční plán je analýza potřeb. Samozřejmě pro nás je to ale obrovsky významný dokument pro vyjednávání s Evropskou komisí, protože konečně poprvé v historii Česká republika jde s projekty a aktivitami, které skutečně chce, a ne o kterých si myslí, že se budou chtít, protože pak máme problém s nečerpáním. Takže já jsem opravdu za sběr projektů velmi ráda.

Samozřejmě budeme jednat s Komisí, které aktivity lze podpořit z evropských fondů, protože to skutečně není o tom, abychom to celé financovali ze státního rozpočtu. Ale bude tady 500 miliard ze zdrojů Evropské unie. Pana hejtmana jsem ale informovala o tom, že ale ten projekt musí být v nějaké fázi. To znamená, jednou za dva roky vždycky budeme mluvit se všemi potenciálními nositeli projektů, aby nám řekli, v jaké fázi jsou. Pan hejtman mě informoval, že máte studii ve Zlínském kraji a že na základě té studie bude zadávat projektovou dokumentaci, která bude stát zhruba 200 až 300 milionů. Já jsem říkala, že samozřejmě příští rok, když budeme dělat tu aktualizaci, by bylo dobré, aby tam uvedl tyto věci, protože pro nás je velmi důležité, zda je projekt pod projektovou dokumentací, zda má územní rozhodnutí nebo jsou vyřešeny majetkové vztahy. Jakmile bude samozřejmě jasné, co bude financováno z evropských zdrojů a na co potenciálně půjdou zdroje státního rozpočtu, tak samozřejmě tyto velké projekty budou podléhat státní expertize, která vlastně zajistí celý projektový cyklus, to znamená včetně fáze udržitelnosti projektů, aby to skutečně byly efektivně vynaložené zdroje. Jinak ty příslušné dotační programy

potom budou tvořit resortní ministerstva, to znamená tady v každém případě Ministerstvo zdravotnictví.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? (Ano.) Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Děkuji. To je určitě pro nás zajímavá informace. Každopádně ještě na doplnění. To, co jste teď řekla, je v podstatě ale běh na poměrně dlouhou trať. Zastupitelstvo má rozhodovat v dubnu. Jaká je podle vás šance, že se tam ten projekt pro to financování dostane? Protože jestli zastupitelstvo tu výstavbu schválí a vy nám za rok, za dva řeknete, že ta výstavba nepůjde ufinancovat z evropských fondů, tak pro rozpočet Zlínského kraje to bude opravdu zásadní problém.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Tak já moc děkuju, že se tady otevřel tenhle problém, protože problém je totiž o tom, že stát nemůže být tím garantem, abyste vy dělali projekty. Vy si musíte říct, jestli ten projekt potřebujete a jestli je smysluplný, s tím, že samozřejmě budete do budoucna shánět zdroje. Ale rozhodně to nemůže být opačně, že stát vypíše nějaké zdroje a vy na to budete rychle chystat projekty. Takže pokud ta potřebnost a analýza dokazují, že to to území potřebuje, tak je to rozhodnutí Zlínského kraje, nikoli státu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Lukáš Bartoň, který bude interpelovat pana ministra Roberta Plagu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Vážený pane ministře, na konferenci k přípravě strategie vzdělávací politiky ČR do roku 2030+ jste uvedl, že Národní program vzdělávání je definitivně mrtev a bude nahrazen právě strategií 2030+. Pan premiér Babiš nicméně zde v září 2018 slíbil, že Národní program vzdělávání bude a bude dokončen do roku 2019. Zároveň uvedl, že jeho vypracování vám pošle za úkol esemeskou. Pane ministře, dostal jste tuto esemesku s úkolem? Hovořil jste s premiérem o nesplnění tohoto úkolu? Souhlasí s vámi?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, jak jste i vy sám mohl vidět na konferenci k představení přípravy Strategie vzdělávací politiky do roku 2030, respektive 2030+, tam jste byl, aktivně jste se zúčastnil, za což vám ještě jednou děkuji, protože jsem rád, že vzdělávání každého zajímá. Ta debata v oblasti cílů a obsahu vzdělávání velmi

intenzivně probíhá. A já jsem zdůraznil na té předmětné konferenci, že jsem si plně vědom, že Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy skutečně vámi zmiňované ustanovení školského zákona, které mluví o Národním programu vzdělávání, za celých 15 let nenaplnilo.

V této souvislosti bych rád uvedl, že důvodová zpráva ke sněmovnímu tisku, který (nesrozumitelné) předkládal, současný školský zákon, Národní program vzdělávání označovala za základní kurikulární dokument, který bude po projednání s příslušnými sociálními partnery a kraji stanovovat ministerstvo a který bude rozpracovávat cíle vzdělávání.

A teď, co se za těch 15 let událo? Na té samotné konferenci, jejíž záznam je k dispozici, a můžeme se na něj podívat a budu rád, když se na něj podívá co nejvíce lidí, tak byla potřeba vzniku Národního programu vzdělávání v podobě, jakou předpokládá školský zákon, podrobena té debatě, kdy jsem říkal, že v té podobě, ve které byla schválena, je překonán ten Národní program vzdělávání, protože už 15 let strategické dokumenty předkládáme, ty řeší cíle vzdělávání, řeší oblasti vzdělávání, a tedy i v debatě nad rámcovými vzdělávacími programy není potřeba, to byla ta moje poznámka, pokud bude kvalitně zpracována Strategie 2030+, tak de facto bude obsahovat vše, co kdysi zákonodárci v roce 2004 předpokládali po Národním programu vzdělávání. To byla ta moje poznámka.

Takže z mého pohledu – dotaz byl, jestli jsem oznámil panu premiérovi, že Národní program vzdělávání je pohřben. Tak to je interpretace novinářů. Já jsem říkal, že pokud se podaří naplnit ambici Programu 2030+, tak postrádá smysl mít Národní program vzdělávání. Mimochodem, k opuštění potřeby tvorby Národního programu vzdělávání – a to je důvod, proč to předchozí ministři neudělali – došlo v podstatě již tvorbou Národního programu rozvoje vzdělávání v České republice v roce 2004. To znamená, veďme prosím tu debatu konkrétně nad cíli vzdělávání. A jak jste sám viděl, a myslím si, že se to opravdu povedlo, tak chceme všeobecnou debatu nad tím dokumentem. Ta forma je podle mne méně důležitá než ten obsah. Tolik k té úvodní odpovědi.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Do jisté míry jste řekl, že vlastně Národní program vzdělávání, že jeho obsah bude v té Strategii 2030+. Já osobně nesouhlasím s tím, že Strategie 2030+ může plně nahradit Národní program vzdělávání. Nicméně je zde ještě žádost pana premiéra, aby Národní program vzdělávání byl vypracován do konce roku. V případě, že nebude, tak jaký je jeho smysl v zákoně, resp. nepřijde návrh legislativní změny? A jak jste říkal, tak jak je popsán v zákoně, jestli nebudete iniciovat změnu zákona tak, aby změnila myslím § 3, ve kterém je teď definován.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan ministr odpoví.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Já jsem de facto toto řekl přesně na té konferenci a rád to zopakuji i na mikrofon. Řekl jsem, že je naprosto legitimní položit si otázku, jestli než si hrát na to, že je tady nějaký dokument, který měl mít nějaká, a je dávno překonán, tak buď máme Národní program vzdělávání naplnit, tu dikci zákona, i když to bude ve Strategii 2030, nebo je namístě vést debatu nad legislativní úpravou a říct si, přiznat si, že tento typ dokumentu máme zpracovaný jinak, protože jsme se vydali cestou strategií už v roce 2004, národních plánů a cestou revizí rámcových vzdělávacích programů, resp. rámcových vzdělávacích programů, což jsou ta kurikula, která jsou jakoby implementována do té konkrétní vzdělávací praxe.

To znamená ano, buď má být vypracován Národní program vzdělávání, nebo budu iniciovat vypuštění § 3 ze zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dalším v pořadí je pan poslanec Pavel Jelínek, který položí otázku, interpelaci na pana ministra Jana Hamáčka. Prosím.

Poslanec Pavel Jelínek: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové. Vážený pane ministře, v rámci našeho integrovaného záchranného systému, na který můžeme být právem hrdi, se dle informací Ministerstva vnitra používá systém Tetrapol, dříve Matracom 9600. Tento systém byl vybudován v letech 1995 až 2003. Systém využívá kmitočtové pásmo cca 382 až 395 megahertzů, přesněji 392 a 394 výstupních převaděčů a direktivní kanály a 382 a 394 vstupních převaděčů.

Před 20 lety jsme vstoupili do NATO. V rámci kmitočtové tabulky NATO je pásmo 225 až 400 megahertzů vyhrazeno pro pevné i mobilní zařízení ke komunikaci vzduch-země-vzduch a pozemní komunikaci. V dokumentu FMCS NATO, který určuje vojenské využívání tohoto pásma v Evropě, je toto pásmo určeno jako frekvenční rozsah typu 1. Kromě této kolize v rámci pásma je i v tabulce frekvencí EU řečeno, že toto pásmo je určeno pro vojenské účely. Pokud by došlo k ostré kooperaci NATO na našem území, s velkou pravděpodobností by docházelo k frekvenčnímu rušení systému IZS, a to právě v krizových situacích.

V dnešní době, kdy každý mobilní telefon s technologií LTE umožňuje videohovor, by multimediální komunikace s možností přenosu dat a videa z místa zásahu přispěla ke zvýšení produktivity zásahů a záchranám životů i materiálních hodnot.

Moje otázka zní: Kdy opustí systém PEGAS integrovaného záchranného systému kolizní frekvence s NATO? A druhá otázka: Proč nedochází k využití uvolněných frekvencí DVB-T k přesunu systému PEGAS do výhodnějšího pásma pro využívání datových a videopřenosů v rámci zásahu integrovaného záchranného systému? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane poslanče, na začátek bych chtěl říci, že nejsem v úplně lehké situaci, protože celá řada informací, které souvisejí se systémem PEGAS, je vedena jako informace utajované, takže nemohu je zde teď sdělovat na mikrofon. A pokud máte zájem, tak samozřejmě osobně jsem schopen vám některé věci objasnit. Ale to, co říci mohu, je to, že ano, platí, že systém PEGAS běží na frekvenci 380 až 385 megahertzů a 390 až 395 megahertzů a že toto pásmo je zapůjčeno od NATO, resp. od Ministerstva obrany. Současně vás chci ujistit, že nehrozí žádný problém do budoucna či nějaká komplikace, protože je tam shoda s Ministerstvem obrany ad a), ad b), my nejsme jediná země, kde by komunikace IZS běžela právě v tomto pásmu.

Nicméně platí také to, že chceme do budoucna řešit další vývoj v komunikaci našeho integrovaného záchranného systému a ten systém PEGAS v současné době neumožňuje jinou komunikaci než hlasovou. To znamená, z hlediska dat či videa ten systém nevyhovuje a vláda pracuje na systémovém řešení, jak umožnit kromě hlasové i datovou komunikaci, nicméně v zabezpečeném režimu. Není možné z mého pohledu, aby policie, hasiči a další komunikovali v otevřeném systému, tzn. musíme zajistit bezpečnost té komunikace a tímto směrem právě vláda pracuje.

Takže pokud se ptáte, kdy systém PEGAS opustí frekvenci NATO, systém PEGAS ji neopustí, bude vybudován jiný systém, který už bude mimo tu frekvenci, ale to je ten cíl dlouhodobý. Po nějakou dobu tady, pokud ten materiál vláda schválí, poběží nějaké přechodné řešení, tzn. prodloužení podpory toho systému PEGAS plus zabezpečené řešení datového přenosu. Máme vytipovány frekvence, ale více detailů bych když tak nechal na osobní komunikaci.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Pavel Jelínek: Na stránkách Ministerstva vnitra je dokument Možný vývoj sítě PEGAS. Ten dokument předpokládal přechod na IT Broadband a LTE Profession do roku 2020, což se určitě nestane, protože v podstatě se zadáním a podobně to stihnout již nejde. Nicméně studie z roku 2010 německého federálního ministerstva pro ekonomiku a technologie jednoznačně doporučuje přesun systému IZS do pásma nad 1 GHz, doporučení č. 2 hovoří o využívání frekvence dokonce 5 150 MHz pro systém PPDR 5250 a frekvenci 1 452 až 1 479 pro pokrytí velkých incidentů, nehod apod.

Jaká je tedy koncepce rozvoje systému PEGAS? Půjdeme cestou laciných neproduktivních řešení, nebo v době hospodářského rozvoje vybudujeme systém, který bude odpovídat třetímu tisíciletí, a využijeme např. doporučení z okolních zemí? Je to přece systém, který je plně pro bezpečnost naší země (upozornění na čas), pro policii, hasičský systém atd. a v konečném důsledku pro všechny naše občany. Děkuji.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Já musím zase odpovědět obecně bez konkrétních detailů. Určitě naším cílem je vybudovat

zabezpečený moderní systém, který bude adekvátní pro toto století a tisíciletí. Nemohu vám říci, zda využijeme toho německého doporučení, protože v každém státě jdou trošku jinou cestou. Co máme připraveno, je ten přechodový model, kdy zajistíme funkčnost systému PEGAS do doby, než bude připraveno a vysoutěženo a zrealizováno konečné řešení, které využije moderních technologií a bude umožňovat i přenos dat. To je maximum, co mohu říci.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně Věra Procházková stáhla svoji interpelaci, takže na řadě je paní poslankyně Lucie Šafránková s interpelací na pana ministra Adama Vojtěcha. Prosím.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený nepřítomný pane ministře, jen za první měsíce letošního roku ukončily praxi desítky zubařů zejména v odlehlých regionech. Odešli buď do důchodu, nebo do velkých měst. Dotčené obce za ně nemají náhradu. To však samozřejmě není jen otázkou tohoto roku. Dle oficiálních údajů je v Praze zubní péče téměř třikrát dostupnější než např. v Ústeckém kraji. Zatímco v hlavním městě se jeden zubař stará v průměru o 772 pacientů, na severu Čech má v kartotéce průměrně přes 2 000 lidí. Druhá nejhorší situace je ve Středočeském kraji. Tyto rozdíly mezi regiony se každý rok zvětšují. Ve venkovských oblastech je navíc vysoký počet zubařů v důchodovém nebo těsně předdůchodovém věku. Například na Karlovarsku vedení kraje odhaduje, že v poslední době zůstalo v regionu bez zubaře na 9 000 pacientů. Navíc pro starší a hendikepované pacienty je jakékoliv delší dojíždění mnohdy neřešitelným problémem.

Mnoho zubařů v uplynulých letech ukončilo praxi, aniž předalo kartotéku nějakému nástupci. Jde tedy o desetitisíce pacientů, kteří se ocitli bez svého stálého stomatologa. Například Moravskoslezský kraj spravuje zdravotnickou dokumentaci po 60 zubních lékařích, kteří skončili bez náhrady. Chronický nedostatek zubních lékařů v určitých oblastech tak vykrývají třeba zubní pohotovosti, kterých též ubývá, to ale není jejich primárním úkolem.

Vážený pane ministře, z výše uvedených důvodů se vás tedy táži, jaké kroky vaše ministerstvo, ať už samostatně, nebo v součinnosti se samosprávnými kraji a s jinými zřizovateli zdravotnických zařízení učinilo pro to, aby neuspokojivou situaci v oblasti dostupnosti stomatologické péče včetně jejích negativních důsledků změnilo. Dále by mě zajímalo, zda vaše ministerstvo připravuje nějaká systémová opatření, která by zlepšila situaci v oblasti odborného testování zahraničních stomatologů a minimalizaci rizik poskytování nekvalitní stomatologické péče. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr odpoví v souladu s jednacím řádem písemně. V tuto chvíli je na řadě paní poslankyně Dana Balcarová s interpelací na pana ministra Richarda Brabce. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, obracím se na vás s otázkou, která se týká plánované výstavby spalovny nebezpečných odpadů v Ostravě, kterou chce realizovat společnost SUEZ, vlastně chce rozšířit svoji spalovnu na dvojnásobnou kapacitu. V tuto chvíli probíhá posuzování dopadů na životní prostředí a zdraví EIA. Nevíme, jak ty výsledky dopadnou, na to se ani nechci ptát pana ministra, ale chci se ho zeptat, co si myslí o tom, že v regionu, který je tak zatížen špatnou kvalitou ovzduší, se má postavit spalovna, která bude určitě produkovat nebezpečné látky, které budou kvalitu ovzduší ještě zhoršovat. To je moje otázka.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Málem jsem si také stoupl na můstek – odrazový.

Děkuji za dotaz. Ale vy, paní předsedkyně, dobře víte, že tato otázka se zodpovídá těžko. Protože já tady musím mluvit jako ministr životního prostředí, který nesmí zasahovat do procesu EIA, který probíhá. A mimochodem, to určitě víte, autor posudku Ing. Obluk, který byl pověřen zpracováním toho posudku, vrátil žadateli, investorovi, dokumentaci k zásadnímu přepracování, kde skutečně na základě veřejného projednání, ale nejenom na základě veřejného projednání, samozřejmě i celé řady námitek z města Ostrava, také z kraje, od celé řady občanů a dalších organizací, tak žádá investora, aby zásadním způsobem doplnil tu žádost. Například, a to bych chtěl z těch podmínek zdůraznit, se kterými to vrátil, aby vzhledem ke stavu znečištění ovzduší v zájmovém území navrhl reálná kompenzační opatření, která bude možno realizovat před zahájením realizace záměru a která prokazatelně povedou minimálně k eliminaci výše emisí těch znečišťujících látek vypouštěných do ovzduší provozem záměru, zpřesněné v aktualizované rozptylové studii, u kterých jsou v zájmovém území překračovány imisní limity stanovené zákonem 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

Mimo jiné se navrhuje také zpracování územní varianty řešení záměru, popř. zdůvodnění invariantního územního řešení. Znamená to, že už zpracovatel posudku, myslím, že v těch svých dotazech a požadavcích na zpřesnění jasně avizuje, kam směřuje, a svým způsobem to také odpovídá na vaši otázku. Protože je zřejmé, že Moravskoslezský kraj a město Ostrava především jsou prostě zatíženy výraznými emisemi i imisemi znečišťujících látek, překračují emisní limity. A je tak zřejmé, že jakýkoliv další zdroj samozřejmě musí být v té kumulativní studii, rozptylové studii a hlavně v kumulaci, ono to není jenom o těch emisích, je to i o dopravě, přirozeně, tak to musí být velmi bedlivě posouzeno.

Já opět říkám, že bych tady teď nechtěl říkat svůj názor, který by mohl být vyhodnocen jako ovlivňování, protože to samozřejmě v případě nějakých odvolání může skončit u mé rozkladové komise také, tak bych nechtěl být potom nějak nařčen pro podjatost. Já pevně věřím, že zpracovatelé jak posudků, tak i odbor EIA vyhodnotí všechny tyto informace, které přišly z veřejného projednání, to znamená,

bude požadovat, aby tam byly zohledněny a aby se to potom objevilo nějakým způsobem a zohlednilo v konečném stanovisku EIA.

Já bych si v této chvíli právě dovolil odkázat na další jednání. Podle mých informací a našich odhadů samozřejmě bude minimálně několik týdnů trvat, než budou tyto informace doplněny, a potom znovu půjdou tím kolečkem. To znamená, i na tu doplněnou dokumentaci bude probíhat opět veřejné projednání, takže všichni budou mít možnost zjistit, co nového se tam objevilo a jak si žadatel poradil s těmi dodatečnými požadavky zpracovatele posudku. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Takže děkuji, že jsem dostala ještě slovo. Já na vás, pane ministře, budu mít další otázku, která pro vás bude stejně těžká. Chci se vás zeptat také zase na váš osobní názor. A doufám, že to nebudete vnímat tak, že chci, abyste řekl něco, co pak může ovlivňovat nějaké další procesy.

V Moravskoslezském kraji nejenom že se chystá tato spalovna nebezpečných odpadů, ale v různé fázi přípravy jsou další spalovny, to se týká Dětmarovic, Karviné a ještě jedné spalovny v Ostravě. A vlastně tyto kapacity by převyšovaly vůbec potřeby Moravskoslezského kraje. Já to třeba vůbec nechápu, proč v takhle zatíženém kraji vůbec někdo uvažuje o tom, že bude stavět spalovny. Tak by mě zajímalo, co vy za tím vidíte, že zrovna Moravskoslezský kraj je takto postižen jednak tou kvalitou ovzduší – to asi víme, proč to je. Ale proč jsou další zájmy tam stavět další zdroje znečištění? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Tak. Můj názor, a tady si ho dovolím určitě říct, protože si myslím, že to není nic, co by pak mohlo být jakýmkoliv způsobem zneužito. Můj názor je, že – a myslím, že stejný názor má v tomto případě i kraj, o městu Ostrava ani myslím nepochybuji, že pokud bude nějaká kapacita z hlediska spalování a ukáže se, že tam – teď se bavíme o spalovnách, nebo řekněme ZEVO, tedy nějaké kombinované výrobě, v ideálním případě samozřejmě i s nějakou dodávkou tepla, tedy výrobu, resp. zpracování komunálního odpadu, přeměně na tepelnou energii, tak by podle mého názoru určitě měla maximálně tedy zpracovávat třeba odpady z Moravskoslezského kraje. Jinými slovy tak, aby ten proud, který jde někam jinam, např. dneska jde na skládku, tak v budoucnu v souvislosti samozřejmě s novou odpadovou legislativou směřoval... směřoval... například částečně přirozeně budeme hlavně podporovat recyklaci, třídění. Ale pokud bude takováhle dohoda, tak je podle mě maximálně možné, že by tam byly zpracovány odpady, které pocházejí z kraje. Ani si neumím příliš představit, že by, protože přece jenom je to vysoká investice, že by tam vznikaly další konkurenční ZEVA, protože samozřejmě je to o nějaké návratnosti, prosté ekonomické návratnosti takhle velké investice, aby mohly vznikat konkurenční

projekty, protože se domnívám, že když se dneska podíváme na tu bilanci odpadů v rámci třeba kraje, tak je zřejmé, že takové zařízení se tam třeba může uživit možná jedno. (Upozornění na čas.) Pardon. Navíc kraj má samozřejmě nějakou zpracovanou... plán odpadového hospodářství, a tam by to mělo být zohledněno.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Ještě stihneme položit jednu otázku. Pan poslanec Marian Jurečka není přítomen, to znamená, interpelace propadá. Paní poslankyně Karla Maříková stahuje svoji interpelaci. Pan poslanec Martin Jiránek položí interpelaci paní ministryni Martě Novákové. Prosím.

Poslanec Martin Jiránek: Dobrý den, dámy a pánové. Já mám otázku, nebo několik otázek, k projektu Národního inovačního fondu. Národní inovační fond byl projekt, který se od roku 2015 tři roky připravoval na Ministerstvu průmyslu a obchodu. V únoru minulého roku byla v tiskové zprávě oznámena potěšující zpráva, že se v následujících několika týdnech tento fond spustí, a pak byl vlastně po několika týdnech naopak zavřen. To, jestli byl zavřen a jak byl zavřen, to jako nechci nyní řešit. Já mám dotaz, co se vlastně s jeho aktivitami děje dál, protože ten fond měl pomáhat investicemi startupům a různým vědeckým a univerzitním projektům v tzv. pre-seed fázi. To znamená ve fázi nápadů, ve fázi počátečního projektu. A byla na to připravena miliarda korun z evropských fondů, zhruba.

Takže pokračovalo to tak, že vlastně při přerušení bylo argumentováno tím, že jeho činnost převezme Českomoravská záruční a rozvojová banka. V dokumentu o ukončení tedy projektu NIF je dokonce i harmonogram činností spojených s rozjetím, spuštěním této činnosti pod právě Českomoravskou záruční a rozvojovou bankou. Pro únor 2019, což je vlastně minulý měsíc, bylo jako poslední aktivita avizováno vyhlášení výzvy na výběr finančních zprostředkovatelů.

Uplynul tedy rok a já mám dvě otázky. V jaké fázi je nyní projekt v rámci právě Českomoravské záruční a rozvojové banky? Jsou již sepisovány smlouvy s finančními zprostředkovateli? (Upozornění na čas.) A jenom tak rychle druhá otázka. Byl tedy podpořený již finančně nějaký startup? A pokud ne, jaký je časový výhled, že se začnou ty startupy podporovat? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní ministryni o odpověď. Prosím, paní ministryně.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, vážené dámy a pánové, celá ta záležitost se týká období, kdy já jsem na Ministerstvu průmyslu a obchodu nebyla, takže jsem si posbírala nějaké informace.

Tak jak jste říkal, Národní inovační fond byl schválen v říjnu 2015, kdy tehdejšímu ministrovi to vláda uložila. A vlastně cílem bylo, abychom podporovali vlastními silami podporu startupům, takže byla založena vlastně společnost, která měla připravovat tyto projekty. Projekt byl realizován jako alternativa k plánované spolupráci s Evropským investičním fondem. Ta strategie byla přehodnocena za

minulé vlády v rámci nové politiky Ministerstva průmyslu a obchodu, v květnu 2018 byly přípravy tohoto projektu z rozhodnutí vlády ukončeny.

Prostředky původně určené na ten Národní inovační fond ve výši 44 milionů eur byly realokovány do dalších programů OP PIK, tak aby nedošlo k ohrožení jejich čerpání. Prostředky Národního inovačního fondu se v závislosti s probíhající analýzou finančních nástrojů přesunou k využití připravované spolupráce ve spolupráci s Českomoravskou záruční a rozvojovou bankou.

Stěžejním programem je v současnosti tzv. fond fondů s alokací 40 milionů eur z programu OP PIK ve správě Evropského investičního fondu. Tento fond bude podporovat investice do inovativních startupových projektů prostřednictvím vybraných finančních zprostředkovatelů – správců fondů. Řešením pro podporu začínajících podnikatelů je intenzivnější využívání finančních nástrojů Českomoravské záruční a rozvojové banky. Cílem je vytvořit funkční mechanismy, které nasměrují investice soukromých finančních institucí do rozvoje ekonomiky, a to v násobcích dostupných veřejných zdrojů, přičemž je reálné dosahovat multiplikačního efektu 5 až 20, a to bez vlivu na státní rozpočet.

Cílem je tedy vytvořit národní rozvojovou investiční banku, to znamená transformovat ještě i tu činnost Českomoravské rozvojové banky. Takže vlastně na tomto Ministerstvo průmyslu a obchodu včetně Ministerstva financí a Ministerstva pro místní rozvoj jako tři klíčoví akcionáři Českomoravské záruční a rozvojové banky pracujeme.

Takže ta odpověď na vaši otázku je ve dvou bodech. Jeden je tedy ten, jak chceme využít finanční nástroje nejen stávajícího, ale hlavně budoucího programovacího období. A druhá je tedy to, co dělá Českomoravská záruční a rozvojová banka, která vysoutěžila poskytovatele služeb pro startupy. A já tedy předpokládám, tak jak jsem dostala informace, že by se už tohleto mělo blížit k podpisu smluv. Takže pak se tedy začnou ty smlouvy realizovat. Jinak se v celé záležitosti podpory startupu velmi intenzivně angažuje také CzechInvest, který bude v tomto směru využívat také služeb Českomoravské záruční a rozvojové banky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož je 18 hodin, končím dnešní jednací den. Pokračovat budeme zítra v devět hodin ráno bodem číslo 87 o finančním rozpočtu Unie. Děkuji vám a přeji pěkný večer.

(Jednání skončilo v 18.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
15. března 2019
Přítomno: 173 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, je devět hodin a já zahajuji další jednací den 27. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. S náhradní kartou číslo 1 bude hlasovat pan poslanec Bojko.

Dále sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: poslanec Baxa z pracovních důvodů, poslanec Birke z rodinných důvodů, poslanec Blažek Pavel z pracovních důvodů, poslanec Elfmark mezi 12. a 14. hodinou z rodinných důvodů, poslanec Foldyna z osobních důvodů, poslanec Chovanec z osobních důvodů, poslanec Kalousek ze zdravotních důvodů, pan poslanec Koten z pracovních důvodů, paní poslankyně Kozlová ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Majerová Zahradníková z osobních důvodů, pan poslanec Mihola do 9.30 bez udání důvodu, pan poslanec Nacher do 10 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Okleštěk ze zdravotních důvodů, pan poslanec Onderka bez udání důvodu, paní poslankyně Pastuchová z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Procházková z pracovních důvodů, pan poslanec Schwarzenberg ze zdravotních důvodů, pan poslanec Sklenák ze zdravotních důvodů, pan poslanec Svoboda Bohuslav z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Šlechtová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Tureček z rodinných důvodů, pan poslanec Válek ze zdravotních důvodů, pan poslanec Venhoda mezi 11. a 14. hodinou z pracovních důvodů, pan poslanec Volný ze zdravotních důvodů, pan poslanec Vondrák ze zdravotních důvodů, pan poslanec Zlesák z pracovních důvodů. (V sále je silný hluk!)

Dále o své omluvení požádali tito členové vlády: pan ministr Babiš z pracovních důvodů, pan ministr Kněžínek z pracovních důvodů, paní ministryně Maláčová z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Petříček též z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Ťok do 10 hodin z pracovních důvodů a pan ministr Toman z pracovních důvodů.

Dále mi ještě dorazily tyto omluvenky: pan poslanec Kolářík se omlouvá z dnešního jednání od 9. hodiny do konce jednání z osobních důvodů, paní poslankyně Balaštíková od 11.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan předseda Vondráček z dnešního jednání od 9 do 11.30 z pracovních důvodů. Já vám děkuji. To byly omluvy.

Vzhledem k tomu, že dnes nemáme k projednání žádné body z bloku třetích čtení, u kterých by byly splněny zákonné lhůty, měli bychom se věnovat pevně zařazeným bodům, což jsou body 87, sněmovní tisk 411, bod 22, sněmovní tisk 397, bod 24, sněmovní tisk 408, lesní zákon, bod 4, sněmovní tisk 38 a bod 5, sněmovní tisk 204.

Poté bychom případně pokračovali projednáváním dalších bodů z bloku zákonů ve druhém a prvním čtení. (Hluk v sále trvá.)

Mám tady nějaké přihlášky na změnu pořadu. Jako první zde mám paní poslankyni Balcarovou, která žádá o zařazení nového bodu. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. (Hlásí se poslanec Chvojka.) A pan předseda Chvojka. Tak, já poprosím Sněmovnu o klid! (Bez reakce.)

Poslankyně Dana Balcarová: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené dámy, vážení pánové. Děkuji za udělení slova. Já bych chtěla požádat o zařazení nového bodu na program této schůze, který se jmenuje Informace vlády o postoji ke změně klimatu. Žádám, aby tento bod byl zařazen jako první, a v případě, že by můj návrh neprošel, jako aby byl zařazen jako první bod, tak potom navrhuji, aby byl zařazen jako další bod po bodech již pevně zařazených.

Ráda bych vás seznámila jenom krátce s návrhem usnesení, které bych ráda, aby potom Sněmovna přijala. Samozřejmě doufám, že bude to usnesení předmětem debaty a že ta debata bude k tomu tady dneska probíhat.

Poslanecká sněmovna – teď čtu návrh toho usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR na základě studentského protestu na ochranu planety Friday for future vyzývá vládu ČR, aby jasně deklarovala svůj postoj v oblasti ochrany klimatu a předložila Poslanecké sněmovně zprávu o konkrétních krocích do 30. 4. 2019.

Takže děkuji za pozornost. (V sále je stále hluk!)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Poprosím znovu sněmovnu o klid. A nyní pan předseda Chvojka. Já se mu omlouvám, že jsem ho přehlédl předtím. A z pracovních důvodů se nám omlouvá od 13.45 pan poslanec Holík. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já mám na srdci dvě věci. Tou první věcí je veto poslaneckého klubu ČSSD a hnutí ANO na návrh paní Balcarové.

A tou druhou věcí je moje žádost o zařazení bodu č. 5, tisk 204, což je novela zákona o pojistném na sociální zabezpečení, tak prosím o pevné zařazení na dnes na 12.00 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní prosím pana poslance Kolovratníka, který má návrh na zařazení volebních bodů.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, dobré dopoledne vám přeji. Jak jsem předjednal s předsedy poslaneckých klubů, prosím o pevné zařazení volebních bodů na variabilní týden, a to na středu 27. března na 12.30.

Nejdříve tu budou druhá kola volebních bodů, které jsme nedokončili nebo nezvolili předevčírem ve středu. Je to bod 117 – Návrh na jmenování člena Rady pro

rozhlasové a televizní vysílání, bod 118 – Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů, dále bod 119 – Návrh na volbu člena Dozorčí rady Vinařského fondu, bod 120 – Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu a 121 – zástupce Veřejného ochránce práv.

Jak jsem řekl, to jsou druhá kola zpřed včerejška. A k těmto pěti volebním bodům prosím zařadit ještě dva nové. Může to být takto v tomto pořadí, jak ty body čtu. A byl by to Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury ČR. A další bod – Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury ČR.

Opakuji, všech těchto nyní tedy sedm volebních bodů prosím pevně na středu 27. března na 12.30 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A pan předseda Bartoš se hlásí s přednostním právem. Tak prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré ráno, dámy a pánové, pane předsedající. Já bych se chtěl jenom zeptat, trochu mě udivilo to rozhodnutí – co má pan předseda Chvojka a pan předseda klubu Faltýnek, tedy prostřednictvím pana předsedajícího, proti životnímu prostředí? Dneska je den, kdy po celém světě a České republice se řeší klimatická změna. Pan premiér Babiš to dokonce zmínil po své návštěvě Bílého domu, tedy až v tom rozhovoru pro Českou televizi. Proč vůbec nemůžeme hlasovat o zařazení bodu, který je informativní? Já si myslím, že nejen třeba ti studenti, kteří jsou na Malostranském náměstí, by určitě od Sněmovny, resp. od vlády informaci ohledně klimatické změny uvítali. Já nechápu to veto. Mohli jsme o tom hlasovat, jestli tento bod bude zařazen. Možná by mě zajímalo, z jakého důvodu se o tom nechceme bavit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. To bylo přednostní právo. Pan předseda Faltýnek také s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré dopoledne, kolegyně a kolegové. Prostřednictvím pana místopředsedy bych rád odpověděl panu předsedovi Bartošovi. Není to o tom, že bychom nechtěli o této věci diskutovat, ale je tady přece konsenzus ve Sněmovně, že když chceme zařadit nějaký nový bod, tak se o tom bavíme na grémiu Poslanecké sněmovny, na organizačním výboru, vzájemně se dohodneme, a tak jak pan předseda Kolovratník včera poslal nám předsedům klubů e-mail, kde požádal o zařazení nových volebních bodů, a my jsme mu to všichni odsouhlasili, včetně pana Kalouska z nemocnice nebo z rehabilitace, kde je, tak proto jsme vetovali tento bod a jsme samozřejmě připraveni ho zařadit, ale až se na tom domluvíme. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Ještě pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. V zásadě je to podobné tomu, co říkal pan předseda Faltýnek. My bychom byli rádi, aby se tento bod projednal. Mrzí nás

jako ČSSD, že za námi nikdo nepřišel jako za jednou ze stran, které jsou zastoupeny v Poslanecké sněmovně. Určitě budeme rádi, když se zařadí například na úterý nebo středu variabilního týdne. Takže o tom prosím pojďme diskutovat například na grémiu nebo neformálně před grémiem. My bychom nyní rádi projednali to, co chceme projednat už od úterý, to znamená církevní restituce, a určitě body, které má na starosti pan ministr Toman. Takže velmi rádi, ale pojďme se o tom prosím pobavit. Nejde to takto navrhnout bez ohledu na přání ostatních stran. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Jestli nikdo nemá nic dalšího k pořadu – pan předseda Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych navázal na včerejší bod, který se týkal informace vlády o mýtném systému. Tento bod se nám nepodařilo doprojednat. Zazněla tam vystoupení řečníků, ale nezazněly tam odpovědi na konkrétní otázky, které položila opozice jak ministru dopravy, tak panu předsedovi Faltýnkovi. Proto navrhuji, abychom zařadili bod 149 – Informace vlády o mýtném systému pevně jako bod jedna dnešního jednání. Předkládám tento návrh jako návrh klubu Pirátů, ODS a TOP 09 a žádám vás o jeho podporu, jednak abychom se dozvěděli konkrétní informace o této kauze, jednak abychom dali prostor zástupcům těch, kteří se podíleli na této iniciativě, aby mohli reagovat na tyto otázky, abychom vyvrátili to, co tady běží v éteru, že snad by tady byla snaha na ty otázky neodpovídat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já se jen ujistím – zaznamenal jsem dobře jako první bod dnes? (Ano.) Děkuji. Pan předseda. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Já vystupuji ke stejnému bodu. Je to bod 149 – Informace vlády o mýtném systému. Vzhledem k tomu, že na dnešní den už máme pevně zařazené body, ale byl bych rád, aby se toto téma doprojednalo, tak já navrhuji zařazení tohoto bodu ve variabilní týden na středu odpoledne ve 14.30 jako první bod. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan předseda. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní a pánové, hezký dobrý den. Já musím říci, že jsem vstřícnost sama, a když už téměř celý tento týden v médiích běží, že v pátek se budou doprojednávat ony církevní restituce, jsou na to připraveni všichni, věřím, že přerušené projevy se dnes podaří doříci, věřili jsme, že se podaří i hlasovat, nicméně už včera nebo předevčírem došlo k situaci, kdy bylo nutno předřadit dva body, včera večer se hovořilo ještě o dalším bodu, který se tam vloží. Vstřícnost sama, ano, ale neschopenky je třeba udělat, ale když slyším další a další body, které se sem navrhují, při vší úctě já také podporuji ochranu klimatu a aktivity, které jsou s tím spojeny, bych také rád projednal zde na půdě Poslanecké sněmovny a šel naproti těm občanským aktivitám. Také bych rád doprojednal onen bod týkající se mýtného

systému, ale jestli byla dohoda, že se jím budeme zabývat ve středu variabilního týdne odpoledne, držme se toho a zkusme zase udělat alespoň kousek z toho původně zařazeného bodu, který se táhne už poměrně hodně dlouho. Čili i o tom klimatu i o tom mýtu se pojďme bavit příští týden.

Kdyby se náhodou nepodařilo dnes doprojednat ony církevní restituce, já bych rád požádal, abychom tak učinili v úterý variabilního týdne jako první bod odpoledne. Zatím to nenavrhuji, neboť bod není ukončen nebo není vypořádán na dnešním jednání, ale bude-li to, počítejte s tím, že tento návrh padne.

Nyní bych poprosil, abychom se přiklonili k návrhu, který tady přede mnou řekl pan kolega Bartošek, a mýtem se zabývali skutečně až v tom variabilním týdnu ve středu odpoledne. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Já ještě upřesním svůj návrh. Protože ve středu odpoledne po obědě je zařazen nový bod, a to jsou sociální služby, tak bych chtěl, aby bod týkající se mýta byl zařazen po tomto pevně zařazeném bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Takže opravujete svůj návrh. Ano. Pan předseda Michálek má ještě nějaký návrh. Poté pan poslanec Feri.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já si velmi vážím té ochoty podpořit otázky ochrany klimatu, která tady zazněla ze strany mých kolegů. Pokud ten bod byl vetován, tak si dovoluji dát nový návrh, který by zněl Informace vlády o ochraně klimatu a který bychom zařadili ve středu odpoledne ve variabilním týdnu po těch bodech, které již tady zazněly, čili po tom mýtném systému, jak to navrhoval pan předseda Bartošek.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ano, děkuji. Prosím pana poslance Feriho. Poté pan poslanec Kováčik.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, vážení kolegové, přítomní členové vlády, já si dovoluji vyjít panu předsedovi Kováčikovi vstříc. Prostřednictvím pana předsedajícího navrhuji pevně zařazený bod zdanění církevních restitucí, bod číslo 4, na variabilní týden, na středu dopoledne jako první bod. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Čili přeřadit ten současný bod. Dobře. Pan předseda Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: To je jako vstřícný přístup, pane kolego Feri, prostřednictvím pana předsedajícího? Já vás neoběsím, já vás jenom zastřelím. Berte to jako lehký bonmot.

Prosím pěkně, pojďme vzít rozum do hrsti a pojďme se bavit o tom, že řadu těchto návrhů a řadu těchto aktuálních věcí probereme na grémiu, kde se dohodneme zcela určitě na tom, že ty věci proběhnou v tom variabilním týdnu. Střílet to teď od boku a snažit se vyhrát, přetlačovat se silově, to dopadne tak, že se nakonec neprojedná vůbec nic. U vědomí toho, že máme dnes zařazené body, které bychom rádi projednali, se pojďme teď zabývat těmito body a pojďme všechny návrhy dát na projednání v grémiu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Chtěl bych poprosit o méně násilný slovník příště. Prosím pana předsedu Faltýnka.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych chtěl jen podpořit návrh kolegy Kováčika, s tím, že já za sebe a předpokládám i za celý náš klub počítám s tím, že bod "kauza mýto – Faltýnek" bude doprojednán ve variabilním týdnu, ale v tuto chvíli se dohadovat a přehlasovávat ve který den, v kolik hodin, si myslím, že není úplně správné. Pojďme se o tom spíše dohodnout na grémiu Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Jestli je to vše? Ještě pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já vítám snahu pana předsedy Faltýnka se dohodnout. Já navrhuji, abychom to přerušili na pět minut, sešli se předsedové klubů, našli termín. Naši dohodu pak můžeme stvrdit i hlasováním. Nemáme tam pevně zařazeného nic, co by bránilo novému pevně zařazenému bodu například ve středu odpoledne jako druhý bod. Myslím si, že dohodu můžeme velmi rychle udělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Takže je zde návrh na přestávku pět minut, a pokud nikdo nic nemá proti, tak vyhlašuji přestávku do 9.24 hodin.

(Jednání bylo přerušeno na 5 minut.)

Pánové předsedové, už máme výsledek, nebo potřebujeme ještě pět minut? Ještě tři minuty, dobře. Tak já prodlužuji přestávku do 9.27.

(Jednání bylo přerušeno na 3 minuty.)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 9.27, čas vyhrazený na poradu předsedů klubů skončil a já prosím pana předsedu Faltýnka, aby nás seznámil s výsledky.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Takže jsme se dohodli, že výstupem z jednání příštího grémia Poslanecké sněmovny by mělo být pevné zařazení bodů následovně. Na středu 27. 3. jako první bod z důvodu účasti pana ministra Brabce v Senátu odpoledne jsme se dohodli – u toho už pak nebyl pan kolega Stanjura – aby Informace vlády o klimatu byla ve středu ráno jako první bod.

A odpoledne máme první zařazený bod číslo 159, jako první bod odpoledne ve 14.30, Informace vlády o financování sociálních služeb, a potom, po tomto bodu, by bylo pokračování debaty k mýtu.

A pokud se týká církevních restitucí, pokud se nám nepodaří je dneska doprojednat, tak klub KSČM je bude navrhovat zařadit do programu na dubnovou schůzi, a sice na úterý 16. 4. jako první bod odpoledne. Ale to není výstup z grémia, to je návrh, který bude podán klubem KSČM. Takže tolik dohoda. Předpokládám, že jsem to řekl správně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Chápu to správně, že v tuhle chvíli nic nenavrhujete a tohle jsou předpokládané výstupy z grémia? Nebo se to má teď...

Poslanec Jaroslav Faltýnek: (Mimo mikrofon: Ano. Co? Chcete to hlasovat?) Dobře, je i varianta to tedy odhlasovat, čili berte to jako můj návrh na změny programu pořadu 27. schůze Poslanecké sněmovny, tedy mimo ten návrh KSČM k církevním restitucím.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Jistě, to nelze teď hlasovat. Tak já děkuji. Seznámím vás ještě s jednou omluvou. Paní poslankyně Němcová se omlouvá dnes od 12 do 14 hodin, v případě, že bychom pokračovali i po 14. hodině, tak i do konce jednacího dne, z pracovních důvodů. Tak a ještě pan předseda Bartošek. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Vzhledem k tomu, že dohoda předsedů poslaneckých klubů respektuje návrh klubu KDU-ČSL na zařazení mýta ve středu odpoledne jako druhý bod, tak já svůj návrh stahuji a nechám ho hlasovat v návrhu pana předsedy Faltýnka. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Takže stahujete svůj návrh. Dobře, to by mělo být vše, ostatně již není ani prostor pro další návrhy. Takže bychom se přesunuli k hlasování o návrzích. Budu číst jednotlivé návrhy v tom pořadí, v jakém dorazily, a budeme se s tím postupně vyrovnávat hlasováním. Takže jako první zazněl návrh paní poslankyně Balcerové na nový bod. Ten byl vetován dvěma kluby ČSSD a ANO.

Poté zazněl návrh pana předsedy Chvojky na zařazení pátého bodu, to znamená pojistné sociální zabezpečení, druhé čtení, dnes pevně na 12 hodin. Já myslím, že je srozumitelné, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Já vám děkuji. V hlasování číslo 284 je přihlášeno 169 poslanců a poslankyň, pro 109, proti 34. Návrh byl přijat.

S dalším návrhem vystoupil pan předseda volební komise Kolovratník, který navrhl zařadit na středu 27. 3. ve 12.30 volební body, a to druhé kolo bodů 117, 118, 119, 120 a 121 a dále tam zařadit nové body a to je GA ČR a TA ČR. Já bych se chtěl zeptat, jestli někdo namítá, abychom se s tím vyrovnali jedním hlasováním, i když je

to zařazení nových bodů a přitom pevné zařazení. Nikdo nic nenamítá. V tom případě to bude jedním hlasováním.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 285 je přihlášeno 169 poslanců a poslankyň, pro 167, proti nikdo. Návrh byl přijat. Já vám děkuji.

Jako další vystoupil pan předseda Michálek s návrhem pevně zařadit bod 149 dnes jako první bod. Jedná se o informaci vlády o mýtném systému. Já to zjednodušuji. Myslím, že všem je zřejmé, co to je.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 286 je přihlášeno 169 poslanců a poslankyň, pro 20, proti 63. Návrh byl zamítnut.

Pan předseda Bartošek svůj návrh, aby to bylo zařazeno ve variabilní týden, stáhl, protože je to součástí jiného návrhu.

Dále pan předseda Michálek vystoupil s návrhem, aby byl zařazen nový bod, což jsou informace vlády o postoji ke změně klimatu, a to na středu odpoledne po pevně zařazených bodech. To jsme ještě nehlasovali. Pan předseda Michálek stahuje, takže pokud někdo není proti, tak tento návrh je stažen.

Dále pan poslanec Feri vystoupil s návrhem, aby bod číslo 4, což je majetkové vyrovnání s církvemi, vratka ze Senátu, byl zařazen na variabilní týden ve středu jako první bod. Já myslím, že je srozumitelné, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 287 je přihlášeno 169 poslanců a poslankyň, pro 15, proti 6. Návrh byl zamítnut.

Dále je zde návrh pana předsedy Faltýnka, a to aby ve středu 27. 3. byl jako první bod ráno informace vlády o postoji ke země klimatu. Ano. A poté odpoledne ve 14.30 bylo pořadí bodů jako první bod financování sociálních služeb a jako druhý bod doprojednání záležitosti mýta. To je ta část, kterou lze hlasovat nyní.

Takže zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 288 je přihlášeno 169 poslanců a poslankyň, pro 167, proti nikdo. Návrh byl přijat. Já vám děkuji.

Tím jsme se vyrovnali se změnami pořadu a nyní přistoupíme k prvnímu zařazenému bodu, což je bod 87, kterým je

87.
Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh nařízení Rady o opatřeních týkajících se plnění a financování souhrnného rozpočtu Unie v roce 2019 v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Unie /sněmovní tisk 414-E/ - prvé čtení

Než budu pokračovat v tomto bodu, přečtu vám další omluvenky. Omlouvá se nám pan ministr školství Robert Plaga dnes na celý den z pracovních důvodů a omlouvá se nám pan poslanec Pustějovský od 11.30 z pracovních důvodů.

Vláda předložila návrh na vyslovení souhlasu Sněmovny podle § 109 jednacího řádu Poslanecké sněmovny bez zbytečného odkladu, tak aby umožnila jeho včasné projednání. Předložený návrh uvede ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, ujměte se slova.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobrý den dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás seznámila s návrhem nařízení Rady o opatřeních týkajících se plnění a financování souhrnného rozpočtu Unie v roce 2019 v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Unie.

Datum vystoupení Spojeného království z Evropské unie se blíží. Stále však není jasné, jakým způsobem proběhne. Na národní i evropské úrovni proto probíhají přípravy na všechny scénáře, a to pro nejrůznější oblasti vzájemných vztahů. V oblasti rozpočtu by vystoupení Spojeného království z Evropské unie bez dohody, tzv. tvrdý brexit, způsobilo, že by neexistovala právně závazná ujednání o rozpočtových vztazích mezi Spojeným královstvím a Unií a toto právní vakuum by vytvářeno nejistotu a problémy při implementaci rozpočtu Unie. Spojené království, které je čistým plátcem do rozpočtu EU, by dnem vystoupení přestalo do rozpočtu EU přispívat a naopak britští příjemci by přestali být způsobilí pobírat finanční příspěvky.

Evropská komise proto na konci ledna schválila a předložila členským státům a jejich národním parlamentům návrh nařízení Rady o opatřeních týkajících se plnění a financování rozpočtu Unie v roce 2019 v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Unie. Návrh nařízení dočasně, to je do konce roku 2019, umožní, aby se Spojené království i po tvrdém brexitu mohlo podílet na financování rozpočtu EU a naopak z něj čerpat stejně, jako by bylo nadále členem EU.

Vláda přijala k návrhu nařízení rámcovou pozici, kterou schválila 12. února. Z pohledu České republiky je klíčové, aby Spojené království v maximální míře dostálo svým finančním závazkům z doby svého členství v EU, a proto vláda návrh Komise přivítala. Návrh Komise umožní, aby Spojené království do rozpočtu EU v roce 2019 dále přispívalo, a tím se minimalizovaly dopady brexitu na rozpočty ostatních členských států včetně České republiky. Evropská komise zvolila jako právní základ pro toto nařízení článek 352 Smlouvy o fungování Evropské unie, tzv. doložku flexibility. Ta vyžaduje, aby v souladu s kontrolou principu subsidiarity byly informovány obě komory Parlamentu České republiky. V souladu s jednacími řády Poslanecké sněmovny a Senátu je vláda povinna si předtím, než udělí souhlas v Radě, vyžádat souhlas obou komor Parlamentu České republiky. Proto nyní vláda předkládá návrh uvedeného nařízení Komise oběma komorám Parlamentu k vyslovení předchozího souhlasu tak, aby za Českou republiku mohla toto nařízení v Radě Evropy schválit. (V sále je silný hluk.)

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím o klid ve Sněmovně. Předseda Poslanecké sněmovny přikázal svým rozhodnutím číslo 26 ze dne 21. února 2019 tento návrh k projednání výboru pro evropské záležitosti a stanovil mu lhůtu do 8. března 2019. Výbor návrh projednal a přijal usnesení, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 414-E/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Ondřej Benešík a informoval nás o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Ondřej Benešík: Dámy a pánové, vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstkyně ministra financí JUDr. Lenky Dupákové a po vyslechnutí zpravodajské zprávy poslance Ondřeje Benešíka a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovuje předchozí souhlas s návrhem nařízení Rady o opatřeních týkajících se plnění a financování souhrnného rozpočtu Unie v roce 2019 v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Unie;

II. zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Krátký komentář. Výbor jednoznačně dospěl k závěru, že toto je v zájmu České republiky, tak aby byly ošetřeny finanční zájmy České republiky, ale samozřejmě také finanční zájmy a možnosti subjektů i ve Spojeném království, které čerpají z evropského rozpočtu a mohly by se v případě tvrdého brexitu dostat do jakési velké právní nejistoty. Čili v zájmu České republiky je, abychom předešli těmto možným komplikacím, pokud by došlo k takzvanému tvrdému brexitu. My jako výbor doporučujeme plénu Sněmovny takto navržené usnesení schválit. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a otevírám rozpravu, do které v tuto chvíli nemám přihlášek. Chtěl bych se zeptat, jestli se někdo hlásí do rozpravy k tomuto bodu. Případně požádat o klid v sále. Nevypadá to, že by se někdo hlásil. Takže rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova, paní ministryně. (Není.) Není. Pane zpravodaji? (Není.) Není.

V tom případě přikročíme k hlasování o přednesených návrzích. Mám za to, že zazněl pouze jeden návrh, a to návrh usnesení. Je to tak, pane zpravodaji? Asi to tak je. V tom případě návrh usnesení zazněl. Nevím, jestli ho mám načítat znovu, ale raději ano, ať to máme v pořádku. Takže bych požádal pana zpravodaje, aby ještě jednou načetl návrh. Teď už je tu klid, tak třeba bude více vnímán.

Poslanec Ondřej Benešík: Pane místopředsedo, celý návrh usnesení, tak jak přišel z výboru? Takže: I. výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovuje předchozí souhlas s návrhem nařízení Rady o opatřeních týkajících se plnění a financování souhrnného rozpočtu Unie v roce 2019 v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Unie."

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Myslím, že je srozumitelné, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 289. Přihlášeno je 169 poslanců a poslankyň, pro 126, proti nikdo. Návrh byl přijat. Děkuji. Projednávání tohoto bodu a tisku tímto končí.

A posuneme se dál. Chtěl bych ještě pro záznam konstatovat a omluvit se, že při hlasování o změnách pořadu jsem nepostupoval úplně korektně, ale doufám, že jsem tak činil v souladu s dohodou předsedů klubů, takže z toho nebude nějaké mrzení do budoucna.

Nyní otevírám bod

22.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 397/ - prvé čtení

Bod byl původně přerušen ve středu 13. 3. 2019. Původně ho má přednášet ministr. Ministr byl omluven, ale je přítomen, takže můžeme pokračovat. Projednáváním tohoto bodu jsme se zabývali ve středu 13. března a obecná rozprava byla ukončena. Bod byl přerušen před hlasováním o přikázání výborům k projednání. Prosím, aby se místa u stolku zpravodajů ujali za navrhovatele ministr zemědělství Miroslav Toman a zpravodaj pro prvé čtení poslanec Josef Kott.

Nyní se máme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu. Navrhuje k přikázání někdo jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Takže zahajuji hlasování o přiřazení garančnímu výboru. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

Je to hlasování číslo 290. Je přihlášeno 169 poslanců a poslankyň, pro 143, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme přiřadili tento tisk zemědělskému výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru, nebo výborům k projednání ? Není tomu tak. V tom případě projednávání tohoto tisku končím, protože další návrhy nezazněly, a sejdeme se nad ním opět v druhém čtení. Děkuji vám.

Mám zde další omluvenku. Omlouvá se nám paní poslankyně Golasowská od 13.30 z osobních důvodů.

Dalším bodem je

24.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zemědělství Miroslav Toman. Prosím, ujměte se slova.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Dovolte mi, abych uvedl vládní návrh novely zákona číslo 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. O vypracování a předložení novely lesního zákona v souvislosti se současnou kalamitou v lesích bylo Ministerstvo zemědělství požádáno Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky, a to usnesením Poslanecké sněmovny číslo 305 ze dne 10. 7. 2018, o provedení legislativních změn k účinnému boji proti kůrovci, případně jiným kalamitám v lesích. K předložení návrhu novely lesního zákona bylo ministerstvo vyzváno také usnesením zemědělského výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky číslo 45 ze dne 6. 6. 2018.

Potřeba urychlené dílčí novelizace lesního zákona vyvstává zejména v souvislosti s rozsáhlou kalamitou, která zasáhla lesy České republiky na velké části území. Zkušenosti z praxe poslední doby, poznatky orgánů státní správy lesů na všech úrovních včetně České inspekce životního prostředí a dále zájmových sdružení vlastníků lesa svědčí jednoznačně o tom, že v zájmu lesů a lesního hospodářství je nečekat na komplexnější novelu lesního zákona. S ohledem na naléhavost problému je třeba lesní zákon novelizovat dílčím způsobem a pokusit se tak odstranit ty nejpalčivější problémy, s nimiž se praxe v současné době potýká.

Předkládaná novela lesního zákona má zejména jednoznačně stanovit povinnosti odborných lesních hospodářů, jejichž činnost hradí stát včetně možnosti odejmout jim licenci v případě, kdy své povinnosti neplní. Odborní lesní hospodáři jako odborníci v denním kontaktu s lesem jako první signalizují kůrovcové ohrožení a navrhují opatření k řešení vzniklé situace. Dále má zejména zakotvit institut vedení evidence odborných lesních hospodářů včetně možnosti pověřit vedením této evidence Ústav pro hospodářskou úpravu lesů jako organizační složku státu. Dále má umožnit výjimku z pravidel pro použití reprodukčního materiálu v případě mimořádných událostí typu živelní pohromy v rozsahu velkoplošné kalamity.

Předpokládám, že předložený návrh zákona bude diskutován na odborné úrovni na zemědělském výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní by se měl slova ujmout zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Karel Tureček, ale pokud vím, ten není přítomen, takže teď zazní návrh na změnu zpravodaje. Prosím, jestli by mohl být načten. Pan poslanec Kott bude tedy zpravodajem.

Poslanec Josef Kott: Nevím, jestli úplně to mohu udělat, pane místopředsedo, ale po dohodě s předsedou zemědělského výboru navrhujeme změnu zpravodaje v mé osobě. Pro prvé čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Změnu zpravodaje na vás, jestli jsem zaznamenal dobře. (Ano.) Tak v tom případě se s tím vyrovnáme hlasováním.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro změnu zpravodaje, abychom mohli pokračovat. Kdo je proti?

Hlasování číslo 291. Přihlášeno je 170 poslanců a poslankyň, pro 139, proti nikdo. Zpravodaj byl změněn. Prosím, aby se tedy slova ujal zpravodaj.

Poslanec Josef Kott: Ještě jednou děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená vládo, milé poslankyně, vážení poslanci, pan ministr tady návrh zákona představil. Já bych si přesto dovolil vypíchnout dle mého názoru nejdůležitější záležitosti. (Poslanci silně hlučí!)

Předmětem návrhu zákona je reakce na naléhavé problémy, se kterými se lesnická praxe v současné době potýká. A vzhledem k tomu, že se jedná skutečně o velmi naléhavý problém, návrh zákona byl proto předložen mimo plán Legislativní rady vlády na rok 2018. Potřeba novelizace lesního zákona vyvstává zejména v souvislosti s rozsáhlou kůrovcovou kalamitou –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, já vás přeruším. Není slyšet. Požádal bych kolegy ve sněmovně o klid, abyste ta jednání, která se netýkají tohoto zákona, případně přesunuli mimo sál. Děkuji. Prosím, pane zpravodaji, pokračujte.

Poslanec Josef Kott: Děkuji, pane místopředsedo. V této souvislosti návrh zákona zavádí následující opatření:

umožňuje výjimku z pravidel pro použití reprodukčního materiálu v případě mimořádných událostí typu živelní pohromy;

stanoví povinnosti odborných lesních hospodářů, jejichž činnost hradí stát, a možnost odejmout jim licenci v případě, kdy své povinnosti neplní;

zavádí evidenci odborných lesních hospodářů a možnost pověřit vedením této evidence Ústav pro hospodářskou úpravu lesů jako organizační složku státu;

zavádí opatření obecné povahy, kterými mohou orgány státní správy lesů ukládat opatření v případě potřeby v zájmu ochrany lesa;

návrh zákona dále zpřesňuje zvláštní podmínky pro udělení licence k výkonu činnosti odborného hospodáře, konkrétně podmínku odborného lesnického vzdělávání, v návaznosti na změny v odborném školství;

v neposlední řadě návrh zákona odstraňuje terminologické rozpory a upřesňuje postupy orgánů státní správy lesů vyvolané změnami některých právních předpisů a především přijetí nového správního řádu.

Předkládaná úprava se neobejde bez určitého vlivu na státní rozpočet. Výdaje se budou týkat výhradně kapitoly Ministerstva zemědělství, ze které jsou hrazeny náklady činnosti hrazené státem dle lesního zákona. Na další veřejné rozpočty dle navrhovatele úprava nebude mít žádný vliv.

Navrhuje se, aby návrh vstoupil v účinnost prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

Návrh novely zákona je předkládán v době, kdy jsou lesy na území České republiky postiženy mimořádně rozsáhlou kalamitou způsobenou zejména dlouhodobým suchem oslabujícím lesní porosty, které jsou napadeny škůdci. Je proto nutné, aby lesní zákon vytvořil předpoklady pro zvládnutí tohoto stavu a umožnil co nejefektivnější odstranění následků. K tomuto má novela zákona napomoci navrženými kroky, které jsou nezbytným předpokladem ke zvládání nastalého vlivu.

Z uvedených důvodů si vás dovoluji požádat o propuštění zákona do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Mám tady další omluvenku. Omlouvá se nám pan ministr vnitra Jan Hamáček dnes na celý den z pracovních důvodů.

nyní k tomuto bodu otevírám rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Holomčíka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Znovu požádám sněmovnu o klid. Chtěl bych požádat, abyste se kdyžtak se svými jednáními, která se netýkají tohoto zákona, přesunuli do předsálí. Děkuji.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vás seznámil se stanoviskem klubu pirátské strany. My, jak už říkal pan zpravodaj, chceme nechat propustit tento zákon do druhého čtení. Chceme ho na výborech poměrně intenzivně prodiskutovat, takže si dovolím rovnou navrhnout prodloužení lhůty pro projednávání ve výborech o třicet dnů. Takže to je rovnou.

Mám celou řadu otázek. Ty si nechám na výbor, nicméně považuji za důležité, aby tady dneska zazněly tři věci.

Za prvé, to se týká té části novely, která řeší podmínky pro odborné lesní hospodáře. Tady tu část kvitujeme. Myslíme si, že je správná. Je malinko škoda, že nepřišla o něco dřív, ale rád bych prostřednictvím takového myšlenkového pokusu poukázal na jednu svízel, kterou budu rád, když potom do detailu probereme na výboru.

Teď několik vstupních předpokladů. Když se vrátíme k té kontrole České inspekce životního prostředí, která proběhla v druhé polovině roku 2017, ona vlastně

odhalila celou řadu pochybení, ať už to bylo pochybení ve smyslu porušení podmínek, které vychází z paragrafu 33 odstavce 1 lesního zákona nebo z paragrafu 11 odstavce (?) lesního zákona. Vytýkala opakované kauce, které prodlužovaly dobu, než se ty nakažené stromy dostaly z lesa, a vytýkala celou řadu dalších věcí, které by podle nové legislativy s velkou pravděpodobností vedly k odebrání licence. Když se podíváte na webové stránky společnosti Lesy České republiky, tak ti mají jednu pro celý podnik. (V sále je trvalý hluk.)

A ještě několik čísel. Lesy České republiky obhospodařují 48 procent rozlohy všech lesů u nás v majetku státu a dalších nějakých cca čtvrt milionu hektarů soukromých lesů, to také vychází z lesního zákona. A tam určitě bude potřeba si říct, co by vedlo, pokud by takováto situace nastala, k tomu, kdyby Lesy České republiky přišly o tu licenci. Kdybychom de facto polovinu lesů v České republice, že by fungovaly nebo byly vlastně v rozporu se zákonem. To je podle mě velmi velký problém, který je potřeba nějakým způsobem řešit.

Druhá věc, a to je ten hlavní důvod, proč chceme prodloužit lhůtu na projednání ve výborech, ta se týká části, kdy zákon umožňuje na omezenou dobu výjimky z požadavků na použití reprodukčního materiálu k umělé obnově lesa. My se bojíme – a budeme chtít, aby tady tohle bylo nějakým způsobem dopodrobna vysvětleno – bojíme se, že teď nějakým způsobem vyřešíme problém s holinami, ale vlastně zaděláváme si na problém za deset, dvacet, třicet let. Bojíme se o tu budoucí stabilitu lesa a budeme chtít po ministerstvu, aby nám vysvětlili, jak přesně to bude v praxi probíhat.

A třetí věc. Jak jsem říkal, že si dotazy nechám na výbor, tak přece jenom položím jednu otázku nebo dvě otázky panu ministrovi a doufám, že získám pozornost pana ministra. Ano? (Hledí na pana ministra.) Dobré. Děkuji.

Chtěl bych se zeptat a bude to jediná věc, na kterou se vás tady dneska, pane ministře, zeptám, jakým způsobem plánujete financování dopadů kůrovcové kalamity. Protože tohle je věc, která neskončí s tímto volebním obdobím, ale budou se s ním potýkat i vlády v obdobích dalších. Takže tohle je důležitá věc.

A s tím souvisí jedna otázka. Od té doby, co jsem ve Sněmovně, se potýkám z různých zdrojů, od různých lidí a z různých organizací s takovou informací, že vlastně to, co se v lesích děje, někdo říká v posledních letech, někdo mluví o období od transformace státních lesů v 90. letech, je nějaká plíživá cesta k privatizaci státních lesů, potažmo lukrativních částí. Chtěl bych požádat pana ministra, zda by tady mohl říct svůj postoj k privatizaci státních lesů, zda se o tom hovoří, zda se to připravuje, případně jaký je jeho osobní názor na tuto věc. A to je všechno.

Dostal jsem zprávu, že můžu požádat o prodloužení lhůty na projednání jenom o 20 dnů, tak měním svůj požadavek na prodloužení lhůty na projednání o 20 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dovolím si podotknout, že můžete požádat o prodloužení i na 30 dní, ale musí s tím souhlasit navrhovatel. O 20 dní můžete sám. (V sále je obrovský hluk!)

Poslanec Radek Holomčík: V tom případě se omlouvám. Pan ministr jako navrhovatel souhlasí, tak se vracím k původnímu návrhu na prodloužení lhůty na projednání ve výborech o 30 dnů. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Budeme pokračovat v rozpravě, do které je dále přihlášen pan poslanec Juránek. Poté se připraví pan poslanec Jurečka.

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji. Prvně ze všeho, pane předsedající, vážení kolegové a kolegyně, se připojuji k tomu, abychom tuto záležitost projednávali déle, a připojuji se k podpoře toho, abychom to projednávali o 30 dnů déle, když s tím pan ministr souhlasí. A mám k tomu i docela závažný důvod. Budu mluvit jako člověk, který se v lese pohyboval odmalička a jehož předkové v lese také pracovali.

Chtěl bych říci, že nikdo na světě nemá lepší lesní zákon, než máme my. Ty výjimky, které si vynutila momentální doba, jsou výjimky, které musíme skutečně vážit na lékárenských vahách, a samozřejmě že vznikly z provozu. Nicméně tady chci před projednáváním, a přeji si, aby bylo důkladné a probralo všechny náležitosti, které zde jsou, říci, že veškeré věci, které se dějí v lese, se dějí v delším časovém úseku, než jsme zvyklí. A tady prosím, abychom na to brali skutečně velký ohled. Protože nejkratší doba, na kterou se v lese přemýšlí, je deset let. Prosím, slyšíte to dobře, deset let. A také se na základě toho dělají desetileté lesní hospodářské plány.

Považuji za velmi důležité, abychom k tomu jako Poslanecká sněmovna s tímto pohledem přistoupili. Před nějakými pěti šesti lety mi můj otec ukazoval, jak se kácí stromy, které sázel jeho dědeček. Já bych byl velmi rád, abyste to skutečně vzali. Jako čtvrtá generace jsem viděl výsledky práce svého pradědečka, kterého jsem samozřejmě nikdy v životě neviděl. Byl bych proto velmi rád, abychom k těmto věcem takto přistupovali.

Chci říci, že tuto věc projednáváme v rámci souvislostí, které teprve povstaly, a společnost si jich ve velkém všimla, a pozdě, protože na tuto věc jsme jako lesníci upozorňovali už v době, kdy se řešila záležitost Šumavy. A mě velmi mrzí, že řešení Šumavy není dodnes hotové a že do toho mluví velké skupiny lidí, kteří s lesnictvím nemají nic společného, a tím pádem ti, kteří mohou například té Šumavě nejlépe pomoci, jsou lesníci. Velmi bych si teď přál, aby k tomu při projednávání, byť této novely, která spěchá z důvodů praktických, z důvodů hospodářských, z důvodů nakládání se stávající záležitostí, lesníci promluvit mohli. A tady prosím, aby k tomu byli, pane ministře, určitě přizváni, protože tady chci skutečně hájit tuto věc. (Hluk v sále neutichá. Velmi špatná slyšitelnost!)

Chci poukázat na konkrétní příklad. A tady prosím, abychom to uvedli do souvislosti, protože se to týká navrhovaných věcí, které se například týkají reprodukčního materiálu, jestli ano, nebo ne. Prosím vás, lesníci vyřešili v téhle republice v 80. letech záležitost Krušných hor. Já jsem na to hrdý. Já jsem tam jezdil, pomáhal jsem a jsem šťastný, když se tam mohu jít podívat a zjistím, že Krušné hory znovu zezelenaly. Ale prosím vás, porovnávám to se Šumavou. Vypadaly stejně a místy hůř než Šumava. A to prosím můžete tuto záležitost najít ve všech materiálech, které existovaly. A znovu říkám, tam se použilo nestandardních metod. Metody jsou

ovšem tím věkem ověřené, protože v tuto chvíli, když se pustíme například do jiného materiálu, než který je předepsán zákonem, už musíme využít toho, co bylo vyzkoušeno. Mám velkou prosbu, aby byla tato záležitost skutečně vzata v potaz a aby materiály k tomu, jakým způsobem došlo k obnově Krušných hor, byly využity k tomu, aby se co nejlepším způsobem řešila novela tohoto zákona. Protože má samozřejmě ministerstvo svoji kapacitu a může se k těmto záležitostem dostat i ve spolupráci s vysokými školami, které se lesnictvím zabývají, tak o toto velice prosím. Protože jestliže se už něco vyzkoušelo a v tuto chvíli to má nějakých třicet let zkušeností, tak o tyto zkušenosti se můžeme potom opřít při řešení situace na jednotlivých místech.

A potom chci zdůraznit ještě jednu věc. Ta záležitost musí být ve svém konkrétním provádění ještě velmi diferencovaná, protože bude velký rozdíl jednak v poškození daného prostoru, jednak v geologickém stavu, prostě v souhrnu všech těch záležitostí, které na les působí. A budu jenom velmi rád, když nám to naopak pomůže, abychom využili této situace k tomu, aby byla obnova lesa v rámci poškození směrem do budoucna nastavena co nejlépe. A prosím, opravdu v tomhle prosím ministerstvo, aby tam vzali v potaz zkušenosti. My lesáci jsme velmi mlčenliví, protože si vezměte, že když něco zasadíte, tak se nikdy nedočkáte výsledků na rozdíl třeba od zemědělců, kteří zjistí velice brzy, jestli to dobře dopadlo, nebo ne. My jako lesníci a lesáci máme s tímto jednu jistotu, že věci sázíme ani ne pro svoje děti, ale děláme to pro budoucí generace. Takže toto je moje prosba.

Jinak jsem rád, že se ten termín posunul o 30 dnů, a děkuji za to panu ministrovi. Ujišťuji vás, že těch deset dnů určitě v záležitosti obnovy lesa nehraje roli zápornou, ale pozitivní, abychom mohli navázat na všechny zkušenosti, které jsou v této oblasti pozitivní.

Děkuji za to, že jsme mě vyslechli. Opravdu vás prosím o jednu věc: Skutečně si nemysleme, že tato opatření mávnutím kouzelného proutku zabrání šíření kůrovce. Není tomu tak. Ale je to záležitost, která nám velmi výrazně pomůže, abychom dělali v lese konkrétní kroky. Jsem přesvědčen, že díky tomu se kroky budou uskutečňovat lesnickým směrem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Děkuji panu poslanci Juránkovi. Budeme pokračovat v otevřené rozpravě vystoupením pana poslance Mariana Jurečky. Připraví se paní poslankyně Jana Krutáková. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále přetrvává velký hluk!)

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, členové vlády, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych se také vyjádřil k této novele zákona o lesích, nebo lesního zákona, jak kdo chcete. Samozřejmě jsem rád, že tato vládní novela, respektive z dílny Ministerstva zemědělství, doputovala do Poslanecké sněmovny, protože o nutnosti této novelizace jsme už mluvili ve druhé polovině roku 2017, když jsme viděli, že kalamitní situace v lesích se dramaticky zhoršuje. Přispělo k tomu nejenom to extrémně teplé, horké počasí, ale i několik

vichřic, které v roce 2016, 2017 se objevily, a vlastně jsme byli svědky tady těchto dalších momentů, které zhoršují tu kalamitní situaci, i v minulém týdnu na území celé České republiky.

To, že tady tato novela v některých svých opatřeních se snaží zpřesnit některé výkladové pojmy, lépe definovat péči lesního hospodáře, řešit otázku rajonizace a podobně, to je v pořádku. Ale myslím si, že bohužel ani tato novela nás dramaticky neposune k tomu, abychom mohli opravdu více efektivně řešit celý ten problém, se kterým se dnes vlastníci lesa, potažmo i my jako občané České republiky potýkáme.

Já jenom tak trošku spíše už se smutným ohlédnutím zpátky musím se podívat na duben loňského roku, kdy tehdy pan premiér Andrej Babiš a pan ministr životního prostředí měli tiskovou konferenci na Ministerstvu zemědělství s tehdejším pane ministrem zemědělství Milkem a říkali, jak jsme my všechno do té doby dělali špatně a jak to pan premiér vezme do rukou a jak to bude aktivně řešit a co všechno dokáže v krátkém čase změnit, jak to bude akční. A když se podívám na ty výsledky, tak v roce 2015, 2016 byl objem kalamitních těžeb 2 a 4 miliony kubíků. V roce 2017 to bylo 5,4 milionu kubíku kalamitního dřeva. A v roce 2018 se pohybujeme už někde nad hranicí 10, možná i 15 milionů kubíků. Ta čísla ještě úplně přesná nejsou, ale je evidentní, že v roce 2018 se ta situace více jak zdvojnásobila, a v roce 2019 nečekáme, že to bude lepší.

To říkám jenom proto, že se chci tady ohradit vůči tehdejším výrokům pana premiéra, který říkal, jak jsme to zanedbali s panem generálním ředitelem Szórádem a tak podobně, a také proto, že se ukazuje, že vlastně ty nástroje, které máme my, abychom v krátkém čase dokázali takovýto velký rozsah změnit, zvládnout, v zásadě moc v lidských rukou a silách není, protože pokud máme tak extrémně horké a suché roky, tak prostě ta příroda v ten daný moment nad námi vyhrává, ať se nám to líbí, nebo ne.

Nicméně ty nástroje, kterými bychom mohli pomoci, ty tady další jsou. A teď tady mám trošku i otázku na pana ministra zemědělství, případně – teď paní ministryně Dostálová z MMR tady byla, teď odešla, ale i na ni, jak by mohli více pomoci odlehčit nejenom vlastníkům lesa, ale i těm, kterých se dotýká ta kalamitní situace, což jsou i města a obce.

My víme, že se tady dokončila notifikace, kterou jsem inicioval ještě za svého působení, aby v rámci této notifikace bylo umožněno to, co tady už několik let umožňujeme zemědělcům, kdy v případě krizové situace prakticky v těch suchých letech můžeme zemědělcům finančně pomoci určitou kompenzací, kterou máme notifikovanou. Teď je to notifikováno i pro oblast lesnictví. Teď je samozřejmě důležité, aby vláda dala panu ministru Tomanovi požadované 3 miliardy korun, aby tyto finanční prostředky mohly především k těm malým a středním vlastníkům doputovat, protože dneska pro ně zvládat kalamitní situaci je de facto čistá ztráta, musejí to hradit ze svých finančních prostředků. Takže bylo by dobré, kdyby také tady zaznělo, zda ty prostředky budou, kdy budou a kdy mohou dorazit přímo k těm vlastníkům lesa.

Pak je tady samozřejmě veliký problém, když už se tedy to kalamitní dřevo vytěží, když už se ten vlastník lesa pustí do zalesňování, pokud už má i sadební

materiál, tak jsou tady škody zvěří. A já bych se chtěl pana ministra zeptat, jestli je ambice Ministerstva zemědělství i legislativně řešit právě tu problematiku škod zvěří, protože si dokážu představit, že i k této novele by bylo možné v rámci pozměňovacích návrhů upravit i tuto záležitost, abychom udělali alespoň nějaká drobná opatření, která by mohla více eliminovat ty škody zvěří, které zvěř páchá, a právě především na těch porostech, které se obnovují. Takže to je můj další dotaz.

Pak víme, že je velkým problémem situaci zvládnout z důvodu právě i nedostatku pracovníků. V sektoru zemědělství ještě za mého působení jsme schválili mimořádný režim pro přijímání pracovníků z Ukrajiny pro zemědělství, lesnictví a potravinářství. Bohužel mám prostě pocit, že pořád se nedaří především díky nízké aktivitě resortu Ministerstva zahraničních věcí a Ministerstva vnitra těchto pracovníků dokázat do České republiky dostat více. Když se podívám na situaci na pracovním trhu v Polsku, tak je prostě evidentní, že polská vláda je daleko progresivnější, daleko flexibilnější v tom, aby tyto pracovníky z Ukrajiny dokázala dostat na polský pracovní trh. My to dneska zoufale potřebujeme, protože dostat lidi, kteří jsou schopni v lese tu kalamitní situaci zvládnout, a to není jenom problém Lesů České republiky a jejich dodavatelů, ale je to problém prakticky všech ostatních vlastníků lesů – obcí, měst, církví, fyzických osob – je prostě problém, že ty zákonné lhůty díky tomu, že nejsou lidi, nejsou kapacity, nemají šanci stíhat plnit.

Pak jsem měl ještě dotaz, jakým dalším způsobem by mohlo být podpořeno zvládání té situace. V minulosti jsme tady mluvili například o snížení DPH. Já jsem takovýto pozměňovací návrh podal ke sněmovnímu tisku 205, k EET, kde navrhuji ve svém pozměňovacím návrhu snížit DPH na stavební řezivo, palivové dříví, dřevní pelety, tak abychom zvýšili možnost zpracování a využití kalamitního dřeva v České republice. Myslím si, že by stálo ještě za to pracovat na některých dalších věcech, které by mohly zvýšit poptávku po dřevě na domácím trhu, například třeba i změnou legislativy v oblasti stavební, tak aby obnovitelné materiály jako dřevo byly více využívány i v našem stavebnictví, aby Ministerstvo průmyslu a obchodu toto téma více uchopilo a více s ním pracovalo. Stejně jako je velkým potenciálem, kdyby Ministerstvo průmyslu a obchodu – a my jsme o to žádali už před dvěma lety – změnilo podporu na spalování dřevní štěpky přechodně teď v době kalamitní, tak aby pomohlo se trhu s dřevem a s odbytem právě tohoto nekvalitního dříví, které by mohlo být takto operativně vyřešeno. A tady nevolám po tom, aby ta podpora byla dlouhodobě nějaká vyšší, ale teď v této kalamitní situaci, například v příštích dvou třech letech, kdyby Ministerstvo průmyslu a obchodu vyšlo vstříc této záležitosti, tak by to určitě celému sektoru trhu s dřevem i vlastníkům lesa výrazně pomohlo. Takže to je spíše apel na Ministerstvo průmyslu a obchodu, případně pan ministr, jestli se vyjádří, jak na to Ministerstvo průmyslu a obchodu reaguje, jestli tedy nějakou změnu v této sazbě připravuje, či nikoli.

Možná závěrem ještě jenom shrnu, když jsem občas slyšel výtky, že jsme za mého působení na resortu Ministerstva zemědělství zanedbávali sektor lesnictví, tak jenom připomenu některé věci, které se změnily z hlediska financování a pomoci vlastníkům lesa. Tak poté, co některé kraje prakticky přestaly vyplácet příspěvky na hospodaření v lesích, tak jsme si tento dotační titul vzali zpátky pod Ministerstvo zemědělství. Ročně zhruba 350 milionů korun transparentním, férovým přístupem

začalo být znovu rozdělováno vlastníkům lesa bez ohledu na to, kdo ten les vlastní a jakou má právní subjektivitu. Také jsme tady před více než třemi lety v rámci tzv. zelené nafty umožnili, aby vratku spotřební daně zelené nafty čerpaly i subjekty, které pracují v lesnickém sektoru, které podnikají a dělají práce v lese. Je to zhruba objem 240 milionů korun, které tímto způsobem zůstávají v tomto sektoru. Takže jenom v těchto dvou opatřeních to bylo ročně 0,6 miliardy korun, které šly do lesnického sektoru.

Ale je evidentní, že to nestačí. Myslím si, že by stálo za to se do budoucna vůbec zamyslet, jakým způsobem přistupovat k vlastníkům lesa, kdy dneska vidíme, že jsou v situaci, kdy mít les, hospodařit v něm několik desetiletí zdaleka nemusí přinést ekonomickou návratnost. A myslím si, že by stálo za to se na to podívat i principem toho, aby stát, pokud má zájem na tom udržet tady kvalitní životní prostředí, mít tady biodiverzitu, mít tady lesy v dobré kondici, tak že by měl změnit svoji filozofii pohledu k vlastníkům lesů například i v oblasti daňových zákonů, v oblasti daně z nemovitosti, ale možná i cílenou podporou pro to, aby tito vlastníci udržovali les v co nejlepší kondici právě pro životní prostředí, ale nebyli zároveň v tak obtížné situaci, kdy ta jejich činnost může být ztrátová, aby tady stát prostě dal garanci, že mít les, mít ho v dobré kondici je zájem nejenom toho vlastníka, ale i zájem státu, a zároveň dbáme na to, aby tento vlastník, který toto dělá i pro celý široký veřejný zájem, tak aby měl jasné to, že finančně, ekonomicky ho tato činnost nebude vyčerpávat, nebude pro něj znamenat ztrátu.

Takže to je několik mých postřehů k této oblasti. Dal jsem tady i několik otázek, případně podnětů, a budu rád, když na to bude moct pan ministr, nebo případně někdo ještě z vlády – já jsem tady oslovoval Ministerstvo pro místní rozvoj proto, protože především města a obce se potýkají s opravou komunikací po kalamitních těžbách. A já jsem před více než třemi lety na Ministerstvu zemědělství zřizoval dotační titul obnova drobného kulturního dědictví na venkově, který byl později rozšířen o možnost doinvestic na polní cesty. Dnes tento dotační titul byl zúžen s argumentací, že právě například tuto problematiku má ve své gesci Ministerstvo pro místní rozvoj a že to bude realizovat. Tak já bych byl moc rád, kdyby paní ministryně Šlechtová se k tomu se svým resortem postavila čelem, aby vyhověla těm apelům, které tady ze strany měst, obcí a Ministerstva zemědělství jsou, a aby na to vyčlenili přednostně finanční prostředky. Protože není fér vůči obcím a městům, aby když na jejich území proběhne rozsáhlá kalamitní těžba, tak aby v okamžiku, kdy chtějí investovat do těchto komunikací, chtějí je opravit, tak aby byly dobře použitelné, tak aby na to neměly finanční prostředky a podporu od státu. (Upozornění od poslance Bělobrádka.) Pardon, já jsem říkal údajně paní ministryně Šlechtová – tímto se hluboce omlouvám bývalé paní ministryni Šlechtové. Tak apeluji tímto na paní ministryni Dostálovou. Děkuji za upozornění.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marianu Jurečkovi. Nyní paní poslankyně Jana Krutáková. Připraví se pan poslanec Zahradník. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, pane ministře, členové vlády, kolegové, kolegyně. Dovolte mi, abych se připojila ke svým dvěma předřečníkům, kteří konstatovali s radostí to, že se nám na stole tady objevila právě novela zákona o lesích. I já vítám tuto novelu, zvláště ustanovení, která se týkají a taxativně vyjmenovávají povinnosti odborných lesních hospodářů. Přesto musím říct, že právě k těmto odborným lesním hospodářům mám určité výhrady a výhrady mám i v bodech, které se týkají povinností vlastníků lesa. Proto ve druhém čtení předložím pozměňovací návrhy, které budou řešit tuto problematiku.

Jinak musím říct, že vítám také to, že nám pan ministr, že bylo umožněno prodloužení lhůty pro projednání tohoto návrhu novely lesního zákona. A jménem klubu Starostů a nezávislých vyslovuji v prvním čtení podporu tomuto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Krutákové. Nyní pan poslanec Jan Zahradník, který je přihlášen do rozpravy. Zatím jinou přihlášku nemám. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, já bych nejprve zmínil to, co připomněl můj předřečník pan poslanec Stanislav Juránek, na slovo vzatý lesní odborník. Mne potěšilo, že také zmínil situaci na Šumavě. Situaci lesů zvláštního určení, lesů, které jsou v národním parku a které za toto své zařazení nesou obrovskou daň. Usychají, jsou decimovány už po mnoho let kůrovcovými kalamitami a naděje na jejich obnovu je problematická. Příznivci bezzásahovosti říkají, že se lesy samy obnovují. Že tam, kde dříve stál zelený smrkový les a kde dneska stojí pouhé kůrovcové souše, vyrůstá nový les. Jiní odborníci, stejně kvalifikovaní, říkají, že ten les nebude perspektivní, že nebude mít požadovanou trvalost a odolnost, že to zase bude jenom obnovený stejný genetický materiál, který už vlastně podvakrát na Šumavě vyrostl a byl přírodními nepřáteli zdecimován.

Já vím, že tady se asi znova vracím k těm bolestivým věcem z minulého volebního období, kdy tady byl projednáván zákon o ochraně přírody, který bezzásahovost na Šumavě umožnil. Tehdy jsem se velmi snažil, aby tomu tak nebylo, ale tu zákonnou povinnost mít nadpoloviční většinu na území národních parků bezzásahovou se mi nepodařilo odvrátit. Nynější zonace, která probíhá na území Národního parku Šumava, směřuje ať tak či onak k oné nadpoloviční bezzásahovosti. Dvacet sedm procent zóna přírodní, 23,9 % zóna přírodě blízká, a přitom nejsou známy zásady péče o národní park. Takže nebude jasné, jakým způsobem bude moci se o tyto lesy starat.

Je zde i problematická otázka obnovy toho lesa, zalesňování. Podle mě samotná příroda neposkytne kvalitní nový les. A zalesňování je správou Národního parku Šumava odmítáno. A ve včerejší interpelaci na pana ministra Brabce jsem zmínil, že druhý největší vlastník – Vojenské lesy a statky – hodlá významně zalesňovat. Má připraveno 23 mil. sazenic. Z toho 15 mil. sazenic listnatých stromů. Podle mého názoru je vzorem pro ostatní státní vlastníky. Ten třetí vlastník v pořadí co do

velikosti, Správa Národního parku Šumava, ovšem podle jeho vzoru postupovat nehodlá a zalesňovat v té míře, která by byla potřebná, zřejmě nebude.

To je moje připomínka k předřečníkům.

Ještě bych chtěl zmínit jednu věc. Máme zde kromě státních vlastníků také celou řadu soukromých vlastníků. Zmiňoval je pan kolega Jurečka jako lidi, kteří se starají o les a potřebují mít jistotu, že jejich péče, která je v tuto chvíli nevýnosná, nepřináší výnosy, bude státem oceněna. Chtěl bych zmínit jednu technickou věc. Orgán státní správy lesů může za mimořádných okolností přijímat opatření obecné povahy, kterými může ukládat celou řadu věcí pro nápravu té dané mimořádné situace. Někdy se může stát, že ta opatření ovšem budou uskutečněna v zájmu jiném nebo v zájmu jiného subjektu, než je samotný vlastník lesa. V tomto případě ale je potřeba mluvit o tom, kdo ponese náklady s naplněním tohoto opatření obecné povahy spojené. A tady si myslím, že je dost času na to, aby ve druhém čtení byla tahle věc ještě znovu promyšlena a případně pozměňovacím návrhem byla dána těmto soukromým vlastníkům, které zastupuje SVOL, Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů, jistota, že opatření nebudou proti jejich ekonomickým zájmům ještě více.

A pak ještě poslední věc bych chtěl zmínit. My jsme možná, když jsme přicházeli do Sněmovny, tak jsme viděli, jak se na Malostranském náměstí shromažďují možná stovky mladých lidí, studentů, kteří zde pořádají svoji stávku navazující na výzvu oné švédské studentky, která už spoustu měsíců nechodí v pátek do školy a namísto toho se věnuje demonstrování. Oni tedy také dneska nešli do školy, šli za školu, šli na Malostranské náměstí demonstrovat za klima, za to, abychom se více věnovali ochraně klimatu. Kolegové piráti hned přičinlivě navrhli zařazení bodu Zpráva vlády o klimatické změně. Ta byla vetována našimi kolegy. Já bych popravdě nic proti tomu neměl, abychom o tom debatovali. Dokonce podporuji to, aby případně tento bod byl zařazen na jednání Sněmovny, abychom mohli o tom tady opět debatovat. (Poslanec Faltýnek z lavice: Už je zařazen!) Už je zařazený? Výtečně! Pane předsedo, děkuji vám za vaši připomínku. Takže budu rád i v tomto bodě diskutovat. Ti žáci tam demonstrují. Teď možná někde chodí po Praze, pak se sem vrátí, budou se navzájem chválit a v projevech své názory sdělovat.

Švýcarský institut z Curychu ETH sledoval území, kde dneska je bezlesí a kde dřív les býval – a těch máme u nás také mnoho – a došel k závěru, že pokud by bylo vysazeno 1,2 bilionu stromů, a technicky možné, přírodně možné by to bylo, že by pomohlo v boji s emisemi oxidu uhlíku na dalších deset let. Absorpční kapacita stromů by pomohla v boji proti emisím CO2 – to, co je vlastně hlavním cílem těch bojovníků proti klimatické změně. Já bych možná měl tip pro ty žáky, kteří se tam věnují demonstrování, zdali by raději třeba nešli ve svém volném čase, nikoliv na úkor školní docházky a vzdělávání sebe samých, zdali by nešli pomoct tyto stromy vysazovat, a možná by tím proti změně klimatu bojovali určitě efektivněji nežli tímto demonstrováním.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Zahradníkovi. Mám tady jednu faktickou poznámku a další řádnou přihlášku do rozpravu. Než ještě

přijde František Vácha k faktické poznámce, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od 12.20 do 14.00 hodin pan poslanec Julius Špičák. Nyní máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych chtěl uvést na pravou míru – pan kolega Zahradník tu uvedl, že vysazováním stromů snížíme obsah oxidu uhličitého v atmosféře. Ono aby to nevypadalo tak, že lesy mají tu absorpční kapacitu. Ono to tak není. Výdaj a příjem oxidu uhličitého v lese je prakticky nulový. Tam jde o to, že když se ten les vykácí, tak v té půdě jsou mikroorganismy, které zpracovávají organickou hmotu a produkují CO2. To znamená, když budete mít někde les, tak nebude absorbovat CO2, navíc z atmosféry. V tom lese máte půdu, kde jsou mikroorganismy, které tvoří CO2, a to CO2 pak zpracují ty stromy. Takže není to tak, že když vysázíte les, pomůžete tomu, že ten bude absorbovat CO2 navíc z atmosféry. Není to pravda.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Martinů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Martinů: Hezký dobrý den, vážení a milí kolegové, dovolte i mně krátký pohled na tu velikou tragédii, proč nám usychají lesy. Já si myslím, že důvod je pouze jeden. Chybí voda a ta voda bude stále chybět. V 70. letech v Evropě probíhal výzkum na pěti místech s cílem zjistit, kolik 80letý smrkový porost sebere za rok vody, jaké má nároky na vodu. Zjistilo se na dvou místech v Německu, na dvou v Česku a na jednom místě na Slovensku, že 80letý smrkový porost vyžaduje, aby prosperoval, za rok zhruba 600 milimetrů vody. Šest set milimetrů vody, opakuji! Teď si vezměte, kolik naprší. Víme, že průměrné srážky v naší zemi jsou 680 milimetrů vody, takže můžeme konstatovat, že zhruba na polovičce území, když normálně prší, když prší sto procent, tak naprší kolem 600 mm vody. Vloni a poslední roky prší podstatně méně.

Já si pamatuji na loňskou návštěvu se zemědělským výborem v Prostějově, kde nás naložili do letadla, a létali jsme nad Krajem Vysočinou, Telčí, Třebíčí a viděli jsme tu zkázu. Ale hlavě si pamatuji, že když jsme čekali na letadlo, tak nám vedení lesů dalo k dispozici velice pokrokového a moderního technika, který nás doprovázel, a já jsem mu položil několik otázek. A ptal jsem se ho, jak je to území vysoko, pak dále, kolik tam naprší vody, když prší, a teď poslouchejte: Když prší, a loni pršelo asi 60 %, tak v tom Kraji Vysočina naprší kolem 550-580 mm vody, to je sto procent srážek. A další otázku jsem mu položil, jestli ví, kolik ten 80letý smrkový porost vyžaduje za rok vody. A byl jsem udiven, já tu otázku pokládal ve svém životě už asi 500krát a žádný mi na ni neodpověděl. Tento technik, musel jsem se mu uklonit, ten to věděl, a neodpověděl mi 600 milimetrů, ale odpověděl mi dokonce 700 milimetrů.

A teď já se vás všech ptám, jakou to má logiku, když jsme sázeli 200 roků, v našem lesnictví jsme sázeli smrkové porosty do oblastí, kde když prší, tak naprší 550 milimetrů vody, a víme, že smrky vyžadují 600-700 milimetrů vody. Čemu se dneska můžeme divit, že ty smrky prostě tu vodu nemají a že usychají. Ke všemu sto

roků tu vodu z krajiny vyháníme. Víme, že jsme zmeliorovali nejméně 1,5 milionu hektarů původně mokrých travin, tu vodu jsme drenážemi a hlubokými koryty vyhnali, zničili jsme většinu koryt původně meandrujících toků, takže tu vodu vyháníme, vyháníme a na druhé straně jsme zvýšili obrovsky intenzitu zemědělské výroby. To už nejsou produkce 20 metráků, ale 100 metráků.

Takže vody nám neustále ubývá a na to čím dál tím míň vody jsme nasadili daleko větší výrobu zemědělskou a i lesní pravděpodobně. Podle všech dostupných faktů, když se podíváme na historii našich lesů, možná nějakých 250 let nazpátek, tak dostupné informace potvrzují, že zhruba v roce 1750 jsme měli zaevidovaných milion sto tisíc hektarů lesa v katastrálních knihách. Pak přišla vláda Marie Terezie, která to velice podporovala. Na konci 19. století už to bylo milion devět set tisíc hektarů lesa a v současné době v katastrálních knihách, oficiální lesní pozemky, máme dva miliony sedm set tisíc hektarů lesa, ale pozor, podle posledních zjištění nám ještě od 50. let po skončení 2. světové války dalších asi 418 tisíc hektarů lesa narostlo buď svévolně, nebo načerno na nelesních kulturách. Takže my dneska můžeme konstatovat, že máme víc než tři miliony hektarů lesa, to je čtyřicetiprocentní zalesněnost naší země, a podle všech dostupných informací jsme zvýšili i objem – nejenom plochu, ale i objem – lesní hmoty na miliardu kubíků, což samozřejmě všechno je o vodě. A teď si vezměte k tomu to zemědělství.

A znova ještě jednou budu opakovat. Na další návštěvě zemědělského výboru vloni na Ruzyni jsem se zajímal u těch vědců o konkrétní výsledky a znova musím zopakovat, že mě zaujaly dva poznatky, a to vysychání krajiny kvůli hluboké orbě z důvodu, že vlastně vyhodíme poslední zbytky vlády nahoru a během chvilky je máme ve výparu. A pak ten vědec, když jsem mu položil otázku, tomu vědcovi, že mě to trápí mnoho roků a že mám v hlavě zmatek, že nás učili celé generace, že lesy zadržují vodu, a dneska vidíme tu národní tragédii, že lesy schnou. On mě nenechal ani domluvit a šel na mě protiotázkou, jestli vím, kolik vody z toho, co napadne ze 100 % jakoby ve formě deště a sněhu, což je asi 98 % vody, kterou máme jako Česká republika, kolik vody nepropadne korunami stromů. Já jsem se úplně zastyděl. Já jsem takovou otázkou nikdy neslyšel ani ve škole, ani v televizních debatách, ani v odborných debatách, tak jsem začal vymýšlet, kolik mu odpovím. On mě to nenechal domyslet a odpověděl mně, že je to až 40 a více procent. Tak když se podíváme a vypočítáme naše území, vezmeme plochu České republiky a vezmeme průměrné srážky v republice 680 milimetrů za rok, tak zjistíme, že když prší 100 procent, tak v České republice napadne 55 mld. kubíků vody. Padesát pět miliard kubíků vody, to je asi tisíc Vírských nádrží. To je voda, kterou máme za celý rok a se kterou musíme vydržet pro všechny účely, to znamená pro zemědělskou výrobu, pro domácnosti, pro lesy apod.

A kdybychom vzali za fakt tohoto vědce, který tvrdí, že 40 a více procent vody nedopadne vůbec na zem korunami stromů, a vezmeme k tomu fakt, že máme 71 % zemědělské půdy zoráno a tam pěstujeme intenzivní produkcí, to je klas vedle klasu, tak že něco podobného se odehrává i na zemědělské půdě, tak můžeme konstatovat, že možná 40-50 % vody z těch 50 mld. kubíků nedopadne na zem. Ta je během pár hodin znova ve výparu a proudění vzduchu nám ji z velké části odnese mimo naše území a pravděpodobně spadne v jiné končině světa. A těch 50 % vody, těch 25

miliard, pokud prší a dopadne na zem, tak všechno je tak žíznivé, ty lesy, zemědělské plodiny apod., všude je to tak žíznivé, že ta voda okamžitě je absorbována tou vegetací, takže my dneska neobnovujeme spodní vody. I když byla zima velice bohatá na sníh, měli jsme velikou radost, co máme sněhu, tak dneska bohužel jsou zprávy, že v 70 % pramenů spodních vod jsme vodu nedoplnili a že nadále máme stovky obcí, kam se dováží voda cisternami. Podle neoficiálních zpráv jsme na konci loňského roku měli asi 1 500 obcí ze 6 500, kam jsme dováželi vodu, protože místní vrty byly bez vody. Tak vlastně vidíme, že se děje něco špatně, že v podstatě skutečně ty nároky na vodu ve spojitosti s tím, že jsme tu vodu sto roků vyháněli z krajiny, že nás to dohnalo a že sklízíme ovoce naší činnosti, naší práce.

A opakuji, já jsem obyčejný člověk, nehraji si na nic, jsem dokonce i stydlivý člověk, nerad tady vystupuji, ale tvrdím, že největší problém České republiky, daleko největší problém České republiky je voda, že voda v podstatě není, voda nebude. A já se bojím, aby naše děti měly vůbec vodu. Já to považuji za daleko největší problém a všechny vás moc prosím, abychom se tímto problémem zabývali.

A chtěl bych vyzvat ministry, chtěl bych vyzvat vládu, aby udělala jednoduchou bilanci, nebo to nazvěte, jak chcete, abychom vzali prostě kus papíru a spočítali ty odběry vody těmi jednotlivými sektory. Já myslím, že to není žádný těžký výpočet. Víme, kolik ty lesy vypijou. Víme, kolik zemědělství má nároky na vodu. Víme, kolik naše domácnosti seberou vody. Často slýchávám a často o tom i mluvím, že se plýtvá s vodou. Pochopitelně se s vodou plýtvá. Nicméně pár čísel prosím vás.

Spotřeba vody na den a na osobu v České republice je 88 litrů. V Německu, Rakousku 150, Spojené státy dokonce ještě dvakrát víc – 300 litrů. 88 litrů na osobu a na den je zhruba 400 milionů kubíků za rok, které vezmou naše domácnosti. Já netvrdím, že to není málo vody, nicméně je to pouze jedno procento vody, která u nás napadne. Zhruba jedno procento vody. Samozřejmě jako konzervativní člověk jsem pro, abychom šetřili všude, kde můžeme. Na druhé straně když se podíváme do posledních dvou zpráv o stavu vody, mám ty zprávy, dostal jsem je tady z Ministerstva zemědělství, podepsané dokonce ještě panem Jurečkou, tak zjistíme, když se podíváme na jednotlivé roky od roku 2015, tak třeba rok 2015 byl velice suchý, 2016 se už uvádí, že byl 97 % vodnatelností, zhruba napadlo 52 milimetrů vody.

Ale co je úplně šílené, co je úplně šílené z mého pohledu, je to – já se vrátím do svých školních let. Když jsem chodil do školy, tak nás učili, že voda, která napadne a nachumelí na Českou republiku, jde na tři díly. Jeden díl jde do země, druhý do výparů, třetí díl odteče. Takhle nás to učili. Plus minus nějaký rozdíl. Nicméně když se podívám za poslední roky do oficiální zprávy Ministerstva zemědělství o stavu vody, tak jsem úplně šokován tím – a já už jsem to věděl, jako starosta Poličky jsem tady to věděl od jednoho pána, celoživotního hydrologa, který mě zhruba pět roků nazpátek upozornil, že největší problém ve vodě je, že jsme zvedli za poslední dekády, za poslední desetiletí výpar vody. Prostě výpar vody jsme zvedli z tisíce různých důvodů. A v těchto dvou zprávách Ministerstva zemědělství o stavu vody se praví, že od toho roku 2015 jsme zvedli výpar, konkrétně vezmu údaje za rok 2017, kdy napadlo asi, tam byla asi 95% vodnatelnost, tak do výparů šlo prosím vás neskutečných, skutečně neskutečných 82 %... 40 % vody, kterou máme k dispozici,

šlo do výparů všemi druhy, prostě fyzikálním i tím rostlinným. 80 % vody, kterou máme k dispozici, ztrácíme výparem. To je prostě šílené.

Já se domnívám, osobně se domnívám, že samozřejmě to souvisí s těmi aspekty, s tím zemědělstvím, že jsme oteplili tu zem, tu krajinu. A dokud to nějak nedokážeme – a já nevím jak, dokud tu krajinu neochladíme, tak prostě jsme ztraceni. Když se podíváme na oficiální údaje, tuhle jsem to četl, já to čtu každý den a strašně mě to baví, já jsem spolkový rybář celoživotní, tak mě ta voda trápí ještě víc, protože nám vysychají rybníky, vysychají nám nádrže. Kde jsou ty roky, prosím vás, když jsme na konci zimy, pět, osm roků nazpátek, když naše vodárenské podniky se modlily a upouštěly stamiliony kubíků vody, abychom měli rezervu na povodně z tajícího sněhu. My dneska sedíme u stolu a obrazně se modlíme, aby nám ty nádrže natekly. Právě jsem koukal na údaje na internetu. Víte, kolik máme vody na Rozkoši dneska po tak velké zimě na sníh? 50 %. Já jsem v kraji, kde mám nejblíž k Víru a k Letovicím, Vír už dneska má asi 80 % vody, Letovice mají stále 50. Ten napájecí tok loni vyschl. To je prostě úplně alarmující. Takže ten výpar 82 % je prostě strašlivý. A pokud my tu krajinu neochladíme, tak se domnívám, že prostě v tomhletom prohrajeme.

Tuhle jsem četl zajímavé údaje, nějakou termokamerou se podívali na to, když je horký den v létě, tak jaké jsou teploty vzduchu. Tak nad vodou 26 stupňů. Nad vodní plochou je 26 stupňů. To jde. Nad lesem, který je ještě vitální, který nám ještě neuschnul a má vodu a ochlazuje krajinu, tak asi o 4 stupně víc. Nad posekaným trávníkem, nad posekaným trávníkem je to už 40 stupňů. Už 40 stupňů nad posekaným trávníkem. Vidíte, že už ta tráva nechrání tu půdu a že už to sluníčko nám tu půdu prostě ohřívá. Ale nad posekaným polem a sklizeným polem, nad asfaltovou plochou je to 50 až 60 stupňů. My se pak nemůžeme divit, že vlastně jsme tam, kde jsme. Když se podíváme, že jsme měli, že za těch sto roků jsme tolik milionů, tolik statisíců hektarů původně mokrých bažin nebo luk, když byl horký den v létě a byla tam teplota 15 stupňů, a my jsme to vysušili, zorali. Máme tam dneska intenzivní zemědělskou půdu, po pěti měsících to sklidíme, máme tam vlastně obnažené pole a máme tam pak 50, 60 stupňů, tak se nemůžeme divit, že kdysi tam bývávalo normálně 15, 16 stupňů, dneska tam je 50, 60 stupňů, tak se nemůžeme divit, že vlastně v tom souhrnu se to klima mění. My tomu říkáme klimatická změna.

A já jsem jednoduchý člověk, nemám žádné v podstatě vzdělání. Já tvrdím, že to není žádná klimatická změna, když jsme změnili krajinu. Je to naše dílo. My jsme to změnili, my jsme tu krajinu zničili. Já se za to stydím. Já jsem za to smutný. Nedělám z toho žádnou politickou ideologii. Jsem obyčejný člověk. Ale prosím vás všechny, sepnu ruce, pojďme s tím něco udělat, dokud není pozdě. Já jsem realisticky uvažující člověk, nikdy jsem z ničeho nedělal falešný kapitál a ani dělat nebudu. Ale já osobně vidím, že skutečně ta voda, ta voda je šílená, ten stav.

Podívejme se i na svět. Podívejme se Spojené státy, Kalifornie. Obilný pás Spojených států vysychá. To zemědělství tu vláhu vzalo. Podívejme se na Austrálii. V Austrálii, četl jsem to a hledal jsem ty důvody, tak jsem zjistil, že v podstatě tam dochází k obrovským závlahám. Ty závlahy byly tak šílené, že porušily tu rovnováhu ekologickou. A Austrálii se dneska vrací. Vysychala loni i Velká Británie. Vysychá v podstatě celá pevnina. Evropa. A my bohužel, my bohužel na tady to se nemůžeme

vymlouvat. My bohužel máme obrovskou smůlu, že podle všech dostupných informací ČR patří mezi tři státy Evropy nejvíce ohrožené suchem z důvodu kapacity vody.

My nemáme Alpy, my nemáme ledovce, my nemáme jezera. My máme pár nádrží. Jenom pro vaši informovanost, když se podíváme na objem našich povrchových vod, když do toho zařadíme všechny toky, nádrže a rybníky, tak je to 8 miliard kubíků. Vloni z důvodu sucha to byly jenom 4 miliardy. Když se podíváme do té zprávy Ministerstva zemědělství, tak zjistíme, že dosažitelné zásoby podzemní vody je miliarda kubíků. Miliarda kubíků. A je to rok od roku menší. Když se podíváme na celkový odběr – teď pozor, abyste mě poslouchali pozorně, já jsem prve i prohlásil, že domácnosti seberou 400 milionů kubíků vody, ale vodárenské společnosti vyrobí celkem 1,4 miliardy kubíků, protože vyrábějí pro potravinářský průmysl a pro další účely. A ty domácnosti vezmou jenom 400 milionů kubíků z toho. Takže jenom chci prostě říct, že... a když se podíváme, že z té miliardy 400 milionů kubíků vody se bere polovina vody povrchové, víme dobře, že Praha 90 milionů kubíků bere ze Želivky a další polovička republiky bere z podzemních pramenů. To znamená nějakých 600, 700 milionů kubíků, a teď vidíme, že my máme pouze miliardu kubíků vody, kterou máme pod sebou, kterou můžeme využít, a bereme z toho 700 milionů kubíků pro roční výrobu pitné vody. A dneska vidíme, že i po zimě, kdy bylo hodně sněhu, tak v podstatě 70 % vrtů na to nereaguje. 70 % vrtů vůbec nereaguje na to tání sněhu, kterého bylo relativně dost, tak je to prostě k zoufání.

Takže na toto jsem chtěl upozornit. A prosím vás, já jsem tady slyšel spousta věcí. Já jsem tady slyšel spousta věcí. Hledá se viník, hledá se viník na lesích. Prosím vás, není žádný viník. Jsme všichni vinni. Neukazujme jeden na druhého. Prostě jsme takhle tu krajinu změnili. Ani o tom nedělám žádný politický boj, kdo kdy byl u moci, kdo kdy prostě dělá meliorace a regulace apod. Ale prosím vás, je to o vodě. Fakt to je o vodě. A dokud my tu krajinu nezměníme, tak prostě ta voda, ty lesy nám budou usychat. Nezachráníme je.

Tuhle jsem poslouchal pána v televizi, a já jsem si uvědomil znova tu obrovskou šíři těch aspektů, co všechno souvisí se vším. Byl tam pán, který krásně mluvil o pohraničí, to jsem si ani neuvědomil, a mluvil, že když skončila druhá světová válka a došlo k politickému rozhodnutí o odsunu Němců, 2,5 milionu Němců se odsunulo do Německa – samozřejmě to bylo správné podle mého názoru. Nicméně ti Němci tam po staletí provozovali i pastevectví. Zemědělskou pasteveckou činnost. To znamená, že na těch horách nebyly lesy. Na těch horách se pásl dobytek. A samozřejmě najednou jsme 2,5 milionu lidí odsunuli, a co s tím územím? Tak jsme tam začali masivně zalesňovat. To jsou právě ta čísla, která nám demonstrují ten obrovský nárůst těch lesů v těch staletích. (Silný hluk v sále.)

A já nemohu souhlasit – třeba se pletu, budu rád, když se budu plést. Já, když jsme seděli – tady se musím podívat na pana Faltýnka, za to děkuji, za tu návštěvu v tom Prostějově, a vedle mě seděl pan Vojáček. Velice úctyhodný muž, který má obrovský úkol s těmi lesy něco udělat. A já jsem hodinu a půl, když jsme létali a viděli jsme tu tragédii –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid. Já myslím, že projednáváme velmi vážnou věc. Mám tady tři další faktické připomínky. A prosím tedy, aby ten, komu bylo uděleno slovo, mohl svůj přednes opravdu říci tak, aby mu bylo rozumět. Děkuji. Pokračujte.

Poslanec Jaroslav Martinů: Když jsme létali nad tou Telčí a nad tou Třebíčí a viděli jsme ty miliony a miliony suchých stromů, ty tisíce hektarů, celá ta úbočí, celé ty stráně suché jak tady ten stůl, tak jsem se pana Vojáčka ptal, jak se na to dívá a jestli to není o vodě. Zaznamenal jsem mnoho názorů, že dnes se všeobecně očekává, asi správně, že snížíme monokulturu smrků z 52 % ve prospěch listnáčů.

Prosím vás, já jsem někdy v listopadu viděl krásný odborný článek v novinách, který popisuje situaci v lužních lesích. To jsou Novomlýnské nádrže. Lužní lesy, to je 12 tisíc hektarů velká enkláva, historická, kde vždycky rostly hlavně duby. Teď, v posledních letech, stejně jako obecně v našich lesích, dochází k obrovskému dramatickému usychání dubů, listnáčů. A ten pán, který ten článek píše, a je to jistě bezesporu odborník, který tomu rozumí, tak tam píše o situaci, co se za těch sto roků změnilo. A popisuje těch sto let na té enklávě 12 tisíc hektarů lužního lesa. A píše, že před sto lety byl les rozvolněný, rostly tam duby, mezi nimi byly mezery, tam se pásl dobytek, a zase další duby. Takže relativně vody tam bylo dost. Za těch sto roků tyto lužní lesy totálně zarostly a začínají usychat. Pravděpodobně je možné, že tam opět dochází voda.

Když jsme byli na vědeckém pracovišti akademie zemědělských věd loni i letos s naším zemědělským výborem, tak si vždycky dávám pozor, abych poznal, který vědec je na úrovni vody, který vědec je na úrovni lesů, pak za nimi jdu a pokládám jim celou sérii otázek. Pamatuji se, že loni jsem pokládal vědcům na akademii věd otázku, jestli se už dnes všeobecně ví, které lesy berou více vody, jestli jehličnany, nebo listnáče. Loni mi ti vědci nebyli schopni odpovědět. Letos jsem tu otázku položil znovu –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě jednou vás přeruším, pane poslanče. Požádám sněmovnu znovu o klid! Ostatní diskuse, které se netýkají zákona o lesích, prosím do předsálí. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jaroslav Martinů: Letos jsem tu otázku pokládal znovu a ten druhý vědec, omlouvám se, že jméno si nepamatuji, byl to velice chytrý pán, mi sám od sebe povídal, že podle jeho názoru, a to mě zaskočilo, listnáče berou v létě ještě daleko více vody než jehličnany, což je možná pravda.

Mrzí mě, že oficiálně naše vědecká elita tohle neví. Ale pak se ptám, ptám se nás všech, ptám se ministrů, vlády, jestli tedy si myslíme, že snížíme monokulturu jehličnanů, hlavně smrků, z 52 % v našich lesích na méně, ve prospěch listnáčů, a kdyby tohle měla být pravda, že listnáče berou ještě více vody a berou ji z větší hloubky, protože koření hlouběji než smrky, to asi všichni uznáme, to je dávno prozkoumané, tak se ptám, jaký to bude mít výsledek. Opravdu to bude mít tolik toužebně očekávaný výsledek?

Opět se vracím k tomu pánovi, ke generálnímu řediteli Vojáčkovi, který seděl v letadle vedle mě hodinu a půl a jsem strašně moc rád, že jsem se toho mohl zúčastnit, děkuji za tuto návštěvu. Ptal jsem se ho, jestli on si myslí, že skutečně posílením počtu listnáčů se dostaví ten kýžený výsledek. On zakroutil hlavou, že o tom pochybuje, že neví, což samozřejmě byla seriózní odpověď, a to já beru, nicméně mi odpověděl, že tak jako mají smrky své choroby, tak už dnes existuje i kůrovec bukový, tak abychom si nemysleli, že listnaté stromy jsou nějakým zázrakem, nějakým všelékem a že nás zachrání od té kalamity, která je.

Já nemám rád dlouhá vystoupení. Musím zakončit tím, že z mého pohledu, jak se na to dívám celých padesát roků života jako rybář, jako občan, jako starosta města Poličky, tak prostě opakuji, že voda je a bude největším problémem České republiky, a bojím se, že tenhle boj nemusíme vyhrát.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinů. Nyní tu máme faktické poznámky v pořadí: Jan Zahradník, Stanislav Juránek, Jiří Běhounek, Josef Kott, Jiří Kobza. Prosím, nyní faktická poznámka pana poslance Jana Zahradníka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, já bych jenom chtěl reagovat na to, co říkal můj kolega, přítel, profesor František Vácha. Já bych tady připomenul, že vědci z toho curyšského institutu zjistili, že v současné době jsou na zeměkouli asi 3 biliony stromů. A pracovník z toho institutu Thomas Krauter řekl listu Independent, že v těch třech bilionech stromů je nyní 400 gigatun emisí. Pokud bychom mohli vysázet přes bilion nových stromů, pohltily by tyto stromy antropogenní emise z příštích nejméně deseti let. Podle Krautera by celosvětová akce hromadného vysazování měla na ochranu životního prostředí mnohem větší vliv než stavba větrných turbín či vegetariánské diety. Říkal dále, že by se mohl zapojit každý, což je na tom podle něj skvělé, a stromy dělají celkově prostředí ve městech i v přírodě šťastnější, zlepšují kvalitu ovzduší, vody, potravin. Odkaz mohu panu kolegovi Váchovi poskytnout, aby svoji vědeckou disputaci mohl vést přímo s tímto ctěným profesorem z curyšského institutu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka poslance Stanislava Juránka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji. Já mám jenom jednu faktickou poznámku, a tu mám ke zpravodaji, který na začátku přečetl, prostřednictvím předsedajícího, když na začátku bylo čteno, že to nebude mít vliv na veřejné rozpočty, tak tady prosím, bude mít vliv, ale na začátku bylo přečteno, že nebude, takže bude mít vliv na veřejné rozpočty. To je jediná moje poznámka.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Další je faktická poznámka, pana poslance Jiřího Běhounka, který je připraven. Připraví se pan zpravodaj Josef Kott. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, dámy a pánové, já jenom na kolegu Martinů, který mě vyprovokoval k tomuto vystoupení. Já bych byl nerad, abychom nakonec byli všichni zemědělci, lesníci, ale i stavitelé hypermarketů, ti, co dělají silnice a další tvůrci toho, co tady bylo předneseno. Hluboce se skláním před jeho znalostmi v číslech, a protože zmínil Vysočinu, tak mu chci říci, že už se tomu šest let věnujeme a cestu z toho nevíme, protože tak jako v právním názoru na jednu věc má právníků šest různých názorů, tak i v této oblasti se odborníci nemohou dohodnout.

Já jsem přesvědčen, že toto je zcela mimořádná situace. Plně podporuji Ministerstvo zemědělství v těchto krocích, protože mimořádná situace musí mít mimořádná opatření. Tento zákon je jedině krokem k tomu, abychom to posunuli dál. Já jsem přesvědčen, že máme vůli jej projednat ve výborech a velice rychle jej přijmout, protože ač je současný zákon velmi dobrý, tak jednotlivé úpravy mohou posunout další hospodaření v lesích, a tím je zachránit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Josefa Kotta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jenom reakci – v podstatě on už to tady shrnul pan hejtman Běhounek z Vysočiny. Skutečně ta situace není o tom, že bychom měli vyloučit lesníky a zemědělce z tvorby v krajině, protože si myslím, že tam patří a že právě oni jsou ti, kteří tam do jisté míry vytvářejí prostor pro to, abychom vodu v krajině zadrželi a abychom se postarali o to, aby vody odtékalo co nejméně pryč. Je zapotřebí si uvědomit, že my jsme vlastně střecha Evropy, že tady řeky pramení a všechny odtékají mimo Českou republiky. Vodní toky nejsou až tak silné, abychom byli schopni s nimi dále pracovat.

Oceňuji, co tady řekl pan poslanec Martinů prostřednictvím pana předsedajícího, že je to problém celé Evropy. Já si myslím, že Česká republika se k tomu staví čelem a snaží se ten problém řešit. Jak tady řekl pan Běhounek, není to otázka dvou tří let, ale je to věc, která se už řeší více než deset let.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Josefu Kottovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Jiřího Kobzy. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Já bych rád vaším prostřednictvím zareagoval na velice fundovaný projev kolegy Martinů, protože zmínil jižní Moravu a lužní lesy, kde jsem vyrostl, a za svůj dlouhý život jsem měl

možnost sledovat i vývoj krajiny, ke kterému tam došlo. Tak jsem chtěl jenom upřesnit několik faktů.

Lužní lesy v podluží stály především na pravidelných záplavách řeky Moravy. Každé jaro se vylila na dva měsíce, v údolní nivě stoupla voda o dva metry, po dvou měsících zase opadla, v lesích zůstala přirozená jezera. Fakt je, že potom tam vznikla pole, která byla zdaleka nejúrodnější v oblasti. Bohužel tento systém dostal na frak regulací řeky Moravy, která tyto sezónní záplavy vlastně odvedla pryč, a ta voda, která odtéká pryč, stále v krajině chybí. A bohužel se obávám, že jediný způsob, co můžeme teď udělat, je začít přemýšlet velmi seriózně, jak zabránit odtoku těchto přívalových vod na jaře, tak aby zůstaly v krajině, aby bylo umožněné je někde deponovat systémem poldrů, hrází a umožnit jim dlouhodobé vsakování, protože jiný zdroj vody, jak tady zaznělo, asi mít nebudeme. Teď když jsem jel do práce, tak jsem viděl, jak je upouštěna přehrada ve Vraném, která se zase chystá na jarní přívalové vody, a tak mi to připomnělo právě nutnost hledat řešení, jak tuto vodu ne upouštět, ale naopak zadržovat a umožnit jí, aby zůstala v krajině. Chybí mi v tom smyslu právě určitá korelace mezi lesním (upozornění na čas) a vodním zákonem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Návrh na vrácení ani zamítnutí nezazněl, takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu výboru. Já se omlouvám. Je zájem o závěrečná slova? Nedal jsem prostor. Je zájem, takže ještě než budeme rozhodovat, tak dáme slovo panu ministrovi.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Ještě jednou dobrý den. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci, já chci poděkovat v prvé řadě za tu debatu, která tady proběhla, protože si myslím, že je velmi důležité toto téma pečlivě probrat, a proto jsem říkal, že na zemědělském výboru to probereme, a proto jsem i souhlasil a doporučuji to prodloužení termínu.

Co se týká financování, vezmu to postupně. Takže bude předložena nová koncepce do konce měsíce července, protože ta stávající Dřevěná kniha končí, takže předpokládám, že tam budeme řešit financování na to další období. Takže to bude předloženo a předpokládám, že do konce července to budeme mít na stole včetně zvýšeného prodeje Lesů České republiky. To znamená, už to nebude na odvozním místě, ale už to bude třeba i na péčku atd., bude to probíhat v kombinacích, což je i změna financování.

Chci poděkovat panu poslanci Juránkovi za ten jeho fundovaný příspěvek a taky, myslím si, že reprodukční materiály, které zmiňoval, je potřeba řešit, je to záležitost lesníků. Chci ho ubezpečit, že vznikne platforma na tento nový zákon, tak abychom dostali všechny připomínky. Co se týká pana poslance Jurečky, děkuji mu za ty věci, nicméně musím říci, že je škoda, že se ty věci neřešily pět let zpátky, nebo čtyři roky zpátky. A co se týká těžby dřeva, tak ho chci ubezpečit, že právě to, že se teď těží

těch 14 milionů kůrovcového dřeva, je známka toho, že to řešíme, ale těším se na tu debatu, takže si myslím, že to všechno proběhne.

Co se týká paní poslankyně Krutákové, ano, počítáme s tím, na ty odpovědi. Budeme se bavit o těch deseti letech praxe atd. Děkuji za to.

A poslední, co se týká pana Martinů. Tak já ho chci ubezpečit, že tou vodou se zabývám. Bude sem předložen zákon, vodní zákon, který ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí budeme předkládat, a myslím, že to bude dobrý prostředek na to, abychom zadržování vody a vůbec hospodaření s vodou začali řešit. Bude to předloženo ve velmi krátké době.

Takže děkuji a prosím o podporu tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Pan zpravodaj si také přeje vystoupit se závěrečným slovem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo. Já jenom bych chtěl uvést na správnou míru, jak tady komentoval pan kolega poslanec Juránek – já jsem hovořil o tom, že samozřejmě to bude mít dopad do státního rozpočtu, ale do kapitoly Ministerstva zemědělství. To, že jsem řekl, že ostatní rozpočty to nebude postihovat, tak samozřejmě rozpočet Ministerstva zemědělství to postihne. A v jaké výši – minimální výše tam je 40 milionů korun.

I já bych poděkoval za rozpravu a z pléna jsme se shodli na tom, že ne garančním, ale druhým výborem, který by to měl mít k projednání, by měl být výbor pro životní prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, a jak už jsem oznámil, tak navrhovaným garančním výborem je zemědělský výbor. Má někdo jiný návrh na garanční výbor? Nemá, takže můžeme přistoupit k hlasování. Mezitím jsem přivolal poslance. Je zde návrh na odhlášení. Právě jsem vás odhlásil, prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Děkuji.

Hlasujeme o přikázání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 292 přihlášeno 160 poslanců, pro 160 poslanců, proti nikdo. Garančním výborem bude zemědělský výbor.

Organizační výbor nenavrhl přikázání jinému výboru. Navrhuje někdo z poslanců? Ano, pan zpravodaj a pan poslanec Kobza. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Já bych chtěl znovu potvrdit to, na čem jsme se dohodli, že by tento materiál měl projednat ještě výbor pro životní prostředí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Pan poslanec Kobza.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Protože otázka vody a vodního hospodářství přesahuje hranice našeho státu a týká se to i sousedů v sousedních zemích, navrhuji, aby tento zákon byl přikázán výboru pro evropské záležitosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Navrhuje ještě někdo další výbor, který by se měl tímto tiskem zabývat? Není tomu tak.

Takže budeme hlasovat nyní o přikázání výboru pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 293 přihlášeno 162 poslanců, pro 162 poslanců. Návrh jsme přikázali k projednání výboru pro životní prostředí.

Další a poslední návrh na přikázání zazněl směrem k výboru pro evropské záležitosti.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 294 přihlášeno 163 poslanců, pro 149, proti 77. Návrh nebyl přijat.

Tedy zemědělský výbor jako výbor garanční a výbor pro životní prostředí se budou zabývat tímto návrhem.

V rozpravě zazněl návrh na prodloužení lhůty o třicet dní, tedy na devadesát dní. Je to se souhlasem navrhovatele, tedy pana ministra. Takže o tomto návrhu budeme nyní také hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro prodloužení lhůty? Kdo je proti?

V hlasování číslo 295 přihlášeno 163 poslanců, pro 147, proti nikdo. Lhůta byla prodloužena na devadesát dní.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu ministrovi a panu zpravodaji.

Než otevřu další bod, tak připomínám, že máme na dvanáctou hodinu napevno zařazený bod číslo 5, pojistné, sociální zabezpečení, druhé čtení.

Nyní ale zahajuji projednávání bodu číslo

4.
Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/9/ - zamítnutý Senátem

Tímto návrhem jsme se zabývali v úterý 12. března tohoto roku. Návrh byl přerušen v rozpravě. Připomínám, že usnesení, kterým Senát zamítl tento návrh zákona, máme k dispozici jako sněmovní tisk 38/10 a k tomuto návrhu byl zároveň doručen sněmovní dokument 2342, který obsahuje usnesení Senátu číslo 112 ze 6. schůze dne 27. února 2019. U stolku zpravodajů už zaujal místo pan senátor Tomáš

Goláň a ještě požádám za navrhovatele, aby zaujal místo u stolku zpravodajů pan poslanec Stanislav Grospič.

Budeme pokračovat v přerušené rozpravě. My jsme v úterý 12. března přerušili rozpravu ve chvíli, kdy vystupoval pan poslanec Miroslav Grebeníček, takže se ptám pana poslance, zda chce pokračovat ve svém přerušeném vystoupení. Ano. Pan poslanec chce pokračovat, takže máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolím si tedy, jak před chvílí zaznělo, pokračovat ve svém přerušeném vystoupení z 12. března letošního roku. Dříve než přejdu k další fakticitě a argumentům, považuji za slušné, abych v krátkosti znovu připomněl to základní, co mne přimělo k reakci na diskusi v Senátu a postup Senátu. (Velký hluk v sále.)

Když Senát 27. února letošního roku odmítl návrh na zdanění finančních náhrad církvím, většina senátorů se namísto věcného posouzení návrhu uchýlila k ideologickým klišé. V případě navrženého zdanění finančního daru, který vybraným církvím nadělily koaliční strany prokorupční vlády Petra Nečase, jde prý podle senátorů o nesoudnou, či dokonce protiústavní novelu. Poukázal jsem proto ve svém úvodním vystoupení, zejména na to, že diskuse v Senátu postrádala fakticitu –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid, ať se navzájem slyšíme. Prosím, pane poslanče, pokračujte.

Poslanec Miroslav Grebeníček: – a byla vedena v ideologické rovině za pomoci invektiv, ale i vyložených nepravd. Lze si to snadno ověřit.

Zmínil jsem již a opakuji to dnes pro pořádek znovu, že oprávněný požadavek na zdanění nemravných církevních náhrad není jen věcí komunistů a není v rozporu s ústavním pořádkem, jak se to pokoušeli tvrdit někteří senátoři. Je legitimní, zcela legální, oprávněný a spravedlivý. Uvedl jsem také, že je to nezpochybnitelná skutečnost, že půda a lesy, na které si v ohromných rozlohách dělala a stále dělá nárok zejména římskokatolická církev a její hodnostáři, nebyla vlastnictvím církve. Většina jich spadla pod pozemkovou reformu uzákoněnou brzy po vzniku Československé republiky, tedy v roce 1919, a tehdy, jak známo, Komunistická strana Československa ve vládě nebyla. Vyjímána z toho záboru byla půda užívaná církví, nikoliv jako půda vlastněná církví, ale jako veřejný majetek. Tehdy se církevní hodnostáři hlásili právě k této skutečnosti. Ano, když chtěli zabránit parcelaci půdy ve prospěch drobných rolníků a bezzemků, církevní hodnostáři se hlásili právě k tomu, že ji potřebným rozdělovat nelze, protože nejde o půdu soukromou, o majetek církví, ale o majetek veřejný.

Doložil jsem rovněž, že po osvobození republiky byl program revize a dokončení pozemkové reformy programem všech poválečných politických stran i strany lidové. Jmenoval jsem zde monsignora Jana Šrámka, předsedu Čs. strany lidové, který zastával funkci náměstka předsedy vlády v letech 1945 až 1948 a který se spolu s lidoveckými ministry Františkem Hálou a Adolfem Procházkou zavázal k naplnění

programového prohlášení vlády z 8. července 1946. Podobu tohoto programového prohlášení si dovolím znovu připomenout:

Pokud jde o otázku půdy, považuje vláda za nutné předně urychleně zakončit konfiskaci půdy zrádců a kolaborantů. Za druhé bude třeba provésti revizi všech případů, kdy při prvé pozemkové reformě zabraná půda byla propuštěna ze záboru, ač podle zákona do záboru patřila. Za třetí hodlá vláda také přikročiti k revizi přídělového řízení při tzv. zbytkových statcích. Takto získanou zemědělskou půdu zamýšlí vláda jednak přiděliti drobným zemědělcům z řad rolníků, domkářů a bezzemků, jednak ji zachovati v celých objektech jako vzorné výzkumné, pěstitelské a šlechtitelské stanice ve veřejné správě.

Pokud tedy někteří ideologové v Senátu vytahují strašidlo komunismu a pokud kardinál Dominik Duka se dokonce nestydí označovat zdanění církevních náhrad za komunistický zločin, musím se ptát: Chtějí snad senátoři a kardinál, který tak dychtivě natahuje ruku po penězích daňových poplatníků a který odmítá zaplatit daň, označit monsignora Šrámka a jeho lidovecké kolegy ve vládě za komunisty? A co třeba duchovní Josef Plojhar? Ten byl od roku 1948 řadu let ministrem zdravotnictví v tzv. komunistické vládě a od roku 1951 byl jak předsedou Čs. strany lidové, tak i předsedou celostátního mírového výboru katolického duchovenstva. Ještě dnes mnohým pamětníkům zvoní v uších jeho slova: My, členové Čs. strany lidové, organizující ve svých řadách poctivé, křesťansky smýšlející občany naší země, jsme se z vlastního přesvědčení přihlásili k cílevědomé spolupráci v Národní frontě vedené Komunistickou stranou Československa. Dokonce tvrdil, že otevřená, plodná a úspěšná spolupráce s komunisty v socialistickém státě může být příkladem i křesťanům v zemích s jiným společenským zřízením.

A dovolím si také klást další otázku: Má snad být zločinem zdanění nemravného daru církvím, placeného z peněz daňových poplatníků? Ve jménu většiny občanů, kteří se nehlásí k majetkem a penězi státu obdařeným církvím, pak je namístě i následující otázka: Nakolik v souladu s biblickým Desaterem a s dobrými mravy je stále natahována ruka zejména římskokatolické církve a skutečnost, že i po nabytí ohromného nemovitého majetku a finančního daru od státu musí většina nekatolickým občanů, nikoliv jen příslušníci církve, hradit platy kněží a uspokojování náboženských potřeb a služeb katolických věřících?

Jestliže jsem nedávno zmiňoval osobní zkušenost religionisty Ivana Odilo Štampacha s Dominikem Dukou, tedy to, že Duka má svoji optiku církevního bosse, který nepřipustí, že by se v církvi mohlo dít něco špatného a že v případě Duky a římskokatolické církve jde i o mocenskou deviaci, pak nesporné je jedno. Ambice a finanční nároky církví vůči českému státu a všem občanům, jejich neochota platit, stejně jako ostatní, daně, jsou v zásadním rozporu s hodnotami, ke kterým se proklamativně hlásí.

Již několikrát jsem vyzvedl pozoruhodnou osobnost kardinála Františka Tomáška. Ovšem na příkladu nemravného jednání a kšeftaření komunity Římské unie řádu svaté Voršily v Praze jsem zároveň doložil, proč za kardinálů Miloslava Vlka a Dominika Duky církev morální autoritu ztratila.

Jistě nešlo jen o takřka mafiánský případ voršilek, které si přisvojily, co jim nepatřilo, aby to pak podivně za desítky milionů prodaly a pak se znovu dožadovaly vydání prodaného, což připravilo naše Národní divadlo o dalších 290 milionů korun. Vznášených požadavků a soudních sporů, ve kterých Římskokatolická církev natahovala a stále znova natahuje ruku po majetku státu, obcí, firem a občanů, je už bezpočet. Navzdory nemravnému finančnímu daru z peněz státu a všech občanů jsou jich již tisíce.

S úctou a respektem však dodnes mnozí občané vzhlížejí k Bratrské jednotě baptistů, jejichž představitelé odmítli smlouvu podepsat. Důvod? Považovali finanční náhradu, podobně jako dnešní premiér Andrej Babiš, za přemrštěnou. Předseda výkonného výboru Bratrské jednoty baptistů Milan Kern jejich rozhodnutí zdůvodnil následovně: Už tady fungujeme více než 120 let a po většinu té doby jsme působili skrze samofinancování, ne skrze dotování státem. K tomu poznamenal: V zákonu o majetkovém narovnání je napsáno, že má sloužit k tomu, aby si církve vytvořily majetkovou základnu a mohly být nezávislé na státu. My si nechceme vytvářet majetkovou základnu z cizích zdrojů, tedy od státu.

Baptisté tedy nechtěli vytvářet majetkovou základnu z cizích zdrojů a odmítli převzít dřžhubné ve výši 227 milionů korun. I to je důkaz o hanebné účelovosti zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi, který spatřil světlo světa nejen zásluhou prokorupční vlády Petra Nečase, ale i římskokatolické církve v čele s kardinálem Dominikem Dukou.

Výstižně to vyjádřil i někdejší premiér Bohuslav Sobotka, když v červenci 2012 napsal: Církev by měla být poslem milosti a odpuštění, nikoliv podléhat hrabivosti a využívat arogantního zneužívání síly ze strany pravice. Takzvané církevní restituce pak Sobotka označil za předražené, nespravedlivé a riskantní.

A ozývali se i mnozí jiní. Například zpěvák, muzikant a vzděláním právník Janek Ledecký, který veřejně prohlásil, že takzvané církevní restituce jsou výsměchem principu směřování našeho státu od roku 1918 a státotvorným demokratickým idejím Tomáše Garrigua Masaryka. Ten měl, jak uvedl Ledecký, o pojmech, jako je čestnost, pravdomluvnost či poctivost v souvislosti s katolickou církví a násilnou rekatolizací českých dějin víc než jasno. Ledecký se jednoznačně vyslovil pro zdanění finančních darů církvím, přičemž uvedl i konkrétní příklad, kdy Apoštolská církev s necelými pěti tisíci členy má podle zákona o církevních restitucích získat finanční vyrovnání ve výši jedné miliardy a více než 56 milionů korun. A to přesto, že byla zaregistrována až v roce 1989.

Dámy a pánové, majetkový církevní tahák veřejnosti názorně přiblížil i praktikující katolík a psycholog Jeroným Klimeš. Ten totiž v červenci 2012 prohlásil: Žil jsem v Líbeznicích u Prahy. Ze dvou tisíc obyvatel nás chodilo do kostela čtyřicet, tedy přesně dvě procenta populace. Podle současného návrhu restitučního zákona zaplatí každý Čech církvi třináct tisíc korun, čili v Líbeznicích celkem 26 milionů. Následně si položil tři řečnické otázky: Co bude těch čtyřicet lidí dělat s těmi 26 miliony? A proč má 1 960 lidí zaplatit těm čtyřiceti takovou sumu? Čím přesvědčíme ateisty, aby nám dali každý třináct tisíc korun?

Nelze opomenout ani následující Klimešovu poznámku: Myslím si, že každý by si měl platit ten kroužek, na který chodí. Ať si fotbal platí fotbalisti a katolickou církev katolíci. Velmi dobře vím, že církve nejsou spolek zahrádkářů ani rybářů nebo myslivců, i když je tak mnozí vnímají. Je tady totiž jeden zásadní rozdíl. Zahrádkáři totiž nikdy neusilovali o moc a nikdy ji taky neměli. To se však o římskokatolické církvi říct nedá.

Do toho všeho vstoupil v březnu 2013 občanský demokrat a ministr Nečasovy vlády Martin Kuba, který byl v televizním souboji zaskočen otázkou, kde a kdy koalice vyčíslila peněžní náhrady za majetek, u kterého církve nemusí prokazovat, že jim patřil, na rozdíl od nemovitostí, u kterých to prokázat musí. Teď se přiznám, zněla jeho odpověď, že úplně přesně nevím, v čem je tento rozdíl, a neumím na tuto otázku odpovědět. Na uvedenou otázku ministr Kuba ani odpovědět nemohl, protože neexistoval komplexní soupis majetku, ze kterého by se vycházelo jak při ocenění, tak při celkovém výpočtu. Navíc asi vůbec netušil, že již zástupci nově vzniklého československého státu po roce 1918 na mezinárodní půdě oprávněně hájili stanovisko, že církevní statky jsou státním majetkem a církvi jsou pouze svěřeny do užívání.

Bylo to v době, kdy postoj veřejnosti k zákonu o takzvaných církevních restitucích byl vytrvale negativní. Pravidelně jej odmítali čtyři z pěti dotazovaných. Nelze se pak divit, že veřejnost zaujal návrh zákona na zdanění církevních náhrad. Tenkrát šlo o iniciativu vedení Jihočeského kraje, v jehož čele stál sociálnědemokratický hejtman Jiří Zimola. Toho plně podpořil šéf Komunistické strany Čech a Moravy Vojtěch Filip, který v červnu 2016 v Partii televize Prima prohlásil, že stát církvím nevyplatil náhradu, ale poskytl dar a ten by se měl jako jakékoli jiné dary zdanit. Tuto iniciativu podpořil i Andrej Babiš, který k tomu poznamenal: Restituce proběhly nekorektním, podvodným způsobem. Ta náhrada je předražena o 54 miliard, které stát vydal navíc. A nelze opomenout ani předsedu Strany přímé demokracie Tomia Okamuru, jehož poslanecký klub zdanění rovněž podpořil.

Církev ovšem neustále tlachá o snaze naši společnost stmelit, údajně za pomoci obecně přijímaných hodnot. Nějak se jí to ovšem nedaří. Hamižnost církevních hodnostářů naopak přispěla k tomu, že společenské příkopy se mnohonásobně prohloubily. A mohou se prohloubit ještě více, neboť se stále řeší spousta nechutných sporů u soudu.

Jistě, někdejší koalice ODS, TOP 09 a Věcí veřejných si velmi dobře uvědomovala, na jak tenký led se pouští. Právě proto na zákon o takzvaných církevních restitucích navázala smlouvy státu s jednotlivými církvemi. Zatímco legislativa se měnit dá, se smlouvami je to složitější. A tak mnohým našim občanům už vůbec hlava nebere, že jde obrovskou finanční transakci zmanipulovat běžnou smlouvou momentálních zástupců státu s jakýmkoli partnerem. Právem si pak publicita Lukáš Jelínek položil otázku: Pokusí se příště vláda navázat na nějaký ideologický zákon podobnou smlouvu, kterou prodá půlku země třeba Horní Voltě? Budeme také potom slýchat, že couvnout se již nedá? Ano, právě tak to dopadá, když politiky posedne nutkání realizovat historickou spravedlnost bez potřebných informací a důkladné analýzy, zato s ideologickým zápalem, či dokonce fanatismem.

Nelze se pak divit, že v souvislosti s danou problematikou mnozí naši spoluobčané mluví o údajném právním kretenismu.

A to je důvod, proč nemohu souhlasit se stanoviskem Senátu, který docela neomaleně odmítl naši iniciativu ke zdanění finančních náhrad církvím. Budu tedy znovu hlasovat pro usnesení Sněmovny, které alespoň dílčím způsobem reaguje na oprávněné požadavky našich spoluobčanů.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Na vaše vystoupení bude faktickou poznámkou reagovat pan poslanec Jurečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já si dovolím reagovat na vystoupení pana poslance Grebeníčka. Přiznám se, že po jeho projevu, kterým nám z velké části přečetl to, co už nám tady říkal při minulé schůzi, při tom projednávání, nicméně opakování je matka moudrosti – chápu to, možná dneska koalice i chce natahovat čas, protože možná nemá úplně dostatek hlasů pro přehlasování návrhu Senátu. A musím říct, že je pro mě teď jako pro křesťana docela těžké aplikovat "miluj bližního svého" v praxi. Nicméně věcně je překvapivé, když tady komunista, v jehož rodině je prakticky krev lidí, proti kterým komunistický režim uplatňoval svoji brutální totalitu – netýká se to jenom církví, kněží, řeholních sester, ale i desítek tisíc zemědělců, soukromých rolníků, živnostníků a dalších, týká se to i mé rodiny. Nikdy tito lidé neslyšeli ani náznak omluvy od nejvyšších představitelů komunistické strany či jejích orgánů.

Ale vy jste tady mluvil o tom, že diskuse v Senátu byla ideologická a nebyla konkrétní. To jsme tedy asi každý sledovali úplně jinou diskusi. Já jsem byl překvapen právě, jak senátoři naprosto korektně, prakticky napříč celým politickým spektrem, včetně třeba i senátorů za ČSSD, argumentovali, ve kterých všech oblastech je ten váš návrh neférový, nemravný, pokrytecký. Upozorňovali na to, že jste nepředložili nikdy žádnou studii, která by opravdu objektivně měla ambici vyčíslit oněch 54 miliard. A vy jste proti tomu postavili tu daňovou sazbu, kterou zdaňujete tuto finanční náhradu. Nikdy jste se nesnažili o to objektivně a férově posoudit ten váš návrh a jeho dopady. Prostě je to čistá politika z vaší strany a překvapuje mě, že se tady zaklínáte lidmi, které jste perzekvovali, jako byl třeba kardinál Tomášek.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Benda, připraví se pan poslanec Mašek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, kdo má chuť na kávu, může v klidu odejít. Budu mluvit nepochybně do těch 12 hodin, kdy bude další, následující bod. Chtěl bych reagovat na řadu věcí, které tady zazněly, ale to budu reagovat až někdy, kdy ten sál bude trochu plnější. Teď mluvím jenom pro dějiny, protože rozumím tomu, že je tady lidí poměrně málo, tak se pokusím vás seznámit s brožurou, kterou jsem vám nechal

v tomto týdnu rozdat, kterou připravil tým ekonomů a právníků pro Pražské arcibiskupství, konkrétně pan Schwarz, pan Rod a Michal Fanta, která se týká zdanění finančních náhrad církvím a náboženským společnostem. S dovolením, abychom to měli ve stenozáznamu, to přečtu celé, protože pokládám za nezbytně nutné, abychom si opravdu znovu zrekapitulovali, proč byl přijat zákon o finančním vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi.

Úvod. Tato publikace vznikla v návaznosti na novelu zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, která ruší mimo jiné odstavec 6 paragrafu 15 původního znění zákona, osvobozujícím finanční náhradu od zdanění, poplatků či jiných obdobných peněžitých plnění. Novela zákona zpochybňuje platné dohody o majetkovém vypořádání státu s jednotlivými církvemi a náboženskými společnostmi uzavřené právě na základě zákona č. 428/2012 Sb., a to z několika důvodů:

1. mění složitě dosažený kompromis mezi státem a jeho institucemi jako povinnými osobami na jedné straně a jednotlivými církvemi a náboženskými společnostmi jako oprávněnými osobami na straně druhé, v neprospěch oprávněných osob;

2. jedná se o opětovné znárodnění majetku církví a náboženských společností bez náhrady;

3. tato forma znárodnění zpochybňuje jeden z podstatných záměrů zákona č. 428/2012 Sb., jímž je postupné snižování a následné ukončení financování církví a náboženských společností ze státního rozpočtu formou mandatorních výdajů;

4. zpochybnění požadavku na právní jistotu relativizuje jeden ze základních principů právního státu.

Důvodová zpráva předkladatelů novely zákona č. 428/2012 Sb. ze dne 19. 12. 2017 uvádí jako hlavní důvody ke změně zákona především skutečnost, že restituční proces církevního majetku se výrazně liší od dosud běžně realizované restituční legislativy, zejména pak výše finanční náhrady a způsob jejího určení. Ano, restituční proces církevního majetku se v podstatných charakteristikách liší. Důvodová zpráva však opomíjí podstatu a charakter této legislativní odlišnosti, které se promítají do materiálního obsahu vztahu mezi povinnými osobami reprezentovanými státem a oprávněnými osobami reprezentovanými církvemi a náboženskými společnostmi.

Výnosy ze státem zabraného majetku, majetek převedený na obce a právnické osoby, náhrady za znehodnocení majetku, náhrady za živý a mrtvý inventář představují majetkovou újmu oprávněných osob, jejíž náhrady se pro dosažení kompromisních dohod uzavřených na základě zákona č. 428/2012 vzdaly. Právě nároky tohoto druhu byly podstatnou součástí do té doby realizované restituční legislativy, tj. restitučních nároků fyzických a soukromých právnických osob.

Restituční proces církevního majetku je skutečně odlišný. Realita má ovšem dvě strany mince, na které je třeba při úvahách o zdanění nebo jiném peněžitém plnění finančních náhrad brát zřetel. Zákon č. 428/2012 Sb. totiž od samého počátku sleduje dva záměry. Nejde v něm jen o zmírnění následků některých majetkových a jiných křivd spáchaných totalitním režimem, ale také o vypořádání majetkových vztahů mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi jakožto předpokladu úplného

oddělení financování církví a náboženských společností od státu na základě zastavení mandatorních plateb církvím a náboženským společnostem ze státního rozpočtu.

Přecházíme k části první – Argumenty předkladatelů novely zákona.

Bod 1.1 Hlavní argumenty důvodové zprávy k novele zákona č. 428/2012 Sb.

Předkladatelé novely zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů, v přiložené důvodové zprávě mnoho důvodů pro potřebu novelizace původního znění zákona č. 248/2012 Sb. neuvádějí. Jedinými argumenty jsou pouze:

1. odlišnost realizované restituční legislativy;

2. výše finanční náhrady, zejména pak způsob jejího určení.

Dále důvodová zpráva zmiňuje skutečnost, že paušálně stanovená výše roční splátky 1,97 mld. korun z celkové stanovené částky 59 mld. korun vyplácené církvím a náboženským společnostem po dobu třiceti let je každoročně navyšována v závislosti na míře inflace. Poroste-li míra inflace v následujících letech podle prognózy a odhadu České národní banky, zvýší se ceny do konce roku 2042 téměř o polovinu. To sice znamená nominální navýšení splátek, ale ne reálné. Inflační doložka slouží jako obvyklý nástroj bránící znehodnocení peněz z důvodu inflace, zabezpečuje jen zachování reálné hodnoty smluvně stanovených finančních prostředků v dlouhém období, což platí i pro smlouvy mezi státem a jednotlivými církvemi a náboženskými společnostmi na základě zákona č. 428/2012 Sb.

Oba výše uvedené argumenty jsou standardními ekonomickými metodami analyzovány a testovány v následujících kapitolách. Dodatečné argumenty ve prospěch zdanění náhrad církevních restitucí lze najít v médiích, nejčastěji v rozhovorech s představiteli a zastánci novelizace zákona č. 428/2012. Patří k nim zdanění pojistného plnění a zdanění výsluh příslušníků bezpečnostních sborů. Žádné jiné argumenty s ambicí vyvolat seriózní polemiku dosud nezazněly.

Bod 1.2 Falešná argumentace o analogii zdanění jiných náhrad

a) Zdanění pojistného plnění

Zdanění pojistného plnění je definováno zákonem České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmu. Konkrétně § 4 odst. 1 písm. d) říká, že plnění pojištění majetku je předmětem zdanění pouze v případě, pokud má charakter náhrady za ztrátu příjmu. Taková situace může nastat například tak, že podnikající právnická nebo fyzická osoba přijde z určitých důvodů k újmě na majetku, který nutně potřebuje k předmětu své hlavní výdělečné činnosti: automobil, kancelář a podobně. Pojistné plnění za tuto újmu podléhá zdanění. V tomto případě má ovšem zdanění pojistného plnění racionální důvod, neboť nahrazuje dani podléhající ušlý příjem.

Finanční náhrada vyplácená církvím a náboženským společnostem je však náhradou za majetek, který nemohl být oprávněným osobám navrácen, a to z řady důvodů uvedených zejména v kapitole třetí. Jedná se o finanční náhradu za nevydané nemovitosti, nikoliv náhradu za ztrátu příjmu. Jakékoliv úvahy o analogii těchto dvou případů jsou chybné. Chybné proto, že se jedná o odlišnou podstatu náhrad. Náhrady

církvím a náboženským společnostem nejsou náhradami za ušlý zisk z podnikání s budovami a pozemky, nýbrž náhradami za samotné nevrácení budov a pozemků.

B. Zdanění výsluh příslušníků bezpečnostních sborů

Výsluhové příspěvky příslušníků bezpečnostních sborů podléhaly zdanění od roku 2011 do 1. 1. 2017. Tehdejší vláda k tomuto opatření přistoupila především z důvodu zmírnění negativních dopadů ekonomické recese na příjmovou stranu státního rozpočtu. Na podnět poslanců sociální demokracie a komunistů, tedy poslanců stejných politických stran, které předložily návrh novely zákona o církevních restitucích, Sobotkova vláda přijala novelu zákona č. 586/1992 Sb., čímž zrušila zdanění výsluhového příspěvku. Primárním důvodem této novely byla snaha o stabilizaci bezpečnostních sborů cestou zvýšení sociálních jistot jejich příslušníků.

Použití tohoto případu těmi, kteří předložili návrh a následně hlasovali pro zrušení zdanění výsluh příslušníků bezpečnostních sborů, je zavádějící, matoucí a argumentačně vadné. Je tomu tak ze dvou důvodů. Jednak bylo zdanění výsluh příslušníků bezpečnostních sborů před více než dvěma lety zrušeno a dále se jedná o zdanění příjmu, což je z ekonomického i daňového hlediska odlišná materie od nevrácených budov a pozemků.

Kapitola druhá – Charakteristika realizované restituční praxe

Bod 2.1 Restituce majetku fyzických a soukromých právnických osob

Restitucí jiného než církevního majetku se týkaly hlavně následující zákony:

Zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd. První z obecných restitučních zákonů, v němž šlo o navrácení hlavně nemovitostí zabavených na základě některých komunistických zákonů. Tento zákon buď majetek státu vracel ve stavu, v jakém byl, a pokud byl v obzvlášť špatném stavu, tak restituentům příslušelo i odškodnění. Peněžité odškodnění se vyplácelo, pokud již nemovitost neexistovala nebo pokud ji nešlo z různých důvodů vydat. Vydání movitého mobiliáře bylo podmíněno předložením dokladu, že tento byl součástí nemovitosti v době jejího zabavení.

Zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích. V zásadě se jedná o stejný postup jako u předchozího zákona, jen se vztahuje na větší skupinu konfiskačních opatření. Stejně jako v předchozím případě jde buď o vydání věci, nebo o peněžitou náhradu. Zpočátku bylo vydávání omezeno pouze na osoby s trvalým bydlištěm v České a Slovenské Federativní Republice. Toto ustanovení bylo následně zrušeno Ústavním soudem. – K tomu jenom podotýkám sám za sebe, že ústavní stížnost jsem podával já.

Zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku. Tento zákon se mimo jiné týkal navrácení zemědělské půdy, lesů a dalších zemědělských nemovitostí na základě podobných principů jako výše zmíněné zákony. Zavedena byla možnost pro restituenty získat náhradu za nevydatelný majetek jiný movitý a nemovitý majetek. Součástí zákona byl také blokační paragraf zakazující prodávat majetek, který byl dříve ve vlastnictví církví.

Bod 2.2 Restituce církevního majetku

Jedním ze zásadních rozdílů mezi církevními a běžnými restitucemi, který celý proces nutně zkomplikoval, byl fakt, že k církevním restitucím se odpočátku přistupovalo opačně než k majetkovým restitucím fyzických a soukromých právnických osob. Stát vyžadoval přesný výčet majetkových položek, které církve a náboženské společnosti chtěly vrátit, a to ještě před přijetím zákona. Úsilí o nápravu křivd bylo spojeno s realizací požadavku na finanční, resp. rozpočtovou odluku církví od státu. Dalším problémem byl fakt, že restituce podle do té doby již schválených zákonů by vedly k podstatně vyšším náhradám ve prospěch církví a náboženských společností v řádu stovek miliard korun. Takto koncipovaná restituce církví a náboženských společností byla politicky neprůchodná.

Zákon č. 298/1990 Sb., o úpravě některých majetkových vztahů řeholních řádů a kongregací a Arcibiskupství olomouckého. Jednalo se o tzv. výčtový zákon. Cílem zákona bylo obnovení činnosti řeholních řádů. Tímto předpisem byly vyjmenovaným církevním institucím vráceny zákonem definované nemovitosti a movitý majetek. Převod se týkal především klášterů a řeholních domů.

Pokus o druhý výčet v roce 1994. Poslanecký návrh, který měl vrátit konkrétně vymezené nemovitosti jejich majitelům, nebyl přijat mimo jiné proto, že vlastnictví některých majetků již přešlo na města či obce.

Usnesení vlády č. 498/1996 a usnesení vlády č. 211/1997. Pokus o navrácení některých majetků opět formou výčtu; ten vláda přijala druhým usnesením, později ale požádala o další a v roce 1999 tento pokus skončil neúspěchem. Mimo jiné se zde objevily argumenty o tom, že církve majetek nevlastnily. Studie Milana Kindla a Vojtěcha Mikuleho z Právnické fakulty Univerzity Karlovy.

Zahájení systematické diskuse o restituci církevního majetku v letech 1998 až 2002. Šlo o období Zemanovy vlády a tato problematika spadala do kompetence tehdejšího ministra kultury Pavla Dostála, sociálního demokrata, jenž jmenoval komisi pro narovnání vztahů mezi církvemi a státem. Hodnota majetku určeného k vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi byla v roce 2000 stanovena na 100 miliard korun. Valorizací tato suma do konce roku 2012, v němž byl přijat zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, vystoupala na 135,32 miliardy korun v cenách roku 2012. Tato částka byla o 1,32 miliardy vyšší, než činila celková výše uzákoněných církevních náhrad v roce 2012. To znamená, že není pravda, že Nečasova vláda uzavřela pro stát daleko nevýhodnější smlouvu o narovnání s církvemi a náboženskými společnostmi než Zemanova vláda, která zahájila systematické jednání o restituci církevního majetku, jež byla úspěšně završena o 14 let později přijetím zákona č. 428/2012 Sb.

Zákon o narovnání mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi – první pokus – rok 2008. Podstata návrhu byla stejná jako u současného platného zákona č. 428/2012, tj. s opuštěním výčtového principu. S pádem Topolánkovy vlády v roce 2009 se legislativní proces vrátil na začátek.

Část 2.3 K metodice určení hodnoty církevního majetku

Samotná metodika stanovení hodnoty církevního majetku byla výsledkem složité a mnohaleté práce a hledání shody mezi tehdejší církevní a vládní komisí, které projekt restituce církevního majetku v rámci narovnání vztahů mezi státem a církvemi

připravovaly. Údaje pro výpočet byly převážně poskytovány státními institucemi, například Ústavem zemědělské ekonomiky a informací, Ministerstvem zemědělství České republiky a dalšími. Správnost metodiky byla verifikována renomovanou mezinárodní poradenskou společností Ernst and Young, která na žádost Ministerstva kultury provedla analýzu a kontrolu způsobu výpočtu. Závěr kontrolní zprávy Ernst and Young shrnuje následující citace: "Statický algoritmus využívající průměrné ceny je racionální vzhledem k nedokonalosti podkladových i tržních dat za podmínek omezeného času pro zpracování ocenění majetku."

Tady s dovolením přečtu i tu poznámku pod čarou, protože ji pokládám za důležitou. Kontrolní zpráva společnosti Ernst and Young obsahuje také odhad množství práce nezbytné pro výpočet hodnoty církevního majetku alternativní metodou položkového ocenění. Množství práce – ocenění celkem 110 000 pozemkových položek a 16 250 budov – bylo odhadnuto na celkem 120 000 člověkohodin. To znamená, že jeden člověk by na ocenění veškerého církevního majetku položkovou metodou pracoval při standardním 40hodinovém pracovním týdnu přibližně 60 let. Dvaceti pracovníkům by ocenění trvalo přibližně 3 roky. Cena za tento druh práce byla v cenách roku 2011 odhadována přes 30 milionů korun.

Stanovené částky jsou součástí platné legislativy a jakékoli úvahy o jejich zpochybnění bez uvedení pádných argumentů jsou pouhými účelovými politickými deklaracemi.

Bod 2.4 Rozdělení finanční náhrady mezi církve a náboženské společnosti

Finanční náhrada 59 miliard korun měla být rozdělena mezi celkem 17 církevních institucí. Římskokatolické církvi, která vlastnila historicky největší objem zabavených nemovitostí, mělo náležet až 99 % schválené finanční náhrady. Důležitým aspektem restituce církevního majetku je však mimo zmírnění následků majetkových křivd také postupné snižování závislosti církví a náboženských společností na mandatorních výdajích státního rozpočtu až do jejich úplného zastavení.

Církev římskokatolická ze solidarity s ostatními církvemi a náboženskými společnostmi se v zájmu naplnění tohoto záměru zákona zřekla 20 % finanční náhrady, na niž měla nárok, ve prospěch ostatních církví a náboženských společností. – Zde odkazuji na tabulku číslo 1. – Bez tohoto velkorysého gesta by nebylo možné odejmout státu odpovědnost za financování 16 církví a náboženských společností bez církve římskokatolické a zabezpečit jejich oddělení od výdajové strany státního rozpočtu do roku 2029 a jejich následnou plnou ekonomickou nezávislost. Tímto církev římskokatolická převzala část finančního břemene státu ve výši 11,8 miliardy korun. Tyto finanční prostředky by musela Česká republika vyplatit, aby se zbavila své zákonné odpovědnosti za financování 16 církví a náboženských společností. České republice tak vznikla budoucí čistá rozpočtová úspora ve výši 11,8 miliardy korun v cenách z roku 2012.

Nebudu teď číst celou tu tabulku, jakým způsobem to bylo rozděleno, ale pokládám k tomu za nezbytné říci přece jenom ještě jednu svoji tezi, protože opakovaně v různých diskusích zaznívá, že tyto náhrady za majetek, který stát kdysi

ukradl církvím a náboženským společnostem, dostávají i církve, které v roce 1948 neexistovaly, které vznikly až po roce 1989, jako třeba církev adventistů nebo některé další. Je to právě proto, že se nejednalo jenom o náhradu ukradeného církevního majetku, ale že se jednalo také o to, abychom dospěli do stavu, kdy dojde k oddělení financování církví a náboženských společností ze státního rozpočtu, kdy bude ukončeno toto financování. A právě proto došlo k rozdělení té částky, kterou by měla správně dostat katolická církev, jak jsem tady citoval, a ve výši 20 % dala, rozdala ostatním církvím a náboženským společnostem na to, aby měly šanci fungovat i za situace, kdy stát zastaví jejich financování ze státního rozpočtu a nadále budou už platy duchovních čistě v režii církví a náboženských společností jako svébytných právnických osob.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane poslanče, já vás nyní přeruším. Je 12 hodin, musíme přerušit projednávání tohoto bodu, takže konstatuji pro stenozáznam, že jsme přerušili tento bod uprostřed vystoupení pana poslance Marka Bendy, a v souladu s rozhodnutím Poslanecké sněmovny se budeme věnovat napevno zařazenému bodu. Jenom konstatuji, že pan poslanec Václav Klaus se omlouvá z dnešního jednání od 12 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní předám řízení schůze a otevřeme projednávání dalšího bodu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji pěkné poledne. Nyní tedy zahájíme pevně zařazeným bodem

5.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 204/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Prosím, ujměte se slova. Za omluveného zpravodaje Lukáše Kolářika zastoupí poslankyně Olga Richterová. Paní ministryně, prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vzhledem k situaci, která u sněmovního tisku č. 204 nastala, mi dovolte na úvod konstatovat, že obsah návrhu zákona je v současné době již překonaný, a proto jej nebudu odůvodňovat nebo podrobněji vysvětlovat. Jen připomenu, že původním účelem návrhu zákona bylo zrušit právní úpravu elektronických neschopenek obsaženou v zákoně č. 259/2017 Sb., která měla nabýt účinnosti od 1. ledna 2019. Proto byla také účinnost zákona navržená dnem 31. prosince 2018. Projednávání

návrhu zákona však mělo značný časový skluz a první čtení bylo dokončeno až 2. listopadu minulého roku. Mezitím byla zákonem č. 335/2018 Sb. posunuta účinnost úpravy elektronické neschopenky obsažené v zákoně č. 259/2017 Sb. o jeden rok, to je na 1. leden 2020. Zároveň bych ráda připomněla, že má předchůdkyně navrhovala účinnost posunout o dva roky, tzn. k 1. lednu 2021. Se zavedením plně funkční elektronické neschopenky se tedy počítá od 1. ledna 2020, přičemž pro její zavedení bude využita již schválená, ale zatím neúčinná úprava podle zákona č. 259/2017 Sb., která však bude vyžadovat určitou modifikaci. (Odmlka kvůli silnému hluku v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid, aby se paní ministryně mohla vyjádřit. Děkuji. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Již z tohoto výčtu je jasné, že vznik eNeschopenky v posledních letech je minimálně komplikovaný. Dle zadání pana předsedy vlády a ve snaze uspíšit eNeschopenku nejen o ten jeden rok, tzn. z 1. ledna 2021 na plnou verzi eNeschopenky na 1. leden 2020, jsme přistoupili k zavedení eNeschopenky ve dvou fázích. To znamená, že ta plná má fungovat k 1. lednu 2020, o rok dříve, než původně zamýšleno, a zároveň chceme částečně, aby fungovala k 1. červenci 2019. Co to reálně znamená, bych ráda vysvětlila.

Od 1. července tohoto roku je cílem zavést povinnou elektronickou formu hlášení ošetřujícího lékaře a ukončení dočasné pracovní neschopnosti podávaného okresní správě sociálního zabezpečení. Dále bychom rádi zkrátili lhůty, v nichž ošetřující lékař toto rozhodnutí odesílá, ze tří pracovních dnů po dni jejího uznávání na jeden pracovní den a rozšířili okruh údajů, které mohou orgány nemocenského pojištění sdělovat zaměstnavatelům o dočasné pracovní neschopnosti jejich zaměstnanců. Zavedeny budou rovněž dvě varianty, jakým způsobem mohou lékaři elektronickou neschopenku vystavit, a to buď prostřednictvím specializovaného lékařského softwaru, anebo cestou webové aplikace ePortálu České správy sociálního zabezpečení, která bude pro lékaře bezplatná. Ráda případně vysvětlím.

Od 1. ledna 2020 pak bude zavedena konečná fáze projektu eNeschopenka. Pro představu to znamená, že bude např. zaveden nový, pouze třídílný tiskopis elektronické neschopenky Rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti. Pro zaměstnavatele se rozšíří služba ePortálu České správy sociálního zabezpečení o další informace týkající se dočasné pracovní neschopnosti zaměstnance a dále bude docházet k notifikaci zaměstnavatelů do jejich datových schránek. Ze strany mého resortu právní úprava znamená, že Česká správa sociálního zabezpečení bude informace, které poskytuje zaměstnavatelům o dočasné pracovní neschopnosti jejich zaměstnanců, nově poskytovat neprodleně.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolím si tedy shrnout současný stav tak, že sněmovní tisk č. 204 je v předloženém znění uvedeným vývojem překonaný a jedná se o to, že plnou eNeschopenku chceme zavést o rok dříve, tzn. již

k 1. lednu 2020, a zároveň zavedením první etapy usilujeme o to, aby část těchto funkcí fungovala již v polovině tohoto roku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byla paní ministryně. Přečtu jednu omluvu. Tímto omlouvám poslance Václava Klause mladšího dnes z jednání od 12 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 204/1. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru pro sociální politiku Olga Richterová, která zastoupí omluveného zpravodaje Lukáše Kolářika, a informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, má zpravodajská zpráva bude poměrně stručná, ale myslím, že některé z těch údajů, které v ní jsou obsažené, jsou přece jenom poměrně pozoruhodné.

Sněmovní tisk č. 204 byl probrán naším garančním výborem pro sociální politiku na 22. schůzi dne 22. listopadu 2018. Tam jsme přijali následující usnesení, že výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila nesouhlas s vládním návrhem zákona, který se mění tímto sněmovním tiskem. A dále, že výbor zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil schůzi Poslanecké sněmovny.

Poté je k dispozici usnesení vlády ČR, usnesení č. 151 ze 4. března tohoto roku, a v tomto usnesení vláda souhlasí se zpětvzetím tohoto vládního návrhu zákona. V tomto usnesení č. 151 ze 4. března také byla pověřena paní ministryně práce a sociálních věcí, aby ten návrh vzala zpět. Nicméně, a to se stalo vlastně týden nato, 11. března, vláda toto své usnesení o zpětvzetí opět vzala zpět usnesením č. 178.

Tolik stručný přehled toho, co se doposud stalo. Myslím, že to ani nepotřebuje další komentář.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které mám několik přihlášených. Takže jak prvního vyzývám pana poslance Marka Nováka a připraví se pan poslanec Jan Bauer. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vás rád nyní seznámil se sněmovním dokumentem, který jsem vložil do systému pod číslem 2398. Jedná se o komplexní pozměňovací návrh k danému tisku. Do tohoto návrhu je vlastně včleněna část sněmovního tisku 333 především z důvodu, že není jisté, zda se včas stihne ten jmenovaný tisk projednat. Jedná se o to, aby potom nedošlo v tom tisku 333 k problémům implementace po jeho vyhlášení.

Co se týká zásadních změn, tak se jedná jak o první, tak o druhou etapu eNeschopenky a v kostce můžu říct, že se zde řeší ta osmidenní lhůta, která tady byla dlouhou dobu nějakým způsobem diskutována, tak, že zaměstnavatel vlastně dnes čeká až osm dnů. Těchto osm dnů vlastně je řešeno na lhůtu bez prodlení, to znamená v rámci elektronické komunikace okamžitě, a samozřejmě účinnost jako taková je ošetřena tak, aby první etapa byla spuštěna současně s účinností karenční doby, tedy od 1. 7. 2019, a následně byl dostatek času na druhou etapu.

Případné dotazy jsem připraven zodpovědět. Dovolím si ještě upozornit, že v podrobné rozpravě podám návrh na zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením v projednávání garančního výboru na sedm dnů. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další v pořadí – požádám o vystoupení pana poslance Jana Bauera a připraví se pan poslanec Petr Pávek.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené dámy a pánové, dovolte mi nejprve, abych řekl, že ve věci zavedení plnohodnotné eNeschopenky do českého právního řádu je obrovský chaos. Já se přiznám, že jsem větší chaos ještě neviděl, a musím říci, že nechci být kritický pouze k vládě, ale nejenom vláda, ale i samotná paní ministryně v tom chaosu skutečně překonává sama sebe.

Chtěl bych nejprve na úvod představit svůj pozměňovací návrh, který byl vložen do systému pod číslem 2381, a samozřejmě v podrobné rozpravě se k tomuto pozměňovacímu návrhu následně pak přihlásím. Účelem tohoto pozměňovacího návrhu je zajistit dodržení slibu vlády daného osobně předsedou vlády Andrejem Babišem, že současně se zrušením tzv. karenční doby bude zavedena funkční elektronická neschopenka. Ať si o tom myslíte kdokoliv z vás cokoliv, je evidentní, že ani vláda, ani premiér Andrej Babiš není schopen tento svůj slib dodržet. A právě z tohoto důvodu navrhuji svůj pozměňovací návrh, který je připraven ve třech variantách, a v podstatě každá varianta znamená odložení účinnosti zrušení karenční doby, co se týká zákona č. 32/2019 Sb., a samozřejmě ve všech variantách se jedná o posunutí.

Já samozřejmě tímto především dávám paní ministryni práce a sociálních věcí Janě Maláčové a samozřejmě i panu premiérovi České republiky Andreji Babišovi klid na práci, klid na přípravu kvalitní legislativy, a určitě ne aby se do české legislativy zaváděla elektronická neschopenka tímto chaotickým způsobem. My jsme tady na začátku v rámci uvedení tohoto bodu slyšeli úvodní zprávu, jak se vlastně celá ta legislativa vyvíjela, z úst paní ministryně Maláčové, tak mi dovolte, abych to shrnul možná trochu jiným způsobem. Snažil jsem se to psát opravdu velmi lidsky, protože nemá cenu, abych vás teď při pátečním odpoledni zahlcoval nějakými detaily nebo konkrétními zněními návrhů zákonů.

Vláda v minulém volebním období prosadila s pomocí vládního poslance zákon, který posléze neuměla uvést v život, a tak do Parlamentu poslala zákon, který ten původní zákon ruší. Jenže se bohužel ukázalo, že rušicí zákon se nepodaří přijmout včas, a tak vládní poslanec prosadil na podzim pozměňovací návrh k jinému

projednávanému zákonu, který ten úplně původní zákon odsunul v čase. Mezitím však vláda poslala do Parlamentu další zákon, který vylepšuje ten úplně původní zákon, ale ne úplně dostatečně, a tak nyní vládní poslanci předkládají návrh, jak ho vylepšit ještě jednou o něco víc, ale překvapivě nikoliv cestou změn v předloženém vylepšovacím zákoně, ale cestou změn v rušicím zákoně, který měli původně zamítnout, protože po odsunutí účinnosti úplně původního zákona se tento stal naprosto zbytečným. A aby toho nebylo dost, ty návrhy vládních poslanců jsou komplexní a momentálně jsou v systému hned dva. Já mám pocit, že tak jak se do rozpravy přihlásil pouze pan kolega Novák, že ten původní, který byl předložen na začátku tohoto týdne ze strany paní poslankyně Maxové, pravděpodobně nebude načten.

Vláda a paní ministryně práce a sociálních věcí si prostě z Parlamentu udělala holubník a já se obávám, že jediným důsledkem tohoto legislativního chaosu bude eNeschopenka, kterou budeme za rok zase rušit nebo nějakým způsobem pozměňovat.

Chtěl bych právě v rámci obecné rozpravy využít § 90 odst. 3 a tímto podávám návrh na vrácení k projednání tohoto návrhu zákona garančnímu výboru.

Chtěl bych také pro členy sociálního výboru, ale hlavně pro členy hospodářského výboru říci, že realita je taková, že se zákon o zavedení elektronické neschopenky pod sněmovním tiskem 333 v podstatě vykostil a jako nosič tohoto vykostění se používá právě tento sněmovní tisk číslo 204. V praxi to bude znamenat, že přestože na jednání hospodářského výboru, ale i sociálního výboru byl sněmovní tisk 333 přerušen, tak v případě, že bude dnes načten komplexní pozměňovací návrh, tak žádní členové hospodářského výboru, žádní členové sociálního výboru se již nebudou moci k tomuto návrhu vyjádřit, budou prostě hlasovat ano, nebo ne a samozřejmě nebudou mít v žádném případě možnost podávat jakékoliv pozměňovacími návrhy. To je podle mě prostě nepředstavitelné a je to pro mě nepřijatelné. Dobře, rozumím tomu, že se obchází Poslanecká sněmovna, obcházejí se členové hospodářského výboru, ale i sociálního výboru, to tady občas nastává, ale co je neuvěřitelné, a to se chci zeptat touto cestou prostřednictvím pana předsedajícího paní ministryně, jestli se také, protože předpokládám, že poslanecký návrh pana kolegy Nováka byl dělán v kontextu a ve spolupráci s ministerstvem, jestli by nebylo slušné se také zeptat těch, kterých se to pak ve finále bude týkat, to jsou ti praktičtí lékaři, kteří už dlouhou dobu avizují svou občanskou nespokojenost, protože oni se už k tomu v žádném případě nebudou moci vyjádřit, a buďto berte, nebo neberte. Takto je to postaveno.

Na závěr bych chtěl říci, že jestli chcete, vážení členové nebo kolegové z vládní koalice v letošním létě znemožnit pana ministra zdravotnictví Vojtěcha Adama, tak to propusťte dál. Rozumím tomu, jestli ho chcete znemožnit. Ten zákon se nedá ve své verzi od 1. července plnohodnotně připravit. Já jsem připraven a věřím, že Senát bude velmi rozumný a že tento návrh vrátí, a jsem přesvědčen o tom, že čas pro dostatečnou přípravu, pro implementaci především ve vztahu k praktickým lékařům bude nedostatečný a že skutečně nastane chaos v českém zdravotnictví, hlavně u praktických lékařů. A v neposlední řadě, jestli chcete skutečně poslat obecně české zdravotnictví do velkého chaosu, protože tímto nesporně zmatek nastane, prosím, propusťte tento návrh dál do dalšího čtení.

Já bych vás chtěl moc z tohoto důvodu požádat, abyste zvážili, jakým směrem se praktické zavedení plnohodnotné eNeschopenky bude uvádět v český právní řád, a abyste vyhověli mému návrhu na vrácení tohoto návrhu garančnímu výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Reflektuji samozřejmě váš návrh, o kterém budeme hlasovat po skončení obecné rozpravy. Následně tady mám jednu faktickou poznámku, je to pan poslanec Milan Brázdil. Prosím, vaše dvě minuty. A připraví se pan poslanec Petr Pávek v obecné. Prosím.

Poslanec Milan Brázdil: Já děkuji za slovo. Chci reagovat. Včera se konalo setkání předsedů lékařských komor okresních sdružení v Břevnovském klášteře – a dlouhá debata, já jsem byl členem. Po čtyřech a půl hodinách jeden ze závěrů je, že elektronickou neschopenku lékaři chtějí. Jsou pro to. A jsou velmi jaksi nakloněni tomu, aby fungovala. Ale – a ten otazník je, že to musí být pro ně velmi dobré a pohodlné. Nic jiného, než že vyběhne tedy jméno, příjmení atd., dá tam svoji diagnózu toho lékaře, který něco diagnostikuje, a datum zahájení té neschopnosti. Dál – nechtějí s tím už mít nic společného. V takovéto podobě lékaři podpoří napříč. A nemusí to být jenom praktici, jak tady byly zmiňováni, ale i ambulantní specialisté, zkrátka všichni, kdo neschopenky dávají.

Tedy já bych jenom chtěl to upřesnění, že lékaři jsou pro neschopenku, ale musí být tedy příjemná, pohodlná a prostě nezatěžující celé ambulance. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další s faktickou, resp. zatím jediný, pan poslanec Petr Bauer. Prosím. Vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Bauer: Já jsem Honza Bauer, pane místopředsedo Poslanecké sněmovny. (Předsedající: Omlouvám se.) Ale to nevadí. V rámci faktické.

Já bych chtěl poděkovat svému předřečníkovi a chtěl bych, aby tady i z tohoto místa zaznělo, že nejenom já osobně, ale i Občanská demokratická strana vždy podporovala a podporuje plnohodnotné zavedení elektronické neschopenky. Na tom se naprosto shodneme. Samozřejmě, podporujeme kvalitní legislativu. Ne tu, která je připravená a která podle mého názoru skutečně povede pouze v létě letošního roku k chaosu v českém zdravotnictví.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Omlouvám se ještě jednou. Děkuji. A nyní tedy v obecné rozpravě pan poslanec Petr Pávek a připraví se paní poslankyně Pekarová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážená paní ministryně, kolegyně a kolegové, já obdivuji kolegu Bauera za vybíravý slovník, kterým přednesl kritiku tohoto návrhu zákona. Já se musím hodně držet, abych nezvolil jiný slovník. Už jste někdy zažili představení navrhovatele a ministra, v tomto případě ministryně kolegyně Maláčové, aby přednesla tak komplexní novelu

zákona v tak málo větách, bez jakékoliv argumentace, bez jakéhokoliv výkladu, bez jakéhokoliv obsahu? Neuvěřitelné!

To, co se tady stalo, a to, co tady popsal už můj předchůdce Jan Bauer, tak je, že prostě během posledního týdne se vykostil návrh zákona, sněmovní tisk 333, tím vlastně, přestože byl uprostřed projednávání ve výborech, tak tím najednou vlastně není o čem jednat, protože prostě se podařilo vykostit. Dostal se do sněmovního tisku 204, který tady právě teď projednáváme. To je naprosto neslýchané. To prostě, já... Prostřednictvím pana předsedajícího paní ministryně, vy jste se úplně utrhla ze řetězu. Něco takového prostě vůbec není možné. Takovéhle věci se tady nedají dělat. A to mluvím jako zastánce eNeschopenky. Jednoznačně. Jako mluvím za sebe, mluvím i za náš klub. Jednoznačně podporujeme eNeschopenku. Vždyť jsme se tady na tom dohodli, že zrušení karenční doby bude doprovázet funkční elektronická neschopenka.

Vy jste tady řekla, že část funkcí bude fungovat od půlky roku. Můžu se vás zeptat, která část? Myslíte ty přesuny papíru? Vždyť na to nejste nachystaní ani na tom ministerstvu. Není na to nachystaná ani Česká správa sociálního zabezpečení, nejsou na to nachystaní lékaři. Není na to nachystaný vůbec nikdo v této podobě. Co to je za politiku? Nezlobte se na mě, to je neuvěřitelná drzost a neuvěřitelný paskvil, který jste si dovolila tady předložit! Já budu samozřejmě podporovat pozměňovací návrhy, které byly předneseny, a odsunutí té lhůty, pokud k tomu vůbec dojde. A samozřejmě se přidám a navrhuji celé Poslanecké sněmovně, aby vrátila celý tisk k projednání organizačnímu výboru, tak jak to bude navrženo v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Měl jste na mysli garančnímu výboru. A jenom jsem vás chtěl upozornit, že podle jednacího řádu ministry můžete oslovovat přímo. Nemusíte oslovovat mým prostřednictvím. Poslance je potřeba oslovovat mým prostřednictvím. Tak.

Nyní tedy s faktickou poznámkou paní poslankyně Valachová, připraví se paní ministryně Maláčová, následně pan poslanec Veselý. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já si dovolím zareagovat na některé ze svých předřečníků. Myslím si, že slova jako chaos, utržení z řetězu a podobně nejsou namístě. Pokud jsem dobře poslouchala paní ministryni práce a sociálních věcí, tak ona tady jenom zopakovala to, co tahle Sněmovna už několikrát slyšela. Ministerstvo práce chce zavést funkční eNeschopenku co nejdříve. Je na to politická shoda. A opakovaně jste tady museli slyšet v minulých měsících to, že budeme postupovat postupně, část 1. ledna, část od 1. 7. A plná funkčnost eNeschopenky 1. ledna 2020, což je o rok dříve než tedy ten dřívější odklad, který opozice po právu kritizovala.

Rozumím tomu, že mohou vznikat otázky jak na straně koaličních, tak opozičních poslanců, ale poprosím o korektnost debaty. A bezpochyby paní ministryně bude velmi detailně reagovat zejména v rámci garančního výboru a já věřím, že tu shodu najdeme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní přečtu dvě omluvy. Pan ministr Richard Brabec, ministr životního prostředí, se omlouvá odteď do konce jednacího dne z pracovních důvodů a místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip se omlouvá od 12.15 do konce jednacího dne z dnešního jednání.

Dále tedy paní ministryně stáhla faktickou, takže na faktickou vyzvu pana poslance Petra Pávka a připraví se pan poslanec Ondřej Veselý.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo. Krátká replika na kolegyni Valachovou. Slyšeli jste ode mě něco o vládě, o opozici, o sociální demokracii, o koalici? Ne. Víte proč ne? Protože pro mě tohle není politika, pro mě je tohleto o fungování této země. Proto jsem to nepoužil. A moje kritika a moje výtky směřují čistě k paní ministryni Maláčové a je mi úplně jedno, za jakou je tady stranu, protože prostě tu eNeschopenku nemá připravenou, není schopná ji reálně pustit. A to jediné, co opravdu nepotřebujeme, je, abychom si přidělali ještě papíry a prodloužili lhůty. Nezávisle na tom, v jaké formě to tady projde, jestli projdou ty... Takže nemusíte si to vztahovat jaksi do vašeho klubu. Nebylo to takhle myšleno. Je to prostě osobní selhání ministryně práce a sociálních věcí paní Maláčové. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou pan poslanec Ondřej Veselý. Následně na faktickou pan poslanec Jan Bauer, následně paní ministryně Maláčová a následně paní poslankyně Valachová. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl také vaším prostřednictvím vyzvat kolegu Petra Pávka, aby při svém vystoupení odlišil nesouhlas s něčím nebo pochybnosti od nějaké osobní animozity, protože takto to vystoupení znělo. Já jsem srovnal vystoupení Honzy Bauera, protože já vím, jak se jmenuje, a vaše. Oba dva jste vyslovili nesouhlas s tím, jak to vypadá a jak to probíhá. Ale jeho vystoupení bylo korektní. Vaše korektní nebylo. Prosím, chovejme se jako gentlemani. Oslovoval jste dámu, chovejte se takto. Vím, že jste toho schopen, tak prosím příště, abychom uvedli a vedli debatu tímto směrem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní tedy na faktickou pan poslanec Jan Bauer – Honza Bauer, ano. Takže vaše dvě minutky. (S úsměvem.)

Poslanec Jan Bauer: Dovolte mi ještě jenom zkráceně zareagovat na slova mé předřečnice paní poslankyně Valachové. Vy jste řekla, budeme... nebo paní ministryně bude řádně diskutovat na garančním výboru. Já bych vás chtěl jenom uvést na pravou míru, že se velmi mýlíte. eNeschopenka se řádně diskutuje na garančním výboru a na hospodářském výboru, kam to bylo přiřazeno v rámci sněmovního tisku 333. Oba dva ty tisky byly jak na hospodářském výboru, tak na sociálním výboru přerušeny. Tam máme dostatečný prostor diskutovat. Tam dokonce zazněly rozumné návrhy, jak tento sněmovní tisk modifikovat, a měli jsme dostatečný prostor ve druhém čtení ve spolupráci s paní ministryní předkládat své pozměňující návrhy. Vy jste udělali neuvěřitelnou věc. Neuvěřitelnou věc, že ten sněmovní tisk,

který je přerušen, jste vykostili, vložili jste ho do pozměňujícího návrhu v rámci sněmovního tisku č. 204, který je ve druhém čtení, a tím jste znemožnili jakoukoliv diskusi, o které tady mluvíte, po které tak strašně voláte jak na hospodářském výboru, tak na sociálním výboru, protože se bude pouze hlasovat o tomto nebo o jiném pozměňujícím návrhu. Jen abyste věděla, že se zásadně mýlíte. A je to o to neuvěřitelnější, že tento sněmovní tisk číslo 204 má znamenat odpískání eNeschopenky. V té původní verzi znamená odpískat a zrušit eNeschopenku, nebo aspoň její významné části. V tom je ta tragédie toho návrhu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou paní ministryně Maláčová. Takže vaše dvě minuty prosím. Připraví se paní poslankyně Valachová.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Já bych se ohradila proti tvrzení, že to nemáme k 1. 7. připraveno. Naopak, my máme dvě varianty. První varianta je existující, je to stávající služba ePortálu, která existuje od roku 2010, a k této variantě potřebuje lékař tři věci: počítač a specifický software, pak potřebuje elektronický podpis a za třetí potřebuje tiskárnu. Když to mám stručně popsat, tak lékař, který hodlá začít využívat tuto službu, se dostaví na okresní správu, poskytne svůj elektronický podpis k registraci, obdrží identifikátor, pod kterým hlášení o vzniku a ukončení dočasné pracovní neschopnosti následně zasílá ze svého softwaru ve formě datové věty atd.

Druhá varianta je bezplatná varianta pro lékaře bez nutnosti pořízení softwaru a registrace elektronického podpisu Českou správou. Ta bude vytvořena vedle stávající služby jednoduchým interaktivním formulářem, který právě umožní lékaři potvrzení o vzniku dočasné pracovní neschopnosti odesílat elektronicky datovou schránkou nebo elektronickým podpisem. A k této variantě lékař potřebuje počítač s internetem, logicky, elektronický podpis nebo datovou schránku. Elektronický podpis mají lékaři pro účely eReceptu, datovou schránku mají dnes velcí poskytovatelé jako právnické osoby. A samozřejmě tiskárnu. Tyto další technické postupy můžu v dalších příspěvcích velmi ráda popsat.

Takže se ohrazuji proti tvrzení, že to nemáme připravené. Je to připravené k 1. 7. a potřebujeme k tomu legislativu, tak aby lékaři měli povinnost k 1. 7. hlásit dočasnou pracovní neschopnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Kateřina Valachová. Připraví se pan poslanec David Kasal a pan poslanec Zbyněk Stanjura. Tak prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji panu poslanci Bauerovi za upřesnění z hlediska té procedury, resp. osudu těch dvou tisků, jak to popsal na příslušných výborech, nicméně důvod mé faktické poznámky byl hlavní. Já jsem se chtěla ohradit proti výrokům, které nelibě zněly mým uším. Myslím si, že byly zbytečně osobní a opomíjely fakt, že skutečnost, že eNeschopenka má nabíhat postupně, byla této

Sněmovně veřejně známá a skutečně takto byla v minulých měsících Sněmovně prezentována.

Druhá věc je otázka politické odborné úvahy. Souhlasím s tím, že to nesmí být politikum, s kolegou Pávkem, vaším prostřednictvím, pane předsedající, nicméně je to naše společná věc, ale domnívám se, že co se týká tady toho, zda máme všechno naladěno, a tady je důležité poctivě přiznat, že nejde jenom o Ministerstvo práce a sociálních věcí, jde samozřejmě o citlivou věc směrem ke zdravotnickým pracovníkům, nota bene poté, co jsme jako Sněmovna tady opakovaně řešili eRecept, všichni si na to vzpomínáme, já tomu rozumím, ale je to odborná věc a já jsem jen odkázala na to, že bezpochyby na výborech na tyhle věci budeme mít prostor a v rámci garančního výboru je budeme řešit.

To je vše, co jsem chtěla faktickou poznámkou říci.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vyzývám k faktické poznámce pana poslance Davida Kasala. Vaše dvě minuty, pane poslanče. Připraví se pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl reagovat na slova paní ministryně. Ty dvě varianty, které tady zazněly, tak bych řekl pouze jedno. Na první variantu úplně zapomeňte. Pokud budete po lékařích chtít, aby měli svůj podpis na elektronický recept a svůj podpis na zvláštní software na Českou správu sociálního zabezpečení, tak na to fakt zapomeňte. My už byrokracie máme opravdu až sem (ukazuje). A pokud to má nějakým způsobem fungovat – já budu mluvit za lékaře v nemocnicích, tam software máme – tak by to mělo být kompatibilní s tím, abych tam jednou kliknul, a když tam toho pacienta mám, tak jednou kliknu a vyjede mi všechno, ale nic zvláštního dalšího určitě dělat nebudeme. A mělo by to být dohodnuto, protože jinak to zkolabuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: S další faktickou předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já myslím, že k problémům karenční doby a neschopenky odborná debata, po které všichni volají, vlastně neprobíhá. Myslím, že argumenty těch, kteří upozorňují na rizika, jsou mnohem silnější než těch, kteří to mají jako svůj politický program. Já respektuji politický program, ale k naplnění nějakého politického programu také musí dát nějakou odbornost, musí tady něco připravit, musí to fungovat.

Já bych doporučil paní ministryni, ať si některý den sedne, ať si vybere, do ordinace praktického lékaře a stráví tam s ním dopoledne. Ať mu pak vysvětluje, jak si jenom skočit tu na správu, tu na poštu, tu do tiskárny, jak to bude jednoduché. Ať i poslechne názory praktických lékařů. Ono je to hezké na sjezdu ČSSD si k tomu zatleskat, jak to všichni chceme, ale pak se bavíte s praktickými lékaři a zjistíte, že život je mnohem složitější. A to jsme úplně zapomněli na zaměstnavatele, jako tady zapomínáme na pacienty. Každý čas, který stráví lékař papírováním, je na úkor

pacienta. O tom se nemluví. Tady mluvíme o vlajkových lodích, nutnosti ochrany, pořád slyším to 19. století, ten zaměstnavatel je zlý, škaredý na svoje zaměstnance. Pravda je přesně opačná.

Nemusel bych to paní ministryni říkat, ale pokud něco spustí, nedopadne to dobře. Mohl bych připomínat praxi z naší vlády, abych jen nekritizoval tuto vládu. Já jsem musel řešit nefungující registr vozidel, což je softwarově proti tomuto triviální záležitost. To mi věřte, je to mnohem jednodušší, je to pouhopouhá evidence a máte zhruba v reálném čase, když to přeženu, možná 400 účastníků, kteří se připojují. Máme určitě více než 400 praktických a ostatních lékařů. Ale tady prostě žádná odborná debata neprobíhá, rozhoduje čistě a jen politika.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám čtyři omluvy. Pan poslanec Jan Řehounek se omlouvá do konce jednacího dne od 13.30 ze zdravotních důvodů, pan poslanec Zdeněk Ondráček se omlouvá od 12.30 do konce jednacího dne, pan poslanec Rostislav Vyzula se omlouvá od 12.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů a paní poslankyně Květa Matušovská se omlouvá od 12.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů.

S faktickou poznámkou je tu zatím jedna přihláška, paní poslankyně Alena Gajdůšková. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Hezký den, vážený pane předsedající, ctěná Sněmovno, vážená vládo, já bych se chtěla prostřednictvím pana předsedajícího zeptat pana poslance Stanjury, jestli jsem dobře rozuměla jeho vystoupení, že nechcete zavést eNeschopenku, že jste proti tomu. Já jsem tedy tomu vystoupení takto rozuměla.

Druhá poznámka. eNeschopenka nesouvisí s karenční dobou. To jsou dvě rozdílné věci, které se nepodmiňují, já jsem to říkala na výboru, podmínkou zavedení eNeschopenky, byla to podmínka pana premiéra, byla to podmínka ANO, my se ji snažíme plnit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, zatím poslední přihláška na faktickou. Vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Abych v pátek nevířil vášně, tak spolknu svoji oblíbenou poznámku. Kdybych ji chtěl říci, tak řeknu... (Naznačuje beze slov. Smích v sále.) Čtení jedna, porozumění textu za pět, když už jsem s tím začal.

Pro paní poslankyni Gajdůškovou prostřednictvím pana místopředsedy. Fakt jste tomu nerozuměla. Fakt ne. Já myslím, že úmyslně. Ale dobře, nevím, co je horší, jestli úmyslně, nebo neúmyslně. Říkal jsem to naprosto jasně. Můj kolega, místopředseda sociálního výboru Jan Bauer, který se tomu odborně věnuje v rámci našeho klubu, který tady přednáší kompetentní návrhy, zcela jasně řekl, že náš klub silně podporuje fungující projekt eNeschopenky. Tak jak z toho můžete vyvodit, že my jsme proti? Já to vůbec nechápu. Jenom proto, že jsem kritizoval, že ten projekt

není připravený? Já tomu rozumím. Já bych mohl vaše slova obrátit. Neudělám to, ale kdybych chtěl vystupovat jako vy, paní poslankyně prostřednictvím pana místopředsedy, tak řeknu: těm je to jedno, jestli to bude fungovat, hlavně aby si udělali čárku, že to spustili. Nechápu to tak. Vy ta rizika nevnímáte, my vás na ta rizika upozorňujeme. Ale překládat z češtiny do češtiny mi připadá fakt trapné, ještě když slyšíte názor celého poslaneckého klubu tlumočený tím, kdo to má u nás odborně na starosti.

Ale jestli to chcete slyšet ještě jednou, tak speciálně pro paní poslankyni Gajdůškovou: občanští demokraté podporují projekt – a teď to podtrhnu – fungující eNeschopenky. A to svázání těch dvou věcí s karenční dobou si nevymyslela opozice, ale váš premiér. Váš premiér říkal, že nebude zrušena karenční doba do doby, než bude fungovat projekt eNeschopenky. To jsme si nevymysleli my. Tak jestli máte nějakou stížnost, víte, kde je Úřad vlády, víte, kde je kancelář pana premiéra, a tam si stěžujte.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní se tedy vrátíme do obecné rozpravy. Paní poslankyně Pekarová, vás požádám o vystoupení, a připraví se pan poslanec Vít Kaňkovský. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážené dámy, vážení pánové, děkuji za slovo, pane předsedající. Začnu tím, speciálně pro poslance sociální demokracie, že řeknu, že TOP 09 taktéž podporuje eNeschopenky, ale fungující systém, nikoliv tedy to, čeho jsme teď tady svědky. Takže ještě jednou – my podporujeme elektronizaci ve všech sférách, jak ve zdravotnictví, tak v sociální správě, tak v dalších oblastech, a myslíme si, že už v roce 2019 mělo něco takového dávno platit. Je úplně nedůstojné, že pacienti, lékaři, zaměstnavatelé, všichni se potýkají s těmi jednotlivými díly té papírové neschopenky. Opravdu eNeschopenky jako takové podporujeme.

Samozřejmě zásadní problém, a my jsme na to upozorňovali tady u toho pultíku i ve výborech už mnohokrát při projednávání těchto tisků, že prostě ten systém je špatně připravený a že v současné době je rizikem jej spouštět. A teď jsme tady svědky neuvěřitelných situací, kdy už nebudu opakovat ten velmi dobře provedený výčet, jak to tady říkali kolegové už přede mnou, ale prostě je z toho zcela patrné, že si s tím vláda neumí poradit, neví si s tím rady. A ten systém, tak jak nám tady předkládá jednotlivé návrhy, pak je mění pozměňovacími návrhy, tak opravdu přinese chaos. A to slovo nepovažuji za nějak neuctivé. Já nevím, jestli v pátek odpoledne už jsme nějací přecitlivělí, ale myslím si, že slovo chaos se v souvislosti s tím, jak to všechno probíhá, opravdu velmi hodí a je velmi přiléhavé.

Původní záměr tohoto sněmovního tisku, tisku 204, který tady teď projednáváme, byl právě zrušení právní úpravy eNeschopenky, a jestli si vzpomenete, tak v té důvodové zprávě, jak jsme to tady už právě v předchozích čteních diskutovali, tak jsme i citovali, se také zmiňuje, že je tam problém s tím, že tedy eNeschopenka byla zaváděna tak, že neprošla např. dostatečným připomínkovým řízením, že k němu

nebyla zpracována zpráva RIA... (Poslanci v sále se hlasitě baví. Poslankyně se odmlčela.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid, aby se paní poslankyně mohla vyjádřit. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. A my tady vlastně teď před sebou nebo v našich systémech máme pozměňovací návrh o 19 stranách, který je úplně tím samým, co je tady kritizováno v samotném vládním návrhu. To znamená, že tento návrh, který potom už máme možnost na garančním výboru pouze buď přijmout, nebo nepřijmout, nebo doporučit jeho přijetí, nebo nedoporučit jeho přijetí, ať jsem úplně přesná, tak už opravdu nemáme šanci ani diskutovat, natož abychom k němu měli připomínkové řízení, aniž bychom měli RIA, abychom věděli dopady toho, jak to bude v tom systému, resp. v té praxi následně opravdu fungovat.

Já se chci tedy zeptat nejenom paní ministryně práce a sociálních věcí, ale i zde přítomného ministra zdravotnictví – jsem ráda, že tady je přítomen, musím to ocenit, tak bych byla ráda, kdyby se k tomu vyjádřil – jakým způsobem tedy dle Ministerstva zdravotnictví ten systém připravený je, jak to dopadne na lékaře, jestli se kloní na stranu těch obav, které lékaři vyjadřují, nejenom lékaři tady mezi námi, kterých tady taky několik máme, a už se vyjádřili, ale opravdu sdružení lékařů, jak se vyjadřují praktičtí lékaři a další skupiny, protože to je naprosto klíčové. Pokud prostě ten systém začne od 1. července nějak jakž takž fungovat – a já se obávám toho, že to bude opravdu s velkými problémy a komplikacemi – tak si uvědomme, že se jedná o období letních prázdnin, jedná se o období dovolených, jedná se prostě ve zdravotnictví taktéž o době, která je určitě v tomto směru náročnější, a mě by zajímalo, jakým způsobem to podle vás dopadne do té praxe a jak se s tím budou schopni lékaři popasovat.

Určitě musím odmítnout ta opakovaná slova, slyšeli jsme je na výboru pro sociální politiku už také od paní poslankyně Gajdůškové, že nesouvisí tento návrh, resp. eNeschopenka, s karenční dobou a jejím zrušením. To už tady ale zaznělo mnohokrát. Musím říci, že to byl jeden z našich požadavků jako opozice, aby karenční doba nebyla zrušena právě bez toho návazného propojení s lepším fungováním vykazování neschopnosti pro zjednodušení té kontroly, pro její pružnější a rychlejší fungování.

Já se také chci připojit k tomu návrhu, který už tady byl zmíněn kolegou Bauerem, totiž abychom ten návrh opravdu vrátili garančnímu výboru k novému projednání v souladu s § 93 odst. 2 jednacího řádu. Myslím si, že to je to minimum, co můžeme v tuto chvíli požadovat, a je to zcela namístě, abychom mohli prodiskutovat takto obsáhlý návrh, komplexní pozměňovací návrh, který prakticky všechno dosavadní znění tohoto návrhu zákona tisku 204 mění. Pokud prostě chcete způsobit opravdu velký nepořádek, když nemůžu použít slovo chaos, protože to je už nedovoleno, nepořádek v tom systému, tak pokračujte takto dál. Dámy a pánové, to nepřinese vůbec nic dobrého. Obávám se, že to ale nikdo z nás přece nechceme, a proto se podle toho také zachovejme, prosím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byla paní poslankyně Pekarová. Nyní tady mám omluvu, pan poslanec Jiří Mihola se omlouvá do konce jednacího dne z osobních důvodů. Tak, další v obecné rozpravě pan poslanec Vít Kaňkovský a připraví se pan poslanec Pavel Juříček. Tak prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové, ta diskuze, která se tady dnes rozproudila k povinnému zavedení elektronické neschopenky, samozřejmě navazuje na celou řadu diskuzí, které jsme tady vedli k tomuto problému. Musím říct, že jsem měl nachystaný podobný časový exkurz jako vážený kolega Jan Bauer, možná s trochou jedovatých a cynických poznámek. Nebudu to dělat, musím říct, že je potřeba se zabývat spíš těmi fakty.

Takže na úvod za klub KDU-ČSL, možná už to bude také obligátní, řeknu, že KDU-ČSL je velkým příznivcem elektronizace veřejné správy a dalších institucí, zdravotnictví nevyjímaje. Klub KDU-ČSL jednoznačně podporuje zavedení funkční elektronické neschopenky, která bude vlídná jak k těm, kteří s těmi elektronickými neschopenkami budou pracovat, což jsou zejména zdravotníci, ale samozřejmě i úředníci ČSSZ a také zaměstnavatelé. Bohužel jsem přesvědčený o tom, že ten současný návrh, který dnes projednáváme ve druhém čtení – a už tady bylo mnohokrát řečeno, jaké všechny peripetie ta legislativa týkající se eNeschopenek má za sebou – tak jsem přesvědčen, že tento tisk, tak jak je připraven, a to i s těmi pozměňovacími návrhy, které jsou, a zase jsou žhavé, protože se měnily v průběhu tohoto týdne, tak jsem hluboce přesvědčený o tom, že pokud o tom nebudeme znovu diskutovat ještě v garančním výboru, tak skutečně připravíme časovanou bombu zejména pro zdravotnictví. A jak už tady zaznělo, bude to bohužel ještě v tom nejkritičtějším období, kterým doba dovolených je.

Já jsem aktivní zdravotník a jsem rád, že už tady vystoupil kolega David Kasal. Já ho jenom možná doplním. Skutečně tak jak tady bylo připraveno to údajně jednoduché řešení směrem k těm lékařům, kteří administrují dočasnou pracovní neschopnost, tak to ve skutečnosti rozhodně není. To není tak jednoduché, jak to tady paní ministryně představila a prezentovala. Je potřeba si také uvědomit, že administraci dočasné pracovní neschopnosti podle současně platné legislativy již nemají v gesci pouze praktičtí lékaři. Jsou sice největší skupinou, nicméně dneska tou velkou skupinou jsou i ambulantní specialisté a také nemocniční lékaři, a to jak v té lůžkové péči, tak v ambulantních provozech. Dneska za administraci dočasné pracovní neschopnosti zodpovídá ošetřující lékař. To znamená, že ten problém není pouze na straně praktických lékařů, nicméně Sdružení praktických lékařů k tomu zaujalo jednoznačně negativní postoj, a to i tak daleko – a to už tady dlouho nepamatujeme – že vyhlásili i možnou občanskou neposlušnost. Teď jsem chtěl říct nespokojenost. A já jsem přesvědčený o tom, že tak jak té administrativy na lékařské obci je opravdu čím dál více, že jsou připraveni toto své prohlášení v praxi uplatnit.

Já si myslím – a zase tohle není o slovíčkaření a není to vůbec o nějakých osobních antipatiích vůči paní ministryni, vůbec ne. Tohle směřuji směrem k vládě a k vládní koalici. I tady v kuloárech se hovoří o tom, že vládní koalice v tuto chvíli nemá jasno, jak s tímto problémem naložit. A myslím si, že ten problém nastal ve

chvíli, kdy tady došlo k nějakému politickému prohlášení, k politickému závazku, že se zavedení eNeschopenky sváže se zrušením karenční doby. K tomu nikdo tuto vládu nenutil. To bylo její prohlášení ústy pana premiéra. Za těchto okolností jsme se dostali do té situace, ve které v tuto chvíli jsme. Já jsem hluboce přesvědčený o tom, že zavedení eNeschopenky jsme schopni, když napneme všechny síly, v plném rozsahu zavést a uvést do praxe od 1. 1. 2020. Jsem přesvědčený o tom, že to lze stihnout. Ale stihnout to od 1. 7. tohoto roku, když víme, že je dnes 15. března, musíme dokončit ještě třetí čtení ve Sněmovně, i při zkrácených lhůtách to nebude dříve než začátkem dubna nebo koncem března, následuje Senát, kdy dneska již senátoři avizují, že nám vrátí tuto předlohu zpět do Poslanecké sněmovny... Takže reálně jsme schopni dosáhnout toho, kdyby i Sněmovna přehlasovala odmítavé stanovisko Senátu, teď jenom předjímám, ale z časové osy jsme schopni ten zákon dostat do Sbírky zákonů koncem května tohoto roku, a to v tom nejoptimističtějším scénáři.

A co tedy nakládáme na naše zdravotníky? Že budou mít čtyři pět týdnů na přípravu reálného řešení? To si skutečně myslíme, že tohle je zodpovědné? A že 1 7. všichni s velkým nadšením tohle začnou zavádět do praxe? Podle mého názoru si skutečně zahráváme se zdravotnickou obcí, ale také se zdravím pacientů, protože ti zdravotníci musí v prvé řadě léčit. A pokud je budeme uvádět do další a další frustrace – mně je líto teď pana ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha, my občas spolu máme některé spory, ale tady si myslím, že v tom bude nevinně, až bude v letních měsících řešit krizi v českém zdravotnictví. A myslím si, že bavit se o kolapsu, nebo o chaosu, je úplně jedno. Prostě ten projekt není nachystaný tak, aby od 1. 7., byť v postupném náběhu, fungoval.

A pak se chci ještě zeptat, proč ten postupný náběh. Proč to budeme těm zdravotníkům ještě více komplikovat? Proč nejsme schopni se dohodnout na kompletním řešení, byť o půl roku déle? To skutečně je tak obrovský problém, zavést to od 1. 1. v té tzv. plné palbě, aby to fungovalo a abychom se vyvarovali těch možných negativ, která tady evidentně jsou, a ta odborná obec na ně opakovaně upozorňuje?

Já chci požádat, zdvořile požádat vládu, aby tohle přehodnotila. Aby se přiklonila k tomu, abychom tuto předlohu vrátili do garančního výboru, dodiskutovali sporné otázky, vrátili se pak zpět do druhého čtení a připravili zákon, který to bude řešit kompletně. Bylo by to zodpovědné vůči zdravotníkům, České správě sociálního zabezpečení, zaměstnancům a hlavně našim občanům. Takže my podporujeme návrh pana kolegy Bauera, aby se vrátila tato předloha do garančního výboru, a pokud by k tomu nedošlo, tak za klub KDU-ČSL dávám návrh na zamítnutí této novely ve třetím čtení, přičemž avizuji, že jsme ochotni toto stáhnout, pokud skutečně bude ze strany vlády, a beru vládu jako celek, k tomu rozumný přístup a dokážeme se dohodnout na funkčním řešení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní vyzývám pana poslance Pavla Juříčka ještě v obecné rozpravě. Zatím jste poslední přihlášený.

Poslanec Pavel Juříček: Dobrý den dámy a pánové, zkusme oddělit formu a obsah. To, co už tady padlo, že se vykostil nějaký návrh zákona a vložilo se to do jiného, už tady zaznělo, že občas se to stává, tak to je ta formální stránka věci. Možná byla dána tím, že paní ministryně měla snahu, aby se ten celý proces urychlil. Ale zkusme se podívat na tu obsahovou stránku věci. Celá Česká republika pravděpodobně ví, že nejdřív mělo být A a to A mělo být eNeschopenka. A to byla podmínka nutná, nikoliv dostačující pro to, aby se zrušila karenční doba. Položme si otázku, kdo je konečný zákazník v tom lobbistickém řetězci. Občan, zaměstnanec... (Odmlka pro velký hluk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid!

Poslanec Pavel Juříček: – lékař a konečným zákazníkem je přece podnikatel resp. firma, která toho zaměstnance zaměstnává. A ta eNeschopenka vlastně slouží pro to, aby ta firma věděla a mohla se okamžitě zařídit pro to, aby mohla zajistit svoje zakázky. Nakonec když to nepřímo řeknu, tak vlastně konečným zákazníkem je nakonec ministryně financí, a to je výběr daní a Česká republika jako taková a nakonec my všichni jako poslanci jsme z toho přece placeni.

A co se vlastně stalo. Nejdřív se stalo B a teď se diskutuje o tom, zda to A bude v nějaké podobě. Já si myslím, že občas je nutné přiznat, že člověk udělá chybu a že ta chyba se tady stala v průběhu těch předcházejících tří čtyř měsíců, a že proto bychom se měli vrátit k tomu jako k celku. Nechci říct komplexně, protože já to slovo taky nemám rád, ale podívat se na to, že jestliže jsme si řekli, že nejdřív A, a omlouvám se, až na jednu poslankyni to neví, že A byla eNeschopenka, byla to podmínka a prostě takhle to politické rozhodnutí bylo ke zrušení karenční doby, tak samozřejmě abychom my podnikatelé mohli vůbec plnit zakázky, a tím pádem je nakonec plní i ten státní rozpočet, tak přece nemůžeme udělat tak radikální chybu, jak teď vypadá, že bychom udělat mohli. Tak je potřeba přiznat, že chyba se stala, a kdybychom měli být fér, tak si myslím, že koaliční rada by se mohla následně poradit o tom, jestli se posune náběh karenční doby s náběhem eNeschopenky v podobě, která bude funkční. A to si myslím, že to by bylo nejvíc fér pro všechny strany a hlavně pro to, aby podnikatelé mohli mít alespoň nějaký řídicí nástroj k tomu, aby mohli nějakým jiným způsobem nahradit ty lidi, kteří nám samozřejmě v procesu výroby a v procesu organizace práce budou chybět. Já si myslím, že tohle by bylo nejvíc fér.

A jestliže eNeschopenka nebude k 1. 7., tak jak mi nakonec signalizovali i ředitelé České správy sociálního pojištění, že vlastně se to k 1. 7. nedá stihnout, tak teď nevím, jestli se to dá stihnout, nebo nedá stihnout, oba dva, jak ředitel, tak náměstek, u mě byli a říkali, že se to nedá stihnout, tak je potřeba si občas přiznat pravdu a udělat k tomu ten krok, který by byl fér. To znamená svázat tyto dvě věci a říct reálný termín, který může fungovat. A páni doktoři, promiňte, vy jste v tomto procesu, nebo v tom řetězci, jedna ze složek, spíš jako servisní složka, takže vy k tomu samozřejmě musíte také takto přistupovat. Ale to rozhodující je vždycky

vnímat, kdo je konečný zákazník všech našich zákonů a procesů, které se snažíme v České republice nastavit.

Ještě jednou. Prosím vás, trošku moudrosti a nikoliv ideologie a mysleme na Českou republiku jako na celek. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Mám tady dvě faktické poznámky. Takže paní poslankyně Aulická, ještě chviličku. Jako první vyzývám na faktickou pana poslance Jiřího Bláhu a připraví se paní poslankyně Věra Adámková. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl jenom doplnit kolegu poslance Juříčka. Když se zavedla karenční doba, tak nám klesla nemocnost ve firmách celorepublikově na polovičku. Poslední tři roky nemocnost neustále stoupá. Je to způsobeno tím, že jsme museli zaměstnat lidi, kteří nechtějí. A já vám řeknu jenom příklad za poslední tři neděle, který se mi udál, abyste měli představu. Jedna zaměstnankyně, aby nemusela čerpat dovolenou, tak odletěla do Brazílie a vzala si tři týdny nemoci. A zaměstnanec, který u nás už nechce pracovat, mi dneska vzkázal, že od pondělka se hází marod a už nepřijde do práce. Takhle fungují někteří nepoctiví zaměstnanci. A věřte, že nejvíc tím trpí ti poctiví, kteří za ně musí pracovat a kteří už to nejsou schopni překousnout, že ti nepoctiví dostávají peníze, náhrady dovolených, náhrady mezd za to, že se válí u moře nebo doma. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A jako další prosím s faktickou poznámkou paní poslankyni Adámkovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já musím říci, a je to o mě známo, že mám ráda elektronizaci, mé oddělení patří k těm, které nejčastěji elektronicky používá věci v nemocnici. A tady mi schází jedna věc. Byť jsme samozřejmě služba, ale ta služba, která musí vypsat tu neschopenku, my jsme ji ještě ani neviděli, neviděli jsme ani pilotní projet. A já se domnívám, že vlastně se s tím ani nepočítá, přestože by to samozřejmě bylo možné. Tak já bych byla velmi ráda, kdybychom viděli proces, kterým by vůbec ta elektronická neschopenka měla jít. Protože to, co jsem viděla neoficiálně, upozorňuji, tak tam je povinný údaj zaměstnavatel. Doktor nemá právo, vás upozorňuji, opravdu nemá – a já to nechci ani sledovat, kontrolovat, jestli ten člověk mi hlásí správného zaměstnavatele. To mi nepřísluší. Já od něj nevybírám žádné peníze, já mu poskytuji službu. A já se o něj musím postarat, jestli má slepé střevo, nebo ikterus. A jestli uvede něco nesprávně, není možné zkontrolovat.

Takže bych byla velmi ráda, kdybychom viděli formulář, předpokládaný, elektronický, a mohli s ním tedy pracovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a s faktickou poznámkou se přihlásil ještě pan poslanec Munzar. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl navázat na pana kolegu Bláhu vaším prostřednictvím. Já jsem ho velmi pozorně poslouchal. On podobný příklad dával na hospodářském výboru, když se projednávalo právě zrušení karenční doby. Jenom nechápu tedy, proč kolegové, kteří mají takovéto zkušenosti – a my jsme ty argumenty slyšeli od pana prezidenta Hospodářské komory přímo na hospodářském výboru – hlasovali pro zrušení karenční doby. A ten důvod, který tam byl řečen, byl, že bude zrušení karenční doby provázáno s funkční eNeschopenkou, že eNeschopenka bude obrana vůči umělé nemocnosti. Teď jsme v situaci, kdy eNeschopenka není funkční, a myslím si, že to úplně neodpovídá tomu tvrzení, když se projednávalo zrušení karenční doby na hospodářském výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a s další faktickou pan poslanec Bláha. Já se omlouvám paní poslankyni Aulické. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Já díky za reakci. Jenom taky na to zareaguji, aby to tady znova zaznělo. Já jsem podpořil zrušení karenční doby z jednoho prostého důvodu. Protože třicet let zaměstnávám lidi. A věřte tomu, že ti zaměstnanci se v tom nevyznají, i když se jim to snažím vysvětlit. Takže to, že nedostanou náhradu první tři dny, tak i ti poctiví berou jako prostě špatně.

Já osobně si myslím, že jsme v čase, kdy je potřeba změnit celý systém důchodového a sociálního zabezpečení. Kdy je potřeba říct těm poctivým, kteří poctivě odvádějí svoje daně, odvody ze sociálního, zdravotního, aby věděli, že když budou poctivě pracovat a vše odvádět, tak že se jim to někde zúročí. Abychom opravdu tyto lidi zvýhodnili, třeba když půjdou do důchodu nebo při jiných příležitostech.

Takže to jsou moje myšlenky, moje pohnutky. Protože v okamžiku, kdy máte 200 lidí a znáte je osobně a mluvíte s nimi, tak se snažíte samozřejmě jim vyjít vstříc. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Tím jsme vyčerpali faktické poznámky. Takže já prosím paní poslankyni Aulickou, která je řádně přihlášena do rozpravy. Je to vaše.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já už asi nebudu dlouhá. Myslím si, že to, co se tady řeklo, je dostačující. Myslím si, že jsme všichni ze všech stran korektní a že jsme asi nebyli otevření tak, jak ta realita opravdu je. Proto mi dovolte – já jsem vlastně i během té diskuze vložila do systému pozměňovací návrh, který je vlastně totožný s panem kolegou Markem Novákem, a je tam jedna změna. Ta účinnost eNeschopenky se posouvá od 1. 1. 2020. Myslím si, že si všichni dokážeme tak nějak – jak to mám říci otevřeně, nebo možná spíše skrytě – říci, jaká vlastně ta situace v rámci připravenosti eNeschopenky je. Proto doporučuji ji posunout ne od 1. 7., ale od 1. 1. 2020. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. To byla v tuto chvíli poslední přihláška do obecné rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí z místa... Není tomu tak. Já tedy obecnou rozpravu... Pardon, pan poslanec Bláha se ještě hlásí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Já bych chtěl jenom poprosit, abychom se nad tím zamysleli. Je skvělý, že to chceme posunout. Ale jestli bychom neposunuli i tu karenční dobu. Protože opravdu, jak to tady zaznělo, jestliže nejdřív nebude a, nemůže být b. Protože v ten okamžik to bude neuvěřitelný chaos. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. (Silný hluk v sále.) Poprosím o klid v sále. S faktickou poznámkou se přihlásil pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych se chtěl obrátit na pana poslance Bláhu vaším prostřednictvím. My jsme se už zamysleli, my už jsme to napsali, už je to v systému. Stačí, když budete pro to hlasovat vy a vaši kolegové, a je to.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za krátkou faktickou poznámku. V tuto chvíli mám opět vyčerpané faktické poznámky i rozpravu. Takže se znovu ptám, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, takže obecnou rozpravu končím a ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní navrhovatelka má zájem o závěrečné slovo? (Ne.) Paní zpravodajka? (Ano.) Paní zpravodajka má zájem. Tak prosím, paní zpravodajko, o závěrečné slovo k obecné rozpravě.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, jak obsáhlá ta debata byla, si dovolím pouze vypíchnout dvě věci. A sice že navzdory všem těm sem a tam zpětvzetím usnesení, opětovnému tlačení na to, aby byla zavedena eNeschopenka i v polovičaté podobě od letošního léta, tak se tady stále dokola všichni shodli na tom, že realisticky zvládnutelný je projekt funkční, kvalitní eNeschopenky od 1. ledna 2020. Myslím, že tento jednoduchý fakt je něco, co by mělo být závěrem té dnešní debaty. První leden 2020, k němu směřující postupné testování elektronické neschopenky a žádné plané sliby a marné trápení lékařů obavami, co nastane od 1. července. Skutečně ta slova o možném dalším hřebíčku do rakve českého zdravotnictví nejsou přehnaná a není naprosto zřejmé, o co se opírá ta zoufalá snaha protlačit termín 1. července. Ještě jednou shrnuji, že realistický je ten 1. leden.

Potom ještě jedna poznámka k té proběhnuvší debatě. V podstatě, o co jde, je nejenom samotná eNeschopenka, ale i to, že ten původní senátní tisk 204, který dnes diskutujeme a který bude patrně obohacen o mnoho komplexních pozměňovacích návrhů, vlastně rušil legislativní ukotvení takzvaného JISPSV, velice důležitého jednotného informačního systému Ministerstva práce a sociálních věcí právě pro digitalizaci klíčových agend našeho státu. Já bych ráda jenom zdůraznila, že vlastně v tom celém fungování do budoucna je velice důležitá Česká správa sociálního zabezpečení, a proto v podrobné rozpravě ještě načtu pozměňovací návrh kolegy,

který se věnuje právě tomu, aby bylo vůbec možné provozováním některých informačních systémů ČSSZ pověřit.

Tolik za mě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Uvidíme, jestli se k podrobné rozpravě dostaneme.

To byla závěrečná slova a nyní nás čeká hlasování o návrhu na vrácení zákona garančnímu výboru k novému projednání. Slyším žádost o odhlášení, také vás svolám. (Gong.) Prosím, přihlaste se znovu svými kartami. Pro ty, kteří přicházejí do sálu, opakuji, že budeme hlasovat o vrácení návrhu zákona garančnímu výboru k novému projednání. Již jsem odhlašoval. (Poslanec Kubíček hovoří k předsedajícímu mimo mikrofon: Poprosím pět minut přestávku.)

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo. Jménem poslaneckého klubu ANO žádám o pět minut přestávky na jeho poradu. Pojďte ven.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobře. V tom případě vyhlašuji přestávku do 13.16 hodin na žádost poslaneckého klubu ANO.

(Jednání přerušeno od 13.11 do 13.16 hodin.)

Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 13.16 hodin. Připravená přestávka končí, takže bychom se měli vrátit k jednání. Přicházejí poslanci klubu ANO ze svojí přestávky. Nevím, jestli nám bude chtít někdo sdělit záměry, nicméně načase je hlasovat. Je zde žádost o odhlášení. Znovu vás všechny odhlásím. Prosím, přihlaste se svými kartami. Až se nám počet ustálí, budeme hlasovat. Vypadá to, že jsme tady všichni.

Takže zopakuji – budeme hlasovat o tom, že vrátíme návrh zákona garančnímu výboru k novému projednání.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 296. Přihlášeno je 137 poslanců a poslankyň, pro 65, proti 15. Návrh nebyl přijat.

Počkám, jestli budou nějaké protesty proti výsledku, ale nevypadá to, takže bychom pokračovali.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. O slovo jsou přihlášeni poslanci Novák Marek, paní poslankyně Richterová, pan poslanec Bauer, paní poslankyně Aulická a pan poslanec Kaňkovský. Prosím, aby přišli a přečetli své návrhy nebo svá vystoupení. Pan poslanec Novák. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo... (Odmlka kvůli hluku.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Poprosím sněmovnu o klid. Já vím, že to bylo vzrušující hlasování, ale myslím, že jsme se posunuli již za něj a můžeme pokračovat v klidu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Novák: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, tímto se přihlašuji k sněmovnímu dokumentu 2398. Jedná se o pozměňovací návrh, který jsem tady v obecné rozpravě představil. A dále tímto podávám návrh na zkrácení lhůty pro projednání zákona ve třetím čtení na sedm dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím paní poslankyni Richterovou. Pan poslanec Stanjura s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: To je úplně nová informace, že nám ještě chcete zkrátit lhůtu na projednání. Po tom všem, co tady zaznělo, to považuji za nehoráznost a musíme na tuto situaci reagovat. Dovolte, abych si vzal přestávku na jednání klubu ODS v délce 45 minut. Děkuji. (V sále je velký hluk a neklid.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Takže zde máme žádost o přestávku, proti které, předpokládám, nikdo nic nenamítá. To by znamenalo, že bychom se měli vrátit do sálu ve 14.05. Nicméně vzhledem k tomu, že je běžný zvyk v pátek ve dvě hodiny končit, bych dnešní jednání ukončil. Sejdeme se ve variabilním týdnu v úterý ve dvě hodiny. Přeji vám příjemný víkend.

(Jednání skončilo ve 13.20 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
26. března 2019
Přítomno: 179 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 27. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak vás nejprve všechny odhlásím a poprosím vás, abyste se po zahájení schůze nyní již přihlásili, případně mi oznámili, kdo hlasuje s kartou náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Margita Balaštíková – pracovní důvody, Dana Balcarová do 16.15 – pracovní důvody, Jiří Běhounek – zahraniční cesta, Jan Birke – rodinné důvody, Jan Čižinský – pracovní důvody, Jaroslav Dvořák – zdravotní důvody, Dominik Feri – osobní důvody, Stanislav Grospič – pracovní důvody, Tomáš Hanzel od 15 do 17 hodin – pracovní důvody, Milan Chovanec – zahraniční cesta, Jakub Janda do 16.00 – pracovní důvody, Miroslav Kalousek – zdravotní důvody, Jiří Kohoutek – rodinné důvody, Jana Krutáková – pracovní důvody, Jan Kubík – zahraniční cesta, Leo Luzar – zahraniční cesta, Karla Maříková od 14.30 do 15.40 – pracovní důvody, Radka Maxová do 15.30 hodin a od 16.50 do 17.30 – důvody, Jakub Michálek – zahraniční cesta, Vít Rakušan – pracovní důvody, Olga Richterová – zdravotní důvody, Karel Schwarzenberg – zdravotní důvody, Pavel Staněk – rodinné důvody, František Vácha – osobní důvody, Jiří Valenta do 16 hodin – pracovní důvody, Radovan Vích – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Jan Kněžínek – pracovní důvody, Jana Maláčová od 16.30 – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody, Dan Ťok – pracovní důvody, Miroslav Toman od 16 hodin – pracovní důvody.

Tak změna. Tomáš Kohoutek je omluvený – Jiří Kohoutek je zde.

Nejprve bych vás chtěl informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium.

Navrhujeme zařadit do pořadu 27. schůze nový bod, tím je Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 58 ze 4. schůze dne 12. prosince 2017 ke zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k OKD, a to na dnes, to je úterý 26. března, jako první bod.

Dále bod 5, sněmovní tisk 204 – novela o pojistném na sociální zabezpečení, druhé čtení, zařadit pevně na středu 27. března jako druhý bod dopoledního jednání.

To je z grémia vše. Přehled zbývajících bodů k projednání vám byl rozeslán elektronickou poštou.

Jako první se mi hlásil s přednostním právem pan předseda Faltýnek. (V sále je hlučno.) Prosím, máte slovo. A poprosím o klid v sále, děkuji. Prosím, máte slovo. Ještě jednou prosím o klid! Děkuji.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za zvuk. Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové. Já bych chtěl jménem našeho poslaneckého klubu navrhnout to, co se mi téměř podařilo na jednání grémia, ale bohužel jsem nenašel shodu všech přítomných, abychom pevně zařadili bod č. 25, sněmovní tisk 409 – je to novela zákona o pozemních komunikacích, týká se to zavedení elektronického mýta, resp. elektronických dálničních známek pro osobní auta – na dnešek po pevně zařazeném bodu č. 80. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dále se hlásil pan poslanec Peksa. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Dámy a pánové, já budu stručný. Dnes Evropský parlament schválil cenzorní směrnici o copyrightu na společném digitálním trhu. S ohledem na to bych vás, pane předsedající, chtěl poprosit o minutku ticha za svobodný internet v Evropě. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Já myslím, že se nám podařilo v tomto volebním období už dosáhnout určité shody na tom, že – já chápu smysl toho návrhu, ale pro jistotu to zopakuji: Minuty ticha pouze po předchozí dohodě všech z grémia. Děkuji.

Ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit k pořadu schůze. Pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové. Já bych vás chtěl požádat o vyřazení dvou bodů z pořadu této schůze. Je to bod č. 8 a bod č. 114, jedná se o sněmovní tisk 267, druhé a třetí čtení. Konkrétně je to novela zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením.

Tento tisk jsme již projednali v garančním výboru pro sociální politiku. Byl tam v podstatě jednomyslně schválen. Nicméně vyskytly se ještě nějaké dotazy týkající se problematiky zdvihacích plošin. Potřebujeme tuto oblast ještě prodiskutovat. Proto bych vás chtěl požádat, abychom z této schůze tento tisk stáhli a měli ještě čas do druhého čtení na dubnové schůzi. Děkuji a dovoluji si vás požádat o podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo k pořadu schůze. Nikoho nevidím. Vypořádáme se tedy s jednotlivými návrhy. Já zavolám kolegy z předsálí.

Nejprve bychom hlasovali o návrzích z grémia, tak jak jsem je načetl v úvodu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh grémia na změnu pořadu schůze. Kdo je proti?

Hlasování číslo 297, přihlášeno je 152, pro 151, proti nikdo. Návrh z grémia byl přijat.

Nyní tedy návrh, tak jak jej přednesl pan předseda Faltýnek. Týká se bodu 25, sněmovní tisk 409, o pozemních komunikacích, týká se to elektronického mýta pro osobní automobily, aby tento bod byl zařazen pevně dnes po pevně zařazeném bodu 80.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 298, přihlášeno je v tuto chvíli 157 poslanců, pro 153, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Kaňkovského, abychom z pořadu této schůze vyřadili bod 8 a 111 (Posl. Kaňkovský uvedl bod 114.), druhé a třetí čtení tisku 267 o pojistném, jestli jsem to správně zachytil. A já myslím, že máme jasně určeno, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro vyřazení těchto dvou bodů. Kdo je proti?

Hlasování číslo 299, přihlášeno je 160 poslanců, pro 158, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Takže vám děkuji a budeme postupovat dle schváleného pořadu schůze. Jako první otevírám bod

163.
Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 58 ze 4. schůze dne 12. prosince 2017 ke zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k OKD

Já poprosím pana poslance Lukáše Černohorského, aby předložený návrh uvedl. (V jednací síni je stálý hluk.) A ještě jednou poprosím, už začala schůze, o klid v sále. Děkuji.

Poslanec Lukáš Černohorský: Dobrý den, vážení kolegové. Já bych rád požádal o prodloužení mandátu vyšetřovací komise, a to z následujících důvodů. (Hluk v sále trvá.)

Vyšetřovací komise v tuto chvíli již vyslechla více, než 40 svědků. Několik důležitých svědků však nicméně stále nevyslechla. Jedná se zejména o svědky, kteří jsou ekonomicky aktivní a chtěli případně privatizovat společnost OKD okolo roku 2004. S tím, že někteří z nich v tuto chvíli pobývají –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás přeruším na okamžik. Opravdu poprosím o klid v sále. Jestliže máte něco k vyřizování, přejděte prosím do předsálí.

Poslanec Lukáš Černohorský: Někteří v tuto chvíli pobývají v zahraničí a jejich ohlášený návrat je až v průběhu druhé poloviny dubna, nebo až případně v květnu.

Dalším důvodem je, že vyšetřovací komise dospěla k některým závažným zjištěním, pokud jde o privatizace OKD a pravdivost informací, které tehdejší zástupci Ministerstva financí poskytli v roce 2004 a v roce 2010 Evropské komisi. Podle názoru komise (Komise?) mohla být privatizace OKD pro Českou republiku nevýhodná a v rozporu s takzvaným principem soukromého prodávajícího, přičemž Evropská komise byla během řízení Českou republikou nepravdivě informována o způsobu té privatizace.

Vyšetřovací komise na základě konzultace s experty dospěla k závěru, že je stále možné, že Česká republika může získat prostředky, o které přišla při této privatizaci. Během prodloužené doby zamýšlí komise zajistit veškeré skutečnosti a důkazy a spolupracovat s veřejnými, národními i unijními orgány na tom, aby pokud byla společnosti, která zprivatizovala společnost OKD, a. s., poskytnuta protiprávní státní podpora, aby byla tato podpora ve výši mnoha miliard korun beneficienty České republice vrácena. Proto bych rád požádal o změnu usnesení.

Návrh by tedy zněl takto: "Poslanecká sněmovna mění usnesení Poslanecké sněmovny číslo 58 ze 4. schůze ze dne 12. prosince 2017 ke zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k OKD takto: Článek III. zní: Stanoví lhůtu do 12. 10. 2019, v níž je vyšetřovací komise povinna předložit svá zjištění s návrhem Poslanecké sněmovně." Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Otevírám všeobecnou rozpravu. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení ve všeobecné rozpravě k tomuto bodu... Ještě jednou... Nikoho nevidím. Končím všeobecnou rozpravu a přistoupíme k rozpravě podrobné, do které se ptám, zda se někdo chce přihlásit s nějakým případným protinávrhem. Předpokládám, že pan poslanec – možná pro jistotu v podrobné rozpravě odkažte na to, co jste přednesl v obecné.

Poslanec Lukáš Černohorský: Já bych se chtěl tedy přihlásit k tomu návrhu, který jsem zde přečetl a odůvodnil v obecné rozpravě. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jestliže není nikdo jiný, kdo by vystoupil v podrobné rozpravě, tak tuto končím.

Budeme hlasovat o následujícím usnesení: "Poslanecká sněmovna mění usnesení Poslanecké sněmovny číslo 58 ze 4. schůze ze dne 12. prosince 2017 ke zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k OKD takto: Článek III. zní: Stanoví lhůtu do 12. 10. 2019, v níž je vyšetřovací komise povinna předložit svá zjištění s návrhem Poslanecké sněmovně."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Jedná se o jubilejní hlasování číslo 300. Máme přihlášeno 167 poslanců, pro 159, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Děkuji a končím projednání tohoto bodu.

Otevírám bod číslo

80.
Návrh poslanců Josefa Kotta, Margity Balaštíkové, Mariana Bojko a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 353/ - prvé čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 353/1. Poprosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Josef Kott, případně někdo jiný z navrhovatelů. Pan poslanec je tady. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Dobrý den, pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo. Dovolte, abych vám představil poslanecký návrh, který je novelou zákona číslo 252/1997 Sb., o zemědělství, a zákona číslo 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu. Novela obou zákonů si klade za cíl především převedení administrace a poskytování zemědělských národních dotací z Ministerstva zemědělství na Státní zemědělský intervenční fond.

Současný způsob administrace zemědělských národních dotačních programů je rozdělen mezi Ministerstvo zemědělství a Státní zemědělský intervenční fond, což má za následek nižší efektivitu této administrace spojenou se zvýšenou administrativní zátěží jak na straně Ministerstva zemědělství, tak na straně fondu a též na straně žadatelů o dotace. Na základě ustanovení § 2d zákona o zemědělství je Státní zemědělský intervenční fond v současné době pověřen, aby pro Ministerstvo zemědělství prováděl administraci žádostí o dotace, které jsou výhradně financované z národních zdrojů. Předloženým návrhem dojde k tomu, že tyto podpory bude nově provádět výhradně Státní zemědělský intervenční fond, a to na základě zásad o poskytování dotací, které bude vydávat ministerstvo dosavadním způsobem včetně toho, že účel programu k podpoře těchto aktivit, které jsou financovány výhradně z národních zdrojů, včetně rozsahu finančních prostředků připadajících na tyto programy, bude nadále schvalovat pro každý rok Poslanecká sněmovna současně se státním rozpočtem. Jedinou výjimkou z tohoto navrhovaného systému bude poskytování podpor genetických zdrojů podle zákona číslo 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat, a zákona číslo 148/2003 Sb., o genetických zdrojích rostlin a mikroorganismů, které bude s ohledem na jejich vysoce odborná specifika nadále prováděno ministerstvem nebo jím pověřenou osobou.

Převedením administrace zemědělských národních dotací na Státní zemědělský intervenční fond bude možné využít současného administrativního prostředí a informačního systému fondu, to je napojení na registry, elektronické podávání a více informací pro klienty. Ministerstvo se také bude moci v oblasti národních dotací více

zaměřit na nastavení zemědělské politiky v rámci jednotlivých komodit, to je roli policy makera. Novela rovněž vytváří předpoklady pro posílení elektronické komunikace mezi žadatelem a Státním zemědělským intervenčním fondem.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče, a poprosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Monika Oborná.

Poslankyně Monika Oborná: Hezký den, vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové. Dovolte, abych zástupce předkladatele doplnila o stanovisko vlády, které je souhlasné. Vláda současně doporučuje, aby realizace navrhované právní úpravy zohledňovala, že plánované výdaje na straně Státního zemědělského intervenčního fondu v odhadované výši 20 milionů korun, které budou použity na software pro administraci žádostí o dotace po 31. prosinci 2019, by měly být plně pokryty v rámci limitu výdajů Státního zemědělského intervenčního fondu pro rok 2019 a výhledu na léta 2020 a 2021, a to bez požadavku na navýšení prostředků Státního zemědělského intervenčního fondu, popřípadě prostředků poskytovaných z kapitoly Ministerstva zemědělství z důvodu zabezpečení této agendy.

Pokud jde o personální zajištění agendy, již se navrhuje převést z Ministerstva zemědělství na Státní zemědělský intervenční fond, vláda upozorňuje, že navrhované změny by měly být realizovány bez nároku na navýšení personálních kapacit a souvisejícího objemu prostředků na platy zaměstnanců v kapitolách Ministerstva zemědělství a Státního zemědělského intervenčního fondu. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní poslankyně. Otevírám obecnou rozpravu, do které se hlásí paní poslankyně Vrecionová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové, vážený pane předsedo. Já bych rozhodně chtěla tuto předlohu podpořit. Já jsem ji i spolupodepsala, souhlasím s ní, diskutovala jsem to s řadou zemědělců, oni by to také přivítali. Nicméně i paní zpravodajka již upozornila na to, co vlastně zmiňuje i vláda ve svém usnesení, že by nemělo do budoucna, a já pevně věřím, že tomu tak bude, k navyšování zaměstnanců zemědělského intervenčního fondu. Když jsme tuto předlohu projednávali na zemědělském výboru, ptala jsem se jak pana předsedy SZIF, tak pana ministra a byla jsem ujištěna o tom, že k tomu do budoucna nebude docházet. Nicméně bych byla ráda, aby i v dalších čteních to především od pana ministra tady zaznělo na mikrofon. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu. Faktické poznámky? Ale nesvítí mi v tuto chvíli žádná. Dobře, tak pan poslanec Jurečka z místa s faktickou poznámkou.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já jsem jenom chtěl velice stručně říci, že tento návrh podporuji, protože vlastně o tomto záměru jsme začali diskutovat už před více než třemi a půl lety. V situaci, kdy došlo k ukončení činnosti zemědělské agentury v jednotlivých okresních městech a tato činnost přešla na SZIF, tak zde zůstala ještě určitá dvojkolejnost, která se týkala právě přímo administrace národních dotací. Už tehdy jsme rozhodli, že by bylo dobré využít opravdu na všechny dotační tituly, které jsou administrovány v rámci evropských fondů, profesionální platební agenturu, kterou je Státní zemědělský intervenční fond, tak aby i tyto národní dotace tam, kde to logiku dává, administroval SZIF.

Tímto se možná ještě drobně obracím i na pana ministra zemědělství, jestli opravdu výčet převodu je konečný, nebo jestli u některých dotačních titulů ještě není na zvážení, jestli s tím rozsahem nenechat něco na Ministerstvu zemědělství, případně se to dá ještě doladit v rámci druhého čtení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Ještě jednou se táži, abych formálně splnil, zda má někdo zájem o vystoupení. Jestliže tomu tak není, tak v tuto chvíli opravdu končím obecnou rozpravu.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům. Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nikoho nevidím, přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 301, přihlášeno 169, pro 159, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Ptám se, zda je zde nějaký takový návrh. Jestliže tomu tak není a nebyl předložen ani žádný návrh na zkrácení či prodloužení lhůty, vypořádali jsme se se všemi návrhy k hlasování. Mohu skončit prvé čtení tohoto zákona a všem vám děkuji.

Dovolte mi přečíst některé dodatečné omluvy. Omlouvá se pan poslanec Hnilička dnes mezi 14.00 a 14.45 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Jan Lipavský do 15 hodin z pracovních důvodů.

Dalším bodem, který jsme dnes pevně zařadili, je

25.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 409/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede paní ministryně Klára Dostálová. Prosím, paní ministryně, máte slovo. (V sále je stálý hluk.)

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Ministerstvo dopravy předkládá k projednání návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Hlavním cílem předkládaného návrhu je změna způsobu úhrady časového poplatku za užití zpoplatněných pozemních komunikací, jakož i změna způsobu prokazování a kontroly této úhrady. Namísto dosavadního způsobu úhrady časového poplatku prostřednictvím zakoupení dálničního kuponu, jehož díl se vylepuje na čelní sklo vozidla, bude možno nově provádět úhradu i bezhotovostně prostřednictvím internetu či mobilních aplikací. Úhrada časového poplatku bude evidována v nově zřízeném informačním systému provozovaném Státním fondem dopravní infrastruktury, v němž budou evidována i osvobození od zpoplatnění. Osvobození vozidel od zpoplatnění budou evidována na základě oznámení provozovatelů takových vozidel adresovaných Státnímu fondu dopravní infrastruktury.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na okamžik přeruším, paní ministryně. Já bych vás chtěl požádat, aby vás paní ministryně nemusela překřikovat. Vyslechněme si v klidu to, co nám chce říci. Jestliže něco máte, prosím, abyste šli před sál. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: U osvobození od zpoplatnění, které je vázáno na přepravu držitele průkazu ZTP nebo ZTP/P, bude umožněno oznámit osvobození až tří vozidel, přičemž bezplatně bude možné užít zpoplatněnou pozemní komunikaci nadále pouze v okamžiku, kdy bude držitel průkazu ZTP nebo ZTP/P vozidlem skutečně přepravován.

Kontrola úhrady časového poplatku bude prováděna zejména prostřednictvím videodetekce, při níž bude s využitím kamerového systému podle státní poznávací značky vozidla ověřováno, zda má vozidlo uhrazený časový poplatek. V provozu tak budou zastavována a kontrolována primárně vozidla, u nichž došlo k neoprávněnému užití pozemní komunikace bez úhrady časového poplatku.

Návrh rovněž rozšiřuje okruh vozidel osvobozených od zpoplatnění, a to o vozidla využívající jako pohon výlučně elektrickou energii nebo vodík nebo kombinace s jiným palivem za podmínky, že emise CO2 nepřesahují v kombinovaném provozu hodnotu 50 g/km. Zároveň je navrhováno zvýhodnění vozidel poháněných zemním plynem nebo biometanem, u nichž se stanoví maximální výše poplatku oproti ostatním vozidlům na nižší úrovni.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Poprosím paní zpravodajku poslankyni Květu Matušovskou, aby se ujala slova.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych se ujala své povinnosti a přednesla zpravodajskou zprávu.

Cílem návrhu úpravy právního předpisu, jak už tady bylo zmíněno paní ministryní, je změna úhrady časového poplatku za užití zpoplatněných pozemních komunikací, jakož i změna způsobu prokazování kontroly této úhrady.

Kontrolu úhrady časového poplatku provádějí v současnosti celníci a policisté na zpoplatněných pozemních komunikacích vizuálně. Předložený návrh obsahuje novou úpravu úhrady časového poplatku ve vazbě na státní poznávací značku vozidla. Provedení úhrady bude zaznamenáno v evidenci a bude je možno provést na internetu či mobilní aplikací. Do této evidence budou zaznamenávána rovněž osvobození vozidel od zpoplatnění, a to na základě oznámení provozovatelů takových vozidel adresovaných Státnímu fondu dopravní infrastruktury. Kontrola úhrady časového poplatku bude prováděna přímo v provozu prostřednictvím videodetekce, při níž bude s využitím kamerového systému, který bude rozpoznávat státní poznávací značky vozidel, ověřováno, zda má vozidlo uhrazený časový poplatek.

Kompetence k provádění kontroly a přestupků zůstanou i nadále v rukou subjektů, jak už jsem řekla, policistů a celníků. Na zpoplatněných pozemních komunikacích budou umístěny také stacionární kamery, které umožní následné vhodnější zacílení kontroly při zjištění většího množství neuhrazených časových poplatků na daném úseku zpoplatněné pozemní komunikace.

Součástí návrhu je, jak už bylo zmíněno, i rozšíření okruhu vozidel osvobozených od zpoplatnění, a to o vozidla, používající výlučně elektrickou energii nebo vodík nebo jejich kombinace, avšak za podmínky, že emise CO2 nepřesahují v kombinovaném provozu hodnotu 50 g/km, nebo i zdravotně postižení. Zároveň návrh předpokládá zvýhodnění vozidel poháněných stlačeným zemním plynem, u nichž se stanoví maximální výše ročního poplatku v nižší úrovni proti ostatním vozidlům.

Ráda bych poprosila, aby byl tento tisk přidělen hospodářskému výboru jako garančnímu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které je jako první přihlášen pan poslanec Adamec. Máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, vážená paní ministryně, mně se chce říct, konečně je to tady. Konečně přicházíme k tomu, že nebudeme muset používat ty klasické papírové dálniční známky, ale že budeme moct platit prostě poplatek za použití dálniční sítě elektronickým způsobem. Je úplně jedno jak, jestli mobilem, z internetu nebo nějakým takovýmto elektronickým způsobem. Musím říct, že to je naprosto v pořádku. My tento návrh podpoříme, aby prošel do druhého čtení. Ale já si myslím, že je potřeba tady říct ještě několik věcí, abychom si v tom udělali úplně jasno.

Mě trochu mrzí, že pan ministr tady dneska nemohl být přítomen. Tím samozřejmě tady nechci snižovat význam paní ministryně Dostálové, ba naopak. Jsem rád, že to za něj vzala. Ale musím říct, že mně by se líbilo úplně, aby to fungovalo tak, že policisté na dálnici vůbec nikoho zastavovat nebudou. Protože ta elektronická známka se načte na základě poznávací značky a de facto mohlo by to

fungovat stejně, jako fungují průběžné radary, že vám bude prostě chodit složenka domů a budete platit.

Ale je tady řada dalších problémů z hlediska kontroly, které je potřeba vyřešit. Protože když se podíváte třeba na osvobození od zpoplatnění držitele ZTP nebo ZTP/P, že vlastně může mít až tři auta a že je důležité, aby člověk s tím postižením v tom autě seděl nebo ho řídil, jinak se provozovatele to osvobození netýká, tak tady podle mě bez zastavení toho automobilu a fyzické kontroly se to takto aplikovat nedá. Samozřejmě dá se to aplikovat u automobilů, které jsou na alternativní pohony, ať je to elektřina, nebo ať je to CNG nebo vodík, protože tam je to jasné. To auto, nebo automobil je registrován na státní poznávací značku a s tou už je známo, jaký pohon u toho auta je. Takže já bych to viděl tak, že by se měla usnadnit práce kontrolním orgánům, že by nebyl nutný způsob kontroly fyzickou kontrolou přímo na dálnici.

Mimochodem, když se podíváte, co se dneska na dálnici kontroluje, jaké další povinnosti se snažíme navalit třeba na řidiče kamionů, a de facto, když si vezmete možnosti dopravní policie nebo celníků, kteří také mohou kontrolovat dálniční kupony, tak si myslím, že naše snažení by mělo směřovat k tomu, aby tyto kontroly probíhaly bez lidské přítomnosti, aby na základě kamerového snímku bylo jasné, zda se řidič dopustil přestupku tím, že neměl vlastně zaplacenou dálniční známku. Samozřejmě papírové známky se budou kontrolovat pořád stejně, ale tam také není důvod k zastavování. Oni dneska mají optické přístroje, aby přečetli známku na předním skle a poznali, jestli je to opravdu originál, nebo není, nebo jestli ta známka tam nějak divně drží. Ale já vidím, že o tomhle bychom si měli ještě popovídat, protože pro mě je velmi důležité, aby s digitalizací této činnosti zároveň došlo k odstranění lidského faktoru. Aby vůbec policisté nemuseli auta zastavovat na dálnici, vyvádět je někam mimo jízdní pruhy. Je to komplikované. Všichni, co jezdíme po dálnicích, víme, že to problém je.

Přečetl jsem si také důvodovou zprávu ohledně předpokládaných nákladů. Já si myslím, že to není nepříznivá zpráva, jak je to tady popsáno v důvodové zprávě. (Hluk v sále trvá.) A možná jste vy, co jste si to přečetli, zaregistrovali – já chápu, že vás to některé nezajímá, ale jezdíme všichni po té dálnici, tak možná by mohlo –, že vlastně z toho vypadl alternativní pohon na propan-butan. A Hospodářská komora to kritizuje. Myslím si, že bychom se měli na tento problém ještě podívat, protože když tam platí 50 gramů na kilometr, tak vozidla, která jsou poháněna tímto pohonem, pokud to splní, tak podle mě by měla mít osvobození aspoň částečně od poplatku taky. Samozřejmě podpora alternativních pohonů – tady vidím jako moderní krok do budoucna. Vlastně elektrická auta, stlačený vodík, neplatí nic, pak je tam poloviční sazba, pokud splní tu normu. Tady bych to viděl jako pozitivní.

Takže pokud bych to měl shrnout, já si myslím, že tento návrh zákona je velmi pozitivní. Zaslouží podporu. Ale na druhou stranu je potřeba si prodiskutovat některé technické věci, tak aby došlo k zjednodušení kontroly, aby to fungovalo velmi jednoduše. Prostě nemáte-li dálniční kupon elektronický, sejme vás kamera na dálnici a zjistí to, tak vám domů přijde přípis a už to běží v normálním přestupkovém správním řízení a není potřeba fyzická kontrola na dálnici.

Já jsem na to narazil už minule, když jsme se tady s panem ministrem o tomto problému bavili. Já opravdu mám představu, že toto by nemělo být v činnosti dálniční policie ani celníků, že toto zvládnou úředníci v úřadě. Tam přijde jasná zpráva, jasný důkaz toho, že někdo porušil pravidla, a ten trest může přijít bez fyzické přítomnosti příslušníků na silnici dálničního tělesa.

Doporučuji pustit do druhého čtení do hospodářského výboru a tyto problémy tam prodiskutovat, a případné pozměňovací návrhy, které by vedly ještě ke zkvalitnění. To je ten správný prostor, kam to patří. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Juříček, poté pan poslanec Kobza. Prosím.

Poslanec Pavel Juříček: Dámy a pánové, dovolte, abych jenom lehce reagoval na kolegu prostřednictvím předsedajícího, pana Adamce. Nechci hovořit o meritu zákona jako takového, ale že tady padly takové informace, že elektrické pohony jsou čisté. Ony čisté nejsou prosím vás. Auta, elektromobily jsou sedmkrát náročnější na výrobu než klasické auto. Řada problémů s lithiem a kobaltem, nebudu vám tady teď dělat školení. Nicméně suma dohromady. Když se vezme celá ekologická stopa u elektromobilu, tak vychází zhruba 86 gramů na kilometr. Takže ty nesmysly, které si vymýšlí Evropská unie, je úplně neuvěřitelná hovadina. Omlouvám se za to slovo. Profesně to jinak neumím říct. A myslím si, že některé ty drobnosti v zákoně je potřeba upravit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Kobza, poté pan poslanec Adamec.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, kolegové a kolegyně hezké odpoledne. Já bych se rád prostřednictvím pana předsedajícího také vyjádřil k přednesu kolegy Adamce, protože si myslím, že se dostáváme na tenkou hranici, kdy vlastně prostřednictvím kontrolních kamer, které budou kontrolovat zaplacení dálničních poplatků, se vlastně dostáváme ke kontrole pohybu aut a ke kontrole pohybu osob. A vyzývám k velké opatrnosti v tom, jakým způsobem bude tento software nastaven, tak aby bylo zabráněno jeho zneužití. Protože to zneužití bude velmi snadné a potom samozřejmě velký bratr nás bude moci sledovat kdekoliv a kamkoliv půjdeme. A to si myslím, že v demokratické společnosti je naprosto nepřijatelné. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Adamec s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Dolínek.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, tak já nejdříve začnu odzadu. Dneska všechna moderní auta už jsou napojena na internet. Já třeba takové auto mám, takže přesně vím, kde je, jestli je zamčeno, kolik ujelo. A kdybych to bral ad absurdum a půjčoval auto své manželce a

kdybych byl trošku založen jinak a možná měl nějaké podezření, tak lehce mohu vystopovat, kde ten automobil je už dneska. Mimochodem, když máte mobilní telefon, tak je to ještě jednodušší. Já chápu ty obavy. Jsou namístě. Je potřeba obezřetnosti, rozumím tomu.

Co se týká kolegy Juříčka, jasně že jo. Ale právě proto, že chceme do budoucna alternativní pohony – a teď jsme někde v počátcích a ty problémy samozřejmě jsou, a o té uhlíkové stopě se nebavme, to všichni víme, jak to je. Ale snaha do budoucna je ty alternativní pohony zavádět. My bychom si také mohli spočítat, jaké jsou náklady na vodíkový pohon, jaká je stopa vodíkového pohonu. Já si myslím, že dobře to dneska funguje už v rámci městské dopravy, kdy de facto ta stopa se rozptýlí, ona vznikne někde jinde, ale ty autobusy už jezdí čistě v tom městě.

Takže ono je to velmi komplikované. Ale já tvrdím, že ta cesta je správně. Ta cesta je správně, protože jiná cesta v tuto chvíli neexistuje. A můžeme se bavit o elektroautech na úplně jiné půdě, v jiných případech, můžeme zkoumat tyhlety věci. Ale myslím si, že tenhle návrh zákona prostě reflektuje tu skutečnost a přípravu na budoucnost.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A v tuto chvíli poslední faktická poznámka, pan poslanec Dolínek.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré odpoledne. Já bych chtěl požádat kolegy ve Sněmovně, abychom v příštích měsících nevyvolávali zde ducha velkého bratra. Ten důvod je velmi jednoduchý. U všeho se dá hledat, ano, ale v Praze přes dva roky funguje systém parkování přes espézetky, které jsou snímány, dokonce soukromou společností, která ty údaje předává pražské firmě. Za dva roky nebylo zaznamenáno jediné zneužití dat informací načtení espézetek v celé Praze. Nikdo si tu stížnost nepodal, nic se takového u soudu neřeší, nikde nebyla žádná podaná stížnost policii ve smyslu zneužití této informace. Takže prosím, nevzbuzujme zde tyto falešné stopy. Pojďme radši hledat cesty, které jsou jednoduché. Doma si sednu, nemusím na poštu ani na benzínku, zaplatím za sebe roční, desetidenní, nebo jak dlouhý bude kupon, a jdu od toho. Jsem cizinec, v angličtině bez problému na stránkách si to koupím, když jedu do té země, nemusím hledat nějakou benzínku před hranicemi. Pomozme těm řidičům. Díky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tak, objevila se nám ještě jedna faktická. Pan poslanec Koten.

Poslanec Radek Koten: Dobrý den, dámy a pánové. Mně to připadá celkem jako dobrý nápad, protože pokud se podíváme na Slovensko nebo Maďarsko, popřípadě i Chorvatsko, tak tam tento systém funguje. Dá se říct, že v tom Chorvatsku je to trošičku rozdílné, protože tam mají nějaké krabičky. Ale v případě, že to bude formou čtení státních poznávacích značek, tak jak to je v Maďarsku i na Slovensku, tak si myslím, že ten systém bude natolik automatický – na nás je asi pouze to, abychom

zabránili zneužití informací o pohybu vozidel. Až tady někdo z vás z kolegů vymyslí například, že bychom mohli měřit tímto způsobem úsekovou rychlost na dálnici, tak to bych si opravdu nepřál. A věřím tomu, že se tady najde spousta lidí, kteří by říkali, že by to bylo dobré, prospěšné. Ale to už bychom se opravdu sledovali na každém kroku a to by mi opravdu nevyhovovalo. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji. Pan poslanec Adamec chce reagovat s faktickou poznámkou.

Poslanec Ivan Adamec: Já už velmi krátce, vážený pane předsedo. Kolegyně, kolegové, to už tady bylo, když jsme se bavili vlastně, že na těch mýtných branách kamery dávno jsou, a aby mýtné brány, až skončí jejich třeba hlavní funkce, to znamená snímání mýtného, aby nesloužily k měření rychlosti. Jasně jsme si tady řekli, že tak to nebude, tak to být nesmí. A já si myslím, že tady vzhledem k objemu těch aut nakonec, která tady budou jezdit po té dálnici, a snímání těch čísel, prostě toto není vůbec na pořadu dne a já bych byl první, který by proti tomu protestoval.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Tak, ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto bodu. Nikoho se hlásit nevidím. Končím obecnou rozpravu. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova – ani paní navrhovatelka, ani paní zpravodajka. Návrh na vrácení či zamítnutí nepadl. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Ptám se, zda je zde jiný návrh. Nikoho nevidím. (Gong.) Přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru?

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 302: přihlášeno je 172, pro 151, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Ptám se, zda je zájem nebo chce někdo navrhnout jiný výbor. Nikoho nevidím. Tím pádem jsme se vypořádali s veškerým hlasováním v prvním čtení a já končím prvé čtení tohoto bodu, tohoto tisku, a všem vám děkuji.

Otevírám body 37 a 38, kde byla odhlasována sloučená rozprava.

Sloučená rozprava k bodům 37 a 38
/sněmovní tisky 201 a 211/

Jedná se o návrh poslanců Radky Maxové, Františka Kopřivy, Petra Dolínka, Víta Rakušana, Jiřího Dolejše, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 89/2019 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 201, prvé čtení (neklid a hluk v jednacím sále), a návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jana Bartoška, Pavly Golasowské, Aleše Juchelky a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění usnesení číslo 2/1993 Sb., předsednictva České národní rady o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 211, prvé čtení.

Těmito sněmovními tisky jsme se zabývali dne 14. listopadu 2018 na 20. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme přerušili sloučenou obecnou rozpravu. Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujala své místo za skupinu navrhovatelů paní poslankyně Pastuchová a pan poslanec Výborný k tisku 211 nebo někdo jiný z navrhovatelů, pan poslanec je přítomen. Připomínám, že zpravodaji garančních výborů jsou poslanec Marek Novák a poslankyně Věra Procházková.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené sloučené obecné rozpravě. O slovo se v tuto chvíli jako první přihlásil s přednostním právem pan místopředseda Okamura. (Předsedající vyčkává, až se sníží hluk v sále.) Já poprosím všechny diskutující, kteří potřebují něco dořešit, nechci jmenovat, dívám se spíše do levé části sálu. Ještě chvilku vydržte, pane místopředsedo. Čeká nás jistě velmi zajímavá a dlouhá rozprava k tomuto bodu. Tak já ještě jednou poprosím o klid. (Zvonec.) Máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, ještě před deseti lety bychom se srdečně zasmáli myšlence, že manželství není svazek muže a ženy. Koneckonců pro gaye a lesbičky bylo proto vymyšleno registrované partnerství. A veřejnost byla vehementně ujišťována, že tohle je konečný požadavek stejnopohlavních párů. Proti registrovanému partnerství my v SPD nic nemáme. Ve světě jsou dokonce o krok dál. Mají už i třetí pohlaví. I když se přiznám, že takové pohlaví jsem ještě nikdy neviděl. (Smích z levé části sálu.) A myslím, že ho nikdo nikdy ani neuvidí, protože prostě neexistuje. Neexistující třetí pohlaví ovšem už bylo uzákoněno v Německu.

Vrtá mi hlavou, kdo konkrétně z vás poslanců, kteří navrhujete zrušení manželství jako svazku muže a ženy, psal tento váš návrh, kde v části páté ve změně zákona o specifických zdravotních službách čtu něco o poruše sexuální identifikace. No, řeknu to na plná ústa. Zrušení manželství jako svazku muže a ženy tady navrhují poslanci hnutí ANO, ČSSD, KSČM, Pirátů, TOP 09 a STAN. To aby voliči přesně věděli, kdo prosazuje takové nápady.

Málokdo si už dnes troufne říci, nebo dokonce napsat, že když se muž považuje za ženu nebo žena za muže, když spolu chtějí mít děti třeba dva muži, tak to není normální. Když muži chybí schopnost být mužem, tak to není nic, za co bychom se

měli stydět. Já sám mám v nejbližší rodině gaye a mám ho samozřejmě celý život rád a je to skvělý, mimořádně vzdělaný a pro mě zcela nenahraditelný člověk. Ale na druhé straně není homosexualita něco, co bychom měli povyšovat na standard z hlediska manželství muže a ženy. Dám příklad z jiného soudku. Když je někdo tělesně postižený, tak se přece netváříme, že není postižený, a nepíšeme zákon, ve kterém bychom povýšili postiženého člověka na třetí samostatný druh člověka, který se vyznačuje třeba tím, že nemůže sám chodit.

Společnost svými zákony od pravěku po současnost a po celém světě nějakým způsobem kodifikovala svazek muže a ženy a chránila jej a zvýhodňovala. Nebylo to z nějakých ideologických důvodů. Ale bez ohledu na panující víru či ideologii si v každé době byli vládci a politici vědomi nevyvratitelné skutečnosti, že základní pilíř státu je rodina. Tedy rodina, kde muž a žena plodí a vychovávají děti. Řecká společnost dokonce vyzdvihovala homosexuální pederastické vztahy jako vrchol intelektuálního přátelství, ale nikdy se ho nepokusila postavit na úroveň manželství. Bez ohledu na pohlaví a sexuální preference jsme si jako občané rovni. Na straně druhé, chceme-li jako národ a společnost přežít, musíme preferovat tradiční manželství, protože ač se nám to líbí, či ne, klasická rodina stabilizuje společnost, jelikož mimo jiné plodí děti.

Jako argument se proti manželství využívá například vysoká rozvodovost. A my místo abychom skutečně dělali maximum pro to, aby manželství muže a ženy bylo pro páry co nejvhodnější, abychom motivovali muže a ženy, aby se nerozcházeli a společně plodili a vychovávali děti, tak výlučnost manželství naopak boříme. Dva muži nebo dvě ženy nikdy nebudou maminka a tatínek. Budou to dva chlapi nebo dvě dámy, ať do zákona napíšeme cokoliv.

Chceme-li jako evropská civilizace přežít, musíme uchovat její hodnoty. Jim vděčíme za to, že tu stále ještě jsme. Civilizace jako ta zmíněná řecká nebo římská zmizely v momentě, kdy přestaly své hodnoty a tradice hájit. Jejich území – Afriku i Malou Asii, dnešní Turecko – opanovali naopak muslimští barbaři, kteří své hodnoty tvrdě a nemilosrdně prosazují dodnes. Je velký omyl myslet si, že pokud se vzdáme veškerého našeho evropského dědictví, že přežijeme. Národ, který se nehájí, je poroben. To platí po tisíce let a platit bude vždy.

Takže za hnutí SPD říkám jasně, že my návrh zákona na to, aby se zrušilo manželství jako výlučný svazek muže a ženy, nepodpoříme.

Na rozdíl od návrhu, který navrhuje uzákonit manželství stejnopohlavních párů, je ovšem návrh zákona na zakotvení manželství jako svazku muže a ženy, který tady také projednáváme, skutečně potřebný, jelikož se ukazuje, že i tak zdánlivá samozřejmost jako manželství muže a ženy potřebuje ochranu i na ústavní úrovni. Při pohledu na strany, které tady navrhují změnit pojem manželství, a já bych je znovu vyjmenoval, že to tady navrhují poslanci hnutí ANO, ČSSD, KSČM, Pirátů, TOP 09 a STAN, tak na rozdíl od těchto stran, které tedy chtějí říci, že manželství není svazek muže a ženy, tak musím říci, že jsou to strany, kde jsou často proimigrační a k islámu tolerantní politici. Takže bych vás, vážení předkladatelé, jenom upozornil, že kupodivu váš názor nesdílí ani muslimští přistěhovalci a nesdílí je vlastně žádná

kultura na celé planetě. Bláznivé nápady přetavit a deklasovat manželství mají pouze euroameričtí multikulturalisté.

Děkuji za pozornost. A myslím, že stanovisko SPD je zcela jasné. (Potlesk poslanců SPD a části hostů na galerii návštěvníků.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. S faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Vaším prostřednictvím bych chtěla tlumočit jednu prosbu, se kterou se na mne obrátili přátelé z lesbické a gay komunity. Neříkejte lesbám lesbičky. Nejsou lesbičky. Jsou to lesby. Stejně tak jako gayové nejsou gayíčkové, pane kolego Okamuro. Děkuju. (Pobavení v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. V tuto chvíli je přihlášen do rozpravy pan poslanec Bauer jako první v pořadí. Omlouvám se. Za navrhovatele pan poslanec Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, otevíráme pokračování rozpravy mimo jiné nad sněmovním tiskem 211, což je novela Listiny základních práv a svobod. Dovolte mi za předkladatele toto pokračování krátce uvést.

Cílem předkládaného návrhu je doplnit ochranu rodiny na úrovni ústavního pořádku, tak jak je to zakotvené v článku 32 hlavy čtvrté Listiny základních práv a svobod, o ochranu jednoho ze základních stavebních prvků úplné rodiny, jímž je manželství muže a ženy. Potřeba poskytnout manželskému svazku muže a ženy coby jednomu ze základních kamenů společnosti zvláštní uznání a ústavní ochranu je v dnešní turbulentní době, v níž se setkáváme se všudypřítomnými snahami o relativizaci a bourání vzorů, ať již sebelépe osvědčených, aktuálnější než kdykoli dříve. Je proto nanejvýš žádoucí, aby pravou podstatu, význam a důležitost tohoto svazku reflektoval i dokument, který zakotvuje ty nejvyšší hodnoty, na nichž stojí naše společnost a náš právní řád. Tímto dokumentem je právě Listina základních práv a svobod.

Jedná se jednoznačně o debatu hodnotovou. A tady je potřeba říci, že já i KDU-ČSL a skupina dalších předkladatelů jasně, srozumitelně, ale zároveň také slušně a kultivovaně se staví na stranu stabilní rodiny postavené a definované jako táta, máma a děti. Odmítáme relativizaci hodnoty manželství a představu, že by mohlo být svazkem kohokoli. Realita bohužel dnes nedopřává štěstí v podobě úplné rodiny a šťastného manželství každému. Prožívá-li rodina v dnešním světě, a Českou republiku nevyjímaje, určitou krizi a erozi, není úlohou státu na její podporu rezignovat, nýbrž naopak ji tím více a intenzivněji podporovat. K tomuto cíli, k vytváření pozitivních vzorů, směřuje i tato novela.

Manželství muže a ženy má typicky potenciál naplnit všechny hlavní funkce rodiny, zvláště potom přivést na svět další generaci a vychovat ji v nenahraditelné, vzájemně nezastupitelné a komplementárně působící mateřské i otcovské lásce a

vzoru. Institut manželství muže a ženy, který se v průběhu dějin mimořádným a dlouhodobým způsobem osvědčil, si zasluhuje tu nejvyšší ochranu a úctu, a nikoli svévolné experimenty a pokusy vylepšit a přetvořit jej podle momentálních trendů. Opakovaně ve veřejných vystoupeních uvádíme, že manželství není právem, že jeho účelem není ošetřit vztah dvou lidí, kteří se mají rádi. Stát nemá upravovat emocionální citové vztahy. Je každého zcela svobodným rozhodnutím, s kým žije v partnerském soužití. Mohou to být nejenom dvě ženy, dva muži, ale mohou to být také třeba dvě sestry, které pečují o svoji starou matku nebo otce. Manželství je ale jedinečné společenství muže a ženy, které má svoji nezastupitelnou hodnotu. Je to dar a poslání.

Nevedeme debatu o právech menšin. Vedeme debatu o hodnotách. V tomto smyslu na nikoho neútočíme. Odmítáme přízviska homofobů a podobně. A to i proto, že si vážíme každého člověka. Respektujeme různé formy lidského soužití a jejich hodnotu, ale hájíme manželský svazek, který je základem tradiční stabilní rodiny s veškerým jejím posláním. Krásně to vystihl jeden tweet – cituji: "Jsem vdaná za muže, pořád jednoho, toho samého, už 27 let. Máme tři děti a všechny jsou naše. Vím, jsem rebel." Konec citátu.

Toto se nesmí, toto se nesmí, dámy a pánové, stát v naší společnosti normou.

Zároveň je třeba připomenout, že debata se také nevede o právech dětí a právech dítěte. Dítě, lidský život, je dar. A jako takový se nesmí stát předmětem obchodu, objednávky, sociálního inženýrství nebo vyvzdorovaného práva. Odmítáme směřování k hedonistické společnosti, kde nikomu není upřeno vůbec nic, a pod pojmem "právo na" se schová úplně vše. Na dítě není nárok či právo. Je plodem vzájemné lásky manželů a my se hlásíme k tomu, aby to takto i zůstalo.

Současně si ale přiznejme: Dnešní krizi rodiny skutečně nezpůsobují homosexuální páry. Bylo by laciné a nepoctivé to na kohokoli házet. Za to si můžeme my sami, my, manželské páry a rodiny. Sami svou vlastní nezodpovědností, nepéčí o vztahy v rodinách, důrazem na nárokovou mentalitu. Celá debata je tedy hozenou rukavicí i nám, kteří hájí osvědčené pojetí manželství a rodiny, a současně i nám zákonodárcům, abychom maximálně z různých úhlů podporovali rodinu, roli a pozici matek, stejně jako roli otců při výchově dětí.

Dámy a pánové, zvláště dnes mi dovolte na závěr poděkovat všem, kteří se aktivně zapojili do podpory petice Aliance pro rodinu, která je hlasem veřejnosti k podpoře našeho návrhu ústavní ochrany manželství jako svazku muže a ženy. K dnešnímu dni se pod ni podepsalo 103 121 občanů České republiky. Petiční právo je nezanedbatelným znakem vyjádření svého občanského a v tomto případě i hodnotového postoje. Na věcném obsahu a zdůvodnění návrhu to samozřejmě vůbec nic nemění.

Dámy a pánové, vážení kolegové, vážené kolegyně, předem děkuji, že budeme i zde na půdě Poslanecké sněmovny pokračovat v kultivované a věcné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, zda za navrhovatele chce vystoupit ještě někdo. Jestliže ne, tak... Nebo chce vystoupit paní poslankyně

Pastuchová za navrhovatele? V tom případě se ptám zpravodajů, zda je zájem o vystoupení. Tak paní poslankyně Procházková.

Poslankyně Věra Procházková: Dobré odpoledne všem. Navrhovaná změna je zjevně reakcí na aktuální snahy otevřít institut manželství osobám stejného pohlaví. I z obsahu důvodové zprávy plyne, že smyslem navrhované změny Listiny základních práv a svobod, dále jen Listina, mimo jiné je, že zákonem uznané manželství musí spočívat ve svazku jednoho muže a jedné ženy.

Vláda naopak svým usnesením ze dne 22. června 2018 číslo 414 vyjádřila souhlas s návrhem zákona, jehož cílem je otevřít institut manželství osobám stejného pohlaví, sněmovní tisk 201. Vláda se domnívá, že k jakékoliv změně Listiny je třeba přistupovat zdrženlivě. Katalog práv a svobod zakotvený v Listině by neměl být používán k blokování práv určitých skupin. Vláda též uvádí, že podle jejího názoru výše uvedeného cíle, tedy že zákonem uznané manželství musí spočívat pouze ve svazku jednoho muže a jedné ženy, ani nebude zakotvením obecné proklamace do Listiny dosaženo. Vláda uvádí, že z formálního hlediska by nemělo jít o změny usnesení předsednictva České národní rady, ale mělo by se jednat o změnu samotné Listiny. Návrh navíc vykazuje i další legislativně technické nedostatky. Proto stanovisko vlády je nesouhlas. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně Pastuchová za navrhovatele k prvnímu tisku. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já jsem myslela, že nebudeme opakovat, když už bylo zmíněno, nicméně prostřednictvím, když pan kolega Výborný vystoupil, já bych tady upřesnila i náš navrhovaný zákon. Jenom to vezmu zkráceně, proč prosazujeme tuto změnu.

Mezi manželstvím a registrovaným partnerstvím existuje řada rozdílů, o tom si nemusíme vyprávět. Já vám zde přečtu z tabulky, kterou jste měli i v důvodové zprávě, některé rozdíly. Symbolické rozdíly, manželé – registrovaní partneři.

Manželství je základním kamenem rodinného práva. Registrované partnerství je administrativním úkonem. Snoubenci se mohou vzít na téměř jakékoli matrice, registrovaní partneři jen na 14 určených úřadech. Manželství – mají dva svědky. Registrované partnerství – beze svědků. Manželství – prohlášení činí před starostkou, místostarostkou nebo pověřeným členem zastupitelstva. Registrované partnerství pouze před matrikářem nebo matrikářkou. Manželstvím získávají manželé příbuzné, jejichž vztah zákon uznává. Registrované partnerství – zákon např. švagry a švagrové registrovaných partnerů neuznává.

Prakticky: Manželství – pracovní volno dva dny na svatbu. Registrované partnerství – není v zákoně upraveno. Manželství – automaticky vzniká společné jmění manželů, jeho existence zlehčuje život manželů, kteří si nemusí ke všemu udělovat plnou moc. Také znamená, že na manžela může při dědění připadnout větší podíl než na registrovaného partnera. Dále je společné jmění výhodnější z hlediska

daní. Registrované partnerství – nevzniká, partneři jsou jen podíloví spoluvlastníci, není žádná úprava vypořádání majetku v případě rozpadu vztahu. Manželé – při uzavření sňatku si snoubenci mohou určit, jaké společné příjmení budou používat. Registrované partnerství – nelze, je třeba žádat dodatečně po registraci. Manželé mají nárok na vdovský a vdovecký důchod. Registrovaní nemají. Manželé – po úmrtí manžela přechází na manžela nárok na různé dávky. Registrované partnerství – nepřechází.

A teď asi to nejdůležitější – ve vztahu k dětem. Manželé – manžel může přiosvojit dítě druhého manžela např. z předchozího vztahu. Registrované partnerství – nelze. Manželé mohou společně osvojit dítě z ústavu. Registrovaní – nelze. Manželé mohou být společnými pěstouny. Registrovaní – nelze. Podmínkou rozvodu u manželů je úprava vztahu k dětem. Registrované partnerství – není upraveno; partner, který není biologickým rodičem, nemá automaticky možnost děti dále vídat a nemá ani povinnost platit výživné. Manželství – zůstavitelovy děti jsou jeho zákonnými dědici a zároveň neopomenutelnými dědici. Registrovaní – děti nemají ze zákona možnost dědit po tom partnerů, který je sice vychovává, ale není jejich právem uznaným rodičem. A poslední: děti mají nárok na sirotčí důchod po svém rodiči v manželství. A registrované – děti tento nárok nemají ve vztahu k partnerovi, který není biologickým rodičem.

Takže tady jsem vám asi vyjmenovala základní rozdíly. Mohla bych hovořit i dál, ale myslím, že jsme si to už vyslechli i od mé kolegyně a spolupředkladatelky Radky Maxové. Já jsem jen chtěla připomenout důvody, pro které jsme i tento zákon předložili. A určitě si vyslechneme mnoho dalších názorů. Ale z mého hlediska i jako předsedkyně komise pro rodinu a rovné příležitosti – dítě, které vyrůstá v rodině registrovaných partnerů, je oproti dítěti vyrůstajícímu v rodině manželů neodůvodněně znevýhodněno a ocitá se ve vakuu a právní nejistotě. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka pan poslanec Plzák, poté pan poslanec Výborný.

Poslanec Pavel Plzák: Dobré odpoledne, děkuji za pozornost, pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové. Já reaguji faktickou poznámkou na tu tabulku, která nám tady byla vyjmenována. Mně tam chyběl jeden podstatný rozdíl mezi manželstvím a registrovaným partnerstvím. A velmi důležitý. Manželé spolu mohou zplodit potomstvo, registrovaní partneři nemohou zplodit potomstvo. A co s tím budeme dělat?

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická, pan poslanec Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Chtěl jsem jenom kratičce reagovat na ten výčet, který tady zazněl. To všechno je pravda. Ano. Ale otázka toho, kde mají registrované páry uzavírat registrované partnerství, zda mají mít k tomu nárok na dva dny dovolené, otázka řešení vdoveckých důchodů, otázka řešení společného jmění, to

všechno, dámy a pánové, to všechno bylo obsahem návrhu, který tady předkládal můj ctěný kolega Patrik Nacher, který tady sedí tamhle v lavici, a když se o něco podobného pokusil, tak se setkal doslova s šikanou ze strany LGBT komunity, protože se zjevně ukázalo, že to není to, oč tady usilujeme. Čili jsem trošku zklamán tímto přístupem. On o tom možná bude hovořit sám, protože avizoval i tady veřejně říkal, že něco podobného chce připravovat, a ukázalo se, že to vůbec není cílem toho, co předkládá druhá skupina poslanců. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dovolte mi přečíst jednu dodatečnou omluvu. Omlouvá se paní poslankyně Maxová od 15.30 do 16.00 hodin z pracovních důvodů.

Ještě je tu jedna faktická poznámka, a to pan poslanec Kopřiva.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych možná uvést na pravou míru jenom tu skutečnost, že ne nutně všechny heterosexuální páry mohou mít děti a ne všechny je mají. A také jim vlastně nezakazujeme uzavírat svazek manželství. Na druhou stranu bych byl rád, aby zákony odpovídaly realitě. A ta realita zkrátka taková je, že ty takzvaně duhové rodiny existují. Jsou stejnopohlavní páry, které děti vychovávají, ty děti chtějí být vychovávány v těchto rodinách. Ono se to stane tak, že ti partneři mají třeba dítě z předchozího manželství. Nebo si zkrátka to dítě jeden z nich přisvojí, což už teď je možné.

Každopádně předkladatelům novely občanského zákoníku jde o to, aby skutečně institut manželství, kterým stát garantuje nějaká práva a vymáhá nějaké povinnosti po těch lidech, který se rozhodnou spolu žít, tak aby tento institut mohl být aplikován na všechny občany bez rozdílu. Stejně tak jako všichni platíme stejné daně, my chceme, aby i ty stejnopohlavní páry musely dodržovat stejné povinnosti a mít stejná práva, zkrátka z toho důvodu, že už takové rodiny teď existují. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. Mám tu ale další dvě faktické. A jako první pan poslanec Špičák, poté paní poslankyně Kovářová.

Poslanec Julius Špičák: Vážený pane předsedo, vážené přítomní, dámy a pánové, dovolte, abych se vyjádřil jako praktikující lékař, to znamená jako člověk, který má zcela mimořádný autentický v podstatě vhled do lidské společnosti.

Takže za prvé jsou to pacienti, kteří se s tím praktikujícím lékařem radí kompletně o všem – o svých finančních problémech, partnerských problémech, sexuální orientaci. Dále bych nechtěl spekulovat o odlišné psychologii jednotlivých manželství, ale je faktem, že v podstatě gayové směřují, podobně jako ženy směřují stále ještě tradičně do určitých zaměstnání, podobně gayové směřují do určitých zaměstnání, takže je vídáme například dnes více a více v oblasti sester. Máme běžně sestry jako sestry-ženy a sestry jako muže-gaye. A já musím říci, že jsem s nimi denně v kontaktu, a mohl bych říci, že v se podstatě konfrontuji s touto problematikou, ale to by nebylo správné. To není pro mě problematika. Já jsem s touto skutečností zcela sžitý a nenacházím zásadní problémy, které by

ospravedlňovaly jakoukoliv odlišnost stejnopohlavních a heteropohlavních svazků. Je zcela jasné – a nezazněla tady slova naprosté většiny psychologů a psychiatrů, včetně například prof. Höschla – že gayové jsou nadáni stejnou schopností citu, stejně stálým citem a schopností budovat svazek, který je v podstatě stejně kvalitní, není naprosto odlišný od heterosexuálního svazku. A to, že nejsou dva stejnopohlavní jedinci schopni plodit děti, to naprosto tady nezpochybňuji, nicméně jsou schopni tyto děti vychovávat a já bych velmi rád, aby se problematika sirotčinců otevřela právě pro tato kvalitní manželství a tito je mohli vychovávat (upozornění na čas) a mohli vychovávat naprosto na stejné úrovni jako svazky heterosexuální.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Další faktická poznámka, paní poslankyně Kovářová.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené dámy, vážení pánové, dovolte, abych reagovala na vystoupení pana poslance Plzáka, který se ptal, co s tím uděláme, když stejnopohlavní páry nemohou plodit potomstvo. A já mu tedy odpovídám. Neuděláme s tím nic, ale co můžeme udělat – můžeme dopřát těm, kteří ty děti zplodit nemohou, aby si je buď mohli adoptovat, nebo osvojit. To za prvé. Oni požadují určitá práva, ale požadují také – nebo respektive jsou ochotni plnit určité povinnosti a to myslím, že je správné. Často se slýchá o tom, co je tradiční rodina. Občanský zákoník říká, že manželství je svazek muže a ženy a je to svazek trvalý, ale ze zkušeností víme, že padesát procent manželství se rozpadá. A já bych na to chtěla reagovat, protože si myslím, že tyto otázky, zda zplodit, nezplodit či podobné, já na to reaguji osobně. Osobně jako matka, tam se to vyřešilo, protože dcera si našla partnera, ale také jako potenciální babička. A já bych chtěla, pokud by se něco takového stalo, že by si moje vnouče našlo stejnopohlavního partnera či partnerku, aby mělo stejná práva, ale také stejné povinnosti.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tím jsme vyčerpali pro tuto chvíli faktické poznámky a dostávají se na pořad ti, kteří jsou přihlášeni do řádné rozpravy. Jako první je tam napsán pan poslanec Bauer. Máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Hezké odpoledne, pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážené dámy a pánové. Máme sloučenou rozpravu a já jsem se k tomu předchozímu sněmovnímu tisku číslo 201 již obsáhle vyjádřil v tom prvním čtení, které tady proběhlo již před drahnou dobou, a chtěl bych jenom osvěžit vaši paměť, že jsem navrhl zamítnutí v prvním čtení.

Stejně tak považuji za slušnost, abych se v krátkosti vyjádřil ke sněmovnímu tisku číslo 211, který jsme tady dneska otevřeli. Platí, že v rámci předchozí diskuse jsem se v podstatě vyjádřil i k návrhu na legislativní zakotvení manželství jako svazku muže a ženy. Ve zkratce LGBT osoby podle mého názoru mají právo na svou důstojnost jako každý jiný člověk a také na rovné zacházení. Je to naprosto zřejmé, správné a nesporně nezpochybnitelné. Respekt si ale podle mého názoru aktivisté nezískají tím,

že budou útočit na samotnou podstatu rodiny a manželství a směšovat pojmy rovnost a stejnost. Jak už jsem zde dříve uvedl, mohou docílit přesného opaku toho, oč usilují, a bohužel ve výsledku ztratit i to, co již získali. A já se přiznám, že těch práv určitě není málo.

Chtěl bych také říci, že existují země, které ve své ústavě výslovně stanoví, že manželství je svazek muže a ženy a že základem společnosti je rodina. Já jsem si se svými spolupracovníky skutečně dal tu práci, a proto mi dovolte jenom namátkou některé příklady:

"Manželství je založeno na svobodném souhlasu muže a ženy," praví článek 51 ukrajinské ústavy.

"Manželství je dobrovolný svazek mezi mužem a ženou," říká článek číslo 46 bulharské ústavy.

"Muž a žena, kteří dosáhli věku, ve kterém jsou způsobilí uzavřít manželství, mají právo svobodně spolu uzavřít sňatek a založit rodinu," říká se v článku 35 arménské ústavy.

"Manželství je životní svazek muže a ženy", je mimo jiné obsaženo v článku 61 chorvatské ústavy.

"Stát chrání a podporuje manželství, svazek mezi mužem a ženou." Je to v článku 110 taktéž chorvatské ústavy.

"Manželství smí být založeno jedině se vzájemným souhlasem obou pohlaví," praví se v článku 24 ústavy Japonska.

Na druhou stranu třeba Maďarsko chrání instituci manželství jako svazku muže a ženy, mimo jiné v článku L maďarské ústavy.

"Vstup do manželství je založen na svobodném souhlasu muže a ženy," je napsáno v článku 62 srbské ústavy.

"Manželství, jsa svazkem muže a ženy, stejně jako rodina, mateřství a rodičovství jsou pod ochranou a těší se péči Polské republiky," praví se mimo jiné v článku 18 polské ústavy.

"Muži a ženy, kteří dosáhli věku, ve kterém jsou způsobilí uzavřít manželství, mají právo vstoupit do manželství a založit rodinu," je mimo jiné napsáno v článku 12 britského zákona o lidských právech.

A nakonec třeba výjimkou není ani Slovensko, kde se v článku 41 slovenské ústavy výslovně stanoví, "že manželství je jediný svazek mezi mužem a ženou. Slovenská republika manželství všestranně chrání a pomáhá jeho dobru."

Milé dámy a pánové, úplně na závěr, proč jsem si vlastně dal tu práci a proč vás s těmito články jednotlivých ústav států seznamuji. To, že manželství je základem rodiny a že manželství je svazek muže a ženy, jsem vždy považoval za něco tak samozřejmého, jako že ráno vyjde na obloze slunce a večer zase zapadne, a nikdy by mě proto nenapadlo něco tak samozřejmého zapisovat do Ústavy České republiky. Nicméně pokud tu existují pokusy prosadit něco jiného, pak nezbývá než do Listiny základních práv a svobod zakotvit něco tak naprosto samozřejmého, že manželství je svazek muže a ženy. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Radek Rozvoral.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, naše hnutí SPD zaujme souhlasné stanovisko k návrhu na vydání ústavního zákona, kterým by se měnilo usnesení č. 2/1993 Sb., předsednictva České národní rady o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Hnutí SPD s předloženým návrhem souhlasí a zastává názor, že hodnoty tradiční rodiny musíme v naší zemi zachovat i pro příští generace. Jsme pro zachování současného právního vymezení manželství jako právní a společenské instituce, která tvoří legislativní základ pro rodiny, a uzavírají ho mezi sebou muž a žena, kteří navzájem znají svůj zdravotní stav. Manželství je tedy dobrovolným, v zásadě trvalým soužitím dvou osob různého pohlaví, které je založeno zákonem stanoveným způsobem, tedy sňatkem. Jeho hlavním účelem je dle zákona založení rodiny, řádná výchova dětí v přirozené rodině a přirozených hodnotách, tedy biologická a výchovná funkce a vzájemná pomoc a podpora.

Naše hnutí Svoboda a přímá demokracie je politické hnutí, které prosazuje zásadní ústavní a legislativní změny směřující k obraně svobody a demokracie v České republice. Jak z názvu našeho hnutí vyplývá, podporujeme, aby každý občan mohl bez následných sankcí vyjádřit svůj názor, a tudíž nemáme nic ani proti sexuální orientaci každého z nás. Z tohoto důvodu jsme například respektovali festival Prague Pride s gay, lesbickou, bisexuální a transgender tematikou, který proběhl druhý srpnový týden minulého roku v Praze a jehož tématem byla rodina.

Organizátoři této akce cílili na to, aby co nejvíce občanů informovali o tom, že homosexuálové mají mít stejná manželská práva a povinnosti jako tradiční rodina, včetně práva mít děti. Všichni poslanci našeho hnutí SPD jim tento názor neberou a respektují ho. Zároveň ale říkáme, že budeme podporovat pouze tradiční rodiny, které jako jediné mohou zachovat populaci, a tím i tradice, zvyky a národ jako takový. Pracovité tradiční rodiny, které řádně vychovávají děti, jsou pro náš stát základem a zárukou toho, že se zde budou mít naši občané i v budoucnu dobře. Předložený návrh tedy naše hnutí SPD podpoří, neboť v něm vidíme nástroj, který upevní a posílí svazek manželství muže a ženy, který by měl být chráněn ústavou.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Teď jsem nějak chybně manipuloval se seznamem přihlášených. Byla přihlášená paní poslankyně, já si to pamatuju, teď tam svítí kolega Juchelka, ale před ním byla určitě paní poslankyně Jarošová.

Poslankyně Monika Jarošová: Dobré odpoledne, vážené dámy, vážení pánové. Právě zde na půdě Sněmovny probíhá legální boj proti rodině. Podrývá se instituce rodiny jako takové, a to snahou o legalizaci stejnopohlavních manželství. Rozhodně nechci snižovat či nějak hodnotit lidské kvality leseb a gayů, ale stavět jejich svazky na roveň rodiny nemohu. Oni nejsou schopni naplňovat její poslání, a tím je přivádět

na svět děti a vštěpovat jim ve výchově důležitost mužského a ženského faktoru pro jejich vyvážený rozvoj. Když se něco jmenuje manželství, tak to asi nebude určené pro muže a muže nebo ženu a ženu. Mateřská školka také není určena pro důchodce a fotbalové hřiště pro hokejisty. Nechápu, že těmto jednoduchým věcem někdo nerozumí, nebo dělá, že nerozumí.

Zde nejde o pokrok společnosti, ale o její rozklad. Dnes možná zlegalizujete sňatky homosexuálů. Tak se ptám, kdo přijde na řadu příště? Bisexuálové a sňatky ve třech, ve čtyřech? Pedofilové a sňatky s dětmi? Zoofilové a sňatky se zvířaty? A další a další sexuální odlišnosti, tedy aby to bylo fér. Pokud chcete být féroví, vážená vládo a ostatní, co jste vyhlásili boj proti rodině, museli byste umožnit uzavřít sňatky lidem se všemi zmíněnými i nezmíněnými sexuálními odlišnostmi, abychom si byli všichni rovni. Co myslíte? Tomu se říká salámová metoda: nabídni prst a ukousnou ti ruku.

Podle průzkumu zpravodajství FTV Prima jsou Češi proti homosexuálním manželstvím, naopak pro je pouze 11 % české společnosti. A my všichni zde jsme byli těmi našimi občany zvoleni, z jejich daní jsme placeni, a proto právem předpokládám, že jejich hlasům budeme naslouchat a podle nich hlasovat.

Možná by naše občany zajímalo, kdo se všechno pod tento paskvil podepsal. Je to vláda, která dala souhlasné stanovisko. Cituji: "Vláda na své schůzi 22. června 2018 projednala a posoudila poslanecký návrh na vydání zákona a vyjádřila s tímto návrhem zákona souhlas." Z jakého důvodu, již neuvedla. Obvykle vláda důvody svých souhlasů, nesouhlasů a neutrálních postojů velmi ráda uvádí. Možná byla naše vláda pod nátlakem různých neziskovek nebo různých lobby skupin, to ví asi nejlépe sama právě vláda. Byla bych ráda, kdyby nás zde a občany s důvodem svého souhlasného stanoviska blíže seznámila. Kdo další tento paskvil podporuje? Jsou to někteří poslanci hnutí ANO, asi aby sjednotili svá stanoviska s postojem vlády, poslanci Pirátů, což mě vůbec nepřekvapuje, někteří poslanci ČSSD, jeden poslanec hnutí STAN a jeden z komunistů a poslanci za TOP 09 – u té obzvlášť nechápu, neboť se údajně hlásí ke konzervativním hodnotám. A co může být více konzervativní než tradiční pojetí rodiny? Takže mě a jistě i občany velmi zajímá postoj vlády v případě zrovnoprávnění dalších sexuálních odlišností.

Naopak co se týká ústavní ochrany manželství, vláda k tomuto návrhu zaujala nesouhlasné stanovisko. A jeden z důvodů? Prý je cílem otevřít institut manželství osobám stejného pohlaví. Tak to gratuluji a jsem ráda, že vláda své stanovisko vedoucí k rozpadu tradiční rodiny neskrývá a ani se o to nepokouší.

Ráda bych všechny, kteří se na této demontáži podílejí, upozornila, že SPD bude vždy proti těmto snahám bojovat, vystupovat a vysvětlovat, oč těmto kruhům jde. Nejde totiž o nic méně, než rozložit naši společnost, zničit její základy a vazby, které ji činí tak silnou. Manželství je institut, který provází lidstvo prakticky od samého počátku jeho bytí, od samého počátku jej tvořili muž a žena a nikdo doposud nic lepšího nevymyslel. Tedy pardon, naše vláda si zřejmě myslí, že přišla s inovací, a tato vláda je nyní zřejmě pod velkým tlakem různých lobby a politických neziskových institucí, které tak štědře dotuje, a nemá odvahu jim ty dotace utnout. Ale naše vláda není jen instituce, jsou to především obyčejní lidé, kteří byli počati mužem a ženou v tradiční rodině, a pokud se mýlím, tak ať mě opraví. Možná že

kdybych se jich jednotlivě a hlavně soukromě ptala na jejich názor na manželství homosexuálů, budou mluvit úplně jinak. Manželství totiž není jen spojení lidí, kterým je spolu dobře, ale především touha přivádět na svět společné potomky, a to při nejlepší vůli u osob stejného pohlaví nelze. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a hned jsem si říkal, že určitě bude nějaká faktická poznámka, a taky že jo! Takže nejdřív paní poslankyně Šlechtová a připraví se pan poslanec Dolejš.

Poslankyně Karla Šlechtová: Vážený pane předsedo, milá Sněmovno, hosté, já bych ráda reagovala na slova paní poslankyně předřečnice. Tři věci. Pokud tady tento sál bude slyšet nadále obdobné projevy, tak se domnívám, že novela občanského zákoníku úplně v pohodě projde. Takový v uvozovkách svazácký projev už jsme tady dlouho nezažili a neslyšeli.

Další věc. Vzhledem k tomu, že zde bylo přirovnáno vlastně ponížení LGBT komunity k pedofilům a zoofilům, tak bych chtěla požádat paní poslankyni prostřednictvím pana předsedy, abyste si to odpustila v sále Parlamentu této země. Jednak jste urazila mnoho lidí této země, ale urazila jste i mě, protože já do té komunity patřím. Počkám, až paní poslankyně bude poslouchat, pane předsedo...

A poslední věc. Pokud bude SPD bojovat proti islámu, pokud bude SPD bojovat proti všemu, co se domníváte, že není tradiční, tak se domnívám, že se možná i brzo rozpadnete, protože naše země je liberální. A tím, že bychom schválili nebo poslali do prvního čtení tuto novelu, tak určitě neporušujeme žádné tradice ani práva tradičních rodin. Děkuji. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Budeme pokračovat, a to faktickými poznámkami. Faktickou poznámku nyní má pan poslanec Jiří Dolejš, připraví se Tomáš Martínek. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Dolejš: Jak se říká, zcela sine ira, tedy bez nenávisti. Já bych neřekl, že to byl svazácký projev, mně to spíš připomínalo monsignora Piťhu. Víte, žijeme v 21. století a já si myslím, že přejít do 21. století může individuálně dělat každému z nás nějaké složitosti, nějaké problémy, proto buďme tolerantní. Na druhou stranu se rozhlédněme po světě a uvidíme, že tolerance vůči diverzifikovanému způsobu soužití je ve světě velmi rozšířená.

A pokud jde o ty naše průzkumy, tak buďme exaktní. Ona různá klikací kampaň v různých médiích počínaje Parlamentními listy a konče třeba TV Barrandov může dopadnout různě, ale výzkumné agentury to dělají profesionálně a s jistou oscilací tam dominuje podpora tohoto manželství. Jestli se dobře pamatuji, zhruba asi 1,8 milionu je určitě pro a kolem 3,4 milionu je spíše pro. Takže ti lidé jsou v podstatě tolerantní a ty vyhraněné skupinky jsou menšinové.

Diskutujme, pusťme to druhého čtení, tam se to může třeba i v některých ohledech zkorigovat, ale tu militantnost bych nechal za dveřmi tohoto ctihodného sálu. (Potlesk poslanců KSČM a ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Tomáš Martínek, připraví se Marek Výborný. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji za slovo. Já se chci také jenom vyjádřit k těm průzkumům, které tady byly zmíněny u paní předřečnice. Televize Prima vlastně odvysílala hned několik reportáží v posledních dnech. Odvolávala se na průzkumy SANEP a Phoenix Research, přičemž uváděla třeba v tuším nedělní reportáži, že podpora u voličů Pirátů je kolem 5 %, přitom to je lež, protože když zveřejnila ten průzkum včera, ze kterého vycházela, tak tam bylo číslo několikanásobně vyšší. Těch 5 % bylo na jiném řádku u voličů SPD, takže se asi přehlédli redaktoři, ale byla to de facto zavádějící informace, která byla publikována jako pravda v rámci objektivity. Takže doopravdy na ty průzkumy, když se odvolává Televize Prima na průzkumy SANEP a Phoenix Research, které nejsou považovány odborníky za kvalitní agentury, tak úplně vynechává průzkumy CVVM z roku 2018 nebo Medianu z roku 2018, kde se dlouhodobě ta podpora veřejnosti pro rovnoprávné manželství pro všechny pohybuje nad 60% hranicí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Jsem tolerance sama. Já vím, že reagujete ve faktických poznámkách, ale předmětem jednání nejsou průzkumy veřejného mínění. Máme jiné téma. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo. Vzal jste mi to z úst. Já bych chtěl poprosit, vraťme se k meritu věci. Ono tady platí to, co říkal Winston Churchill: Věřím jenom takovému průzkumu, který jsem si sám zfalšoval. Myslím, že když se podíváme historicky za poslední půlrok, tak skutečně ty průzkumy vycházejí úplně nejednoznačně.

Ale co chci říci. Já myslím, že jedna i druhá strana tady nehovoří na základě průzkumů veřejného mínění. Pro nás přece manželství zůstane svazkem muže a ženy a nepotřebujeme si na to dělat žádné referendum, žádné ankety, žádné průzkumy, protože my se bavíme o hodnotách, a tak to prostě je. Takže já bych poprosil, vraťme se k meritu věci.

A ještě možná jedna věc. Něco jiného než průzkumy veřejného mínění je váha petičního hlasu. Tady vidím paní kolegyni Válkovou, předsedkyni petičního výboru, ta by o tom mohla tady pronést odbornou přednášku. Ale znovu zopakuji, tu petici na podporu manželství jako svazku muže a ženu podepsalo k dnešnímu dni přes 103 tisíc osob. A to je také hlas veřejnosti a to jsou lidé, kteří se podepisovali s vědomím toho, pod co se podepisují. A mimochodem na základě kampaně, která nestála 13 milionů

nebo 11 milionů jako druhé straně, ale nějakých 160 tisíc, a ani korunu, ani haléř z veřejných prostředků. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Také děkuji za dodržení času. Vrátíme se k řádné rozpravě. Nyní pan poslanec Aleš Juchelka, řádně přihlášený do rozpravy, připraví se Patrik Nacher. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení hosté, mí kolegové zde předkládají poslanecký návrh novelizace občanského zákoníku, který má za cíl uzákonění stejnopohlavního manželství. Jak o mně mnozí víte, jsem znám tím, že tomuto návrhu nefandím. Není to proto, že bych chtěl někomu šlapat po štěstí, ale z toho důvodu, že tento návrh není pouze o změně tří slov v jednom paragrafu, ale znamená změnu zásadní, celospolečenskou, s dalekosáhlými důsledky. V našem hlasování ve skutečnosti nepůjde o odstranění nějakých drobností v občanském právním systému, ale o zásah do vůle zákonodárce tím, že oslabuje uznání významu biologického rodičovství při založení rodiny. Přijetím návrhu by se význam slova manželství nerozšířil, nýbrž ztratil. Smyslem tohoto slova manželství by se vzdálil realitě a přiblížil určitému přání. Jenže než začneme zvednutím ruky redefinovat pojmy, které dlouho a odůvodněně něco znamenaly, měli bychom dát pozor, jestli tím zdánlivě drobným revolučním gestem místo budování nebouráme. Měli bychom dát pozor, aby se naším přičiněním nezvětšovala propast mezi slovní zásobou a realitou.

Aktivisté volají po svobodě a rovnosti, ovšem svoboda nadefinovaná na úkor skutečnosti neznamená větší volnost, ale klam. A na něm nelze nic postavit. Vzdušné zámky postavené byť s nejlepším úmyslem se jednoduše rozplynou. Realita a skutečná podstata pojmu manželství, i když jej vyprázdníme tím, že posuneme v legislativním procesu tento návrh dále, se nijak nezmění. Proti přirozeně daným skutečnostem opravdu ani nejvýkonnější aktivista nemůže nic dělat. Nám však bude hrozit, že budeme v rostoucí míře žít v ideologickém nereálnu.

Předložený návrh bývá někdy shrnován do líbivých, jednoduchých marketingových hesel: stejná láska, stejná práva či většině to neublíží, menšině to pomůže. Tyto reklamní slogany se nám zákonodárcům snaží vnutit myšlenku, že změny zákonů společnost nemění. Ale víme, že je to jinak, že zákony utvářejí vědomí i svědomí jednotlivců i celé veřejnosti a mají dlouhodobý účinek. Jsme svědky situace, v níž se pouze otevírají další Overtonova okna.

Pamatujete? Začalo to registrovaným partnerstvím. V minulém období přišel k jednání požadavek alespoň částečných adopcí dětí z předchozích, většinou heterosexuálních vztahů. Mimochodem v archivu ČTK jsem našel zprávu, a to z 19. února 2001, ze které cituji: "Pokud bude návrh na registrované partnerství přijat, budou je homosexuálové uzavírat před starostou, primátorem či jiným členem obecního zastupitelstva v přítomnosti dvou svědků. Svatba to v žádném případě není, protože svatba patří k institutu manželství," uvedl to předseda Gay iniciativy Jiří Hromada. A dále říká: "Už odpočátku jasně říkáme, že si nenárokujeme adopce dětí. Tvrzení, že o toto usilujeme, nám podsouvají naši odpůrci." Konec citace.

V důvodové zprávě našim kolegům iniciativa Jsme fér napsala, že usilují tímto návrhem o stejnou důstojnost a stejný respekt, jakého požívají v současnosti heterosexuální páry. Jde však o požadavek zhola nemožný. Stejné úrovně právní ochrany homosexuální manželství dosáhnout prostě nemůže, jelikož naplňuje, resp. nenaplňuje definici manželství jako takovou. Ano, jde sice o trvalý svazek, ale chybí zde reprodukční potenciál. Pro mě je manželství svazek muže a ženy, symbol základu společnosti, ve které žijeme. Stát manželství zvýhodňuje ne pro nějaký citový vztah dvou lidí, ale protože to je nejlepší prostředí pro zplození a výchovu dětí garantující stabilitu. Rodina založená na manželském slibu věrnosti muže a ženy je stavebním kamenem budoucnosti národa a musíme udělat vše pro to, abychom ji zachovali. Redefinice pojmu manželství by znamenala ztrátu tohoto symbolu.

V médiích tuto skutečnost ostatně opakovaně přiznávají i lobbističtí tvůrci navržené novely. Této skupině lidí vadí, že jiná dosáhne spojením stabilního svazku muže a ženy symboliky, kterou jiné vztahy, a to ani přísně vzato, ostatní z těch nejbližších, to znamená rodinné, jednoduše nemají. Zneužijeme stará slova pro nové skutečnosti, a to k čemu dojde, nebude podíl další skupiny obyvatel na dobru zvaném manželství, ale rozmělnění významu tohoto slova. Posouvání hranic pojmu pak může být téměř libovolné.

Jako poslanci jsme vydíráni argumentem, že děti homosexuálních vychovatelů trpí, jelikož nejsou v případě např. úmrtí svého jednoho biologického rodiče dostatečně právně vázáni k druhému partnerovi či partnerce. Je však k řešení této otázky nezbytné položit si na stůl tisíce let starý pojem manželství, vykuchat jej a napěchovat novým významem? Proč aktivistům tolik záleží právě na tomto slově? Asi si umíme všichni odpovědět. Naznačil jsem to před chvílí. Jsme citliví na symboly, gesta, naše srdce se zachvějí při oslavách stoletého výročí republiky, třicetiletého výročí pádu železné opony, řešíme převzetí státních vyznamenání, dotýká se nás osud lidí na druhém konci světa. Vnímáme třeba symbolicky fotografie francouzského prezidenta, kdy chytne za rameno třeba německou kancléřku a otevírá jí dveře.

Všechno na nás působí. To, co jsem zmínil, vlastně dost nevinně. Ale změna takové symboliky, jakou nám předkládá manželství založené na odevzdanosti jednoho muže jedné ženě, bude skutečně znamenat hluboký převrat. Kdo bude hlasovat pro stejnopohlavní sňatky, schvaluje redefinici rodičovství. Bude třeba změnit zákon o matrikách, jelikož bude diskriminační. Matriky obsahují tak homofobní kolonky, jako je otec a matka. Bude je třeba nahradit položkami rodič jedna a rodič dvě, jak jsme se před chvílí, nebo před několika dny dozvěděli z Francie.

Neustále slyším argument, že tento návrh přece nikomu neublíží. Proto se s vámi, vážení kolegové, chci podělit o jeden konkrétní hypotetický příklad. Velmi často slyšíme debatu... (Hlasy z pléna.) Ano, konkrétní příklad. (Se smíchem.) Ale může být i hypotetický, to máte pravdu.

Velmi často slyšíme debatu o dětských domovech.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím o klid. A pokud... Pane poslanče, já vás přeruším. Prosím, abyste na sebe nepokřikovali z lavic. Zejména na toho, kdo má udělené slovo. Pokud máte jiné téma než to, které je předmětem našeho jednání, prosím v předsálí. Prosím, pokračujte.

Poslanec Aleš Juchelka: V dětském domově bude např. existovat právně volné dítě, tedy bez právních rodičů. Komu má stát toto dítě svěřit k adopci? O toto dítě požádali manželé heterosexuální a homosexuální. Koho má stát zvolit, když v ostatních kritériích jsou oba páry totožné. Vzděláním, majetkově a tak dále. Jak se k tomu postaví soud, když i na základě rozhodnutí Ústavního soudu máme potvrzeno, že pro nejlepší zájem dítěte je rodina složená z muže a ženy, avšak zároveň bude třeba hrozit antidiskriminační žaloba?

Dámy a pánové, tento návrh se netýká pouze změny tří slov. Pokud tento návrh projde, bude mít dalekosáhlé důsledky pro naši vlast a její budoucnost. A především, bude mít dalekosáhlé důsledky pro děti, které se teprve narodí či narodily a ještě se jich nikdo na jejich názor kvalifikovaně nezeptal.

Zákony se musí tvořit s ohledem na všechny členy společnosti, nejen s ohledem na touhy dospělých lidí. Proto nenabourávejme pojem manželství, zachovávejme jeho hranice, kontury, bourejme spíše bariéry mezi námi. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Aleši Juchelkovi. Máme tady faktickou poznámku paní Jany Pastuchové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já jenom zareaguji krátce na vystoupení kolegy Juchelky vaším prostřednictvím. Já se ohrazuji proti tomu, já nejsem nikým vydírána jako poslanec, žádnými skupinami. Je to moje přesvědčení a můj názor.

A jenom možná odpověď, komu svěříme do výchovy nebo do adopce děti z dětského domova. Já bych vám na to odpověděla asi tak, že těm, kdo bude lepší. A neříkám, že to musí být vždycky heterosexuální pár.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pokračujeme vystoupením pana poslance Patrika Nachera. Připraví se paní poslankyně Pekarová Adamová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, jsem rád, že vás mohu takhle v českém parlamentu nazvat, protože v dnešní době to není až tak automatické, jak jste poznali ti, co jste byli v londýnském nebo newyorském metru, kde už se neříká dámy a pánové, ale říká se vážení přítomní nebo dobrý den všem. Já to tady říkám pro kontext. Pro kontext. Pro celou společenskou atmosféru, ve které západní civilizace dneska je. To není jenom ta izolovaná věc, to téma, které dneska tady probíráme. My jsme v době, kdy se v Austrálii předělávají semafory, kde jsou mimo panáčků i panáčkové jako ženy v sukních. Toalety pro třetí pohlaví. V Londýně se v některých nemocnicích říká těhotný člověk, ne těhotná žena. Céline Dion přišla v genderově

neutrálním oblečení. V anglických školách se někde učí o tom, že svého druhu menstruaci mají i kluci. A německá feministka to korunovala před měsícem, když prohlásila, že dítě je to nejhorší, co může udělat pro životní prostředí.

Já tady to říkám proto, že nesouhlasím s relativizací všeho a všech. A my se tady za pár týdnů možná sejdeme k Istanbulské úmluvě a k její ratifikaci a budeme se bavit o tom, jestli se bude říkat – a ve Francii to už schválili ve školském zákoně – máma nebo táta, nebo rodič jedna, rodič dvě. V německé městě – teď mě nechytejte za slovo, v Duisburgu nebo někde, si zase schválili, že nebude učitel, učitelka, ale bude vyučující. Takže to je vyučující ta i ten atd. atd.

Všichni víme, nebo tak nějak tušíme intuitivně, že při schvalování zákonů tady se střídáme před mikrofonem ne proto, abychom přesvědčili vás kolegy, ale proto, abychom veřejnosti, médiím řekli svůj názor. A jsme víceméně vázáni stanovisky klubu, opozice, koalice, pravice, levice, atd. atd. Nicméně v této chvíli si myslím, že jsme u normy, kde to až tak neplatí. Že je mezi námi celá řada lidí, kteří nemají na to silný názor, nejsou rozhodnuti. A myslím si, že bychom se tady navzájem měli poslouchat a vést tu debatu kultivovaně a třeba přesvědčíme ty lidi, aby místo toho, že si dají tu kartičku pryč a alibisticky odtud odejdou, tak prostě řeknou názor – ano, nebo ne. Proto mě trochu mrzí, musím říct, že tady ten sál je poloprázdný, jsou poslanci venku a nevěnují se tomu. A naopak bych chtěl ocenit, že galerie pro veřejnost je úplně plná, že to lidi prostě zajímá.

Můj postoj, to víte, je dlouhodobě konzistentní. Já jsem na téma pro mě falešné politické korektnosti napsal knihu Šílenosti doby korektní. Využiji této příležitosti, abych si takhle udělal reklamu. Ale tím chci podtrhnout fakt, že ten názor mám dlouhodobý, že to není na základě průzkumů, ať už je dělal kdokoliv. Jeden je ten, jeden je takový a já tady budu jako korouhvička měnit svůj názor? Já ho mám dlouhodobě. Já jsem tu knihu a ty podklady pro to začal psát dávno předtím, než jsem kandidoval do Poslanecké sněmovny.

Jsou tu dva návrhy a já odmítám černobílé vidění světa, že jeden názor je jako správný, druhý je zpátečnický. Jeden je tolerantní, druhý netolerantní. Jeden je moderní a druhý je takový úzkoprsý. Tohleto bytostně odmítám stejně tak, jako odmítám nálepkování. Já jsem se účastnil téměř všech různých konferencí, které jsou i před námi na to téma, stejně tak i na téma gender. A tam bohužel ti, kteří bojují proti nálepkování, tak když jim dojdou argumenty, tak potom sami nálepkují.

Dnešní doba je taková doba klidu, bych řekl. Bez válek, máme se dobře. Západní civilizace, západní Evropa je na tom ekonomicky nejlépe, jak kdy byla. O tom není nejmenších pochyb. A já mám pocit, že jak takhle přicházejí ty nápady – a musím říct, že my, Česká republika, jsme v tomhle takový ostrůvek zdravého selského rozumu – tak mám pocit, že nás pálí dobré bydlo. Všechno se dneska pojímá jako diskriminace. A já říkám, že všeho moc škodí. Ne všechno, když někdo s něčím nesouhlasí, je nějaký předsudek nebo naplňování stereotypů. A troufám si říct, že když se to přežene, když jakýkoliv projev nesouhlasu s nějakým postojem, názorem, pohledem bude popisován jako předsudek nebo stereotyp, tak se stane to, že skutečně nenávistní lidé, lidé, kteří mají skutečně předsudky, tak zapadnou do stejného prostoru s těmi, kteří prostě jenom nesouhlasí s tou politickou korektností.

Vede se tu boj i v médiích a ve veřejném prostoru. Já jsem si udělal jenom takovou lehkou statistiku. Teď nebudu hodnotit aktivitu těch různých táborů, to mi nepřísluší. Udělal jsem si to k prosinci 2018, protože jsem myslel, že přijdu na řadu dřív a budu mluvit. Tak z médií třeba mám – tak jsou tady dvě petice. A zatímco ta petice Manželství pro všechny měla 95 exkluzivních informací, tak Manželství pro muže a ženy jenom 11. Jinými slovy, tady se vede i ten boj jakoby samozřejmě mediálně a to může i někoho ovlivnit. A teď se ptám, jak to, že je tam taková disproporce. Říkám, nehodnotím. Nehodnotím aktivitu těch jednotlivých stran. Protože tam to může být, někdo je šikovnější, někdo méně. Ale ty petice jsou nějaké akty, které probíral i petiční výbor. Jedna nasbírala přes 103 tisíc, druhá tuším 80, 90 tisíc. Takže to má přibližně stejné velikosti. No a mezitím je ten zdravý selský rozum, který se stále tady snažím připomínat, a ten prostor příliš nedostává.

Já vám tady přečtu pár – abychom si udělali pro kontext celé situace – pár citací z Facebooku, kdy jsem se snažil o tom veřejně něco napsat a kritizoval jsem, že určité sdělovací prostředky zvou do svých pořadů jenom nositele jednoho návrhu. Dostalo se mi této odpovědi. "Pokud budou zvát i kritiky, tak se bude tato společnost stále točit ve stagnujícím kruhu. Takže za mě ať kritici zůstanou radši doma. Například prosazení nějaké ideje je vždy na úkor těch, kteří nesouhlasí." Já cituji, jo? Takže je to třeba i s chybami. "Vždy se bude někdo cítit ukřivděn. Teď záleží na nás, zda budeme do televizních pořadů zvát zpátečníky, a brzdit tak uspokojivý vývoj této společnosti."

No a korunoval bych to tím, že když já se k tomu vyjadřuji, a myslím si, že kultivovaně, a ukažte mi jeden jediný můj výrok v sociálních sítích nebo v médiích, který by někoho urazil, tak se omluvím, tak se skutečně omluvím – tak to korunovala nějaká paní u mě. "Patrik Nacher si vlastně jen chce udržet pro sebe svůj status quo sdružení přátel bílého heterosexuálního muže. A je to pochopitelné, má pravdu. Protože pro muže jako on opravdu kromě skanzenu nebude místo." Takhle to prosím pěkně je.

A teď k věci samé. Jak říká můj kolega Milan Feranec – který je přihlášen a bude mluvit, a myslím si, že je to velmi přiléhavé, a vymyslel to on a já se tady nikdy nechlubím cizími myšlenkami: Rozdíl mezi manželstvím a registrovaným partnerstvím, respektive mezi vztahem stejnopohlavních a heterosexuálních párů bude vždy, byť by to byl jeden milimetr. Pro někoho centimetr, pro někoho metr.

Ekonomové si pomáhají při objasňování některých jevů tím, že sníží ten počet účastníků, aby tak vysvětlili funkci peněz nebo směnného obchodu, jak funguje inflace a podobně. Tak já použiju taky takový příklad malé skupiny na ostrově, abych ilustroval ten milimetrový rozdíl, jak ho popisuje Milan Feranec.

Představte si, že na pustém ostrově ztroskotají dva muži a dvě ženy. Je to mimochodem pak reakce na kolegu Kopřivu. Já jsem se předtím nehlásil do těch faktických, abych to tady neextendoval, nechal jsem si to jenom na ten svůj projev. Pokud by tyto dva páry – muži a ženy – vytvořily heterosexuální páry, tak by byla praktická a hlavně teoretická biologická, fyzická možnost, že zplodí potomka. Pokud by na tom ostrově vytvořili páry stejnopohlavní, to znamená dva muži a dvě ženy, je reprodukce nemožná, byť teoreticky – a teď pozor – už vím, že byste tam zase mačkal

– ledaže by pro ten samotný akt tam byl někdo třetí v té chvíli. A pak by zase byly ty dva páry spolu. Jinými slovy, to je to, v čem souhlasím s kolegou. Tady je úplně vizuálně vidět ten milimetrový, milimetrový rozdíl. Milimetrový. Pro někoho centimetrový, někdo to vnímá kilometr. Takže si tady prosím nehrajme na hyperkorektní dobu, že tam ten rozdíl není.

Dovolte mi opět ocitovat z Facebooku, co mi napsal jeden člověk, který je už asi osm let v registrovaném partnerství. "Ať stejnopohlavní svazky nazýváte jakkoliv, vždy budou už z podstaty jiné než svazky heterosexuální. Mnohem důležitější, než jak se nazývají, je, aby se srovnala práva platná pro oboje. A abychom se opravdu dostali k přirozené toleranci od většinové společnosti. V obojím jsme na dobré cestě a buďme tomu rádi. Nejsem si jist, jestli požadavky za každou cenu se ve všem srovnat s něčím, co prostě srovnatelné není – a to neznamená, že jedno je lepší nebo druhé horší – jsou zrovna to, co nás posune dopředu." Konec citace.

Já se potom ptám, kolegové, kolegyně, dámy a pánové, kde se to zastaví. Buďme tedy fér. Ono se to shlukuje do pojmu manželství pro všechny. Takže co třeba vztahy polygamní? Co třeba vztahy mezi příbuznými? Protože argument na tu obhajobu je tam stejný. Ten argument je tam přece stejný. Mají se rádi? Mají. Ublíží to někomu jinému? Neublíží. Takže ten argument je úplně stejný.

My tady máme příklad nějakého miliardáře, který žije, pokud vím, nevím, jestli je to ještě pravda, s dvěma ženami s tím, že jedna je manželka a druhá je neoficiální. A také jenom jedna z nich je manželka. Teoreticky by mohly být tedy dvě manželky do budoucna. Tak se pojďme o tom bavit. Protože v naší tolerantní společnosti se nikomu nezakazuje, že pan miliardář žije s dvěma ženami. Nikdo se nad tím nepohoršuje, nikdo nemoralizuje. Dokonce si myslím, že někteří mu možná tiše závidí.

Takže jakým způsobem se budeme potom dívat na ty další věci? To je pro ten kontext důležité. Nedá se podle mého názoru bavit izolovaně jenom o tom návrhu, protože žijeme v nějaké společnosti, v nějaké době, kde padají různé návrhy, které jsem zmínil na počátku.

Mám skoro také pocit, že klasické manželství je nuda, takže dneska je trendem, že si člověk bere sám sebe. O tom jsem já tady mluvil v jedné ze svých faktických, to je ta sólogamie. Případně se teď rozšířila tendence, že se lidé zasnubují s nějakou věcí. Já jsem našel, že to je s mostem, s lustrem a podobně. To znamená, že se tady nabízí – úplně vážně se tady nabízí – situace, že by manželský svazek byl svazek ne dvou osob, ale z hlediska toho vývoje, o kterém tady kolegové mluví, že třeba ještě před sto lety ženy nemohly volit, tento argument slyším dost často, že by to mohl být svazek jedné nebo více osob. Tak proč to v tom případě, tak pojďme do toho. Není to svazek dvou osob, ale je to svazek jedné nebo více osob. Proč by to nemohlo být více osob? Nebo to může být manželství na dobu určitou. To jsem také zaregistroval v té debatě. Dneska je to manželství na dobu neurčitou.

Mimochodem, je vlastně pikantní, že o to manželství je takový souboj v zemi, kde minimálně čtyři premiéři se rozvedli, to jsem si tak našel. Takže to je docela zajímavé a o to více pikantní.

Já jsem měl připravený návrh. Měl jsem připravený návrh, jak jsem říkal na začátku – práva ano, manželství ne. Tady je ta srovnávací tabulka. (Ukazuje.) Manželství – registrované partnerství – partnerství. Tak jak bych to navrhl já, to znamená všechna práva srovnána. Já jsem to nakonec nepodal a řeknu vám proč. Protože – já jsem to dneska říkal u nás na klubu – protože nechci takzvaně páchat dobro. Já jsem chtěl najít nějaké konstruktivní řešení, když tady něco kritizuji, protože nejsem zvyklý něco kritizovat, pak sedět, mlčet, koukat, jak se to vyvine. Tak jsem chtěl přijít s nějakým řešením. Nicméně jsem se dostal do soukolí toho, že na jedné straně to je nedostačující, a dostával jsem za to pohlavky, když to takhle řeknu obrazně, a na druhé straně je to zase příliš práv přeneseno. A teď já jsem tam uprostřed a z obou stran všichni nespokojení.

Jinými slovy, nechť se poslanci vyjeví, jaký mají názor. Nechť udělají takzvaný coming out, ať se tady ukážou, jestli jsou pro, nebo proti. Ať se neschovávají, a to je to moje stanovisko, za jakýkoliv názor. A proto já jsem ho změnil a já to tady přiznám, že tady nebudu dávat názor, který by byl takovým klínem a za který by se schovávala celá řada poslanců, protože by nevyjevili svůj vlastní názor, jestli jsou pro, nebo proti. Proto vyzývám, aby každý z poslanců řekl, co si myslí, ne aby se zdržel nebo vytáhl, nebo šel telefonovat ven, nebo se vymlouval na to, že tady je ještě nějaký třetí návrh. Je to pro mě samozřejmě poučení i propříště, protože jsem si s tím docela užil, jak tady někteří kolegové na mikrofon sdělili.

A na závěr bych se chtěl pokusit logiku ilustrovat vizuálně, jak to vnímám já, a to na příkladu, který se tady mimochodem řešil, že my menší poslanci máme problém s tímto řečnickým pultem. Jak se na to podívat? To je krásný příklad.

Jsou tři různé cesty. Buď to nemusíme řešit vůbec a prostě my, co jsme menší, tak máme nějakou nevýhodu. To je jedna cesta.

Nebo druhá cesta je, že se udělá nějaká drobná individuální úprava, kterou ti, co jsou menší, využijí, stoupnou si na to (předvádí stupínek, který je pod řečništěm), a ti, co jsou větší, to nepoužijí. Je to drobná úprava.

Třetí možnost, to je podle mě to, co je dnes typické pro tu hyperkorektní dobu: že se pro všechny řečnický pult seřízne prostě o 30 cm, abychom tam my, co jsme menší, viděli. Ale pak pro ty, co jsou vysocí, to bude nízké. To je podle mě krásně tak, jak já to vnímám.

Já jsem pro to, aby tady byl ten stupínek, já si mohu vybrat. Ne abychom měnili pravidla pro nás malé, co nás je menšina, abychom tím ovlivnili všechny.

Já vám děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Patriku Nacherovi. Máme před pokračováním tři faktické poznámky, a to pana poslance Lubomíra Španěla, Heleny Válkové a pana poslance Válka. Nyní pan kolega Lubomír Španěl s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já jsem měl po vzoru své kolegyně paní Jarošové připravený také pionýrský projev,

jak to označila paní Šlechtová. Nakonec od něho upustím. Chtěl jsem samozřejmě hájit tradiční manželství a demonstrovat vám to na slovech z toho filmu, myslím, že to bylo se Schwarzeneggerem, jak říkal muži mají penis a ženy vaginu. No, já za to nemůžu, že to pánbůh tak vymyslel, nebo Darwin, já nevím, nebo příroda sama, prostě je to tak a bez spojení muže a ženy by lidstvo už dávno neexistovalo a neexistovala by ani spousta živočišných druhů.

Samozřejmě řeknete, že homosexuální páry mohou děti adoptovat. Ale jak potom vlastně budeme vysvětlovat těm dětem, až z toho začnou mít rozum, proč žijí se dvěma tatínky nebo se dvěma maminkami? Ale to už tady všechno bylo řečeno.

Protože dvě minuty utečou jako voda, tak se musím hlavně ohradit na slova paní exministryně Šlechtové prostřednictvím pana předsedajícího. Za prvé bych chtěl říci, že SPD rozhodně nebojuje proti islámu. Prosím vás, my nebojujeme proti islámu. My jen upozorňujeme na nebezpečí, které expanze islámu do Evropy přináší, terorismus, nebezpečí. A pokud se domníváte, že toto nebezpečí terorismu s tím, kolik lidí sem přijde z Afriky, nestoupá, tak určitě vám prokážou všechny ty situace z Francie, teď posledně z Holandska, že se nemýlím.

Paní Šlechtová ještě jednou prostřednictvím pana předsedajícího –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Španěl: Prosím vás, nenálepkujte do pionýrek. My vás také nenálepkujeme. A mohli bychom.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Netrapte mě. Já potřebuji, abychom dodržovali jednací řád.

Nyní paní poslankyně Helena Válková, také s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Pane místopředsedo, doufám, že vás nebudu také trápit a dodržím ten limit.

Milé kolegyně, milí kolegové, já jsem byla dvakrát vyvolána k petičnímu výboru. My jsme opravdu měli veřejné slyšení a dopadla jsem podobně jako pan kolega poslanec Nacher, protože jsem se nezavděčila nikomu, byť jsem pečlivě na vteřinových ručičkách sledovala, jak komu dám slovo. Obě dvě strany byly frustrované, jak ti, kteří jsou pro zachování tradičního názvosloví a jeho obsahu manželství, tak ti, kteří usilují o opak, resp. se snaží o to, rozšířit pro skupinu homosexuálních párů. Čili obě dvě byly vrcholně nespokojené a obě mi to řekly v rozmezí po ukončení veřejného slyšení, které jsem se opravdu snažila i časově vést spravedlivě, obě strany mi řekly, že si to tak nepředstavovaly a že jsem upřednostnila druhou stranu. Čili docházím k závěru, že to bude jako s hlasováním o kouření v restauracích, prostě my se vzájemně těžko budeme přesvědčovat.

To, co si myslím, že je třeba podtrhnout, že pokud neprojde ten návrh novely občanského zákoníku, je tedy skutečně velmi kvalitně připravený návrh novely, která vyrovnává práva, čili já bych byla pro to páchat v takovém případě dobro. A povzbudím k tomu pana poslance Nachera, protože jsem četla předcházející návrhy, které takové nebyly. Myslím, že tenhle poslední by uspokojil všechny ty, kteří si myslí, že jejich práva – a myslí si to v současné době oprávněně – zdaleka nejsou garantována v občanském zákoníku tak jako u manželských párů. Čili v tomto ohledu si myslím, že jsme připraveni i na variantu vytáhnout to z šuplíku a nechat to tady prohlasovat.

A konečně poslední věta, pane místopředsedo –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to už také nepůjde, paní poslankyně, protože vám skončily dvě minuty k faktické poznámce. (Aha. Tak dobře.)

Pan kolega Válek se odhlásil z faktické poznámky. Paní poslankyně Červíčková nyní s faktickou poznámkou. Potom pokračujeme, pokud nebude jiná faktická poznámka, paní poslankyní Pekarovou. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Monika Červíčková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych tímto ráda navázala na mého milého kolegu, předřečníka Patrika Nachra vaším prostřednictvím. Nachera, pardon, teď je to úplně špatně, omlouvám se Patriku, vaším prostřednictvím.

Děkuji za tu hezkou scénku tady s tím pultíkem. Ale ono je to právě to, co jsi řekl o tom, že vlastně chceš, aby si lidi mohli vybrat tady u toho pultíku. A zrovna tak LGBT community si chce vybrat. Je to o tom, že chtějí mít volbu. To neznamená, že pokud by ta novelizace vešla v platnost, všichni se zítra hned hrnou do manželství. Ani my, heterosexuální páry, nejsme všichni sezdáni. Takže je to o té možnosti, o té volbě. V tom jsme kupodivu zajedno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pokračujeme v rozpravě vystoupením paní poslankyně Pekarové Adamové, připraví se Vít Rakušan. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já velice stručně. Rozhodně tady nebudu mít takový rozbor jako předřečníci, kteří vystupovali. Chci se také vyjádřit, učinit ten coming out, ke kterému jsme tady byli panem kolegou vyzváni. Myslím si, že u mě je to možná ještě o to zajímavější pro mnohé v tom, že jsem změnila názor v průběhu debaty, která se tady už několik měsíců velmi živě vede.

Já jsem, na úvod řeknu, katolička. Jsem vdaná a nehodlám na tom rozhodně do budoucna nic měnit, a přesto jsem pro to, aby se mohli manžely stát i stejnopohlavní páry. Já na to nahlížím tak. A rozhodně je to na každém, jak na to nahlíží, nikoho nechci přesvědčovat o svém postoji. Myslím si, že je to možné nahlížet z pohledu ochrany vztahů, vztahů těch lidí a podpory těch lidí právě ke zdravým vztahům, které mohou vést. A myslím si, že to je ten nejlepší způsob, jak můžeme ochraňovat

mimochodem to tradiční, tzv. tradiční manželství, totiž co nejlépe pečovat o ty vztahy, které v nich máme. A obávám se, že to opravdu není zásluhou nikoho jiného než těch, kteří v těch manželstvích žijí, aby si své vztahy opečovávali a snažili se, aby vztah do budoucna prosperoval.

Takže já se opravdu neobávám těch různých budoucích, řekněme, kroků, před kterými mnozí varují, a říkají, že tady za chvíli budeme řešit jiné znělky v metru, jak tady zaznělo, nebo výměnu panáčků na semaforech. To řešme, až to přijde někdy do budoucna případně, ale teď to tady opravdu s touto novelou nebo s těmito věcmi vůbec nesouvisí. Nespojujme to s tím. Tady se dneska nebavíme o něčem takovém. Ani o kolonkách ve formulářích, jestli tam má být uvedeno to, či ono. Tady se bavíme o určité změně, o které si myslím, že opravdu mnohým pomůže v jejich identifikaci ve vztahu.

Já jsem názor změnila po debatách, které jsem měla možnost mít díky některým, kteří jsou v této věci velice aktivní, protože do té doby jsem se domnívala, že skutečně stačí třeba jenom změnit zákon o registrovaném partnerství. Můj postoj byl – pojďme změnit pravidla, pojďme se bavit o nějakých úpravách tak, abychom vyhověli. Ale uvědomila jsem si, že opravdu registrované partnerství v současné chvíli je, když to hodně zjednoduším, pouhá výměna občanky na úřadě, a pro ty, kterých se to týká, má opravdu velkou symboliku, a proto si myslím, že bychom měli mít možnost jim to dopřát.

Proto chci jenom požádat, a samozřejmě každý tady, mám pocit, že je dávno rozhodnut a že vlastně postoj každého už je dávno utvořen, ale abychom se na to uměli podívat i právě z hlediska vztahů těch lidí, nikoliv jenom z hlediska nějakých obav, které v mnohých mohou vzbuzovat, a abychom to posunuli dál do dalšího čtení, abychom to nezabili hned v prvním čtení tady ve Sněmovně.

Děkuji vám za pozornost. Ale věřím tomu, že mnozí jsou stejně rozhodnuti a že třeba takovýto přerod názorů je spíše ojedinělý, přesto si myslím, že to tady mělo zaznít už jenom proto, že se tady nebavíme o banálních věcech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Pekarové Adamové. Dále je přihlášen pan poslanec Vít Rakušan, ale ten je nepřítomen, takže jeho přihláška propadá. Nakonec je přihlášený pan poslanec Milan Feranec, připraví se paní poslankyně Eva Fialová. Ještě než kolegu Ferancovi udělím slovo, přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se od 18.30 do konce jednacího dne pan poslanec Josef Kott.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dovolte i mně několik slov k této problematice. Jsme ve sloučené rozpravě a někteří předřečníci vystupují pro zákon o manželství pro všechny, někteří vystupují pro ochranu manželství, když to takhle zkrátím. Já osobně nebudu hlasovat ani pro jeden zákon. Ani pro první, ani pro druhý. Vysvětlím i důvody, proč nebudu hlasovat pro ochranu manželství.

Podle mě tento zákon je zbytečný. Před čím nás chrání ten zákon? Nebo chrání před kým? Já si troufám říct, že moji rodinu nebo vaši rodinu neohrožují jiné osoby. Můžeme ji ohrozit jenom my sami tím, jak se chováme. Takže z toho pohledu považuji ten zákon, ochrana manželství, za zbytečný a vyvolává zbytečné spory ve společnosti.

Ale já nebudu hlasovat ani pro zákon o manželství pro všechny. Vysvětlím důvody. Proto, že dle mého názoru on neřeší praktické problémy. Já rozumím, že ti lidé nemají stejná práva, nebo chápu to. Pokud bychom se bavili, chtěli řešit, nevím, právo na informace o zdravotním stavu, řešme ten konkrétní paragraf. Pokud bychom chtěli řešit vznik společného jmění manželů, řešme konkrétní paragraf občanského zákoníku. Pokud bychom chtěli řešit problematiku při osvojení, řešme konkrétní paragraf občanského zákoníku. Ale toto ten návrh nepředpokládá. Ten návrh je velký, revoluční skok. Všechno vyřešíme. A úplně bez ohledu na tradice, na historii, na vnímání. To si myslím, že není správné. Já chápu, to jsou hodnotové věci, které se časem mohou měnit. To se mění. To se může stát.

Já bych upozornil na jeden problém. Podíval jsem se – a právníci vědí, co je to ASPI, Automatizovaný systém právních informací. Podíval jsem se do ASPI, napsal jsem si heslo manželství a podíval se, kolik právních předpisů tento pojem používá. 347 platných a účinných právních předpisů používá tento pojem. Pochopitelně občanský zákoník, trestní řád, občanský soudní řád, zákon o dani z příjmů, insolvenční, azylový, ale například katastrální vyhláška. A já se ptám: Udělal někdo porovnání, co to způsobí? Tato změna? Četl jsem si důvodovou zprávu. Neudělal. Řeší tam jenom pár paragrafů občanského zákoníku. Neudělal porovnání, co to způsobí. Takže z mého hlediska je přijetí toho zákona skok do tmy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším a znovu požádám sněmovnu o klid! (Jednací sál je poloprázdný.) Já to nerad dělám, zejména když jde o faktickou poznámku. Teď je řádné vystoupení. Opravdu, pokud vedete jinou debatu, než je sloučená rozprava k bodům 37 a 38, zásadně v předsálí! Ještě není klid... Prosím, můžete pokračovat.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Opakuji znovu. Bez toho, aby někdo udělal srovnání těch 347 právních předpisů, co udělá tato jedna změna jednoho paragrafu, je to skok do tmy. My se rozběhneme, skočíme a nevíme, jestli je tam zeď, nebo propast. Vůbec netušíme. A možná je to vývoj. Možná je to pokrok, že takhle ta doba jednou musí přijít, a my s tím nic neuděláme. Možná, že to skutečně nezastavíme. Ale pokud to můžeme zbrzdit o tři roky, tak bychom to měli udělat. A já to udělám. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní paní poslankyně Eva Fialová, připraví se paní poslankyně Červíčková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Eva Fialová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem moc ráda, že dnes můžu na této půdě projednávat novelizaci

zákona takzvané manželství pro všechny. Je vidět, že naše společnost dospěla k velice průlomovému kroku a je připravena na to, aby již nedocházelo ke kastování nás všech.

Zaznělo zde mnoho důvodů pro i proti, a proto je nebudu opakovat.

Při debatách, proč podporuji tuto novelu, jsem se často zamýšlela, co je doopravdy mým osobním motivem. Ani na okamžik jsem nezaváhala a podpora této změny mi přišla automatická a logicky správná. Při rozhovorech zaznělo mnoho osobních příběhů, které ve skutečnosti proplétá vždy velice podobná nit a osobní příběh. Každý náctiletý, který zjistí, že má v oblibě stejné pohlaví, prochází velice těžkým obdobím: nejprve srovnání sám se sebou, dále přijetí nebo nepřijetí rodiny, přijetí svými blízkými, okolím a celou společností. Již od brzkého věku si jsou vědomi toho, že nebudou moci vyjádřit lásku svému partnerovi rovně jako muž a žena. V případě, že se rozhodnou pro registrované partnerství, vědí, že tento úkon mohou učinit pouze na 14 místech v republice a tento úkon nebude důstojný vůči tak hlubokému vyjádření lásky dvou lidí. Často očekávání tohoto aktu předchází vyzvednutí pořadového čísla stejně tak, jako když si jdeme vyzvednout balík na poště.

Dalším faktorem jsou odborné studie, které poukazují na to, že dítě vychovávané v barevné rodině není nijak traumatizované. Naopak, vnímá lásku od obou rodičů. A šťastné a milované děti by měly být naší prioritou.

Ale ani tento argument není mým osobním motivem. Ten je jednoduchý – a tím je možnost volby. Každý heterosexuální pár má možnost volby, zda dobrovolně vstoupí do manželství, zda budou mít děti nebo ne. Lesby a gayové tuto možnost nemají. Jsou naší společností a našimi současnými zákony škatulkováni do určité skupiny a předurčeni k tomu, jaké mají mantinely a kde je jejich místo. Proto vyzývám, dejme všem možnost volby a vzkaz našim teenagerům, že jejich vrozené orientace jsou společensky přijímány a jejich budoucnost bude založena na rovnosti práva bez škatulek a zákonně legitimizována.

Původně jsem v tomto okamžiku chtěla skončit své vystoupení a nechat na vaší volbě, zda ano, či ne. Ale díky velice čerstvé zkušenosti bych se s vámi ráda podělila o jeden příběh. Tuto neděli jsem se dozvěděla, že jeden z mých homosexuálních kamarádů zemřel. Zemřel náhle, nikdo to nečekal. Asi před 14 dny mu praskla aorta. Nikdy neuznával, že by někdy vstoupil do registrovaného partnerství. Vždy tvrdil, že se nenechá registrovat jako pes nebo známka. Nikdy netoužil po dětech. Měl vždy hodné a laskavé srdce. Vyrůstal v dětském domově, a tak jak jemu chyběla v životě láska, tak ji uměl plnými doušky rozdávat. Posledních pár let žil s partnerem, který má diagnostikovanou psychickou poruchu. V jeho nejtěžších chvílích stál při něm a nikdy v životě by ho neopustil pro malichernost. Až jeho smrt je rozdělila. Vzhledem k tomu, že nikdo netušil, že toto může nastat, nestihl napsat poslední závěť, ač o ní posledních pár měsíců mluvil. Zemřel v nemocnici a nikdo neměl nárok na vyzvednutí jeho osobních věcí, které jsou součástí dědického řízení. Přítel samozřejmě zkolaboval a nebyl schopný určit, komu, kdo a kam má zavolat, aby nás o této smutné zprávě informoval. Ani nebylo kde pátrat, protože veškerý telefonní seznam zůstal v telefonu mezi osobními věcmi v nemocnici. Jak už jsem zmínila,

Pavel vyrůstal v dětském domově, a zda se nalezne dědic, to nikdo netuší. Zda bude mít jeho přítel nárok zůstat v bytě, také ne. Vše by mohlo být jiné, kdyby i v takto těžké situaci bylo možné mít uzavřený sňatek páru stejného pohlaví, protože jak je vidět, tak současné registrování partnerství není volbou – a teď se omlouvám za to přirovnání – je náplastí na prasklou aortu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Evě Fialové a budeme pokračovat vystoupením paní poslankyně Červíčkové. Připraví se paní kolegyně Melková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Monika Červíčková: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolím si vás tímto požádat o zamyšlení se nad předkládanou novelou takzvaného manželství pro všechny v širším kontextu. Navrhovaná úprava se totiž netýká pouze členů LGBT komunity. Týká se také jejich rodičů, sourozenců, širší rodiny či přátel. Těm všem přirozeně záleží na tom, aby jejich blízkým byla přiznána nejen stejná práva, ale i důstojnost, jako mají všichni ostatní občané naší země. A jde zcela o legitimní požadavek. Vždyť hned v prvním článku Listiny základních práv a svobod stojí, že lidé jsou svobodní a rovní v důstojnosti a právech. Jak si ale mohou zachovat důstojnost lidé, kteří podle platné legislativy ve skutečnosti disponují méně právy než ostatní jen proto, že se nezamilovali podle většinového vkusu? Jak se musí cítit jejich rodiče, sourozenci, jejich blízcí? Zkusme se zamyslet opravdu nad jejich pocity také. Životy nás všech jsou občas komplikovanější, než bychom si my přáli. Každý jeden z nás je individualitou a žijeme v mnoha aspektech odlišné životy. Nicméně žádná odlišnost, tedy ani sexuální orientace, by neměla být důvodem k diskriminaci v právech.

Přijetí této novely slibuje umožnit lidem z LGBT komunity požívat stejných práv a zároveň i dosáhnout stejné úrovně partnerského uspořádání jako nám všem ostatním. A to mi přijde velmi důležité. Chci vás proto požádat, abyste tuto novelu nezavrhli hned na samém počátku, a to nejen s ohledem na její lidskoprávní rozměr, ale zejména kvůli možnosti zlepšit postavení nemalé skupiny našich spoluobčanů. Děkuji za vaši vstřícnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Červíčkové. Nyní paní poslankyně Melková, připraví se paní poslankyně Richterová. (Hlasy z pléna upozorňují na nepřítomnost poslankyně Melkové.) Není, tak v tom případě její přihláška propadá na konec přihlášek. Paní poslankyně Richterová, připraví se pan kolega Řehounek. (Hlasy z pléna upozorňují na nepřítomnost poslankyně Richterové.) Také není, také propadá její přihláška. Nyní máme tedy přihlášku pana poslance Řehounka. Je tady, ano. Není omluven. Já vím, že teď jsem vzal ty přihlášky velmi rychle, takže posečkáme. Připraví se pan kolega Valenta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Řehounek: Vážený pane předsedající, děkuji za tento velmi rychlý průběh. Nevzal jsem si ani brýle, takže snad to zvládnu. Já mám připravený jenom

velmi krátký příspěvek. Jak tady říkala moje kolegyně, vaším prostřednictvím, Pekarová, že ona došla jakoby ke změně názoru týkajícího se tedy toho prvního sněmovního tisku, tak já jsem přesvědčen, že 99 % z nás, a možná si troufnu říci 100 %, je už pevně rozhodnuto, jak bude hlasovat... (Poslanci Řehounkovi přinesl kolega brýle.) Děkuji. ... jak bude hlasovat.

A za mě – já jsem ženatý, mám děti. Manželství je určitě vzácná jedinečná věc, ale pouze v případě, kdy k ní manželé tak přistupují. Myslím si, že to, co se říkávalo dřív, že rodina je základ státu, už bohužel v roce 2019 prostě neplatí. Je potřeba zohlednit nejen vývoj společnosti, právní řád České republiky, právní řád, Ústavu a Listinu základních práv a svobod, zaručuje rovnost práv. Myslím si, že mnoho nesezdaných heterosexuálních párů to popírá. Žijí spolu roky bez papírů, mají děti, fungují jako rodina. A oni ten papír nechtějí. Na druhou stranu každé druhé manželství v České republice se rozvádí. To znamená říkat, že opravdu tento institut je tím zásadním, na čem má být naše společnost založena, si myslím, že už opravdu nefunguje.

Manželství není pro každého, ale každý by měl mít tu volbu, zda manželství chce uzavřít, nebo ne. A tato volba je v současné době párům stejného pohlaví odepřena. Když to vztáhnu na to, když jsem ještě coby náměstek primátora v Pardubicích oddával, tak jsem mohl oddávat jenom heterosexuální páry. Registrované partnerství jsem nemohl jako zastupitel jakoby uskutečnit.

Takže za mě, já jsem tady chtěl říct svůj osobní názor, že budu ten zákon na podporu manželství pro všechny podporovat. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Řehounkovi. Pan kolega Jiří Valenta stáhl svou přihlášku do rozpravy. Máme tedy tady ještě přihlášku, protože jde o sloučenou rozpravu, paní poslankyně Pekarové Adamové. Jestli se už vyjádřila, tak budeme také tuto přihlášku brát jako vyčerpanou. Vít Rakušan je omluven. V tom případě pravděpodobně nepřipraveného zastihnu pana poslance Václava Klause. Vzhledem k tomu, že jsem kolegy, kteří vedli jiné rozpravy, vyzval, aby diskutovali v předsálí, tak ještě chvilku vyčkám. Připraví se pan kolega Volný. Pan kolega Václav Klaus není omluven, takže ten má být přítomen na schůzi a respektuji to, že opravdu pět před ním přihlášených jsem... (Reakce v pravé části sálu.) Pokud kolegové nevědí, tak i jeho přihlášku přesunu na konec přihlášených. A požádám pana poslance Jana Volného, aby se ujal slova. Toho také nevidím. (Pobavení v sále.) Tak v tom případě Lubomír Volný. Také není. To nám to jde.

Tak já nejdřív přečtu všechny přihlášené, kteří jsou na řadě, abychom se vyhnuli takovému okamžiku, a to je: paní poslankyně Šafránková, kolega Kopřiva, Pour, Jarošová, Bauer, Golasowská, Bojko, Kobza, Kott, Ventruba, Šlechtová a na konec přihlášených pan kolega Klaus. Takže zbývá nám těch dvanáct. Paní poslankyně Šafránková. (Není v sále.) Zkontroluji ještě omluvy. (Listuje v seznamu.) Kolegyně Šafránková také není omluvena. (Poslankyně Šafránková vbíhá do sálu.) Je tady. Tak. Já jsem říkal, že jsem tolerance sama dneska.

Paní kolegyně, ještě jednou, než vám udělím slovo, konstatuji, po paní kolegyni Šafránkové ať jsou řádně připraveni pan poslanec Kopřiva, Pour, Jarošová, Bauer, Golasowská, Bojko, Kobza, Kott, Ventruba, Šlechtová a Klaus.

Doufám, že tady je dostatečné ticho. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, právě zde probíráme v mnoha ohledech velice citlivou problematiku uzavírání manželství homosexuálních párů a možnost adopce dětí těmito páry.

Ráda bych uvedla, že v žádném případě nemám nic vůči homosexuálům. Plně je respektuji a považuji je za rovnocenné osoby. Stejně tak nemám problém s registrovaným partnerstvím. Tento institut český Parlament schválil v minulém desetiletí. V té době reprezentant LGBT o registrovaném partnerství prohlašoval, že je pro ně naprosto dostatečné a považují ho za konečný cíl. Také přislíbil, že nikdy nebudou požadovat jeho rozšíření například o adopci dětí. Názorové oponenty, kteří právě před tímto tehdy varovali, označoval za lháře a šiřitele poplašných zpráv.

Nikoho nenálepkuji ani nezavrhuji na základě sexuální orientace. Jsem opravdu ráda, že žiji v zemi, která je k sexuálním menšinám přátelská a tolerantní, v zemi, kde tyto menšiny mají plná občanská práva. Ale prosím, nezaměňujme tato práva za nároky a privilegia. Nesjednocujme oprávněné požadavky se svévolí, která navíc může narušit práva a svobody druhých. Z těchto důvodů musím k předloženému návrhu říci, že navýsost ctím naši aktuální právní a obsahovou definici manželství a také účel jeho vzniku a existence. A ta je následující: Manželství je v právním řádu České republiky chápáno jako dlouhodobé, resp. trvalé životní společenství jednoho muže a jedné ženy. Cílem manželství je pak soužití obou manželů a v první řadě výchova jejich dětí.

Naši zemi lze označit za křesťanskou společnost, ve které je rodina tvořena matkou ženského pohlaví a otcem mužského. Sama příroda zařídila, aby se dítě narodilo dvěma osobám rozdílného pohlaví, nikoli stejného. Potomek během svého života vidí jak vzor mužský, tak vzor ženský a učí se tak chápat role obou těchto pohlaví ve společnosti. Nezasahujme do tohoto staletími prověřeného stavu. Nevystavujme tisíce občanů konfliktu jejich svědomí a víry. K této situaci dochází totiž v zemích, kde manželství stejnopohlavních párů uzákonili a kde stát nutí podporovat tuto skutečnost i občany, pro které jde o volbu mezi vlastním přesvědčením.

Můžeme se prosím společně zamyslet nad reálným dopadem takové situace? Podle mého názoru je nutné přednostně řešit otázky, jako například jakým způsobem budou páry před adopcí dítěte prověřovány, jak postupovat v případě rozpadu manželství páru stejného pohlaví z pohledu svěření dítěte do péče. A nemá dítě právo na klasický model rodiny? Jaký dopad může mít na jeho psychiku fakt, že bude mít dva otce nebo dvě matky? Dokud nebudou tyto i další otázky definitivně zodpovězeny a zákonem chráněny, lze adopci dětí homosexuálními páry považovat za předčasnou a ne zcela morální. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Šafránkové. Nyní pan poslanec Kopřiva. Připraví se pan poslanec Pour. Pan kolega Kopřiva se odhlásil z rozpravy. Takže pan kolega Pour. A připraví se pan kolega Jan Bauer. Pan kolega Pour... Ano. Ještě požádám sněmovnu o klid, abyste mohl v důstojném prostředí přednést svůj příspěvek. Ale myslím to úplně vážně. Jestli diskutujete jiné téma, tak prosím v předsálí... Pořád není dostatečný klid... Děkuji.

Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Milan Pour: Také děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, rozhodl jsem se také reagovat a zaujmout stanovisko k oběma tiskům ve sloučené rozpravě.

Jsem proti návrhu novely zákona, kde institut manželství zahrnuje také osoby stejného pohlaví. Jsem pro zachování současného dualistického modelu právního uznání svazku stejného pohlaví. V praxi to znamená, že vedle institutu manželství pro páry opačného pohlaví přijal v roce 2006 Parlament České republiky zákon č. 115/2006, další institut pro páry stejného pohlaví v podobě registrovaného partnerství. Myslím si, že je to v současné době maximum možného. Dle dostupných informací v době přípravy tohoto nového institutu bylo deklarováno předkladateli tohoto zákona, že již další požadavky na právní úpravy u tohoto institutu nebudou uplatněny. A ejhle, uteklo tucet roků a máme tu k projednání nové právní úpravy, tzv. manželství pro páry stejného pohlaví.

Pokud to Parlament schválí, tak dá signál pro přípravu další právní úpravy, která může nastat. A tím bude uzákonění třetího pohlaví, kdy se osoba necítí být ani mužem, ani ženou. Tak jak se již stalo v sousedním Německu, kde již dokonce budují záchody pro třetí pohlaví. A mohu v úvahách pokračovat dál. Možná, že se začnou za několik let ozývat i někteří devianti, že chtějí uzákonit různé sexuální úchylky, které jsou nyní považovány za trestný čin. Nebo uzákoníme sologamii. To je, když se oženíte sám se sebou, nebo se vdáte sama za sebe, což je v některých –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid! Chápu, že někteří rádi vnímají své facebooky a ostatní média, ale prosím, jednáme o poměrně vážném tématu, které vzbuzuje kontroverze nejen na politické scéně, ale i mezi občany, tak prosím, nechte každého, kdo se k tomu chce vyjádřit, v důstojném prostředí jeho stanovisko sdělit! Děkuji.

Poslanec Milan Pour: Možná je to někomu k smíchu, ale třeba ta situace může opravdu nastat. Tak jak jsem sdělil, že můžeme třeba uzákonit sologamii, kdy se oženíte sám se sebou, nebo se vdáte sama za sebe, což v některých zemích světa se již uskutečnilo, zatím naštěstí bez právního rámce. Rozumně uvažující člověk se musí ptát, kam ten svět spěje. Vždyť jsou to zákony proti lidské přirozenosti.

Pokusím se spíše zamyslet, z jakých důvodů spějeme tímto z mého pohledu ne právě šťastným směrem. K odpovědi jsem si vypůjčil citaci, ale i další myšlenky Friedricha Augusta von Hayeka, filozofa a ekonoma. Tento nositel Nobelovy ceny za ekonomii za přínos v teorii měnové politiky a hospodářského cyklu uvádí:

Ekonomickou nadvládu nelze oddělit od nadvlády nad životem lidí, neboť při kontrole zdrojů nelze kontrolovat i cíle. Co bylo dříve získáno válkou, v současné době lze dosáhnout např. šířením falešných hodnot. V tomto ohledu se jako nejvhodnější terč jeví instituce rodiny. Rodina je základní pilíř sociálního společenství.

Rodinu považuji, jak doufám i mnoho další poslanců a občanů, jako základ státu a národa. Je zřejmé, že rodina v průběhu staletí procházela vývojem. V 21. století čekají rodinu jiné výzvy, než tomu bylo v minulosti. V současném období multikulturalismu je nutné se však přičinit o zachování funkční tradiční rodiny. Je třeba hájit její práva nejen v naší vlasti, ale i v zahraničí. Skrze institut rodiny se kromě jiného uskutečňuje reprodukce společnosti ve dvou rovinách. První je demografická, druhá spočívá v určité hierarchii hodnot. Tato druhá rovina je spojena se socializační funkcí rodiny. Základním prvkem determinujícím stav rodiny je síla tradice udržovaná ve společnosti. Rozvrat společenské tradice má za následek současný pokles reprodukčního potenciálu. Existuje přímá závislost mezi četností velkých rodin a mírou podílu tradice na životě společnosti. Geneze reprodukčního chování moderního typu byla podmíněna především odklonem od náboženské tradice, procesy odposvátnění a ateismu. Význam velké rodiny osvětlený tradičními náboženstvími byl systematicky zničen. Globální charakter procesu sekularizace byl spojen s trendem modernizace porodnosti. Ty civilizace a národy, které byly schopny odolat globalizačnímu odklonu od víry a úpadku tradice, si zachovaly vysokou míru porodnosti.

Možná že si nyní položíte otázku, proč o tom nyní hovořím. V předložené novele občanského zákoníku jsou navrženy úpravy v rodinných vztazích. Je zde snaha o to, aby společné osvojení, přiosvojení a společenská (?) pěstounská péče mohly být umožněny i osobám stejného pohlaví. V důvodové zprávě se předkladatelé odkazují na výzkumy, které tvrdí, že děti vychovávané lesbickými nebo gay páry mají stejně vhodné prostředí pro výchovu dětí a jejich zdárný rozvoj. Údajně mají tyto děti normální sociální vztahy s vrstevníky i dospělými.

Jak jsem však zjistil z vědecké Sullinsovy studie, závěry této studie dokládají úplný opak. Závěry ukazují, že děti vychovávané páry stejného pohlaví vykazují v dospělosti silný sklon k depresím, hlásí větší počet sexuálně motivovaných násilných činů než děti klasických biologických rodičů. Každý psycholog vám řekne, že ať chceme, nebo nechceme, to, jací byli naši rodiče, nás bude ovlivňovat celý náš život. Matka a otec jsou nám podvědomým vzorem ženského a mužského světa. Přesto jsou to však ti samí psychologové, kteří dnes také tvrdí, že vlastně ani nezáleží na tom, zda dítě má matku, nebo otce, nebo jinou kombinaci rodičů. Záleží přece na lásce. A potřebuje dítě matku nebo otce? Nebo matku a otce? Sullinsova studie říká, že ano, a potvrzuje tím, co víme z běžné lidské zkušenosti a napovídá nám zdravý rozum. Přesto jsou podobné pravdy dříve považované za banálně samozřejmé dnes popírány lidmi, kteří trvají na tom, že zájmu dítěte je nutno nadřadit touhy dospělých.

Studie, kterou vedl profesor sociologie Paul Sullins, zjistila, že u 28letých dospělých, již byli jako děti vychovávány rodiči stejného pohlaví, existovalo více než dvojnásobné riziko propuknutí depresí než u osob vychovávaných matkou a otcem. Kromě toho byla u těchto lidí zvýšená rizika spojená s nevhodným poměrem blízkosti

a odstupu v rodině, sebevražedné tendence a úzkosti ve věku kolem 15 let, pocit stigmatizace a obezita. Vzhledem k těmto závěrům Sullins uzavírá, že je třeba další výzkum a pozornost zákonodárců směrem k potenciálně problematické situaci dětí se stejnopohlavními rodiči. Sullins dále konstatuje, že jeho studie je důležitá, neboť jiné studie, které nezjistily žádné rozdíly mezi dětmi z klasických a stejnopohlavních rodin, obvykle užívaly nespolehlivé psychometrické ukazatele deprese či úzkosti, což v důsledku vedlo k zanedbání politiky zaměřené na zvláštní potřeby podobných dětí. Sullinsův výzkum je v ostrém kontrastu s výsledkem jiných studií, jak už jsem uvedl.

Sullinsova studie byla sice relativně malá, nicméně sledovala reprezentativní vzorek amerických dospívajících metodou pohovoru ve věku zhruba 15 let, což byla první vlna. Potom v roce 1995 – bylo to nejdříve v roce 1995, kdy proběhla první vlna. Potom proběhla další vlna ve věku 22 let v roce 2002. A ve věku 28 let to bylo v roce 2008. Její závěry byly poměrně překvapivé. Zjistila, že sice během dospívání děti stejnopohlavních rodičů vykazovaly méně známek deprese než děti v klastických rodinách. Jenže v okamžiku, kdy dětem bylo mezi 24 a 32 lety, se situace dramaticky změnila. Depresi potom hlásila více než polovina z dětí od rodičů stejného pohlaví, zatímco u dětí z klasických rodin pokleslo totéž číslo pod 20 %. Děti rodičů stejného pohlaví také vykazovaly vyšší míru násilí v rodině, objevilo se více případů fackování, bití, kopání dítěte a slov od rodičů, která zraňují city nebo člověku vnucují pocit, že není chtěn a milován. A také sexuálních doteků od rodiče, donucení k dotýkání se rodiče sexuálním způsobem nebo donucení k sexuálním praktikám.

Sullins nesouhlasí s tvrzením, že k docenění pravé povahy stejnopohlavního rodičovství je třeba minimálně další výzkum.

Americké ministerstvo práce a zdravotnictví před několika lety publikovalo rozsáhlou studii, která dokazuje zásadní význam biologických otců pro zdravý vývoj dítěte. Kromě tohoto nejpečlivější vědecky přesná a metrologicky správná studie, která kdy byla provedena v oblasti homosexuálního rodičovství, našla početné a podstatné rozdíly mezi dětmi biologických rodičů a dětmi homosexuálů, přičemž výsledky pro děti homosexuálů byly podprůměrné v téměř každé zkoumané kategorii.

Přesto se najde řada zastánců stejnopohlavního rodičovství, kteří tvrdí, že děti nepotřebují biologickou matku a otce, a hájí praktiku, při níž se děti rodí již se záměrem vynechat jednoho z rodičů z jejich života. A je to právě ta záměrnost, kterou je třeba zdůraznit. Nemluvíme o vdovách, sirotcích a náhodných těhotenstvích. Mluvíme o dospělých osobách, které se promyšleně rozhodnou přivést na svět dítě, které bude stejně promyšleně zbaveno možnosti navázat vztah se svou matkou či otcem nebo je vůbec poznat.

Co je tedy důležitější? Pocity a touhy dospělého, nebo reálné a přirozené pocity dítěte, kterému bylo odepřeno to základní – (mít) maminku a tatínka? Mám z tohoto zákona takový tísnivý pocit, že je určen k tomu, aby si mohly stejnopohlavní páry kupovat děti, protože když si člověk odpoví na otázku, kde ty děti budou brát, dojde jen k tomu, že si je prostě musí někde koupit. A budou rovnou úmyslně vyrábět polosirotky, kteří sice budou v péči dvou lidí, ale pro děti to nejsou ani matka, ani otec, na které mají právo už z Úmluvy o právech dítěte. Abych to vysvětlil blíže. Jedná se mi o to, že Česká republika z hlediska zákonů je velmi liberální v oblasti

asistované reprodukce a anonymního dárcovství. Tudíž jsem přesvědčen o tom, že potom nebude problém zařídit spermie či vajíčko prostřednictvím různých lékařských institucí, to znamená na zakázku, pro stejnopohlavní páry.

Tuto novelu občanského zákoníku, tak jak je předložena, jak už jsem řekl v úvodu, nepodpořím. Rád bych však vyhověl těm, kteří žádají, aby se na stejnopohlavní páry, dnešní registrované partnery, vztahovala obdobná pravidla jako na manžele v otázkách dědění a společného jmění. Pokud se tedy zákon dostane do druhého čtení, jsem potom ochoten podpořit pouze dílčí právní úpravy pro stejnopohlavní páry, které se nebudou týkat jejich vztahu k dětem. V případě, že do druhého čtení zákon neprojde, potom rád podpořím jiný návrh, který se bude týkat právě otázek dědění a společného jmění registrovaných partnerů.

Zaměřme se prosím ve Sněmovně raději ještě více na prorodinnou politiku. Pokud budeme institut rodiny oslabovat, bude dětí z nefungujících rodin více. Podporujme například dosažitelné hypotéky pro vlastní bydlení pro mladé rodiny, funkční zkrácené úvazky pro matky, případně zvýšení přídavků na děti, výstavbu mateřských školek, jeslí a řadu dalších opatření.

Právě tématem institutu rodiny se budou zabývat přednášející z České republiky i zahraničí na mezinárodní konferenci Rodina a její práva v 21. století, která se uskuteční 5. dubna letošního roku v prostorách Poslanecké sněmovny. Na tuto konferenci vás všechny srdečně zvu a vítám. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Milanu Pourovi. Jsou tady dvě faktické poznámky, a to pana poslance Patrika Nachera, paní poslankyně Radky Maxové a třetí Marka Výborného. Nyní faktická poznámka Patrika Nachera. Prosím, pane poslanče, máte své dvě minuty.

Poslanec Patrik Nacher: Já je ani nevyplýtvám. Děkuji za slovo. Já jsem už v tom svém projevu říkal, že mně vadí, že tady je – teď už tady není půlka, ale třetina poslanců. Je to podle mě nedůstojné vzhledem k tomu, co tady projednáváme, ale považuji pro mě tedy za šokující, že tady nejsou ani poslanci, kteří jsou přihlášeni do řádné rozpravy. Jenom bych to tady chtěl jasně zdůraznit, protože – já teď nevím, kdo má tedy mluvit, kdo nemá mluvit, ale jak to tam postupně klesá... Takže buď jsou ti poslanci řádně omluveni, anebo tady mají být. Ale já jsem tedy nezažil, že by někdo takhle, v takovém množství tady nebyli poslanci přítomni, kteří by měli hovořit. Já jsem to jenom chtěl říct na mikrofon, aby tady jasně zaznělo. Podle mě to je důležitá věc, která se dotýká spousty lidí. Každý na to máme nějaký názor, a buď ho vyjevíme, nebo se do té rozpravy nehlásíme, ale bylo by důstojné, myslím, pro to projednávání, abychom tady aspoň byli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Patriku Nacherovi a hned vysvětlím – například nyní přihlášený Jan Bauer byl přihlášen ve sloučené rozpravě k oběma tiskům, proto nyní stahuje přihlášku, protože už jednou hovořil. To je důvod, protože to bylo tímto způsobem řešeno a ve sloučené rozpravě platily obě přihlášky, takže někteří samozřejmě nevystupují.

Ale nyní mám faktickou poznámku paní poslankyně Radky Maxové, dále Marka Výborného a Vlastimila Válka. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Já jen v krátkosti. Ráda bych požádala kolegy z druhé strany tábora, to znamená zastánce Ústavy a možná i zastánce toho polovičního návrhu kompromisního, který nemáme – a je to dobře, a je to dobře, co říkal pan kolega Patrik (Nacher) –, aby nestrašili. Nestrašili nás, nestrašili veřejnost. Ty hororové scénáře, které nám ten tábor posílá, jsou pro mě opravdu nepřijatelné. A je to úplně zbytečné strašení společnosti, které není podloženo žádnými relevantními studiemi. To, co tady říkal kolega Pour, je zavádějící, zavádějící a zavádějící. Byla bych ráda, abychom se bavili o praktických věcech, které tady řešíme. A jsou to praktické věci, které ztěžují našim občanům život. A ztěžují život našim dětem! Konkrétně se bavíme o výživném a řekneme si – když náhodou tedy registrovaný pár má dítě, ten druhý, nebiologický rodič na něj nemá nárok, oni se rozejdou, tak to dítě nemá nárok na výživné. A to jsou přece ty věci, které my chceme řešit komplexně. Takže prosím, nestrašte lidi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Maxové za dodržení času. Konstatuji, že dále je z místa přihlášen kolega Foldyna, ale nemohu mu dát slovo, protože jsou řádně přihlášeni elektronicky, tak jak jsem řekl, Marek Výborný, Vlastimil Válek a Jan Bartošek. Ještě než dám kolegovi Výbornému slovo, konstatuji došlou omluvu paní poslankyně Věry Kovářové od 17.00 hodin do konce jednacího dne.

Prosím, pane poslanče, změřím čas, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Mám skutečně faktickou poznámku k tomu, co tady říkal kolega Pour, a to je pozvánka na odborný seminář. On vás zval na 5. dubna. Je to 4. dubna. Tak jenom na upřesněnou. Zveme společně s kolegy Markem Bendou a Alešem Juchelkou na seminář na téma Proč potřebujeme ústavní definici manželství. Vystoupí tady i hosté ze zahraničí, 4. dubna od 14.00 hodin, Sněmovní 1, místnost číslo 205. Dostali jste tu pozvánku, myslím, i elektronicky. (Poslanec Nacher z lavice: Jsou dvě různé akce.) Jsou dvě různé akce. Tak to se omlouvám. Takže toho 5. dubna pravděpodobně to je druhá akce, ale tato platí také. Jste srdečně zváni.

A stejně tak jako říkal kolega Patrik Nacher, chtěl bych vyzvat ty, kteří jsou přihlášeni do té rozpravy, tak skutečně vystupte. Jak jsem minule chválil Sněmovnu, že jsme tady vedli relativně slušnou a věcnou rozpravu, tak dneska se přiznám, že jsem z toho spíše rozpačitý, tak věřím, že o takto zásadních věcech, jako je hodnota manželství, se skutečně vyplatí tady vést rozpravu a přednést své názory, takové i onaké. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Výbornému za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Vlastimila Válka a poté kolega Jan Bartošek a přihlášena je paní poslankyně

Golasowská. Ale samozřejmě po vyčerpání faktických poznámek. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vlastimil Válek: Chtěl bych prostřednictvím pana předsedajícího poděkovat kolegovi Nacherovi, protože jsem se zájmem poslouchal to, co říkal, a modifikuji svůj názor a postoj. A i kolegovi Pourovi, protože i když ne úplně se vším souhlasím, jsem velmi rád, pokud někdo sebere odvahu a cituje tady publikace, které reálně existují, nikdo si je nevymyslel a jsou publikovány v impaktovaných časopisech. Velmi mě mrzí – a tím neříkám, že s tím souhlasím nebo nesouhlasím, ale prostě nemá smysl se bavit o emocích a je potřeba se bavit o faktech. A to tady v té debatě trošičku, trošičku místy chybí. A proto budu velmi rád – já pořád nejsem rozhodnutý, jak budu hlasovat, ale budu velmi rád, pokud se ten zákon dostane do druhého čtení, když takováto odborná debata bude ve výborech vedena, budeme se bavit o faktech, budeme se bavit o studiích, budeme se bavit o tom, co může nastat, nemůže nastat, jaká pro to existují data, zda je to pocitologie, anebo zda je to věda. A přimlouvám se za to, co tady říkali moji předřečníci. Opravdu by bylo dobré, abychom byli všichni v této místnosti a abychom ti, co jsou venku, poslouchali názory našich kolegů, protože ty názory jsou nesmírně zajímavé a můžeme tak modifikovat svoje názory vlastní, které často vycházejí z emocí. A to není dobré při takto závažné legislativě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Jana Bartoška a k faktické se připraví pan kolega Jaroslav Foldyna. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vzhledem k již několik hodin probíhající diskusi bych vás ze soucitu s předkladateli a zpravodaji požádal o čtvrt hodiny přestávky, aby se mohli protáhnout a odpočinout si, a pak budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu. Žádám vás jménem klubu KDU-ČSL o přestávku do 17.15 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. (Nesouhlasné hlasy zprava.) Pane předsedo, já jsem ohlásil ještě faktickou poznámku pana kolegy Foldyny. Můžeme po té faktické, abychom měli řádně přihlášené? Protože kolega není ani přihlášen. (Poslankyně Černochová vyjadřuje svůj názor mimo mikrofon.) Může kolega Bartošek upřesnit?

Poslanec Jan Bartošek: Dobře, já tedy svůj návrh upřesním. Požádám vás, pane předsedající, aby promluvil kolega Foldyna, a poté vás požádám o přestávku na 15 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy faktická poznámka pana poslance Jaroslava Foldyny a poté vyhlásím přestávku na 15 minut pro klub KDU-ČSL. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo, děkuji panu Bartoškovi. Já jsem chtěl uvést svoji poznámku k vystoupení paní kolegyně Maxové.

Ona tady varovala, že tu někdo straší. Já si nemyslím, že tu někdo straší. Já si myslím, že jenom někdo odhalil vaši strategii, kterou tady posunujete. Když jsme tady projednávali registrované partnerství, o těch věcech, jako jsou adopce dětí, tady nebyla řeč. Ti lidé, kteří prosazovali registrované partnerství, se dušovali. A když se teď jedná o něčem, co má popřít biologické procesy, které jsou jasně dané přírodou, tak se jenom odhaluje to, jak rafinovaně se ty věci posunují.

A já si dovolím jednu poznámku. My jsme hnali ty bolševiky na ten východ tak daleko a tak hluboko, že se k nám vrací neomarxisticky ze západu, z Londýna, z Paříže, ze Spojených států, že tu projednáváme věci, které jsou naprosto proti biologii a přírodě! (Hovoří velmi důrazně.) A nad tím bychom se měli zamyslet. A nestrašte tady, paní kolegyně, s tím, že chceme něco jiného. My jenom mluvíme o tom, na čem je dva tisíce let postavena společnost, a na to si prostě nedáme sáhnout!

To je všechno, co jsem chtěl říct. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Foldynovi za dodržení času k faktické poznámce. Vyhlašuji přestávku do 17.17 na poradu klubu KDU-ČSL. Ještě předtím konstatuji omluvu došlou předsedovi Sněmovny, je to zrušení omluvy z dnešního jednání od kolegyně Věry Kovářové.

(Jednání přerušeno v 17.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.17 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 17.17 hodin. Skončil čas určený na přestávku poslaneckého klubu KDU-ČSL a budeme pokračovat v projednávání obou bodů, resp. ve sloučené rozpravě k bodům číslo 37 a 38. Do rozpravy je přihlášena paní poslankyně Golasowská a připraví se pan poslanec Bojko. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, krásný podvečer vám přeji. Doufám, že tady nebudu vystupovat jako strašidlo, a nemám to v úmyslu, ale vystupuji tady nejenom za sebe, ale také za více než sto tisíc lidí, kteří podepsali petici za právo na manželství jakožto svazek muže a ženy.

Já jsem přesvědčena, že manželství je svazkem muže a ženy a mělo by být zakotveno v Ústavě, a to z jediného prostého důvodu. Homopáry volají po manželství s tím, že mají na to právo, platí daně a jsou právoplatnými členy společnosti. Nicméně pokud je to o právu, hovořme také o skupinách občanů, kteří by chtěli model mnohoženství, mnohomužství nebo sňatky s dětmi. Tito občané jsou přece také právoplatnými občany, také platí daně a také by své manžele či manželky milovali, takže proč jim to neumožnit?

Manželství jako svazek muže a ženy je hodno ochrany, je to základní buňka společnosti, ve které vyrůstají děti a mají vyrůstat děti, ať už biologické, či

adoptované nebo vzaté do pěstounské péče. Výchova dětí není jen o lásce, ale je také o rolích, je o roli muže a ženy, kdy žena představuje něhu, otevřenou náruč a muž má rodinu chránit, zajišťovat jí bezpečí, určovat dětem při výchově hranice.

Řeknu vám jeden příklad ze Švédska. Maminka, která přišla do školky pro své dítě, se ohradila vůči učitelce, která dítěti sdělila, že si pro něj přišla maminka. Žena řekla, že není matka, je rodič. Takže dítě nebude říkat ženě mami, ale rodiči číslo jedna nebo možná číslo dvě. A kdo bude rodič č. 1 a kdo č. 2? Je rodič č. 1 lepší než č. 2? A pokud se budou rozvádět, bude mít rodič č. 1 větší nárok na výchovu dítěte než č. 2? A pokud se rodič č. 1 rozvede s rodičem č. 2 a najde si jiného partnera, bude ten pro dítě rodičem č. 3 nebo 4? Nebo bude mít dítě několik rodičů jedniček či dvojek? A pojďme ještě dál. V budoucnu to bude znamenat, že děti nebudou mít babičku a dědu, ale prarodiče č. 1, 2, 3, 4, doplňte si dál.

Další příklad z Holandska, kde dokonce padl návrh na tzv. dvoumanželství, kde si každý z manželů může přivést do rodiny dalšího partnera a také adoptovat jeho děti. Tento návrh byl naštěstí zamítnut.

Vážené kolegyně a kolegové, nevím, zda ještě máte rodiče, ale každý jsme je určitě měli, ať už jsme je znali, nebo ne. Ale představte si, že byste jim nemohli říkat mami a tati, ale rodiči č. 1, rodiči č. 2, naše tradiční svátky, jako je Den matek či poměrně nově slavený Den otců, budou nyní svátky rodičů č. 1, 2, 3. Stojím tady na straně práv dětí. Nechme jim mámu a tátu, nechme jim mužský i ženský vzor, který potřebují, a neargumentujme pouze tím, že dítě potřebuje k výchově pouze lásku dvou osob. Žádám vás o podporu o zakotvení manželství jako svazku muže a ženy do Ústavy.

Kolegyně a kolegové, važme si tradic a přirozeného řádu života a nenechme se zviklat tzv. moderními proudy, které přinášejí rodinám a dětem, které v nich žijí, nestabilitu, nejistotu a vykořeněnost. Často se ve svých obavách z přílivu migrantů zaštiťujeme křesťanskými kořeny, k nimž se náš národ hlásí více než tisíc let. Nebuďme alibisty, kteří se ohánějí křesťanstvím pouze tehdy, kdy se nám to hodí. Manželství jako svazek muže a ženy má v křesťanství pevný základ – základ pro výchovu dětí a pevné role ženy-mámy a muže-táty.

Pokud chceme přepsat rodičovské role z mámy a táty na rodiče č. 1 a 2, možná bychom měli přepsat také čtvrté přikázání desatera, které zní "cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl a dobře ti bylo na zemi" na "cti rodiče č. 1, 2, 3, 4".

Vážené kolegyně a kolegové, náš národ více než experimenty s manželstvím a přirozenou rodinou potřebuje právě stabilitu a jistotu bezpečného zázemí pro výchovu budoucích generací, které budou vědět, kdo jsou jejich rodiče a jaká je role muže a ženy při výchově dětí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni. Pan poslanec Václav Klaus se omlouvá z dnešního jednání od 17.30 do 20.15 z pracovních důvodů. V rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Bojko, připraví se pan poslanec Kobza. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Bojko: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení hosté, vážení páni ministři. Všichni víme, že problém netkví jen ve změně názvu, a právě proto, že je to poměrně obsáhlá změna a zásah do přirozeného vnímání lidské společnosti, nejsem pro legislativní nastavení této změny.

Je nutné podívat se také na způsob prosazování této změny. Chápu, že namístě je tolerantnost a respekt. Ale skupiny, které prosazují tyto změny, nemají zájem o lidský respekt. Jejich požadavky se stále zvyšují, přes registrované partnerství se máme pomalu začít připravovat možná i na svazky, které budou obsahovat více než dva lidi. Kam až to všechno má vést?

Nedávno jsem četl článek o muži ze Spojených států, který po službě v armádě trpěl posttraumatickou stresovou poruchou. Následně podlehl transgender komunitě, která využila toho, že jeho mysl a smysly jsou zmatené, a vnutila mu představu o tom, že je vlastně žena a že po braní hormonů a operaci se stane skutečnou ženou. Operaci nakonec nepodstoupil. Ještě pravděpodobně nějaký čas pod jejich vlajkou bojoval za různé změny ve prospěch podobně zmatených lidí. Dnes ale lituje, že se v podstatě nechal zmanipulovat, a je velice vůči transgender komunitě vyhraněn. V průběhu vývoje jeho poznání se v určitém bodu nacházel ve stavu, kdy ho ani identifikace s ženským pohlavím neuspokojovala, a požádal lékaře, aby byl prohlášen za nebinární osobu. Postupně si ale uvědomil, že místo toho, aby mu lékaři pomohli, tak mu více uškodili, protože ustupovali jeho nesmyslným požadavkům, které tak akorát podporovaly pokusy na lidech. Lékaři ustupovali těmto požadavkům možná a pravděpodobně i z různých sociálních obav a nátlaků ze strany různých aktivistických skupin.

Tyto situace, které nejsou sci-fi, ale realita, mě opravdu děsí a nejsou mi vůbec příjemné. Zásadně nesouhlasím s manipulací myšlení lidí, tak jak se to dneska ve světě odehrává, a především pak s manipulací myšlení našich dětí a vnoučat. To, co se dnes děje i v mediální sféře, to už se vymyká normálu. Ve chvíli, kdy se třeba nějaký redaktor snaží vyslovit námitky, pochybnosti nebo poukázat na negativa z reálného života, tak je potlačen, články jsou vymazány z internetu, aby náhodou ti, kteří nejsou vyhraněni, se nepřiklonili k protinázoru. Zde už narážíme na omezování osobní svobody projevu a demokracie.

Homosexuální páry mají zájem také o rodičovství. Ale já v daném návrhu změny postrádám komplexnost. K početí a porodu dítěte byla a zatím stále je nutná žena a muž, i z těchto důvodů. Tak jak to příroda zařídila, je pro mě osobně jednoznačný vzor páru, a to muž plus žena, nejen po fyzické, duševní, ale i biologické stránce. Proto nebudu podporovat navržené změny. Stále se přikláním k preferenci přirozeného vývoje lidstva.

Chápu složitou situaci homosexuálních párů a jejich blízkých a osobně je beru jako každého jiného. Věřím, že to nemají vždy jednoduché. Lidé jsou různí a chovají se k sobě různě. Někdy i velmi nešťastně a nepříjemně. Ale pokud má někdo biologicky danou orientaci jinak, která neumožňuje přirozeně zplodit dítě, a tak zachovat pokračování rodu, tak asi by se měl s tímto vyrovnat. Tak nám to nastavila příroda. Tyto páry by měly pracovat především na vztahu mezi sebou. To vůbec není

snadný úkol žít se svým partnerem v harmonii za každé situace až do konce svých dní.

Manželství bylo vždy vnímáno samo o sobě jako svazek muže a ženy a s tím byla spojena i následná snaha o zachování rodu. Sám bych byl pro to, aby se legislativně narovnala určitá práva této menšiny gayů a lesbiček. Ale manželství jako takové bych rád ponechal jako privilegium pro muže a ženu. A věřím, že s tímto je spojen i názor většinové společnosti. Navíc nejsem si jist, že když se registrovaná partnerství gayů a lesbiček přejmenují na manželství, že to vyřeší jejich životy. Je to širší sociální a psychologický problém.

To samé se týče adopcí dětí. Ano, možná by státu zlevnily náklady na provoz dětí odložených do dětských domovů. Ale pro mě je otázkou, jaký dopad by měly tyto adopce na mentální vývoj oněch dětí. Měli by si (tito lidé) sami uvědomit, že ať už chtěně, či nechtěně by mohly jejich svazky na děti působit negativně. Bohužel jak víme, ale moc se o tom nehovoří, odehrálo se i nemálo případů zneužívání dětí v těchto homosexuálních náhradních rodinách. Pokud jim skutečně chybí možnost výchovy a předávání osobních zkušeností, mohou nezištně pomáhat v různých nadacích zaměřených na výchovu dětí a vyzkoušet si tak, zda vůbec jsou schopni toto zvládnout bez předsudků k heterosexuálům a zda jsou sami připraveni v osobním životě na takovou změnu, kdy by si museli např. i spousty věcí odříct ve prospěch adoptovaného dítěte. Nevěřím tomu, že jsou všichni připraveni takovou změnu ve svých životech akceptovat na sto procent. Mám pocit a skutečně se obávám, že tato menšinová společnost celkově není tak vyspělá a vyzrálá, aby přistupovala k některým problémům opravdu zodpovědně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Dále v rozpravě vystoupí pan poslanec Kobza, po něm pan poslanec Kott. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Jsem konzervativní pracující heterosexuál, který se stará o svou rodinu a leží mu na srdci budoucnost jeho dětí. My všichni prostřednictvím pana předsedajícího jsme se narodili, protože naši otcové a maminky byli muži a ženy. Uzavřeli manželství, ve kterém jsme drtivou většinou vyrostli a dospěli, stejně jako jejich rodiče a prarodiče. Degradace svátosti – nebo institutu – manželství, jeho uplatnění také na svazky stejnopohlavních párů, mi proto přijde jako zneuctění odkazu našich rodičů, kterého já si hluboce vážím.

Jakožto konzervativní vlastenec, který si váží tradičních hodnot své civilizace, nepodpořím změny občanského zákoníku v institutu manželství, který by narušil jeho definici jako svazek jednoho muže a jedné ženy. Naopak budu vždycky podporovat propopulační opatření, budu podporovat mladé rodiny. A vážím si pracujících rodičů, kteří řádně vychovávají své děti. V tom je pro mě budoucnost národa. Děti, to je hlavní, oč tu běží. Z homosexuálních svazků děti nejsou. Je to prostě tak. A adopce je natolik složitá pro standardní rodinu, že si prostě neumím představit, jak by adopční řízení probíhalo u homosexuálních párů. Já to vyzkoušel, vím, o čem mluvím.

Rád bych připomněl také, že náš důchodový systém je průběžný, a tedy stojí na jasném poměru příjemců a plátců do systému. Jde o to, lapidárně řečeno, že děti budou platit důchod svým rodičům a bez tohoto vyvážení plátců a příjemců se celý důchodový systém zhroutí. Předpokládaná změna institutu manželství může svým procentem ovlivnit tuto bilanci a může mít dalekosáhlejší důsledky, než se zdá na první pohled. Musíme proto brát v potaz všechny okolnosti, které to může přinést a změnit.

Já jsem rozhodně poslední, kdo by chtěl komukoliv upírat právo si vybírat, s kým chce žít a jak a kde. Ale rovněž odmítám, aby někdo diktoval mně, jaké hodnoty mám ctít a čemu se mám podřídit. Řešení této diskuze, která je dlouhá a přinesla spoustu emotivních výlevů i faktických názorů, vidím nikoliv v úpravě institutu manželství, ale v právní úpravě institutu registrovaného partnerství. Jsem toho názoru, že to je daleko efektivnější a schůdnější cesta.

Dámy a pánové, manželství je institut, na kterém vyrostla, vznikla a funguje naše civilizace. Neměňme to. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Nyní pan poslanec Josef Kott, připraví se pan poslanec Ventruba. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dámy a pánové., dovolte mi krátce se vyjádřit k probíhající diskuzi, která zde probíhá nad návrhem zákona, jehož cílem je, aby osoby stejného pohlaví mohly vstupovat do manželského svazku.

Už zde mnohé zaznělo, že manželství se vyvíjelo a už se nejedná o nějaký trvalý, neměnný svazek. To je jistě pravda. Na druhou stranu jakkoliv se vyvíjí forma uzavírání manželství od církevní k občanské podobě, od trvalého svazku ke svazku, který lze rozvázat, po celou dobu přetrvává jeho obsah a smysl. Stále se jedná totiž o svazek muže a ženy, kteří tvoří biologickou rodinu, ve které se rodí a jsou vychovávány děti. Jedině spojení muže a ženy může zajistit kontinuitu společnosti. A manželství je institut, který má za cíl tento svazek stabilizovat, učinit jej dlouhodobým a úctyhodným. A to je také důvod, proč ho stát podporuje. Existence bezdětných manželství, a dokonce ani vysoká rozvodovost na tom přece nemůže nic změnit. Ba naopak, tím větší je přece zájem státu na tom, aby se takový trend zvrátil a hledal způsoby, jak rodinu více podpořit.

Spor o návrh, aby manželství mohly uzavírat i stejnopohlavní páry, není sporem o to, zda mají mít všichni stejná práva. To nepochybně mají. Když dva dělají totéž, měli by mít i stejná práva. To, co je zde navrhováno, však není zrovnoprávnění téhož. Ve skutečnosti jde o sloučení dvou různých věcí pod název jedné z nich. To je stejné dle mého názoru, jako bychom ve smíšené čtyřhře řekli, že je jedno, jaké je pohlaví tenistů, kteří do ní nastoupí. Samozřejmě možné to je, ale už to asi nebude pouze smíšená čtyřhra.

Byla zde i debata, zda tímto návrhem rušíme mámu a tátu, či rozlišování pohlaví. To možná nikoliv. Na druhou stranu pokud nějaké instituci přidáme jiný obsah, tak ji přirozeně změníme celou. Když smícháte dvě rozdílné věci, tak výsledkem logicky

není jedna z těch původních, ale úplně nová věc. Podle někoho možná lepší, podle jiných horší, ale určitě jiná. A pak je samozřejmě pozdě se ptát, kam se ta původní věc a hlavně její smysl poděly.

Smysl manželství a důvod jeho podpory ze strany státu známe. V celé debatě zde ale také zaznělo, v čem spočívá zájem státu, či spíše obecný zájem na stabilizaci dlouhodobého soužití stejnopohlavních párů. Ve skutečnosti jde o osobní rozhodnutí těchto lidí. A neexistuje žádný důvod k tomu, aby jim do toho stát přece mluvil. Nejde přitom o neúctu, nebo dokonce diskriminaci. Jde o to, že podporou stability takového svazku by se lidem jen zbytečně montoval stát do života.

Podle někoho je důvodem k podpoře stejnopohlavních párů již samotný fakt, že se mají dva rádi. A co když se mají rádi tři, čtyři? Máme je také podporovat? Bonifikace jedněch přirozeně vždy znamená znevýhodnění těch ostatních, druhých. Platí to přece i v podpoře manželství. Pokud bychom to považovali za diskriminaci, pak to znamená, že vlastně stát nesmí zvýhodnit vůbec nikoho. Zakažme tedy daňové slevy na děti, neboť jsou diskriminací pro ty bezdětné.

Touha odstraňovat diskriminaci je posedlostí naší doby. A protože té skutečné a odsouzeníhodné už moc nezbylo, úkolem našich soudobých (aktivistů?) je diskriminaci nalézt děj se co děj. Třeba i tam, kde už vůbec žádná není, a pak ji s jistotou jásotu antidiskriminačních aktivistů zakázat. Ve svém původním významu diskriminace znamená schopnost rozlišování a není důvod ji zatracovat. Naopak, společnost, která přestane rozlišovat, mentálně chudne.

Předložený zákon je návrhem, abychom v rámci manželství přestali rozlišovat mezi stejnopohlavními páry a dvoupohlavními páry. A dle mého názoru to přece není přípustné. Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Na řadě je pan poslanec Jiří Ventruba, připraví se pan poslanec Klaus. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Ventruba: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, Publius Cornelius Tacitus, římský historik, právník a senátor, když chtěl prezentovat objektivní a dle něj důležitý názor, použil svůj známý proverb, tedy přísloví, sine ira et studio, něco ve smyslu bez hněvu a bez zaujetí. A já bych chtěl v tomto smyslu nám všem přečíst jeden z mnoha dopisů prakticky se stejným, nebo podobným odkazem, bylo jich hodně – dopis od mladé nastávající maminky, abychom viděli, jak to vnímají i občané v naší republice.

Cituji tento dopis. "Vážený pane poslanče, obracím se na vás ve věci podpory manželství mezi mužem a ženou, tak jak je známo odnepaměti, a vyzývám vás, abyste jako člen Poslanecké sněmovny podpořil manželství mezi mužem a ženou tak, aby došlo nejen k jeho zachování, ale i povýšení jeho ochrany do ústavního pořádku, jako to již mají některé další země." Už to tady bylo zmiňováno – Maďarsko, Polsko, Slovensko, Chorvatsko a další.

"Aktuálně jsem necelý rok vdaná a s manželem čekáme miminko. V hodinách biologie jsme se to učili všichni. Ke vzniku nového života je zapotřebí dvou různých pohlavních buněk," píše ta nastávající maminka. "Ze dvou ženských ani dvou

mužských nový život nevznikne. Manželství mezi jedním mužem a jednou ženou, v závorce rodina, má tedy nezastupitelné místo v lidské společnosti. Děti jsou plodem lásky muže a ženy, děti mají právo znát své rodiče, otce a matku. Funkční manželská rodina muže a ženy je nejlepší forma výchovy dětí," píše tato nastávající maminka. Podle současné právní úpravy tato manželská rodina představuje základní model rodiny. Děkuji Vám za Vaši zodpovědnou práci pro Českou republiku." To platí nám všem. "S pozdravem Z. V." – Konec dopisu.

Přečetl jsem vám tuto žádost mladé nastávající maminky proto, že je mi její názor na manželství a rodinu blízký i jako otci čtyř dětí, i jako lékaři. A budu v tomto smyslu i hlasovat.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec Václav Klaus, připraví se pan poslanec Skopeček. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte mi také říci k tomuto tématu pár slov. Jak asi víte, patřím k těm, kteří podepsali ten lidovecký návrh, že manželství je svazkem jednoho muže a jedné ženy, takže v tomto duchu se ponese i můj příspěvek.

Za prvé, čelíme různým průzkumům veřejného mínění, kde nebyly ty otázky zadávány korektně, a tím jsou poslanci i česká veřejnost masírováni. Já bych zmínil naopak velice reprezentativní průzkum společnosti SANEP, kde v listopadu 2018 reprezentativní část 2 100 respondentů jednoznačně – 67 % – souhlasila se zakotvením manželství jako svazku muže a ženy. Naopak s uzákoněním manželství pro stejnopohlavní páry souhlasilo 21,3 %. Iniciativa pro rodinu nasbírala více než 100 tisíc fyzických podpisů, už jsou tady někde ve Sněmovně, možná je sem někdo přinese ukázat, což je daleko více než ta kampaň z té druhé strany. Takže to jenom k tomu, co běhá okolo nás, jak jsme bombardováni maily a různými názory, co si údajně přejí občané České republiky.

Druhá věc – budu se trochu opakovat. Tento modernistický přístup k rodinám a manželství je nám opět trochu implementován ze zahraničí. Už Hans Timmermans, místopředseda Evropské komise, jasně prohlásil, že by Komise měla pokračovat a snažit se, aby všechny členské státy v EU bezvýhradně přijaly manželství a jiná manželství stejného pohlaví atd. Čili to zase jaksi ze zahraničí nám radí, co je dobré pro naše rodiny, co je dobré pro naši společnost. Toto nabourávání právního řádu České republiky je samozřejmě také financováno z ciziny. Kampaň Jsme fér má mnoho milionů korun z prostředků Evropské unie, která vás tady zahlcuje zase svými názory.

Teď řeknu už trochu pár obecnějších věcí. Manželství není jen svazek dvou lidí, kteří se milují. Manželství je základem pro rodinu, chrání ženu a děti. To je jeden ze základních rozdílů. Muž i žena mají oba nezastupitelnou roli ve výchově dětí. A manželství neslouží jen k uspokojování potřeb dospělých lidí. Má větší význam. Děti také mají právo znát svůj původ, protože každý pochází z muže a ženy. Těmito

novotami všechna tato základní práva nabouráváme. Věci jako náhradní mateřství jsou všechno věci, které toto nabourávají. Už tady bylo řečeno, že často je tou obětí dítě.

Další bod, který chci zmínit – je to také zákon politický. Bude dělat z lidí, a z řady z vás, možná poloviny, kteří nesouhlasí s tím, že manželství může vzniknout někde jinde než mezi mužem a ženou, budou z vás dělat radikály, homofoby a zločince z nenávisti. To také bude nastávat, budete tomu čelit v médiích a podobně. To je věc, kterou je třeba odmítnout. A máme ze západní Evropy spoustu příkladů, kdy byli lidé vyhazováni ze školy nebo jim bylo znemožňováno působit. Manželé v USA, kteří odmítli vyzdobit homosexuálům svatební dort kvůli svému přesvědčení – jich se nakonec zastal až Nejvyšší soud. Stálo to asi 200 tisíc dolarů, celá ta právní obrana, kterou oni vedli. A tak dále, a tak dále.

To jsou věci, které v České republice nechci.

Zmíním zde vystoupení paní poslankyně Majerové Zahradníkové, které mělo asi půl milionu zhlédnutí na sociálních sítích, která řekla, a citovala prezidenta Roosevelta, že i když nazvete psí ocas nohou, pes zůstane stále čtyřnohý. Takto etymologicky to samozřejmě platí. Manželství od slova malžen, muž-žena, staročeského, rodina je od slova rod, rodit. Čili tato další manželství, to je nějaký výraz jako suchá voda nebo něco takového, která se tady snažíme uzákonit zákonem.

Za druhé. Myslím, že nejde o žádné přání homosexuálů. Každý z nás máme mezi homosexuály spoustu přátel, zaměstnanců atd. Není to většinové přání této minority, je to přání politických aktivistů. Už v roce 2006, když tady bojovali o registrované partnerství, tak říkali, že jde jen o návštěvy v nemocnicích a takové nějaké základní věci, rozhodně nejde o adoptování dětí apod. Lhali. Uplynulo pár let, máme to tady v přímém přenosu, posunuli se o výrazný kus dál. Ale opět nejde o většinové stanovisko homosexuálů. Nemají právo za ně mluvit, stejně jako já nemám právo mluvit za všechny heterosexuály, protože řada z vás má jiné názory než já, a opačně.

Za třetí, otáčí se tady slovo tolerance. Je to přesně opačně. Česká republika a naše země patří k nejtolerantnějším ve vztahu k homosexuálním a jiným menšinám. Rakousko-Uhersko bylo snad prvním soustátím, které zrušilo trest smrti za homosexuální chování. Tehdejší Československo bylo jednou z prvních zemí světa, kde to přestalo být trestné. Ale tady je skutečně základní rozdíl v tom někomu něco nedělat, v tu chvíli bych byl na té druhé straně, anebo něco někomu dalšího dávat, čili to je zcela otočené. Kdybychom se bavili o tom, někomu upírat nějaká základní občanská práva, jsem za, ale tady přidáváme nové právo, právo nazývat pětiocasého psa... Prostě jsou to věci další.

A ti aktivisté, kteří nás tady bombardují těmi maily a těmi schůzkami – mě tedy ne, nevím, čím jsem si to zasloužil, ale většinu z vás, kolegů, jsem viděl –, tak prostě tolerantní nejsou. Proč nás se svojí sexualitou obtěžujete, deset hodin o tom jednáme, to je prostě každého věc, homosexuálové mají veškerá práva hájená Ústavou a není žádný důvod přidávat něco dalšího, něco, co si nepřeje většina českých obyvatel, a doufám, že ani většina poslanců.

Paní předkladatelce bych řekl – vy rozdělujete společnost tímto zákonem. Tento zákon neměl podporu veřejnosti, ani homosexuálů, ani ostatních občanů. Vy to sem

aktivisticky nesete, rozdělujete Sněmovnu a rozdělujete Českou republiku. Takže já vás žádám, abyste ten návrh stáhla, protože by to přispělo ke klidu a mohli bychom se věnovat jiným věcem, které jsou pro Českou republiku potřebnější.

Návrh na zamítnutí už padl, takže to nemusím opakovat. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Skopeček nyní vystoupí v rozpravě, připraví se paní poslankyně Melková. Pardon. Je zde faktická poznámka pana poslance Martínka, kterému s omluvou dávám slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, já tady musím reagovat opět na ty průzkumy, které tady zmiňuje pan Klaus, jako skvělý, internetovou anketu SANEP, které se účastnilo dva tisíce lidí. Tak já tady mám skvělou internetovou anketu, kterou pořádal KDU-ČSL, kterou nejde asi obvinit z toho, že by chtěla prosazovat manželství pro všechny, které se účastnilo více než 32 tisíc hlasujících, a tam 72 % lidí se vyslovilo pro podporu manželství pro všechny. Tak prosím, využívejme data objektivně a ne jenom to, co potřebujeme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. S dalšími faktickými poznámkami budou reagovat páni poslanci Jurečka, Výborný a paní poslankyně Maxová. Pan poslanec Jurečka má slovo. Já prosím o klid v jednacím sále. Prosím i o klid blízko řečniště, aby měli všichni možnost říct, co potřebují a považují za nutné. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já jsem řádně přihlášen do diskuse, ale vystoupení mého předřečníka, který tady začal hovořit o anketách včetně anket na sociálních sítích, mi nedalo, abych tady nevystoupil.

Myslím si, kdo vystudoval aspoň střední školu, případně vysokou školu a zabývá se problematikou veřejného mínění o otázkách průzkumu a otázkách fungování sociálních sítí, tak ví, že nemůže tady považovat za relevantní anketu, která probíhá na sociálních sítích. Jako KDU-ČSL jsme tady také vysvětlovali, že to byla prostě anketa, která měla vyvolat diskusi, interakce, tak jak také fungují algoritmy sociálních sítí. Ten výsledek tady hodnotit tímto způsobem je těžká dezinterpretace. Mimo jiné i proto, protože velká část zbytku gay komunity také mezi sebou, včetně i zahraničních aktérů, psala výzvy, ať na tyto ankety jdou a hlasují. V kontextu toho já vůbec ten výsledek, těch zhruba 30 % pro podporu manželství jako svazku jednoho muže, ženy a dětí jako tradiční rodiny, vůbec nepovažuji za špatný. Ale stejně bych tady, já to dělat nebudu, mohl používat anketu, kterou třeba udělalo SPD, které ji potom stáhlo, o tom, jestli Česká republika má přijmout 14 sirotků, a ta anketa vyšla – 80 % těch, kteří hlasovali v této anketě, byla pro. Budeme na půdě Poslanecké sněmovny říkat, že toto jsou relevantní data? Já doufám, že to není politika Pirátů. Že nejste takhle populisté. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Výborný na řadě s faktickou poznámkou, po něm paní poslankyně Maxová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já se opravdu divím, že to tato věcná faktická poznámka přišla ze strany Pirátů. Já jsem se opravdu domníval, že piráti znají a vědí, jak fungují sociální sítě, jak fungují ankety a průzkumy veřejného mínění. A on to tady naprosto jasně a srozumitelně řekl kolega Jurečka přede mnou. My jsme skutečně strana hodnotová, konzervativní a na věci, které se dotýkají hodnot, si nemusíme dělat žádné průzkumy veřejného mínění a žádné ankety. Taky jsme to takto jasně formulovali. Říkali jsme, to není anketa, na základě které bychom měli nebo neměli být přesvědčeni, jestli máme něco nebo nemáme něco hájit. Ve finále i ten výsledek, když 30 % těch účastníků se jasně vyjádřilo, tak to je přece také skupina, za kterou se někdo musí postavit, a my jsme to udělali. Takže prosím, nedezinterpretujte tady ty výsledky. A já opravdu si myslím, že tady nejsme od toho, abychom si předhazovali průzkumy. Včerejší (nesroz.) vyšel taky nějak a já jsem ho tady nepoužil v té rozpravě ani ve svém příspěvku, protože opravdu tady nejsme od toho, abychom se přetlačovali výsledky anket na sociálních sítích, v průzkumech veřejného mínění, ale jsme tady od toho, abychom se věnovali věcné debatě. A k tomu nepotřebujeme žádné průzkumy. Já bych byl rád, kdyby i piráti toto pochopili. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Maxová, po ní pan poslanec Martínek. Faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Já jsem ráda, že zde od kolegy Výborného zaznělo – věnujme se věcné debatě. Za to děkuji. Doufám, že v ní budeme pokračovat.

Práva, povinnosti, ne symboly a tak dále. Můžeme se tady přetahovat různými průzkumy, ať my, nebo vy, různými studiemi, pro, proti, mohu tady argumentovat tím, že ta studie, kterou vy tady argumentujete, měla zásadní metodologické nedostatky, které vlastně tyto dvě studie, které samozřejmě jsou z dílny určitého typu lidí, které je znevěrohodnily. Takže prosím, přestaňme tady argumentovat průzkumy, protože každý máme svou stranu průzkumů.

Chtěla bych vzkázat prostřednictvím pana předsedajícího kolegovi Klausovi: Já společnost nerozděluji. Já řeším praktické věci. Nejsem aktivistka. A protože vím, že to lidem a dětem způsobuje problémy, a budu tady opět opakovat to výživné, tak mně to prostě jedno není! Pokud vám to jedno je, tak vy rozdělujete společnost. Ne já. A buďme věcní a řešme praktické věci.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Martínek s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Jestli jste si všimli, tak já jsem nikdy průzkumy nezačínal. Vždycky jsem reagoval na někoho, kdo použil nějaký průzkum, aby nezaznívala jenom z jedné strany manipulativní fakta na jednu stranu. Tady se používají dva typy průzkumů, které vycházejí nějakým způsobem, ale vůbec nikdo neříká průzkumy například z roku 2018 CVVM nebo Median, které vycházejí s 65procentní podporou, například ten Median, pro podporu manželství pro všechny. Já chci jenom, když už, nepoužívejme to nikdo, já jsem to použil jenom jako doplněk ve faktické právě proto, že to někdo použil, anebo to potom musí používat všichni, protože nechci klamat veřejnost. To mínění prostě nějaké je a vychází průzkumy různě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pokračujeme ve faktických poznámkách. Pan poslanec Jurečka, po něm pan poslanec Juchelka. Máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já jsem především přesvědčen jako konzervativní politik, že tady nejsem od toho, abych hlasoval podle toho, jak vycházejí průzkumy veřejného mínění. Já je mohu zohledňovat při své práci, voličům naslouchám, mluvím s nimi a komunikuji. Ale pokud přistoupíme na vaši rétoriku z řad Pirátů, tak to tady potom nemusíme sedět. Polovinu naší doby můžeme odehrát tím, jak vyjdou průzkumy veřejného mínění, a podle toho ta legislativa může procházet. Já si myslím, že rozdíl mezi řadovým, tuctovým politikem, a historie to ukázala, a chováním státníka je, že většina těch státníků dokázala změnit chod dějin díky tomu, že dokázala svým přístupem, názorem a rozhledem strhnout veřejnost v to, co věřili, a dokázali spoustu věcí třeba i v minulém století zachránit. To si myslím, že je to, co dělá opravdu politika politikem a povyšuje ho na kategorii státníka.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Juchelka, po něm pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Já bych chtěl svou faktickou poznámkou, pane předsedo, vážení kolegové, vážené kolegyně, reagovat na paní předřečnici kolegyni Maxovou prostřednictvím vás. Dvakrát tady zaznělo něco ohledně výživného. Takže my normálně víme, že každé dítě, kterému se třeba rozpadne vztah jeho rodičů, tak prostě jednoduše soud určí otci nebo matce jeho výživné. Pokud se to dítě objeví třeba u homosexuálních párů s tím, že není zapsán jeden z rodičů v rodném listě, tak to přece můžeme řešit nějak jinak, ale nemusíme díky tomu vstupovat do manželství. Je to jednoduchá věc. A jednoduše je to zodpovědnost každého z těch, kteří přivádějí své děti na svět, aby se zapsali třeba v matrice jako otec a matka. Pokud to není možné, tak to nějakým způsobem řešme, ale určitě kvůli tomu nemusíme otevírat manželství. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík, faktická poznámka, po něm pan poslanec Výborný také s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom upozornit kolegy, že kolega Martínek tady upozornil na to, že agentura SANEP není příliš důvěryhodná a že její údajné průzkumy považuje za srovnatelné s facebookovými anketami. To byla pointa jeho příspěvku. Myslím si, že si nemyslí, ani že facebookové ankety jsou reprezentativní vyjádření voličů, ani nic podobného, jenom upozornil na to, že používat agenturu, která třeba od SPD si nechává platit milionové peníze, jako argument v této debatě není úplně vhodné. To je asi všechno, co je potřeba k tomu říct.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Výborný má slovo. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo. Ještě jednou vaším prostřednictvím k panu kolegovi Martínkovi. Já jsem tady nikde dnes neargumentoval žádným průzkumem, ani od SANEPu, ani Medianu, ani od kohokoli jiného. Znovu opakuji, jsem konzervativní politik a pro témata hodnotové politiky se nebudu rozhodovat podle veřejného mínění ani podle průzkumu, ať by byl od kohokoli.

Ale k tomu, co jste tady zmiňoval, abychom se podívali na průzkumy například toho Medianu. Tak jenom aby všichni věděli, aby to věděla i veřejnost, ano, i průzkum objednaný Medianem byl výrazně sugestivní a ten výsledek byl dán například tím, že ta otázka, která tam byla, a teď budu citovat, pokud ta otázka začíná slovy "když se dva lidé milují" a tak dále, no tak samozřejmě se jedná o sugestivní otázku, která logicky implikuje pozitivní odpověď. A pak máte ten výsledek, který tady vy interpretujete jako 70- nebo 75procentní podporu veřejnosti manželským svazkům lidí stejného pohlaví.

Takže já bych opravdu byl rád, nechme průzkumy průzkumy, protože i průzkum Medianu objednaný iniciativou Jsme fér byl výrazně, výrazně posunutý díky sugestivně položené otázce. Každý průzkum si můžete zfalšovat tak, aby vám vyšel tak, jak potřebujete.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Martínek, po něm pan poslanec Nacher, faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Já jen krátce zopakuji. Vážně jsem nechtěl používat žádné průzkumy, ale vždycky jsem to použil v návaznosti na příspěvek nějakého řečníka, který nějaký průzkum použil, aby to právě nezaznělo jednostranně, tak jak se o to snažil ten předřečník. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Nacher, faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. No ono je to právě docela zábavné – kdyby mě kolega poslouchal – s těmi průzkumy. Já si pamatuji, když jsem měl první vystoupení k tomuto tématu v Událostech, komentářích, tak právě na tom průzkumu, který byl výrazně pro, postavila moderátorka tenkrát to grilování, kdy mě tam grilovala, že když je 70 % pro, tak jak já si můžu dovolit být proti. Já jsem tenkrát tam nešikovně řekl, že i 70 % lidí je pro trest smrti a také pro něj nehlasuji, protože se průzkumy neřídím, a také jsem to ve svém dnešním projevu říkal. A pak mně všichni předhazovali, že už dneska 70 % lidí pro trest smrti není, protože už je to jenom 58. Tak já jsem prostě použil jenom příměr.

Jinými slovy, tím jsem chtěl říct, pojďme se domluvit, že ty průzkumy tady vůbec nebudeme předkládat, vůbec nebudeme s nimi argumentovat. Ale bylo by dobré tohleto fakt jako dodržovat od začátku. Protože dokud byly ty průzkumy jenom jakoby takhle, tak se tím argumentovalo. A podívejte se skutečně na ty Události, komentáře, jak jsem tam dostával za uši za to. Teď, když jsou jakoby na obě dvě strany, tak už se to tak jako různě relativizuje.

To znamená, pojďme se domluvit, máme tady svoji hlavu, proto jsem říkal, ať všichni jdou z těch chodeb sem, ať se tady přesvědčujeme argumenty, nikoliv průzkumy. Kdo zná seriál Jistě, pane ministře, tak ví, jak se takový průzkum i dá dělat. A nemusí tam být sugestivní otázka, může to být celá série otázek, kde na konci je, jestli jste pro znovuzavedení povinné vojny například, jestli si vzpomínáte. Takže takhle. Díky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Pan předseda Bartošek se omlouvá z dnešního jednání od 18 hodin z pracovních důvodů.

Nyní je na řadě v obecné rozpravě pan poslanec Skopeček, připraví se paní poslankyně Melková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Předem se omlouvám za hlasovou indispozici, a pokud se rozkašlu, tak je riziko, že svůj projev nedokončím, tak se ho pokusím alespoň zkrátit do pár poznámek. A v případě, že se mi to nepovede, tak vám své argumenty alespoň rozešlu.

Já samozřejmě vystupuji na obranu tradiční rodiny. Spolupodepsal jsem zákon, který rodinu jako svazek muže a ženy chce zakotvit jako ústavní princip. Proč? Protože rodinu považuji za elementární a základní stavební jednotku každé společnosti a je to pro mě institut, který prověřily historie generací před námi na stovky let. Rád bych vás také vyzval, abychom tomuto tématu věnovali skutečně patřičnou pozornost, protože jde podle mého názoru o zcela zásadní téma, možná nejdůležitější téma v tomto volebním období. Protože když uděláme špatnou hospodářskou politiku, tak ji může opravit příští vláda. Dnešní složité a vysoké daně určitě opraví, já doufám, budoucí pravicová vláda, která tady bude vládnout. Takové věci jsou opravitelné. Ale pokud dneska rozmělníme a rozvolníme instituci tradiční rodiny a tradiční rodina ztratí své výsostné postavení v právní řádě, tak už to nikdy nikdo nevrátí a škody, které to nadělá, už nikdo nevrátí zpátky.

Také bych chtěl vyzvat, ať nepodléháte lobby zájmové skupiny, která se vám snaží vehementně namluvit, že je to o odstraňování diskriminace a že je to o liberalizaci. Není to pravda. V žádném případě to není pravda. V tomto tématu o žádné odstraňování diskriminace nejde. Odstraňování diskriminace jedinců s homosexuální orientací, detabuizace této orientace a v širším slova smyslu liberalizace probíhala v naší zemi od šedesátých let minulého století, a to jak v rovině legislativní, tak v rovině vnímání této orientace většinovou společností. Díky tomuto procesu, za který já jsem rád, dnes žádná diskriminace homosexuálních párů neexistuje. A je tomu dobře. Nikomu není nic do toho, a státu už vůbec ne, kdo a jak s kým žije, kdo jak nakládá se svým soukromým životem. Byl bych první, kdo by proti tomu protestoval, aby stát do jakýchkoliv mezilidských vztahů a do soukromí zasahoval.

Nejde o odstraňování diskriminace z logiky věci, když žádná neexistuje, nejde ani o liberalizaci. Jde o pravý opak. Jde o rozšiřování privilegia, jde o rozšiřování vlivu státu na to, jakým způsobem bude regulovat další formu mezilidských vztahů, které ve společnosti existují. Je rozdíl liberalizovat, to znamená odstraňovat státní regulace, nebo naopak chceme státní regulace rozšiřovat a vtěsnat pod ně další formu mezilidských vztahů. A o to právě jde u těch navrhovatelů, kteří se snaží uzákonit manželství stejnopohlavních párů. Není to liberalizace, je to naopak rozšiřování státní regulace. Pro liberály přeloženo, pokud by to bylo schváleno, vliv státu se nesníží, ale naopak zvýší. Čili nejen konzervativec, ale i skutečný klasický, nikoliv progresivní liberál pro tuto změnu nemůže hlasovat.

Otázka je, jestli si stejnopohlavní páry zasluhují stejné výsady, stejné regulace ze strany státu, jako má tradiční rodina. Já si myslím, že kromě tradiční rodiny ženy a muže si žádná forma mezilidských vztahů nezasluhuje výlučnost či regulaci ze strany státu, tak jak je to dneska obvyklé u rodiny. Manželství, respektive tradiční rodina požívá výsad ze strany státu z jednoho prostého důvodu. Tím důvodem není to, že si dva heterosexuální lidé chtějí svoji lásku oficiálně stvrdit či uspořádat svatební oslavu. To je mnohem méně důležitý a vedlejší efekt sňatku. Stát v rámci oficiálního manželství reguluje vztahy dvou osob, omezuje jejich svobodné rozhodování a ukládá na ně řadu povinností z jednoho prostého důvodu. Stát vstupuje do vztahu dvou lidí proto, aby vytvořil, garantoval a chránil prostředí pro stabilní a zdravý vývoj a výchovu dětí. Což je hlavním smyslem a úkolem rodiny. A to i při vědomí toho, že ne všechny manželské páry mají to štěstí vlastní děti počít. Ochrana dětí, stabilita prostředí, ve kterém vyrůstají, to je hlavním smyslem, proč stát rodinu definuje, dává jí výsady, ale také ukládá jejím členům povinnosti a omezuje jejich svobodu. Nikoliv náhodou je slovo rodina odvozeno od slova rodit. Nikoliv náhodou odkazuje manželství na slova muž a žena.

Snaha revolučně měnit tyto přirozené atributy světa, snaha vzepřít se biologickým zákonům je mi cizí a nejsem schopen je podpořit. Tradiční rodina muže a ženy je pro mě tím nejpřirozenějším prostředím pro výchovu dětí a žádná jiná forma ji v tomto nahradit nemůže. Samozřejmě můžeme najít řadu nefungujících rodin, rodin, kde jsou třeba i děti týrány. Tyto odsouzeníhodné excesy ale nemohou být argumentem pro zatracení tradiční rodiny jako takové. Jsem přesvědčen, že muž a žena je nejen jediná

kombinace, která je schopná zplodit a rodit děti, ale navíc je to ta nejlepší a pro mě jediná kombinace, které mají být svěřeny děti k výchově.

Vážení kolegové, chtěl bych vás poprosit, aby v tomto tématu nezvítězila pýcha rozumu, abychom si nehráli na sociální inženýry, abychom měli úctu ke staletí prověřené instituci tradiční rodiny a neměli tu drzost ji rozbíjet. Respektujme prosím přirozenost.

V dnešní hodnotově vyprázdněné a rozkývané době, kde si můžou vybírat, kde už pohlaví není biologická danost, ale sociální konstrukt, kde se nám snaží levicoví progresivisté namluvit, že si pohlaví v rámci sociálního konstruktu můžeme vybrat nebo v průběhu života i měnit, v době, kdy matku a otce nahrazujeme termíny jako rodič jedna a rodič dvě, je podle mého názoru pravý čas na to být ostražitý v tom, abychom jeden ze základních stavebních prvků společnosti, tedy rodinu, jakkoli ohrožovali jeho rozmělňováním.

Závěrem bych tedy chtěl poprosit liberály, kteří sedí v tomto sále, aby nerozšiřovali státní regulaci i na páry stejného pohlaví a nezvyšovali tak vliv státu. Vás konzervativce zase prosím, abyste neměnili a nerozmělňovali generacemi a staletími prověřenou instituci, která je základním stavebním kamenem společnosti. A vás levicové progresivní liberály prosím, abyste měli alespoň trochu úcty k přirozeným a biologicky daným zákonitostem našeho světa.

Děkuju za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Bartoň. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji, pane předsedající. Pan poslanec Skopeček prostřednictvím pana předsedajícího tady mluvil dlouze a v rozpravě bude ještě dalších sedm příspěvků a dalších závěrečných slov. Je víceméně jasné, že do sedmi hodin tento bod neuzavřeme. Proto bych požádal o procedurální hlasování o přerušení této sloučené rozpravy k bodům 37 a 38 – přerušení do dnešního dne, na dnešek.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se přiznám, pane poslanče, že nerozumím vašemu návrhu. Asi nejsem sám. Prosím, kdybyste ho...

Poslanec Lukáš Bartoň: Podávám procedurální žádost o hlasování o přerušení tohoto bodu. (Reakce ze sálu: Dokdy?) Do zítra. (Rozruch v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já jsem porozuměl tomu, že navrhujete přerušení projednávání tohoto bodu. A ještě si musíme říct dokdy. Takže do zítřejšího jednání Poslanecké sněmovny?

Poslanec Lukáš Bartoň: Ano. Vzhledem k tomu, že do zítra by se to muselo navrhnout a schválit, tak pravděpodobně do příští schůze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobře, do příští schůze. O tom můžeme hlasovat. Takže přivolám poslance, kteří nejsou v sále. Současně vás všechny odhlásím, protože takovou žádost slyším. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Připomínám, že pan poslanec navrhl, abychom přerušili projednávání obou bodů, resp. přerušili sloučenou rozpravu a vrátili se k projednávání těchto bodů na příští schůzi Poslanecké sněmovny. O tom budeme nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 303, přihlášeno 126 poslanců, pro 65, proti 10. Návrh byl přijat. Přerušujeme oba tyto body do příští schůze Poslanecké sněmovny.

Zahajuji projednávání bodu číslo

151.
Kontrola plnění usnesení Poslanecké sněmovny č. 66 ze dne 19. 10. 2017 ve věci zvýšení platů učitelů

Prosím, aby se slova ujal zástupce navrhovatelů tohoto bodu pan Lukáš Bartoň, který, bude-li souhlasit, se posléze stane i zpravodajem. Pan poslanec souhlasí. Prosím, máte slovo. (V sále je velký hluk.)

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, asi bych se předně omluvil některým odcházejícím návštěvníkům, kteří zde byli na minulý bod. Opravdu bychom to na tomto jednání nestihli.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím o klid, ať nás pan navrhovatel může seznámit s tímto bodem. Prosím, pane poslanče, pokračujte.

Poslanec Lukáš Bartoň: Usnesení č. 66 ve věci platů učitelů jsme přijali téměř jednomyslně v prosinci 2017. A pro osvěžení paměti uvedu bod 2a tohoto usnesení: Poslanecká sněmovna doporučuje vládě, aby od 1. 9. 2018 zvýšila platy učitelů o 15 % a dalších pracovníků ve školství nejméně o 10 % pro dosažení průměrného platu učitele 130 % průměrné mzdy ve státě nejpozději v roce 2020.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já vás ještě jednou přeruším, pane poslanče. Takto nemůžeme pokračovat. Dámy a pánové, prosím vás, abyste vytvořili podmínky, ve kterých pokračovat můžeme. Děkuji vám. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Bartoň: Jenom upřesním tu důležitou část – pro dosažení průměrného platu učitele 130 % průměrné mzdy ve státě nejpozději v roce 2020.

Když jsem požádal o zařazení tohoto bodu na schůzi, tak to bylo z toho důvodu, že již nyní se tvoří rozpočet pro rok 2020 a tohoto usnesení je možno docílit. (Hluk v sále trvá.)

Řeknu nějak ta čísla. V roce 2017 byl průměrný plat pedagogických pracovníků v regionálním školství 30 228 Kč, průměrná mzda 29 500, z čehož plyne, že průměrný plat pedagogů v roce 2017 byl 102 % průměrného platu v republice. V roce 2018 zde bohužel už nemám přesné číslo. Ministerstvo školství ještě přesné číslo průměrného platu –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane poslanče, ještě jednou vás přeruším. Tentokrát už poměrně důrazně žádám všechny kolegyně a kolegy, kteří tady hovoří nahlas, aby odešli do předsálí a umožnili těm, kteří mají zájem, aby poslouchali tento bod.

Poslanec Lukáš Bartoň: Zde se jedná pouze o odhad, takže odhadem je za minulý rok průměrný plat pedagogických pracovníků 34 000 Kč díky tomu, že došlo v listopadu 2017 k zvýšení. Průměrná mzda činí 31 885 Kč. Jedná se tedy zhruba o 107 % průměrného platu v republice. V roce 2019 došlo v lednu k navýšení platů o 15 %. Těmi patnácti procenty si nejsme jisti, protože šlo 10 % do tarifů, s kterými jsme si jisti, a šlo 5 % pravděpodobně do pohyblivé složky, což ještě nevíme. To budeme vědět na konci března, jak k tomu došlo. (Hluk v sále přetrvává.) Nicméně pokud budeme uvažovat, že oněch 15 % prošlo, bude průměrný plat pedagogického pracovníka něco málo přes 39 000 Kč.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, nezbývá mi, než začít jmenovat poslance a poslankyně, kteří neuposlechli prosby předsedajícího a neumožnili, abychom pokračovali v jednání. Ještě jednou vás všechny vyzývám k tomu, aby pan poslanec měl odpovídající podmínky pro svoje vystoupení. Děkuji vám. Prosím, pokračujte.

Poslanec Lukáš Bartoň: Když vezmeme průměrný plat za rok 2018, lze spočítat, že tento rok by měly být průměrné platy učitelů vůči průměrnému platu v roce 2018 na 123 %. Nicméně nelze brát průměrný plat z roku 2018, a proto když se to přepočte k průměrné mzdě dle střednědobého vývoje dle ČSÚ a MF, které uvádějí předpokládaný nárůst o 8,3 %, dostaneme se na 113 % v roce 2019.

Tento rok v lednu Ministerstvo školství vyslovilo přání zvyšovat platy pedagogických pracovníků o 15 %. Z médií jsme mohli zaznamenat i přání pana premiéra, který toto zopakoval v polovině ledna, že by chtěl zvýšit opět platy pedagogických pracovníků o 15 %. Když budu citovat pana premiéra: "Příští rok budeme chtít navyšovat platy učitelů o 15 %, ale budeme chtít, aby půlka šla do tarifů a půlka do netarifní složky. Přestože musíme dát ředitelům vyšší kompetence, oni musí s těmito penězi hospodařit. Ne všichni učitelé jsou stejní," uvedl pan premiér v pořadu Partie na Primě.

Když vezmeme, že by došlo ke zvýšení platu o 15 %, tak jak si přálo Ministerstvo školství a vlastně pak i pan premiér, tak by se jednalo o navýšení pro rok 2020, kde by v procentech to bylo 141 % vůči průměrně mzdě v roce 2018, kterou známe. Nicméně vůči průměrné mzdě, která je odhadem dle Českého statistického úřadu a Ministerstva financí, by se jednalo zhruba o 23 %. Toto zvýšení by možná odpovídalo, bylo by to někde nad 123, ke 130 %. A zvýšení platů pedagogům o 15 % pro rok 2020 by mohlo naplnit usnesení Poslanecké sněmovny, která vyzvala vládu pro to, aby zvýšila platy na těch 130 % průměrné mzdy.

Potom bych asi předal nyní slovo, pokud se přihlásí pan ministr s odpovědí a informací, pokud má čísla byla správná – vycházel jsem z veřejných zdrojů. Nicméně jak uvádím, třeba ministerstvo ještě neuvolnilo přesná čísla za minulý rok.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče, a prosím vás, abyste se ujal i role zpravodaje. Nyní zahajuji všeobecnou rozpravu. Do ní je přihlášen pan místopředseda Okamura. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vláda hnutí ANO, ČSSD s podporou KSČM nesplnila usnesení Sněmovny, aby od 1. 9. 2018 zvýšila platy učitelů o 15 % a ostatních pracovníků ve školství nejméně o 10 % pro dosažení průměrného platu učitele 130 % průměrné mzdy ve státě nejpozději v roce 2020. Místo toho utrácí miliardy tam, kde nemá. Například na zahraniční bojové mise české armády či politickým neziskovým organizacím, a to ještě velmi špatným způsobem, jak ostatně zjistil aktuálně Nejvyšší kontrolní úřad.

Ještě horší je, že vláda toto neplnění usnesení Poslanecké sněmovny ani jakkoli Poslanecké sněmovně neodůvodnila. Naopak z různých vyjádření víme, že ho ani nepovažuje za nějak závazné. Takže vláda kašle nejen na učitele a na nepedagogické pracovníky ve školství, ale také na většinový hlas Sněmovny. To je skutečně velmi arogantní. To, že vláda nerespektuje rozhodnutí odhlasované většinou zákonodárců, je fakt k zamyšlení, v jakém politickém systému žijeme a zda by nebylo dobré se pokusit vybudovat konečně demokracii, v níž vládnou občané a nikoli vybrané stranické elity, které se už nenamáhají ani hrát hru na zastupitelskou demokracii.

Za pozornost stojí také fakt, že vláda se ani nepokusila najít peníze na navýšení platů, zatímco například na financování slev na dráze našla vláda zdroje okamžitě, nejvíce jich údajně sebrala právě na Ministerstvu školství. Je zcela jasné, že pro zvýšení platů učitelů od 1. září 2018 neudělala vláda nic. A Ministerstvo školství také nic. Podle školských odborů jsou průtahy také v dalších oblastech. V penězích pro učitele například i u příplatků, například za třídnictví.

Pozoruhodné je, jak nepravdivě problémy navyšování platů vláda odborářům zdůvodnila. Prý se v loňském roce ekonomika nevyvíjí tak pozitivně jako v minulých obdobích, a nebyly tedy vytvořeny dostatečné zdroje na úpravy platů v průběhu roku, které by navýšení již od září umožnily. Což je přesný opak toho, co nám tady vláda tvrdí. Jak skvěle táhne ekonomiku a jak v podstatě není třeba šetřit, protože zdroje jsou. Připomeňme, že nejsou ani peníze na speciální školství, ani na vládou prosazenou inkluzi, kterou odpočátku SPD odmítá. Až se ministři a pan premiér

budou na mítincích před volbami zase chlubit, jakou prioritou je pro ně školství, měli bychom jim my a hlavně učitelé připomenout, že učitelům dluží pěknou řádku milionů. A že tyto peníze, které jim měly patřit, s chutí vláda rozházela jinde.

Je dobré vědět, že na nové úředníky, na větší byrokracii a na nejrůznější politické neziskovky vláda peníze vždy má. K tomu bych připomenul, že předchozí vláda hnutí ANO, lidovců a ČSSD vytvořila deset nových státních úřadů. A počet zaměstnanců ve veřejné správě od roku 2014 narostl o 22 600 lidí navzdory proklamacím o digitalizaci a elektronizaci. Loni z veřejných rozpočtů pobíralo plat od státu rekordních přes 630 000 lidí. Je to nejvíce za posledních sedm let. Ale na platy pracovníků ve školství vláda kašle. Školství prostě vládu hnutí ANO, ČSSD s podporou KSČM nezajímá.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane místopředsedo. Na vaše vystoupení budou reagovat s faktickou poznámkou pan poslanec Lipavský a paní poslankyně Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den. Já musím fakticky reagovat na to, co tam zaznělo ohledně bojových zahraničních misí, protože Česká republika se žádných bojových zahraničních misí neúčastní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Černochová, prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Pan místopředseda výboru pro obranu mě jako předsedkyni výboru pro obranu předběhl, gratuluji. Chtěla jsem pana Tomio Okamuru edukovat dnes podruhé a chtěla jsem říct to samé – že skutečně podle mandátu, který schvalovala tato Poslanecká sněmovna s podporou našeho poslaneckého klubu, naše Ministerstvo obrany, vláda ČR ani my v obou komorách vojáky do žádných bojových misí nevysíláme. Nepleťte si dojmy a pojmy, pane Okamuro prostřednictvím pana místopředsedy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Seznámím vás s omluvou. Místopředseda Poslanecké sněmovny Tomáš Hanzel se omlouvá z dnešního jednání od 18.15 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Do rozpravy je nyní přihlášena paní poslankyně Hyťhová (vysloveno spíše Hyťová), přihlásí se paní poslankyně Pekarová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Děkuji, já bych chtěla jenom upřesnit – jsem Hyťhová – jenom pro pana místopředsedu Sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pokud jsem řekl špatně vaše jméno, já vím, jak se jmenujete, tak se omlouvám.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Děkuju. Vážená vládo, vážení poslanci a poslankyně, dnes je 26. března 2019, což je přesně 206 dní ode dne, kdy mělo dojít ke zvýšení platů učitelů a ostatních pracovníků ve školství nejméně o 10 % pro dosažení průměrného platu učitele na 130 % průměrné mzdy ve státě nejpozději v roce 2020. Přečetla jsem přímo část usnesení Poslanecké sněmovny.

Pamatuji si na den, bylo to pět dní před Štědrým dnem loňského roku, kdy jste slíbili pomocí usnesení našim učitelům a ostatním pracovníkům ve školství zvýšení platu. Já se ptám, zda tento slib našim občanům od hnutí ANO a ČSSD byl čirý populismus. Vypadá to totiž, že jste naše učitele a občany pouze obelhali. Jak je možné, že vláda slíbila a postavila část své politické kampaně na zvýšení platů učitelů a dnes se nic neděje? Tento bohulibý záměr komplikuje zaprvé situace s financováním inkluze a za druhé finanční náklady spojené se zaváděním reformy financování školství. Pokud rozpočet nebude počítat s miliardami na inkluzi a s téměř dvěma desítkami miliard na zavedení reformy, tak se samozřejmě nebude dostávat ani finančních prostředků na navýšení mezd našich pedagogických pracovníků.

K problému inkluze bylo již mnoho řečeno. Inkluze neboli společné vzdělávání, tak jak je zavedeno v České republice, je ideologicko-politický nesmysl, který sem zavedla naše sociální demokracie. Je to drahý nesmysl. A nesmysl, který také ovlivňuje kvalitu českého školství. Bohužel je tento nesmysl také diktovaný bruselskými neomarxisty a Ministerstvo školství a vláda nemá odvahu s ním vážně skončit.

Dále o reformě financování se zde již několikrát hovořilo. Reforma financování byla původně navržena jako v principu nákladově neutrální. Nyní se ukazuje, že to tak není a že doslova sežere její zavedení možná až dvě desítky miliard.

My v SPD jsme pro navýšení platů učitelů a ostatních pracovníků, protože na učitelích, kteří budou učit naše a další generace, je postavena budoucnost nás všech. Proto se ptám prostřednictvím pana předsedajícího pana premiéra a pana ministra školství, zda vláda tento slib uskuteční, nebo nikoliv. Myslím si, že naše učitele a pracovníky ve školství tato věc velmi zajímá. Jelikož učitelé musí mít vysokoškolské vzdělání, měli by také být za svoji práci dostatečně finančně ohodnoceni. Mnoho kvalitních a vzdělaných učitelů přešlo do jiné profese, na některých místech republiky ředitelé nemohou sehnat učitele do svých škol a také hrozí – už proběhla – stávka, kdy učitelé například nedorazí do výuky vůbec. Toto všechno je pouze důsledek naší vlády a jejích slibů. Jak se říká – od slibů k činům. Pokud ovšem toto platí i pro vládu hnutí ANO a ČSSD. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní poslankyni Hyťhové a nyní tedy s přednostním právem pan ministr Plaga. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, předem bych chtěl poděkovat za to, že se toto téma dostalo na plénum Sněmovny, protože mi dává příležitost jednak bilancovat, jednak vás seznámit s těmi konkrétními kroky, ke kterým došlo. Vezmu to postupně.

Jak tady padlo v úvodním příspěvku, shodou okolností ta konkrétní čísla za rok 2018 máme k dispozici. Meziroční růst je 11procentní, reálný, na tvrdých číslech, meziroční růst a průměrná mzda v regionálním školství dosáhla 35 089 korun. Podotýkám, že kromě 11procentního meziročního růstu se jedná o růst o 31 procent v rámci posledních pěti let, to znamená, pokud to vezmete za ty dvě vlády poslední, tak je 31 procent nárůst průměrné mzdy. Takže ty peníze nemizí.

České školství, a na tom se shodneme, to znamená, nedostáváme se do sporu s vámi, ale není černou dírou a ten dluh patnácti, dvaceti let, který českému školství dlužíme, respektive ten deficit, který tam nastoupal, se daří postupně odstraňovat.

Když se vrátím k roku 2018 a k tvrzení, že nedošlo k žádnému doplnění rozpočtu 2018, tak, tuším, že v červnu došlo k tomu, v roce 2018, že vláda uvolnila přes jednu miliardu korun, a právě to byly prostředky na speciální školy. To znamená ty, které v tom systému chyběly z důvodu podfinancování nebo podříznutí financování speciálního školství.

K inkluzi, která tady byla zmíněna, podotýkám jednu věc. Pojďme se o tom tématu bavit věcně. To znamená, speciální školy patří do českého systému. A jestli se něco ukázalo v minulých letech, tak že i tyto speciální školy jsou podfinancované. Tento stav se snažíme změnit. A já pro rok 2020, byť se teď bavíme o přidávání platů v roce 2018, tak pro rok 2020 bych byl rád, kdybychom přešli na institucionální financování speciálního školství. Protože tam to není o tom, aby si sáhly do toho společného balíku, který nazýváte inkluzí, tak já upozorňuji, že na ty peníze, které tam dneska jsou a které jsou dost často kritizovány, tak jsou to i peníze, na které si přes podpůrná opatření sahají speciální školy. To znamená, pojďme se bavit věcně o tom, kde je balanc, kde skutečně je v zájmu toho dítěte, aby se vzdělávalo buď v běžném vzdělávacím proudu, nebo aby bylo ve speciální škole, ale prosím, v debatě o rozpočtu roku 2020, mohu-li poprosit, si uvědomme, že ten balík prostředků, pokud podřízneme, tak ho bereme českým učitelům a českým nepedagogickým pracovníkům.

Tolik faktická poznámka k tématu, které nás bude provázet v následujících měsících.

V roce 2018 jsme doplnili do systému, kde se zvyšovaly tarifní platy, a od listopadu 2017 jsme doplnili 1,1 miliardu korun, to znamená, neznamená to a rozhodně se nestalo, že by vláda kašlala na školství v průběhu roku 2018. Nebylo tomu tak.

Co se týká tvrzení, které se tady také objevilo, že změna financování regionálního školství, ke kterému mám dojít k 1. 1. 2020, je nákladově neutrální. Nemůže být z povahy věci nákladově neutrální, protože věc, kterou tím léčíme...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím o klid, aby se pan ministr mohl vyjádřit.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Věc, kterou tím léčíme, za prvé, jsou meziregionální rozdíly, kdy skutečně v některých regionech byly neodůvodněné rozdíly a ty regiony neměly nenárokové složky platu, to je chtěná věc,

protože se bavíme o celostátním systému. A druhá věc směřuje ke kvalitě. A to, oč se tam hraje, jsou takzvané PHmaxy – abych to přeložil, jsou to počty hodin maximálních. Tedy celý ten systém v následujících letech má směřovat k možnosti zkvalitnění výuky přes dělení hodin a jakoby individualizovaném přístupu. To znamená, toto je záležitost, kterou v tom českém vzdělávacím systému je nutné zaplatit, je nutné na ni dát prostředky, ale – a to podstatné, co tady padlo – vládní závazek, programové prohlášení, že na konci roku 2020/2021 bude průměrný plat českého učitele 150 procent úrovně roku 2017, tedy převedeno na číslo 45 000 nebo 46 000 korun, tak ten držíme a i z prvních jednání s paní ministryní financí tento závazek nebyl zpochybněn. To znamená, že pokud jsem tady v něčem říkal, že jsem nespokojen s minulým rozpočtem, tak že to nebylo propsáno do střednědobých výdajových rámců. A já jsem se shodl s paní ministryní financí, že to navýšení bude propsáno na nárůst roku 2020 a 2021 tak, aby bylo zjevné, že toho vládního závazku bude dosaženo nejpozději na konci roku 2020/2021.

Tolik asi úvodní vstup. Dále budu reagovat na další řečníky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministrovi a mám tady tři faktické poznámky. Jako první vyzývám paní poslankyni Kateřinu Valachovou, připraví se pan poslanec Lukáš Bartoň a zároveň se připraví následně pan poslanec Jiří Mihola. Paní poslankyně, vaše dvě minuty. Prosím. A prosím o klid sněmovnu, aby se paní poslankyně mohla v klidu vyjádřit.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně, chci podpořit ministra školství Roberta Plagu. A jenom několik faktických poznámek.

Za prvé, usnesení, které tady projednáváme a jehož naplňování projednáváme, prosadily právě strany vládní koalice. Myslím si, že je docela důležité to říct. Nikdy předtím, deset, patnáct let předtím, žádná debata na půdě Sněmovny ani usnesení Sněmovny o vzdělávání a o financování vzdělávání nebylo ani navrženo, ani přijato. Je poctivé to přiznat.

Druhá věc. Koneckonců sám Lukáš Bartoň, předkladatel tohoto usnesení, uvedl, že pokud dodržíme ty sliby, to znamená, znovu dojde ke zvýšení o 15 procent směrem k učitelům a o 10 procent k neučitelům – tady to nezaznělo, ale mělo by to také býti dodrženo – tak jsme schopni cíl, který jsme si stanovili, naplnit. To znamená, nechci strašit učitele a učitelky a nepedagogy ve školách, protože pokud toto splníme, tak to naplníme. A já věřím, že společně, nejenom koalice, ale i ostatní politické strany ve Sněmovně, naplnění usnesení zvládneme a dokážeme. Chtěla bych jenom poznamenat, že abychom ten cíl dosáhli, nesmíme zapomínat na navyšování platů nepedagogů. Nezaznělo to tady dostatečně silně. A všichni víme, že školy jsou jednolitý mechanismus, a pokud nebudeme navyšovat platy nepedagogů, ředitelé si s tím neporadí a budou finance přelévat.

A co se týká změn financování regionálního školství, prosím vás, bez nich opravdu nejsme schopni zajistit to, že pokud my tady ve Sněmovně v rámci rozpočtu

řekneme, chceme navýšení tolik a tolik, tak aby na výplatnici to ten učitel nebo nepedagog našel. Taková je realita.

Já podporuji změny financování škol a věřím, že pan ministr školství postupuje z hlediska harmonogramu tak, jak má, a komunikuje napříč politickým spektrem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Lukáše Bartoně a připraví se pan poslanec Jiří Mihola k faktické. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Reagoval bych jak na svoji předřečnici, tak na pana ministra. Uváděl jsem odhad za rok 2018, který byl dokonce o tisíc korun nižší, z čehož vyplývá, že pokud by opravdu došlo na těch 15 %, jak původně ministerstvo chtělo, jak i pan premiér v polovině ledna plánoval, tak by došlo k naplnění cíle, který jsme si vytyčili, a to je oněch 130 % u platů pedagogů.

Já se omlouvám paní poslankyni Valachové prostřednictvím pana předsedajícího. Četl jsem právě usnesení, kde se hovoří o programovém cíli dostat platy učitelů na 130 %, nicméně nepedagogové tam nebyli takto explicitně uvedeni, proto jsem to takto přečetl. (V sále je obrovský hluk a neklid!)

Reagoval bych na pana ministra. Samozřejmě je dobře, že jste dostali miliardu do speciálního školství, že se dále staráte o školství jako celek, nicméně pokud jde o platy učitelů, tak se jedná o takovou částku, kde tato miliarda je málo. Bavíme-li se o 15 %, tak miliardy jsou v řádech desítek. Proto bych se tady rád zeptal na to, jak vyjednáváte s Ministerstvem financí. Plánujete, že budou v rozpočtu na rok 2020 zvýšeny platy učitelů o 15 %?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Mihola. Připraví se pan poslanec Marek Výborný, zatím poslední faktická. Prosím, vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý večer, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já jsem rád, že jsme se vrátili k diskusi o platech učitelů. Velice důležité téma. A stejně důležité a potřebné by tedy bylo rozvinout téma inkluze, protože mnohé politické kluby měly nejen před volbami, ale zdůrazňovaly to třeba i nedávno, potřebu revize inkluze. Není možné to oddalovat, ale je potřeba to řešit a nenechat zajít speciální školství na úbytě. Ale na to teď nemám čas, věřím, že na takový zvláštní bod přijde.

Oceňuji, že přece jenom ve srovnání, jak řekla paní kolegyně Valachová, s minulostí, kdy se přidávalo o 3 %, to bylo úplně trapné, škoda o tom mluvit, žalostné, tak když se slíbilo 15 nebo 20 %, že je to přece jen lepší a viditelnější. Teď je otázka, kolik ve skutečnosti k učitelům doputuje. Odezva z terénu není rozhodně taková, že si průměrně polepšili o 15 %, ať už je to z jakéhokoliv důvodu. A pak je otázka, že to stále není dostatečně. Učitelské povolání prostě musíme zatraktivnit, a ne aby nám hrozil, a hrozí velmi brzy, nedostatek učitelů mnoha oborů. Není to

atraktivní, není to stále plně konkurenceschopné a zaplacené tak, jak by bylo potřeba, čili je nutné přitlačit na pilu. (Hluk v sále neutichá. Velmi špatná slyšitelnost!)

A potom prosím k vám kolegům, ale i novinářům: když napíšeme průměrný plat učitele loni vzrostl o 11 %, tak je to hezká informace – ale kterých učitelů? Prosím vás, na církevních školách to takhle nevzrostlo, na soukromých školách to takhle nevzrostlo. A na vysokých školách to snad nejsou učitelé? Z těchto všech děláme učitele druhé kategorie. Neuvádějme lidi v omyl, protože když si to přečte běžný čtenář, tak to bere tak, že plošně se prostě učitelům přidalo. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Marka Výborného. Připraví se pan poslanec Petr Gazdík a dále pan poslanec Karel Rais – zatím tři přihlášky na faktickou. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, určitě je dobře, že se tady vede debata o platech učitelů. Určitě je dobře, že tady jsou vytyčeny nějaké cíle. Věřím, že i s podporou nás poslanců směrem k Ministerstvu školství a debatě o rozpočtu se podaří slib skutečně splnit. Jenom bych byl velmi rád, aby sliby byly skutečně reálně plněny. To znamená, hovořil tady o tom kolega Bartoň, pokud zní příslib, že od 1. 9. bude zvýšen plat učitelů, tak by měl být přece zvýšen plat učitelů. Myslím, že slib je jasně daný a sliby se mají plnit. Myslím, že ambice dostat se na 130 % průměrné mzdy by tady skutečně měla zůstat zachována a k tomu by mělo Ministerstvo školství směřovat. Protože to, že jsme pořád na druhé, třetí příčce odzadu v zemích OECD, je skutečně hanebné a ostudné.

Chtěl bych tady zmínit dvě důležité věci. Vedle pedagogů je potřeba nezapomínat na nepedagogy, už to tady taky zaznělo.

A potom ještě jedna věc. A tady bych chtěl vyjádřit podporu panu ministrovi, protože vím, že o tom často hovoří. Je důležité, aby se pokud možno rozevíraly nůžky mezi tarify a netarify. To znamená, nechme tu kompetenci a pravomoc ředitelům, manažerům škol, protože ti nejlépe vědí, koho ocenit, kdo je pro ně skutečně tím klíčovým lídrem pedagogického procesu u nich ve školách, kdo jsou ti tažní koně. A pokud tuto možnost ředitelé budou mít, a ředitelé tam jsou proto, že si je zřizovatel vybral, a měli by tedy být na svém místě, tak potom to bude ku prospěchu českého školství. I na toto nezapomínejme. Nedávejme všechno do tarifu, ale nechme co největší prostor právě ředitelům, aby dokázali ocenit kvalitu práce svých učitelů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní pan poslanec Petr Gazdík. Připraví se pan poslanec Karel Rais. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Hezký dobrý večer, milé kolegyně, milí kolegové. Jsem velmi rád, že se o tomto tématu bavíme, už proto, že usnesení Sněmovny nebude

jenom prázdné plácnutí do vody, ale že skutečně vyžadujeme jeho plnění a vedeme vládu k odpovědnosti.

Nestává se často, aby se opoziční poslanec zastával vlády, nicméně vykonávám funkci radního Zlínského kraje pro školství, a to je kraj, který má vzhledem k počtu speciálních škol, a zejména základních uměleckých škol, nejnižší průměrné mzdy učitelů. V tuto chvíli můžu potvrdit, a tady bych vládu skutečně pochválil, že na konci března má skutečně Zlínský kraj v rozpočtu dostatečné množství prostředků na to, aby pokryl patnáctiprocentní navýšení. Přestože to je jeden z kroků, který vláda učinila, a věřím, že v příštích letech přijdou i další, tak skutečně ty peníze v tuto chvíli do krajů a z krajů pak učitelům přišly a učitelé je mohou dostat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní s faktickou pan poslanec Karel Rais. S přednostním právem se připraví pan ministr Plaga. Prosím, vaše dvě minuty. (Neustále přetrvává hluk v sále!)

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Přeji dobrý den. Na tomto příkladu bych chtěl v podstatě ukázat, kam vede absence finančních analýz. Když jsme tady tvrdili před třemi, čtyřmi roky, že inkluze je finančně garantovaná, že je všecko zajištěné, že jsou lidi, že jsou peníze. Dodnes nový ministr jenom dává finance. A situace se v nejrůznějších politických diskusích o elektronických neschopenkách a podobně opakuje. Čili si myslím, že je namístě udělat aspoň nějakou triviální finanční analýzu.

Jinak bych navázal na to, co tady říkal pan kolega Mihola, protože jsem to měl taky nachystané. Bavíme se o regionálním školství. Tam v podstatě každý rok teče 16, 20 miliard korun. Ale to není jediné školství, které pan ministr spravuje. Samozřejmě myslím na vysoké školství. Tam se ty nůžky otevírají a realita je taková, že řada mladých asistentek mně říká, že než by byly na vysoké škole, tak finančně výhodné, náročnost – prostě chtějí přejít na střední školy. Čili nezapomínejme na vysoké školy, protože jinak se to projeví v nežádoucím odlivu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Kateřina Valachová. Ta má přednost, takže ještě chviličku, pane ministře. Zatím nemám další faktickou. Prosím, dvě minutky.

Poslankyně Kateřina Valachová: Jenom faktická. Co se týká zajištění financování podpůrných opatření, chtěla bych říct, že i moje poznatky z terénu a ze škol jsou takové, že financování podpůrných opatření v běžných školách je dostatečně zajištěno. To, co by si přáli ředitelé, je, aby se financování podpůrných opatření překlopilo do normativního financování. A upřímně řečeno tohle je i cíl, který dlouhodobě sleduje Ministerstvo školství, a potřebujeme k tomu právě změny financování škol, před jejichž startem stojíme.

Co se týká podpůrných opatření. Pokud někde učitelé nebo ředitelé škol vidí rezervy, a co radí, je to následující zjištění. Říkají: Podívejte se na otázku pomůcek, na otázku toho, jak jsou pomůcky nastaveny, kolik na to můžeme získat finančních

prostředků, tam vidíme rezervy, přesuňte tyto finanční prostředky případně směrem naopak k personální podpoře učitelů nebo asistentů pedagoga. – To je první bod.

A co se týká druhého bodu, tady bych chtěla podpořit pana ministra školství. Má plnou pravdu v tom, že kupodivu přes financování, které je opravdu štědřejší, než kdy bylo, si speciální školy stále stěžují na to, že nemají dost financí, ony, z hlediska té nejnáročnější péče u dětí na asistenty pedagoga nebo na další formu péče. A tady bych podpořila ministra školství, aby měl větší podporu ve svých kolezích: ministrovi zdravotnictví a ministryni práce, protože tohle je určitě věc, která je společná všem těmto třem resortům. Takže tolik faktická poznámka.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní pan ministr Plaga s přednostním právem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Tak znovu děkuji za slovo. Panu poslanci Bartoňovi dlužím odpověď na otázku, kterou položil. Ano, v prvním návrhu, který Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy předložilo v rámci prvního běhu k projednání s Ministerstvem financí, je to v souladu s tou strategií minulého roku – patnáctiprocentní nárůst pro rok 2020 a nižší nárůst pro rok 2021. S plným vědomím a svědomím říkám, že pro mě je důležité, aby ta hodnota byla dosažena v roce 2020, 2021. To znamená, pokud bude propsáno do střednědobých rámců, jsem ochoten se bavit o parametrizaci, ale samozřejmě bych byl rád, abychom se k těm hodnotám přiblížili co nejdříve.

Co se týká ještě jedné poznámky z minula. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy je si vědomo toho, že je a bude v budoucnu nedostatek pedagogů. Konkrétní opatření, to znamená, jak tady padlo, že ministerstvo nekoná, tak to není úplně pravda. Já si myslím, že to není vůbec pravda, protože věc, kterou chystáme, je změna zákona o pedagogických pracovnících, která by měla nastavit kanál, aby mohli proudit, nikoliv pouze z pedagogických fakult, ale aby mohli i vysokoškoláci, kteří mají zájem o povolání učitele, se do toho systému dostat. A přes systém DPS zajišťované pedagogickými fakultami bychom zajistili a udrželi nějaký standard té učitelské profese. Není to kanál hlavní, tím vždycky budou pedagogické fakulty a fakulty vzdělávající učitele, ale je to věc, která by mohla v tom nouzovém stavu, který při tom nedostatku učitelů máme, zafungovat.

To, co děláme systémově, tak podotýkám, že od roku 2015 jsme jako Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy navýšili přímou podporu pedagogických fakult a fakult vzdělávající učitele pětinásobně v rámci národních zdrojů ze 40 na 200 milionů korun ročně, které jdou přímo na ty fakulty vzdělávající učitele, resp. pedagogické fakulty. Konkrétní podpora, která je navíc ještě doprovázena specifickými výzvami na pregraduální studium z evropských fondů. To znamená, v té transformaci, o které mluvil pan poslanec Mihola a v té cílené podpoře pedagogických fakult, které jsou klíčové pro to, abychom obstáli v té budoucí výzvě k zajištění dostatku pedagogů, ty kroky, konkrétní kroky činíme a jsou doprovázeny penězi.

Co se týká rozpočtu roku 2019, tak jsem říkal, že poprvé v dějinách tady nemusíme, možná ne v dějinách, ale v novodobých dějinách, se nemusíme v průběhu roku tvářit, že to, co jsme přidali, někde musíme ubrat, protože ten rozpočet byl sestaven a je sestaven bez skrytých děr. Tady na tomto fóru jsem sliboval, že půjdou peníze na překryvy v mateřských školách a na rozšíření provozu mateřských škol. Rozvojový program, který finálně je za 1,8 miliardy korun, je připraven, je vypsán, je realizován.

Co se týká druhé boty, která nás tlačila v souvislosti s rozložením změny financování regionálního školství a posunem toho plného náběhu na 1. leden 2020, tak byly meziregionální rozdíly, kdy konkrétně zhruba ve třech krajích to zaostávání bylo extrémní a už nešlo dále oddalovat. Nachystali jsme, vypsali jsme a rozdělili jsme krajským úřadům ten program na vyrovnání regionálních disparit a přes miliardu korun už je rozepsáno krajům, aby mohly právě v závislosti na zaostávání těch průměrných mezd dosaturovat rozpočty těch škol. A finálně 0,7 miliardy korun je nachystáno právě na postupný náběh těch PHmaxů, tedy toho, aby ředitelé škol měli ty prostředky od září, kdy ten kantor učí, a ne až od ledna, kdy rozepisujeme rozpočet. Ten rozvojový program bude připraven, je připraven a nabíhá od 1. 9.

A co se týká změny financování a její připravenosti. Musím říct, že tak jak jsme slíbili, a jsem rád, že můžu tuto chvíli využít k tomu, abych vás s tím seznámil, slíbili jsme ředitelům škol, že jim rozepíšeme a ukážeme jim, jak si v tom novém systému od roku 2020, na čerstvých datech, tedy datech roku 2018, jak si budou stát. To znamená, co způsobí, jaký bude výpočet toho PHmaxu, kolik úvazků pedagogů budou mít k dispozici, aby si to mohli porovnat se stávajícím stavem a připravit se na podzim na to, že může vzít víc kantorů anebo musí optimalizovat výuku.

To jsme udělali a ukázalo se z těch dat, která se seběhla u nás na úřadě, že řada z nich má nějaký problém. Přes tisíc škol jsme v rámci jakoby konkrétního týmu obtelefonovali jako Ministerstvo školství, pobavili jsme se o tom a zjistili jsme, že zhruba ve třetině případů vyplnili špatně ty formuláře. Teď si představte, co by se stalo, kdyby k tomu došlo na tvrdých datech, podle kterých se rozepisuje rozpočet. Opravili jsme společně s těmi řediteli škol, upozornili jsme na ty chyby ve vykazování, aby až to bude ten ostrý rozpočet roku 2020, aby k němu (?) nedošlo. Zároveň u další třetiny mateřských škol se třeba ukázalo, že tam je organizována špatně výuka, takže zase těm ředitelům byla, pokud o to měli zájem, poskytnuta metodická podpora k tomu, aby si od 1. 9. zorganizovali výuku tak, aby to sedělo s tím, jak výuka organizována, nebo resp. to vzdělávání organizováno má být.

To znamená, ty kroky se dějí. Dějí se v harmonogramu, tak jak jsme si tady při posunu o jeden rok slíbili. A nyní budeme rozepisovat, resp. budeme brát i ty netarifní složky, informovat o tom ředitele a následovat bude ten model pro nepedagogické pracovníky. Jsem rád, že to tady padlo, že nejenom navyšování platů pedagogických pracovníků, ale i nepedagogických pracovníků, kteří zajišťují fungování té školy je nedílnou součástí slibu vlády a programového prohlášení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Pekarová. Prosím, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já tímto stahuji to svoji řádnou přihlášku, protože jsem se obávala, že už na mě nedojde řada v rámci jednacího dne. A chtěla bych jenom velice stručně. Ale pan ministr teď nevěnuje pozornost, tak... (Ministr Plaga hovoří s poslanci před řečništěm.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím vás, pane ministře, tady paní poslankyně by si přála, abyste věnoval pozornost. Tak prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: (Se smíchem.) No, přála bych si to z toho důvodu, protože by mě zajímaly odpovědi. Já jsem se chtěla přesně ptát na to, jaká část, jaký podíl by byl věnován na tu netarifní část odměňování, protože považuji za zásadní, aby se zvyšovala i ona vyšším tempem, než bylo doposud tedy zvykem. A to z toho důvodu, že si myslím, že to je právě o ohodnocení kvalitnějších učitelů a o podpoře právě těch, o které ředitelé stojí ještě více, aby jim neutíkali ze školství.

Bojím se toho, a je to asi oprávněné, když vidíme teď ty debaty, které tady probíhají ohledně zvyšování důchodů, rodičovského příspěvku atd., aby i učitelé se nakonec nestali rukojmími koaličního sporu, a proto se chci zeptat, protože jsem zaznamenala v článku, který vyšel tedy už v lednu tohoto roku, takže může být už opravdu zastaralý, ale na České televizi nebo ČT24.cz vyšel článek, který cituje celou řadu jak tedy té odborné veřejnosti, učitelů, ředitelů škol, tak ale také třeba přímo paní poslankyni Valachovou a vás, pane ministře, s tím, že vlastně tady v této věci, právě kolik má jít na netarifní složku, nepanuje v rámci koalice velká shoda. Tak se chci zeptat, jestli jste se už od toho ledna k nějaké shodě dostali a jestli tedy můžete říci, jaké jsou vaše představy, a zda tedy je na nich opravdu už nějaká dohoda, anebo to teprve bude předmětem vašeho jednání. Protože samozřejmě tady v tomto směru by bylo nešťastné, kdybychom se dočkali nějakých půtek, až se jich to bude týkat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Teď přečtu omluvu. Pan ministr Antonín Staněk se omlouvá od 18.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní s další faktickou poznámkou pan poslanec Martin Baxa. Pane poslanče, vy jste zároveň přihlášen i do obecné debaty ve stejném pořadí, tak co si vyberete? Faktickou. Tak prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Baxa: Dobrý den, pane místopředsedo. Já stahuji svoji řádnou přihlášku do rozpravy. Já bych chtěl říct jenom dvě věci. Trochu reagovat na vystoupení paní kolegyně Valachové, která na závěr svého příspěvku zdůrazňovala potřebu pomoci speciálnímu školství. Prostřednictvím pana místopředsedy paní poslankyně, já musím trošku říct, že jakoby to, jakým způsobem bylo zaváděno, jaká byla zaváděna inkluze, myslím, že výrazně přispělo k tomu, do jaké obtížné situace se právě speciální školství dostalo. Tak to mi tady připadá trošku jako nefér to říkat.

A jinak si myslím – velice krátce. Pan ministr tady hovořil o těch záležitostech, které chce udělat, jakým způsobem by v jednotlivých segmentech se měly platy zvyšovat. Já si myslím, že by v tento okamžik měl buď při této diskusi, nebo při některé další vystoupit přímo pan premiér a říct, že je to opravdová vládní priorita. Protože pane ministře, vy se můžete snažit ze všech sil vyjednávat s paní ministryní financí atd., ale vláda musí říct, jestli zvýšení platů pedagogů je její prioritou, tak aby bylo naplněno to, co my považujeme za náš společný cíl. Tedy zvýšení platů pedagogů a tedy zlepšení situace v českém školství. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a mám tady ještě dvě faktické poznámky. Takže pan poslanec Lukáš Bartoň a připraví se paní poslankyně Kateřina Valachová. Tak prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Já budu reagovat na pana ministra. Vidím, že do debaty už se hlásí málo lidí, takže tu nebudeme do devíti hodin, dokdy je jednací den. Nicméně pan ministr uvedl, že předložil Ministerstvu financí návrh na zvýšení platů o 15 %. Já bych se ho naposledy ještě zeptal, jak vypořádalo Ministerstvo financí váš návrh na ono zvýšení 15 %, a zároveň vzhledem k tomu, že se nám snad už bude blížit debata ke konci, tak bych přednesl návrh usnesení. Tento návrh usnesení de facto kopíruje usnesení z roku 2017, je do větší míry opsáno.

Návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu ke zvýšení platu pedagogů pro dosažení průměrného platu pedagogů 130 % průměrné mzdy ve státě nejpozději v roce 2020, tak aby bylo dodrženo usnesení Poslanecké sněmovny číslo 66 ze dne 19. 12. 2017." Toto usnesení z roku 2017 jsme nikdy nerevokovali a vlastně by platilo, i kdybychom toto usnesení nepřijali. (Námitky z pléna, že je 19 hodin a mělo by se končit.) Protože tady na mě poslanci ukazují – nejedná se o zákon, pokračujeme do 21. hodin.

Prosím pana ministra, zdali mi odpoví, jak vypořádalo Ministerstvo financí ten jeho návrh na zvýšení rozpočtu Ministerstva školství.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Ano, nejedná se o návrh zákona ani o mezinárodní smlouvu, takže pokračujeme. To víme, takže samozřejmě. A nyní tedy faktickou poznámku paní poslankyně Kateřina Valachová a následně si přeje vystoupit pan ministr, jestli jsem to pochopil dobře, s přednostním právem. Takže vaše dvě minuty. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já stahuji faktickou poznámku, aby měl prostor pan ministr.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní pan ministr. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji. Napřed odpověď na otázku. Tarify, netarify. Ta strategie ministerstva je jasná. My jsme na začátku řekli, že je potřeba vytvořit prostor řediteli, aby mohl motivovat a

odměňovat. A ten výsledný optimální poměr je 80 na 20, nebo minimálně 85 na 15. To znamená pevná složka versus netarif. A pokud jsme se bavili o navyšování, ke kterému došlo v tarifech od listopadu 2017, tak to bylo 15 % pouze do tarifu, tedy v poměru 1:0, tak pro rok 2019 tady máme poměr 2:1, to znamená 10 % tarif a 5 % netarif. Já bych byl rád, abychom tento poměr navýšení roku 2020 měli 1:1. To znamená tarifní navýšení ku netarifnímu navýšení 1:1. Výsledná hodnota samozřejmě závisí na tom procentu, které bude promítnuto do rozpočtu 2020 a 2021.

K otázce pana poslance Bartoně. Já jsem se vyjádřil, a bylo to součástí návrhu minulého roku, že bych chtěl, aby to navýšení v roce 2020 bylo o 15 %. Bylo to v duchu usnesení Sněmovny. To, co je ale pro mě klíčové, a na tom jsme se shodli v rámci toho ne prvního běhu jednání o rozpočtu, ale toho nultého, že je závazné stanovisko a vládní prohlášení. To znamená, že jakákoliv cesta – za sebe říkám jakákoliv cesta, která povede k naplnění vládního prohlášení, tedy těch 150 % na konci roku 2020 a 2021, je dobrá.

Podmínka, která se mění od minulého roku. Tak minulý rok se mi nepodařilo promítnout ten závazek do střednědobých výdajových rámců. A mám za to, že rok 2020 v rozpočtu a střednědobý výhledový rámec 2021 musí dávat veřejnosti učitelské i neučitelské, to znamená pedagogům i nepedagogům, musí dávat jistotu toho, že ten vládní slib bude na konci let 2020 a 2021 splněn. To znamená, to je výsledek toho nultého jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní do obecné rozpravy nemám jinou přihlášku než pan poslanec Kubíček. Do obecné rozpravy? Tak prosím. Usnesení klidně až v podrobné rozpravě jenom předem říkám.

Poslanec Roman Kubíček: Tak já se přihlásím ještě v podrobné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já už jsem tušil, když máte v ruce papír, který jste konzultoval s někým. Takže já se tedy rozhlédnu po sále, zdali je další... Ještě jedna teda faktická poznámka, ano. Pan poslanec Ivo Pojezný. Tak prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivo Pojezný: Dobrý večer. Já to nebudu natahovat, ale připomenu kolegům kromě Pirátů, jak hlasovali, když tady byla debata o inkluzi. Když jsme navrhovali dvouleté odložení, tak jak to nakonec dopadlo.

A co se týče financování platů kantorů. Pamatujete si před dvěma lety, čím jste to podmiňovali? Kariérním řádem. Když jsme říkali, že kariérní řád nepotřebujeme, že se může navyšovat i bez toho, tak jste to zatracovali. Bohužel. A byla to drtivá většina této Sněmovny, krom tedy Pirátů. Naštěstí máme v současné době ministra, který to prosadil i bez kariérního řádu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se rozhlédnu po sále, zdali je další zájem o obecnou rozpravu. Není, takže obecnou rozpravu končím. Nyní přistoupíme k rozpravě podrobné, do níž se přihlásil pan poslanec Kubíček. Tak prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych to býval načetl i v té obecné a přihlásil se v podrobné. Nicméně si to takto usnadníme. Takže si dovoluji přednést návrh usnesení:

I. Poslanecká sněmovna bere na vědomí informaci vlády o zvyšování platu učitelů a ostatních pracovníků ve školství;

II. souhlasí s postupným a systémovým navyšováním platů pedagogických a nepedagogických pracovníků v souladu s programovým prohlášením vlády a na základě komplexní strategie odměňování pracovníků regionálního školství;

III. doporučuje vzhledem k administrativní zátěži pro školy spojené se změnami platových poměrů v průběhu kalendářního roku zvyšovat platy vždy od 1. ledna příslušného roku;

IV. podporuje dosažení strategického cíle, to je navýšení platů pedagogů na 130 % průměrné mzdy.

Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dalšího z přihlášených tady máme pana poslance Bartoně. Tak prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Já se hlásím k návrhu usnesení, který jsem přednesl v obecné rozpravě. Jestli to takhle stačí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stačí to tak. Ještě přečtu jednu omluvu. Omlouvám pana poslance Radka Kotena do konce jednacího dne.

A nyní tedy dokončím podrobnou rozpravu. Požádám navrhovatele a zároveň zpravodaje pana Lukáše Bartoně. Máte návrh, jakým způsobem bychom tedy hlasovali o těch usneseních? Když jste ho řekl v obecné rozpravě, pak byl protinávrh...

Poslanec Lukáš Bartoň: Asi bych požádal o hlasování o návrzích v pořadí, jak byly předneseny.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Takže jako první budeme hlasovat o návrzích pana poslance Kubíčka.

Poslanec Lukáš Bartoň: Pardon. Já jsem myslel, že ten, co jsem přednesl já v obecné rozpravě, byl přednesen první.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Já jsem myslel, že váš návrh je, jak byly předneseny v podrobné rozpravě. Tak pan poslanec Kubíček.

Poslanec Roman Kubíček: Pane předsedající, upozorňuji, že o tom budeme muset hlasovat, protože já jsem to dával jako protinávrh.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Budeme tedy hlasovat o tom, zdali souhlasíte, že jako první budeme hlasovat o návrhu pana poslance Bartoně a potom o návrhu pana poslance Kubíčka. Takže vás odhlásím. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Zagonguji, protože jsme dlouho nehlasovali.

Nyní budeme hlasovat o proceduře, zdali souhlasíte s tím, že první budeme hlasovat o usnesení pana poslance Bartoně a následně budeme hlasovat o usnesení pana poslance Kubíčka. Zdali souhlasíte s tímto pořadím.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? (Námitky, konzultace mimo mikrofon.) Pardon. Omlouvám se. Toto hlasování prohlašuji za zmatečné, protože tady na mě mluvili, tady byla žádost o zpochybnění hlasování. Nicméně už jsme si to vyjasnili, že poté, co budeme hlasovat o jednotlivých usneseních, aby je ještě jednou navrhovatelé přečetli. Ale to nebylo ještě toto hlasování. Takže to bude až to následné hlasování. Já tedy ukončím hlasování, už jsme ho ukončili.

Budeme tedy hlasovat ještě jednou o tom, zdali souhlasíte, o proceduře budeme hlasovat, my nehlasujeme ještě o usnesení. Ještě jednou, budeme hlasovat o tom, zda souhlasíte, o pořadí procedury, první pan poslanec Bartoň, návrh druhý – pan poslanec Kubíček.

Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem chtěla poprosit, abychom v případě, že budeme nejprve hlasovat návrh pana poslance Kubíčka, tak abychom o něm hlasovali per partes. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Já znovu zopakuji, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o proceduře.

Kdo souhlasí s tím, že budeme hlasovat v pořadí: návrh usnesení pana poslance Bartoně a jako druhý budeme hlasovat návrh usnesení pana poslance Kubíčka?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 305, přihlášeno 147 poslanců, pro 72, proti 55. Návrh byl zamítnut.

Takže první budeme hlasovat o návrhu usnesení pana poslance Kubíčka a následně budeme hlasovat o návrhu usnesení pana poslance Bartoně.

Nyní byl návrh, abychom hlasovali o každém bodu zvlášť, protože návrh usnesení pana poslance Kubíčka má čtyři body. Nechám o tom hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, abychom hlasovali všechny body jednotlivě, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 306, přihlášeno 147 poslanců, pro 116, proti 11. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat jednotlivě. Poprosím pana poslance Lukáše Bartoně, aby na žádost předsedy poslaneckého klubu Radima Fialy nás seznámil s jednotlivými body, abyste to ještě jednou přečetl, abychom věděli, o čem budeme postupně hlasovat. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Ano. Budeme hlasovat po částech. Hlasujeme: Poslanecká sněmovna – za prvé – bere na vědomí informaci vlády o zvyšování platů učitelů a ostatních pracovníků ve školství.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 307, přihlášeno 149 poslanců, pro 138, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Já se omlouvám, vzhledem k tomu, že budeme po hlasování končit, mám tady jednu omluvu, kterou přečtu, protože pak už bych to nestačil přečíst. Pan poslanec Robert Králíček se omlouvá mezi 19. a 21. hodinou z rodinných důvodů. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Za druhé. Poslanecká sněmovna souhlasí s postupným a systémovým navyšováním platů pedagogických a nepedagogických pracovníků v souladu s programovým prohlášením vlády a na základě komplexní strategie odměňování pracovníků regionálního školství.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 308, přihlášeno 149 poslanců, pro 119, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Za třetí. Poslanecká sněmovna doporučuje vzhledem k administrativní zátěži pro školy spojené se změnami platových poměrů v průběhu kalendářního roku zvyšovat platy vždy od 1. ledna příslušného roku.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 309, přihlášeno 149 poslanců, pro 103, proti 8. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Za čtvrté. Podporuje dosažení strategického cíle, to je navýšení platů pedagogů na 130 % průměrné mzdy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 310, přihlášeno 149 poslanců, pro 146, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nemýlím-li se, tím jsme vyčerpali usnesení pana poslance Kubíčka. Je to tak? Ano. Nyní budeme hlasovat o usnesení vašem, takže pana poslance Bartoně. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Jen upozorním, že to se na rozdíl od předchozího bodu čtyři liší v tom, že je zde uvedeno i do roku 2020.

Takže návrh usnesení: Poslanecká sněmovna vyzývá vládu ke zvýšení platů pedagogů pro dosažení průměrného platu pedagogů 130 % průměrné mzdy ve státě nejpozději v roce 2020 tak, aby bylo dodrženo usnesení Poslanecké sněmovny číslo 66 ze dne 19. 12. 2017.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 311, přihlášeno 149 poslanců, pro 75, proti nikdo. Návrh byl přijat. (Ohlas v sále, potlesk.)

Tímto končím projednávání tohoto bodu. Končím dnešní program schůze Poslanecké sněmovny. Přeji vám hezký večer. Uvidíme se zítra v 9 hodin.

(Jednání skončilo v 19.16 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
27. března 2019
Přítomno: 179 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.02 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je po deváté hodině a já zahajuji další, pravděpodobně poslední jednací den 27. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Pan poslanec Foldyna? Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dobrý den. Já se omlouvám. Já jsem chtěl poslední hlasování, tuším, že to bylo číslo 311, já jsem hlasoval zdržel jsem se, a na sjetině mám ano, takže zpochybňuji hlasování. Děkuji. (Námitky z lavic.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, já musím říct, že tedy jsem poněkud překvapen, protože ten bod jsme již včera ukončili... Já tady mám stenozáznam, ten bod byl ukončen. A já si nejsem jist, jestli toto můžu považovat za bezprostřední podání námitky, takže já ji v tuto chvíli nemohu přijmout. (V jednacím sále je rozruch.)

Pan předseda Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, paní a pánové, přeji krásný dobrý den. Ten bod byl včera tak překotně ukončen, že se nikdo ani nestihl přihlásit, dokonce ani zjistit, kdo vlastně to je, který se spletl v hlasování. To znamená, já navrhuji, abychom tento případ považovali za bezprostřední, protože další bod ještě zahájen nebyl. Za bezprostřední oznámení v okamžiku, kdy to zjistil, bezprostředně po hlasování už nemohl, neboť bod byl náhle ukončen. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan předseda Gazdík s přednostním právem.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré ráno, milé kolegyně, milí kolegové. Ano, kolega Kováčik to naznačil. Jedná se o slovo bezprostředně. Zda je to bezprostředně, nebo není to bezprostředně pro hlasování, je v tuto chvíli na předsedajícím. A je na vás, pane předsedající, abyste rozhodl, zda o té námitce dáte hlasovat, jestli je to bezprostředně, nebo není. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Jak jsem již řekl, já mám za to, že ta námitka není bezprostřední v tuto chvíli, takže ji nebudu přijímat.

Pan předseda Faltýnek, potom pan předseda Stanjura.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré dopoledne, kolegyně, kolegové. Já bych si dovolil výjimečně nesouhlasit s panem předsedajícím, s panem místopředsedou Pikalem, protože všichni si pamatujeme, jak to včera proběhlo. Proběhlo to tak, že proběhlo hlasování a pan řídící, pan místopředseda Okamura, okamžitě ukončil tento bod a ukončil jednací den a nebyla vůbec možnost, přestože kolega Kubíček a další prostě se vypravili k mikrofonu, kolega Plzák, vůbec nebyla možnost vznést jakoukoliv připomínku. Tak to bylo, přátelé.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych navrhoval desetiminutovou pauzu, kdy by pan předseda Sněmovny svolal grémium Poslanecké sněmovny, ať se o tom poradíme. Protože je to nějaký precedent a měli bychom se o tom poradit. Myslím si, že deset minut nás nezabije, když se teď rychle poradíme, nebo pět minut, kdyby to pan předseda svolal do obvyklých prostor, kde zasedá grémium, tak se o tom poradíme, ať sem teď nechodíme jeden za druhým na mikrofon. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za ten návrh. Já bych tedy dokončil zahájení schůze a pak bychom si dali tu pauzu. (Z lavic se ozývá: Ne!) Ne celé! Jenom jednu procedurální záležitost. (Poslanci nesouhlasí s postupem, mají námitky.) Tak v tom případě tedy to přerušíme na pět minut do 9.10. Prosím předsedy klubů a grémium Sněmovny, abychom se poradili.

(Jednání přerušeno v 9.05 hodin.)

(V 9.16 hodin místopředseda Pikal oznámil, že grémium Poslanecké sněmovny se stále ještě radí, a prodloužil přestávku do 9.25 hodin. V 9.25 hodin bylo oznámeno, že grémium stále pokračuje, a přestávka byla prodloužena do 9.35 hodin. Jednání pokračovalo v 9.35 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, je 9.35 a grémium Poslanecké sněmovny ukončilo svoji poradu. Věřím, že úspěšně. Pokud chcete více informací, obraťte se na svého předsedu klubu.

Budeme pokračovat v dnešním jednacím dni. Aby byla zaznamenána naše účast... Ne, pardon – pan místopředseda Kubíček. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jménem poslaneckého klubu ANO žádám o přestávku na poradu klubu v délce 10 minut.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobře. V tom případě vyhlašuji jinou přestávku do 9.45 hodin.

(Jednání přerušeno do 9.45 hodin.)

(Předsedající vyhlašuje přestávku na porady klubů od 9.45 do 10.00. Jednání pokračovalo v 10.00.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, je 10 hodin, takže se pokusíme pokračovat v dnešní 27. schůzi. Porady klubů byly, předpokládám, ukončeny.

Chtěl bych požádat, aby byla zaznamenána naše účast. Nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Takže vás odhlásím, prosím přihlaste se. Pan ministr Staněk bude hlasovat s náhradní kartou číslo 6. Děkuji.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: pan poslanec Vrána mezi 9.40 a 19.00 z důvodu návštěvy lékaře, pan poslanec Pavel Blažek z dnešní schůze Poslanecké sněmovny, paní poslankyně Balaštíková do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Mihola do konce jednacího dne z osobních důvodů, paní poslankyně Hyťhová do 9.30 – takže již ji mezi námi vítám, pan ministr Staněk mezi 9.00 a 9.45 z pracovních důvodů – pan ministr tu je, tak asi není třeba omluvy. A ještě bych tady někde měl mít seznam. Ano, a dále: pan poslanec Běhounek z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Bělobrádek mezi 13.00 a 16.15 z pracovních důvodů, pan poslanec Benešík do 10 hodin bez udání důvodu, pan poslanec Birke z rodinných důvodů, pan poslanec Dolínek z rodinných důvodů, pan poslanec Dvořák ze zdravotních důvodů, pan poslanec Feri z osobních důvodů, pan poslanec Ferjenčík mez 14.30 a 15.30 z rodinných důvodů, paní poslankyně Gajdůšková do 12 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Chovanec z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Kalousek ze zdravotních důvodů, pan poslanec Klaus do 10.30 z rodinných důvodů, pan poslanec Kubík z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Levová z rodinných důvodů, pan poslanec Luzar z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Melková ze zdravotních důvodů, pan poslanec Michálek z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Pávek mezi 11.00 a 13.00 ze zdravotních důvodů, pan poslanec Rakušan mezi 17.30 a 21. hodinou z pracovních důvodů, paní poslankyně Richterová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Schwarzenberg ze zdravotních důvodů, pan poslanec Vácha z osobních důvodů, pan poslanec Venhoda do 13.30 z pracovních důvodů a pan poslanec Vích ze zdravotních důvodů.

Dále požádali o omluvení své nepřítomnosti tito členové vlády: pan premiér Babiš z dopoledního jednání z pracovních důvodů, pan ministr Hamáček ze zdravotních důvodů, pan ministr Kněžínek z pracovních důvodů, pan ministr Petříček z pracovních důvodů, pan ministr Plaga z pracovních důvodů, pan ministr Ťok z pracovních důvodů, pan ministr Toman z pracovních důvodů. A to je vše v tuto chvíli.

Takže to byly omluvy.

Dnešní jednání bychom měli zahájit pevně zařazenými body: 162, což je Informace vlády o ochraně klimatu, a bod 5, což je sněmovní tisk 204, Novela zákona o pojistném na sociální zabezpečení, jsme ve druhém čtení. Jelikož nejsou žádné body z bloku třetích čtení, u kterých by byly splněny zákonné lhůty, projednávali bychom případně další body dle schváleného pořadu.

Připomínám, že ve 12.30 máme pevně zařazeny volební body. Jedná se o body 117, což je Návrh na jmenování členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, druhé kolo. Dále bod 118, což je Návrh na volbu kandidátů na člena Rady Ústavu pro

studium totalitních režimů, druhé kolo. Dále bod 119, Návrh na volbu člena Dozorčí rady Vinařského fondu, druhé kolo. Bod 120, Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu, druhé kolo. Bod 121, Návrh na volbu zástupce veřejného ochránce práv, druhé kolo. Bod 160, Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky. A bod 161, Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky.

A ve 14.30 bychom se měli věnovat pevně zařazeným bodům 159 a 149.

Nyní jestli si někdo přeje vystoupit. Pan předseda, prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Ještě jednou dobrý den všem, pane předsedající, paní a pánové. Přestávka, ta původní, ta první přestávka na poradu vedení Poslanecké sněmovny a předsedů poslaneckých klubů, byla vyvolána tím, že pan kolega poslanec Foldyna zpochybnil hlasování, poslední hlasování včera večer těsně před ukončením jednacího dne. Jednací den byl ukončen a pan poslanec Foldyna šel ono zpochybnění toho hlasování provést v době, podle mého názoru, který jsem tady již řekl, v době, kdy bezprostředně nejdříve mohl. Neboť jednací den byl ukončen ještě rychleji, než stačil kdokoliv cokoliv podle mého názoru zaznamenat.

Vy jste neuznal bezprostřednost tohoto kroku pana poslance Foldyny. Já si myslím, že bezprostřední byl, a proto vznáším námitku proti vašemu postupu a prosím, aby o té námitce bylo hlasováno. Není to nic o věcné podstatě toho návrhu, o kterém bylo hlasováno, aby bylo naprosto jasno všem, i médiím, i všem dalším. Jde o to, jakým způsobem se vypořádáme s podobnými postupy, které tady již dávno byly, probíhají a možná také do budoucna budou. Bylo by dobře, abychom nevytvářeli zbytečně nějaký precedens, který by byl zneužitelný procedurálně k nějakým potom třeba věcným politickým krokům.

Čili nejde o nic jiného, než že já vznáším námitku proti postupu předsedajícího, a prosím, aby se o ní hlasovalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Já tuto námitku asi budu brát jako bezprostřední. Hlásil se mi pan předseda Bartoš a poté pan předseda Stanjura. Pan předseda Bartoš k pořadu, nebo k této věci? K této věci, tak prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobrý den, dámy a pánové, zástupci vlády, pane předsedající. Tady od pana Kováčika zaznělo před chvílí, ať je to jako pro ta média, proč se to tady předkládá. Tak já bych chtěl jenom říct, že chápu tuhle procesní námitku, ale mělo by tedy zaznít, jak jsme se tady do toho bodu dostali. Teda pro ty, co nás třeba sledují na vysílání Sněmovny.

Včera večer se hlasovalo o tom, aby vláda dostala přesný závazek k nějakému roku – protože tady vystupoval ministr Plaga, tady vystupovala spousta řečníků –, kdy dojde k tomu slibovanému navýšení platu učitelů, aby tam byl ten závazek. Sněmovna to odhlasovala. My jsme tady u toho seděli. Já jsem si tedy nevšiml, a může to být moje chyba, že by se někdo urgentně snažil říct, že to hlasování nebylo korektní, nebo že se spletl, nebo ho nějakým způsobem zpochybnil.

A zaráží mě, že zrovna pan Foldyna, který tak brání ty pracující – a já si myslím, že on také chce, aby bylo učitelům a pedagogickým pracovníkům přidáno v nějakém rozumném termínu. Já si myslím, že právě proto v tom hlasování on podpořil toto usnesení. Tak následně je to on, kdo se druhý den snaží tvrdit, nebo zpochybňuje to hlasování, že tak vlastně hlasovat nechtěl. Tak já jenom, jaký je v tom paradox, že někdo, kdo hlasuje pro věc, která je i v souladu, podle mě tedy, s programem sociální demokracie – a určila jediné, ten pevný závazek, abychom se zase nedozvěděli v roce 2020, že ta metodologie se upravuje a bude to v roce 2021. Takže mě prostě zaráží, že se to takto stalo. Já si myslím, že to by tady mělo zaznít, protože včera to Sněmovna odhlasovala.

Samozřejmě respektuji tady nějakou námitku k tomu, jak byla včera uzavřena ta schůze, ale bavíme se o tom zejména z toho důvodu, že prostě si někdo nestojí za svým názorem. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem nabídl vládní koalici politické východisko, evidentně ho odmítla. Pan předseda Kováčik tady říkal, že to namítá proto, abychom nevytvářeli precedenty pro budoucnost. Činí právě pravý opak.

V čem my spatřujeme problém? Dnes je jiné složení Sněmovny než včera. Logicky. To znamená, o té námitce, která má přijít bezprostředně, bude nejenom podle pana předsedy Kováčika, ale podle celé, nebo většiny koalice ANO, ČSSD a KSČM hlasováno v jiném složení, než se hlasovalo včera o tom usnesení. To je celé.

Všechny výmluvy o tom, že nestačil poslanec říct, že mu nefungovalo hlasovací zařízení správně, protože říct na mikrofon: Já jsem se spletl, já jsem se přes noc rozmyslel, to je bezprostředně, protože tím, že ta schůze skončila, jsem mohl přemýšlet 12 hodin nebo 14 hodin a změnil jsem názor, to není legitimní. Jediné, co může poslanec Foldyna namítat, je, že zhavarovalo hlasovací zařízení, že hlasoval buď proti, nebo že se zdržel, a na sjetině má ano. To je legitimní, kdyby to bylo bezprostředně. Stačilo, kdyby kdokoliv z předsedů klubů nebo zastupujících předsedů klubů zvedl ruku a jdu říct: Zkontroluji hlasování. To ještě neznamená, že ta námitka padne, ale řídící schůze počká, až dojde ke kontrole hlasování. A pak ta námitka padne nebo ne. Evidentně se to nestalo. Jestli to byla něčí chyba, tak si to vyříkejte vy, kteří máte pocit, že se chyba stala.

Takže precedent, pokud to projde, je přesně takový. Prohraji hlasování, ukončím schůzi, druhý den si zajistím větší počet poslanců a změním hlasování. To je precedent, který se chystáte udělat. To je ta procesní stránka.

Ale mnohem vážnější je ta obsahová stránka. Co se tak hrozného stalo, že tady už 71 minut debatujeme o tom, jestli budeme revokovat, namítat a jak budeme (nesrozumitelné.)? Je to jednoduché. Ne všichni z vládní koalice, ale většina nechce přidat učitelům od roku 2020. O tom budeme hlasovat, o tom je ten spor. Ta procesní stránka se jenom využívá jako nástroj.

Takže když máme mluvit srozumitelně k voličům, tak Sněmovna projevila vůli zvýšit platy učitelům od 1. 1. 2020. A většina, ne všichni, proto používám ten pojem většina, většina vládní koalice s tím nesouhlasí. Tak by bylo legitimní tady přijít a říct: My s tím nesouhlasíme, my těm učitelům nechceme tolik přidat proto, proto, proto. To je legitimní politický názor. Ale to se stydí zástupci vládní koalice tady říct a hrají si s tím, jestli pan místopředseda Okamura měl čekat 10 vteřin, 20 vteřin, 36 vteřin nebo dvě minuty, místo aby řekli: My nesouhlasíme s obsahem přijatého usnesení, my nechceme takhle zvýšit platy učitelům. My máme opačný názor, ale respektuji i názor někoho jiného.

Tak se neschovávejte za procesní věci, neohýbejte jednací řád. Pokud to chcete revokovat, je elegantní řešení přesně (nesrozumitelné)zákonem. Navrhnu nový bod, který se bude jmenovat "revokace usnesení Poslanecké sněmovny z úterního večera" – teď nevím, jaké je to číslo XY. Pokud ten bod zařadíme, já jsem za nás slíbil, že ho nebudeme vetovat, že jsme připraveni ten bod projednat. My se za svůj názor nestydíme, my jsme hlasovali včera pro zvýšení platů učitelů a jsme připraveni pro to hlasovat i dneska. Ale nechceme připustit zneužití jednacího řádu proto, abyste se vypořádali s usnesením, které se vám nelíbí. Máte na to jiné instrumenty v zákoně, můžete zařadit bod, zrevokovat to, budeme hlasovat o revokaci. Pokud většina bude pro revokaci, to znamená proti zvýšení platů učitelů od 1. 1. 2020, tak je to legitimní a nedojde ke zneužití jednacího řádu.

Nechápu, proč takhle nepostupujete, protože pak by nebyl žádný procesní ani procedurální spor a vrátili bychom se k samotnému obsahu. Kdo chce zvýšit platy od 1. 1. 2020 učitelům, tak jak bylo navrženo a schváleno včera Poslaneckou sněmovnou, a kdo nechce. Takhle jednoduché to je a nemusíme kvůli tomu ohýbat jednací řád. (Silný potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní pan předseda Kováčik. Poté pan předseda Bartošek. Tak prosím. (Předseda Kováčik za řečnickým pultem tleská.)

Poslanec Pavel Kováčik: Ano, také tleskám. Přesně to, o čem mluvil pan kolega Stanjura, se totiž teď děje. Pokud vím, možná mě paměť klame, ale pan předseda Stanjura mi to zajisté potvrdí, je téměř stejně zkušeným harcovníkem v této Sněmovně jako já. (Ojedinělé výkřiky z pléna, nesrozumitelné.) Mluvím ke Sněmovně, nikoliv konkrétně k vám, prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedo Stanjuro. Teď už k vám prostřednictvím pana předsedajícího. Když se vznese námitka proti postupu předsedajícího, má o ní být hlasováno bezprostředně, protože se vznáší námitka proti tomu, co se zrovna děje, a ta námitka má dáti Sněmovně do ruky nástroj, aby se Sněmovna rozhodla, jestli to má takto dál pokračovat, nebo ne. Proto bezprostředně.

Ale pan předsedající pokračuje dále v postupu, který já jsem zpochybnil. To si myslím, že je věc, která je chybná. A pokud to takhle bude pokračovat dál, mnozí mi potvrdí, že v podobných případech se tady navrhovalo odvolání předsedajícího z řízení. Ale to já teď učinit nechci. Nabízím ruku ke smíru. Opakuji, že nejde o věcnou podstatu, jde o procedurální věc. Ta věcná podstata je z mého pohledu

taková, že opakovaně říkám a také hlasuji pro to, aby se učitelům přidalo. Ale my si tady z jednacího řádu nemůžeme dělat trhací kalendář.

Takže opakuji znovu, vznáším námitku proti postupu předsedajícího a žádám, aby o ní bylo hlasováno okamžitě, teď, bezprostředně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Rozumím. Čekal jsem, až se vypovídají všichni předsedové klubů, většinou jim dáváme možnost. Nicméně je zde žádost o to, aby se hlasovalo o té námitce proti mému postupu bezprostředně. V tuto chvíli mám přihlášeného ještě pana předsedu Bartoška, pana předsedu Radima Fialu a paní místopředsedkyni Valachovou. Nicméně je zde požadavek, abych nechal o námitce hlasovat rovnou, takže bych tak učinil. Potom bychom přešli k hlasování a potom se pravděpodobně vrátili k přednostním právům.

Prosím, abyste se připravili k hlasování. Je zde žádost o odhlášení. Prosím, přihlaste se znovu svými kartami a budeme hlasovat o námitce proti mému postupu, o tom, že námitka... Ano, zagonguji.

Budeme hlasovat o námitce proti mému postupu, tedy o tom, že námitka pana poslance Foldyny byla nebo nebyla podána bezprostředně. To znamená, ti, co si myslí, že byla podána bezprostředně, tak mají být pro námitku. Myslím, že je jasno, o čem budeme hlasovat. Svolal jsem vás všechny do sálu.

Zahajuji hlasování. Kdo je tedy pro námitku? Kdo je proti námitce? Děkuji vám.

V hlasování číslo 312 je přihlášeno 170 poslanců a poslankyň. Pro 78 (na světelné tabuli 87), proti 70, námitka byla přijata.

Takže nyní se dostáváme zpět do uzavřeného bodu. Pan předseda Stanjura si jde zkontrolovat hlasování. Než to otevřu, tak prosím... (Odmlka.) Pane předsedo, budete zpochybňovat?

Chtěl bych požádat o složku s tím předchozím bodem, který případně budeme otvírat.

Bude tedy někdo zpochybňovat toto hlasování? Dobře. (Poslanci si předávají mezi sebou sjetinu a kontrolují hlasování.) Ano, námitka proti mému postupu proběhla, takže nyní bychom měli hlasovat o námitce pana poslance Foldyny. Možná bych ho požádal, aby ji pro připomenutí přednesl znovu.

Vracíme se do bodu 151.

151.
Kontrola plnění usnesení Poslanecké sněmovny č. 66 ze dne 19. 12. 2017 ve věci zvýšení platů učitelů

Poslanec Jaroslav Foldyna: Vznáším námitku k včerejšímu poslednímu hlasování, ve kterém jsem hlasoval zdržel jsem se, a na sjetině bylo ano.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Takže tohle je námitka proti výsledku hlasování. O této námitce budeme hlasovat. Myslím, že jsme všichni přítomni v sále.

Takže já zahajuji hlasování číslo 313. Ptám se, kdo je pro námitku. Kdo je proti námitce?

V hlasování pořadové číslo 313 je přihlášeno 171 poslanců a poslankyň, pro 91, proti 75, 5 se zdrželo. Takže námitka byla přijata.

Já poprosím pana zpravodaje kolegu Bartoně, aby zaujal své místo u stolku zpravodajů. Pan předseda Stanjura se hlásí s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych se chtěl zeptat, dokdy můžeme podávat návrhy ke změně programu, protože teď rozhodnutím komunistů, socialistů a hnutí ANO jsme se vrátili do bodu 151. Přitom současně máme projednávat návrhy na změny programu. Takže já bych chtěl upřesnit, v které fázi schůze se nyní nacházíme. Pokud se nacházíme v bodě 151, tak bych chtěl informaci, kdy můžeme podávat návrhy ke změně programu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane předsedo, já děkuji za tu připomínku. Nyní jsme tedy opravdu v bodě 151, kam jsme přeskočili z návrhů na změny pořadu schůze. V projednávání návrhů na změnu pořadu schůze budeme pokračovat hned po ukončení tohoto bodu. Doba běžně vyhrazená pro návrhy na změnu pořadu schůze již uplynula, nicméně já jsem během přestávek avizoval, že hned jak se k tomu dostaneme, tak navrhneme nebo probereme prodloužení této doby tak, aby byla možnost se běžně vyjádřit. Takže předpokládám, že po skončení tohoto bodu ještě bude alespoň půlhodina na to projednávání. (Poslanec Stanjura se hlásí o slovo.) Znovu se hlásíte? K bodu 151 – potom, co se hlasuje po námitce, tak se bezprostředně po námitce hlasuje o tom namítaném předchozím hlasování. Takže já vám nedám příležitost. Tak.

Já bych požádal zpravodaje, jestli by nás mohl seznámit, s čím se budeme namítat, nebo jestli to můžu udělat znovu. Budeme opakovat hlasování o bodu číslo 5.

Poslanec Lukáš Bartoň: Tak pokud vím, si dobře pamatuji, jednalo se o zpochybnění hlasování číslo 311. Jednalo se o usnesení, které jsem navrhl já. Znovu ho přečtu. Návrh usnesení: Poslanecká sněmovna vyzývá vládu ke zvýšení platů pedagogů pro dosažení průměrného platu pedagogů 130 % průměrné mzdy ve státě nejpozději v roce 2020 dle původního usnesení Poslanecké sněmovny číslo 66 ze dne 19. 12. 2017. (Přetrvává hluk a neklid v jednacím sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji. Věřím, že všichni víme, o čem budeme hlasovat. (Hluk a neklid v jednacím sále.) Pan předseda Stanjura má něco k mému postupu, nebo k současnému... Tak prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Obojí, pane místopředsedo. Za prvé bych chtěl vědět, kde jste v jednacím řádu našel pasáž, že když je přijata námitka, že nemohou vystoupit přednostní práva. To bych docela ocenil i pro budoucnost. Rozumím, že o námitce se hlasovalo bezprostředně, to jsem nijak nenamítal. O námitce jsme rozhodli. Vy jste vyvodil, že už se přednostní práva poté nemohou uplatnit. To mně připadá zvláštní a chtěl bych vědět, z čeho čerpáte, z kterého paragrafu a odstavce jednacího řádu.

A za druhé ta věc je velmi vážná a my se musíme poradit, takže já žádám o přestávku na jednání našeho klubu v délce 47 minut před závěrečným hlasováním. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji. Já si to musím ověřit. Nicméně mám za to, že existuje usnesení Sněmovny, které říká, že poté, co je hlasováno o námitce, nové hlasování je bezprostředně. Takže jestli chcete, já to dohledám. Určitě nelze připustit pauzu na klub v tuto chvíli. Takže přestávka nebude a budeme hlasovat. (Přetrvává hluk a neklid v jednacím sále.) Pan předseda Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Já rozhodně nesouhlasím s tímto postupem předsedajícího. To podle mě není... (Smích a potlesk převážně z levé části jednacího sálu.) Přestože je z mého klubu, tak si myslím, že je zcela namístě, aby se klub mohl poradit o tom, jak chce hlasovat v tomto hlasování, když je tady jiné složení Sněmovny, než tu bylo včera. (Souhlasné výkřiky z pléna.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já se poradím s vedením Sněmovny. (Porada mimo mikrofon.)

Takže já si dovolím seznámit Sněmovnu s jejím usnesením ze třetího volebního období. Jedná se o usnesení číslo 326. Máte ho k dispozici v této knížečce. Poslanecká sněmovna podle § 1 odst. 2 zákona číslo 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, stanoví, že vyhoví-li Poslanecká sněmovna námitce proti hlasování, musí se hlasování opakovat. Přerušení jednání v okamžiku před hlasováním... před opakovaným hlasováním vyhlášení přestávky na žádost klubu není možné. To usnesení existuje, pane předsedo. Nepoužívá se často, tomu rozumím. Nicméně zde je a já tedy nemůžu vyhovět vaší žádosti o přestávku na poradu klubu. Měli bychom bezprostředně hlasovat.

Takže zazněla zde námitka proti mému postupu. Námitka je stažena, děkuji. A já budu postupovat dále, takže budeme hlasovat o tom návrhu, který jsem přednesl. Vzhledem k tomu, jaký tady byl zmatek, tak svolám kolegy do sálu. (Gong.) Je zde žádost o odhlášení. Takže prosím, přihlaste se znovu svými kartami.

Pan předseda Farský chce vystoupit s přednostním právem. Dobře, pane předsedo, ale prosím krátce.

Poslanec Jan Farský: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych jenom vzhledem k tomu, že tady nemohla proběhnout ta přestávka, abychom si všichni mohli připomenout, co přesně hlasujeme, tak je to tak, že včera se podařilo

v Poslanecké sněmovně schválit, že příští rok bude naplňován závazek vlády a naše předvolební sliby, všech, kteří jsme vystupovali ve všech debatách, a to, že porostou platy pedagogům na 130 % v průměru. Je to zcela zásadní hlasování v tom, že samozřejmě vzdělání je dálnice k prosperitě této země, a nejen k prosperitě, ale k bezpečnosti.

Vy všichni, kteří mluvíte o tom, že bychom měli mít vyšší platy, že by měly být zajištěny důchody, že by tato země do budoucna měla vzkvétat, byste pro toto usnesení měli hlasovat. Protože to je ta nejefektivnější cesta, jak se k té povedené, dobré budoucnosti dostat, jak dosáhnout toho, aby skutečně bylo líp. A to je to hlasování. Včera se nám podařilo tento návrh schválit. Já doufám, že dnes se mezi vámi ty hlasy najdou také. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Omlouvám se všem dalším, kteří byli přihlášeni s přednostním právem a kvůli vám jsem je přeskočil. Takže pokud si přejí vystoupit, tak pan předseda Bartošek, poté pan předseda Fiala, poté paní místopředsedkyně Valachová. Prosím. (Přetrvává neklid a hluk v jednacím sále.)

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Já si myslím, že kdyby tento proces měl být aspoň trochu fér, tak by bylo správné, aby vystoupil některý z ministrů a otevřel rozpravu, protože by bylo správné, aby se k dané problematice mohli vyjádřit i ostatní poslanci, nikoliv pouze ti, kteří mají přednostní právo.

A druhá věc. Jedná se o to, že jednací řád hovoří o tom, že zpochybnit hlasování je možné bezprostředně. Jestli pro vás je bezprostředně to, že večer něco hlasujeme a ráno se k tomu vrátíme a začneme zpochybňovat, co se dělo včera večer, tak to je velmi zvláštní pojetí času. Mně to trošičku připomíná, když v šedesátém osmém k nám přijely ruské tanky, tak se říkalo, že přijely jenom dočasně. A jaká byla jednotka dočasnosti? Jeden furt. Tak mi to připadá, že vaše pojetí času je podobné. Že bezprostřední hlasování, co se jednalo včera večer, znamená druhý den ráno. Je potřeba říct – to se týká jednacího řádu.

Co se týká obsahu věci, tak je třeba jasně říct, že to vypadá, že se vládní koalice sama sebe lekla, že by mohla naplnit to, co slíbila. A já jsem moc zvědavý na hlasování, jak dopadne, protože v tom případě tady bude jasný vzkaz učitelům, že současná vláda složená z hnutí ANO, komunistů a sociální demokracie na učitele kašle a že kašle na vzdělání. A to si myslím, že je velice špatný vzkaz našim učitelům.

Pevně věřím, že to, co se včera schválilo, bude schváleno i dnes, protože otázka vzdělanosti je naprosto klíčová. To je naprosto zásadní, aby učitelé byli dobře odměněni, aby byli motivováni, aby do školství chodili odborníci. Já pevně věřím, že včerejší hlasování bude dnešním hlasováním potvrzeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A chtěl bych poprosit všechny, co vystupují s přednostním právem, aby tak činili k možnosti zpochybnění toho hlasování a podobně, nikoliv k věcnosti. Nyní prosím paní předsedkyni... Pan předseda Fiala svoji přihlášku stáhl, za což mu velice děkuji. Poté paní

místopředsedkyně Valachová a poté pan předseda Faltýnek. Nebo je zde pan předseda...? Prosím, paní místopředsedkyně.

Poslankyně Kateřina Valachová: Sociálně demokratický klub hlasoval v roce 2016 tento cíl v prosinci. Sociálně demokratický klub hlasoval tento cíl v prosinci 2017. A sociálně demokratický klub, a oznamuji pozici sociální demokracie, bude hlasovat toto usnesení i dnes.

A jenom bych chtěla upozornit, co jsme vlastně včera schválili, abychom se toho tolik nebáli. Jenom bych chtěla říct, že to je zcela v souladu s programovým prohlášením vlády. Usnesení Sněmovny, usnesení Sněmovny znělo nejpozději 2020. Takže 1. 9., 1. 10., dokonce i 31. 12. bychom to naplnili.

Takže seznamme se s programovým prohlášením vlády, je to zcela v souladu. Vůbec nechápu tady tuhle hysterii. Kromě toho, že jsme si včera schválili nové usnesení, že budeme schvalovat zvyšování platů od 1. ledna. Já jsem se zdržela, protože jsem přesně věděla, že nastane tahle situace. (Velmi rozčileně.) Takže ukončeme tuhle hysterii, je to nedůstojné! Usnesení, které jsme schválili včera, je v souladu s programovým prohlášením vlády!

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím, pan předseda Faltýnek. Když vás vidím, tak vás nemůžu nechat zastoupit.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Ještě jednou hezké dopoledne. Já bych chtěl jenom reagovat vaším prostřednictvím na vystoupení pana kolegy Bartoška po té technické stránce. Nejsem si přesně vědom, jestli seděl na té poradě předsedů klubů? Nebyl. On tam vlastně nebyl. Omlouvám se, pane předsedo. (Předsedající: Mým prostřednictvím.) Byl tam pan Jurečka. Kde bylo řečeno vlastně včerejším předsedajícím schůze, panem místopředsedou Okamurou, že to opravdu ukončil okamžitě a vlastně nebyl prostor na vznesení tady těchto připomínek ke zpochybnění hlasování. Čili to je pouze k té technice. Nic víc.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A paní předsedkyně Pekarová se mi hlásila. Poté pan předseda Bartošek.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je až fascinující, že v jednom klubu je shoda na tom, že to včerejší usnesení mělo projít a je v pořádku, že prošlo, a zároveň z toho samého klubu tady máme vznesenu námitku, trávíme tím dneska už hodinu a půl času. Já jsem opravdu překvapená, že tedy nejste schopni ani v tak malém klubu, patnáctičlenném, se dohodnout na tom, co vlastně tedy chcete a s čím jste spokojeni.

Jestli jde opravdu o to, abychom to usnesení tady měli schválené, tak je nejjednodušší, aby byla celá ta námitka schválena, jestli to ještě teď jde. Nejsem tak dobrý znalec jednacího řádu, ale v tuto chvíli opravdu nechápu, proč tady vůbec tedy došlo k této situaci, když jste spokojeni s tím, že to usnesení včera prošlo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, my jsme mimo rozpravu. Kolega Bartošek je připraven s přednostním právem, čili nemohu nikomu jinému udělit slovo. A kolega Bartošek má tedy slovo s přednostním právem.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Krátce prostřednictvím pana předsedajícího k panu předsedovi Faltýnkovi. Samozřejmě že vím, že včera bylo jednání. A také vím, jaký byl navržen postup. A dnešní postup je v plném rozporu s tím, co se tam dohodlo. Já za to nemůžu, že hnutí ANO změnilo strategii přes noc a postupuje v rozporu s tím, jaká byla dohoda. Za to já nemůžu. Proto tady jsme hodinu a půl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Kolega Faltýnek není omluven, pane místopředsedo. Já tomu rozumím. Takže nyní pan předseda klubu Starostů.

Poslanec Petr Gazdík: Já mám dvě výhrady. První k jednacímu řádu. Vážené kolegyně, vážení kolegové, abych parafrázoval klasika, tak prostřednictvím pana předsedajícího: Milý Jaroslave, milý Honzo a milý Pavle, to se ti s tou sirkou vymstí. Já bych si teď, být vládní koalicí, začal dávat pozor na každé večerní poslední hlasování, protože jakékoliv tímto precedentem může být ráno zpochybněno. To jste opravdu chtěli? To je jedna věc.

Druhá věc. Ta vlastní věc, to jsou platy učitelů. Zítra je Den učitelů. Toto opravdu přednášíte učitelům této země, že jim říkáte, že sliby, které jste dali, takovýmto způsobem budete dodržovat? To si děláte srandu! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pavel Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, přikláním se k těm hlasům, které říkají, že té proceduře jsme již věnovali o něco možná více času, než si to zasloužilo, takže pojďme už konečně hlasovat a nebavit se o tom pořád dokola. Mohl bych tady vznášet další nějaké příklady, kdy a kolik bodů poté se bezprostředně v uvozovkách zpochybňovalo. Když se to hodilo, tak se to přijalo, když ne, tak se to nepřijalo.

Takže jenom se omezím na prosbu prostřednictvím vás, pane předsedo: Milý Petře Gazdíku, to by se mi to jinak žilo, kdybych byl součástí vládní koalice, kam jsi mě zařadil. Ale tam nejsem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pokud jde o naše rozhodnutí, budeme hlasovat tedy o hlasování, které proběhlo včera jako poslední. Při kontrole elektronického zápisu to zpochybnil pan kolega Foldyna. Námitka byla Sněmovnou přijata. O tomto návrhu usnesení budeme hlasovat nyní. Požaduje Poslanecká sněmovna přečíst ten poslední bod, který...? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o návrhu, který byl hlasován včera, a to v hlasování číslo 314, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. (Zprava poslanci žádají o odhlášení.)

Dobře. V tom případě prohlašuji hlasování číslo 314 za zmatečné. Všechny vás odhlásím a požádám o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O tomto návrhu budeme hlasovat v hlasování číslo 315, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 315 z přítomných 168 pro 81 poslanec, proti 30. Návrh byl zamítnut. Čili tato část usnesení nebyla přijata.

Ano, zástupce klubu KDU-ČSL Jan Bartošek žádá kontrolu elektronického zápisu o výsledku hlasování. (V sále je rozruch.) Máme tady...

Poslanec Ondřej Polanský: S dovolením. Rád bych zpochybnil hlasování. Hlasoval jsem pro, mám zdržel se. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, dobře. Nebudu o tom diskutovat. (Rozruch v sále.)

O námitce pana kolegy Polanského rozhodneme v hlasování číslo 316, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přijetí námitky. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 316 z přítomných 171 poslanců pro 152, proti 1. Návrh byl přijat.

Budeme tedy hlasovat znovu o posledním závěrečném bodě usnesení bodu číslo 151, a to v hlasování číslo 317, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 317, z přítomných 171 poslance pro 85, proti 17. Ani teď nebylo usnesení přijato.

Zůstávají ty čtyři body usnesení, které byly prohlasovány. Tato část usnesení schválena nebyla.

Tím končím znovuotevřený... (Ze sálu se ozývají protestní hlasy, znovu probíhá kontrola hlasování.) Dobře, pan kolega Bartošek, ještě jedna kontrola hlasování.

Pan kolega Gazdík se hlásí ještě jednou. Předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura se také hlásí. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Já věřím, že třeba to hlasování budeme opakovat a třeba dojdeme k jinému výsledku, protože při prvním hlasování nám čtyři sociální demokraté řekli, že si nepřejí zvýšení platů učitelů od roku 2020. Ve druhém hlasování jsou to dva sociální demokraté, kteří rozhodli o tomto usnesení, že to nemá být od roku 2020. Je to v přímém rozporu s tím, co jste tady říkali, milí kolegové a milé kolegyně ze sociální demokracie. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik, poté pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane předsedo, máte slovo. Požádám sněmovnu o klid!

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Třeba zklidní atmosféru přítomnost pana ministra, který nám zcela určitě připomene, že ve včerejším usnesení v bodě 2 jsme ten termín schválili. My jsme pro to hlasovali, tudíž jsme jako komunistický klub potvrdili náš program a potvrdili i to, co jsme přijali ve vládním prohlášení. To všechno ostatní považujeme za vlamování se do otevřených dveří. Komunističtí poslanci svoje sliby v žádném případě nezradili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan předseda Stanjura, poté pan ministr Plaga. Opět připomínám, že jsme mimo rozpravu, a mohou tedy hovořit jenom ti, kteří mají přednostní právo. Pane předsedo, ještě chvilku počkejte, ať máte klid na své vystoupení. Děkuji. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Už je chvilka? Děkuji. Tak mě přítomnost pana ministra neuklidnila. On také nehlasuje, takže na výsledku hlasování nic nezmění.

Pan předseda Kováčik říká, že plní své sliby. Já beru vážně, když někdo z mých kolegů a politických konkurentů něco řekne na mikrofon. Tak připomenu panu předsedovi Kováčikovi vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, jeho dnešní slova, když dal námitku proti postupu místopředsedy Pikala a potom podporoval námitku pana poslance Foldyny. On řekl – cituji, možná ne úplně přesně, nemám u sebe stenozáznam: Jde jenom o technikálii a procesní věc. My jsme samozřejmě byli pro a budeme pro.

No, a čtrnáct se zdrželo. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan předseda Faltýnek, potom pan předseda Kováčik. Pan ministr Plaga stáhl svoji přihlášku. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Já bych možná odlehčil tuto vyhrocenou debatu a položil bych řečnickou otázku třeba vaším prostřednictvím panu předsedovi Stanjurovi: Jaký byl průměrný plat učitele, když ODS byla ve vládě (velký hluk, smích a potlesk) a měla ministra školství, a jaký je dnes? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik a poté pan předseda Stanjura.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Ano, potvrzuji, skutečně jsem to tak řekl k panu předsedovi Stanjurovi prostřednictvím pana předsedajícího, možná ne dosti úplně jasně a zřetelně. V rámci rozpočtu jsme schválili a v rámci příštího rozpočtu budeme schvalovat. A v rámci druhého bodu včerejšího usnesení jsme také byli pro. To je to, my jsme byli pro, budeme pro. A co se týká toho sporu, ten spor já jsem tady vedl primárně procedurálně, nikoliv obsahově, protože obsahově jsme to alespoň my u nás vyřízené skutečně měli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan předseda Stanjura, poté pan předseda Fiala. (Poslanec Chvojka namítá ze sálu, že se hlásil dříve.) Dobře, po kolegovi Fialovi pan předseda Chvojka. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Panu předsedovi Faltýnkovi – nemohu říci, protože to v tuto chvíli nevím. Možná by mi to hned mohl říci. No tak já mám protiotázku, když se tak zkoušíme z těch historických údajů. Jaké byly dotace firmy Agrofert za vlády ODS a jaké byly loni, pane místopředsedo? (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan předseda Fiala, potom pan předseda Chvojka.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, my jsme se neúčastnili těch hádek o proceduře. V podstatě jsme čekali, jak ta procedura dopadne. Pro nás bylo nejdůležitější to, že hnutí SPD včera hlasovalo pro zvýšení platů učitelů. Dnes jsme znovu hlasovali všemi přítomnými hlasy pro zvýšení platů učitelů. A ta procedura je až podružná.

Nicméně z toho dnešního hlasování je evidentní, že prostě ten, kdo nechtěl zvýšit platy učitelům, je vláda.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan předseda klubu ČSSD Jan Chvojka. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já mám dvě poznámky, nebo jednu prosbu a jednu poznámku.

Já bych chtěl, aby se opravdu k tomuto vyjádřil pan ministr školství Plaga, protože v různých klubech různí lidé nemají úplně jasno, včetně našeho klubu, to přiznám, a byli bychom rádi, kdybychom věděli, odkdy to zvýšení, které má být, má být, to znamená, jestli od 1. 1. příštího roku, nebo od 1. 1. roku 2021, nebo jak to vlastně vůbec je a jak zní ten politický záměr.

Pak bych se chtěl obrátit prostřednictvím vás, pane místopředsedo, na pana kolegu Gazdíka. Prosím, pane kolego Gazdíku prostřednictvím pana místopředsedy, moc se do nás nemontujte, my se do vás také nemontujeme. Já jsem zažil tady tu koalici v roce 2010 až 2013, když jste byl součástí topky a kdy tady ta různá zpochybňování hlasování a to, že někdo byl proti a chtěl hlasovat pro, nebo naopak, bylo na denním pořádku. To se prostě stane, někdo občas hlasuje jinak, než chtěl. To není žádná zlá vůle, to jsou věci, které se ve Sněmovně stávají jako normálně v každodenním životě. Osočovat poslance ČSSD z toho, že nemají jasno nebo že se spletli nebo hlasovali jinak, než chtěli, to je přece něco úplně normálního, pane předsedo Gazdíku prostřednictvím pana místopředsedy. Děkuji. (V sále je trvale rušno.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nikdo další, můžeme pokračovat. Vzhledem k tomu, že nebyly vyčerpány návrhy na případnou změnu programu – bod byl ukončen, pane zpravodaji. Už vystoupení předsedů klubů bylo mimo. Ještě pan ministr Plaga. Připomínám, že pan ministr Plaga mluví mimo bod, čili neotevírá rozpravu. Bod jsem ukončil. Máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, když jsem tady včera byl u toho bodu, tak jsem vám děkoval za to, že se oblast vzdělávání a prostředků na pedagogy... (Odmlka, protože poslanec Stanjura ze sálu protestuje směrem k předsedajícímu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, jestli zpochybňujete, že jsem udělil slovo s přednostním právem ministru školství, tak mě odvolejte z řízení schůze. Podle jednacího řádu jsme mimo bod a ten, kdo má přednostní právo, může hovořit kdykoliv, tedy počínaje prezidentem republiky přes ministry, předsedy klubů a předsedy politických stran. Budete mít slovo po panu ministrovi, pane předsedo klubu.

Máte slovo, pane ministře. Pokračujte.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Ještě jednou děkuji za slovo. Včera jsem vám děkoval za to, že téma vzdělávání, platů učitelů a budoucnosti této země je průřezovým tématem a že vnímám, že bez ohledu na politickou příslušnost se tím tématem zabýváme, a že společným zájmem je – ten tristní stav, který vznikl historicky na našich učitelích a nepedagogických pracovnících, se snažíme společně napravit. Dnes ta debata uhnula úplně někam jinam a z tématu, které je důležité pro tuto zem, učitele, naplnění všech inovačních strategií, se stalo prachsprosté politikum.

Takže zpátky k programovému prohlášení vlády. Tam se říká, že na konci roku 2021 dosáhne průměrný plat pedagoga 150 % výše roku 2017. O tom bylo včerejší usnesení. A já jsem tady deklaroval, že už po úvodních jednáních s ministryní financí o rozpočtu na 2020 a výhledu na 2021, když sečtete střednědobý výdajový rámec 2021 a to, co bude v rozpočtu 2020, tak ta částka bude sedět. Tedy vláda programové prohlášení, a možná poprvé v dějinách, v této oblasti plní beze zbytku a hodlá ho naplnit. Takže veškeré disputace tady a veškerá debata o tom, že neplní a kašle na učitele, není pravdivá.

A proč se z toho stalo politikum? Ve chvíli, kdy někdo vystřelí, že to bude – a součástí usnesení, které jste schválili včera, je, že konečně – a já vám za to děkuji – budeme přidávat systémově od 1. 1. konkrétního daného roku, protože tak je konstruován rozpočet státu, a vše ostatní nemá ten kýžený efekt, tak pak tady vznikne debata o tom, že se vystřelí hausnumero, které navíc není v programovém prohlášení vlády. A když se budu bránit, že to není systémové, že to je nenaplnitelné, tak vy řeknete, že nebojuji za naše učitele. Bojuji, ale systémově a trvale a tak, abychom splnili, co jsme slíbili. To je jádro celé debaty.

Prosím vás všechny, vraťme se na tu racionální úroveň. Neříkejme, kdo jim chce přidat víc, a pak, když to je nereálný slib, tak tvrdíme, že ti druzí to nenaplnili. Vraťme se na tu normální letovou hladinu a přidejme pedagogickým i nepedagogickým pracovníkům. Kontrolujte mě, jestli to budu mít ve střednědobých výdajových rámcích. Kontrolujte celou vládu, jestli ty peníze tam jsou, jestli jsou skryté díry v rozpočtu školství. To je férová debata. Ne že se tady budeme předhánět v tom, kdo učitelům víc slíbí. Tohle se tady dělalo dvacet let a pak ty sliby nebyly a skončilo to politikem.

Takže ještě jednou prosím, zpátky na racionální letovou hladinu. A věřím, že pro to najdeme soustředěnou podporu v rámci rozpočtu na rok 2020 a rámců na roky 2021 a 2022. Děkuju za slovo. (Velký potlesk poslanců v lavicích ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Plagovi. Nyní pan předseda Stanjura. Upozorňuji, že jsme mimo bod, tedy hovoří jenom ti, kteří mají přednostní právo. Kolega Stanjura nechce. Pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Jenom krátce. Ono se to, pane ministře, velmi dobře poslouchá. Ale jak je možné věřit vašim slovům, když nectíte ani dohodu ze včerejšího večera? Jak je možné věřit vašim slovům, když oproti dohodě předsedů poslaneckých klubů se chováte jinak, a netrvá to ani 24 hodin?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nikoho s přednostním právem nevidím. Budeme se tedy zabývat návrhy, které byly... Dobře, chtěl jsem otevřít debatu o změnách programu, ale ještě předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem si to našel, pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana místopředsedy. Tak pro vás a pro vaše kolegy, kteří tak tleskali, jak to v tom roce 2012 to bylo špatné a v roce 2018 je to skvělé.

Tak v roce 2012 byl průměrný plat v České republice 25 101 Kč a průměrný plat učitele 27 914. A průměrný plat v České republice za všechny 25 101. To znamená, když to zaokrouhlím, učitelé měli zhruba o 2 800 více, než byl průměrný plat. V roce 2018, po tom, jak jste to skvěle změnili, je průměrný plat v České republice 31 516 a průměrný plat učitele 31 632, to znamená – to je o celých 120 korun více, než je průměrný plat. O 120 korun. Před šesti lety to bylo o dva tisíce a teď je to o 120 korun. To je odpověď na otázku, kterou mi položil pan předseda Faltýnek. (Velký potlesk v celé pravé části.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní se budeme zabývat vzhledem k té ranní přestávce návrhy na změnu programu. Přihlášen je Mikuláš Ferjenčík. Jinou přihlášku ke změně programu nemám. Prosím, pane poslanče, ještě chviličku počkejte. Prosím sněmovnu o klid. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem tuto přihlášku podal ještě před půl desátou, takže nepotřebuji žádné dodatečné hlasování o tom, abychom se jí mohli zabývat.

Chtěl bych navrhnout nový bod, a to Machinace Ministerstva dopravy se stanoviskem k zákonu o zrušení povinného přimíchávání biopaliv. Navrhuji ho zařadit jako bod číslo jedna dnešní schůze ještě před ty další pevně zařazené body.

Jde o to, že v pátek minulý týden dalo Ministerstvo dopravy kladné stanovisko k zrušení povinného přimíchávání biopaliv, které navrhli Piráti spolu se 40 poslanci pěti dalších poslaneckých klubů. Připomínám, že připomínkové řízení k tomu zákonu běželo do pondělí, tedy do 25. března. A nějakým nedopatřením 26. března Ministerstvo dopravy podalo stanovisko nové, a to negativní.

Takže já bych chtěl, aby pan ministr Ťok vysvětlil plénu této Sněmovny, jak je možné, že otočí během pár dnů o 180 stupňů, a navíc, že podává připomínky později, než má vyhrazenou lhůtu. Přijde mi to velmi nestoudné, že Ministerstvo dopravy místo toho, aby podalo připomínky samo za sebe, tak si poté po termínu přečte připomínky ostatních a v uvozovkách se k nim připojí, přestože ještě v pátek zrušení povinného přimíchávání biopaliv podporovalo.

Děkuji předem za podporu tohoto návrhu. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Námitku proti zařazení nového bodu nemám, takže budeme hlasovat o tomto návrhu na rozšíření programu schůze. Všechny vás odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Rozhodneme o zařazení nového bodu, který přednesl pan poslanec Mikuláš Ferjenčík.

Zahájil jsem hlasování číslo 318 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 318 ze 172 přítomných pro 74, proti 68. Návrh byl zamítnut.

Budeme tedy postupovat podle schváleného pořadu schůze. Bod

162.
Informace vlády o ochraně klimatu

Prosím, aby se slova ujal pověřený člen vlády, pan ministr životního prostředí a místopředseda vlády Richard Brabec. (V sále je velký hluk. Spousta poslanců odchází ze sálu.) Pane místopředsedo vlády, ještě počkáme chvilku, až se sněmovna uklidní, abyste měl prostředí pro přednesení informace vlády. Požádám sněmovnu o klid.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Já si myslím, že lepší už to nebude, pane předsedající.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Já si s tím poradím. Děkuji, že jste se mě zastal. Děkuji za tu snahu. A doufám, že možná přilákám pozornost i některých latentně vyrušujících kolegyň a kolegů, a jak vždycky říkáte, nebudu jmenovat. (Hluk v sále trvá.)

Jsem rád, že jsme se dostali k tomuto bodu. Už jsem byl poměrně skeptický. A troufám si říct, že teď se zase budeme bavit o něčem, co je opravdu velmi vážné. A možná, a doufám, že vás nepřekvapím na začátku konstatováním, že ať si o tom možná někteří stále ještě myslí něco jiného, tak jsem přesvědčen, že už i v České republice drtivá většina lidí rozumí tomu, že se s klimatem něco děje, a pevně věřím, že i většina lidí, teď nevím, jestli drtivá, si uvědomuje, že lidská činnost má zásadní vliv na růst průměrné teploty.

Konečně z pohledu mého původního vzdělání, tedy geologa, se to docela dobře dokladuje na jednom takovém lehce pochopitelném faktu, že jestliže příroda ukládala desítky milionů let ten uhlík procesem fotosyntézy do biomasy a lidstvo potom to, co příroda desítky milionů let ukládala, tak lidstvo za 250 let, možná o trochu víc, v zásadě zase zpátky do té atmosféry vrátilo. A jsou to stovky miliard tun CO2. (Ministr hovoří důrazně a hlasitě. Poslanci navzdory výzvám předsedajícího hlučně hovoří mezi sebou v lavicích.) To znamená, doufám, že je nás tady většina, kteří jsou přesvědčeni, že otázky změny klimatu a negativních dopadů –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane místopředsedo vlády, já vás přesto přeruším a požádám Sněmovnu opravdu o klid! Pokud diskutujete jiné věci, než je zpráva vlády o ochraně klimatu, tak prosím v předsálí! Pan ministr to sice může překřičet, ale stenografický záznam, pochybuji, že budou schopny stenografky zaznamenat, protože nebudou slyšet vaše vystoupení.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Ještě jednou vám děkuju. Já jsem tajně věřil, že dramatickým hlasem tady ještě tomu dodám další váhu, i když si troufám říct, že ta čísla jsou jasná a že na ně není ani potřeba ten dramatický hlas.

Tahle debata vznikla nebo vzniká na první pohled, ale opravdu jenom na první pohled, na základě aktivity studentů, a já jsem za ni velmi rád. Protože je skvělé, že si mladí lidé uvědomují i svoji odpovědnost za tuhle planetu. Koneckonců budou to oni, kteří budou čelit dopadům klimatické změny, i když jim čelí a bude čelit i naše generace. Přesto bych rád korigoval drobnou nepřesnost, která se v této souvislosti objevila.

Především jde o informaci, že do 12 let hrozí planetě ekologický kolaps. Toto ve zvláštní zprávě mezinárodního panelu pro změnu klimatu z loňského října určitě nenajdete. Zpráva říká, že pokud chceme dosáhnout cíle udržet nárůst průměrné globální teploty pod hranicí 1,5 stupně do konce století, je třeba dosáhnout toho, aby globální emise dosáhly svého maxima, emise skleníkových plynů, před rokem 2030 a

klimatické neutrality neboli rovnováhy emisí a propadů okolo roku 2050. Jde však o cíle celosvětové, jejich dosažení nemáme zcela ve svých rukou za situace, kdy podíl Evropské unie na celosvětových emisích je zhruba 10 % a v dalších letech bude dále klesat.

V této souvislosti je rovněž důležité doplnit, že závazky všech smluvních stran v rámci Pařížské dohody aktuálně odpovídají nárůstu průměrné teploty o více než 3 °C.

K efektivnímu dosažení globálních cílů ochrany klimatu je klíčová široká mezinárodní spolupráce mezi jednotlivými státy včetně zapojení soukromých subjektů, municipalit a jednotlivců. S tímto účelem vznikla rámcová smlouva OSN o změně klimatu, která už roku 1992 jako první na mezinárodní úrovni stanovila cíl stabilizace koncentrace skleníkových plynů v atmosféře na úrovni, která by umožnila předcházet nebezpečným důsledkům vzájemného působení lidstva a klimatického systému Země.

Ani následné stanovení závazných redukčních cílů pro ekonomicky vyspělé státy v Kjótském protokolu celosvětovou produkci emisí skleníkových plynů významně neomezilo. V prosinci roku 2015 byla proto v Paříži přijata nová mezinárodní dohoda, která zahrnuje široký okruh států a počítá nově se závazky pro vyspělé i rozvojové země. Hlavním cílem této Pařížské dohody je udržet nárůst průměrné globální teploty výrazně pod hranicí 2 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí a usilovat tak o to, aby nárůst nepřekročil hranici 1,5 stupně. Ale jenom připomínám, že ten stávající nárůst už je zhruba 1 až 1,1 stupně, to znamená, do hranice 1,5 stupně už nám zbývají zhruba čtyři desetinky. Pařížská dohoda se kromě snižování emisí skleníkových plynů – to je tzv. mitigace – zaměřuje také na přizpůsobování se negativním dopadům změny klimatu. Tady mluvíme o tzv. adaptaci. Dále o financování klimatických opatření v rozvojových zemích, uplatňování moderních technologií a budování kapacit v rozvojových zemích.

Dovolte mi ještě pár možná suchých čísel, ale významných. Řekněme si totiž něco o aktuální pozici emitentů. Evropská unie, jak už jsem říkal, má zhruba 9,8 % podílu na globálních emisích a v roce 2017 byla třetím největším producentem emisí za Čínou, která má 27 %, Spojenými státy se 16 %. Na čtvrtém místě následuje Indie s téměř 7 % globálních emisí, na pátém místě Rusko, které má téměř 5 %. Těchto pět největších znečišťovatelů odpovídá za téměř dvě třetiny všech globálních emisí CO2. Z Evropské unie je největším producentem CO2 Německo s podílem globálních emisí ve výši zhruba 2,2 %.

A ještě vám řeknu několik docela aktuálních čísel, která jste si možná taky našli. Objevila se nedávno před několika dny v rámci nových statistik. Minulý rok se zvýšily emise CO2 ve Spojených státech meziročně o 3 %, v Číně o 2,5 %, v Indii o 4,5 %. A v Evropské unii klesly o 1,3 %. Celkově celosvětový meziroční nárůst emisí CO2 je 1,7 %. Jedná se celkem zhruba o 33 mld. tun ročně. To znamená, když se podíváme na příspěvek jednotlivých zemí a jednotlivých kontinentů, tak je zřejmé, že čím dál tím více vzrůstá podíl Asie, a to zcela dramaticky. A vlastně vykompenzovává v tom negativním slova smyslu úspory, ke kterým se dneska zavazuje Evropská unie.

Já to neříkám proto, abych byl alibistický, že nemá smysl něco dělat. Já to jenom říkám proto, že jak všichni víme, emise CO2 nemají hranice na rozdíl od emisí znečištění typu SO2 nebo oxidu dusíku nebo prachových mikročástic. Velmi často se tak může stát, že ve chvíli, kdy se emise CO2 sníží v jedné části světa např. díky tomu, že tam dojde k nějakým zásadním změnám a omezováním, tak pokud se to nestane najednou ve všech částech světa a naopak ta druhá část světa emise o to alikvotně zvyšuje, nebo dokonce ještě víc, než by byla ta alikvóta, tak potom samozřejmě ten efekt se výrazně vytrácí.

A teď z pozice České republiky. Česká republika jako členský stát Evropské unie je zapojena do společného evropského úsilí, do tzv. klimaticko-energetického balíčku, a přispívá k naplňování cílů snižování emisí skleníkových plynů, které jsou stanoveny do roku 2020 a 2030. Česká republika se spolu s ostatními členskými státy EU zavázala ke snížení emisí skleníkových plynů o 40 % do roku 2030 v porovnání s rokem 1990. Mezi roky 1990 a 2017 Česká republika snížila své emise skleníkových plynů zhruba o 35 % a Evropská unie ve stejném období snížila své emise o 22 %. Podle aktuálních emisních projekcí Česká republika splní své závazky v rámci EU do roku 2020 i 2030. V roce 2017 byly emise CO2 na obyvatele v České republice – a tady se bavíme pouze o emisích CO2, ty ostatní skleníkové plyny pak mají o něco vyšší číslo – 9,8 tuny, čímž se řadíme světově zhruba na 20. místo.

V případě České republiky jsou vysoké měrné emise zapřičiněny především velmi vysokým podílem průmyslu na hrubém domácím produktu. A mnozí z nás, myslím, že všichni, vědí, že Česká republika z hlediska podílu průmyslu na celkovém HDP je nejprůmyslovější zemí Evropy.

Ale pro zajímavost – ještě vyšší emise na hlavu než Česká republika má třeba Estonsko, Lucembursko, Nizozemsko, Belgie a jenom o drobíček méně na hlavu má emisí třeba Německo. Neříkám to proto, že by nám lichotila současná pozice, ale říkám to proto, že ta čísla jsou někdy šálivá a je potřeba samozřejmě je vidět i v kontextu ostatních zemí a také naší pozice. A také historické pozice. Protože – nepřekvapím vás tím, že řeknu, že Česká republika byla historicky založena především na uhelné energetice, a nejenom výrobě elektrické energie, ale také tepla a v podstatě samozřejmě energetiky průmyslu. Ta pozice se mění, ale je zřejmé, že to budeme těžko porovnávat se severskými zeměmi typu Švédska, Norska, Dánska nebo zeměmi typu Rakouska.

K nejvýraznějšímu – to je potřeba objektivně říct – snížení emisí v České republice došlo v období 1990 až 1994 zejména v souvislosti s restrukturalizací národního hospodářství, především přechodem na tržní ekonomiku a významným propadem produkce v rámci těžkého průmyslu. Od roku 1998 emise oscilovaly přibližně kolem hodnoty 140 milionů tun CO2 ekvivalentu. Od roku 2008 potom můžeme sledovat sestupný trend, který souvisel s ekonomickou recesí a zpomalením hospodářského růstu. Ke snížení emisí skleníkových plynů v České republice výrazně přispěl především pokles spalování fosilních paliv ve zpracovatelském průmyslu a v energetice, kde docházelo a i nadále dochází k postupnému nahrazování výroby uhelných elektráren jadernými a obnovitelnými zdroji energie.

I přes celkový nárůst od roku 2008 rovněž klesají emise skleníkových plynů z dopravy. Emise ze zemědělství se pak snížily přibližně o polovinu oproti stavu z roku 1990. A řekněme si asi na rovinu, že příčinou toho zásadního propadu v zemědělství je především výrazný úbytek živočišné výroby, což je ovšem záležitost kontroverzní, protože pak nám zase samozřejmě chybí ta organická složka v půdě.

Přístup České republiky k problematice změny klimatu lze rozdělit na politiku, jejímž předmětem je redukce antropogenních emisí skleníkových plynů – to je ta takzvaná mitigace, a na politiku přizpůsobení se a posílení odolnosti vůči negativním dopadům změny klimatu. Protože je potřeba si připustit – a já doufám, že mi odpustíte jako ministrovi životního prostředí a jako vládě to, že my nemůžeme spoléhat, že ta mitigace, to znamená zmírnění těch důsledků, bude nakonec úspěšná, abychom se plně spolehli, že všechny prostředky, které máme k dispozici, budeme věnovat na to zmírnění, na které máme ale jenom velmi omezený dopad, a pak zjistíme, že jsme emise nezastavili, nezmírnili, respektive nezastavili jsme klimatickou změnu, nezastavili jsme ten globální růst. My samozřejmě potřebujeme, abychom výraznou část těch prostředků také si nechali na tu adaptaci, protože se připravme na to, a už se to dneska děje, že se musíme adaptovat na změnu klimatu i v podmínkách České republiky.

To je ten základní rozdíl, vážené kolegyně a kolegové, který nastává v hlavách. Protože my jsme opravdu ještě před pěti sedmi lety, a já si myslím, že všichni si tu dobu pamatujeme, ještě tenkrát pod vlivem – a já jsem to dneska říkal v nějakém rozhovoru – velmi silné osobnosti Václava Klause staršího, který byl, a myslím, že doteď je, přesvědčen, že neexistuje žádná vazba, nebo minimální vazba mezi lidskou činností a dopadem na klimatickou změnu, tak si myslím, že česká společnost byla přesvědčena o tom, že jsou zbytečné. A tady jsou někteří další kolegové, kteří jsou o tom přesvědčeni doteď, zdá se. (Dva poslanci z hnutí ANO přikyvují s úsměvem směrem k řečníkovi.) I z oblasti, kde bych to nečekal tedy (s úsměvem). Ale dobře. To je trošku kudla do zad, ale já se s tím srovnám. Nicméně podařilo se v tu chvíli tehdejší politické reprezentaci přesvědčit občany, že ten dopad tady není a že je možná něco, co se bude dít na Tichomořských ostrovech anebo v Arktidě, ale že samozřejmě vliv na střední Evropu, nebo dokonce na Českou republiku tady žádný neexistuje.

Já se domnívám, vážené kolegyně, kolegové, že aktuální stav, kterému čelíme, dlouhotrvající období sucha, které nemá v novodobé historii České republiky nebo Československa obdoby, extremizace počasí a další faktory jasně naznačují, že se prostě něco děje. Něco, s čím jsme se zatím nesetkali. A je pro mě samozřejmě i jako pro původem geologa možná vědecky zajímavé se bavit o tom, že taková období už v historii Země byla. No určitě. V historii planety tady byla celá řada daleko dramatičtějších období. A musím říct, že je tady x dob ledových a x dob meziledových, ale nebyli jsme u toho jako lidstvo se sedmi miliardami obyvatel, kde prudce vzrůstá samozřejmě počet obyvatel i na kontinentech, jako je Afrika, které jsou a budou naprosto dramaticky postiženy klimatickou změnou. Jak říkám, ale vidíme i to i tady v České republice.

Ale co bych chtěl říct. Za působení této a předchozí vlády byla přijata řada zásadních strategických dokumentů a taky rozjeta celá spousta konkrétních kroků

v oblasti ochrany klimatu, které určují cíle a priority České republiky. V roce 2015 byla přijata adaptační strategie. Tuto strategii v roce 2017 potom aktualizoval Národní akční plán na změnu klimatu v České republice, který obsahuje 52 konkrétních prioritních opatření, respektive 160 prioritních úkolů v oblasti adaptace. V současné době se intenzivně pracuje na vyhodnocení a aktualizaci těchto dokumentů. Zranitelnost České republiky vůči projevům změny klimatu byla vyhodnocena jako vysoká, a to především v oblasti povodní, zvyšování průměrné teploty a dlouhodobého sucha. Na tyto tři klíčové dopady změny klimatu jsou a budou prioritně zaměřena adaptační opatření.

Jeden z nejdůležitějších prvků zranitelnosti v České republice je hospodaření s vodou v krajině, kdy díky špatnému hospodaření nedochází k dostatečnému zadržení vody v krajině. A asi vás nepřekvapím tím, a už jsme se tady o tom i v této slovutné Poslanecké sněmovně několikrát bavili a nepochybně se budeme bavit ještě mnohokrát, kolik set opatření dneska děláme v rámci zadržení vody v krajině, lepšího hospodaření s vodou, protože ta bezstarostnost a ten vodní blahobyt, tak jak jsme ho zažívali v posledních desítkách, možná stovkách let, prostě končí.

Na základě výstupů činnosti meziresortní komise VODA-SUCHO přijala vláda v roce 2017 koncepci na ochranu před následky sucha pro území České republiky a problematika sucha je dlouhodobou prioritou vlády. Nejedná se samozřejmě přitom pouze o úspěšný program Dešťovka jak pro občany nebo pro obce, ale samozřejmě dlouhodobě podporujeme zadržování vody v krajině v rámci operačního programu Životní prostředí, v rámci operačního programu Zemědělství a dalších operačních programů včetně OP PIK a včetně regionálního operačního programu a do oblasti adaptační jdou desítky miliard korun do skutečně tisíců opatření. Jenom z operačního programu Životní prostředí jsme za posledních zhruba pět nebo šest let udělali zhruba 10 000 konkrétních opatření, jakým způsobem zadržet vodu v krajině a lépe s ní hospodařit v oblasti zemědělství, v oblasti hospodaření v rámci měst a obcí, v rámci průmyslu, samozřejmě i z hlediska zadržení vody v těch nejmenších oblastech typu regionů. Nebo máme speciální program, který je třeba zaměřen na nové zdroje pitné vody. Jsou to skutečně stovky opatření. Mohli bychom o nich diskutovat velmi dlouho.

Pokud jde o snižování emisí skleníkových plynů, přijala vláda v roce 2017 na můj návrh politiku ochrany klimatu v České republice. Ministerstvo se nyní rovněž významně podílí na dopracování Národního energeticko-klimatického plánu do roku 2030, který z této politiky vychází. To je materiál primárně MPO, na kterém jsme samozřejmě také spolupracovali. Základní linkou těchto dokumentů je přechod na nízkoemisní hospodářství, ke kterému musí dojít ve všech oblastech, tedy nikoliv pouze v energetice a v průmyslu.

Politika ochrany klimatu kromě cílů do roku 2020 a 2030, které vycházejí z klimaticko-energetického balíčku Evropské unie a z Pařížské dohody, obsahuje poprvé rovněž dlouhodobý indikativní cíl snížení emisí skleníkových plynů do roku 2050 o 80 % oproti roku 1990.

Tady je potřeba říct, že v těch modelech jsme vyhlédli do této vzdálené budoucnosti, kde samozřejmě si můžeme říkat, že ve chvíli, kdy nevíme, co se bude

dít s klimatem za pět či deset let, tak se možná bude zdát zbytečné se dívat prostě s tímto výhledem do roku 2050. Ale my jsme to udělali záměrně proto, abychom se podívali, jaké podmínky budou muset v této společnosti být splněny, abychom byli schopni dosáhnout snížení emisí o 80 %. Řekl bych možná, odpusťte mi ty uvozovky, o pouhých 80 %. Protože dneska víte, že se v Evropě mluví o tom, jak dosáhnout takzvané klimatické neutrality, to znamená, aby rozdíl mezi absorbovaným a emitovaným uhlíkem byl nula. I těchto 80 % znamená naprosto dramatické změny ve všech oblastech našeho života. Například to, že už na českých silnicích nebude v té chvíli smět jezdit ani jedno auto na fosilní paliva, například to, že kompletně bude muset být elektrifikována doprava, například to, že to samozřejmě znamená dramatické změny z hlediska naší spotřeby, z hlediska živočišné výroby, z hlediska snížení množství energie, zateplování, což je asi něco, co si umíme představit velmi dobře. Už nebudou moci být použita žádná fosilní paliva ve spalování, což si v roce 2050 už určitě umíme představit. Nicméně mezi těmi zhruba 45 % snížení do roku 2030 a těmi 80 % do roku 2050 se ukazuje, že už to není o nějakých evolučních cestách, ale že to je o opravdové revoluci. Nejenom technologicky, ale i v hlavách, a to si myslím, že je ta hlavní výzva, které bude dneska určitě svět čelit.

Klíčovým opatřením ke snížení emisí bude i nadále reformovaný systém obchodování s emisními povolenkami, který by do roku 2030 měl vést ke snížení emisí skleníkových plynů o dalších více než 6 mil. tun CO2 ekvivalentu. Pokračující podpora opatření ke snižování energetické náročnosti průmyslu a budov by měla přinést další snížení emisí o přibližně 3,5 mil. tun. Velmi úspěšný program Nová zelená úsporám, který je považován za nejlepší program na zateplování ve střední a východní Evropě, se na tomto snížení bude podílet zhruba půlmilionem tun. Podporou obnovitelných zdrojů a vysoce účinné kogenerace lze dosáhnout snížení emisí o dalších 3,5 mil. tun. V průmyslu by měly ke snižování emisí nejvíce přispět emisní limity a aplikace nejlepších dostupných technologií, které by měly do roku 2030 snížit emise o přibližně 2,7 mil. tun CO2 ekvivalentu. Výrazně by se měla rovněž projevit regulace fluorovaných skleníkových plynů, která by měla vést ke snížení emisí o další přibližně 2 mil. tun. V dopravě by pak měly ke snižování emisí nejvíce přispět nové emisní limity pro osobní i nákladní automobily, které by v podmínkách České republiky měly vést ve svém důsledku ke snížení emisí o více než 1,5 mil. tun už do roku 2030.

Troufám si říct, že automobilový průmysl, a všichni dobře víte, že Česká republika je prostě autoland, který je hodně závislý na automobilovém průmyslu, teď čelí největší výzvě od vynálezu spalovacího motoru. Je to něco, co samozřejmě vypadá na první pohled relativně jednoduše, ale znamená to obrovskou změnu, skutečně doslova strukturální převratnou změnu tohoto důležitého segmentu a v České republice samozřejmě výraznou podporu elektromobility, nebo obecně čisté mobility, protože to nemusí být jenom o elektromobilech, bavíme se i o CNG vozech a bavíme se nejenom o elektromobilitě bateriové, ale také o elektromobilitě vodíkové. Troufám si říct, že vodík, který byl dneska v určité fázi předběhnut elektromobilitou bateriovou, se na svoji pozici jistě vrátí, a já v tom vidím velkou budoucnost. Významnou roli budou hrát také programy podporující přechod na alternativní paliva, tedy nejenom z hlediska osobní automobility, ale také veřejné dopravy. A zase pro

vás není tajemstvím, že už dneska stovky autobusů v České republice díky dotacím jezdí nejenom na CNG, ale samozřejmě jsou založeny na bateriové elektromobilitě a v nejbližší době vidíme právě v oblasti veřejné hromadné dopravy také boom vodíkové elektromobility.

V sektoru odpadů se dosud emise skleníkových plynů zvyšovaly a jejich snižování bude záviset na rychlosti snižování skládkování.

Jak už jsem uvedl, v zemědělství je situace trošku složitější, protože v současnosti se tam počítá s určitým nárůstem emisí do roku 2030, zhruba o 6 % oproti současnému stavu. A má to svoji logiku, protože plány Ministerstva zemědělství počítají s nárůstem živočišné výroby. Není to ovšem v uvozovkách jenom problém České republiky nebo výzva pro Českou republiku, ale je to výzva pro všechny evropské zemědělské země, protože pokles živočišné výroby potom samozřejmě znamená nedostatek organických hnojiv, organické složky v půdě.

V neposlední řadě je nezbytné hledat vhodná opatření k posílení propadů emisí v půdě a lesích, protože uhlík se v podobě CO2 nebo dalších skleníkových plynů emituje, ale také se spotřebovává nebo absorbuje fotosyntézou. Ovšem momentálně čelíme, jak všichni víte, bezprecedentní kůrovcové kalamitě, která tyto parametry zhorší, a to výrazně, protože tady bude nesporně dopad z hlediska menšího množství absorpce. Hodně se v minulosti spoléhalo na takzvaný systém CCS, to znamená systém jímání uhlíku nějakým způsobem například do vytěžených dolů a tak dále. Musím říct, že projekty, které se dělají celosvětově, ukazují, že ta metoda je použitelná, ale zdaleka zatím nedosahuje toho, co si od ní vizionáři a stratégové slibovali v masovém průmyslovém měřítku.

Z hlediska dalších opatření – už se blížím ke konci. Například aktuálně do konce března běží poslední výzva kotlíkových dotací, která samozřejmě také směřuje ke snížení spotřeby fosilních paliv. V poslední výzvě není už možné získat dotaci na uhlí, a to ani v kombinaci, tedy ani na kombinovaný kotel na uhlí a biomasu. V oblasti energetické účinnosti a podpory obnovitelných zdrojů pokračuje, jak jsem říkal, program Nová zelená úsporám a dál budou spuštěny nové výzvy na snížení energetické spotřeby i pro veřejné budovy v rámci operačního programu Životní prostředí. Tam musím říct, že jsme úspěšní z hlediska snižování emisí, respektive z hlediska snížení energetických úspor jak v oblasti občanských staveb, tak i veřejných budov. Města a obce rovněž podporujeme v rámci čisté mobility. Hodně se tady diskutovalo o možnosti podpor elektromobility i pro občany. Teď s tím nechci zdržovat, ale rád na případné otázky odpovím.

Česká republika se v posledních letech také aktivně angažuje v mezinárodní spolupráci v oblasti ochrany klimatu, kdy přispěla více jak 100 mil. korun do takzvaného Zeleného klimatického fondu, který podporuje opatření na zmírnění a adaptaci v nejchudších zemích světa, a díky aktivitě Ministerstva životního prostředí a ve spolupráci s německou agenturou GIS čeští experti dále pomáhají například ve Vietnamu, Gruzii, Tádžikistánu, Kyrgyzstánu či na Balkáně konkrétním projektům na snižování emisí CO2.

Závěrem, vážené kolegyně a kolegové. Podle aktuálního výzkumu Masarykovy univerzity považuje až 88 % českých občanů změnu klimatu za závažný problém a

67 % za závažný problém na úrovni České republiky. To jsou čísla, která jsou skutečně, kdybychom to srovnali s průzkumy veřejného mínění před pěti, sedmi, deseti lety, zásadně jiná. Je skvělé, že priorita se mění, ale to je, řekněme, ta dobrá zpráva. Ta horší zpráva je, že stále mají občané spíš představu, že záležitost klimatické změny za ně nějak vyřeší stát a že naše míra účastnit se na ní a vzdát se svým způsobem svého pohodlí, protože už to zasahuje do našich osobních bublin z hlediska dopravy, z hlediska spotřeby a tak dále, tak k tomu už příliš náchylní nejsme.

Povědomí občanů o změně klimatu také zvyšuje Ministerstvo životního prostředí prostřednictvím vzdělávání, výchovy a osvěty. Z poslední doby jsme se třeba podíleli na přípravě nedávno odvysílaného čtyřdílného cyklu České televize Klima mění Česko.

Závěrem, protože určitě k tomu bude i podle počtu přihlášených velmi zajímavá debata, bych chtěl říct, že si velmi dobře uvědomuji, a já jsem opravdu možná na rozdíl od některých svých předchůdců s těmi vědci v neustálém kontaktu, takže pokud jsme vyzýváni, abychom poslouchali vědce, tak minimálně v případě Ministerstva životního prostředí to opravdu je trošku vlamování se do otevřených dveří, protože já jsem upozorňoval, nebo začal upozorňovat na problém klimatické změny a dopady na ČR v roce 2014 hned po svém nástupu na Ministerstvo životního prostředí, kdy to opravdu ještě takřka pro nikoho nebylo téma. Mám ve svém týmu celou řadu špičkových odborníků, založil jsem národní koalici boje proti suchu, kde jsou špičkoví vědci, troufám si říct nejlepší, které máme na úrovni České republiky z hlediska boje s dopady sucha, a řekl bych dokonce, boj s klimatickou změnou, ale to není úplně přesný termín, protože prostě s klimatickou změnou příliš bojovat nemůžeme. Můžeme se ji pokusit nějakým způsobem zmírnit, ale musíme být připraveni především na ta adaptační opatření.

Chtěl bych říct, že samozřejmě vím, že Česká republika stejně jako ostatní země má určitě, nepochybně ve všech oblastech ještě rezervy v tom, abychom dělali ještě více, pracujeme na nich poměrně intenzivně, a já jsem nedávno vyjádřil své přání podílet se na vzniku tzv. uhelné komise, tedy podobného týmu, jako vznikl v Německu a který by v rámci aktualizace státní energetické koncepce, na které se momentálně pracuje a měla by být hotová v průběhu příštího roku, jsme diskutovali budoucnost energetiky, a nejenom výroby elektrické energie, ale samozřejmě i tepla a obecně energetiky včetně průmyslové energetiky, budoucnost fosilních paliv v České republice a konkrétní dopady každého jednotlivého zdroje emisí CO2, velkého zdroje, na energetickou bezpečnost a soběstačnost České republiky a konkrétní dopady, protože vždycky, a to vás nepřekvapí, je něco za něco. To znamená, určitě jsme připraveni a jsme otevřeni dalším debatám.

Zároveň věřím, a neberte to prosím opět jako alibismus, ale jako v této chvíli pragmatismus, který vychází z nějaké elementární znalosti dějů, že ve svém úsilí o ochranu klimatu Evropa nesmí zůstat osamocena, a jak jsem četl ta čísla z roku 2018, tak vidíme, že zatím nejsou plněny podmínky Pařížské dohody a že ty samé státy, které samozřejmě něco deklarovaly, tak výrazně zvyšují své emise CO2, ať už je to Čína, ať už je to Indie, ať už jsou to Spojené státy, a že tedy každý si musí uvědomit svůj podíl na změně klimatu. A je to o uhlíkové stopě, a ať to bude brát

jako klišé nebo jako frázi, ale o uhlíkové stopě každého z nás, a tam se potom bude lámat chleba. Protože samozřejmě je to v našich hlavách a to my všichni víme. Je to o tom, kolik chceme spotřebovávat, protože celý svět, celá ekonomika světa prostě je založena na větším a větším růstu, na větší a větší spotřebě, že i ty národy, které samozřejmě dneska mají nově stovky milionů, nebo kontinenty miliardy obyvatel, tak chtějí mít také ta auta, chtějí mít ty chytré telefony, chtějí si kupovat nové oblečení, vyhazujeme obrovské množství potravin, máme tam nadprodukci potravin. Ta výzva je celosvětová a je v našich hlavách, proto je tak složitá.

Takže celý svět musí na tomhle spolupracovat, tak jak jsme viděli nadšení u Pařížské dohody při jednání v Paříži, a pouze tak je šance, že můžeme ještě zabránit, nebo zmírnit, nevratným škodám a nevratným změnám, které nepochybně můžou dramaticky ovlivnit život mnoha desítek a možná stovek generací, které přijdou po nás. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru životního prostředí a nyní požádám, aby se slova ujala navrhovatelka paní poslankyně Dana Balcarová, která, bude-li souhlasit, se také zároveň stane zpravodajkou tisku. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za udělení slova. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, já bych na začátku úplně krátce zareagovala na vystoupení pana ministra. On se tady zmínil o tom, že vlastně my jsme tento bod zařadili i trošku na základě podnětu studentů, kteří na své akci Fridays for Future vyzvali vládu a politiky, aby se klimatickou změnou zodpovědně zabývali. Je to vlastně protest proti naší nečinnosti. Já tady odcituji, co řekl pan ministr a čím mě velmi zarazil. On řekl, že vítá, že mladí lidé si uvědomují odpovědnost za svoji planetu. Já si myslím, že to je velmi špatná interpretace. Mladí lidé nám říkají, že my si máme uvědomit naši odpovědnost, odpovědnost vlády, odpovědnost politiků. Oni toho v tuto chvíli zase tak moc dělat nemůžou, ale je naprosto legitimní, že na nás tlačí, že od nás požadují konkrétní kroky, požadují od nás, abychom se vyjádřili ke konceptu Čistá planeta pro všechny, který předložila Evropská komise. Takže to jsem jenom chtěla uvést, co vlastně je důvod těch studentských protestů.

Já tu iniciativu studentů velmi vítám. Chápu to, že oni v roce 2050 budou padesátníci, a to, jak bude vypadat jejich život a jak bude kvalitní, záleží na nás, záleží na tom, jak my budeme teď rychle jednat a jak zásadě se k tomu postavíme. Piráti hned poté, co byla zveřejněna zpráva IPCC o postupující změně klimatické změny, která postupuje mnohem rychleji, a ty projevy jsou mnohem drastičtější, než se očekávalo, jsme začali pracovat na pirátském konceptu pro klimatickou změnu, kde máme konkrétní kroky.

Úplně zásadní je odklon od spalování fosilních paliv. Když to srovnám s tím, co se chystá v současné době v ČR, chystá se zvýšení těžby uhlí o 11 %. Dále pokračuje spalování uhlí v zastaralých uhelných elektrárnách a na vypouštěné emise, které znečišťují naše ovzduší a vypouštějí skleníkové plyny, jsou udělovány výjimky, nebo

je možnost udělit výjimky. Takže to je naprosto v rozporu s tím, co tady pan ministr říkal, že česká vláda chce dělat nebo dělá už nějaké konkrétní kroky.

Další úplně zásadní věc, co zmínil také pan ministr, je zachování vody v krajině. Ano, to je jedna ze zásadních adaptačních strategií. Zmiňuje se to velmi často – a jaká je skutečnost? Skutečnost je, že my teď ve výboru životního prostředí máme návrh novely malá vodní díla. Jak ten návrh vypadá? Ve skutečnosti jde o díla, která můžou být velká až dva hektary. Toto přece vůbec není nějaký šetrný přístup ke krajině, který by podporoval budování šetrných nástrojů, jak zachovat vodu v krajině, ale je to další betonování české krajiny. Je to úplně v rozporu s tím, jaké jsou strategie pro zachování vody v krajině.

Další věc, to tady pan ministr také zmínil, jsou lesy. Lesy jsou úplně zásadní pro adaptaci na klimatickou změnu. V době horka a sucha můžou fungovat jako zásobárna vody a při přívalových deštích zase tu vodu, pakliže jsou zdravé, zasakují. A my máme v tuto chvíli ve výboru životního prostředí novelu lesního zákona. Očekávali byste, že tam budou právě principy, jak zachovat naše lesy zdravé, nebo spíš jak hospodařit tak, aby zdravé byly, ale nic takového tam nenajdeme. Není tam tak dlouho deklarovaná potřeba, že by se měla změnit skladba lesa tak, aby byl druhově pestrý, aby obsahoval také listnaté stromy, aby nebyl pouze lesem hospodářským, jehož cílem je získávat peníze a zisk, ale aby byl lesem, který bude mít významnou ekologickou funkci, který bude podporovat biodiverzitu, který bude fungovat v době sucha. Nic takového v novele lesního zákona, kterou předkládá vláda, v tuto chvíli není. Není tam ani nic o tom, že by se omezily holoseče, že by se snížil jejich rozsah, takže dále se může, pakliže tato novela projde tak, jak je navržena, dále se budou vytvářet veliké mýtiny. Není tam ani podpořeno to, že by se měla umožnit přirozená obnova lesa, která, pakliže se les obnovuje aspoň částečně přirozeně, je úplně nejvíc stabilní z hlediska jeho budoucího vývoje. Prostě lesní zákon, který nám vláda předkládá, v sobě nezahrnuje nic, co by podporovalo adaptaci na klimatickou změnu.

Takže to jsou konkrétní věci, které můžu zmínit, že teď tady ve Sněmovně máme, a vidíme, že jsou nám předkládány novely zákonů, které nejsou v souladu s tou strategií adaptace na klimatickou změnu, a dokonce jsou s ní v rozporu. Takže to je věc, kterou jsem zde chtěla říct.

Pak jsem chtěla zmínit, co se týká toho dokumentu Čistá planeta pro všechny. Je to strategická vize, kterou předkládá Evropská komise. A chtěla jsem říct, že ta vize není o tom, že cílem je být nějak moc zelený nebo být udržitelný. Cílem je, aby ekonomika byla prosperující, moderní, konkurenceschopná – území, které bude mít tak silnou ekonomiku, že prostě i ty dopady klimatické změny bude zvládat. A to, že Evropská komise chce být lídrem, má také svoje opodstatnění. Vychází z toho, že nikdo jiný jako první tuto otázku neotvírá. Takže když to nebudeme my, zřejmě to nebude nikdo. Nemůžeme říkat, že Čína nic nedělá. Prostě ta zodpovědnost v tuto chvíli je především na nás a je to i tím, že Evropská unie je silná ekonomika, která nejenom že může být první, ale i na to má. A dalším důvodem je, že je to pro nás výzva, která nám přinese výhodu. Když my budeme ti první, tak budeme určovat, jak budou vypadat technologie, budeme podporovat vývoj, který podpoří náš průmysl. Takže když budeme lídři, budeme vlastně čerpat všechny výhody, které to přináší.

Takže toto jsou vlastně ty hlavní důvody, pro bychom se měli zapojit a být iniciativní, a ne říkat, že když nebude nic dělat celý svět, tak teda my taky nic nebudeme nic dělat. Protože my jsme tak malá ekonomika a malý stát, že vlastně ty naše aktivity nebudou mít žádný významný dopad. Ale skutečnost je taková, že my možná, Česká republika, nemáme tak úplně výrazný dopad na průběh klimatické změny, ale klimatická změna bude mít velmi výrazný dopad na Českou republiku. Takže tak bychom k tomu měli přistupovat. Ne se alibisticky schovávat za Čínu nebo jiné země. Už i jenom proto, že Česká republika je v rámci Evropské unie čtvrtá země, která vypouští nejvíc skleníkových plynů na hlavu v absolutních číslech. To opravdu není dobrá pozice. Měli bychom se chovat zodpovědně a měli bychom začít utlumovat spalování fosilních paliv. Ne tak, jak je to teď.

Nechci mluvit dlouho, chci dát také prostor ostatním řečníkům. Takže v tuto chvíli bych vás ráda seznámila s usnesením, které chci navrhnout. To usnesení přímo kopíruje usnesení, které bylo přijato minulý týden v Senátu. A bylo tam přijato – nikdo nebyl proti a bylo vlastně přijato napříč všemi stranami včetně koaličních stran ANO a ČSSD. Takže bych v tuto chvíli přečetla to usnesení, když mi dovolíte.

Dovolte mi, abych představila toto usnesení, které zní:

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky

I. v souladu s usnesením Senátu číslo 126 ze 7. schůze dne 20. března 20

1. podporuje dlouhodobou strategickou vizi pro klimaticky neutrální ekonomiku do roku 2050 předloženou Evropskou komisí, která potvrzuje snahu Evropské unie být lídrem v plnění cílů vyplývajících z Pařížské dohody o změně klimatu;

2. je toho názoru, že předložené sdělení má za cíl zahájit celoevropskou debatu o tomto závažném tématu, a proto nesdílí argumentaci vlády, že by strategická vize Evropské unie měla již v této fázi vyčíslovat konkrétní dopady na jednotlivé členské státy. Domnívá se, že je právě na členských státech, aby dopady vyčíslily a navrhly vlastní realistické opatření k jejich zmírnění dle svých individuálních podmínek;

3. vyzývá proto vládu, aby vyčíslila konkrétní dopady dekarbonizace na Českou republiku a pokusila se navrhnout opatření k jejich zmírnění. Toto vyhodnocení dopadu lze následně využít v probíhajících debatách jako podklad pro argumentaci, proč je některý z uvedených scénářů pro Českou republiku nevhodný;

4. žádá rovněž vládu, aby výrazně podpořila výzkum, vývoj a inovace v oblasti obnovitelných zdrojů energie (včetně akumulace energie z těchto zdrojů) a jejich využití v dalších přírodních podmínkách;

II. vyzývá vládu České republiky, aby vyjasnila svůj postoj k dokumentu Čistá planeta pro všechny předloženému Evropskou komisí a předložila do 30. 4. 2019 Poslanecké sněmovně informaci o konkrétních krocích, které podniká a hodlá podnikat v reakci na klimatickou změnu;

III. pověřuje předsedu Poslanecké sněmovny, aby toto usnesení postoupil Evropské komisi."

Takže toto je můj návrh usnesení. A protože vím, že se budou i někteří další kolegové hlásit s návrhy usnesení, tak v tuto chvíli končím a dávám prostor jiným řečníkům. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Daně Balcarové. Otevírám všeobecnou rozpravu, do které je šest přihlášených plus tři přihlášení s přednostním právem. První přihlášený s přednostním právem je místopředseda Tomio Okamura, potom paní ministryně průmyslu a obchodu Marta Nováková a pak místopředseda Hanzel. Takže v rozpravě prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, debatu o klimatu bychom měli vidět ve dvou rovinách. Ta jedna je Pařížská dohoda, která formuluje dlouhodobý cíl ochrany klimatu, jímž je přispět k udržení nárůstu průměrné globální teploty pod hranicí 2 stupně v porovnání s obdobím před průmyslovou revolucí a usilovat o to, aby nárůst teploty nepřekročil hranici 1,5 stupně. A přináší závazky snižování emisí skleníkových plynů.

Bylo by špatné, kdybychom sklouzli do debaty, zda oteplování planety způsobují skleníkové plyny, nebo přirozené přírodní cykly. Pravdou bude nejspíš částečně obojí. Oteplování je pro mnohé, zejména ostrovní země doslova likvidační. Česká republika, ani kdyby se rozkrájela, teplotu planety nesníží. Neznamená to, že se nemáme snažit. Naopak, musíme se snažit daleko více, protože máme větší problém než zvýšenou teplotu v Praze nebo v Pelhřimově. Naši občané už totiž dnes denně na následky emisí umírají.

Vážené dámy a pánové, mnohý z vás zaznamenal nelichotivou statistiku. Nejvíce sídel s vysokou koncentrací jemného polétavého prachu v Evropské unii se nachází v Polsku a České republice. Na vině je především závislost polské i české ekonomiky na uhlí, které je spalováno v domácnostech i v elektrárnách. Ke stovce v evropském měřítku nejhorších sídel patří naše velká města, jako je Ostrava nebo Brno, kde nadměrnou koncentraci zdraví škodlivého polétavého prachu způsobují především auta.

V debatě o ochraně klimatu se často debatuje o tom, co způsobuje změny klimatu. Zda je to více přírodní cyklus, nebo třeba vysoké emise CO2. Pro naši debatu o ochraně klimatu by to mělo být celkem jedno. Klima se otepluje a současně přibývá v ovzduší nejen CO2, ale stovky dalších a daleko jedovatějších nebo nebezpečnějších zplodin.

Pokud se bavíme o ochraně klimatu, měli bychom mít na paměti, že nejde jen o klima. Emise, které vypouštíme do ovzduší, jsou problém, se kterým se nedá moc dlouho žít, ale naopak se s tím dá velmi rychle a bolestivě umírat. Každý třetí z nás onemocní rakovinou, každý čtvrtý umře.

Zpráva o životním prostředí České republiky z roku 2017, kterou v úterý schválila vláda, říká, že Česko má v rámci Evropské unie nadprůměrné emise skleníkových plynů na obyvatele. Podle posledních vědeckých studií znečištěné ovzduší zabíjí více než války, nemoci i nehody. Tento neviditelný zabiják se tak stává nejhorším, v uvozovkách, masovým vrahem, který zkracuje život téměř všem obyvatelům planety.

K emisním částečkám, které zabíjejí, patří saze, kouř nebo prach. Ty se pak spolu s kyslíkem dostanou do těl lidí a mohou způsobit zdravotní potíže. Čím menší částečky jsou, tím hlouběji se do lidského organismu dostanou. Ty menší se skrze

plicní vaky dostanou do krevního oběhu, kde mohou zvyšovat krevní tlak a vytvářet krevní sraženiny. Po čase tak může jejich přítomnost v krvi vést k mrtvicím a infarktům. Nebezpečné mohou být částečky i pro mozek. Pokud se dostanou až k němu, způsobí, že mozek rychleji zestárne, kognitivní funkce jsou sníženy a výsledkem může být i onemocnění Alzheimerovou chorobou. Hodnota menších částeček v Česku byla v roce 2016 vypočítána na 17,3 mikrogramu na metr krychlový. Bezpečný limit tedy překročila o 7,3 mikrogramu. Nejhůře v měření dopadl Bruntál, Kroměříž a Šumperk. Pokud by se povedlo dostat tuto hodnotu na bezpečnou úroveň, mohla by se doba dožití Čechů prodloužit o 8,5 měsíce.

Emisní náročnost hospodářství byla v roce 2016 o 66,5 % vyšší než průměr členských států Evropské unie. Je to dané mimo jiné také povahou naší výroby. Jsme prostě ekonomická kolonie, takové smetiště, kam se posílají nejen druhořadé potraviny a zboží, ale také se sem přesouvá špinavá výroba. Není to jen ukázka přístupu západních firem, ale i naše. Nějak jsme si tady na tu naši ocel a uhlí zvykli. Bohužel je to jako s AIDS. Dá se s tím žít až do smrti, ale ta přijde daleko rychleji. A vlády i my jako parlament bychom měli na problémy reagovat.

Protikuřácká lobby tady prosadila plošný zákaz kouření, které zabíjí daleko méně lidí než smog a prach, které jsou zřejmě hlavní příčinou rakoviny plic, dokonce i u mnoha kuřáků. Teď bychom tedy mohli spojit síly a řešit skutečný problém, který opravdu zabíjí.

Ve světě se osvědčuje několik metod. Je to v prvé řadě takzvaná uhlíková daň na všechny produkty, které spalováním produkují emise a nebezpečné zplodiny. Je to také systémová podpora změny třeba lokálního vytápění. Kotlíkové dotace, které se dostanou pouze na pár vyvolených, to nejsou. Každý, kdo je ochotný stát se například energeticky nezávislým například pomocí fotovoltaiky, větrné elektrárny anebo jinak, by měl mít nárok na podporu investice do technologií, které mu to umožní. Mluvím samozřejmě o rodinných domech a tak podobně. Vždyť například všechny rodinné domy by mohly být ihned energeticky soběstačné. Jen je třeba k tomu majitele motivovat. A ihned bychom ušetřili nový blok Temelína a za méně peněz. V rodinných domech přitom žije přes 43 % domácností. Úspora, která se tu nabízí, je v řádu milionů megawattů ročně, přičemž do výhod můžeme započítat i úspory za výstavbu a údržbu elektrického vedení anebo ztráty přenosové soustavy nebo ztráty v přečerpávacích elektrárnách. A mít elektřinu zdarma, není to sen všech našich občanů?

Pokud jde o klima, nejde jen o dopravu a energetiku. Málokdo ví, že zvyšování obsahu organických látek v půdě snižuje obsah oxidu uhličitého v ovzduší a samozřejmě zvyšuje schopnost půdy vázat tolik potřebnou vodu. Problém je, že nám tu chybí skutečně koncepční analýza stavu s návrhem systémového řešení, které není jednoduché, ale obsahuje stovky dílčích změn od výsadby lesů přes ochranu a zlepšování půdy až na omezení spotřeby uhlí a ropných produktů.

Bohužel my v České republice se radujeme, že Volkswagen k nám přesune končící výrobu aut se spalovacími motory, zatímco v Asii nebo Latinské Americe je už standard, že ve městech jezdí elektrotaxi a elektrické vozy na rozvoz zboží, a Čína za pár let končí definitivně se všemi spalovacími motory. Američané dokonce

zkoušejí vyvíjet motorky na dřevoplyn. Jen u nás se uklidňujeme mýtem, že ropa a uhlí nám vystačí na věky. Bohužel, vlak s nejnovějšími trendy nám už dávno ujel. A marně hledám zemi, která by na tom byla hůř, protože popravdě čínská solární osvětlení, a to veřejná i v chatrči, už mají domorodci v africké nebo jihoamerické džungli.

Od vlády bych proto očekával alespoň návrh nějaké prvotní strategie, jak se dopracujeme skutečné změny, která nastartuje zlepšování energetické náročnosti, snižování emisí a podobně. Tuto strategii však není vláda hnutí ANO a ČSSD schopna předložit. Dílčí nápady, jako jsou už zmíněné kotlíkové dotace ve vybraných krajích pro pár lidí, co si vystojí frontu, tím systémovým řešením prostě nejsou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Okamurovi. Nyní s přednostním právem ministryně průmyslu a obchodu Marta Nováková. Ještě než jí udělím slovo, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny od 13.30 hodin do konce jednacího dne – poslankyně Lucie Šafránková. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Děkuji. Dobré dopoledne, pane předsedající. Vážené paní poslankyně a páni poslanci, já bych za Ministerstvo průmyslu a obchodu jen ráda možná doplnila některé informace, které tady již přednesl pan vicepremiér Brabec, ministr životního prostředí.

Jednak Ministerstvo průmyslu a obchodu je zcela zodpovědné a má ve svých kompetencích takzvaný národní klimaticko-energetický plán. Tento národní klimaticko-energetický plán vytváří Česká republika jako součást celého evropského klimaticko-energetického plánu, kdy z Evropské komise byly nastaveny základní cíle pro Evropskou unii jako celek. My v tom našem národním klimaticko-energetickém plánu jsme zanalyzovali a nastavili pravidla tak, abychom byli schopni v jednotlivých oblastech, kterých se plán dotýká, dosáhnout cílů, kterými by měla Česká republika přispět k těm evropským cílům. Tento plán byl poslán do Evropské komise, ale zároveň není ještě ani uzavřena naše interní národní diskuse nad tím plánem. Diskutujeme jednotlivé položky se všemi zainteresovanými subjekty, kterých se jednotlivé oblasti dotýkají.

Tento národní klimaticko-energetický plán bude zároveň základem aktualizace státní energetické koncepce, která je také v gesci Ministerstva průmyslu a obchodu. Státní energetická koncepce je strategický dokument, jehož poslední aktualizace je z roku 2015, a já bych tady chtěla podotknout, že je to jeden ze strategických dokumentů, nad kterým byl jakýsi politický konsenzus napříč politickým spektrem. Tento dokument nám zároveň určuje energetický mix do roku 2040. V rámci toho energetického mixu počítáme s úbytkem energie vyráběné z fosilních paliv a počítáme také s tím, že tento úbytek by měl být nahrazen rozšířením zdrojů energie jaderné. Asi bychom tady na téma rozšíření jaderné energetiky mohli vést diskusi poměrně hodně dlouho, nicméně je to jedna z částí, kterou my jako vláda a i Česká republika považujeme za zcela komplementární náhradu za fosilní paliva.

Součástí energetické koncepce je také zvyšování podílu obnovitelných zdrojů. Pokud se týká podílu obnovitelných zdrojů, Česká republika vlastně už dnes, pokud se týká evropských plánů do roku 2020, naplňuje ten podíl, který máme jako závazný pro rok 2020. Pokud se budeme bavit o podílu do roku 2030, máme připravena taková opatření, abychom se vyrovnali s těmi cíli, které, předpokládám, budeme mít dojednány v rámci Evropské komise. Říkám, že předpokládám, protože zatím v rámci Evropské komise a pro Českou republiku není žádný konkrétní závazný cíl, je tady jenom ten evropský, a jednotlivé země si dneska stanovují své vlastní cíle, kterými se na tom celkovém evropském cíli chtějí podílet. A je tedy otázkou dalšího jednání v Evropské komisi, abychom cíle, který jsme si nastavili, 20,8 % podílu obnovitelných zdrojů, potom dosáhli.

Chtěla bych tedy říci, že konečná spotřeba energie z obnovitelných zdrojů stále roste a roste daleko více, než tedy jsou plněny naše závazky v oblasti úspor energie. Tady si myslím, že je celospolečenská výzva, jak v oblasti úspor energie nadále pokračovat. Chtěla bych říci, že pokud se týká obnovitelných zdrojů, tak máme dlouhodobě státní podporu, především provozní podporu pro obnovitelné zdroje, a je tedy i naplánovaná podpora pro provoz obnovitelných zdrojů i do budoucnosti. Chtěla bych říci, že dnes tedy již není podporována provozně fotovoltaika jako taková, ale jsou podporovány vodní elektrárny, biomasa, větrné elektrárny, geotermální energie a takzvaná kombinována výroba elektrické energie a tepla. Podpora obnovitelných zdrojů je nastavená v národní legislativě, primárně tedy v zákonu o podporovaných zdrojích a v Národním akčním plánu pro obnovitelné zdroje energie.

Je třeba tedy opět zdůraznit, že Česká republika své závazky již vůči Evropské komisi splnila. My jsme předložili novelu zákona o podporovaných zdrojích a předložili jsme i ten Národní klimaticko-energetický plán. Já bych chtěla říci, že k té novele o podpoře obnovitelných zdrojů jsme dostali víc než 500 připomínek a ministerstvo se s nimi v současné době tedy vypořádává.

Ještě bych možná chtěla zareagovat na apel paní zpravodajky a pana místopředsedy Okamury prostřednictvím pana předsedajícího, a to je otázka podpory investic do vědy a výzkumu pro oblast obnovitelných zdrojů. My jako Ministerstvo průmyslu a obchodu máme ve své gesci v oblasti vědy a výzkumu program TRIO, jehož jedna významná část se má právě týkat energie a hledání nových zdrojů energie i zdrojů ukládání elektrické energie. Ministerstvo průmyslu a obchodu je zadavatelem, věcným zadavatelem těchto programů a implementační agenturou je Technologická agentura České republiky.

Mám tady samozřejmě i celou řadu grafů, na kterých můžu jednoznačně prokázat, jak se tato vláda vypořádává s podporou obnovitelných zdrojů, a pokud by vás to zajímalo, tak jsem samozřejmě připravena zodpovědět vaše další otázky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. S faktickou poznámkou bude reagovat nejprve pan poslanec Třešňák, po něm pan poslanec Skopeček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné poledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych jenom reagoval na paní ministryni. Našel jsem si některé citace jak z toho SEKu z roku 2015, tak z Národního akčního plánu. Ty zde nebudu číst, abych stihl tu faktickou, ale dostanu se rovnou tedy k tomu návrhu vnitrostátního plánu v oblasti energetiky a klimatu, kde tedy, když půjdu ke konkrétním číslům, se tvrdí, že v roce 2030 by mělo být zhruba 31 až 32 gigawatthodin z jaderných elektráren, což znamená navýšení výroby z těch stávajících. V roce 2035 je to už 36,2 gigawatthodiny, což znamená jeden nový jaderný blok k těm stávajícím, a v roce 2040 by to mělo být dokonce 42,5 gigawatthodiny, což tedy by v reálu znamenalo už možná i tři nové bloky v letech mezi 2035 až 2037, s tím, že dále se počítá se snížením té souhrnné výbory z černého a hnědého uhlí z hodnoty zhruba 49 terawatthodin za rok v roce 2010 na těch 15 terawatthodin v roce 2040.

Vzhledem k tomu, že vláda v současné době mluví pouze o výstavbě jednoho bloku v lokalitě Dukovany, tak ta ambiciózní čísla z toho vnitrostátního plánu vlastně tvrdí něco jiného. Takže máme to tedy chápat tak – to je otázka na paní ministryni – že budou paralelně postupovat ty práce na obou lokalitách, a bavíme se tedy o jednom bloku v lokalitě Dukovany a o jednom v lokalitě Temelín? Mám čas, ale já určitě tu svou otázku zopakuji ještě tedy za hodinu na stálého výboru.

A dovolím si možná jednu poznámku. Nepřijde mi od vlády úplně fér svolat tento výbor do plenárního týdne, obzvlášť když se ho mají tedy účastnit ministři i poslanci.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Skopeček s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji. Já jsem chtěl zejména reagovat na paní navrhovatelku, respektive zpravodajku Balcarovou, která tady v úvodu říkala, že Evropská unie je nejsilnější ekonomika, a proto si může dovolit být lídrem té dekarbonizace a podobně. Já bych ji chtěl opravit. Není to pravda. Když se podíváte na tempa růstu evropských ekonomik, tak ta jsou v porovnání s ostatními ekonomickými centry jedna z nejnižších. Je to dáno jejich velkou přeregulovaností, mě to mrzí, ale i tím, že podle mého názoru se z boje proti klimatické změně stalo náboženství a dneska ty návrhy, které přicházejí, jsou už iracionální a ohrožují prosperitu Evropské unie. A ohrožují i prosperitu České republiky, protože Česká republika má jeden z největších podílů průmyslu na ekonomice jako takové, a pokud my budeme následovat ta iracionální opatření, tak to samozřejmě bude mít velmi dramatický dopad na náš ekonomický růst a na zaměstnanost. A bude to mít dopad i na peněženky našich občanů, protože když se podíváme, co se děje v automobilovém průmyslu, kde ty normy na přísnější imise jdou už dávno za hranici fyzikálních zákonů, tak to znamená jediné: dramatické zdražování automobilů pro normální občany. Ty elektromobily, které jsou samozřejmě mnohem dražší, protože technologie ještě nejsou tak vyvinuty, ty si samozřejmě běžní občané dovolit nemohou, a ti budou platit za toto opatření v daleko větších cenách těch běžných automobilů.

Takže já bych poprosil, chraňme životní prostředí. Chránit životní prostřední je samozřejmě velmi konzervativní hodnota. Je naším úkolem předat naši krajinu, naše životní prostředí dalším generacím v co nejlepším stavu, pokud možno v takovém stavu, ve kterém jsme my ji převzali, ale nepodléhejme zelenému náboženství. Dělejme skutečně racionální věci, kterými životnímu prostředí pomůžeme. Tím, že se budeme přihlašovat ke stále přísnějším normám na CO2, pouze podkopeme náš ekonomický růst, což ve finále samozřejmě povede k tomu, že životní prostředí se zlepšovat nebude. Protože životní prostředí se zlepšuje v zemích, kterým se ekonomicky daří.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Zahradník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já nebudu vystupovat s nějakou faktickou argumentací. To si nechám na vystoupení, ke kterému jsem přihlášen. Ale nevím, zdali k němu dneska vzhledem k přednostním právům dojde. Chtěl bych se jenom technicky vyjádřit k návrhu usnesení, který předložila paní předsedkyně výboru pro životní prostředí Balcarová, usnesení k tomuhle bodu.

Konstatuji, že výbor pro evropské záležitosti se sdělením Evropské komise Čistá planeta pro všechny zabýval na své schůzi 6. února, přijal k tomu usnesení, které se k těm jednotlivým aspektům celkem podrobně vyjadřuje. Vzhledem k tomu, že nedošlo ke zpochybnění nebo k návrhu projednat toto usnesení na plénu Sněmovny v daném čase, který je v jednacím řádu stanoven, tak je to usnesení výboru pro evropské záležitosti podle jednacího řádu také stanoviskem Sněmovny. Takže Sněmovna v tuto chvíli má vlastně platné stanovisko, které je vlastně převzato jako stanovisko výboru pro evropské záležitosti. Já to samozřejmě potom ještě upřesním. Také vás pak seznámím se zněním toho stanoviska výboru pro evropské záležitosti. Ale jenom teď chci upozornit na to, že Sněmovna k této problematice svoje stanovisko již má.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče, a s další faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Kopřiva. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych ve své faktické měl pouze technickou připomínku, resp. procedurální k tomu, co říkal můj předřečník pan kolega Zahradník. Je sice pravda, že výbor pro evropské záležitosti, když přijme usnesení a toto se do nějaké lhůty nepřenese na plénum, tak to usnesení výboru platí jako usnesení pléna. To je pravda. Nicméně je to usnesení, které my postupujeme vždycky v tom usnesení jako poslední bod, je, že předseda výboru má seznámit s usnesením výboru Evropskou komisi. Načež je to usnesení nahráno do systému a vlastně evropské instituce si můžou přečíst, jaké stanovisko zaujala česká sněmovna prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti stanovisko. Nicméně může se stát, a já si myslím, že je naprosto legitimní, abychom toto usnesení výboru nějakým způsobem doplnili, ne směrem vůči Evropské komisi nebo vůči evropským

institucím, ale např. vůči české vládě, případně českým institucím. Myslím si, že je naprosto legitimní, abychom se na toto usnesení odkázali a zaujali nějaké další usnesení. Samozřejmě nemělo by to další usnesení být v rozporu s tím původním usnesením výboru.

Takže tam potom je samozřejmě k diskusi a na uvážení předsedajícího, jestli ty další body nebo to nové usnesení bude v rozporu nebo jestli bude hlasovatelné. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Zahradník bude reagovat s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, prosím vás, abyste vyřídil panu kolegovi Kopřivovi, že jsem v žádném případě neříkal, že by nebylo možné o tom usnesení, které paní kolegyně předložila, hlasovat. To jistě možné je. Akorát je třeba vědět, a to myslím, že jsme s kolegou Kopřivovu ve shodě, že již takové jedno stanovisko Sněmovna, samozřejmě nikoliv svým přímým rozhodnutím, ale vlivem tedy jednacího řádu, má.

K tomu předložení Evropské komisi. Ono jeomu tak, předseda výboru pro evropské záležitosti předkládá ta stanoviska výboru Evropské komisi a já vím, že v tom návrhu paní kolegyně Balcarové je také uloženo předsedovi Sněmovny předložit to naše usnesení předsedovi Evropské komise. Tak si jenom musíme ohlídat, aby náhodou ta naše dvě stanoviska nebyla v nějakém rozporu. To tedy se pokusím udělat tak, že až na mě přijde řada potom a až pak bude otevřena podrobná rozprava, tak se to pokusím nějak vyřešit, tak abychom mohli obě ta stanoviska nějak dát dohromady.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Skopeček s faktickou poznámkou. Po něm s faktickou poznámkou paní poslankyně Balcarová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Také chci reagovat na kolegu Kopřivu. Skutečně je potřeba si tady nahlas říct, že výbor pro evropské záležitosti, pokud přijme usnesení, tak je chápáno, že ho přijala celá Poslanecká sněmovna. Je pravdou, že se toto usnesení poté směřuje evropským institucím, ale samozřejmě ne pouze jim. To usnesení platí samozřejmě i pro české instituce, a přijme-li výbor pro evropské záležitosti Sněmovny Parlamentu ČR nějaké usnesení, tak to dozajista není pouze informace pro evropské instituce, ale je to poměrně významná informace i pro vládu, Sněmovnu, Senát, tak aby se podle toho usnesení nějakým způsobem chovaly.

To, že můžeme přijmout usnesení dneska jiné nebo doplňující, je samozřejmě pravda, ale ten výbor zkrátka nějaké usnesení přijal, proběhlo to usnesení na základě nějakého kompromisu dohody, kdybychom ho formulovali my s kolegou Zahradníkem, tak by pravděpodobně bylo mnohem tvrdší než pro vás pro Piráty, než je dneska. Nicméně nějaký kompromis vznikl, a pokud do něj budeme chtít dneska vrtat, tak můžeme otevřít Pandořinu skříňku a může to usnesení skutečně nabrat úplně

jiný směr. Navíc pokud kdokoliv z členů výboru pro evropské záležitosti sezná, že to téma je dalece přesahující ten výbor a že je tak vážné, aby ho projednalo plénum Poslanecké sněmovny, tak samozřejmě má právo při projednávání toho bodu na výboru pro evropské záležitosti o toto požádat. Myslím si, že atmosféra na tomto výboru je taková, že by mu to kolegové schválili, a v té době, ve které jsme to ve výboru pro evropské záležitosti řešili, tak by se to dostalo i na plénum Poslanecké sněmovny. To se nestalo ze strany Pirátů tehdy, tak je trošku zvláštní, že nyní se k tomu usnesení hlásí jako nedostatečnému, jako k usnesení, které je potřeba nějak doplňovat nebo měnit. Já si myslím, že to je dobrý kompromis a že neměli jít nad rámec toho, o co se výbor pro evropské záležitosti usnesl. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Balcarové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo. Já bych jenom krátce. V jednacím řádu je napsáno, že pakliže toto usnesení někdo nenapadne, tak se stává vyjádřením Sněmovny. Já bych docela řekla, že vyjádření není usnesení a je věc o tom, abychom se vlastně s legislativou domluvili, jak toto uchopíme. Nesouhlasím s názorem pana Zahradníka ani pana Skopečka. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní je s přednostním právem do rozpravy přihlášen pan místopředseda Sněmovny Hanzel. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za slovo, pane předsedající. Víte, že pocházím ze severní Moravy, z regionu, který je nejvíce postižen špatným životním prostředím, a jsem rád, že si už umíme přiznat, že se klima v naší zemi a na našem světě mění, že špatné životní prostředí nás zabíjí a že musíme brát vážně obavy současné mladé generace, ne se jim jenom vysmívat nebo je poučovat, tak jak to dělají někteří z nás. Na to, jak je to velice závažné téma, tak si myslím, že se mu v Poslanecké sněmovně na tomto plénu věnuje docela malá pozornost.

My jsme ti, kteří můžeme za to, v jaké situaci se naše planeta dneska nachází. Jsem proto rád, že naše vláda se tímto problémem intenzivně zabývá. Je však jasné, že musíme v naší činnosti jít mnohem dál. Musíme být aktivní na mezinárodním poli a důsledně vyžadovat plnění Pařížské dohody. Ale pokud se k jejímu plnění aktivně nepřipojí Spojené státy a Čína, tak jsou bohužel všechny naše snahy tady v Evropě docela marné. A pokud chceme, aby dohodu plnili ostatní, musíme začít sami u sebe.

Česká republika je bohužel vysoce nad průměrem EU v produkci skleníkových plynů díky masivnímu spalování hnědého uhlí, plýtvání energiemi a stagnujícímu rozvoji obnovitelných zdrojů. Nesmíme jít ale tou cestou jako Emmanuel Macron, že zdražíme běžným lidem benzin. Klimatická politika musí být také sociálně spravedlivá. Musíme se soustředit na velké korporace, které jsou největšími znečišťovateli. Omezování osobní spotřeby každého z nás je sice pěkné, je to moc sympatické gesto, ale v globálu problém nevyřeší. A v neposlední řadě klimatická

politika musí být také zodpovědná k industriálním regionům. Dříve či později stejně přestaneme těžit a spalovat uhlí, musíme ale vytvořit nové pracovní příležitosti. Lidé musí mít nejdřív na chleba, a pak až dokážou přemýšlet o změně klimatu. Je třeba využít klimatickou krizi jako příležitost pro modernizaci Moravskoslezského a Ústeckého kraje. Investovat do rozvoje nových nízkoemisních technologií výroby. Začít skutečně efektivně podporovat obnovitelné zdroje, ne tu vytvořit další solární barony. Klima už se mění a my se musíme připravit na to, jak se s ním vyrovnat. Musíme urychleně začít měnit to, jak zacházíme se zemědělskou půdou, jak spravujeme naše lesy, jak hospodaříme s vodou, která bude čím dál vzácnější surovinou. Je k tomu potřeba spolupráce Ministerstva zemědělství a životního prostředí. První kroky už jsme udělali.

Tak vážené kolegyně, vážení kolegové, pojďme dál pracovat, ať dnešním studentům ukážeme, že bereme situaci s klimatem vážně a chceme pro ně a pro nás pro všechny dobrou budoucnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane místopředsedo. Já jenom k té debatě o jednacím řádu a závažnosti usnesení výboru pro evropské záležitosti konstatuji, že sice v § 4 je řečeno, že pokud nerozhodne Sněmovna o zařazení, považuje se rozhodnutí výboru za vyjádření Sněmovny, což zde zmínila paní poslankyně Balcarová, nicméně odstavce 5. a 6. hovoří o tom, že usnesení Sněmovny nebo usnesení výboru v případě podle odst. 4 ve věci návrhu aktů a jiných dokumentů Evropské unie jsou zasílána vládě, která je zohlední při formulaci svého stanoviska pro jednání v orgánech Evropské unie, a stejně tak odstavec 6 považuje usnesení Sněmovny a usnesení výboru podle odstavce 4 za stejně účinná, za stejně hodnotná. To znamená, že můžeme chápat to usnesení výboru na stejné úrovni, se stejnou váhou a se stejnou platností, jako je usnesení Sněmovny k této věci. Tak jednoznačně hovoří jednací řád a z té jedné formulace v odstavci 4, že jde o vyjádření Sněmovny, nelze vyvodit to, že by to mělo nižší váhu. Myslím, že dikce jednacího řádu je v tomto směru jasná, nepotřebujeme na to výklad legislativy.

Nyní budeme pokračovat v rozpravě. Paní poslankyně Krutáková je na řadě, po ní vystoupí paní poslankyně Gajdůšková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové, ochrana klimatu se po celém světě stává tématem číslo jedna. U nás ale mám pocit, že vláda o klimatu a ekologii více mluví a připravuje spíše proklamativní zákony bez reálných nástrojů, jak dosáhnout změny. Například vláda dodnes stále nepřišla s protierozní vyhláškou, která zásadně zpřísní limit maximálního odnosu půdy z hektaru, a bude tak vyžadovat zavádění účinných protierozních opatření. Přitom přes polovinu zemědělských půd je ohroženo erozí.

Jsem tedy alespoň ráda, že existuje zákon o pozemkových úpravách, který umožňuje realizovat stavby a zařízení, která navracejí krajině alespoň částečně její retenční schopnost. Tyto projekty, o něž je velký zájem, si ale zaslouží výrazné finanční posílení a na to bychom měli myslet při sestavování státního rozpočtu. Stále zdůrazňovaný projekt Dešťovka není například špatný nápad, ale jedná se jen

o pomyslnou kapku v moři. Rozhodně nezachrání naši vyprahlou krajinu. Chyby z minulosti lze spatřit i ve stavu povodí a v kvalitě půdy, která nesaje vodu, a chybí jí organická složka.

A já se ptám, co pro odstranění těchto negativních trendů udělaly poslední dvě vlády. Nástroje tu jsou, jak zmínil pan ministr, nicméně jejich realizace je slabá a pomalá. Liknavost vlády lze dále vidět i ve vztahu vůči dalším ekologickým cílům Evropské unie a můžeme na to brzy tvrdě doplatit, například v oblasti odpadového hospodářství, které není jen o skládkování, o ochraně vodních zdrojů či ochraně přírody a krajiny.

A pak je to také pařížská klimatická deklarace, jejíž cíle se nám současným tempem dosáhnout nepodaří. OECD nám proto například doporučila zavedení daně z uhlíku a přeměnu nastavení spotřebních daní, které jsou nyní nastaveny špatně. Reakce vlády? Zatím žádná. Navíc nebyly schváleny vyšší národní limity pro hlavní látky znečišťující ovzduší. A to je málo. Mějme na paměti, že na obyvatele jsme čtvrtým největším znečišťovatelem v Evropské unii a celosvětově jsme na 20. místě.

O velmi vlažném přístupu vlády k ochraně klimatu vypovídá i to, že v čele Rady vlády pro udržitelný rozvoj nestojí premiér a celá implementace cílů pro udržitelný rozvoj je předána do gesce Ministerstva životního prostředí. Podívejme se třeba na Finsko, které pan premiér s oblibou zmiňuje, jak řeší udržitelný rozvoj a strategické plánování systémově a komplexně. Vláda se pouze snaží, aby vše vypadalo dobře naoko, vrhá se na krátkodobá a nablýskaná řešení, ale dlouhodobé výsledky jsou nulové.

Vyzývám tedy proto vládu, ale i vás všechny, abyste začali brát ochranu klimatu vážně a mysleli i na další generace. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni. S přednostním právem nyní vystoupí pan předseda Farský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, kteří jste ještě v tuto chvíli v sále, já bych chtěl přednést stanovisko za klub Starostů a nezávislých a upozornit vás na doplnění usnesení, které tady představím. Jsme totiž podporovatelé tohoto přístupu otevření tématu, který nás ovlivňuje úplně všechny, ale mnohdy si můžeme připadat malí v tom, co v něm dokážeme změnit. Otázky klimatu jsou skutečně celosvětové. Sice nejsme vůbec na lichotivých místech, ale v objemu světového znečištění nejsme tím rozhodujícím státem. Tím ale neříkám, že v tom nemáme pracovat a nemáme prostor pro zásadní zlepšení.

My jsme chtěli obrátit vaši pozornost k oblasti, kterou můžeme zlepšovat takřka okamžitě a kde tu povinnost, myslím si, máme zásadní, a to je otázka kvality půdy a kvality vody, zvláště té podzemní. Jako Starostové a nezávislí už jsme k některým konkrétním krokům přistoupili. Zmíním přístup, řekl bych velice inspirativní, starosty Spáleného Poříčí Pavla Čížka, který nevyhledával složité definice, nesvolával náročné pracovní skupiny, ale prostě přistoupil k tomu, že se podíval do současných pozemkových map, do katastrálních map, a vyhledal ty polní cesty, které dodnes jsou ve vlastnictví obce a které přetínají ty obrovské lány zemědělských pozemků, které

jsou jedním z těch problémů, který způsobuje výraznou erozi a zhoršování kvality podzemních vod, a prostě tyto cesty, které v katastrálních mapách ve vlastnictví obcí dodnes jsou, vyčlenil z pronajatých pozemků a tyto cesty v krajině obnovil. To je opatření, které jde realizovat v rámci let a je velice účinné. Tímto to také je určitou výzvou, kterou tady ke starostům v České republice, kterým záleží na půdě, na vodě a jejich kvalitě, je to jedna z cest, kterou se mohou vydat.

Čísla jsou totiž alarmující. Ročně je v České republice zničeno, odneseno erozí, 21 milionů tun půdy. Vyčísleno finančně, je to škoda někde kolem 10 miliard korun. Padesát procent zemědělské půdy v České republice je ohroženo erozí. Když byl proveden průzkum v roce 2016, tak bylo zjištěno, že na 86,8 % vrtů, kde byla kontrolována podzemní voda, byl překročen některý z limitů znečištění této vody. Osmdesát sedm procent podzemních vod v České republice je znečištěno. To jsou čísla, která nelze přehlížet, a myslím, že je naší povinností se k nim postavit a řešit je. Musí to být silou ideálně celé společnosti. I proto jsem obešel všechny předsedy poslaneckých klubů Poslanecké sněmovny, a tady bych chtěl vyslovit i poděkování panu ministru Brabcovi, který se k usnesení, které jsem mu předložil, vyjádřil pozitivně.

To usnesení, které doplní, doufám tedy, po vašem hlasování a bude bodem číslo 4 dnešního hlasování o bodu číslo 162, zní takto: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu, aby do 31. května 2019 předložila Poslanecké sněmovně konkrétní plán termínovaných urgentních kroků vedoucích k zamezení nadměrné vodní i větrné eroze půdy a snižování její kvality a k zamezení zhoršování kvality spodní i povrchové vody.

Děkuji vám předem za podporu a za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Seznámím vás v této chvíli s omluvami, které mezitím přišly. Pan poslanec Petr Pávek se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny od 11 hodin do 13 hodin z důvodu návštěvy lékaře. Pan předseda Zbyněk Stanjura se omlouvá z dnešního jednání od 14.30 do 16 hodin z pracovních důvodů a pan ministr Adam Vojtěch se omlouvá z dnešního jednání v době od 11 do 12.30 hodin z důvodu neodkladných pracovních záležitostí.

Jsme v rozpravě. Na řadě by měla být paní poslankyně Gajdůšková, ale já už jí nedám slovo, protože je 12.29 a ve 12.30 máme napevno zařazeno sedm volebních bodů. (Poslankyně Gajdůšková se hlásí, že chce vystoupit alespoň tu jednu minutu.) Jestli to paní poslankyně Gajdůšková stihne do půl minuty, tak samozřejmě jednu větu jí mohu povolit. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Stihnu za půl minuty, protože se bavíme o budoucnosti, vážená ctěná Sněmovno, vládo. A k té budoucnosti bych si tedy dovolila odsud popřát našemu váženému, milému kolegovi Petru Dolínkovi, kterému se dopoledne, dnes ráno dopoledne, narodila dcera, a ještě k tomu má narozeniny. Takže hodně zdraví, hodně štěstí, ať se mu daří.

A pokračovat budu tedy, až budeme pokračovat. (Potlesk především v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkujeme. Ano, blahopřejeme, pane kolego.

Nyní prosím, abychom přistoupili k projednávání bodů, které jsme zařadili na 12.30. Nejprve se budeme věnovat bodu číslo 117. Dámy a pánové, prosím o klid, ať se můžeme věnovat volebním bodům.

Otevírám bod

117.
Návrh na jmenování členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Jedná se o druhé kolo. V prvním kole 13. března byl zvolen Vadim Petrov. Prosím předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby se ujal slova. Pane předsedo volební komise, prosím, máte slovo. Zahájil jsem bod číslo 117 a prosím, abyste nás informoval o dalším postupu.

Poslanec Martin Kolovratník: Za slovo děkuji, pane předsedající. Přeji vám, kolegyně a kolegové, dobré odpoledne. Provedu vás následujícími volebními body a mé vystoupení bude stručné, protože ve většině případů se pohybujeme ve druhém kole těch voleb, to znamená, k těm jednotlivým bodům nebudou ani rozpravy.

První volební bod, který dnes máme naplánován, je tedy bod číslo 117, návrh na jmenování členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. V této radě 1. října 2018 skončilo funkční období paní Miladě Richterové a potom letos 6. března 2019 panu Richardu Svobodovi. Takže v této volbě obsazujeme dvě volná místa. Omlouvám se. V předchozí volbě už byl zvolen pan Vadim Petrov, kterého následně 18. března 2019 do funkce jmenoval předseda vlády, a nyní zbývá dovolit druhého člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Standardně do druhého kola postupuje dvojnásobek členů, kteří mají být zvoleni, tedy dva kandidáti, dva finalisté. Z toho prvního kola je to pan Ladislav Jakl, který byl nominován klubem SPD a v prvním kole získal 85 hlasů, a pan Milan Bouška, který byl nominován klubem ODS a získal 61 hlas.

Nyní, pane předsedající, prosím o přerušení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Děkuji. Přerušuji projednávání tohoto bodu.

Otevírám bod číslo

118.
Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

Připomínám, že v prvním kole nebyl nikdo zvolen. Pane předsedo, prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuju. Mohu potvrdit, v prvním kole nebyl nikdo zvolen. V Radě Ústavu pro studium totalitních režimů obsazujeme jedno místo.

A vy nyní v tom druhém kole, je to už druhá volba druhého kola, my jsme se pokoušeli volit již na konci loňského roku, budeme vybírat ze třech kandidátů. Můžete označit nebo vybrat, chcete-li nominovat, až všechny tři kandidáty. A je to z toho důvodu, tato volba je trochu atypická. Není to volba Poslanecké sněmovny, ale je to návrh Poslanecké sněmovny pro Senát, který potom z kandidátů, které my navrhneme, bude to jedno místo obsazovat. Zatím tedy žádný z kandidátů neobdržel nadpoloviční počet hlasů, to znamená, dnes v této volbě budete vybírat z kandidátů Lukáš Jelínek – minule měl 47 hlasů, Jiří Padevět 48 hlasů a Mikuláš Pešta 36 hlasů. A ještě jednou upozorňuji, tato volba má trochu jiný parametr. Můžete po dohodě nebo po zvážení vašeho klubu označit buď nikoho, ale můžete označit jednoho, dva, až všechny tři kandidáty. Následně tedy, pokud někdo námi bude zvolen, dostane nadpoloviční počet hlasů, bude postoupen k posouzení Senátu. Opět prosím o přerušení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Přerušuji projednávání tohoto bodu na tajnou volbu.

Otevírám bod číslo

119.
Návrh na volbu člena Dozorčí rady Vinařského fondu

Jedná se o druhé kolo. Pane předsedo, prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Ve Vinařském fondu skončilo čtyřleté funkční období 23. ledna 2019 panu Miroslavu Volaříkovi. Obsazujeme tedy jedno místo. V předchozím, prvním kole nebyl nikdo zvolen. Do druhého kola opět postupují dva kandidáti, dva finalisté, ze kterých budete na volebním lístku vybírat. A je to pan Miroslav Volařík, tedy ten původní kandidát, kterému skončilo období právě 23. ledna, byl nominován TOP 09, v prvním kole získal 39 hlasů. A druhým finalistou je pan Jiří Dušek, nominován hnutím ANO, který získal 68 hlasů. Ze dvou kandidátů budete tedy vybírat jednoho.

Prosím o přerušení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Přerušuji tento bod na provedení volby.

Otevírám bod číslo

120.
Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Opět se jedná o druhé kolo. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: V Radě Českého rozhlasu obsazujeme dvě místa. Jedno místo bylo obsazeno. 13. března jsme v prvním kole této volby zvolili pana

Tomáše Kňourka s počtem 95 hlasů. Nyní tedy dva finalisté na jedno zbývající místo. Těmi dvěma finalisty, ze kterých budete vybírat, jsou pan Jan Krůta se 70 hlasy z prvního kola a pan Ilja Racek se 63 hlasy z prvního kola.

Prosím o přerušení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Přerušuji tento bod.

Otevírám bod

121.
Návrh na volbu zástupce Veřejného ochránce práv

Opět druhé kolo. Pane předsedo, prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: U volby zástupce Veřejného ochránce práv pracujeme s 60denní lhůtou, která je nutná pro případné zvolení zástupce. Ta lhůta uplyne 5. dubna. Je to z toho důvodu, že stávajícímu zástupci panu doktoru Stanislavu Křečkovi právě 5. dubna 2019 skončí jeho funkční období. A v souladu s patřičným zákonem, je to zákon č. 349/1999, ho Sněmovna volí na další funkční období šesti let. Nebudu zdržovat. Je to z kandidátů, které po dvou navrhuje prezident a po dvou Senát.

V prvním kole jsme ve volbě zatím nebyli úspěšní. Žádný ze čtyř navržených kandidátů nezískal potřebné kvorum a v souladu s naším volebním řádem do finále opět postupují dva finalisté, z kterých budeme na to jedno místo vybírat. Jsou to pan Stanislav Křeček s 26 hlasy a paní Markéta Selucká se 45 hlasy z kola prvního.

I zde prosím o přerušení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Přerušuji tento bod.

Otevírám bod číslo

160.
Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky

Pane předsedo, prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: To jsou poslední dva body, které vám stručně představím. U Kontrolní rady Grantové agentury je neobsazeno pět míst. Ta místa se uvolňovala postupně. Již od 30. května 2018 bylo jedno místo volné. Další místa se uvolňují 1. dubna letošního roku a poté 10. dubna letošního roku.

Prosím, k tomu vám potřebuji říci a veřejně zaznamenat i pro stenozáznam pro případnou kontrolu, aby volební komise nebo Sněmovna nemusela posuzovat, kdo z případně zvolených kandidátů by se ujal funkce hned a kdo by čekal až na toho

11. dubna, tak jsme se na volební komisi shodli v usnesení č. 112 z 6. března, že navrhujeme Sněmovně, aby všechny kandidáty volila s možností započetí čtyřletého funkčního období až od 11. dubna 2019, aby to bylo spravedlivé. Kandidáti o svůj mandát nepřijdou, je čtyřletý, pouze by se o několik dnů posunul v čase. (Hluk v sále.)

Tyto návrhy Sněmovně předkládá po projednání náš školský výbor. Konstatuji, že od školského výboru jsme na tuto volbu obdrželi pouze tři nominace, takže ač je tam pět volných míst, budeme vybírat pouze ze tří kandidátů. Víc jich výbor nedoručil. Těmi kandidáty jsou profesor František Hrdlička –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid. Pane předsedo, omlouvám se, ale už tu není vůbec slyšet, co říkáte. Prosím, pokračujte.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Věřím, že kolegyně, kolegové už všechno vědí, a proto je mé vystoupení téměř zbytečné. Ale prosím, pro stenozáznam musím tyto informace říci. Tedy profesor František Hrdlička, profesor Petr Konvalinka a profesorka Hana Vykopalová. Na volebním lístku můžete označit až všechny tři kandidáty.

Prosím o přerušení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ještě musím otevřít rozpravu v tomto případě. Takže otevírám rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Nehlásí, rozpravu končím.

Budeme muset také rozhodnout o návrhu volební komise na volbu tajnou a o tom budeme hlasovat. Takže jsem přivolal poslankyně a poslance, kteří nejsou v tomto sále, a myslím, že jsme připraveni na hlasování.

Hlasujeme o návrhu na tajnou volbu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 319, přihlášeno 171 poslanců, pro 121, proti 18. Volba bude tajná a já přerušuji tento bod.

Otevírám bod číslo

161.
Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Postup v této volbě bude identický. Do Kontrolní rady Technologické agentury České republiky, postupně končí funkční období šesti členům, takže bude neobsazených šest míst. I zde volební komise navrhuje, protože k té změně dojde 10. dubna, navrhuje ve svém usnesení číslo 113

případné zvolení s mandátem právě od 11. dubna. A i v tomto případě nám návrhy předal a projednal školský výbor Poslanecké sněmovny.

Na těch šest míst vybírá Sněmovna ze 13 návrhů. A omlouvám se, musím je přečíst pro stenozáznam: je to profesor Rostislav Drochytka, profesor Lubomír Grmela, doktor Martin Kobert, Ing. Miroslav Ludvík, docent Martin Nečaský, Ing. Eduard Palíšek, docentka Anna Putnová, docentka Vlasta Radová, docent Jan Váně, profesor Marek Vochozka, profesorka Hana Vykopalová, magistr Martin Wichterle a paní inženýrka Mirka Wildmannová.

Tady vás, kolegyně, kolegové, prosím o pečlivost při vyplňování lístků, protože budete tam mít 13 jmen. Měli byste označit až šest osob, a jak to vždycky opakujeme, je potřeba u těch zbývajících, které nevolíte, označit čísla před jménem křížkem, aby váš hlas zbytečně nepropadl. Takže prosím o pečlivost.

I v tomto případě, pane předsedající, prosím o rozpravu a návrh na hlasování o tajné volbě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, otevírám rozpravu. Nikdo není přihlášen ani se nehlásí, rozpravu končím a budeme hlasovat o návrhu volební komise na tajnou volbu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 320, přihlášeno 171 poslanců, pro 114, proti 16. Návrh byl přijat.

Než přeruším tento bod, prosím, pane předsedo, ještě o seznámení se lhůtami a časy.

Poslanec Martin Kolovratník: Na vydávání lístků stanovuji čas 22 minuty, takže volební místnost bude otevřena do 13.05. A ve 14.30 bych Sněmovnu před zahájením odpolední části seznámil s výsledky voleb.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Přerušuji projednávání tohoto bodu a konstatuji, že Poslanecká sněmovna bude pokračovat ve svém jednání ve 14.30 hodin. Máme napevno zařazený bod 159 a po něm bod 149.

(Jednání přerušeno ve 12.43 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobré odpoledne. Zahajuji tedy odpolední blok jednání Poslanecké sněmovny. Na úvod přečtu omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Karla Šlechtová od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Omlouvá se poslanec a předseda vlády Andrej Babiš z odpoledního jednání z pracovních důvodů. Omlouvá se od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů poslankyně Radka Maxová. O stažení avizované omluvy z dnešní schůze žádá paní poslankyně Alena Gajdůšková a pan poslanec Petr Třešňák se omlouvá od 12.45 do 16.30 z pracovních důvodů.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, než budeme pokračovat v dnešním programu, prosím předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Já vám děkuji, pane předsedající, a přeji dobré odpoledne. Věřím, že bude v sále klid, abyste všichni znali výsledky voleb. Za volební komisi mohu konstatovat, že Sněmovna byla zhruba z poloviny úspěšná při hlasování. Některé volby tedy jsou ukončeny úspěšně, že kandidáti byli zvoleni, některé volby budeme muset opakovat.

A nyní konkrétně první bod.

117.
Návrh na jmenování členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

V této volbě bylo vydáno i odevzdáno 162 hlasovacích lístků, kvorum nutné pro zvolení bylo 82. Milan Bouška získal 66 hlasů, Ladislav Jakl 88 hlasů, ve druhém kole tedy byl zvolen Ladislav Jakl, stává se členem Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Volba končí, resp. upřesňuji, že v tomto případě Sněmovna odesílá žádost předsedovi vlády a ten na návrh Sněmovny dotčeného kandidáta jmenuje členem této rady.

Druhý bod byl

118.
Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

To je ta volba, kde kandidáty, návrhy, my jako Sněmovna posíláme do Senátu. Tady bylo také vydáno i odevzdáno 162 hlasovacích lístků, kvorum nutné pro zvolení bylo 82. Lukáš Jelínek získal 34 hlasů, Jiří Padevět 47 a Mikuláš Pešta 17 hlasů. V této volbě tedy nebyl nikdo zvolen a volba tímto končí. Je to bohužel neúspěšná, už čtvrtá volba, protože to je druhé kolo volby druhé. Tímto ji uzavíráme a budeme muset vyhlásit novou lhůtu.

119.
Návrh na volbu člena Dozorčí rady Vinařského fondu

V dalším volebním bodu, volba člena Dozorčí rady Vinařského fondu, jsme bohužel také nebyli úspěšní. Zde bylo vydáno 161 hlasovacích lístků, kvorum nutné pro zvolení tedy bylo 81. Odevzdáno platných i neplatných hlasovacích lístků bylo 159 a volební komise eviduje dva neodevzdané lístky. Jiří Dušek získal 74 hlasů a Miroslav Volařík 63 hlasů. Jak jsem řekl, kvorum bylo 81, takže nebyl zvolen nikdo. Volba tímto druhým kolem bohužel opět končí a budeme vyhlašovat lhůtu novou.

120.
Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Vydáno i odevzdáno 162 hlasovacích lístků, kvorum nutné pro zvolení 82. Jan Krůta získal 90 hlasů, Ilja Racek získal 60 hlasů. Zvolen byl Jan Krůta. Tímto volba končí a Rada Českého rozhlasu je kompletní.

121.
Návrh na volbu zástupce Veřejného ochránce práv

Vydáno 162 hlasovacích lístků, odevzdáno 161, jeden lístek odevzdán nebyl. Každopádně i tak, to na sobě nezávisí, bylo kvorum nutné pro zvolení 82. Stanislav Křeček získal 25 hlasů a Markéta Selucká 63 hlasy. Nebyl tedy zvolen nikdo a volba končí. V tomto případě bude Sněmovna dopisem oslovovat pro zaslání nových návrhů jak prezidenta republiky, tak Senát.

160.
Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky

Vydáno i odevzdáno 162 hlasovacích lístků, kvorum 82. František Hrdlička získal 100 hlasů, Petr Konvalinka 84 hlasů a Hana Vykopalová 90 hlasů. Tato volba tedy byla úspěšná a v prvním kole byli do Kontrolní rady Grantové agentury zvoleni všichni tři kandidáti.

161.
Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

A poslední volba, Kontrolní rada Technologické agentury. Vydáno i odevzdáno 162 lístků. Pro stenozáznam musím přečíst všechny výsledky, takže prosím o strpení. Rostislav Drochytka 21 hlasů, Lubomír Grmela 86, Martin Kobert 0, Miroslav Ludvík 8, Martin Nečaský 21, Eduard Palíšek 74, Anna Putnová 128, Vlasta Radová 28, Jan Váně 20, Marek Vochozka 2, Hana Vykopalová 25, Martin Wichterle 101 a Mirka Wildmannová 75.

Tato volba byla, mohu říci, z poloviny úspěšná. Zvoleni byli Lubomír Grmela s 86 hlasy, Anna Putnová se 128 hlasy a Martin Wichterle se 101 hlasem.

V souladu s volebním řádem do druhého kola postupuje dvojnásobek počtu neobsazených míst s nejvyšším počtem hlasů, to znamená šest finalistů s tím nejvyšším počtem, a to jsou postupující do druhého kola: Rostislav Drochytka, Martin Nečaský, Eduard Palíšek, Vlasta Radová, Hana Vykopalová a Mirka Wildmannová. Tato volba tedy postupuje do druhého kola.

Pane předsedající, ještě prosím o půl minuty v souvislosti s volbami, s jejich výsledkem. Nyní vyhlašuji nové lhůty na dubnovou schůzi Poslanecké sněmovny, a to následovně. Za prvé na žádost poslaneckých klubů měním, resp. prodlužuji lhůtu pro podání návrhů poslaneckých klubů na změny v orgánech Poslanecké sněmovny do úterý 16. dubna do 12 hodin. Ještě jednou tedy – změna v orgánech, prosím návrhy do úterý 16. dubna do 12 hodin. Je to napočítáno tak, aby ta volba mohla potom proběhnout ve středu 17. dubna.

A dále nové lhůty – dvě místa v Dozorčí radě Vinařského fondu, protože se tam bude uvolňovat další pozice a volba byla neúspěšná. Takže dvě místa do Dozorčí rady Vinařského fondu. Dále dvě místa do Ústavu pro studium totalitních režimů a konečně nově jedno místo do Rady České tiskové kanceláře, které se bude uvolňovat v květnu, a rádi bychom tu volbu zahájili s předstihem. Tyto tři nové volby mají lhůtu stejnou – úterý 16. dubna do 12 hodin. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za vyčerpávající zprávu a nyní tedy – aha, ještě jednu omluvu. Takže mezi 14.30 až 16 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Výborný.

Nyní tedy přistoupíme k dalšímu bodu a je to

159.
Postoj vlády k problémům s financováním sociálních služeb

Prosím, aby se slova ujal pověřený člen vlády, což je paní ministryně Maláčová, a zároveň už se klidně může posadit. No a následně se ujme slova zástupce navrhovatelů tohoto bodu pan poslanec Vít Kaňkovský, který, bude-li souhlasit, se stane se zároveň jeho zpravodajem.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, úvodem svého projevu bych chtěla připomenout, že podpora sociálních služeb se za posledních pět let vlády sociálně demokratických ministryň výrazně zvýšila. Vzpomeňme si na rok 2010 a dobu vedení ministerstva ze strany pana ministra Drábka. Dotace tehdy činila tristních 6,83 mld. korun a mnoho sociálních služeb... (Ministryně se odmlčela, v sále je hluk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid, aby se paní ministryně mohla vyjádřit... Prosím o klid ještě jednou. Tak jestli, vážené paní poslankyně a páni poslanci, nemáte nic k tématu, prosím, projednejte to před sálem, aby se paní ministryně mohla vyjádřit. Je to dáma, tak ať nemusí zvyšovat hlas.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Takže vzpomeňme si na rok 2010 a dobu vedení ministerstva ze strany pana ministra Drábka. Dotace tehdy činila tristních 6,83 miliardy korun a mnoho sociálních služeb muselo skončit nebo

bojovalo o přežití. Oproti tomu v letošním roce máme historicky nejvyšší dotaci, a to 15,72 miliardy korun. To ale není vše. Od 1. srpna 2016 došlo k navýšení příspěvku na péči ve všech stupních o 10 %. Od 1. dubna 2019 dojde k navýšení příspěvku na péči ve čtvrtém stupni závislosti na 19 200 korun a od 1. července 2019 dojde také k navýšení ve třetím stupni závislosti pro osoby mladší 18 let na 13 900 korun a pro starší 18 let na 12 800 korun. To vše se promítne do vyšších plateb za péči pro terénní a ambulantní sociální služby.

Prioritou sociální demokracie jsou dobře zaplacení a kvalitní pracovníci sociálních služeb. Za posledních pět let proto došlo k navýšení platů i mezd v této oblasti o více než 55 %. V tomto kontextu i do budoucna chceme dále navyšovat finanční ohodnocení zaměstnanců a zároveň nastavit lepší podporu neformálních pečovatelů tak, aby byla efektivnější spolupráce poskytovatelů ambulantních a terénních sociálních služeb a neformálních pečovatelů. Připravujeme to také v novele zákona o sociálních službách, která je v plánu legislativních prací připravena na podzim tohoto roku.

Dovolte mi nyní zopakovat několik čísel. Financování sociálních služeb je samozřejmě vícezdrojové. Jak v posledních letech tedy stoupaly finanční prostředky? Za posledních pět let došlo k razantnímu navýšení finančních prostředků ze státního rozpočtu, respektive z úrovně Ministerstva práce a sociálních věcí. Mezi lety 2014 až 2019 došlo k navýšení o 105 %, jak už jsem zmiňovala ze 7,7 miliardy na 15,7 miliardy.

Dále je nutné také zmínit, že Ministerstvo práce a sociálních věcí má vytvořenu i takzvanou národní síť sociálních služeb, kde jsou financovány primárně nadregionální a také ojedinělé sociální služby. Například se jedná o specifické služby pro autisty, kde MPSV za poslední čtyři roky navýšilo finanční prostředky z 9 na 40 milionů, nebo o služby pro osoby s roztroušenou sklerózou, nebo služby, které poskytuje Národní rada zdravotně postižených, či služby pro sluchově a zrakově postižené, nebo oběti trestných činů.

K tomu je nutné přičíst i spolupodíl z příspěvku na péči. Ten vzrostl o 27 %. A to není započítáno letošní navýšení příspěvku na péči. Celkově se tak MPSV podílí zhruba 25 miliardami ročně, což je více jak polovina celkových nákladů sociálních služeb.

Spolupodíl uživatelů skrze úhrady se mezi lety 2014 až 2017 navýšil o 17 % z 6,93 miliardy na 8,14 miliardy. To bylo způsobeno navýšením starobních a invalidních důchodů a nárůstem počtu klientů. Klienti se tak dnes podílejí na celkových nákladech zhruba 21 % z celkových nákladů.

Spolupodíl krajů se mezi lety 2014 až 2019 sice navýšil, ale stále se jedná pouze o 1/10 z celkových nákladů sociálních služeb. Růst spolupodílu obcí je z úrovně samospráv nejnižší, a to pouze 7 % z celkových nákladů. Přitom je nutné připomenout, že krajům vzrostly příjmy z rozpočtového určení daní během let 2013 až 2017 z necelých 47 miliard na necelých 65 miliard, tedy o téměř 40 %, a obcím stouply za stejné období daňové příjmy z rozpočtového určení daní ze 162, necelých 162 miliard na 206 miliard, tedy také o téměř 30 %, o 45 miliard. Spolufinancování se

nenavyšovalo v sociálních službách tak, aby to odpovídalo tomu navýšení v rozpočtovém určení daní.

Co se týká financování z operačního programu Zaměstnanost, tak zde jsme vyšli krajům vstříc a hned po mém nástupu jsme udělali revizi výzvy tak, že dojde k navýšení finančních prostředků na sociální služby o 1,5 miliardy korun. S touto částkou naše ministerstvo nepočítalo, když se v červnu 2018 připravoval návrh státního rozpočtu na tento rok. Každý kraj tak může své individuální projekty buď prodloužit, nebo připravit projekt nový. Záleží jen na kraji, jaký způsob zvolí. Také finanční prostředky budou uznatelné už od ledna tohoto roku, a proto výpadek ve výši 800 miliard korun, kterým jsme při přípravě návrhu státního rozpočtu počítali, už není v tuto chvíli relevantní.

Navýšení je důležité, to nezpochybňujeme. Já ale navrhuji, abychom si sedli znovu ke společnému stolu k jednání a k upřesnění požadavků. Jsem tedy připravena společně s kraji a Ministerstvem financí jednat, jakým způsobem a v jaké výši mají být sociální služby pro tento rok dofinancovány, protože naše čísla a čísla, která padají ve veřejném prostoru, se liší v poměru trojnásobném. Velmi vám děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím, aby se slova ujal zástupce navrhovatelů tohoto bodu pan poslanec Vít Kaňkovský, který, bude-li souhlasit, se stane zároveň jeho zpravodajem. Souhlasíte, děkuji. Takže máte slovo. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážená paní ministryně, nebo vážené paní ministryně, vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové. Já navážu na paní ministryni. Dříve bylo podle mě i logickým zvykem, že začíná se svým vystoupením zástupce navrhovatelů, aby pak gesční ministr nebo zástupce vlády mohl reagovat na podněty navrhovatelů, ale nebráním se i tomuto modelu.

Chci v prvé řadě poděkovat vám, kolegyně, kolegové, kteří jste podpořili zařazení tohoto bodu na program jednání pléna Poslanecké sněmovny, čímž podle mého názoru dokazujete, že si uvědomujete problém, který ve financování sociálních služeb v tomto roce nastal. Děkuji vám za to a doufám, že diskuze, která tady dnes odpoledne proběhne, přispěje k urychlenému řešení financování na letošní rok. A ambicí je otevřít i systémové změny, protože problémy s financováním sociálních služeb mají i systémový ráz a je potřeba se o něm bavit, je potřeba o něm hovořit.

Už jsem tady zmiňoval, když jsme chtěli zařadit tento bod, že je potřeba se vrátit ne moc daleko zpátky, a je to v podstatě do prosince minulého roku, kdy jsme tady schvalovali rozpočet na tento rok. Byla tady poměrně bouřlivá diskuze právě o částce, kterou je potřeba alokovat na dotace pro provoz sociálních služeb. Padaly zde pozměňovací návrhy z dílny KDU-ČSL, Pirátů, ODS na dofinancování 800 nebo 900 milionů korun. Bohužel ani vláda, ani vládní koalice na tento návrh nepřistoupily.

My jsme už tenkrát avizovali, že nastane problém, že ty propočty, které mělo v té době Ministerstvo práce a sociálních věcí – a tady je potřeba říci, že ty propočty zpočátku, někdy v době pracovního jednání s poskytovateli v září loňského roku, byly podobné těm našim. To znamená, že tam se ukazovalo, že bude deficit ve financování. Tenkrát se hovořilo někde o částce jedné miliardy korun. Nicméně vláda

nakonec se dohodla, vládní koalice, že ten problém necítí. Bylo dofinancováno pouze 200 milionů korun – a co nastalo? Nastala situace, kterou jsme avizovali – a já mohu říci za sebe, že mě to nijak netěší –, že už v únoru tohoto roku začaly postupně chodit z krajů, a nejenom od poskytovatelů, ale i od krajů jako institucí, informace o tom, že schválená – a paní ministryně to tady opakovaně říkala i v odpovědi na moji interpelaci – rekordní alokace ve výši 15,7 miliardy korun, je nedostatečná.

Bavili jsme se o těch důvodech. Paní ministryně tady dneska zmiňovala řadu čísel. Říkala, že ta čísla si neodpovídají, že její čísla a čísla od poskytovatelů nejsou v korelaci. Ale možná je to také tím přístupem. Je to možná také tím, co kdo chce vidět. A já jsem přesvědčený o tom, že když dneska ráno jste tady měli možnost od zástupců několika desítek poskytovatelů přebírat jejich apel, na kterém se dokázali napříč republikou shodnout, a to je potřeba si říci, že ne vždycky jsou tito poskytovatelé spolu v přátelských vztazích – jestliže tady je korelace se závěry sociální komise Asociace krajů, která došla také k částce, která koreluje s částkou, kterou říkají poskytovatelé, tak jsem přesvědčený o tom, že je potřeba se bavit o tom, jak tu situaci budeme řešit.

Ta částka, která došla z jednotlivých krajů – a to jsou údaje od jednotlivých krajů, od samospráv a od krajských úřadů – se přiblížila částce 3,1 miliardy korun, které scházejí k dofinancování sociálních služeb. Zároveň ale po diskuzi jak sociální komise, tak asociace poskytovatelů, je zde stanovena částka, nebo se shodli všichni tito účastníci na tom, že je potřeba dofinancovat alespoň 2,1 miliardy korun, aby nedošlo k redukci poskytovaných služeb.

Paní ministryně tady zmiňovala některé další finanční částky, které byly alokovány, které Ministerstvo práce a sociálních věcí do sociálních služeb dává. Já to nechci zpochybňovat. Ale je potřeba si uvědomit, že skutečně fakt, že došlo k navýšení tarifních platů, že došlo k navýšení zvláštních příplatků a že na toto navýšení nebyla dána ze státního rozpočtu dostatečná alokace, je nezpochybnitelný. Poskytovatelé to mají propočítané a v tuto chvíli napříč republikou apelují na vládu s tím, že jejich finanční prostředky jim budou stačit na provoz do září tohoto roku.

To znamená, já se chci zeptat, jestli vláda má to srdce, že dopustí, aby došlo k redukci některých typů sociálních služeb v krajích na podzim tohoto roku. Je potřeba si uvědomit, že primárně, pokud budu poskytovatelem sociálních služeb, tak nebudu mít příliš mnoho řešení na stole. Pokud budu poskytovat pobytové i ambulantní složky a terénní služby, tak samozřejmě v prvé linii sáhnu na ty terénní a ambulantní služby. Co to bude znamenat v praxi? Odnesou to rodiny, které většinou 24 hodin pečují o svého blízkého. Pečují o něj velmi obětavě a samozřejmě využívají k tomu terénních sociálních služeb, protože často by to jinak nevydržely. Ale pokud nedojde k dofinancování sociálních služeb, tak tento druh péče bude v krajích omezen.

Co může nastat dále? Tou další alternativou pro poskytovatele sociálních služeb je omezit preventivní programy. To znamená omezit provoz občanských poraden, sociálně aktivizačních služeb a různého typu poradenství. Pokud si dnes připouštíme, a už jsme to tady opakovaně řešili, že máme dneska více než 800 tisíc lidí v dluhové pasti, tak se ptám, kdo přebere odpovědnost za pomoc těmto osobám. Opět se ptám,

jestli vláda a vládní koalice má to srdce tyto lidi vydělit a říci jim: bohužel, poslední čtvrtrok roku 2019 služby, které jste doposud využívali, funkční nebudou.

Proto jsem rád, že ta diskuse tady dneska může proběhnout, a já bych v rámci té diskuse chtěl požádat vládu o stanovisko, jak je připravena řešit tuto situaci. Paní ministryně řekla, že je připravena sednout za společný stůl s poskytovateli a se zástupci krajů. To samozřejmě oceňuji. Ale je potřeba vidět i ten časový horizont a také je potřeba vidět politické stanovisko vládní koalice, zda skutečně je připravena dofinancovat sociální služby ve výši 2,1 miliardy korun.

Také tady padly údaje o tom, že kraje se stále málo podílejí na financování sociálních služeb. Tady si dovolím s paní ministryní nesouhlasit. Obecně je doporučováno, že by se měly kraje podílet někde kolem 20 procent. Situace v některých krajích nedosahuje této částky. Nicméně není pravda, že by se všechny kraje podílely pouze 10 procenty. A na to ty statistické údaje existují. V mém mateřském kraji, Kraji Vysočina, kde mimo jiné schází na tento rok 220 milionů korun, a to patříme mezi nejmenší kraje, v mém mateřském kraji se pohybuje ta částka spolufinancování někde kolem 19 procent. Takže já nesouhlasím s tím, že by se kraje nepodílely.

A pak je potřeba se také podívat na další součásti, které jsou v souvislosti financování sociálních služeb. Sociální služby pak potřebují také materiálně-technickou základnu. A my dobře víme, že ze strany státu se nedostává financí na investiční činnost. Opakovaně jsme tady řešili ten ISPROFIN na právě financování nových kapacit či rekonstrukcí. A víme, že ta alokace, která se tam pohybuje někde kolem půl miliardy, a letos je to významně méně, je několikanásobně menší než ty požadavky. Na Ministerstvo práce a sociálních věcí běžně bývají požadavky za více než 2 miliardy korun právě na rekonstrukce a nové kapacity v sociálních službách. A tuto činnost státu nahrazují kraje, které poměrně hojně investují do svých sociálních služeb právě v té investiční oblasti. Samozřejmě doposud to bylo velmi často za podpory evropských fondů. Ale je potřeba si uvědomit, že tato podpora už v této chvíli víceméně končí. To znamená, to je další aspekt, který je potřeba si uvědomit. A já nesouhlasím s tím, že by tíha toho dofinancování měla být pouze na krajích a obcích.

A pak je tady ještě jeden aspekt, o kterém je potřeba se zmínit, a to už se dostávám k těm dlouhodobým záměrům, a to je zdravotní složka sociálních služeb. My dobře víme, že sice v posledních letech, a to oceňuji, byly navýšeny platby na domácí zdravotní péči i na zdravotní a ošetřovatelskou péči v pobytových službách. Nicméně stále je to výrazně pod náklady, které tyto služby mají. Pokud nedojde k dofinancování i této složky, a to už je samozřejmě spíše na pana ministra zdravotnictví, tak reálně hrozí, že zdravotní sestry z těchto typů služeb odejdou, protože v tuto chvíli došlo přece jenom k navýšení v lůžkových zařízeních nemocničního typu, to je samozřejmě dobře, ale ty zdravotní sestry ze sociálních služeb budou utíkat.

To znamená, to jsou další věci, které je potřeba v této souvislosti řešit. A to je můj další dotaz nebo námět směrem k vládě, jak je vláda připravena systémově řešit dlouhodobé problémy ve financování sociálních služeb. To znamená, směřuje to

k novele zákona o sociálních službách, o které zde hovořila paní ministryně, a já pevně věřím, že s jejími obrysy budeme seznámeni v rámci jednání výboru pro sociální politiku. Ale týká se to také valorizace plateb právě za domácí zdravotní péči a za zdravotní péči v pobytových sociálních službách.

Takže na závěr mi dovolte apel směrem k vládě, aby nás vláda seznámila s jednoznačnými i časově ohraničenými kroky, které udělá k dofinancování sociálních služeb v roce 2019, a dále, jaké má připravené systémové kroky k tomu, aby došlo ke změně financování sociálních služeb, nejlépe v modelu víceletého financování, což by měl být cíl, ke kterému bychom měli směřovat, jakým způsobem narovná deficit v platbách za zdravotní výkony a jakým způsobem bude dál bojovat proti personální decimaci, kterou v sociálních službách zažíváme.

Znovu chci zopakovat, že my tady bojujeme samozřejmě za platy pracovníků v sociálních službách, protože víme, že si to zaslouží. Ale ta rovnice je úplně jednoznačná. Pokud nebudeme mít dobře zaplacené a motivované pracovníky v sociálních službách, odejdou nám. Dneska ty možnosti, kam odejít, mají. Pokud nebudeme mít pracovníky v sociálních službách, v prvé fázi nám zkolabují některé typy terénních a ambulantních služeb a v další fázi samozřejmě budeme mít problémy i v těch pobytových službách.

Děkuji vám, kolegyně a kolegové, za pozornost a věřím, že se členové vlády i za Ministerstvo financí, za Ministerstvo práce a sociálních věcí a za Ministerstvo zdravotnictví k této problematice vyjádří a představí nám plán, alespoň ten krátkodobý, jak dofinancují sociální služby pro rok 2019. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji a nyní zahajuji všeobecnou rozpravu, do které mám řadu přihlášených poslanců a poslankyň. Takže jako prvního vyzývám, aby se ujal slova pan poslanec Petr Beitl a připraví se opět pan poslanec Vít Kaňkovský. (Poslanec Kaňkovský naznačuje, že přihlášku stahuje). Ano, vy stahujete, takže následně se připraví pan poslanec Jan Bauer. A já prosím Poslaneckou sněmovnu o klid, aby bylo slyšet, co pan poslanec říká. Tak, prosím.

Poslanec Petr Beitl: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážení kolegové, já bych se chtěl připojit k požadavkům Asociace krajů a všech poskytovatelů sociálních služeb k navýšení dotace na sociální služby ve výši více než 2 miliardy korun. Paní ministryně tady mluvila o tom, jakým tempem stoupají náklady na sociální služby, ale asi všichni si uvědomujeme, že tento trend nás v následujících letech bude provázet neustále a je potřeba udělat to, o čem mluvil doktor Kaňkovský, naplánovat si financování těch služeb v krátkodobém, střednědobém i dlouhodobém horizontu, tak aby ten systém neprocházel permanentní krizí a organizace necítily permanentní pocit ohrožení.

Já jsem minulý týden seděl na sociálním výboru Libereckého kraje s představiteli mnoha organizací a z jejich úst bylo avizováno všechno možné, jenom ne klid a jistota nějaké budoucnosti, aby se mohly soustředit na ten hlavní předmět svého podnikání.

Mám za to, že situace v celém odvětví má k rovnováze velmi daleko. A to, že financování je v permanentním záklonu, to, že provozovatelé musí čelit rostoucím mzdám, rostoucím cenám energií, jejich práci velmi komplikuje, protože právě toto navýšení není doprovázeno navyšováním finančních prostředků.

Doktor Kaňkovský mluvil i o tom, že při schvalování rozpočtu republiky bývá většinou tato částka na financování sociálních služeb podseknuta, nikoliv navýšena, a potom se to dohání jak v úpravách rozpočtu, tak během takových debat, jakou tady dnes budeme absolvovat. Příkladem takového nařízení může být i nařízení Ministerstva práce a sociálních věcí o nárůstu mezd ve veřejné sféře o 7 %, na který potom nebyly dodány finanční prostředky. A já věřím – a v tom se asi shodneme, že je v zájmu nás všech, aby tento velmi důležitý a nepostradatelný systém skládající se ze stovek organizací byl stabilizován jak v přítomném čase, tak do budoucna. Proto se také velmi přimlouvám, aby v tuto chvíli bylo dofinancováno navýšení mezd a platů zaměstnanců v sociálních službách, aby byl profinancován propad příjmů z evropských zdrojů v roce, kdy končí první individuální projekty na služby sociální prevence, a aby doplněno i spolufinancování systému decentralizace psychiatrické péče.

Ovšem organizace, které se zabývají sociálními službami, nepotřebují jenom peníze z rozpočtu, ale potřebují i metodickou a systémovou pomoc. A tady bych uvedl dlouhodobý požadavek provozovatelů pobytových sociálních služeb na zvýšení úhradových limitů za ubytování a stravu. Pobytová zařízení využívají zejména senioři, a limity, jejichž valorizace by měla být vázána na příjem seniorů, na jejich důchody, nebyly na rozdíl od těch důchodů valorizovány od roku 2014. Tedy provozovatelé jedou na cenách z roku 2014. Argumentace ministerstva, že navýšení limitů za stravovací a ubytovací služby v pobytových zařízeních by ekonomicky zatížila, ohrozila chudobou seniorské domácnosti, je naprosto lichá a ukazuje, jak nekompetentní přístup může někdy být ze strany úředníků ministerstva. Jedná se totiž o seniory, kteří žijí v pobytových zařízeních a nejsou chudobou ohroženi díky zákonným regulacím. Každý klient takového zařízení je chráněn tím, že mu musí zůstat minimálně 15 % jeho příjmu, a současně je chráněn maximální roční výší doplatků na léky, která je ve výši jednoho tisíce korun.

Maximální sazby jsou aktuálně 170 korun na stravné a 210 na ubytování. A jak už jsem řekl, pocházejí z roku 2014. Při rostoucích cenách mezd, energií, služeb, potravin a dalších komodit opravdu neodpovídají realitě. A k tomu ještě nepřímo dochází k diskriminaci seniorů, kteří žijí v domácnostech a nejsou žádnou regulací chráněni, protože musí stále rostoucí tržní ceny hradit ze svých, i když stoupajících důchodů. Dopad toho navýšení by se projevil až u seniorů, kteří mají měsíční příjem vyšší než 14 823 korun – až tak to je spočítáno. Nemyslím si, že tahle skupina seniorů, která má takovéhle penze, by měla být cílovou skupinou těch sociálních opatření, o kterém tady mluvíme.

A proti těm nelogičnostem, o kterých jste mluvil, musí potom poskytovatelé sociálních služeb hledat prostředky na úhradu rozdílu mezi úhradovým limitem a skutečností pod stále větším tlakem ve svých již tak napnutých rozpočtech. Například zase naše regionální zařízení Zdravotně-sociální služby Turnov bude muset z důvodu rozdílu mezi reálnými cenami, které jim chodí na fakturách, a úhradovými limity

hledat v tomto roce ve svém rozpočtu prostředky ve výši více jak půl milionu korun. Buď v rozpočtu svém, anebo v rozpočtu svého zřizovatele. A pokud se týká celého odvětví poskytovatelů, je tato částka odhadnuta na 300 milionů korun ročně; 300 milionů korun, které by si poskytovatelé mohli vybrat od svých klientů, aniž by je nějakým způsobem ohrozili, a které by mohly přispět ke zkvalitnění těchto služeb.

Dalším podobným oprávněným požadavkem je dle mého názoru zrušení regulačních mechanismů úhradové vyhlášky u velké skupiny poskytovatelů sociálních služeb, kteří nejsou příjemci státních dotací. Tito poskytovatelé sociálních služeb splňují všechny zákonné povinnosti, registrační, kvalifikační předpoklady včetně standardů kvality sociálních služeb a nejsou příjemci žádné veřejné podpory. Přestože využívají jenom soukromé zdroje, nemají možnost stanovit si úhradu za služby ve výši skutečných nákladů. Hlavním úkolem státu v této oblasti by skutečně mělo být včas zaplatit služby, které si u organizací poskytujících sociální služby objednám, a současně minimalizovat své zásahy a regulace tam, kde si jsou poskytovatelé schopni vybrat potřebné prostředky od svých klientů. Když už je stát pozadu s financováním, tak prosím aspoň neházejme provozovatelům klacky pod nohy. V praxi by tak účinnou pomocí bylo zrušit úhradové limity za základní činnosti sociální služby u služeb s dotací, zrušit všechny regulační mechanismy u sociálních služeb, které nejsou příjemci státních dotací, a průběžně zvyšovat horní sazby regulací v závislosti na inflaci a na růstu starobních důchodů.

Na závěr bych chtěl ještě poděkovat všem pracovníkům, kteří v tomto odvětví pracují a kteří tuto práci, která je za stávajících podmínek spíše posláním, neustále vykonávají. A chtěl bych nakonec poděkovat i paní ministryni za tu vůli, která tady byla deklarována, sednout si ke kulatému stolu a bavit se o co nejrychlejším vyřešení těch jmenovaných problémů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jako dalšího vyzývám pana poslance Jana Bauera. A připraví se pan poslanec Marian Jurečka. Tak pane poslanče, máte slovo. Honzo – ještě z minula. (S úsměvem.)

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené kolegyně a kolegové, zpráva o sociálním stavu naší země, tak jak ji tady přednesla paní ministryně, podle těch čísel a na první pohled vypadá možná velmi dobře, na druhou stranu ta realita v praxi – a teď si myslím, že by měli zbystřit nebo zvýšit pozornost hlavně přítomní hejtmani nebo zástupci hejtmanů, starostové nebo místostarostové – až tak optimistická opravdu není. A ta míra nevole nebo kritiky, která k nám přišla formou dopisů ze strany Asociace poskytovatelů sociálních služeb nebo ze strany asociace, která sdružuje jednotlivé kraje, je toho určitě důsledkem.

Já bych chtěl říci, že na jednu stranu je dobře, že se tento bod dostal na plénum Poslanecké sněmovny, a chtěl bych tím pádem poděkovat kolegům, hlavně panu kolegovi Kaňkovskému, protože nesporně platí to, že systém financování sociálních služeb je v ohrožení. Mimo jiné i z tohoto důvodu, protože to byl právě pan poslanec Vít Kaňkovský, který navrhl tento bod, si myslím, že skutečně v rámci uvedení tohoto

materiálu mu měla být dána přednost. Na druhou stranu si myslím, že je opravdu velmi smutné, že současná vláda ten systém financování sociálních služeb nechala dojít tak daleko, že právě proto se musel zařadit tento mimořádný bod na plénum Poslanecké sněmovny a samotná Poslanecká sněmovna má řešit situaci v ohrožení v rámci financování sociálních služeb.

Já věřím tomu, že nejenom včera, ale i dneska jsme tady na plénu Poslanecké sněmovny diskutovali hodně rozdílných bodů, a proto ne úplně každému – já nikoho nechci podceňovat – je vlastně jasné, co sociální služby jsou. Ale dovolte mi jenom zkráceně jednu větu: Sociální služby, to jsou ti pečovatelé, pečovatelky, zdravotníci a další lidé, kteří se mimo jiné starají o naše rodiče, prarodiče, příbuzné nebo staré lidi nebo nějakým jiným, hendikepovaným způsobem postižené lidi za podle mého názoru velmi často mizerného finančního ohodnocení, a právě proto tady máme tento bod na plénu Poslanecké sněmovny.

Víte, to, že je systém financování sociálních služeb v naší zemi v ohrožení, to pro ty z vás, kteří se tomu dlouhodobě věnují, není žádná nová informace, protože mimo jiné i na sklonku loňského roku, kdy jsme schvalovali a projednávali návrh státního rozpočtu na rok 2019, tady velmi fundovaně hovořili mnozí poslanci nebo poslankyně. Musím říci, že nejenom z mé strany byly předloženy pozměňující návrhy, které významným způsobem měly posílit financování sociálních služeb, a já tedy jenom připomenu, že i já sám osobně jsem navrhl posílit financování systému sociálních služeb o 929 milionů korun, mimo jiné tedy na úkor dávek v hmotné nouzi. Bohužel tento pozměňující návrh nebyl přijat, takže z tohoto důvodu mám pocit, že vláda ani příslušné ministerstvo neměly pocit, že ten systém se může v průběhu roku 2019 dostat do nějakého zásadního problému.

Já sám jsem osobně v praxi ve velmi těsném kontaktu s poskytovateli sociálních služeb v mém rodném městě Prachaticích. Velmi úzce spolupracuji s Asociací veřejně prospěšných organizací. Mimo jiné musím říci, že cítím oprávněnou kritiku, že systém financování se dostává do dlouhodobého problému, se kterým se nic neřeší, a nesporně platí to, že potřebujeme systémové a promyšlené změny, které zajistí spravedlivé dělení financí podle skutečné potřebnosti. Mám pocit, možná ten názor dnes po vystoupení paní ministryně změním, že na těchto změnách se zatím dlouhodobě nic moc neděje, ani se na tom nepracuje.

Já si jenom zkráceně dovolím shrnout věci, které jsou ze strany poskytovatelů velmi kritické a které stojí za to, aby tady byly zmíněny.

Za prvé se jedná o problematiku nerovných mezd. Nesporně platí, že úroveň mezd pracovníků v sociálních službách se liší podle toho, jestli pracují v příspěvkové, nebo neziskové organizaci. Platí, že lidé v neziskovkách jsou odměňováni hůře, což je dáno nastavením dotačních titulů.

Druhý okruh problémů se týká potřeby víceletého financování. Tady mi dovolte sdělit, že neziskovky poskytující sociální služby jsou vystaveny logicky permanentní nejistotě, protože peníze získávají vždy pouze na jeden rok, a přitom na jejich činnost nelze nahlížet v žádném případě jako na roční projekty, protože ty projekty jsou kontinuální. Roční financování neumožňuje rozumnou úroveň plánování, což je logické.

Dalším okruhem problémů, který cítím z jejich strany a který by tady měl zaznít, je cyklus financování, který nesporně neodpovídá účetnímu období, a platí, že neziskovky dostávají prostředky až během jara a do té doby žijí v nejistotě a je běžné, že zaměstnanci v prvních měsících roku pobírají jen minimální mzdy.

Posledním okruhem je rozsah poskytovaných služeb. Zde platí, že neziskové organizace poskytují více než 60 % všech sociálních služeb v naší zemi, a v oblasti nepobytových, to znamená terénních služeb, je tento trend a poměr ještě mnohem vyšší.

V neposlední řadě bych chtěl také říci, že jsem jihočeský poslanec, prostě všichni jsme odněkud, a musím říci, že samotný Jihočeský kraj se potýká s problémem financování a v našem případě nedostatek finančních prostředků se pohybuje přibližně na úrovni 400 milionů korun.

Závěrem, vážené kolegyně a kolegové. Já bych si velmi přál, aby se nejen díky té diskusi, která tady probíhá nebo ještě bude probíhat, a díky případným usnesením, která asi budou navržena, vláda České republiky skutečně probrala a začala řešit systém financování sociálních služeb, který je, já už jsem to dneska několikrát zopakoval, podle mého názoru v ohrožení. Také bych si přál, aby si členové vlády znovu přečetli programové prohlášení, které tady mám k dispozici, hlavně stránku 9, kde jejich představa o financování sociálních služeb je velmi detailně popsána, a aby se také tomuto programovému prohlášení opětovně nezpronevěřili.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní jedna omluva, resp. zrušení omluvy. Pan poslanec Mikuláš Peksa ruší omluvu do konce jednacího dne a je již v sále a bude do konce jednacího dne.

Nyní vyzývám k vystoupení pana poslance Mariana Jurečku a připraví se paní poslankyně Golasowská. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, paní ministryně, pana ministra zdravotnictví tady teď nevidím, děkuji za možnost tady dnes diskutovat o tomto problému, i když bych byl raději, aby tento problém byl vyřešen.

Nicméně mám pocit, že bohužel tato vláda raději vyřeší slevu jízdného pro studenty a pro seniory místo toho, aby se věnovala tomu, kdo bude opravdu schopen se postarat o lidi, kteří jsou vážně nemocní, kteří umírají, kteří potřebují podanou ruku v nouzi. Tak to na mě působí v situaci, kdy se ví už od loňského roku, že tady není dostatek finančních prostředků pro ty, kteří poskytují sociální služby lidem bez rozdílu věku, pohlaví, kteří jsou prostě v těžké životní situaci, pomáhají rodinám zvládnout péči o umírající lidi.

My jako KDU-ČSL jsme navrhovali v loňském roce zvýšení v rámci schvalování státního rozpočtu. Bylo to tehdy odmítnuto a naprosto řekněme symbolický návrh o zvýšení o 200 milionů korun z dílny komunistů tady prošel. Ale už tehdy se vědělo, že to není dostačující.

Paní ministryně tady argumentovala tím, že jsou tady rozpočty a finanční prostředky krajů, měst a obcí, aby se také více zapojily. Mně tak odpověděl i pan premiér, když jsem se ho na to ptal ve své interpelaci. Ale má to jeden zásadní háček. Myslím si, že ani Ministerstvo práce a sociálních věcí nedisponuje analýzou, která by byla schopna říci, kde, ve kterých lokalitách jaké typy sociálních služeb jsou potřebné z hlediska demografie, zdravotního stavu obyvatel a podobně, protože pak by nemohli takto paušálně říkat, že tam jsou prostředky. Protože jsou evidentně obce, které mohou být v takzvaně strukturálně postižených regionech, malé obce s hodně místními částmi, které prostě mají jinou demografickou strukturu tím, že tam dochází k vylidňování, je tam větší procento starších lidí, kteří tyto služby potřebují více, a není fér vůči těmto obcím říci paušálně " vy to dofinancujte", když dost často tyto obce nejsou schopny financovat ani základní potřeby, jako je třeba územní plán obce, který mají mít.

To prostě není řešení problémů a znalost situace, která panuje v mnoha částech České republiky. Není to zodpovědné ani vůči těm poskytovatelům, kteří tyto služby zajišťují. Protože jaký oni mají právní rámec a nárok na to, aby přišli za hejtmanem, za starostou, primátorem, a řekli "my na vašem území, ve vaší obci, městě, poskytujeme tuto a tuto službu tolika a tolika lidem, nemáme na to finanční prostředky, které nám nevykryl příspěvek, který je z Ministerstva práce a sociálních věcí, dofinancujte nám to"? Ten nárok na to není. Je to dobrovolné. Pokud je osvícený starosta, zastupitelstva o tom rozhodnou a dnes ty finanční částky dají. Ale zdaleka ne vždy a všude se takto zodpovědně ten starosta či to zastupitelstvo zachová.

Pak je zde druhý problém. Logicky se tito představitelé obcí také ptají: A v jakém rozsahu tady poskytujete tyto služby, když žádáte po nás peníze? A komu? Opět – bílé místo na mapě legislativy, protože správně takovou informaci poskytovatel nemůže tomu starostovi sdělit. A já zase chápu starostu, který, když má rozhodnout o tom, že vydá nějakou část z rozpočtu, chce vědět proč, a jaký je ten důvod. To je první velký problém.

Další. Dnes tady na bedra krajů padají mnohé jiné výdaje, které musí financovat. Vyčíst tady a argumentovat navýšením příjmů krajů z rozpočtového určení daní – ono to zní strašně pěkně, ta čísla, ale podívejme se, že dneska kraje mají problém ufinancovat samotná zdravotnická zařízení. Jsou kraje, které tady mají ve stamilionech korun ztrátu. Jsou kraje, které nejsou schopny zafinancovat investice do silnic druhých a třetích tříd, do mostů, do věcí, které se týkají bezpečnosti občanů, ale v jiné části spektra života. Takže alibisticky říci "vy, milé kraje, zaplaťte to", to prostě takhle úplně nejde.

A mezitím pan premiér je schopen veřejně slíbit, a tedy dát jasný vzkaz i těm zaměstnancům v sociálních službách, že se jim zvýší platy a mzdy v letošním roce o 7 %. A když se podíváme na rozpočet Ministerstva práce a sociálních věcí, tak ten meziročně vzrostl o 12,9 %, ze 489 miliard na 552 miliard, ale rozpočet vyčleněný na financování sociálních služeb vzrostl pouze o 4,2 %. Nějak těch 7 %, která byla slíbena z úst pana premiéra, k těm lidem nedoputovalo.

Teď si vezměte, paní ministryně, situaci těch ředitelů, kterým ti lidé dnes odcházejí pracovat klidně do maloobchodu, kde ta pokladní má dnes více peněz, než

je průměrný plat pracovníka v sociálních službách, a nemusí mít žádné vyšší odborné vzdělání nebo vysokoškolské. Oni jsou v situaci, kdy na ty sliby pana premiéra, které on dal, reagovali a od začátku roku výše platů a mezd upravili a teď jim přišel v únoru rozpis od jednotlivých krajů a oni na to hledí a říkají: my máme stejný nebo větší rozsah péče a počet klientů nám narostl, ale finanční prostředky na to pokrytí prostě nedoputovaly. Jak se máme my těm lidem podívat do očí a říct "nějak to zvládněte, nějak fungujte"? Já si neumím představit situaci, jak tito ředitelé mohou dlouhodobě systematicky plánovat investiční činnost, jak mohou dávat jistotu, stabilitu lidem, kteří tam pracují a ty služby poskytují?

My hřešíme na to, že velká část těchto lidí, kteří tam pracují, to mají nejenom jako zaměstnání, ale jako životní poslání. A bylo by dobré, kdybyste, paní ministryně práce a sociálních věcí, financí i pan ministr zdravotnictví a pan premiér, řekli těmto lidem, když ty sliby padly, jakým způsobem, kdy a v jaké částce se tyto finanční nároky, které jsou oprávněné, jak se dokryjí, aby to věděli i ti zaměstnanci, kterým jednou ty peníze mají doputovat. Za naší koaliční vlády jsme se tyto věci snažili sdělovat dříve, tak aby i krajská zastupitelstva se stihla případně rychle svolat, udělat aktualizaci rozpočtů, protože prostě nemůže přijít ta informace někdy v srpnu, v září a pak to na poslední chvíli zachraňovat. Tak já vás prosím pěkně žádám, apeluji na vás, na vládu, na pana premiéra, na kompetentní ministry, abyste řešili akutní situaci, která je teď, ale i systémově dlouhodobě, že prostě nemůžeme s ohledem na to, co nás v budoucnu čeká – a my to víme, že populace stárne, že péče o nás, kteří taky jednou budeme staří, je prostě náročnější a náročnější –, abychom dali jistotu těmto lidem, s čím mohou počítat a jak mohou plánovat svoji činnost v budoucnu.

Děkuji za pozornost a za zodpovězení toho konkrétního, co tedy vláda udělá a kdy. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Golasowskou a připraví se paní poslankyně Mračková. Máte slovo, paní poslankyně. Prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Přeji krásné odpoledne, vážené kolegyně, kolegové. Krásné odpoledne, i když řešíme tak vážný problém, jako je schodek 2 miliard, které chybí v sociálních službách. Dvě miliardy, to není 20 milionů ani 200 milionů, ale 2 miliardy, což je opravdu pořádný balík.

Protože jsem člověk z praxe, když jsem před patnácti lety nastupovala do sociálních služeb, situace, co se týká financí, byla úplně stejná. To znamená, sociální služby každým rokem žádaly o finance, je to i teď, a těch financí byl vždycky nedostatek. Sociální služby i nyní řeší nejistotu každým rokem, nejistotu ohledně financování provozu, ohledně financování personálu. Pracovala jsem ve službách sociální prevence, což byla poradna pro oběti domácího násilí a sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi. A tyto služby, jak už tady jednou zaznělo, jsou nejvíc ohrožené tím, že se bude tlumit jejich činnost, že se budou třeba zavírat, že tam budou lidé pracovat na zkrácené úvazky nebo že prostě ty služby vůbec nebudou.

Loni jsme tady řešili to, zda má být nebo nemá být ratifikována Istanbulská úmluva. Odvolávali jsme se tady na to, že je třeba chránit oběti domácího násilí. A já si myslím, že všichni jsme za, ano, oběti domácího násilí je třeba chránit. Ale jak je chceme chránit, když na ně nebudeme mít peníze, když už ani teď nejsou na poradny pro oběti domácího násilí peníze? Jak chceme poskytovat nebo zasíťovat ještě víc služby pro oběti domácího násilí, jak je chceme – tak jak zaznělo kolikrát tady od toho pultíku, že chceme, aby ty služby byly dostupné nejenom klientům hlavního města a velkých měst, ale i opravdu v nějakých vesnicích, aby dostupnost nebyla pro ně třeba sto kilometrů. Vím, jak jsem řešila to, že jsme neměli finance na odborný personál, protože v těch poradnách je třeba odborný personál. Kromě sociálních pracovníků je tam třeba psychologa, je tam třeba právníka. Opravdu těch financí se často nedostávalo.

Také terénní služby, jak už jsem tady zmiňovala, sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi, je to služba velmi důležitá, je to služba preventivní. A všichni víme, že pokud do preventivních služeb dáme peníze, tak se nám mockrát vrátí; a ty peníze, je to částka mnohem nižší, než když budeme řešit důsledky při rozpadu rodiny. Problémy v rodinách opravdu jsou obrovské. Jsou tam dluhy, jsou tam závislosti, je tam třeba ztráta bydlení, jsou tam problémy s dětmi, s docházkou do školy, s jejich výchovou atd. Chtěla bych říct, že máme spoustu akčních plánů, různých plánů rozvoje a všeho možného, ale když dojde na to, abychom měli finance na ty služby a na to, co jsme si naplánovali – plánovat je třeba, je to potřebné a je to nutné, ale když to potom nepodložíme tím, že na ty služby nebudeme mít peníze, tak to opravdu zůstane jenom na papíře.

Já jsem v minulosti – a moji kolegové taky několikrát interpelovali Ministerstvo práce a sociálních věcí, ať už ohledně toho, aby se zamyslelo nad možností víceletého financování sociálních služeb, anebo také, aby sociální služby spadly do režimu mandatorních výdajů, aby přece jenom ti poskytovatelé měli jistotu a aby tu jistotu mohli také poskytnout svým zaměstnancům. Protože když si představíte, že pracujete ve službě, kde prostě nevíte, zda tu práci za pár měsíců budete mít, protože holt nebudou peníze, a Asociace poskytovatelů sociálních služeb říká, že finance tam budou do září – a co bude pak? Ruku na srdce, řekněme si, co kdyby nám, kolegové a kolegyně, nepřišla výplata? Asi by se nám to taky nelíbilo. A v sociálních službách to opravdu hrozí. Já sama jsem zažila, že jsme neměli na platy. Zažila jsem, že jsem musela propouštět zaměstnance, protože rok 2012 byl tak krizový, že opravdu Slezská diakonie propouštěla asi 80–100 lidí. A nebyla jedna jediná. Týkalo se to charit a dalších organizací.

Ještě pro představu. Průměrný plat pracovníka v sociálních službách, některých sociálních službách – týká se to neziskového sektoru, protože je rozdíl mezi zaměstnancem v neziskovém sektoru a v příspěvkové organizaci, o tom není sporu – v některých sociálních službách, je 23 tisíc korun hrubého. Hrubého. Ještě možná to rozlišení "sociální pracovník" a "pracovník v sociálních službách". Sociální pracovník dle zákona o sociálních službách musí mít buď vysokoškolské vzdělání, nebo vyšší odborné, pracovník v sociálních službách – stačí, když má kurz. Takže tohle rozlišení – sociální pracovníci, kteří musí mít vysokoškolské nebo vyšší odborné vzdělání, jejich průměrný plat v některých sociálních službách je 23 tisíc korun hrubého.

Uvědomme si, je to 8 tisíc pod výší průměrné mzdy, která je teď plus minus 31 tisíc korun.

Už tady také zaznělo, že v sociálních službách pracují srdcaři. Jsou to lidé, kteří prostě mají k té práci vztah, kteří ji velmi neradi opouštějí, ale opravdu někdy z finančních důvodů a také z důvodů nejistoty jsou ji nuceni opustit a jdou prostě jinam.

Ještě pro ilustraci. V Moravskoslezském kraji schází na sociální služby více než 400 milionů... (Poslanec Ivo Vondrák z lavice: Čtyři sta třináct.) 413... nebo 418... tak nějak (s úsměvem). Pan hejtman mi napovídá. Ve Frýdku-Místku 8 milionů, Slezské diakonii schází 30 milionů korun.

Já ještě k tomu, co tady zaznělo od paní ministryně. Chápu, že finance na sociální služby se pořád navyšují, ale my si musíme také uvědomit, že se navyšují počty klientů a navyšují se počty služeb. A také se od ledna zvedl minimální plat a také letos končí některé evropské projekty. A já prosím Ministerstvo práce a sociálních věcí a žádám taky paní ministryni financí, abychom na sociální služby potřebné peníze, které sociální služby na svoji práci potřebují, jsou to 2 miliardy, našli, protože jinak přijdeme i o ty zaměstnance, o kterých jsem se zmiňovala, že to jsou srdcaři. Můžeme ty služby zavírat anebo je budeme utlumovat a služby pojedou opravdu v nouzovém režimu. A kdo tím utrpí? Utrpí tím klient a kvalita poskytovaných služeb. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní bych tedy vyzval k vystoupení paní poslankyni Janu Mračkovou, připraví se paní poslankyně Hana Aulická. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych se i já vyjádřila k financování sociálních služeb. A dovolím si říci, že teď budu hovořit za všechny hejtmany a hejtmanky, protože toto je téma, které projednává jak sociální komise Asociace krajů, tak i Rada Asociace krajů, která je zastoupená všemi hejtmany.

Chtěla bych v úvodu poděkovat panu Kaňkovskému, že přišel s tímto návrhem, aby byl tento bod zařazen. Přesto bych se ráda v úvodu vrátila trochu do roku 2017, kdy se schvaloval rozpočet na rok 2018, kdy v původním návrhu rozpočtu bylo, že kraje obdrží pro poskytovatele sociálních služeb, budu hovořit zhruba, 12 mld. korun. Byla řada pozměňovacích návrhů, jeden z nich, a ten se prosadil, paní Aulické, je, že došlo k navýšení o 3 mld. korun. Bylo to opravdu historické, že se to podařilo, a mohu konstatovat, že kraje opravdu v roce 2018 obdržely dostatek finančních prostředků v sociálních službách, přesto financovaly řadu služeb ze svých rozpočtů.

Dnes tady zaznělo z úst paní ministryně, nevím, jestli jsem to dobře slyšela, že spolupodíl krajů je jedna desetina. S tím v žádném případě nemohu souhlasit a nedokážu vůbec říci, kdo ji tento údaj předal.

V tuto chvíli bych se vrátila do roku 2018, kdy jsme tady projednávali rozpočet na rok 2019 a řada poslanců zde vystupovala, že je nutné, aby se kapitola v rámci

rozpočtu právě pro poskytovatele sociálních služeb navýšila, protože v částce, která je navržena, není zahrnuto sedmiprocentní navýšení platů a že je tam zhruba 5 %, že tam chybí další finanční prostředky jak na individuální projekty, tak i na reformu psychiatrické péče. Pak se tady opět podařilo po všech těch vystoupeních a z hlediska státního rozpočtu podpořit pozměňovací návrh paní Aulické a došlo k navýšení o 200 mil. korun. V tu chvíli jistě kraje nebyly v žádném případě spokojeny, ale říkaly si: dobře, mělo by to pokrýt zhruba 5 % – 2 % chybí.

Ale když jsme tady všichni společně rozpočet schvalovali, nikdo netušil jednu důležitou věc, a to je, že 17. prosince bylo jednání vlády a na této vládě se předložil materiál, který nešel do připomínkového řízení a ke kterému se kraje nemohly v žádném případě vyjádřit. Tento bod byl na vládu zařazen během jednání a přinesl navýšení zvláštního příplatku ze 600 korun na 1 820 korun. Opravdu bych považovala za férové, že pokud se chce navyšovat zvláštní příplatek, a chápu, že to bylo v souvislosti s tím, že došlo k navýšení zvláštních příplatků u zdravotních sester, že kraje o tom budou vědět, že se to s nimi nějakým způsobem projedná. A co považuji za úplně neférové, je, že to bylo 17. prosince, kdy už všechny kraje mají schválené své rozpočty, takže my jsme se tuto informaci dozvěděli od Asociace poskytovatelů sociálních služeb. Jsem přesvědčena o tom, že se to všichni hejtmani dozvěděli od svých radních a náměstků, když za nimi přišli, že potřebují dofinancovat sociální služby v takto velkém objemu a částka, která se odhaduje, je 500 mil. korun.

Souhlasím s tím, že čísla se velmi rozcházejí. Mám už asi čtvrtou nebo pátou tabulku, kterou jsem obdržela, přesto si myslím a oceňuji to, co tady zaznělo dneska z úst paní ministryně, že je ochotná si k těmto údajům sednout, protože se musíme bavit o věcech, které mám třeba v tuto chvíli na stole, a to je například to, že bylo schváleno 15 mld. 720 mil., ale mám informaci, že krajům se zatím rozdělilo 15 mld. 120 mil., takže to je věc, kterou si musíme ujasnit. Musíme si ujasnit výpadek evropských zdrojů na preventivní služby. Řada krajů říká, že bude několik měsíců, které budou muset financovat ze svých rozpočtů, dokud nebude znovu schválena žádost na Ministerstvo práce a sociálních věcí. Paní ministryně tady dnes řekla, že lze projekty i prodloužit. Takže to je věc, kterou si nějakým způsobem musíme ujasnit.

Co určitě kraje budou požadovat a co považují za velmi neférové, je zvláštní příplatek, protože tam jde o to, že pro pracovníky v sociálních službách jsou to v tuto chvíli dva příplatky, na které mají nárok. A opravdu 17. prosince schvalovat na vládě materiál, který není projednán s kraji, kraje o něm nemají jakoukoliv informaci a dozvídají se tu informaci prakticky v únoru, tak to si myslím, že je vůči krajům velmi nefér. Asociace krajů bude mít své jednání 11. dubna v Plzeňském kraji. Paní ministryni práce a sociálních věcí jsme na toto jednání pozvali. Bohužel nám nepotvrdila účast. Podle informací, které mám z kanceláře asociace, jsme dostali nabídnuto, že by přijel pan náměstek Povšík. Myslím si, že situace je natolik závažná a natolik důležitá, že pro hejtmany je hlavním partnerem ministr práce a sociálních věcí. Byli bychom velmi rádi, kdybyste to přehodnotila, paní ministryně, a na jednání Rady Asociace krajů přijela.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk v řadách poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní bych tedy požádal o vystoupení paní poslankyni Hanu Aulickou. Připraví se pan poslanec Petr Pávek. (Poslankyně Aulická upozorňuje, že chce vystoupit paní ministryně Maláčová.) Paní ministryně chtěla vystoupit? Ano, tak paní ministryně s přednostním právem. Prosím. A následně paní poslankyně Aulická.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Jenom krátce zareaguji. Na jednání Asociace krajů jsem se omluvila z toho důvodu, že se budu účastnit zasedání Rady EPSCO, což je Rada EU – legislativní orgán EU, který se koná třikrát ročně. Jsou tam věci, které se hlasují s jednomyslností, a já bych byla jediná ministryně z EU 28, která by se zasedání Rady EPSCO nezúčastnila. Ale nabídla jsem vám jiný termín, takže k tomuto.

Ke zvláštnímu příplatku se nebudu vyjadřovat. Byla to věc, která byla z přímého pokynu pana premiéra, a myslím si, že bychom si to měli vyříkat vzájemně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy požádám o vystoupení paní poslankyni Aulickou a připraví se pan poslanec Petr Pávek. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nevím vlastně, čím začít, protože v předchozích vystoupeních se hovořilo o potřebnosti, a řekla bych, že už je to eskalující situace. A musím zde říci i pár důležitých faktů, které se možná neříkají schválně, nebo možná se o nich neví.

Každopádně mám zde k dispozici tabulku prostřednictvím pana předsedajícího kolegyně Golasowské. Moravskoslezskému kraji chybí přesně 418 milionů, nebo které žádají na dofinancování. Bylo tady hovořeno, že v současné době chybí, nebo kraje žádají alespoň 2 miliardy. To číslo, které vyhodnotily v rámci požadavků na dofinancování, je 3,736 miliardy, ale optimálně kraje opravdu žádají alespoň ty 2 miliardy, tak aby nedošlo ke kolapsu, resp. ke konci některých preventivních služeb v tomto roce, protože ty finance na to opravdu chybí.

Myslím si, že by především v rámci koalice, a my zde budeme asi dneska přijímat některá usnesení, která o tom i hovoří, a paní ministryně práce hovořila, že chce i o dalším dofinancování, nebo možném dofinancování se zástupci Asociace krajů jednat. Jsem za to velice ráda. Ale myslím si, že by to bylo především na současné koalici, aby de facto si sedla a řekla, jaké jsou priority a jak opravdu ty peníze aspoň v rámci těch dvou miliard v tomto roce někde najít. Já chápu, že se nejedná jenom o sociální služby, že jsou tam další záležitosti. Každopádně si myslím, že velký problém byl při vyjednávání v roce 2018. A to vyjednávání si mělo otevřeně říci, jaké jsou skutečné věci.

Trošku nechápu zástupce Ministerstva práce a sociálních věcí, kdy paní ministryně hovořila, že se čísla a požadavky rozcházejí ze strany Ministerstva práce a ze strany Asociace krajů. Musím říci, že zástupci, a teď nevím, jestli byla přímo paní ministryně na posledním zasedání Asociace krajů, tam opravdu nenašli nějakou součinnost v těch argumentacích jak ze strany krajů, tak samozřejmě ze strany

Ministerstva práce. A opravdu si myslím, že vesměs všechny kraje dělají, co mohou, aby všechny financované sociální služby, které přes ně jdou, tedy ty finance, které přes ně jdou, tak aby opravdu zachránily.

Ale velký problém mám i trošku, jak tady používáme to navýšení na individuální projekty, protože bych chtěla říci, že samozřejmě ty kraje průběžně výzvy na podporu sociálních služeb využívají. Bohužel ten schvalovací proces je tak náročný, že nejprve musí dojít ke schválení projektového záměru v programovém partnerství, kde máme zhruba 30 dnů na vydání stanoviska, a dále mají zasedat až v dubnu, a ty peníze jsou nedostačující a dostanou se jim někdy třeba až na začátek podzimu. To znamená, že to neřeší tu situaci krajů pro tento rok. Bavíme se třeba o roku 2020. Ale tento rok i v rámci navýšení – tam mají kraje obavy, že se ty finance prostě k nim nedostanou.

Také bych chtěla říci, že i ten zvláštní příplatek na těch zhruba, tady paní kolegyně Vildumetzová řekla, že se o něm hovořilo, zhruba 500 milionů. Já to samozřejmě nedokážu podložit, nebo ne. Jsou to jenom výpočty, které asi dostala v rámci Asociace krajů. Každopádně bych to zahrnula do těch 2 miliard. A my bychom dneska asi opravdu měli apelovat na to, aby nejenom Ministerstvo práce a sociálních věcí, ale celá vláda si opravdu sedla a zajistila společné jednání se zástupci krajů a opravdu si přednesli argumenty, na kterých se shodnou a na základě čeho by se ty finance měly najít. Protože já opravdu vnímám to, že když vám na kraji řeknou, a my jako Ústecký kraj žádáme opět nejvíc, přes 2miliardy, a když vám chybí přes 460 milionů a jenom na to navýšení vám chybí zhruba nějakých 335 milionů, a když vám řeknou, že na konci roku, nebo po prázdninách vám budou chybět preventivní služby, že prostě budou končit, že to opravdu na úkor těch ostatních, tak si myslím, že to je něco, co si nemůžeme dovolit, protože my tady dlouhodobě voláme, a je to samozřejmě i o těch prioritách na samotném Ministerstvu práce a sociálních věcí, dlouhodobě voláme po té primární dlouhodobé péči, ale víme, že i ten rozpočet na rok 2018 je na tuto část razantně podsekán. To není jenom v rámci sociálních služeb, ale i v dalších oblastech, jako je na financování na OSPODy a další věci. A nás velice mrzí, že se vlastně dostáváme v této diskusi až do této části, kdy opravdu kraje, a myslím si, že mají i tiskové konference a dávají k tomu opravdu ten apel, protože vědí, že dnešní bod je dneska projednáván, tak že to dostáváme až do této situace.

A myslím si, že na začátku byla bohužel v tom roce 2018 ta nedostatečná komunikace. Já se dneska nebudu bavit a nechci se bavit o tom, jestli to bylo ze strany zástupců Asociace krajů, ze strany Ministerstva práce, anebo ze strany třeba Ministerstva financí. Myslím si, že ta komunikace měla být především na straně Ministerstva práce a sociálních věcí. Každopádně to beru jako vládu jako celek. A pokud se tady bavíme o hrozbě toho, že nám tady opravdu hrozí ukončení financování sociálních služeb už v tomto roce, tak si myslím, že jako poslanci, a vy tady zastupujete všichni svůj kraj, tak bychom se měli opravdu začít bavit, co s tím uděláme.

Také chápu, že těch financí není, jako že bychom rozdávali tam a zpátky. Ale to je přesně o tom, co tady hovoříme už jenom u toho příspěvku na péči, že my neděláme systémová rozhodnutí. Vezměte si, že jenom u příspěvku na péči dneska dochází k navýšení na 31 miliard za rok. 31 miliard. Já mám dokonce informace, že

v některém kraji, neříkám, že všude, v některém kraji nám začínají stahovat klienty z pobytové péče, protože začalo platit navýšení příspěvku ve čtvrtém a potom bude i ve třetím stupni. To znamená, že my se možná bavíme i o možném zhoršení péče, nechci říkat, že domácí je to tragičtější nebo horší, to v žádném případě, ale můžeme se bavit i o zhoršení péče i díky tomu, že jsme rozdělili systémově, jak někteří říkají, péči a navýšení příspěvku na péči, kdy jsme dofinancovali jenom domácí péči. Ale o těch pobytových zařízeních jsme se vůbec nebavili.

Ministerstvo práce a sociálních věcí už dva roky slibuje změnu financování sociálních služeb. Opět se to všechno posouvá. Jsou tam další návrhy a další záležitosti, které tam chtějí zařadit. Ale já musím říct, že přinejmenším už dva roky voláme, nebo všechny ty kraje volají po změně právě toho financování tak, aby se změnila směrná čísla, nebo zrušila, tak aby se povinně do toho zapojily obce a města, protože jak všichni víme, jsou zářná města, která prostě pomáhají, ale máme také zářná města, která se na financování sociálních služeb nepodílejí v žádném případě, anebo jenom v minimálním pojetí. A to si opravdu myslím, že by mělo dojít ke změně a měla by to být jedna z priorit možná nejenom Ministerstva práce a sociálních věcí, ale celé vlády, protože pokud se bavíme, že počet sociálních služeb neustále narůstá, neustále nám narůstá tím pádem i potřeba financování, tak si myslím, že dnešní výdaje a potřebnost, nebo vůbec to, co chtěly kraje původně, těch 20 miliard, ty požadavky, tak si myslím, že už se nebavíme o malém balíku financí, které je opravdu potřeba řešit v rámci státního rozpočtu. A musíme si říci, že jak tady všichni sedíte, tak si nemyslím, že nikdo jste se nesetkal s potřebností sebe nebo vlastní rodiny z toho, abyste sociální službu potřebovali.

Já asi nejvíce můžu mluvit za Ústecký kraj. My máme nejširší počet sociálních služeb a byli jsme nuceni už dokonce zakonzervovat tu sociální síť právě z důvodu toho, abychom to přehodnotili, neustále narůstajících financí, a opravdu optimalizovali i tu potřebnost různých sociálních služeb, ale na to potřebujeme součinnost všech těch obcí a měst tak, aby s námi opravdu kooperovaly a aby s námi řešily potřebnost našich občanů v celém kraji.

A já si opravdu myslím, že priorita by měla být prvotně legislativně změna financování sociálních služeb a zjednodušení, protože tak jak to vnímáme i teď a v rámci těch různých 14 metodik, a je to hodně zdůrazňováno, si nemyslím, že je to úplně optimální. A vnímáme to, že i ty kraje se samozřejmě každý rok snaží zdokonalovat i své vydané metodiky tak, aby to přerozdělování bylo pro poskytovatele co nejoptimálnější.

Proto bych opravdu apelovala na to, abychom začali mít systémové řešení, abychom neházeli do jednoho ranku tamhle, pak přijde zase návrh, protože je před volbami, tamhle do toho ranku, ale abychom si uvědomili, že vše, co uděláme, má nějaký dopad. A abychom to dokázali koordinovat. Já si myslím, že i některé záležitosti, přidání nebo změny by se opravdu měly i třeba prodloužit jenom proto, aby se to připravovalo správně a ty dopady byly pro naše občany co nejmenší.

Takže za nás – budeme velice rádi, když si sednou k jednomu stolu zástupci Asociace krajů a zástupci Ministerstva práce a sociálních věcí a samozřejmě asi ministryně financí, ale řekla bych, že největší kámen úrazu je to, že tam chyběla

především komunikace při tom jednání o rozpočtu na rok 2019. A já bych i možná tak nějak trošku nerada, nechci to říkat, ale mám pocit, že i některé dohody, které se při různých jednáních udělaly, a tady to opravdu nebylo na straně Ministerstva financí, které se snažilo být velice vstřícné, tak si myslím, že si někteří zástupci neuvědomili, co to všechno mohlo znamenat a co to bude znamenat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Petra Pávka a připraví se paní poslankyně Pekarová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, já se s vámi chci podělit o zkušenost ředitele domova důchodců. To je ústav, ze kterého jsem přešel do tohohle ústavu, takže vím o tom problému financování, personálním a prolínání dvou oborů.

První část mého vystoupení bude zahrnovat povídání o tom, jak to v tom domově důchodců funguje. Ten domov důchodců, o kterém mluvím, leží v Jindřichovicích pod Smrkem, to je Liberecký kraj, pohraničí, v obci, která má necelých 700 obyvatel, to znamená, sama se potýká s rozpočtem. Je to krajské zařízení, příspěvková organizace, tzn. na financování tohoto domova důchodců se podílí stát, kraj a klienti. Zhruba po třetinách. To znamená, nevím, kde se tady vzalo číslo 10 %. Pravda je, že zhruba 30 % šlo z dotací Ministerstva práce a sociálních věcí, zhruba třetina šla od Libereckého kraje a zhruba třetinu jsme vybírali od našich klientů, tedy důchodců.

Domov důchodců má dvě složky, to je domov pro seniory, která je stále menší a menší, a potom domov se zvláštním režimem, to jsou lidé, kteří jsou postiženi stařeckými nebo jinými demencemi. A v zásadě se dá říct, že tato skupina postupně vytlačuje tu klasickou skupinu seniorů. Práce v tom domově důchodců je extrémně náročná, zejména pro pečovatelky. Pečovatelky dělaly podle tabulek MPSV za méně, než kolik činila minimální mzda. To je prostě neuvěřitelné, že když my tady, nebo ministerstvo rozhodne o navýšení např. minimální mzdy, tak se to okamžitě neprojeví do platových tabulek. Takže když já jsem navýšil pečovatelkám jejich plat na úroveň minimální mzdy, tak jsem za to byl potrestán odebráním odměn. Myslím si, že to stálo za to, že se podařilo alespoň ty pečovatelky udržet.

Zkuste si představit, jak je práce pečovatelek nesmírně náročná a těžká. Musí pohybovat většinou nemobilními lidmi, kteří jsou těžcí. Musí obstarávat všechny jejich potřeby. Musí je přebalovat, musí je krmit. Střídají se tam ve dne v noci. Na noc tam na jedno zařízení, na jeden dům zůstávala pouze jedna jediná pečovatelka, protože víc jsme nebyli schopni finančně pokrýt. Nemohli jsme je tam nechat dokonce ani ve dvou. Stále více těchto klientů vyžaduje zdravotnickou péči. Zdravotnickou péči nemohou vykonávat pečovatelky. To znamená, musíme tam mít zdravotnický personál, rozumějte zdravotní sestry. Jejich platy odpovídají tabulkám, které nejsou od MPSV, ale od Ministerstva zdravotnictví. Ve zdravotnictví jsou platy mnohem vyšší, takže ty sestry jsou lépe honorovány. Ale co je nám to platné v té realitě, když víme, že máme nedostatek pracovních sil na trhu? Když vidíme, jak ve všech ostatních odvětvích rostou mzdy a platy v tomto odvětví, které je tak důležité, při stárnoucí generaci a její závislosti na péči, ať už domácí, nebo ústavní, tak ty platy

prostě zamrzají anebo jsou naprosto nedostatečné a neodpovídající? Na pokrytí mezd zdravotnického personálu v podstatě nebyly prostředky vůbec nikdy. Jestliže se dneska zdravotnická zařízení přetahují o zdravotní sestry, o zdravotní personál obecně, nemocnice soukromé nebo krajské nabízejí při náboru poměrně vysoké částky, ty sestry si můžou vydělat poměrně slušné peníze, pokud jsou v režimu služeb, tak odcházejí z těchto sociálních zařízení. To znamená, vede to zase k tomu, že se zatěžuje záchranka, že se zatěžují nemocnice. Protože jestliže ten domov důchodců nemůže některé ty úkony udělat prostě proto, že mu to zakazuje zákon, tak musí povolat záchranku a musí toho člověka nechat odvézt do nemocnice. To je strašně drahé. A není to ani lidsky důstojné.

Takže to jsem vám chtěl jenom říct, abyste pochopili, jak ta situace prostě funguje.

A druhá část vystoupení bude politická, ale nikoliv stranická. Já se domnívám, že je extrémně nezodpovědné od nás a od ministerstva, abychom tady od zeleného stolu prostě rozhodli o navýšení platů v jakékoliv sféře. A teď mluvím o rozhodnutí, teď nemluvím o slibech, jako jsme třeba debatovali učitele, kterým to bylo slíbeno, ale ještě to nebylo rozhodnuto. O těch pracovnících v sociálních službách bylo rozhodnuto a nemáme na to rozpočtové krytí? Pak se tedy, milé kolegyně a kolegové, chováme sami velmi nezodpovědně a vláda se chová velmi nezodpovědně. A toto nemá politický podtext, já do toho netahám stranickost. Říkám, že jestliže vláda rozhodla o navýšení platů v sociální sféře, a z dobrých důvodů, protože prostě ta sociální sféra se nám vylidňuje a není personál, který by tu práci dál chtěl vykonávat a mohl vykonávat, tak potom je tedy velmi nezodpovědné a v podstatě trestuhodné, jestliže na to nemá vyčleněné finanční prostředky.

Takže bych z tohoto místa chtěl poděkovat kolegovi Kaňkovskému, který si s tím dal tu práci, předložil tady pozměňovací návrhy, které považuji za dobré, určitě pro ně budu hlasovat, a byl bych velmi rád, kdybyste je podpořili též a kdyby ministryně financí našla v tom rozpočtu prostředky, o kterých bylo rozhodnuto. Není možné to převalovat dál na kraje a obce. Jak jsem vám vysvětlil, nejsou všechny situace stejné. Mluvím o konkrétních případech v pohraničí, kde ta zařízení dlouhodobě po desítky a desítky let historicky stojí na území vesnic, které se samy potýkají s rozpočtem. Od těch není možné očekávat žádný příspěvek. A ten kraj taky na to nemá. Vysvětlil jsem vám, jak vlastně to financování probíhalo po třetinách.

Co je zajímavé, ten domov důchodců, o kterém hovořím, měl 70 lůžek, měl 70 klientů, venku stála fronta další stovky. Normálně v pořadníku, na který se nikdy nedostalo. Protože byli upřednostňováni klienti, které nám posílali z LDN. Prostě lidé, kteří byli opravdu v zoufalém stavu jak zdravotním, tak sociálním, a prostě ta LDN si je tam podrží tři měsíce, pak je vyhodí na ulici. Když mají štěstí, tak je znovu vezme na tři měsíce a po těch šesti měsících, protože nemůže jinak, po těch šesti měsících je nechá na ulici. To znamená, ti lidé končí potom v takovýchto ústavech, v domovech důchodců a v domovech se zvláštním režimem. A tam nám dělají prostě děvčata za minimální mzdu, když mají ředitele, který se vzdá odměny proto, že jim na tu minimální mzdu prostě přidá, protože ani tabulky, které jdou z Ministerstva práce a sociálních věcí, nestíhají vlastně ten vývoj navyšování, o kterém tady bylo rozhodnuto.

Opravdu velmi vážně na vás apeluji napříč politickým spektrem, abychom podpořili ty návrhy, aby ministryně financí našla prostředky a byly sociální služby dofinancovány. Jestli jsem někde viděl opravdu krizový stav do budoucna při stárnoucí populaci, při nárůstu demencí a při potřebě péče, tak je to tedy sociální sféra. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní přečtu jednu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Ivan Bartoš mezi 16. a 19. hodinou dnes z důvodu jednání.

Takže nyní vyzývám paní poslankyni Pekarovou, aby vystoupila, a připraví se paní poslankyně Kateřina Valachová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo a následně s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS Stanjura, tedy po paní poslankyni Pekarové. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěla velice poděkovat panu kolegovi Vítu Kaňkovskému za zařazení, vůbec za iniciaci tohoto bodu a i za formulaci usnesení, které bych chtěla velice podpořit, abychom tady schválili. Je tady alternativní usnesení, které zřejmě představí za chvíli paní kolegyně Valachová, které jsem měla možnost tedy už si přečíst, a musím říci, že je příliš měkké řekněme k tomu, co se teď v sociálních službách odehrává, a myslím si, že je fér, aby Sněmovna vyžadovala termínované – tak jak je to právě v návrhu usnesení pana Kaňkovského – body, které budou mít nějaký jasný výstup, protože jinak jsou to všechno velice obecné formulace, které nemusí vést vůbec k žádnému výsledku.

Samozřejmě taktéž podporujeme, aby byly dofinancovány požadavky krajů, které tady už byly mnohokrát zmíněny. Já tedy nechci nějak příliš se opakovat nebo opakovat ostatní kolegyně a kolegy, kteří už vystupovali, protože také považuji za velice zásadní, abychom pracovníkům a pracovnicím v sociálních službách dofinancovali to, co jim náleží na základě i zvyšování platů, které si skutečně zaslouží, protože se jedná o jedny z nejhůře placených profesí vůbec. A samozřejmě kdy jindy než v dobách ekonomického růstu bychom se měli snažit i jim zvyšovat ocenění za jejich velmi nelehkou, ale velmi důležitou a společensky významnou práci. Takže v tomto směru nemohu než podpořit samozřejmě toto dofinancování.

TOP 09 už v době schvalování rozpočtu na rok 2019 samozřejmě podporovala i pozměňovacími návrhy, které poslanci v této oblasti předkládali a snažili se, aby k tomu, čeho jsme dneska svědky, vůbec nemuselo dojít. Žel neprošly, tak dnes tady tedy chybí víc než 2 miliardy korun, které skutečně poznamenávají fungování sociálních služeb.

Vidím, že koalice v tom asi velice intenzívně jedná i v průběhu tohoto bodu, ale zajímalo by mě několik věcí od paní ministryně, které jsou i ohledně řekněme velice důležitých změn financování do budoucna, tak abychom konečně se už oprostili od toho jenom z roku na rok financování celého sektoru, ale abychom nabídli perspektivu víceletého financování. A zajímá mě, kdy bude zákon, který by tuto změnu konečně zavedl, předložen, protože pokud vím, že jsme už v minulém volebním období tady ty snahy zaznamenaly, ale byly neúspěšné a nestihly se změny

projednat, tak se obávám, že dnes, když máme tedy dva a půl roku zhruba do voleb, tak už toho času také mnoho nezbývá, protože jsou to opravdu zásadní velké změny a ty většinou přinášejí i celou řadu různých připomínek, vypořádávají se jich pak stovky a rozhodně to není jednoduchá věc, na které by se hledala snadno politická shoda, a tudíž je opravdu už načase, abychom ten návrh co nejdříve měli i přímo tady možnost projednat.

Obávám se také, že i systém, tak jak je nastaven díky tomu, že jsme změnili pravidla financování od roku 2016 a přešla do kompetence krajů, tak ne vždycky dobře funguje. Zpětná vazba z jednotlivých sociálních zařízení nebo zařízení, která poskytují sociální služby, z jednotlivých krajů je taková, že opravdu záleží velice na vůli toho kraje pomáhat i těm, kteří třeba nespadají, které nejsou zřizovány přímo kraji, které jsou neziskovými organizacemi atd. Potýkají se s čím dál většími problémy, ale je to samozřejmě kraj od kraje různé. Proto si myslím, že je velice důležité, abychom schválili v rámci toho usnesení bod číslo dvě, který právě vyzývá vládu, aby předložila analýzu funkčnosti tohoto současného modelu financování, a já bych velice prosila o to, aby tam právě bylo pamatováno na rozdíly v jednotlivých krajích, protože opravdu zpětná vazba z terénu je taková, že byť je to třeba organizace, která funguje napříč celou republikou, tak se musí řídit 14 různými přístupy krajů, ty přístupy jsou velmi odlišné podle toho, i kdo třeba v tom daném kraji se té oblasti věnuje z politických reprezentantů. Proto prosím tady o tu podporu bodu číslo dvě v rámci usnesení. Myslím si, že ta informace bude velmi důležitá i právě pro projednávání jakékoliv budoucí legislativy a že to může být i velmi důležitá zpětná vazba i pro voliče před krajskými volbami, které nás v příštím roce čekají, protože opravdu někde ten přístup k sociálním službám jako takovým je velmi na pováženou.

A poslední věc, která mě jako pražskou poslankyni trápila už v době, kdy se projednávala právě tato změna, a která, když připomenu kolegům a kolegyním, kteří tady třeba tehdy nebyli nebo se té oblasti nevěnují tak detailně, byla velkým předmětem rozhovorů, a totiž právě ty jednotlivé koeficienty, jak jsou nastavena ta procenta, která jsou právě vůči Praze, která počítají s tím, že Praha je přece bohatý kraj, takže si může dovolit dofinancovávat sociální služby ze svého, a byť určitě Praha není chudá a je bohatá v rámci republiky, je to významný rozdíl například, tak ale myslím si, že by v tomto směru se neměly dělat rozdíly mezi kraji. Tehdy to bylo prostě, je férové říci, způsobeno tím, že kraje měly v čele krajů, až právě na Prahu, byli všude sociální demokraté. To bylo období, kdy hejtmany byli sociální demokraté. V Praze to bylo tehdy, když vládla koalice s účastí TOP 09, s primátorem za TOP 09, a tak se prostě hodilo, aby Praha v tomto směru ostrouhala, a i politicky to takto bylo průchozí. Je to opravdu tak. Není třeba si v tomto směru nic lakovat narůžovo. A já si myslím, že to je nespravedlivé vůči občanům Prahy a že tedy i tento koeficient by se do budoucna měl změnit tak, aby byl férový, protože podle počtu obyvatel je zhruba srovnatelný s Moravskoslezským krajem, ale Moravskoslezský kraj má skoro 12 % v tom koeficientu, kdežto Praha skoro dejme tomu 8 %, když to zaokrouhlím, což je 4% rozdíl, což je určitě nemalá suma, když to vezmeme v absolutních číslech. Takže v tomto směru chci apelovat na to, abychom v rámci té novelizace a i vyhodnocení se potom dostali k narovnání této určité nespravedlnosti.

Co se týče tedy toho dofinancování, tak už bych tady pouze a jenom opakovala mnohé, co tady zaznělo. Já velmi stojím o to, aby v těchto věcech vláda ty prostředky byla schopna jinde ušetřit a aby je bylo schopno Ministerstvo práce a sociálních věcí krajům poskytnout, abychom tedy dofinancovali tak nezbytné a důležité služby, které se týkají, dá se říci, skoro každého našeho spoluobčana, protože každý z nás máme ve své rodině, ve svém okolí někoho, kdo takovou službu potřebuje, využívá, a pokud ne, tak se může velice snadno stát, že takového svého blízkého budeme mít. Takže děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji, paní poslankyně. Dobré odpoledne všem v tomto poklidném jednání. Jako další vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Kobza, poté s přednostním právem pan předseda Stanjura. Vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Dobré odpoledne. Já bych chtěl poděkovat všem, kteří se účastní této diskuze, za velmi hodnotné příspěvky.

Jak víte, před rokem jsem organizoval seminář na téma sociálních mezer v našem systému, který byl zaměřen na bezdomovce, kterých máme podle veřejných médií nějakých 62 až 65 tisíc registrovaných, a zhruba 350 tisíc lidí, kteří jsou v hmotné nouzi. Velmi pečlivě jsem poslouchal údaje týkající se rozpočtu na sociální služby a nemohl jsem si nevzpomenout na svoje pozměňovací návrhy k rozpočtu, které mi vládní koalice shodila ze stolu, když jsem navrhoval, abychom namísto podpory bosenských včelařů, nebo bosenských sýrařů a gruzínských včelařů, abych byl přesný, podpořili svoje vlastní potřebné. Takže rád bych tuto záležitost připomněl s tím, že v našem rozpočtu jsou prostředky, které jsou vynakládány podle mého názoru velmi omezeně účelně, zatímco lidi, kteří by skutečně potřebovali pomoc, na ty prostředky dosáhnou velmi obtížně.

Co se týče těch 62 tisíc bezdomovců, tak zhruba čtvrtina z nich je resocializovatelná, ale bez vlastní pomoci nebo vlastními silami to nejsou schopni udělat. Oni tu pomoc skutečně potřebují a pak jsou za ni vděční. Zase fakt je, že potom z těchto lidí se rekrutují pracovníci sociálních služeb, protože znají prostředí a mají důvěru těch lidí. Takže rád bych jenom měl těchto pár poznámek k tomu a ještě jednou děkuji za tuto diskusi.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času a prosím pana předsedu Stanjuru. Připraví se do rozpravy paní poslankyně Valachová. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan místopředseda říkal, že máme takovou poklidnou debatu, tak já to zkusím trošku rozproudit, ať to není taková nuda.

Zkusme si vzít zprávy za posledních deset dnů. Minulé pondělí koaliční rada, velký úspěch, domluvená rodičovská. Nejdříve přetahovaná o to, kdo to prosadil, po oprávněných protestech rodičů přetahovaná o to, kdo to vlastně navrhl, a všichni jsou proti a nejsou peníze. Včera večer, dneska ráno jsme hlasovali o platech učitelů. Vládní koalice se zachovala v podobném duchu – nejsou peníze. Teď debatujeme

o chybějících 2 miliardách, kdy se někteří vládní poslanci tváří hrozně překvapeně, že to nečekali. Tak já připomínám, že jsme navrhovali např. 1 miliardu v rámci státního rozpočtu. To jste se nám vysmáli, ten pozměňovací návrh jste odmítli – a teď tady tak vážně a klidně debatujete, jak je to velký problém.

Já myslím, že paní ministryně je skutečně důstojnou pokračovatelkou politiky Vladimíra Špidly a jeho okřídleného "zdroje jsou". Zdroje jsou, zdroje jsou. A posledních deset dnů ukazuje, že ten bankomat, do kterého si chodí paní ministryně pro peníze, přestává vydávat peníze. Už tam nejsou. Na rodičovskou, na platy učitelů, na sociální služby. Ale paní ministryně pořád chodí s tou kartou a má další nápady, co by ještě z toho automatu vytáhla. A ty peníze docházejí. Tak to jenom tak na okraj, abychom zasadili tu debatu jenom do posledních deseti dnů, kdy se ten bankomat nějak zasekl.

A teď k tomu problému, který řešíme. Málo se tady, na můj vkus málo, se tady mluví o klientech v té debatě. Já myslím, že ty platy jsou bezesporu důležité, ale pouhé navýšení platů prostě nestačí, aby se zlepšila situace v poskytování sociálních služeb. Včera jsem se svým kolegou panem doc. Svobodou debatoval o změnách ve zdravotnictví a on mi poukazoval na fakt, který se málo zdůrazňuje ve veřejné debatě, na skokové navýšení délky dožití v České republice za posledních třicet let. Je to nejvyšší číslo v rámci Evropy. Zdravotní péče je lepší a taky nákladnější. A vládu dobíhá to, že za pět a půl roku, kdy vládnou socialisté a hnutí ANO, se vlastně ani jednou pořádně nepodívali na zbytečné výdaje – zbytečné výdaje – protože bankomat fungoval, daňoví poplatníci platili, a vydával peníze.

Je bez jakékoli debaty, že ty 2 miliardy jsou potřeba. Ano, zvýšily se tabulkové platy v příspěvkových organizacích, ale v neziskových organizacích, kde nejsou platy, ale mzdy, k takovému nárůstu zdaleka nedochází. Opakovaně tady řešíme, minimálně poslední tři roky, možná déle, to, že se opakuje stejný jev, že vlastně na začátku každého roku ta organizace neví, jaké budou příspěvky státu, kraje, obce a jak to vlastně zvládne. Já si nemyslím, že k tomu potřebujeme zákon, abychom měli víceleté financování. Myslím si, že dnešní rozpočtová pravidla to umožňují, myslím, že je jenom o dobré vůli to zkusit. Mnohá města to už mimochodem dělají, že mají víceleté grantové okruhy, a samozřejmě neposílají se ty peníze na začátku na celé funkční období. A ten protiargument, že když někdo neplní své povinnosti, no tak zastavím to financování, pokud někdo např. nevyúčtuje správně dotaci, kterou obdržel.

Velký problém, o kterém málo debatujeme, a zrovna v tomto bodě bychom to měli debatovat, je dostupnost a množství sociálních služeb. Je nedostatečná. Mnozí třeba v naší generaci se chtějí starat o své rodiče, jsou i připraveni platit za ty sociální služby, ale ty sociální služby nepřicházejí. Takže kromě platů musíme řešit i systém jako celek. A mimo jiné proto jsme navrhli – nebo navrhneme legislativně – aby jednou z odpočitatelných položek u daňového přiznání – já jsem byl v pondělí na finančním úřadu, takový smutný týden, paní ministryně –, aby jedna z odpočitatelných položek byly náklady, které daňový poplatník uplatní na nákup sociálních nebo zdravotních služeb pro své rodiče či prarodiče. Tak můžeme i zvýšit objem soukromých peněz, které do tohoto segmentu jdou. Ale současně musíme zvýšit i tu nabídku, ať už se jedná o terénní služby, ambulantní služby a podobně.

Někteří z předřečníků – já se omlouvám, poslouchal jsem to v kanceláři, takže nevím přesně, kdo mluvil o reformě psychiatrické péče, o které se taky dlouho mluví. A ti klienti velmi často přicházejí do jiných zařízení a tam se chovají velmi často jako agresoři a ta zařízení na to nejsou připravena. A v tomhle opět děláme hrozně málo. Tak to, že podpoříme to usnesení, které navrhl pan poslanec Kaňkovský, považuji za samozřejmost. Mohli jsme to vyřešit v prosinci u rozpočtu. My, kteří komunikujeme s Asociací poskytovatelů služeb, jsme věděli dopředu, že ta čísla jsou malá, nicméně vládní koalice se tvářila, že to potřeba prostě není.

Ale současně bych chtěl vyzvat paní ministryni, aby vedla vážnou debatu, a teď nemyslím nad návrhem zákona, ale v rámci Sněmovny, v rámci sociálního výboru, o tom systému, aby stát – kdo jiný by měl garantovat ten systém (nesrozumitelné) – aby garantoval rovné podmínky, platové podmínky jak v příspěvkových organizacích, tak v neziskovém sektoru a současně aby se zamyslel nad sítí těch služeb, které budou čerpat peníze, tak aby ta nabídka byla širší, než je dneska, a byla bohatší. Aby se ti, kteří se chtějí starat o své rodinné příslušníky, kteří potřebují tu péči, měli možnost. Samozřejmě jsou místa v republice, kde to funguje bez problémů, ale současně, a mluvil o tom taky někdo z předřečníků, jsou místa, kde to nefunguje. (V sále je hluk.)

Paní poslankyně Pekarová tady říkala, že věří, že vláda začne šetřit. No já tomu teda nevěřím, ale mohu být mile překvapen. Ale když shrnu těch posledních deset dnů, tak u té rodičovské – a teď vycházím z veřejných vystoupení členů vládní koalice – se dodatečné náklady, někdo říkal 6 miliard, někdo 8, někdo 9, já tomu rozumím, že jsou různé varianty, ale jsou to jednotky miliard, nejsou to malé peníze. Tady máme další 2 miliardy. Když sečtu jenom ty dva problémy, to znamená rodičovskou a sociální služby, tak si myslím, že když řeknu 10 miliard, že to nějakým způsobem nepřeháním a nedramatizuji.

Tak samozřejmě můžeme uložit paní ministryni, ať to najde ve svém resortu. Já myslím, že to tam nenajde, že takovou velkou částku tam prostě najít není schopna, že pro to, abychom něco ušetřili, potřebovali bychom nějaké legislativní změny. Ty žádné nebudou. Takže je to úkol pro vládu jako celek. Tohle nemůžeme nechat na jednom resortu, přestože má největší rozpočet, ale po pravdě řečeno, naprostá a drtivá většina těch prostředků Ministerstva práce a sociálních věcí jsou mandatorní výdaje. (Nápověda ze sálu.) 94 %, děkuji. To znamená, ten manévrovací prostor kteréhokoli ministra či ministryně je relativně – ne relativně, je velmi malý. Jestli je to 6 % rozpočtu, tak tam se podle mě 10 miliard ušetřit prostě nedá, a kdo to po paní ministryni chce, tak si lže to vlastní kapsy nebo dává úkol, který splnit nejde.

Já bych měl na paní ministryni jinou prosbu – aby přestala chodit k tomu bankomatu. Ty peníze fakt vypadávat nebudou. To je všechno, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A nyní paní ministryně Maláčová. Paní poslankyně Valachová bude muset ještě chvíli počkat.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Já to vezmu popořádku. Ano, přece jenom to přehodím a začnu jinak, začnu od konce.

Zaznělo tady, a teď je to prostřednictvím pana předsedajícího, od paní poslankyně Pekarové Adamové, od pana poslance Bauera, od pana předsedy Stanjury, jak máme málo finančních prostředků na sociální služby. Já vím, že všichni asi z těch tří oslovených nebyli tenkrát členy této Sněmovny. Nicméně já jsem to ve svém úvodním vystoupení řekla: V té době, za pana ministra Drábka, byl rozpočet na sociální služby 6,83 miliardy. Dneska máme téměř 16 miliard. Tak škoda, že tenkrát na to nedostatečné financování sociálních služeb neupozorňovali tito páni poslanci a paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího.

Co se týká jednání ohledně toho navýšení, tak jsem zmínila, že naše čísla – tady se hovoří o 2 miliardách výpadku. Tak my máme třetinovou informaci, naše propočty, a proto by bylo dobré, když chceme jednat, aby mě někdo v této věci oslovil. Já jsem byla oslovena před týdnem, abych se dostavila, cituji, "11. 4. v 16.20 do Plzně na jednání Asociace krajů". Já budu velmi ráda jednat, pokud mi to umožní můj časový program. Budu se ale účastnit, jak už jsem zmínila, jednání Rady EPSCO. Ale nabídla jsem jiné termíny, velmi ráda se setkám s hejtmany. Ale předpokladem je, že dostanu analýzu těch výpadků. Nemůžeme prostě mít trojnásobný rozdíl v těch číslech. A taky si myslím, že by se toho jednání měla účastnit paní ministryně financí. Myslím si, že by to bylo vhodné. Protože pokud ta čísla jsou skutečně v řádu 2 miliard korun, tak je to značný problém. Ale ještě jednou, trojnásobně se v těch propočtech lišíme.

Co se týká zákona 108 a novely, v legislativním plánu prací ho máme zařazen na vládu na podzim tohoto roku. My jsme o tom několikrát diskutovali na sociálním výboru. V červnu chystáme představení těch takzvaných východisek a dva kulaté stoly. Víte, že v únoru jsme to tak udělali s dávkami na bydlení. V pátek to tak budu dělat s reformou lékařské posudkové služby, v dubnu to bude s balíčkem zaměstnanosti, a tak dále, a tak dále. Takže v červnu budou východiska na novelu 108. A tam ten návrh na stabilní financování, stejně na veškerá opatření týkající se sítě sociálních služeb, ty tam budou. Velkou část věcí převezmeme z té bývalé velké novely 108, která neprošla v minulém funkčním období. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jurečka. Vaše dvě minuty.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já si dovolím reagovat i na to vystoupení paní ministryně. Mně většina věcí a kroků, které udělal pan ministr Drábek, vadila. Včetně projektu sKarty a podobně. Ale argumentovat tady v debatě, ve které se snažíme být všichni seriózní, čísly, kolik se dávalo na sociální služby za pana ministra Drábka, snad každý rozumně uvažující člověk chápe, že je nefér. V tu dobu byly úplně jiné náklady, byly jiné mzdy a platy, byla jiná výše těchto mezd a platů, byly jiné náklady pro ty poskytovatele, bylo spoustu věcí objektivně jinak. Byl mimo jiné i jiný počet lidí, kterým byly tyto služby poskytovány. A my přece víme, že tady demografie je neúprosná. Že stárneme, máme delší dobu dožití, že prostě ty nároky, jakému okruhu osob ty služby dneska poskytujeme, jsou větší než za ministra Drábka. Pokud tím chceme argumentovat, potom tady položte, paní ministryně, na stůl, kolik

je tady klientů, kolik hodin celkově se těmto klientům věnuje. A pak to srovnávejme. Jinak je to neférová účelová argumentace.

Já bych poprosil, kdyby se tady mohl vyjádřit i pan ministr zdravotnictví Vojtěch. Protože já – i v úvodním slově pan kolega Kaňkovský upozorňoval, že tento problém není jenom problém paní ministryně Maláčové, ale je to problém i té neřešené části, která se týká rezortu zdravotnictví, který tady má přesah do segmentu sociálních služeb. Takže prosím pěkně, pane ministře, i vy se k tomu problému postavte čelem a řekněte, jaký vy vidíte prostor k jednání třeba se zdravotními pojišťovnami. Jedná se tady o debaty mezi poskytovateli a úhrady těchto zdravotních pojišťoven. Do toho vy byste měli vstoupit.

A v neposlední řadě bych chtěl poprosit, když pan premiér, který tady není, má čas v neděli řešit téma rodičovské – což je chvályhodné, což oceňuji – prosím pěkně, paní ministryně, obě dvě, vezměte ho s sebou k jednání s těmi poskytovateli, ať i on je účastem toho, kde se najdou ty peníze. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za přesné dodržení času. Omlouvá se nám pan poslanec Munzar do konce jednacího dne od 17 hodin z pracovních důvodů. A nyní paní poslankyně Valachová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, financování sociálních služeb a vůbec systém financování sociálních služeb je něco, a na tom doufám, že se shodneme, na čem se musejí podílet ve vzájemné spolupráci a vůli jak stát, tak kraje, tak obce a města. Zazněla tady řada příspěvků svědčících o dobré praxi krajů a obcí, ale také tady zazněly příspěvky, které upozorňují na to, že ne všechny obce dofinancovávají, nebo více financují sociální služby. To si myslím, že bychom si měli přiznat i to, že z hlediska budoucnosti a kvality sociálních služeb pro všechny občany na území celé republiky potřebujeme všechny veřejné prostředky a všechny zdroje. To ovšem neznamená, že by stát, nebo snad Ministerstvo práce a sociálních věcí – a vidím tady i paní ministryni financí, ministerstvo financí – chtělo utíkat od dodržení dohod, pravidel a toho, jak mají být financovány sociální služby v roce 2019 a jak mají být případně dofinancovány. Koneckonců v minulých dvou letech právě Sněmovna projednávala a následně i vláda dofinancovávala. A byly dodrženy dohody.

Tady bych chtěla avizovat, že v podrobné rozpravě načtu návrh usnesení, kde bychom chtěli získat podporu Sněmovny v tom, abychom se zavázali zahájit jednání ve věci zajištění dofinancování sociálních služeb v roce 2019.

Druhá věc. Zaznělo tady, že samozřejmě z hlediska účinnosti financování sociálních služeb nejde jenom o peníze. Jde o systém. A i tak já vnímám tu rozpravu, že nám stále chybí předvídatelný systém financování sociálních služeb. Asi se shodneme na tom, že na tom neukřižujeme jednoho konkrétního ministra. A tady prostřednictvím předsedajícího – Zbyněk Stanjura není přítomen. Zřejmě se mu zalíbila stávající paní ministryně práce a sociálních věcí. Rád by ji tedy učinil předmětem svého zájmu, že právě ona může za to, že nemáme funkční systém financování sociálních služeb. Ale vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěla říct, že

takhle jednoduché to není. Takhle jednoduché to není. Ale to neznamená, že nebudeme dělat nic.

Proto bych chtěla avizovat, že Ministerstvo práce a sociálních věcí – a opět načtu návrh usnesení v podrobné rozpravě, a nebojíme se Sněmovny, naopak, my chceme podporu Sněmovny a shodu se Sněmovnou – zpracovává a pracuje na analýze funkčnosti současného modelu financování sociálních služeb v České republice. A já vím – směrem tedy k opozici a ke kolegům z opozičních řad a k navrhovateli tohoto bodu –, že také tímto směrem jdou jeho úvahy, a to je něco, co jsme schopni beze zbytku akceptovat, a je to něco, co nám může pomoci. A především to pomůže samotným příjemcům sociálních služeb, uživatelům.

Poslední věc, kterou bych chtěla avizovat, je zase úsilí vlády a Ministerstva práce a sociálních věcí předložit novelu zákona o sociálních službách a také do ní zahrnout přílohu, která se týká výše procentního podílu krajů. Já bych chtěla jenom říct, že je jasné, že na to potřebujeme tu analýzu. A asi se shodneme na metodě, že nejprve potřebujeme analýzu, potom budeme mít čísla a potom můžeme hlasovat a potom se určitě paní ministryně financí těší na bezpochyby věcné projednání státního rozpočtu pro rok 2020. Také tady chci avizovat podporu a to, že tohle je náš společný cíl, naše společná cesta.

Na závěr bych chtěla avizovat, že v podrobné rozpravě načtu návrh usnesení s cílem získat podporu Sněmovny pro doporučení, nebo řekněme úkol vládě zlepšit mezirezortní spolupráci s cílem systémově koordinovat financování sociálních služeb při maximálním využití zdrojů v rámci různých rezortů. To má reagovat na to, co tady v rozpravě také zaznívalo, že potřebujeme systém, který neobtěžuje a nedělá oběti z těch, kteří přijímají sociální služby, užívají je v území, ale naopak tomu jdeme naproti, a my víme, jakým způsobem posíláme do území, do regionů finance pro zajištění sociálních služeb, a činí tak všechny resorty ve vzájemné koordinaci. Také na toto jsme připraveni.

Na závěr bych chtěla konstatovat, že je jasné, a také se to tak vždycky doposud dělo, že jakákoliv změna v legislativě je projednávána z hlediska změn financování sociálních služeb s kraji, obcemi a městy. Máme na to pravidla. A samozřejmě tím spíše to bude dodrženo nyní, v situaci, kdy se tímto bodem a situací ve financování sociálních služeb zabývá samotná Sněmovna.

Dámy a pánové, budu načítat v podrobné rozpravě usnesení. Určitě jste porozuměli, že nejenom já, ale i ostatní kolegové ze sociálně demokratického klubu jsme připraveni podpořit minimálně část usnesení pana předkladatele tohoto bodu a navrhovatele pana poslance Kaňkovského, a věřím, že jste z mého příspěvku se ujistili, že nejenom náš klub, ale bezpochyby i vláda má zájem na shodě a většině v této Sněmovně a na zlepšení systému financování sociálních služeb. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím paní poslankyni Dražilovou. Připraví se pan poslanec Válek. Prosím.

Poslankyně Lenka Dražilová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já svoje vystoupení zkrátím, protože o té systémovosti zde už bylo hodně

řečeno. Já bych se chtěla částečně připojit ke kolegyni Pekarové Adamcové. (Předsedající: Adamové, a mým prostřednictvím, prosím.) Adamové, omlouvám se.

Jsem z Jihomoravského kraje, který také opakovaně upozorňuje na skutečnost, že krajům jsou finanční prostředky na sociální služby rozdělovány podle klíče stanoveného před několika lety. Tento klíč se v kontextu navyšování nákladů sociálních služeb jeví v současné době opravdu jako nevyhovující, protože neodráží aktuální potřeby, aktuální složení sociálních služeb v jednotlivých krajských sítích.

Když budu mluvit za Jihomoravský kraj, tak vzhledem k tomuto je opakovaně náš kraj nucen omezovat požadavky na krytí nákladů služeb. Nastavení výše podílu na finančních prostředcích ze státního rozpočtu způsobuje, že nemůže poskytovat dotace ve stejné výši na stejnou sociální službu, jako je tomu v krajích s výhodnějším podílem na státním rozpočtu. To samozřejmě vede k nespokojenosti ze strany poskytovatelů, kteří poskytují své služby cílové skupině ve více krajích, kdy dotace od Jihomoravského kraje na stejnou službu nedosahuje výše dotace na úvazek či lůžko v kraji třeba hned sousedním. Když budu konkrétní, například Olomoucký i Zlínský kraj má o 600 korun více na obyvatele, Kraj Vysočina o 375 korun, Kraj Pardubický o 370 korun více. Tyto rozdíly je samozřejmě potom velmi těžké sanovat z rozpočtu kraje. Přitom Jihomoravský kraj na sociální služby poskytuje dotace z vlastního rozpočtu o objemu daleko vyšším než v ostatních krajích. My přispíváme pro rok 2019 částkou 236 milionů korun, což je o 42 milionů více než v loňském roce.

Takže ačkoliv je zřejmé, že počet obyvatel by asi neměl být jediným kritériem při stanovení výše dotace krajů, je nutno tuto skutečnost zohledňovat podle mého názoru jako jednu z nejdůležitějších. Proto bych tedy chtěla také já apelovat na analýzu funkčnosti současného modelu financování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím pana poslance Válka do rozpravy. Prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Já se pokusím neopakovat, co tady zaznělo z mnoha úst, a ani se nebudu snažit hledat viníka. Nemyslím si, že navýšení platů sester je to, co je tou vinou za to, že chybí peníze. Já si myslím, že opravdu problém je koncepce. V poledne byla tisková konference, kde všichni zástupci ze všech klubů – ze všech klubů – jasně a srozumitelně řekli, že digitalizace a elektronizace je něco, na čem nám záleží všem poslancům, že se o to budeme snažit ve shodě s vládou. To znamená, já jsem byl velmi, velmi spokojený, že jsem užitečný a že se odborně na něčem dokážeme shodnout bez rozdílu, v jaké jsme straně, a že jsme připraveni posunout v tomto směru republiku dál, tak aby to bylo ku prospěchu občanů.

Myslím si, že sociálně-zdravotní pomezí je nejméně stejně důležité, ne-li víc důležité než digitalizace. Tak jak tady zaznělo, dneska je 50 % občanů státní pojištěnci. Tedy to nejsou jenom matky na mateřské, ale to jsou lidé, kteří prostě nemají na to, aby platili pojištění. A počet těchto občanů bude narůstat. Odhady znějí, že za deset let jich bude 6,5 milionu, že jich bude řekněme 60, ne-li víc procent, 70 procent. Ty odhady se liší. Porodnost zásadním způsobem nestoupá a přibývá

občanů, kteří se dožívají vyššího věku, ale přitom zásadním způsobem neroste jejich Karnofského index. To znamená, ti občané sice mají vyšší věk, průměrný vyšší věk, ale jsou často ve velmi špatném zdravotním stavu a potřebují pomoc. Potřebují nejenom zdravotní pomoc, ale potřebují pomoc pečovatelů, pomoc sociálních zařízení. A definice, tak jak je hranice mezi sociální a zdravotní péčí dána legislativou a normami, ta si myslím, že v této fázi už je přežitá. Je potřeba o ní znovu diskutovat.

Ze všech těch důvodů bych nesmírně ocenil, abychom se k tomuto tématu postavili nejenom z hlediska vyřešení situace v letošním roce, která se prostě musí vyřešit. Pokud ji nevyřešíme a pokud nenajdeme sílu k tomu jednotně zavázat paní ministryni a vládu, aby peníze nalezla, tak jsme zklamali jako poslanci, kteří jsme sem byli voleni bez ohledu, za jakou to bylo stranu. Měli bychom ale hledat také koncepci a měli bychom také hledat to, jak budeme situaci řešit v příštích letech. Protože máme konec března, blíží se duben, za půl roku budeme hlasovat o rozpočtu a budeme o něm diskutovat. A rozpočet se začíná připravovat někdy o prázdninách. To znamená, už teď je nejvyšší čas se bavit o tom, co bude v příštím roce a v příštích letech.

Situace se sociálně potřebnými se bude rok od roku zhoršovat. Nebude se rozhodně zlepšovat. Proto bych velmi rád, aby jak paní ministryně, tak pan ministr zdravotnictví začali intenzivněji spolupracovat a intenzivněji společně, společně, společně předkládat zdravotnímu výboru a sociálnímu výboru řešení dlouhodobé situace.

Za mě byla naprosto odstrašující zkušenost, kdy jsme měli společné jednání stran psychiatrické péče, která bude vyžadovat řešení, kde se setkaly oba dva výbory parlamentu, jak sociální, tak zdravotní, kde přišel senátní výbor, kde byl ministr zdravotnictví – paní ministryně nebyla. My jsme v obrovském počtu poslanců a senátorů, my jsme seděli v obrovském počtu odborníků, kteří tam vystupovali, a neposunuli jsme se ani o píď. Ani o píď, protože jsme se nedozvěděli, jak tedy po prázdninách vše bude řešené v té sociální stránce.

Všechna tato péče, ať si říká kdo chce co chce, je sociální nebo zdravotní pouze podle toho, v jakém zařízení se poskytuje. Ten stejný pacient, který leží v eldéence, má zdravotní péči. Ten stejný pacient, když leží v nemocnici, která ho nemá kam přeložit, má zdravotní péči. Když leží v ústavu sociální péče, má sociální péči. Pokud je doma, chodí za ním sociální pracovníci a starají se o něho příbuzní, má sociální péči a pomáhá tomu stát. My se bavíme o pacientech, kteří jsou v těžkém, často ve složitém zdravotním stavu, v těžké zdravotní situaci, mají závažné choroby, a bavíme se o kvalitě jejich života. Bavíme se o tom, aby kvalita jejich života byla co nejvyšší. My se nebavíme o tom – je jedno, jestli se bavíme o zdravotní nebo sociální péči, jestli se tito lidé mohou vyléčit. Nemohou. Nikdo z nás se finálně nevyléčí, všichni z nás nakonec umřou. Není trik, jak to obejít.

Proto bychom se o tomto měli bavit opravdu koncepčně, dlouhodobě. Měli bychom se o tom bavit odborně a nedělat z tohoto politikum. Protože toto není žádné politikum. Je to něco, co potřebují občané ve všech našich krajích. Je to něco, kde musí být naprostá, naprostá shoda Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva práce a sociálních věcí. Oba dva ministři se musí shodnout na tom, jak toto budou řešit, a to

nejenom krátkodobě, v letošním roce, kdy to řešení prostě musí být nalezeno! (Důrazně.) Bavit se o tom, že třeba nebude, je naprosto iluzorní a směšné. Prostě musíme ho najít! Ale je to něco, co musíme nachystat do rozpočtu na příští rok a co musíme připravit. A ne se tady nedůstojně handrkovat, jestli přidáme peníze tam nebo onde. My prostě musíme toto brát za naši absolutní prioritu. A pokud to neuděláme, zklamali jsme jako poslanci!

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A s faktickou poznámkou pan poslanec Juříček. Poté pan ministr. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Juříček: Dobrý den, dámy a pánové. Já určitě nejsem odborník na sociální témata, ale nicméně když poslouchám tu debatu, která je nekonečná, tak si myslím, že tady bude muset asi do budoucna vzniknout zcela jiný konsenzus, a to je to, že samozřejmě když se podíváme na demografii a podíváme se i do roku 2040, tak je jasné, že generace budou stárnout a budou potřebovat silnější sociální služby na všech různých úrovních. Tak za prvé určitě je potřeba přerozdělit to, co už dneska v rámci MPSV existuje, a udělat v tom pořádek, protože dostávám řadu připomínek od úřadů práce, jak se rozdávají peníze neefektivně. O tom bychom asi tady mohli debatovat znova dlouhé hodiny.

A pak je asi potřeba si také říct, že asi ten stát to nebude schopen ufinancovat všechno. Proto tady bude muset asi pravděpodobně vzniknout nějaký konsenzus spolufinancování rodin, tak jak je to běžné všude ve světě, a ne jenom v tom vyspělém světě, i v tom světě, který my považujeme za méně vyspělý, než jsme my. Takže myslím si, že na to se musíme podívat i tady tímto horizontem.

A je také potřeba se podívat na to, že teď přece jenom ta krize už tady přichází. A já už jsem říkal ministryni financí, že teď už jsou zakázky o 10 % nižší a na konci roku budou možná o 30 % nižší.

Tak prosím vás, tady nemůže být jenom levicová Sněmovna, která vždycky bude všechno rozdávat, ale myslím si, že se musíme na to dívat krátkodobým horizontem, ale myslím si, že máte v řadě věcí pravdu, že se na to musíme podívat aj horizontem dlouhodobějším a změnit ten náš náhled toho, že všechno ufinancuje stát.

Já svoji maminku – samozřejmě moje pozice je asi jiná (upozornění na čas). Ano, děkuji. Financuji také soukromou sociální službu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Pan ministr se mi nyní hlásí s přednostním právem. Poté paní ministryně. Prosím pana ministra zdravotnictví.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, také jsem se přihlásil o slovo vzhledem k tomu, že skutečně velmi správně tady bylo poukazováno na to, že tady neřešíme pouze otázku sociální, ale řešíme tzv. zdravotně-sociální pomezí, které má celou řadu oblastí. Já se vyjádřím pouze k některým, o kterých tady taktéž byla řeč.

Pokud se podíváme na tu krátkodobou otázku, to znamená nějaké nárůsty úhrad z veřejného zdravotního pojištění, tak musím říci, že já jsem velmi se zasazoval o to, aby v tomto roce došlo k odpovídajícímu nárůstu přesto, že segment této péče není součástí úhradové vyhlášky na základě nálezu Ústavního soudu, protože zkrátka nejde o poskytovatele zdravotních služeb, ale poskytovatele sociálních služeb, přesto dostávají samozřejmě úhradu skrze tu tzv. odbornost 913 pro zdravotní sestry pracující u poskytovatelů zdravotně-sociálních služeb. A také jsem se zasazoval o to, aby i tyto sestry dostaly bonifikaci za ten tzv. nepřetržitý provoz, stejně jako v nemocnicích. Vyjednali jsme toto s pojišťovnami.

A když se podíváme na ta data, jak roste tento segment, tak jenom meziročně mezi roky 2018, 2019 roste o 11 % – úhrady z veřejného zdravotního pojištění. To je skoro nejvíce ze všech segmentů. I do akutní lůžkové péče jde asi 9 % meziročně. U ostatních je to kolem pěti. A tento segment 11 % navíc, konkrétně 230 mil. korun, celkově 2,5 mld. korun z toho zdravotního, z té zdravotní části jdou v roce 2019 poskytovatelům zdravotně-sociálních služeb. Když jsem se podíval na nějaký dlouhodobější trend, tak od roku 2010 do roku 2019 stouply úhrady z veřejného zdravotního pojištění o 250 %. O 250 % více peněz do poskytovatelů zdravotních služeb z veřejného zdravotního pojištění. Takže myslím si, že z tohoto segmentu z veřejného zdravotního pojištění jde poměrně výrazný nárůst meziroční v těch posledních letech. Takže tady si nemyslím, že je nějaký zásadní dluh ze strany zdravotních pojišťoven. Já osobně jsem se zasadil o to, aby právě i tito poskytovatelé v tomto roce, a jejich zdravotní sestry, dostali uhrazeno i právě ten směnný provoz, kdy bohužel nejsou součástí toho nařízení vlády, resp. nejsou poskytovatelé zdravotních služeb, kterým to hradí přímo takto zdravotní pojišťovny. Takže to jenom za mě. Myslím si, že v tomto asi odpovídám prostřednictvím pana předsedajícího na pana poslance Jurečku, že skutečně jednání s pojišťovnami proběhlo a že ten 11 % nárůst myslím si, je velmi, velmi solidní.

Pokud se podíváme na home care – tady ještě bylo řečeno, tak tam je opět nárůst zhruba 7 % plánovaný. Takže také si myslím, že velmi, velmi dobrý nárůst v porovnání s ostatními segmenty.

Reforma psychiatrie. To je něco, co tady bylo řečeno opakovaně. Tady nemůžu souhlasit s tím, že by se nic neudělalo nebo že bychom se nikam neposunuli. Naopak, tato péče dnes se rozvíjí velmi dynamicky na základě nejrůznějších projektů financovaných i z evropských zdrojů. A my jsme připraveni financovat i z veřejného zdravotního pojištění tu komunitní péči. V minulém roce vzniklo prvních pět center duševního zdraví komunitních. V tomto roce dalších šestnáct. Brzy jich bude třicet. A zdravotní pojišťovny počítají s tím a je to dohodnuto, že v příštím roce budou už ta první centra duševního zdraví, ta komunitní centra, kde je poskytována zdravotně-sociální péče pro duševně nemocné pacienty, hradit z veřejného zdravotního pojištění. Je počítáno asi nárůst 350 milionů. Ale samozřejmě musíme vyřešit právě i vstup té sociální složky.

Tím se dostávám, řekl bych, asi k poslední části a to je ten dlouhodobý výhled, jak financovat zdravotně sociální služby, jak financovat dlouhodobou péči. My jsme iniciovali, a já jsem se dohodl s paní ministryní, že skutečně potřebujeme řešit koncepci. Vznikla mezirezortní pracovní skupina. Myslím si, že by mohla být

efektivnější. Teď jsme měli poslední schůzku s paní ministryní před několika dny. Máme nějaký jasný plán, postup. A souhlasím s tím, že potřebujeme řešit tuto věc koncepčně, protože demografický vývoj je neúprosný a musí se oba rezorty na tomto podílet. My připravujeme změny – připravujeme změny v úhradách z veřejného zdravotního pojištění, připravujeme změny v legislativě. A já bych si přál, abychom v tomto volebním období zkrátka přišli skutečně s koncepčním řešením zdravotně-pomezí, které si tu pozornost, jak o tom hovořil pan profesor Válek prostřednictvím pana předsedajícího, určitě velmi, velmi zaslouží.

Takže není to tak, že bychom pouze koukali a nic nedělali. Naopak. Já to považuji za zásadní téma obou rezortů. A máme dnes shodu s paní ministryní, že budeme v tom aktivní a musíme skutečně ten změnový zákon – protože to bude změna několika zákonů, o zdravotních službách, o sociálních službách, o veřejném zdravotním pojištění – připravit, tak aby se předložil Sněmovně ještě v tomto volebním období a tato péče zkrátka byla uchopena mnohem koncepčněji. Ale nemůže si nikdo myslet, že to zafinancujeme pouze z veřejného zdravotního pojištění. Tady se musí podílet zdravotní pojišťovny, sociální systém a samozřejmě i určitý příspěvek toho klienta na hotelové služby atd. To je samozřejmě něco, co musíme nastavit, tak aby to bylo spravedlivé a vyvážené z hlediska vícezdrojového financování.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji panu ministrovi Vojtěchovi. A než se posuneme dále, tak jsou zde tři faktické poznámky. Jako první je paní poslankyně Gajdůšková, a než dorazí k mikrofonu, tak vás seznámím s omluvenkou. Paní poslankyně Matušovská se nám omlouvá od 16.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo. Jenom velice rychle, protože za sociální demokracii v této oblasti mluví naše paní ministryně, kterou samozřejmě podporujeme, a s vystoupením také z pozice sociální demokracie vystoupila Kateřina Valachová.

Já ale chci reagovat a velmi silně se ohradit proti tomu, co tady zaznělo, že levice jenom rozdává. To prostě není pravda. Jestliže podporujeme a vždycky jsme se snažili navyšovat platy, podporovat veřejné služby, tak to byla podpora růstu. A podívejte se na grafy hospodářského vývoje, jak to vypadalo za vlád sociální demokracie a jak to vypadalo za vlád pravice. Vnitřní spotřeba je silným motorem ekonomického, růstu, a pokud ho podseknete, tak to prostě nefunguje. Odmítám tady toto nálepkování. Cokoliv navrhujeme, cokoliv prosazujeme pro zvyšování kvality života lidí, to děláme s tím, že nám jde samozřejmě o lidi, o zaměstnance, o všechny další skupiny lidí, o dostupnost veřejných služeb a že nám jde také o prosperitu a rozvoj celé země. Tak to prostě funguje. To jsou ekonomické teorie, můžete si je nastudovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní pan poslanec Bláha s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Okleštěk. Prosím o klid v sále!

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já tady celou dobu poslouchám – navýšit platy, více peněz, potřebujeme více prostředků. Já bych jenom doplnil kolegu Juříčka prostřednictvím pana předsedajícího. Nikdo se nezamýšlí nad tím, že my ty prostředky máme, ale bohužel je vynaložíme na úplně jiné věci. Nikdo se nezamyslí nad tím, že spotřebujeme v řadě zařízení více za energie, spotřebujeme více za správu budov, spotřebujeme více za provoz atd. atd. Ve všech firmách je normálně běžné, že zaměstnanci chtějí stále více peněz, a je to logické a já jim je přeju a pojďme jim opravdu přidat, protože si to zaslouží. Ale pojďme se na to podívat z druhé strany. Nemohli bychom ušetřit na tom, že bychom přesunuli tam, kde to je neekonomické, tato sociální zařízení tam, kde to ekonomické bude? A podívali se na hospodaření jednotlivých budov a jednotlivých sociálních zařízení? A věřte tomu, že bychom tam našli tolik peněz, že byste se všichni divili.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím pana poslance Oklešťka. Připraví se pan poslanec Jurečka. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já naprosto podporuji všechno, co řekl pan ministr Adam Vojtěch. Jenom bych chtěl připomenout, že procentický nárůst je krásná záležitost, ale musíme vycházet ze základního čísla. To znamená, že když jsou vysoká procenta nárůstu v sociálních službách, co se týče mezd nebo platů, tak si musíme uvědomit, že to může znamenat výrazně nižší procento ve srovnání s platy v jiných oblastech. V sociálních službách jsou platy dlouhodobě podtrženy a my se snažíme přiblížit k tomu, co si vlastně ti pracovníci zaslouží.

Můj předřečník kolega Bláha myslel samozřejmě věci dobře, tak jak u něho je vždycky zvykem, akorát ne vždy každý z nás to pochopí. Já jsem tím chtěl jenom říci, že my děláme energetické audity sociálních budov, my děláme všechna opatření pro to, abychom provoz maximálně zlevnili, ale nedá se to dofinancovat ani z krajů, ani ze státního rozpočtu. Snažíme se právě dělat taková opatření, aby ta zařízení byla ekonomická, abychom v lokalitách, kde ti sociálně potřební jsou, nebo ti, kteří potřebují sociální služby, ta zařízení měli, abychom je nedávali do velkých zařízení, když jsou zvyklí z jiných prostor, z vesnických apod.

Takže bych se chtěl jenom přimluvit za to, abychom pokračovali v nárůstu platů v sociálních službách, nebrali je na lehkou váhu, a zbytek bude navrženo tady usnesení a já se k těm usnesením samozřejmě, pokud bude potřeba, ještě vyjádřím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím pana poslance Jurečku s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Mašek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji za to, že vystoupil pan ministr Vojtěch, kterého jsem k jeho vyjádření vyzval. Nicméně vy jste sice řekl, že to navýšení tady je, tady pan hejtman Okleštěk říkal, že je to také otázka, z jakého základu, ale já se pořád potkávám v terénu, když jezdím, s velkým množstvím ředitelů, jednotlivých poskytovatelů, kteří říkají "máme obrovský problém vůbec dostat smlouvu na nějaké území, kde tu službu poskytujeme nově". To znamená, že přístup zdravotních pojišťoven je opravdu extrémně konzervativní a spíše mají nechuť k tomu, aby daly podmínky pro to, aby adekvátně ti poskytovatelé služby mohli zabezpečit. S tím se já často setkávám v terénu.

Nevím, jak vy si to monitorujete, jaké máte reakce od ředitelů, ale myslím, že kdybyste je oslovili jako ministerstvo, plošně se dotázali všech poskytovatelů v republice, jaké mají zkušenosti, tak byste dostal trošku jiný obrázek reality, která tady je. Jestli to uděláte a s odstupem třeba několika měsíců to vyhodnotíte, budu moc rád.

Jenom tady zmíním jednu věc, to, co říkal pan poslanec Bláha. Pane poslanče, máte pravdu, podepisuji. Velká úspora, velký prostor pro úsporu je v provozních výdajích. Ale když jsme tady jako KDU-ČSL dávali pozměňovací návrh v rozpočtu k tomu, ať posílíme financování sociálních služeb i v oblasti investiční, tak to tato koalice nepodpořila. Takže prosím pěkně, podívejte se sami u sebe doma v koalici, kolik na tyto možnosti... Jak tady říkal pan hejtman Okleštěk, není možné, aby všechno zaplatil kraj, případně města, protože nároky na investiční úspory jsou opravdu v řádu jednotek či desítek miliard korun, aby se investiční dluh dohnal. Je dobré mluvit o úsporách, ale když přijdete do DPS, kde ta dépéeska má dvě tři patra a nemá výtah a ten ředitel shání několik let financování toho výtahu, těžko mu můžete říci, ať si pořídí tepelné čerpadlo a ať to zateplí. Taková je realita v České republice.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní pan poslanec Mašek, připraví se pan poslanec Pávek. Prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já coby zdravotník se tedy také pohybuji ve zdravotně-sociálním pomezí a starám se o pacienty, kteří konzumují peníze z obojího, ze zdravotního i ze sociálního. A zrovna o tomto víkendu jsem sloužil na záchrance a byl jsem v domově důchodců zasahovat u jedné pacientky. V tom domově důchodců sestra v podstatě na kraji svých sil na konci své směny, jediná plnohodnotná sestra v tom nejmenovaném domově důchodců na 364 pacientů s řadou ošetřovatelek. A to je dnešní realita. Čili personální nedostatek. Nedostatky jsme tady slyšeli od pana Jurečky prostřednictvím pana předsedajícího, že nejsou peníze na opravu výtahu atd.

Bavili jsme se tady o tom, mnoho mých předřečníků, pan Stanjura a pan profesor Válek, jak se nám to posunuje generačně, jak stárneme jako populace, dosahujeme věku 80 let, ale nedosahujeme je ve zdraví, dosahujeme je v nemoci. A naši bližní, ti starší, já to zažívám ve své rodině také s tchyní, a je před námi, jak to budeme řešit. To není jenom o zajištění procentuálního nárůstu peněz do systému. To dokážeme, ale nedokážeme to dostatečně. Nikdy to nebude dostatečné. A pokud to budeme

směřovat na to, že budeme pouze chtít nebo preferovat formu jakési hospitalizace nebo prostě domovů důchodců a podobně, tak je to neřešitelné.

Já si tady dovolím zmínit, doufám, že to nebude bráno nějak nevyváženě, ale když jedete do domovů důchodců, tak tam neuvidíte staré Romy. O ty se starají rodiny samy. Nebudu teď diskutovat, z jakých to je peněz, z jakých to je příspěvků. Nicméně starají se o ně samy. A v naší většinové populaci to došlo k tomu, že se o své příbuzné sami starat neumíme, resp. hledáme cestu, jak se jich, v uvozovkách, zbavit.

Proto bych tady chtěl říci, že si to musíme propočítat – (Čas, pane poslanče.) Promiňte, můžu se přihlásit ještě jednou.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já se omlouvám. Nyní pan poslanec Pávek, připraví se pan poslanec Okleštěk.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo. Jenom krátkou poznámku pro kolegu Bláhu vaším prostřednictvím, pane předsedající. My tady nerozhodujeme o navýšení platů. O tom bylo dávno rozhodnuto. My tady teď jednáme o proplacení toho, o čem bylo rozhodnuto. To je celé. Potom tady vedeme dlouhou debatu o tom, aby se ministerstva chytla za nos a začala pracovat koncepčně. To je celé. Takže my nerozhodujeme o navýšení platů. To už bylo rozhodnuto. Jenom o jeho proplacení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za výrazné dodržení času a prosím pana poslance Oklešťka s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Vojtěch.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem zaregistroval poznámku pana kolegy Jurečky. Samozřejmě, ten systém je takový, že ne zdravotní pojišťovna, ale kraj dává registraci pro poskytovatele sociálních služeb, a pokud ten žadatel splní patřičné podmínky, tak my tu registraci musíme dát. To je prostě neodbouratelné. Problém je potom, že je nemusíme zařadit do sítě. A zařazení do sítě, to je to čerpání těch příspěvků a tam vycházíme z toho, jaké máme strategické dokumenty, střednědobý plán, dlouhodobý plán a tak dál, poskytování sociálních služeb, a podle toho se snažíme orientovat. Problém je v tom, že populace obecně stárne, takže nám přibývá těchto zařízení, která se dostanou aspoň do registrace, a pak jsou nešťastni z toho, že nemají prostředky. Ale to, co pak zmínil pan kolega Jurečka, je sociálně-zdravotní pomezí a to je to čerpání už přes zdravotní pojišťovny. Pokud si ta zařízení dokážou nasmlouvat zdravotní, takže mají bonus navíc. Ale oni je nezaregistrují. Registrujeme je my jako kraje, tam jiná možnost není. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím pana ministra Vojtěcha, který se přihlásil jako poslanec s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Mašek. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Pouze velmi krátce na pana poslance Jurečku prostřednictvím pana předsedajícího. Nechci tady dělat nějakou edukaci, ale

tak to není. Naopak tito poskytovatelé pobytových zdravotně sociálních služeb jsou jediní, kteří mají v zákoně prosazen historicky takzvaný smluvní přímus. To znamená, pojišťovna je povinna s nimi uzavřít smlouvu. Žádný jiný segment to takto nemá nastaveno. Všude jinde, samozřejmě, se tvoří síť, protože pojišťovna musí zajistit časovou a místní dostupnost zdravotních služeb, ale tento jediný segment má v zákoně smluvní povinnost, to znamená, pojišťovna si nemůže vybrat a musí smlouvu s tím subjektem uzavřít. To jenom na osvětlení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní pan poslanec Mašek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji. Nepohlídal jsem si předtím čas, takže to velmi rychle dořeknu. Nejde jenom o to tam peníze dodávat, stále přidávat, ale jde o to opravdu vytvořit koncepci. A já bych velmi doporučoval se na to podívat a propočítat si to v tom smyslu, že stavět další a další budovy, starat se o ně, vkládat do nich další peníze, soutěžit tam o personál, který není, versus ta druhá možnost, která si myslím, že je jednoznačně ekonomičtější, a to je posilovat domácí sociální a zdravotní péči, a to také dokážeme v tom čase podchytit, ten nárůst počtu pacientů, respektive klientů, kteří to potřebují. Myslím si, že je potřeba v tomto udělat nějakou studii, přijmout nějakou koncepci do budoucna, aby to bylo vyvážené, abychom to skutečně stihli finančně saturovat a aby to mělo smysl. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. A nyní s poslední faktickou poznámkou v tuto chvíli pan poslanec Bláha. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, jsem rád, že to tady stále zaznívá. Je potřeba opravdu začít pracovat koncepčně a systémově, to znamená, že žádná firma by si nedovolila, žádný vlastník, sebelepší firma by si nedovolila, ani giganti, velcí nadnárodní, aby měli deset velitelů. To znamená, že jestliže tady máme jeden zdravotní systém, tak ho nemůže spravovat deset velitelů. To znamená, že ministerstvo, kraje, města a tak dále, mělo by to být jednoznačně pod jedním velením. A věřte tomu, že pak bychom našli i hromadu volných budov, že bychom uměli shrnout kapacity do jedněch míst.

Já vám uvedu jenom příklad. U nás na severu máme v okruhu patnácti kilometrů tři nemocnice. Každá potřebuje peníze, každá se potřebuje rozvíjet, místo toho, abychom udělali pro těch patnáct kilometrů jednu a ostatní zařízení využili pro to, aby tam mohla být dlouhodobá péče. Je to jednoduché. Nikdo si nedovolí, a sebelepší firma, mít tři závody na jednom místě. A věřte tomu, že pak bychom tam byli schopni shromáždit odborníky, mohli by tam mít peníze. Takhle to máme v celé republice – nekoncepčně postavené zdravotnictví. Všichni, s kterými se o tom bavím, to vědí, říkáme si to, ti, kteří umějí počítat, to jednoznačně podporují, že je potřeba systémová změna, ale bohužel všichni se to bojíme říct veřejnosti naplno. Nebojme se, pojďme o tom mluvit a věřím, že jsme schopni to posunout. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. To je v tuto chvíli poslední faktická poznámka v obecné rozpravě. A nyní tedy paní ministryně Schillerová jako poslední, co mám v tuhle chvíli přihlášku. Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, velmi pozorně jsem poslouchala celou tuto několikahodinovou debatu a dovolte, abych k ní také přispěla svým pohledem na věc.

Financování sociálních služeb je každoroční evergreen nejen na půdě Poslanecké sněmovny, ale i pro poskytovatele sociálních služeb, zástupce klientů, sociální partnery, média a v neposlední řadě pro meziministerská jednání a jednání vlády. Zákon o sociálních službách byl schválen v roce 2006 a účinnosti nabyl v roce 2007. Jeho cílem bylo vytvořit koupěschopnou poptávku po sociálních službách. O volbě typu služby i o konkrétním poskytovateli této služby měl rozhodovat příjemce příspěvku na péči na základě své svobodné volby. Zákon v té době vycházel z předpokladu, že síť různých typů služeb bude reagovat na poptávku a bude pružná časově a místně dostupná. V tomto případě by měli mít poskytovatelé i dostatek prostředků na zabezpečení služeb pro klienty. Dotační systém měl pokrývat marginální část nehrazených služeb. (V sále je hluk!)

Předpoklady zůstaly nenaplněny. Spokojen v zásadě není nikdo. Nedostačující jsou kapacity terénních, ambulantních a pobytových sociálních služeb, což kritizují budoucí klienti, současní klienti i jejich rodiny. Neřešena zůstává oblast překryvu zdravotních a sociálních služeb, dlouhodobá péče. Přestože v každém volebním období působí aspoň jedna komise, která se problémem zabývá, řádné řešení dosud nebylo předloženo. Poskytovatelům sociálních služeb také vadí nevyhovující způsob financování s neodůvodněnými rozdíly ve výši úhrad za stejné služby. Kromě vysoké administrativní náročnosti mají poskytovatelé i spoustu dalších dílčích výhrad.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Poprosil bych o klid v sále. Začíná tu být hluk. Kolegyně po mé levici... kolegyně, prosím. Paní ministryně, pokračujte.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji. S vývojem situace nejsou spokojeny ani samosprávy, ani orgány státní správy, spokojena není moc výkonná ani moc zákonodárná, téma je často politizováno. Praxe tedy již zřejmě dlouhodobě volá po přehodnocení východisek a zásadní změně systému. Musí se však řešit podstata problému, ne přímo či nepřímo podporovat pouze tlak všech aktérů na státní rozpočet, protože další eskalace výdajů státu není dlouhodobě možná. Přestože chápu postoj poskytovatelů, klientů i samospráv, vítám stanovisko paní ministryně práce a sociálních věcí k zásadnímu řešení této situace.

A nyní pár slov k situaci v roce 2019. Postoj Ministerstva financí k dodatečným požadavků na dofinancování sociálních služeb je odmítavý nejen z důvodu rozpočtového, ale zejména z důvodu procesního. Navrhujeme a snažíme se prosadit, a také jsme připraveni na tom spolupracovat, aby Ministerstvo práce a sociálních věcí zpracovalo a následně v legislativě stanovilo podílové financování sociálních služeb dle jednotlivých finančních zdrojů a aby pak při každém objektivně nezbytném

zvýšení nákladů na sociální služby bylo finanční pokrytí zabezpečováno ve stanoveném poměru. Nic takového zatím neexistuje. Vytrvale upozorňujeme na skutečnosti, že financování sociálních služeb je, a předpokládáme, že i nadále bude, vícezdrojové, a nelze proto očekávat, že neustálý růst nákladů na sociální služby bude z většinové části vykrýván ze státního rozpočtu.

Dotace na sociální služby se od roku 2015 do roku 2019 zdvihly z 8,6 mld. korun na 15,7 mld. Výdaje na příspěvek na péči se za stejné období zvýšily z 21,2 mld. korun na 26,6 mld. korun. Zároveň vzrostly důchody v průměru o téměř 2 tis. korun, přitom však takzvaná úhradová vyhláška zůstává na hodnotách roku 2014. (V sále je velký hluk a neklid!)

S ohledem na všechny uvedené důvody s aktuálním požadavkem na podstatné zvýšení dotace na sociální služby v roce 2019 nesouhlasím zejména proto, že je třeba zásadní systémové řešení. Samozřejmě jsem schopna doplnit i grafy s čísly, nechci vás už unavovat, o kolik vzrostly příjmy krajů, měst a obcí. A samozřejmě že aby mohly vzrůst, musely být nejdříve řádně vybrány a přerozděleny v rámci rozpočtového určení daní.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Mám zde ještě jednu faktickou poznámku pana poslance Pávka. Vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo. Paní ministryně financí, jak jste přišla na výraz dodatečné dofinancování? To není žádné dodatečné dofinancování, to je dofinancování dluhu, který tam jako stát vůči těmto službám máme. O tom bylo přece rozhodnuto, to není nic dodatečného, to není nějaký požadavek, který by byl navíc oproti předchozím schváleným číslům. To je prostě něco, co dlužíme právě těm zařízením, ať už prostřednictvím obcí, státu, anebo prostřednictvím krajů. To není žádné dodatečné dofinancování. Mohla byste mi na tohle odpovědět? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana poslance Jurečku s faktickou poznámkou. (Hluk v sále trvá. Není dobře slyšet!)

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Ještě doplním reakci na pana ministra zdravotnictví. Pokud jsem se nevyjádřil přesně, aby případně ti, kteří budou číst stenozáznam nebo se dívat, tak ve své narážce na přístup veřejných zdravotních pojišťoven jsem myslel jejich přístup ke službám, které jsou terénní.

Nicméně teď mi dovolte ještě poznámku na paní ministryni financí. Dávat ty argumenty, o kolik vzrostly příjmy obcí a krajů v rámci rozpočtového určení daní, je prostě zavádějící. Jednak i jim rostou náklady na služby a činnosti, které musí zajišťovat. Cena stavebních zakázek před osmi, deseti lety byla naprosto jiná, než je dnes. To stejné – náklady na platy a mzdy také rostou.

Ale úplně obráceně, abych tu logiku mohl zneužít vůči Ministerstvu financí, abych tady začal vyjmenovávat, o kolik rostou za poslední roky daňové příjmy státu.

O kolik rostou rozpočty ministerstev? Ve své úvodní řeči jsem říkal, že rozpočet Ministerstva práce a sociálních věcí vzrostl meziročně mezi lety 2018 a 2019 o více jak 12 %. Přesto na sociální služby ta část nebyla adekvátní vůči příslibu, který dal premiér a vláda. Takže to jsou argumenty... Potom tedy řekněte na rovinu svým hejtmanům a hejtmankám, kteří jsou především za vaše dvě vládní koaliční strany, že jim ty peníze dát nechcete, ať to vezmou z peněz, které mají na infrastrukturu, na financování investic do školství, zdravotnictví, a potom to bude férová debata. Ale dávat tady tato čísla, takto jednostranně je interpretovat, je prostě neprofesionální a neférové.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. To jsou v tuto chvíli všechny faktické poznámky, stejně tak všechny přihlášky do rozpravy, které mám. Nevypadá to, že by se někdo další hlásil, takže všeobecnou rozpravu končím a ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. První paní ministryně. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Velmi stručně bych shrnula debatu. Na jednotlivé věci si myslím, že budeme reagovat, na technické dotazy a připomínky, v rámci dvou kulatých stolů, které plánujeme v měsíci červnu poté, jakmile vykopneme východiska k diskuzi pro novelu zákona o sociálních službách, kdy přijdeme se systémovým řešením jak financování, tak vlastně tvorby sítě sociálních služeb.

Ještě jednou zopakuji, že na letos jsme vyjednali rekordní vysoký rozpočet ve výši 15,7 mld. korun. Nad rámec těchto prostředků a nečekaně hned po nástupu do funkce jsem z operačního programu Zaměstnanost realokovala 1,5 mld. na individuální projekty. Ale jsem připravena o všech těchto věcech jednat. Myslím si, že by bylo velmi účelné, aby to bylo i za účasti všech dalších aktérů, ale předpokladem debaty je řádná analýza výpadku, protože naše čísla se zásadně liší. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A nyní prosím pana zpravodaje o jeho závěrečné slovo. (Hluk v sále neutichá!)

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý podvečer. Vážený pane předsedající, vážené paní ministryně, vážení páni ministři, ještě bych krátce shrnul dnešní diskusi k tematice problematika financování sociálních služeb. Jak se ukázalo, vystoupili zástupci většiny poslaneckých klubů ve Sněmovně. Vážím si toho, že diskuse byla veskrze věcná a že se týkala skutečně tématu dofinancování sociálních služeb. Jenom krátce shrnu některé příspěvky s tím, že potom avizuji, že v podrobné rozpravě přečtu avizovaný návrh usnesení s tím, že budu akceptovat připomínku, která tady v rámci diskuse vznikla ze strany zástupců hejtmanů. Já si té připomínky vážím a myslím si, že je věcná. Pak ji ještě okomentuji.

Jenom krátce k některým vystoupením.

Pokud se týká vystoupení paní poslankyně Mračkové Vildumetzové, vážím si toho, že Asociace krajů se k tomuto problému staví čelem, že ho skutečně vnímá,

podobně jako ho vnímáme my ostatní. Souhlasil bych i s argumentací, kterou tady přednesla. Samozřejmě vyjasnění čísel je důležité a tady si vážím přístupu Ministerstva práce a sociálních věcí i Ministerstva financí, že jsou ochotni si ke kulatému nebo hranatému stolu sednout a skutečně si ta čísla vyjasnit. Nicméně vše nasvědčuje tomu, že minimálně 2 mld. nám v tuto chvíli scházejí, v tomhle se ta čísla zas až tak nerozcházejí. Velmi bych apeloval na to, aby hlavně ten termín, a k tomu bude směřovat první usnesení, byl skutečně brzký. Protože pokud se tady budeme bavit o dofinancování do prázdnin, tak skutečně pozice zejména menších poskytovatelů bude velmi svízelná a oni nedokážou držet své zaměstnance takříkajíc na uzdě, nebo jim pořád slibovat, že dofinancování snad přijde. Oni skutečně potřebují mít svoji perspektivu na celý kalendářní rok.

A znovu tady ještě zdůrazňuji, a možná krátce narážím i na příspěvek pana předsedy poslaneckého klubu ODS Zbyňka Stanjury prostřednictvím pana předsedajícího, já si myslím, že jsme se tady bavili i o těch klientech, protože o nich to je. My to tady neděláme kvůli zaměstnancům, kvůli těm to děláme proto, abychom měli tu péči a samozřejmě, aby se cítili ve své práci komfortně, nicméně vždycky na konci řetězu je ten klient. A pokud to chceme klientům umožnit, tak potřebujeme motivované a dobře zaplacené pracovníky v sociálních službách. Takže věřím, že vláda se toho skutečně ujme.

Přesto si ale myslím, že důvěřuj, ale prověřuj, a proto ve svém prvním usnesení navrhuji termín 20. dubna, abychom dostali jako Poslanecká sněmovna informaci o tom, jak bude vláda dofinancování roku 2019 fakticky věcně řešit.

Tolik k příspěvku paní poslankyně Vildumetzové Mračkové nebo naopak. (Poslankyně s úsměvem souhlasně pokyvuje.)

Poté bych se ještě rád zmínil ohledně financování zdravotní péče v sociálních službách. Už to tady zaznělo od mého kolegy poslance Mariana Jurečky a také v reakci pana ministra. Samozřejmě souhlasím s tím, že v posledních letech došlo k výraznému navýšení plateb na zdravotní péči v sociálních službách, a to jak v těch terénních, tak v těch pobytových. Nicméně tady byly panem hejtmanem Oklešťkem částečně zmíněny další faktory, a za to děkuji, které je potřeba v souvislosti s tím zmínit.

Navýšení procentuální i navýšení v absolutní částce nic nehovoří o potřebnosti zdravotní péče jak v lůžkových, tak v terénních službách. Populace nám skutečně nejenom stárne, ale setkáváme se stále častěji s pacienty, klienty, kteří mají polymorbiditu, kteří jsou skutečně postiženi řadou chorob. A ta potřebnost, když se dneska podíváte do zejména pobytových služeb, navštěvuji je už řadu let, minimálně pět a půl roku, co jsem tady ve Sněmovně, a vezmete si strukturu pacientů v domovech pro seniory, v domovech se speciálním režimem a v dalších pobytových službách před pěti roky a dnes, tak skladba klientů je úplně jiná, oni skutečně potřebují mnohem více zdravotní péče. A to se na těch platbách musí projevit.

To znamená, není to jenom o platech zdravotních pracovníků, to je velmi důležité. Tady je potřeba se také bavit o té základně, ze které jsme vycházeli při tom navyšování. Ale je potřeba se bavit o struktuře a potřebnosti, o celkovém objemu zdravotní péče. A ta bohužel výrazným způsobem narostla a na to v tuto chvíli ještě

nedokážeme reagovat. Proto ten apel směrem k Ministerstvu zdravotnictví, zdravotním pojišťovnám, aby i v prognóze na rok 2020 se s tímto skutečně pracovalo, a samozřejmě i v tom střednědobém výhledu.

Pokud se týká spolufinancování krajů, já jsem už šestým rokem opozičním krajským zastupitelem v Kraji Vysočina, takže bych nemusel mít jakoukoli ambici se krajů zastávat. Nicméně udělám to, protože kraje, alespoň pokud můžu mluvit za Kraj Vysočina, ale vím to i z řady dalších krajů, se skutečně na spolufinancování sociálních služeb aktivně podílejí. A jak už jsem řekl ve svém úvodním slově, není to jen ohledně provozních nákladů, ale kraje financují nebo spolufinancují investiční činnost do sociálních služeb. A ta je významná. To znamená, my nemůžeme na kraje přenést odpovědnost za dofinancování provozu v plné výši. To prostě není možné. Tady bych opravdu nabádal k opatrnosti. A tady se zastanu hejtmanů, byť jsou z jiných politických stran. Skutečně kraje i avizovaly, že jsou ochotny se podílet na spolufinancování, ale nemůžeme to na ně přenést v celém rozsahu.

Pak se ještě krátce zmíním o tom deficitu, který by mohl nastat. Zase to tady zaznělo ze spousty stran a já za to děkuji. Ale skutečně si uvědomme, že pokud na poslední čtvrtletí tohoto roku vypneme některé typy sociálních služeb, budeme mít velký problém je znovu nastartovat. Pokud pracovníci ze sociálních služeb odejdou, tak si nedělejme iluze o tom, že jestliže se změní třeba financování v příštím roce, že je zase budeme získávat zpět. Zažil jsem to v nemocnici. Pokud nám na některém oddělení zdravotní sestry odešly, tak se nakonec vrátily možná v době ekonomické krize, ale to jenom některé z nich.

Takže tolik ode mě k dnešní diskusi. Já za ni děkuji. Děkuji za ochotu se nejenom bavit o tomto tématu, ale hledat řešení pro letošní rok. A na závěr zdůrazním ještě to, co tady také zaznělo z většiny příspěvků, a to je ten koncepční přístup k letům budoucím. To znamená, že vláda připravuje velkou novelu zákona o sociálních službách. Jenom bych velmi apeloval na to, aby skutečně ten termín byl dodržen, protože velká novela zákona o sociálních službách nebude jednoduchá materie a je velký předpoklad, že tady ve Sněmovně si nějakou dobu pobude, že k tomu budeme velmi široce diskutovat. To znamená, jestli to chceme v tomto volebním období stihnout, tak je to potřeba předložit v tomto roce, jinak může dojít k situaci jako v minulém volebním období, kdy jsme to dostali pár měsíců před koncem volebního období a nebylo možné tu novelu schválit.

Tolik tedy za mě. A avizuji, že v podrobné rozpravě načtu návrh usnesení, jak jsem jej avizoval. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. To byla závěrečná slova. Nemám žádné návrhy, o kterých by se mělo hlasovat nyní. Takže přistoupíme k podrobné rozpravě, do které jsou přihlášeni pan poslanec Kaňkovský, paní poslankyně Valachová, pan poslanec Beitl (vysloveno "bejtl"). Prosím pana poslance Kaňkovského a zároveň prosím všechny, aby své návrhy předávali potom písemně zpravodaji.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou dobrý podvečer. Jak už jsem avizoval, předkládám za klub KDU-ČSL návrh usnesení k dnešnímu bodu 159 Postoj vlády České republiky k problémům s financováním sociálních služeb. Na úvod bych chtěl poprosit potom v rámci hlasování, aby se hlasovala jednotlivá usnesení po bodech, to znamená, máme čtyři body toho usnesení, aby se hlasoval každý bod zvlášť.

"1. Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 20. dubna 2019 předložila Poslanecké sněmovně návrh k urychlenému dofinancování sociálních služeb pro rok 2019 ve výši 2,072 miliardy korun dle schváleného usnesení Komise pro sociální věci Asociace krajů České republiky."

"2. Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 30. 9. 2019 předložila Poslanecké sněmovně analýzu funkčnosti současného modelu financování sociálních služeb v České republice dle ustanovení § 101a zákona o sociálních službách s porovnáním dopadů na poskytování sociálních služeb v jednotlivých krajích."

Tady jenom malý dovětek. Souhlasím tady s tím, co řekli kolegové, je potřeba zhodnotit i dopady té přílohy, to znamená těch koeficientů pro jednotlivé kraje, a je potřeba tyto koeficienty zvažovat nejenom na základě počtu obyvatel, ale také demografické struktury a sociopatologických jevů v jednotlivých krajích. Myslím si, že by ty koeficienty měly být nastaveny vícefaktorově, nemělo by to být pouze na základě počtu obyvatel.

"3. Poslanecká sněmovna vyzývá vládu," a tady došlo k té změně, kterou jsem akceptoval, a děkuji za ni ze strany zástupců hejtmanů, "aby po projednání s Asociací krajů předložila Poslanecké sněmovně novelu zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, včetně změn § 101a a přílohy tohoto zákona týkající se výše procentního podílu krajů na celkovém ročním objemu finančních prostředků na sociální služby, které budou reagovat na analýzu funkčnosti současného modelu financování sociálních služeb v České republice s cílem odstranit meziregionální rozdíly."

"4. Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 31. 7. 2019 předložila Poslanecké sněmovně návrh k valorizaci plateb v odbornostech 925 – domácí zdravotní péče, odbornosti 913 – všeobecná sestra v sociálních službách a odbornosti 926 – mobilní specializovaná paliativní péče od roku 2020." A v závorce: "V případě, že bude Ministerstvo zdravotnictví České republiky v důsledku nedohody v rámci tzv. dohodovacího řízení stanovovat ve veřejném zájmu parametry úhrad pro rok 2020." To znamená, pokud dojde v rámci dohodovacího řízení k dohodě, pak tento bod padá.

Děkuji vám za pozornost a budu rád i za podporu těchto usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji vám. Prosím, ujměte se znovu své role zpravodaje. A nyní prosím paní poslankyni Valachovou.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych i já načetla návrh usnesení pro Poslaneckou sněmovnu.

"Poslanecká sněmovna

I. žádá vládu k zahájení jednání ve věci zajištění dofinancování sociálních služeb v roce 2019 na základě výstupu Asociace krajů České republiky,

II. doporučuje vládě zlepšit meziresortní spolupráci s cílem systémově koordinovat financování sociálních služeb při maximálním využití zdrojů v rámci různých resortů."

To je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím, předejte svůj návrh zpravodaji. Prosím pana poslance Beitla (vysloveno "bajtla"), kterému se omlouvám za zkomolení jeho jména. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Beitl: Děkuji. Beru omluvu, ale jsem zvyklý. Chtěl bych načíst i po dohodě s doktorem Kaňkovským bod 5 jeho usnesení.

5. Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby zvýšila šest let nevalorizované úhradové limity k prováděcí vyhlášce 505/2006 Sb. k zákonu o sociálních službách číslo 108/2006, to znamená od 1. srpna 2019 zvýšit maximální možnou sazbu celkem o 20 a 20 korun denně, to je maximální denní sazba stravného 190 korun – nyní je 170 korun, a maximální denní sazba za ubytování 230 korun – nyní 210 korun.

Podotýkám, že se jedná o požadavek Unie zaměstnavatelských svazů, která sdružuje všechny relevantní asociace a sdružení poskytovatelů sociálních služeb České republiky. A ještě jednou říkám, že tyto částky nebyly valorizované od roku 2014. Ohrožené skupiny seniorů jsou proti tomuto navýšení chráněny další regulací, podle které musí zůstat klientovi ubytovacího zařízení 15 % příjmu.

Na závěr chci jenom říct, že čím déle budeme toto navýšení odkládat, tím více se budou otvírat nůžky mezi regulovanými částkami a realitou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. To je v tuhle chvíli poslední přihláška do rozpravy. Vypadá to, že se již nikdo do podrobné rozpravy nehlásí, tedy podrobnou rozpravu končím. Ptám se znovu, jestli je zájem o závěrečná slova po podrobné rozpravě od pana navrhovatele, nebo od paní ministryně. Není tomu tak. Takže bychom měli přistoupit k hlasování. Svolám do sálu. (Gong.) Je zde žádost o odhlášení. Všechny vás odhlásím.

Poprosím pana zpravodaje, aby nás provedl nejdříve procedurou a poté jednotlivými návrhy. Počkáme, až dorazí všichni poslanci a v sále bude větší klid... Myslím, že můžeme.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou dobrý podvečer. Máme zde tři návrhy usnesení. Je to návrh usnesení, který jsem přednesl já, dále je to návrh paní poslankyně Valachové a pana poslance Beitla. Pouze chci konstatovat, že ten poslední návrh nemám k dispozici, takže bych požádal předkladatele, jestli by mi ho mohl doručit.

A pokud se týká návrhu procedury, navrhuji, abychom hlasovali tak, jak byly načteny, s tím, že za sebe jsem navrhoval hlasovat po bodech. Nevím, jestli paní poslankyně Valachová... tak také po bodech. A pan poslanec Beitl má pouze jeden návrh. Takže tolik návrh procedury.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Myslím, že procedura je srozumitelná. Nicméně abychom měli jistotu, tak ji nechám odhlasovat.

Takže zahajuji hlasování o proceduře. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 321 je přihlášeno 163 poslanců a poslankyň, pro 163, proti nikdo, takže procedura byla jednomyslně schválena.

Prosím, pane zpravodaji, pokračujte. Poprosil bych o načítání jednotlivých bodů, abychom věděli, o čem hlasujeme.

Poslanec Vít Kaňkovský: Návrh číslo 1, který zní: Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 20. dubna t. r. předložila Poslanecké sněmovně návrh k urychlenému dofinancování sociálních služeb pro rok 2019 ve výši 2,072 mld. korun dle schváleného usnesení Komise pro sociální věci Asociace krajů České republiky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 322 je přihlášeno 165 poslanců, pro 72, proti 2. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Vít Kaňkovský: Další návrh, který jsem přednášel, je bod číslo 2: Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 30. 9. 2019 předložila Poslanecké sněmovně analýzu funkčnosti současného modelu financování sociálních služeb v České republice dle ustanovení § 101a zákona o sociálních službách s porovnáním dopadů na poskytování sociálních služeb v jednotlivých krajích.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 323 je přihlášeno 165 poslanců a poslankyň, pro 165, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Vít Kaňkovský: Návrh číslo 3: Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby po projednání s Asociací krajů předložila Poslanecké sněmovně novelu zákona číslo 108/2006 Sb., o sociálních službách, včetně změn § 101a a přílohy tohoto zákona týkající se výše procentního podílu krajů na celkovém ročním objemu finančních prostředků na sociální služby, které budou reagovat na analýzu funkčnosti současného modelu financování sociálních služeb v České republice s cílem odstranit meziregionální rozdíly.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 324 je přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 164, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Vít Kaňkovský: A návrh číslo 4: Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 31. 7. 2019 předložila Poslanecké sněmovně návrh k valorizaci plateb v odbornostech 925 – domácí zdravotní péče, odbornosti 913 – všeobecná sestra v sociálních službách a odbornosti 926 – mobilní specializovaná paliativní péče od roku 2020. V závorce tohoto usnesení: v případě, že bude Ministerstvo zdravotnictví v důsledku nedohody v rámci tzv. dohodovacího řízení stanovovat ve veřejném zájmu parametry úhrad pro rok 2020. Vysvětloval jsem při načítání.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 325 je přihlášeno 167 poslanců a poslankyň, pro 74, proti 1. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dále bychom hlasovali usnesení, které navrhla paní poslankyně Valachová, bod I: Poslanecká sněmovna žádá vládu k zahájení jednání ve věci zajištění dofinancování sociálních služeb v roce 2019 na základě výstupu Asociace krajů ČR.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Zahajuji hlasování – pardon, pan předseda Stanjura se hlásí. Tak prohlašuji hlasování za zmatečné.

Poslanec Zbyněk Stanjura: (Poslanec Faltýnek z lavice: Zdržuje!) Nezdržuju, už se těším na Faltýnkův bod.

Ale podle mě to není česky: Žádá vládu k zahájení. Já se omlouvám paní poslankyni prostřednictvím pana místopředsedy, ale podle mě by to mělo být česky. Žádá vládu k zahájení? To podle mě není česky. Můžete na tom trvat, že to je česky, ale česky to není.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za tu poznámku. Nevím, jestli budeme teď načítat legislativně technické opravy, nerad bych se do toho pouštěl.

Poslanec Vít Kaňkovský: Musím říct, že nejsem žádný lingvista ani přeborník v českém pravopisu, nicméně bych si dovolil upravit návrh paní poslankyně Valachové, pokud s ním bude souhlasit: Poslanecká sněmovna žádá vládu zahájit jednání ve věci zajištění dofinancování sociálních služeb v roce 2019 na základě výstupu Asociace krajů ČR.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pokud nikdo nemá problém s touto změnou, tak zahajuji nové hlasování o tomto návrhu. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 327 je přihlášeno 167 poslanců a poslankyň, pro 144, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh. (V sále je trvalý hluk!)

Poslanec Vít Kaňkovský: Dále budeme hlasovat bod II paní poslankyně Valachové: Poslanecká sněmovna doporučuje vládě zlepšit meziresortní spolupráci s cílem systémově koordinovat financování sociálních služeb při maximálním využití zdrojů v rámci různých resortů.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. A prosím o větší klid v sále!

V hlasování číslo 328 je přihlášeno 168 poslanců a poslankyň, pro 142, proti 17. Návrh byl přijat.

Prosím klid a prosím další návrh.

Poslanec Vít Kaňkovský: A naposledy bychom hlasovali návrh pana poslance Beitla, který zní: Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby zvýšila šest let nevalorizované úhradové limity v prováděcí vyhlášce číslo 505/2006 Sb. k zákonu o sociálních službách číslo 108/2006 Sb. To znamená, od 1. srpna 2019 zvýšit maximální možnou sazbu celkem o 20 korun a 20 korun denně, to jest maximální denní sazba stravného 190 korun (nyní 170 korun), maximální denní sazba za ubytování 230 korun (nyní 210 korun).

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 329 je přihlášeno 168 poslanců a poslankyň, pro 77, proti 4. Návrh nebyl přijat.

Nyní jsme se vyrovnali se všemi návrhy a mohli bychom schválit návrh usnesení jako celek. Ale není o to zájem. (Smích a pobavení v levé části sálu.) Takže jsme se vyrovnali se všemi návrhy, návrhy usnesení v některých případech byly schváleny. Já vám děkuji, děkuji navrhovateli, děkuji paní ministryni, projednávání tohoto bodu tímto končí a já předám předsedání.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Vážené kolegyně, vážení kolegové, budeme pokračovat v projednávání bodu

149.
Informace vlády o výběrovém řízení na mýtný systém

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili ve všeobecné rozpravě ve čtvrtek 14. března 2019. Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali ministr dopravy Dan Ťok, případně jiný pověřený člen vlády, a navrhovatel a zároveň zpravodaj tohoto bodu poslanec Jan Bartošek. Nyní budeme pokračovat ve všeobecné rozpravě. Prosím pana poslance Bartoška. A poprosím Poslaneckou sněmovnu o klid!

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Pane místopředsedo, než začneme projednávání tohoto bodu, rozumím tomu, že zde není přítomen pan ministr, ale pro pořádek bych vás chtěl poprosit, jestli předložíte to, že vláda předložila jiného ministra, aby mohl tento bod předkládat v Poslanecké sněmovně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já tady nemám žádné pověření na žádného jiného ministra. A není to zákon, který předkládá vláda, to znamená, že to není potřebné. Je to informace vlády, není to zákon.

Poslanec Jan Bartošek: Pouze jste říkal, že nějaký jiný ministr, který byl pověřen vládou, tak já se ptám, na základě čeho byl daný ministr případně pověřen. Pouze jsem se zeptal.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrá. S přednostním právem je pan předseda Faltýnek. (Námitky z pléna.) Předkladatel je pan Bartošek. Je to informace vlády.

Poslanec Jan Bartošek: Protože, pane předsedající, doteď jsem se nedozvěděl, který pan ministr zastupuje ministra dopravy v tomto bodě, proto se táži. Řekl jste, že vládou má být někdo pověřen, já to respektuji, ale táži se, který ministr tedy bude za tento bod přítomen.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrá. Já přeruším na pět minut schůzi a poradíme se tady, jakým způsobem budeme pokračovat dál. Vyhlašuji přestávku do 17.48 hodin.

(Jednání přerušeno od 17.43 do 17.48 hodin.)

Vážené kolegyně, vážení kolegové, budeme pokračovat. My jsme se poradili a došli jsme k tomuto závěru. Jelikož se jedná o informaci vlády a tento bod uvedl ministr dopravy Dan Ťok, který v tuto chvíli není přítomen, tak ho zastoupí pověřený člen nebo člen vlády místopředseda Richard Brabec a tímto považuji tento úkon za v pořádku. Prosím, pane Bartošku.

Poslanec Jan Bartošek: Pane místopředsedo, děkuji vám za slovo. Můj dotaz skutečně směřoval pouze k tomu, kdo bude vládu zastupovat, případně kdo je pověřen. Já nemám potřebu vám komplikovat život, jen jsem chtěl vědět, kdo je ten kompetentní, který zastoupí ministra dopravy. Byť pan vicepremiér je jistě kompetentní v životním prostředí, tak nevím, do jaké míry dokáže odpovídat na věci týkající se mýta, a z toho důvodu navrhnu v tento moment přerušení projednávání tohoto bodu do přítomnosti ministra dopravy, protože já jsem přesvědčen, že dané téma by se mělo projednávat v přítomnosti jak předsedy poslaneckého klubu hnutí ANO pana poslance Faltýnka, tak ministra dopravy pana ministra Ťoka.

Takže dávám procedurální návrh na přerušení bodu do přítomnosti ministra dopravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já jsem zagongoval a nechám o tomto procedurálním návrhu bezprostředně hlasovat. Všechny vás odhlásím, zaregistrujte se prosím svými registračními kartami. Znovu jsem zagongoval. Vypadá to, že poslanci z předsálí dorazili.

Budeme hlasovat o procedurálním návrhu na přerušení tohoto bodu do přítomnosti ministra dopravy Dana Ťoka.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 330 přihlášeno 149 poslankyň a poslanců, pro 39. Návrh byl zamítnut.

Nyní budeme pokračovat ve všeobecné rozpravě. Pan Faltýnek s přednostním právem. Prosím, máte slovo. (V sále je hluk.) Prosím Poslaneckou sněmovnu o klid.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové, dámy a pánové. Děkuji za slovo. Už kvůli přítomným novinářům by bylo nefér tento bod přerušit a zase se dohadovat, kam ho zařadíme, abychom pokračovali, protože já se domnívám, že pan ministr Ťok řekl minule ve svém úvodním slovu ty zásadní věci, ať už se týká toho tendru, který v podstatě doběhl a dobře dopadl, tak těch okolností, jak vlastně celá ta záležitost v roce 2006 vznikla. A další dobrá zpráva je, že toto není zákon, takže to můžeme projednávat i po 19. hodině. (Pobavení v sále.)

Takže při minulém projednávání tohoto bodu, vážené kolegyně, kolegové, tu zazněly některé otázky, na které bych chtěl dneska odpovědět, protože vlastně celý týden se psalo o Faltýnkovi, že jenom mlžil, a vyšlo o mně 300 článků a reportáží, nebo víc než 300, bylo toho poměrně hodně. A já bych chtěl dneska na ty dotazy, které tady padly, odpovědět. Samozřejmě v rámci možností, které mám, protože víte, že tu záležitost vyšetřuje policie, ale určitě mám zájem ty věci, jak tady zazněly, vysvětlit.

Minule jsem hovořil o tom, proč vůbec Faltýnek začal mýto řešit, ale samozřejmě jste se i ptali, proč jsem se v Brně setkal ve stejný den a pouze vlastně v rozmezí jedné hodiny s ředitelem Kapsche a s předsedou antimonopolního úřadu. Odpověď je na to relativně jednoduchá. Relativně jednoduchá a řeknu ji hned na začátku svého vystoupení.

Každý, kdo mě zná, tak ví, že jsem poměrně aktivní člověk, že se scházím s mnoha lidmi, zajímají mě nejrůznější informace. Jsem zvyklý celý život jednat se všemi, kdo mě o to požádá, a když jednám, tak jednám tam, kde se dá – ve Sněmovně, na chodbách Sněmovny, v restauracích, prostě tam, kde na to zrovna přijde. Takže pokud se to tak sešlo, tak to bylo v tu danou chvíli časově nejefektivnější. O mně je obecně známo, že jezdím, teď už bohužel ne, ale téměř každý týden z Prahy do Prostějova a zpátky, takže to Brno je vlastně na cestě. A rozhodně se nechci nechat vmanévrovat do pocitu, že veřejné prostory v hotelu jsou horší než třeba moje poslanecká kancelář nebo nějaký utajovaný sklep, kde by nás nikdo neviděl, neslyšel, a tudíž nemohl ani třeba odposlouchávat.

Co se týká onoho inkriminovaného data, kdy došlo ke schůzkám s panem ředitelem firmy Kapsch a panem předsedou ÚOHS, naprosto vylučuji, že by se mohlo

jednat o ovlivňování veřejné soutěže, nebo dokonce snad, jak jsem někde četl, o trestný čin pletichy. Interpretace podobného druhu jsou naprostým nesmyslem. Předpokládám, že všichni politici a novináři snad ctí presumpci neviny. Při této příležitosti – a nedělám to často, ale promiňte mi to, že to udělám – bych se chtěl odkázat na relativně čerstvou citaci pana prezidenta v rozhovoru pro Mladou frontu Dnes, kde pan prezident řekl, že pan Faltýnek by se dopustil hrubé chyby, kdyby byl přesvědčen o správnosti určitého řešení, ať už jakéhokoliv, a nevyjádřil tento svůj názor. Lobbing, který by byl korupční, by byl, kdyby panu Rafajovi nabízel, obrazně řečeno, obálku.

A nyní zpátky k té inkriminované schůzce. Je to téměř rok a půl, tak si úplně přesně nevybavím, co jsem přesně řekl, ale jsem si jistý, že šlo o dotazy, zda soutěž běží, zda nemůže být nějak opožděna či zrušena, a to z obecně známých důvodů, které veřejně deklarovala společnost Kapsch. Třeba obecně známý problém s fleškami, které Kapsch zpochybňoval. Takže podle mého názoru nemůže být řeč o ovlivňování výsledků soutěže. A takový dotaz, taková debata podle mého názoru nemůže být v žádném případě chápána jako vměšování se do záležitostí, k jejichž řešení nemám mandát, jako ovlivňování, jako něco nezákonného, neetického, něco špatného. Nebyl jsem v postavení zadavatele, jak tady o tom hovořil jeden z našich kolegů. Mým zájmem bylo, aby soutěž úspěšně proběhla do konce a stát ušetřil nemalé peníze. A to se také stalo. A pokud vím, tak se šéf Kapsche se svými stesky obracel nejen na pana prezidenta, jak konstatoval ve svém rozhovoru, ale i na další politiky včetně pirátské strany. V žádném případě se tedy nejednalo o spekulaci některých médií či politických oponentů, že jsem byl osloven jen já a byl vyzván k nějaké nelegální činnosti.

Dámy a pánové, v této souvislosti jsem na základě zákona 106 o svobodném přístupu k informacím požádal pana kancléře o informaci, kolikrát byl pan Feix za poslední dobu ve Sněmovně, protože samozřejmě víme všichni, že tu byl mnohokrát a jednal s mnohými z nás. A víte, jak jsem dopadl? Tuto informaci jsem od pana kancléře nedostal kvůli ochraně osobních údajů. Takže se musím držet jen toho, co všichni ve Sněmovně dobře víme. Pan Feix sem za námi poslanci chodil často, protože vyjednávat je jeho práce. A i pan Rafaj v médiích řekl, že se scházel s mnoha politiky. I on to má nějakým způsobem v popisu své práce.

Opravdu si ještě někdo myslí, že výloha restaurace v hotelu Voroněž v Brně je utajenějším místem než třeba kancelář v Poslanecké sněmovně? To si fakt někdo myslí? Kde sedíte za výlohou a všichni vás vidí a poznávají? Naopak, když se scházíte s kýmkoliv v kanceláři ve Sněmovně, tak to nikdo nevidí. A mimochodem, jako poslanec mám právo ze zákona se scházet s oběma pány i mimo Sněmovnu. Takže se tady neobhajuji z něčeho nezákonného, i když ze mě někteří novináři hned udělali v podstatě odsouzeného člověka a zločince. Ale tak to dnes bohužel chodí.

Ale zpátky k věci. Všichni víme, že tendr na mýto byl problémový od začátku až do konce. Stále hrozilo, že celá soutěž spadne. A mimochodem se o to pokoušeli i Piráti. Což dokládá i návrh usnesení, které předložili v hospodářském výboru v době běžícího tendru. V době běžícího tendru! Ale vážené kolegyně a kolegové, abychom si rozuměli, já to nerozporuji. Je to jejich legitimní názor, který byl pouze opačný s názorem naším. A naprosto shodný s názorem Kapsche. Tak to prostě je.

Přečtu vám kousek zápisu ze schůzky kolegy Polanského s ředitelem Feixem. Cituji: "Pan ředitel představil svou vizi odprodeje systému provozu mýtného státu, což je varianta, kterou v principu podporujeme, avšak záleží na tom, co bude obsahem odprodeje a jak bude nastaven systém subdodávek, tedy například výdej karet, bankovní služby, další rozvoj a údržba softwaru, který je proprietární a v majetku Kapsche. K čemuž pan ředitel slíbil dodat podklady." A tak dále. A následně Piráti navrhli ono usnesení, kterým chtěli stáhnout podaný rozklad Ministerstva dopravy, a tím shodit celý tendr, který stále běžel.

Kolegyně, kolegové, já neříkám, a jsem o tom přesvědčen, že toto jednání Pirátů s Kapschem v době běžícího tendru je nekalé. Já to neříkám. Nebo kriminální. Já to neříkám. Tento názor je legitimní, i když s ním nemusím souhlasit. Ale nedá mi to a musím se zeptat. Pokud by vše bylo tak, jak vykreslují média, nebyl bych já tím člověkem, který by takové usnesení navrhoval? A pokud bych takto jednal a předkládal návrhy Kapsche ve Sněmovně, tak už bych byl určitě mediálně odsouzený. Já si myslím dokonce, že veřejně popravený. Přímo na půdě Sněmovny.

A nyní, vážení kolegové, odpovím na ty konkrétně položené otázky.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Zajímá mě, když jste tedy podle svých slov, která opakovaně říkáte, a tady opět zazněla, ušetřil státu tak ohromné částky peněz, proč jste už tehdy o tom žádným způsobem neinformoval třeba přes média.

Tak jsem si dal práci a hledal jsem v monitoringu tisku a našel jsem třeba, že jsem se chlubil v listopadu – jak říkala kolegyně Markéta Pekarová Adamová, proč jsem se nepochlubil – tak jsem se, paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, chlubil v listopadu 2016 v Otázkách Václava Moravce, kde jsem říkal, že jsme s Ministerstvem dopravy vyjednali slevy 1,5 miliardy korun a že to vlastně nikoho nezajímá. A u této debaty seděl – víte kdo? Ano, pan předseda Kalousek. Tak se na to můžete prostřednictvím pana předsedajícího zeptat.

Další dotaz – poslanec Jan Bartošek: Každopádně říkáte, že mýto je téma politického boje. Já se vás táži: Je i to vyšetřování policie, které v současné době probíhá, součástí politického boje? Chcete tímto způsobem zpochybnit nezávislost policie? Děkuji.

Ne nechci. Nechci zpochybnit nezávislost policie. A jak už jsem několikrát řekl do médií i tady ve Sněmovně, policie se chovala korektně, profesionálně a já věřím v nezávislost policie. Nechci tím zpochybnit v žádném případě, pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího, vyšetřování policie. Vůbec ne.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nicméně pan předseda Faltýnek tady řekl, že byl součástí vyjednávacího týmu v té první fázi, když se dala ta zakázka z ruky Kapschi na tři další roky. Legitimní otázka zní, jak se stal členem toho týmu, jestli si to vzal sám a sám se... /Předseda Faltýnek ze svého místa: Já jsem to říkal./ No ne, být členem týmu znamená, že jednám s uchazečem.

Ano, byl jsem u vyjednávání s Kapschem o ukončení smlouvy a o slevě. Jednacího řízení bez uveřejnění jsem se neúčastnil. V nové soutěži jsem nebyl v roli zadavatele, pouze jsem se zajímal o zdárný průběh tendru.

Poslanec Jakub Michálek. Vypustím úvodní větu a budu říkat jenom za prvé ty dotazy: Za prvé. Chtěl bych vědět, kdo všechno byl informován o aktivitách kolem tendru na mýtný systém, které pan Faltýnek vyvíjel.

Jak už jsem řekl, pokud se týká dořešení staré smlouvy, tak jsem to řešil já společně s panem ministrem, náměstky ministra dopravy Ferancem a Kopřivou. Některá média už v únoru 2016 psala, že Faltýnek řeší mýto, třeba E15. A pokud se týká mých aktivit kolem nového tendru, tak byly stejné, byly stejné jako, pane předsedo Michálku prostřednictvím pana předsedajícího, jako vašeho kolegy Polanského. Mít informace, jestli nehrozí ohrožení soutěže.

Za druhé bych chtěl vědět, v čem spočívala ta koordinace, kterou, jak říkal pan předseda Faltýnek, částečně učinil s ministrem dopravy Ťokem ve věcech jednání mezi předsedou ÚOHSu Petrem Rafajem a ředitelem společnosti Kapsch.

Celou dobu šlo o to, aby soutěž zdárně proběhla. A já jsem rád, že se to podařilo. Na rozdíl od vás, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, protože – a teď to neříkám nijak ve zlým, jo, to je prostě názor proti názoru – protože vaše koordinace s firmou Kapsch vedla k doporučení celý tendr skrečovat a pokračovat dál s Kapschem.

Za třetí. Ve svém vyjádření jste uvedl, že se potkáváte se všemi účastníky tendru. Můžete uvést kolikrát, za jakým účelem a tak dále?

Už jsem to řekl v tom úvodním slově. Když mě někdo požádal o schůzku, tak jsem se s ním sešel. Stejně jako váš kolega, pane předsedo Michálku prostřednictvím pana předsedajícího.

Za čtvrté. Můžete prosím konkrétně doložit to, jakým způsobem jste vyčíslil částku 1,54 miliardy, kterou jste zmínil ve svém vystoupení?

Ano, je to relativně jednoduché. Nevím, jestli prostřednictvím pana předsedajícího jste někdy vyjednával nějaký obchod. Ale předpokládám, že ano. Já taky. Cílem těchto jednání bylo ukončit smlouvy bez konce, zrušit nesmyslné dodatky a ušetřit pro stát. Za celou dobu trvání smlouvy platil stát Kapschi ročně dvě miliardy korun. My jsme cenu snížili na 1,5 miliardy ročně, což je úspora 500 milionů korun za rok, krát tři roky je 1,5 miliardy korun. To si myslím, že pochopí každý.

A pak tady byly dotazy v podstatě tři, které se týkaly toho obvinění mediálního, že jsem byl prostředníkem mezi Kapschem a ÚOHS a tak dále a tak dále. Takže nebyl jsem prostředníkem. Nebyl.

A poslední otázka, ta byla tedy na pana ministra dopravy, já nechci odpovídat za pana ministra dopravy, ta se týkala pana Jiřího Švachuly, jak se stal členem dozorčí rady ČD CARGO. Tak já řeknu svůj na to názor, respektive odpověď. To je otázka na akcionáře. A akcionářem ČD CARGO jsou České dráhy, a. s., jako jediný akcionář, pane předsedo Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího. Takže ta otázka je legitimní, nicméně je to otázka na akcionáře.

Kolegyně, kolegové, na závěr mi dovolte říct, o co hnutí ANO celou dobu šlo v této záležitosti. Už to opakuji poněkolikáté, vím, že to někteří z nás nechtějí slyšet, ale šlo nám o to zlevnit výběr mýta v přechodném období a řádně vysoutěžit nového dodavatele nebo nového provozovatele. Když se na to celé dívám zpětně, tak se to

všechno povedlo. Ta čísla jsou jasná a nezpochybnitelná, ušetřili jsme oproti původní smlouvě 1,5 miliardy korun v letech 2017 až 2019. To znamená 1,5 miliardy korun za roky 2017, 2018, 2019 a na příštích deset let máme úsporu minimálně dalších 10 miliard korun, což si myslím, že jsou poměrně velké peníze.

A chtěl bych říct, že se nestydím za to, že jsem si vzal mandát a pomohl k ukončení staré smlouvy a dojednání této úspory. A to, co jsem dělal, jsem dělal ve prospěch státu a daňových poplatníků. (Smích z pléna.) Vlastně – já rozumím tomu, že někteří kolegové se smějí tomu, když někdo ušetří našim občanům 10 miliard korun. Já tomu rozumím, že to je směšná věc. Ale my si myslíme něco jiného. A víte, mně připadá absurdní zde před vámi obhajovat slevy a úspory státu v řádu miliard korun při vědomí toho, jak nevýhodnou smlouvu a dodatky s touto konkrétní společností uzavřeli představitelé KDU-ČSL a ODS v minulém období! Takže strany, které tady dneska sedí ve Sněmovně. To mně připadá, přátelé, naprosto absurdní.

Děkuji za pozornost. (Potlesk ve střední části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jsou tady tři faktické poznámky. První je pan poslanec Zaorálek, který není přítomen v sále, takže další je pan poslanec Polanský a připraví se pan poslanec Černohorský. Dále vystoupí s přednostním právem pan předseda Bartošek a pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Pane předsedající, děkuji za slovo. Já děkuji i panu předřečníkovi za to, že tady několikrát zmínil Piráty a náš veřejný rejstřík schůzek, který mimochodem kdyby pan poslanec vedl sám, tak možná se dnešní situace nemusela odehrát. Berte to jenom jako radu. Nicméně i tak jste s ním nepracoval úplně přesně, poněvadž ta schůzka s panem Feixem, ze které pan poslanec Faltýnek citoval, tak ta nastala v červenci a to usnesení, o kterém říká, že jej Piráti podali na hospodářském výboru – oni tedy nepodali, o žádném se nehlasovalo, nicméně i tak proběhlo o měsíc dříve v červnu.

A možná ještě zajímavé bude zmínit obsah toho usnesení, které tedy, jak říkal pan předseda, mělo zasáhnout do jednání, do běžícího tendru. Mělo to znít takto: Hospodářský výbor žádá vládu, aby provedla nezávislý audit rozšíření zpoplatněných úseků i hospodárnosti celého záměru pořídit nový systém elektronického mýta podle parametrů ukotvených v zakázce a tak dále, termín září 2018. – Tak tímto usnesením, žádostí vládě o nezávislý audit celého záměru pořídit mýto, Piráti zasáhli do běžícího tendru. Prosím, srovnejte to s tím, co čteme v médiích a jakým způsobem například měla probíhat schůzka pana předsedy s předsedou Rafajem a panem Feixem. Myslím si, že ten rozdíl je zjevný.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Dalším v pořadí je pan poslanec Černohorský.

A já přečtu omluvy ale mezitím. Z dnešního jednání od 18.15 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů paní poslankyně Pavla Golasowská se omlouvá, paní poslankyně Karla Maříková a Zdeněk Podal od 18 do 18.30 hodin z pracovních

důvodů, pan poslanec Pavel Jelínek od 18 do 18.30 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Ondřej Veselý od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Ondráček od 17.45 hodin do konce jednacího dne, paní poslankyně Pěnčíková dnes od 17.45 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Farský z jednání Poslanecké sněmovny v době od 17.30 hodin do konce jednacího dne z důvodu jednání v Praze a pan poslanec... to už jsem přečetl. Takže prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Takže děkuji. Prostřednictvím pana předsedajícího k panu předsedovi Faltýnkovi. Jak už jste zmiňoval a krásně tady citoval z registru lobbistických kontaktů – kdyby si vaše strana něco takového vedla, tak v tu chvíli by novináři nebyli až tak překvapení, že jste se s někým scházel. Může to tam vyplňovat případně asistent. U ostatních kolegů, kteří jsou vždycky udivení, když si tam něco přečtou, že jsme se s někým setkali, tak je to výborná věc. Je to do budoucna i vaše obrana, aby se o těch schůzkách potom nemuseli dozvídat případně z nějakých uniklých spisů, odposlechů a podobně. Zaznamenáváme tam do těch lobbistických kontaktů všechno. Vím, že třeba kolegové z ODS v rámci koalice si to tam také pročítají a pak se případně doptávají, co jsme na těch schůzkách zjistili. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Válek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já prostřednictvím vaším bych chtěl vyjádřit panu předsedovi hluboký obdiv nad komplexností vysvětlení. A mám návrh nebo podnět. Ve světle toho předchozího bodu, který jsme projednávali, jestli nezvažujete pár dalších schůzek v Continentalu, že bychom vytáhli ještě řekněme ta dvě mega, co nám chybí na ty sociální služby. Jestli byste do toho nešel. Berte to jako prubu. Děkuji. (V sále je trvalý hluk.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Tak s přednostním právem pan předseda Bartošek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, jenom krátce. Pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana předsedajícího, nezlobte se, že mi vaše chování a domlouvání zakázek připadá jako poměrně nestandardní. Já jsem si vždycky myslel, že zakázky se soutěží přes portál zadavatele, že se to nějak neovlivňuje včetně setkávání s šéfem ÚOHS. A jedná se o to, že poslední slovo skutečně nakonec řeknou orgány činné v trestním řízení, co bylo nebo co nebylo pravda. Ale je třeba si říct, že kdyby se každý choval tímto způsobem jako vy, tak nepotřebujeme ministra, nepotřebujeme ministerstva, pár lidí si rozhodí, jakým způsobem se kde jaká zakázka domluví, a vlastně nepotřebujeme ani zákony. Protože to vypadá, jak kdybyste byli nad zákony. Protože vy si to vlastně domluvíte. To je to, co za sebe mám, že vaše chování

považuji za velmi nestandardní v celé kauze, a počkám si skutečně na to, co přinesou orgány činné v trestním řízení.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Pekarová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Mě velice mrzí, že tady dneska pan ministr Ťok není přítomen, i z toho důvodu, že právě když jsme tento bod projednávali poprvé, tak jsem i na něj kladla některé otázky a nebyly mi zodpovězeny, tak snad tedy bude mít odvahu příště případně na to přijít. Ale napadá mě, myslím si, zcela legitimní otázka, která určitě nezajímá jenom mě, ale všechny tady a určitě některé členy vlády, protože aspoň z veřejných vystoupení zrovna pana Ťoka jsme se zatím spíše dozvěděli, že o jednáních informován nebyl.

Prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedo Faltýnku, kterými dalšími úkoly jste se sám pověřil? V jakých dalších věcech vyjednáváte? A kterých dalších jednání se účastníte? A je to běžná praxe ve vašem hnutí, že se takto jednotliví poslanci, byť chápu, že vy jste i první místopředseda hnutí a jste předseda poslaneckého klubu, tak máte možná trošičku jiné postavení, ale ostatní poslanci se také takto sami pověřují k tomu, aby jednali v takto závažných věcech, jako je třeba veřejné zakázky tohoto typu? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Jan Lipavský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji. Já jsem velice důkladně poslouchal výpověď pana poslance Faltýnka. Zaujalo mě, že je aktivní člověk, a v té kombinaci s tím, že si sám vzal ten mandát. Mně to zase jako úplně nesedí vůči tomu, když mluvil o tom, že o těch aktivitách byl informován pan ministr Ťok, náměstci Feranec, Kopřiva. Takže já tam vidím jakýsi zjevný rozpor mezi tím, jestli to byla aktivita jednoho člověka, nebo jestli tam byla aktivita jakési skupiny. Takže opravdu toto si myslím, že by mělo být důsledně vysvětleno. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já myslím, že je škoda, že tady není pan ministr, protože logicky nemůže pan předseda Faltýnek odpovídat za dotazy, které jsem například já položil panu ministrovi. Já jsem také našel dotazy, které byly pro pana předsedu Faltýnka, a těm se elegantně vyhnul.

Nejprve se chci omluvit oblíbenému večerníčku Pohádky ovčí babičky, protože ty jsou mnohem věrohodnější než to, co nám dneska řekl pan předseda Faltýnek. A nejsou to... kdybych to měl podat, tak to nejsou pohádky, ale normálně dokumentární pořad. Pan předseda Faltýnek se ptá, jestli je tady snad někdo, komu by vadilo, že se sešel v restauraci v hotelu Voroněž. Tak já jsem se také podíval do monitoringu. Víte,

komu to vadí, pane předsedo prostřednictvím pana místopředsedy? Ten člověk se jmenuje Andrej Babiš, je premiér České republiky a 18. 3., to je minulé pondělí, při příchodu na koaliční radu oznámil, že bylo velmi nevhodné, že jste se scházel. Takže minimálně jednoho člověka, sice nepřítomného, ale z řad poslanců najdeme a není jediný.

Ty logické chyby, které já jsem našel ve vyjádření pana předsedy Faltýnka, jsou jiné, než říkal můj předřečník, protože ten podle mě smíchal dva případy. Ale – za prvé se chci zeptat. Ten první případ, když jste jednal o té slevě, o tom JŘBU na tři roky – 2017-2018 – (Posl. Faltýnek z lavice: Neposlouchal jste.) Já poslouchám. Buďte trpělivý, já jsem byl také trpělivý, když jste mluvil. Tak pan předseda Faltýnek nám řekl: já jsem vyjednával slevu a byl u toho pan ministr Ťok, náměstci Feranec, pan náměstek Kopřiva, ale JŘBU jsem se už neúčastnil. Jinými slovy – JŘBU už byla finta, protože všechno bylo domluveno. Takhle by ale zákon o zadávání veřejných zakázkách neměl probíhat. Proto je to jednací řízení bez uveřejnění s konkrétním uchazečem. Co ten zadavatel tedy vyjednával? No, vy jste to domluvil, pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího, podle vašich slov, ale JŘBU, to už jste nechal na tom úřadě. Tam už jste ten zadavatel nebyl. To je podle mě vážné pochybení. A pokud se takhle projevuje JŘBU, tak neprobíhalo v souladu se zákonem. Já to netvrdím, to tvrdí pan předseda Faltýnek. On to dojednal a oni to pak zúřadovali v té veřejné zakázce.

Teď se vrátím k tomu druhému případu, kdy pan předseda Faltýnek jako aktivní člověk s tou velkou starostí aktivně jednal v těch restauracích u těch skel, jak tady sám řekl. Když poprvé vysvětloval, v prvních dnech, tak říkal, že měl mandát. Například dopravní koaliční rady. Pak tedy přiznal, že neměl mandát od dopravní koaliční rady a že si ho sám vzal. A dneska nám řekl, (nesroz.) mandát. A dneska nám řekl, že neměl žádný mandát. Tak já nevím, co platí. Měl mandát? Dal mu ho někdo? Vzal si ho sám? Neměl. Původně řekl: dostal jsem ho. Pak řekl: vzal jsem si ho. A dneska říká: já jsem nebyl v pozici zadavatele, já jsem k tomu neměl žádný mandát. Takže evidentně si protiřečí. Já když jsem citoval ten zákon o zadávání veřejných zakázek v minulém vystoupení, tak jsem říkal, že je to buď zadavatel, nebo zástupce zadavatele. A podle všeho i podle toho, co řekl pan předseda Faltýnek, jak jednal v první fázi, v první zakázce, v druhé zakázce, tak ho jeden z uchazečů, nebo všichni uchazeči mohli chápat jako zástupce zadavatele.

Ale všimněte si, když pan předseda Faltýnek dneska popisoval ty schůzky v tom Brně, tak promluvil něco o schůzce s ředitelem Kapsche a o té následné schůzce – nevím, jestli to bylo u stejného stolu a stejného skla, pane předsedo prostřednictvím pana místopředsedy – jste nám neřekl ani slovo. No, neřekl jste nic. (Posl. Faltýnek opět z lavice komentuje, že posl. Stanjura neposlouchal.) Poslouchám. (Posl. Faltýnek: Neposloucháte.) Poslouchám. A mám slovo, na rozdíl od vás.

A konkrétní dotaz, který jsem dal minule, na který jste nezodpověděl, zněl takto – a teď cituji ze stenozáznamu: "Kdo zprostředkoval schůzku s předsedou Rafajem? A kdo jí byl účasten? Byl to vazebně stíhaný politik, dneska už možná bývalý politik hnutí ANO?" Na tuto otázku jsem odpověď dneska nedostal. Kdo tu schůzku zprostředkoval? A kdo jí byl přítomen a zda je pravda, že to byl pan... (Nápověda z pléna: Švachula.) Švachula. Děkuji.

Nicméně jak ta kauza se protahuje, tak se objevují nové a nové informace. A ukázalo se, že pan předseda Faltýnek není jediný, kdo se pokoušel ovlivnit průběh konkrétní zakázky. Kdopak se k tomu přiznal toho 18. března při příchodu na koaliční radu dobrovolně, bez policie a jeho profesionálního přístupu? No, pan premiér. Tak si to zopakujme. Na začátku května ÚOHS, pardon. 9. května ÚOHS zrušil vyhlášenou soutěž, veřejnou zakázku na systém elektronického mýtného, a v následujících dnech, jak říká pan premiér, si on a ministr Ťok pozvali šéfa tohoto údajně nezávislého a údajně nestranného posuzovatele férovosti veřejných zakázek, aby mu tlumočili a snažili se ho přesvědčit – teď cituji jeho slova –, aby nebránil uzavření smlouvy s již vybraným vítězem tendru. To je opět nepřípustné.

A teď si to zrekonstruujeme celé, jak funguje pan předseda Rafaj. Nejprve se schází s prvním místopředsedou hnutí ANO, který má tu snahu, aby ta zakázka doběhla, poté co se sešel s Kapschem. Všechno tam vyřešil, byl v pohodě. Nevím, že jste ten Kapsch nepřesvědčil, aby to nenapadal, když jste s nimi tak jednal. To mně připadá zvláštní, ale nepodařilo se. Načež ÚOHS rozhodne ve prospěch Kapsche a zruší tu zakázku. Poté je šéf ÚOHS pozván na kobereček k premiérovi a ministrovi dopravy, kteří ho požádají, aby nebránil uzavření smlouvy s vítězem. Potom – nebo předtím, já nevím – pan Rafaj nabídne dopisem panu premiérovi, aby si nominoval zástupce do rozkladové komise.

Dotaz na pana premiéra je, kolik takových dopisů dostal v jiných zakázkách, kde bylo dvoustupňové řízení na ÚOHS, kolikrát se na něj obrátil šéf tohoto úřadu Rafaj s nabídkou "milý pane premiére, pošlete nám prosím nějakého odborníka do rozkladové komise".

Druhý dotaz na pana premiéra, který není přítomen, ale zeptám se pana vicepremiéra (Brabce), když tady zastupuje vládu, je určitě plně kompetentně vybaven: Ten dopis přišel po jednání premiéra a ministra dopravy s šéfem ÚOHS? Nebo před tímto jednáním? Bylo to domluveno na tomto jednání, že ten dopis přijde, nebo to už přišlo předtím? Já nevím. Nicméně realita je taková, že ten dopis přišel, pan premiér to využil a ÚOHS otočil o 180 stupňů a rozhodl v neprospěch Kapsche.

Já nechci hodnotit, jestli ÚOHS rozhodl dobře poprvé, nebo podruhé. Nebyl jsem uchazečem, nebyl jsem zadavatelem a nemám k tomu informace. Ale tak si to řekněme postupně a sami si odpovězte na otázku, řečnickou, abyste na mě nepokřikovali, zda to budí pochybnosti. Běží soutěž, pan Rafaj se sejde s panem Faltýnkem poté, co se pan Faltýnek sešel se šéfem Kapsche, a poté ÚOHS rozhodne ve prospěch Kapsche. Pak je pan Rafaj povolán na kobereček k premiérovi, který vyjádří opačný názor než pan Faltýnek, a ÚOHS rozhodne opačně. Mezitím se ještě využije možnost nominovat si někoho do rozkladové komise.

Já už jsem minule říkal, že to slabé místo vidím v rozhodování Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. O tom se moc ve veřejné debatě nemluví. A nepřipadá mi úplně normální, aby se takhle razantně změnil názor. Přišlo by mi normální, kdyby ten názor byl dvakrát pro nebo dvakrát proti, jinak tomu vůbec nerozumím.

Vysvětlení pana předsedy Faltýnka, jak si management Českých drah vybral neznámého komunálního politika z Brna-střed, aby ho nominoval do Dozorčí rady Českých drah, to fakt nemá s věrohodností nic společného. Nicméně ptal jsem se

pana ministra Ťoka, ten tady není, myslím, že napíšu písemnou interpelaci a požádám o vyjádření management Českých drah, a pokud se management Českých drah vyjádří, že si ho vybrali oni, tak by mě zajímalo, jak na něj přišli. Podle mých informací z veřejných zdrojů tento člověk není odborníkem v železniční dopravě ani v nákladní železniční dopravě. Znalci Brna – teď tady zrovna nevidím svého ctěného kolegu Romana Onderku – mě informovali, v jakých oborech tento člověk aspoň začínal podnikání. Určitě to nemá nic společného s veřejnou dopravou.

Já považuji za neuvěřitelné, když jsme si skoro před dvěma týdny stanovili pevný bod jednání, na kterém jsme se dohodli, to, že pan ministr dopravy nepřijde. Protože dostal dotazy. Já nevím, jestli nám tady odpoví pan ministr životního prostředí. Já ho můžu zasypat dotazy k ČD Cargo, k ČD Telematice. Tam to jednání také nějak nedopadlo, že jo? Také tam byli aktivní členové hnutí ANO, aspoň z veřejných zdrojů, kteří jednali, jednali, až to nedojednali. To by mě také zajímalo, jestli jste tam měl mandát, pane předsedo, nebo neměl. Já nevím. Tam byl přece problém. Vy říkáte, že když vidíte problém jako aktivní člověk, tak že ho řešíte. Tak se mi nechce věřit, že byste tak velký problém vůbec neřešil.

Pan předseda Faltýnek se dneska rozčiloval – to je silné slovo, podivoval, jak ti novináři píší o té mlze. Tak jsem si vzal jeden výtisk dnešního tisku. A pan předseda Faltýnek měl pravdu. Titulek zní: Faltýnka čeká vysvětlování, zatím jen mlžil. Tak jestli máte pocit, že jste dneska tu mlhu rozehnal, tak já bych řekl, že ne. Minimálně o tom ČD Cargu a o tom celém příběhu jste říkal něco jiného než minule.

Takže dnešní můj klíčový dotaz je úplně jednoduchý. Měl jste mandát, ať už jste si ho vzal, nebo dostal, nebo jste neměl mandát? Minule jste říkal něco jiného než dnes. A je to docela důležité. Já tomu rozumím, že dneska říkáte, že jste neměl mandát, protože ten konflikt s tím paragrafem 6 zákona o zadávání veřejných zakázek je vážný, s tím, že komunikace v průběhu zadávání zakázky může probíhat pouze přes portál zadavatele. Já si myslím, že jste si to neuvědomil, když jste se tady... nechci říci chlubil, hledám jiné sloveso, které tady ještě nezaznělo... když jste nás tady informoval poté, že jste si ten mandát vzal. A když mám mandát, tak pak vystupuji v roli zástupce zadavatele. Nebo někteří uchazeči to takhle mohou chápat.

Takže bohužel jsme se dneska vysvětlení nedočkali. Nechci trápit tady vicepremiéra Richarda Brabce, já si to jméno pamatuji dobře, i když nejsem v koalici, a tak mi dovolte, abych navrhl přerušení projednávaného bodu do příští schůze. Myslím, že není reálné očekávat, že by se dneska pan ministr Ťok dostavil a na ty otázky odpověděl.

Já jsem říkal panu předsedovi Faltýnkovi, že mi vadí, že tu není pan ministr a že považuji za fér, aby on měl šanci vystoupit, a že se svým návrhem počkám až po jeho vystoupení, a tento svůj slib jsem tímto splnil. Takže můžeme být více či méně nespokojeni s vystoupením pana předsedy Faltýnka. Já jsem položil doplňující dotaz, na který buď dostanu, nebo nedostanu odpověď, to není úplně klíčové. Pan ministr tady není.

Současně chci říci za náš klub, že nebudeme navrhovat k tomuto bodu žádné usnesení, protože my jsme chtěli dostat odpovědi na ty otázky a od pana ministra

Ťoka jsme je bohužel dnes nedostali. Takže já považuji za legitimní dát prostor panu ministru Ťokovi, aby na příští schůzi na ty otázky odpověděl.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož se jedná o procedurální návrh, já o něm nechám hlasovat.

Znovu zagonguji, všechny vás odhlásím. Přihlaste se prosím svými registračními kartami.

Budeme hlasovat o návrhu přerušit projednávání tohoto bodu do přítomnosti ministra dopravy (protestní výkřiky ze sálu) do příští schůze. O přerušení tohoto bodu do příští schůze.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 331, přihlášeno 128 poslankyň a poslanců, pro 42, návrh byl zamítnut.

S přednostním právem pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já tu debatu nechci nijak protahovat, nicméně kolega Stanjura opět smotal mnoho věcí dohromady. A mě mrzí, prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedo, jedna věc. Já zacituji, co jste tady řekl, a to mě osobně velmi mrzí, jediná věc z toho, co jste tady řekl: Premiér ukáže opačný názor, než měl pan Faltýnek, a ÚOHS změní názor. Jak to víte, jaký já jsem měl názor, pane předsedo? Z novinových titulků?

A poslední věc. My tady pořád směšujeme, samozřejmě záměrně, já té debatě rozumím, dvě etapy, pokud se týká toho mandátu. Já jsem tady řekl, že k politickému dojednání ukončení smlouvy, zrušení těch nesmyslných dodatků a dosažení slevy, že jsem si vzal tento mandát, protože bez toho by nebylo možno vypsat novou soutěž. A já jsem to řekl, když tady seděl pan ministr Ťok, že to bylo na jednání koaliční rady tady nahoře v kanceláři pana premiéra, tehdy Sobotky, když chtěl odvolat pana ministra Ťoka, pokud nedořeší ukončení smlouvy se stávajícím provozovatelem. Tak tam jsem si ten mandát vzal. Ale pokud týká dalšího období, tam jsem měl mandát stejný jako vy všichni, jako poslanec, který se může potkat a na věci se zeptat. To je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Ondřej Benešík. A než vám udělím slovo, přečtu omluvy, protože se mi to tady nahromadilo. Paní poslankyně Monika Oborná se omlouvá dnes od 19 hodin do konce pracovního dne z pracovních důvodů, pan poslanec Rostislav Vyzula dnes od 18.30 do konce jednacího dne z rodinných důvodů, paní poslankyně Jana Černochová dnes od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Chvojka od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Radka Maxová od 19 hodin do konce jednacího dne z rodinných důvodů, pan MUDr. Pavel Plzák dnes od 18.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Ivo Vondrák mezi 19. a 21. hodinou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Myslím, že z té diskuse, která tady probíhala už v minulých týdnech a probíhá i dnes, jsme se dozvěděli, že pan ministr dopravy není schopen dopravu řešit. Já samozřejmě počkám na relevantní vysvětlení, vyšetření celé události. Nebudu vynášet soudy. Každopádně tady zaznělo, že jsme ušetřili – nebo respektive byly ušetřeny finance, ten proces byl zrychlen a dostalo se to do normálu. Já bych se moc přimlouval v tom případě za to, pokud je to skutečně pravda, aby pan předseda Faltýnek se také ujal opravy D1. Myslím si, že pokud by byl tak úspěšný i v tomto, tak bychom to velmi, ale velmi na Moravě ocenili. Díky.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V obecné rozpravě je přihlášen pan poslanec Polanský, připraví se pan poslanec Milan Feranec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji. Vážené kolegyně, kolegové, poslanci, členové vlády, díky za možnost za Piráty shrnout náš postoj ke kauze mýtného tendru. Předtím však dovolte, abych se ohradil proti několika zavádějícím informacím, které tu na adresu Pirátů dneska, a nejenom dneska, i v těch minulých týdnech, padly.

Předně zazněla informace, že se Piráti sešli s ředitelem Kapsche panem Feixem, a tím pádem nemají co kritizovat pana Faltýnka, který učinil totéž. To je taková mediální zkratka toho, co teď v mediálním prostoru bublá. Piráti ale nekritizují a nikdy nekritizovali fakt, že ke schůzce mezi oběma pány došlo. Co je tady potřeba posoudit, je kontext. V případě Pirátů setkání proběhlo na žádost pana Feixe, který přišel transparentně jednat na půdu Poslanecké sněmovny, přičemž ze schůzky vznikl zápis do naší evidence. Postup, který je v případě jakéhokoliv lobbisty, který jde jednat s Piráty, naprosto běžný. Rozdíl mezi počínáním Pirátů a způsobem, jakým si podle policie měl počínat a co měl hlavně říkat pan předseda Faltýnek, je, myslím, zřejmý a nemá smysl jej dále rozvádět.

Mimochodem, během našeho setkání se pan Feix zmínil, že jedná i s ostatními politickými kluby ve Sněmovně. Ale jak to tak vypadá, Piráti jsou zjevně jediní, kteří se to nebojí přiznat. Tedy přiznat to, že za nimi chodí lobbisté. Ruku na srdce, kolegyně, kolegové, s kým z vás a kolikrát se zástupci Kapsche od vašeho zvolení v říjnu 2017 do dneška sešli? Bude mít dnes někdo na takový coming out odvahu? Řekl bych spíš, že ne. (Poslanec Jaroslav Faltýnek z lavice: Já jsem se přiznal.) Ano. (s úsměvem) Tady je to neoddiskutovatelné. To je pravda.

Dalším úsměvným argumentem, který se objevil, a jako mantru jej kolegové z okolních klubů opakují, je to, že jsme přebrali argumenty Kapsche. Kapsch samozřejmě podmínky nového tendru z roku 2017 kritizoval, a to zcela veřejně. Všichni jsme do schránek na svých poslaneckých klubech dostávali v minulém a předminulém roce tiskové zprávy a informace Kapsche. Piráti byli zřejmě jediní, kteří si provedli vlastní analýzu situace a zjistili, že podmínky zadávacího řízení z roku 2006 a podmínky zadávacího řízení z roku 2017 se ve struktuře a objemu poptávaných služeb – a to je důležité – ve struktuře a objemu poptávaných služeb skutečně liší. Například podmínky z roku 2017 obsahují redukci počtu výdejních míst

pro palubní jednotky, což je laicky řečeno množství čerpacích stanic, kde si můžete palubní jednotku koupit, o více než 50 procent. Nebo neobsahují, respektive nepoptávají služby, jako je zrušení bonusu, respektive ruší také bonus za úspěšnost výběru. Tyto škrty znamenají úsporu stovek milionů korun ročně a nemají nic společného s výměnou technologie za satelitní.

Po tomto našem zjištění následovala logická otázka: Když soutěžíte menší objem služeb, jak potom můžete tvrdit, že je nový systém levnější? A tuto otázku jsme tedy logicky doopravdy podali a zeptali se na Ministerstvu dopravy. Mimochodem, nikdy jsme na ni nezískali odpověď. Místo toho slyšíme něco o přebírání argumentů. Já chápu, že tonoucí se stébla chytá, a v tomto případě tím stéblem mají být Piráti, ale milí kolegové, naší ambicí nikdy nebylo nic než pokládat otázky, což se koneckonců i od opozice očekává. Možná jsou ty otázky úplně hloupé, budiž, ale nebylo by i tak lepší na ně v tom případě odpovědět než útočit na tazatele a odpovědím se vyhýbat?

Tolik k úvodu své řeči.

A nyní tedy k otázkám samotného mýtného tendru z roku 2017. Ten jsme začali analyzovat na konci roku 2017 s tím, že na jaře 2018 jsme měli všechny hlavní argumenty pohromadě. Kromě informace výše, z níž vyplynuly ještě další otázky, na základě kterých jsme došli k závěru, že pořizovat nový mýtný systém není za těch okolností, které byly v tu chvíli platné, výhodný tah. Těch důvodů je více, ale všechny se odvíjejí od jednoho osudového okamžiku.

Dámy a pánové, kdo z vás chce doopravdy porozumět této, jak se říká, mýtné opeře, dějství druhé, tedy událostem od roku 2016 dál, radím zaměřit se na jedno – na nápad rozšířit množství zpoplatněných úseků ze současných – nebo tehdy současných – tehdejších 1440 kilometrů dálnic o dalších 900 kilometrů silnic prvních tříd. Že jde o zcela klíčový okamžik, poznáte podle toho, že nelze spolehlivě dopátrat, kdo a kdy s tímto návrhem přišel. Z mého zkoumání vyplývá, že se tak stalo někdy začátkem roku 2016 na jednání té dnes již několikrát zmíněné rady tehdejší vládnoucí koalice. Jde ostatně právě o tutéž platformu, kterou zmínil pan předseda Faltýnek v souvislosti se svým mandátem jednat s Kapschem. Zápisy z jednání, pokud vůbec nějaké vznikaly, nejsou dostupné. Jednotlivá svědectví si trochu protiřečí. Jediným štěstím je, že účastníci tehdejších schůzek, nemýlím-li se, sedí dnes v této místnosti. Mohou případně reagovat.

Tak tedy někdo na půdě této rady v první polovině roku 2016 otevřel otázku dobíhající smlouvy na provoz mýtného. Ta byla uzavřena v roce 2006, platit měla 10 let. Na začátku roku 2016 tedy zbývá necelý rok, kdy je potřeba vysoutěžit nového provozovatele systému elektronického mýta. To je samozřejmě nerealistický termín, který byl způsoben sérií odkladů, které byly způsobeny zrušením soutěže na projektového manažera ministrem Ťokem v prosinci 2014. Bylo to 10 dní po tom, co nastoupil do úřadu. Právě z tohoto důvodu vláda rozhodla o prodloužení smlouvy s Kapschem o tři roky – to je vlastně to, jak pan předseda Faltýnek vypráví o slevě. Ano, ano. Oproti předchozím letům skutečně zhruba 30procentní slevu Kapsch na provoz dal, ale bylo to výměnou za ty další tři roky, které mohl pokračovat v provozu mýta.

Mimochodem, jak to jednání bez uveřejnění, o kterém tady byla řeč, a ten jeho výsledek – ta smlouva byla natolik problematická, že ji pan ministr odmítl podepsat sám a raději to přikázal svému náměstkovi. Sama smlouva pak byla mezi Ministerstvem dopravy a Kapschem podepsána v neděli 28. srpna 2016.

V té době se ale začíná již proslýchat, že objem zpoplatněných úseků se bude rozšiřovat. Oficiálně se tak stalo až 7. 11. 2016 na zasedání vlády, která přijala usnesení č. 1000 z roku 2016. Usnesení praví, dovolím si citovat: "Vláda bere na vědomí záměr Ministerstva dopravy rozšířit zpoplatnění silnic po roce 2019 o úseky silnic, kde to bude z hlediska regulatorní a nákladové funkce efektivní a současně půjde o významné silnice pro dopravu těžkých nákladních vozidel s tím, že zvýšení rozsahu zpoplatněných silnic proti současnému stavu bude v předpokládaném rozmezí 850 až 3 000 km předloženo ministrem dopravy pro informaci vládě do 31. prosince 2016 na základě provedené analýzy projektového manažera pro realizaci projektu výkonového zpoplatnění pozemních komunikací v České republice po roce 2019. Provede ministr dopravy, podepsán Bohuslav Sobotka, předseda vlády."

Tímto usnesením se oficiálně otevřela cesta k rozšíření mýtného o 900 km silnic prvních tříd. Uvádím, že během celého svého pátrání jsem nenašel žádné odborné stanovisko, nějakou zpracovanou analýzu či jen vyjádření nějakého odborníka, popřípadě nějaký výstup samotného Ministerstva dopravy v tom smyslu, že by mýtné mělo být rozšířeno, kterým by vláda odůvodnila své rozhodnutí. Naopak po zveřejnění tohoto záměru se našlo mnoho odborníků i jiných zainteresovaných subjektů, kteří záměr kritizovali. Těch podpůrných – ty myslím nebyly žádné.

Rozšíření zpoplatněných úseků z listopadu 2016 nelze tedy než považovat za nic jiného než za svévolné, nepodložené, neodborné a čistě politické rozhodnutí, které ve finále vedlo ke znemožnění dalšího využívání současného mýtného systému, přičemž ten hardware je zaplacený a v majetku státu. K dokreslení absurdity situace dodejme to, že nyní, když je bitva, zdá se, dobojována, ministerstvo od požadavku rozšíření o 900 km potichu ustupuje, sice takovou skrytější formou, ale ustupuje.

Na základě výše uvedeného a na základě toho, k čemu mě inspiroval pan předseda Faltýnek, si dovolím této Sněmovně navrhnout doprovodné usnesení. Doprovodné usnesení bude totéž, kterým se údajně Piráti snažili nabourat běžící tendr s Kapschem. Potom se k němu přihlásím v podrobné rozpravě, ale nyní ho zkusím přečíst: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby provedla nezávislý audit rozšíření zpoplatněných úseků i hospodárnosti celého záměru pořídit nový systém elektronického mýta podle parametrů ukotvených v zakázce č. Z2017-015974 – termín červenec 2019."

Vážené dámy, milí kolegové, omluvte prosím mé poněkud delší vyjádření. Věřím, že pro vás bylo užitečné a děkuji vám. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším přihlášeným v obecné rozpravě je pan poslanec Milan Feranec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Členové vlády, dámy a pánové, zkusím být stručný. Slyšel jsem – a je to reakce na různá prohlášení.

Přemýšlel jsem, jestli má smysl vystupovat, ta debata je pro mě trošku divná. Otázka na pana Faltýnka, parafrázuji: "Proč jste jako zadavatel jednal se zájemcem v průběhu tendru?" Jeho odpověď: "Nebyl jsem zadavatel, ptal jsem se jako poslanec, politik, jako mnozí jiní politici." Doplňující otázka: "Vaše jednání je nestandardní. Vysvětlete, proč jste jako zadavatel..." Takhle můžeme jít dokola. "A proč jste si vzal mandát, když jste byl zadavatel?" Nebyl zadavatel. Pan ministr to minule vysvětlil velmi podrobně, jaké byly fáze jednání o mýtu, kdy byla fáze politická, kdy byla úřednická. Nechcete to slyšet, fajn.

K tomu, co tady padlo, a budu reagovat na pana Polanského, když říká: my jsme navrhovali nějaké usnesení. Ocituji přesně z materiálu, který se projednával na hospodářském výboru dne 20. 6. Ocituji přesně: Návrh řešení poslanecký klub Pirátů – podotýkám, že všichni s ním byli ztotožněni. Piráti podporují realizaci varianty B3 a tak dále a stažení podaného rozkladu ÚOHS. Pro neprávníky – bylo rozhodnutí prvního stupně zrušit tendr, Ministerstvo dopravy podalo rozklad, takzvané odvolání. Když ten rozklad stáhnu, není co řešit, je to vyřešené, soutěž je zrušená! Nevím, jestli to kolegové dělali z naivity, ale pokud by se přijalo toto jejich řešení, k čemu by to vedlo? K pokračování smlouvy s Kapschem dál, možná na věčné časy. Byl to hloupý nápad, velmi škodlivý. A to, že ho dáváte transparentně, neznamená, že není hloupý. Já se omlouvám za tato slova.

K tomu, co tady padlo. Říkal pan předseda poslaneckého klubu ODS, pan Stanjura, a říkají to možná i Piráti, jak ten postup byl... proč ÚOHS rozhoduje tak nebo tak. Jestli dál souhlasíte s námitkami, které dal Kapsch, tak se připojte k jeho žalobě. Říkám, podal správní žalobu na zrušení rozhodnutí, tak se připojte. Ale nechte to...

Pokud se týká Telematiky, tady padla, tak velmi rád vysvětlím ČD – Telematiku, pokud bude zájem. Velmi rád, včetně toho, jak je možné, že ze státní firmy byla soukromá v letech devadesátých. Ale nechci to do toho teď míchat. Ale klidně vysvětlím, a může být diskuse k tomu, úplně v pohodě.

Poslední moje poznámka. O čem debata je? Poslední dva týdny se v médiích řeší téměř výhradně Faltýnek. Co udělal, co neudělal, kdy bude odvolaný, jak ho zavřou, jak bude zrušena soutěž, kolik dostane let. Policisté udělají nějaký úkon a všichni to on-line řeší. Všichni to komentují. Mně to připadá jako reality show, nezlobte se na mě. Jako reality show tady toto. A možná se vám to líbí, fajn, dobrý, chcete vystupovat. Já nechci vystupovat v reality show. Já nevím, kdo je režisér, nevím, co chce. Já nechci vystupovat v reality show. Takže řešme politické záležitosti, nechme orgány činné v trestním řízení pracovat. A skutečně pro Piráty platí... Nebo nevím, proč si myslí, že platí když dva dělají totéž, není to totéž. Důsledky vašeho jednání mohly být daleko horší. Daleko horší. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Ondřej Polanský. Přečtu omluvu. Paní poslankyně Miroslava Němcová se omlouvá dnes od 19 hodin do konce jednacího dne a pan poslanec Jan Řehounek taktéž od 19 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji. Já tedy zopakuji to, o čem tady byla debata už posledně.

Za prvé. Tento materiál se vlastně na hospodářském výboru neprojednával. Ve chvíli, kdy se ten bod otevřel a vzal si slovo pan ministr, jestli si, pane poslanče, vzpomínáte, prohlásil, že jsem s tím měl přijít před dvěma lety, a tím pádem že na nic odpovídat nebude. Mimochodem ty audiozáznamy z jednání výboru jsou veřejné, takže to lze na webu Poslanecké sněmovny dohledat. Tolik k tomu projednávání tohoto materiálu.

A ještě jednu věc. Když řeknu A, tak řeknu i B. Ta věta, kterou jste citoval, ta v tom materiálu samozřejmě je. Je to v té kapitole Navrhovaná řešení za Piráty. Nicméně musíte vždycky uvést celou věc, nejenom vytrhovat z kontextu. Řešení, které navrhovali Piráti v červnu, vycházelo z toho, že ten tendr by neměl proběhnout, ba naopak by měl být systém elektronického mýta provozován nějakou organizační složkou státu. To jsou řešení, se kterými přišel projektový manažer 4. 4. loňského roku v době, kdy ÚOHS tendr zrušil. Na základě variant, které popsal tento projektový manažer, za Piráty jsme se rozhodli, že budeme podporovat varianty B2 a B3. Varianta B2 znamená nové zadávací řízení na zajištění provozu stávajícího systému novým dodavatelem, nikoli tedy Kapschem. To je k těm věčným časům. Mohl by to vyhrát někdo jiný.

Mimochodem byla to společnost SkyToll, která už v roce 2015 poslala ministru dopravy dopis s tím... (upozornění na čas) Pardon, můžu se přihlásit do debaty?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Můžete se přihlásit, ale mám tady faktické poznámky, takže až potom. Paní poslankyně Pekarová s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já bych se chtěla jenom připomenout s těmi dotazy, které jsem tady směrem k panu předsedovi (Faltýnkovi, před kterým stojí poslanec Kováčik), ale ten teď neposlouchá, protože je v družném hovoru se svým koaličním partnerem. (Poslanec Kováčik poodstoupil, aby řečnice měla výhled na poslance Faltýnka, ale v hovoru pokračují.) Tak, děkuji. Jenom bych chtěla slyšet ty odpovědi... Nějak to nepomáhá.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosil bych, jestli bychom mohli doprojednat tento bod a věnovat pozornost paní poslankyni. Počkáme. Nebudeme...

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Není to povinnost, ale na druhou stranu je to... (Předsedající: Slušnost. Děkuji.) směřováno ke konkrétní osobě, tak si myslím, že je to minimálně slušnost.

Znovu se tedy tážu, protože bych nerada skončila jako s těmi dotazy na pana ministra Ťoka, který minule sice čas měl, ale nereagoval nijak, takže mi nebylo zodpovězeno.

Pane předsedo Faltýnku prostřednictvím předsedajícího, tak prosím, jestli bychom mohli slyšet, kterými dalšími úkoly v jakých veřejných zakázkách a dalších kauzách jste se pověřil. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Milan Feranec s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Jenom krátce zareaguji na pana Polanského. Pane Polanský prostřednictvím pana předsedajícího, nemáte pravdu. Ten materiál se projednával dvakrát. Poprvé 5. 6. A já jsem vám říkal, na tom výboru jsem se ptal, proč sem taháte ten materiál, který je jak přes kopírák námitky Kapsche. Proč to děláte? Já jsem použil tedy expresivnější výraz. Proč to děláte? Takže projednával se. Poprvé 5., podruhé 19. 6. A pokud říkáte, že jste se potkal se zástupci Kapsche až v červenci, tak je asi jenom náhoda, že váš materiál je jak přes kopírák námitky Kapsche? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Marian Jurečka. Pan poslanec Polanský je přihlášen do rozpravy z místa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Musím říci, že je škoda a velká chyba, že tady pan ministr dopravy Ťok není, protože když byl ten bod projednáván minule, tak tady ode mne, ale i od mnoha kolegů zaznívaly racionální otázky. A já jsem doufal, že pan ministr bude ochoten reagovat, protože on tehdy reagoval zhruba na třeba mé vystoupení jenom v posledních třiceti sekundách ze zbývající minuty předtím, než ten jednací den skončil v 19 hodin. Takže teď se tady bavit o těchto věcech... Je sice pěkné, že tady vystupuje pan předseda Faltýnek. Ale já bych opravdu byl rád, kdyby na ty věci, které zazněly minule, a já je nechci opakovat, minule jsem měl asi desetiminutové vystoupení, položil jsem asi šest otázek, ale na žádnou z nich jsem odpověď nedostal. Takže nemyslím si, že je to úplně zbytečné. Zbytečné je to v tom, že tady pan ministr dopravy Ťok není.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Jan Lipavský s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji. Samozřejmě když se kauzy zametají, tak je logické, že ministr není přítomen na plénu, nebo že se nedostaví, protože bychom se mohli ptát a možná bychom se mohli i něco dozvědět. (Smích v levé části z lavic ANO.) A my jsme se bohužel zatím nedozvěděli, jaké schůzky proběhly. Dozvěděli jsme se to pouze z médií. Ale od pana Faltýnka vždycky zaznělo "kdo měl zájem, tak jsem se sešel". Ale my nevíme, kolik toho bylo, co tam ve skutečnosti je. Takže mě by opravdu zajímalo v rámci toho samomandátu, který si pan poslanec Faltýnek jaksi udělil jako poslanec, jaké další schůzky tam byly, kolik jich bylo, co se tam dělo... Protože to opravdu pořád nevíme.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Polanský s faktickou poznámkou. Beru to tak, že rozprava z místa se ruší. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Ještě jednou k návrhu Pirátů. Náš návrh by znamenal: přestaňte soutěžit nové mýto, pojďme ještě chvíli pokračovat v provozu ve starém buď s novým provozovatelem, nebo v majetku státu, a připravme se na variantu za deset let, kdy budeme potřebovat, nebo resp. vizi beznákladového mýta, to znamená mýta, které nebude potřebovat žádný hardware, ať už satelit, nebo mýtné brány, protože už dnes jak mikrovlnné brány, tak ty satelitní jsou zastaralé. My musíme přemýšlet už trošku jiným způsobem. A opravdu provozovat systém za miliardu a distribuovat nějaké krabičky v dnešní době na palubní desky aut je už trošku mimo. A je škoda v tuto chvíli soutěžit nový systém úplně stejných parametrů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Juříček. Než mu dám slovo, přečtu dvě omluvy – pana poslance Radka Kotena do konce jednacího dne a omluvu pana poslance Tomáše Kohoutka mezi 18.54 do 21.00 z důvodu pracovních. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a pánové – Ondro prostřednictvím pana předsedajícího, víš, jak tě mám rád, ale prosím vás, tak si přiznejme, že Piráti jste byli pro to, aby Kapsch pokračoval za nějakých nových okolností. Takhle jste to probírali s námi na hospodářském výboru, pravděpodobně to bude i v záznamu na hospodářském výboru. A byly to v tomto duchu... Ale byla to legitimní jedna z možných variant, že Kapsch bude jakoby pokračovat, resp. že to převezme stát – software od Kapsche. A to byla jedna z těch myšlenek, které jste říkali na hospodářském výboru. Já si samozřejmě nepamatuji čas, ale vždyť jsme u toho všichni byli.

Takže teď tady se lustruje Faltýnek, procesně, všichni do toho plivete, že máte pocit, že on překročil nějaké mandáty. Tady celkově jsme zbyrokratizovali všechny procesy jak ve Sněmovně, tak v řízení obcí. A teď když Faltýnek udělal prostřednictvím předsedajícího, pardon, když udělá úspěch (ohlasy zprava), tak všichni ho ještě za něho normálně kritizujeme, jo? Podařilo se hlavní, a to je to, že se tam zrušily ty dodatky, které vlastně blokovaly normální neutrální soutěž, která dobře dopadla. To je všechno. Takže neříkejme tady nepravdy, protože řada z nás u toho byla. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Polanský a připraví se pan poslanec Marian Jurečka s faktickými poznámkami. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Já si to pamatuji, poněvadž jsem se na ty výbory musel hodně připravovat. Tady padlo několik věcí. Bohužel nemám během faktické

poznámky na ně všecky zareagovat, tak jenom snad na Pavla Juříčka. Audiozáznamy hovoří jasně. Pojďme si je poslechnout. Fakt, nic takového se nestalo.

Ale když už hovoříme o něčem takovém, že Piráti mohli ohrozit ten tendr, tak fakticky v podstatě jediný výsledek je ten, když už jsme v této rovině, bylo to právě vaše hnutí, které nakonec způsobilo prodloužení smlouvy Kapsche o tři roky, které ho takovým způsobem krmilo. Takže já tady fakt... v době, kdy se mohl vysoutěžit pouze a jenom nový provozovatel.

Já tu otázku otočím. Kdo přišel s 900 km rozšíření navíc? Protože tohle je ten kámen úrazu. Nebýt tohoto nápadu, už dneska mohl mýtný systém provozovat někdo úplně jiný. Bylo to od roku 2018 dál. Takže kdo přišel s nápadem rozšířit systém o 900 km silnic prvních tříd, je zodpovědný za to, že musela být s Kapschem prodloužena smlouva o tři roky, a za to, že dnes nestíháme, nevíme, jestli stihneme vysoutěžit systém nový. A nejenom tedy kdo, ale taky kdy a jakým způsobem to odargumentoval, to by mě fakt zajímalo. Protože do té doby, než vláda přijala dané usnesení, neexistovala žádná studie ani žádná potřeba výkonové zpoplatnění rozšiřovat o další úseky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Přečtu omluvu. Pan poslanec Pavel Kováčik se omlouvá dnes 27. března od 19.10 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Mám tady tři faktické poznámky. První je pan poslanec Marian Jurečka, připraví se pan poslanec Milan Feranec a pan poslanec Jan Lipavský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já si dovolím zareagovat faktickou na pana kolegu Juříčka. Když se podíváme zpátky, tak dva a půl roku byl čas na přípravu vypsání veřejného tendru k 1. 1. 2017. To zadání tehdy v rámci JŘBU, dodnes jsem přesvědčen o tom, že to nesplnilo právní předpoklady pro to, aby se to mohlo zadat v rámci JŘBU. Tehdy SkyToll nabízel i přes to, co tady zaznívá, ty odkazy na různé dodatky, že je připraven bez ohledu na tyto záležitosti dodatku převzít systém, provozovat ho, a apeloval na pana ministra, ať je vypsána veřejná soutěž, ve které byl SkyToll připraven podat nabídku a provozovat to ročně o miliardu méně. To znamená, za ty tři roky by stát ušetřil ještě další tři miliardy korun.

A střih do této doby. To, co tady teď zaznělo od pana kolegy Polanského, to, že Ministerstvo dopravy trvalo opakovaně na podmínce zpoplatnění více než 900 km silnic prvních tříd, že to je podmínka neměnná a nepřekročitelná, tak tehdy Kapsch opakovaně říkal: Opravdu na tom trváte? Jestli na tom nebudete trvat, tak my nabízíme nabídku, která by za těch deset let byla o 3,75 mld. levnější než současný vysoutěžitel. A já jsem nedostal odpověď od pana ministra dopravy, co se stalo za těch 14 dní, kdy říkal, těch 900 km tam bude, a potom po 14 dnech rozhodl a řekl, že se tam nebude vybírat mýto, resp. ta sazba bude nula. Proč tedy stát v rámci výběrového řízení do podmínek zadává to, že se musí budovat infrastruktura na 900 km, a 14 dní nato stát řekne, a ministr to do dnešního dne nevysvětlil, za co jsme teda

ty peníze vyhodili. Proč? Proč se nebude teda vybírat? Proč na tom předtím trvali a proč se teď nevybírá?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Milan Feranec, připraví se pan poslanec Jan Lipavský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. To se povedlo. Já můžu odpovědět oběma předřečníkům, panu Polanskému i panu Jurečkovi. (Předsedající: Mým prostřednictvím prosím.) Vaším prostřednictvím.

Ptají se, proč nemohla být nebo resp. nebyl nový výběr mýta od 1. 1. 2017. Já vám to úplně odpovím. Viděli jste tu smlouvu? Tu geniální smlouvu uzavřenou panem Šimonovským? Ta smlouva zněla tak, že provozovatel je povinen odevzdat veškeré know-how den po ukončení smlouvy. Den po ukončení smlouvy ji musí odevzdat. To znamená 1. 1. 2017. A zadavatel měl předtím udělat soutěž. Neměl ty informace. Takže krásná smlouva. Zadavatel byl v kleci a neměl klíče. O tom bylo to jednání, o poskytnutí součinnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Jan Lipavský s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji za slovo. Pan předseda Stanjura tady mluvil o Pohádkách ovčí babičky. Mně spíš přijde, že to je trošku z Rákosníčka, protože tam je hodně té mlhy. A opravdu tady to mlžení probíhá nehorázným způsobem. Neustále se řeší schůzky s Kapschem, ale pořád jsme neslyšeli, jaká byla náplň a co probíhalo na schůzkách s panem Rafajem. A kolik jich bylo. Takže to je to, co by zde mělo být vysvětleno zcela jasně a jednoznačně. A měli bychom toto slyšet.

A já bych si ještě dovolil zareagovat na pana poslance Juříčka, který mluvil o tom, že pan poslanec Faltýnek zaznamenal velké úspěchy. Ale díky komu jsme se o těch velkých úspěších dozvěděli? Díky policii a státnímu zastupitelství. Tak tedy velké díky! (Ohlas a potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou pan poslanec Feranec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Já jsem totiž zapomněl ještě říct jednu věc k tomu rozsahu 900 km. Pan kolega Jurečka tady není. Byly různé návrhy politických stran, to jsme (nesrozumitelné) na koaliční radě krajů. A lidovci navrhovali zpoplatnění 3 000. Jejich dopravní expert, nebudu ho jmenovat, 3 000 kilometrů. My jsme vždycky říkali: mýto je daň, snažíme se minimalizovat rozšíření mýta. A co se týká odpovědí, to, co říkal, nebo reakce na pana Polanského, rozsah (nesrozumitelné) schválila vláda v lednu... v lednu 2017, říkám to správně, měla k tomu podklad, měla k tomu vyjádření Ministerstva dopravy. Pokud máte problém to najít, tak asi stačí se

podívat, předpokládám, do archivu jednání vlády nebo požádat Úřad vlády. Nepochybně tuto informaci, ten materiál dostanete. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Juříček s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a pánové, já určitě nejsem konfliktní typ člověka, zvlášť tady v této Sněmovně, ale prosím vás, oddělujme a naučme se oddělovat formu od obsahu. Vy piráti stále hovoříte o různých formách, jak je potřeba formalizovat řízení státu, což je jeden z těch příkladů, jakým způsobem se tady snažíte dehonestovat kolegu Faltýnka. A stále vám uniká ten obsah. Ale podstata života je vyřešit obsah, nikoli formu. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní v rozpravě vystoupí pan poslanec Ferjenčík, po něm je do rozpravy přihlášena paní poslankyně Vrecionová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl upozornit na to, že před 14 dny jsme si odhlasovali, kdy se bude konat tahle schůze k tomuhle bodu. Speciálně jsme ho pevně zařadili, aby se na to všichni mohli připravit. Pan Faltýnek se připravil, odpověděl na část těch dotazů. Část bohužel vynechal, to se holt občas stává. Ale pan Ťok vůbec nepřišel. Ten zvládl přiletět ze zahraničí, nebo kde byl, vyčinit náměstkovi, že mu dal pozitivní stanovisko na zrušení biopaliv, přepsat tohle stanovisko, nahrát ho do systému a zase se ztratil. To mi přijde velmi nedůstojné. A přitom bychom potřebovali znát právě od pana Ťoka odpovědi k této kauze.

Když si přečtu třeba článek z rozhlasu.cz, veřejnoprávního média, kam si teď furt dosazujete nové a nové lidi do té různé rady, tak pan Ťok říká: "K jednání s Kapschem jsem Faltýnka nevyzval, jeho chování bylo krajně nestandardní." Pak tady na schůzi pan Faltýnek říká, že živě komunikovali, kooperovali a že si bral nějaký mandát. Tak já bych rád slyšel ten příběh i ze strany pana Ťoka.

Druhá věc. Proč to tady vlastně dneska řešíme? Řešíme to ze dvou důvodů. Za prvé, protože policie u pana Faltýnka doma hledá důkazy v téhle kauze. A z druhého důvodu, protože radní za hnutí ANO pan Švachula z Brna-střed sedí ve vazbě v této kauze. A to je ten důvod, proč tady teď sedíme a zabýváme se tímto problémem. Rozhodně to není proto, že bychom chtěli pana Faltýnka pochválit za nějakou jednu a půl virtuální miliardu, kterou tady operuje. Ale je to kvůli tomu, že váš radní sedí ve vazbě v téhle kauze. A proč říkám virtuální? Protože samozřejmě ten provozovatel, když mu hrozí, že nedostane nic, tak je schopen dát nějakou slevu, ale to neznamená nic o tom, jestli to bylo pro stát výhodné, nebo nevýhodné.

A poslední poznámka a poslední dotaz především na pana Ťoka je tedy, jak se pan Švachula dostal do té dozorčí rady, když nemá žádnou expertizu na dopravu. To vysvětlení od pana Faltýnka bylo totálně pro srandu králíkům. Prostě bylo úplně absurdní tvrdit, že člověka někam nominuje nějaký orgán. Vždycky je nějaká

konkrétní osoba, která toho člověka někam doporučí. A nás zajímá, kdo byl ten konkrétní člověk, kdo je zodpovědný za to, že pan Švachula seděl v dozorčí radě ČD Cargo. To je ten člověk, co v téhle kauze sedí teď ve vazbě a je z hnutí ANO.

Takže to jsou moje otázky na pana Ťoka. Pan Ťok tu není, z toho důvodu navrhnu přerušení schůze. A velmi neradi bychom museli přistupovat k tomu, že si budeme muset brát přestávku na klub, aby pan zastupující ministr si zjišťoval informace nebo abychom dali prostor panu Ťokovi přijít. Proto navrhuji přerušit tento bod do příští schůze. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zazněl procedurální návrh na přerušení tohoto bodu do příští schůze. Já jsem přivolal poslance z předsálí. Všechny vás odhlašuji. Prosím, přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami.

Hlasujeme o návrhu na přerušení tohoto bodu do příští schůze Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 332, přihlášeno 105 poslanců, pro 36, proti 51. Návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat faktickými poznámkami. Pan poslanec Mašek a pan poslanec Lipavský – v tomto pořadí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nastartoval mě trochu pan kolega Ferjenčík prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem předsedou kontrolní komise pro Generální inspekci bezpečnostních sborů. Členem této komise byl i pan kolega Ferjenčík. Předpokládám, že ví, jak by se měl chovat, ví, jaké by měl klást dotazy, předpokládám, že by měl nechat orgány činné v trestním řízení konat v té věci.

A jenom to chci říct, já velmi lituji toho, že v té komisi nevydržel u nás, protože zjistil, že to je o práci v té komisi. (Smích a potlesk v řadách poslanců ANO 2011.) Že to není, promiňte, jenom o tlachání. A znovu bych ho chtěl vyzvat, protože předpokládám, tehdy byl nominován na předsedu té komise, že tuší, co to je nevstupovat do probíhajícího řízení a nekomplikovat činnost orgánů činných v trestním řízení. Děkuji vám. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan ministr Antonín Staněk se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny od 19.15 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Pan poslanec Lipavský s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, v prvé řadě mi tedy dovolte se výrazně ohradit proti těm sprostým osobním útokům, co teď zazněly tady od pana poslance Maška. (Nesouhlasné projevy v řadách ANO 2011.) To, jak si pirátský klub bude obsazovat jednotlivé komise a výbory, to je za prvé čistě naše záležitost, to se tady vždy respektovalo a bude se respektovat. Pro vaši

informaci, důvod, proč pan kolega Ferjenčík tam nepůsobí, je z toho důvodu, že je mimo jiné členem finančního výboru a ústavněprávního, což jsou jedny z nejnáročnější výborů v této Sněmovně, tak doufám, že to víte také.

Já bych tedy chtěl říct, že je opravdu pohrdáním touto Sněmovnou a parlamentní demokracií, kdy zde máme bod, který se jmenuje informace vlády, ale za vládu zde opravdu nikdo nevystupuje. To mě fakt baví!

A musím tedy říct, že to, co se zde dozvídáme, a informace, které zde padají, tak to na mě vane takový ten odér z 90. let, takové ty malé domů. (Z řad ANO: To jste ještě nebyl.) To jsem byl! To jsem byl, pane poslanče.

Takže to jsou mé tři body. Děkuji. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka, po něm pan poslanec Schiller s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl jenom reagovat na tu výzvu ke slušnosti. Tady pan Mašek prostřednictvím pana předsedajícího mistruje ohledně nějaké slušnosti a váš ministr nepřijde na jednání, o kterém věděl 14 dní dopředu, a nepověří ani nikoho, aby ho tady zastupoval, nikdo tady nevystupuje. Je to jeho bod a jeho zodpovědnost a vy nás mistrujete z nějaké slušnosti. Co si o sobě myslíte! (Potlesk z lavic Pirátů a smích v řadách ANO 2011.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následují faktické poznámky pana poslance Schillera, pana poslance Hájka a pana předseda Faltýnka. Prosím, máte slovo. Prosím o klid, dámy a pánové!

Poslanec Jan Schiller: Děkuji za slovo. Já bych jenom doplnil určitou věc. Já jsem také členem stálé komise GIBS. Chtěl jenom říct, že na to, že jste se, prostřednictvím pana předsedajícího pane Ferjenčíku, hlásil na předsedu této komise, tak jste se tam ani jednou neukázal, a dokonce jste měl problém potom najít i dokumenty, které jste dostal. (Smích a potlesk poslanců ANO 2011.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Hájek s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Vážené kolegyně, kolegové, víte, já pracuji ve výboru pro obranu a jedním z témat bylo zavést vojenskou službu. A já když tady slyším naše kolegy Piráty, já asi do toho zase půjdu! Děkuji. (Pobavení a potlesk v řadách ANO 2011.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Ferjenčík s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Richter a pan poslanec Třešňák. (Připomíná se posl. Faltýnek.) Pardon, po panu poslanci Ferjenčíkovi jste na řadě. Ano. Děkuji, že jste se

připomenul. Hlásíte se z místa, přednost mají elektronické, ale mám vás zaznamenaného. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl požádat pana poslance Schillera – doufám, že si dobře pamatuji jméno – o omluvu vaším prostřednictvím, protože na tu komisi jsem normálně docházel. Nevím, co si tady vymýšlíte. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Teď dám slovo s faktickou poznámkou panu předsedovi Faltýnkovi, po něm pan poslanec Richter. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Je škoda, že se nevěnujeme tématu mýta a tématu Faltýnek. (Smích.) Nicméně já bych chtěl jenom připomenout, že pan ministr Ťok byl řádně omluven, je na setkání ministrů dopravy v Bukurešti. Rumunsko je předsednickou zemí. Tak jenom – já ho neomlouvám, jenom říkám, že byl prostě omluven. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Richter. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Richter: Děkuji. Já jsem vystupovat nechtěl jako ale... (Smích.) Já jsem v té Sněmovně úplně jakoby zhrozený, až nešťastný úplně z toho, protože rok a půl tady jsme, nějakou tu dobu. Já jsem si myslel, že tady fakt budeme pracovat, že budeme něco konstruktivně dělat, a frašku z toho děláte vy, vážení piráti tady prostřednictvím pana předsedajícího.

Pane Lipavský, rozpočtový výbor je tady ve Sněmovně, není tady finanční výbor. Možná ho máte vy a pan Ferjenčík je tam jako jediný zástupce, potom v tom případě jeho docházka bude stoprocentní, protože my nemáme, jak to zkontrolovat.

Za druhé. Pane Ferjenčíku prostřednictvím pana předsedajícího, pan Švachula selhal jako jedinec, ne hnutí ANO jako takové. Pan Švachula není už ani členem. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Třešňák, po něm pan poslanec Lipavský – faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Hezký večer. Já nechci polemizovat nad tím, kdo to tu změnil na frašku, ale zareaguji krátce na pana poslance Hájka prostřednictvím pana předsedajícího. Skutečně ta diskuze je o něčem jiném než o tom posílat nás na základní vojenskou službu (smích v řadách ANO 2011), ať na ni můžeme mít, jaký chceme názor. Tak se zeptám, jestli nás nechcete třeba ještě poslat do VUMLu nebo do něčeho dalšího, co bylo standardem před 30 lety. Díky. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Lipavský – faktická poznámka. Máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji. Dámy a pánové, vážený pane předsedající, omlouvám se členům finančního výboru za to, že jsem je jmenoval rozpočtovým výborem. (Výkřiky ze sálu: Naopak!) Naopak, rozpočtového výboru, že jsem je nazval finančním. Znáte také ty Simpsonovy, jak oni to tam píší, tak já si to taky napíšu, abych si to zapamatoval a tuto chybu již nedělal.

No samozřejmě pan ministr Ťok to dopředu 14 dní věděl, a jak říká váš pan premiér, tak se musí účastnit té chlebíčkové žvanírny a nemůže být tady, aby objasnil poměrně závažnou kauzu. To mě rozčiluje. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Černohorský s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Já bych možná chtěl trošku uklidnit tu diskusi, abychom se vrátili zpátky k tématu. Já bych byl rád, kdyby se nám dostalo nějakých odpovědí od pana ministra dopravy. Proto bych navrhl vzhledem k tomu, že se blíží nějaká večerní hodina, abychom toto jednání přerušili do 1. 4. 2019, protože pokud tato diskuse bude dál pokračovat, tak bych byl nucen pro uklidnění situace si brát případně nějakou přestávku, aby pan ministr mezitím mohl zajistit na Ministerstvu dopravy nějaké odpovědi na ty otázky, které zde padly.

Takže já bych tedy poprosil o procedurální hlasování o přerušení tohoto bodu do 1. 4. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, přivolal jsem poslance a poslankyně, kteří nejsou přítomni v sále, aby se dostavili na hlasování. Já vás odhlásím, jak slyším žádost. Provedl jsem a prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Pan poslanec Černohorský podal návrh, abychom přerušili toto jednání do 1. 4. letošního roku. O tomto návrhu dám nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 333 přihlášeno 108 poslanců, pro 35, proti 55. Návrh nebyl přijat.

S faktickou poznámkou nyní vystoupí pan poslanec Nacher. Prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Vy určitě víte, co chci říct. Že jsem mluvit nechtěl, ale já vám chci nastavit zrcadlo. Já jsem vaše zrcadlo, moji kolegové milí z pirátské strany. Když tady mluvíte o nepřítomnosti pana ministra dopravy, který to věděl 14 dní dopředu, tak bych vám chtěl připomenout, že váš nejvyšší představený, nejvyšší funkce, což je primátor, chyběl za první tři měsíce na více jednáních rad než paní primátorka za celé čtyři roky. Tak to prosím směřujte tam tím směrem, pokud jde o tu přítomnost. (Potlesk části poslanců.) A tímto ho pozdravuji někam do Thajska. Děkuji. (Pobavení v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s přednostním právem vystoupí pan předseda Bartošek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych chtěl této probíhající diskusi vrátit věcný obsah. (V sále je ruch. Předsedající: Dámy a pánové, prosím o klid.) A jenom pro pořádek chci zopakovat, že jsme stále nedostali odpověď od pana předsedy Faltýnka, kolikrát se potkával s firmou Kapsch, případně zda jste se potkával i s firmou SkyToll nebo zda jste se potkával i s někým jiným. V případě, že nemůžete odpovědět z nějakých důvodů, řekněte, že není možné odpovědět. Já tuto odpověď stále čekám. Případně, zda jste s ÚOHS jednal opakovaně. To znamená, když řeknete, že na to nemůžete dát odpověď, já tomu budu rozumět, ale stále jsem ji neslyšel.

Ono totiž celé mýto je poměrně složitý příběh, i historicky zpět. Já bych tady akorát chtěl říct některé věci a mrzí mě, že zde není pan ministr, protože s mýtem je pan ministr Ťok... Protože jsem očekával věcnou diskusi, např. na téma zavedení evropské služby elektronického mýta. Já vím, že v současné době už nějakým způsobem tato věc je testována, ale my jsme byli zavázáni pro vozidla do 3,5 tun ho zavést do 6. 10. 2012 a pro ostatní typy vozidel do roku 2014. Od Evropské komise jsme dostali dva dopisy, kdy toto bylo zmiňováno a rozporováno. A tady vidím selhání Ministerstva dopravy, které místo toho, aby řešilo koncepční věci, tak zadávalo věci napřímo. Já jsem se chtěl zeptat, zda zadání na tu evropskou službu elektronického mýta šlo soutěží, nebo bylo dáno volně z ruky. Mimo jiné např. z toho roku 2016 je velice zajímavé to, že zahájení zadávacího řízení proběhlo v sobotu 27. srpna 2016, to byla zakázka zadaná, a smlouva byla podepsaná následující den, v neděli 28. srpna 2016. To je taková poměrně zvláštní praxe, že v sobotu zadáte zakázku a v neděli ji napřímo podepíšete.

Další věc, o čem píše Evropská komise, a z toho roku 2017, kdy se řeší otázka zadání mýta 2016, například píše, že bylo nesprávně použito jednací řízení bez uveřejnění, čímž došlo k porušení směrnice atd. atd., a byla uložena pokuta. Ale stejně tak také hovoří o tom, že např. veřejný zadavatel v situaci časové tísně v polovině roku 2016 zřejmě neprodloužil téměř končící smlouvu na výběr elektronického mýta o dobu, která byla nezbytně nutná pro nové otevřené zadávací řízení, neboť přistoupil k prodloužení smlouvy na další tři roky, což je téměř třetina původní doby platnosti, a tato doba se zdá nepřiměřená a neodůvodněná. Stejně tak se vyjadřuje k přezkumnému orgánu, což byl ÚOHS, a hovoří, že v oblasti veřejných zakázek, to je přímé zadání veřejné zakázky, byla peněžitá pokuta ve výši 1 milionu, což představuje jednu devatenáctinu denního příjmu ze systému výběru mýtného. V podstatě to znamená, že byla pokuta za příjem zhruba jednu hodinu provozu. A konstatuje se, že tato pokuta neměla ten charakter, který měla mít, to znamená, tak aby se soutěž urychlila.

A tak jak jste zde, pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana předsedajícího, hovořil o tom, že smlouva neměla konec – to není pravda. V tomto dopise se píše, že když se hovoří o přiměřenosti prodloužení tříletého provozu smlouvy, tak je zde hovořeno, že byla prodloužena o tři roky s jasným povědomím o datu skončení platnosti stávající smlouvy, což bylo 31. prosince 2016. A pro pořádek zde uvádím –

a to je také v tom dopise – že usnesení vlády z roku 2012, v něm veřejný zadavatel žádá, aby navrhl řešení pro prodloužení smlouvy. To znamená, od roku 2012 se to vědělo a v roce 2016 se šlo do jednacího řízení bez uveřejnění. Tohleto je věc, která mě osobně překvapuje, a předpokládal jsem, že Ministerstvo dopravy v okamžiku, kdy přešlo pod hnutí ANO, ví o tomto usnesení vlády a bude hledat způsob prodloužení smlouvy. Uznávám, že se bavíme o roku 2017, do té doby situace kolem evropské služby elektronického mýtného, bylo zavedeno, ale já se táži, zda bylo soutěženo nebo jakým způsobem bylo řešeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Feranec. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Já budu reagovat na to, co říkal pan poslanec Bartošek, prostřednictvím pana předsedajícího. Ano, i jedna z námitek Kapsche byla, že není zohledněna elektronická soutěž evropského elektronického mýta. To je pravda, opakujete to. Já jenom říkám, že i toto zohlednil ÚOHS a řešil to, takže opakujete tu námitku.

Co se týká smlouvy bez konce, jasně že měla konec, ale nebylo ji možné soutěžit, protože ten provozovatel předal ty informace hned den po skončení smlouvy. A ta smlouva byla geniálně napsaná na Ministerstvu dopravy za pana Šimonovského. Geniálně napsaná, akorát ne pro stát. Ne pro stát, pro někoho jiného.

A co se týká, ano, JŘBU bylo krajní záležitost, nikdo z nás jsme z toho nebyli nadšeni, ale jediná možná. ÚOHS to zhodnotil, udělil pokutu, ale v její výši, ten milion, zohlednil i to, v jaké situaci ten zadavatel byl. A proč tam byl v té situaci? No protože ho tam někdo dovedl, nějaký předchůdce, který tu smlouvu podepisoval v roce 2006. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Omluva – z dnešního jednání od 19.30 do 21 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Petr Venhoda. Pan místopředseda sněmovny Hanzel se omlouvá od 19.30 z pracovních důvodů.

Nyní následuje faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka, po něm faktická poznámka pana předsedy Bartoška. Prosím máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl jsem jenom reagovat na kolegu vaším prostřednictvím – bohužel si nepamatuji jméno – ohledně toho selhání jednotlivce versus selhání hnutí. To právě bohužel u toho pana Švachuly nemůžeme posoudit, protože jsme se dodnes nedozvěděli, jak se do té funkce dostal. Jestli ho třeba nenavrhl pan Faltýnek. A to je, co nám tady měl říct pan Ťok, a dosud jsme se to nedozvěděli.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka pana předsedy Bartoška a potom v rozpravě zatím poslední přihlášená paní poslankyně Vrecionová. Prosím máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Jenom odpověď na mého předřečníka, abych byl věcný. Já jsem se s žádným zástupcem firmy Kapsch nikdy nesetkal. Já zde cituji pouze z dopisů, který poslala Evropská komise. A táži se věcně na to, co se v něm píše. A pouze říkám to, že už v roce 2012 bylo řečeno: hledejte řešení, aby se z té smlouvy dalo vystoupit a hledala se soutěž. Čtyři roky před rokem 2016, to nespadlo z čistého nebe.

Chcete mi říct, že Ministerstvo dopravy nenalezlo za čtyři roky řešení soutěže předání mýtného systému přechodného období? To mi připadá skutečně zvláštní. Pak se to musí řešit nestandardními způsoby po hotelích. Díky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Vrecionová v rozpravě. Prosím máte slovo.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Hezký večer. Konečně jsem se dočkala. Já bych jenom na úvod chtěla říct, že ten bod se jmenuje Informace vlády o výběrovém řízení na mýtný systém. Už jsme tady mnohokrát slyšeli, pan ministr Ťok se omluvil. Nicméně nerozumím tomu, proč vládní koalice nepožádala o to, nebo pan ministr nepožádal o přeřazení toho bodu na jiný termín. Myslím, že Sněmovna zatím vždy vyhověla, když dopředu věděl, že tady nemohl být.

Já jsem si mezitím tady během té diskuze sepsala nějaké dotazy. Nebudu se ptát na to výběrové řízení na mýto jako takové. Prostě není tady pan ministr, nemám se koho ptát. Ale mám tady otázky, které mě zajímají jako politika, a předpokládám, že pan předseda Faltýnek bude ochoten a schopen mi, a bezpochyby bez jakékoliv přípravy, odpovědět.

Zajímá mě za prvé, jaké byly vztahy prvního místopředsedy hnutí ANO Faltýnka s panem Jiřím Švachulou, mužem, který je zřejmě – promiňte mi ta slova, ale vypůjčím si slovník pana premiéra – hlavou mafiánské chobotnice, která v minulých letech na radnici Brno-střed ovládala v době vlády koalice ANO a Žít Brno tuto městskou část a podílela se zřejmě na rozsáhlé trestné činnosti.

Pan Švachula měl zřejmě svou důležitou roli i v jednání pana Faltýnka s panem Feixem a s panem Rafajem. Chtěla bych se od pana Faltýnka také dozvědět, jak moc se s panem obviněným Švachulou znal. Jak se s ním seznámil, kdo je seznámil, zda společně někdy řešili nějaké zakázky i jiné než tuto. Zda byl pan Švachula opravdu tím, kdo zprostředkovával schůzky mezi panem Faltýnkem a pane Feixem, respektive schůzky mezi panem Faltýnkem a Rafajem. Zda u nich byl pan Švachula opravdu přítomen. Co bylo obsahem těchto schůzek. Zda o nich věděl pan premiér. Zda o nich věděl pan ministr Ťok.

Stejně by mě zajímalo, jaké vztahy měl pan Faltýnek s dalším obviněným exčlenem hnutí ANO Petrem Liškutinem. Zda se znají. Zda společně někdy řešili nějaké obchodní věci. Zda i on měl nějakou roli při jednáních pana Faltýnka s Rafajem či Feixem.

Považuji celou tuto kauzu za mimořádně závažnou a věřím, že mi pan předseda Faltýnek odpoví. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní poslankyně. Budou následovat dvě faktické poznámky. Pan poslanec Lipavský, po něm pan poslanec Mašek. Prosím máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já se tedy opravdu divím, proč se hnutí ANO tolik brání tomu vysvětlení, proč sem nechce pozvat pana ministra. Přitom váš pan premiér včera v televizi říkal – já teď budu citovat: "Chci pozvat pana Rafaje na jednání buď společně s panem Hamáčkem, abychom vlastně zjistili jeho názor, nebo jeho vysvětlení." To znamená, i ve vašich řadách jaksi je touha po vysvětlování této kauzy, ale mě přijde, že se opravdu nikam nehýbeme.

A já nevím, třeba nevrátil už se pan ministr Ťok náhodou touhle dobou třeba z toho jednání v Rumunsku? Nešlo by to ověřit? Přece jenom jsme se dostali v čase o kus dál, takže nevím, jestli na něj máte nějaký kontakt, tak mu třeba zavolat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Mašek s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Pane předsedající, dámy a pánové. Paní kolegyni Vrecionové prostřednictvím pana předsedajícího. Vy jste tady asi nebyla, když jsem mluvil k panu Ferjenčíkovi. Prostě ten způsob dotazů je naprosto z mého pohledu nepřiměřený, nepřípustný. Protože – já jsem to tady říkal. Nechte prostor orgánům činným v trestném řízení.

Mně připadá vystoupení obou dvou kolegů – já tady cítím období prokurátora Urválka. Takovýhle způsob vyšetřování, to přece není možné. Takže prosím vás o to, abychom ctili to, že to vyšetřují orgány činné v trestném řízení. (Připomínka z pléna.) Trestním řízení. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Budou následovat další faktické poznámky. Pan poslanec Válek, paní poslankyně Procházková, pan poslanec Ferjenčík, pan poslanec Benda. Pan poslanec Válek má slovo. Prosím. (Hlasy z pléna.)

Poslanec Vlastimil Válek: (S úsměvem:) Tak já jsem se přeslechl. Já se v tom případě omlouvám. Já jsem sem byl povolán prostřednictvím pana předsedajícího poslancem Maškem. Nicméně už se točíme hodně v bludném kruhu. Mně to tak trošku připadne jako debata s léčiteli.

Ale já bych se chtěl tím pádem vrátit k tomu, jak se ten bod jmenuje – Informace vlády o výběrovém řízení na mýtný systém. Ten bod je na programu dlouho. Předpokládám, že minimálně dvakrát vláda o tomto bodu jednala na svých pravidelných setkáních. Že tím pádem místopředseda vlády ví, co na vládě projednávali. Kromě něho toho to mohou vědět jenom zbývající dva ministři. A že místopředseda vlády ví, jak se k tomuto vláda staví. Protože co by to bylo za místopředsedu, aby to nevěděl? Máme to štěstí, že místopředseda vlády (Brabec

sedící u stolku zpravodajů) tady je, takže bych prosil, abychom se konečně dostali k tomuto bodu, a prosím pana místopředsedu, aby nám řekl, co tedy ohledně tohoto bodu vláda řešila, pokud vůbec něco řešila, a na čem se vláda domluvila stran tohoto bodu. Mockrát děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Procházková. Prosím máte slovo.

Poslankyně Věra Procházková: Dobrý večer všem. Je to tady docela úsměvné. Za celou tu dobu, jak se tady řeší kdo a co, jsem se dozvěděla jedinou věc. Že tady opravdu někomu ale hrozně moc vadí, že to ten Kapsch nevyhrál. A to by mě fakt zajímalo, komu to vadí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Pavel Jelínek se omlouvá z dnešního jednání od 18.45 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Následuje faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka. Prosím máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jen reagovat na pana Maška. A skutečně pokud chceme vědět, jak se dostal vazebně stíhaný bývalý člen hnutí ANO, dokonce bývalý radní za hnutí ANO, do funkce v dozorčí radě státní firmy a kdo ho tam navrhl, tak skutečně na tuto otázku nepotřebujeme, aby mezitím skončilo vyšetřování celé kauzy, někdo byl odsouzen a já nevím co. Když chceme vědět, kdo konkrétně ho tam navrhl, to je jednoduchá otázka. Věřím, že i pan Faltýnek to tuší a z nějakého důvodu nám to odmítá sdělit. Možná to netuší, možná to ví pan Ťok. A proto to tady odmítáte sdělit. Já nechápu, proč, když tu teda pan Ťok není, proč ten bod normálně nepřerušíte, abychom ty odpovědi na ty otázky mohli normálně dostat a mohli bychom to tady uzavřít. My s tím nemáme problém, můžeme se sejít klidně v pátek.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Benda s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Žáček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já jsem fakt se do téhle debaty nechtěl zapojit. Ale jsem galantní muž, většina žen v této místnosti to ví, a prosím pana poslance Maška, aby se paní kolegyni, mé kolegyni Veronice Vrecionové, omluvil.

Srovnání s Urválkem je opravdu nehorázná drzost! Navíc si nemyslím, že by se kolegyně Vrecionová zeptala na cokoliv, na jakoukoliv věc, která je vyšetřována v trestním řízení, které možná běží někde v Brně. Ptala se na politické otázky, které souvisejí s tím, co vidíme ve veřejném prostoru.

A mimochodem, tohleto zavádění, když je někdo podezřelý, tak je automaticky zločinec, tady před pěti šesti lety zaváděl váš veliký šéf. (Potlesk v pravé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Žáček s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Já jsem v podstatě chtěl říct něco podobného jako kolega Benda. Řeknu to jinými slovy. Řeknu to tím, že nejenom že ten útok na paní kolegyni Vrecionovou nebyl případný, ale hlavně šlo o přirovnávání komunistického soudu z padesátých let, ještě jménem prokurátora Urválka jako součásti mašinérie, která odsuzovala lidi k dlouholetému vězení, nebo dokonce posílala na popraviště. A je naprosto nepřípustné to přirovnávat k jednání Poslanecké sněmovny v roce 2019. Sice z toho také byl vysílán přímý přenos v rozhlase a později i filmy po celé Československé republice, nicméně to určitě nemůžeme přirovnávat k dnešnímu přímému přenosu. Čili tady také se postavím na stranu paní kolegyně Vrecionové a budu hájit její čest. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Lipavský s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Výborný, pan poslanec Mašek, faktické poznámky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, mě tady ta debata inspirovala k tomu, co všechno je vlastně možné. Ministerstvo obrany plánuje například nákup obrněných transportérů za 50 miliard (hlas z pléna: 53) – 53, děkuji za opravu. A jak víme z příkladu pandurů, tak takovéto zakázky se dostanou také k antimonopolnímu úřadu. A mě by tedy zajímalo, jestli si někteří vaši členové také plánují brát mandát, když váš ministr bude dělat jaksi výběrové řízení za 50 miliard. Tak to možná bychom si také mohli odpovědět. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Výborný s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem se jednak chtěl ohradit proti té nehorázné analogii, kterou tady použil vaším prostřednictvím pan kolega Mašek vůči paní poslankyni Vrecionové. Ona položila sérii politických dotazů. Ten, kdo byl dotázán, tak s úsměvem mlčí. A to je celé. Ale žádné zasahování do práce orgánů činných v trestním řízení tady skutečně nebylo ani naznačeno. Ani naznačeno.

Dámy a pánové, já mám pocit, že by bylo dobré možná navrhnout zdanit kouřovou clonu. Protože to bychom měli nejenom na dofinancování těch sociálních služeb, ale ještě by zbylo na ty platy učitelů! Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Mašek bude reagovat. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mašek: Ano. Pane předsedající, dámy a pánové, omlouvám se tímto kolegyni Vrecionové vaším prostřednictvím za nepřiměřené srovnání. Nicméně

na tom ostatním musím trvat a považuji ty série dotazů za vměšování do činnosti orgánů činných v trestném řízení. Je to odlišný pohled od kolegů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V tuto chvíli nemám žádnou faktickou poznámku a ani nikdo není přihlášen do rozpravy – je přihlášen do rozpravy pan poslanec Černohorský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Takže děkuji za slovo. Já už jsem předtím jakoby říkal, co bychom chtěli slyšet, a to odpovědi pana ministra dopravy. A pokud tady máme zástupce, který by měl být asi pověřen tedy vládou, tak bych poprosil v tuto chvíli o přestávku do 20.10 hodin v tuto chvíli, aby měl pan ministr dostatek času vyzjistit si případné odpovědi od pana ministra dopravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane poslanče, žádáte o přestávku na jednání poslaneckého klubu Pirátů do 20.10? Ano, takové žádosti samozřejmě vyhovím. Takže vyhlašuji přestávku na jednání poslaneckého klubu Pirátů. Budeme pokračovat ve 20.10.

(Jednání přerušeno v 19.55 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 20.10 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, já vás zdravím dnes potřetí. Je 20.10 hodin, tedy budeme po přestávce pokračovat v projednávání dnešního pořadu. Mám zaregistrovaného pana poslance Bendu. Než mu dám slovo, je zde omluvenka. Pan poslanec Bláha se nám omlouvá od 20.10 do konce jednání z pracovních důvodů.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já se obávám, že dnes večer už se nic nového nedozvíme. Z tohoto důvodu dávám procedurální návrh, abychom vyřadili všechny neprojednané body včetně tohoto, o kterém teď jednáme, z pořadu této schůze a schůzi ukončili a sešli se znovu příště, až nás svolá organizační výbor. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Myslím, že návrh, o čem budeme hlasovat, je jasný. Již jsem svolával kolegy do sálu a nevypadá to, že by se někdo další blížil. Je zde žádost o odhlášení. Já vás odhlásím. Přihlaste se prosím znovu svými kartami. Až se nám počet ustálí, zahájíme hlasování. (Chvíli čeká.)

Vypadá to, že jsme všichni. Budeme hlasovat o vyřazení všech zbývajících bodů z této schůze.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 334 je přihlášeno 106 poslanců a poslankyň, pro 96, proti 6. Návrh byl přijat. Tento bod je tímto přerušen a vyřazen spolu se všemi ostatními body.

Schůze tedy končí, protože byl projednán pořad. Já vám děkuji a sejdeme se příště. Podívám se kdy. Příště bychom se měli sejít v úterý 16. dubna jako obvykle ve 14 hodin. Přeji příjemný víkend.

(Schůze skončila ve 20.13 hodin.)